

دکٹر زکین حسین لائبریری

DR. ZAKIN HUSAIN LIBRARY

1A, 4th Floor, L. B. Shastri
Bldg., New Delhi

NEW DELHI

Please do not write on the book or mark it
in any way. The library is not responsible for
damages to the book or for loss of the
return.

DUE DATE

C. No. 25-1025

Acc. No. 751

74-32-231

late Fine Ordinary books **25 Paise** per day. Text Book

Re. 1/- per day Over Night back Re. 1/- per day

--	--	--	--

BIBLIOTHECA INDICA

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

FORMED BY THE ASSISTANCE OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

—*—

THE

MUNTAKHAB AL-LUBĀB

OR

KHĀFĪ KHĀN.

EDITED BY

MAULANĀ KABĪR AL-DĪN AHMED.

PART II.

PRINTED AT THE URDU GUIDE PRESS,

CALCUTTA:

1874.

حصہ دوم

منتخب اللباب

تصنیف

محمد ہاشم خان الخطیب بدخانی خان نظام الملک

در

احوال مغلطین تیموری و در ہندوستان

مغلطین کردند

بالفارسی

اشیائیک مستحق التکالیف

تألیف

مولوی کبیر الدین احمد صاحب

در

مطبع مظہر العجایب

مشہور بمطبع اردو کائنات طبع شد

کلکتہ سنہ ۱۸۷۴ء

781
12-94

بسم الله الرحمن الرحيم

فکر خلاصه دین میان سلاطین خلک مکن - و بدو تیر شجر
 گلشن سلطنت امیر تیمور صاحب قریں - زویداد افسر و
 اورنگ ابو المظفر محیی الدین محمد اورنگ زیب بهادر
 عالمگیر پادشاه غازی که بواسطه یاردهم با میر تیمور میسر
 اگه بتذکار محمد پادشاه عدالت اساس حق شناس بنی بروراء العظما
 محیی الدین محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر پادشاه غازی بردارد
 و خواهد که اوصاف و سخاوت آن مجموعه کماذات صوری و معنوی
 از علم باعمل و شجاعت باطن، بیرو زهد و اتقا بزبان قلم دهد از سرشته
 اختصار دور می افتد اما کلمه چند خالی از تصنع عبادت باحاطه
 تحریر می آرد - اول از ابتدای نشو و نما ایام شباب اجتناب
 از ارتکاب کبائر بمرتبه می نمودند که تا انقضای روز کار حیات
 باوجود مشغله جهانداري و سلطنت مملکت و هیچ هندوستان عشرت
 نشان چشم و دل و گوش و زبان را بلذت هیچ حرام و هیچ کبیره
 فیالود و سواي بعضي امور لابدی سلطنت که در حق وایبان ملت
 در مقدمات ملک داری و ملک گیری اهم ست و کمتری از فرما

روایان سلف از آنها مطبوع خود توانستند نمود و در اجرای احکام اسلام و تقویت دین متعین شدند و تبعیت اوامر و مناهای الهی چنان تقید نگار می برد که صیت نیکفامی دین پروری او گوش پندنیوش سلاطین هفت اقلیم را سالیده و آثار شجاعت او که در ایام شاه زادگی در تسخیر بلخ و بدخشان و مهم قندهار و دکن و جنگی که با فیل دیونزاد مست جنگی بظهور آمده و بر صفحه یوزگار یادگار مانده بگزارش در آمده و محارباتیکه در زمان شورش عارضه اعلی حضرت که در یک سال چنان چهار پنج جنگ باچنین نهنگان دریایی غیرت که هونگی شیر بیشت شجاعت و تهوپی خاندان امیر تیمور صاحب قران بودند نمودن و باوجود مکرر مغلوب گردیدن افواج ظفر امواج از جا در نیامدن و استقامت ورزیدن و دل و تدبیر نباختن و با جمعیت معدود خصم غالب آمده را ازجا برداشتن و در عین تفرقه معرکه رزم سر رشته بزم تردد از دست ندادن بجز تائیدات و فضل ایزد متعال حمل برچه توان نمود • بیت •

دل روشنش آگه از کار ملک • عیان نزد او جمله اسرار ملک
 بآهن رسد گرز عدلش خبر • بپای درخت آب گردد تبر
 کند سیل اگر خانه را خراب • شود زهره ابر از بیم آب
 باقی ذکر حسن اخلاق آن پادشاه داد گر عالم ستان را بر محل موقوف
 داشته بتجربیر اصل مطلب می پردازد •

اگرچه خلاصه سوانح پنجاه سال عهد آن پادشاه جم جاه بتذکار آوردن آب دریا بگونه پیمودن است خصوص احوال چهل سال اواخر که مورخان از تسطیر آن ممنوع گشته برشته بیان نکشیده اند

ت بی پایان اما راقم حروف بقدر مقدور دست و پا زده
بیش تمام و تفحص نام بعضی مقدمات و رانعات قابل
نه از السنه کهن سالن ثقه مسموع نموده و از اهل دفتر و
کار کل تحقیق کرده و درین مدت برای العین مشاهده نموده
و ر خوشه چینان بی بضاعت از مدد بی بزبان خامه میدهد .
سخن سنجان گنج معانی و مطالعه کنندگان دانش پژوه عیب
التماس دارد که اگر بسبب زنجیره بند سر رشته سوانح بدست
مدن در مقدم و موخر سال تفاوت ظاهر گردد یا از روی تاریخ
بگر در مقدمات جزئی اختلاف بنظر آید چون در کتب معتبر
بیر نیز بسبب اختلاف روایت تفاوت میباشند معذور دارند .

ولادت باسعادت او در سنه هزار و بیست و هشت در مقام
دهود که سرحد صوبه احمد آباد و مالواست واقع شده تاریخ
ولادتش آفتاب عالمقاب یافته اند - در ایامی که آن زنده دودمان
صاحب قران صوبه دار دکن بود بعد فراغ مهم حیدر آباد چنانچه
در ذکر سلطنت اعلیٰ حضرت باحاطه بیان در آمده در سنه هزار
و شصت و شش هجری مطابق سال سی از جلوس اعلیٰ حضرت
که من بعد بفردوس آشیانی و آنچه بتقاضای مکل در تنگنای
عبارت گنجد بزبان قلم جاری خواهد گردید بهم بیجاپور مامور
گردید - بعد ترددات نمایان که قلعه بیدر و صوبه احمد آباد و قلعه
کلیانی را بتصرف والا در آورده بصوبه ظفر آباد (۱) محمی ساختند .

بعده بتسخیر قلعه بیجاپور کمر عزیمت بسته آنچه سعی
 و آمدن رستمیه دبان محاصره بظهور آوردند بتحریر تفصیل آن و
 در سر رشته سخن در انداختن است - حاصل کلام بعد از آن که
 دپانی قلعہ رسانده کار بر مخصوزان تلگ اورن و مفتوح کرد
 بامروز فردا رسید و عادل شاه بجای امان خواسته انعام
 بدیان آرد خبر مرخص از نوشتجات حضور بوضوح پیر
 خلاصه کلام آنکه فردرس آشیانی را هفتم ذی حجه سنه
 و شصت و هفت هجری عارضه بدنی روداد و امتداد مر
 بحبس بول انجامید و این معنی باعث اختلال ملک و حد
 رعایا و برهم خوردن انتظام سلطنت گردید - و دارا شکوه
 وایعهد مستقل خود را می گرفت و در ایام صحت نیز زمام
 اختیار ملک دانی بدست او بود و بتقلید ملحدان صوفی
 مشرب تصوف را بد نام ساخته کفر و اسلام را برادر توأم خوانده
 رساله درین باب بآب و تاب تالیف نموده با برهمنان و گسائیان دم
 موافقت و موافعت میزد - درین وقت فرصت را غنیمت دانسته
 اختیار امور سلطنت بکف اقتدار خود در آورده از وکلا مچلکی
 عدم تحریر وقائع در بار گرفته راه تردد فاسدان و مسافران بنگاله
 و احمد آباد و دکن را مسدود ساخت و چون در همه صوبجاب
 اخبار شرر بار خلل افزای مذکوره بدآنگ چوکی زبان انتشار
 یافت تفاوت تام در اطاعت امیران و زمینداران عمده و رعایای
 مالگذار و مفسد پیشگان واقعه غلبه راه یافت و فتنه جوین
 هر گوشه و اطراف و هنگامه طایان هر صوبه و اکناف سو

داشتند - چون خبر بمحمد شجاع صوبه دار بحکاله رسید ر
 سراد بخش در احمد آباد برین هنگامه اطلاع یافت
 م چشمی همدیگر سکه و خطبه بعام خود نودند و بدنامی
 می بفری برخود سکه زد گردانیدند و شجاع بنا بشکر عظیم
 از و پند گردید و صدای کوس مخالفت او سخاوتان بهادر
 اطراف تا دارالخلافه رسید و حضرت فرزند آشنایی که با
 شکوه از ابتدا محبت و الفت بافرط داشتند و اکثر در همه امور
 رداری او می کوشیدند درینوقت که از انحراف مزاج بحث
 نمایند زیاده از سابق در اسفندی خاطر قبول القیاس او
 چه کردند - و از آنکه دارا شکوه از جوهر ذاتی محمد اوزنگ ریب
 عالمگیر که من بعد بخلد مکان و آنچه بر زبان قلم جاری گرد
 نارش خواهد آمد نظری بر تردیدات رستمانه و تدبیرات حکیمانه
 توهم می بود پادشاه را بانواع دلائل قهمانده برین آورد که از دارا
 برای نامه از صاحب فرج که همراه خلد مکان برای تسخیر
 بیجاپور مامور بودند طلب حضور گردیدند - از انتشار این خبر موحتش
 انصرام و اتمام تسخیر بیجاپور بعهده تعویق افتاد - و خلد مکان ناچار
 باسکندر عادل شاه بیجاپور دار و مدار نموده بقبول پیشکش کرور روپیه
 نقد و جنس بوعده اقساط مصالحه بمیان آورده از محاصره بیجاپور
 برخاسته به خجسته بنیاد تشریف آوردند - باز مسموع نمودند که
 دارا شکوه باراده متصرف شدن خزانه فرزند آشنایی را از دارالخلافه
 شاه جهان آباد بمستقر الخلافه اکبر آباد آورد و چهارم ربیع الاول
 سنه هزار و شصت و هشت (۱۰۶۸) راجه چیسنگه را با چند امیر

دیگر، فوج سنگین سرشاری سلیمان شکوه بر سر محمد شہ
 نمود، چون راجہ بطریق ۵۰۰ اول نذر دلت بنارس رسید محمد
 با شجاعان لشکر خود مستعد پیکار گشته کشتیها را بقص
 در آردہ متوجہ مقابلہ و کارزار راجہ گردیدہ بفاصلہ یک و
 یزد آمد. راجہ روز دوم بعدم شہرت جنگ و اشتہار تبدیلیا
 از آن مقام سوار شدہ قتل از طلوع نیر اعظم کہ هنوز محمد شہ
 خواب غفلت و نشأ الودہ خمار دو شینہ بود جلو ریز رسیدہ
 و جدال پرداخت - و آن با تجربہ کار بلخبر خبردار گشتہ وقت
 خواب غفلت بیدار گردید کہ کار از دست رفته بود سراسیمہ
 خود را با خدمتہ محل و ہمراہان خاص بفوارہ رساندہ سوار کش
 شدہ راہ فرار اختیار نمود و تمام اردو مع خزانہ و فیلان و توپخانہ
 کارخانجات بعد غارت و تاراج بتصرف راجہ جیسنگہ آمد - و مح
 شجاع از مدمات فوج پادشاهی تا بدگانہ بند نکردید - و آن ولایت
 بتصرف منصوبان دارا شکوہ در آمد - و جمعی از نوکران و ہمراہان
 نامی شجاع کہ دستگیر گشتہ بودند راجہ بابکر آباد روانہ نمود -
 دارا شکوہ آنها را تشہیر دادہ بعضی را مقتول ساخت و جمعی را
 قطع ید فرمود - و نیز خبر رسید کہ در همان ایام کہ سلیمان شکوہ مع
 راجہ بر سر محمد شجاع مقرر گردیدہ بود مہاراجہ جسونت را با
 قاسم خان و توپخانہ حضور و چند ہزار سوار و توپخانہ خود و چند
 امیر نامی دیگر بر سر راہ احمد آباد و دکن روانہ ساختہ مقرر نمود
 کہ بعد تحقیق خبر اگر محمد مراد بخش از احمد آباد در حرکت
 سبقت نماید قاسم خان با چند امیر نامی و توپخانہ باستقبال او

بعد خبر حرکت پادشاه زاده از قزوین به پارس - در صورت
وقت - عمل آورد - و در صورتیکه محمد از کسایب در حرکت
ببقیت نماید سه ارجه با تمام خاں و بیست و هشتاد و پنج پادشاهی
و دیگر و بیست و پنج بمقتضای پادشاه - و تمام امور - و از آنجا که
ایم خود مقرر نمود تا مصلوبان او را بدست خاں آنجا که در
محلات آن صوبه را در قتلخواه آنها مقرر ساخت تا نظر جمعی
و جان من و معاون همدیگر گشته گون آوی سپاه و مدافع
آنچه مطلوب گردد توانند نمود - بجز مصلوب گزیدند عیسی
و وکیل خلد مکر را عقید ساخته خانه او را ضبط نمودند - و معا
خبار احمد آبک بروضه پیوست که محمد مراد بخش سکه و
طبله بنام خود نموده خواجه شهباز خواجه سوار با موج و مصالح
معه گیری برای تسخیر قلعه بندر سورت و ضبط بندر مذکور روانه ساخت -
خواجه شهباز بعد رسیدن بندر سورت و محاصره نمودن قلعه
و دواندن نقب و براندن برج و حصار و مفتوح گردیدن قلعه تجار
را جمع ساخته پانزده لک روبه بطریق دست گردان طلب نمودند -
بعد قیل و قال بسیار حاجی محمد زاهد و پدر جی که از عمده
تجار بندر مذکور بودند با هم اتفاق نموده مبلغ شش نلک روبه
عرض همه تجار داده تمسک بهر محمد مراد بخش و ضامنی
خواجه شهباز نوشته گرفتند - و در همان روزها علی نقی نام که دیوان
و مشیر محمد مراد بخش بود و با او یکی از خواجه سربان مقرب
عداوت همچشمی داشت و علی نقی با وجود کمال دیانت و سلف
در نسق ملک و اجرای سیاست چنان شدید بود که پندک

تقصیری که از کسی مشاهده می نمود حکم نه برآور
می فرمود - قضا را فقیری را دران ایام بتهمت دردی م
ناب عای نقی آوردند حکم زهره بر آوردن او بدین تحقیق
که زهره او بر آوردند - فقیر دران حالت رو بآسمان نموده که
مرا ناحی میکشی امید دارم که تو هم بتهمت همین باده
گردی با این همه که ان تدبیر و بسوخیت او در خدمت محمه
بخش همان خواجه سرا یا دیگری از طرف علی نقی نوشته -
بهر و تقاید خط او بفام دارا شکوه بمضمون اراده فاسد در
نموده در سر گرفته بدست قاصد دانه چنان تدبیر بکار بر
بدست چوکی داران که در چنان هنگامه برای جست و ج
خطوط و محافظت طرق مقرر می نمایند افتاد - و قبل از ط
آفتاب نزد محمه سرا بخش آوردند بعد مطالعه آتش غضب
سلطانی شعله ور گردید و حکم طلب آن اجل رسیده بهر حالتی
که نشسته باشد فرمود - وقتی سزاوالن رسیدند که علی نقی کلا
بر سر نشسته کلام الله تلاوت می نمود - محصلان فرست تبدیل
رخت ندادند - او نیز بسزاوالی اجل بگمان آنکه برای مصلحت امور
ملکی طلب داشته اند چنان بتعجیل روانه گردید که در راه رخت
دربار پوشیده خود را بهم عنانی ایام موعود رساند - محمه سرا بخش
که بغضب و قهر آلود برجهت بدست گرفته برگرسی نشسته بود
از علی نقی سوال نمود که شخصی که باراده نمک حرامی قصد
فاسد در باره ولی نعمت خرد نماید سزای او چیست علی نقی
از آنکه از خیانت خود را پاک می دانست بی باکانه جواب

یاست و عقیدت تمام او را بسزا داد و پس از آن بعد از آن
 آن بخش آن خط را بدست علی نقی داد او مدتی
 نظر بر عقیدت و فدویت خود گذاشت و در جواب گفت
 در مدعی که این را ساخته و امسوس بر تامل و تدبیر آن
 که حق سبحانه تعالی بطاعت تمام نموده و این قدر زود
 که از دوست و قدریای خود و مخالفین بدو و بقی
 فرمود . محمد را که بخش که در نال او بخیر بود خداوند
 ازین سخن زیاده را آشکارا بچیزی در دست داشت
 بدی علی نقی رسیده متوجه سوری که حاکم بود ندانست
 تمام کار او نمود . و همان کسکه در همان حال تصورهای خیال
 را و ساختند . و در همین آوان مبرجمله که از حضور قبل از عازم
 بدنی فرستاد آگاهی برای کومک ملک ملک زیاده شده رسیده از
 راه اخلاص و عقیدت خاص مشیر و رفیق علی و محمد بود
 مصاحبت دراز دانست که او را برای دفع بدای بدستور محبوسان
 قلعه دولت آباد گذاشته مدوجه مقابله مخالفان دولت کردند . و
 در عالم تدبیر و رای صاحب محمد مراد بخش مدبر از روی کمال
 افراط محبت نامه التیام آمیز نوشتند مبنی بر مبارکباد و تهنیت
 پادشاهی و دران درج نمودند که مرا بهیچ وجه نایبتمگی و آرزوی
 کار و بار دنیای عمار نابادار نیست و سواي ارايه طواف بیت الله
 مراد دیگر منظور نظرد و در مقابل زیاده سرب و بی انصافی برادر
 بی شکوه هرچه بخاطر آن زنده اخوان رسیده بموقع و بجا بوده و
 ما را هم یک و رفیق بی دفاع و معارف خود دادند اما انساب

آنکه چون پدر دوگوار هفتوز ده قید حیات است هر دو سر
احرام خدمت پدر بسته بسزای خیره سیری آن مست
و فخرت و خوه را نی آن بد ملت برداخته اگر مقدور باشد
مبارک حضرت دای نعمت میسر آید در دفع آشوب و نقظه
عمر تقصیر آن برادر که در عالم اضطرار بی اختیار زوداده از
حق آگاه خواسته آید والا بعد از فراغ نسق سلطنت و تادیب
دولت آن برادر از ان برگزیده اخوان غمائی کعبه الله حاصل نموده
مقصود گردد - باید که تاخیر درین اراده جایز نداشته بازوج شار
و لشکر آراسته از ان راه بقصد تادیب کافر بی ادب یعنی جسوز
مرحله پدید گردند - و ما را آن طرف آب مریدا رسیده دانند - و فرج
درج و توفیقان جهان آشوب که همواره داریم مصالح فتح خود دانند
و کلام الله را کفیل عهد و پیمان هوا خواه دانسته بوجه من الوجوه
و مواسر بخاطر راه ندهند - بدین مضمون عهد نامه روانه ساختند و
در فکر کرد آوی لبشکر و ترتیب توپخانه بسعی پادشاهانه و تدبیر
عامونه پرداخته بسکه و خطبه اصلا متوجه نگذشت پادشاه زاده محمد
معظم را برای حراست خجسته بدیاد نگاهداشته شاه زاده محمد
اکبر را که در همان ایام آن فخل نو نهال گلشن سلطنت از کم عدم
در حدیقه آرزو جلوه گر گشته بود باتالیقی خواجه منظور با دیگر
پزگیان حرم در قلعه دولت آباد گذاشتند و معظم خان عریف میر
جمله را که محمد امین خان پسر او در حضور بخشی و نائب
وزارت او بود بعقاصی مصلحت و رفع بدنامی بر اهزمائی او بطریق
محبوسان در قلعه فرستادند و غره جمادی الاولی شاه زاده محمد

با نجات خان و جمعی از امرا پند و اندرز داده و بگوید که دستور العمل او بدان
تا انقضای روزگار از جهت کار دماستی زیرا یادگار خواهد ماند
و بهر شجاعت و جانفشانی و که غمدهی کردانی ملکی و
داشت دیوان خود نمودند و آخر خدمت میر آتشی نیز
به و در رکاب همراه گرفتند و پیشتر از امای کارزار دیده
و در کار که بتفصیل تعداد آنها پرتافتن از سر بشد سخن دور
تا آنست سعادت اندوز رفاهت گشتند و دوازدهم شهر مذکور
بود عازم دارالسرور گشته بیست و پنجم ماه ربیع داخل برهانپور
گردیدند و گویند که در برهانپور زید اقطاب زمان حضرت شیخ برهان
قدس سره که از بزرگان آن عهد بود خلد مکانی با او ملاقات
خواهش دیدن آن پدرو حق نموده پیغام ازاده ملاقات بمیان آوردند
مافزون نگردیدند بعد تسلیق قام رضای شیخ حاصل نموده
شیخ نظام نام نه از مقربان محرم و میانجی ملاقات بود جدریده
دیدن آن بزرگ تشریف بردند و انتماس فاتحه نمودند شیخ در
در جواب فرمودند که از فاتحه ما فقیران چه حاصل شما که پادشاه اید
فاتحه بقصد عدالت و رعیت پروری بخوانید ما هم هرفاقت شما دهیم
بدعا و فاتحه و می داریم شیخ نظام بعد شنیدن این کلام تهنیت
انجام زبان بمبارکباد مرده سلطنت کشور و بعد از فراغ فاتحه چند
تلمذ نصاب بر زبان شیخ جاری گردید و تبرک داده وداع نمودند
و یک ماه در برهانپور بجهت سرانجام ضرور و تحقیق اخبار حضور
مقام نموده بیست و پنجم جمادی الاخری محمد طاهر مسعودی را

مخاطب پوزترخان ساخته برای بند بست صوبه بره
داشتن رأیت طرف دار اختلاف برافراشتند - و همان
روز به بون مآل ظاهر شد که عدسی بیگ وکیل را که دارا شکوه
داشته بود و اعلیٰ حضرت او را مرخص و مطلق العنان گ
بودد بطریق یاغار خود را رسانده ملازمت نمود و بر حقیقت به
مهاراجه جسونت و قاسم خان داجین مفصل اطلاع داد -
تاریخ زده آمده بود برای سرانجام او ده هزار روبیه انعام نمودند
و دو سه منزل که طی مراحل نمودند بعرض رسید که شاه نواز خ
صعوی که بهشت صبیغ او بخند مکانی و صبیغ دوم نمرک بخش
ممسوت بود در دهرانپور مانده و اراده رفاقت ندارد - شاه نامه محمد
سلطان را با شبنم مهر امر نمودند که به دهرانپور رفته او را در قلعه
ارک محبوس سازد و در هر منزل بنوکوان پوشناس و کار طلب اعانه
و خطاب عنایت می فرمودند - دهم رجب از آب نر بردا عبور واقع
شد محمد مراد بخش که بعد رسیدن عهد نامه صحبت آمیز از احمد
آباد بر آمده بود بدستم رجب در دیپال پور رسیده ملاقات نمود
و از هر دو طرف گرمی اتحاد و واد و رسمیات تواضعات و غیافت
بمیان آمد و از سر نو عهد و قرار بکفالت بمن کلام الله بمیان آوردند -
میرزا محمد مشهدی را خطاب اصالت خان و عطای نقاره و مبر
شمس الدین بنی مختار را خطاب مختار خان عطا فرمودند و سید
عبد الرحمن ولد سید عبد الوهاب خاندیسی را مخاطب به سید
دلار خان ساخته با جمعی دیگر امرای عقیدت کیش همواره سواری
خاص حکم نمودند - چون بر سه معبرهای آب و گذرهای خشکی

چنان رفت و بسمت شده بود که باد و آب را بختکم نراند عبود مدعنا
 نمی نمود تا رسیدن زایت ظفر آیت همت که بهی اجیس هم راجه
 جسونت را از رسیدن فوج دبا صوب هم در برادر خبر دهمی
 می رسد مگر آنکه بعد عبور از گذر انشوروز راجه سدوزم نور ولعدن از
 ماند و آگاهی یافته مجمل بمهرازجه نوشته نظام داده بود و فاسم
 خطاب که از شهرت بر آمدن بزرگ بخش از احسان آنک باسقدال
 شد و چون محمد مراد بخش راه زاست بفرات هلیچده کرده
 گذاشته خود را بخلد مکان بر سادی فاسم خن عاوس گشته مرجعت
 نمود . و مردم دارا شکوه کد در قلعه و دواج در بودند از مساهده
 تسکر مدو مال هر دو برادر فرار نموده بمهرازجه پیوستند - و راجه
 مع قاسم خان از آوازه توپزل افدای موکب ظفر بیکر از مکان خود
 یک منزل استقبال نموده بفرات یلک و نیم کرده و بود آمد - خاند
 مکان کب نام بوهمن را که در شعر هندی و زبان آری شهرت داشت
 نزد مهرازجه فرستاده پیغام دادند که ما را مطلب ازین حرکت قصه
 ملازمت و عبادت حضرت ولی نعمت و مرشد و قبله دو جهان
 است که عبادت محض دانسته متوجه حضور پرنور گردیده ایم و
 اراده مخالفت و جدگ نداریم مناسب آنست که او هم سعادت
 همراهمی حاصل نماید والا از سر راه کنار اختیار کرده باعث فتنه و
 خونریزی نادهای خدا نگشته بوطن خود رود - راجه اطاعت حکم
 اعلی حضرت را دست آویز عدم قبول پیغام ساخته جواب
 فاصواب فرستاد - و روز دیگر هر دو طرف در ترتیب روح بر داشتند
 ازین طرف بعد آراستن نوبخانه خصم روز و آرایش فیلان کوه بیکر

هراولي مقام شاه زاده محمد سلطان مقرب فرموده نجابت خان را
 باجمعی از امرای رزم آزه ای مصاف دید و همراه شاه زاده مع فیان
 کوه شده تعبیر نمودند - ذوالفقار خان ترف محمد بیگ را با چند
 در میانان هراول شاه زاده قرار داده مرشد قلی خان را مع توپخانه
 پیساهنگ هراول ساختند - و محمد مراد بخش با فوج و سواران
 خود طرف برنغار صف آرا گردید - و فوج شاه زاده محمد اعظم را
 با بعضی دلاوران کارزار دیده طرف جرنغار مقرب نمودند - بهمین
 دستر فوج پلتمش رچنداول و جاسجا از امرای جان نثار و دلبران
 شیبشکار که از تعداد و توضیح اسم هرایک پردازد سرشته اخذصار
 بطول کلام منجر میگردد معرکه آرا گشتند - و خود بهمعنائی فتح و
 نصرت در فیل گردون شکوه سوار شده با جمعی از امرای رزم آزمای
 کارزار دیده بافر فرودون و شکوه سکندر در قول جا گرفتند - و از آن طرف
 مهاراجه جهونمت نیز با رستار لشکر پرداخته قاسم خان را هراول
 ساخته دیگر امیران کار طلب مبارز پیوسته از عقب توپخانه عظیم
 پادشاهی و دلا شکره جاداد - و فوج میمنه و میسر و پلتمش
 آراسته فیان مست جنگی کوه صولت غرق آهن را پیداهنگ
 هردو فوج و سردار علیحدده ساخته خود با چند هرر راجپوت
 جهالت کیش رزم جو در قول استاده صف آرا گردید - و بیست
 درم رجب روز جمعه سنه مذکور هردو لشکر مستانه و از بهر
 کارزار قدم گذاشتند و آن شاه گردون وقار اول بداروغه توپخانه حکم
 نمودند که به پیغام بانهای آتش فشان و گولهای توپ صف ربا
 مقدمه شعله انروزی بزم رزم است مبارزان صف شکن را گرم دارگیر

ساختند - و هر ساعت فائزه نقال و حدال شعله آفرینی می کردند تا کار انیس و سنان جان سنان رساندند - از جهل نالوران جانباژ چه سرهای سران نامدار که ارتش جدا نگرفتند از غرب شمسیر آبدار و خنجر سیمه گذار چه بهادران که از حادثه زمین در زه می داشتند جان بجان آفرینی می کردند - راجپوتان جنگ جو و نامهربانان نذر خور که بدر از خون پسر قشقایی نیکدامی بجای سنان و پنداری نسیم دشان در رخ روی می دانست چه دیگر بهایی بهادرانه که بهر حال کار را بظهور میاورند • • •

همه سرکش و جاهل و جنگ جو • پوشمشیر آفرین دل رنختاری بیشتر و غا جماعتی همه مردم • همه سته چون موج نامان بهم حصر از جهل راجهای نامدار خونخوار میزد سنگ ها به ورتن سنگ و تپه و از جن کور و دیال سنگ بهانه (۲) و دیگر راجپوتان بی بی سفاک رام رام گوین اسباب سرداشته دست از جان شسته پروانه صحت که خود را بر سر ملکه آتش رند بر توپخانه ریختند و از حملهای بی دریغی آنها انتظام توپخانه را هم پاشید - و مرشد نایب خان آمدند و از بیانی شرط جانشینی بدویم رسانید و عزم بر هراول تنگ دادند و از بجائی کشید که ذوقدار خان دستور ناموس پرستان نام و فدا پا در معرکه جنگ قائم نموده با وجود فرار همراهان چون دید که کار از دست رفته باین بهادران جان نثار خود را از میل انداخته سرفاوت چند از نواب پسران عقیدت کیش بیاده

عدم پدیده گذاشته کار زار رسانیده نموده زخم کاری برداشته سه
راه سلاب بالای آن بدکبتان کافر کشتن گردید و داد مردانگی میدان
تا به ک فوج بلغمش بدو رسبد و صدای دار و کبر : عرمه زمین
بر چرخ برین بیچید - و پادشاه زاده محمد سلطان و نجابت خان
با هم اهان بدفع آن ضلالت کینه ان بد اخذه چون کوه وقار از جا در
نیز آمدند - و غلبه راجپوتان هر ساعت زبانه می شد تا آنکه شبی
میر حوائی و صف شکن خان و مرتضی خان نیز خود را رسانده
بکمرگاه مخالفان زدند اما هر چند که نرد و جادفشان به ظهور آوردند
گرد ادبار کفار را به شمشیر آردار فروزشادند توانستند - شاه تهمتن
چون آن جلالت و کوشش هر دو دروه مشاهده نمود نبل سواری
خود را بقصد امداد مبارزان اسلام پیش بردند و به پشت گرمی
همت و توجه زایت ظفر آبت آن خسرو مدد مال هر لحظه اثر
قلبه بر معلوبان میدان دین ظاهر شدن گرفت - و نسیم فتح و
فیروزی دم دم می وزید - و راجپوت بی شمار علف تیغ و هدف
تیر و سنان مبارزان گردید

• بیت •

زبس راجپوتان پرکار جنگ • گشتند از جان بغاموس و ندگ
فناک آند در کشته درکار زار • که شد بسته راه گذر بر سوار
از خون رخسار و بدن دلاوران صحنه روی زمین را سرنج روی تار
بر روی کار آمد و برای طپور و وحوش ان قطعه زمین از گوشت
کشتن شرد و طرف ذخیره طعمه ساها آماده گردید مع هذا راجپوتان
دست از یراق کوتاه نذرند پای ثبات از پای جهالت بر
نمی داشتند - زمین ضمن محمد مراد بخش از طرف بر بغار با فوج

خونخوا! خود بر سنگه مهاراجه جسوات قاجانم عزت و تاج
 یرافخت و در اسحا محاربه عظیم با راجپوتان و خیم بردن و جمعی
 مران دینی سنگه و بر سوچی و ماء جی و عیوه که با همت به هزار
 سوار برای حراست، بنگاه عافده بردند. بی مقابل و غافلانه که در
 مرانگی از آنها بطهور آمد و مکرر خود را بفیل محمد مراد بخش
 رساندند. پیشتر از آنها رخسار هندی خورشید بیک و فدا دادند
 سکرایی سنگه به خود را از شجاعان سواران قوم بگرفت و طر
 بر عاقبت بیخی و پاس آموخت ناموس بد و صلح زن از اسبی غور
 پیکه شده مثل راجپوتان خود را بخدمت محمد مراد بخش
 رسانده فردت الامان را شفیع جراتم ساخته بجان و مال و عدان امران
 خواسته مامون گردیدند و دیگر فردی که از آن نتیجه دیدمان میوزی
 در رکاب ظفر انتساب برادر والا قدر بطهور آمده با و نمیشد تفصیل آن
 دهی پردازد - حاصل کلام از ضرب شدت تیر و مدد و حملی صف زنی
 بدیابی آن بهادر شیر شکار مکنده سنگه هار و سجان سنگه سونده و زنی
 سنگه رانهور و ارجن کور و دیپال داس جهاله (3) و موش سنگه هار
 از پا در آمدند و تزلزل تمام و تفرقه نام بحال آن جماعت بد انجام
 راه یافت و از راجپوتان بد نهاد پشته پشته گسته هر طرف اندک و
 ساعت ساعت ناریکی غلبه کفر بنور فتح اسلام مبداء بگردید تا آنکه

(3) این همان شخصی است که نامش در صفحه ۱۵ سطر ۱۲

مذکور شده بکن اینجا در همه نسخه دیپال داس نوشته اصادر

بعض نسخه جهاله و در بعض نسخه جهاله نوشته *

خوف و هراس عظیم در دل جسونت و خیم جاگرفت و برخلاف دستور راجه‌هایی نامدار عار فرار از معرکه کار زار بر خود هموار نموده این بدنامی دائمی را بر خویش پسندیده از طعن همچوستان ناندیشیده قبل از آنکه فوج همراه او هزیمت نماید بجای تشقه مندل سرخ و سفید خط فیل سیاه بر پیشانی خود کشیده عنان هزیمت و فرار از صف قتل تافته راه طرف وطن اختیار نمود - و قاسم خان و دیگر نوکران پادشاهی و فوج سرداران خانگی دارا شکوه نیز ناچار بر فرات سر فوج فرار نموده هر یکی بطرفی شتافت - و از طرف صاحب انسرو اوزنگ هدای شاه‌بانۀ قنچ و فیروزی بلند آوازه گردید و مجموع توپخانه و فیلان مع خزانه و قطار قطار اشتران و استران پراز بار و تمام کارخانه پادشاهی و دارا شکوه بعد حادثۀ تاراج و تصرف بهادران بضبط سرکار خلد مکان در آمد

• بیت •

دلیران چو ماری زهیجا شدند • بتاراج بنگاه اعدا شدند
زدشمن کسی بخت اگر یار داشت • همی سر پدر برد و سامان گذاشت
بدست اندر آمد بسی بادپا • ز خون جمله رادست و یاد رحفا
در عار گیر نامه مندرج اسم فرامی‌نی که بعد این فتح از طرف عالمگیر
پادشاه بنام حکام بیجاپور و حیدر آباد صادر شده‌دان بزبان قلم داده بودند
که شش هزار کس مقتول از لشکر مغلوب با چه می‌ای از سرداران باحاطه
شمار در آمدند و ازین طرف سوای مرشد قلیخان دیگری بکار نیامد -
و ذوالفقار خان با چند امیر دیگر زخم‌هایی نمایان بر داشته از سرهم
لطف و انعام التیام پذیرفتند و هر در برادر بمبارکباد هم دیگر رطب
اللسان گشتند - و شاه زاهدی و الاندب و امرا تسلیمات تهفیت به

آوردند. پانزده هزار اشرفی بطریق مرهم بها برای هم واهان محمد مراد بخش مع چهار ذیل ناساز نقره و حوضه طلا و قدایی جواهر و مرصع آلات و آلاتی آبدار در جلدوی تروتن نم. بان محمد مراد بخش فرستادند آری گفته اند

همین تا برآید به تدبیر کار * مدارای دشمن به از کارزار
محمد سلطان را اضافه پنجهزاری مرحمت نمودند و نخست خان
ن خطاب خان خانان و عطای لک روپیه خورسند ساختند و
ملکوت خان را مخاطب باعظم خان ساخته به عطای خدمت
دیوانی از انتقال مرشد فانی خان و نقاره و دیگر عنایات سربلندی
دادند و ذو الفقار خان را بانعام نقد و جنس و عطای اضافه نمایان
و انواع مرهم لطف و احسان تسلی بخش گردیدند - بهمین دستور
در مراتب منصب اکثر همراهن افزودند - و بیادشاه داد محمد
سلطان و دیگر امرا که بعطای اضافه و خطاب و نقد کامیاب میگرددند
می فرمودند که نزه محمد مراد بخش رفته تسلیمات بجا آرند -
نخراغه کلان خوایی که خالوی سحر راق می شد اضافه دیوانی
اجبن که بدار الفتح موسوم ساختند و زیاده صوبه داری از طرف
شاه زاده عطا نموده حکم نمودند که آنچه از مصالح نقدی و جنسی
مطلوب باشد بعرض رساند او التماس نمود که اولاً اراده غلام این است
که از رکاب سعادت جدا نگشته در جرگه فدویان جان نثار باشد و در
صورت اطاعت امر کدام وقت التماس و درخواست مصالح و
کرمک است تا جان و مال دارم نثار کار مرشد و قبله در جهان نمودن
سعادت خرد خواهم دانست بعد ازین التماس خطاب کفایت

خان و عطای بدست و اسب و فیل "فتخر ساختند" - و عالم سنگه را که زمیندار عمده آن ضلع بود خطاب زاجگی و عطای خلعت و فیل و شمشیر و جمدهر و کمر مرصع و جیفه و دگدگی و گوشواره در زمره حلقه بگوشان در آورده همراه کفایت خان تعیذات فرمودند - و بیست و هفتم رجب از کنار دارالفنح اجین کوچ فرموده به بیست و هشت کوچ در سرحد گوالیار مضرب خیام نمودند - نصرت خان ولد خان دوران را خطاب یدر سر افرازی بخشیدند - چون از طرف دارا شکوه احتیاط معبرهای آب بعمل نیامده بود به صف شکن خان داروونگی تربخانه عطا فرموده حکم نمودند که با ذوالفقار خان سپه سالار و تربخانه بطریق استعجال از گذر بهدوریه عبور نماید - غره رمضان المبارک لشکر ظفر قرین از آب چنبل عبور نمود و خود روز دوم آن از آب گذشتند *

چند کلامه از وقائع در بار اعلی حضرت آنکه چون هوای گرم اکبر آباد بمزاج پادشاه موافقت نمی نمود و باره صحت یافته بودند متوجه دارالخلافه شدند دارا شکوه که در ابتدا ازین حرکت مانع بود و مصلحت نمیداد خبر هزیمت مهاراجه شنیده سراسیمه گشته چون هوش باختن بالاحاج و لجاجت پدر بزرگوار را رنجنده از مابین راه مسافر خلافت برگردانید و خود در کمال اضطراب تهیه پیکار گرفته با همه امیران نامدار رکاب پادشاهی و قدوسی و جدیدی خود که ارشست هزار سوار تجاوز می نمود مع جمعیت تربخانه جهان آشوب روانه گردید - از فیلان گردون هیکل مست جذبی که دشت و صحرائی سبز را سیاه نموده بود

چه تعداد نماید - چون معظم خان را که در قزوین آید محبوس ساخته در خدمت شاه زاده محمد اکبر گذاشته بودند دارا شکوه این معنی را برهنمون بی معظم خان دانسته محمد آمدن خان پسر او را در حضور مقید ساخته بر خانه او چوکی نشاند و سر آمد اعلی حضرت که در نگر اصلاح کار و دفع فتنه و فساد بودند او را بعد از چند روز خلاص نمودند - گوید مدرس آشنایی دارا شکوه را مکرر مانع بر آمدن گردیده گفتند از رومن تو زناده ساد و ستیزه و خیره ساختن هر دو برادر خواهد گردید و خود قصد بر آمدن بازاده صلح و فهماندن هر دو گروه درج سلطنت نموده حکم پیش خانه بیرون زن فرمودند دارا شکوه راضی نشده به زنایی و همدمی خان جهان عرف شایسته خان مانع آمد - و بیژر روایت نمایند که قتل از خیر هزیمت راجه هنوز که افواج دکن و احمد آن با هم ملحق نگردیده بودند اعلی حضرت خود قصد بر آمدن نموده از خان جهان مصلحت پرسیدند و مکرر کنکاش آن درمیان آوردند خان جهان که حالوی خلد ملان می شد و اخلاص نه دلی محمد اورنگ زیب داشت نظر بر جوهر آفتاب ز شد و مشاهده اوج طالع او بقاضای وقت مصلحت نداد و بعد رسیدن خبر هزیمت مهاراجه پادشاه ظن طرف داری خان جهان برده مغضوب ساخته سرعصا بر سینگی او رسانده دو سه روز از مجرای ممنوع نموده باز مهربانی فرموده بتجدید که بای کنکاش بر آمدن خود میان آوردند همان مصلحت سابق دان و آخر کار قصد پادشاه با وجود بیرون زن پیشخانه نایده نداد - و دارا شکوه

شاهزاده هم شعبان خلیل الله خان را با قباد خان و رام سنگه و غیره
 بدوهای پادشاهی و ملازمان خود بطریق هرزلی رخصت نمود
 که به دهوپور رفته اقامت ورزند و گداهای آب چنبل را بضبط
 در آرند و خود بیرون شهر در انتظار سلیمان شکوه که از جنگ شجرام
 برگشته عازم حضور بود چند روز که در بن غمن بعضی سرانجام سفر
 نیز بایست نمود توقف ورزید - چون سلیمان شکوه نرسید ناچار کوچ
 بکوچ متوجه استقبال و قتال هر دو برادر گردیده ششم رمضان المبارک
 نزدیک سموگده بتفاوت نیم کوه هر دو لشکر کوه شکوه رسیده مقابل
 هم فرود آمدند و در سنان فوج ایرانی بستمی معبر اعلا فائده نه بخشید
 و دارا شکوه در تهیه نوج بندی و ترتیب دادن توپخانه و آراستن
 فیلان مست جنگی کوه پیکر پرداخته روز دیگر سوار شده قدری راه
 پیش آمده در میدان وسیع صف زده قریب در کوه عرض زمین
 را زیر بار فیلان کردن شکوه و لشکر زیاد از احاطه شمار فرو گرفت
 در آن روز که تابش آفتاب ماء خورداد که از گرمی و شدت حدت
 هوای شش جهت آتش می بازید و کمی آب و تابش زره و
 بکتر فولاد پوشان علاوه آن گردید چندین کوه پیکر بخاک هلاک افتادند -
 و محمد اوزنگ زیب بهادر نیز اگرچه آن روز سوار شدند اما مرنده
 در تیز جلولی و سبقت در آغاز جنگ ندیده بتفاوت گوله رس
 استاده انتظار شروع پیکار از طرف مخالف می کشیدند چون ازان
 طرف حرکت سوا می نمودن محله بظهور نیامد بعد از ادای نماز
 عصر و مغرب در همان مکان نازل نموده حکم نمودند که تمام
 شب سپاه بهوشیاری و خبرداری شب تار را بصبح امید بسر

آوردند - روز دیگر چون خسرو زلیخه کلاه آفتاب با تیغ عالمگیر از مطاع مشرق در بخشان و نمایان گردید و پادشاه الحکم سیاه سم از دریاچه افق بر آورد خلدملکان به ترتیب افواج برداشته در آن صف شان خان را به پیش بردن نوبخانه مامور ساختند و قدس کوه بیکر را عرق آهن ساخته عقب توپخانه آراستگی دادند و پادشاه زاده محمد سلطان را با خان خانان و نجاست خان و سید بهادر و سید ظفر خان باره و شجاعت خان و غیبه امرای بزم آنجا فراوان نمودند و فوج پادشاه زاده محمد اعظم را طرف دروغار مقبره کونده اسام خان و اعظم خان و خان زمان خان و مختار خان و حموی دیگر مبارز پیشکش کارزار دید و روبرق و معارن آن فوج ساختند و محمد مراد بخش با سرداران نامی خود در جوغار جا گرفت و سرداری یلتمش به شیخ میرو سید میرو برادر او و شروزه خان با بعضی دلاوران جان نثار مقرب فرمودند و بهادر خان را با پنجم سردار کار طلب هراول یلتمش قرار دادند و بهمین دستور چنگا امیران جنگ دید و مبارز پیشه که اگر بتعداد تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار می ماند تعیر نموده جمعی از بهادران عقیدت کیش و مرقوم خصوص سید دللور خان خاندیمی که بر تهروری و قدرت خاندان او اعتماد کلی داشتند و دیگر سادات باره با خید همراکب ساخته شاه زاده محمد اعظم را در دوضه فیل ردیف خویش نموده چون اخگر تابنده در برج دوضه فیل آسمان شکوه جا گرفته رینت افزای قول و صف آرای فوج دریا موج گردیدند و بهمعنائی توکل و همراکبی یتم و نصرت بدستور شجاعت پیشگان سلف از بسیاری لشکر خصم اندیشه

بخطرات راه نداده مقابل فوج عدوی بیشکوه قدم پیمش گذاشته چون
 کوه شکوه معرکه را گشتند - و از ادطرف نیز داراشکوه با آراستگی لشکر
 پرت خنده نوجهای هراول و برهنگار و جرفغار و یافمش و چنداول
 آراسته توپخانه جهان آشوب با فیلان کوه شکوه مست حذقی پیمش
 رو داده با قریب هفتاد هشتاد هزار سوار ده در آن روز با او همکاب
 بودند در وسط روز که آفتاب جهان سوز عالمی را از لب و حوارت یتاب
 داشت خود در قول جا گرفته در حالتی که سعادت و اقبال چون سابه
 زوال ازو میگریخت و اختر برگشنگی ایام در خانه هبوط و وبال
 سیاهی معزده عاف آرا گردید - ابتدا بزدن بان آتش فشان و گونه
 توپ شورش دار گوش نبرد آر مایان هر دو صف گرم ساختند و هجوم
 و هر قدم آتش جنگ در معرکه نام و انگ هر دو طرف شعله افروز
 میگردد تا کار بکار دار تیر و سنبل جان شکار انجامید و از هر دو طرف
 چندین هزار تیر جگر دوز در هوای سینۀ مخالفان بد روز پهلوان
 در آمد بعد آن کار بتیغ آبدار و خنجر جان گذار و زاغ نول شیر شکار
 کشید و زره بهزاران چشم خون از چشم باز بدن گرفت * بیت *

سپاه از دور تیغ درهم نهاد * زره دیده از بیم درهم نهاد
 دولشکر بصحرا کشیدند فوج * دودریای آتش بر آورد موج
 دوفیل از دوسو درخروش آمدند * چودریای آتش بجوش آمدند

سپهر شکوه که هراول به معنائی رستم خان دکهنی بود با ده درازده
 هزار سوار بر توپخانه محمد اوزنگ ربیب بهادر جمله آورده مرد
 افکنان از صف آتش بار گذشته نزدیک بود که خود را بشاه زاده
 محمد سلطان هم اول برساند و تزلزل تمام در لشکر هراول رود -

درین ضمن بملازمی اقبال عذر مال گوئی از توپخانه دشمن سوزانده و در
 برین پیشاهنگ رستم خان بهادر فیروز جنگ خور و نجات
 هلاک افتاد و ازین صدمه فیل (که) فاکان زمره آن زمان زمان آن
 مرد و غافل جرأت از مقابل حیران نموده عرق بر رخسار که بهادر
 خان ذوقه دران فوج بود روانه بکارزار رسیده و باخت و بهادر
 خان باجمعی از دیگر بهادران کیششهای موبدانجا آورد و هر ساعت
 به نام خان کوسک می رسید و غلبه نموده می آمد تا آنکه بهادر
 خان بعد تردد نمایان زخم سرخروئی داشت و بسیاری از همدو
 طرف کشته و زخمی گردیدند و دیدگ - بودند که تریل تمام در ستقامت
 فوج حاکم سکان راه یابی درین حالت اسلام خان و بهادر خان و
 دلاور خان افغان بکومنت بهادر خان رسیدند و در همان حالی شدم
 میرو سید حسین و سیف خان و مهر یزخل و عرب بیگ و مسعود
 صادق به فوج یلتمش بمدد سرداران فوج بر رخسار جلو ریزیدند
 بمقابلت رستم خان و دیگران و ازان همراه سپهر شکوه پرداختند و بعد
 داروگیر دران دشت پر وحشت بپسجد *

برآمد خروشیدن گیر دار • در آمد بزنها ازان روزگار

زخم بهر بلان خاک آغشته شد • نوگفتی زمین ازغوان کشته شد

درین داروگیر بعد ترددات نمایان و چیقشهای بی پایان که از سید
 دلاور خان خاندیسی بظهور آمد و چند خانۀ زمین را حانی و از
 خون دلاوران رنگین ساخت از زخمهای پیاپی نقد حیات
 دراخت و هادی داد خان نیز جوهر شجاعت و آهوی بکار برد
 شرط جانفشانی بمقدیم رساند و سید حسین و سیف خان و مهر یز

خان و عرب بیدگ و محمد صادق زخم سرخروئی برداشته اند - آخر الامر رستم خان هزینهت یافت و پایی نبات سپهر شکوه نیز از جا رفت - دارا شهنشاه از منسوب گردیدن سپهر شکوه و رستم خان اطلاع یافته خود را مع فوج قول که از بیست هزار سوار کم نبود بران غول رسانده باظهار شجاعت و نهرویی از توپخانه خود گذشته مقابل توپخانه و هر اول پادشاه فتح نصیب رسید - ازین طرف نیز بهاد ان بزمن بان و گولگ توپ و تفنگ و حملهای صف رسای پدایی چنان بمقاله پرداختند که دارا شکوه استقامت نتوانست و زید عدان عزیمت طرف محمد مراد بخش مد مظف ساخته جلو ریز خود را مع فوج دریاموج بمقابل آن شیر معرکه و غا رسانید و هر دو صف باهم آرمیختند و خلیل الله خان که پیش آهنگ فوج خصم بود باتفاق سه چهار هزار ازبک کماندار بر فیل محمد مراد بخش ریختند - و از هر دو طرف تیر باریدن گرفت و چنان آشوب در لشکر محمد مراد بخش بر پا گردید که هول قیامت آشکارا گشت و پایی نبات اکثری از جا رفت و نزدیک بود که از صدمات تیر باران و صدمات گرز و سنان رخ فیل آن بهادر فیل انکن بر گردد محمد مراد بخش فرمود که زنجیر در پای فیل اندازند درین حال راجه رام سنگه که میدان راجپوتان بهنرویی شهرت تام داشت شهره مروراید ببش قیدمت بر سر بسته رخت زعفرانی با همه همراهان بدعوی پردای پوشیده جنور بر خود را بغیل سواری محمد مراد بخش رساند و بی باکانه و گستاخانه گفت تو مقابل دارا شکوه هوس پادشاهی در مرداری و برچی طرف محمد مراد بخش انداخت و بر مهارت بهایت تمام

بانگ زده گشت که فیل را بنشان آن بهادر شهبانیت حمله
 او را دوده چنان تپو جان سدان به پیشانی او زدند که از خانه
 زمین مردگون ساخت - راجپوتانی که همراه آن خبره عربی آمد
 بودند بیشتر در پای ذل محمد مراد بخش گشته بودند و اطراف
 فیل محمد مراد بخش را گشت زار زعفران و اوغوان ساختند - اگر
 چه در عالمگیر ناسه درج است که درین حالت جانب مکان خود را
 مدد برادر و حانده بدفع اعدا کوشید اما آنچه از والد خود که دران
 توده همراه آن پادشاه زاد و الا بزد بود و زخمهای کاری برداشته
 تا انتهای جنگ رداقت نمود مسموع گشته و نیز درین جنگ دیگر
 ظاهر گردیده که محمد اورنگ زیب بهادر بعد مکرر ظنیدن
 خدمت و ظاهر شدن غلبه اعدا خواست که خود را بموضع برادر رساند
 شیخ میر مع آمده مساحت نداک و گفت صبر نمایند در صورت
 یسار دو فاخته هم بعمل آمدن صلاح دولت است - حامل کلام رهنم
 عظیم دران عرصه دار و گیر بلند گردید و از هر طرف بهادران جلالت
 نشان داد تهوری داده شرط جانفشانی بقدیم رسانیدند • بیت •
 ز بیداد تیغ حدائی نکان • سر از تن جدا ماند و تن از کفن
 راجپوتان جهالت نشان کوششهای نرلوان بکار برده بچه‌لشاهی
 مردانه خود را بقول همایون رساندند - از انجمله راجه رزپ سنگه
 و تهور از اسب پیاده شده باظهار کمال تهوری و جهالت دست از
 جان شسته با شمشیر برهنه برق کردار فوج قول را از هم دریده خود
 را زیر شکم فیل سواری خاصه رسانده به بریدن ریسمان حوضه فیل
 اقدام نمود خلد مکان از جرأت و جلالت او اطلاع یافته از راه انصاف

و جوهر شفا-یی نخواستند که آن خام طمع بی باک هلاک قی
 بهادران گردد فرمودند که تا مقدر زنده دستگیر سازند اما هواخواها
 رکن نظر بر سوی ادب از پاره پاره نمودند - و در همان اوان داروگ
 که بار دیگر رستم خان خود را بمقابلۀ دلاوران معرکۀ نام و نذی
 رسانده بازار جنگ را زیاده گرم ساخته بود از حملهای رستمخانه بهادران
 رستم زمان که پشت لشکر دارا شکوه از قوی بود باراجه منور سا
 و وزیر خان دیوان دارا شکوه و سید فاهر خان و یوسف خان برادر
 دایر خان افغان از پا درآمدند - و رام سنگه و بهیم پسران بیگ
 داس گور و راجه شورام زخمهای کالی برداشتند - دارا شکوه از مشاهده
 کشته و زخمی شدن چنان سرداران بانام و نشان متوهم و سراسیمه
 مآل کار خود گردیده نمیدانست چه کند درین ضمن صدمۀ با
 آتش نشان به حوضۀ ویل او رسید دل و استغلال بخفته از بالای فید
 فرود آمده در کمال اضطراب که فرصت کفش پوشیدن نیافته بی یرو
 خود را بنسب رساند - از ملاحظۀ این اضطراب بیوقت و تجدید
 سواری که سپاه از دور حوضۀ سواری او را خالی دیدند دل نش
 نیز بمواقفت سردار از جرات و در فکر فرار افتادند - و در همان حا
 یکی از خواص او که ترکش بر کمر دارا شکوه می بست گواله فضا ب
 رسید و دست راست او پرود و جان داد - از وقوع این حا
 هواخواهان اطراف نیز در کمال سراسیمگی ثبات قدم از دست دا
 بعضی متفرق گردیدند و جمعی مصلحت جان بدر بردن از آن معر
 جان ربا بمیان آوردند - خود نبر از مشاهدۀ متفرق شدن سپاه
 استقلال باخان لشکر نقد حیات مستعار را بر امید سلطنت

اختیار نموده ثبات قدم از دست داد - و سپید شکوه نیز درین حالت با پدر رفانت نمود و باتفاق چند رفیق شفیق که در طریق هزیمت شریک گشتند راه اکبر آباد شاه زاران نامیدی پیش گرفت - و نسیم صبح و پیروزی بر اشک و غم اتر زرد و مدای شاهانه تهییت و نصرت بلند آوازه گردید و پادشاه زادشاهی عالیقدر و امرای نامدار آداب مبارکباد و تسلیات تهییت فتح بتقدیم رساندند .

قرین بهم این دو فتح شریب • که نصر من الله و فتح قریب پادشاه ظفر نصیب برای نگر سپاس بیرون از اندازه دیاس از قبل پائین آمده دو رکعت شکر ادا نموده رو بخیمه دارا شکوه آورد چون سویی خیمه و توپخانه همه کارخانجات بتاراج رفته بود دران خیمه فرود آمده از سرنو زینت افزای آن مکان گشتند و شاهزاده و امرای عقیدت کیش اندر و نثار گذراندند و به تحسین و آفرین مغلخر گردیدند - چون بر بدن و چهره محمد مراد بخش زخمهایی تیر بسیار رسیده بود بمرهم لطف و دلداری ظاهری او کوسیده جراحان چابک دست را حاضر ساخته سراد بر زاسوی شفقت خود گذاشته بعلاج زخمها پرداختند و برای مداوی جراحت اندرون دل آن پادشاه زاده ساده لوح زنان بمبارکباد سلطنت و هزاران تحسین کشاده اشک بران باستین شفقت خون از رخساره برادر پاک می نمودند - گویند حوضه که محمد مراد بخش بران سوار بود از بسیاری تیر حکم خار پشت بهم رسانده بود که زمین آن بظن نمی آمد چنانچه آن حوضه در کار خانه درامت خانه قلعه دارا اختلاف بطریق دیگر

و کار نامه تهوری آن نتیجه دودمان تیموری تا زمان سلطنت فرخ
 هدر که ایشاه الله تعالی بتحریر گذارش داده نصاد آن عهد خواهد
 پرتاخت موجود بود - و پادشاه بیگم همشیره اعیانی محمد اعظم
 شاه برای ترغیب شجاعت خاندان صاحب قران در مقدمه
 سرکشی سادات باره آن حوضه مشبک شده را نشان میداد - القصه
 از جمله عمدهای خلد مکنان خواجه خان و راجه مانسنگه هاره و
 غیره ده نفر بکار آمدند - و از آنکه مقابله و مقاتله با محمد مراد
 بخش زیاد افتاده بود بیست اسیر و نوکر عمده محمد مراد بخش
 شرط جانفشانی بتقدیم رسانیدند - اعظم خان بعد اتمام جنگ از
 غلبه شدت حرارت هوا و گرمی زره و کتیر بچنگ اجل گرفتار گردید
 و از لشکر دارا شکوه سوای عمدها که بزبان خاصه داده آنقدر موار
 و پداده کشته شدند که باحاطه حساب ندوان آورد - و آنچه بمحمد
 مراد بخش و هر دو پادشاه زاده و دیگر امرا از عطای نقد و اضافه
 و خطاب و جواهر و دیگر عنایات مینوال گردید اگر بتحریر
 تفصیل آن پردازد از مرشته اختصار باز می افتد - حاصل کلام
 دارا شکوه با دو هزار سوار بی سروسامان که اکثر دران زخمی بودند
 وقت شام بی مشعل باکبر آبان رسیده از خجالت و انفعال
 برگشتگی طالع نزد پدر عالمقام برفته در حویلی خود فرود آمد -
 هر چند اعلی حضرت پیغام طلب او باظهار تمهید کار و کنکایش
 تازه نرسانند بعد دفعیه نموده همان شب بعد انقضای مهله
 با چهار شکوه و زوجه و صبیحه و چند نفر دیگر از خدمه محل از
 جواهر و زیور و اشرفی و طلا و نقره آلات ضروری هر چه توانست بالای

دوران و شقران و استمرار بار کونده باخون گرفته از شهر برآمده
 راه شاه جهان آبان بقصد دارالسلطنت لاهور پیش گرفت. و در مدتی
 معلوم قریب پنج هزار سوار با چند نفر از مردم عمدتاً بومی
 کورخانجات فرستاده فردوس آشنائی را رسیدند.

و حضرت خانممان بعد از فراغ پنج عریضه حاضرین بر راد باخون
 از راه ارادت و رسوخیت بقصد عیادت بسبب اندویش و اختلاف
 وحشت امرا و مانع آمدن و سد راه گردیدن مهترانه و به تنبیه رسیدن
 او و باز رسیدن دارا شکوه بانوج عظیم بقصد ماسد و زدن حنک و
 هزیمت یافتن او و معذور بودن خود از آنچه در مشیت الهی مقدر
 بود در خدمت پدر بزرگوار ارسال داشتند - درین اوان محمد امین
 خان - خان جهان پسر آصف خان با جدهی از امرای دیگر که منار
 علیه سلطنت بودند آسوده شرف اندوز ملازمت گشتند و بعطای
 خدمت و جواهر و اسب و فیل مفتخر گردیدند - و دهم رمضان
 از سموکده کوچ فرموده متوجه مستقر اختلاف گشته نزدیک سواد
 اکبر آباد که مضرب خیام گردید از نزد اعلیٰ حضرت تسلی نامه
 در جواب عریضه که بدقامی وقت بخط خاص سرقوم بود مصحوب
 فاضل خان خانسلمان و سید هدایت الیصدر رسید - و روز دیگر نهاب
 قدسیه پادشاه بیگم باشاره پدر بزرگوار نزد پدر آمده بعضی کلمات
 ملایم و نامالایم بطریق نصیحت باظهار محبت گفت و جواب خلاف
 مرضی شنیده مراجعت نمود - و بار دیگر نیز شفقت نامه را ائج
 میزد مع قبضه تمشیر باسم مبارک عالمگیر که به ازو شمشیری در
 دریه نمیدانستند و پیغامهای داپذیر مصحوب معتمد خاص

شرف ورود بخشید . دقیقۃً سناجان بزم معنی رسیدن شمشیر باسم عالمگیر تفرار فیک گرفته زدن به مبارک باد این مزد غیبی بسایع مبارک آشنا ساختند - بعدہ پادشاہ زادہ محمد سلطان را برای فسق شهر از دمت اندازی و بی اعتدالی لشکر و اوباشان شهر و تسلی رعایا مقرر فرمودند - و خان جهان پسر آصف خان را کہ بحضور رسیدہ بود مخاطب بامیر الامرا نمودہ بدیگر عنایات مفتخر ساختند - و اسد خان و قاسم خان و دامدار خان و ظفرخان و سید شیر خان ہارہ و حسن بیگ و عبد الغنی خان با جمعی دیگر از عمدہا آمدہ شرف اندوز ملازمت گشتہ از عطای اضافہ و نقد و جواهر کامیاب گردیدند *

اگرچہ مولفان عہدنبہص ہر حال عالمگیر نامہ منزوی ساختن اعلیٰ حضرت را موافق مرضی مبارک مجمل بزبان قلم دادہ اند اما عاقل خان خانی در واقعات عالمگیری تالیف خود بشرح و بسط ذکر کردہ خلاصہ کلام آنکہ کار بمقام قلعہ و محصور گردیدن شاہ جهان و بند نمودن آب و بمیان آمدن دہل و رحائل شکوہ آمیز مشتمل بر کلمات تذ و تلخ کشید و آخر منجر بران گردید کہ ہفدہم رمضان المبارک سنہ ہزار و شصت و ہشت پادشاہ زادہ محمد سلطان حکم فرمودند کہ بقلعہ مستقر الخلافت رفتہ اول بر سر دروازہ معتمدان خود گذاشتہ بعدہ بخدمت جد بزرگوار رسیدہ بعضی پیغامہای خوش و ناخوش برای منزوی ساختن رساندہ در آمد و رفت بر روی پادشاہ مہرود سازد چنانچہ پادشاہ زادہ محمد سلطان رفتہ حسب فرمودہ بعمل آوردہ دمت تصرف و اختیار صاحب قران ثانی را از

امور منطقت و ملک رانی کوتاه ساخته منزوی گردانید • بیست •
همین است رسم این گذرگاه را • که دارد بآمد شداین راه را
یکی را در آرک بهنگامه تیز • یکی را بهنگامه کوبیده خیز
محمدجعفرخان ولد اوردی خان را برای ضبطکنه میوات که درجاگیر
دارا شکوه بود سرخص فرمودند - بیست و شش اکتا زبیده مع دیگر
لوازمات سلطنت بمحمد مراد بخش توضع نمودند - و بیست و
هفتم رمضان داخل مستقرالخلافت شده در حویلی دارا شکوه فرود
آمدند - محمد آمدن خان را بخداست منیربخشی و تربیت خان را
بصوبه داری اجمیر و خان زمان را بصوبه ظفرآباد ضمیمه قلمه
رداری مامور و منصوب فرمودند *

چندکلمه از برگشتگی ایام دارا شکوه می نگارند که چون نزدیک
دارالخلافت شاه جهان آباد رسید از صدمه تعاقب فرج محمد
اورنگ زیب بهادر عالمگیر ملاحظه محصور گردیدن بیرونها کردند
آمده در گردآوری مال و اشیای تجمیل پرداخته هرچه از مرکز
پادشاهی و آنچه از خانه امرا توانست بدست آورده چند روز در
انتظار رسیدن سلیمان شکوه که بعد از فرار شجاع در بهار پهنه بادیه
نوره دشت حدرفی و حیران کار و بار خود بود و از آوازه تسلط
خلد مکن جرأت آمدن نزد پدر نمی نمود روز بشب آورده بعده
که دانست اگر زیاده توقف نمایند به آنچه قهر برادر گرفتار خواهد
گردید با لشکر تازه که ده هزار سوار با او ملحق شده بودند مراحله
پیمای همت پنجاب گردید - و در روز به سلیمان شکوه خطوط
مشمول بر تبهی حال خود و زود رسیدن او بپهنه یا بلاهیر

و استقامت فامه بفرجداران و حکام اطراف پنجاب مینوی بر روزه و
 وعید قوشتن روانه می ساخت - و مکرر مریضه بر عذر میسر نیامدن
 ملاقات، از ناموافقت ظالم و شکوهای حصدآمیز هر دو برادر و امای
 همراه نوشته بخدشت پدر ارسال داشت : و خلک مکن مکرر اراد
 دیدن پدر و الا قدر بقصد مغذرت و التماس عفو تقصیرات ده از
 تقدیرات الهی و شومی برادر ناهلجار بلا اختیار بظهور آمده نمودند -
 آخر چون دانستند که مرضی اعلی حضرت طرف رعایت و اعانت
 دارا شکوه غالب و راغب است و مرز شده اختیار بحکم قلم تقدیر
 از دست رفته مضاحت در فصیح عزیمت ملاقات پدر نامدار دانسته
 پادشاه زاده محمد اعظم را مامور نمودند که برای ملازمت و
 وخصت بقلمه نزد جد بزرگوار رفته همراه ثقرب خان و اسلام خان
 بعضی پیغام معذرت آمیز رسانند - پادشاه زاده هالصد اشرفی و چهار
 هزار روپیه گذارند و صاحبقران ثانی بدل خوش و ناخوش محمد
 اعظم را در بغل عشقت گرفته با انواع اظهار لطف اشک ریزان
 سرخس ساختند - و خلک مکن بتهیه تعاقب دارا شکوه پرداخته
 پادشاه زاده محمد سلطان را مع فاضل خان خانسانان و جمعی
 دیگر از بلدهای پادشاهی در خدمت اعلی حضرت گذاشته اسلام
 خان را می هزار روپیه مرحمت فرموده اتالیق پادشاه زاده فرموده
 در یک روپیه و شصت اسب بهادشاه زاده عطا فرموده مقرب خان
 را برای معالجه فردوس آشیانی گذاشته سه هزار اشرفی عنایت
 نمودند - و بیست و دویم رمضان از اکبر آباد برآمده بهمرکابی ظفر
 و صورت متوجه برادر مخالف گردیدند - مابین راه بعضی رسیدی که

دارا شکوه بيمت و بكم رمضان از شاه جهان آباد بر آمده راند و در
گريه - محمد مراد بخش را بيمت و شش لک روپيه و دود و
می امپ با ساز طلا و ميذا که فی الحقیقت هم حکم امانت داشت
تواضع نمودند - خان دروان را از تغیر عید تمام باره که از طرف دارا
شکوه در قلعه اله آباد بود سقر و سرحدت ساختند - و فرمودند که اگر
سید تمام در پهرين قلعه اله آباد اطاعت نماید اورا مستمال ساخته
زود روزانه حضور سازد والا بمحاصره و تادیب او پرداخته در صورت
ضرورت توبه طلب نماید - و سابع ماه رمضان بهادر خان کوکه را از منزل
حليم پور بطريق هراول بدعاقب دارا شکوه رخصت فرمودند -
خان حنان نجابت خان را روز عید فطر دو لک روپيه عطا فرمودند
و دلیر خان که از همراه حليمان شکوه جدا شده بحضور رسیده بود
باضافه هزارى هزار موار و عنایات دیگر سرافرازی یافت و عید اله
بیک ولد علي مردان خان و اعتماد خان از نزد حليمان شکوه رمیده
سعادت اندرز ملازمت گشته مورد عنایات گردیدند •

شرح فرمانی که صاحبقران ثانی بعد عقید گردیدند

خفیه بهمايت خان که دران ایام در صوبه کابل

بود نوشته بزبان قلم میدهد •

عده مخلصان عقیدت کیش مهابت بهان بمعاضبت و توجهات
پادشاهانه مستظهر و مهابتي بوده بدانند که از نامازگاری روزگار غدار
و شامت خراسانیان بدکردار شنیده باشد که چه قسم چشم زخم
باین دولت پایدار رمیده و بی معادنان حرام خوار چه ملوک
ناهنجار نمودند و می نمایند - چون فرزند مظلوم دارا شکوه بعد

از شکست روانه لاهور شده درین وقت شخصی خاص در بخت انتقاله
که منظر بر حطام بد فرجام دیدوی نینداخته جویدی نام و رنگ
باشد بغیر ازان حلف الصدق مهابت خان یعنی مهابت خان
ثانی درین جهان غانی نیست لهذا درد دل خود را بر روی کار
و اظهار آورده چشم داشت تدارک دارم و آن این است وقای که
مغراسانیان بر جنت مکانی عرصه تنگ نموده بی اختیار ساخته
بودند آن شیر پیشه و غا از کجا تا کجا طنی منازل نموده آن غفران
پناه را از چنگال دیو ساران بر آورده روزی چاه در اختیار خود
داشته بر تخت سلطنت و در بر خلافت استقلال بکمال از هر نو
داده بود و این نیازمند درگاه الهی را از زاویه خمول وادی
صحنت بر آورده بعد از قضیه آن رضوان منزلت بدار السلطنت
آورده کامروا ساخت - احوال معامله ازان مشکل تر روی داده
و شخصی که متکفل این اسر خطیر تواند گردید بجز آن امیدو
با تدبیر سراپا شجاعت دیگری نیست - دارا شکوه من بلاهور
می رسد از خزانه در لاهور کمی نیست و آدم و اسب در کابل
وافر و مثل مهابت خان که زمانه از مهابت او در تزلزل و
هرداری همچون شاه جهان مغزوی باشد غرابت دارد - همین که آن
شیر پیشه تهوری با لشکر آراسته عزیمت بکند و جلوریز بلاهور
رسیده بمدد و رفاقت دارا شکوه بابا پرداخته بمقابله و جزای اعمال
هر دو را بر خودار پردازد و صاحبقران ثانی زندانی را بر آورد
ببیند که نام نیک به از گلج قارون و مناصب و مراتب دنیای
دن چه قدر حاصل خواهد شد

این کار از تو آید و مردان چابک نماند

و بفم زند از جمله نوشته ام که خون را باو گذاشته بیهود، حال و حال
خوبش در اطاعت آن سده سالار داند و خلاصی من از این شداد -
مگر نوشته می شود که دنیا حای سهر را با ایندار امیر و با هیچکس
و فایز نموده و نخواهد کرد و بیکذامی بر صفحه در کار بدکار خواهد
ماند و مهابت خای چگونه خراهد پسندیدم و محققان فانی زندانی
در اقسام بلا گرفتار باشد و شخصی که بدام نی بر عالمی با رام نموده
بکام خود ساخته بر تخت خلافت کمرانی کند و نماند حال اگر
این عمده الملک اغماص نماید فرمای نیامت دست سر و نماند

چند فقه از سقید ساختن محمد

مراد بخش بزیان خامه میدهد *

که چون آن پادشاه زادگاه ساده لوح با کثرت صفات پسندیده موصوف بود و
در رعایت مغل و خطا بخشی این گروه بسیار مبدو شد و از صفای
باطن و حسن عقیدت مضمون قول بزرگان را که در پادشاه در اقلیمی
بگنجند بخاطر نیاورده فریفته و عده های دلفرتب و بواسات نقد و
جنس که بطریق عاریت و امانت چنانچه بذكر آمده بدیم قبل
از جنگ و بعد از فتح نهایت حال او مبدول میگردد دل خون را
خورشید میداشت و غافل از منصوبه بازی ملک شهبه بازگشته
نقش تمنای سلطنت را از ساده لوحی بر لوح عینه می نکاشت
و سر رشته ملوک سلاطین را از دست نمیداد و املا از عدم انقای عهد
و پیمان برادر توهم بدل او را نمی یافت باو چون می که بعضی هواخوان
مکرر گوش او را از ربه بدتهدی روزگار غدار خامه در ماده سونک

به او که با وارث ملت رزسانه افت نموده اند بهر می ساختند فائده نمیداد
 را بی کتابا با مردم معدود که در خلوت برادر میرفت روزی یکی از
 بنس سفیدان معمر که از مغربان قدیم است خدمت بود و بهایات
 و صلاح و خصال بیک شهرت داشت وقت سوار شدن بقصد رفتن
 برادر التماس نمود که در خواب من کمتر خلاف تعبیر معبران
 ایافته مگر در عالم رویا آنچه مشاهده کرده ام دلالت بر ندامت
 عثمان عهد و پیمانی که بمیان آمده می نماید - محمد مراد بخش
 این مدعی را محمول بر اقوال خوش آمد گویند نموده از او روگردانده
 طرف خواجه شهباز که او نیز درین باب زیاده از دیگران زبان
 نصیحت می کشاد متوجه شده گفت که چندین کلمات لایعنی
 حقن و شنیدن ماده اختلال محبت و قرار عهد می گردد - القصه
 چهارم شوال که بمنزل منبرا بیست گروهی عربی اکبر آباد رسیده
 مقام فرمودند اول روز محمد مراد بخش را بحسن تدبیر که تقدیر
 ران موافقت نمود و بذکر تفصیل آن نمی پردازد دستانگیر ساخته
 نجیر بپا انداخته همان شب چهار حوضه فیل پرده دار بشهرت
 چهار طرف مرتب ساخته همراه هر کدام فوج بایک دو معودار نامی
 مقرر کرده فیلی که بقلمه سلیم گدّه همراه شیخ میر و دلیر خان
 روانه نموده بودند دران حوضه آن محبوس مجبور را نشانده فرمادند -
 این احتیاط برای آن نموده بودند که بران حوضه که آن محبوس
 مبتلا بده را نشانده اند مغلیه و دیگر هواخواهان محمد مراد بخش
 غلو نیارند و تمام خزانه و کارخانجات که دام و درمی بحادثه تاراج
 نرفت مضبوط در آورند

بقدر بدر شایسته هشیار مرد • گذد آنچه تا توان نشسته بر در
 ابراهیم خان ولد علی سردار خان و سید فقروزی خان از اهل کمر فرامیت
 محمد مراد بخش نموده بودند با علی قلی خان دهک مدینه محمد
 مراد بخش آمده ملازمت نمودند - بعد از آنکه رسیدند شاه جهان
 آباد بعرض رسانید که چون راجه تودرمل ثانی که مدتی محال
 خالصه سرکار مهربانی بود از شهرت رسیدن دارا شکه خوار که موجود
 داشت در سواد مواضعات غیر معلوم مدفون ساخته چون با فدی
 زر که توانست همراه گرفته طرف جلال سادات فرار نموده بود
 دارا شکوه که به شهرت رسیدن پراهمانی زمینداران که آنها را گرفته
 تقدید فرموده خزانهای مدفون را بتصف در آورک و هر جا از آب
 پنجاب عبور می نمایند کشتیها را شکسته و حوخته و غرق ساخته
 پوشش مبروک و داور خان را تا چند هزار سوار برگذر آب تاون که
 معبر قلب مشهور است گذاشته و آب دریاها رو بطغیان آورده - و
 نیز مسموم گردید که دارا شکوه بعد رسیدن بلا دور قریب کرد و ربه
 خزانة آنجا را با کار خانجات پادشاهی و امرای حضره بضبط در
 آورده در فراهم آوردن سپاه و امداد جنگ می کوشد •
 از شنیدن این خبر به داخل شدن قلعه دارا خلعت نفوذ یافته
 نوزدهم یوال گذار باغ آغر آب که احوال بیاع شالا مر استظهار یافته
 مضروب خدام فرمودند و بهادر خان و خلبل الله خان را با جمعی
 امرای بار طلب بطریق هر اول بتعاقب دارا شکوه مویخص نموده
 و ذیقعد ۵ سنه هزار و شصت و هشت روز جمعه بعد از ادای
 در سادات مسموم و طاع مسموم که جرم نیر اعظم در خانه دهم

و بیست و سه گریه بود بی آنکه نسکه و خطبه بردارند بپای جشن
 جلوس گذاشته سریر آرای مملکت پر رویت هندوستان بهشت
 نشان گردید - و طاقه شاد بانه و صدای کوس و کونا در گذشت
 سبزه گون گردون پیچید و ندای تهییت از زبان جن و انس و ملک
 بگوش عالمیان رسید * بیست *

چو خلد برین بنرم آراستند * برقش آسمانها زبنا خاستند
 در عیش جاوید کردند باز * بر امشگویی زهره برداشت ساز
 چو گل عالمی را ز عیش و طرب * فراهم نمی آمد از خنده لب
 همه سلاطین و امرای نامدار نذر و نثار گذراندند و طبق طبق زر و
 گوهر بر فرق آن پادشاه خجسته اختر رسانند و خرمن خرمن زر
 سرخ و سفید بار برب طرب و حاجت و صلحا و شعرا بانعام و
 بخشش در آمد و دامن آمال و آمانی مستحقان و صاحب کمال
 از خزانه مکرمت و احسان مالا مال گردید - از جمله تاریخها که
 صاحب طبعان یافته بودند تاریخ اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی
 الامر منکم پسند افتاد و تاریخ شاهنشاه فلک اورنگ - و هزاره مریر
 پادشاهی - نیز یافته اند و دیگر آنچه لازمست رسم سریر آرایان
 می باشد از لقب و خطبه و نسکه و عنایات که بسلاطین و امرای
 دور و نزدیک بعمل باید آورد جلوس ثانی موقوف داشتند - پادشاه
 زاده محمد اعظم را تسلیم ده هزاری چهار هزار هزار فرمود
 بعطای نقاره و دیگر مراتب معزز ساختند و بخلیل الله خان حاکم
 مادر شد که سرعت خوک را رساند، مزاحمت فوج دارا شکوه را
 سر معبرهای برداشته کشتنها را بتصرف خود درآورد و معبره

عمور بدست آورده در آنجا کشتیها را جمع سازد - درینوقت بعض
 رسید که سلیمان شکوه از آب گنگ عبور نموده قصد دارد که از راه
 هرکوار خود را از بندر برگشته اختر بیامد - امیرالامرا را و ابودی خان
 و مدائی خان کوکه مامور گردیدند که خود را بطریق یلغار رسانده
 سر راه سلیمان شکوه بگیرند - هفتم ذی قعدة پش خانة طرف لاهور
 زدن فرموده شیخ میر و رندوله خان و غیره چنانکه امیر کرزار
 دیده با پیشتر روانه ساختند و خود بدوایت کوچ فرموده متوجه
 تعادب دارا شکوه گردیدند - حعفر خان را از اصل و اضافه شش
 هزاره پنجهزار سوار نموده بصوبه مالوا ضمیمه وزارت طریق نبات
 مقرر نمودند - چون ابراهیم خان پسر علیمردان خان استغابی
 منصب نموده بود پنجهزار رومیه در مائه نمودند - در منزل کربال از
 عرضه داشت بهادر خان و دیگر امیران بعرض رسید که فوج خصم
 که بر سر معبرها بود گوشمال یافته برخاستند و لشکر پادشاهی
 بغراغ عبور نمود - درین اوان سنیان بعرض رساندند که سلیمان شکوه
 بسمرقند هر دو روز رسیده از خبر تعین سر لشکران شیر شکار باچار راه
 انبار کوهستان سری نگر اختیار نمود و از زمینداران آن طرف توقعی
 که داشت در همراهی بظهور نیامد و اکثر از همراهان او جدا
 گشته روانه حضور شدند و زمیندار سری نگر را تکلیف نمود که
 مردم ریاد از خود جدا نموده خود باعیال و مال تنها دران کوه
 بسربرد و همراهان او که همگی از پانصد سوار زیاده فرستاده اند
 مصاحبت در توقف دران مکان نداده از نجا طرف اله آباد برآوردند -
 باقی بیک که مخاطب به بهادر خان و اتالیق او بود فدرز سبب

عارضه بدنی به ائمه آباد فارسیه با جمعی دیگر از جدا شده ببادیه
عدم شناخت - و سلیمان شکوه ز آزار و ازگون افتادن نقش مراد
پدر او که در می رقت زاده از در صد سوار با او نموده بود باز
خود را دزد و می داند سری نگر رساند مابین راه که عبور او بر خاکدور
بعثت ساحده قدسیه افتاد دولتک روپیه بقصدی از کوری محال
دیگر گرفته خانه او را نیز غارت نموده مقید ساخته با خود گرفت
آفرکار بقتل رساند - و باقی مردم نیز از جدا شدند سوای محمد شاه
کوه و چند نفر شاکر پشه و خدمه محال دیگر با او نموده و
و می داند سری نگر بطمع زر و جواهر همراه او بالای قلعه برده مثل
محبوبان نگاه داشته بعد مرض با میر الامرا که برای سد راه او
گرفتند تعیین فرموده بودند حکم رست که فوج همراه بحضور روانه
ساخته خود را بمستقر الخلافت نزد محمد سلطان رساند - دیگر
معروض گردید که دارا شکوه بعد از رسیدن لاهور در گرد آوری سپاه
و جذب قلوب سکنه آن طرف میکوشد و بزمیداران و فوجداران احتمالات
نامه با عهد و پیمان نوشته اشکو فراهم آورده و ازین غافل * بیعت *
کسی را که ایزد کند یاری * که آرد که با او کند داری
ز دارنده نتوان ستد بخت را * نشاید خرید افسر و تخت را
و ظاهر گردید که قریب بیست هزار سوار با او جمع گشته و خط
و عهد نامه با ظهار اتحاد و تذکار قسم کلام الله در باب کشور قادی
که بعد فتح یافتن از خسر و عالم ستان برادرانه ملک میان هم
قسمت نمایند نزد شجاع ارسال داشته بود شجاع بعد رسیدن آن
عهد نامه پراز افسانه و افسون در پاسبان خود را با وجود که قبل از آن

از طرف خلد مکن نیز تسلی نامه در اردشیر عهد و پیمان بنام محمد شجاع رسیده بود آن خام خیش بدور مراهم آوردن نه بود و تهیه روانه شدن بمکه دارا شکره پرداخته از جهانگیر گور با سپاه آرامنه و توپخانه تنظیم برآمده و نافر مسموم شد که در آن شکوه مکر خواست ده در لاهور جشن جلوس ترتیب داده باججوی سکه و حطه خود را بلند آوازه سازد از مدینه و مدینه نیم محمد اوزنگ زیب بهادر پادشاه میسر نیامد و زمینداران و فوجداران با نام و نشان از سفیدن اخبار بختگی ایام بدو فرجام دارا شکوه و آمدن پادشاه گزین شکوه بدو نگرویدند - راجه جسونت که از مقابل پادشاه مبارز را اختیار نموده خود را بوطن رساله بود از آنکه محضی زبان را خصم ص زنان راجپوت را زیاده از مردان عیدت می باشد که همان سبب در زندگی عذاب نار بر عار اختیار می نمایند زن کلان او که دختر راجه چتر سال بود شوهر را مطعون ساخته ترک همخوابی با او نمود و اکثر در وقت کلام و کلام زبان بر طعن و کنایه های ملالت انجام آشفته می ساخت چنانچه از زبان زن او در باره راجه حکایت سامن آمیز زبان زد جمهور گردیده قلم را بتجسس تفصیل آن راجه نداشته به تسطیر حاصل کلام می پردازد - راجه از شنیدن طعن بجان رنجیده و دل از خانه و وطن نفده برای شفاعت جرائم گذشته عربضد مصحوب و کلامی مقربان درگاه ارسال داشت بعد بذرایی بافتن در ببارگاه عرش اساس آورده سعادت اندوز ملازمت گردیده مورد عنایات خلعت و فیل و شمشیر و جمدهر و بحال فرمودن منصب بکمی سوار گردید - درین اوان خبر رسید که بار شکوه

بسبب متفرق شدن لشکر نازیه فراهم آمده و تزلزل آمد آمد فوج دریا موج پادشاه شوالاتیال با سه چهار هزار سوار و قدیمی توپخانه را از آن و ملتان بطریق فرار اختیار نموده دژ خان را بر سر معبر راه پادشاه گذاشته که تا مقدور چند روز سر راه لشکر ظفر انجام داشته بعده کشتی را سوخته و غرق ساخته خود را با او رساند - و معا بعضی رسید که طاهر خان با دیگر بفرماندهای پادشاهی خود را ببلهور رسانده بضبط ملک و مال که بعد از تصرف دارا شکوه مانده پرداخته - و راجه راجوب زمیندار عمده آن دیار از دارا شکوه جدا شده فرزند راجه جیسنگه و خایل الله خان آمده پیوسته او را روانه حضور ساختند - بعد عرض معظم خان عرف میز جمله را که مصلحت در دوست آباد مقید ساخته بودند برای خلاصی روانه نمودن او پیدایش زاده محمد معظم نوشتند - و راجه جسونت را که برای بحال نمودن خطاب سهاراجه القماس او بدرجه قبول نیفتاده بود و از وفات او خاطر جمعی حاصل نبود برای محافظت دار الخلافت شاه جهان آباک مرخص فرمودند - پنجم ذی الحجه از آب ستلج عبور واقع شد اما بسبب میسر نیامدن کشتی و بستن پل که لشکر بتصدیع تمام بمور گذشت ده مقام نمودند و بعد از عبور دریا اکثر اسباب و کارخانجات زیاد را همراه پادشاه زاده محمد اعظم که چریده بلهور مرخص فرمودند داده خود با سرانجام ضروری سبک بار گشته بتعاقب دارا شکوه رایت ظفر آیت برافراشتند - و راجه جیسنگه را که از مدت یک سال وفات اختیار نموده بکمال بی سامانی بمسوت بسر می برد بوطن مرخص نمودند و بکوچه های طولانی

های مسافرت می فرمودند - درین ضمن بعضی رسیدند
 تا اواسط بهار بعد رسیدن مازان توفیق نوریده داشت برای طرف
 دیگر گردید و روز بروز در جمعیت او تفرقه راه می افتاد
 بعضی اسباب دارا شکوه که همراه فیروز دراتی میسر استیاری
 رسیده بود حاجی خان بلوچ خود را رساند بارها را عارت نموده
 باقی را که نتوانست گذشته زودت - از شادان این خدو میر منزل
 حکم شد که برای تخفیف تصدیع لشکر مدال نوبتادی داده
 باشد - اوائل محرم [سنه ۱۰۶۵] نزول زیات کرد از راهی منسل
 ملتان واقع شد خلیل الله خان و غیره که تعادب دارا شکوه داشتند
 همراه خدو خان و غیره دوسه امیر نامدار از همراهان آن سوگشته
 وادی حیرانی آمده ملازمت نمودند و هر یکی هود عنایات
 گردید - شیخ میرو وصف شکن خان را با جمعی برای تعقب دارا شکوه
 مرخص فرمودند - شاه نواز خان را که بتقاضای مصلحت در قلعه
 ارک برهان پور نگاه داشته بودند حکم خلاصی او و عطای صوبه داری
 احمد آباک باضافه هزارای هزار سوار مع خلعت نمودند *

شمیدن خبر اراده محمد شجاع و مراجعت و توجه

فرمودن از ملک پنجاب

چون از نوشتجات اخبار نویسان شرقی خبر روانه شدن محمد
 شجاع با بیست و پنج هزار سوار و توخانه جهان آشوب از بنگاه بقصد
 پیکار بادشاه ظفر نصیب مکرر معرض گردید اول بفکر امتیصال آن برادر
 بدعاست برداختن صلاح دوات و صواب دید مصلحت دانسته
 دو ازدهم محرم عازن ترچه از تعادب دارا شکوه طرف دار الخلافت

معطوف داشته کوچ بکوچ دلاهور ریده فیل سواره از شهر دلاهور
گذشته سید اندرون قلعه نموده در باغ نبض بخش نزول فرمودند - سلخ
محرم از دلاهور طرف دارالخلافه کوچ فرموده چهارم ربیع الاول داخل قلعه
شاه جهان آب انگریدند درین اوان بعرض رسید که محمد شجاع به
بذرس رسید و رامداس قلعه دار منصوب کرده دارا شکوه بموجب
اشاره اوقله را حواله مردم شجاع نمود - بهمین دستور سید عبدالجلیل
باه قلعه دار چیتا پور و سید قاسم حارس اله آباد با او پیوستند و
شهر و قلعه را بدو واگذار شدند - از شنیدن این خبر به پادشاه زاده
محمد سلطان حکم صادر شد که امیرالامرا را در اکبر آباد گذاشته عازم
حضور گردد و باز فرمان بنام شاهزاده و ذوالفقار خان صادر گشت
که قلعه اکبر آباد برعداند از خان سپرده یک کرور روپیه و لک
اشرفی از خزانه اکبر آباد برداشته برفاقت پادشاه زاده قبل از
رسیدن ما خود را باله آباد رساند و بخان دوران که برای تسخیر
قلعه اله آباد رفته بود فرمان رفت که بافواج باستقبال پادشاه زاده
خود را رساند •

روز هفتم ربیع الثانی جشن وزن شمی سال چهل و یکم آراسته
گردید و بندگان دور و نزدیک بعطای خلعت و جواهر و دیگر
عزایات کامیاب گشتند و چندین هزار ارباب طرب و بینوایان
ذخیره سالها اندوختند - چون خان خانان نجابت خان که از
بنی امام صاحب قران گفته می شد و در هر دو جنگ ازو
تردات نمایان بظهور آمده بود چشم داشت زیاد از حوصله
پادشاهان که ازو مشاهده می نمودند بر طبع مبارک گرانی می نمود

نهادن بدل ازین بچند روز معذور خان را که از مصاحبتان و هدیه این
 نجابت خان بود نزد او فرستاده ببنام نصائح آمیز ارشاد فرموده
 بودند معذور خان از آنکه ما علی الرسول الا البلاغ و رابطت خلعت را
 ضمیمه آن دانسته ببنام آمدن و تاض را در خلوت بگذاشت آورد در
 جنوب لاویم آن دو کلمه نصیحت آمیز از طرف خود اندر بی داکانه
 در زبان آورد نجابت خان منحل نگردیده شد و بیای آن بی مسند
 او بود عامل نوکمرگاه او رسانده دو حصه ساخته بون باندیان بعد
 عرض مغضوب و از منصب برطرف و از حجرا منع فرموده بودند
 بعد چند روز درین جس از سر تقصیر او دیکند شده بعطام خلعت
 بهنگو حرازم و سخا بی منصب سرافراز ساختند و داون خان که از نزد
 دارا شکوه جدا شده رسیده بون بعطای منصب چهار هزار سی
 هزار سوار و دیگر عنایات سرافرازی یافت - هفدهم ربیع الاول از
 دارالخلافات کوچ فرموده رایت ظفر آیت طرف شرقی برافراستند
 چون نزدیک اناوه رسیدند بوضوح انجامید که پادشاه زاده و ذوالفقار
 خان بموجب حکم نزدیک کبکوه رسیده انتظار بون حکم دانی
 برای مقابله می کشند - محمد شجاع نیز بعد از گرفتن سه لک روپیه
 بقصدی از صرافان بنام قرض از بنارس برآمده و خسرو نام را
 که برای تسخیر چون پور روانه ساخته بون مکرم خان حارس چونپور
 بعد محصور بودن چند روز حمله باخته برآمده بشجاع پیوست
 درین ضمن میرابوالمعالی که بتقاضای مصلحت چند روز بسجاع
 پیوسته بود وقت یافته بحضور رسیده بعطای سی هزار روپیه و
 منصب سه هزار سی خلعت و فیل سرافرازی یافت - بعد زیارت

سزار فدوة اصغيا حضرت سيد بدیع الدین عرف شاه مدار ده هزار روبه
 بخدمه آن درگاه عنایت فرموده کوچ نمودند - همین ده بمنزل نزدیک
 کعبه مضرب خیم ظفر انجام فرمودند بادشاه زاده محمد سلطان
 شرف اندوز ملازمت گردید - و در همین مکان میمنت نشان معظم خان
 ده از راه دور مسافت بعیده دکن را بپای ارادت و سوختیت بطریق
 بلغار طي نموده با سامان جنگ خود را رسانده بود جبهه ساي
 ملازمت گشت و مورد عنایات بی پایان گردید و بتجویز معظم خان حکم
 فوج بندی فرمودند چون معظم خان جریده که سواي مصالح جنگ
 اصلا اسباب تجمل همراه نداشت بحضور رسیده بود چند اسب مع
 درفیل و خیمه و دیگر محتاج مرحمت نمودند - هراولي بنام پادشاه
 زاده محمد سلطان مقرر فرموده سيد مظفر خان بارهه و سيد نجابت
 خان بارهه و ارادت خان و بیرسنگه را تهور و تزلزلش خان را در رکاب
 پادشاه زاده تعیین نمودند - و ذو الفقار خان را با چند امیر نامي
 مقدمه الجیش پادشاه را قرار دادند و راجه جسونت با بعضي
 واجهای تهور پیشه طرّف بر نگار مامور گردید و سراد پادشاه زاده
 محمد اعظم را مع خاندوان و مراد خان و جمعی از امرای کارزار
 دیده در جرنگار مقرر فرمودند و اسلام خان و احتشام خان را با
 چندین از مبارز پیشگان کار طلب طرح فوج قرار دادند - و چند اولي
 بنحواص خان و اخلاص خان و جمعی از اعدیان و افغانان نیز چنگ
 قرار گرفت و معظم خان را با محمد امین خان پسر او و بعضي
 عقیدت کیشان جان نثار همراه فیل سواي خاصه در قول مقرر
 ساختند - و فیلان کوه بکمر گردون شکوه غرق آهن را با اسلحه و یراق

جنگ آرایش داده عقب توپخانه و همراه همد سواران تقسیم
 فرمودند و بهادر خان و داود خان و راجه سبها سنگه و گنور دام سنگه
 و دیگر بهادران جلالت کیش دست راست و چپ و کب خاص
 و پادشاه زاده‌ها تعقیب گذاشتند و پادشاه زاده محمد انعام را در حوضه
 ویل سواری خود جا دادند، فی‌الجمعه چنان لشکری آرسه و مسهوی
 گردید که از کثرت سپاه تا نظر کار میگرد. نشانهای نیکان صف رها
 و سنان دشمن گذار مدد از آن لعل برق میزد. نوک هوا سوار و وجودی
 معرکه آرای آن دشت بر وحشت گردید * * * دیت *

زمانه شور محشر عرض میکرد * زمین از چرخ و معص قرض میدرد
 چنان از جوش لشکر قحط جا بود * که نقش سایه بر دوش هوا بود
 اگر سیماب بارندی چو باران * بماندنی بر سنان نیزه داران
 و شجاعت نیز بترتیب فوج پرداخته بلند اخگر پسر خود را که در
 شجاعت و برادر کلان تفوق می‌جست با سدد عالم بارهه و جمعی
 از امیران کار را دیدند ندرد آزما هر اول نمود و شیخ ولی قورسلی را
 با چندی معتمدان مبارز پیشه بهراولی او تعیین نمود و زین الدین
 پسر بزرگ را با جمعی در روزگار جا داده حسین خویشگی را
 با سه چهار نوکر عمده هر اول او ساخت و مکرم خان صفوی را با
 سید حاجی و چندی دیگر چرنغار مقرر نمود و شیخ ظریف را
 با فوج رزم آزما طوح ساخته اسفندیار معصوری را بلذمش قرار
 داده اهدام توپخانه بابوالمعالی میر آتش سیر و میر علل
 دیوان خود را بچندارایی و محمد قلی اربک را با جوانی دفرارایی
 گماشت. و خود با اله وردی خان بن نذر محمد خان و عبد الرحمن

خان و دیگر جمعی مبارز بیستگن در قول جاگرفت - و پادشاه
فریدون شکوه بعد انقضای دو ساعت نجویی هفدهم ربیع الثانی
هنگامیکه سوار می شد روشن ضمیر که از روشن ضمیران صاحب
کمال و مستعدان آن زمانه گفته می شد و در نظم و نثر فارسی
و اشعار هندی مشق او بجای رسیده بود که امر خسرو ثانی
گفت تاریخ فتح گفته وقت سواری گذارند • بیت •
ای حور تو سوز تبارک باد • بدوستان تو تاج و تبارک باد
جستم ز بی شکون فدحت تاریخ • دل گفت (شود فتح مبارک باد)
یوسف طبع مدانت اندک پنج هزار بود مرحمت فرموده هم عذایی
فتح و نصرت بر فیل کوه مغر ظفر پندگزار شده ماند کوه تهمان
با هستگی تمام و آراستگی فوج که در انتظام فوج بادی خلل
نپذیرد دو سه کوه فاصله راه در دو بهر بتانی طی کرده سه بهر
بفاصله نیم کوه مقابل فوج خشم رسدند چون اثر هیبت و شجاعت
تیغ عالمگیری بر لشکر شجاع تاخت ازان طرف آثار حرکت مقابله
پژهور نیامد و از کم جرانی اقدام بر پیش قدمی نمود آن روز
به پیغام شعله افروزی گول توب و بان روز باختر رسید و کار بر حمله
فیل آزمایان منجر نگردید و تمام شب لشکر بر خانه زن و حوض
فیل و بیماری از بهشت اسپان فرود آمده بامید مبع ظفر چنان کمر
بسته در شمردن ستاره بسر بردند و به خبر داری تمام گوش بر آواز
بوند که شب حمله بودا چه زاید - چون مکان توخانه شجاع پاره
مشرق بر مقابل توخانه پادشاه عده سوز راتع شده و معظم
خان که در فن محاربات دستور دان اما تندر خود را میگرفت

اطلاع یافته چهل توپ دشمن نوب را که از جانی چیده بودند در
 سون لیل، تدبیل مکان داده طرف دیگر جانب مقابل بوج خشم
 نصب نموده دراهن نام و پاس داری لشکر آرام برخیزد حرم ساخته
 بذسلی دلاوران مبارز بدیده می کوشید و پادشاه گردین اساس تا
 سه پاس شب پیاس عداوت بر خیزد مخصوص مشغول به مدار تمام از
 درگاه بی نیاز جویای صبح ظهر نموده در نماز و دعا و اورک گذراندند
 در سون لیل چهارم، آگاه یکبارگی غلغلۀ عظیم هوش را ز لشکر
 بچرخ برین رسید و غریب آشوب بر پا گردید - تمام مل این اجمال
 ارکه راجه جسونت که بدقان همراه بود و از روز اول جامه بدناسی
 قرار - رد آن ناچار دوخته بودند و بدسورشی آن بده کارشمار
 بدسه انجاسی او گشته بود بگمراهی عقل تباه و اراده فاسد اول شب
 زبانی محرم همدراز بشجاع پیغام التیام آمدن مبنی بر اراده حویش
 که آخر شب شبخون بر لشکر زده غارت کنان راه فرار اختیار حواس
 ندون و درین صورت پادشاه برین حادثه اطلاع یافته بتعاضب من
 خواهند پرداخت در آنوقت بهادران بکه تاز شما جلو رو بر لشکر
 ظاهر بیکر باخت آرند و قریب چهار پنج گمراهی شب ماده آن نیرو
 روزگار باتفاق دیگر راجه پتان صاحب فوج مثل رام سنگه راتهر و
 مهدهاس (مهیس داس) بداساس بالشکر زده از اندازه قیاس که
 خود بدین قصد به شهرت اراده جانفشانی فراهم آورده بود از جانی
 رش حرکت نموده نارت کنان راه ادبار پیش گرفت و دست
 بعدی بتاراج نمودن بهیرو نارخانه امرا و پادشاهی و پادشاه زاده
 آنچه سر راه او بود دراز کرده هر که قدم ممانعت پیش میگذاشت

از تیغ بیدریغ راجپوتان شربت شهادت می چشید خصوص بولشکر
 و دبیر و کاخانیجات پادشاه زاده محمد سلطان غریب فتور و داد
 و هیچ خیمه خورد و کلان از آفت دست برد و تاراج آن بدکیشان
 سالم زماند و تمام خزانه و توشک خانه سرکار پادشاه زاده که بررز
 بمدا نظر آورده برهم دیگر قسمت داده بودند بابسپاری ار مال و
 ناموس سپاه پامال خانه راجپوتان عاقبت و خیم گردید بلکه دست
 تپارل راجپوتیه و او را نشان و تاراجیان واقعه طلب تا بخزانه و کار
 خانجات و دواب پادشاهی رسید تا اطراف درات خانه خیمه
 نماد که از دست اندازی مفسدان محفوظ مانده باشد و مدتی
 سبب هنگامه رستخیز و فساد ظاهر نگردد و هر یکی بغلط قیاس
 دور از اندازه عقل می نمود و در تمام لشکر تفرقه نام بر داد و
 بسیاری حوصله باخته بروقت آن جماعه از لشکر برآمدن سرمایه فجایع
 از آن بلیه ناگهانی دانستند و جمعی رو بدشت و صحرا گذاشتند
 و برخی خود را بر لشکر خصم رسانده در آنجا بتاراج رفتند و اکث
 امیران پانام و نشان که در رکاب حاضر بودند برای خبر گرفتن خیمه
 و مال و عیال باضطراب از رکاب جدا شدند و خلل عظیم در ثبات
 قدم فدویان اخلاص کیش راه یافت تا بحال منافقان دل و حوص
 باخته چه رسد - و باوجود آن همه اختلال احوال لشکر اصلا تفاوتی
 در بنای استقلال آن شاه گودون و فار راه نیافت - بعده که بعز
 رسید که آن کافر بدسرشت زحل صفت از خانه شرف به بید
 هبوط و مال خود رجعت نموده عمدا سواری فیل را بسوا
 فحمت روان تبدیل دادند تا بر ظاهر بیدان دست دبا باخته و

قدم بادشاه بلا تفرقه از آنکه تبدیل مکان ظاهر کردند و با کبد امید
 سواران نیز کلم و قد غنائ چنان شدند تعیین فرمودند که سواران
 نیل و اسب سوار را نگذارند که از جای خود حرکت نمایند و
 هرکس از جایجا یا بند عدل کشتن بختست بصورت مبارک و با آن
 همه آشوب و برهم خوردن لشکر سبب شده تغییر رزم و کار فرمائی از
 دست ندادند و تغییر در دل و حوصالت آن حشود کوه و بار ظاهر
 نگردید. بلکه با تفتگی و سناشت طبع که مطلقاً آثار بدی نمانی و نند
 گوئی که انسان دل با خفن کم ظرفان است بخود راه ندادند می
 فرمودند که الحمد لله بدین وسیله تفرق مذوق و موافق بر روی
 بار و محک عبور آمد و این معنی را از عطیه آلهی و اتوفیق و
 فیروزی خود میدانیم و اکثر منافقان کوفه اندیش که بداندش مال
 کار خود گسسته این معنی را دلیلی و برهان عظیم و غلبه مذموم تصور نموده
 خود را بشکر خصم رسانده اند بسوای اعمال و خیال ختم خویش
 خواهند رسید - بلا انقاز زیاده از نصف لشکر بماندند و فرار
 که بیستوی رفته بفوج خصم ملحق گشتند رفت - چون خسرو زرین
 کلاه عالمگیر بقصد تسخیر عالم ترکش لمعان بسته سر از دریاچه مشرق
 بر آورد و غبار فساد شب هزدن نزار بروشنی صبح مبدل گردید
 بعرض رسید که آن کامر تیره روزگار دشت پیمای طرف مستقر اختلاف
 اکبر آباد گشت و بندهای عقیدت سرشت دور و نزدیک در کتاب حاضر
 آمدند پادشاه خورشید ضعیف سپهر اقتدار بر فیل گردون شکوه بنماین
 و رفتار کوه سوار شده بی آنکه چین جبین بر چهره مبارک ظاهر
 گردد بدستور مقرری بعزم کارزار و آهنگ جنگ و پیکار کار فرما

گشته اسلام خان را بجای آن کافر بدفوجام سر فوج برانعام مقرر نمودند و از سرفرو بقرتیب فوج پرداخته معظم خان را بتغییر و تبدیلی که ضرور داند مخفی ساختند و شجاع نیز ترتیب فوج را تغییر داده از پیوستن لشکر تازه مستظهر گشته مجموع لشکر خود را یک صف قرار داده توپخانه را قائم مقام هراول مقرر کرده بلند احترام را با خود در قول دُرُفته قدم جرات پیش گذاشت و چهار پنج کُهری روز برآمده فوجها مقابل هم رسیدند ابتدا از غریدن بان و غرش توبهائی ازدها پیکو رعد صدا و صدائی کوس و کرنائی رزم لرزه در زمین آن مرز و بوم وحشت افزا و زلزله در دل و جان دل باختگان هر دو فوج افتاد و برای بردان تهور نشان لشکر ظفر آیت نالیدن هر توپ نشاء دو بالای شجاعت هردم و هر قدم می افزود و هر ساعت هداگام بازار برق افروزی و دشمن سوزی گرمی زیاده می پذیرفت و از گذشتن مهره تفنگ از مهره پشت مخالفان غلغلۀ اجل ناکهان بکوش هوش دل باختگان می رسید

• بیت •

ز غریدن کوس خالی دماغ • زمین لرزه افتاد در کوه و زاغ

شد از برق کین گم بازار جنگ • ز غریدن ازدهائی تفنگ

دمادم ز خوابیدن ماشه ها • همی زست دشمن بخواب فنا

درین حالت از توپخانه ظفر قرین گولۀ توبی بر فیل سوابی

سلطان زمین العابدین رسید اگرچه برآکب و مرکوب غرر نرسید اما

یک پای فیلبان و یک پای خواصی که عقب حوضه نشسته بود

پرید این معنی باعث زهره باختن بسیاری از فوج خصم گردید

بعد از آن که کار از گرمی ساریدن آتش و زدن توپ گذشت و کار
به آموه و شد و در و صنعت پردازای نازک اندازان بیخطای خطا و روم
مستقیم بودند از هر دو طرف چندین هزار نفر سینه گذار از خانه دستان
و شصت مبارزان حکم اندازان شیر شکار به بیرون در آمد و از دانه
شیر بجای آبجوی خون از هر تن موی مبارزان روان گشت و از نره و
جوشن یلان و نر و دین بودلان بخندستان تدر نمودار گردید • بات •
از پس تیرباران که آمد بجوش • نگذارد در برانی خود ردوش
بجذبش در آمد دو دریای خون • شد از موج خونس زمین لاله گون
درین هنگامه داروگیوسید عالم نابهد را به قبل مست جنگی در
حر نغار لشکر ظفر و برین تاخت و از صدمه و بلان کوه منظر وحده
معدن در ثبات قدم فوج دست چپ لغزش راه یافت و اکثر
دل باختگان آن فوج عار قرار بر خود هموار نمودند و فتور عظیم در
لشکر فیروزی اثر داد و از اثر غلبه فوج خصم و هزیمت یافتن
مردم میسر و تفرقه تمام در فول مبارک نیز راه یافت و کار بجائی
کشید که زنده از دو هزار سوار جان نثار عقیدت کدش در رکاب
پادشاه نمازد و لشکر مختاف از مشاهده این حال بفال مبارکباد
دل همدیگر را شان نمودن آغاز نمودند و قدم جرات پیش گذاشته
به قلاب همایون بکمال گستاخی و بی باکی تاختند و خلد مکانی
بمدد تایید یزدانی چون شیر ژریان بر فیل دمان ثبات دل و قدم از
دست نداده بتسلیم و تشنیع سپاه دل داخته برداخته بدست مبارک
تیر بر لشکر مخالفان می انداختند درین ضمن مرتضی قلی خان
از میسر و بهادر خان از یاتمش و حسن قلی خان از دست چپ

خود را رسانده هر یکی دستور دهند من جان سپار و نه در پیشگاه
جان فانی با معدود چند که بآنها مانده بودند رستمانه سر راه فوج
خضم گرفتند و پادشاه عد و مال دین از مشاهده آن حال رخ فدل
کوه مثال سوارایی خود بر سر خصمان بد مال گردانده بانفاق آن نهنگان
در پای غیرت و شمر صفیان بدنه شجاعت آهنگ جنگ و دشمن
کشی نمودند و در داروگیر اکثر دل باختگان هزیمت خورده را
غیرت دامن گذر گشته عان کسان پدای فیل سوارایی پادشاه رساند
و عجب زد و خورد و ثبات قدم با عدم لشکر بظهور آمد • بیت •
• در آن زمان در هم آمیختند • بهم رستخیزی برانگیختند

و ازین حرارت و جلالت نزاع تمام در فوج شجاع افتاد و بدشتری
کشته و زخمی گردیدند اگر چه پیش قدمی سادات باره بحال نماند
اما هر سه فیل مست جنگی که و یکی کوه مثال بالای سیاه بود
زنجیرهای درونی و سه منی از خرطوم گرفته هر بار و هر طرف که حمله
می آوردند از مشاهده آن چشم گردون سیاه و سفید می گردید هر
قدمی که پیش می گذاشتند چندین زاکب و مرکوب را از پا در
آورده بخلک هلاک می انداختند تا آنکه یک فیل مقابل فیل
سوارایی خاصه رسید شاه گردون وقار اصلا از جا در نیامد و سوار حرکت
نبض تغییر و تبدیل بر احوال و چهره حال آن خسرو ذوالاقبال بهم نرسید
در پای فیل سوارایی زنجیر انداخته بیکی از قراولان بی خطا
اشاره نمودند که به تنگ جن ستان کار فیلبان بسازد جلال خان
قراول دست انداز و در انداز مرد باکالار آن فیلبان خیره سر را که
بحرکت گجک او آن فیل دیو سیرت حمله آور بود ساخته از بالای

این دلیلی شده و در انداخت و دگر از فیهنهای دیگر کار جدا .
 بیست و نه روز سپار شده و قبل کوه بهال را باخیزار خود آورد و آن
 دو قبل دیگر از مسافت آن حال از زمان همانی داشتند و اعتبار
 دست راست بیرون مسعود حمله آورد و پندار دستان را با دستان
 چند سوار جوار مثل شیخ و بی و دفع ظریف و حسن و شاهی که
 از سواران مشهور بودند طرف دینگار نیز آورد و توالی تمام در فوج
 را داد و قبل سوری اسلام خان از صدمه دستان خود و سبایی
 از آن فوج بر بهار گذاشتند - سیف خان و اکرام خان و هلال و بغار
 بودند ثبات قدم و زبده شده و در دفع مقابل اعدا کوشیدند و درین
 صحنه ای که چون بعضی از همرازان را آزموده کار صاف دادند که پادشاه
 کدورت و قار خود را بکوملت فوج دینگار برساند اما از آنکه برادر پادشاه
 این فوج سبکین گم دار و گیر بود و از غلبه خصم اکثر دل باخت و در فکر
 فرار بودند آن حسرت تهمین را ملاحظه آنکه مبادا اگر بخ فیل سوری
 خاصه بقصد مات متانان گردانده اسب خواری برانها دراند
 احتمال داشت که پیاده زبده از حساس توپخانه شود و در خصم
 مشهورت قرار شوخی نمایند درین صورت که دسات بر دینگار هم برهم
 خورده منصوبه فلک نسبت با چه نقش بروزی کار آورد لهدا
 آورد اشتن خصم بر در اسقامت و زبده باسلام خان و دیگر سواران بیو نام
 تدات قدم و زبده و مراد دفع اعدا کوشیدن داده امیدوار رسیدن
 خود بودند و فرمودند درین حال خبر رسید که بخندان (بخند) بیگ
 روزنهانی که کار فرمای توپخانه بود از زخم بدایی در لشکر شجاع و داج
 حیات نمود و جان بیگ بر سرش زخم کاری برداشته از اسب اعدا

شنیدن این خبر که غنچه فوج مقابل نیز پاره تخفیف یافته بود
 بهشتاه حدود مال به اهرمال خود را بحد برنفر رساند و از شکوه
 قصم گذاری که نزد رسیدن پادشاه بلند اقبال سرداران برنفر را تقویت
 تمام بهم رسید و بهادران رزم جو و دلوران کینه خو از هر طرف
 مدنی بخش بخش بلند ساخته سیلاب خون از هر گوشه و کنار روان
 ساختند دران زد و خورد شیخ ولی قرمای که عمده فوج شجاع
 بوده با دوسه سردار دیگر پا در آمد و حسن بیگ خان خورشیدی
 از خانه زمین سرنگو گردید و از مردم غیر مشهور بسیاری هدف
 تیرو سنان پرولان و عاف تیغ مبارزان خون آشام گردیدند - بلند اختر
 از مشاهده آن هست و با زری بهادران گریزان گشته خود را
 پنهان پدر بستند و لشکر ظفر قرین جلو ریز بر فلول شجاع تاختند -
 درین حال مکرم خان مفوی که بتقاضای مصلحت رفاقت شجاع
 اختیار کرده بود از وجود شده خود را بصورت زینهاریان نزدیک فیل
 پادشاه فیروزی اثر رساند و مخاطب با فرین گشته امور گردید که بر
 حوض یکی از فیلان رکاب سوار شود و متصل آن عبدالرحمن خان بن
 نذر محمد خان و سنجر بیگ ولد اله وادی خان ازان لشکر دل باخته
 رسیده بلاشکر ظفر قرین ملحق گردیدند - درین اثنا اثر نسیم فتح و فیروزی
 وزیدن گرفت و مزده قرار شجاع زبان زد همربان پادشاه فتح
 نصیب گردید و دای مبارک باد و تهذیب از هر گوشه و کنار بلند
 شد و مدای نظارهای شادیانه و آوار کرنای فرح و نشاط افزا
 سامع افروز مبارزان گشت

• بیت •

ز کوس فتح غلغل ساز کردند • نفیر و کونام سار کردند

و افواج قاهره بر بنگاه شجاع بر گنده بخت رنخند خزانه و قتل و
 آهنگان را همه اسباب بجمال و کارخانجات عریجه بدست هرکه آمد
 به اراج و عارت بودند و یلک صد و چهارده توپ و یک مد و پانزده
 بیل یا قدی خزانه و جواهر سوای آنچه در دست حبش ناراچیان
 گردید. بضبط سرکار در آمد ز پادشاه ظفر اقبال از فیل فرود آمده
 بعد از ادای درگاه شکر و تحمین امرای رکاب مصلحت صواب
 و این داد سفند که شجاع را مجال قرار گرفتن نداده دست از عاقبت
 او برندارد لهذا در همان حال سرسواری پادشاه زاده تخت سلطان را
 با موج خود او و پادشاهی هرکه توانست رفاقت نموده تعیین فرموده
 مجرای موینه کتف مبارک بجای خلعت و عقد مروارید پیش
 عیادت که مدت مدید پوشاک اعلی حضرت و آن حضرت بود
 توهنا عذایات فرموده فاتحه خیریت خوانده رخصت آرزائی
 داشتند چون اردو و کارخانجات پادشاه زاده همه بغارت و تاراج رفته
 و حکم فرمودند که از سرکار سوانجام کارخانجات ضروری سفر مهم
 نموده با سه تفویز خلعت و شمشیر خامه و مد اسپ برای پادشاه
 زاده از عقب روانه نمایند - و یلک هفده دران مکان نصرت نشان
 مجلس آرای عذایات بی پایان امرای رکاب عالی گشته هر یکی
 را تراخور پایه و تردانی که زانها بظهور آمده بود از عطای افتاده
 و نقد و جواهر و خطاب و نقاره و موز و مفتخر ساختند - ازان جمله
 معظم خان را از اصل و اضافه هفت هزار و هفت هزار سوار که
 دوازده هزار سوار بر آوردی باشد نموده بعطای ده لک روپیه و
 دیگر عذایات پادشاهانه بر همه امرا امتیاز بخشیدند - و بیست و هفتم

سواران و سواران و سواران که در خدمت
 وطن گزیده بودند، متعز و زبیده شریف اندوز ملازمت گردیدند و
 با آنها که گنگ و تمام زبیده معظم خان و دوازده هزار خان و اسلام
 خان و کتور وای سنگه و دوازده خان و فدایی خان را با جمعی از دانشمندان
 و کاتبان و موبدان عظیم به همراهی پادشاه رانده و مقبره و موصوفه نموده
 و در یکی از بساتین خلعت و اسب و میل و نقاره و نقد و موصوفه
 آلات و شمشیر و جواهر و صنایع و امثالین سرپا بندی دادند *

الحال مذکور شده از احوال بر حال دارا شده برگشته اخته بزرگان قلم
 میبدهد چون حدیث است و گشتگی طاع و با موافقت ابامدارا شکوه تعرض
 رسید و سامان بدین که به حال بده که زبیده از سه هزار سوار با او نهانند
 و دیگر رسیده از عدم میسر آمدن بازیدار و ترک رفعت همراهان بعضی
 از خدمت محل را مع قدیمی از خزانه و طلا و نقره آلات و اسباب سنگین
 فار زیاد را با دیند خواجه سرا و سید عبدالرزاق نوکر معظم خود در
 قلعه بیکر گذاشته پیشتر روانه گردیدند از آنرا کم اشجار خار دار و بیش
 آمدن راهبانی دشوار گذار و افغانان بار مردار در زمین شوره زار گذار
 در بانی نهاده و بنیان دادن سامان همراه که از صدمات تعاقب فوج
 پادشاهی بسوزانری شیخ میر و غدره بهادران هیچ جالاستقامت نتوانست
 ورزید و مردم بسیار از بی آبی و صعوبت راه و انواع مرض تلف
 و ازو جدا می شدند و شیخ میر پادشاه کوب مبرمت عرصه سمرقند
 بدین دشت بیابانی بدانجام رسیده که زبیده از هزار سوار با او
 نهانند بعد از که بسوزانری سید زاد احمد آبان اختیار نمود و
 مردم فوج همراه شیخ میر نیز بسیاری از کوهی آب و امتداد کشیدن

مقرر ابناء و قاتف شدن اسب و بار بردار و دیگر عده ای را که راه نجات
و سترونی دادند و سپاه اندک بجا گذاشتند بعد از مرگ
معاذت نمودن شیخ مدبر و غلبه شدن میان مدبر و معاذت
بچه سپاه در حمامی آواز «وجه مسنق» است استند در روز
نهم عرصه داشت پادشاه زاده محمد سلطان مشهور بزمزنگ و معنای
مقابله گردیدن شجاع باز در آن نظر داشت محمل را به صل
این سی نگار که بعد از بزم شجاع سید قائم که قلعه تاری
انه آباد داشت و عبد الجلیل نام را در قلعه گذاشته بود جنگ
ناگه شجاع اختیار نموده بود خود را بقلعه تعاقب خود رسانده
را به تمام به چ و دانه ریخت بعد رسیدن شجاع به دلهای معقول
اطاعت نمود و بعد بمیان آواران عهد امان جبریده بر آمده شجاع
به اوقات نسوده رسمیات تواضع و ضیافت بجا آورده دار و مدار کرده
از مرخص گردید و بعد رسیدن پادشاه زاده نزدیک آن آباد عربضه
شامل بر اظهار ارادت و عبودیت و نامت ایام ضلالت نهشته مع
داده قلعه بخدشت پادشاه زاده فرستاد بعد عرض فرمان صادر شد
که خان دوران را در قلعه اله آباد نگه داشته سید قائم را استمالت
نموده روانه حضور نمایند و شجاع برگشته اختار از شنیدن این خبر
که مرگ آوری بشمار مقابل نمودن با فوج پادشاهی دانست از
سرنو دست و پا باخته مرحله بدمای وادی حیدرانی گردید - محمد
نصرتی خان را سرفوج ده هزار سوار نموده با عبد الله خان برای
قاپیه و گوشمال راجه جسونت بد خصال مرخص فرمودند و زای
سنگ را تهور را که برادر زاده راجه جسونت می شد و با عموی

بدین حال خود نزع از تنی داشت بمطرب راجه و اضافه هزاره و
 عضای ملک روزیه و خنعت و اسب و فیل و شمشیر مرصع و نقاره
 به آن آواره ساخته شریف مهم اسبصال آن نکرده بده خصال نموده
 بمیدوار بخشیدن وطن چون پوز نمودند - و مقام امیرخان حارس دارالخلافه
 حکم رفت که بعد رسیدن شیخ مبر از تعاقب دارا شکوه محمد
 مراد بخش را از قلعه سلیم گده بر آورده همراه او روانه قلعه گوالیار
 نماید - هیچدم شهر مذکور نزدیک مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده
 متصل باغ نیز مضرب خیام فرمودند - فاضل خان خاناسامان ملک
 روپنه نقد و جنس اموال دارا شکوه از نظر اشرف گذراند و امیرالامرا
 و همه امرای متعلقه قلعه اکبر آباد سعادت اندوز ملازمت گشتند -
 از زبانی بعضی اخلاص کیشان بوضوح پیوست که بعد رسیدن
 جسوزت تبه کار بطریق یلغار نزدیک مستقر الخلافه جمعی از
 مذافق پیشگان گمان بردند که راجه بمحاصره قلعه پرداخته برای برآوردن
 اعلی حضرت استقامت خواهد ورزید ازین معنی رسواس زیاد
 در دل بسیاری از عقل و حوصله باختگان راه یافته بود در اخفای
 ذکر آن حکم فرموده وقت کوچ اشاره نمودند که بعضی از آنها را
 همراه امیرالامرا در رکاب تعیین نمایند - و بیست و سیوم از کنار
 مستقر الخلافه کوچ فرمودند درین اوان بعرض رسید که چون
 دارا شکوه بولایت کچه متصل مرحه صوبه احمد آباد رسید قریب
 سه چهار هزار سوار با او فراهم آمدند و بعد از مراجعت نمودن غوی
 پادشاهی از تعاقب او بآهستگی طی مسافت نموده بجذب قلود
 فوجداران و زمینداران سرراه و گرد آوی سپاه می بردازد و زمید

بهره ۱۰ برتایست نقد و جواهر مطیع خود ساخته و دختر اور ورام
 بهر شاد و سر خود نامزد نمود و زینهار بعد تقدیم ضیافت به
 داده از حد خود گذرانده روانه احمد آبان نمود و بعد از آن که آمدن
 احمد آباد به بخوار خان صومدار احمد آبان در راه رسید به
 در حمام عقد پادشاه و دختری در خدمت احمد آبان بخش بود
 و زینهار زینهار خان دیوان و دیگر کوه کمان به آمده استنبدل نمود بعد
 از مدت مدید اعانت در سر انجام ضروری بجای آورده و در آن
 درجه طلا و نقره آلات و دیگر جسد محمد مراد بخش ک در احمد
 آباد بود پیشکش نمود و دارا تشکر بفرمود و در آن روز و شب
 بهر احمد مراد ۱۰ به عطای خلعت و اضافه و خطاب و جواهر خرد رسید
 ساختند جذب قلوب میدادند - و حکام و عمال در بندر سورت و کندیست
 و هر دج و پرگمات سیر حاصل تعیین نموده بضبط خود در آورده
 و در فرصت توقف یک ماه و هفت روز بیست هزار سوار فراهم
 آمده و احکام بجای آورد و حیدر آباد نیز بمن و پیغام برای طلب
 نقد و جمعیت بمیان آورده و برای رفتن طرف دکن و بدو سن
 بهر احمد جسونت بکریهای مختلف می نماید - و در همان گری
 اخبار قوا را به جسونت از وفات لشکر فیروزی انو که شهرت غیر
 و تندی و خبر کاذبه غلبه خصم علاوه آن گردیده بود نوشته راجه
 جسونت مشغول بر اشاره طلب دارا شکوه رسید و غره جمادی الاخری
 با سپاه آراسته و توپخانه بسیار که در بندر سورت سی چهل توپ
 طلب داشته بود برآمد و بعد برآمدن در هر منزل نوشته ایله فریب
 راجه جسونت بدو میدادند و افسون رسیدن خود می رسید و این

معذرتی باعث تقویت ماده عزم آن برگشته اخترمی گردید بود
استماع اخبار مذکور رای عالم آرای تقضای آن نمود که رایت
طریق است طرف اجماع افزاشته دراجه جسوات که شفیع جرائم او
میز را راجه حبسده گشته بود استسالت نامه عمر تقصیرات او و
بحال فرمورتن منصب و خطاب مهاراجگی با استصواب راجه حبسده
مرحمت دمایند و فرمودند که از جانب خود مکتوب درین ماده
باو نوشته مصحوب فامدان سریع السیر روانه سازد *

احال عنان کمیت تبر خرام خامه از تحریر احوال دارا شکوه
سوخنه اجمریه تسلیم دیگر واقعات حضور معطوف می سازد
بادشاه زاده محمد اکبر با دیگر پرنگیان حرم که در دوات آباد بودند
اواخر جمادی الاخری از دکن رسیده شرف اندوز ملازمت گشتند -
چون چنیت نندبله از کم طالعی در سفر پنجاب بی حکم از رکاب جدا
گشته بوطن آمده طریقه راه زنی اختیار نموده بود سپهرن بندله
را که هم چشم و هم جلدی آن تبه کار گفته می شد بغایت اضا
و خلعت و اسپ و شمشیر مفتخر ساخته فوج دبیر با او داده
برای تنبیه آن تیره روزگار مریخ فرمودند - سید قاسم شجاعی و
بهادر خان که بموجب حکم از دکن پادشاه زاده روانه شده بودند
شرف اندوز ملازمت گشتند - بعرض رسید که تربیت خان صوبه دار
اجمیر از خبر نزدیک رسیدن دارا شکوه بسرحد جوه پور حومه
باخته خون را بحضور رسانده - محمد امین خان را که برای تنبیه
راجه جسونت مریخ فرموده بودند بنقضای مصلحت موقوف
فرموده طلب حضور نمودند سید قاسم را بعطای منصب سه هرازی

هزار سوار و خطاب شهامت خان سرافرازنی بخشیدند - طاهر خان را
برای فراموشی و خدمت تحقیق داراشکوه مرحوم فرمودند - بعد رسیدن
به دربار اندکیز تعاقب راجه جیسنگه حکم فوج بددی فرموده راجه
جیسنگه را با داییز خان و حسن قلی خان و حمید دیگران دلاوران
همراهِ مقرر نمودند و صف شکر خان را بدیش برکن توپخانه
مأمور فرمودند و شیخ مهر را با امیر خان، دادر او سر فوج بلتمش
ساختند و امیر امیر با پسران و گنجعلی خان و بعضی سواران
رزم آزما را طرف برنغاز مقرر کردند و سرد ری جریه نظام دای شاه
را در بهادر محمد اعظم و دیگر بهادران ایران قرار گرفت و همچنین
دستور محمد امین خان و هوشدار خان و عبدالرحمن خان بن
در محمد خان و دیگر بهادران ایران و توزان و افغانان جلالت نشان
و راجپوتان تهور پیشه جاجا در سیمه و میسره و قول و چنداول
مقرر گشتند و فرمودند که تا مقابل شدن بفوج خصم بهمین ترک
در راه رفت سوارنی تفاوت راه نیابد *

شده از احوال بر اختلال دایا شکوه آنکه بعدی که مذکور اجات
و رقم غنایات خفیه بانوشجات راجه جیسنگه و دیگر خواهران
راجه جسونت رسید در اخفای آن پوشیده از بیست گروهی
جودیز که بالشکر آراسته بقصد استقبال و رقابت داراشکوه بر آمده
بود فسخ آن عزیمت نموده زحل صفت رجعت بملک خود نمود -
بعد مراجعت نمودن راجه بدایا شکوه رسید مژدن خاطر گشته
بسل و رسائل در میان آورده مکرر باظهار نملق و ابوام پیغام نموده
مژده نداد و این معنی زیاده باعث خار خار دل زار و نزارانی

سرگشته وادی حیرانی گردید - و بیست کوزه‌ی جودپور رسیده
چند مقام نموده، دیچند نام هندوی معتمد سرکار خود را که با راجه
وادی انقیام نیز داشت نزد او برسانست فرستاده تکلیف ایفای
و عده به لجاجت تام بمیان آورد - او در جواب از روی غدر گفت که
من بر قول خود راسخم اما فی الحال آمدن من مصلحت
نیست - دارا شکوه باجمیر رفته استقامت و زبده برادرچوگان
دگر پیغام نموده نزد خود طلب نماید بعهده که دوسه راجپوتانسی
دیگر نزد او جمع آید من نیز خود را خواهم رساند - بدین جواب
یاس غدر آمدن دیچند را مرخص ساخت - دارا شکوه عقل و هوش
باخته طوعا و کرها باجمیر آمده باز دیدن دیچند را نزد آن غدار مکار
فرستاد - دیچند باز پیش راجه آمده به هزاران توطئه کلام ذکر پیام
نموده هرچند انسانه و افسوس برو خواند فائده نه بخشید و تحقیق
شد که همه جرات او غدر و دفعه است - و خبر رسیدن فرمان عفو جرائم
او از نزد پادشاه خطا بخش جرم پذیر سوای تدبیر نیز در زبانها انتشار
یافت - از آنکه صاحب غرض مجنون گفته اند و احتیاج شیران
را رویا مزاج می سازد باوجود علم سختی اغماص او سپهر شکوه را
نزد آن سعت عهد غدار فرستاد و سپهر شکوه چند آنکه بلا به و الحاح
و دلبری کوشید و وعده و وعیدها بذکر آورد آن کافر فاجر ناشنیده
انگاشته بدستور دیچند مایوس مرخص ساخت - و سپهر شکوه
بادیدار پر آب و حکر کباب که همه از انقلاب فلک کج رفتار می
دانست نزد پدر آمد

• بیت •
ز انقلاب زمانه عجب مذاکله چرخ • ازین فسانه و افهون هزاران دیاد

پادشاه شکوه بالکن قطع امید مدد از جسونت نموده نمی دانست
که چاره کار چه سازد درین حالت خبر اردبیل رسیدن محمد اوزنگ
و بپ بهادر پادشاه غازی انتشار یافت چار ناچار قرار بر کار زاری داده
بندگانهی وقت صرفه ده جنگ صف ندانسته به نوبت در آمدن
به و هسان نوح اجمیر بخیل مهر چال سخن دران جبال پرنه احد
و از جانی خود حرکت نموده در دره درآمد بعضی راهها را به
سورن دیوار خام ، سنگ چین نمون و چیدن توپها و بستن
تنگ چپهای قدر انداز استوار ساخته جادب زمین خود را
و صلتی خان عرف سید ابراهیم سپرد و سه امیر دیگر با قریب
هزار سرفداز حکم انداز همراه او مقرر ساخت و مورچال طرف
بستار باهتنام شهنواز خان مع پسران و همراهان با جمعی از برقندازان
چابک دست گذاشت و مورچال طرف دیگر بعید روز میواتی که
سجاعت و نردن کار طلبی او اعتماد کلی داشت با مصالح نوبت
و جمعی دیگر از مبارز پوشاک سپرد و در بروی خود سپهر شکوه را
با سیاری از آلات آتشبازی و توپهای نامی صف ربا قائم ساخت
و خود در میان جا گرفته همه جا توپ چیده جمعی را مقرر نموده
که مورچال مصالح مطلوبه رسانده سزاوی نموده نگذارند که
همراهان و سرداران بینکار و معطل باشند - و شرح تدرن و تقسیم
مورچال پادشاه ظفر اقبال آنده بعد نزدیک رسیدن موضع ربواری
که از اینجا اجمیر مره کوه مسافت داشت و از مکن مورچال خصم
فیم کوه و گوله رس بود مضرب خیام نصرت انجام فرموده حکم
مورچال بستن بتعین مکان نمودند صف شکن خان میر آتش

گردید که توپخانه آتش بار را پیش برده جانجا مقابل
 خصم چیدند و عقب توپخانه شیخ میر و دلیرخان شیر
 مورچال قائم نمودن نمودند و همه بهادران جنگ جو
 شعله خومکانهای قابل مورچال بسمن بدست آورده
 و باز بزدن گولگ نوب کشادند و هر یکی بر دیگری در تود
 ائی سبقت ورزیده همدیگر را فرصت پیش قدمی نمی
 خصوص پودل خان و شیخ میر و دلیرخان و سید نصیرالدین
 کهنی و دیگر فرماندهان جان سپار کمر جانفشانی قائم بسته نا
 تردد بهادرانه نموده خور و خواب بر خود حوام نمودند و
 مرا سعی تمام در پیش بردن مورچال نموده بحملهای کوه را
 در دل محصوران می انداخت لیکن چون مورچال خصم
 ب کوه قلب در کمال استحکام بود تردد بهادران پیش رفت
 گردید بلکه مردم لشکر آراشکوه اکثر از مورچال برآمده سپرها
 رو گرفته بر مورچال پادشاهی ریخته آدم و چار پا ضائع و
 نموده باز خود را به پناه جبال می رساندند و گولگ توپ آن
 که می آمد بی آنکه از صدمه ضرب آن جاندا ری تلف و
 با گردد برخاک نمی افتاد - و گولگ مورچال پادشاه سوای
 بسنگ و دیوار مورچال بخورد فائده بر روی کار نمی آمد -
 چهارم پادشاه کشورستان اکثر بندهای اخلاص نشان را طلبیده
 یا تاکید تهدید امیر و عمده و عمید غیرت الکلیر ترغیب یورش
 در روز دیگر راجه را جرور زمیندار جمون که همراهان او در
 وزی و شیر ندیدی ضرب المثل بودند پیادهای خود را از

نسب پارچه کوفی که به بهاری شهرت داشت و از آن طرف که
کوه ننه بنان گمان یورش داشتند : از زدن گلوله توپ و تفنگ و انداختن
سنگ که متصل هم می باریدند فرصت نمی دادند روانه ساخت
بر آن کوه نوردان شیر جنگ دامن همت برنمور بسنه افغان و خیزان
با سله جان سنان برقی دراز مقابل مورچال آسمان یورش نموده
در راه اجل او می رسید ربه زبیرا ساخته نشان راجه
داده سلاهی کوه نرده نصب نمودن و خود راجه راجپوت که از عقب
جور بازان مستعد گسند چشم بر راه آواز بالا برآمدن آنها بود با وجود
دو آسمان قریب هزار نفر جنگی مخالفان در مقابل بهادران راجه
را در جلدات کیش قدم پیش گذاشته در مقابل باریدن گلوله
نهنگ : افغان سنگ خورن و کلان سینه سپر ساخته خود را بر
آنها زده از اسپان فرود آمده حمله آور گردید و دلیر خان که همان
امیران در بهادری و بکه تازی شهرت داشت از مشاهده جرأت راجه
را در حروب دلیرانه با مردم خود فصد بالا برآمدن بران کوه نموده
داد نهایی داده خود را بدم گلوله توپ و سنگ باران زده از طرف
دست راست بالا بر آمد و از طرف چپ شیخ میر که در تدبیر و
شجاعت روز پیکار بی نظیر و در کار گفته می شد با همراهان خویش
قدم پیش گذاشت و از طرف دیگر راجه جیسند که با راجپوتان پیکار
چو بحرکت در آمده توده بهادرانه بروی کار آورد و امیرالامرا با
بسداری از مردم توپخانه از جانب چپ و اسدخان و هوشدارخان
از طرف جرنغار با جنود خود سوار شده از هر طرف صف در
صوبه معرکه آرا گشته اگر چه دران یورش توده جانفشانی از همه

بوده‌ای جان نثار سروي کار مدد ما در ابتدا پیش قدمي مردم راجه با جریب و آخر کار آثار مدح و بزرگن دسم طهر از جان نثار نمودن شدیم و جلال و دایر خان امعا بود که در مقابل آنها از به چال شهناز خان و میروز دیوتی بلا فاصله بگرفت کوه بلا و ژان دسمگ اصل می باید و جمع کثیر از مردم هردو امده بکار آمدند و از عریدن نوپا که آمدای کردیم گشته بود و سرداران بان و توپخانه هردو طرف آنقدر دود و صدای وحشت افزا دران کوه و محروا پیچیده بود که خودش و بیگانه را هم از هم فوق نمودن دشوار می نمود

• بیت •
 بوالیکخت رزمی چو آمده صبح • نه گس ز بیدگان و باران تیغ
 سرآمد ز قلب نولشکر خروش • رسید آسمان را قیامت بگوش
 ار هر طرف چندان سرو تن پا مال سم سمندان کوه نورد گردید
 که نشان از سرو عورت آنها پیدا نگردد - دایر خان چون شبر ژان
 مصدر تردد نمایان گردیده بزخم تیری که بدست راست او رسید
 از تردد باز ماند - و دارا شکوه بربلغدی کوه ایستاده مردم خود را
 باوجود مشاهده آثار هزیمت ترغیب جنگ بفرزتنش نام و ننگ
 می نمود هرچند که از کوه نشینان رزم جو بوسیله پناه مورچال و بعد
 بر آمدن از عقب احاطه دیوار دایریهای بهادرانه بظهور آمد
 فائده برزوی کار نیامد و شهناز خان که از راه غیرت ذاتی امده
 نجات ازان جنگ جان ستان محل می دانست و در خاست
 هر دو دلی نعمت خصوص در جناب پادشاه گردون وقار بدون آنکه
 نقد حیات در باز و از خجالت دانی نجات یابد و برآمدن

برادشاه حقیقی در خاطر خطور نکند و بجز کلمه طیبه و اسم معبود
 بر حق موزان او نگذارد برای مزید اعتبار که شاید در باره فرزندان
 و بستهای او وسیله ترقی باشد رعایت پاس نمک را بدین مرزیده
 منظور می دارد - گویند سبب چنان جان و شانی که بدان ازاوت
 و عقیدت از شیخ میزبظهور آمد پادشاه قدر دان خانه زاد پیور را
 نسبت همه مردم خواف توجه تمام بهم رسید و آن قدر که در عهد
 خاندن مکن عالمگیر پادشاه مردم خواف که محقر ترین انکهای
 خراسان است پیش آمدند و ترقی نمودند در هدی عهدی از
 پادشاهان افغ در تواریش بظفر نیامده و فی الحقیقت اگرچه
 مردم خواف نسبت به همه مردم خراسان در ظاهر درشت و بدو
 رافع شده اند اما اکثر در کارها راست و درست اند و در طریقه
 پاس حق نمک آفا از جمله ثابت قدمان می توان محسوب
 نمود - بالجمله داراشکوه از مشاهده برگشتگی طالع خود و استماع
 افتادن شجر حیات شهنواز خان که همان علامت سرنگون گردیدن
 علم استقامت لشکر او بود و معاینه نمودن بالا برآمدن نشانهای
 فتح پادشاه ظفر نصیب مع فوج بهادران جان نثار هوش و تدبیر
 و حوصله خود داری باخته همراه سپهر شکوه و فیروز میواتی
 بعضی خدمه حرم اول پاس شب تار بهزاران پاس بهمعنائی
 غم و الم که خدا آن روز نصیب هیچ شاه و گدا ننماید راه فرا
 اختیار نمود و از مردم عمده سوزی هر دو نام برده فرصت و توفیق
 رفاقت زیانت و قدری از جواهر و اشرافی و محل خاص و صد
 و چند خواص که باخود توانست گرفت با خویش همراه گرد

متوجه احمد آباد گردید و دو اژده فیل و اسفغان و شفران پرازیار
همراه دیگر امباب انتخابی سالت دار و بدیاری از خدمت
معل هر چند آنها را از راه عاقبت اندیشی بیست آمدن چندین
روز معتمد همراه گرفتن ساخته بود اما ناخود ناوانست گروت
و باعتماد جمعی از مردم قدیم و جدید که چند خوجه برای
معتمد رفیق آنها ساخت و قریب هزار پداغه برتقداز مکرر
حرام خواه همراه آنها گذاشت و تاکید نمود که از عهده بحدادی
خود را برهانند چنانچه باتنی احوال آن به گذشته وادی حیدرانی
بر محل بذکر خواهد در آمد الفعه اکثری از لشکر هزیمت یافته
بی مال و عیال که در بهیر گذاشته بودند شتافتند و جمعی
بهائم تاراج رفتن مال و عیال و بباد دادن عرض و ناموس
پرداختند و بعضی از رسیدن زخم کاری و بر باد دادن امباب و حامان
که فرار نمودن نفران علاوه آن گردید دران کوه و دره حیران و سرگردان
گشته همدم آه و ناله گردیدند و مجموع اردو و کارخانجات داراشکوه
مع همراهان بحادثه تاراج رفت - و چون دران شب تاری دره پرازیار
درد باروت خبر تحقیق داراشکوه تا در سه ساعت نجومی در هر دو
لشکر مخصوص در فوج ظفر اثر نبود از هر دو طرف در بعضی
مورچال جنگ قائم بود و اسد خان و هوشدار خان با بعضی امرا
در جای خود گرم داروگیر مالداده برتقدازی می نمودند تا آنکه
بر فرار خصم و خالی شدن مورچال کوه اطلاع واقعی یافتند - و از
حمله همراهان داراشکوه عسکر خان و سید ابراهیم و جمعی دیگر
که از رفتن آن برگشته اخذ روانف نگشته بودند تا قریب پاس

شب حرکت مذبح می نمودند و محمد شریف مخاطب بقائم
خان کہ مدر بخشی داراشکوه بود بنظم تبری کہ در شکم او رعد
از درون در گذشت - اگرچه بسیاری از خان پسر شهنواز خان معجزہ
زخم گوی و تدریسہ بود اما آخر التیام پذیرفت - و محمد خان
و مدد انراہیم باجمعی از ہمراہان دارا شکوہ بآبدن زخمی و دل پر
خون کہ سوای رخت بدن ہمہ اعیان و اشیاء بآزاراچ رفته بود
وسیلہ صف شکن خان آمدہ بزبان عجز بیان شوق اندر زماہست
گردیدند و مورد عذایات گشتند •

بر منصف پدشگان کارزار دیدہ تجربہ کار ظاہر امت کہ
چندین چہار جنگ بچدان نہنگان دریایی غیرت و شیران بیشہ
شجاعت کہ ہر کدام را در دوز رزم و ہتم وقت توان گفت نمودن و
در وقت انقلاب چنان حادثات کہ بزبان خامہ جاری گشتہ از حا
در نیامدن و ثبات قدم از دست ندادن و غنیم و خصم غالب
آمدہ را از روبرو برداشتن بجز تائید و فضل الہی و مدد طالع
عالمگیر بادشاہ غازی حمل برچہ توان نمود - القصہ بعد استماع
آوارگی داراشکوہ و وزیدن نسیم فتح و نصرت زبان بشکر و ستایش
پادشاہ حقیقی کشودہ از واقعہ شهنواز خان و شینج میر انصوس
زیادہ نمودہ فرمودند کہ ہر دو را در بقعہ مبارک روضہ حضرت
خواجہ معین الدین باعزاز و اکرام تمام بردہ مدنون سازند - و خود
بعد از زیارت مزار آن زبدۃ العارفین و مبلغ رماندن بخدام آنجا
از آنجا کوچ نمودہ بر مرتلاب اناساگر حکم مع چہار مقام
فرمودند و راجہ حیدرنگہ را بک لک روپیہ و بہادر خان را سی ہزار

روایه عذابت فرموده: اجمعی از مردم کارزار دیده و دگر بار ناپایی
 تمانب دارا شکوه مقرر فرموده: بعطای خلعت واسپار و بول
 مناجر... آمده مرخص نمیدند - چون راجه جسونمت از خجالت
 تسخیرات رباده از مدارا نیازس روی به تصور رسیدن نداشت
 و موجب اندوه اس راجه جسونمت از - سو فرماش عطاوت عنوانه بی
 - رحمتی و خطابخشی و موید داری احمد آباد و جمال و دین
 منصب هفت هزاره هفت هزاره مع خلعت برای از
 عطا نمودند و د زندان و نورس بیگم اهدیه شاه از خان را نظر
 در نسبت عوری و حقوق خدمات سابق مورد اذیت مرحمت
 ساختند و بامیر خان برادر شمع میب خلعت مانتی را اضافه
 رسانید عطا فرموده رنایتهای دیگر بعمل آوردند - از اموال داراشکوه
 مدخل مع دیگر کارخانجات بضبط مرکب در آمد - و جمعی را که
 داراشکوه در اجمیر بمظنه هوا خواهی پادشاه ظفر آیت متعبد
 ساخته بود خلاص نموده مورد عذایات ساختند - تربیت خان را
 با وجود تصدیر فرار قبل از رسیدن داراشکوه از راه خطابخشی و
 جرم پوشی بدستور سابق موید داری اجمیر مقرر فرمودند - و چهارم
 رجب - ده مذکور پیداده از روی نیاز بدرگاه حضرت خواججه معین
 الدین تشریف برد: متوجه دارا خلعت شدند - دینولا بمرض رسید
 که شجاع از خدمات نزدیک رسیدن پادشاه زاده محمد سلطان مع
 فوج گران بعد دست و پا زدن حرکت مذبوح آزاره جهانگیر فکر
 گردید و معظم خان داخل قلعه مونگیر شد از شنیدن این مرده
 حکم نواختن شادمانه فرمودند - در منزل فتح پور که شرف نزل

واقع شد پیشکش عادل خان مع عرضداشت مبارکباد فتح از نظر گذشت . و پنج ماه رجب باکود و دبدبه پادشاهی داخل مستقرالخلافت شدند . همان روز عرضداشت خان دوران صوبه دار آباد بطریق نال نیک مشتمل بر اینکه قلعه چذار که در مصاد داراشکوه بتصرف شجاع در آمده بود بتصرف پادشاهی در آمد ذکر جشن جلوس ثانی مشتمل بر ذکر

تعیین مدد و خطبه و اقب پادشاه غازی

چون اصل جشن ثانی آن برگزیده دودمان صاحبقران موقوف مرقع ریشه مخالفان و وارثان ملک نموده بودند درین ایام ندرت انجام که مراد از بیست و چهارم رمضان المبارک سده هزار و هصت و نه باشد و فی الحقیقت بحساب تاریخ فتح اول سال دوم جلوس بوده است حکم فرمودند که ابواب عیش و عشرت بر روی هوا خواهان دولت مفتوح ساخته در دیوار حجرهای اطراف دولت خانگی بیرون دیوان عام و اندرون غمل خانه از آرایش اقسام فرش و اقمشه طلا بان و کلابتون دوز آرایش دهند و آنقدر زر بغت ولایت و احمد آباد و مشجرار نرنگ و دیگر بلاد بصرف در آمد که تجار هفت اقلیم از منافع آن ذخیرهها اندوختند و راسشگران طناب با هزاران عشوه و ناز محفل آرا گردیده باصول گوناگون هنگامه هر جوش و خروش رقص و سرود گرم ساختند

• بدت •

معنی ز طلبور شد گرزدار • نگرند چرا فوج غم خوار و زار

شراری برانگیخت نار بباب • که گردید انگشت مطرب بباب

سخت مروج که از مدت مدید، بدین نوید بخت خرمش را میسوزد،
می نمود بر خود بایده از شرف نده ایس آن خسرو زمان و زمین
زبان طعن بر شرف بر جایش و کیدوان کشود و منیر از نخل ذکر، احم
و لقب، ابو المظفر محیی الدین محمد، از یک زیست بهار، عالمگیر
عازی، سر غم بر و یک بوز، مود - در عهد سابق یکطرف نشی و
رویه از کلمه طیبه و امم خلفای راشدین - عربین - بگردید برمودند
در چون نقش کلمه قوچید بر ارم و دینار نه اکثر جای نامناسب
می افتاد و زیر پنی مشرکان می آید نقش مذکور را بدین حکم
مبدل سازند •

• بیت •
حک، زد در جهان چو مهر منیر • شاه از رنگ زیب عالمگیر
در رویه بجای مهر بدر مسکوک ساختند •
• بیت •
از سکه ابدال شه مهر نظیر • سیم و درم متار شد نقش پذیر
از سکه او غنای در چرخ فتاد • گردید زر از حکم او عالمگیر
چون در تاریخ فتح هر دو بار روز یکشنبه اتفاق افتاده بود همان
روز یکشنبه را روز جشن هر هفته مقرر ساختند - اگر بتعصیل انعامات
و بخشش روز جشن پردازد، باطناب کلام مدح میگردند لهذا بتحریر
انعام چند امامی خاص اختصار می نماید حوای آنچه بر باب
طرب و استحقاق خرمین خرمین و طبق طبق سیم و زر و جواهر
بخشش در آمد پنج اک رویه پادشاه بدگم و چهار لک رویه
بزیب النساء بدگم و در لک رویه بزیب النساء بدگم و یک لک
و شصت هزار رویه بددر النساء بدگم و یک لک و پنجاه هزار رویه
بزیب النساء بدگم عطا فرمودند و در لک رویه به پادشاهزاده محمد اعظم

که در حضور بود مع شمشیر مرصع و نیل خاصه با یراق نقره • رحمت
 نموده تا ایام مذکور ۱۱ هزار بی پنجهزار سوار فرمودند و پادشاه زاده
 محسن سلطان که بتعاصب شجاع مامور بود سه لک روپیه مع جواهر
 و نیل حکم نمودند و دو لک روپیه برای پادشاه زاده محمد معظم
 و یک لک روپیه برای پادشاه زاده محمد اکبر که در دکن بود جدا
 فرمودند و باصیر الامرا خلعت خاصه با چهارب زر دوزی و جملهر
 مرصع باعلامه سردارید و دو اسب با ساز طلا و زین میذاکار عطا نمودند
 و فاضل خان حائسان را اضافه هزار بی پانصد سوار مرحمت نموده
 پادیه چهارهزاری در هزار سوار رساندند و رای ایان که از تربیت
 کردها و پیشی آوردهای سعد الله خان بود و دیابت وزارت
 سربراه می نمود بخطاب راجه و گهذهه مر بنندی یاست و زیاده
 از سی هزار نفر دیگر از روشناس عمده بعنایان خلعت و
 اضافه مفتخر گردیدند و امتداد ایام جشن بدو و نیم ماه کشید و
 هر شب از فروغ چراغان و آتشبازی منعقها بکار میرمت و از
 انواع فالوس و چراغ افسام گل بری و چمن و طاق بندی نمایان
 می نمودند و کشتیهای مملو از افسام آرایش و روشنائی نقاره زنان
 بر روی دریای زیرلمعه در نظر تماشاگران جلوه گر بودند • ^{الارنه} شاه که از گوشه نشینان مشهور کشمیر و پیر و مرشد دارا شکوه بود
 تاریخ جلوس بنظم آورده بخدمت پادشاه ارسال داشت خالی
 از انداز تصوف و اشاره ابطال اذیت مرید کامل نیست • بیت

محسن دل من چون گل خورشید شکفت

کامد حق و غبار باطل را رفت

ناید — رخ جاسوس شاه حق آید را

ظن اُتق گفت الحق این را حق گفت

ار و افکند مذلت شعری به من رسید که اعتماد خاری و یوسف که در عالم
در حلق شجاع نقد حیات در ناخت •

چون از عهد جلال الدین محمد آمد داند شاه حساب دانی
مال و ماله دفتر و ماله و را از غرق فروری که ماله و ماله
بزرگ عالم در آن چو حمل باشد تا آخر افسانه گذشت و ماله
ماله الهی ماله بودند از آنکه پادشاه محسن و پادشاهان
آنش پرست شبیه به پادشاه حق شناس در پاس شرمین
گذاشته حساب مال جاسوس و حشر بر سال و ماله عری و قمری
گذاشته و حساب دفتر را نیز چنان مقرر فرمودند که ماله و سال
مربی بر مال شمسی مقدم باشد و جشن او روز را دالکی
از میان برداشتند اگرچه هر که از علم و ماله و ماله دارد
و بر تواریخ عبور نموده میداند که با وجود نوروز محرمی و ام
ماه ای آنها بهمین نامهای درودی و اردی بهشت تا افسانه از زبان
زند اما حد موضوع گشته اند که اسم ماه ای آنها نقد اندکی
سال در تقویم فرس قدیم موصوم ساخته می نویسنند و شادی نوروز
که غرق فرودی آنها باشد در نورمال و بندر سورت محسنها
میزمایند باین نوروز که بنوروز سلطانی نیز نامیده می شود اما
کار ندارد و حساب داند و سال و ماله ایران و توران ماله ای
فرس قدیم امضا و نوروز سلطانی که در اکثر بلاد عجم و هندوستان
پادشاهان توران و نوبه الاعلام بنی و بخارا تا حال میگذارد و مدار

فصول اربعه و گریه و زاری و برشکال ها و وحشتان و فصل خریف
 . ربیع در رسیدن غله و مدوا هر فصل و تنخواه جاگیر و نقدی
 . نصیبداران همه از مال و ماه ششمی معلوم می توان نمود از ماه
 عربی دریافت آن محال است ایکن پادشاه دیندار نظر بر مرید
 رعایت تقوی نخواهد داشت که به عیب مشابیهت بشادی نوروز مال و ماه
 مجموعی اعم جشن نوروز - طائی - مستمر باشد . در همین ابتدای
 سال ملا عوض، وجیه را که از فضلی مشهور توران بود و پانزده هزار
 روپیه از عهد انلی حضرت سالیانه داشت منصب هزارگی دوم
 - سوار عطا فرموده خلعت خدمت احتساب عنایت نموده جمعی از
 منصبداران و احدی همراه او مقرر کردند و امر نمودند که رواج
 خرابات خانه و شمار بازی و بت پرستی علانیه بر طرف سازد .

احوال مذکور باقی احوال پرمال دارا شکوه و مآل کار او می پردازد
 که بعد از هزینه است از جنگ در کوه اجمیر چنانچه بر زبان خامه صدق
 بیان جاری گشته خود دارا شکوه با مظهر شکوه و زوجه و صبیحه و قدری
 جواهر و اشرفی و چند اسامی خدمت محل با خویش گرفته راه احمد
 آباد اختیار نموده باقی خزانه و اجاب و مرانجام ضروری با خدمت
 انانث برده دوازده فیل بار و سوار کرده حواله بعضی نوکران
 قدیم و جدید برفات و نظارت چند خواجه مرای معتمد نموده بود
 که زود از عقب برآمدن دران هنگامه بعد از چهار پنج کوه که مسافت
 راه طی نمودند همها دست غارت و بیداد بران مال خداداد دراز
 نموده با هم شست و گریبان شدند و هر چه بدست هر که آمد و آنچه
 توانستند اشقران بابار و استران حبک رفتار پراز نقد و جنس گران

بها که ال بهاری از بالای فغان فرود آوازه ، شادان از نمود
 و من آن بعضی عوارض را از رویان بیان ساخته از دانهی کجاده
 در حال سوار کرده در صحرا دور دادند و باقی اسباب را در طرف
 که راه یافتند و داشتند بردند و خواجہ سرا آن که مایع آن چنان
 نماندند گریه از را همگی و ملاحظه تعاقب توابع ، نشان
 دل داشته همان میدان هوایی عوارض را در دهن در دارا
 در وقت سحر از آبوی خود ، قاصصی آما دانستیم با هزاران هم
 در آن شب تاریک دارا شکوه داشت بهما آمد و بعد تعاقب را
 شب و روز که حاصل داد رفتند دارا شکوه بدوستان در آن سرگشته
 وادی سرگردانی در کمال نشو و نشی و حیرانی که بی صورت
 و ابرت زده آورده آن داشت و صبحا بود بعد هشت روز یاز
 احمد آباد رسید متصدیان احمد آباد که از فتح عالمگیر باد
 و هزیمت و فرار دارا شکوه اطلاع یافته بودند هوای مید احمد
 بخاری که به نجات صوره داری در احمد آباد از طرف دارا شک
 مانده بود و با دیگر متصدیان رفاقت نمود باهم مصلحت یافت
 بینی نموده متفق گشته بشهرت مشورت نمودن و با اتفاق برای
 استقبال دارا شکوه بر آمدن بخانه سید احمد آمده او را در همان
 خانه مقاد ساختند و با استحکام بقدریست شهر از روی اتفاق
 بی نفاق پرداخته کوم سلطنت محمد اورنگ زب عالمگیر بادشا
 بلند آوازه ساخته آماده ممانعت و مدافعت آن برگشته وادی
 حیرت گشتند - بعده که دارا شکوه مشاهده نمود که برگشتگی ایا
 همه جا استقبال و پیشقدمی نمایان دل از تصرف شهر برگرفته

بهرکنند کرمی بدو گدیهی احمد آباد رفته از آنجا بکنجی کولی که از جمله مردشان دره زنان مشهور آن ضلع گفته میشد التجا

برده و بغلام اعانت نمود • بیت •

آدم شیران را کند روزه مزاج • احتیاج است احتیاج امت احتیاج
و کنجی رفیق او گشته از مرحد گجرات بر آورده بدملقه حد
ملک کچه رساند درین ضمن گل محمد نام از نوکران او که حاکم
بندر حورت و بهروج ساخته بود با قریب پنجاه سوار و در صد پیاده
برقنداز با او رسیده ملحق گردید و زمیندار کچه که وقت آمدن
با حمد آنک شرط ضیانت و خدمتگاری بتقدیم رسانده دختر خود
را بطریق پیشکش نامزد سپهر شکوه بامید بهبود کار خود وار نموده
بود و اارا شکوه باز چشم مدد و رفاقت ازو داشت درین سفر نکبت
انجام اصلا منوجه احوال پرمال او نگردید بلکه خود را آشنا ساخته
بکمال بیرونی پیش آمده ملاقات نه نمود • بیت •

بوقتی که دولت ورا یار بود • زره پیش تیرش نمدمی نمود
بوقتی که بختش نشد دستگیر • نکرده خدنگش گذر از حریر
آخر دوسه روز بامبد مستمال ساختن زمیندار معی بهبود بکار
برده ناچار بادیده اشکبار و دل پر از شعله نار راه بهر اختیار کرد -
چون بکنار حد سند رسید فبروز میواتی که تا این روز رفیق ایام
بد فرجام ا بود از مشاهده نا موافقت روزگار از رفاقت آن برگشته
اختر دل برداشته جدا گشته بطریق مدار راه دارا التخلات اختیار
نمود بعده که آن برگشته وادی حیرت بولایت جاریان رسد صحرا
فشیخان آن دیار مدراه گشته باران دستگیر نمودن او پیش آمدند

بجنگ و کوشش از خدمت آن حمایه نجات یافت و دولت مشایان
 سربر آوردن میرزا شکشی که سرگروه آن قوم بود با استقبال بر آمده باغوز
 تمام بخانه خود برده بعد تقدیم ضیافت برای نمونی برانه ساختن
 اینان خواست که بدو راه گشته از اینجا بگذرد که درازده منزل
 مانده بود رسد و درین باب بمعالعه ترغیب بمیان آورد داراشکوه
 برگشته بخت یارزدی باز زرد بدست آوردن تاج و تخت و بخیال
 محال متصرف گشتن ملک و مال از قبول ایا نموده از دست
 تعلیق ملک چون زمیندار دهاندر که از سادق سبزهون ادهان
 دارا شکوه بود و ادعای بزرگی و انصاف خاص در عرضه و پیدا
 می نمود پیش نهاد خاطر ساخت

• بیت •
 چو تیره شود مرد را روزگار • همان از کندکش نیاید بکار
 چون بحد و طن آن زمیندار بد کردار رسید ملک جیون بر آمده چون
 اجل ناگهان استقبال نمود

• دست •
 اجل راه هر کرد و اندک پیش • کشان صید دام فاسوی خویش
 همیرفت شادان و دامن کشان • کشید از قضا تیغ کیدی از میان
 چون میرین مهمان کش حق ناشناس بخانه خود برده فرود آورده
 که بر بمهانداری بست از اتفاقات در همان دوره روز سادق بیگم
 زرجه دارا شکوه که دختر پرویز بود و آزار اسهال داشت و دیعت
 حبات نمود از واقعه او که باهم محبت باطراط داشتند و آن مغفوره
 درین معنی از غصه کاهیده مرده بود کوه کوه اندوه بر دل داراشکوه راه
 یامت و غم بر غم و الم بر الم افزود - از آنکه در ایام بد صدی چرخ
 عقل نیز بحال نمی ماند نظر بر عاقبت اندیشی نمود تابوت اوزا

همراه گل محمد که همان رفیق شفیق روز بمکسی و میاهی
 با اخلاص بود و راضی بچدا گردیدن نمیگردید و خواجه معقول که
 وجود رفاقت او نیز با چند نفر معدود غذیمت بود روانه لاهور
 ساخت که در مقبره شاه میر پیر دارا شکوه برده مدنون سازند و
 خود با چند خدمتکار و خواجه سرای نا کاره ماند و بعد فراغ ماتم
 قرار مصلحت بران داد که بامداد نقد و جفس و بدرقه ملک
 چگون بارادار ایران سمت قندهار مرحله پیمای گردن ملک جیون که
 بحسب ظاهر کمروفاقت تا ایران بسته بود بحسب پیش آمدن
 و ترقی احوال خود حق نمک احسان چندین سال پامال حالنه
 در فکر و تدبیر دستگیر نمودن آن سرگشته تیره سرگردانی بود
 قابلی وقت یافته برفاقت مهمان برآمده چند گروه مسافرت
 طی کرده برادر خود را باجمعی از مردم طرارو راه زن آن ضلع در
 خدمت داراشکوه گذاشته خود بعذر آنکه بعضی اسباب ضروری
 سفر ایران سرانجام داده همراه گرفته در دوسه روزی میرحم رخصت
 گرفته مراجعت نمود - برادر او بافوجی که همراه داشت غافل بر
 در داراشکوه ریخته فرصت دمت و بازدن نداده دستگیر ساخته
 باسپهر شکوه و دیگر همراهان نزد آن میزبان وفا پرست نیک
 سرشت آورده در جانی که فرموده نگاهداشتند و حقیقت نیکو
 خدمتی خود براجیه جیسنگه و بهادر خان کوکه که از اجبار بتعاقب
 دارا شکوه مامور بودند نوشته اطلاع داد و بیاتر خان فوجدار بهکر
 نیز خطی مشتمل بر حسن عدل خود نوشته مصحوب قاصد باد پیمای
 روانه ساخت باتر خان همان ماعت عرضه داشت بحضور باخط

ملک جیون بدست شذر سوار تیز رفتار ارمال داشت . بعد
که بعرض رسید . مطالبه در آورده به حرمان خاص اطلاع داد و تا
رسیدن خبر ثانی در اخفای آن کوشیده لب و زبان را باظهار
شفقت و خوشوقتی آشنا ساخته بنواختن شادیداد حکم نمودند
تا آنکه عرغه داشت بهادر خان مشتمل بر مبارکباد و دستگیر گشتن
دارا شکوه بسمی ملک جیون و روانه حضور گردیدن . باینل مقصود
برداشت ملک جیون از نظر گذشت . و ادحر ماء شوز با اشاره
عالی شادیداد بنواختن درآمد و غمیده جشن . موس تا عید ضحی
گردید . ازین خبر که انتشار یافت عالمی زبان بدستام و بعزین ملک
جیون بدنام کشاد . درین حال امیر الامرا شایسته خان را بصوبه
داری دکن مامور ساخته پادشاهده محمد معظم را طلب حضور
فرمودند و برای ملک جیون خلعت و فرمان عطایی منصب هزاره
دو صد سوار نزد بهادر خان روانه نمودند . درینوقت بعرض رسید که
مسلمانان شکوه در تعلقه زمیدار حری بگر رانده در پناه او برمی برد
براجه راجروپ حکم فرمودند که بزمیدار حری بگر به پناه و نصایح
بنمودند که نظر بر بهبود و مال کار خود نموده مسلمانان شکوه را
از تعلقه خود بر آورد و الا پامال غضب سلطانی خواهد گردید .

از وقایع ملک شرقی بعرض رسید که شجاع وقت رنجن
از اکبر نگر به باندۀ برادران جدا شدن اله وردی خان اطلاع یافته او
رامع پسر او بقتل رساند . وسط ماه ذی الحجه بهادر خان دارا شکوه
و پسر شکوه را بحضور آورد حکم شد که پدر و پسر را همچنان
مساجد بر حوضه قیل نشانده از دروازه سمت لاهور داخل

دارا خلعت نمابند و همچنان در نظر خلق جلوه داده از میان
هر دو چوکی چاندنی و بازار سعدالدین خان وزیر قلعه ارک شهر
گذران برده دهایی که در خدمت آید وارد آورده در عمارت خواص
پورک آنجا مقید سازند - بهادر خان بعد رساندن داراشکوه در مکان
مذکور بحضور آمده شرف اندوز ملازمت و مورد عنایات بی پایان
گردید روز دوشنبه آن ملک حیون که بخطاب بخت یار خان سر امرازی
یافته بود وقت داخل شدن شهر و گذشتن از رستهای بازار
از مردم ارباش و هواخواهان دارا شکوه و اصناف حرنه پیشگان هر
کوچه و بازار و تماشاخانه هر قوم که بتقلید همدیگر هجوم آورده
بودند بر سر بختیار خان و همراهان او دشنام دهان آن قدر خس
ر خاشاک نجات آلود و جنگ و کدوخی ریختند و زدند که چند نفر
مجروح گشته از پا در آمده هلاک گشتند و بسیاری زخمی گردیدند
تا بختیار خان که بر سر او سپر در پیرو بافته ازان انبوه بلا جان برگردیده
بحضور رحیده شرف ملازمت در دانت گویند آبروز آن فدر سایه فساد
و هنگامه بر هم خوردن شهر بر پا گردید نزدیک بود که از - رنوفتنه عظیم
از مادر دهر زاید و بازار فساد رونق تازه گیرد اگر کوتوال باصتابان
رسیده در دفع آشوب نمی کوشید احدی از همراهان ملک جیون
جان بدر نمیبرد و از بالای بام زنان آنقدر خاکسترد کوزه های پر از بول
و نجات بر سر امنانان ریختند که اذیت آن بتماشاخانه رسید -
روز دیگر که کوتوال بموجب حکم دربی تحقیق بانی آن فساد پرداخت
ظاهر شد که هیبت نام احدی پیش قدم این جرات گشته ماده
فساد و آشوب تمام شهر گردیده بود بغدوای علمای زمان اول

هیبت را بغزل رسانده روز دیگر که آخر ذی الحجه احرام باشد فرمودند که دارا شکوه را موقوف روایت مقرر که از دارا شروع با تدریس گذاشته نصوص را بدنام ساخته کار باحد و که رسانده بود مذبح ساخته نعش او را در حوض قبل ساخته در باره زنده رسیده او را از رستگ بازار چوکها گذرانده در نظر تالانین که انحراف حال و مآل کار او گریبان بودند چنانچه دهان سر در مقبره همایون مدفون ساختند آری

• بیت •

تخت دارا پایدار از دور گیتی ناستی
تاجش اندر سر سکندر کس ندیدی در جهان

• بیت •

میش دنیا اختلام خواب غفلت بشر زده است

در خدایش اینقدر آلودگی ای دل چرا

و حکم نمودند که چهر شکوه را در قلعه گوالیار برده نگاه دارند •

چون بسبب اختلال احوال ملک و عبور اشکر و امواج دریا موج هر طرفی خصوص طرف بلاد شرقی و شمالی تا دو سال اشکر کشی ندیدان آمد که بعضی جاگمی بازار نذر آوار آن گردید غله رو بگریزی آوردنظر بر ماهیت حال خلق الله و ترجم حال رعایای شکسته احوال حکم معافی راهداری که سر هر کس و سرحد و معدن آبهای گرفتند و مبالغ خطیر حاصل آن واصل خزانه میگردد و پاندری که در هر ماه و حال بصیغه کرایه زمین و مکانی که همه اصناف گران و بندگان ممالک محروسه از قصاب و کلال و سبزی فروش گرفته تا نیاز و جوهری و صراف که بر هر گل زمین بازار و سر رشته نهشته و دکان

اخته خرید و فروخت می نمودند در هر کار بدستور معمول چویزی
 یدادند زر کلی زیاده از لکها عائد بیت خراج میگردد و ابواب
 شروع و نامشروع دیگر مذل سرشماری و برشماری و برگسی
 چرایی بنجاره و طوعانه و حاصل ایام بازار عرس و جاتره کفار که در
 معبد خااهی همدون پرگنات دور و نزدیک هر سال یکبار چندین
 ک آدم فراهم آمده خرید و فروخت اجناس می نمودند و زر
 مسکرات و قمار خانه و حرابات خانه و جرمانه و شکرازه و چهارم
 حصه وجه ادای فرض که باءانت حکام وصول قرض خواهان
 می شد و غمیره قریب هشتاد بابت که از همه ابواب زیاد از کورورها
 داخل خزانه سرکار میگردد از قلمرو هندوستان معاف فرمودند -
 و سوای آن عشور جنس غله که بیست و پنج اک روپیه ازودی
 دفتر دیوانی محصول شرعی آن بعرض رسید برای تخفیف گرایی
 غله معاف نمودند و بجهت اجرای این حکم جا بجا در موبجات
 احکام جهان مطاع عالم مطیع مع گرز برداران واحدیان روانه
 فرمودند اما نفس الامر اینست که اگرچه بادشاه عالم نواز رعیت
 پرور حکم معافی ابواب مذکوره نمودند و احکام منع آن به تهدید
 صادر شد اما سوای محصول پاندیری که بیشتر آن محصول در بلاد
 پای تخت و حاکم نشین مشهور بضبط در می آمد مواثق حکم
 بعمل آمد باقی ابواب هرچند از طرف پادشاه ممنوع گردید لیکن
 فوجداران و جاگیرداران دور دست بدو سبب دست از اخذ آن
 کوتاه نه نمودند اولاً پای سیاست که توس و واهمه آن در دل
 جاگیر داران و فوجداران و زمینداران جاگیر اصلا در عهد بادشاه

عالمگیر و قلمرو ممالک محروسه هندوستان در اندک روزی از دست ایشان
 انقدر ابواب ممنوعه مذکوره از تعامل و عدم غور یا از راه کدورت ادبشی
 دیوانیان خلاف مرضی که بابستی از نسخه دیوانی منیا نموده
 وقت تمکول بارزاد طایب در پروانه جاگیرد عمل حش و منیا نموده
 تاخواه می نمودند بعمل فیصله و جاگیر داران عمدت بدین حجت
 که دامهای این ابواب در پروانه نسخوا ما درج گشته و طمع زیاده
 طالبی و ظلم علاوه آن گردیده راهداری و بسداری از ابواب مذکوره
 بدستور سابق بمنه مزید بران نظام و تعدی بدست اندک از روی
 سواقم و وقائع بعضی برگزانت بعرض میسر عهد کمپی منصب و تعدی
 گوز برداران معاتب میگردیدند و گوز برداران مبالغه گویا چند روز
 احد آن ممنوع ساخته می آمدند و بعد انقضای ایام معدود بوسیله
 مربی و ساخت و کلا کمی منصب بحال میگردید لهذا بدست
 معانی بیشتر ابواب بظهور نیامد خصوص زر راهداری که نزد خدا
 ترسان حق آگاه بدترین ممنوع و ماده فساد و مسافرت آزاریست
 و مبلغ کلی محصول آن می شود در اکثر ممالک محروسه قلمرو
 هندوستان از بیوپاریان و مسافران بی بضاعت و زور نوردان محتاج
 فوجداران و جاگیر داران زیاده از سابق بظلم و سختی میگردیدند و الحال
 هم میگیرند و زمینداران از مشاهده عدم باز پرس آن در تعلقه خودها
 زیاده از راههای تعلقه حکام پادشاهی شروع باخذ آن نمودند رفته رفته
 کار بجائی رسیده که مضاعف قیمت جنس و مالی که از ارنک
 و بغداد خرید می شود تا رسیدن بمکان مقصود بخروج در می آمد
 و بر سر سماعت و تعدی راهداران و زمینداران تمام مال و آبرو

و جان چندین هزار مسافر و مترددین آرد و طلب مدد فنا میرو
 خصوصاً رهنه مفسد پیشه دکن قبل از صلح و بعد از صلح که افشاء الله
 تعالی در ذکر پادشاه شهید مغفور محمد فرج سیدربیان قلم جاری
 خواهد گردید و دیگر زمینداران سرحدی سختی و ظلم راهداری
 بجائی رسانده اند که از احاطه بیان بیرون است مگر حق سبحانه
 و تعالی پادشاه عادل ضابط حق پرستی را برین طائفه بدعتت
 تسلط بخشید که چندین را محزنی کردار رسانده بازوای سیاست
 مبعلا سازد درین صورت شاید این ظلم راهداری مرفوع القلم گردد •
 ذکر محاربات که ب شجاع رو داد و فریفتن

پادشاه زاده محمد سلطان و صبیغه خود دادن باو

بعده که پادشاه زاده محمد سلطان باتالیقی و سپه سالاری
 معظم خان چنانچه بگزارش آمده مامور گردیده تعاقب کفان که
 درین مابین چندین مقابله و محاربه عظیم روی داد میرفت تا آنکه
 شجاع بجهانگیر نگر رسیده از سرنو بسر انجام و گرد آوری فوج و
 توپخانه پرداخت اگرچه دو مه جنگ سلطانی گه بتکریر تفصیل
 آن پرداختن خالی از طول کلام نیست نمود و هر بار مغلوب گردید
 اما بسبب آنکه بیشتر اختیار فوج و تعیین اسرا بتجویز معظم
 خان بود بر شاه زاده محمد سلطان گرانی می نمود و برین معنی
 شجاع اطلاع یافته بفکر مائل ساختن دل پادشاه زاده طرف خود
 افتاد و از راه زمانه سازی غدر آمیز اکثر اوقات با ارسال زسل و نامه
 و تحف که دام و کمندرام ساختن و تدبیر بدست آوردن دل جوانان
 نا تجربه کار است خلل در قدرت پادشاه زاده نسبت بطرف پدر

داخت و دل بادشاه زاده را خدمت آورد. رفته رفته رفته تدبیر
 داور آمیز را در بزم استحكام داد که قبول از دواج مجدد خود که از
 ابق نامزد بود پیغامهایی آمده بود دیگر رخنه و اعروش تمام دیندات
 فیدت بادشاه زاده راه یافت از آنکه حوالتان را بر یافت و محدث
 نصیحت پیران آزموده کار نفرت می باشد و بصحت می که آن
 دمال که ماده زوال عقل و دولت و آسودن زباده زنت بهم
 میروانند دران ایام ندامت انجام بسبب درهم اندازی جمعی از
 مام پیشکن واقع طلب و غمازان صاحب غرض بدان پادشاه راده و
 عظم خان غبار خاطر روز بروز زبان میگردید کار سخائی کشید که پادشاه
 اده از اثر نغمه افسون مخالف و دشمنی همدمان عرب و عجم قصد
 ملحق گردیدن بشجاع پیش نهاد خاطر ساخته باندیشه دوز از
 مراب اواخر ماه رمضان شروع سال سه از جلوس مصحوب صاحبان
 و مقربان خانه بر انداز پیغام این راز بشجاع فرستاده آخر شب
 باتفاق امیر قلی داروغه توپخانه خود و قاسم عای میر ترک که
 ماده شعله افروزی این فساد بودند و چند خواجه سرا باقداری از
 خزانة که توالست و جواهر و خدمه محل خود را بکسئیهای آب
 گدگ که در میان حائل بود رساند شجاع که بعد رسیدن خبر این
 معنی را از عطیه و فضل الهی دانست بلند اختر پسر خود را
 باجهان بیگ نوکر عمده خود و چند کشنی و کهار بسیار برای
 استقبال و آوردن خزانة و اسباب پادشاه زاده بکنار دریا فرستاد
 بعده که پادشاه زاده بآن طرف آب رسید و مردم شجاع از آب عبور
 نموده شروع به بردن خزانة و دیگر مر انجام نمودند افشای این راز

س. بسته گردید و خبر که بمعظم خان رسید ازین سوانح فتنه انگیز که
 خیمه بخیمه نقل نقل برنا و بیدرگشت کمال اخلال در جوده
 پادشاهی راه یافت و اکثر بندگان پادشاهی ثبات دل و پا باخته
 حوصله و اعتدال از دست دادند اگرچه معظم خان نیز در باطن
 نهایت متروک و افسرده خاطر گردید اما در ظاهر کار وجود و عدم
 پادشاه را در مساری دانسته سر رشته استیصال از دست نداده
 استقلال و تزب تمام سوار شده در خبرداری مورچال و تسلی سپاه
 و دلدهی همراهان کوشیده در تدارک این سوانح ناملائم پرداخت
 لیکن چون ایام یرسات رسیده بود از تلاطم امواج و شکستن دل
 افواج و چهار طرف فروگرفتن آب اضطراب تمام در دلها راه یافت
 و سواي این تدبیر بخاطر نوحید که باتفاق ذوالفقار خان و اسلام خان
 و مدائی خان و آغر خان و راجه اندرسن بدیده و دیگر بدهای
 کار زار دیده تجربه کار پادشاهی که کومکي فوج او از سابق و حال
 شده رسیده بودند تفاوت سی کوهی از اکبر نگر درمکان وسیع مرتفع
 فرود آمده برای رفاه لشکر ایام به شکل بسر برند. داود خان صوبه دار
 بهار که برای کومک مامور گردیده بود باین خبر اطلاع یافته بقصد
 ملحق شدن بلشکر از مکان خود روانه گردید اما بسبب شدت باران
 و طغیان آبها در راه توقف نمودن ضرور گشت - و خبر متعین شدن
 دلیر خان و روانه شدن او از حضور نیز در لشکر انتشار یافت و فوج
 شجاع بقوت نواره مکرر خود را باکبر نگر رسانده و غافل ساخته
 در سر معظم خان تاخت می آورد باوجود تردد نمایان که از
 معظم خان بظهور می آمد بسبب با موافقت و نفاق وزیدن

معضي کومکيان فوج پادشاهی مغلوب گردید و راي ستقامت
بسیاری از جا رفت معظم خان اطلاع یافته خود با جمعی از قو
برآمده بدلدھی دلباختگان پرداخته باز دیگر حمله آور گردید
و دو سه امیر نامی شجاع مثل اسفندیار خس و نور الحسن
و گرنهر را تهور گشته و زخمی گردیدند - باز اثر غلبه ا ظرف
لشکر شجاع بود همچنان در اکثر محاربات رومیداد تا آنکه تمام شدت
بزران منقضي گردید و آب رود خانها و طبعان هوج دریا در
تخفیف آورد و دارد خان رسیده بفوج پادشاهی ملحق گردید و
خبر نزد ملک رسیدن دلیر خان نیز رسید و روز بروز لشکر معظم خان
را تقویت تازه بهم می‌رسید تا آنکه دایم خان نیز با و هم حوزار سوار
افغان جلالت کیش رسیده به معظم خان ملاقات نمود و معظم خان
از عطای چند تفوز پارچه و اسب و فیل و جواهر و مدد نقد او را
معوز ساخت - کوتاهی سخن شجاع با کبرنگر رفته عبیدة خود را
بعقد از دواج پادشاه راده در آورده از نرینه و جواهر و نورو اسپهای
عربی و عراقی و فیلهای آراسته از ساز طلا و میدا و برنق نقوش
در جهاز دختر داده مقرر نمود که پادشاه راده متحد سلطان
چند روز در اکبرنگر هم آغوش عروس عیش و نشاط بوده بعد
خود را بلشکر برساند و خود از سرنو هر انجام محاربه و مقابله
معظم خان نموده بآراستگی لشکر و ترتیب توبخانه خشکی
و چند هزار کشتی نواره که مدار جنگ آن سرزمین بر مصالح نواره
و جنگ دریاست برابر لشکر پادشاهی فوج کشی نمود اگر بتفصیل
محاربات و ترقیات رستمانه و تدبیرات حکیمانه معظم خان که بعد

انقضای بر شکل و بیوسنن دایراخان ازو بظهور آمده پردازد سر رشته
 کار باطناب میکنند حامل کلام در وقت پانزده بیست روز محاربات
 عظیم بمیان آمد و هر بار فتح و نصرت نصب فوج پادشاهی
 گردد و شجاع فرار نموده بار بقوت نوار جنگی که بیشتر بروی
 دبا از شبنون زن کار راهی صعب بودند بمقابل می پرداخت
 و نازن ماین یک تازخان و بسیاری از مردم نامی پادشاهی
 کار آمدند و از اسلام خان و فتح جنگ خان و دایراخان و دارد
 خان تردادات نمایان روی کار آمد خصوص بعد که پادشاه زاده
 محمد سلطان باتفاق بلند اختر پسر شجاع برگشته اختر فرج خصم
 پیوست از طرفین توفقات صف را که هر بار از هر طرف غالب
 و مغلوب گردیده باز بمقابل و مقاتله می پرداختند و داد و کشتیهای
 جنگی بسیار از ضرب توپ و ترق و سنگی گردیدند - از جمله جنگها
 که مابین هردو لشکر بود داده نقل یک جنگ که خالی از غرائب
 نیست قابل تحریر دانسته مجامعی از تفصیل آن بزبان خامه
 مینهد چون آن طرف آب کنگ فرج شجاع سرداری بلند اختر
 و دیگر سرداران جنگ جو باتوبخانه جهان آشوب که گذار آب بر سر
 معبری که بعضی جا پایاب بود چیده بودند رسیده مستعد کارزار
 گردیده چشم بر راه رسیدن فوج دریا موج پادشاهی داشتند بعد
 که فوج معظم خان که هراولی او بطریق فراری باغر خان تعلق
 داشت بگذار آب رسید چون بعضی جا آب تا سیفه میرسد
 و بغشان پایاب دو طرف چوب نصب نموده بودند تمام لشکر
 از ملاحظه بسیاری آب و باریدن آتش گوله توپ و تفنگ از روبرو

قدم جدات پاش نمی گذاشت آنرا خان اسب خود پاش
زد و از عقب آن دایرخان میل سوار پی خود آب را زن بود آن
پسر دایرخان که بهرامپس سوار بود با دیگر دایرخان مطیع
بپوش جان بازی را کار فرموده مقابل توپخانه شاهان آمدند
و بغیرت همچو سیم تمام لشکر خود را بدم آمد و آتش را بدم
هم میان چوب بندی که درای نشان پادشاه نموده بودند روانه کرد
و از دروازه گوله توپ و گلوله تفنگ چوین - اصل هم پاشیدند گفت
که فرصت چشم راه دادن بمداد و بهر که می رسید سوی آنکه سر پاش
فرود می در نشان ازو پیدا نمیگدید و درین هنگامه تمام سپاه از
صدمات اسبان و فغان نشان چوب بندی بحال نماند و از بسیاری
توده سپاه و چهارپایان رنگ زیر پا خالی کردند و پادشاه را بدن
بر طرف شد لهذا سوار و پیاده بی شمار غریق بحر فدا گشتند در
همین حالت پسر دایرخان از موج دریا مع اسب پاش فرود رفت
که نشان زده و مرده او نیافتند و از غرش بان و باریدن ترک گوله
و درد گرفتن دود باروت نه پدر پسر را نمی شناخت و بواسطه بحال
برادر نمیتوانست پرداخت تمام دریا گلگون گشته بود جمعی را که
اسب شنا کرده بر آورد نجات یافت بعضی که شناوری میدانستند
و از صدمه گوله و بان محفوظ ماندند جان بر گردیده از آب گذشتند
آنرا خان که پیش فیل دایرخان شمشیر زن انبوه هجوم سوار و
پیاده قوچ خصم را ازهم میدیدند ناگهان فیل مست مقابل آغرخان
باشا را فیلبان رسید آن مبارز فیل پیکار و بر روی فیل حمله آورده
شمشیر بخاطر فیل رساند و فیل آغرخان را مع اسب بخاطر

گرفته از جا برداشته چنان بر زمین زد که راکب و مرکب بتفاوت ده قدم از هم دیگر دور افتادند اگرچه بهر دو صدمه ضرب رسید اما روده اسب کسخت و آغرخان در همان گرمی باز خود را جمع ساخته به چستی و چلاکی تمام بر اسب رسانده بار دیگر آن بهادر فیل نبرد قصد مقابله فیل نمود اما از آنکه در اسب طاقت نرود نیافت و دانست که باز روی بلای سیاه آمدن رایگان جان بباد دادن است از عقب فیل خود را برابر فیلبان رسانده بضرب شمشیر فیلبان را از بالا سرنگون ساخت و برق کردار از پشت اسب بسته بر گردن فیل حوار شد اما از آنکه کجک فیل بدست نیامد و فیل در فرمان نبود و نمیدانست که چه کار کند درین ضمن یکی از نوکران او گفت خنجر از کمر و غلاف بر آورده بر بناگوش او بخاند درین حالت دلیر خان که فیل او بفاصله ده بیست قدم عقب آغرخان می آمد و از دور نبرد رستمانه آن بهادر فیل نبرد مشاهده می نمود فیل سواری خود برابر او رسانده آفرین و تحسین گوین اطراف فیل بطریق تصدق شدن گردید آغرخان گفت من این فیل را برای سرکار آن خداوند بقید آورده ام امیدوارم که به فیلبان سرکار خود بفرماید که داخل فیل خانه نماید و برای حواری من از اسپهای کوتل مرحمت گردد دلیر خان بار دیگر زبان بتحسین کشاده گفت که فیل هم بشما آرزائی باد و در اسب عربی و ترکی باغرخان توافه نمود و بیکی از فیلبان خود فرمود که بر فیل سوار شود و آغرخان خود را به پشت اسب رسانده با بسیاری از مغلان جلالت کیش و افغانان قدم پیش بمقابله فوج خصم پیش قدم

گردیده دست بقبضهای گمان در آورده مدای دارو گبر بچرخ برین
رسانند

ها ده بر آمد ز هر پهلوی • چکاچاک برخاست از سروی
نو گفتی هوا تبر باد همی • سراسر جهان تیغ باز همی
و بعد حملهای پیاپی و چپقلشهای بهادرانه که دوه سر دار شجاع
با بسیاری از مردم غیر مشهور از پا در آمدند و جمعی از فوج
بادشاهی نیز بکار آمدند و زخمهای سرخروئی برداشتند فوج
هراول خصم از روبرو فرار نمود و پسر شجاع تاب استقامت نیارده
و بفرار آورده تا نزد پدر بند نگردید - ملا امیدي نام شاعری بود که
شعرهای برجسته آبدار میگفت چون از دلیر خان غبار خاطر
داشت بعد غرق شدن پسر دلیر خان بجای مدح این چند بیت
عمدا بتغییر زبان فرس گفت تا بشعرو گمان نبرند و به دلیر خان
رسانند •

پسر نواب دلیر خان از اسپ غلطید و رفت
بر سر و ریش پدر در یکنفس گوزید و رفت
چون پدر بر فیل بود اسوار و او بر اسپکی
لا جرم از روی غیرت بر پدر قهرید و رفت
گرد بادی بود از خاشاک و که جمع آمده
در میان آب چون سرگین بخود پیچید و رفت
بارجوه چنان مغالطه روز موه بعده که دلیر خان برین اشعار اطلاع
یافت دانست که شعر کیست و قصد گرفتن او نمود ملا امیدي
گربخته بلسکر شجاع رفت و بعد چندگاه معظم خان را شفیع ساخته

دست برو مال بسته خدمت دلیر خان آمد و دلیر خان مبلغ نقد با خلعت با او تواضع نموده مصاحب خود ساخت •

الفصل بهمین وتیره محاربت صعب بر سر نالهایی قلب و بر روی درباری گنگ بجنگ نواره و بمقابله صف در سواد اطراف قائده که از معمرهای مشهور آن ضلع و مکان ماندن پادشاه زاده محمد سلطان که بعد از کد خدائی مقرر گشته بود بعیان می آمد و مردم نامی بعیا طریقین گشته و زخمی میگرددند •

الحال بذکر حضور می برد از آن که حضرت خلد مکان از شنیدن پیوستن پادشاه زاده محمد سلطان بشجاع و تردهای ندریانه معظم خان بخاطر آوردن که ز راه احتیاط و مصلحت ملک داری پنجم ماه ربیع الاول سال مذکور خود بدوالت متوجه سمت شرقی گردیدند - درین آون راجه جهونمت را بالقماس محمد امین خان و اعتماد خان عرف عبد القوی از سر نومخاطب بههاراجه ساختند همه جا سیر گمان و داد دهان و شکار انگدان طی مسافت میفرمودند - بیعت و دویم شهر مذکور پادشاه زاده محمد معظم و وزیر خان از دکن رسیده شرف اندرز ملازمه گردیده مورد عنایات گشتند - حوغه طلائی بصورت بنگله برای سوار پیل که اختراع پادشاه عالمگیر است و فرمایش نموده بودند خان سامان تیار نموده آورده از نظر گذرانید بر فیل بسته سوار شده بداروغه زرگر خانه و زرگری که آن را ساخته بود خلعت و اضافه و فیل و نقد عطا فرمودند - در منزلی از منازل کنار آب گنگ یک هفته مقام نموده وسط ماه ربیع الثانی صبیح میرزا سنجر نجم ثانی خراسانی باسم نورنسا خانم بعقد پادشاه زاده

محمد معظم در آوردند و اکثر رسوم و عنایات پادشاهی در حق داماد فخرخنده شمیم و عروس مبارک قدم ظهور آمد *

درین اوان خبر مراجعت نمودن پادشاه زاده محمد سلطان از نزد شجاع و باز پیوستن به معظم خان بعرض رسید مجبای از تفصیل آن می نگارد که چون پادشاه زاده از سوسه و گمراهی شیطانی که لازمه ایام جوانی ست و خدیل خام بدام شجاع آمد آخر کار از دهکده مدعا بقبلی که باوجود عامی گردیدن در خدمت بدر بزرگ نظر بر مآل کار عوی برکنش روزگار نهاده دانست که آخر جان و ایمان در بندهای آن دولت نداشت انجام باختن است ناچار از آن راه خطا نادم گشته بفکر مراجعت نمودن افتاد چون خود در اکبر و بکر نزد شجاع و حرم او در تانده که از شجاع بفاصله یکدو منزل بود درین محل خبر بیماری محل او رسید بیبانه و شهرت خبر گرفتن زوجه خود از شجاع رخصت گرفته بآنده آمده خفیه پیغام باسلام خان که بالشکر پادشاهی آن طرف آف بود فرستاده از اراده خود اطلاع داد و فوج بطریق مدد مع لوازم دیگر به اشاره وقت معین طلب داشت ششم جمادی الاولی مع خدمه محل و چند خواجم سرا بشهرت سیر و شکار ماهی سوار شده جواهر و قدیری که توانست اقتضای با خود گرفته بکنار دریا رسیده بر چهار کشتی سوار گشته داف معبری که اسلام خان بموجب اشاره خود را رسانده انتظار بکشید روانه گردید، مردم شجاع برین خبر اطلاع یافته در کشتیها سوار شده تعاقب نمودند و از روبروی اسلام خان که باتمپخانه و فوج خود استاده بود راکب نواره گردیده باستقبال

پادشاه زاده و دفع کشنیهای مخالفان پرداخت و از هر دو طرف توبه زدن شروع نمودند اگرچه پادشاه زاده با محل خاص و دیگر مردم سالم از آفت بگذار رسیده اما یک کشتی که بران بعضی کارخانه و فداری از خدمه محل بودند و گران باربرد دوسه گوله بسبب عیب ماندن بدو رسید غرق گردید آدمهای آن کشتی چند نفر از ذکور و اناث ببحر فنا فرو رفتند و بسیاری بمردن ملحان و رسیدن کشتی اسلام خان از آفت غرق شدن محفوظ ماندند این خبر که بمعظم خان رسید گل گل شگفته خاطر گردید و همان وقت خیمه مختصر و حاضری و میوه برای پادشاه زاده روانه ساخت و بعد سه روز بدین پادشاه زاده آمده باظهار خوشوقتی و شغف در خود پیهم حقیقت بحضور پر نور رفته مع عرضه داشت پادشاه زاده ارسال داشت اگرچه بعد از پیوستن پادشاه زاده بفوج پادشاهی شجاع دست و پا باخته بفکر فرار و فداک اما باز محاربات صعب میان هر دو لشکر رو داد و در همین ایام چهارده لک و پنجاه هزار روبی از خزانه مونگیر و اطراف آن ضلع نزد معظم خان رسید و برای لشکر قوت سربازی تازه حاصل گردید تا آنکه شجاع مغلوب هراس گشته ملک و مبع بنگاله را چنانچه مجملی از تفصیل آن بزمان قلم خواهد داد بتصرف معظم خان گذاشته روانه وادی گمنامی گردید و معظم خان که قبل از فرار او بموجب حکم پادشاه زاده محمد سلطان را با فدائی خان و چندی از فدویان دیگر و مصالح لازمه خبرداری و ارادت خان معصوب که ماده شریک فساد پادشاه زاده گردیده بود روانه حضور نمود بعد عرض حکم شد که المیار خان

داروغه گرز برداران سر راه پادشاه راه رفته از همانجا مقبوض ساخته
مع ارادت خان براه دریا برگشتی سوار نموده رفته به حلیم گده که
از جمله قلعه های ارک دهلی کهنه است رساند - باز فرمان رفت که
ارادت خان را فدائی خان همراه گرفته حضور آورده و فدائی خان
بعد رسیدن حضور مورد عنایات گردید و ارادت خان را از منصب
برطرف و از مجرا ممنوع ساختند •

اگرچه میان اعلیٰ حضرت و حضرت عالمگیر پادشاه نوشته های گله
و شکوه آمیز و معذرت های خشونت انگیز رسید - بمیان آمد که غلط
نقل همه آن مضافی اختصار کلام است و نقل مسوده خطوط اعلیٰ
حضرت بدست نیامد اما مضمون جواب دوسه نامه که حلد مکان
سجده است پدر بزرگوار نوشته اند و از آن مضمون خط فرموده اشیدانی
ظاهر میگردد بلاکم و زیاد بزیان قلم میدهد •

در جواب خطی که از نزد اعلیٰ حضرت مشتمل بر طلب
خواجه سرای چوئی نویس رسیده بود نوشته شده - بعد ادای
مراسم عقیدت بعرض اقدس میروساند که فرمان والاشان سرامر
نکاشته قلم مبارک که پنجم شهر حال در جواب عریضه این • بند
صادر شده بود عز و صلوات بخشید و از مطالعه تحریر کلک دراز
جواهر سلک دیده را نور و دل را کمال بهجت و سرور بخشید
انمنة لله تعالیٰ که ذات فائض البرکات تقدس قرین صحت و
عافیت است - پیر دستگیر سلامت - این مجبور حکم قضا و قدر که
بمشیت الهی در چنین و طقه خطرناک افتاده بپندین کلعه ای
ظاهر و باطن مبتلا گشته از خجالت و انفعال خود چه عرض

نماید که بر اعلیٰ حضرت هویدا نباشد - پیوسته از درگاه ایزدمسئلت می نماید که توفیق استرغای خاطر ملکوت ناظر و فرصت ثلثی و تدارک مافات عذر خواهی زلات خویش عطا نماید تا کار و خدمتی که موجب خشنودی قبله و کعبه حقیقی تواند بود بتقدیم رساند - و از ذره پزیری و بندگی نوازی آن حضرت نیز چشم دارد که بدعای خیر این گناهکار را که عسارت از توفیق حسنات و خدمت گذاری ولی نعمت است یاد میفرموده باشند - تجویز و ظهور بعضی امور چنانچه قبل ازین نگاشته اضطراری است و ازین رهگذر چه شرمندگیها که ندارد - خراج سرای چپتی نوبس را هرگاه کاری رو دهد حکم شود که بمعادت خدمت میرسیده باشد *

نامه دریم در ایامی که شجاع دهنه اول در مقابل عالمگیر پادشاه هزیمت خورده فرار نمود و قبل از دستگیر گردیدن داراشکوه خلدکان گرفت و گیر قاصدان می نمود اعلیٰ حضرت دران مدت نصیحت اعتراض آمیز نوشته بودند و برای آبدار خانه و غسل خانه اعلیٰ حضرت که ممنوع و موقوف فرموده بودند نیز درج بود و از اتفاقات در همان ایام نوشته خط هندوی اعلیٰ حضرت که بنام شجاع فرستاده بودند بدست آمده بود در جواب پدر بزرگوار خود نوشتند - بعد ادای مراسم عقیدت و عبودیت بعرض اشرف میرساند صحیفه که بخط خاص پس از تمادی ایام صادر شده بود پرتو روشن انداخت به مطالعه ارقام سرمایه سعادت حاصل کرد نیفتی که نگارش یافته بود بوضوح انجامید از سبب گرفت و گیر خطوط استفسار شده بود برخاطر دریا

ملفوظ پوشیده نماند که این مرید در ابتدای حال و آغاز دوع مرآتوی که بفقدیر ایند منعال او داده باعقد آنکه چون آنحضرت عقل کل اند و اکثر اوقات گرامی در تحارب پست و بلند روزگار گذشته شاید ظهور این امور از قضا و قدر ناسفته در بنسبت باز این مرید و زردی بار بار دیگران که از اوقات اله بدان معلق بودند کوشش نفرمایند ساواک را بمعنی مستحسن قرار دهد و بحواست بعد دفع شورش در استرضای خاطر و لا دمر اخدمهم بمیان جان بسته بدان وسیله سعادت داری حاصل کند . هر چند می شنید که موجب ارتعاع غم و فساد و برهم خوردگی مهمات عبد بتحریر یک آنحضرت است و برادران فرموده اقدس دست و پا یزنند و جانی میکنند گوش بسخندان مردم نینداخته اندیشه انحراف از شاه راه عقیدت نمی نمود لیکن از آنجا که اخبار بی توجیهی حضرت بتواتر رسیده چنانچه از نوشته که بخط خفای بشجاع قلمی گردیده بود و خان و مان او بر سر آن خراب گشته هویدا است یقین حاصل شد که آنحضرت این مرید را نمی خواهند و آنکه از دست رفته هنوز تلاش دارند که دیگر استعلا پذیرد و سعی و تردد این فردی که مصروف بر اجرای احکام دین مابین و انتظام مهمات مملکت امت ضائع شود و بهیچ طریق ازین فکر باز نیامده درین کار مصروف ناگزیر بمراعات لوازم حزم و احتیاط پرداخته و از حدوث مفسدهای ممتنع التدارک اندیشه مزد گشته آنچه بخاطر داشت نتوانست از قوه بفعل آرد و بر عقد این دهمی خدای توانا شاهد است درینصورت جمعیت خادم این مرید

وقتی صورت خواهد گرفت که دو فتنه جو که دوباره بیغیرتی بر خود
 ترار داده گیربخته اند از سالک محروسه بدر روند یا بقومیق الهی
 دستگیر گردیده همراه برادر سیوم خود بکشینند • بیت •

سروازت ملک تا برزن است • تن ملک را فتنه پیراهن است
 انشا الله تعالی بعد از آنکه کار معاندان بیکی ازین دو وجه ساخته
 شود چرا این همه عدت احایا خواهد نمود - درباب آبدار خانه
 قادی بود آب خاصه در غسل خانه درین وقت که آن حضرت پیوسته
 در محل می باشد چه در کار است - و مهر بر کار خانه ملبوس نمودن از
 رهگذر تصدق شدن خواجه معمر می شد الحال که دیگر بدین عهده
 مامور گردید پوشاک مبارک بدستور سابق بی نعل خواهد رحید •

نامه ثالث در جواب خطی که اعلی حضرت مشتمل بر
 عفو نمودن نقصبات مع قدری جواهر بابت پوشاک داراشکوه که
 در محل مانده بود برای عالمگیر پادشاه فرستاده بودند نوشته شده -
 بعد ادای وظائف عقیدت بعرض اقدس میرساند والا فرمان عاطفت
 عنوان که در جواب عریضه این مرید صادر شده بود در اسعد
 زمان و بهترین ساعات عز وود آرزائی داشت از وصل نوید عفو
 زلات و تقصیرات جهان جهان نشاط و انبساط اندوخت و بلطف
 عمیم مرشد و قبله خطاب بخش عذر پذیر امیدوار گردید المنه لله که
 اعلی حضرت بمقتضای انصاف و قدردانی عفو را بر انتقام ترجیح
 داده این سراپا گناه روسیاه را از گرداب اندوه و ملال هردو جهان
 نجات بخشیدند رجا بکرم ایزدی واثق است که من بعد بموجب
 مصلحت امری که وقوع آن شاید ازین مرید بظهور نیاید خدای

غیب دان که او را بکذب و دیوخی گواه گرفتن نبرد اهل اسلام که در
جهان ملل و ادیان مذموم گرفته اند مبدؤند که این مرید هرگز ننجویز
ارباب ذعاق مرتکب خلاف مرضی طبع مقدس نموده و بحسب
و حدود را نائب حضرت دانسته بدین خدمت و امر خطیر قیام
مینماید لیکن انتظام اوضاع مملکت و مات و تسلی رعیت
ناظران نبابت امکان نداشت لهذا ناگزیر برای پاس ملک و حال
و سایر روزی چند این نوع سلوک که بخاطر خطور نمیکند می ورزد
و جدا آگاه است که چه شرمندگیها که ازین عملکرد لازم نشده
انشاء الله تعالی همین که امنیت در مملکت پیدا یابد و غبار فتنه
بروز نشیند جمیع مرغربان خاطر اشرف بوجه احسن و دلخواه
مهربت خواهد گرفت این مرید که خلاص عمر خود صرف رضا
جویی و نیکو خدمتی نموده باشد بجهت مزخرفات دنیوی فایده
چگونه را می میتواند بود که اوقات فرخنده سمات آنحضرت که
بجان و مال و عیال نثار تحصیل خورسندی ایشان است بجمعیت
نگذرد و مردم محل از خدمت و آفرین سعادت جدا باشند از آنجا که
شجاع قدر عاقبت ندانسته بقصد فاسد باله دان رسیده شورش بر
انگیخته این مرید نیز که از طرف پادشاه زاده کلان قدری خاطر
جمعی حاصل نموده نفسی نارغ نموده بود توکل بر تائیدات الهی
و اعانت و مدد و نصرت بخش حقیقی نموده هفدهم شهر حال
متوجه آن حدود گردیده امیدوار است که بقونینق الهی و اعانت
حضرت رسالت پذهی و توجه باطنی آن حضرت بدو دستگیر
هنقریب ازین کار فارغ شده اصلاً مرتکب امری که نامرضی مبارک

باشد نگردد . بران حضرت هویدا است که سبحانه و تعالی و دائع
 بخود را بکسی که از عهدۀ پرداخت حال رعایا و نگاهبانی برآیا
 برآید می سپارد بر عقلا ظاهر و هویدا است که از گرگ شبانی نیاید
 و هر کم حوصله از عهدۀ این امر خطیر بر نیاید مراد از ملک رانی
 پاسبانی نفاق است نه نفس پروری و شهوت رانی - بهر حال
 حق سبحانه و تعالی این مرید را از خجالت آن حضرت برآرد -
 تسلیمات عفو تقصیرات و ذلات و عنایت فرمودن جواهر بابت
 پادشاه زاده دارا شکوه بجا آورده شکر این فضل و مرحمت ببتقدیم
 میرساند •

از راری ثقه که پیشکار منسرف جواهر خانه بود مسموع گردید
 که بیست و هفت لك روپیه را جواهر و مروارید خدمۀ محل
 بخود را دارا شنوده در جواهر خانۀ محل اندرون قلعه باطلاع اعلی
 حضرت گذاشته برآمده بود که بعد هزیمت فرصت همراه گرفتن
 نیامت فردوس آشیانی بعد پر خاش و تجسس و طلب آن را مع
 فامه که طوعا و کرها مشتمل بر بخشیدن تقصیرات چنانچه بذکر
 درآمد نوشته نزد عالمگیر پادشاه فرستادند و سواي آن یک
 تسبیح مروارید که صد دانۀ آن همه هم رنگ و هموزن غلطان به قیمت
 چهار لك روپیه بتلاش بهر رسانده بودند و امام آن نیز بسعی تمام
 میسر آمده بود با يك آرمی الماس مدام در گردن خود داشتند
 بعده که منزوی ساختند خلد مکان پیغام نمودند که چنین تحف که
 از جمله ملبوسات ایام سلطنت است در انزوا نگاه داشتن آن خلاف
 پاس طریقۀ تقوی است و خواجه سرای که برای طلب آن مامور

گردیده بود نسیجیت پیش آمد اعلی حضرت بر آشفته خاطر گفته آرسی را از گردن بر آورده حواله نمودند و برای تسبیح فرمودند که ازین اوراد خوانده می شود درهاون کوبیده و نرم نموده خواهی داد بعد ازان که جواب درشت خواجه سید شریف برگشته آمده عرض نمود باز طلب بفرمودند تا روز واقعه نزد اعلی حضرت بود دیگر مقدمات که میان حضرت اعلی و خلد مکان تا روز واقعه روداد فادل تحریر نیست .

جشن جلوس سال سویم مطابق سنه هزار و هفتاد

هجری مشتمل بر احوال و کیفیات شجاع

بیست و چهارم ماه رمضان المبارک جشن سال سویم جلوس چنان آراستگی یافت که نمونه روضه رضوان گردید و در هر طرف و کنار آن عشرت خانه عالم افروز مغنیان زهره مثال و رقاصان حور تمثال و رامشگران دلریا هنگامه نشاط را گرم ساختند . • بیت •
صدای مطربان با نغمه ساز • درین بزم طرب گردیده دمساز
برقص آورده هرسو شوخ و شادکی • بکار دلربائی نیز چنگی
همه رنگین دهان از صوت نهی نهی • چو میفا از سرود قلقل می
همه سلاطین و امرا و فضلا و علما و ارباب طرب موافق پایه و رتبه
و فسمت کامیاب عطای اضافه و فیل و جواهر و مرصع آلات و زار
گردیدند و طبقی طبق زر و گوهر بر فرق پادشاه نیکوسیر نثار گردید و
خرمن خرمن روپیه و اشرفی بانعام و بخشش درآمد از انجمله سی
هزار روپیه بارباب استحقاق مرحمت فرمودند - خوشحال خان
کلاونت را که سرآمد نغمه سرایان بود هفت هزار روپیه هموزن او

بوزن در آورده در انعام او عطا نمودند - و پیشکش و نثار امرا آنچه
 بنظر نداشت و هرچه اضافه نقد و جذس بملاطین و بیگمان و امیران
 مرحمت شد تحویر تفصیل آن پرداختن از سر رشته کلام دور افتادن
 است سیصد و شصت خلعت امرای حضور بشمار آمد دیگر
 خلعت خدمه محل و ارباب طرب و اهل حرفه را تا کجا بشمار
 آرد تا دهم سوال مجلس جوش و خروش نشرت آراستگی داشت •
 و درین جشن که عرشه داشتند معظم خان مشتمل بر مرده
 فتحهای پی در پی و فرار نمودن شجاع بملک رخنگ و پاک
 گشتن و لایببت بنگاله بالکل از تصرف مخالف بعرض میوسید نشای
 در بالایی بزم نشاط حاصل میگردد - چنانچه مجلسی از احوال نیت
 مآل شجاع آنکه بعد از وقوع چندین کارزار که هر بار فرار نصیب او
 گردید آخر بار دو کشتی را پر از اشیای خاصه و مرصع آلات و ظروف
 طلا و نقره و جواهر و خزانه و دیگر اشیای تجمل و لازمه سلطنت نموده
 خدمه محل و ناموس را نیز در کمال اضطراب و سراسیمگی برتبعها
 پورسانده در کشتی جاداده درازده فیل دیگر پر از بار اسباب کار خنجات
 ضروری که برای رساندن تا نزد کشتی می آوردند از مدمات
 انواع بادشاهی که پاشنه کوب رسیده بود پاره بتاراج و دست برد
 او بشان هر دو فوج رفت و بسیاری بدست مردم و سپاه معظم
 خان افتاد و بقیه تاراج بضبط سرکار در آمد و معظم خان حکم نمود
 که هر چه از هرجا از نزد تاراجیان تواند بدست آورده داخل اموال
 بضبطی نمایند و اکثر همراهان از مشاهده آن حال که هیچ خربش
 و بیگانه تاب مدمات روز بیکسی نمی تواند آورد بل سایه هم در

شبهای تار زوال دولت گریزان میگردد جدائی اختیار کردند بلکه بیشتر آنها دست اندازی بمال و ناموس باقی مایه نمودند .

• بیت •

بهر خدا چون کسی افتاد • همه عالمش پای بر سر نهند
 حوینده اقبال دستش گزشت • ستایش کنان دست بر سر نهند
 بحر شجاع در عالم مشاهده نوال مال و حال و احوال خود از راه
 عاقبت بینی قبل از آن با راجه رخسار رسل و رسائل محبت
 امرا بار سال تحف و هدا یا بمیان آورده با اعتقاد خود بذای دوستی یا
 استحکام داده بود و نمیدانست که کاهی را که مال کار او خواری و زاری
 و بی اعتباری سر نوشت باشند هیچ دوست جانی و فرزاد و جگر
 گوشه او بتدبیر مکانات آن نتوانند پرداخت تا بدشمن دینی و
 دنیوی چه رسد •

• بیت •

کسی را که اقبال از رو بقاوت • نهیب قضا سرش دست یانت
 همان کرد کزوی ندامت کشید • رهی رفت کزوی بخواری رسیده
 بعد ازین که دید که هیچ طرف یار و مدگار نماند و دافی همراهان
 و جمعی که آنها را رفیق روز بد کسی میدانست از وجدائی مودند
 تمهید گرفتن قلعه از قلعهایی سرحدی متصل ولایت راجه رخسار
 بخاطر آورده بآن راجه التجا برد چنانچه تفصیل آن خالی از قصه
 ملائمت اثر نیست آخر ندامت کشیده منصوبه مرکوز خاضر را پیش
 قنوتست برد بلکه خفت کشیده آخر کار بکمال ذلت و خواری
 و بی اعتباری خود را گرفتار دام کید و غدر کفار ذابکار آن دیار
 ساخت و بقول مشهور دران ضلع مفقود الاثر گردید که احدی از

مضار نیافت - و لغایت انتهای ایام نکل سید عالم که از سادات مشهور بارهه بود با چند از همراهان و سید قلی نام یا دوا: ده نفر که جمله بچهل نفر رسید با او شرط و پایی یاری و رفاقت بجا آوردند •

۱۰۰. جشن سال قمری و مهم فرمودن براجہ درن

درین ایام که جشن وزن قمری متصل ایام بزم نشاط افروز جلوس اتفاق افتاد و آن شاه خورشید افسر ملک سرور چون ماه نابان که در برج میزان جا کرد و در عیش و عشرت و شادی بحکم اثرخانه زهره چنگی بر روی اهل نشاط کشاید بهزاران اثر فیض بمیزان آمده زر و گوهر را آبروی ناره بخشید و بار دایب استحقاق

تسمت گردید • • بیت •

از دولت وزن شاه فرخنده سیر • زر گشت عزیز و آبرو یافت گهر
در بلق میزان چو در آمد گویی • خورشید نشست در افق تا بکه
پادشاه بیگم عقد مروارید مع پنج اصل بقیمت دوا و هشتاد هزار روپیه
و روشن آرا بیگم دو هزار اشرفی بوقت تسلیمات مبارکباد پیشکش
نمودند - محمد مقیم پنجاه هزار روپیه را جواهر گذرانید باقی نذر و نثار
امرا و انعام ارباب طرب و رعایت مستحقان که مواقیق دستور هر جشن
بعمل می آمد بزبان قلم ندیده - و در جشن این سال نرخ فال
معظم خان را بخطاب خان خانان و اضافه سه هزار سوار دو اسبه سه
اسبه که اصل و اضافه هفت هزار بی و هفت هزار سوار از انجمله
پنجاه هزار سوار دو اسبه و سه اسبه باشد معزز ساختند و هوبه داری
بنگاله بکمال استقلال و اختیار عزل و نصب حکام آن ولایت فرمودند
و خلعت و شمشیر مرصع با دو فیل نرو ماده مع ساز طلا و دیگر

هدایات برای او روانه فرمودند نجات خان که نسبت وفوع تقصیر
گشتن معمور خان از ابتدای جلوس - ضوابط بود بی نواقح حضور
می آمد حکم شد با یراق بمجرامی آمده باشد - راجه کون که در ایام
تیماری اعلی حضرت باغوی دارا شکوه بحکم او دکن برخاسته
آمد - روی دماست باین درگاه بیارزند از روی کربانه ادبشی رجوع
احکام بعد از عدل آمیز دفع الوقت نمودن را سرمایه نکال خود ساخته
بود امیر خانها با فوج نه هزار سوار برای تدمه او مقدر - درانه
فرمودند و کیسرسنگه بسر او که از پدر جدا گشته نظر و عنایت
بیذی خود در رکاب می بود خود انتماس همراهی امبیخان نموده
در استیصال پدر کمر بست *

ذکر احوال ابتدای فساد سبوی دانهاد

آنچه از مردم ثقه دکن و قوم مرهنگه آن مالک در باب اصل
و نسب سبوی بد اصل مردود مسموع شده رشته اصل اجداد او
سلسله رانای چطور مبرسد چون میان قوم راجپوت و هسه هذرت
مقرر است که فرزند از بطن میم ذات خود حاصل نمودن و از کنیز
تولد و تفاسل پیدا کردن مذموم و شوم میدانند در بصورت که در
عالم جوانی و شهوت رانی فرزندی از غیر کفو بهم رسد آنرا داخل
خانه زان و کنیز و غلام اعتبار می نمایند و آن اولاد ترکه میت
نماید بلکه با وجودی که مادر مراد نسبت به پدر نجیده باشد
همین که از قوم خود او نباشد باو نسبت و کن خدائی نمی نمایند
اگر بطریق عاشقی مدخوله سازد فرزند او بکمال بی اعتباری بحکم
ولد الزنا پرورش می یابد و نسبت و کن خدائی او باز بهمچو خود

او می‌نماید مثلا اگر زن قوم بقال بخانه قوم کمتر از و یا دختر بکر
 برهمن بتصرف کهتری و کایت باشد هر فرزندی که از و بوجود آید
 همان اعتبار کند و غلام دارد - گویند از اجداد سیوایی مردود که از و
 ملقب به بهوسله است در اطراف ملک رانا مسکنی داشت با
 یکی از زنان غیر قوم بد اصل تعلق سرشار بهم رسانده بی عقد
 بدستوری که میان آن قوم می‌باشد مدخونه خود ساخت از و
 پسری متولد گردید از ملاحظه طعن خویش و تبار آن مولود را در
 گوشه و کنار جدال بامر ضعه که برای او مقور نموده بود نگاه داشت و از
 مردم پنهان او را پرورش میداد چون بآن زن رغبت و دل بستگی تمام
 داشت هر چند مادر و پدر او خواست که میان قوم خود کدخدا
 نمایند قبول ننمود بعده که طشت محبت بافراط او از بام افتاد و
 پرورش یافتن پسر میان دوست و بیگانه زبان زد گردید لهذا فرزند
 خود را از مکانی که پنهان نموده بود خفیه برآورده با والد او
 بداشته روانه دکن گردید چون بملک بیگانه رسید با وجود شهرت
 کاذبه که فرزند از زن همقوم دارد از راجپوتان صحیح النسب هیچکدام
 نسبت با و نه نمودند ناچار با قوم مرهته که آنها نیز خود را از
 راجپوتان غیر مشهور میگیرند نسبت پسر خود نمود از آن نژاد نیک پشت
 هفتم یا هشتم ساهو بهوسله بهم رسید و وجه تسمیه بهوسله که بهوسله
 نیز زبان زدست بروایتی این ست که بزبان هندوی گهوسله مکانی
 را گویند که جای بسیار خورد و تنگ مختصر باشد چون آن حلال
 زاده صحیح الاصل را در چنان مکان بقصد نقل مکان ازان پرورش
 میداد ملقب به بهوسله گردید و وجه دیگر هم مذافی این قول شنید

عهد - الحاصل دهده که ملک نظام الملك بقسامه تاصب صاحب قران ثانی حضرت اعلی در آمد و با هادن خان رابطه و داد و محبت بمیان آمد عادل خان التماس نمود که در عوض چند محال بیجاپور که بتصرف پادشاه در آمده بعض نه اقله کوکن نظام الملکی مراد از بندر جیول و بابل و هندو راجپوری و چاکنه باشد و بعد تسلط عادل شاهیه تعلق بخدود ملک بیجاپور گرفته بود و متصل سرحد کوکن عادل شاهیه که به تن کوکن اشترار دارن واقع است و برگذات بیجاپور متصل سرحد خسته بدیده بضبط ندهای پادشاهی منصور کرده دکن و گدارد و ز بندر جیول تا پرگنه چاکنه همه جنگل و کوه پر از اشجار و کدو دریای شور است بتعلق بیجاپور مرحمت شود و این التماس مقرون باجابت گردید و بعد عوض و معاوضه هر دو کوکن تعلق بعادل خان و بیجاپور گرفت - و ملا احمد نام که دزرگان او از شوای نو آمد عربستان بودند از ظلم حجاج بنی امیه در اطراف کوکن وارد شده بقوم نو آتبه زبان زن گردیدند از جمله اولاد آنها ملا احمد مزبور از مقریان بیجاپور که بکمالات صوری و معنوی آراسته بود سه پرگنه جاگیر داران ضلع یانت و در همان ایام دو پرگنه باسم پوزه و سوپه در جاگیر ساهو بهوسله مقرر گشت و سیوای بد ستواز طرف پدر بیندوست جاگیر صاحب اختیار هر دو پرگنه گشته آمده به نسق آنجا باستقلال تمام پرداخت چون در فن شجاعت و رشادت میان قوم خود ممتاز بود و در حيله و تدبیر فوزند رشده ابلیس پر تلبیس گفته میشد دران حدود که همه جبال قلمب سر

بهاک کشیده و جنگل پر از اشجار خار دار لاحاصل داشت بطریق زمینداران توطن اختیار نموده بساختن عمارات و احداث فلجیات کوهی و حصار گلی که باصطلاح هندوی دکن گدنی نامند می پرداخت و در همان ایام عادل خان بیجاپوری بعارضه بدنی گرفتار گشته بعد از امتداد کشیدن مرض انقلاب و آشوب تمام در مملکت بیجاپور که نسبت بهمه صوبجات هندوستان وسعت مسافت و مداخل زبانه دارد بهم رسید و چون ملا احمد که در همان ایام اراده حضور اعلی حضرت نمود فوج او از طرف جاگیر کوکن برخاسته آمد سیوای بدگهر ملک را از نسق فرمان فرما خانی یافته در آن ضاع از جوهر ناپاکی که علاوه آن جلالت ذاتی داشت قدم جرأت می باکی در تعلقه جاگیرداران دیگر گذاشت که بنای فساد او و اولاد او چنانچه بقید علم خواهد آمد تا حال بر صفت آن ملک نافیه و در کل دکن روز افزون است هر جا قصبه معمور و آباد و سیر حاصل پر از رعایای مال دار می شنید تاخته بناراج و تصرف خود در آورده قبل از آنکه فریاد جاگیرداران دران ایام بر فساد به بیجاپور رسد مریضه آن مفسد عیار مع هدایا و تحف بسیار مشتمل بر عذر آنکه فلان مجال گنجایش افزونی محصول داشت و از جاگیردار و منصوبان او چنان و چنین تقصیر بظهور آمده بنابران به تنبیه آن پرداخته و بجمع اضافه مبلغ کذا مرا در جاگیر خود یا بطریق خاصه سرکار قبول است و نگار پردازان بیجاپور در آن آشوب که هیچ احدی بدیگری نمی پرداخت میفرستاد بعده نوشتهجات جاگیرداران که میرسید فائده نمی بخشید و هیچ يك از متصدیان مرتشی متوجه

و نمی شد و ازین که ملک دکن همیشه خالی از فتنه و خلل و فساد نبوده و حکام و رعایا و سپاه آنجا بقانیر سرزمین بموضع حمد و حق و خفت عقل گرفتار بوده اند و بدست خود تیشه بر پای خود زده عرض و مال و ملک بیاد فدا داده اند و دام طمع کاری را ازان علاوه ایام اخلال و انحراف مزاج فرمان روی آن ولایت گردید موافق خواهش آن فتنه جویی سرکش احکام اختیار از سام آن ملک بنام او می رسید، رفته رفته کار بجائی کشید که از حمله سرکشان شهر گردید و از قوم مرهته مردم انقباضی فزونی پیشه جمع دنیور فراهم آورده کمر همت بر تسخیر قلاع نامی بست و اول قلعه چندین را متصرف گشت و بعد ازان دست تسلط و تصرف بغلبه نام بر دیگر قلاع که از ذخیره وجود قلعه داران و حاکمان تجربه کار و کار آزموده حالی بود دراز نمود - درین اوان انقلاب سلطنت بیجاپور روداد و سگندر عالی عادل خان ثانی که در اثبات اصل و نسل او نیز گفتگو بود در صفر سن قائم مقام پدر گردید. و بی نسقی و خرابی ملک بیجاپور از مهم فرمودن پادشاه عالمگیر در ایام شاه زادگی بحکم حضرت اعلی و بمیان آمدن دیگر شورش و فساد افزود سیوای قهپور روز بروز قوت گرفته بر تمام قلاع آن ملک تسلط یافت و بمرور ایام صاحب مکنت و سرانجام گردید و از فراهم آوردن جمعیت و مال و ثروت کمر مخالفت با پادشاه هند و بیجاپور بسته در پناه جبل قلب و جنگل پر از اشجار تاخت و تاراج ملک و راههای دور و نزدیک بر و بحر پرداخت و قلعه راجکوت و چاکنه را ملجأ و موازی مقرری خود ساخت و بعضی جزیره های دریا را بمدد فراهم آوردن

گشتیها بدست آورده در آنجا نیز قلعه احداث نموده صاحب
چهل قلعه شد و در همه قلعه ذخیره و سامان جنگ مهیا ساخته
علانیه و بی باکانه طبل مخالفت زده از بغی پیشگان مشهور دکن
گردید بعده که سکندر عالی عادل خان بعد شعور رسید و بهمداخت
ملک متوجه شد بعد فرستادن رسل و رسائل و مؤثرنگردیدن
افضل خان را با لشکر گران برای تنبیه او تعیین نمود افضل
حان که از امرای عمده و از شجاعان با سرانجام بود بعد رسیدن
برسر او کار برو تدبیر آورد و آن مفسد بدسگال چون دید که در
جنگ صف و محصور گردیدن صرفه او نمی گذد بحیله و تزویر و
روایه باتری پیش آمده مردم معتمد را درمیان انداخته باظهار
فداست و التماس قبول عفو تقصیرات رجوع آورد و بعد آمد و رفت
بههمدان سالوس عهد و قرار چنان بهمیان آمد که در مکان مقرری زبر
قلعه خود سیوا با سه چهار خدمتکار بی اسلحه و کمر او آمده
ملازمت افضل خان نماید و افضل خان نیز در پالکی با چهار پنجم
خدمتکار بی یراق درهای قلعه آمده بعد ملازمت نمودن سیوا و
بمیان آمدن بعضی عهد و پیمان بالمشافه او را خلعت داده مرخص
نماید و افضل خان را با وجه پیشکش و تحف بعد تقدیم ضیامت
روانه بجایپور سارن بلکه خود سیوا بعد تسلی یافتن در خدمت
ورفاقت افضل خان عازم بجایپور گردد و آن فابکار مکار از فرستادن
انواع هدایا و اقسام نواکه آن ملک و پیش آمدن بعجز و انکسار دل
افضل خان را بخود رام ساخته بدام نزویر در آورد که همه اظهار ابله
فریب او را مقرون بصدق دانسته احتیاطی که بزرگان گفته اند بعمل نیارند

همی یزاق در بالکی نخستین زور قلعه و مکان موعود زنده همه همراهان
خود را در فوج بمقامه تیر بر تاج نگاه داشت بعد آن گذار مغار از
بالای قلعه پدیده فرود آمده از دور با ظهار عجز و انکسار مضوم گذار
نمودار شد چون بهای دامن گوه رسید بعد هر سه چهار قدم که در
میداشت زبان با فرار جرم گذشته و الماس عفو شده لاله و سالیسی
سراپا تور و بدن را بر سر در آورده ملتقمس میکردند که دیگر مردم
اسلحه دار و خدمتکار که همراه بالکی اند در دوش و دوش و دوش و دوش
بچه گویند در انگشتان دست بر آستین قسمی با پایان ندوده پوشیده
بود که اصلاً معلوم نمی گردید و مردم خود را مسلح و مسلح در این و
گذار هر غار و اطراف نشیب و مرتزعه آفتاب پذیران ساخته بغیر نواز
و درین اسفاده نموده ارشاد کرده بود که وقت ملاقات من ازین
حرکت جان ستان خصم خود را امان نخواهم داد امید که از دور اثر
انداختن حرکت ظاهر شود در فکر مآل کار من ببقایان بدو اختر
نفی لشکر خود را خبردار سازد و آنها را تاکید فرمود که از شنیدن
صدای بغیر از اطراف برآمده در مردم افضل خان تاخته هر
قسمی که نقش مراقبت نماید بعمل آرند و افضل خان که او را
اجل ناگهان تا آن مکان گریبان کشان آورده بود از غرور جلالت خود
و دیدن سیوا که بدان صورت بی اسلحه همسان و ترسان می آید وجود
و عدم او را مساوی دانسته از جمله چند نفری که گرد بالکی او
بودند آنها را نیز مرخص و از خود دور ساخت و همین که آن گذار
پخته کار نزدیک رسید گریه کنان خود را بر بای افضل خان
انداخت وقتی که سرار را برداشته خواست دست شفقت بر پشت

را گذاشته در بغل گیرد بچابک دستی تمام آن حره را بر آستین را
 بشکم او چنان رساند که امان آه کشیدن نداده کار او را بساخت و
 ذقیر نواز موافق ارشاد صدای فام بگوش سپاه او رساند و از هر
 طرف و گوشه و کنار دامن کوه سوار و پیاده بیستمبار برآمده در لشکر
 افضل خان جان بیداد داده حمله آوردند و دست بقتل و غارت و تاراج
 کشوند و آن ستمگر خونخوار سالم جسته خود را بمردم رسانده فرمود
 که بدای امان جان بلندگر هزیمت بافته دلپاخته در دادند و
 اسبان و فیلان و خزانه و اسباب تمام کارخانجات بتصرف خود دو
 آورد و سپاه را پیغام نوکری نمودن داده از خود ساخت و نهبت
 بسابق بیشتر سبب تجمّل و جمع بیه هم رساند چون این خبر
 بعادل خان بیجاپور رسید لشکر دیگر بسرداری رستم خان که از سپه
 سالاران بهادر پیدش بیجاپور بود بر و تعیین نموده در نواحی قلعه
 پرناله میان هر دو جنگ ردهاد رستم خان مغلوب گردید القصد ازین
 دست بردها که فلک سفله پرور غدار درهمه کار آمدن آن بانکار می
 برداخت روز بروز صاحب لشکر و مستقل می گردید و قلعه
 احداث نموده در آبادی ملک غصبی خود و ویرانی ملک پادشاهی
 بیجاپوری میکوشید و بر قافلهای دوردست تاخته مال و ناموس
 مردم را متصرف می گردید اما نسق نموده بود که هر جا لشکر تاخت
 می آورد بسبب بمسجد و کلام الله و ناموس احدی دست اندازی
 نمی نمودند هرچه قرآن مجید بدست می آمد آن را بحرمت
 و ادب نگاهداشته بنوکران مسلمان می بخشید و ناموس هر هندو
 و مسلمان که بدست آن جماعه گرفتار می آمدند احدی را یارای

آن نبود که نظم بد را آنها اندازد و در محافظت و نگهداری او
می کوشید و تا که واپس او آمده بقدر حالت زرعینش او را به
خلاص رسانید و گاه میدانست اما همین که اسم و نشان که بیرون در او
ظاهر می شد از ملک فرخید خود دانسته عاصف می شد
و چنان سعی نموده بود که هر جا باخت می افتاد سعی داشت
و مستعمل گردانده و پل سیاه و طروف و محلی و مسی که در آن
و که هر چه می افتاد او را به پای جاس و در و طای مسکوک
و غیر مسکوک و نور و افسه و جوهر بتصرف می نمود و می برد
زهره آن نداشت که دام و درم در آن تفاوت می داد همه سوار و در
دار محیط آن ظاهر ساخته بسوکار آن نابکار می نمودند چون
حقیقت عالمی او بعین عالی رسید امیر الامرا همه دار کردن حکم
مادر شد که به تنبیه و استنبال او پرداخت •

• متوجه شدن امیر الامرا بقصد نفوذ سبوا

بعد از آن حکم امیر الامرا بقصد گوشمال سبوی بد به کل از
خجسته بنیان قناریخ و آخر جمادی الاولی سنه هزار و هفتاد و سه آمده
و در راه بیدمائی سمت پونه و چاکانه که در آن ایام مکن و مانچلی
از بود گردید و بمقام خان را در خجسته بنیان نائب گذاشته غره
در حب خانه مذکور بموضع سبوانو که از محال تعلقه آن ملعون بود رسید
سید که در آن روزها طرف قصبه سوبه آرازی داشت از شنیدن
امیر الامرا آنجا زحائی گذاشته دشت بیدمائی سمت دیگر گردید
و امیر الامرا قصبه سوبه را بی قتال و جدال متصرف گردیده جادواری
در آنجا گذاشت و برای حراست آنجا رساندن رسد غله بلشکر

بادشاهی تاکید نمود و آن ناپاک بی باک اشکرخود را مامور نمود هر طریقی که بکپی فوج امیر الامرأ برآید بتاخت و تاراج آن بودند و شروع بشوخی نمودند امیر الامرأ نیز معنی اطلاع یافته چهار هزار سوار با سردار هائی کار دیده به بغولت هم راه کپی مقبره زوده و در هر روز و هر روز که بکپی بر می آمدند دکنیهای آن نابکار از اطرف نمودار شده طریقی قزاقان ناگهان بر سر کپی ریخته از شتر و اسب و آدم هر چه بدست می آمد تاخبردار شدن لشکر میکشیدند و تاراج می نمودند و مبارزان فوج بادشاهی تا مقدور تعاقب نموده تا بقصع صرافان و دست یاری نمودند از آن حکم انداز و تیر اندازان بیخطا و صانع از شمار آنها بر می آوردند و آنها جنگ بگریز نموده هر طرف متفرق میگشتند تا به یونگ رسیدوا پور که آزاد کرد و آن سنگ به دست رسیدند از جمله بهادران یکی از هر دو مکان را از تصرف سدوا بر آورده در پهنه داخل شده حائى ماندن خود قرار داده از آنجا سوار شده بپای حصار جاگذاشته بر ج و دارا آن قلعه را بنظر غور در آورده و در حال آمین و بخشش نموده به بستان دهمه و گذر خندق که آن اسب خود و در دادن نفق امر نموده آن حصار را بگین وار در میان گرفتند و کمر می و جهد بر تسخیر آن بختند و با وجود آنکه در آن روز در آن روز زمین پنج ماه متاصل شب و روز می داد و بر دست به بر آوردن از خانهها بدهد و از دراهم آمدن بخار تا که روز دوشنبه با چوبان بخت مجدد صاحبزاد که اکتفا بچوبان می نمودند و در آن روز در آن روز و اهل علمی بودند و با وجود آنکه

در آن روز در آن روز که با چوبان بخت نمودند

که از صوت گویای بی در پی دیوار های بلند صدای گداز
و صدای آوازه و مضطربان و مصروفان و صدای تله تله در پی
تار از بلبل به آواز در مورچان و بکده دست در های غریب می
معمول و گاه گاه موجهای آن کانون تیره و زنگار از دیوار و درون
روز روشن عمو آورده شوی بکای صید و صید را مورچان را
در تزلزل می آوردند چون به باد و شتر روز صحرای بیابان
گذشت برجی که از غرب آمد و آمد و رفت بزرگ و رسیده
بود هر از باروت نموده آتش دادند و برج پرید ، سنگ و غنای
و آدم با هم چون کبوتران گره داز دازی کدان رند و آشفته و
بهداران جان باز ایام سپهرهای حیط الهی را بدتر از گریخته یورش
بودند و دامن هم و کمر خرد بدمان جان بخته بخت جانفشانی
بسط هر بتری بقتلیم رساندند اما چون کوران اندرون دلمه پشته
حالت و اطراف نشیب و فراز را مورچان و پدای ساخته اسداعت
برداخته بودند تمام روز درین تردد تا آخر رسید و از مردم پادشاهی
جمع کثیر بدرجۀ نهایت رسیدند و عازبان جان نثار عاز فرار
باز در نداده بخور و خواب تمام شب بهزاران تپ و تاب
ایستاد و چون بسر برد بصبح رساندند همدی که آفتاب عالمگیر
در بچۀ مشرق برآورد بهادران رزم جو و جوانان قلعه گیر
ایستاد بی در پی جمعی کثیر کوران را طعمۀ تیغ و تیغ و سنن
و دمار ابوار رساندند و از کشتن و کوشش بسیار حصار قلعه را
بکشت در آوردند و بقیة السیف بهزاران هراس خود را بقلعه ارک
دادند و درین یورش همه صد نفر از مردم جان باز سوای پیلدار

و غنیمت عملی و فعلی قلعه گیری بکار آمده بر تبتی شهادت رسیدند
و شش صد سوار و پیاده از آرایش زخم سنگ و تفنگ و تیر و سفان
محضره بخروئی حاصل نمودند - و چون در حصار ارک نیز کار بر
حصار تنگ گردید راو بهار سنگ را شفع خود ساخته قلعه
را به بودهای پادشاهی واگذاشته باسیر الامرا پیوستند - و روز دیگر
امیر الامرا داخل قلعه شده بعد از ملاحظه اطراف قلعه و ذخیره
و سامان از بک خان را در آنجا گذاشته خود از آنجا کوچ نموده
متوجه تنبیه ندیوای مرید گردید و بعد عرض چاکنه را باسلام آید
موسوم ساخته جعفر خان را که در مالوا بود بمردد امیر الامرا
مامور فرمودند :

حشن وزن شمسی سال چهل و یک مطابق - مذ

سه جالس والا مشتمل بر بعضی وفائع حضور

یازدهم ربیع الاول جشن وزن شمسی سال چهل و یک ترتیب
یافت و بدستور هر سال از ارباب طرب و مستحقان کمیا
عطای زر و گوهر گردیدند و در فتح سنور و شادی بر روی عالم
کشود و بیست هزار شمع و فانوس سوای دیگر اقسام چراغان
در آئینه بندی و روشنائی بصرف در آمد - و درین بزم عالم افروز
از عریضه امیر الامرا بعض رسیده که قلعه پریفته بی تردد قتال
و جدال بمرد طاع و ابدال جهان کشائی عالمگیر بقصر اولیای
دولت در آمد - و نیز بلا فاصله بعرض رسید که امیر خان که برای
گوشمال راجه کرن رفته بود بعد دست و پا زدن لاحاصل باطاعت
امر در آمده عهد و امان خواست هر دو پسر انوپ سنگه و پدم

هنگ که با او رفیق بودند نامور خان سلاطین نموده نظر بر خطا
بخشی پادشاه جرم پوش روانه حضور گردیدند - و در همان اثناء
عشرت انجام بعضی رحمت که پرتوی هنگ زمیندار سری دیگر که
سلیمان شکوه بی اقبال از مدت در پناه چال او سنگداری : تواج
پادشاه بصر کردگی تربیت خان ملک اورا با ال هم سمندار باد
پیدا می ساختند بومیان را چه جاهلکه عرضداشت مشاغل بر
التماس عفو تصرفات سابق و لاحق و حواله نمودن حاکم شکوه
فرستاد کنور رام سنگ پسر راجه جیسنگه را برای آوردن سلیمان
شکوه مرخص فرمودند بعد رحمت از سلیمان شکوه از تارکات مدینان
اطلاع یافته از ملاحظه جان حرمت مذکور نموده محمد شاه کوکه
راکه با او مانده بود بکشتن دانه خود مقید گردید و همراه کنور رام
سنگه و تربیت خان روانه حضور شده یازدهم جمادی الاولی سده
هزار و هشتاد بحضور رسیده معرفت اله یار خان و معتمد خان
خواجده سرا بهوجب حکم ملازمت نمود از راه لطف بی پایان زنان
خطا بخشی و امان جان او در بار فرموده به تسلی آن دل و جان
باخته پرداخته فرمودند که همراه محمد سلطان که در قلعه حلیم گده
بود بگوالیار بفرستند و همراه معتمد خان که قلعه داری گوالیار نیز باو
فرمودند روانه ساختند - مددنی هنگ پسر پرتوی سنگ زمیندار
سری نگر را که همراه سلیمان شکوه آمده ملازمت نمود در هراری
هزار حوار منصب و سی و پنج هزار روپیه نقد و یک فیل و ده اسب
عطا نموده بهوجب التماس پدر او در حضور نگاه داشتند و خلعت و
پوشه و اربسی و فیل برای پرتوی ملک حواله پسر او نمودند

واحده درون بحضور رحیمه بعد ملازمت و تعلیمات عفو تقصیرات
بمنصب سه هواری و هوار سوار و خطاب را از کرن هوارزی یافته
صورت دیگر عذایات گردید و زمینات دکن فرمودند - خبر رسیدن فاسم
ادامه فرستاده حسین پاشا حاکم بصره مع نیاز نامه مشتمل بر تهنیت
مناطق و اسباب عراقی و ابراهیم بیگ ایلیچی سبحان قلی خان
با نامه و تحف توران و خبر بدایق بیگ دام ایلیچی ایران که
با نامه و اسباب بملتان رسیده بدفاوت هفته خبر هر سه ایلیچی عرض
رسید ابراهیم بیگ ایلیچی توران را بعد ملازمت یازده هزار روپیه و
نمر و پنجاه مریع مع خلعت مرحمت فرمودند چون مریض رسیده
دو روز از بین جهان رحلت نمود و برای بدایق بیگ ایلیچی شاه عباس
ابدال بیگ را مهماندار مقرر نموده ینام تربیت خان حاکم ملتان و
خایل الله خان صوبه دار لاهور و دیگر حکام حکم صادر شد که هر جا
ایلیچی ایران رسد بدستور هندوستان میافت نموده طریقته مهمان
پرستی در همه باب بجا آرند *

چون بسبب اختلال وضع ورکار و برهم خوردن ملک از فساد
محاربات و عبور لشکر باطراف و امساک باران مزید علت
گرانی موجب حوصله باختن خلق الله گردید و روز بروز قلت
غله و عسرت حال بی بضاعتان بجای کشید که اکثر پرگذاشت
رو بویزانی گذاشت و عالمی از اطراف و اکفاف در دست
و نواح دارالخلافه رو بشهر آوردند و در هر کوچه و بازار از
هجوم مقبران و بی نوایان راه تردد بر مردم بست و کار زیست بر
خان الله تذک و دسوار گشت بعد عرض حکم شد که حوای بلغور

خانه خام و سخته مقرری ده انگ خانه انگ در شهر دوازده ماه
خانه در تصحیحات نواح دار الخلافات و دهر میراها مقور و ایاد و
داروغه‌های خدا ترس و متدین بر آنها تعیین نمودند و بیعه امیران
عمده نیز حکم شد که هر یک در اخراجات تا عازمی موافق مراتب
لنگر جاری سازند و برای گرد آوری غله مدتی محصول حنایچه
بدگر در آمد جایجا احکام محمد صادر شد و سزاواران منسوب
گردیدند فی الحکمه تفاوت در حال خلق رود *

چشم آغاز مال چهارم از جنوس والا مطابق سنه

هزار و هشتاد و یک هجری

چشم آغاز مال چهارم از جنوس والا مطابق سنه هزار و هشتاد

و یک هجری دستاور هر سال لازمه زینت و آرایش بسعی کار
پردازان ترتیب یافت و حجرهای که تدارکی آن از زینت و اقسام
بالله تعلق بامر داشت زینت و آرایش چنان گویست که هر یک
حجره نمونه روضه بردین و بین گردید و هر گوشه و کنار اسباب طرب
آماده و چیده شد و را مشگران خوش ادا و غذایان دورلقا و مطربان
با صفا باصول گوناگون هنگامه افروز آن بزم گشتند و غم زمندان گذار
گرفت و ارباب طرب بدستگیری رباب و طنبوز صدای حوش و
خروش بگوش زهره چنگی برفالک سلیم رحافندند خصوص که
درین ایام نشاط مرشد تولد پسر پادشاه زاده محمد معظم که موصوم
بسلطان معزالدين گشت رحید نشاء دو بالا از در و دیوار عشرتخانه
عالم افروز باریدن گرفت *

• بیست •

اصول شاهان رقص پرداز • هزاران دل رباید در یک انداز

ز دست اشایی رقاص دلکش • برآمده از چراغ صبر آتش
 حکم شد که ازین حال هر سال ایام جشن از ابتدای غره سوال که
 از میمنت عید فطر در خانه شاه و گدا ابواب شادی مفتوح می
 باشد تا دهم آن ماه محسوب نماید. آنچه نثار و پدشکش از نظر
 گذشت و هرچه باعام اسرا و اهل طرب در آمد فلم را تذکر آن
 آشنا ساختن تحصیل حاصل دانسته بخیریر دیگر مدعا میپردازد
 بعرض رسیدن که بدایق بیگ درملتان داخل شد و تربیت خان بعد
 تقدیم ضیافت پنج هزار روپیه نقد و تحف دیگر تواضع نمود و
 بعد رسیدن الهور خلیل الله خان موافق اسم و رسم هندوستان
 ضیافت رنگین هر تکلف نموده چهار صد قاب که اکثر از نقره بودند
 و هفتصد خوان حلویات و نقلیات سواهی عطریات و دیگر اوزامات بر
 سر سفره آورد و طعاسبا آش با ظروف نقره آلات و غوریهای بیش قیمت
 بهمراهان ایلچی را گذاشتند و بیست هزار روپیه نقد و هفت تفوز
 پارچه بیش بها و دیگر از انواع سرصع آلات تواضع نمود و تا رسیدن
 ایلچی بحضور در دهنه از طرف شاه و خود بدایق بیگ خرید و کاریز
 و اسام میوه تر و خشک رحیده از نظر گذشت - چون خبر نزدیک
 رسیدن بدایق بیگ بعرض رسید حکم شد که اسدخان و سیف خان و
 ملتفت خان تا بیرون شهر رفته او را بحضور بیاورند بعد ملازمت
 نمودن و نامه گذراندن خلعت و خنجر مرصع و جلیغه و ارگچه و
 پان مع خوان و پاندان طلا عطا فرمودند و در حویلی رستم خان
 تمام فرش سرکار نموده برای ورود آمدن او مقرر نمودند روز چهارم
 که برای گذراندن تحف و هدایا حکم ملازمت فرمودند شصت

و شش اسب عراقی و عربی مع هزار مرصع میراورد و مدروزه و
 يك دانگ مرورديد غاغان آبدار بوزن سي و هفت قيراط كه چوبه ريان
 شصت هزار روپيه قيمت نمودند و ديگر قشرف ايران كه مجموع
 بقدمت پنج اك روپيه در آمد از طرف شاه و سني آل ابدان و
 شذوان و استمران با بعضی هدايا از طرف بداق بيگ ار نظر گذشت
 شصت هزار روپيه و يك صانگ فدل بداق بيگ و ده هزار روپيه
 بهمراهان او روز ملازمت مرحمت فرمودند روز دوم پنجاه هزار
 روپيه و خنجر مرصع و بان و ارگچه مع خوان و پادان طلا و فضة
 بقدوق بداق بيگ و سوزده هزار روپيه نقد و ادان و ديگر دولتی
 او عطا نمودند - روز عبد الضعی سه عدد اشرفي دوزن هفتصد توله
 و سه عدد روپيه دوزن پانصد توله بداق بيگ بخشیدند - و روز رخصت
 يك لك روپيه با ديگر مرصع آلات و دو فدل كه يكی ازان فدل
 دريانی بود مرحمت شد كه مجموع پنج اك روپيه نقد و جنس
 بايلچی و پنجاه هزار روپيه بهمراهان او رسید و برای جواب نامه
 فرمودند كه از عقب همراه يكی از بند هاي حضور روانه خواهم
 نمود - و عاقل خان استغفای مناص - نمود پنجاه هزار روپيه - الدانه
 مقرر نمودند - چندیست بلندبله كه از ابام عهد اعلى حضرت در مالوا
 طريقه بغی و راه زنی اختدار نموده بود با رجوع تبين افواج فاج
 ريشه نساد و قطع شجر حیات او میسر نداد در ایامی كه پادشاه
 عالمستان از دكن متوجه دارالخلافه بودند باظهار زمامت و ترك
 اعمال شديعه سابق بازآمده ملازمت نموده سعادت همكاری اختیار
 كرده تا سفر بلجاب بقصد تعاقب دار شكوه در جرگه بند ها حاضر

بود از اسبها برهنه مونی بد سرشتی ذاتی بلحکم چون بنیک های عامی
گردد پا راه فرار اختیار نموده خود را بمکان قدیم رسانده بدستور سابق
بقطاع الطریق پیرداخته بود و در ایام شورش شجاع و دارا شکوه
شخصی زیاده نمونه اطراف مالوا را تاخت می نمود • بیت •
بدگر با کسی وفا نکند • اصل بد در خطا خطا نکند

سابق که سپهر کن بدیدله را برای تابدی او رخصت فرموده بودند
فائده نبخشیده بعد که بدی سنگه را برای استبصال و قلع آن
مفسد با دیگر امرای تعین نمودند تاب مقاومت و مقابله نیاورده
بزمیداران دیگر پناه برده روپاه صفت بکوه و غارها در آمده بسر
مدبر تا آنکه از اثر اقبال عالمگیری دستگیر گردید و سر او را بریده
مخصوص آوردند و بموجب حکم بر سر دار مکافات انگشت نمای
عالمیان گشت • بیت •

بسی دیدم درین دیر پر آفتاب • بدی را جز بدی نبود مکافات
صندت راجه روپ سنگه بعقد پادشاه زاده محمد معظم در آوردند و
مجلس طوی قسمی آراسته شده که نظار گیان عالم بالا بهزاران
چشم محو تماشا گردیدند اندرون قلعه و رستهای بازار چوک در هر
طرف چندین هزار فانوس و چراغ بدی بانواع اختراع شعاع
انروز زمین و آسمان گردید • بیت •

زیس شمع و مشعل برافروخته • زمین همچو مشعل شد افروخته
چراغان چنان گشته عالم فروز • که گذاشت در دهر یک تیره روز
قریب در لک روپه مروراند و مرصع آلات پادشاه زاده محمد معظم
عنایت فرمودند و لک روپه نقد مع نبل و امان با از طلا و مرصع

وقت تسامحات مهربانه عطا نمودند وقت سواری شهر گشت از مردان این
اقسام آنشدازی که هزارمندان این فن انواع تعدده نگار بودند و بدین
زمین گل افشان و آسمان پر از سازه های درخشان گردید و صدای
جوش و خروش آن پیچرج روان رسید لک روپیه را روز عروس
روزی بی ششصد و نه هزار روپیه به کلانوزان عطا فرمودند *

بمهاراجه جسونت سنگه حکم روست ده از احمد آباد خون را بدین
سوت اصبر الاسرا بوسان و در استیصال سیوای بدست نهادند -
قطب الدین خان موددار چونانکه در میان مادر سر که تا رسیدن
صوبه دار از احمد آباد خبردار باشد - درین حال حکم تسخیر ولایت
بلان که در صوبه بهار واقع شده و سه ولعه و آب را تصرف نمودار آنجا
بود و از تمدی و سرکشی آن کامر بدینها تمام سنگه آن صوبه در
منصوبه فرار و اضطراب زدگانی می نمودند بدو خان فرمودند -
ترددی که در تسخیر آن از داود خان برافتن بعضی کومندان
بظهور آمده اگر سمند تیز کام خامه را بحکوم تغصیل آن بچولان آرد
از سرشتن اختصار دور می آید - حاصل کلام بعد از کوشش تمام و
شهادت شدن و بحکم واصل گردیدن صالح و طالح که چندین هزار حوار
و پیاده بکار آمدند و بدار الجوار پیوستند و کارزارهای رسمانه و
ترددات مردانه بظهور آوردند بتصرف اولیای درات واعره در آمد
بعده که از روی وقائع بعضی والا رسید داود خان مع همراهان بعطای
اضافه نمایان و دیگر عنایات میان چشمان معزز گردید - در همین
سال امیرخان از تغیر مهابت خان بصوبه داری کابل مقرر گشت - و
فاضل خان میرمهمان از مستقر الخلافت رسیده شازده لک روپیه

را هواهر و مرصع آلات و مروارید از نزد حضرت اعلی آورده از نظر گذرانند - از شنیدن خبر واقعه خلیل الله خان بخانه آن مقفور مرحوم تشریف برده در تسلی امیر خان و روح الله خان و زوجه و صبیله او ایستاده به عزیمت غمر مکر معزز ساختند - هشتاد فدیله فرستادند خان خانان بابت شجاع از نظر گذشت سه صد و پنجاه و پنج آهوی زنده شکار بدست آمده بود از راه تبرج در صحرا سردادند •

ذکر مهم آتام بد النجام بسرداری عمده امرای

خجسته فرحام خان خادان عرف معظم خان

ملک آشام که وضع زیست مردم آنجا و ملت و آئین آن جماعه و آب و هوای آن دیار از غرائب روزگار توان گفت متصل امت غرب شرقی شمال بنگاله بجنال طولانی واقع شده طول آن در صد کره جریبی تقریبی و عرض آن کوهستان شمالی تا جنال جنوبی هشت روزه راه دارد اکثر کنار ساحل دریا واقع شده گویند وطن پیران و یسه وزیر انرا سیاب امت و راجه آنجا خود را از اولاد پیران و یسه میدانند که ابتدا آتش برمت مجموعی بودند بمروار امام از کافران بت پرست غیر مکرر هتد گشتند و تمام سکنه آنجا و رعایای آن سرزمین افسان صورتان نهضت صفتند و آن جماعه اکثر درهانه می باشند مردم عمده آن جا چادری از جنس ابریشمی که هم آنجا بهم می رسد می پوشند و کفش و دستار دران دیار نمی دانند سمت شمالی آن دشت خطا واقع شده قبل بسیار دران جنگل پیدا می شود و جنس عود و مشک و طلای رنگی از جمله محصول آنجا است و نمک بمرتبه

که باب است که بر چهاره هیچ مرد، زن آنجا هم نمیکشند و نه که
 بصورت افسان هم نمی مانند بختی صورت و صورت و صورت و صورت و
 و نه آن سرزمین بختی بر هیچ گنده، ماش و دیگر جانور که
 می باشد خصوص گنده که بختی و هندی، راجه، و دیگر و
 می برند حاصل زراعت و اوقات دیگر طلا و نقره و در اوقات و
 صیغه داد و نقد و محصول و اوقات و آنست که می آن آنچه و می
 میگذار آنجا عوض محصول و دیگر طلا و نقره و می و می
 میزند جمعی که برای عمل گند آوری طلای مذکور از طرف
 زمینداران عمده میروند بدست هزار نفر بعد از ضبط ملک
 خاکیان بشماره آورده بود و کسب و کار صورتی آن چهاره
 بر آنست که هر نفر یک توله خاک طلا در سال میفرستد پس کار راجه
 آنجا می دهند - و بر اوراق ازان دیگر که تجار طرف خطا در بند و صورت
 برای فروختن می آرند بسیار دوده - اشجار و ارجیل و قو و و و
 و اقسام نهشکر و طلا و نقره و اندک از اندان فیاس میچند
 مداخل آنجا است اسب کلان و دراز گوش دران ملک بهم نمیروند
 و نمی مانند و اگر آنجا بروند اعتبار بسیار دارد کونست که اسب
 خورد و نانگن باشد و قسطاس و فرش پری از آنجا بدیدار دیگر دهند
 بختی می بروند - کفار آنجا خلاف مشرکان هند از همه حاکم
 ماکول اللحم و غیر آن می خورند و از خورده و نیم خورده مسلمانان
 نفرت و احتراز ندارند - و هرگاه زمیندار عمده و راجه آن سرزمین به مردم
 زن و خدمت را مع مرکوب سواری و فرش و ظروف طلا و نقره و بونج و غمره
 غله که دران ملک در زمان حیات استعمال می نمایند و زنجیری که زن

و سرور عهده آنجامی بودند و از جنس عطریات و نواکه بقدر کفایت
چند روز ایام حنات همراه او نرفته در دهم که زیر زمین بوحشت
خانه کلان تیر ساخته نگاه میدارند گرد او چیده آنرا ذخیره و توشه
آذات او نامیده در با آمدنی پر روی او می بخندند چنانچه مردم
اشکر خان خاقان که باحاطه بحر بر خواهد در آمد میانه‌های خطیر
و زیر زمین در آورده منصرف شدند و چند لک روپیه و جنس
خان خاقان از اموال اسوات آنجا بضبط در آورده بپناه داد حاصل
کلام چون زمیندار آن حدود که مالک کاسروپ نیز بهمان ولایت پیوسته
است و باهم دیگر موصالت داشتند از مدت بدست سال علم
سرکشی و مسکن بر امراخته ائرجا های تعلقه صوفه بنگاله را
بسیب قرب و جوار تاخته رعایای مالگذار بادشاهی را با جمع گذر
از مسلمانان هر سال دستگیر و مقید ساخته بدیار خود برده مضرت
مالی و جانی و خفت دینی می رساندند اسلام خان صوبه دار
بنگاه که در عهد حضرت اعلیٰ مع سرو سامان بسیار برای تند و
گوشمال آن جماعت بدنگال کمر همت بسته بود بسبب عزل که در
همان ایام او را طلب حضور نموده وزارت باو مقرر فرمودند آن مهم
با بصرام نرسیده بعد که شجاع خود را به پناه زمیندار رخنگ که
یکی از زمینداران آن حد در بود رساند و اثر از مال کار شجاع ظاهر
نگردید خان خاقان بعد بندوبست جهاتگیر بگرو دیگر تعلقه بنگاله
وجه همت بر مهم آن مرز و بوم شوم بسته بگرد آوری پناه و مصالح
تسخیر آن دیار پرداخت چون راجه آشام و زمیندار کوچ بهار با هم
بهیم براین که بسبب اتصال سرحد باهم عداوت همچشمی موروثی

داغند از انتشار خبر عزیمت خان خلیان قبایل انواریه را
 اساقه‌ال هر دو راه یافت و هر یک عاصه بخندست خان خلیان
 میوه حال مشتمل بر اظهار اطاعت خود و ائدات راهزنی‌های
 فوشند التماس امان خود و درخواست استیصال مدعیان
 بمیان آوردند و نداستند که مدیات دایمی را بآن ده بخشید
 راه باصت اول از رخت هستی خودها را داد که حال خلیان
 ادای هر ده زنده‌دار به کش و اکتاف و مصیبت داشت و جواب
 حکم قلع ربه شعر بود که رسید و خان خلیان بر سر انعام
 طاعه گدیری از سوچون نمود و توتاده و دایره که حکم آن ضعیف بود
 بران موقوف است و مصالحه کززار خلیان در تیر ولایت گذاشت
 آنچه ترددات و محاربات و تدبیر کززار زان شود باشد شجاعت
 دران دبار بر روی کار آمد و بر صفحه روزگار سانکار صاده و تدبیراتی
 که بعد از جنگل بری و صاف نمودن راه‌های برار اشجار بود
 بهنگام کشیده که طائر خدال را بحال عبور از اینجا می‌نمود
 دران کوهستان نموده و چندین هزار کافر دارا حوری را بدار الدوار
 فر تاده و جمع نثار از موج پادشاهی بر تبه شهادت رساندند آن
 دین محمدی که هرگز دوش در نزدان آن مرزوبوم نرسیده بود
 در بقعانهایی هر یک به روحیات اینجا بلند آوازه ساخته و باعث
 قطع شجر حیات آن بدکشان گردیده اگر خواهد مفضل باحاطه
 تحریر در آورده و تر و جلد علل خود مطالب گردان اما سامعه مستمعان
 و مطالعه کنندگان را از لذت تذکار آن موعود ساخته و قره چند از
 نردن آن رستم زمان بر صفحه بیان می آرند گویند که اول بقعه

پاکر و شمشیر بنکر و کچور کوچ بهار ولایت بهرام نراین کمر سعی
و همت بر بست و چون لفظ نراین با اعتقاد باطل آن گروه بلا تشبیه
دائم مقام اسم اعظم معبود است که بالاتر ازو خالق دیگر نمیدانند
و نراین سرزمین بتها همه بنامونه اسم نراین قرار داده . نصب کرده
پروا نش می نماید و هر راجه که آنجا حاکم گردد لفظ نراین را
تجدیداً جزو اسم خود مینمایند و سکه که در آنجا میدهند صورت همان
صع بود بران نقش نموده با اسم نراینی را نیچ می سازند و راجه آنجا
دائم محبت باد غفلت بوده کار و مهار مملکت را بوزیر مستقل
خود سپرده خود در عیش و نشاط میگذارد - و در کمال زشتی
صورت که حق سبحانه و تعالی خدای کل آن زمین را موافق
دایانی باطن آنها سرزده و همه سکندره آنجا در زشت رویی
بر دیگر فوقیات میجویند و از طرف عمارت و بنا و فرش خوب و
حوض و مکانهایی مرغوب و مطربهایی محبوب که از اطراف می
آیند بدستور صاحب طبعان زندگانی می نمایند - و ببلکان قیروندان
و شمشیر آن قوم بد نوم بزهر آب میدهند زخم حربه دست ناپاک
آنها بهر که میرسد همان ساعت ورم نموده جان بر نمیگردن و علاج
دفع محبت آن از خوردن و مالیدن کسیر که قند بیخ فسمی از
نباتات اذین آن سرزمین و از جمله میوهایی خوش طعم بلاد هند
است و در شاه جهان آباد و نواح آن دوازده ماه در بارار می آرند
می شود القصه آن سده سالار تهور نشان وقت عزیمت این مهم
فرمود که نواره مصالح جنگ را دریا نوردان باهنام محمد مغیم
از راه دریا بیاورد و مخلص خان و احتشام خان را با جمعی از کومکیان

خطر حبل افواج بحر امواج باطفال و عیال سر بصر را و کوه
گداشت بلا تردد قدم و سقف و سفان آن مکان بنصرف بهادران
در آمد در اندک هر که هر چه باوت غارت نمود بعد از آن سید محمد
صلواتی مدد بنگاه را فرستاد که جای آن مدفن چنان ضابطه تعیین
نمود و حدود همه جای با تمام پردازن که احدی بمال و عیال
و دارا دست دراز ننماید و آنچه اموال را به بیم نران باشد
بیط آن و دست شکافی و اجرای احکام اسلام پردازن و سید مذکور
مدفن تمام نمود که متعرض حال از و احوال سکونت آنجا هیچ احدی
ننماید و سیاست برای نسق حکم و طع بد و گشت و بدنی
غارت پیشکن نمود و بدستلی امان جان و مال رعایا و غربا
پیداخت و اول سر و روی بت فراین کلان بضرر کلانک و بازوی
اسلام شکسته بعده بتهای دیگر را دست و پا از هم جدا ساخته
با می بام تختانها بر آمده از هر طرف صدای اذان دین
محمدی را بلند آوازه ساختند و نزار آن بگوش هوش باختگان
آن سرز و بوم انداختند و مکرر صدای منع تاراج و غارت نموده
صدای امن و امان را سامعه افروز مقدمات و رعایای دلباخته
می ساختند و در محانظمت خانه و گرد آوری مال جمعی که فرار
نموده بودند بطریق امانت زیاده تاکید و احتیاط فرمودند از انتشار
این خبر ترحمی که بحال و مال و عیال رعایا با وجود اثبات دار
الحربی که از آن سیه حالار نیکو سیر بظهور آمد گروه گروه از هر
صنف و قوم شروع بآمدن نمودند و خانههای دیران رو بآبادی گذاشت
و بشن نر این پسر بهیم نر این که از پدر ذخیره ملال خاطر داشت

خدمت وقت را غنیمت دانسته آمده ملازمت خان خان نمود ،
 مأمور آن پادشاه دو دین مذهب شریعت اسلام در آمد ، و همدانی
 بدست آوردن پدر و وزیر او نمود و همراه آن اسفندیار بیگ و برادر
 بیگ را برزی به همراهان در بهیم نراین و کاروانسرا صاحب مدار او
 معطر نموده و دیگر مردم معتمد خود را در رفاهت کسان آن رهبر
 جدید اسلام داده تاکید نمود ، که اطراف دشت و جنگل و دره های
 کوه بخیرداری و هوشماری تمام تفحص نمایند - و باغ و عیش
 توپ خور و بزرگ و دو صد و پنجاه زبیرک و را سچنگی و دیگر
 مصالح توپخانه بدست آورده روانه جهاگیر نگر ساخت ، اسفندیار
 بعد کوشش بسیار و سعی زیاد بهولا ناتوه وزیر راجه را به همراه
 با دین و مرزندان و چلک نفر از همدان او بدست آورده نزد حبه
 سالار خان خانان آورد - و بهیم نراین پناه بیگی از زمینداران
 سال خورده معمر آن حدود برده بود ، و مدفن قلعه و معمور آن
 مرزبان رودخانه کم عرض عمیق بود که در زنجیر آهن موافق عرض آن
 دانه - اخذه هر دو زنجیر را در گردو گذار آب بهیخ و بیخ درخت های فوی
 اسوار می بستند و هرگاه میخواستند بر میداشتند و صابون آن هر دو
 زنجیر زنجیر های خود تعبیه نموده بالای آن زنجیر دیگر بسته
 بودند که بدستبازی آن مردم باسانی بگذرند و تمام روز مترنودین
 د - ت آن زنجیر زده عبور و تردد می نمودند و سب زنجیر را کشیده
 می گرفتند - خان خانان آن مکان حاکم نشین را که هشتاد و ده پرگنه
 مشتمل بر پنج چکله بجمع ده اک روپیه بحساب نراینی رنج آنجا داشت
 موسوم به عالمگیر نگر ساخت و اسفندیار را که از واقع کاران آن مرزبان

بود آنجا گذاشت و دو جماعه دارآمده را با هزار و چهار صد سوار و دو هزار بند، ضعیفی همراه او مقرر نموده فاضی تیمور را دیوانی آن ضلع فرمود و شایسته مقام برای بزدوبست آنجا نموده متوجه نسخیر آنام گردید و دلیرخان را بقراولی و آغرخان را هراول ساخته میر مرتضی را با توپ خانه پیش قدم نمودند و نواره را همه جا بهمردمی فوج همراه داشته دراین جنگل غونخور پر از اشجار خار دار و راههای ناموار داخل گردیدند با وجود از صعوبت راه بمرتبه تردد از آن بیشه‌های وحشت افزا دشوار بود که باد را هم گذر از آنجا متعذر می نمود اما آن سپه سالار نامدار با دیگر بهادران کار طلب دامن همت بمیان جان بسته بهمان دستور اول بمدد تبرداران و عمل جنگل بری پرناخته بکمال احتیاط و حزم بقطع اشجار بدستگیری تیشه و انواع الحاحه کوشیده آن بیشه و جاده را وسیع بر لشکریان ساخته طی مسافت و قطع مراحل می نمود و بدفع مفسدان کوه نورد آن ولایت که از اطراف یمین و یسار نمودار میگشتند می پرداختند اگرچه چندی از ده نژادان نفساس صورت آن سرزمین که بکمند قید در آمده بودند باظهار رسوخیت راه نمائی راه بی تعب می نمودند اما سردار آزموده کار اعتبار برگرفته و حرف آن جماعه نا بکار ننموده بهمراهی نواره راه گذار دریا از دمت نمی داد و هر جا فائق قلب پر از دلدل و آب زیاد پیش می آمد شاخهای درخت و پشتهای بانص بریده با کاه بسیار انداخته از بالای آن چون موج سبک در فوج فوج می گذشتند بدین کساله گاه نیم گروه و گاه یک گروه راه بهمردانی نواره طی مسافت می شد و خان خانان اکثر

، غار شده برای تسای و جذب قلوب سپاه بمرد همسان اخلاص
 نشان پنداشته این شعر حافظ بندراز را وزن زیاده ساخته بود .

• بابت •

« گرچه منزل بهی خطر ناک است . مقصد نا بد است »

• هیچ راهی نصحت کو را نبست باین غم سخو . •

و بدان محنت و تردید که گاه شام و گاه سه پیر دیوانه آمیز میسر
 می آمد بعد رساندن منزل چون دراز سمرقانی ملاحظه شنبخت بسیار
 بود تمام تمام شب آن شب بیدار شد حادث خود بداد و خبر از بیدار محراب
 آورد که توال و دیگر مردم آرام طلب می گردید - ناز و بیهوشی رحمتند
 ده سراو بغلک برین کشیده بود و بر سر آن کوه دو قلعه احداث
 نموده بودند که بیست هزار نفر جنگی از برفنداز و نیم انداز و دیگر
 مصالح قلعه در آنجا موجود می بود از آنجا تا جای حاکم نشین
 یک ماه و چند روزه راه نشان میدادند و می صد و هشت کشتی
 جنگی زیر قلعه بود بعد رسیدن بفاصله دو کوه از آن کوه دیگر اقامت
 نداشتند سپاه را فرمود که بکمال خیرداری فرو آید و معتدلیها
 انتر روشن می نموده باشند و نواره را حکم نمود که مقابل نواره رور
 قلعه کفار اندازند و لشکر مامور گردید که حاجبا مورچال بسته
 بتدبیر تسخیر قاعه پردازند و برای همراه گرفتن آشامیان که دیگر
 بمردم قاعه کوسک نتواند رسید و شب خون نتوانند نمود مردان
 گاری مع حوار و پیداهای بسیار بر هر پشت کوه و راههای ریخته
 دار دشوار گذار تعیین و مقرر نمود از آنجمله طرفی که وسواس رسیدن
 کوسک زیاده بود آخر خان مامور گردید اتفاقا سه چهار هزار پیداه

و در مفاصل آن دیوار را با آغز خان مروکار مقابله و پیکار افتاد و تیراندازان
 بدخطا کار اطراف مغلیه فرور گرفتند و آن شیر بدش شجاعت نبود
 نه از راه مقابل آنها نموده بسیاری را بقتل رساند با وجودی که در انوقت
 مردم کم تاغرخان بودند و هر ساعت بر جمعیت کفار می افزود
 و چند سوار مغال بدرجه شهادت رسیدند و زخمی گشتند و دوچنان
 حالت زخم تیر زهر دار بهای آغز خان رحید و همان ساعت وزم
 و جمع او ظاهر گردید باز بحمله و ستمانه آنها را از مقابل برداشت
 و چند نفر آشامی را زنده دستگیر ساخت بعد از تایید فضل
 ایزد متعال هیبت آن بهادران کوه نبرد و مبارزان دریا نورد در دل
 آن وحشی نر اداان بد نهاد چنان افتاد که اصلا بحنگ دل نداده دل
 و حوصله باخته وقت شب از هر گوشه و کنار راه فرار اختیار نمودند -
 از آنکه سوار جنگ و نبرد آنها بر پیاده و جنگ دریاست و در
 خشکی صد پیاده مسلح آنها از ده سوار بی یواقی میگریزد بیشتر
 از آن کوه فرود آمده بمدد نواره خود رسیده بقصد مقابله و پیکار با نواره
 پادشاهی بفکر کارزار پرداختند و کشتی بسیار که معطل و زیر آب
 غرق بود بر آورده بران کشتیها سوار شده مستعد دار و گیر گردیدند -
 روز دیگر چون زوبق جهان گرد خورشید از افق بحر پر موج بر آمده
 پرتو افزای بحر در برگردید همه دار تهور نشان اطلاع یافته با کوه
 و دبدبه زهره شگاف بقصد مصاف آن مخفیان تیه ادبار سوار گشته
 رو بجنب حصار آورد و هرچه توانست مردم جنگی را مع مصالح
 توپخانه بنواره رساند و جوقی دیگر از سپاه بکنار دریا که بروقت
 بمدد نواره بتواند رحید نگاه داشته آشوب افکن آن تخته بند ان

دریای قدرت گردید و از هر دو طرف گشته‌ها حرکت آمده از ...
گوله توپ و تفنگ و انداختن بان دریا را بگوش و گوشش نظام
آوردند و از طرف خشکی نیز بانهای آتش فشان شش گداز آواز
مردن ناگهان بگوش هوش و عقل دل باختگان می رساندند از آنکه
از هر دو طرف مصالح جنگ مبارزان اسلام تراز اولی در میان
آن بر و بحر گردید و مدای توپ و تفنگ هم آهنگ آواز گوله گشته
در گوشها پیچید و از هجوم دود باروت که چون ابر تیره ببلالین
روی دریا را مرور گشت نامدت غالب از مغلوب معلوم نمیدردید
چون بان در کشتی کفار کم بود و هراس اقبال عالمگیر در دلهای
دل باختگان آن بدکیشان راه یافت بعد از دست و پا زدن بهیار
و مردمان بباد دادن جمع بی‌شمار گشته‌ها را در دریا را نموده راه
فرار اختیار نمودند و نوار پادشاهی بتعاقب پرداخته چند کشتی را
از زدن بان و گولهای توپ کوه ربا غرق ساخت و بمرتبه کار و عرصه
تردد بر آنها تنگ گردید که بسیاری خود را بامید شنا نموده از آب
بر آمدن بدریا انداخته طعمه نهنگ و ماهی گشتند و بعضی از
مددات گولهای جان ستان گشته‌ها را بگذار رسانده از نوار فرزد
آمده رو پناه سنگهای دامن کوه و درختهای صحرا آوردند و برخی
که بوهیلک شناوری جان برگزیده تا از آب بر آمدند بدست مبارزان
شیر شکار گرفتار گردیدند و مد و چهل کشتی هر از مصالح توخانه
و مد و چهل توپ و آدمهای دل و جان باختند باگیری بقصر
بهادران در آمدند و فتح هر دو حصار نیز بلا تردد کار زار مبصر آمد
و چنان مکان قلب و قلعه آسمان شود هر از مردان جنگی را از اقبال

بعد و سال پادشاه ذو الافعال و معی آن سپه دار نامدار جفین بآهانی
 بنسخیر در آوردند بالجمله خان خانان بعد تقدیم شکر الهی و
 ملاحظه نمودن اطراف و اندرون قلعه عطاء الله نام را با مصالح جنسی
 و تنبی ضروری در آنجا گذاشت و بقصد تسخیر قلعه کورتهی که
 آن ندر از مکانهای قلع آشامیان خون آشام بود متوجه گردید بعد
 تصدیقات و مدمات شداند راه چنانچه بذکر در آمده طی مراحل
 و منازل پر تعب نموده بجای رسیدند که دو قلعه هر دو طرف آب
 مقابل هم بنظر آمدند که هر یک ازان بآهان دعوی هممیری
 می نمود و نوارها بر از اقسام مصالح جنگ مابین هر دو قلعه
 در دریا نمودار گشته و مسموع گردید که قریب یک پیاده میان
 هر دو قلعه و در کشتیها از آشامیان بد خصال موجودند اما
 از اقبال خدیو ظفر فرین نصرت مآل بهمان تدبیر و تردد رعاب
 و هراس در دل آنجماعه بد اساس راه یافت و بلا تردد سیف و
 سنان که در خشکی بمیان آید صدای دار و گیر در دریا بلند ساخته
 هر دو قلعه را خالی نموده بدستور راه فرار پیمودند و قلعهها
 مفتوح گردیدند و خان خانان اندرون و بیرون هر دو قلعه را ملاحظه
 نموده زبان بشکرو و پاس ایزد متعال کشاده جمعی را برای حراست
 هر دو قلعه گذاشته پیشتر مرحله پیمای گردید - بهمین دستور بدستگیری
 بهادران قلعه کشا که بهرجا می رسیدند از صدمه دم اسپان مبارزان
 کوه نورد شیر شکار و پیش آهنگی نیلان کوه رنذار و ترکدازی مغان
 جان نثار خصوصیکه بهادر میدان رزم آغر خان که همه جا پیش
 قدم دلیر خان بهادر دیو نبرد بود دلاوران دریا نورد شیر نبرد نوار

مدگی و قلعه‌های آسمان شکوه آن خلع را که مور و لایخ وار بر از مردان
شده نبرد آن سرزمین بودند معصوب و در اضطرار مکر و دمار اختیار
نمودن می انداخت و همه جا ها و مکان‌های قلمب را که تحت پر
تفصیل آن قلم را رنجه نمی دارد بنصرت پادشاهی می آیدند -
و از آنکه بعضی حرنجوار مجاز پدیده را بر حرنجور مکتبی می -
در آمده گذاشته بودند و بسیاری از آنی تاخت ، امروز دوری
بنا بر مرخص گشته بودند و در اشکر جمعیت کم ماندند - از
مقابل هزار سوار و بیست هزار پیکار آنها حکم رفته گوشت داشت
که از مقابل شیر و گرگ دم خورده رو بگریز آوردند و در شب خون
نمودند و وقت شب غافل و در لشکر بخندن فریاد دامن بودند و حرأت
زدان می نمودند و بسبب کمال خیرداری و هوشیاری ، خاں خانان
که خود اثر اوقات بجای کوتوال می گردید و هوای آگاه اول پاس
شب که همه بیدار میباشند عدا بخواب میرفت و در آن وقت آرام نمودن
ملیحه ت میدادست بانی شب خصوص دوپهر آخر شب تا سفید
صبح تا وقت جمعی روز چشم برهم نمی گذاشت بر خلاف دیگر سرداران
که اطراف تعبیر گشته بودند اکثر بسبب شب خون نمودن ناگهان
و تاختر آن مفسد پیشگان نصف شب و آخر شب که دست برد
نمایان می نمودند بمعرض تلاف در می آمدند و بسیاری کشته و
زخمی می گردیدند و فوجها مع مال و ائقال پامال شب خون
زدن و دست برد نمودن آن جماعت بد سگال می گردید و چشم
زخمهایی عظیم که بخبر بر تفصیل آن نمی پردازد بانواج پادشاهی
می رسید - آری مدتی سالاری که اهریست خطیر مدتی بشارت

و امروزه پیاده خدمت بآن همه خبرداري که خان خانان مي نمود
جمع کثير در گوشه و کنار لشکر بیدار و هشیار شب بپایان می آوردند
و روز طی مسافت می نمودند بعد نزدیک رسیدن بقلعه بهیم کتد
که از اعظم قلعه های فلک هائیه آن ضلع و حاکم نهین بود روزی
قبل ازان که بمنزل رسند از وزیدن باد تند و فراهم آمدن ابر نیره
و ریختن تگرگهای کلان و ژاله های جان ستان که چند گهزی
متصل چون بلای ناگهان از آسمان نازل می شد و بر سر و روی آدم
و پشت چارپای می ریخت و هر جامی رمید مجروح و زخمی می
ساخت غریب تراز در لشکر انداخت و بمرتبه باعث تهلکه و
بی آرامی لشکر گردید که آدم بسیار بسبب زخمی گشتن و باد
سرد زمهریر آسا وزیدن هلاک گردیدند و چند کشتی از تلاطم دریا
غرق گشتند بهر حال آن روز و شب را بپایان رساندند چون بپای
قلعه رسیدند بمسافت گوله رس فرود آمدند ازان که آن قلعه در کمال
ستواری و استحکام شهرت تمام داشت و همه سرگروهان آشام بامردم
بی شمار از ضرب شمشیر و صدمات نوح اسلام بدان قلعه پناه
آورده بودند و قریب سه لک پیاده در آن جا فراهم آمده باهم
عهد موافقت در کارزار با لشکر خان خانان بسته انتظار افواج
پادشاهی می کشیدند و مکرر لشکر پادشاهان سلف شرقی دران پای
قلعه بحدوث تاراج رفته بود و دل پیاده نصرت انجام از اجتماع
ازدحام آن گروه و ملاحظه مر بفلک کشیدن آن کوه پر شکوه پاره
متوهم گردیده و خان خانان که بآن سرزمین رسیده فرود آمده
بدادهی همه پیاده پرداخته برای بستن مورچال و دهممه دلیر

خان و دیگر امرای کارطال را سامور زده و سه شب و روز آواره آن
از بالای قلعه برتن گواهِ توپ ز تفنگ و انداختن سنگهای این
روایی کلان برداختند و آدم و چهارپای بسیاری زخمی و کشته
ساختند و فرصت دمدمه بستن و موچال پیش ندان دادند و
شب چهارم شبخون عظیم آوردند که چهار طرف فوج را گدازشکر
مدایی نگیرد و وزن بلند گردید و زهره شیر مردان صراف دیده را
آب ساخت و در آن شب از دیرخان تیریدی که بسوچ و مان
راست نیاید بعرضه ظهور آمد و آدم بسیار ضعیف و زخمی شدند و
پاره چهار پایی کنار لشکر بدست آنها افتاد و از سرزمین آن مردودان
نیز از دست افغانان دایرخان و راجه پویه همراه راجه پیر سده
جمع کثیر بدوالبوار پیوستند بعده بمصلحت دایرخان و دیگر بهادر
رزم جو قرار بران یافت که آشامیان بدحصال را فرصت و مجال
سرانجام محصور گردیدن نداده - پیر فضل الهی را پناه خود ساخته
یورش نمایند و باین قصد فائحه فیت خیر خواندند و چند نفوس
جاسوس پیشه با وقوف را برای تحقیق راه قابل یورش اطراف
قلعه تعیین نمودند درین ضمن یکی از بدبختان جدید الاسلام آشام
که مدت در لشکر قبل ازین مهم نوکر بوده و دائم دم از قدویت خود و
واقف بودن از همه مکانهای آن کوه میزد بواسطه یکی از همدان
حاج خانان آمده ظاهر ساخت که چون من واقف راه و بیره
ملک و رویه این قوم بدان راه ام و از هر وجه این سرزمین اطلاع
واقعی دارم رهبری و پیش قدمی لشکر وقت یورش بمن عزمینند
خان خاندان با همه تجربه کاری و حزم و احتیاط که داشت فریب

او حورده راهزنانی فوج با او نمود بعده که دلیر خان و دیگر
 بهادران کمر عزیمت یورش بستند آن آشامی بد انجام بیعام باهل
 فاعه و بستاد که فلان سمت که راه قلب و آب خندق عمیق دارد
 اسرا ستم را بدم تیر و بلای نام شما می آرم و در وسط شب رهگرایی
 سه ست مقصود گردیدند - چون محاذی دروازه که در وسط او دیوار چون
 توبه استوار واقع است رسیدند آن مردود میر مرتضی داروغه توپخانه
 را گفت که بزود گوله را چنگی و تھنگ پیهم اشقبا را طرف
 خویش مشغول سازد تا از طرفی که من برای یورش می برم غافل
 گردند و مراد آن شقی ازین گفتن این بود که مصالح توپخانه
 که همراه گرفته اند بوزن دیوار کوه رایگان صرف شود و میر مرتضی
 باهنام برقی افروزی توپخانه برداشت و از بالا تارک و ژاله اجل
 باریدن گرفت و جمع کثیر تلف و شهید گردیدند و دلیر خان را صبح
 ناشده بر سر خندق برد که آب آن از هر طرف چون بحر عمان پایان
 نداشت و از بالا آشامیان باقسام حربی جان ستان آماده کارزار
 گردیدند و از اطراف گوله و حقه آتش و سنگ باریدن گرفت بهادران
 نصرت نشان باوجود مشاهده نمودن مرگ بی امان بچشم تیان دل
 از امید حیات برداشته رستمانه ثبات قدم ورزیده داد جلاوت و تهوری
 میدادند خصوص دلیر خان و آغر خان در بحر بیکران خود جوشان
 و خروشان امپ انداخته شناکدان اختیار عنان بحافظ حقیقی
 سپرده توکل بذات یاک او نموده آنچه نهایت شرط جانفشانی و
 طریقه پیش آهنگان جان نثار است بنقدیم رسانده از باریدن آتش
 بلا اصلا نه اندیشید در میان آب و آتش که از سر گذشته بود فیل

• می‌راندند، هر چند بعضی افغانان انداخته نهاده بودند که کارشان
 گذشته که امید نجات از میدان آب و آتش داشته بودند، اگر چه
 این بحر خواجه را برآمده بود، سوای سردسنگ کوفتن و جان دادن
 دامن فائده نخواهد داد، مقاصدای بی حساب آنست که هنوز
 قاسمی وقت باقی است به نگاه مراجعت نموده تا رسیدن
 نسیم قلعه باید برداخت - دلیران آتش بیدار می‌زدند، در خود
 همه را ندموده و سعادت شهادت را سرمایه نجات دانستند، دوازده
 فیلهان، سائک، دهمت، زده، فیل، پیش، زانی، دهمان و...
 حاکمشان دیگر مثل آغرخان و قزاقان، خال مع معدود، چند باسعادت آن
 دوازده معرکه کار را تکمیل کردند، خود را آب جانمانی زدند • دست •
 • تیغ نهنگی بر افراخته • بتیغ از نهنگان سر انداخته
 چنان خامت زرمی زبالا بست • فتاده دلاان همچو ازباده بست
 بهره گوله اجل می‌رسید، آب سر فرو رفته باز هربالا نمی‌توانست
 نمود جمع کثیر درجه شهادت رسیدند، دران حالت آن ملعون
 رهبر که در فکر فرار بوده و آغریه او را بسته باخود داشتند از رسیدن
 گوله غرق بحر فنا گردید و جمعی دیگر ازان نهنگان جلالت از زخم
 بددوق و سنگ سرخروئی ابد حاصل نمودند و سه چهار گوله تفنگ
 و سنگ در جوشن دلیران رسید که که بدن او نرسیده هوش گریخت
 و کارگر نشد آخر بر فراقت چند شیر دلاان دریا نورد آتش نمید
 شناکزان بپایه حصار که گوله آنجا نمی رسید رسیدند و دلیران
 دوزر بازوی خود و مدد همدان جان باز و کمند جرأت و حمایه
 شجاعت مانند شهبازی که خود را بقصد صد زدن دلاان می‌راند

کوه آسمان شکوه برآمد و بعد بالا برآمدن نبز چنان داد تهوری داد که اگر بستم دستان شمه ازان داشتای می شنید زبان بانصاف کساده اسم رستمی بر خود می پسندید و اگر افراسیاب آن حرارت و جلالت او را مشاهده می نمود انگشت حیرت بدندان میگزید و جمله همین که آن دلوزان را آن مشرکان دلباخته مقابله افتاد و هم آمیختند و وجود هجوم آن قوم شوم و قلت دلیران جان دثار بمجرد آنکه از ضرب شمشیر بهادران چندی بقتل رسیدند و از بیرون قلعه مدای شادینان فتح بلند گردید فوج فوج کفار رو بفرار گذاشتند و بهادران دیگر باتفاق میر مرتضی و جمعی از مبارزان بانام ونگ بلا فاعله فرصت بداد جان ازان دستقدم رسیدند و آشامیان از هر گوشه و کنار قطار قطار راه فرار اختیار نمودند و گاه بسیار در وقت عزیمت بدارالبوار پیوستند - خان خانان از وقوع و مشاهده چنان فتح نمایان و جلالت دلوزان بعد مفتوح گردیدن قلعه خود را نزد دلیرخان رسانده آفرین گوین در بغل گرفت و نسبت بحال همه همراهان تحسین نموده دو رکعت شکر ادا نمود و فرمود منادی نمایند که احدی دمت بمال و عیال و ناموس رعایا دراز ننمایند و اطفال و عورات باسیری نگیرند - چند هزار کس آن ناکسان که بقید در آمدند آنها را مسلسل ساخته برای باروت کویدن و دیگر مصالح توپ خانه و بعضی کارخانجات که هر روز هزار ها درانجا بمزد کار می کردند روانه ساخت - گویند خان خانان بهمین نیت خیر فتح نصیب بود که باوجود دست تسلط باوقتن بعد تسخیر و مفتوح گردیدن فلاح و مکانهای زورطلب

هرچند دار الحروب باشد اطفال خوردن مال و بدل را بدانی نیست.
در آمده را مامورین ساخته در منع دست اندازی به آنها غده
ایک می نمود و می گفت که عورات و اطفال بحد تکلیف رسیده
چند روز اطاعت ظالم باشند معذورند. بعد از آن برای مسلمانان
بمحتاجه و بلند ساختن عداوتی اذان دهنی و ضبط اموال و
توب خاندان امر فرمود و جمعی که از رعایای بلاد داشت نمی بردند
آن جماعه بودند آنها را بخت و خرچ راه داده و اندک از اموال آنها
ساخت - خبرتسجیر چنین فاعله بچندان جرات و حاکمیت بهادران که
بقلمهای اطراف دیگر آشام رسید اکثر مکانهای خود را خالی
نموده و ذخیره ها را سوخته و آب انداخته - توپها را در دریا غرق
نموده بگرن آوری نواره برداختند و قریب هشتصد کشتی جنگی
مملو از مصالح توپ خانه فراهم آورده مقابل نواره پادشاهی غول
رسیده زایر قتال و آتش جدال در آفریختند و از چهار طرف نواره
همه ران خان خاندان را در میان گرفتند از آن که در آن روز قریب صد
کشتی از جمله نواره پادشاهی برای امور ضروری اطراف رفته
متعرق گردیده بود وزیر الحسن داروغه نواره نزد خان خاندان
آمده بود و مردم نواره سردار کار فرما داشتند از بسیاری نواره کفار
کار بر مردم نواره پادشاهی تدبیر گردید معینا استقامت برنده
چهار بنج بهر تردد و کارزار میدانه نمودند و تا مقدور می گویشدند
چون فاعله از نواره تا خان خاندان سه گروهی جریبی بود و مردم
نواره را مجال فرصت خدر رساندن بخان خاندان نداد تا آنکه بعد
انقضای دو باس شب صدای توپهای هر دو طرف بگوش

خان خاتان رسید و دانست که بر نواره از طرف غنیم هنگامه روداده
 همان وقت محمد مومنین نام را مع توب خانه و نقاره خانه همراه
 خود عجله عجله توانستند روایت نموده همراه زین الحسن داده روانه
 ایستاد. در آن بین تدبیر سرانایی ارشاد نمود که بقدر مقدور تاشب
 ایستاد است امشب تاز خود را برساند و بعد نزدیک رسیدن صدای
 نقاره و کرنا بلند سازند اگرچه محمد مومنین بسبب تاخیری که در
 فراهم آمدن مردم روداده هرچند جهد نمود تا باقی بودن شب
 خود را نزدیک نواره نتوانست رساند اما قریب بروشنی طلوع
 آفتاب که نزدیک بود زروق صبح حیات مردم نواره پادشاهی شام
 شرفاب مبدل گردد و کشتی استقلال آنها در گرداب اضطراب افتد
 چنانچه از ضرب گوله چند کشنی در بحر فنا فرو رفته بود و بسیاری
 قریب بغرق بحر عدم بودند درین ضمن باقی کشتیهای نواره
 پادشاهی که اطراف پراکنده بودند رسیدند همان ساعت محمد
 مومنین و زین الحسن نزدیک نواره رسیدند اول کرناچیهایی همراه
 را نمرود که صدای کرنا باظهار رسیدن کومک بلند سازند بعده آواز
 شادیانه را بگوش هوش باختکن نواره پادشاهی رسانده باعث تقویت
 دل آنها و هیبت افزایی دل مخالفان گردید و در همان حالت از
 صدای تفنگ و راسپانگی و غرش بان تزلزل تام در نواره آشامیان
 راه یافت و مردم نواره پادشاهی را تقویت تمام حاصل گردید تا آنکه
 لشکر کومکی نمودار گشت و سردار نواره آشامیان دست و دل باخته
 استقامت نتوانست و زید و بهزیمت نهاده آری تدبیر او وقت
 که از سپه دار آزموده کار بعرضه ظهور آید بمراتب به از لشکر لک

است که سردار مغرور و ناجور و کار داشتند باشد چه آنچه خان خاندان
بود شنیدن خبر هزیمت نواز را آتشاه مان زبان بشکست گشاده چه بود
برای بنادر و حاکم آن قلعه توقف ورزیده حامی نادرشاه مسیحی
عالمی بنام نادر حاکم قلعه نگاه داشته و مراد ندمانی سردار مسیحی
همه کاران که در آن مکان حاکم مسیحی آن بد عملان بود : راجه آن
ولایت اکثر این عیش و تناسل میبرد گریه و راجه آن نادرشاه
چون زبان فیلسوف را عرضه داشت مشتعل بود و او را بقتل
گذشته و التماس قبول اطاعت آید و امید عفو مع بخشش و هدایت
بخدمت خان خانان برآید نمود و بهیچ عراض و بدعتی متعین بود
اظهار عز و قبول پیشکش با هزاران ندامت و نیاز آمدن بنشاه راه
هدایت و ادعای پذیرفتن جرائم بامداد صلح رسیدند معین
خان خانان از اندازه کلمه و کلام و بیغام غدر آید از سفر بد انجام
دانست که رجوع صلح و درخواست آنها خالی از تدبیر نبود و آید
ببست و جواب داد که اگرچه راجه برگرفته خود راسخ است و امان جان
و ملک خون می خواهد آنچه درین مدت از ملک تملیقه صوبه
بنگاه گرفته نقد و جنس را مع بختر خون برای پیشتر خدمتی
پرستاران آن درگاه با بانصد فدل و مبالغ بنجاه ملک رویه پذیرفتن
روان حضور سازد و هر ساله پیشکش مقرر نماید التماس او را بحضور
معروض داشته التماس عفو جرائم او نموده خواهد شد - درین ضمن
عوضه یکی از مسلمانان با نام و نشان که از مدت عوض مبالغ
خطیر در قید آن راجه بود بطریق پنهانی رسید مشتمل برین که راجه
از هیبت صلابت و تدبیر صدقات فوج شهر آشوب و اعانه کشان

کوه بدر پندرام غدر آمير براري امان فرصت نوار بميان آورده - درين
 مابين آنچه توانست از زر و نقد و جنس ماليت در اطراف مرزنامه
 تورها را در آب غرق ساخته فيلان را سر بصدر داده خود نير آواره
 دشت اديار گرديد خان خانان از شنيدن اين خبر بمرعت تمام
 سوار شده خود را بدان مكن رسانده با احتياط تمام سير و گشت
 جباها نموده همه جا بنزد و بست و مدح غارت فرموده بضبط اموال و
 انقل برداخت و در باب صد کشتي بي ملاح که در انجا مانده بود
 دحل نوار بادشاهي ساخت و بناخانهها را مسمار نموده بذلي مسجد
 گذشت جمع گذير از محبوبان مسلمان و هفود ملک پندشاهي
 که از مدت دريذ بودند از زندان بر آورده رعيت خرچ راه نموده
 بوطهاي آنها رخصت ساخت و دو صد و بيست ضرب نوپ و
 سرب که در آب انداخته بودند بر آورده داخل نوپ خانه سرکار
 نمود و رياده از صد ميل کوه هيکل و سه لک روپيه را طلا و نقره
 و امنعه بسيار سواي آنچه بدراج ردت بضبط در آمد ديگر
 از سرب و باروت و شوره و گوگرد و عود و مندل و حرمناهي غله
 آنقدر فراهم آمد که قريب هزار کشتي براي برداشتن و پر
 نمودن آن مطلوب گرديد و سواي خرمناهي غله که برروي زمين
 از سر رشنه کاغذ بافتند يک صد و هفتاد و سه چاه غله و انبارهاي
 مدون بعد تفحص بهم رسيد که از انجمله چند انبار که بوزن در آمد
 هر کدام از ده هزار من برنج و ماش و ديگر بعضي جنس ماکولات
 کم برنيامد و از در آمدن و بهم رسيدن انبار هاي غله که باعث رفاه
 خاني انله و سپاه گرديد خان خانان نهايت مشغوف گشت و قدغن

ممودند و بنحوا انبار با احتیاط تمام برای اتمام بر شغال که زندک رسیده بود، ناخبره نگهدارند بانهی و فراخور حالت بهمه راهان دست نهاده مقدمان و رعایای مالگذار اطراف را عهد بر قبول امران داده طابیدن و خلعت بخشیده به تسلی آنها پرداخته و به قول معاف فرموده خطبه بنام نامی عالمگیر بادشاه عالم بنان تازی خوانده و طلا را بسکه همایون اسم عالمگیر سربخوئی بخشید و نواح نوادیدی ا. ممدوم فرموده - اگرچه خیار خندان در دگر بدست ارباب راجه آن دگر دستار برداخت اما چون موسم ترساک در پنج ماه دران ولایت منصف شب و روز می باران و تمام روی زمین را اندام مینمود و راه نردن مسدود می گردید رسید و دیگر امور ضروری از دستمهائی و مائی در پیش بود تعاف نمودن راجه میسر نیامد - درین ضمن از دینی کهن سالان طاهر گردید که زر نقد و جنس بی شمار که همراهم زمینداران آمده و راجهای گذشته چندیچه برسان خامه اند و بزرگ است مدفون است زندک بودند بدست میدان آوزن مردم معذره را مع دمداران بسیار تعین نمود که زر سرخ و سفید لکها مع جنس بی شمار سواي آنچه مردم تلاش نموده برآورند مضبوط در آمد و بدر مرنضی داروغه ووب خانه را با راجه امرونگ و جع از تاییان بواحتیاطت کهرگان و کرد آوری آلات و اثوات توپ خانه و سرانچه آمدند آن ملک است مقرر نمود بهمان دستور دیوان و قاضی و امضا و کردوری معامله فهم و متدین و آبادان کار و فوجدان کارزار دنده حاجتبا تعین فرموده حقیقت بحضور معروض داشته باده دوازده کلید طلا و نقشه آن ولایت بقید خصوصیات ارسال داشت و بعد فراغ تهیه

بدی همه جا نموده خان خانان سه و نیم کوهی کهرگانون در موضع
منهرا بور که در دامن کوه وسیع بود و چندان ملاحظه رسیدن سیلاب
نداشت برای تعمیر کردن پنجم ماه ارشکال چهارمی مقرر ساخت و
طراف هفت هشت کوهی فوج معقول یا سواران کارزار دیدند
نیمروزه کار برای خبرداری و سد راه گردیدن آشامیان که شب خون
دبارند بطریق تهاجم تعیین نمودند معینا مکرر کافران حوشتوار
مردم آزار در شبهای تاریک ماندن مو و ملامت و اراغ آمده بر سر لشکر غافل
شب خون می آوردند و اسب و آدم ضائع و شهید می ساختند
چون این نبرد کافور کشی و تسخیر ملک و فاعیجات از عرضه داشت
خان خازان بعرض رسید و تمام اترازی و قانع معروض گردید
باعزت سوز و خوشه و می تمام خاطر پادشاه گشت و محمد امین خان
خلف الصدق خان خازان را خلعت و سر و بیج مرصع عنایت فرمودند
و عذایات دیگر که درباره خان خازان بعد و رودخبر اضافه و فرمان آفرین
و نسیم بدستخط خاص و خلعت خاص و خنجر و شمشیر مرصع
بعمل آمد در ذکر جشن شروع سال پنجم از جلوس بتکریم می آرد *

ذکر سوانح سال پنجم مطابق سنه هزار و هفتاد

دو هجری مستعمل بر خدروا قعده مراد بخش و توجه

رابت ظفر آبت طرف کشمیر بهشت نظیر

جشن آغاز سال پنجم از جاوس مبارک مطابق سنه هزار و هفتاد

و دو هجری غره شوال بدستور هر سال منعقد گردید و هر یکی از

و ضیع و شریف موافق فسمت و مراتب کامباب گشت خزن خانان

را در عوض حسن تردیدی که از و در تسخیر آشام بظهور آمده یک

مسافر وارد می شدند و بخوارند تا آنکه مغلان بعد تبدیل قلعه بانواع
 تدبیر یک طرف بفصل قاعه کمند بسته آن محسوس بند بلا باشد
 وقت و مکان معین خبر نمودند و آن سادک لوح مافل از دغل بازی
 فلک غدار بعد دو پاس شب که مور و ماهی در خواب بودند
 سرس بانی را بر ازاد خود اطلاع داده اظهار رحمت باین مضمون
 بمیان آورد که اگر حیات وفا و فلک مدد نمود ما بهم خواهیم رسید
 و الا بخدا سپردیم سرس بانی از شنیدن چنین کلمات بگریه و فغان
 آمده گفت مرا بکه سپرده می رود ازین گریه محصلان و نگاهبانان
 حوالی خبردار گشته مهتلی و مشعلها روشن ساخته در پی جست
 و جوی کنند پرتاخته پیدا نمودند بعد که این خبر بعرض رسید بفکر
 قلع ریشه و سواس نگاهداشتن مدعی سلطنت افتاده - برهنمائی بعضی
 هواخواهان بمران عالی نقی را که پدر ایشان را محمد مراد بخش
 کشته بود چنانچه بذکره آمده بدعوی خون پدر بر انگیزند پسر
 کلان از ولایت قبول دعوی خون پدر ابا نمود و پسر درم اطاعت
 امر نموده بدعوی خون پدر در عدالت مستغیث شد و آخر
 مغضوب نظر بادشاهی گردید حکم شد بقاضی رجوع نماید بعد از آنکه
 در شرع ثابت شد در ماه ربیع الثانی سنه هزار و هفتاد و
 دو هجری فرمودند تا قاضی برفاقت وارث مقتول نزد محمد
 مراد بخش رفته بعد اظهار اثبات خون موافق حکم شرع بقصاص
 رساند چنانچه تاریخ آن یافته اند - ای وای بهر بهانه کشتند - چون
 پسر کلان که از دعوی خون پدر ابا نموده بود پادشاه قدر دان از فرمودن
 خدمت حضور و دیگر عذایات متوجه حال او شدند - و چون پوزنمل

مدار حاکم فوت نمود و او با اسم سار سال به موجب حاکم .
 بدستور زمینداران بجای با رفقایم گود داری سنگه بیلار بوردن
 بهنوی بدستان آن مرز و روم و دهستانی نفس شوم جمعی از
 مسلمان مرند جو با خود مرادم آورده گودهن را بهمر ۱۲۰۰۰ جده
 ماکزی سار سال و مدار الهام خانه او بود و قول ساخت و
 سنجیل را بدست آورده مع مایه و نوکران . متمد او معید گودنیک و سر
 از اطاعت و امر پادشاه نیز بپیچیده شریع . به سدی و راه بی بی مرید
 و ملک الدین خان موجود از غلغ بر طریقه سرکشی از اطلاع یافته
 دو هزار سوار همراه محمد نام پسر خود داده طریقی استیصال برای
 ندیده و استیصال او روانه ساخت و بعد از رسیدن مقابل همدنگر کار
 ره نایل و جدال نمودن بعد از آن که عد و جهاد بغیر از کفار کشته گردیدند
 و جمعی زخمی و اسیر گشتند و بعضی از مردم پادشاهی نیز شهید
 و زخمی شدند آن بد فرجام نیز بقتل بعد و آن ولادت بقصر صرف مردم
 پادشاهی در آمد و قطب الدین خان مورخ عنایات گردید .

الحال فقره چند از باقی ذکر مهم و مال کار آشامیان و خان خانان
 بزبان فلم میدهند اگر چه خان خانان در حق جلاوت بیشک قندندان
 و مهربان بود و ترددات رسیده و کار زارهای بهادرانه که از آغرخان
 و همراهان او در رفاقت خان خانان بظهور آمدن او را بدل و جان
 دوست می داشت و در فکر پرداخت او بود اما از آنکه بعضی مغلان
 همراه آغرخان بعد تسخیر بلاد دست بغارت و تاراج مال مردم
 دراز میزدند و با وجود منع آغرخان ممنوع نمیدگردیدند و این معنی
 خلاف مرضی خان خانان که در تاکید منع دست اندازی نهایت

تجدد مینمودن ظهور سی آمد مترجه حال و برداخت آغرخان
 نمودید و از توجه و امداد آنچه طریق سوزان کار طلب در باره
 همراهان سی باشد در حق او بظهور نیامد لهذا آغرخان اکتا آزرد
 خاطر سی بود تا آنکه روزی قبل از آیدم از طلوع آفتاب ظاهر گردد
 و وقت تلاوت قرآن و نواک خواندن خان خاندان بود آغرخان
 با سغان همراه مستعد و مسلم گشته بدر خانه خان خاندان آمد
 چو بدان منجیل و جرأت مانع آمدن نداشتند آغرخان بی محابا
 اندرون درآمده جای که خان خاندان بر سر سجاده نشسته مشغول
 خواندن ادعیه بود در غمگشت خان خاندان از مشاهده آمدن آغرخان
 بدان هدایت و سواس و هراس تمام دهم رساند و زبان خوش و
 دایمی تمام سبب آمدن بیوفت استفسار نمود آغرخان در جواب
 گفت که درین مدت در تردد جانفشانی و تقدیم خدمات مامور
 از میان هرگز کمی بظهور نیامده و اکنون که به فیروزی اقبال بیزول
 بادشاه عالمگیر و معنی و نبوت و جلالت آن سپه سالار کفار مخدول
 و پامال مکافات اعمال خود گشتند و ملک مفتوح گردید و کاری
 نمانده افسوس آن دارم که هرگز آفرین باد و تسکین از زبان آن
 کار فرمای قدر دان درماده ما بکارها بر نیامد لهذا بودن و نبودن
 خود معطل محض دانسته برای رخصت آمده ایم امید دارم که
 فاتحه بدو راه خوانده دستک رخصت عنایت فرمایند که خود
 را نزد آقای خویش رسانیم خان خاندان هر چند بعد از تقصیر تغافل
 ایام گذشته و تلافی ایام آینده بیش آمد فائده نداد و آغرخان
 برای مرخص ساختن مبالغه از حد گذراند بعده که خان خاندان

روان حاضر بودند منشی برای نوشتن دستک پیر آید و جوانان
 دهی که دست بردارند آغرخان که دولت و بارچاه کاغذ پدید آمده
 دهی که بود بود پندش حال خاندان گذاشت و گفت ای آقا
 که دهی بدست مبارک دستک دولت و آغرخان را بدست
 می بخوابد است و هیچ و در دین حالت از دست آن
 دهی که در آن از کار دست رسیده و دهی که در آن
 داشت طلوع و کوهها را چار دستک و دهی که در آن
 حواله نمود اما در دهی که در آن نوشتن این جوانان
 بعد رسیدن آغرخان کسبها را بانی سازد و قاعده را بدست
 از آنها عبور نماید این هرحا که آن در آن روز شبور ببرد و
 هیچ و کسی موجود نباشد تا همراهان خود را بدریافتن
 ایان به حفظ ببرد و ببرد شناختن گذشت و در بعضی در آن
 و ب چند نفر از مغلان و دیگره را این که اجل آنها دست
 و ب ببرد و بگردید بعد که تصور رسیدن چون نوشتن خان خان
 تمام محمد امین خان بخشی قبل از رسیدن آن بهادر سربا
 میرت مشعل بدین مضمون رسیده بود که آغرخان اگر چه
 شجاعان عالی نسب کار طالب و سزوار برداخت و پندش آردن
 است اما از آنکه جهالت جوانی و غرور شجاعت را کار فرموده
 مساجت تمام رخصت گرفته بعد رسیدن حضور چند روز چشم
 نمایی بر طرفی منصب نموده باز بدلاسی او برداخته کار ازو ببرد
 گرفت چنانچه محمد امین خان موافق نوشتن خان خاندان بعمل
 آورد و ابتدا پای اعتراض بان شاهی در میان آورده چند کاه از ملازمت

ممنوع و از منصب بر طرف ساخته بار خود بخانه آغرخان (۱۰۷۲)
 نزد بادشاه آورد و شفیع جرائم کرده تسامح بحالی منصب فرموده
 از جمله کومکبهای کابل نموده روانه ساخت چنانچه از ترددات
 او که در کابل بظهور آمده گذارش خواهد آورد القصه خان
 خاندان که بعد فرار راجه آشام متهمان او را مکن چنانچه فرار
 داده بود بعد رسیدن موسم باران که در طرف فوج سحاب فیل رفتار از
 هر دامن کوه سار نمودار گردید و عودن ابر و درخشیدن رعد زهره
 شکاف که اطراف دشت بر وحشت بدیدید و از ملاحظه تیر باران
 آب و فرو ریختن یکه تازان فطرات نالها و رود خانها بجوش و خروش
 آمده زره موج پوشیده خود حباب بر سرگذاشت و تیغ آرزوین
 جو بنار ترکش باندان ابشار و سیلابهای خانه بر انداز رود خانها از هر
 طرف به ترکزارها در آمدند و روی زمین را آب فرو گرفت و راه
 تردد سپاه و اسب نابدید گردید بمرتبه سیلابها اطراف لاسکر
 نور آورد که خیمها بالای پشتهها حباب آسایشها در آمدند آن تیره
 بختان بد فرجام و آشامیان خون آشام که در انتظار قانونی چنین ایام
 بودند از هر گوشه و کنار کوه و صحرا بر آمده بمدد همدیگر بر تنهادهای
 پادشاهی شبخون آورده و در بعضی جاها روزانه هجوم نموده
 دست بردها آغاز نمودند و بهادران شیر دل کوه صامت از شدت
 چنان سیلاب بلا از جا در نیامده بدفع آن ملاعین کوشیدند و در هر
 هفته و ماه چهار پنج شبخون میزدند و آدم و اسب ضائع و تلف
 می ساختند و بمرتبه هنگامه و فساد پریا نمودند که مردم بسیار
 بدرجه شهادت رسیدند و چارپای بی شمار بدزدی بردند و انور بیگ

نام تپانه دار کچپور را با جمع کثیف از هموهای او که بعد از آن
 ایان و غلبه کردند چنان زیر جمع آوردند که یک نفری از آنجا نماند
 و بخیمی نگذاشت باشد سالم بماند و بر فوج سپه سالار چند بار بجوان و
 شوخی تمام پیش آمده بعد بلند گردیدن و دایمی دایمی که جمع نفر
 در آنها مقتول و اسیر گردیدند و بسیاری از آنها را بدو جنگ شهادت
 میدادند و هرگز مت باقی نماند و مکرر در بر جوانان و افراد خاندان
 رستم نیز عظم بویا نمودند و در آن شب هزاران نفر کشته شدند
 بدست خود بدان بدو روزان و تمام کارزار او را آوردند و بستند و
 سعی بهادرافه بظهور آمد و فرهاد خان که از دلازان بهائیان بود
 در آن شب خون در زخم تیر زدن او داشت که همان ساعت دست
 او درم نموده و جمع رفته بهم رسانده بقتاب ساخت اما آن مرد کافر
 بدست از کارزار و تعاقب کفار بر نداشت بعد که آشامیدند
 رو بهار آوردند و با خان قاسم دره میدان آب و گل تعاقب پرداخته
 بسیاری را بقتل رسانده مراجعت نمود همچنان با ساطم از لطمه دریا
 بر سر نواز شب خون رده کسانی بسیار از تصرف مردم پادشاهی
 بر آوردند و راه رسد غله بر لیسکر طغر اتر بزد ساختند شوخی از حد
 گذراندند و هرگاه و هر جا آن در نژادان بدنهاد زور می آوردند بهادران
 نصرت نشان نظر بر کثرت آن غلات بدیشان و قلت هموهای نصرت
 نشان خویش نموده خود را بی محابا بران بدسرسختان میدزدند و اکثر
 غالب می آمدند و میبردند و میبردند که حاکم کهرکون بود از اخبار انتشار آن
 کفار در خبر داری و بیداری شبها را بر روز می آورد مع هذا بعد مکرر شب خون
 آوردن و هرگز مت یافتن یک شب بمرتبه تاخت و زور آوردند که در نواری

که بجای حصار از چوب داربست دران سرزمین میسازند آتش زده
 سوختند و اندرون احاطه در آمدند و دست بغارت کشادند آخر
 ملک دادند الهی که داریون هابیز دفع شر آنها بداختند مغلوب
 کردند و راه قزاقان را بپوشانیدند - چون اسفندیار را حاکم مستقل کوچ
 بهار تعلقه بهم نرسان که اول در صفاتوح گردیده بود نموده بودند
 بسبب سر بصره گذشتن راجه محمد صالح و دیگر مردم صاحب
 قریه بقتل او بر روی چشمن او تعیین شده بودند بعد از دیوان و کوری
 جانجا تعویض شدند درین هنگامه چون حکام آن مکان در مقدمات
 مالی و ارباب سخاوتی زنی اندامی خلاف مرغی خان خاندان بظهور
 آورده بودند رعایا ازین معنی شویش آمده فراهم کنند خود را نزد
 حاکم بهم نرسان رسیده ازین جهت آمدن بر سر وطن و ملک خود
 نموده ازین کوه بر آورده چون مور و مانع با او متفق گشته بر سر هر دو
 حاکم منصوب کردند خان خاندان زور آورده اول به محمد صالح بپیام
 نمودند که سلامتی خود در دست ارداشتن ازینجا دانسته راه لاسکر
 خان خاندان اخذ نمودند بعد از که نشنیده آهنگ کارزار افتاد بعد
 مقدار و مقتله که دروداد باجمع کثیر همراهان که که در کسبی از ان غرقاب
 بلانجات یافتند درجه شهادت رسید بعد از اسفندیار که صاحب مدد آن
 دیار نموده بودند همان بپیام داده کامیات مرحش بگوش هوش باختند
 او کشیدند اسفندیار خود را ازینجا کشیده بگوروا گهات که متصل
 سرحد جهانگیر بگور تعلقه بادهی بود رساند این خبر که بخان خاندان
 رسید مانده مزید دیدمانی و مال خاطر آن سپه سالار گردید -
 حاصل کلام جوانهای دیگر که از ان کاوران بد انجام بتقاضای ایام

ظهور آمده و تمدنی که از دهان دران تمام در می آید و غرض از این
 با نام بیرون بیرون اگر قواعد معضل در آن بطول تمام می آید
 منجر می شود اما بذکر یکی از آن تواریخ که حاکم آن است
 نیست می بود از ده بعد از آن خود تسلط بر آن آن حاکم
 در محمد بیک و تصوف در میان بعضی کسان از آن حاکم
 بود علی خان خندان فرزند خان ایاز که سی ساله بود و فرزند آن
 در آن اقوام بواسطه محمد بیک و حاکم آن زمان تمام بود
 فرزند خان چون نزدیک کهرگان رسید بیک را و شب آن
 قدر باران شدت یافت که از شوش آن به نظم نهایی
 خون خوار هشت در شب و در آن مکان استاده ماند و
 سواران بجز خنده آن بیک و جب زمین بواسطه ناگذاشتن بدو
 پادشاه سویی آن که نگه در آن استاده بودند و بعضی را دست
 صدمه سبب عرق بصر غذا ساخت چاره کار دیگر ندانستند و چندان
 راه نبودند و ناچار گردیدند که هر چند خواستند طرف منزل مقصود
 قدم بردارند میسر نیامد تا آنکه از خان که در آن نواح تهاهه داری
 می نمود و از آن سوز زمین باره واقف گشته بود خبر یافته شدند
 شدگان خود را با جمعی از وافتان آن مکان رسانده رهبر
 سمت کهرگان گردیدند قدری راه که تصدیق قطع نمودند جایی رسیدند
 که آشامیان بد کردار کوهها را جدوهای عمیق گذاشته اطراف آن
 موچال بسته بر پشتهها در آمده مستعد کارزار گشته در انتظار صد
 تیر خورده جو بای قابوی وقت بودند درین ضمن چند کشتی
 جنگی نیز بمدد آن در نزد آن بد نهاد رسید و شروع بانداختن گونه

توب و تهنگ و این بود و در حمام که در پیشها دام مواجیل بسته
در انظار تکا بود در طرف دیگر در آوردن و مردم بادشاهی را
در میان آب و آتش مجامع نمودند فرهاد خان و جمعی که در آن
گرفتار اضطراب گرفتار گردیدند در دسترسند چه گفتند با چار و هزار تصدیع
طرف دلالی آب خود را در بقی جاندار رسانده پاوه از مده که گوشت و
تغذیه سنان محفوظ گشتند اما چون دوسه روز در آب بنماید تصدیع
گذرانده بودند در کسالت و اندک سوزن و سوزن و سوزن و سوزن
بمدان آب محصور گردیده فطام امید حدت نموده در آن ورطه که هیچ
زندانهای بدان عذاب متلا مدک گرفتار گشتند باز بدیع شرافتای خود
بدان اخذند خمر بخان خاندان که رسید مضطر گشته بکه تاز خان را
با محمد مومن بمدد آنها فرستاد و آن هر دو جلالت پدش که خود باز
یکه تازان کا طلب میگرفتند هر چند سعی نمودند بفروهاد خان نتوانستند
رسید و مانع راه بحال خود از شدت آب و ممانعت کفار در ماندند
و یک هفته آن دلاوران در آن کرداب عذاب در میان گل و آب بهزار خون ناب
دل که گاه از غایت خواب استاده مزه چشم برهم گذاشته می شد
بسر می بردند درین هفته در میان فله آب سوای غذای خون
دل خوردن که باعث روع فافه پی در پی تواند گردید و از آن قوت
سد رمق حاصل آید گوشت گاو بود که مسلمانان از گاو همراه مذبح
ساخته بر آتشی که از شعله دل بوسر دست روشن می نمودند بوی
آتش رسیده و نا رسیده تناول نمودن واجب می گردید و جمعی
که از هنر بودند از آن نیز محروم ماندند و بسخت جانی می
گذرانند و کافران از اطراف نادره قتال می افروختند و دست از

بیش گذاشته برق کردار بر نواره تاختند و بسیاری بزرگواران
 شناری بکشته‌ها رسدند و بضرب شمشیر و سنان دمار از دماغ
 کفار بر آورند و قریب چهل کشتی بدست آوردند از جمله غنیمت
 میان کشته‌ها از جنس خوردنی خام و پخته هر چه یافتند از آن جمله
 آنچه از کیله و بهنج خام بود بکار راجد پوتبه در آمد باقی مسلمانان
 قسمت نموده خورده آبی بر آتش جوع چند روزه یاشیدند بعد از آن که
 بارانها بر یثقیف گذاشت غلبه لشکر اسلام روز بروز زیاد میگردد
 و دران سرزمینهای قلب هرگاه و هر جا شب خون می آوردند
 بیشتر از کفار طعمه تیغ آبدار مسلمانان شجاعت شعار می گردیدند
 و هر طرف از اطراف هزارها بقتل می رسیدند و بسبب قحط و
 وبا که علاوه لشکر کشی و کافر کشی گردید آن قدر آشامیان بجهنم
 واصل گردیدند که کار از قیاس و شمار در گذشت بعده که کار بر
 راجه آن دیار تنگ گردید و امیر حان بدر بدن از دست غازیان
 اسلام نماند یکی از نوکران عمده مدبر علیه خود بطریق ایلیچی زبان
 فهم باظهار خضوع و خشوع مع عریضه مشتمل بر استدعای صلح
 بخدمت آن سپه سالار با وقار روانه ساخت خان خانان همان جواب
 سابق مبنی بر طلب دختر در جرگه پرستاران مع سه لک توله
 طلا و پانصد زنجیر فیل در سال حال و لک توله طلا و مد فیل هر
 سال داد از آنکه از نزد خان خانان نیز آدم زبان دان آن ملک فهمیده
 کار طلب داشته بودند و خان خانان بوخوالیهای بهوکی وزیر راجه که در
 اصلاح مقدمه باظهار خیر خواهی طرفین بسیار میکوشید و راجه
 با او بد ظن از نا همواری اطوار خود گردیده بود اطلاع یافت پورنمل

نام نوکر کاروان سخرن فهم خود را نزد بهوکن وزیر فرستاد؛ کلمات راست و درشت پیغام نمود و بهوکن با احترام تمام بآه فرستاد؛ هان خاندان بدش آمده هرچند در تقدیم مقدمه و اصلاح کار کشیدن و راجه را فهماند از نا فهمیهای راجه گفتگوی صالحه صورت نگرفت و روز بروز از ناموافقیت آب و هوا که در همه بلاد اواخر برونشالی از ضرب اختلاف فصلین موثر میگردد و با اکثر مزاجها نمی سازد خصوصاً در طبع مسافران دور دست زبان اندازاف مزاج راه می باید حوصله در دیار کوهستان و جنگل که اشجار زهردار بسیار می باشد و بیج درختها که سمیت دارند شست و شو می بایزد از آن آب هر مسافری که بخورد اثر آن سریع الاثر می باشد و از وزیدن باد کُل بهار آن اشجار که حکم زهر مار دارد نفیر تمام در آب و هوا بهم می رسد و بمسافران مزاج نگرفته اثر سمیت می بخشد چنانچه مابین سوره خاندیس و بندر سودت چهار منزل این طرف بندر مذکور رودخانه ایست مسمی بساین یعنی مار که آب آنجا فی الواقع در اول فصل خریف حکم زهر مار بهم می رسد هر مسافری که در آن موسم از آب عبور نمود هرچند که آب آنجا از روی احتیاط نخورد هوای آن قطع زمین کار خود می نماید و ممکن نیست از حد مسافر یکی بدون عارضه تب رهایی باید مطلب انواع مریض جسمانی و تب محرق و امراض مهاکه دیگر بمرتبه بشدت تمام در لشکر اسلام بیچید که خیمه نماید که از ده نفر یکی برای خبر گرفتن دوا و غذا سالم بماند و اثر تب و بیثباتی مهلت علاوه مرضهای دیگر گردید و گرانی و کمپای غله مزید علقهای جسمانی گشت و

صد و هفتاد و سه انبار غله که بنصرف مردم پادشاهی آمده بود ازان جمله چند انبار بنخرچ لشکر در آورده بجهت نگهداشتن و محافظت باقی آن انبارها برای ذخیره چغبن روز تاکید نموده بودند بیستتر انبارها بسبب شدت باران که مردم لشکر از طریق محافظت آن عابی بودند و مردم آشام وقت شب خون و پیرزش قابری وقت یامته بکندن دست بدست آب در انجا ها سر می دادند و هر جا غله بالا می یامتنند آتش می زدند و ضائع و نا بود می ساختند بوسید و از کار خوردن آدم و چاربا رفت و در سال حال از اختلال احوال رعایا زراعت نشد لهذا از عسرت غله کار سپاه خصوص بی بضاعتان کم قوا و بهلاک رسید عمره زندگانی و آرام جسمانی و روحانی بر تمام لشکر تنگ و نا گوار گردید و هر روز هزارها هر طرف افتاده جان بدشواری می دادند و گاو و اسب نماد که از گرسنگی جان برگشته باشد یا مذبح شده غذای غربا و ضعیفا بگردن بلکه مردم عمده گاه گاه گوشت اسب و گازی که کار او بمردن رسیده باشد ذبح نموده باهمه پیه او که نام روغن و چربی و نمک ناپدید بود کباب ساخته باقدری بونج شوربا دستور جوش داده بدان تفعم می نمودند و در امتداد ایام آن نیز میسر آمدن متعذر گردید و کار بجای رسید که چون مداومت لحم البقر مواد نواع مرض سوزانی است علاوه اختلاف آب و هوا گشت و کفن و دفن مرد ها و بیمار داری مریضهای نزدیک بهلاک باعث و بال جان و حال زن ها بدتر از بیمار گردید و بهین آفتهای غیر مکرر همه نهانه داران رو بعالم بقا گذاشتند یا با نیم جان باردوش دو آشامی گشته خود را بلشکر رساندند و گمان

سحر و جادو دران ملک از کفر آنها زیاد شهرت داد چنانچه بدسفر
 علاج مریض دران روزمیین از افسون و خورذن کسد و دم میوه مشهور
 آنجا است و لیمو و نارنج که در آنجا بسیار است می نمایند و از
 آب نارنج که صفر اشکن اکثر امراض می گردید و به راجه مردم لشکر
 موافق آمده بود علاج تخفیف تب و بعضی مریضها می گردید
 و مردم لشکر بمرتبه تنگ آمدند و بجان رسیدند مغلوب امراض
 گردیدند که اکثر عمدها باهم اتفاق آمده هم مصلحت شده
 خواستند که از سپه سالار خان خانان جدا شوند خان ختانی
 برین معنی اطلاع یافته بفکر تدبیر کار پرداخته در ظاهر بومود که
 خیمه طربی که راجه بود برآزد و در سو انجام کوچ گزیده خفیه
 در دلا سایی همراهان کوشیده امبدوار مصالحه و مراجعت ساخت
 چون میر منزل پیش خانه طرف مسکن راجه برآورد از انتشار
 این خبر آشایان چون مور و ماخ جوق جوق فراهم آمده شروع
 بشوخی زیاد از حد نمودند و دلا رخان به تنبیه آنجماه پرداخته
 هزارها ازان قوم شوم قتل و اسیر میساخت و خان خانان میفرمود
 که سرمقتولان را برگردن اسیران بسته در لشکر تشهیر نمایند
 و بقیه انجما میفرستاده تشهیر گمان بوده بقتل رسانند - دین ضمن
 بهوکن وزیر راجه نظر بر عاقبت بینی خود و اصلاح کار راجه با وجود
 ظن بد راجه که در حق او داشت بطریق قرار خود را دزد خان خانان
 رساند و راجه اطلاع یافته اطفال و عیال او را گرفته مقید ساخت
 و بعضی را سیاست نمود اما آخر کار سعی بهوکن نظر بر اصلاح
 کار طرفین که هر دو طرف هموار نیز شده بودند قرار صلح برین

بانت که فی الحال یک انگ و بیست هزار توله نقره و بیست هزار توله
 طلا به پناه رنجیر فیل مع دقت روی ذلک اختر خود برای خدمت
 بادشاه و دانه رنجیر فیل و بدست اختر برای خان خانان مع نقد و
 حدس دهنده دهند و برای دایم خان که در اصلاح و تقسیم مقدمه
 منجاری شده بود نیز سمیات بجا آوردند و عذر ویرانی ملک
 و تازاج رفتن سرمایه دولت خود را شقیع کم خدمتی و جرائم
 خویش ساختند از آنکه خان خانان نیز بمرض نزدیک رسیدن اجل
 گرفته ارگشته بود و عمد های لشکر برای کوچ تاگ آورده بودند مع هذا آزار
 خود را پنهان می نمودند اراضی صاحب خاطر خواه راجه گردید و نیز مقرر
 گشت که از جدا کردن مکانهای معمره چند قلعه و قصبه سیر حاصل
 که پیوسته بسمرقند بنگانه است بتصرف مردم پادشاهی باشد و
 تا رسول بیست و شش چهار نفر عمده راجه بطریق یرغمال که در هندی
 اول گویند نزد خان خانان باشند و از طرفین عهد نامه نوشتند و
 بهمدیگر دادند و بند بهایی هر دو طرف خلاص گردیدند و وسط جمادی
 الاوای سال بنجم از جاوس خان خانان سپه سالار با لشکر که اکثر مریض
 و بعضی مشرف بر هلاک بودند و چندی از عمده ها مرحله بهمای
 سفر آخرت گردیدند متوجه بنگانه گردید و بقصد تادیب بهیم
 نواب از راه احتمالاتی که منجمه محال بیست و شش مقرر گشته بود کوچ
 مقرر نموده با وجود شت آزار خود و مشاهده آنکه اکثر را پا برکاب
 ستم دار القرار میدید نظر بر اینکه تا نفس واپسین در کار و لی نعمت
 کوشد خود داری نموده مرض خود را پنهان و سبک داری نمود و
 شب و روز در اجرای کار مالی و ملکی و تسلی سپاه صرف

اوقات نموده همت بر تسخیر دیوار کوچ بهار و تنگه ایجه آن
گماشته از کوچ سف، دار القوار اندیشه، خاطر راه نداده، کوچ بکوچ
طبی مسافت می نمود تا آنکه کار از مداوا و امید حیات گذشت
و مراجع بالکل مغلوب مرض گردید و دانست که ایام موعود رسیده
عسکرخان را با رشید خان و دیگر همراهان که در این اعداء قدوست
و نظریه کار سرکار پادشاهی داشت مع بواسطه او احدی شعبان المظفر
برای تادیس بهیم در این مرخص ساخت و در خلوت طبری و سبب
کام چند نصیحت آمیز بر زبان آورده فاش و باجم رخصت
خواند بعد که نزدیک انتهای مسجد کوچ بهار در منزل خضر نور
رسیدند دوم ماه رمضان المبارک شروع سال ششم از جلوس همان
ازین منزل پر شور و شرفانی بدار السور حادانی انتقال نمود و این
خبر ملال اثر در لاهور، عرض خلد مکن رسید نظر بر اینکه از ندهای
عقیدت کیش کار طالب و کار فرما بود باعث کدورت خاطر غلط
گردید سعادت نوکری که در زمان حیات او آقا ازو بدین مرتبه
راغمی و خشنود باشد که او را بر چنان فرزند رشید تسلط بخشید
و باجود در گردان شدن پادشاه زاده در مقابل و انت ملت چندین
مهمی را با انصرام رسانده قریب دوونیم سال که هر روز و هر هفته و ماه
و آن در انواع تهلکه میگذشت صرف اوقات نموده آخر از راه
دلی نعمت جان شیرین نثار نماید *

ذکر سوانح سال ششم از جلوس مطابق سنه هزار و هفتاد

و سه هجری و حادثه که بر امیرالامرا در دکن رو داد

غره شوال سنه هزار و هفتاد و سه جشن آغاز سال ششم از

حلبوس در کنار آب گنگ منعقد گردید سبب ملال خاطر از
 وقوعه بندگان کار طالب جديقتان بعضی رسمیات جشن را موقوف
 دانسته پادشاه رانده محمد معظم را با اسد خان فرمودند که برای
 قسم دهمی بخانه محمد امین خان رفته او را برداشته بدارند بعد
 ملازمت از عطای خلعت و اضافه و دیگر عنایات تسلی بخش دل
 غمناکند و گردند •

دینار از اخبار کدورت افزا که درین آوان علاوه ناملامی
 مزاج شریف گردید این ست که از واقعۀ دکن خبر شبخون زدن
 سیونی مرودد نا بکار برامیرالامرا اندرون محل و کشته شدن
 ابوالفتح خان پسر ارد و زخمی شدن خود امیرالامرا بعرض رسید -
 تفصیل این اجمال آنچه از والد خود که در خدمت امیرالامرا دران
 سفر و مهم همراه بود مسموع گردیده مجمل می نگارد - بعده که امیر
 الامرا برای تسخیر قلاع و تصرف اکثر معمرهای آباد کرده و
 متصرف شده آن سگ عیار لشکر کشی و کافر کشی نمود و بتصرف
 شمشیر و رای صائب بیستر قلعه و مکانهای فاب را بتصرف
 پادشاهی آورده بقصبه بونه رفته در حوبلی که ساخته آن جهنمی
 بود فرود آمده جابجا فوجها برای استیصال و بدست آوردن آن
 بدسگل تعین نمود دران ایام چنان نسق و بندوقست نموده بود
 که هیچ احدی خصوص قوم مرهته سواي نوکر سرکار مع یراق بلکه
 بی یراق بدون دستک داخل لشکر و شهر نکرد و قوم مرهته را
 بر اسب نوکر نمی نمود و سیوا چنان منکوب و مغلوب هراس گردیده
 بود که میان کوههای دشوار گذار هر هفته و هر ماه جانی بسر میدرد

روزی جمعی از مرهغه که در جاده ایاده ها می بودند چون که بوق
آمده دستک دو صد نفر مرهغه همراه دیوار دخیلی بر میام
حاصل نمودند و پسر اموی را بدست و سید دخیلی را بدست و
افراد شادی و جمعی از مرهغه اول شب سه روز را در و اخیر
روز همان روز جمعی با دست و آتش از مرهغه بدست در یکی از
تیمحات دستگیر گردیده اند و آنها طرف داف آنها بسته با مرهایی
مرهغه که جمعی دیگر در دستهای آنها را شدند و دهم همان و
دست در آن از چوکی گذرانده داخل شهر نمودند بعد از آن در
محل و مکانی که مجمع خود را قرار داده بودند نام آمده و مساج
گشته در حالتی که نوبت دهم شب سی بوخند جمعی بود
را طرف باز چي خانه که متصل دیوار محل قرار داده شده بود
و مابین دیوار و خواص پوزه در چي خورد داشت که از گن و خشت
مسدود ساخته بودند و آن جماعت از آن راه مطلع بودند و بودند چون
ایام صیام و ماه مبارک بود چند نفر باز چي را که بزی بختن طعام
سجور و دیگران درست نمودن بر خاسته بودند بیدار و باقی را در
حواب یافتند از آنکه از راهی که مدانستند هوشی که توانستند تحمل
بر سر آنها تاخندند هرگز بیدار نداشتند و خواب موت آنرا ساختند و هر
کدام را که بر بستر خواب دادند همه آنجا بیهوشان رسانده نگذاشتند
که مدا بلند شود و جلد به شکافتن در چي طرف محل برداختند از
صدای کلنگ و غرش نعره های گستاخان یکی از خواصان که حجری
او عقب دیوار باور چيخانه بود خبردار گشته خود را بخدمت امیر
الامرا رسانده بر صدای کلنگ و آشوب بیرون مطلع ساخت امیرالامرا

ز جوان آزادي اعتراض یافت و اورچندمايختن سحر و ديگدان درست
 نمودن برخاسته داشتند تا آنکه سپهبدان دهم خدر شگفتن و درجه
 پيوسيدن در ديوار آوردند امير الامرا سراسمه وار نير و گمان و برچهي
 در ت كوفته از بخت خواب برخاست درين ضمن چند مرهقه
 از روتو كه حوض آب حائل بود پيدا شدند امير الامرا تير بويكي
 از آنها انداخت مرهقه خود را رسانده شمشير دامير الامرا زد كه
 بدست نر دست امير الامرا جدا گردید دراز حالت دو مرهقه
 در حوض بر از آب افتادند و يك مرهقه ديگر را امير الامرا
 بضرر برچهي انداخت درين آشوب كفيزان فرصت يافته
 شايسته خوار را دست بدست ازان هلكه بر آورده جاي
 محفوظ نوده رساندند و جمعي از مرهقه بر سر چوكي خانه
 رفته نافل رخته بداييم هرخته و بداد كه ميوسيدند زير تيغ مي
 گرفتند و مي كشتند ده چدين چوكي ميدهند و چند نفر خود را
 ببقار خانه رسانده از زبان امير الامرا پيغام دادند كه نوبت خوب
 بنوازند و مداي نقار خانه چنان بلند گرديد كه هيچ احدی آواز
 ديگری را نمي شنيد و شورش دايوگير بابكاران علاوه آن گشت و ديوارها
 را مسدود ساختند درين حالت ابو الفقم خان پسر شايسته خان
 كه جوان نر خط شجاع بود خبر يافته خود را رسانده دوسه نفر را كشته
 و زخمي ساخته بدرجه شهادت رسيد و يكي از جماعه دزبان عمده
 كه عقب محل امير الامرا خانه داشت از شنيدن آشوب اندرون
 و مسدود گشتن راه بيرون زينه گذاشته ريسمان بسته خود را از بالای
 ديوار انداخت چون او در عمارت ضعيف بزيه پاره بشنايسته خان

۲. مہم جو اور امیر الامرا تصور نموده بر سر او اختتام و کسب و کدو
 بداد و در حرم خاص امیر الامرا را نزد جمع آوردن بای و اجال
 هم گذرانده بودند که در سعد انداخته و درین آفرین نهاد
 و او نمیی را با وجود سی و چهل هم رساند و انکه اقبال او را نمیی
 بود علاج بدتر کردند و در علاج و عمل به است حد و چنان بود که
 جلادان خان خواہد براه دهند - مدح آن واحد - جواب کردند که کوه
 بود بدین و معدت خوابان بود و در آن معدت و در آن
 سرک بود هم در ملک و در آن وقت که در آن و در آن
 بکار پادشاهی آمد که در آن چاهن جسم بخم رسد - انکه بود و درین
 مددین در امیر الامرا و مهارت حسوس اندر این مرمده صورتی
 دین و مرم استیصال - بوی بد سائل پادشاه زاده - عظم و قور
 نمودند و امیر الامرا طلب حضور گویند باز حرم فرمودند ۲۰ مت
 او نموده بصورت بدنگان بروند و راجد جسوت را بدست ساقی داخل
 دومکان در خدمت پادشاه زاده معدت و مرمودند و خلد مکان کوچ
 بدوچ مدوچه کسمم گسدت - در آن معدت وسط حوزان در سوان آن خطه
 ناپدید شرف درون مرمودند بعد سه روز تفرج کنند و لایق زار آن مکان
 فردوس نشان حکم چرانمان کنار نالاب دل و کسدت نمودند و جوش
 و خروش بود و سرون غمزه ریخت و آرایش آن نالاب گردید - راجه
 رگه ماته نایب وزارت گرفتار بخت مسنوی اجل گردید و نایب او فاضل
 خان خانسارمان را اماتہ خلعت (دایم) وزارت مع وادان مرمع
 مرحمت فرمودند بعد شایده روز از پوشیدن خلعت و تبعیت حیات
 نموده - فاضل خان که از اعیان و اجداد خراسان بود در تندن و یک

سرشتی نظیر نداشت و در عالم تنجیم به تمام داشت اکثر احکام که
 بمحمد مت اعلیٰ حضرت و عالمگیر در اتمام پادشاه زانگی نوشته داده
 بود بمقر خطا دزن را یافت چه آنچه صدمه که بپای حضرت خلد
 مکان فرزند رسن چهل جاموس در خواص پور مهم دزن رسید بر محل
 بگذارش خواهد آمد نیز پوشاء داده بود - بعد بغداد بیست کشته و
 تذبذبه بعضی افغانان جهالت کیش آن ضلع مشهور بافغانان نیاززی
 ده فدائی خان برای تادیب آنها مامور گردیده بود او آخر محرم
 الحرام متوجه لاهور گردیدند هرج و کسانه بسیار باسکر و مردم بهر
 روند خصوص در مارول پیرو بنجال عجب تهلکه بر سواران خادمان
 محل گذشت و آدم بسیار و چارباغی بی شمار در غارها انداده
 تلف شدند این معنی در مزاج پادشاه عادل رحیم با قوارا نمود
 فرمودند بدون امور ضرور ملکی آمدن پادشاهان درین سرزمین
 بقصد سیر و شکار خلاف رای مائیب است - از سوانح احمد آباد
 بعرض رسید که شخصی مجهول الذنب معذور العقل خود را داراشکوه
 نامیده جمعی از صحرا نشینان ضلالت کیش باخویش فراهم آورده
 بخیال باطل ماده فساد و شورش گردیده بود بجوهر شه شیر و سعی
 مهابت خان صوبه دار جمعی از همراهان آن تبعه کار بدار البوار پیوستند
 و خود آرازه داشت نا کامی گردید - درین سال اسلام خان صوبه دار
 و کفایت خان دبلوان اکبر آباد و دیهت حیات نمودند صفی خان
 پسر اسلام خان را صوبه دار مستقر الخلافت مقرز کردند و جعفر خان را
 برای وزارت طالب حضور فرمودند و نجابت خان را بجای جعفر خان
 بصوبه مالوا منصوب نمودند - تزییت خان را مع نامه و جواهر و

تحت دیگر هند و سمان قریب شش لک روپیه در شاه عباس و دولت او
 ساخته از اصل و اضافه چهار هزار و چهار هزار سوار نمودند و
 که بعد و عصب و اختیار کردند از دکن و مغرب برآمدن و ک
 آمده بود از همه انجا خود را بصورت داری بدکاره رسانیدند و
 پادشاهی پست جعفر خان ملازمه و خدمت و عطا و وزارت و
 مرصع سرامواری یافتند - ملازمی دران سید احمد و
 خان نجیب بوزی و حاکم رسید و بمناصب و داری و سوار
 سوار و داری و خدمت و ملازمی و داری و داری و داری
 و عاقل خان خانانی را داروغه و سواران و رعیت و داری و داری
 و عطا و خدمت و اضافه معزز ساختند و

و در سوانح سال هفتم جلوس مطاع

ساله هزار و هفتاد و چهار خجری

از عزمه داشت سلطان محمد معظم در خدیو و داری و داری
 و داری و داری و داری و داری و داری و داری و داری
 رسید که سوامی و داری و داری و داری و داری و داری
 و داری و داری و داری و داری و داری و داری و داری
 دران سر زمین استحکام می پذیرد و داری و داری و داری
 کنار دریا مائل بندر سورت است بندر و داری و داری و داری
 راه کعبه را در دریا و داری و داری و داری و داری و داری
 نموده با سواران آن خلیل عظیم در بحر و داری و داری و داری
 راج گداهه سکه پول سباه و هون می زند و داری و داری و داری
 جسونت در استیصال او سعی نمود و داری و داری و داری و داری

جی . آنکه را با دایر خان و داود خان و راجه رای سنگه مووده و
 نیشام خان و راجه سچان سنگه بنداده و پوزمل و زیر دست
 دار و برفانداز خان و دیگر مرارز پاشهای کار طلب برای تغیمه
 و گومال آ. بد خصال مرخص و روانه ساختند و راجه جی سنگه
 را خلعت مع صد اسب و دو فیل مع ساز طلا و نقره و پدم مرصع
 و نیت رخصت عاقبت فرمودند و بدایر خان و دیگر همراهان فراخور
 پایه و حالت عاقبت مهذول گردید و حاجی شفیع خان را دیوان
 دکن نمودند . در ایام بعرض رسید که نیابت خان صوبه دار آجمن
 ازین جهان فانی انتقال نمود بجای او و زیر خان صوبه دار برهان
 پور را مقرر فرمودید و داود خان را صوبه دار برهان پور مقرر کرده
 حکم نمودند که نائب در برهان پور گذاشته خود همراه راجه
 جی سنگه بهم سبوا روانه نمایند *

ذکر سوانح سال هشتم از جلوس

مطابق سنه هزار و هشتاد و پنج هجری

راجه جی سنگه که برای استیصال مدوای حسنان مال مرخص
 شده بود اوایل شعبان داخل خمسه بیداد اورنگ آباد گردیده شرف
 اندوز ملازمت بان شاهزاده محمد معظم نشسته روانه پونه گردید بعد رسیدن
 آنجا بنسق و بندر بست آل ضلع که تفصیل آن خالی از طول کلام نیست
 پرداخته همه کومکیان را جائجا برای تاخت ملک و تسخیر قلعات
 مرخص نمود و خود برای سفدوح ساختن قلعه پونده مرو رود مال (۱)

که از قلعه مشهور نظام الملک و حکم بشین آن مرز و بوم بود
 و در قلعه مناهل هم بودند روان گشت و دایر خان را
 مقدمه انجمن ساخت و دایر خان همه را با موج همه مدعیان
 که از اطراف نمودار شدند خاک کزان می رفت و آمد و مال
 و عدل بمیدان کفار کشته و دستگردد غلزان می گردید تا آنکه
 نزدیک و مابین هر دو قلعه تهاوت گویا پس دایر خان فرستاد
 و آورد قلعه گیر می پنداخت و قلعه را شش هزار کوه مسجد
 کشته شرط قلعه داری از زن نوپ و دانه آلات آشپزی را ببرد
 می رساندند بعد محاصره چند روز قبل از رسیدن راجه افغانان به
 یورش ناگاه تا کمرگاه قلعه رسیده ای دانه همدیگر را آتش زدند
 و تاخت و تاراج نمودند و غنایان در تودیه آمدن از قلعه و نور
 مورچال و تخمین و از بالای کوه در زن تم و انداختن سنگ و
 اقسام آتشباری کمی نه نمودند راجه بی حاکمه نانو خود را مع
 کمر حاکمه پسر خود رسانده از طرف محاصره پورهای پی داری
 و تاخت و تاراج اطراف که اگر انقضیل بد نگارد از سرشته انحصار
 می ماند عرصه بر محصوران تنگ آورده هر روز مقابل پایدن تگاب
 گویا توپ و تفنگ و حقه آتشبار مورچال پلش می درازند بعد
 که برج یک طرف را از دوردت پراکندند تیر تمام در دای کوه و
 قلعه نشینان افتاد و بهادران قلعه کشا پورش نموده بر فراز کوه
 برآمدند محصوران پیام امان جان بمیان آوردند بعد از آنکه راجه و
 دایرخان عهد عدم ضرر جانی بآنها دادند قلعه داران هر دو قلعه برآمده
 با دایرخان ملاقی گشته مصلح شدند بعده که دایرخان هر دو

دولت دار را برود راجه نرستان راجه براق همه را گرفته فلعه را
 بتصرف پادشاهی در آورد و در آن تردد و بوزش هشتاد سوار با جمعی
 از پیدها و عملک دانه گدیری بکار آمدند و از صد نفر زباده زخمی
 گرفتند بعد تسخیر هینو دانه هفت هزار سوار بسرداری
 دارد خان و دانه رای سائمه و غنچه برای تاخت و تازاج
 معمره های ولایت سبوا که بنصب و طغیان بانصب خود
 در آورده بود روانه ساخت و کوشش بسیار از هر دو طرف بمیان آمد
 و تا پنج ماه فوج پادشاهی از مغالیه و محاربه و کافر کشی نداشتند
 که تا سبوا پور که آباد کرده آن سرکرد بود و دانه کندانه و کزاری گده
 نشان آبادی نگذاشتند و مواشی بی شمار بدست آوردند و
 بسبب تاختهای ناگهان کفار و دست برد های فامان آن گروه
 بد کردار و شیخونهای شبهای تاریک و گریختن سر راه و درهای
 دشوار گذار و آتش دادن جنگلهای برافراشته راه تردد بر لشکر
 اسلام تنگ ساختند آدم و چارپای بسیار لشکر پادشاهی تلف شدند
 آخر کار که کفار زباده از شمار بدار البوار پیوستند راه فرار اختیار
 نمودند و فلعه های نامی سر بفلک کشیده متعدد مفتوح گردیدند
 بعده که کار بمحاربه و محاصره قلعه راج گده که حاکم نشین آن
 بد اصل بود و کندانه که قبیله و خویشان مادری او در آنجا بودند
 کشید کوتاهی سخن کار بر مصوران از سعی بهادران قلعه کشا
 تنگ گردید و راه فرار از اطراف چنان محدود ساختند که هر چند
 آن محیل خواست قبال را از آنجا بدر برده بمکن دشوار گذار دیگر
 رسانده لشکر را برای تعاقب آنها هر گردان سازد نتوانست و دانست

که بعد معهود گردیدن آن ملحق و معاوای مستقر الزامات آن و حسب
الاستیست تمام مال و قلمه و عدل آن اشکال پامال معاهدات گردید
او خواهد گردید لهذا چنانچه زان مقام بود راجه برای التماس
معو تقصیرات و سپردن بعضی دلیجان بنویساده و از آن
راجه فرستاد راجه نظر به داری و مکاری که انداخته نموده برای
مورش زداده از سابق تاکنون فرموده تا آنکه حد رسیده که حد را حدیده
از قلعه مرود آمد و به سه سال معهود او رسیده معوای ماند و بجز
و خزانی تمام تمایل آوردند راجه عهد امان جان را داده و شرط
رفتن حضور و اختیار نمودن اطاعت نوکری درگاه فاک و یگانه بود
عطای منصب عده قبول مصالحه نموده برای آمدن و ملاقات
نمودن مافین هاجرت بوده که نزدیک آمدن مدوا بکه آن بجز ظاهر
گردید راجه منشی خود را با صدق امان فرستاده راجه پادشاه
همراه داده تادید نمود که از غار آن مکار خبردار باشند و با او
پیغام نمود که اگر بصدق دل حاکم اطاعت بگوش و داری فدایت
در دربار انداخته آمده در سپردن قلاع و قبول احکام حضور مرا مگندگی
خواهد نمود التماس او قبول بارگاه خطا بخشش عذر پذیر پذیرا
خواهد گردید و الا الحال هم مافین است که در گنده بمکان خود رفته
بهر انجام جنگ با سهلت خاطر خواه پردازد و خود را درین باب مشاغل
داند بعد رسیدن پیغام آن مربه نامه بدنام بزبان انکسار و سازگفت
که میدانم در اطاعت و عبودیت جابر بخشی و امان عرض و ناموس
من است باز راجه مردم عده دیگر را فرستاده به عزاز نزد خود طلبید
بعد رسیدن او راجه برخاسته معانقه نموده نزد خود چکان و آن

تبه کرد بهر ازان اظهار سرافرازی و خجالت دامت بسفید گفت
 بطریق بقدر های ذیل معوم رو بدین درگاه آورده ام خواهی ببخش
 و حراشی بخش رای رای تهمت و التماس نمودن های کلا نامی
 را از دولت کوکرن حوائج بدهای پادشاهی می تمام و پسر خود را
 در خدمت های جان نثار که در حضور خدمت نه اید می چهارم
 و خود امیدوارم که به مهلت یکسال بعد حصول معادت آید بوس
 و نهایت ملازمت بدستور بندهای مطاع اعزان که در انعام
 خود و مواجبات خدمت می نه اید با قبایله و عدال در یک دو
 قلعه خورد بگذرانم هرگز و هر جا برای کار عمده پادشاهی امر
 فرمایند بجان و مال حاضر گردیده طریقه جانفشانی بتقدیم خواهم
 رساند راجه در تسلی او کوشیده نزد داور خان فرستاد و پرواگی
 برخاستن مبدازان قلعه گشا از محاصره داد و هفت هزار از مرد
 زن و اطفال که از قلعه ماهون گشته برآمده بودند بشمار فلم در
 آمدند و توپ خانه مع ذخیره و اسلحه و آنچه مردم قلعه نتوانستند
 برد بضبط سرکار در آمد و بند های پادشاهی بقلعه در آمدند بحد
 ازان دلیر خان سیوا را که تا آنوقت کدورا بود شمشیر و جمدهر
 مرصع و دو اسب عربی مع ساز طلا از طرف خود تواضع نمود و
 نزد راجه آورده دمت او را گرفته بر راجه سپرد و راجه نیز خلعت
 و اسب و جعبه و فیل بخشیده از سرنو عهد امان جان و آبرو داده
 مطمئن خاطر ساخت و سیوا از راه پخته کاری ساعتی شمشیر بسته
 بنوا کرده گفت از جمله کمر بستگان بی یراق خدمت خواهم نمود
 چون از مدت مذکور گرویدن و رجوع آوردن سیوا در میان بود راجه

حضور نوشته برای او فرمان عفو نقض برات و خدمت طاعنه انصار
وین فرمان می کشید از اتفاقات هـ آن روز گذر نمودار مع برسان
و خدمت از حضور رسد راجه دیوار طریقه آداب استعداده
تسلیمات بجای آوردن ارشاد نمود سوا مطالعین آن بعمل آید
گروه بیده با باستقبال شایسته اقدام آداب گوید از گزینان دیوان
حال بخشی و خدمت خطا بهشی ... آخر در آن رسالت و از
سور مضل و عادات پادشاهی در نامه کنعید و برای بدین محاکم
بعد فیل و وال در آور چنان مقرر شد که از حاکم سی و پنج
فعه که در تصف خود دانست کاند بدست رسد و در مقام گشته
سابق و حال بجمع محصول ده ملک هو که چهل یک روپیه داد
ده داند های پادشاهی به بزرگ و دوازده داند خورد کم حاکم در
تصرف مردم او باشد . سنجها پسر هشت - ده او ده پسر آن منصب
پنج هزاری از حضور به تحویل راجه عطا شده بود و اواج ساخته تا
رواه شدن حضور همراه راجه خدمت نه اند و خود با عدال خوش
دین حمال آبادی مالک پانچ گشته خود پر دزد و هرگاه برای
کار پادشاهی بطلبند حاضر گرد و وقت بخصت باز خدمت واسب
و جیغ و شمشیر و فیل داده تکالیف براف بستان نه و نند و پسر او را
تسلیمات منصب پنج هزاری فرمودند . در بنو لاه احمد نواته از
مقربان صاحب مدار عامل سه که بحسب ظاهر بطریق سعادت
برای عفو تقصیر تاخیر افی بدشکس کرور روپیه و دیگر کدورات
از بیجا پور آمده بود و باطذا قصد و اراده بزدگی درگاه آمان
جاء داشت - مع به بحیثی که بحضور رفته بمنصب سرافرازی افتد

تعدادات راجه شده بود نزد راجه مع قدری جواهر و دیگر تحف
آمده ملاقات نمود و راجه دو اسب با ساز طار و نیل و دو تفویز پاره
تواضع نمود نموده که حیر آمدن ملوک نزد راجه و مفتوح گردیدن
نام بن در عرض رسید باعث تفویج مدح پادشاه گردید و حکم دلت
آرام ساختن شادمانی فرمودند و راجه را دانه دو هزار سوار در اسب
وسه اسبه و عطای خلعت و شمشیر با ساز میدا و یک زر و یک نعل سفید
ساختند پس راجه کاور نام سنگه که در حضور بود مورد عنایات در آمد
و بدایرخان و همه همراهان او اغافه ای دمانان عطا فرمودند - بعد از
استیصال خان جهان اودی که او را دانه راصوب گردانده احدی را
بدان پنج هزاری بنیجهزار سوار فرستاده بودند بدایرخان را
بدین سرانست مراقرانم، بخشیدند و باعث مخر قوم خویش گرداد
بنام راجه جی سنگه حکم صادر فرمودند که ملک بنیچاپور تعافه عادل
شاه را در حکمانت نقصر عدم وصول پیشکش سابق و حال تاخذ
تا نای قلعه بنیچاپور و بران و خراب سازد - درینوا عرضه داشت راجه
جی سنگه و واقعه دکن در عرض رسید که ملا احمد نوانده که اصل از
شرفای نیرآمد عربستان انداران سبب نوانده گویند و دشمن شانهی
مذهب و فضل می باشند خصوص موسی الیه که بکمال
امتداد و فضیلت آراخته است و بحسب ظاهر برای حجاب
از نزد عادل شاه آمده و اراده بندگی درگاه آسمان جاه دارد امیدوار
نوارش و فضل و کرم است بعد عرض بدینص شش هزار
شش هزار سوار مراقرانی نموده فرمان خلعت و شمشیر مرصع
و جیغه و نیل فرستاده طلب حضور نه و دزن و خفیه بر راجه نوشتند

که بعد رسیدن حضور بحضرات محمد آله خان و فرارخور آمدند
بخدمت عمده سرانرازی خواهد بایست اما چون نمک زای نعمت
نعمیم خود را منظور داشته روزگردان گردیده بود از این است این
درگاه نیز کامیاب نگردیده بحضور نارسیده و نعمت حیات دهد •
چون مرزبان ثبت که ولایت علمیده متعلق به حد که میر واقع
شده در زمزمه سرکشان جهانیت گذشت بود و بصورتی از قمار رجوع
نمی آورد و سکه و خطبه داند شاه اسلام جاری نمی ساخت و دم هفت
خان صوبه دار کشمیر حکم صادر شد که مصحوب یکی از ستمگران
فحشیده کار بدان بد کردار از بدنامی استیضحت آمدن در ذات باز گشت
ارزاه ضلالت و قبول اطاعت و اجرای خطبه و سکه و پنداری مسجد
اسلام نماید که از کف باز آمده قدم بشاه راه هدایت گذارد و آمد و در
تغایات پادشاهی سازن و الا در سهم فرموده ملک او را پامال سم
موکب انواع فاعره هازد و بدین مضمون فرمان رعده و عدد آمیز بنام
آن زمیندار نیز صادر فرمودند هیف خان بعد رسیدن حکم و مرزبان
محمد شفیع نام بغداد پادشاهی را همراه در میان روانه ثبت ساخت
مرزبان از شنیدن این خبر اول بفکرهای فاسد افتاده آخر بهود
مآل کار خود در اطاعت حکم پادشاه اسلام دانسته در همان جمعه
اول سکنه شهر را بیرون سواد ثبت جمع ساخته خطبه بنام نامی
پادشاه حق پیرمت محیی الدین محمد اورنگ زیب عالم گیر
غازی خواند و سرخطیب را از افشاندن گل طلا و نقره و دادن
خلعت فاخره بر آج برین رساند و مسجد بنا کرده نقشه آنرا با دو
هزار اشرفی و نه هزار روپیه تازه سکه اسم عالم گیر و تحف دیگر

آن ولایت روانه حضور ساخت و عرضه داشت مع نذر در جواب فرمان باظهار که مال رسوخیت و عبودیت حواله محمد شفیع نمود و خدمتکاری محمد شفیع و همراهان بایین شایسته بجا آورد *

سرزمین تبست اگرچه اکثر ویرانه و دشت لاحاصل دارد که قابل کشت کار و محصول برداشتن نیست اما در طول بعد از صوبه بیجاپور که چهار پنج ماهه راه فاصله واقع شده هیچ صوبه بدو نمیرسد و در عرض بعضی جا یک ماهه و برخی یک و نیم ماهه و دو ماهه راه واقع شده و بوسعت آن در قلمرو هندوستان صوبه دیگر نیست لیکن بکمی محصول آنجا که برابر مداخل یک پرگنه میر حاصل کلان دیگر صوابات توان گفت صوبه دیگر نیست و هیچ مکان لایذفع مقابل آن صوبه دیگر نخواهد بود بهمین سبب پادشاهان دیگر که خرچ آنجا را داخل احاطه نخواهد نمود در فکر اجرای سکه و خطبه آنجا نبفتادند - چون بعرض رسید که ملا احمد بیجاپوری قبل از ورود فرمان و خلعت مرحله پیمای سفر آخرت گردید احد الله پسر او را طلب حضور نمودند - درینوقت بعرض رسید که پادشاه زاده محمد عظم بموجب حکم از دکن بحضور رحیده امرای مقرب را برای استقبالی فرستادند بعد ملازمت و گذراندن سه چهار

اک روپیه نقد و جواهر مورد عذابات گشت *

در همین اوان معروض گردید که تغیر تمام بحال صاحب قران ثانی بهمرسیده و کار نزدیک بانزقال روضه جاودانی کشیده همان روز پادشاه زاده محمد معظم را بطریق ایلغار واستعجال برای عیادت و دریافت احوال مرخص فرمودند هنوز پادشاه زاده در

راه بود که خبر رحلت آن پادشاه نیکو و ملیر ازین زندان سرای
بی اعتبارانی بدارالقرار جادانی که اواخر رجب المرجب هـ
هزار و هفتاد و شش مطابق سال هفتم جلوس جهان را پدرزد
نمود بعرض رسید از شنیدن این خبر ملالت اثر کوه کوه غم دام
دببا و آخرت در دل آن پادشاه حق آگاه راه نجات می و یک
حال بهتر از پادشاهان سلف در فرمانروائی و جهان بانی
عمر عزیز صرف نمود و مرتب هشت سال منوری و مستحضر بود

• بیت •

دنیا بمثال کوزه زرین است • که آب درونش کهی شیرین است
پیوسته سمند اجل زیرین است • نوغره مشوکه عمر من چندین است
(شاه جهان گرد رنات) تاریخ فوت آن شاه والا صفات یافته اند •

شمه از رعیت پروری و عدالت گستری و آئین جهانداري
خاصه در آبادي ملک و نیکنامی در جهان کوشیدن از جمله سوانح
آخر سال سلطنت در مقدمه متصدی معزول بندر هورت بگذارش
آمده - گویند هرگاه یکی از ترکان نو آمده های ایران و توران
ملازمت حضرت اعلی نموده بمنصب سرانرازی می یافت بدیوانیان
می فرمودند که چون ترکان تا مزاج فکیرند و بر مزاج ما و حال
رعایا اطلاع نیابند و قدر رعیت پروری و آباد کاری ملک نمی
دانند عوض جاگیر نقد بآنها رحانند - القصه پادشاه نیز بعد از شنیدن
خبر ملال اثر متوجه اکبر آباد گردیدند بعد رسیدن بمستقر الخلافت
بر قبر پدر بزرگوار رسیده بدیده اشک آلود گهاریار گشته فاتحه
آمرزش خواندند و نزد بیگم صاحبه برای پرسه تشریف برده همه

مقرران حضور را مامور ساختند که بدر حرم حرا رفته بخدمت حضرت بیگم تسلیم آداب پرسیه بجا آرند - و نقل نمایند که در حالت نزاع اعلیٰ حضرت بیگم صاحبیه سه بار برای عفو تقصیرات پادشاه "ا! ماس" نمود و دو دفعه ادعای بیگم صاحبیه بدرجه اجابت نیامد گرت سیوم که بسیار بقبول آن بمنّت عرض نمودند طوعا و کرها قبول فرمودند چند گاه در اکبر آباد توقف نموده حکم بدارو رفته تخت صادر فرمودند که تخت مرصع را بابعضی خدمت محمل همراه گرفته برای جشن از دارا خلافت بمستقر الخلافت بدارد •

دیگر از سوانح و فتوحات این مال تسخیر قلعهای طرف رخنگ تعلقه بنگاله است که مرزبان هنگام نگر و چاٹگام سراز اطاعت پادشاهان گذشته پنجپیده بصوبه داران آن ولایت رجوع نمی آورد و در تاخت و خرابی اطراف می کوشید درینولا بسعی تعیین کردهای بزرگ امید خان پسر امیرالامرا شایسته خان که از طرف خشکی و مدد فواره تردد نمایان بکار بردند و بتفصیل آن قلم را رتبه نمی دارد که بعد محاربه چهار پنج ماه مفتوح گردید و زمینداران آنجا با سیصد و پنجاه نفر دستگیر گردیدند و جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید گشتند و یک صد و سی و دو کشتی و هزار و بیست توپخورد و گلان و بدین قیاس دیگر مصالح توپخانه مع فیلان بضبط سرکار در آمد و هنگام نگر را موموم بعالمگیر نگر و چاٹگام را باحلام آباد ساختند و سرزمینی که هرگز آفتاب نور محمدی بران نمانده بود از آواز روح پرور اذان برخود بالید و بزرگ امید خان فتح نامه با هر مقتولان و امیران بسیار بحضور فرستاده مورد عنایات گردید -

امام الله پسر ملا احمد بلجایوری بحضور رسیده بعد ملازمت بمنصب هزار و پانصدی و خطبات اکرام خان سرانرازی افت . یک صد و بیست و نیل فرستاد امیرالامرا مع تحف دار از ندر گذشت و پسند افتاد .

ذکر سوافتم سال فہم از حلوس مطابق سہ ہزار

و ہفتاد و شش ہجری و زمان عیبا بحضور

در شروع جشن بنواب قدمہ بیگم صاحبہ کہ دوازده انگ روپیہ سالانہ نمودہ بودند سہ لک روپیہ اضافہ نمودند و یک انگ روپیہ و دہ ہزار اشرفی کہ در انوقت ہفدہ روپیہ اشرفی بود نقد مرحمت فرمودند و اضافہ دو ہزار سوار مع دو لک روپیہ نقد پادشاہ زادہ محبت معظم و بہمین دستور دیگر پادشاہزادہا و بیگمہا اضافہ و نقد عذیبت نمودند . چون راجہ جی سنگہ بعد تاخست و محاربات بلجایور کہ عنقریب باحاطہ تحریر می آرد باتفاق میوا ترددات نمایان بظہور آورد سواہی ضلالت کیش را بانواع تسای ابدالار عنایات بادشاہی ساختہ خود کفیل الطاف خطا بخشی و حرم پوشی از طرف پادشاہ گذشتہ روانہ بارگاہ آسمان جاہ ساختہ بود درین جشن عالم افروز خبر رسیدن آن بد روز نزدیک اکبر آباد بعرض رسد حکم شد نہ کنور رام سنگہ پسر راجہ جی سنگہ و مخلص خان باستقبال رفتہ آن وحشی حاصل بد سگال را بحضور آوردہ ملازمت بفرمایند . چون سابق بتقاضای مصلحت ملکی خزائنہ از قلعہ مستقر الخلافت بقلعہ دار الخلافت طلبیدہ بودند درینولا باز ہمراہ نامدار خان بقلعہ اکبر آباد طلبداشتند . و در ہمین روز ہا ہزار و چہار صد اربابہ ہشت کاری

براز شرفی و روپیه و ظروف طلا و نقره و مرصع آلات بکوری چشم
 آن بکورو دیگر مخالفان و معاندان خاندان صاحب قران داخل قلعه
 اکر آباد گردید - و هیچکدام فی قعده سنه مذکور که جشن و زن
 قمی سال پنجاه از عمر شریف پادشاه منعقد بود آن وحشی خصال
 دگرهیده سگال باسفها بسر خورد سال که نه سال عمر داشت بحضور
 رسیده باخچالت و انفعال تمام شرف اندوز ملازمت گردیده هزار
 و پانصد اشرفی و شش هزار روپیه که مراد از سی هزار روپیه آن
 زمان باشد نذر و نثار گذراند باشا ارغ عالی در جرگه پنج هزار دها
 استاده نمودند از انکه پسر هشت ساله او را غائبانه پنجهزاری نموده
 بودند و فتنهجوی محبوبش او که در ذکر تردد راجه جی-سنگه در خرابی
 ملک بیجاپور بگذارش خواهد آمد بهمین مراتب مر افزای
 یافته بود ادعای آن خیره مرتعی مغز غدار کمتر از پایت هفت
 هزاره نبود و مهربانیهای که راجه بآن دعه او را خوشدل و امیدوار
 ساخته بود از راه بغضی که نظر بر افعال و کردار آن نابکار در دل پادشاه
 دین پرور جا گرفته بود اکثر ازان مشاهده نمود و برای استقبال
 نیز آنچه چشم داشت بعمل نیامد قبل از انکه عطای خلعت
 و جواهر و فیل که موجود نموده بودند بظهور آید عرق جهالت
 و خجالت آمیز بر چهره حالش ظاهر گردید و لمحه بلج فکر فرور
 رفته از راه عیاری و مکاری باظهار ضعف دل بگوشه رفته خود را
 چون صید تیر خورد تازہ بدام آمده بوزمین انداخته بعد ساعتی
 باظهار ساختگی و پخته کاری بحال آمده کنور رام سنگه را مخاطب
 بکلامه و کلام شکوه و قصد ضائع نمودن خود ساخت و هر چند کنور

وام سنگه به تملی آن وحشی فزاد بد نهان پرداخت فائده ندان
 خون ادا های خلاف داب آداب او به رس رسید از روی کم توجهی
 بی آنکه عنایات پادشاهانه بعمل آید مریض و مرده بخاک
 برای ابد بجاویز رام سنگه بیرون شهر نزدیک خانگی جی سنگه مقبره نموده
 بودند فرود آوردند و حکم نمودند که تعقیبت به اجبه جی سنگه نوشته
 تا رسیدن جواب که آنچه مصلحت موافق دید داند بعمل آید سوا
 بمجرا نیاید و پسر او را مامور فرمودند که همراه راه سنگه به کرا
 می آمده باشد *

احوال باقی ذکر آن تبه کار بر محل موقوف دانست. مجمعی
 از محاربات و ترددات راجه جی سنگه با بیجاپوری که قبل از روانه
 شدن سیوا بحضور و بعد ازان روداد می نگارند چون راجه
 جی سنگه مع دلیر خان و دیگر همراهان برای تاخت و تاراج ملک
 بیجاپور مامور گردیده بود به پیش قدمی و راه نمائی می نمود
 بیجاپوری و پدر خان و سیوا و نندوجی که از خوبشان و جزو لایق
 و مدار علیه آن مکار غدار بود و برای او نیز منصب پنجپزاری تعیین
 نموده همراه خود نگاه میداشت روانه گردید اگر چه داستان ترددات
 راجه و دلیر خان درین مهم خالی از طول کلام نیست اما حاصل
 اختصار رویداد آنکه بعد از راجه دلیر خان را همراه نمودند
 منزل که قطع مسافت نمود و موجودات سپاه را گزنت از جمله سی
 و سه هزار سوار قلمی بیست و پنج هزار سوار موجودی همراه بود
 درین ضمن ابوالمجد نام ندیر که بهلول خان که از شجاعان عمده
 بیجاپور گفته می شد از عادل شاه جدا گشته خود را نزد راجه

رسانده ملحق و شریک کار بل رهنمائی استیصال ملک و جان و مال
 سکنه و فرمان‌روای آن ولایت گردید و راجه در همه باب رعایت
 دربار او بعمل آورده تجویز منصب پنج‌هزاری چهار هزار سوار برای
 او نموده به‌طور معروض داشت و درجه پذیرائی یافت - کوتاهی
 سخن هر جا فاعله تعلقه پنج‌اپور با نظر می آمد بسعی بهادران ملعه
 گشا بر سواری یا در محاصره ایام معدود مفتوح میگردد خصوص
 سید و اندوهی که با دوهزار سوار و هشت نه هزار پیاده روبرو گردیده
 بودند و در فن قلعه گیری شهرت تمام داشتند و امتداد تجربه کار
 کامل عیار گفته می شدند در فرصت سه چهار هفته سه قلعه منگال
 بهره و غبره از قلعهای سرحدی قلب مفتوح ساختند و مردم
 قلعه را مامون ساخته هوای غلبه ذخیره و مصالح و توپخانه و اسلحه
 بآنها وا گذاشتند تا آنکه نوجهای پنج‌اپور از زمین و سار زیاده از
 شمار نمودار گردیدند و هر روز جنگ گواه و بان بهم نبردی قراران
 بمیان می آمد آخر غلبه دکنیان بجائی رسید که اندر شبها دلیر خان
 باتمام سپاه بر پشت فیلان و اسبان بروز می آوردند و جمع کثیر از مرد و
 طرف کشده و زخمی می گردیدند و شب و روز خوردن و خواب و آرام
 طلبی بر لشکر بادشاهی حرام می گردید و شوخی زیاد از حد نموده
 کپی اصلاحی گذاشتند که به لشکر برسد هشت نه منزل که بدین دستور
 طی نمودند خبر رسید که شرزه خان مهدوی با جمعی از مرداران
 نامی و ده دوازده هزار سوار و پیاده کرناٹکی بدشماره در شهبای
 تار بر مدای مرغ حکم اندازی می نمایند رسیده بمردن فوج سابق
 پنج‌اپور پیوست و اطراف فوج هر اول فرو گرفتند و جا و ریز مانند

سیلاب کوه را خود را بر نوح پادشاهی زدند و دایر خان شاه نبد در مقابل آنها استقامت ورزیده بمحله های پدایی رستمانه شده خان را هزیمت داد و سوار پیداد بدار از هر دو طرف بمعرض تنف در آمدند و بعد هزیمت دادن بتفاوت - چهار ساعت نجومی نوجهای دکنی چهار نوح شده با اظهار حدیثان نامی از چهار طرف حمله آور گردیده هنگامه دار و گذر بمرتبه داد ساختند که سیلابهای خون روان گشت و از هر دو طرف مردم نامی از پا در آمدند و از اشکر پنجپور باقوت نام حبشی که از هر دو جانب مشهور بود با جمعی از حبشیان و دکنیان کشته گردید آخر مقابل حمله دایرخان تاب مقاومت نداشتند و از ورزیدند و اسیر و مالدیان و چهنری و غم بدار خدمت افغانان افتاد از وقت شب آمده چهار طرف محاصره نمودند و دو روز و دو شب زین از پشت اندران و حواریان از بالای زین جدا نگردیدند روز سوم بر چاندال که سیوا و نتهوجی سر نوح بودند زور آوردند فتح جنگ خان با جمعی از نوح راهی بمدد رسید و کارزار نمایان نمودند و مردم بدار از همراهان مددگار آمدند و از تردد سیوا جدا و رای نامی دکنی با همراهان بانام و نشان دیگر کشته گردید و دکنیان رو بغیر آوردند و هر روز بهمین دستور هنگامه نادره قتال گم بود و از دایر خان ببرد های رستمانه بظهور می آمد درین ضمن از نوشته قلعه دار منگل بیره (۵) که از قلعه های مفتوحه سرحدی بود ظاهر گردید که نوح

بجای آورد فریب بیضت هزار سواریکه تاز تادرواز قلعہ رسیدہ از دم گولہ توپ و تفنگ نہ اندیشیدہ مورچال قائم نموده اند هر روز فوج دیگر بمسد آنها می رسد اگر کومک زود نرسد قلعہ از دست خواهد رفت - هر افراز خان بمسد آن قلعه دار زمین شد بعد رسیدن کومک که قلعه دار نیز از قلعه برآمده باتفاق بدفع دکنیان پرداختند و زخمها بر داشته جمعی را بکشتن دادند فوج رو بروی قلعه برداشتند همچنان بیست روزه راه را در دو ماه جنگ کزان به پنج کروهی بجای آورد ، میدند و دویم رجب سنه مذکور بمحاصره پرداختند عادل شاه محصور گردیده مرداران فوج خود را تعیین نمود که داخل ملک پادشاهی شده تاخت ، تاراج نمایند و چند امرای او برای مقابله فوج راجه و زن کھی مقرر گردیدند و بند تالاب را شکسته خالی نمودند و در چاهها و بولیدها از زقوم و آدم و جانور مرده انداخته پرمودند و اشجار ثمردار و سایه دار و عمارت های عالی متصل فاعه را بریدند و مسمار نمودند و بمرتبه باغات و عمارات را خراب از هر دو طرف ساختند که دران حال باز نام آبادی بران شهر گذاشته نهد و عادل شاهیه تا روز امتیصال سلطنت که انشاء الله تعالی بذکر خواهد در آمد مره زندگانی نیافتند - درین ضمن نیکفام خان خواجه سرا که از جمله نوکران عهد صاحب اختیار حیدر آباد گفته می شد که در اصل از امرای ایران بوده و بسبب حادثه بخشیدن یکی از پرستاران خاص که شاه عباس در عالم بیک خودی نشاء شراب بخانده او فرستاده بود و او برای خلاصی جان خود از غضب شاه ایران که اگر خود را خصمی نمی ساخت جانبر نمی

گردید بدست خویش خود را معیوب ساخته مأمور از غلبه خان
 بدگفته آخر کار رو بدکن آورده از امرای مقرب قطب الملک
 گردیده بود با شش هزار سوار و بدست و پنج هزار پیاده بمذد عادل
 شاه رحیمده بفوج شرزه خان ملحق گردید و هر روز هنگام کارزار
 گرم بود و فوج و چاهای که برای گهی مدیریت کنیز به آست
 بر میگرددید و هر طرف که بر فوج پادشاهی غلبه دکنیان ظاهر
 میشد شیر بیشه و غما دلیر خان خود را چون فیل دمان می زداند
 اگر بتعداد و تفصیل مجاریات فوج پادشاهی و بیجاپوری بر داند
 باعث ملال مطامع کنندگان خواهد گردید چه مدتی حران که
 دران محکم غلطان نگردید و چه نهایی مقدرن که دران وزمعه طعمه
 زانم و زغن نگشت هیچ روزی نبود که صد در صد نفر دانا و نشان
 هر دو طرف زیر تیغ و هدف تیر و گلوله توپ و تفنگ نگردیدند و یا
 همراه فتنهجویی و چند هزار حواری پادشاهی برای تسخیر قلعه پرناله
 فرماده بودند بعد ترددات نمایان کاری نساخته از اینجا برخاسته
 طرف قلعه که یلغا تعلقه خویش خود را رساند و فتنهجویی را سرداران
 بیجاپور اغوا نموده از حیوا جدا ساخته طرف خود بردند باز راحه
 بنده بیر بسیار استمالت نموده نزد خود طنبدیک آخر بتردد و منصوبه
 بازبهای حیوا چند قلعه بتصرف مردم پادشاهی در آمد - درین
 ضمن بموجب وعده و خواهش حیوا رسیدن احکام حضور حیوا را
 استمالت نموده مع پسر او اواخر رمضان المبارک جریده روانه
 درگاه آسمان جاه نمودند چنانچه حقیقت رسیدن و ملازمت
 نمودن او بگزارش آمده و فتنهجویی با اکثر توابعان شریک محاصره

بیجاپور ماند بعد روانه شدن مدبوا که همان عقل حل عقدهای
فوج پادشاهی گشته بود دو ونیم ماه دیگر در محاصره گذشت
محاربات عظیم و کوشش و کشش بسیار بمیان آمد مخصوص از جمله
ده دوازده جنگ که از بهادران هر دو طرف در عالمگیر نامه بطریق
کارنامه بزران قلم داده اختتام کلام بر ذکر یک مقابله و مقتله قابل
تحریر می نماید که اوائل ذی قعدة که ایام محاصره به پنج ماه
کشید روزی تمام دکنیان اطراف فوج پادشاهی در حالتی که
در مکان قلع عرصه بر لشکر راجه تنگ گردیده بود فرو گرفتند و
بیست و پنج هزار موارو پنجاه هزار پیاده بمدد زدن و باریدن گول
توپ و تفنگ و بان و اقسام آتشبازی و مانگهای فیل ربا که از بالای
قلعه متصل تا سه روز و شب می آمد برکرزار چنان چهار طرف
فوج را داشتند که فرصت درخاریدن و چشم و انمودن نمی دادند و
هر طرف که حمه می آوردند داد تهوری میدادند خصوصا ابوالعلا (6)
نیدر بهلول خان که برادر ابوالمحمد خان بلشکر پادشاهی پدوسته
دلایر بها بگرمی برد هر دو بهادر شیر نبرد را علی رغم همچشمی
مقابله با همدیگر افتاده بود و هر یکی می خواست حق نمک
قدیم و جدید بعرضه ظهور آورد و از جانب دیگر شرزه خان و مووی
خان حملهای صف ربا نموده شورش عظیم در لشکر راجه انداختند
و هیچ نمانده بود که راجه با عمدهای خود کشته و دستگیر گردد
درین حالت دلیر خان شیر صولت که از راجه دور واقع شده بود و

هفت و نه هزار حواریان با مرداران نامی دکن را نیز در میان گرفته
 راه کومک بر اوواج پادشاهی مسدد ساخته بودند خیم متقابل خود
 را بحملگ رستمانه مغلوب ساخته خود را بسرداران محصور و مغایب
 راجه رحاند و کارزاری که بتحریر و تقریر راست نیاید از آن بهادر شمر
 فیرد صف شکن با اتفاق ابوالمحمد خان دران ببرد گاوچور آمد و حواری
 و پیداد بدشمار بیجاپور عافه تیغ افغانان و راجپوتان گردیدند و سومین
 خان که رستم داستان و بیخ خصم گفته میشد با بسیاری از همراهان
 خویش کشته و پاهال هم اسپان دران همراه دلیر خان کشت و شمسست
 عظیم بر فوج دکنیان افتاد و قبل و احیب و پالکی و خیمری و تلم
 زیاده از شمار بدست مردم لشکر پادشاهی آمد و تا هفت کوره تعاقب
 نمودند و آدم زخمی و سالم قدیم هزار نفر کشته گویا که ازین
 حمله زیاده از صد سوار از راوتان یکم تاز میشو آ دران بودند که هر
 کدام مبلغ داده خلاص شدند و پانصد نفر همراه لش موسی خان
 مقتول که نتوانستند برد با هزار کس زخمی بشمار آمدند و از لشکر
 راجه و دلیر خان یکصد زخمی نفر که قابل شمار بودند نقد جان در
 باختند و دو صد نفر زخمی بقصداد در آمدند و چون از ایندلی
 ماه جمادی الاولی اغایت اواخر ذی قعدة هفت ماه حواری و احیب
 و پیداد از تردد نیا سود و تا چهل پنجاه کوره نواح بیجاپور نام و نشان
 گاه و علف نمانده بود و از نر میدان رصد کار و عروء بر هر در لشکر
 تنگ گردید راجه و دلیر خان مصلحت دران دانستند که چند روز
 برای تدای زخمیها و فراهم آوردن حرب و باروت و آرام گرفتن
 لشکر متصل قصبه دهاردر که امید بوی گاه و دانه بهم رسیدن دران

مکان بود فرود آمده حقیقت بحضور عرضه داشت نمایندگان درین ضمن
 دکنیان نیز بسبب آخر رسیدن مصالح اندرون قلعه و تمام شدن
 آذوقه و از کار رفتن کمانها و ریختن پرهایی تیر و کند گشتن دم
 شمشیرها بجان رحیده بودند سرداران هر دو طرف برای مصالحه
 بهانه طلب گردیدند و بیجاپوریان باظهار المفلس فی امان الله
 زبان بجزو امان گشادند و از آنکه فی الواقع در خزانه و کارخانجات
 عادل شاه و رواتان صاحب لاف و کذاب موای میفهای دم
 باخته و بی غلافه اسبان پوست و استخوان مانده چیزی نمانده
 بود و ملک پایمال گردید بعده که حقیقت بعرض رسید حکم صادر
 گشت که دهمت از محاصره و مزاحمت حال عادل شاه برداشته راجه
 خود را به خجسته بنیاد رساند و دلیرخان را روانه حضور سازد •
 الحال عذرا کمیت خامه تیز رفتار را از معرکه کارزار صغوف پای
 قلعه بیجاپور بکسر بر سوانح حضور معطوف می سازد که بعده که موای
 فدار از مجرا مفعوع و مغضوب گشته خانه نشین گردید بکوتوال
 حکم فرمودند که اطراف خانه آن بد خصال چوکی نشانند آن
 بدکیش ضلالت اندیش نظر بر افعال سابق و حال خویش نموده
 مراسم کاروبار خود گردید سوای آنکه خود را بهر حيله و تدبیر که
 داند ازین مکان پریدم بر آرد فکر دیگر بخاطر او نرسید و منصوبه
 تازه که در دل شیطان تصور آن محال می نمود بخاطر آن شقی
 پرتدبیر رحید ابتدا در ظاهر با امرا و کنویرام منگه طریق
 وثق و مدارا بمیان آورده از فرستادن تحف و هدایای دکن رابطه
 التیام را استحکام داده شفیع جرائم خود ساخته باظهار عجز و ندامت

از کردار خجالت اثر برداخته آخر خود را بتمارض بیمار ساخت و
 بوا نمودن آه و ناله پرداخت و از وجع جگر و پیروز بی تابي زیاده
 نموده صاحب فرایش گردید و باز باظهار منجر گشتن به مرض دق رسل
 بمداوا و علاج اطبای هند می کشید چند گاه بدین حیل زار و نزار
 بصر برد بدمه بشهرت شفا غسل نموده شروع بخشیدن انعام حکما و
 ازیاب طرب و رفقا و خور اندن طعام ببرهمنان و تصدق غنّه خام و
 نقد بمستحقان مسلمین و هندو کرده پذارهنی کلان را بکافه گرفته
 هر از اقسام شیرینی نموده بخایه های امرا و خائفاة فقرا می نرستاد
 تا آنکه دوسه امپ زهوار باد رفتار بشهرت بخشیدن برهمنان چهارده
 گروهی شهر جای منامب مصحوب همرازان که همدم محرم و رفیق
 خود قرار داده بود نرستاده موجود ساخته عوض خون یکی از همراهان
 جان فثار که پاره بشکل و شمائل او می ماند و از مدت در عالم
 عاقبت بدینی برای چلیدن روز بهم رسانده با خود داشت بالای
 پلنگ خویش خوابانده حاقه مرصع طلا که در دست خود می پرشید
 باو پوشانده بدو تعلیم نمود که بعد از روانه شدن او یکلائی بارچه باریک
 بر هر خود کشیده کتر دست را نمودار زیر بارچه ساخته بحضور
 متددین اندرون و بیرون خود را بخواب و نماید و خود با پسر در
 دو بدن نهشته باشند فرستادن شیرینی برای برهمنان و فقیران متبرا
 آخر روز او اخر ماه صفر سنه مذکور از مستقر الخلافت اکبر آباد برآمده
 خود را با سپان رساند و از انجا بتفاوت دوپهر بقصبة متبرا رسیده در انجا
 ریش و بروت تراشیده خاکستر بر روی خود و پسر مالیده مع قدری
 جواهر و اشرفی که با خود گرفته بود با چند فقیر که با او همداستان

شده بودند از آن معبر غیر مشهور چمن‌گذشته راه بنارس اختیار نمود و باتفاق هرکارهایی تنیز رفتار دکن که بتغییر لباس و صورت مختلف راه رفتن کسب و پیشه آنها امت در شبهای تاریکی مسامت می نمود و نقل نمایند که اشرفی و هون و جواهر بقدر مقدور میان چوب دستیهایی خالی نموده ازان پر کرده با خود برداشته بود گویند روز دیگر بتفاوت پنج پهر هرکاره دکن که بخدمت جاموسی و رساندن خبر مامور می باشند بعرض رساند که سیدها گریخته مرحله پیمایی دشت ادبار گردید و از کوتوال که حقیقت استفسار فرمودند بعرض رساند که چوکی اطراف خانه او نشسته باز هرکاره که بمبالغه رفتن آن غدار را عرض نمود آدمهای کوتوال رفته ملاحظه نمودند سیدها خوابیده دگر دست اواز زیرپارچه یکنائی باریک پیدامت کوتوال بعرض رسانید کرت میوم هرکاره التماس نمود که اگر سیدها تا حال چهل باگه پنجاه کروه راه طی نموده باشند مرا داخل کشتنیها نمایند آخر بعد تجسس و تحقیق که فرار نمودن آن مکار بثبوت پیوست برام سنگه و کوتوال اعتراف نموده بگمان و شهرت آنکه بساحت کنور رام سنگه برین جرأت اقدام نموده اورا بی منصب و از محرا مفعوع ساختند و حکم نمودند که گرز برداران اطراف دکن و جانب شرقی و شمالی مع احکام بنام صوبه داران و فوجداران بروند که هرجا ازان بدنام گریز پا اطلاع یابند مقید ساخته روانه حضور سازند و راجه جیسفنگه که در همان ایام از مهم بیجاپور فراغ حاصل نموده بخیسته بنیاد رسیده بود فرمان رفت که قبل از انتشار خبر فرار آن تبه کار نتهوجی خویش اورا مقید

ساخته روانه حضور سائر بعده بجهت و جویی آن موقع از قفس
نجمه پرداز و نگذار که او جایی قرار و جمعیت تواند گرفت چون
گمان فرار او طرف دکن برآید آباد و دیار زیاده دکن ابتدا
تأکید تمام گرز برداران همان طرف مرخص گردیدند بعده
صوفاات تعیین فرمودند لهذا گرز برداران سمت بارس که آید سوار
مرحله پیدا گشته بود بتفاوت چهار پنجروز بلکه بعد انتضای فقه
رخصت گردیدند گویند اگرچه سیوا در راه رفتن چنان استعجال ورزیده
بود که هیچ شاطر و هرکاره سرباز نمی توانست پدید آید اما
چون ملابها بصر او در صغرمین با او همراه بود و تصدیع تمام او را
تا یکی از معموهرهای اله آباد رساند بعده چون در پسر طاقمت
راه رفتن زیافت در خانه یکی از برهمنان کیکلس نام که از جمله
زنار داران مشهور آن مکان بود و خویشان او در دکن باید رسدوا رانده
یکچیزی داشتند نگاه داشته قدری اشرفی و هون باو داده سفارش
نمود که ناخط دمت خودم بتو نرسد از خود جدا نسازی و در صورتیکه
خبر مردن و کشته شدن من بتو تحقیق رسد بخذاری و زانچه
سمت بارس روانه گردید بآتی ذکر از انشاء الله تعالی بر محل
بگزارش خواهد آمد .

درینولا چون خبرهای ناخوش از طرف شاه ایران بسبب
نامواقت با تربیت خان ایلیچی و روانه شدن ایلیچی بجهت
و ناخوشی و نزدیک رسیدن او با خبر حرکت شاه برالسنه عوام
از نوشته تجار و زبان منهدیان انتشار یافت و خلک مکان بتقاضای
مصاحبت از مستقر الخلافت بدارالخلافه متوجه شدند همینکه داخل

قائمہ شاہ جہان آباد گردیدند خبر رسیدن تربیت خان بلاہور بمعرض رسید گرجہ آنچہ میان شاہ عباس و تربیت خان گذشتہ باختلاف قول مسموع گردیدہ فائل تحریر نیست اما حاصل کلام رنجش انجام ہرچہ بذہوت پیوستہ خلاف ایلیچیان قاعدہ دان دیگر خصوص خان عالم کہ در عالم کاردانی و رعایت مزاج طریقت و تقاضای صلاح دولت چنانچہ بگزارش آمدہ چنان بتقدیم خدمت مامور پرداختہ بود کہ شاہ ایران اورا مخاطب بہ جان عالم ساختہ دوبار بخانہ او آمدہ نسبت بہمہ ایلیچیان زیادہ باعزاز او کوشیدہ با تحف و ہدایای لائق مرحص ساخت تربیت خان بمرتبہ پا از دائرہ سلوک بیرون گذاشت کہ باعث نہایت بیدماغی شاہ و خفت خود گردید محبت و الفت سورتی طرین را چنان بکلفت مبدل ساخت کہ کار بلشکر کشی عر دو طرف کشید بعدہ کہ بحضور رسید پای اعتراض آمد و بکمی منصب معاطب و از مجرا مذبوع ساختند - در ہمین آوان خبر حرکت شاہ عباس از عراق با لشکر گران و توپخانہ سنگین طرف خراسان رسید و موجب مزید ملال خاطر عاظر پادشاہ گردید و بفکر سہم و استیصال آن مایہ فساد افتاد عجالۃ پادشاہ زادہ محمد معظم را با مہاراجہ جسونت و دیگر امیران مع بیست ہزار سوار و توپخانہ رعد آواز و بیادہ بشمار مرخص ساختند پنجم لک روپیہ نقد و ۵۰ لک و ہفتاد ہزار روپیہ جواہر آلات سواہی انعامات دیگر وقت رخصت پادشاہ زادہ و راجہ و ہمراہان عطا فرمودند وسط ماہ ربیع الاول سال مذکور پادشاہ زادہ برآمد و خود نیز بتہیہ سرانجام سفر سہم پرداختہ حکم طلب امرای موہجات و

تبیاری کار خانات فرموده حاججا گرز بردار تعیین نمودند .
 درین اوان عرب سوانح از کشته شدن اعتماد خان عرب
 عند القوی رو داد تفصیل ابن اجمال آنکه شبخ عبد القوی ده از
 فضلی مشهور استاد پادشاه بود بعد جالوس در ذال قریب بمرتب
 پنج هزار ری رسانده مخاطب با اعتماد خان ساخته در خلوت خدم
 نشستن فرموده بودند اگرچه بکمال تدبیر و زبانی و صلاح و تنوی
 موصوف بود گفته و التماس او نزد پادشاه نسبت بهمم ایران
 سلطنت ریاده اعتبار داشت اما در کلمه خور گفتن و بنظر من
 اصلا زبان نزد پادشاه آشنائی ساختن و دیگر از سختی سلوک مطعون
 عالمی بود و در همان ایام فقیری قلندر وضع که از بهلوانان تیار پیشه
 ایران گفته میشد و آن گروه که در تهوری و شجاعت و سر کلمه زن
 بامیران نامی آن ولایت و نزول از آنها زرگرفتن و در بزم و مداشی
 صرف نمودن شهرت تمام دارند و در بندر سورت و برهنپور ازو
 کارهای نمایان بظهور آمده بود سیر کان دارد دارالخلافه گردید
 و امرای ایران هر که بروضع او اطلاع داشت رعایت بحال او می
 نمود و قلندران بسیار با خود فراهم آورده هر روز در باغی نازون
 و سرود مبلغها صرف می آورد عوکارها حقیقت او بعرض
 رساندند و ظاهر ساختند که سایه مداخل او که بحال نقیری چنان
 اوقات بسر می برد در ظاهر معلوم نیست و بکیمیا گری و پیشه
 دزدی زبان زد ساختند و نیز ظاهر شد که در تهوری و شجاعت
 آنقدر شهرت دارد که زنده بدست آمدن متعذر میناید حضرت
 خلد مکان برو گمان جاسوس شاه ایران بیده بگوتوال فرمودند که او را

نائل ساخته در هنگام خواب زنده بدست آرند کوتاهی سخن
 سعی بسیار او را دستگیر ساخته طوق در گردن و زنجیر در پا انداخته
 در دست او را در چوب گرفته سراپا مسلسل آورده روز دیوان
 آمده نمودند پادشاه نظر برینکه برای تحقیق حال او بهتر از
 اعتماد خان دیگر را ندانستند باو حکم فرمودند که بخانه خود برده
 در خلوت ازو بوعده وعید حقیقت و نقص الامرازو استفسار نمایند
 اعتماد خان بخانه آورده در خلوت او را نزد خود طلبیده گفت اگر
 جان خویش را عزیز میداری بر راستی حقیقت بمعرض اظهار بیا
 او در جواب گفت فقیر میاج گدا پدشاه ام فائده نه بخشید و اعتماد
 خان زبان بتهدید کشاد آن گرفتار پنجه اجل چون دانست که
 بهیچ وجه رهایی نیست و راستی مقرون بقبول ذمی افتد التماس
 نمود که اگر جان بخشی نمایند در گوش نواب حقیقت واقعی ظاهر
 می سازم هر چند که دماغ اعتماد خان یرداشت آن نداشت که در
 گوش او آن اسیر بلا حرف زند اما بعد سماجت بسیار ماذون
 ساخت سوزنی که زیر پای اعتماد خان نه کرده بطول و عرض
 نیم درعه یکسر می انداختند و بالای آن نهمچه شمشیری گذاشته
 بود باوجود هردو دست او چنان در بند گرفته بود که هیچ عضو او
 سواي انگشتان پنجه قادر بر حرکت نبود وقت خم شدن و خود
 را نزد گوش او رساندن بجلدی و چابکی تمام بسر انگشتان شمشیر
 از بالای مسند اعتماد خان برداشته چنان ضرب مع غلاف بر سر
 او رساند که مجال آه کشیدن نیافت و آن قاتل بد فرجام را نیز
 پاره پاره ساختند و ذکر سبب مقید گردیدن آن تلندر مشرب

روایت دیگر نیز مسموع گردیده اما آنچه در اوراق از رفقای او شنیده بود بقید قلم آورد - بهر حال پادشاه ذوالاقبال در تہیم و فکر در آمدن بود کہ از واقعہ ملتان و فزدرہا خبر باتہ شہر تہماس بعرفش رسید فسخ عروست آن مہم نمودند *

باز بتذکار احوال راجہ جی سنکہ می بردانہ کہ بموجب حکم دہمت از تاخت و محاصرہ مالک و قلعہ پنجپور کوتاہ روانہ چرن دانست کہ دہن از مراجعت او قلعہای مفتوحہ از خدمت کفیان و عدم ذخیرہ بدست فلہ داران ماندن متعذر است مصلحت دران دانست کہ قلعہا را خالی نمودہ ہرچہ از مصالح توجہانہ قابل ہموارہ گرفتن بود باخود گرفته باقی را بتاراج میداد و آتش زدہ برج و بارہایی کہ لائق مسمار نمودن بود از پا در آورده از انجا کوچ نمودہ خود را بخجستہ بنیاد رساند - درین ضمن از حضور متواتر حکم مشتمل بر فرار نمودن سیوا و مقید ساختن و روانہ نمودن نقہوجی رسید و راجہ نقہوجی را مع پسر او مقید ساختہ روانہ حضور نمود - دلیر خان کہ قبل از رسیدن بہ خجستہ بنیاد بموجب حکم با جمعی از کومکیان روانہ حضور گردیدہ بود بعد از عبور آب نوردا حکم مہم و گوشمال دادن زمیدار چاندہ بدو رسید بعد و زود حکم بارزدولہ خان و راجہ سجان سنکہ و راو بہار و تادک داد خان و زبردست خان و آتش خان و برقنداز خان روانہ سمت برار و مالک چاندہ گردید - و ایرج خان موہیدار برار مع فوجداران فواج نیز رفاقت نمود چون نزدیک سرحد چاندہ رسیدند مردمان آن بوم متزلزل خاطر گردیدہ معتمدان خود را نزد دلیر خان فرستادہ التماس عفو جرائم گذشتہ

و قديما بيشكش لائق حال و طاب عهد و امان بهميان آورد - دليرخان
فرستاد هير او را استمهالت نموده موافق ادعاي او بشرط ملازمت و
قبول بيشكش خلعت داده مرخص ساخت - كوتاهي سخن زميدار
مذكور كمربند ممت و احسان و امان جان بگريدن عجز انداخته چون
مجرمان عذرخواه آمده باهفت هزار اشرفي و پنج لك روبيه بطريق
شكرانۀ عفو تقصيرات براي پادشاه و هزار اشرفي و دو هزار روبيه
نذر و ضيافت دليرخان ملاقات نمود - دليرخان جهت مقرر نمودن
پيشكش حال و هر سال و باز آمدن از افعال نكوهده و اطاعت
ذات حق و زجر و توبيح آميز نموده بعد گفتگوي بسيار قرار يافت كه
يلك كرو روپيه جبرسانۀ حابق و شكرانۀ حال از نقد و جنس در فرصت
دوماه سرانجام دهد هر سال دواك روپيه مقرري در سركار عائد مي ساخته
باشند و پنج لك روپيه به دلير خان تواضع نمايد و چار ديواني كه
بطريق حصار ساخته مسمار سازد و نام مكان بودن خود را بقلعۀ ارك
زيان زدند سازد - و محمد لطيف نام ديوان لشكر را براي وصول زر بيشكش
حال و مسمار نمودن حصار شهر پناه و برج و باره و عمارت حاكم نشين
زميدار تعيين نمود و مقرر ساخت كه تا وصول زر بيشكش ملهاري
نام ديوان او در لشكر باشد و در مدت دو ماه از نقد و جنس مبلغ
هشتاد و هفت لك روپيه بوصول آورد مصحوب زين العابدین ديوان
برهان پور كه از بندگان هاي روشناس والا شاهي بود روانه حضور
ساخت - و فرمان عنايت آميز مع خلعت و جيعه و شمشير ميرمع
و قيل براي زميدار از حضور رسيد و براي وصول باقي نعهد و ضامن
معتبر گرفته ملهاري را خلعت داده مرخص ساخت و در سه ماه فراغ

حاصل نموده متوجه نادرب زمیندار دیوگده که مساحت چانده متصل است گرداید و در اندک فرصت مبلغ پانزده لک روپیه بر او متبرع ساخته و دو لک روپیه پیشکش سال سال نیز قرار داده بقیه بامنت پیشکش حال بوصول آورده بود - در بر زمین خبریداری راجه جی سنگه مشرف بر هلاک که متصل خبر فوت او و برهم خونین نسبی با گهات انشا برافوت رسید - و در همان روز احکام حضور مشنزل بر فرمودن مهم پنجابور مجددا مع فرمان صوبه دارایی دکن نظام آبادان رسد و برای وصول باقی پیشکش هر روز میدارند انان را کاشته روانه خجسته بنیاد بقصد تسخیر پنجابور گردید، نعتی که تهنیتی خویش سبوا همراه گرز بردار و کسان راجه جی سنگه بتحضر رسیدن حکم شده با احتیاط مسلسل نگاهدارند تهنیتی خلاصی خون را قبول اسلام بفقان دسته بوساطت مقرران حضور بعرض رساند حضرت خلد مکان بر غنبت تمام القماس او را مقرون باجنبیت نموده تلقین کله فرموده سه هزار سوار بخطاب محمد قلی خان منصب او را بحال داشتند بعد چندگاه که با تعینات دلیر خان شده بندگی رفت بار دیگر مرتکب شده قاتل یافته خون را نزد سیوای مراد و چنانچه بزبان قلم خواهد داد رساند و فسادها از بظهور آمد که تا حال در صوبجات دکن رز افزون است •

ذکر سوانح سال دهم از جلوس مطابق

سنه هزار و هفتاد و هفت هجری

در شروع سال دهم از جلوس پادشاهزاده محمد معظم را بدستور

سابق صوبه دار دکن نموده پنج هزار سوار اضافه و پنج لک روپیه نقد

مرحمت فرموده از اصل و اضافه بیست هزاری دوازده هزار سوار که بر آید بی پانزده هزار سوار باشد سرافروز ساخته مع کومکیان مرخص ساختند - درین ضمن بعرض رسید که راجه جی حنگه باجل طبیعی درگذشت *

چون حقیقت مرکشی و فساد افغانان یوسف زئی معروض گردید فرمان تنبیه آن جماعه بدنام بزام میرخان صوبه دار کابل و کامل خان فوجدار اٹک و دیگر فوجداران نواح که همه باتفاق در استیصال آن جماعه بدسکال پردازند صادر گردید - کامل خان انتظار کمال صوبه دار نکشیده با جمعیت خود برای تنبیه آن مفسدان بدنام کوشیده فوجداران نواح را با خود رفیق ساخته بده تدبیرات رای مائب محاربات عظیم و ترددات ذیایان که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد بکاربرده کارزارهای صعب که چندین هزار افغانان کشته گردیدند و جمع کثیر از سوار و پیاده پادشاهی بکار آمدند روداد - باوجود فراهم آمدن چهل پنجاه هزار سوار و پیاده افغانان که مکرر فوج کشی بدمیان آمد و شمشیر خان از همراهان میرخان که با چهار پنچ هزار سوار بروقت بمدد رسید و از وفیز بوفات کامل خان تردد رستمانه بظهور آمد و افغانان را گوشمال واقعی دادند از جمله افغانان مقتول کله دوهزار و چهار صد افغان بحضور رسد و کله میزار فرمودند - معینا افغانان جهالت کیش از طریق مفسدی خویش باز نیامده در راه زنی و مفسدی و مردم آزاری زیاده از سابق می کوشیدند و فریاد شورش آنها می رسید بنبابان محمد امین خان بخشی را که صوبه داری لاهور ضمیمه بخشگیری

حضور نیر داشت وسط ذی قعدة سده مذکور صوبه دار کابل نمودند بری
تذبیة آن گروه شقاوت پرده مرخص فرمودند سه هزار سوار بی شاعرانه
مکه اعظم اضافه داده از اعل و اضافه پانزده هزار هشت هزار سوار
نمودند - بادشاهزاده محمد اکبر را که لغایت حال منصب نیافته
بود منصب هفت هزار سی هزار سوار و علم و بتاره مرصفت
فرمودند - از پادشاهزاده ها که بدون خدمت در صغر سن منصب
بافته باشد همین پادشاهزاده محمد اکبر است - راجه ام میگد را
که منصب فرار سیوا بی منصب ساخته ای 'عترت' آورده بودند
بعطی خلعت ماتمی پدر و بتائی منصب چهار هزار بی
هزار سوار و دیگر انعامات سرافرازی دادند - غذایت خان را دیوانی
خالصه از تغیر رای اعل چند مقرر فرمودند - چون محمد تقی خان
بخشی دکن ریعت حیات نمود غیاث الدین خان پسر اسم خان
که مقصدی بندر سورت بود بخد مت بخشیدگرمی دکن مامور گردید
و ابن العابدین دیوان برهانپور که با خزانه بدشکش چانده بتصور
رسیده بود ب خطاب خانی سرافرازی بحسیده مقصدی بندر سورت
نموده مرخص فرمودند *

از عرضداشت زمبدار تبت بعرض رسید که عبد الله خان
والی کاشغر که از تعدی و تسلط پسر بتصد زیارت بیت الله
و شرف اندوزی ملازمت بکمال بی سرو سانی بآن حدود
رسیده و معدوی چند از اهل و عیال همراه دارد خواجه محمد
اسحاق نام را مهماندار مقرر نموده با بعضی سرانجام ضروری باستقبال
اوروانه ساختند و از عقب آن یکصد رنه اسپ با ساز مینا

رطه رها ده و دو زنجیر نایل با سار فقره و خنجر و شمشیر مرصع
و از ظروف طلا و فقره و نعلین اقمشه و فرش و پنجاه هزار روبی
دند در خزانه کشمیر تنخواه نموده روانه فرمودند - بعد از آن بمحمد
امین خان که بلاهور تعلقه صوبه خود رفته بود حکم زنت که
تا رسیدن عبدالله خان توقف ورزیده در تقدیم ضیانت او کوشیده
پنجاه هزار روبی از خزانه لاهور رساند و در همه باب بمهمانداری
او پیرا زد - و جانبجا بحکم و فوجداران احکام سرانجام دادن
مابحتاج ضروری او و دیگر مهمان نوازی و مسافر پروری صادر
گردید - بعد که نزدیک دارالخلافه رسید جعفر خان را با اسد
خان باستقبال مامور نمودند و باعزاز تمام در عبادت خانه طلبیده
ملاقات نموده نزد خود نشاندند که آن فرحت افزا بمیان آورده در
تسای او کوشیده جوابی رسم خان را برای ماندن او مقرر کرده
تمام سرانجام ضروری موجود نموده فرود آوردند - و تا هشت ماه
نگاه داشته طریقۀ مهمان نوازی را کار نموده بموجب خواهش
مهمان سرانجام راه کعبه الیه خاطر خواه مهیا ساخته مهمان
دار همراه داده روانه بندرسورت ساختند و بحاکم بندر نیز در تقدیم
خدمتگاری و مهمانداری احکام صادر نمودند - از ابتدای ورود لغایت
رخصت ده لک روپیۀ رعایت و صرف مهمان پروری بعمل آمد
برهمنیز منیر مطالعه کنندگان ظاهر باد که لغایت سال دهم
جلوس احوال بادشاه خلد آرامگاه عالمگیر از روی تاریخ تالیف غفران
پناه محمد کاظم منشی بسرمیرزا محمد امین مشهور بمیرزا امینا که
از مستعدان موروثی ایران بود و دیگر مولفان که تریب هفده

هزار بیت کتابت میشد انتخاب نموده که جمله به هزار
بیت نمیرسد معینا اگر باعث ملال طبع مطالعه کنندگان از روی
اطناب و نامربوطی کلام گردد و بعضی سوانح خلاف نسخه دیگر
مقدم و موخر سال باشد از عیب جوئی آن چشم پوشی نموده
معاف دارند •

ذکر سلطنت سال یازدهم خلد مکان لغایت سنه

بیست و یکم که دران ضمنا فید سال نیز نوشته شده

چون بعد انتضای ده سال سرخان مسموع از تسطیر احوال آن
پادشاه عدالت گستر دین پرور گشتند مگر بعضی مستعدان خصوص
مستعد خان بطریق خفیه برخی از احوال مهم دکن را مجملا و
تذکار مکروهات که همان ذکر فتوحات بلاد و قلاع را بزبان فلم داده
و بندراین احوال چند سال عشر ثانی و ثالث را مجمل نوشته
تاریخی که احوال چهل سال باقی مجمل و مفصل دزان درج باشد
دیده و یافته نشد لهذا از سنه یازده هجری لغایت سنه بیست و یک
جاوس که بضبط تاریخ سال و ماه بتذکار سوانح حکم رانی عشر ثانی
حضرت خلد مکانی تواند پرداخت سر رشته بدست نتواند آورد
اما بعده که بسعی و تفحص تمام هر آنچه توانست مقدمات شده
لائق تحریر از روی دفتر وقائع و زبانی راویان ثقة و بعضی محرمین و
مقربان قدیم بارگاه آن خلد آرامگاه و خواجه مرایان کهن سال مجملی
بتحقیق در آورد و آنچه خود بعد حد تمیز رمیدن در مدت سی
چهل سال برای العین مشاهده نموده بصندوق حافظه سپرده بود بقید
قلم در آورد - چون مسموع گردید که بندر این داس بهادر شاهي که

مدت در ایام پادشاهزادگی متصدی حضرت شاه عالم بود تاریخی
تأیید نموده در آن سوانح سی و چند مال را باحاطه بیان درآورده است
از اجتماع آن بغایت مشغوف گشته در بهمرسانیدن آن تاریخ
نهایت تعحص بکار برد - بعده که بسعی بسیار آن نسخه را بدست
آورده بامید آنکه از خرمین اندوخته او خوشه چینی نماید از روی
غور من اوله الی آخره بمطالعه در آورد - نصف آنچه راقم حروف
جمع ساخته درین اوراق باحاطه بیان در آورده بنظر نیامد - بهرحال
در خدمت ارباب دانش و سخن سنجان گنج معانی التماس
دارد که اگر در وقت مطالعه در ذکر سوانحی قصور بنظر آید یا بر
اختلاف روایت یا بر مقدم و موخر بودن سال از روی تاریخ و
روای دیگر اطلاع یابند تا مقدور در اصلاح آن کوشند و الا از روی
عیب پوشی معذور شناسند *

✓ بهرحال مجمل از احوال آن پادشاه خجسته خصال بزبان
خامه صدق مقال میدهد روز بروز در اجرای امور شرعی و پاس
اوامرو مناهعی الهی بمرتبه تقید می نمود که متصل هم احکام
برای منع اخذ راه داری و پاندوی و غیره که لکها حاصل آن
هر سال در سرکار واصل میگردد و برانداختن رواج مسکرات
و خرابات خانها و اجتماع جانته که هر سال در روز و تاریخ معین
در معبد خانهای هفود زن و مرد زیاده از اندازه شمار هر قوم
فراهم می آمدند و لکها مال بخريد و فروخت میرسید و مبلغ کلی
محصول آن در هر صوبه داخل خزانه می شد صادر میفرمودند -
و کلانوتان و قولان بانام رنشان که در سرکار نوکر بودند آنها را از سرود

خوانای توبه داده بر مرتب منصب آنها افزودند - و حکم نمادی منع سرود و رقاصی نمودند - گویند روزی جمعی از کلاوتان و قوالان باز دحام و غوغای تمام فراهم آمده جنازه با شان تمام ترتیت داده پیدش و پس جنازه نوحه کنار از پای چهاررنگه در حین گذشتند بعد عرض که از کیفیت جنازه استفسار فرمودند کلاوتان التماس نمودند که راگ مرده می بریم که مدفون می‌آوریم فرمودند که چنان بخاک بپسازند که باز صدا و ندا از و بر نیاید •

در زمان پادشاهان سلف لغایت آن سال چهاررنگه در سن مقور بود که پادشاهان با وجود عارضه بدنی برای انتشار خبر سلامتی روز یک دفعه و گاه دو دفعه در وقت معین دران چهاررنگه که مشرف بردریای حمای اکبر آباد و شاه جهان آباد ساخته بودند سراز چهاررنگه بر می آوردند سواى امرای مجرائی آنوقت چندین لک آدم از زن و مرد همه قوم پای چهاررنگه فراهم آمده دعا و ثنا بجا می آوردند و بسیاری از قوم هنوز بودند بدرسنی مشهور یعنی تا صورت پادشاه را در پای چهاررنگه در سن نمی دیدند هیچ چیز از ماکولات در دهن نمی انداختند آن خسرو دین پرور آنرا نیز از جمله ممنوعات و نامشروع دانسته در پای چهاررنگه نشستن موقوف نموده حکم منع فراهم آمدن آن از دحام فرمودند •

در آغاز سال دوازدهم از سوانح دار السرور برهان پور بعرض رسید که در ایام عاشورا جمعی از مردم محله احدی پوره و کهزکی پوره از قدیم میان هم عداوت همچشمی داشتند و مردم احدی پوره هر سال وقت هر آردن تابوت برای گشت بر مردم کهزکی پوره بلکه اکثر

بر مردم محکم دادم غالب بودند و زیاده از در صد هزار نره بوش و بند قچی بسیار همراه تابوت وقت گشت بر می آمدند شبی در وقت گشت با تابوت مردم کهزکی پوره اتفاق مقابل آمدن افتاد هر چندی که مردم کهزکی پوره راه را گردانده خواستند خود را از آفت مقابل شدن تابوت احدی پوره محفوظ دارند مردم احدی پوره از غرور جهالت و بسیاری جمعیت مکرر سر راه تابوت کهزکی پوره گرفتند و نزدیک جامع مسجد جنگ واقع شد و چنان جنگ عظیم در پیوست که تماشاگران بسیار فراهم آمده رفعت مردم کهزکی پوره نمودند و آنقدر مردم برای مدد طلب کهزکی پوره بودند بام دکانها سوار شدند که یک سقال برخانه هیچ احدی از دکان دار نماند و زیاده از پنجاه نفر احدی پوره کشته شدند و قریب صد نفر زخمی گردیدند و چهل پنجاه هزار رویه را مروارید و دیگر اقمشه تابوت و شد های احدی پوره بتاراج رفت. بعد عرض فرمودند که احکام منع ساختن تابوت در ایام عاشورا و بگشت برآوردن در همه صوبجات بر نگارند *

در زمان پادشاهان سابق خصوص در عهد صاحب قران ثانی شاعران و منجمان اعتبار زیاد داشتند و در هر عهد یکی از شعرا بخطاب ملک الشعرا سرافرازی یافته بر دیگر شعرا امتیاز بهم رسانده در رکاب و پای تخت حاضر می بود و منجمین را جوو مصالح رکاب و دنقر دیوانی دانسته داخل بند های پادشاهی روشناس نوکو می نمودند و برای تحقیق فصول اربعه و سر رشته حساب ماهای شمسی و تنخواه تیرل جاگیرداران و نقدی اعدیان و توپخانه و اختیار نمودن ساعت که بر نگاهداشتن تقویم موقوف

بود همه را موقوف فرمودند و رواج شهر گشتن و شنیدن و اختیار
ساعت از روی تقویم نمودن و تقویم در دفاتر نهادن بر ادا کنند
اهل دفتر بعضی رساندند که حساب تاریخ مسه شمس که مستحضران
از روی تقویم نگاه میداشتند ممنوع گردید و بدون تقویم حساب
طلب تفخواه جاری نمی تواند نمود فرمودند از روی *

* بیات *

لا ولا اب لا ولا لاشش مه است * ال کط رکط ال شهر دوزم است
سر رشته ماههای شمسی نگاه دارند اگرچه از آن سال مستحضران در از روی
لا را ساجتمی نموده حساب نگاه میدارند اما اینکه موافق تقویم حساب
تحويل آفتاب راست آید و در غره شمسی تفاوت راه نیابد محالست
چرا که موافق قاعده منجمان اگر لحظه قبل از وقت زوال تحويل شود
آن روز را غره حساب می نمایند و در صورت آنکه اگر عشر عشر ساعت
زمانی از وقت زوال گذشته تحويل آفتاب اتفاق افتد داخل ساخت میگردند
و این باریکی حساب بدون استخراج منجمان که در تقویم مدت
می گردد در یافتن متعذر بلکه سخن در تقویمهای این عهد
نیر میگذرد لهذا آنچه محرر اوراق از روی دفاتر دیوانی صوبه دکن
و نار الخلاف و امرای صاحب اقتدار تحقیق نموده همه جابجا اختلاف
تفاوت دوسه روز تا نه و ده روز از روی استخراج منجمان بظنر آمده
که بمرور ایام تفاوت راه یابند اگر محاسبان نکته سنخ که از سال و ماه
شمسی و قمری اطلاع دارند آن تفاوت را از روی غور حساب نمایند
برای ارباب طلب منصفداران که بعد سرگردانی سالها تفخواه می
یابند مبلغ کلی علاوه نقصان ایام گذشته می شود و قضات را در

امور ملکی و مقدمات جزئی و کلی چنان مستقل ساختند که با عسک و رشک و حسن امیران عهد صاحب مدار سلطنت گردید چنانچه قاضی عبد الوهاب احمد آبادی که قاضی القضاات حضور بود آن قدر استقلال و اعتبار بهم رساند که همه امرای با نام و نشان از و ملاحظه حفظ آبروی خود داشتند و مهابت خان تاتی که در زیاده سرب و گستاخی در خدمت پادشاه سر آمد روزگار خود را می‌گرفت همیشه در فکر خفت رساندن بقاضی بود چنانچه از ادوی ثقه و محرمان خاندان قاضی مسموع گردید که در انامی که مهابت خان بهم دکن مامور گردیده از حضور مرخص گشته برآمد بپرونها مدت مقام نموده التماس درخواست مساعده زیاده از مرضی پادشاه بمیان آورد بود درین ضمن خبر بار رساندند که سه چهار لک روبیه را جواهر و اسباب کشیر و اکبر آباد مال قاضی همراه مال تجارت بیوپاران احمد آباد برآمده داخل قافله شده بعد تحقیق فرمودن همه را کشیده آوردند و همان روز سپاه تقسیم نموده داد بعده که بعرض پادشاه رسید و پای تحقیقات بمیان آمد مهابت خان پیغام نمود که مال سوداگر از راه اضطراب بطریق قرض گرفته ام که با منافع آن بتجویز قاضی ادا سازم و قاضی درین باب سوای اغماض مصلحت کار ندانسته کاوش بمیان نیاورد - روزی از نوشته اخبار نویسان دکن شوخی و فساد زیاد سدوای مردود بعرض پادشاه رسید و تجویز رخصت مهابت خان در میان بود پادشاه رو بجعفر خان و مهابت خان نموده فرمودند که این کافر بچه بسیار پا از حد بیرون گذاشته فکر استیصال این نمودن ضرور است مهابت خان

در جواب التماس نمود که حاجت فوج و تعیین لشکر نیست علامه قاضی کفایت می نماید - پادشاه بیدماغ گشته در خلوت ببنام خان فرمودند که مهابت خان را بفهمانند که چنانچه کاملاً انحراف سر دیوان بعنوان ندی رسانده باشد *

الحال چند کلمه از احوال سیوا و سیوران مآل که بعد از حضور کار آن بدستال بکجا رسید بزرگان فلم میدهند که بدیده که آن کافر محیل از مقبره تغییر لباس نموده ریش و بروت برافشیده همراه مذهبها پسر خورک سال و قریب چهل و پنجاه نفر از هرکارها و دیگر وابستگان که همه خاکستر به رو مانده خودها را بنسبت فقیران همدرد ساخته آنچه از جنس جواهر بیدش قیمت داشت و قدری از اشرفی و هون که توانست برداشته در چوب دستیها که محجوف ساخته بود انداخته سر آنها قائم کرده و قدری ربر کفشهای کهنه دوخته سه فرقه مختلف الوضع بپراگي و گسائین و اداسی شده راه اله آباد و بنارس پیش گرفته مرحله پیمای گردیدند و یکدانه الماس بیدش قیمت با چند دانه یاقوت در مرم گرفته در رخت پوشش هرکارها درخنده و در دهن بعضی همراهان داده طی مسافت می نمود تا بمکانی رسید که بعلي قلی نام فوجدار آنجا از نوشته وکیل قبل از رسیدن گرز برداران مع احکام خبردار سیوا و تعیین فرمودن گرز برداران رسیده بود فوجدار از شنیدن خبر فرار سیوا و رسیدن هرسه گروه فقیران فرمود که همه را مقید سازند و پای تفتیش در میان آورد و یک روز و یک شب همه آن فرقه با جمعی دیگر از مسافران در قید بودند شب دوم

دوباس از شب گذشته سیوا خود را تنها در خلوت نزد فوجدار رسانده اقرار نمود که من سیوا ام و دو دانگ الماس و یاقوت بیش قیمت که از لک روپیه زیاده ارزش دارد با خود دارم اگر میدانی که در صورت آنکه مرا زنده دستگیر نموده بفرستی یا سر مرا بریده ارسال داری و این هر دو سنگ بی بها برای تو نماند بپنک من و این سمرن و الا دست از ما سرگشتگان وادی ضلالت بردار - علی قلی سودای نقد را بر امید نسیم مجرا که آخر چه نقش بر روی کار آید اختیار نموده آن هر دو سنگ بیدها را ازو گرفته صبح آن بعد نقتیش تهدید آمیز دست از همه فقیران و مسافروں برداشت و سیوا خلاصی خود را عمر دوباره بافتن دانسته چون مرغی که بقفس آمده نجات یابد از دام فوجدار جسته مرحله پیمایی سمت بنارس گردید - بعده که بآه آنک رسد اگرچه خود در جلد روی و بیاض رفتن گرد از شاطران می برد اما سنبها که پسر خود سال همراه آمده بود آبله در پای او افتاد و زنجیر پای او گردید لهذا کیکلس نام برهنه که پرهت موروثی جد و آبی او که وقتی به بنارس آمده بودند گفته می شد و ضابطه است که هنوز صاحب اسم و رسم بهر مکانی که رسیدند خط بمهر خود به برهنه که خدمت مینماید نوشته میدهند او را پیدا نموده پسر خود را با قدری جواهر و اشرافی حواله نموده سفارش نمود که اگر حیات من وفا نمود و بمکان خود رسیدم و بخط خود بتو بنویسم سنبها را با خود گرفته براهی و قسمی که بنویسم خود را بمن خواهی رساند والا ترا و پسر را بخدا سپردم اما با احتیاط و خواهمش پسر و نوشته مادر او زنهار حرکت از جای خود

فيمائى و برهمين معتمد فديمي خود را كه به سبب او ككباس ۱۰ بهمرسانده بود باخروج چندساله همراه سنبها گذاشته راه بناباس اخذبار نمود قصارا روزي كه داخل بناباس شد و صبح آن براي غسل و نوازي كه هنوز بجامي آرند دوگهي شب مانده بكنار دريا رفت هدير از ريش تراشي و شست و شوي بدن فارغ نشده بود و اثر تاريكي بود كه شور و غوغاي خبر گريختن سيموا از حضور و رسيدن گوز برادران و صدائي گرفت و گير المذد گرديد •

در ايامي كه محرو سوانح در بندر سورت بود بانها نام زن زاده طببيب پيشه نقل مي نمود كه چون در قوم ما ضابطه است كه براي تحصيل عام نجوم و طبابت و شاعري برهمنان پس سوز و مايه از در و نزديك بناباس رفته يكي از برهمنان آنجا را استاك خود قرار ميدهند و نزد او دين ميخوانند و صبح و شام از طرف استاك خود كنار آب گنگ رفته موافق دايي كه مقرر است مردم مي را كه براي غسل مي آيند بدستور و آئين مقرري خدمت مي نمايند و هرچه ازان بهمرسد بلا تصرف و خيانت نزد استاك خود مي برند و خرج خوراك و پوشاك شاگردان بر ذمه استاك است كه بقدر كفاف ضرور خبر مي گيرند من به بناباس رفته مدت سه چهار سال خدمت يكي از برهمنان مي نمودم و هرچه كنار دريا بدستور ديگران بهم ميرساندم در خدمت استاك ميبرد و او بسيار به تنگي و سختي خبر قوت من ميگرفت تا آنكه روزي كه هنوز اثر تاريكي بود كنار آب بدستور هر روز رفته شخسي دمت مرا گرفته مشتى پراز جواهر و اشرفي و هون بدست من داده

گفت محبت را با من و مرا زود از لوازم غسل فارغ کن من از خود وقتی در جامه ننگینده نظر مجمل بران انداختم موای جواهر و اشرفی بنظر نیامد و جلد بتراشیدن ریش و غسل دادن او پرداختم مغز فارغ از خدمت او نشده بودم که غوغای گرفت و گریه و رسیدن گرز برداران برای سیوا بلند گردید تا خبردار شدم شخصی که خدمت او می نمودم در طرفه العین از پیش رو و نظرم غائب شد و دانستم که همان سیوا بود و باز نظر بر کمیت مبلغ انداختم نه جنس جواهر نه اشرفی و نه هون بشمار آمد و مصلحت درین دانستم که دیگر صورت استنک ندیده راه وطن اختیار نمایم و خود را به بنده سورت رساندم حوبایی ملکی که دارم از همان زر است *

القصة سیوا از بنارس به راه بهار پلنگه و چانده که پرازانم اشجار دشوار گذار است و از سرحد زمینداران سوای بیوپاری تولی و قاصدان تردد دشوار است بتغیر وضع هرجا که می رسید خود را و همراهان را بصورت دیگر ساخته طی منازل می نمود تا خفیه نزد عبد الله قطب الملک بحیدر آباد رسید و باافسانه و افسونهای مکر انگیز و ابله فریب چندان باغ سبز نمود که عبد الله شاه فریفته حرفهای او گشته از آنکه چند قلعه سرحدی قطب شاهیه بتصرف عادل شاهیه رفته بود و سیوا در فن قلعه گیری شهرت تمام داشت با عبد الله شاه بمخالفت قسم و عهد و پیمان قرار داد که اگر همراه من فوج و مصالح قلعه گیری بدهند قلعهها که بتصرف بیجاپوری رفته در اندک فرصت بتسخیر آورده حواله منصوران شما که همراه من باشند خواهم نمود و سوای قلعههای شما چند قلعه من

که بتصرف مذهبوان عالیه گیر پادشاه رفته هرچه نمود و کومک مصالح
شما باز بتصرف خود آرد در ادای حق احسان شما خود را معاف
نخواهم داشت و بایقی عمر خود را از جمله بدی های دستگیر نموده
علام از خریدن آن جناب خواهم دانست عبد الله شاه نظر بر تاقیدن
بیضی و افعال آن عیار پیشه بدستگاری نموده حدیثت شایسته
مصالح قلعه گیري و چند نفر قابل قلعه داری با سرفوج قرار داده
سفارش اطاعت و زفانت سیوا نمود و سیوا آن فوج را همراه گرفته
بپای هر قلعه که می رسید انواع حیث و تدبیر که در فن قلعه گیری
ید بیضا داشت در محاصره ایام معدود به تسخیر و تصرف در می
آورد و منصوبان عبد الله شاه را که برای قلعه سپردن و قلعه دار
ساختن همراه گرفته بود باقسام چرب زبانی که فی الحال شما بازوی
مزد به ازان قلعه دیگر بشما خواهم سپرد امیدوار ساخته سرعایت نقد
و جنس که ازان قلاع بدست می آمد فریفته بر سر قلعه دیگر می برد
تا آنکه ستاره و پر ناله و غیره ده درارده قلعه نامی مشهور بیجاپوری
را که سالها بخرچ لکها نتوان گرفت در اندک فرصت بتصرف
خود آورد و به تسخیر قلعه راجکده و غیره که از سعی راجه جیسنگه
و دلیر خان و دیگر بندگان پادشاهی که خود کلید های آنها را
سپرده بود بر همه دست یافته یک دو قلعه حواله نوکران عبد الله
شاه نموده مرخص ساخت - و بقول مشهور و روایت زبانی مردم
حیدر آباد در سنه اول با درم فرمان روانی ابو الحسن سیوا
بحمید آباد آمده با ابو الحسن در خورده با او نزد ابده قریبی باخت -
القصة بعد فراغ قلعه گیري بدستور سابق در قلعه راجکده مستقل

گردید و از سرفرو علم طغیان بر انداخته در انامی که هنوز حصار شهر
 بنهادر بندر سورت بنا گذاشته نشده بود در بندر مذکور تاخت آورده
 آن قدر بر نقد و طلا و نقره غیر مسکوک و قماش کشمیر و احمد آباد
 و دیگواران با چند هزار آن و مورد هندوبی نانام و نشان و مسامین
 آبرو طلب دستگیر نمود و برد که کرورها نقد و جنس مجموع بدست
 آن کافر بد سرشت آمد بعده که بعض پادشاه رسید حکم فرمودند
 که قلعه شهر بنهادر اطراف بندر سورت بسازند و دیوار خان و خان جهان
 بهادر برای تنبیه آن بد مآل بافوج و سرداران کار طلب مبارز پیشه دیگر
 تعین گردیدند .. گویند سیوانه دوازده هزار اسپ کچی و عربی فراهم
 آورده بود که هرحا فوج تعیین می نمود بیشتر سواران بارگیری
 خون او بودند و از سرفرو قلعهها که سابق در دریا احداث نموده بود
 بنعمیر آن پرداخته کشتیهایی جنگی ساخته دریای قلعهها نگاهداشته
 شروع بزدن و تاراج نمودن جهازات راه ولایت و کعبه الله نمود . بعده
 خاطر از بندر بست اطراف قلعه راجگده که ملجای قدیم اوبه جمع
 ساخته بدین فکر افتاد که مکن و کوه قلب تراز راجگده برای
 مازدن خود بهمرساند بعد نفقش و تجسس بسیار کوه راهیری
 که در رفعت با آسمان همسری می نمود و از پای دامن کوه تا سر
 قلعه آن که تیغه آن بناف چرچ زمردی فام رسیده بود سه کوه
 ارتفاع داشت و بیست و چهار کوه از انجا دریای شور واقع شده و
 شعبه دریای دامن کوه هفت کوه می شمردند و اطراف آن طرف
 راه بندر سورت که ده دوازده کوه راه منزل براه خشکی واقع شده و
 راجگده از انجا چهار پنج منزل است و کوههای سر بفلک کشیده دشوار گذار

بسیار قلب در راه دارد. پنجاه متصل بابان در آن سرزمین میباشد و تعلق بکوکن نظام‌الملکی دارد اختیار نموده بتعمیر و عمارت آن قلعه پرداخت و دروازه و برج و بارو در کمال قلبی قرار داده ترک ماندن راجگنده نموده قلعه را بهیروی را ملجا و جای ماندن خود مقرر ساخت از بعد تیاری شدن قلعه و نصب نمودن توبها و مسدود ساختن راه‌تیره اطراف که همان‌یک راه غالب گدشت روزی جمعی ساخته خریدند و کوه طلای صدهون در میدان گذاشته فرمود که مذهب نماید که همه که سوای راهی که مقرر نموده شد برای دیگر بالای راه الا مدن زبده و کمند مع نشان رود بدو آن زر و کوزه طلا بخشیده شوند یکی از قوم دهیز آمده التماس نمود که اگر حکم راجه باشد من بالای کوه مع نشان رفته نشان نصب نموده بیایم بعده که آن دهیز بانشان بالای قلعه آن کوه رفته نشان نصب نموده بجلدی فرود آمده آداب دعا و ثنا بجا آورد سیوا فرمود که آن خریطه زر مع کوزه طلا بار بدهند و بای او را از بند قطع نمایند و حکم نمود از راهی که آن دهیز بالا رفته بود آنرا بند سازند چون راهیری ابتداء اطراف آن تعلق بکوکن نظام‌الملکی داشت بعده که ملک او را و بعضی تعلق بیجاپوری را صاحب قران ثانی متصرف شده بار که بر عادل شاه مهربان شدند عوض ملک تازه بتصرف آمده بیجاپور را به کوکن نظام‌الملک عوض نموده به عادل شاه مرحمت فرمودند و فتح خان نام افغان از طرف عادل شاه در آن ضلع کوکن حاکم بود - و قلعه دندا راجپوری که نصف در دریای شور واقع شده و نصف در خشکی است حاکم فشین او بود و باز قلعه جزیره که بر آن سوی جزیره اندرون در دریای

سوز بنفارت گواه رس از دندا راجپوری در کمال استحکام واقع شده بود که هرگاه غلبه غنیم دران نواح رو میداد فوجدار آنجا پناه بدانجا می برد بعد از سیوا راهبری را که از دندا راجپوری بیست کوره مسافت داشت حاکم نشین و جای ماندن خود مقرر نموده هفت قلعه خور و کلان دیگر که دران نواح بود باز در فرصت بتصرف خود آورد همت بنسخه دندا راجپوری گذاشت - فتح خان از ملاحظه غلبه سیوا که همه قلاع بتصرف او در آمد حوصله باخته دندا راجپوری را گذاشته پناه بقلعه جزیره اندرون آب برد و سیوا بقصد تسخیر جزیره نیز عرصه بر فتح خان نگذاشت و فتح خان باین فکر افتاد جزیره را نیز بعد گرفتن قول امان بغنیم بسپارد و خود جان سلامت بدر بردن غنیمت داند سیدی سنبل و سیدی یافوت و سیدی خیریت نام سه غلام حبشی فتح خان داشت که باز همراه هر کدام ده ده غلام حبشی سپاهی تربیت کرده آنها بودند و اختیار بندوبست جزیره و اکثر کاروبار خانه بدست همان حبشیها بود هر سه غلام حبشی بر غلبه غنیم و اراده فتح خان که می خواهد قلعه جزیره را حواله سیوا نماید اطلاع یافته باهم مصلحت نمودند که در صورت رفتن قلعه جزیره بتصرف کافران خدا داند بر سرمایان چه آزند بهتر آنست که فتح خان را دستگیر نموده مقید سازیم و سیدی سنبل را بسرداری و حکومت آن صلح برداریم چنانچه در سنه چهارده جلوس حبشیها فتح خان را غافل کرده زنجیر دریا انداخته حقیقت بعادل شاه بیجاپوری معروض داشتند و بخدمت خان جهان بهادر صوبه دار دکن نیز عرضه داشت نموده استدعای

بندگی درگاه پادشاه و طایب کومک از راه بندر سورت و دریا
 بمیان آورند. از نزد خان جهان بهادر جواب عنایت آمیز با تجویز
 منصب چهار صدی دودست سوار برای سیدی سبیل و سه صدی
 سوار برای سیدی یاقوت و دودست سوار برای سیدی خیرت
 مع خلعت و پنجاه هزار روپیه نقد مدد خرچ و عطای جایگزین
 حاصل نواح بندر سورت رسید و سیدی سبیل از رسیدن مناسب
 و خلعت و نیز نقد مستظهر و مفتخر گشته کمر همت بر دفع شر
 سواهی مردود بسته گشتیهای پای قلعه که تعمیر طلب شده بودند
 شروع بمعمت نمودن آن ساختند و فراهم آوردن کشتیهای جنگی
 دیگر بقصد دریا نوردی نمودند و شبی تاخت بر کشتیهای قلعه
 دیدا راجپوری آورده با دودست نفر خلاصیه و بیادسای جنگی که
 مهالم گشتی و تردد روی دریا بودند بدست آورد از انجمله صد
 نفر که از قوم مرهته و تازه منصوب کرده سید بودند سنگ بر پای
 آنها بسته غرق بحر فنا ساختند و از آن روز عداوت شدید میان
 حبشیها و سیوا بهمرسید و سیوا چهل پنجاه کشتی جنگی ترتیب
 باسلحکام قاعه قلعه و گنبدی که از جمله قلعههای سواحداک آن
 مردود بر روی دریا بود پرداخته در فکر تسخیر قلعه جزیره و دستگیر
 ساختن حبشیها افتاد و گاه گاه میان فریقین بر روی دریا جدگ
 واقع می شد و اکثر حبشیها غالب می آمدند تا آنکه سیدی
 سبیل بهانه نهصدی رسیده و دیعت حیات نمود و وقت مردن
 سیدی یاقوت را قائم مقام خود ساخته دیگر حبشیها را برای
 اطاعت و رفاقت بلا نفاق او سفارش و وصیت نمود و سیدی یاقوت

که در جوهر شجاعت و رعیت بروزی و آباد کاری و منصوبه باری
 میان قوم خود ممتاز بود زبانه از سابق در فراهم آوردن کشتیهایی
 بر آن مصالح جنگی و نعمت درج و باره قلعه و تردد دریا نوردی
 پدید آخته شب و روز مصالح و مکمل بود سیوای وقت رفتن بجای
 شرور و مقاربت با نسا کمر را نمی نمود - مکرر کشتیهایی غنیم را
 بر روی دریا گرفته سر مرهنه بسیار بریده به نذر سورت فرستاده
 حقیقت بخان جهان بهادر عرض داشت می نمود اضافهای نمایان پیهم
 برای او بتجویز خان جهان بهادر میرسید و همیشه درین فکر و منصوبه
 بود که قلعه دند را راجپوری را از تصرف آن ملعون بر آوردن و
 توپهای هوایی بهم رسانده بر درختها بسته وقت شب طرف
 دند را راجپوری آتش میداد و بهمین دستور سیوای بدسگال بانواع
 تدبیر برای تسخیر قلعه جزیره می کوشید و بسرداران همراه که در فن
 قلعه کشائی ممتاز بودند یک من طلا با دیگر لوازم اذعام وعده
 می نمود تا آنکه در ابام هوئی که سیوا در مکانی که بفاصله سه کروزه
 از قلعه راهبری جای بودن خود مقرر نموده در منصوبه دست
 یافتن بر قلعه جزیره شب بصدیح میبرساند شبی که کفار اندرون حصار
 دند را راجپوری بولی بازی نموده و مست و لایعقل گشته بودند
 سیوای باقوت چهار صد پانصد نفر با مصالح قلعه گیری و آینه
 و کمد همراه سیدی خیریت داده از طرف خشتکی تعیین نمود
 و خود با سی و چهل گشتی بر از مصالح بوش از طرف دریا
 خود را بپای حصار رسانده باشاره مفروری که سیدی باقوت و سید
 خیریت میان هم قرار داده بودند و مردم قلعه را غافل و سرمست

دلاشاه نواب یافتند همینکه ابتدا سیدی خیرات از طرف خدمتی
 مدای یورش بلند ساخت و کفار خبر یافتند بهیئت محمودی
 بدفع آن طرف پرداختند سیدی باقوت با جمعی از جانبازان تهور
 پیشه و پهلوان جان نثار شدند کمند همت و زینهای آسمان رفته
 که از کشتیهای نپای حصار رسانده بودند بجای و چالکی
 که درین ضمن جمعی که اجل آنها رسیده بود عرق نثار کردند
 و بعضی از دست کفار سرت شهادت چشیدند خون دادند
 و مانند مدای نگار و کش بلند ساختند و در همین حال چند نفر
 که با سردار برای و نمودن کوته بازوت خانه و بر آوردن باروت و
 تقسیم نمودن آن آمده بودند از دست آنها آتش درباروت افتاد
 و جمعی که پروانه وار فراهم آمده بودند مع سردار و سقف آن
 خانه پریدند و دوازده نفر همراه سیدی باقوت در جرگه جانمازان
 داخل شهیدان گردیدند و سیدی باقوت که لفظ حسو خسوتکیه کلام او
 بود از مشاهده آن هنگامه که از پیچیدن دود و بر خاستن فریاد هر
 طرف صورت دوست و بدگانه ظاهر نمیشد بفریاد میگفت حسو
 حسو بهادران خاطر جمع دارند من زنده و سالمم و دست و پا
 بر کشتن و بستن کفار بقیة الدار کشادند درین حالت سیدی
 خیریت نیز با بسیاری از بهادران جانباز خود را میداد زید و کمند
 رساده قلعه را مفتوح ساختند - محرز سوانح که مدت دران ضلع
 بود مکرر از زبان مردم آنجا و زبانی باقوت خان شنیده که وقتی که
 سقف باروت خانه باعمله و فعله آن پرید سیوا باوجود مسامت
 بیعت گروه از خواب جسته برفقا و همدان خود گفت که بقلعه

دندا راجپوری آفت رسید و جاسوسها و هرکارهای تبررو برای آوردن حمرنعمین نمود - ازانکه داران ایام لشکر سیوا و فوج خانگی آن جبهه برای تاخت اطراف بذدر سورت رفته بود و شش هفت قلعه نظام الملکی که چهار پنج گروهی دندا راجپوری واقع شده اند همه تصرف سیوا در آمده بودند درین وقت خود را بامداد فعه داران دیگر نتوانست رساند و سیدی یاقوت فرصت وقت را غنیمت دانسته بران قلعات تاخت آورد چون آوازه تسلط حبشیا داران ضلع زبان زد گردیده بود قلعه داران شش قلعه در تدریج دوسه روز امان خواسته قلعه را سپرده مامون گردیدند و قلعه دار یک قلعه که بنامید رسیدن کرمک سیوا تا هفته جنگ نمود و بدورچال حبشیا نزدیک رسید از زدن توبهای هوائی و دیگر همراه آوردن مصالح قلعه گیری عرصه برو تنگ آوردند امان طاغیده قلعه را سپرد سیدی یاقوت باوجود دادن امان هفتصد نفر که از قلعه برآمدند ازان جمله آنچه خورد سال و زنهای صاحب جمال بودند بعبدیت خود و بشرف اسلام در آورد و زنهای پیرو بدهیئت را آزاد نمود و باقی مردم را بقتل رساند ازین روز چنان هیبت و تزلزل در دل سیوا و کفار دیگر راه یافت که نگاهداشتن قلعه راهبری را غنیمت دانسته بفکر قلعه دیگر لیفتاد بعده سیدی یاقوت حقیقت تسخیر دندا راجپوری و دیگر قلاع بخدست پادشاه زاده محمد معظم صوبه دار دکن و خان جهان بهادر عرضه داشت نمود اضافه و خلعت و خطاب خالی برای سیدی یاقوت و سیدی خیریت صادر گردید - باقی ذکر توداتی که از حبشیا بظهور آمده بر محل بگزارش خواهد آمد •

الحال کلمه چند از طلبیدن سنبها که سید از آباءک نزد کبکس
 زناز دار گذاشته آمده بود بزبان خامه میدهد سبها خطی
 از زبان کبکس مستعمل بر خبر مردن سنبها نوشته شهرت فوت
 بهر داده بماتم او نشست و رسیداران اطراف و به فی اموا و
 راجپوتان متعیند دکن که با سبها خدیو رسل و رسائل داشتند
 پرسه باو نوشتند و زن سنبها که سجد بلوغ رسیده بود خواست
 که سنی شود بمذمت و الحاح مانع آمد و همه نوایم بممی که
 برای مدت می باشد بجا آورد چنانچه از نوشته وقعه نگاران و
 اخبار نویسان بند سورت و اطراف که عرض رسد فرمودند (خس
 کم حهان پاك) چهار پنجم ماه برین نگذشته بود که سنبها با کبکس
 از آله آباد رسید و صدای شادیانه رسیدن پسر بلند ساخت
 بعده که زن سبها و همدمان او از سبب آن خبر بد که شهرت داده
 بود استفسار نمودند گفت اگر بدان شهرت پادشاه را غافل و از
 تجسس پسر مطمئن خاطر نمی ساختم رسیدن پسر از معافیت
 دو ماه به لحظه گرفت و گیر راه مشکل بود *

الحال ذکر باقی آن کافر جهنمی و برده حبشیها را که در
 کوکن ضرب المثل است موقوف بر مشکل داشته بتجویز سوانح
 حضور می پردازد حکم معافی محصول مال تجارت مسلمانان
 یک قلم از قلمرو هندوستان فرمودند بعد چند روز بتجویز دیوانیان
 و روایت فضلا و فقها امر نمودند که هر جنسی که قیمت آن
 از حد نصاب تجاوز نکرده باشد بمسلمانان محصول آن معاف
 شناخته زیاده ازان اگر مایه تاجر پابند محصول آن باز یافت

دماوند و مال مضاربت را املا بعلت محصول مزاحم نمودند
باز که دیوانیان کفایت انجام بعرض رساندند که مسلمانان مال
تیمار خود برای معاشی محصول بدفعات آورده و میفرورشتند و مال
هنود را بدام خود می نویسانند و زکوة که حق کافه ازام موافق
شریعت است تلف می شود حکم فرمودند که بدستور سابق و موافق
شریعت غرائی صد دو و نیم روپیه از مسلمانان و پنج روپیه از هنود
می گرفته باشند *

چون حقیقت فساد و غلبه افغانان بوسف زئی سمت کابل
در عمل صوبه داری سید میر خان چنانچه بزبان خامه داده
متواتر بعرض میرسید و آخر خان را که بعد رسیدن از نزد خان خانان
میر جمله بی حصول رضای او بهای اعراض آمده بود باز نظر
بر شجاعت و کار طلبی او و نزد عنایات ساخته بطریق کومکی
تعینات صوبه کابل نموده بودند و آخر خان بعد رسیدن به پیشاور
آنقدر شمشیر زد و افغان کشی نمود که از سرهای مفسدان آن ضلع
و افغانان شقاوت پزوه کله مینارها اطراف کابل و پیشاور ساختند -
بعد از آنکه مهابت خان صوبه دار کابل شد همراه او نیز از آخر خان
ترددات نمایان بظهور آمد باز از تغییر مهابت خان که محمد امین
خان پسر میر جمله بصوبه داری کابل مقرر گردید دران ایام چنانچه
بگزارش آمده غلبه فساد سیوای بد نژاد طرف دکن پیهم بعرض
می رسید مهابت خان را مع آخر خان بحضور طلبیده برای تنبیه
غذیم دکن بطریق کومکی سردار مستقل ساخته روانه فرمودند و از
مهابت خان کافر کشی زیاد در دکن بر عزم ظهور رسید خصوص

اغر خان آنچه در تسخیر و جنگ واقع بهلول پانده جلالت و بهوری
بکار برده و تردیدی که ابتداء همراه خان جهان بهادر کوبلندش ساز
در فراوانی و هراوی دیر خان شورش دل نموده اگر مخلص بودند
محمول باعرائی میکرد - محمل از جمله توداد بدو بزارش می آمد که
در یکی از محاربات که دیر خان را با نوج مرهغه اتفاق مقابله افتاد
چون ضابطه قوم مرهغه است که ابتدا با فوج کم دهنوار شده بعد
طرف جنگل و آب کنای دهنوار گذار پا کشوده از هر طرف هزارها
تاخته اطراف فرو گرفته عرصه تنگ می نمایند از هر طرف
چهار صد و پانصد سوار نمودار گشاند همراه آغر خان هرول باوجود
دران روز فوج بسیار کم دشمار معدود بود مقابل آنها تاخته در
حاله اول آن گروه شقاوت برود را از پیش رو برداشته هزیمت داد
و آن بهادر شیر نیک دست از تعاقب برداشت و میر که مرهغه فوج
مطلبه را از لشکر سه چهار گروه طرف خود کشیدند قریب هفت
هشت هزار سوار غنیمت المیم از اطراف رسیده هجوم آورده دست
بکارزار گشادند آغر خان از بسیاری که از دیدیدید؟ مسائله خود
را بران انبوه زده مانند شیری که بر گله گوسفند تازان هر طرف که
رومی آورد بآب شمشیر صاعقه کردار گردان باز آن تیره بخندان را
شست و شو میداد و حمله های استمکنه می آورد که عرصه در
مرهغه تنگ گردید و دوه سردار نامی مرهغه ده از راونهای مشهور
بودند و در فن شمشیر بازی و تهوری از یک بهادران خود را میگرفتند
مقابل خود آغر خان و بواک او استقامت و زنده داد مردانگی
دادند آخر از ضرب شمشیر آغر به بدارا بواز پیوستند باقی رو

بهر دست آورد شکست عظیم بر فوج غنیم افتاد - درین ضمن دلیر خان که از بسیاری غنیمت‌ها بهره‌مند بود خود را با مردم خاص رسانده آفرین دست چنانچه در آن زمانه بظلم آورده • بیت •
 بهر یلک ارادتان هزاران غنیم • مقابل شدند و شدند در جکم
 چنان کشته شد از عدو بدست • ندیدی زمین پرتو آفتاب
 چو دشمن گردید عاجز جنگ • براه گریز آمده بیدرنگ
 دلیر خان رسید از قفا آن زمان • بکود آفرین بر جهان پهلوان
 فی الجمله دو نشان و چهارتری بسیار بدست آمد و تا پونه که
 مکان و ملجای اصل سبوی بد امل است تاخذه تعاقب نموده
 غنیمت بی‌شمار که از گرد آوری آن عاجز آمدند بنصرف آوردند
 چنانچه تا حال نشانه‌های مرده که آغر خان از سرداران سیوا گرفته
 آغر خان ثانی خلف الصدق آن آغر خان بطریق نشان فتح نمایان
 پدر با خود نگاه میدارد •

اقصه چون بعرض رسید که مابین پیشاور و کابل در منزل
 قریب خانه محمد امین خان صوبه دار کابل را با امل خان
 و دیگر سردان افغانان که از مور و ملیح زیاده همراه آمده اتفاق نموده
 بودند جنگ عظیم روداد - بعد محاربه ععب و کوشش بسیار
 که از محمد امین خان بظهور آمد و پسر و داماد و نوکران آمده
 محمد امین خان با بسیاری از مردم پادشاهی بکار آمدند و بسیار
 افغانان نیز بقتل رسیدند هزینهت بر فوج محمد امین خان افتاد
 و کار بجائی رسید که تمام بهیر و خزانه و فیلان و دیگر اسباب بتاراج رفت
 و قبائل و ناموس سرداران و همراهان دستگیر افغانان گردیدند و

بهارار سعی محمد امین خان با جمعی زده ازان تهاکه برآمد و بعد گرفتن مبلغ خطیر دیگر صبیغه خورد، سال محمد امین خان ۱۰ تا بعضی عورات مرخص ساختند - گویند بعد از منحل واداء محمد امین خان با صبیغه خورد سال فرد محمد امین خان آمدند - او زن از راه غیرت و خکالت نزد شوهر آمدن قبول نه نمود؛ همدانجا ایمن ساد و کر نه پوشیده بعد از مدت معدود برباخت و خدوستان اهل خان بد نهاک برآمدند اندکسازبانست که آن مردود ددنزاک سکه دران کوهستان بزم خود زده نایه دل شاه خود را ازان زد ساخت - بعد از غدارمائل زیاد بر خاطر بادشاه راه یافت و خود در سانه اواخر شانزده جلوس را ببت توجه طرف کابل بر فرانشند و از روی لطف فرمان طلب آخر خان از دکن بطریق ایلغار صادر فرمودند و صوبه کابل بغدادی خان کوکه مقرر نمودند *

درین اینم آمدن اسلام خان رومی (۷) حاکم بصرة که باصطلاح آنجا پاشه خوانند بهندوستان اتفاق افتاد - سبب آن محمل می نگار که بسبب نزاع خویشان و همپشمان بر تریه اختلاف در حکومت ارثی او راه یافت و فساد و نزاع و تعصب بجائی رسید که چند محله شهر و قریات را آتش زده و خانه بی شمار شرفا و اکابر را سوخته از راه بندر مرآت خود را بحضور رساند - مورد عذایات

(۷) صاحب تذکرة السلاطین در ضمن سال دوازدهم مطابق

سنة ۱۰۷۹ نوشته که حسین پاشا بتاریخ پانزدهم صفر سنة ۱۰۸۰

در آغر آباد بملازمت رسیده خطاب اسلام خانی یافت *

ساخته پنج هزار و چهار هزار سوار نموده نقاره و دیگر لوازم امارت هندوستان عطا فرموده برای مهم دکن بطریق کومکي همراه خان جهان بهادر و دلیر خان که در آن سال با بهلول خان بیجاپوری محاربه و کارزار عظیم بمیان آمده بود چنانچه مجمل از اختتام آن مهم در دکر سلطنت عادل شاه بیجاپوری بزیان خامه خواهد داد سرخص فرمودند •

درین سال (۸) جعفر خان وزیر ودیعت حیات نمود - در امرای متاخرین مثل او در خوش وضعی و میرزا منشی که ممیز باشخص شامه و ذائقه باشد امدور دیگر دیده و شنیده نشد - گویند روزی هندوانه کوکن که در تمام هندوستان به ازانجا هندوانه نمی باشد رای جعفر خان آوردند بعد که ازان بریده بحضار مجلس نفویق نموده قدری خوک میل نمود همه زبان بتعریف آن کشادند جعفر خان گفت آری در شیرینی و شادابی و سگندگی و بیجرمی و کلانی به ازیر، دیده نشد اما همین عیب دارد که بوی ماهی ازو وقت خوردن می آید از آنکه در کوکن فالیزی که می کازند گرد آن ریزه ماهی که در خاک آغشته کرده گنبدند می نمایند میدهند و بقوت همان ماهی فالیز مراد میرسد حضار بعد از شنیدن و اطلاع آن زبان بآفرین کشادند •

قاسمی ابو الفتح نام قاضی دهار صوبه مالوا که از مستعدان

(۸) صاحب تذکره السلاطین و نوات جعفر خان در سال سیزدهم

جاوس اواخر هـ ۱۰۸۰ نوشته •

و صاحب کمالان ذبک نام و متدین واقعی آن عهد بود از زبان او معلوم اوراق شفیده که مرا خدمت جعفر خان بقدن ضرورت اتفاق افتاد از آنکه شفیده بودم که او را پارچه سفید بیش قیمت و عادت تمام است از جنس سوت و نخ بسیار داریک ورمایشی سعی تمام بهم رسانده بفاندها داده جامه و روبیون که در آن سرزنی خوب می یافتند و برای امرای تحفگی تیار می نمودند به طایفه بتقید تمام با تمام رسانده و ششده همراه بودم و بعد رسیدن حضور خیمه و ارفید ساده قیمت چهل روبی و تابنده روبی از دوزان حضور بهم رسانده باو مقابله نمودم به آتش او نرسیدند از تحفگی او خاطر جمع نموده بطریق نذر بردم وقت ملازمت که برفود حقیقت اندر نه طایفه پارچه سفید نوشته بودند یک طایفه آن را درست گرفته زود و رفتم از مشاهده پارچه سفید از راه رغبتی که به پوشاک سفید داشت مرا پیش طلبیده از انگشت کوچک یک لائی آن برداشته تماش آن را ملاحظه نموده بچین آبرو گفت قاضی این پارچه گنده بنظر می آید کجا صرف میتوان نمود در جواب آن بزبان من جاری گردید پارچه سفید عریض باب چاندنی دانسته حرأت نموده آورده ام از شنیدن آن بسیار مشغوف شده پسند نموده فرمود که همانوقت چاندنی قطع نمایند •

اسد خان را خلعت وزارت عذایت فرمودند اما در همه امور وزارت خود و امیر رسیدند - درین ایام خبر و دیعت حیات عبد الله قطب شاه و قائم مقام او گردیدن ابو الحسن داماد قطب الملک با عدم وراثت که شرح آن بر محل بزبان فلم خواهد داد

به مضربید - چون خلد مکن اراده تنبیه افغانان کابل داشتند
پادشاه راده محمد سلطان را مطلق العنان ساخته تسایم بحالی
مذمت و دیگر نمایان فرمودند - و کفایت خان را دیوان و محمد
رفیع برادرزاده وزیر خان را بخشی سرکار پادشاه زاده نمودند - و در
سنه شانزده جلوس مطابق هزار و هشتاد و سه خان جهان بهادر
را نهرابی دلیر خان و رفعت اسلام خان آن طرف آب بهمبره نزدیک
سواد قصبه ملکه بهر که بچهار منزل بیجاپور واقع شده با فوج بهلول
بیجاپوری مقابله کارزار صعب روداد و درحالتی که اسلام خان رومی
تردن نمایان می نمود و غلبه فوج خصم از حد زیاد بود و چهار طرف
اوج پادشاهی را پرگار وار فرو گرفته بودند هنگام قسمت نمودن باروت
فندق فیل سواری اسلام خان آتش در باروت افتاد و از صدمه شعله
آتش که بغیل و غیلان اسلام خان رسید و فیل از اختیار فیلان که
از نیز باختیار خود نمانده بود بیرون رفت و اسلام خان را بشکر
بیجاپور برد اطراف فیل او فرو گرفته از فیل فرود آورده بقتل رساندند -
و دران جنگ کار خانجات بسیار پادشاهی بتاراج رفت و جمعی
از فوج دلیر خان و خان جهان بهادر بکار آمدند و بمرتب آتش پیکار
شعله ور گردید که تا چند کوره خرطوم فیل و سر آدم گوی و چوگان
دوران گردیده بود *

مکنده همه دشت خرطوم فیل * فکاده تن کشتگان چند میل
ز خرطوم فیل و سر جنگ جوی * همه دشت پاشیده چوگان و گوی
آخر الامر کار بر فوج پادشاهی بمرتب تنگ گردید که اگرچه باوجود
کمال غلبه دکنیان خیره مر در استقامت سرداران خلل راه نیافت

اما راهی که جنگ گذار. در چهار پنج روز بالای بیست قبیل و پادان
در تعاقب دکنیان طی نموده بودند روز همچنان قدم بقدم عقب
برگشته در سه هفته طع نمودن ضرور گردید - فی الحقیقه بعد از ده
از روی وقائع دکنی خبر هریمت دایر خان و کشته شدن اسلام خان
بعرض رسید چون خلد مکان دره مان ایام متوجه تالیب افغانان
گشته اوائل منه هفده جلوس طرف حسن ابدال ریاست طغر آیت
برافراشته بودند تلافی تنبیه دکنیان بروفت دیگر موافق داشتند .
آغر خان که بعد از رسیدن حکم طاب اطاعت امر کرده در دکن
امداد زیادی را گذاشته با قبیل و همراهان جائد از جریده گشته
مع اسباب ضروری سفر بطریق ایماغار طی مصافحت بعیده که عقل
در قبول آن تردد دارد نموده سه چهار ماهه راه را از فرصت چهل
روز که پادشاه در راه حسن ابدال بمنزل سرای خبربوزه رسیده بودند
خود را برکاب رسانده مورد آفرین و عنایات بی پایان گردید - بعد
رسیدن حسن ابدال چند بدد کارزار دیده دیگر با چهار پنج هزار
سوار هم راه آغر خان مقرر نموده مبلغ دو لک روپیه نقد عطا نمود
و خواهرهای دیگر متفخر ساخته برای تنبیه افغانان مرخص گردیدند -
بعده که آغر خان به پیشاور رسید آن جماعه که از سابق مغلوب
شده شیر او بودند چند صاحب الوس میمند و غیره باهم اتفاق نموده
بطریق شب خون بر آغر خان تاخت آوردند آن دلاور شیر نبرد خبر
یافته بمقابله پرداخته چنان تردد رستمانه بکار برد که بعد کشته و
زخمی گردیدن جمع گذیر آن سیه بختان راه فرار اختیار نمودند -
و آن شه سوار معرکه شجاعت تعاقب آن جماعه نمود و مغلان جلالت

پادشاه بهر که میفرستیدند سر از تن جدا و زین از سوار خالی می نمودند تا آنکه تعاقب کنان هریمت خوردگان را بمکان اصلی آنها رسانیده قریب سه صد سوار آن جماعت بد عاقبت را علف تیغ و هدف تار و سفار ماختند و نزدیک دو هزار زن و مرد آنها امیر نمودند و مال و مواشی بسیار بدست آوردند و بفتح و نصرت به پادشاه مراجعت نمودند - بعده افغانان برای خلاص نمودن امیران رجوع آورده مبلغ خطیر داده بلند بها را بردند - خبر این فتح که بعرض رسید خلعت و اضافه مرحمت فرمودند و حکم کردند که بخیر در آمده بقتل و احتیصال آن گروه بد خصال پردازد - فدائی خان صوبه دار را با دیگر متعینان پادشاه نیز مامور فرمودند که بهراولی آغرخان در تنبیه و گوشمال آن جماعت بدسگال کوشند و هرطرف که آغرخان رد می آورد از کشتهای آن برگشته روزان پشتهای می ساخت تا آنکه باز چهل هزار افغانان خیبری و غیره فراهم آمده نزدیک منزل علی مسجد ناخت شبخون بر آغرخان آوردند - و مغلان خبردار گشته بمقابله آنها پرداختند و جنگ عظیم روداد و رختخیز غریب و زد و خورد عجیب برپا گردید و استقامت فوج طرین بامتداد کشید - و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند و آغرخان زخم کاری برداشت آخر بده انبال عالمگیری و جلالت مغلان که آغرخان باوجود زخم برداشتن حملهای بهادرانه که بران بدعاقبتان آورد هریمت در انواع افغانان افتاد و از هرطرف صدای بکش بکش بلند گردید و هر مغلی جمعی از افغانان را چون گله رم خورد گومغذ پیش انداخته

و اسلحه مقتولان گردید در حر افغانان احقر گذاشته بر سرها دست آنها بسته پیش اسب انداخته میدواند و بشمار هزارها افغان اسیر و غلغله، هدف تیر و سیان صفان گشقه بقبه الحیف ره بگوها و درها گذاشتند از اشعار ناموزون که در آعر نامور است است نظر بر صحت کلام برای شادایی سخن در شده می شود

• دیست •

چو افغان ندانند طاعت بچنگ • شدند آنزان مایه بدوگ
 ده کوه و هر سو پریشان شدند • حوشانه زده سو برایشان شدند
 و آنر خان عرضداشت فتح با مرهای بیزار و امزای بسدار
 بحضور ارمال داشت بعد عرض مورد آفرین گردید و خلعت مع
 ادا و موصیائی و تعاون بخط مبارک عذایت فرمودند و این معنی
 باعث رشک و حسد و چشمشان گردید خصوص هندی نژادان
 همراه زباده بر آتش حسد سوختند

• بدست •

گروهی که بودند همراه او • بگشتند از رشک او را عدو
 ز روی حسد آن رفیقان او • شده دشمن اندر بی جان او
 که تا نام او باشد اندر مدان • نراند کسی نام ما بر زبان
 با وجود چنان تردد و جانفشانی آنر خان و دیگر بندگان پادشاهی
 بسبب هجوم افغانان که با آن همه مغلوب گردیدن باز چون مورد
 ملخ فراهم می آمدند و درهای قلب را ملجا و پناه خود ساخته
 مد راه تردد مسافران و عبور فوج پادشاهی میکرد بودند و حسد
 و لعن همراهان علاوه مزید فساد آن گروه میکردید - عبور فدائی
 خان صوبه دار از خیبر متعذر گشت و آنر خان بموجب حکم

هراول فدائی خان گشته براه بازرگ و سه چوبه همه جا جنگ
 کذب و سرافکشان صوبه دار را از پدشاور بحال آباد رساند بعد ازان
 فدائی خان آخرخان را بفرمانت سلطان مراد قلی و سلطان لشکری
 که از سلاطین زاده‌های کهکمرگفته می شدند و جمعی از راجپوتیه
 و اناغنه که جمله پنج هزار سوار همراه آن عالی نژاد شیر نبرد
 تعینات بودند برای بدو بیست شاه راه و ضبط ملک نیک بهار
 که در تصرف افغانان بدستدار در آمده بود گذاشته خود بکابل
 رفت و دران ضلع نیز ازان ترک عالی نژاد در تذبیه افغانان
 بدنهاده غلزشی که در غلاظت وضع و بدی افعال شهرت تام دارند
 تردد نمایان و کارزار مستمانه بظهور آمد و مکرر محاربات صعب
 روداد - همچنین افغانان بیک بهار از ضرب شمشیر او بزنده در آمدند
 و راه چلگ که بسبب مساک آن بدنهادهان محدود بود جاری نمود
 و در تهاغه گندمک رفته استقامت ورزید - و باز اناغنه دندران که
 در خواب طاقت مقابله و جنگ صف بآن مقدر ندیدند
 سی چهل هزار پیاده و سوار افغانان جمع شده غافل بطریق شبخون
 بر آخر خان تاخت آوردند و مغفلان خبر یافته دل و دست نباخته
 بدفع شرو مقابله آن گره شقارت بزور پرداختند بعد زد و خوردی
 که بمیان آمد تا سه پهر روز فائز قاتل شعله ور بود و افغانان زیاده
 از شمار کشته و زخمی گردیدند بقیه السیف رو بفرار آوردند - بعد
 ازان که فدائی خان خواست که از کابل به پدشاور مراجعت نماید
 اناغنه بدنهاده از شمار فراهم آمده سواره گردیدند و محاربه عظیم
 روداد ازانکه فدائی خان براه نمایی حامدان و همچنین آخرخان

که محتاج به کمک و فراوانی مغان فکریده یکی از روس اوس
عرب را که از تهور پیشکن مشهور گفته می شد هراول ساخته بود و
او بعد تردد نمایان کشنه گردید و چندان هزینه ت بهر اوج هراول افتاد
که تمام فیغان و توپخانه و بهیر و ذمه و مال مردم بتاراج رست
و بتصرف افغانان در آمد و بعد از تردد تمام فوج توان * حدود
صاید و ناچار قامدان سریع السیر نزد آغرخان رسیدند و از او در
طلب او نمود و آغرخان شهناز دار با چند هزار سوار از او
حدود را رساند و سر سر کذل چلک که درهائی ذات دستور گذار مشهور
داد و مبارزه صعب و دانه آنقدر تیر و گول و بندوب و سنگهای نایل
و با از بالای کوه می آمد که کار بر افواج پادشاهی تنگ گردید

• بیت •

افغانین ز بالا و ایشان ز زیر • زندی بهم بدی و سنگ و تیر
چو باران ز بالای آن کوه سار • فرود آمدی سنگ و ناوک هزار
آخر از تردد رستم آن رستم زمان افغانه هزیمت یادند و فدائی
خان بجلال آبک رسید - و بموجب حکم در تهبند نشان دادن تهبند
واحد است قلعهجات مابین راه گردید - در بین ضمن پادشاه عدو مال بعد
انقضای سه سال او اخر سده هجریه یا نوزده جلوس از حسن ابدال متوجه
دارا خلافت گشته امیر خان پسر خلیل الله خان را از تغیر فدائی
خان صوبه دار کابل نموده پادشاه زاده محمد معظم را فرمودند که
تا بندوبست امیر خان در کابل توفیق و زور بده با مداد و معاونت او
کوشد و آغرخان را مع مهارجه جسونت منجمه کوهی بسردازی
چند امیر مبارز پیشه دیگر همراه امیر خان مقرر نمودند و امیر خان

نهرزای آغرخان به پیشاور آمده به تذبیه افغانان پرداخت و پادشاه زاده بهد پند گاه بموجب احکام حضور متوجه لاهور گردید و آغرخان در نیک بهار باحداث قلعه آغرخان و غیره مشغول گشت و بگرد آوری مصالح و نیاری قلعه پرداخته در اندک فرصت بذای آن باتمام رساند

حصاری دران عرصه بنیاد کرد • بانداک توجه قلعه آباد کرد
چو آن قلعه گردید آنجا تمام • شدش زان سبب آغرخان نام
چون خبر احداث قلعه در افغانه انتشار یافت دانستند که دربنای
فساد آنها خلل خواهد پذیرفت • بیت •

ازین وجه دل تنگ وحیران شدند • سرانجامه حال و پریشان شدند
افغانین زهر سو برانگیخت سر • همه بستند بر خون آغرخان
زحمت آنک تا حد فادها • پدید آمده لشکر بی شمار
همه جمع گشتند بهر مصاف • توانشگر مگو بلکه یک کوه قاف
مسلم • گشته از بهر کین • رسیدند برحد لغمان زمین
درین حالت خبر فراهم آمدن افغانان بامیر خان رسید محمد رضا
فام داروغه توپخانه خود را بانتریب هزار سوار و توپخانه پادشاهی
بکومک آغرخان روانه ساخت و آغرخان نیز خبر یافته بترتیب
فوج پرداخت و محمد رضا را با توپخانه و یکی از برادران کورزار
دید خود و جمعی از مغلان رزم جو هراول نمود یک طرف تنگری
وردی خان برادر حقیقی خود را بابسیاری از مبارز پیدشگان
نبرد از مقرر ساخته جانب دیگر راجپوتان و افغانان جلالت کیش
بسررداری سلطان زادهای که بر تعیین نموده مقابل فوج جهان

آشوب آن گروه بدستال معرکه کارزار بااراست و از آن طرف بپل
خان بدنهاد باچندی از سرداران امغان و تومن داران نازم و نشان
که با هر یک پیدان جنگی بشمار و -واران خوشنور مرده آزار
فراهم آمده بودند بمقابله فوج پادشاهی پرداخت و سحرانگ
صعب وزد و خورد عظیم رو داد و صدای دار و گیر دران دشت و
کوه پر وحشت بشنید و هر طرف مرهایی -ران چون گوی غنطان
در خاک و خون آغشته گردید و از هر جانب که معال رزم حو
در افغانان پلنگ خو بهم آوازی صدای کوس و کرنای رزم حمله
می آوردند و از تن و سلاح از کمر آن طائعه ضال بدستال می
رویدند و افغانان بدمعاش بامتظار پناه کوه دشوار گذار و بهیاری
لشکر حملهای صف ربا برانواج پادشاهی آورده عرصه تردد بر
مغلان تنگ می آوردند و هیچ نموده بون که صدمه عظیم بلشکر
آغر خان رسد اما از استقامت ورزیدن آن ترک والا نژاد که باپسر
و برادر و دیگر دلاوران هر طرف که می تاخت از کشته پشته می
ساخت و چندین سردار نامی آن قیره بخدان را با دیگر افغانان
بشمار الوف علف تیغ و هدف تیرو هذان گردانیده ترازول تمام
در لشکر آن بدنهادان انداخت چنانچه از جمله ابیات آغرنامه که
درین جنگ امغان بنظر آمده چند بیت نوشته می شود

• بیت •

رمانید جاسوس قوم مغل • خبر را بخان از ره جزو کل
همان لحظه خان شجاعت شعار • سراپا بگرون اسلحه استوار
بیاوخت شمشیر مثل هلال • به پهلوی خودخان گردون خصال

طلا دوز ترکش به بهای خویشتن * حمائل بکرد آن یل رزم کیش
 دلیران دیگر بدستور او * همه گشته در بحر آهن فرو
 چو کردند اسباب جولان درست * سواری نمودند چاک و چمت
 رسیدند در عرصه جنگ گاه * که امتاده افغان چو ابر سدا
 بقایب سدا خود استاده شد * ز هر دو طرف فوج آماده شد
 ز هر جانبی صف بدار افتاد * دلیران پی جنگ برخاستند
 صداها برون آمد از طبل جنگ * درنگا درنگ و درنگا درنگ
 بغریب طبل و فغان کرد نای * توگوئی بجایید کوها زجای
 صدای نفیر آنچنان شد بلند * که بر ترک گردون رسیدی گزند
 چنان سنج زرین فغانها بگرد * که بر جان اعدا به پیچید درد
 چنان نعره زد از جگر کرنا * که شد بلند بخودش هم جدا
 دلیران گردان ز روی غضب * بدندان غیرت گزیدند لب
 بشمشیر و خنجر به تیرو کمان * زهم یکدگر می ربودند جان
 بگیر و بدار یلان در مصاف * ترازل بیغنگه در کوه قاف
 صدای ترافا تراف و تراق * زلمغان رسیدی بملک عراق
 کمانه ز غیرت به بسته میان * که آوند تیری در آغوش جان
 چنان گشته هر یک ز اسباب جنگ * بجنگ عدو مستقل بیدرنگ
 یلان دلیران هر دو سدا * بهم در زده حمله چون باد و گاه
 چنان گرم گردید بازار جنگ * که می سوخت پره های تیر خدنگ
 غریب و فغان سرزد از هر دو صف * که زهره بملک بدن شدن تلف
 فغانها به پیچید باهم روان * بلرزه در آمد زمین و زمان
 به پیچیده باهم دلیران رزم * که باشد قیامت بمیدان رزم

زده دهمت اندر گریبان هم • رسانند چنانش بدمان هم
یکی تیغ میزد بفرق یکی • اجل درمیان کرد پوی • تکی
بهم کرده زان گونه جنگ وجدال • که دریای افغان بخوش شد بدل
زده نمرها همچو رعد بهار • در افتاده باهم چو ابرو شرار
کشیده همه تیغ کین از غلاف • پی قتل افغان و اهل خلاف
گویند یار دیگر از غلبه افغانان نزدیک بود که چشم عظیم بلشکر
آن چشم و چراغ مغلان رعد درین ضمن آن شهر زبرد صف
شمن خود از قلب اشکر امپ بر انگلیخته بران انبوه زده چندان
رخته اند کوشید که بعد سرفگون گشتن چند سوار نامی از خانگه
زبان به زمین باقی نوج رو بفرار آورد • بیت •

چو آغز بغرید مانند شیر • فرص راند در صحن میدان دایر
دعدا در امتداد بهر قتال • چو شیرینی که افتد بجنگ غزال
نموده بگردان اعدا نبرد • عدورا بهر سو پراگنده کرد
نقل نمایند که بعد هزیمت تمام افغانان خدیو و امغان ایمل خان
باظهار تهوری بجای خود استقامت ورزیده بود آغز خان مرد
افغان خود را بدر رساند و کار بمشت و گریبان رسید و هیچ نمانده
بود که آن سرگروه بد نژاد چون مید تبر خورده بخم کمان آن رستم
زمان در آید و او نیز مستعد گشته گردیدن گشت دران حالت
جمعی از افغانان که بار مانده بودند بلاگردان جان او گشته چندی
خود را بکشتن دادند و بعضی او را عنان کشان از رزمگاه بدر بردند
و از غارت و تاختی که بر بقیة السیف آن گروه گذشته اگر سفصل
برزبان قلم دهد محمول باغراق میگردد • بیت •

هراندو نشد کشته از تیغ و تیر • به بردند غارت گرانش امیر
زن ، بچه ، بخان وسان هرچه بود • گرفتند و تاراج کردند زود
از دریا را ست گمار که دران سرعه کارزار بودند مسموع گشته که
افغانان برینک مغلوب هراس گشته ازان معرکه رو بدرها و جوف
کوهها گذاشتند که جمعی که از ملاحظه تعاقب مغلان دشت پدمای
مزار نشد خود را اندرون غارها و خانههای وحوش که در کمرگاه
کوه و آبگنها می سازند میبرهاندند دران مفاکها چنان نقش خاک
و خالاب بی جان گشته بودند که بعده که مغلان به نشان نقش پا و
گوشه دامن و ردا بر سر آن جان باختگان رسیده ازان مورخها کشیده
بر می آوردند سوای صورت مرده اثر از جان در آنها نمی یافتند •

القصة آخر خان بعد فتح نمایان یک هزار و هفتصد سرقه و تلوان
و اسیران بسیار مع عرضه داشت بحضور ارسال داشت و مورد عنایات
بی پایان گردید و از اصل و اضافه چهار هزارى ۵۵ هزار سوار
نموده بعظای نقاره باند آوازه ساختند و بتذکری دردی خان برادر
و دیگر همراهان آخر خان بهریک فراخور پایه اضافه مرحمت
فرمودند و آوازه شمشیر و افغان کشی آخر خان بهوتبه دران سر
زمین زبان زد خاص و عام گردید که طفلهای افغانان را برای
خواباندن و از گریه باز داشتن بنام آن و الا نداد شیر نبرد می ترساندند
و بعد بتدوینست بنام پادشاهزاده محمد معظم حکم صادر شد که
آخر خان را و راجه جسونت را بکومکي امیر خان در کابل گذاشته
خود را بلاهور رماند و حضرت خلد مکان بدولت و اتبال اواخر سال
شانزده جالوس بدار الخلافت رسیدند - پادشاهزاده محمد سلطان را

صوبه آهده مقرر فرموده هم نمودند که تقاببت خان را و نائب
خود مقرر نموده روانه سازد - در همین ایام پادشاهزاده باجل طبعی
و دامت حیات نمود - چون داضی عبدالوهاب غفر الله له در مقرر
مراجعت از حسن ابدال ازین جهان فانی بروضه جلوان انتقال
نمود و از چهار پسر ماندند از اعماله پسر کلان شیخ الاسلام که تکیه
صلاح و صلاح آراسته بود و از علم با عمل و دیانت و یک نفسی
نخبره عاقبت بخیری ادوخته اسم به اسمی گفته میشد موسی جامع
مژل او نیک مرشت در جرگه نصرت کم بعوضه روزگار آمد و چند آنچه
از صفات نیک عاقبتی او در محل بذکر خواهد در آمد از حمزه
متروکه پدر خود که دواک اشرفی و پنج اک روپیه نقد سویی
جواهر و دیگر جناس وافر که مافده بود آنچه بحکم او رسید نام
و درمی از آنچه خون اصلا نگرفته بسیاری ازین زر بقصد تخفیف
عذاب پدر بمستحقان و محتاجان رسانده بقی به برادران و دیگر
ورثه قسمت نمود - هر چند که از قبول تعلقه رضا ابا کرده خدمتگان
بقلمبغ و تملق تمام بنام آن فیکفام مقرر فرمودند - دایر خان را
از تغیر خان جهان بهادر صوبه دار دکن نمودند - چون حید نور علی
را که از شجاعان نامی گفته میشد قلعه دار سالدیر که از قلمهای
آسمان شکوه سر بفلک کشیده مشهور شش گروهی قلعه ملهبر
یکانه امت مقرر نموده بودند از اتفاقات ناموافقیت ایام در سده هفده
جلوس عمل صوبه داری خان جهان بهادر تبیله و وابستگان قلعه دار که
از خجسته بخیان می آمدند و غنیمت لایم در نواح آن آوارگی داشت
غافل بر سر ناموس قلعه دار رسید بعده که چند نفر باغبان همراه

رات بدرجۀ شدت رسیدند قاتل را قاراج نموده دستگیر
شد و ناموس، قلعه‌دار را بانوج سنگین پدای قلعه آورده پیدغام
به دواحه را زود خالی نماید و الانضاحت و بی ناموسی تمام
ر ناموس شده سی آرام قلعه‌دار هـ چند که سعی نمود و جهد
برد که بتند بدو دادن مبلغ در خلاص نمودن میال و فرزندان از
ت آن ظالمان گوشت مانده نداد آخر کار قلعه‌دار دید که در صورت
مدن از قلعه و خود را بدم شمشیر و هذان دادن و کشته شدن
از دست میرو و بی ناموسی زبان تمام بر هر میال گرفتار
بلامی آید و امید خلاص متعذر بود چار ناچار بحال ماندن
بی ناموس را بر بحال نمادند منصب و اعتراض پادشاه مقدم
شد امان خواسته قلعه را خالی کرده بدان مفسدان سپرد چنان
که سر بآسمان کشیده مشهور عمو خانفیس بلا تردد تیغ و سنان
سرف مرهقه نابکار روت و فی الحقیقت از بد در صورت تاخچه سته
اد و دارا سرور برهانپو باحاطه دزانی و تاخت آن سگان نابکار در
د و راه تردد فاعله مسدود گشت و باستظهار آن قلعه در سه قلعه
گر باسم ناهیه و غیره تعلقه سرکار بگلانه به تسخیر کفار درآمد بعد
من قلعه‌دار را مغضوب و بی منصب ساخته طلب حضور نمودند
ینولا فرمان مع گرز برادر بنام دلیرخان صادر گردید که خود را
بی قلعه سالیر رسانده از تصرف غنیم لیتم بر آرد و دلیرخان مع
خانه سنگین و دیگر کوهکین کرزار دیده پدای قلعه آمده بمحاصره
داخته آنچه شرط سعی و تردد و جلالت بود بجا آورد و در
زشهای بهادرانه افغان بسیار رجمه می از نوکران باسی پادشاه

بدرجه شهادت رسیدند و ایام محاصره بامتداد کشید و اندک بدوی کار بدآمد بعده ده حقیقت ضائع شدن مردم که زاموافه آب و هوای آن نواح علاوه آن گردیده بود بهررض رسید حکم برخاستن دلیر خان شرف و رو و یاست *

درین حال از راه حق پرستی و عدالت گستری حکم فرمودند که در حضور و شهرها مفادی نمایند که هرگاه برینک باد - اناط و دعوی شرعی داشته باشد حاضر گشته بکابل پادشاهی دهی رجوع نماید بعد اثبات حق خود را بستاند و فرمودند وکیل شرعی از طرف آن پادشاه دادگر برزی جواب خاکی الله که دست رس برآمدن حضور نداشته باشد در حضور و بلاد دور و نزدیک مقرر نمایند و در همه صوابعات وکیل شرعی تعیین گردیدند - دیگر در همان ایام حکم صادر گردید که مسلمانان که باهم ملاقات نمایند بسلام شرعی سلام علیک اکتفا نموده بدستور گفته دست بر سر نگذارند و حکام نیز باطاعت ایام و مردم خاص و عام همین سلوک شرعی دارند - و نیز فرمان نظام صوبه داران و حکام صوابعات صادر فرمودند که صوبه داران و تعلقه داران پیدشکاران و دیوانداران هندو را برطرف نموده مسلمانان مقرر نمایند و دیوانداران امر فرمودند که کردوری محالات خالصه مسلمان می نموده باشند - بعده که این خبر از حضور انتشار یافت از اتفاقات دران روزها محمد محسن نام پسر حاجی زاهد ملک التجار بندر سورت و پسر پیرحی بهوره که او نیز از عمده تجار بندر مذکور بود و از تعدی غیاث الدین خان متصدی بندر مبارک مذکور بطریق استغاثه بحضور رسیده بودند

که در ایام شورش حبس الجول صاحب فران ثانی محمد مراد
 بنش در احمدآباد مکه و خطبه بزم خود خواند بود چنانچه بگزارش
 بدخواجه شهناز را برای تسخیر قاعه بندر سورت تعیین نموده بود
 خواجه شهناز بعد تسخیر قاعه تجار بندر سورت را جمع ساخته
 یک روپیه بطریق قرض طالب می نمود حاجی زاهد پیرجی بهوره
 و نه همه تجار بندر سورت پنج اک روپیه بطریق قرض داده
 مسک بمهر محمد مراد بخش حاصل کرده بودند و خواجه شهناز
 ن مبالغ را بخرج نیازورده همچنان اشرفی نقد در سرکار داخل
 ساخته بود و متذکران محمد مراد بخش اشرفیهای ثابت بندر
 سورت را در صندوقها سر بهر موجود داشتند تا محمد مراد بخش
 دستگیر گردید و از جماعه خزانگه او صندوقهای مذکور که بالایی آن
 بابت تجار بندر سورت نوشته بودند چندان سر بسته بچشم داخل
 خزانگه سرکار گردیده بود و امولا محمد محسن بعد شنیدن حکم
 عدالت بر روی پادشاه اصالة و وکالة از طرف پسر پیرجی بهوره معرفت
 محمد علی خان خانقشاهان که در خدمت بخاند مکان قرب و اعتدال
 تمام داشت التماس نموده بود که چون از راه فضل و تدل چنین حکم
 صادر شده و مبالغ کذا حق مایان در سرکار واجب الادا است لهذا
 عرض رساندن آن واجب گردید - فرمودند که باثبات رسانده بستاند -
 محمد علی خان که مرئی او بود عرض نمود که التماس دارد
 موافق ضابطه دیوانی بتبوت رساند یا شرعا اثبات نماید حکم شد
 در هر دو صورت که بتبوت رسد حق او عطا خواهم نمود بعد ازان
 محمد محسن به پشت گرمی و مدد توجه محمد علی خان روایت

از روی متاوی عالمگیری که در همان ایام بموجب حکم از مدت هفت هشت سال فضلا و علمای لاهور و دار الخلافت در تالیف آن جهت فراوان بکار برده بذا نامی و تمام رساله مصممی، فذاای عالمگیری، اخته بودند روایت منافی به داشته آورده بدین مضمون گذرانند که در سهرتیکه متروکه دست را یکی از وارثان او متصرف شده باشد ادای وجه دین ملیک سرور و حب و ازم است ز مرد دیگر بموجب داخله خزانه بهر ارباب المال و ارباب التعماریل بتفصیل آنکه پنج اک روپیه را اشرفی ملجمه زر مندرقهایی اموال محمد مراد بخش بقید بابت قرض حاجی زاهد و پیرجی تجار بذکر صورت بضبط در آمده از نظر گذشت - بعد مطالعه و تأمل قبل از آنکه جواب باصواب و حی بیان بدین باب بزیان مبارک جاری گردد محمد محسن هر دو دست برداشته عرض نمود که مطلب فدوی آن بود که حق بذک ها موافق التماس که نمودیم بران حضرت ظاهر گردد این مبلغ را نذر آن پادشاه دین پیور عدالت گستر نمودیم آن خسرو معذات التماس رو بنمود علی خان نموده فرمودند محمد محسن زر حق بما بخشید یک اسب و فیل و خلعت بدو مرحمت شد و غیاث الدین خان را از بذکر صورت تغیر ماخذه طلب حضور فرمودند - اما محمد علی خان ازین فضوای محمد محسن که می بایست بصلاح مربی نذر نمودن پنج اک روپیه بعد اثبات بعرض میرساند بیدماغ گشته در خانه از روی زجر بدو گفت که چنین مقدمه را که بچنان تلاش نزد پادشاه بر کرخی نشانده باشم بدین اضطراب که از من مصلحت

دیویدکی ده عروس آن برای تو تازی از معافی عشق و غیر ذلک
 میخواستیم که ازان آبروی دائمی تو و اولاد تو حاصل میشد مرض نمودن
 خلاف زانی مآذب بود - اگرچه موای آن پیداشاهان دعوی حق
 خود نمودن و بائیات رساندن و گرفتن زر معلوم - اما ازان سال وکیل
 شری از طرف پادشاه عالمگیر در هر شهر و صوبه و اطراف مقرر
 شد که در محکمه همراه قاضی می نشستند باشد و این بدعت استمرار
 یافت - و بر طرف نمودن هان از پیشکاری حکام نیز بسبب عدم
 مساعدت پیش نرفت مگر از بعضی بلاد چندگاه کرداری هنوز
 بر طرف شدند و بجای آنها مسلمانان مقرر گشتند بعد چنان قرار
 یافت که از جمله پیشکاران دفتر دیوانی و بخشیان سرکار یک پیشکار
 مسلمان و یک هندو مقرر می نموده باشند *

دیگر از سوانحی که در آن سال رداد بغي درزیدن و فساد فرقه
 فقیران معنای امت تفصیل این اجمال آنکه گروهی از فقیران
 هنوز مشهور بستنامی که مندیبه نیز زبان زد بودند و قریب چهار پنج
 هزار خانه دار اطراف پرگنه نازنول و میوات میباشند و آن مندیبا
 اگرچه بلباس فقیران زیست مینمایند اما بیشتر کعب و پیشه آنها
 زراعت و تجارت و بدستور تجارت پیشکار کم مایه است و در طریق
 ملت خود می خواهند بمرتبه نیک نام که ترجمه لفظ ستنام
 باشد زیست نمایند که در اخذ مال حرام موای کسب حلال
 اقدام نمی نمایند اما اگر کسی خواهد بر آنها تعدی و ظلم بدعوی
 شجاعت و حکومت نماید متحمل آن نمیشوند و اکثر با یراق
 و اسلحه میباشند در ایامی که پادشاه از حسن ابدال مراجعت

لموده بودند بوزی یکی از آنها را که نزدیک قصبه نازنول رز است
مبغمود با پیاده که نگاهبانی خرمین می نهاد گفت و گوی سخت
همین آمد و از ضرب چوب دست آن پیاده مر آن سینه‌ای
شکست جمعی ازان گریه بران پیاده انبوه نموده چنان زدند که
بصورت صیحت مآختند این خبر که بشقدار رسید جمعی از پادشاهان برای
گرفتن و آوردن آنجماعه تعیین نمودند سینه‌ای بسیار فراهم آمده
با کسان شقدار بچنگ پیش آمدند و چنان نفر را زخمی ساختند
و غالب آمده براق همه را کشیده گرفتند و هر ساعت بر جمعیت
و غالب آن گروه می افزود تا آنکه کار طلبستان فوجدار نازنول
خبر یافته سوار و پیاده بسیار برای امداد شقدار و تنبیه و گرفتن
آنها تعیین نمود با جمعیت فوجدار فلز مقابل نموده جمعی را
کشته و زخمی ساخته هزیمت دادند و کربجانی کشید که فوجدار
بنگاهداشت سوار و پیاده و گرد آوری کوسک زمینداران پرداخته با
تمامی فوج سابق و نو نگاهداشت و مدد زمینداران اطراف حوار شده
بمقابل و محاربه آنها رفت و جمع کثیر بکشتن داده کاری نداشتند
رو بفرار آورد چنانچه آخر کار که تفصیل آن طول کلام دارد بعد
مقاتله و محاربه که مکرر روداد فوجدار گشته گردید و قصبه نازنول
بتصرف آنها در آمد و بگرد آوری محصول دیهات نواح و نشانند
تهانه خود پرداختند بعد ازانکه پادشاه داخل دار الخلافت شدند و
حقیقت فساد و آشوب آن جماعه بعرض رسید بغارت و تاراج می رفت
تین گردید هر فوجی که مقابل میرسید بغارت و تاراج می رفت
از آنکه شهرت تمام یافته بود که بآنها تیغ و تیر و تفنگ اصل کار نمی

شود و هر نذیر و گولگ تعنگ که از آن طرف بر فوج پادشاهی میرسید
 همه کس را از پادرمی آردن و دین سبب آنها را به سحر و جادو
 منسوب می نمودند و کلمات چنان که عقل از قبول آن در تعجب بود
 در ماده آن جماعه زبان زد خاص و عام گردید و شهرت تمام گرفت
 که اسب جادو از چوب ساخته زن را بران سوار می نمایند که مثل
 اسب جاندار پیش قدم هراول آنهاست و کار بجائی کشید که
 واحهای ناهدار و امرای کارزار ندیده با فوجهای سنگین مقابل
 آن گروه تعجب شدند و آن جماعه باستقبال مبادرت نموده شانزده
 هفده گروهی دارالخلافت رسیدند و افواج پادشاهی جرأت پیش
 رفتن و اقدام بر مقابله و مقاتله آنها نمی نمودند و زمینداران
 اطراف و بعضی راجپوتان کم حوصله فرصت وقت را غنیمت دانسته
 هر از اطاعت پیچیده و دست از مالگذاری کشیده قدم جرأت
 بشوخی پیش گذاشتند و نائره فساد روز بروز زیاده شعله در میگرفتند
 و کار بدین حد منجر گردید که پادشاه خیمه بیرون زدن فرمودند
 و دعا و نقشها بدست مبارک نوشته میفرمودند که بر نشان و علم
 درخته رو بروی فوج آن بدسگالان بپزند آخر بسعی تمام که از راجه
 بشن سنگ و حامد خا و ... و دیگر جمعی از امرای
 جانباز تردد رسته اند بطاهر آید چنانچه هزار آنها کشته شدند و بقیه
 السیف رو بفرار آردند و دفع آن آشوب گردید و گرد فتنه فرو نشست چون
 از شورش کفار نجات که هیچشمی آن گروه بدکردار زمینداران عمده
 اطراف هر از اطاعت پیچیده بودند باعث برهم خوردگی صوبه اجمیر
 و نواح اکبر آباد گشته بود و حکم خیمه بیرون زدن فرموده بودند باران

وزارت درگاه حضرت خواجه معدن الدین چشتی ندس سره که درین ضمن تنبیه بعضی از راجپوتان سرکش نیز مرکز خاطر عظمی بود کوچ سمت اجمیر مقرر فرمودند - و حکم جهان مطاع تمام مطیع شرف نغان یافت که برای منکوب ساختن کفار و تغیر مطاع المسلم از دار الحروب جزیره از هانوی بگیری و اخذ آن بکل دست و پا گردید - بعد از اشار این خبر تمام هانوی در الخراسان مطرب بود از شمار آنها فراهم گردیده از هر چه در کار دریا آمده اظهار ضعف ذاتی التماس معافی آن می نمودند و خاد مکان مانجه نبرد آنجا نمی شدند تا آنکه روزی پادشاه بهماز جمعه تشریف می آوردن از در قلعه مبارک تا مسجد جامع آنقدر هانوی فراهم آمده بقصد استغاثه سر راه خلک مکان گرفتند و از دحام نمودند که راه تردد مردم مسدود گردید و سواران و بزازان و کل کاسدان اردو بازار جمیع اهل حرمه شهر ترک کسب و پیشه نموده به مرتبه مابین راه جمع آمدند که مد سوار شدن پادشاه با وجود فرمودن اهتدای از رزی زجر که حروست و پای جمعی شکست رسیدن سواری خاص تا مسجد متعذر گردید و هر امده بر گذشت و از دحام آن گروه بد فرجام می افزون ساءای سواری استاده نموده آخر فرمودند که فیلان پر شکوه و شان سواری در مقابل آن گروه درانه سازند و چندی کشده و با مال فیلان و اسبان گشتند بدین دستور چند روز هنگام اجتماع عام و استغاثه هانوی بود آخر تن بادای جزیه دادند *

و درین سال جملة الملک آمدن خان را برای بدو و بست مقدمات مالی دکن مقرر کردند چون سابق مراتب ماهی مخصوص

بسروران و صوبه داران دکن عطا می شد ماهی و فیل و سر بیج صر مع مرحمت نموده مرخص فرمودند - میرزا قوام الدین که از برادران خلیفه سلطان و از سلسله پادشاه زاد های مازندران بود بعده که مازندران بتسخیر شاه ایران در آمد شاه عباس با خلیفه سلطان نسبت نموده رزیر خود ساخت چون میان برادران موافقت نشد میرزا قوام الدین خان رو به هندستان آورده شرف اندوز ملازمت گردید ابتدا چهار هزاری دو هزار سوار نموده بهطای خطاب و عنایت انواع اسباب امارت و علم و نقاره مغنخر ساختند بعد چند گاه هزاری هزار سوار اضافه عطا فرموده اول صوبه کشمیر بعده صوبه دار دار السلطنت لاهور نمودند - از آنکه دران ایام بموجب رعایت و اعانت حلد مکان در امور شرعی قضات استقلال زیاد داشتند علی اکبر نام از مردم پورب که فاضی لاهور شده بود با صوبه داران ملوک همچشمی می نمود و قوام الدین خان که بعد از داخل شدن لاهور بر حقیقت قاضی اطلاع یافت ازینکه او را نیز نظر بر حسب و نسب خود که مادی فضیلت ضمیمه آن داشت تحمل ملوک با قاضی نبود از ابتدا میان صوبه دار و قاضی ناموافقت بمیان آمد و هر دو در پی خفت و اهانت همدیگر بودند و براهنمائی مصاحبان و همدان ناعاقبت اندیش و بر همزنان بد اندیش که اصلا اندیشه مآل کار بخاطر راه نمیدهند سر رشته اختیار خود داری طرفین از دست رفت و میان هر دو گفتگوی خشونت آمیز بدین حد کشید و ناثره پرخاش بمرتبه شعله در گردید که هر دو شکایت همدیگر بحضور نوشتند و قبل از رسیدن جواب قوام الدین خان

بشهرت رسیدن حکم حضور نظام الدین نام عرف میرزا بیگ کوتوال
شهر را فرمود که جمعیت همراه برده قاضی را بخت کشیده بیارد و قاضی
علی اکبر از شنیدن خبر مذکور به بند و بست استحکام در دیوار
و بام خانه خود پرداخت بعد بلند گردیدن صدای دار و گهر قاضی
با خواه و زاده خود و چند نفر دیگر گشته گردید و بهر قاضی زخمی
گشت - از آنکه مردم لاهور در چنین مقدمات باظهار تهمت شع
محمدی بهاء طالب اند بعد گشته شدن قاضی چندین هزار نفر
از نضال و جهل و باندها و جماع اهل حرفه فراهم آمد، بر صوبه دار
و کوتوال هجوم آوردند و چنان کار بر قوام الدین خان و نظام الدین
تنگ نمودند که تردد مردم آنها در رسته و بازار متعذر گردید بعده
که حقیقت بعرض پادشاه عدالت اساس رسید قوام الدین خان را
از صوبه داری تغیر نموده بنام پادشاه زاده محمد اعظم حکم
فرمودند و نیابت آن بقاطب الدین خان مقرر گردید چون حوت
متوجه مهم رانا بودند و لطف الله خان را مصالح و کب میدانستند
عجالة حکم بنام حفیظ الله خان برادر لطف الله خان که با استعداد
ظاهری و باطنی آراسته بود و وفوداری جذوب که از لاهور مسافت
قرب دارد داشت صادر گردید که خود را بنیابت برادر بلاهور
رسانده کوتوال را مفید ساخته بعد تحقیق وقوع مقدمه بانواع
خفت حواله وارث قاضی نماید که بقصاص رساند - و صوبه دار را
همراه گرز برداران که برای آوردن او تعیین گردیده اند روانه حضور مازد
شد و در حکم حفیظ الله خان در اخفای آن احتیاط نموده خود را
بلاهور رساند و یکدو جماعه دار نهیده کار را نزد کوتوال فرستاده بتدبیر

عدم افشای حکم پیغام طالب او نمود، بعده که کوتوال طوعا و کرها آمده حاضر شد حفیظ الله خان بعد تحقیق کوتوال را موافق حکم شریع حواله رازان قاضی نمود که قصاص رسانند چون بر قوام الدین خان نیز مردم لاهور هجوم زیاد آورده بودند سلامت بر آمدن او متعذر بود بدو پیغام نمود که به موجب حکم رفتن شما بحضور ضرور و بحسب غلو و هجوم مدعیان و انبوهی مردم عام از راه شهر و بازار سلامت بر آمدن متعذر لهذا مصلحت درین است که از راه دریا خفیه در پالکی پرده دار بر آمده روانه حضور گردن بدین دستور اولا روانه درگاه معالی ساخت - بعده که بحضور رسید پسر قاضی باتفاق جمع کثیر مدعی خون پدر گردید - فرمودند که بشمع رجوع نمایند اگرچه وارثان قاضی بسیار بر سر شدت بودند و نمیگذاشتند که قوام الدین خان وکیل از طرف خود برای جواب دعوی نماید و بر پالکی و اسب سوار گشته بمحکمه آید و در پی خفت آن گرفتار سرینجه بلا بودند اما از آنکه خود قوام الدین خان بهر تمام از فضیلت داشت و قاضی شیخ الاسلام که طریقه نیک نفسی و خدا ترسی او نسبت بقضات دیگر زمانه بتحریر و امت نمی آید حکم بر اثبات خون در حق او نمی نمود بنابراین مدت مقدمه در کشاکش بود آخر چون ایام اجل موعود او رسید و مرض جسمانی علاوه غم و الم روحانی گردید بآنحالت نیز بمحکمه می آوردند تا ازین تنگنای سرای فانی درگذشت •

• بدت •

خلاف رای سلطان رای جهتن

بخون خویش باید دست شستن

چون قبل از آنکه مقدمه قوام الدین خان را، هک خبر فوت راجه جسونت که در کابل کوهی گذاشته بودند بعرض رسیده بود، بعد ظاهر گردید که بعد فوت راجه معتمدان جهالت کیش همراهِ از هر دو پسر خورد سال راجه را که در آخر عمر همان دو فرزند با اسم اجیت سنگه و دلقهمن داشت مع رانیدها همراهِ گرفته بی آنکه انتظار حکم حضور گشتند یا دستک و رضای صوبه دار حاصل نمایند روانه حضور شدند. بعد که بمعبّر اتک رسیدند و میر بحر بعلمت عدم دستک مانع آمد با او بدو خاش پیش آمده کار بفساد و کشتن و زخمی ساختن میر بحر و جمعی رسانده بسربنجگی عبور نمودند. بعد از آنکه نزدیک دار الخلافت رسیدند از آنکه از اداهای خارج عابق جسونت غبار ملال در خاطر مبارک جا گرفته بود و این شوخی راجپوتیه علاوه آن گردید فرمودند که نزدیک شهر طرف باره پله فرود آرند و کوتوال را مامور ساختند که مردم خود را با جمعی از منصبداران و متعینه توپخانه اطراف خیمهای وابستگان راجه چوکی نشاند بطریق نظر بلند نگاه دارند. چند روز که بران گذشت جمعی از راجپوتان همراهِ آنها رخصت وطن خواستند بعد عرض رفتن آنها را قرین مصلحت دانسته ماذون ساختند دران مابین راجپوتیه دو طفل موافق عمر پسرهای راجه بهمرمانده با چند کنیز که آنها را لباس رانیدها مقطع ساخته با احتیاط تمام که افشای راز نشود در خیمه نگاهداشته رانیدها را لباس مردانه پوشانده وقت شب سوار نموده دو عمه نوکر راجه را با جمعی از راجپوتان جان باز با خود گفته بطریق ایلغار راه وطن اختیار نمودند و یک دو سردار معتمد

عالمگیر بادشاه (۲۶۰) سنه ۱۰۸۳

را بانوج شایسته تهر پیشه جانباز که اگر زود خبر یابند و قصد تعاقب نمایند شرط جانفشانی بتقدیم رسیده یک دو بهر سدره تواند گردید نزد خیمه پسرهای جمعی راجه نگاه داشتند بعد دو سه پاس که باختلاف صدق و کذب حقیقت بعرض رسید و مردم عده معتمدان برای تحقیق تعیین نمودند مکرر معروض گردید که رانیها مع پسران همتند حکم شد که همه وابستههای راجه را اندرون قلعه آرند راجپوتان جهالت کیش باتفاق آن کنیزان که بدستور مردان جلالت پیشه آنها نیز بچنگ پیش آمدند و سینه را سپر بلا ساخته بلا گردان نام و ناموس راجه گشته شرط آندویم بتقدیم رسانده بسیاری بقتل رسیدند و جمعی راه فرار اختیار نمودند - هرچند که رفتن رانیها بثبوت نه پیوست اما مزاج بعضی اهل غرض که خواستند حسن ترده و عدم غفلت خود بر کرمی نشانند در اثبات گذاشته بر رفتن پسران بمرتبه مصر بودند که رای میسر وزیر بردستگیر گردیدن پسران راجه قرار گرفت و فوج بادشاهی تا بیست گروهی دار الخلافت تعاقب نموده راجپوتان نرسیده مراجعت نمودند و هر دو طفل بخادمان محل سپردند و هر دو را حجله نشینان سراچه عصمت بفرزندی برداشتند و آن هر دو پسر را که راجپوتان بدر برده بودند مدتها مطعون بآن می نمودند که برای اثبات نسل جصونت شهرت داده اند تا که رانی چنور با اجیت سنگه تعبت نه نمود این شبهه از دل خلد مکن بر طرف نشد •

توجه خاد مکان عالمگیر پادشاه طرف اجمیر

وجودپور بقصد تدبیه راجپوتان سرکش آن ضلع

بموجب انتشار اخبار فساد انگیز راجپوتان اوائل ذی الحجه سال
بیست و دو جلوس بقصد گوشمال آن طائفه غلام رعیت ظمرو انبیا
طرف اجمیر برافراشتند امانت خان خوفی را که سابق دیوان
لاهور بود دیوان دکن نمودند - ازجمله ماصدبان که متدبیر واقعی
باشد و خیرخواهی و کم آزاری خلق و رفاه حال رعایا را در تزیید آب و
و آبی خود در گرد آوری مال پادشاه رجحان دهد و در عالم
حکومت ضرر مالی و جانی باحدی نرساند کمتر مثل او دیده و
شنیده شد - هر جا دیوان می شد عمال و زمینداران مطالبه دار
سرکار که از مدت در قید بودند و کار بعضی نزدیک بهلاک
شده بود آن نیک عاقبت نظر برینکه آخر آنها در حبس هلاک
خواهند گردید و برای پادشاه و دیوانیان بجز مظلمه و بدنامی
چیزی دیگر عائد نخواهد شد بر ذمه هر کدام که بیست هزار و
سی هزار روپیه طلب بود سه هزار و دوهزار بوعده قسط مشخص نموده
خلاص می نمود چنانچه ابتداء در دیوانی لاهور از نوشتن واقعه نگاران
نقصان دولک روپیه بعرض پادشاه رسید خلاف مرضی بظهور آمد
بعده که از عرضداشت است خان حقیقت مفصل معروف گردید
مستحق افتاد باقی احوال و طریقه زیست آن نیک خصال بر
محل بذکر خواهد در آمد *

فرمان تهدید آمیز برای قبول جزیه و برآوردن فرزندان
نامشخص راجه جهونست از تعلقه مرحد جود پور برانامی چنور

مادر فرمودند بعد رسیدن دار الخیر اجمیر و زیارت خواجه معین الدین چشتی قدس سره حکم نمین انواع دریا امواج برای تاخت و تاراج معمورهای تعلقه جودپور و دیگر برگزات راجپوتان سرکش فرمودند - رانا تاب مقاومت نیاورده و کلاهی معتبر زبان دان را مع پیشکشهای لائق و عرضه داشت مشتمل بر اظهار اطاعت و قبول جزیه بجا نمودن دوسه برگنه عوض زر جزیه از ملک خود و عدم اعانت فرزندان جمولت بکمال عجز و التماس عفو تقصیرات گذشته نزد مهربان حضور روانه ساخت بنابر آن خان جهان بهادر را برای باقی و بذل و بست آن ضاع گذاشته خود باز بدار الخلافت مراجعت فرمودند - و ایام توجه باجمیر و معارفت زیاده از هفت ماه و بیست روز نکشید - اما از آنکه باز معروض گردید که رانای کم حوصله یاردیگر طریقه عصیان و خلاف عهد و قرار شعار خود ساخته و خان جهان بهادر بنسحق واقعی نتوانست پرداخت لهذا آتش غضب سلطانی بار دیگر شعله ور گردید و اواخر همان سال بقصد گوشمال و تادیب رانا و دیگر راجپوتان بد مآل عنان توجه طرف اجمیر معطوف داشتند و فرمان بنام پادشاه زاده محمد معظم صادر شد که از دکن خود را باجمیر رسانده چشم بر راه حکم باشد و حکم طلب پادشاه زاده محمد اعظم که در بنگاله بود بطریق ابلاغ نیز شرف صدور یافت - بعد از آنکه نزدیک اجمیر مضرب خیام واقع شد پادشاه زاده محمد اکبر را برای تنبیه و تادیب رانا با لشکر قاهره مقرر فرموده شاه قلیخان را بعطای اضافه و خطاب تهور خان مفتخر ساخته با جمعی دیگر از امرای کار طلب هراول پادشاه زاده نمودند رانا از استماع

آن اودیپور را که حاکم نشین او بود وینجا ساختن با سال و عین
خود و جسونت و رعایا و بجبال و درهائی و شوار گذار آورد
پادشاه زاده نیز مامور گردید که با بسیاری از بهادران کوه نورد
شیرنبرد که در حضور کمتر کسی از اسرار و دشمنان مانده بود داخل
دها شده در استیصال کفار کوشد و چندی از دلاوران کارزار دیده
را برای تاخت و پامال ساختن ملک و زراعت رانا تعین فرمودند
بعده که خبر رسیدن پادشاه زاده محمد اعظم باجبین رسید حکم
بنام پادشاه زاده صادر گردید که بر تالاب انا سگر نعتی رانا که از
سواد اجمیر هشتاد کیلومتر فاصله داشت فرود آید و اشکر خود را اطراف
تعین نماید که هر جا اثر آبادی باشد زیر سم اسپان بهادران هامون
فرود کوه نبرد پامال سازند درینوقت بعرض رسید که پادشاه زاده محمد
اعظم بموجب حکم چهار ماه راه را در کمتر از یکماه طی نموده جریده
با فوج جنگی خود را رسانده فرمودند که بکوهستان و درهائی قاص
رانا و تعلقه را تهوران در آمده بقتل و تاراج و اسیر نمودن راجپوتان
پردازد و فوج تعین نماید تا نگذارند که رسد غله بملک رانای تبعه کار و
کفار اطراف رسد و زراعت بعمل آید اما قریب بستم و پنج هزار
سوار را تهور تعلقه جسونت و دیگر راجپوتان بمدد رانا فراهم آمده
بمقابل افواج پادشاهی شوخی زیاده نموده شرط جابجایی بتقدیم
رسانند و تاخت برگزینی و رسد غله می نمودند چنانچه چند هزار
سوار پادشاهی را طرف درهائی قلب کشیده اطراف فرو گرفته سوار
و پیاده بی شمار را مفلوک الاثر ساختند لیکن آخر مغلوب فوج اسلام
گردیدند و باوجود آنکه راجپوتانی جهالت کیش سر راههای درها

گرفته بودند و گاه از کوهها برآمده غافل بر سر لشکر پادشاه زاده
 شبخون میزدند لشکر پادشاهی خصوص تهور و جان بانهور بیشکند دیگر داد
 جلالت داده به تنبیه آن جماعه میکوشید و در خرابی ملک و معمار
 نمودن بلخانها و عمارات عالی و قطع اشجار ثمر دار باغات و اسیر
 نمودن زن و فرزندان کفار که بغار و مغاکهای قلب پناه برده بودند خود را
 معاف نمیداشتند - فرمان بنام محمد امین خان صوبه دار احمد آباد
 نیز صادر فرمودند که با افواج خود آمده مابین تعلقه سرحد راجپوتیه
 و احمد آباد استقامت ورز و هرجا خبر و اثر راجپوتان یابد
 با-تایصال آنها پردازد - خان جهان بهادر کبرگلتاش را بدستور سابق
 صوبه دار دکن فرموده رخصت نموده برای تسخیر قلعه سالیر که
 بتصرف غنیم در آمده بود تاکید فرمودند بعده که کار برانا و
 معاونان او تدبیر گردید و نام و نشان غله نایاب گشت و کشت و کار زراعت
 متعذر گردید رانا و راجپوتیه را تهور بفکر تزویر و تدبیر تازه افتاد اول
 پناه پادشاه زاده محمد معظم آورده خواستند شغب جراثم خود
 سازند و یا ببغی و رزیدن و همنمایی نموده رزق خویش گردانند
 پادشاه زاده گوش بر حرف آنها نهموده و جواب بائی یعنی والد
 پادشاه زاده نیز بران اطلاع یافته زبان به پند و نصائح کشاده مانع آمد
 که در هیچ باب با مدد و معاونت و شفاعت راجپوتان خود را آشنا
 نسازد و ولای رانا را نزد خود راه نهد بعده که ازان طرف
 مایوس شدند پادشاه زاده محمد اکبر نظر بر تقاضای ایام
 شباب و همنمایی احباب همدم او رجوع آورده زبانی درگا داس
 که از راجپوتان چرب زبان حراف گفته می شد آنقدر افسون و

انسانه خواندند و میداد و امیدوار یافت چهل هزار هزار و چوبت
جوار و مدد خزانة ما معدود ساخته چندان باغ سبز نمودند که در
پادشاه زاده را فریفتند و بعضی همراهان بد عاقبت نیز بدین
مصلحت همداستان شدند و پادشاه زاده ما فخریه کار از راه
بردند و بقاضای سن و طمع خام بدام افسون راجپوتان بد کردار
گرفتار گردید • • •

باب مدشین و باش بیگانه او • در دام افتی اگر خوبی داند او
تیر از ره راستی گمان را کج دید • دیدی که چگونه جست از خانه او
چون ابتداء بوی شهرت این خبر بپادشاه زاده محمد معظم رسیده
بود درین باب بمحمد اکبر که با او یک گونه محبت نیز داشت
در کلمه صحبت آمیز نوشت و بخد مت پادشاه نیز عرضه داشت
مشتمل بر اشاره بدین مضمون نمود که از مکر و غدر کفار که در فکر
اغوای شاه زاده ما آزموده کارند غافل نباید بود - از آنکه خلک مکران
از طرف محمد اکبر وسواس نداشتند و برای پادشاه زاده محمد معظم
در حسن ابدال او بن مقوله دلداسی بر زبانها شهرت یافته بود و راجپوتان
و درین ماده ابتداء بپادشاه زاده مهین پیغام نموده بودند این خبر
سامعه افروز پادشاه گشته بود نوشته محمد معظم را در حق محمد اکبر
محض افترا دانسته در جواب نوشتند که هذا بهتان عظیم حق
سبحانه و تعالی شمارا همیشه بصراط مستقیم رهبری نماید و از
آلودگی سخن شنوی بد خواهان محفوظ دارد - بعد که اخفای این
راز بمه مبدل گردید و خبر ملحق شدن سی هزار راجپوت سرداری
در گاداس و غیره خیمه بخیمه نقل نقل هر برنا و پیر گشت و

خبر جلوس محمد اکبر بر تخت و سکه زدن او و تهر خان را هفت هزاری نمودن و مخاطب بامیر الامرا ساختن همچنان مجاهد خان و دیگر نوکران عمده همراه را که بعضی مجبور گردیده مصلحت قبول نمودند اضافهای نمایان داده بجدب قلوب همه پرناتین و بقصد فاسد متوجه طرف پادشاه گشتن شهرت تمام یافت. چون دران ایام جمیع افواج برای تنبیه کفار برفاقت محمد اکبر تعیین شده بود و سواي اسد خان و بهره مند خان که با جمعی از مردم معدود در رکاب مانده بودند و امیری نامی نماده بود و تمام فوج حضور با خواجه سرایان و اهل دفتر بهقتصد هشتصد سوار نمیرسید تزلزل تمام در لشکرا راه یافت و غریب هنگامه برپا گردید. فرمان بدستخط خاص برای پادشاه زاده محمد معظم بمبالغه تمام که بلا توقف مع تمام فوج بطریق ایلغار خود را بحضور رساند صادر گردید. و پادشاه زاده بعد ورود حکم لمحّه و لحظه تاخیر جائز نداشته متوجه خدمت پدر بزرگوار گردید. بهیروز خدمت محل را همانجا بحاظ حقیقی سپرده نه ده روزه راه را بطریق ایلغار طی نموده در دوسه روز خود را مع شاه زاده معز الدین و محمد عظیم رساند. از آنکه دران حالت که محمد معظم با نه ده هزار سوار رسید از غلغلّه جهان آشوب فوج محمد اکبر که با هفتاد هزار سوار بقصد مقابله نزدیک رسیده بون هیچ احدی از مردم لشکر امید نجات ازان بلیه نداشت باظهار بعضی هواخواهان از طرف محمد معظم نیز در عالم احتیاط و و در دین و بواس بخاطر پادشاه راه یافت بنابر تقاضای

وقت فرمودند که روی تو بخانه رکاب طرف لشکر محمد معظم نمایند
و پادشاه زاده پیغام فرمودند که لشکر را همانجا گذاشته خود را با
هر دو پسر جریده نزد ما رساند - پادشاه زاده اطاعت حاکم نموده
دستهای خود را بسته بخدمت پدر عالیقدر جریده رسید - مثل از
رسیدن پادشاه زاده چون بسبب بندوبست ایچوتان خبر لشکر
پادشاه زاده محمد اکبر و انعی نمیرسید شهاب الدین پسر عیسی خان
بهادر که اثر جوهر رشادت و شجاعت از جبین حبل او پیدا بود برای
آوردن خبر تحقیق از لشکر محمد اکبر بطریق قزلبی تعیین فرمودند -
آن شهبسوار معرکه جلالت همین که رو بفوج محمد اکبر آورد مجاهد خان
برادر شهاب الدین که همراهِ محمد اکبر مجبور گردیده بود بتقاضای وقت
و مصلحت رفاقت اختیار نموده در انتظار قابوی برآمدن بود از نزدیک
رسیدن شهاب الدین برادر خود خبر یافته بخدمت محمد اکبر
التماس نمود که اگر حکم شود خود را به برادر رسانده استمالت نموده
با خود بیارم بعد مرخص گشتن آنچه از نقد و جنس توانست با
خود برداشته باقی اسباب همانجا انداخته خود را ببرادر رساند و همدو
باتفاق بخدمت پادشاه رسیدند - در حالتی که از انتشار اخبار
مختلفه طبع مبارک نهایت مکدر بود خبر رسیدن هر دو برادر
معروض گردید و نسیم فرح و خوشوقتی بر دل کدورت اثر خلد مکان
و زد و بمحمد مراد که از خانه زادان معتبر حاضر بود فرمودند
که شهاب الدین را وقت ملازمت مخاطب بشهاب الدین خای نموده
تحلیم بفرماید و از زبان مجاهد خان که او نیز مورد عنایات بیکران گردید
بر حقیقت لشکر و تعداد موافق و منافق مجبور و غیر مجبور

که درین ضمن مردم روشناس دیگر شروع بآمدن حضور نمودند مطلع گردیدند - و نیز بعرض رسید که بعد بر آمدن مجاهد خان از لشکر محمد اکبر حیل دران فوج افتاد - بعده خواجه مکارم که از ملازمان مهتبر سلطان محمد معظم بود خود را مقابل قراولان محمد اکبر رسانده بعد دست بازی که میان فریقین روداد و خواجه مکارم زخم برداشته دو سه نفر آن طرف را زخمی ساخته آمده خبر رسانید که تهور خان هراول فوج با چند نفر معدود باراد حضور از فوج خود جدا گشته و نزدیک رسیده - تا آنکه خبر نزدیک رسیدن او بگللال باری معروض گردید - فرمودند که براق را نموده ملازمت نماید تهور خان دروا نمودن براق تعلل ورزید پادشاه زاده محمد معظم اشاره بر کشتن آن برگشته بخت نمود - درین ضمن یکی از مقربان بعرض رسانید که تهور خان باظهار نهومی و اراده فاسد برخست و مصلحت و فرموده محمد اکبر خود را رسانیده - پادشاه از شنیدن آن چون شعله آتش برآشفته شمشیر بدست گرفته فرمودند که مانع نباشد با اسلحه آمدن دهند - درین حالت یکی از سزاولان و خدمه دست بر سینه آن اجل رسیده زده بخفت مانع آمد - تهور خان طپانچه بر روی او زده برگشت دران حالت پای او بطذاب بند گردید و او برو افتاد از چهار طرف صدای بزن و بکش بلند گشت و از اطراف بر سر او ریخته کشته مر او را بردند - اگر چه بعد کشته شدن از زیر جامه او زره بر آمد اما در باب اصل اراده او روایت مختلف ضد یکدیگر مسموع گردیده اما از ربانی خواجه مکارم که بعده بجان نثار خان مخاطب گشته بود از مهران کهن سال گفته می شد راقم حروف

شاید که تهور حال بموجب نوشته عدابت خان که مهربان آن بود
و خسرو او میشد از روی ازدات باز گشت بدین ارگاه نموده بود
نظر بر حسن خدمت و عقیدت و غیوریت خود در او نمودن بوقت
عذر آوردن - بهر حال از خیر رسیدن تهور خان بحضور و کشته شدن
او تزلزل تمام در فوج محمد اکبر و مهابان راجپوتان نسبت نداشتند
اتحاد و پایداری ثبات آنها از جا رفت - چندی از امیر و راجها روانه
حضور شدند و بسیاری رو بفرار گذاشتند - و همین مردم عام چنان
اشتهار یافت که پادشاه از روی تدبیر فرمان بحد اکتبر نوشتند
و دران درج نمودند که اگرچه در باب اخذ قلوب و قزاقی و کرده
آوری راجپوتیه چنانچه ارشاد شده بود بعمل آرید و حتم تردد و
تدبیر آن فرزند بظهور آمد اما اگر آنها را در اول نموده آن وحشی
فرزادان را از هر دو طرف بوسه تیر می آورید این مصلحت بود -
و چنان منصوبه بکار بردند که فرمان بجنس بدست راجپوتان افتاد
و باعث تفرقه آن فرقه شد بد سگال گردید - اما این قول از زبان
راری ثقه مسموع نگردیده - القصد با آن همه تدبیر و بسیاری فوج که
محمد اکبر بقصد مقابله پادشاه ذوی الاقبال آمده بود جنگ
ناشده و شمشیر از غلاف بر نیامده هزیمت عظیم بر لشکر افتاد -
و تا که محمد اکبر از در تافتن راجپوتیه آگاهی یافت بغیر از
درگاداس بد اساس و یکدو نفر دیگر معتمد راناکه معوج قلیل دوسه
هزار سوار از جمله مردم قدیمی او باز مانده بودند دیگر رفیقی و زوجی که
بکار او آید با خود نیاقت و سرشته تدبیر و عقل و هوش از دست داده
و دل باخته ناچار راه فرار اختیار نمود •

بعد عرض رساندن مقرران حضور باتفاق پادشاه زاده محمد معظم آداب تهنیت فتح بجا آوردند و اکثر کارخانجات محمد اکبر که همراه او بود از سادته تاج رفتن مانده بود بضبط پادشاهی درآمد و پادشاه زاده محمد معظم برای تعاقب او مامور گردید .
و محمد مراد ولد مرشد قلیخان را بخدمت واقع نگاری کل دکن مامور فرموده موخص ساختند •

ذکر سوانح سال بیست و سیوم عهد خلد مکن مطابق

سنه هزار و نود هجری

از جمله سوانح که در صوبه دکن در سال بیست و سه جلوس روداده چند فقره تذکر در آورده بعده بذکر باقی سوانح محمد اکبر و روداد حضور خواهد پرداخت خان جهان بهادر کولکاش بعد رسیدن خجسته بنیاد اورنگ آباد موافق حکم بقصد تسخیر قلعه سالیبر که در تصرف غنیم لئیم آمده بود خود را رسانده آنچه شرط تردد و سعی بود دریافت محاصره بنقدیم رساند و مردم را جهوتیده بسیار بکار آمدند و مسلمانان زیاد بدرجه شهادت رسیدند اما فائده بر روی کار نیامد لهذا بعد چهار پنج ماه از پای قلعه برخاسته خود را به خجسته بنیاد رساند . از آنکه میروی جهنمی با فوجی که برای تاخت ملک تعیین می نمود خود کمتر بر می آمد •
درین سال بهمعنائی اجل همراه فوج سنگین در ایامی که خان زمان صوبه دار برهانپور بود برآمده ابتداء داخل ملک خاندیس گشته برسر قصبه دهرنگانو که از جمله پنه و معمورهای مشهور آن ضلع است و مبلغهای کلی از جنس کرانه و اقسام قماش و مال

بعد از سورت و دیگر از نگارها در آن قصه موهوم میباشند آمده
 نخست و تاراج نمود . بعد برگشته چو پیر و دیگر پیکانها را تاخته و
 سوخته طرف برگشته جالنده که از قصبه‌ای معمور برار مال تاجار
 نعلنه بالا کرات گفته میشد آواره گردید - چون در آن قصبه حقائق
 و معارف آگاه سید جان محمد که از درویشان و اهل بامیه محسوب
 بودند و دعوت مسکنی داشت و هرگاه غنیمت روزان قصبه می‌آورد
 جمع می‌از سکنه آنجا با مال و عیال بنا به تقیه و ممکن آن سدد
 و الاغ میبردند و از آنات کافران و خدمت اعقابیت محفوظ می‌ماندند
 در آن سال که اکثر مردم سایه دار با مالیه نقد و جسد بداد در آن
 واصل بالحق آوردند مردم آن جهنمی اطلاع یافته باس ادب آن - بد را
 منظور داشته دست تعدی و تاراج بر آنها دراز نمودند ، بسیاری را
 اسیر آید - باختند بلکه در آن حالت ممانعت زمین و دست در جبر
 و تو بدم آن سید و منصوبان او دراز نمودند - و سید جان محمد که
 در دعوت نیز از جمله مشاهیر دکن بود و توجه باطنی آن بزرگ
 حکم تبراجل ناگهانی داشت متوجه قطع شجر حیات آن بد اصل
 گردید تا باجل طبعی بدار البوار پیوست - بهرحال در همان
 سال سیوا در نواح مرتضی آباد بجهنم واصل گشت و تاریخ آن
 (کافر بجهنم رفت) محرر اوراق یافته و از دو پسر ماند سندی و نام راجا
 و سندی بجای پدر قاتم گشت و کب کلاس برهمین را که از اله آید
 همراه او آمده بود دیوان صاحب مدار خود ساخت و نسبت پدر خود
 که او در حفظ ناموس رعایای تعلقه خویش می‌گوشد و سواى طریقه
 بغی که در تاراج قافله مردم آزاری از او بعد می آمد از افعال

شبیعه دیگر احتراز تمام داشت و در پاهای محافظت آبروی عورت و عیال مردم و کلام الله که باسیری و تاراج می آوردند نهایت تاکید میداد و اثر خلاف مرضی او ظاهر میشد سیاست میفرمود پسر بدست خود خلاف پدر در گزند و زنی غیر قوم خود دست اندازی بر ناموس زنایی مکنایی که می ماند بدناسی تمام حاصل نمود و پدر او اگرچه در تاخت و تاراج برگشت و معمرهای مشهور کمی نمی نمود اما برخاسته بنیان و برهانپور که پای تخت پادشاهان گفته می شدند هرگز دست اندازی ننمود اگر نوکران آمده او صلاح تاخت هر دو شهر بمیان آوردند از راه دور بیدنی و عاقبت اندیشی مانع آمده میگفت که همین که تاخت هر دو شهر نمودیم نقاصی غیرت عالمگیر پادشاه اینست که بدین جانب متوجه شود بار خدا داد ستیزه پادشاهان کار بجای رساند - بعده که او بدارالبوار پیوست مغنیا پسر نابکار او خواست درین بدناسی نسبت به پدر قدم جرأت پدش گذاشته بمغنیا سیوای علم طغیان برانرازد و بیستم ماه محرم سنه بیست و نه جلوس مطابق سال هزار و نود و یک هجری که کاکرخان افغان دران ایام بمنصب جزیه به بنیابت خان زمان صوبه دار برهانپور بود زیاده از دو صد و صد سوار با خود نداشت با قریب بیست هزار سوار سنبهای بد کردار بعد تاخت اطراف صوبه برار از سی و پنج گروهی راه بطریق ایلغار که دران ایام بهمین دستور تاخت می آوردند تاخته رفته صبح غافل که اصلا خبر آوارگی فوج کفار هیچ طرف از اطراف شهرت نیافته بود جلوریز سرسره بهادر پور که بک و نیم گروهی برهانپور از پورهای معمر پر از مال واقع شده و صرافان و تجاران

صاحب الکوک در اینجا می بودند و از جواهر و زروافرو و اقسام جنس
هفت اقام و مال و بشمار همه بذار بکها در هر دکان موجود بود باخت
آوردند و چنان بی خبر رسیدند اطراف بهادر پوره و هفده پوره ناسی دیلر شهر
را که برون حصار شهر بگذاشته و افع شده بودند احاطه نمودند خصوص بر
بهادر پوره چنان غافل تاخت آوردند و چنان بیخبر رسیدند که احدی
دام و درمی از مال و متفکسی از اطفال و عیال و ناموس میروند
نواختند برك و کاکر خان و مردم شهر وقتی خبر از کشتند که دود
نعلماهی آتش سوختن پورهای مذکور با آسمان رسیده بود و
نائب صوبه که در خود طاقت برآمدن و مقابله نمودن دریافت
محصور گردید و باسنگام دروازه ها و برج و باره پرداخت و مثل
حسن پوره و شاه گنج و شاه جهان پوره و خرم پوره و نواب پوره و
نیره هفده پوره نامی دیگر را که بر از مال متصل حصار شهر پناه
بودند و حکم وسط شهر داشتند و در هر پوره لکها زر نقد صرافان و تجار
مشهور موجود بود فرو گرفته دست بغارت و موختن پورجات
نشدند بعضی شرفای صاحب غیرت ناموس خود را زیر تیغ آورده
خود نیز جنگ نموده بدرخه شهادت رسیدند و بسیاری تن برضا
قضای آلهی در دادند و جمعی که متصل حصار و دروازه شهر پناه
بودند دست عیال و اطفال خود گرفته به بی ستری تمام خود را
دران آشوب قیامت اندرون چار دیوار شهر رسانیدند و تا سه روز
پورجات مذکور را بخاطر جمعی بتاخت و تاراج آوردند و مبالغهای
خطیر که زیر زمین از مدتها مدفون بود و بسیار جا بوده که
صاحبخانه هم خبر نداشتند بدست کفار فجار افتاد و زینها ساخته

آورده مکرر بقصد دوزخ نمودن و بالای حصار شهر بنهاده برآمدن حملها نمودند چون جمعی از منصبداران در سه مورچال و دروازهها و برج و بزه داد جلالت داده بدفع شرآن بد سگالن کوشیدند اندرون شهر بنهاده نتوانستند در آمد و سوای زر سرخ و سفید و طلا و نقره غیر مسکوک و زیور مرصع و اقمشه بیش قیمت که در فراهم آوردن و برداشتن آن از مال دیگر مستغنی گردیدند متصرف نشدند از اقسام ظروف برنجی و مسی و چینی آلات و پل سیاه و کرانه مثل قرنفل و فلفل و فونل و دارجینی و جوزنبویه و رخت مستعمل که ابتدائ بتاراج فراهم آورده بودند آخر قابل برداشتن ندانسته انداخته رفتند و بعد از آواره شدن آنها آنقدر زر در دستهای بازار افتاده بود و سوزانده بودند که با حاطه تحریر راست نمی آید بعده که از زبانی جاسوسان خبر انتشار فوج غنیم لئیم حمت برهانپور در نواح خجسته بنیان بخان جهان بهادر کولکناس رسید اگرچه ابتدائ بلا توقف سوار شده سه چهار روزه راه را در یک شب و روز بطریق ایلغار طی نموده خود را به کتل فردا پور سی و دو گروهی رساند اما در آنجا بسمب عبور لشکر و آرام چهار پاه سه چهار بهر توقف واقع شد و بقول مشهور جمعی که سوی ظن در حق خان جهان بهادر موافق رویه عالم داشتند و کید ستمها رجوع آورده مبالغ خطیر گذرانیده التماس نمود که چهار پنج پاسبان در آنجا درنگ واقع شود و از آنکه تحقیق بود که غنیم بعد از هزیمت از برهانپور بهسبب گران باری و شهرت تعاقب خان جهان بهادر بقلعههای نامی دور حمت خود را نمیتوان رساند ناچار راه قلعه سالیمر تعلقه بکلانده که نسبت بهمه قلعهها نزدیک و در تصرف آنها بود از راه پرگنده مصطفی

آباد صرف چوپره اختیار نمود در مصیبت لازم بود که خان جهان بهادر از فردا پور بلا توقف طرف دست چپ مائل او دهرنگ و چوپره پیش کرده سواره گذار کردن بالتماس و کابل غنیمت بدیم بنای رای - ایام برآه راست عیدل آباد روانه شد و غنیمت از رسیدن او خبر فرستاد را غنیمت دانسته هرچه از نقد و جنس و طلا و نقره آلات و اقداسه توانست برداشت و جمعی از اسبوان و ماخود گرفته با بستن خان جهان بهادر بدرهانیور از راه چوپره ضایق المعار در چهار پنج روز بقامه سالی رسید - فضلا و شرفا و مشایخ برهانیور محضر مشتمل بر غلبه و تامل کفار و روپاک رفتن مال و ناموس مسلمانان و بنده ترک نماز جمعه نمودن مع موزه داشت حضور فرستادند بعد عرض فرمان اعتراض آمیز مشتمل بر اشاره آنکه ماخود بدولت برای تنبیه گذار دکن متوجه آن طرف میشوند بزام خان جهان بهادر صادر فرمودند و مغضوب ساخته هرچه طومار تجویز منصب و اغامه که در آن سال خان جهان بهادر ارسال حضور نموده بود برخلاف دستور سابق بک قلم نامنظور فرمودند و نظر بر فساد دکن و فرار پادشاه زاده محمد اکبر حکم پیشخانه برآوردن طرف سرهانیور نمودند *

ذکر سوانح مال بدست و چهارم از جلوس عالمگیر

پادشاه مطابق مائه هزار و نود یک هجری

پادشاه زاده محمد اکبر بعد هزیمت نمودن و فرار اختیار کردن که سوای سه صد چهار صد سوار از مردم قدیم و راجپوتیه دیگر فوج و جمعیت با او نماند از جمله مردم اعیان قدیم الخدمت میر ضیاء الدین شجاعی با در سه مردم نامی دیگر رفاقت او اختیار

نمود ر همه مال و اسباب نجل و خزانه و توپخانه بعد غارت رفتن آنچه مانده مع یک پسر خورن سال با هم نیکو سیر و با در دختر و تصرف پادشاه درآمد و یک پسر که بعد تمیز و حمیده بود بدست راجپوتیه ماند که با خون بردند و محمد اکبر هراسیمه کار و بار خود گردیده نمیدانست که کجا رود و چه چاره سازد گاه باران شاه جهان آباد و لاهور راه اجمیر پیش نهاد همت می ساخت و گاه بقصد ایران عنان اختیار از دست میداد هر طرف که میرزت فوجداران و زمینداران اطراف بموجب رسیدن حکم پادشاه سدره می گردیدند و پادشاهزاده محمد معظم مامور گردید که بتعاقب محمد اکبر پردازد اما بروایت مشهور پادشاهزاده محمد معظم برای تعاقب او اغماض بکار برد عنان کشیده طی مسافت می نمود تا آنکه محمد اکبر راه شارع لاهور و ملتان را گذاشته برهنائی زمینداران از راه دشوار گذار و جبال سمت دکن مرحله پیما گردید و از معبرهای تعلقه گذر اکبر پور بتفاوت هشت کروزه نزدیک سرحد راجه موهن سنگه که در تعلقه میر بحری مکرر سوانح بود عبور نمود بعده که بهرحد تعلقه میر نورالله پسر میر میران قلعه دار تهالیز رسید از آنکه مکرر فرمان و احکام بنام خان جهان بهادر صوبه دار دکن و همه فوجداران باین مضمون رسیده بود که اکبر ابتر هر طرف که سر برآرد سدره او گردیده تا ممکن زنده دستگیر نمایند و الا بقتل رسانند خان جهان بهادر بموجب حکم بقصد دستگیر ساختن محمد اکبر بطریق ایلغار تعاقب نموده بتفاوت چهارده پانزده کروزه خود را رساند اما بعد نزدیک رسیدن برای دستگیر نمودن اغماض

نمود و این معنی از عرضه داشت میر نورالله در چنین مقدمات
دی محابا بود بعرض رسید و فرمان اعراض امینداریین ماده و احکام تهید
آمیز بر تمام اخبار نویسان صادر گردید بنده که محمد اکبر سرحد بکلانه
تعلقه راجه دیبی سنگه بندیل قلعهدار و فوجدار ملهیر رسید راجه
دیبی سنگه فوج خود را برای سد راه گردیدن و دستگیر نمودن محمد اکبر
تعیین نمود اما فوج وقتی رسید که محمد اکبر از سرحد بکلانه گذشته بود
و چند نفر راجپوت که عقب مانده بودند آنها را مردم راجه بدلا ساو زبان
خوش مجبور و رام ساخته نزد دیبی سنگه آوردند و در همان
حالت که راجه از راجپوتیه احوال محمد اکبر استفسار می نمود چند سوار
دیگر راجه نیمه آستین خور آورد محمد اکبر را که بسبب حدت هوا از
بدن برآورده پردوش یکی از چیلای خود انداخته بود و از مردم آن
راجه چند سوار بر سر آن چیله رسیده او را زخمی ساخته بودند
آوردند تا تحقیق این معنی شود بگمان آنکه شاید ضرر جانی
بمحمد اکبر رسانده اند راجه متوهم گشته بر سواران بیدماغی زیاده
نمود القصه بعده که محمد اکبر از سرحد فرنگیان در پناه کوههای
بکلانه بتشویش تمام گذشته مبلغ بجماعه کوه نشینان رعایت نموده
برهبری آنها بمرحد راهیری تعلقه سنبهای مردود رسید سنبها
استقبال نموده بمکان حاکم نشین خود که از پای قلع راهیری سه کوره
محانت دارد فرود آورده وجه خرج برای او مقرر نمود باقی ذکر
محمد اکبر بر محل بر بان قلم خواهد داد *

ذکر هوانیم سال بیست و پنجم از جلوس عالمگیر

بادشاه غازی مطابق هزار و نود و در هجری .

بعد نید فطر در سال بیست و پنجم جلوس حضرت خلد مکان
بقصد تنبیه کفار دکن بشهرت تعاقب محمد اکبر متوجه دکن
شدند و همه جا داد دهان و سکار کنان که پادشاه زاده در رکاب
بودند از گذر اکبر پور عبور نموده چهاردهم شهر ذیقعد سنه مذکور
داخل دارالسرور برهانپور شده در دولت خانۀ قلعه ارک نزول
فرمودند خان جهان بهادر صوبه دار و امین خان دیوان چهار
صوبه دکن بنامگرم فوجداران عمده و متصدیان با نام و نشان بحضور
رسیده شرف اندوز ملازمت گردیدند و اکثر از نوکران نامی بیجاپور
و قطب شاهي و سرهنگاهی صاحب فوج رو بدرگاه پادشاه جهان پناه
آورده سعادت اندوز ملازمت گردیده کامیاب عطای خلعت و منصب
واسپ و فیل و جواهر میگردیدند از آنکه کفار بلده و برگذات در ادای
جزیه بسیار سختی با منصوب کرده پادشاهی پیش می آمدند
و هیچ برگذنه نبود که رعایا بامداد فوجداران و مقدمان سرکش جنگ
و هنگامه فساد نمایند میر عبد الکریم را که ضابط و استادزاده پادشاه
میشد و بحایه مضبالت و دیانت آراسته بود بخدمت امانت و تحصیل
جزیه بلده برهانپور مامور فرمودند و مصالح سوار و پیاده همراه
دادند و بکوتوال حکم صادر شد که هر که در ادای جزیه تکامل پیش
آرد بسزار سازد در سبائی که متصل قلعه ارک و چوک واقع است و دران
مطالبه داران سرکار محبوس می بودند و تنور پادشاهی بخته میشد
آتش گرفت و از چند کله باروت که دران سوا بود محف خانه پرید

و آدم بسیار سوختند، در پی ضمن بعرض پادشاه رسید که در ته خانه که زیر خوابگاه پادشاه واقع شده می کلف باروت است بعد که بتحقیق آن پرداخته ظاهر شد که از مدت ابتدای جارس که پادشاه متوجه دار الخلافت گردیده بودند کلهای باروت را تصدیان نوبخانه و قلعه ارک در آنجا گذاشته بودند درین مدت از آنجا نیر بیاروده بودند بعد عرض همه متصدیان نوبخانه و قلعه ارک می اعتراض آمدند و دایره توخانه و قلعه دار و دایره عمارت و مشرف کار حائجات و غیره هفت هشت نفر را منصب کم نموده میگویند که اگر جهانگیر پادشاه می بود همه متصدیان را در همین کلهای باروت می پراند آری از وسعت خلق و دینداری که حضرت خدا مکان اختیار نموده بودند کمال اعتراض او کمی نمودن منصب بود که آنهم در اندک مدت بکارساری و شفاعت بخشیان عظام بحال می شدند . سه چهار ماه در دار السور ببهانپور بسرور و کامرانی بسر برده متوجه محبسته بنیاد اورنگ آباد گردیدند میر عبدالکریم امین جزیه بعرض رساند که جزیه تمام بلده بهانپور سال گذشته بیست و شش هزار روپیه داخل خزانه سوار گشته خانه زاد در مدت سه ماه از پوجات نصف بلده یک لک و هشت هزار روپیه عائد سرکار ساخته الحال امیدوار است که در یکاب همراه باشد و خدمت جزیه بدیگری مقرر شود بعد عطای اضافه و آخرین باک فرمودند خدمت جزیه بحال نائب خود گذاشته همراه باشد . مابین راه بعرض رسید که دلیر خان که از شجاعان کار طلب و افغانان صاحب غیرت با نام و نشان بود بغتة بدران عارضه بدنی و دیعت حیات نمود و در عوام

شهرت یافت که چون اعظم شاه خفیه وقت شب بدیدن دلیرخان رفته بود و بهادر شاه اطلاع یافته بعرض رساند او خود را مهموم ساخت و بعد داخل شدن خجسته بنیان پادشاه زاده محمد معظم را برای تسخیر قلعات و تنبیه کفار رام دره و پادشاه زاده محمد اعظم را برای تسخیر سالیمر متصل قلعه ملهیر سرکار بکلانه که از چند سال در تصرف غنیم لثیم در آمده بود چنانچه بذکر در آمده مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد معظم که برای رفتن طرف رام دره کون مامور گردیده بود ملک آباد کرد کفار را همه جا تاخت و تاراج کنان داخل دره های قلب و کوه های سربلک کشیده پر از اشجار خاردار و جنگلهای دشوار گذار گردید و کفار بسیار زیر تیغ آمدند و دران سفر از خواجه ابوالمکارم که از نمک پروردهای قدیم پادشاه زاده بود و آخر مخاطب بجان نثار خان شد و دیگر بندهای پادشاهی تردد های نمایان و کفار کشی زیاد بظهور آمد اما از آنکه دران ملک سوای جنس ارزن و کورس و کودون که برای معاف و مردم مذک دیگر اثر سمیت ازان ظاهر میشود و نازجیل و فونل بهم نمی رسد و باسپ و شتر اصلا آب و هوای آنجا راست نمی آید آدم بسیار و چهار پای بیشمار هلاک و تلف شدند و از بی اسپ کار بجائی رسید که در طریق خاص پادشاه زاده اسپ قابل سواری نماند و مردم لشکر بدشتر پیاده شدند و از نرسیدن رسد که کفار از هر چهار طرف سر راه را گرفته بودند عرصه زندگانی بر لشکر بمرتب تنگ گشت که توقف پادشاه زاده دران سرزمین دشوار گردید بعد که بعرض حضرت خلد مکان رسید فرمان طلب حضور صادر شد •

ذکر سونچ سال بدست و ششم از جلوس عالمگیر

بادشاه مطابق هزار و نود و سه هجری

پادشاهزاده محمد اعظم که برای تسخیر قلعه سالبر مامور گردیده بود اگرچه قلعه مالیرنه آن چنان قلعه ایست که آن را محاصره میتوان نمود و اطراف آنقدر غارهای عظیم متصل دریای شور دارد که اگر لکها هزار در اطراف آن کوه سربلک کشیده بمحاصره پردازند کاری نتوانند ساخت اما نیکنام خان نام قلعه دار مالیر و فوجدار سرکار بگلانه که در آن ضلع بندوبست خوب داشت و مابین قلعه مالیر و سالیر زیاده از شش کوه فاصله نداشت قبل از انتشار خبر تعیین شدن پادشاهزاده محمد اعظم قلعه دار غنیم را که در مالیر بود بنامه و پیغامهایی التیام آمیز و فرستادن تحف و هدایای محبت انگیز بخود رام و مستمال ساخته مبلغ کلی از نقد و جنس رسانده قول فرمان عطاى منصب چهار هزارى برای او طلبیده بارجود رسیدن محمد اعظم شاه نزدیک قلعه چنان تردد نمود که کار محاصره محمد اعظم نکشید و قلعه بلا تردد تیغ و منان بتسخیر و تصرف مردم پادشاهی درآمد - اگرچه این معنی خلاف مرضی پادشاهزاده بوقوع آمد و شکوه زیاد نیکنام خان بانواع تمهید بحضور نوشت اما از آنکه تردد و معی نیکنام خان موافق مرضی حضرت خلد مکان بود و کار بجنگ و آدم کشی منجر نگردیده شکوه بمسافرت منجر گردید - چون در ایامیکه صاحبقران ثانی شاه جهان بادشاه دفعه ثانی بدکن رسیده برای تسخیر قلعات طرف گلشن آباد و کوکن نظام الملکی انواع تعیین نموده بودند اول بار قلعه رام سیج

که بهدست بقعه‌های سر بهنگ کشیده دیگر کوهی ست مختصر
 قلع که اعلای توپ نداشت بازگ ترو بتسخیر و تصرف بندهای
 پادشاهی درآمده بود و از شگون زود بتسخیر درآمدن قلعهای
 نامی دیگر نیز بلا امتداد ایام محاصره بتصرف درآمده بودند این
 دهمه نیز حضرت خلدنمکان بقیاس عهد شاه جهان اول بار فوج
 سرداری شهاب الدین خان برای تسخیر قلعه رام‌سیج تعین فرمودند
 و از شهاب‌الدین خان آنچه شرط سعی در محاصره نمودن و گذن
 نقب و دواندن مورچال و بالا بردن دمدمه و یورش بود بظهور آمد
 اما چون قلعه‌دار رام‌سیج از جمله مروت‌های آزموده کار و تجربه دیده
 روزگار بود درمقابل خبرداری و تلاش او تردد افواج پادشاهی بجائی
 نرسیده - مکرر سوانح از جمله متعین آن فوج بود چون دران قلعه توپ
 آهنی نبود و چرم بسیار موجود داشت از چوب توپ ساخته چرم
 گرفته بروقت قابو آتش میداد که کار ده توپ ازان بظهور می آمد بعده
 پادشاه بتقاضای مصلحت شهاب‌الدین خان را بحضور طلبیده
 خان جهان بهادر کولکناش را برای تسخیر آن قلعه تعین فرمودند
 از خان جهان بهادر نیز آنچه شرط سرداری و تردد در ایام محاصره
 بفعل آمده اگر بشرح و بسط برنگار باغراق منجر می گردد اما
 کاری ساخته نشد یک روز خان جهان بهادر کولکناش وقت شب
 فرمود که یکطرف قلعه بشهرت یورش مردم توپ خانه با مصالح
 آتش بار و جمعی از مردم توپخانه و بسیاری از عمله و نعل بازار
 باغلوئی عام شورش تمام نمایند تا مردم قلعه آن طرف هجوم آورده
 همان طرف شرط قلعه‌داری و احتیاطی که باید بظهور آرند و از

صفت دیگر سرانج جسته صد دو صد نفر از جوانان سرباز و تهمنگان
 فاماناز که در من قلعه گیري هشت بر مزاره می بستند و در قلعه
 کشائی یدبضا داشتند خفیه بدون شور و شر و معالج یورش و
 روشنائی اصلا همراہ نداشته مار صفت بمدد کمند و انواع تدبیر
 بالا برآیند و قلعه دار ازین تمهید خان جهان بهادر خبر یافته مقور
 نموده بود که در مقابل هنگامه و شورش هجوم یورش لشکر مردم
 بازاری قلعه باجمعی از تهور پیشگان با نفیری و نقاره و فریاد و غوغا
 در دفعه می کوشیدند و در انداختن سنگهای کلان و چپر های
 آتش زده و لجامهای کهنه چرب نموده نیم سوخته تقصیر نمی
 نمودند و از طرف دیگر یورش خفیه که خان جهان بهادر مقور کرده
 بود قلعه دار چند نفر جانباز تهور پیشه را با چنگهای آهنی بی هنگامه
 شور و شر که صدا و ندای آدم بر نمی خاست نشانده انتظار
 مهمانهای ناخوانده میکشیدند همینکه اول بار دو نفر بالا
 برآمده سر از ان مکان برآوردند جوانان قلعه از ان چنگهای آدم را چنان
 بر سر و صورت آنها فواخند که پوست سر را مع چشمها از کاسه سر
 آنها برآوردند بصدمه پیایی از راهی که بدشواری تمام باختیار خود آمده
 بودند سر و دست و پا باخته غلطان همراہ دیگران که از عقب
 می آمدند پیابین رسیدند - بعده روزی یکی از سائس طویل
 خان جهان بهادر التماس نمود که من در فن تسخیر جن دست
 تمام دارم یلک مار طلا بوزن صد توله ساخته بدست من داده مرا
 پدش آهنگ یورش نمایند امید تمام است که بمدد جنیان تا
 دروازه قلعه بند دشوم خان جهان بهادر فرمود مطابق گفته را بعمل

آورد؛ دوش نموده نصف راه طی نموده بودند که گوله از ریسمان
 سن چدار، برهینده او رسید که مارطلا از دست او پرید و خود او غلطک
 زدن تاپدین بگذاشت نگردید - حاصل کلام بعد تردد بسیار که کاری
 نداشتند ساخت خان جهان بهادر نیز بموجب حکم از آنجا
 برخاست - روز کوچ فرمود که چوبها که برای مصالح مرحله بستن
 بخرچ مبلغ کلی در زمین سنگ لاج فرو برده بودند آتش زدن
 مردم قاعه بشوخی تمام برگزیده ای اطراف جمع آمده به طبل و
 نقاره حرفهای ناگفتنی بزبان آوردند - بعده قاسم خان کرمانی که
 در سیه مالاری و کار طلبی شهرت تمام داشت بدین خدمت
 مامور گردید از لیز کردن نمایان بظهور آمده اما کاری ساخته نشد
 آخر پادشاه تسخیر آن قلعه را موقوف بر وقت داشته قاسم خان را
 بر خدمت دیگر مامور فرمودند بعده که سنبهای نابکار قلعه دار
 رام سیج را بفرستادن خدمت و کز مرصع و مبلغ نقد بر قلعه داران
 دیگر امتیاز داده ازان قلعه تغیر نموده بر یکی از قلعه ای نامی دیگر
 مقرر فرمود نیک نام خان قلعه دار ملهیر معرفت عبدالکریم نام که یکی از
 نمیند ازان اطراف رام سیج بود ساخته از قلعه دار جدید آن قلعه را
 بتصرف و تسخیر پادشاهی در آورد •

الحال بذکر رفتن محمد اکبر بایران می پردازد - بعده که
 محمد اکبر براهیری رفته مهمان سنبهای جهنمی گردید
 اولاً ازان سرودن سلوک و مدارات موافق شان پادشاه زاده بظهور
 نمی آمد و برای مردمی که همراه محمد اکبر بودند خرچ هم
 برآه نمی رسید و تصدیع میکشیدند روزی قاضی آنجا بحضور محمد

اکبر از راه بیوقونی و خوش آمد بشما بسننها میگفت که دشمنان
 مهاراج پایمال شوند محمد اکبر شنیده بر آشفته قاضی را بخدمت
 مخاطب ساخت و بسننها نیز گفت که بحضور ماچیدن کلمات
 لغو گفتن و شنیدن از شما بدنامت و دیگر خبر تعین فوج بهر اوی
 اعتقاد خان خلف الصدق جمده الملک اسدخان برای تسخیر قلعه
 راهیری نیز شهرت یافت لهذا محمد اکبر مصلحت درین دانست
 که خود را بهر وجه بایران برساند و دو چهار خرد ترتیب داده
 ذخیره چهل روزه درجهاز موجود کرده خواست روانه شود ابتدا سیدی
 یاقوت خان حبشی که دران اطراف دربار کوس انالملکی میزد
 به لحظه توهم پادشاه خواست چند جهاز جنگی برای گرفتن مرز
 پادشاهزاده مهیا سازد و آخر اغماض نمود و محمد اکبر با زاد و راحله
 توکل همراه ضیاءالدین محمد شجائی و چهل و پنجاه نفر معتز
 دیگر جهاز را سفری نمود و در راه بر جهاز محمد اکبر تفرقه حادثات
 عظیم بودند که بشرح و تفصیل آن نمی پردازد - آخر جهاز از امانوافت
 ایام بجزیره توابع امام مسقط افتاد و مسقطیان پادشاهزاده را گرفتار کرده
 نزد امام مسقط بردند امام مسقط که بجای زمینداران عمده و حاکم
 مستقل توابع فلور ایران است بحسب ظاهر در مهماندازی با
 پادشاهزاده با دار و مدار پیش آمده بطریق نظربند نگاهداشته بجلدی
 تمام بخدمت حضرت خلد مکان عرضه داشت نمود دران درج کرد
 که اگر در لک روپیه نقد و سکه معافی عشور آنچه جنس مسقط
 بندر رسوت بالای جهازات میروند همراه یکی از بندگان پادشاهی
 بفرستند محمد اکبر را حواله او نموده روانه حضور نمائیم بعده که بعرض

حکومت مکن رسید حکم بنام متصدیان بندر صورت صادر گردید که موافق التماس امام مسقط بعمل آرد متصدی سورت حاجی ماضل نام را که از سلسله ناخدايان جهازات پادشاهي و خانه زادان موروثي پادشاهي باهمه زبان آشنا بود برای فرستادن مسقط و آوردن محمد اکبر مقرر نمود. درین ضمن خبر رسید که بعده که خبر مقید گردیدن محمد اکبر در مسقط و اراده ناصواب امام آنجا بفرمان روی ایران رسید پیایی احکام تهدید آمیز برای روانه نمودن محمد اکبر بامام مسقط باین مضمون رسید که مهمان مارا باهتمام تمام زود روانه نماید والا فوج هامون گرد دریا نورث برای پایمال ساختن آن دیار رسیده داند و حکم پیشخانه بیرون زدن و تعین فوج نمودن بر امام مسقط فرمود و امام مسقط ناچار پادشاه زاده محمد اکبر را حواله مردم شاه سلیمان باعزاز تمام نمود. آنچه در ایران بمحمد اکبر گذشته اگرچه بروایت مختلف مسموع گردیده اما آنچه از زبانی محمد هاشم تبریزی که بخشی واقعه نگار برهانپور بود و خواهرزاده محمد ابراهیم مستونی الممالک ایران که برای آوردن محمد اکبر مهماندار مقرر شده بود گفته می شد محرر سوانح شنیده بزبان قلم میدهد. بعده که خبر رسیدن محمد اکبر به بندر تعلقه ایران بشاه سلیمان رسید محمد ابراهیم را باسر انجام مهمانداری تعین فرمود و مصور چالنگ دست مالی نژاد همراه داده حکم نمود که اول تصویر محمد اکبر را بلا شهرت چنان بر صفحه مرتع نگاشته روانه اصفهان نمایند که همراهان محمد اکبر بلکه مردم شاه نیز خبر نیابند و برای تقدیم ضیافت و سرانجام ماحتاج ضروري و آنچه مرغوب طبع پادشاه زاده و همراهان

او بابت خدمت برای بهمرماندن و مهیا ساختن آنچه پادشاه زاره در هندوستان بدان خو پذیر بود مثل پان و انبه و انداس و دیگر ماکولات و مایهات و خوشبوئی که در هندوستان بهم رسیده تا بید زباده فرمود بعد از آن که محمد اکبر سکه کوهی اصفهان رسید در باغ پادشاهی فرود آوردند و شاه ملیحان خود تاباغ استقبالی فرمود محمد اکبر تا دروازه تاباغ رفته با پنج قطعه الماس و یاقوت پیش بها با شاه ملاقات نموده گفت که اگرچه نژاد بزرگان ابران غیر متعارف است که نذر و هدیه در دست گرفته پاد بزرگان ملاقات و ملازمت نمایند اما در هندوستان دست خالی بخد مت مربی آمدن ترک ادب است شاه باظهار شفقت تمام خیر مقدم گوین شعری از اشعار حافظ مشتمل بر شکر قدوم مهمان خوانده و دیهای جواهر را از روی شفقت و اظهار اخلاص بر داشته در دستار خود گذاشت و محمد اکبر هم شعری از شعرهای حافظ در جواب شاه خواند و بعد از خوراندن حاضری هر دو بر امپ سوار شده بالای پاینداری که از زینت و مخمل کار کاشان و چیهفت بندری تا مکن فرود آمدن محمد اکبر انداخته بودند باهم گپ زنان روانه شدند - نقل می نمود که چون شاه برامپی که سوار بود بهیار هموار راه میرفت و اسب پادشاه زاده شوخی و جلفی می نمود و چابک حوار محمد اکبر چنان اسب دیگر بجلفی رساند و محمد اکبر هم بجابکی تمام چنان خود را بر پشت آن اسب رسانده تبدیل حواری نمود که ناظران در تعجب مانده آنروین گفتند - بعده که بشهر رسیدند شاه از مکانی که راه مهمان خانه محمد اکبر جدا می شد جاوی اسب کشیده با احترام تمام بمکانی که برای فرود آمدن

داري پانویس او در جواب گفت بعده که روز بروز شوم نشان پهری و پدری را خاطر نشان خوارم نمود محمد اکبر در انکار پسر بهمن او مبالغه از حد گذرا دن تا آنکه آن جوان از غصه عدم قبول محمد اکبر ريسمان را بخلق خود کشید منصوبان شاه خبر یافته ريسمان از خلق او برآوردند و شاه روز مرقه برای او مقرر کرد اما محمد اکبر بقبول پهری او تن نداد - بعده که تکلیف امداد برای آمدن هندوستان بمیان آورد شاه جواب داد که تا حیات پدر شما مهمان عزیز مائید بعده که شما را کار به برادران افتد هرچه توایم در امداد خواهم کوشید بعد چند کاه که سلیمان شاه ودیعت حیات نمود و سلطان حسین قائم مقام او گردید در تیمار داری و مهمان نوازی پادشاهزاده نعبت بمابق زیاده کوشید - روزی پادشاهزاده بدستاورز نوشته جمده الملک اسد خان شهرت واقع حضرت خلد مکانی داده تکلیف امداد فوج و خرچ بمیان آورد شاه حسین در جواب گفت که واقعه نگاران خفیه ما در تهنه و بنادر هندوستان هستند که اخبار ضروری را می نویسند بعد رسیدن خبر واقعی آنچه از ما خدمت بیاید خود را معاف نخواهم داشت بعده که خبر خلاف برآمد پادشاهزاده خجالت زیاده کشید و در عزت و آبروی او تفاوت بسیار راه یافت آخر تکلیف این معنی بمیان آورد که هوای مرز مین عراق بمزاج من نمی سازد مرا مرخص سازند که در توابع گرم سیر سرحد خراسان که نزدیک سرزمین هندوستان است رفته بنشینم و بحکام آنجا بنویسند که بروقت مدد فوج و رفاقت سرداران فوج بمن نمایند بعده وجه خرچ در ماهه برای پادشاه زاده مقرر کرده بر محصول توابع هرات تنخواه

نمود، حکم نوشتند که هرگاه پادشاهزاده محمد اکبر را با برادران سرورکار
 دیگر از اتفاق افتد پانزده هزار سوار از نوکران سوار و مددگار مقرری
 رعیه همراه نمایند - بعد پادشاهزاده در توابع گرم سیر خواهران زنانه
 بخوشی و ناخوشی اوقات بهر می برد تا آنکه در آروزی سلطنت
 هندوستان در اواخر عهد حضرت خلدنکان ازین تنگنا مراب فانی
 بروضه جاودانی شتافت •
 • بیت •

نزع بر سر دنیا برون مکن درویش • نه عمر خضر به اندیشه ملک اسکندر
 ذکر سال بیست و هفتم از جلوس عالمگیر پادشاه

مطابق سنه هزار و نود و چهار هجری •

اگرچه محرر اوراق را بر سوانح این دوره سال کما هو اطلاع حاصل
 فسله که قابل تحریر داند و از جای دیگر نیز مسوده تسطیر احوال
 این ایام بنظر نیامده که بر اعتماد آن قلمبند توان نمود اما آنچه
 از زبان راویان ثقه مسموع گردیده و بسبب تعیذات بودن برادر بی
 غفران پناه محمد مراد خان که از تربیت یافتنهای حضور بود
 و بر اقوال او اعتماد کلی داشت و خود در حق رام دره و حجابیت
 حیدرآباد مشاهده نموده بعد تحقیق اختلاف اقوال از پیش و کم
 بزبان قلم می دهد اگر از روی نسخه و زبان راوی دیگر تفاوت کم و زیاد
 بگوش مطالعه کفندگان ذقیقه منج درآید معاف فرمایند •

بعد که در اوائل سنه بیست و هفت از احمد ذکر پادشاهزاده
 محمد معظم را برای تسخیر قلعه جات طرف رام دره که در تصرف
 منصوبان سنبهای جهنمی نابکار بود و آن طرفها هرگز فوج
 پادشاهی را اتفاق عبور نیفتاده بود برای تنبیه مفسدان آن

ضلع مرخص فرمودند و آتش خان داروغه توپخانه و با اعطاف شاه
دکنی که مخاطب به سرفراز خان گردانده بودند و اخلاص خان
برادر بهلول خان و ناکو نام که از مرعدهای نام آورده راجه کار
آن طرف بود و خواجه مکارم که اهل از توکران پیش آورده ای
پادشاهزاده معظم بود و در همان ایام او را به منصب نهصدی
سرفرازی داده مخاطب بجان نثار خان ساخته دیدند اگرچه کم
منصب بود اما در منصوبه بازي و رای سلیم و شجاعت مدظور
نظر پادشاه گردیده بود، همراه داده طومار فوج بدی بدست هزار
سوار درست نموده سعادت خان عرف مستند مراد را که بخدمت
واقع نگاری کل دکن سرورزی داشت واقعه نگاری فوج پادشاهزاده
را نیز ضمیمه آن ساخته همه را از عطای انعام اسب و فیل و خلعت
و اضافه سرورازی بخشیدند - مابین راه از پیش آمدن فوجهای
مقاوم و درهای تنگ حدکهای عظیم با هراول پادشاه زاده روداد
بعده که جمعی از مردم پادشاهی بکار آمدند مقهوران به تنبیه
رسیده فرار اختیار نمودند چون بموضع سانپ گانون که قلعه فلب
آسمان شکوه داشت رسیدند حکم محاصره نمودند و از سرداران قلعه
کشا تردنات نمایان و شرط جانفشانی ظهور آمد و جان نثار خان و
دو سه امیر نامی دیگر زخم برداشتند آخر در ایام معدود مغنوح
گردید - بعده که داخل ملک رامدره گردیدند چون دره بسیار قلاب بود
و هوای آسجا بلشکر موافقت نمود و کافران از هر طرف هجوم نموده
شورش کرده راه رسد غله از هر طرف مسدود ساختند و ازانکه
یك طرف دریای شرور و دو طرف کوههای پراز اشجار زهردار و

مارهای بسیار واقع شده بود لهذا غنیمت کبھی میزد و چارپا و آدم گذر بلاآفت از کبھی بر میگشت و از غذاهای که بکار چارپا و انسان آیند موای نازجیل و غلغله کردن که از خوردن آن اثر سمیت ظاهر می شد جنس غلغله دیگر نبود و اسب و آدم بیشمار ضائع و تلف میشدند و گرانی و کم یابی غله بمرتبه رسید که چندگاه آرد گندم سه روپیه چهار روپیه را آژار بهم نمیدرسید و از جمله مردم لشکر که از چنگ اجل نجات یافته بودند با نیم جانی که داشتند زار نزار گشته هر نفسی که میکردند از باقی عمر غنیمت می شمردند اسب در طوبیله هیچ امیر نماد که بکار سواری آید تاب سپاه ناسود چه رسد بعده که خبر این معویت لشکر بعرض رسید برای متصدی بندر سورت حکم صادر شد که هرچه تواند غله بر جهازات بار کرده باشکمر پادشاهزاده براه دریا برساند از جمله جهازات غله که از بندر مذکور روانه شد غنیمت خبر یافته مابین راه که همه جاد در دریا قلعبجات احداث کرد آنهاست سر راه کشتیهای ذخیره گرفته تاخت آوردند چند کشتی که از آفت تاراج مقهوران سلامت رسید ببنار هر امیری که در لشکر بود زیاده از می چهل پله غله نرسید تا آنکه حکم مراجعت پادشاهزاده رسید همه جا جنگ کنان خود را تا احمد نگر بخدمت حضرت خلد مکان رسانند *

همینکه بحضور رسیدند از آنکه ابو الحسن قطب الملک فرمان روی حیدر آبان بافعال قبیح از سپردن ملک بمادنا و آگنا که هر دو کافر شدید العدوات بودند و سختی و ظلم زیاده بر مسلمانان میگذاشت و فسق و فجور علانیه از رواج مسکرات و اهو و لعب

زواد بعرض رحید و عارف آن در امداد سندهای جهنمی دارالبحری
 در تخت ملک و تسخیر قلعبجان و رساندن لک هون نقد خود را
 بددام و زبان زد عالمی ساخته بود درین ضمن ممبر هائم نام پسر
 سید مظفر که از راه رای مغرب ابوالحسن گفته می شد و ابوالحسن
 باعانت او کامیاب سلطنت گشته او را بیای وزارت رسیده باز
 بسبب عدم موافقت برهنمائی ماندن و آنکه چنانچه در ذیل
 سلطنت ابوالحسن مفصل بگزارش درآمده او را از وزارت معزول
 ساخته منصب دکانست و اختیار سلطنت بآن هر دو کافر داده
 بود بحضور رسیده بوسیله مقربان بازار با انواع نالاش فریاد
 و رهنمائی مهم تسخیر حیدرآباد و خلاصی و طلب سید مظفر پدر
 خود که بطریق نظربند نزد ابوالحسن بود نمود - و معاً بعرض رحید که
 چند برگشته سیر حاصل سرکار گلگنده و رامگیر تعلقه سوبه ظفر نگر
 بدعوی آنکه سابق داخل ملک تلنگانه بود امرای بدعاقبت او
 بنصرف خود آورده اند پادشاه کشور آنان بفکر تسخیر حیدرآباد
 و استیصال ابوالحسن افتاده ابتداء خان جهان بهادر کولکنش را با
 پسران او که هر یکی خصوص همست خان بهادر که ازبکه بهادران
 کشور کشا بود با راجه رام سنگه و جمعی از امرای دیگر برای
 تادیب و انضواء ابوالحسن و بر آوردن برگذات
 از تصرف آنها تعیین فرمودند بعده پادشاهزاده محمد معظم را
 با فوج گران که صفدر خان صفدر و اعتقاد خان پسر جمده الملک
 و ملتفت خان و سید عبد الله خان بارهه و جان نثار خان و دو
 سه راجه نامدار و دیگر جمعی از امرای رزم دیده را بر عایت

طایفه اضافه و احب و ذیل و جواهر و نقاره سر افرازی بخشیده
برای تسخیر ملک تلنگانه مرخص فرمودند *

و در همان ایام میرزا محمد مشرف نسلخانه را که از تربیت
بافتهای حضور و مرد زبان آرد و مزاج دان حضرت خلد ملان
بود نزد ابوالحسن قطب المملک مرخص فرموده پیام نمودند
که بعرض ما رسیده که نزد تودر الماس مربع خوش قطع شفاف
بوزن صد و پنجاه سربخ است آنرا با تحف دیگر که داشته
باشد بقیمت در آورده منجمله باقی پیشکش ارحال دارد
و در خلوت ارشاد فرمودند که ما ترا برای آن پارچه سنگهای
ناکاره که اصلا احتیاج آن نداریم نه بفرستیم بلکه بدین شهرت
برای دریافت و تحقیقات بعضی افعال قبیده که از طرف او
بعرض ما رسیده می فرستیم و کلیه غرض ما این ست که چون
ترا از خانه زادهان جان نذار و مزاج یافتهای خود میدانیم
میخواهیم که مثل دیگران بطمع رعایت مال فریفته او نشوی
و موافق مرضی او بخوش آمد او نپردازي بلکه در کلام و کلام چنان
بی محابا و درشت پیش آئی که او هم بانو درشتی نماید و
برای ما حجتی و دعت آویزی بجهت تنبیه و استیصال او باشد
و تا مقدر با او برهم زنی و اصلا رعایت ادب او در هم کلاهی خلا
و ما منظور نداری - بعده که میرزا محمد رفته ابلاغ حکم نموده
الماسها که بدان وزن و صفت که فرموده بودند طلب نمود
ابو الحسن باظهار قسمهای شدید حواب داد که ندارم اگر میداشتم
معادت خود دانسته بدون صدور حکم بحضور ارحال میفرمودم - چنانچه

سابق در عهد اعظم حضرت آنچه الماس اوراق دربار پادشاهان
مطاع از کل برآمده بود و بعد از آنکه قطب الملک دانست موافق
حکم و بدون ورود فرما آن بحضور ارسال داشت بعد از چند بارجه
الماس تراشیده و نثار نمودند پیش پادشاه و بهای بسیار دادند
از مال داشت حواله نمود بعد از آنکه در کتب و کلام اکثر مدبران محمد
موافق ارشاد عمده در حرف ابوالحسن این امر گرانه بی محابا
در سوال و جواب پیش می آمد و فائز در ساختن این روزی
بمقرر برب بعضی مذکور است از زبیل ابوالحسن در آن که منضم
پادشاه این الماس کمتر گفته می شود مدبران محمد از آن نشاء و
توبیخ بر آورفته گفت که شما را دهی رسد که لفظ پادشاه بخود بطلاق
نمایند از اجتماع چنین کلمات که بسمع حضرت عالمکرم رسد زیاده
ماده گرانی خاطر مبارک پادشاه می گردد - ابوالحسن در جواب
گفت که مدبران محمد این اعتراض شما غلط است تازه ما پادشاه
گفته نشویم حضرت عالمکرم را پادشاه پادشاهان نخواهند گفت .

مقرر اوراق این مذکور را مقرر از زبان مدبران محمد که نزد
خود محمد مراد خان نقل می نمود شدند میگفت که در هیچ
کلمه من این نگرفتم که ابوالحسن را لاجواب تسخیر ادرین
مذکور که ابوالحسن مرا لاجواب ساخت - القصه بعد از مدبران
محمد از نزد ابوالحسن مراجعت نمود و خبر تعیین اوضاع قاهره
بسرکاری پادشاه زاده محمد معظم و خان جهان بهادر کوکلتاس
بابوالحسن رحمت ابراهیم خان عرف حسینی بیگ را که از
امرای عمده و سپه سالار حیدر آباد گفته میشود مخاطب بخیل الله

خان ساخته با شیخ ملهاج و رستم راو که از زوارداران صاحب
 السیف و القلم و مشیر ابو الحسن و پسر عموی مادنا وزیر
 بود و دیگر امرای رزم جوی کززار دیده با سی چهل هزار سوار
 در مقابل فوج پادشاهی سرخص فرمود - بعده که فوج مابین
 سرحد بیجاپور و حیدر آباد نزدیک هم رسیدند از آنکه پادشاه و آنکه
 محمد معظم نمی خواست که تا مقدور کار بجنگ کشد بخلیل الله
 خان پیغام نمود که اگر ابوالحسن باظهار ندامت و التماس عفو تصیر
 پیش آمده دعت اختیار مادنا و آکثرا از امور ملای کوتاه نموده
 مقید سازد و بیم آنکه برگشت هیرم و رامگیر و غیره که بغصب از تصرف
 بندهای پادشاهی بدعوی بیجا بر آورده دست ازان برداشته باز
 حواله منصوبان پادشاهی نماید دیگر آنکه باقی پیشکش سابق و
 لاحق بلا توقف و اهمال روانه بارگاه آسمان جاه سازد برای عفو
 تصیرات او بحضور معروض داشته آید - امرای ناقص عقل دکن از
 راه غرور بجوابهای مهمل پیش آمده در دنعیه غضب پادشاهی
 نتوانستند پرداخت تا آنکه کار بجنگ و صف کشی طرفین منجر
 گردید و از هر طرف نوجها بجنبش در آمد - از جمله محاربات که
 با خان جهان بهادر کوکلتاس روی داده اگرچه همه را درین انتخاب
 کلام بزبان خامه نمی توان داد اما مجمعی از ذکر یکجنگ باحاطه
 بیان می آورد - روزی محاربه که با خلیل الله خان روداد همراه
 خان جهان بهادر زیاده از ده یازده هزار سوار نبود و با امرای ابو الحسن
 زیاده از سی هزار سوار جرار بود و هراولی بهمت خان بهادر
 مقرر نموده بودند - از صبح کوس و کرنای رزم بلند آوازه گردید

و مدای توپ و غرش بان میدان زمین و آسمان بشنید و چنان
مجاره عظیم روداد که تا سه پهر روز از هر طرف پشته‌های کشته‌ها بنید
آمد و از جوی خون سطح زمین گلزار گردید و اکثر سرداهای
طرفین زخمی گشتند و چهار طرف فوج پادشاه را نگین و از بهمان
گرفتند *

سپه از دور تیغ برهم نهاد * رزه دیده از بیم برهم نهاد
و در همت خان بهادر که هراول فوج بود چنان عرصه زدند تگ
گردید که هر بار برای طالب کومک و باطهار دانش غلبه غنیم
پدغامها از نزد او میرسید - و خان جهان بهادر دمرتبه مغلوب
ادواج دکن گردیده بود که فکر خلاصی خود او بر او دشوار می نمود و
هر ساعت بر هجوم لشکر دکن می افزود - درین ضمن بری خان که
ملقب هات بهقه که از مبارز پیشگان جانباز مشهور گفته می شد
و سنگ دمت او از دور کارگویی بدورق می نمود اسپ تازان
بهاله در دست خود را مقابل فیل خان جهان بهادر رسانده فیلان بلند
نمود که فیل سواری خاصه سردار کدام است و خواست که دوزخ طرف
خان جهان بهادر اندازد خان جهان بهادر بفریاد آمد که
خاصه منم و او را فرصت بهاله انداختن نداده بقبضه کمان تیر
درآورده تا بناگوش کشیده برو انداخت که از بالای اسپ سرگون
ساخت و بر تمام فوج پادشاهی عرصه تگ گردید و هر ساعت
از طرف هراول و چنداول پدغام غلبه غنیم میرسید و هیچ نمانده
بود که هزیمت بر فوج خان جهان بهادر افتد درین حالت فیل
صحت راجه رام ملکه که در فیلخانه او بسته بود فیلان زنجیر سه

چهارم، در دهان از دانه اورا و اگر در دهان فوج همت خان بهادر
هتل رساند و راتهای دمی و مبارزان صف شکن فوج ابوالحسن
مقابل دمس خان بهادر ایوان بجوان در آورده بودند فیل مقابل
هر کدام به حمله می آورد از مدای زنجیر و مدام خرطوم فیل
تیرل تمام در اشکری خصم افتاد و ایوان دوسه مردار دمی
برفص با در آمده چراغ پا گشتند و سواران خود را از بالای زمین
بزدید - رنگون - مختلف و هزیمت بر فوج دکن افغان و خان جهان
بهار حکم سادیا فوج نواختن نموده همانجا خیمه زدند فرمود
و غنیمت بسیار را آب و فیل بیشمار مع توپخانه بدست مردم
پادشاهی افتاد و چند روز دران سرزمین مقام نموده انتظار فوج
پادشاه زاده و معصی سرداران که عقب مانده بودند کشیده جان نثار
خان عرف خواجه مکرم را برای تسخیر گذهی سیرم که در تصرف
منصوبان ابوالحسن رفته بود تعیین نمودند و جان نثار خان بعد
تردد نمایان گذهی مذکور را بتصرف خود در آورده نهاده قائم نموده
و فوج دکن اطراف گذهی دورش نموده بمحاصره پرداختند و جان نثار
خان مکرر از گذهی در آمده با فوج دکن مقابله نموده سرداران
ابوالحسن را هزیمت داده در محافظت گذهی استقامت ورزید
تا آنکه ده هزار سوار دیگر از فوج خاصه مادنا و رستم را که در
اطراف پرنذات بودند و نو نگاهداشت بمدد خایل الله خان رسید و
فوجها مقابل پادشاه زاده آمده چند روز به پیغامهای غدر آمیز
گذراندند آخر کار مقابله صعب افتاد و سه روز جنگهای عظیم
رو داد و در هر جاگ جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی

شدند تا روز چهارم چنان محاربه جهان آشوب اتقان شد که
 همه خان بهادر و سید عبدالله خان و واده سال سنگه و عدالت خان
 دیوان فوج خان جهان بهادر زخم برداشتند از محاربه ای صاف
 دلیلی سرداران فوج پادشاهی لشکر دین رو بعد آورد راجه رام
 سنگه و سید عبدالله خان صاحب تمام فوج دین شدند
 پادشاه زاده و خان جهان بهادر مصلحت در تلافی فوج دین دانستند
 فرمودند که همه اهل خانه زده مقام نمایند و عدداشت و نیم
 بحضور روانه - اخذند و از نوشتن اخبار نویسان بپرسیدند
 نه نمودن پادشاه زاده بعرض رسید از آنکه پادشاه مدتی بود
 که ز پادشاه زاده باز در صورت خاطر داشتند ، از خان جهان بهادر
 بسبب بازار فسق و فحش که در لشکر از دینار رواج یافته بود
 و مکرر فرمان اعتراض درین باب صادر نموده بودند و مؤثر
 نگردید و در تمام پادشاه زاده " محمد اکبر هم با وجود در یک رسیدن
 در محراب پای کوه - سلطان پور خان جهان بهادر در دینار نمودن
 پادشاه زاده به او تهنیت نموده بود و از نوشتن میر نوراله پسر سید مراد
 فوجدار برگشته تهنیت بعرض رسیده بود و دیگر بعضی - ملوک در
 بعضی مقدمات ملکی و مالی بعرض حضور خلد مکان میفرستاد
 و هرگاه فرمان نصیحت آید بمن مبادر می شد در جواب از راه گستاخی
 عرض داشت می نمود و سردیوان نشسته بدو می زدست برادر صاعی
 کلمات ناگفتنی بزبان می آورد و بعد عرض خلاف مرضی پادشاه
 بظهور می آمد لهذا دخیله ملال خاطر از طرف خان جهان بهادر
 داشتند و بعضی اطرار نااهموار دیگر از دینار بخوار مزاج می افروند .

تذکره - وانیع سال دسست و هشتم از جلاوس عماله مگر

پادشاه مطابق یک هزار و نوک و پنچ هجری

بمده که سرعه داشت متع و هنریمت فوج دکن بعضی رسید
خلاف بعضی خاندان مکران ظهور آمد که بعد هنریمت فوج چراتا بنگاه
آنها توب نه نمودند و مجرای حسن کردن باعث مرض مبدل گردید
و درین باب فرمان از روی غضب تمام بتمام پادشاه زاده شاه عالم
و خان جهان بهادر صادر فرمودند و این معنی باعث ملال خاطر
پادشاه زاده گشت اگرچه ازان روز سرداران ابو الحسن بقصد
«قابله و مبارزه سوار نگشتند و مقابل پادشاه زاده نیامدند الا آنکه
گاه گاه وقت شب بطریق قزاقان اطراف لشکر ظفر اثر میاهی نموده
بزدن بان مبادرت می نمودند و بعضی اوقات روزانه نیز از دور نمودار
گشته بدستور طلایه گشت نموده خود را به بنگاه خویش می رساندند
اما پادشاه زاده و خان جهان بهادر که آزرده خاطر بودند متوجه آنها
نمی گشتند و ترک سوار شدن و تردد نموده تا چهار پنج ماه در آنجا
نشسته گذرانندند و این معنی بعد عرض باعث مزید ملال و
اعذارش پادشاه عالم ستان گردید و بدست خاص فرمان در کمال
اعتراض و سرزنش صادر فرمودند و بخان جهان بهادر نوشتند •
• مصرع •

ای باد صبا این همه آزرده تست

شاه عالم بعد مطالعه فرمان با دیدن گریبان و دل پراز شعله
آتش بخانه آمده صبح آن دیوان فرموده خان جهان بهادر را مع
دیگر امرای صاحب رای جمع ساخته در باب تغذیه غنیمت کنایش

به میان آورد از آنکه سرداران حیدرآباد مرضی شاه عالم نیر صلاح و نفع
 مایه نماند مائل دانسته پیغامهای دلفریب و بسمل و بمائل در میان
 داشتند و خان جهان بهادر نیز نظر بر افسردگی خاطر از طرف
 پادشاه و ونور پناه خصم مصلحت نموده بمبدد و بعضی امرا
 با او درین باب همدم بودند و سید عبدالله خان و دو سه راجه ترغیب
 بمقابله می نمودند چون رایها مختلف میان آمده بود آن روز
 بذای مصلحت نا تمام صادق روز دیگر سید عبدالله خان پادشاه در
 خلوت التماس نمود که اگر چه خان جهان بهادر از سرداران کهنه
 کار آزموده روزگار و هوا خواه جهان پناه است اما صلاح دولت
 دران است که دیگر خلاف مرضی پادشاه بعمل نیاورد و بقصد
 گوشمال ابن طائفه محیل که بالتماس صلاح دفع التوت می نمایند
 هواری باید نمود اگر خان جهان بهادر هواری قبول نماید فدوی را
 چنداول مقرر نمایند و الا نده در هواری شرط جافشایی بتقدیم
 خواهم رساند و در رکاب یکی از شاهزادهها که سرداری هواری بنام
 او قرار دهند جوهر تردد و مدویت بظهور خواعد آورد بعد شاه عالم
 بمحمد ابراهیم سر لشکر حیدرآباد پیغام داد که با وجودیکه بسبب
 اغماض و رعایتی که نسبت بشما بعمل آمده مغضوب بادشاه
 گشته ام باز نظر بر صلاح کار طرفین و نجات ماندن دولت و آزادی
 شما و ابوالحسن صلاح دران میدادم که اگر شما از برگزیده و گدھی
 سیرم و کیر و دیگر محال سرحدی که بتصرف بدهی پادشاهی
 درآوده بدست برداشته برگشته بروید این معنی را میفهمید
 آویز و التماس عفو تفصیلات و شفاعت ابوالحسن ساخته حضور

صعور عی دادند و چون از آنکه این پندغام مصحوب زمره نام ناظر محل
 شاه محمد ابراهیم سر فوج رسید و محمد ابراهیم که این پندغام
 سوامتی خدایش او بود مصاحبت جواب آن با سرداران دیگر بمیان
 آوردن شیخ منهایج و رهام را و زار دار و دیگر جهالت کیشان متفق
 اللفظ گذشته بزبان دهانی ترجمه این مضمون در جواب گفتند که
 فتنه سرحد سیرم بر سر نوک شمشیر و سنان فیزهای ما وابسته است
 و بحدیگ آسانده ایم چنانچه دران روز مرهقه در انداختن و زدن بان
 شوخی نمودند که یک بان وقت آوردن خوان خاصه اندرون سراچه
 محل رسید و از صدمه آن خوان از سر خواص افتاد چون همان روز
 توپخانه زباده با فوج تازه از بن ابوالحسن رسیده بود توپ خالی
 بسیار آتش داده صدای شلیک پی در پی سامع افروز پادشاه زاده
 و مردم لشکر ساختند و دست اندازی برکهی فوج پادشاهی نمودند
 ازین شوخی کفیهای بی ادب رگ غیرت پادشاه زاده بحرکت آمد
 شاهزاده معزالدين را با خان جهان بهادر بدستور سابق هراول نمودند
 و صفدر خان و همت خان و دیگر دلداران رزم جو برفاقت راجهای
 جلالت پدشه طرف برفغار و جرفغار و بلاتمش مقرر کرده سید عبدالله
 خان را با چند نفی از بهادران شعله خویشت اول ساخته ملتفت خان
 جوانی و راجه مان سگه و صفدر بیگ و خواجه ابوالمکارم را در قول
 با خود گرفته بقصد مقابله و مقابله با بدعرت کارزار گذاشتند
 از انطرف سرداران ابوالحسن باهم مصلحت نموده صلاح کار دران
 دانستند که بهیر را از مکانی که بود سه چهار گروه جانب دست
 راحت روانه ساخته صرفه در جاگ توپخانه ندانسته توپهای کلان را

در سنگ انداخته چاد توب را زیر خاک نموده دو سه موج ساخته
یک فوج مقابل هراول امواج پادشاهی دوم یادمش قرار دادند
و یک فوج سنگین با دو سردار شکر کارزار دیده موافق دستور
دکن که اکثر غلوه چنداوول می آرند بر روی مقابله سید عبداله
خان مقرر کردند و بکبارگی جوشان و خروشان حواریز صابان حیف و
بر فوج بادشاه زاده تاختند و از من طرف بهادران شهر خصال و
دلوران تیر چنگل به قباله پرداخته چپقلشهای و ستماه بر روی
کار آوردند و از هر طرف کوشش و کشش بهادران به عرصه کارزار آمد
و صدای تار و کیم دران دشت پر وحشت پیچید و عرصه کارزار از
خون دلوران با نام و نام جان نثار لاله زار گردید • رباعی •
زهر سوخته انجمن فوج فوج • چو دریا که خند زهر گوشه موج
ز آمد شد قدم و تیغ و سنان • روان شد پنا پی ز تنها روان
هر داران دکن هر ساعت قدم جرأت بدش گذاشته داد تهوری
داده پرگار وار اطراف لشکر هراول و چنداوول فرو گرفتند و از شاهزاده
معز الدین و همت خان پسر خان جهان بهادر و اعتقاد خان پسر
جمعه الملک ترددات بهادران به ظهور آمد و سید عبداله خان بعد
تردد نمایان فوج مقابل را بر داشته بمدد سرداران یمن و یسار
پرداخت تا دو بهر روز صحرای کارزار شعله افروز بود بعد دکنها
رو بفرار گذاشتند و فوج پادشاهزاده تعاقب کزان سرداران انوالحسن
را تا بنگاه خصم رساند غافل عظیم در لشکر دکن رودان شیخ سهاج
دو سوار زبان دان نزد پادشاه زاده و هراول فوج پادشاهی فرستاده
پیغام نمود که محاربه و دعوی قتال و جدال میان ما و شماست

مدان پادشاهان سالف احلام ناموس و عبال مسلمانان از تاخت و تاراج محفوظ بوده اند اگر ما را سه چهار گهری فرصت دهند که از طرف فبائن پارا خاطر جمع نموده باز بمقابله پردازیم از طریقۀ صورت دور نخواهد بود شاهزاده معزالدين درون ماده مرضي پدر حاصل نموده عذاب کشیده برادران برای منع دمت اندازي مال و عيال معين فرمودند دکنديا فبائن را براسپان و فیلان سوار نموده طرف گدھی که نزدیک بود روانه ساختند و سه پهر باز از هر طرف سیلاب پایی فوج دکن نمودار گردید و سرداران بی شکوه بار دیگر بشکوه تمام جلوریز مقابل فوج ظفر موج جلوه گر گشتند و معرکه کارزار گرم تر از اول روز ساختند و تودعات رحمتانه از هر دو طرف بطهور آمد و جمع کثیر طرفین مع دو فیل فوج پادشاهی از پا در آمدند و ازان جانب شیخ مذهب و رستم راو زخم برداشتند و بندر این دیوان شاه را دکنیان زخمی ساخت فیل سواری او پیش انداخته روانه شدند سید عبد الله خان باوجود که در همان حالت صدمه چوب چهری بان بدهن او رسیده بود باتفاق یکی از راجها خود را رسانده بندر این را خلاص نمود و زن غیرت خان میر بخشی شاه از ضرب بان در حوضه فیل با یک سهیلی کشته گردید و چهار پنج سردار دیگر فوج طرفین زخم کاری برداشتند و بسیاری از مردم بی نام و نشان از پا در آمدند و دکنديا تا شام ثبات قدم ورزیده آخر رو بفرار آوردند و پادشاه زاده پیغام نمودند که در جنگ مغلوبه صف جمعی از مسلمانان طرفین کشته میگردند بهتر آنست که

یک دوسردار ما و سه چهار سرنوچ شما بی آید پایی فوج
 درمیان باشد نمیدان آمده باهم قتال نمایم و بغن و تروند سپاهگیری
 امتحان روز یازوی خود نروزی کار آوزیم و سه بیذیم که خدا
 کرا یازوی میدهد بعده که بعرض شاه عالم رسید در جواب گفت
 آری شما از راه غرور استعمال شمشیر بازی که منان شماوان زیاده
 رواج دارد جرات بدین خواهش می نماید اما ما را ملاحظه است
 که چون آخر کار بر مردم دکن عرصه کارزار تذك می گزیند تذك فرار
 برخود هموار می نمایند بلکه از جمله هذر سپاه گیری میداند و نزد
 «ایان بدتر ازین عار دیگر نیست پس بهتر آنست که سید عبداللہ خان
 و یک دوسردار دیگر لشکر ما برپایی فیل سواربی خود زنجیر انداخته
 در مقابل شما مبارزت نمایند و شما یان نیز برپایی فیل سواربی خود
 زنجیر اندازید و در معرکه کارزار استقامت ورزیده امتحان شجاعت
 و تہواری بمیان آرید آنها از شنیدن این جواب گفتند ما فیل سوار
 پانزنجیر جنگ نمی نمائیم شہ فرمودند که ما هم جنگ گریز
 نمی توانیم نمود - روز دیگر آن همنکه خاور عالمگیر جهان افروز سوار
 در بچہ مشرق بر آورد هرکارها خبر رساندند که سرداران ابوالحسن
 فرار نموده رو بحیدر آباد آوردند شاه عالم فرمود شادیا نغ فتح داند
 آوازه ساخته بتعاقب فوج حیدر آباد کوچ نمایند بعده که کوچ
 بکوچ نزدیک حیدر آباد رسیدند از آنکه ماننا و بعضی همدان
 او خلیل اللہ خان عرف محمد ابراہیم را نزد ابوالحسن منہم
 برجوم آوردن طرف پادشاه زانہ ساخته بدین مرتبہ در بار او ند
 ظن نموده بودند کہ در فکر دہنگیر ساختن بلکه بقتل رساندن او میل

هم فرار یافته بود این خبر که بمحمد ابراهیم رسید بمخدمت پادشاه
 زاده آمده ملازمت نموده مورد عنایات گردید بعده که خبر ملحق
 شدن محمد ابراهیم سر تاج پادشاه عالم در حیدر آباد انتشار یافت
 ابو الحسن حومه آمده خود را بی آنکه باریک دولت مصلحت
 نماید یا در فکر بودن مال و عیال و ناموس خود و سرهم دیگر بردارد
 یکبارگی بوقت اول پاش شب با جمعی از خدمه محل و
 صندوچهایی جواهر و هون هرچه توانست با خود گرفته رو بقلعه
 گولکنده آورد از شهرت این خبر همه کار خانجات ابو الحسن و مال
 تجار زیاده از چهار پنج کرور روپیه خبردار خروار مع ناموس پناه و
 رعایا که در شهر مانده بودند بمحادثه تاراج در آمد و عجب هنگامه
 قیامت و رستخیز غربت برپا گردید و چندین هزار شرفا که فرصت
 سواری و برداشتن مال نداوتند سرانیمه وار دست زن و فرزندان
 خود گرفته که بسیاری را مجال بر قعه و چادر پوشاندن نماند رو بقلعه
 آوردند و قبل از آنکه خبر بلشکر پادشاه زاده رسد اوداشان
 و غارتگوان شهر اطلاع یافته دست بغارت و تاراج مال دراز نمودند
 و امرا و تجار و غربا برهم دیگر بیقت و زبیده هرکه بوزر بازو و مدد
 ترند و خرچ نمودن زور در فرصت تمام شب آنچه توانستند از مال
 و عیال بقلعه رساندند و صبح ناشده مردم لشکر بر شهر تاخت
 آوردند چون از هر محله و رسته و بازار لکوک از زر نقد و اقسام مال
 واقمشه و چینی خوانهای امرا و تجار و قالینهای فراش خانه
 ابو الحسن و ارکان دولت او مع اسب و فیل که موجود بود وقت
 غارت عجب هول قیامت و نمونه حشر و نشر آشکار گردید *

چو سلطان خاور برافراخت سره بدامان گودون موانداشت زر
 بسی درج و صندوق با قفل زر • پراز لعل و یاقوت و درو گهر
 و پوشیدنی و ز گسودنی • زهر چیز کان بود آردنی
 ز دیبا و زر صفت و خنز و حریر • ز دیفار و یقوت و شک و عبیر
 بسی ریور از گهر — ر آبدار • بسی خانم و باره : سوار
 که بغارت تاراجیان رفت و آندران و فرزند مسلمانان و نمود
 باحیری در آمدند و عرض و ناموس شرف و عریا و غوغا بپاک و نما
 رفت که زبان خامه از احتاط بیان آن قاصر است و دایمی گران بها
 که از سنگینی بوداشتن آن متعذر بود بخنجر و شمشیر بریده
 پارچه پارچه نموده از دست همدیگر می رسوند هرچند که شاه عالم
 سزاولان تعیین نموده در منع آن کوشید فائده مترتب نگردید کوتوال
 لشکر را مامور نمودند که باتفاق دیوان پادشاهی چهار صد و پانصد
 سوار با خود گرفته در گرد آوری و ضبط مل بقية التاراج کار خانجات
 ابو الحسن پردازد - و بعده که فرستاد های ابو الحسن بهزاران عجز
 و نیاز بهام التماس عفو جرائم کرده و فائده نود پادشاه زاده
 آوردند و شاه عالم عجاله سزاولان شدید برای نجر و منع تاراجیان و تنبیه
 جمعی که آتش میزدند تعیین نمود پارچه شعله و تنه فرو نشست
 اما تاراجیان ممنوع واقعی نگردیدند و بعد آمد و شد پیغام
 التجای ابو الحسن بقبول هر تکلیفی که بمیدان آمد از حد گذشت
 پادشاه زاده را بر حال آن برگشته بخت و سکنه آنجا که فی الحقیقت
 از مغضوبان درگاه الهی گردیده بودند رحم آمد و التماس او
 بشرط چند که ازان جمله قبول پیشکش یک کرو و بیست لك

ر. پیدم سوامی وجه مقربی هر سال و مقید و بیدخل ساختن ماندنا و
 اکنکه هر دو برادر مایه فسان خرابی سکنه حیدر آباد بودند و دست
 برداشتن از گندهی سبزم و برگنه کپیر و دیگر محالات مفتوحه که
 بد تصرف پادشاهی در آمده بود بمیدان آمد قبول نمودند که بخدمت
 پادشاه معروض داشته شفیع جراثم ابوالحسن گردید - دین مابین آمد و
 رفت پیغام که ابوالحسن در مقید ساختن هر دو کافر صاحب مدار تامل
 داشت از آنکه سپاه و بعضی سرداران عمده و خدمه صاحب اختیار
 محل نظر برانیکه تمام خرابی حیدر آباد و لشکر کشی و مسلمان کشی از
 حکومت هر دو برادر دجال سیرت بدسروش است تنگ آمده بودند
 سروما و جانی صاحب که در محل تسلط تمام داشتند و حریمهای
 صاحب اعتبار عبداللہ شاه میشدند بی آنکه ابوالحسن برگشته
 اختر اطلاع دهند زیبای بعضی محترم راز که از همراهان همان
 بد انجام بودند و جمشید و غیره غلامان اشارت قتل هر دو بد کردار
 جفا کار نمودند در حالتی که هر دو اجل رسیده از در بار بخانههای
 خود مرخص گردیده بودند جمشید و جمعی از غلامان در راه بر سر
 آنها ریخته بقتل رساندند و دستم راو که بخانه رسیده بود در همان
 خانه او را قتل کردند و تاراج نموده کار او ساختند و جان و مال
 زنار دار بسیار آن روز بید فغا رفت و سر هر دو برادر بریده آورده
 مصحوب یکی از مردم فهمیده کار نزد پادشاه زاده فرستادند *

کلمه چند از سبب تسلط و استقلال یافتن هر دو برادر در وزارت که
 دین ضمن حسب و نصب ابوالحسن نیز بتذکار خواهد درآمد و خالی
 از غرائب نیست برای شادابی کلام بزبان خامه میدهد - در ایام

سلطنت عبداللہ قطب شاہ کہ فریب پنجاہ سائر فرمان رانی نموده چون بصر نداشت از جملہ دروسہ دختر کہ خدا دادہ بود یکی را بسید احمد نام کہ از عادات و فضیلتی موروثی عرب بود منسوب ساخته بپایہ امارت رساندہ اختیار کند امور ملکی بدو رجوع می نمود بعد از چند کاه بدین سلطان نام کہ شاگرد بدر صدر احمد گفته میشد و در حسب و نسب زاده بر خاندان میر احمد شہرت داشت بخدمت عبداللہ قطب شاہ رسیده مقرب و معزز گردید و دختر دویم قطب شاہ بدو نامزد و منسوب گشت و روز بروز بر اعزاز و مراتب او می افزود تا آنکہ بدان ہردو سید رشک و حسد ہمچشمی کہ خانہ بر انداز چندین ہزار خان و مان و کل رسیدہ انیس پر تلخیص است بمیان آمد روزی قطب شاہ از دید سلطان پرسید کہ شما بر حقیقت روزگان صدر احمد اطلاع دارید از در جواب گفت آری فضیلت موروثی دارند و استای زادہ مانند ازین کلمہ زبانی از سابق تخم عداوت در مزرع دل صدر احمد کاشته گردید و روز بروز بوسلہ درہم اندازان نام پدشہ کہ در تبشہ - خج چہنی مدام در فکر بر انداختن خاندان قدیمند و بآب یاری غمازان شیطان سبوت نخل شقاوت و مخالفت مان ہردو سید نشو و نما می بندرفت و ہر روز بر مادہ فساد می افزود تا آنکہ جشن کارخبر بمیان آمد و تا چند روز ہنگامہ عیش و نشاط رولق افزای در دام حیدر آباد یوں از اتفاقات دران ایام شادی ادای خارج دیگر بمیان ہردو ہمچشم بعرضہ ظہور آمد و کار بجائی کشید کہ شب عمد و زفاف میر احمد قسم شدید یاد نہودہ بقطب شاہ پندام نمود کہ

از رستم تا نجات رسید سلطان میدیدند را مرخص سازید و بهر حال انجام
بر آمدن از حیدرآباد بشهرت عزم جزم پرداخت هر چند که مردم
عمده و مملو شده باصلاح کار کوشیدند و آئیده و نه بخشید و سر و ما که
صدار علیه محل بود و دیگر محرمان حرم همد و معاون مام احمد
گشتند و گفت و گوی نزاع بدس جا انجامد که چون عبدالله شاه
را خاطره داشت مام احمد و دختر کلان زاده منظور خاطر بود
از چار گشته در فکر چاره کار افتاد و بعد مشورت با همدمان و
مجرمان اندرون و بدرون قرار مصلحت بران یافت که ابو الحسن
نام با که از طرف مامری با عبدالله قطب شاه قرابت بعیده
داشت و از شروع ایام شیب در صحبت فقرای خراباتی وضع سر
می بود و از اختیار نمودن اطوار نامحمود مامون صاحب کمالان و
محمد دمان قطب شاه گشته چنان از طاق دایها اندوده بود که عبدالله
شاه اصلا متوجه پرداخت احوال او نگردید لهذا ابوالحسن باباس
درویشان در خاندان سید راجو که از مدت شانزده سال مرشد او گفته
می شد بنا کامی میگذازند از آنکه ممدون خالق منظور نظر خالق
می باشد در همان مجلس شادی که ساعت عقد مقرر گشته بود
او را بسته آورده به تمام فرستاده مصالح ساخته مهره مرادید گران بها
بر سر او بسته بر اسب عرواتی با ساز مرصع الماس سوار نموده با
مرانجامی که برای سید سلطان موجود و میها بود بمجلس
دارالامارت بدیده و شان سلاطین حاضر ساخته عقد بسته دختر
حواله او نمودند و سید سلطان بعد پی نمودن اسپان و بتاراج دادن
مال و مالیت خانه فقیر گشته با دل پر غم و دیدگ پر نم دست

حسرت و اندوه بر هم زنان بهائی تمام هر ذوق گرفتند از شهر
 برآمده خود را نزد محمد امین خان رساند بعده که ابنه رحمت
 عبدالله قطب شاه و تلافی انتقام ناکام ساختن سید سلطان که در باره
 آن سید از میر احمد بظهور آمده بود رحمت از آن سید احمد
 از روی تبختر با امرا خصوص بسید مظفر که از سلسله حلیفه
 سلطان از حلاطین زادهای مازدران و امرای عمده و صاحب موج
 حیدرآباد گفته می شد و موسی خان محندار سوگ می نمود
 و هیچ ارکان دولت قطب شاهیه را موجود نمی دانست و بعضی
 خدمت محل نیز ازو نفرت بهم رسانده بودند برخلاف ابوالحسن که
 با هم بفرق و مدارا سوگ برادرانه می نمود بدو بعد از آنکه عبدالله
 قطب شاه در تعیین سلطنت اختلاف تمام بهم رسید و گفتگو بجائی
 کشید که بیرون میر احمد با سپاه خود مستعد جنگ گردید و اندرون
 زن میر احمد که ما صاحب کلان گفته می شد شمشیر برهه در
 دست گرفته با کنیزان خدمتی و ترکی آمادگی فساد و فتنه گشت
 از هر گوشه و کنار نائزگی قتال و جدال اشتعال گرفت آخر از اعانت
 سید مظفر و موسی خان محل دار و سعی و تردد مدنا و آگنا که هر دو
 برادر نوکر و پیشکران معتمد سید مظفر بودند همه نوکران عمده را
 رفیق ابوالحسن ساختند و میر احمد را مغلوب و بی اختیار و منزوی
 ساخته ابوالحسن را بسلطنت برداشتند و وزارت بنام سید مظفر
 که از ابتدا خطاب قبول نموده بود مقرر گردید و بحکم منتقم
 حقیقی میر احمد حسدی که در باره سید سلطان بکار برده
 بود خمار نشد آن کشید همچنان سعی که از سید مظفر در

برادر ختن یزای درات میر احمد بظهور آمد نخل گلشن
 مراد از یزیز ثمر ندامت بار آورد - شمع ازان می نگارند که
 چون اکثر چنان بودع آمد که هر امیریکه در اعانت جلوس سلطنت
 پادشاه کوشیده صاحب مدار امور ملکی گردد خلل تمام در دماغ او
 راه می یابد و میخواهد که در مقدمات جزئی رکلی بر آفای خود
 تسلط داشته باشد و مزاج سلاطین را تحمل و برداشت آن دشوار
 میگردد و مانده فساد آمده می شود آخر کار بقصد استیصال
 همدیگر می کوشند میان ابو الحسن و سید مظفر به سر تکالیف شاقه
 نزاع بهمان آمد و روز بروز خشونت می افزود و کار بجائی کشید
 که ابو الحسن بفرمان آن افتاد که دست اقتدار سید مظفر از امور
 ملکی کوتاه سازد هر چند تدبیر و منصوبه بکار میبرد که بی آنکه
 هنگامه فساد و خولری برپا گردد او را از وزارت معزول نماید مبرور
 نمی آمد آخر الامر ماندنا پخت که از پیشکاران معتقل و صاحب مدار
 خانه سید مظفر گردیده بود با ابو الحسن دم ساز و همراز گشته بهرور
 ایام چنان منصوبه بکار برد که بعضی جماعت ناراضه سید مظفر
 را باستقامت امید وار انواع رعایت نموده بودند ابو الحسن ساخته
 باخود رفیق نمود و جمعی از نوکران صاحب فوج را برای امور ملکی
 بیرونها فرستاد بعده که سید مظفر را بی پرو بال گردانند، قلمدان
 وزارت ازو کشیده گرفتند و منصب اصلی او را بحال داشته مغزوی
 ساختند خلعت و قلمدان وزارت بمادنا داده تعلقه سابق او بآکنا
 برادر او مقور نمودند چنانچه مادنا نیز مع برادر در مقابل نمک
 حراسی که ازو نسبت بسید مظفر بظهور آمده بسزای اعمال رسیده

از دور نیفتند قدح تلخ حکارات

راهی که چشیدن نذونی نچشانی

چون دران ایام برای طلب سید مظفر که بطریق محسوسان مذهبی بود بموجب نالاش میر هاشم پسر او حکم نظام پادشاه زاده رسید پادشاه زاده نصرت خان پسر خان جهان بهادر را برای آوردن او تعیین نمود - و نصرت خان بقصبه کوه میر رسیده ابلاغ حکم نمود ابو الحسن نمود و ابو الحسن او را همراه رستم راو نزد نصرت خان روانه ساخت بعد رسیدن حضور که مورد عنایات ظل سبحانی گردید و تکلیف عطای منصب نه دادند بر معانات پاس نمک خاندان قطب الملک از قبول ابا نموده رخصت کعبه الله حاصل نمود و بقولای در اشک و دینعت حیات نمود *

القصة چون عرضه داشت شاه عالم مشتمل بر قرار صلح با ابو الحسن بعرض خلد مگلان رسید اگرچه بحسب ظاهر منظور فرموده معادلت خان را که دیوان فوج خان جهان بهادر و از تربیت کردهای حضور بود تحجابت مقرر کرده برای وصول زر پیشکش باقی سابق و حال تاکید بلیغ بکار بردند اما شاه عالم و خان جهان بهادر را خفیه مطعون ساخته مغضوب نمودند و خان جهان بهادر را طلب حضور ساختند خان جهان بهادر اگرچه سردار شجاع بود و مدبر کار آزموده چنانچه از ترددات او شمه بزبان قلم داده اما از آنکه میان پادشاه و خان جهان بهادر بسبب بعضی اداهای خارج او سوء مزاج طرفین بمیان آمده بود و دران ایام اعتقاد خان خلف الصدق اسد خان که علم شهرت و شجاعت

و جافشانی برافراشته در اطاعت امر پادشاه میکوشید و حضرت
خلد مکان مانوجه پیش آوردن او بودند و همچنان از تهور خان
پسر صلابت خان و خواجه ابوالمکارم و غیره دوسه خان زاک جوهر
تهوزی و کار طایبی که مشاهده نموده بودند در تربیت آنها می
کوشیدند مکرر در جواب عرضه داشت نرمان اعتراض آمیز مشتمل
بر تعجب اعتقاد خان و تهور خان بدین عبارت که خانه زادانی
که هنوز بوی شیر از دهان آنها می آید نسبت بآن پیر سال
خورده زیاده شرط فدویت و جان فشایی بجای می آرند پرداخته
بودند و اعتقاد خان منجمد متعین فوج شاه عالم بود و خان جهان
بهادر بغض این مومنی را در دل خود جا داده خفیه بسپرداران
سانبها که پنهان و آشکارا در اعانت بیجاپوری و حیدر آبادی
میکوشیدند خطی نوشت مشتمل بر اینکه بسبب عسرت و گرانی
لشکر بعرض شاه رسانده اعتقاد خان و خواجه ابوالمکارم و تهور خان
و غیره را برای آوردن رسد غله روانه خواهم نمود باید که شما بانواع
زیاد چنان تاخت بر سر آنها آرید که امیر یا قلیل گردند از اتفاقات
آن خط بدست سعادت خان دیوان فوج خان جهان بهادر که
داروغه هرکارها نیز بود افتاد از آنکه سعادت خان را با وجو سابقه که با
خان جهان بهادر به سبب رفاقت واقعه نگاری کل دکن بود طرف
حق نمک پادشاه و خاطر جمده الملک زیاده منظور میداشت و
بانشای راز زبان آشنا نمودن مناسبت نمیدانست خفیه نزد اعتقاد
خان رفته بعد گرفتن قسم اخفای آن بر حقیقت کار اطلاع داد اعتقاد
خان نهایت متوهم گردید و بنای مصلحت بران قرار یافت که در خلوت

بخدمت پادشاه زاده ظاهر حاضر ماند بعد از آنکه خدمت شاه را در این
معنی اطلاع دادند شاه عالم از وسعت خلق در جواب فرمودند که افسوس
این مذکور سخنان جهان بهادر نمودن موافق مصلحت بدست
و هرگاه خان جهان بهادر در باب فرستادن اعتقاد خان عرض دهد
ما را قبول باید نمود اما با اعتقاد خان از طرف ما بگویند که او از
قبول رفتن آنجا ابا نماید بآنجهل چون که لشکر پادشاه زاده گوانی
و کمپانی غله و کاه ریاده از حد رزی داد میخواستند تا رسیدن جواب
ثانی بمضی مطالب بقصبة کوهی رفته انتظار حکم کنند درین
ضمن میر هاشم پسر سید مظفر حیدر آبادی که بعد از شرف نزول
رایات عالیات در خجسته بخیا خود را با پسر بملازمت رسانده مورد
عزادان گردیده بود مع میر عبد الکرم و چندی از بندهای داهی پادشاهی
با قدری جواهر و خلعت که مصاحبه برای ابو الحسن بموجب التماس
شاه زاده فرستاده بودند نزدیک حیدر آباد رسید چون میان خاص
و عام شهرت یافته بود که فرستادن جواهر و خلعت برای ابله قریبی
و تسلیمی ابو الحسن است و میر هاشم پسر سید مظفر که مدعی
است و پادشاهی مدد فوج پادشاهی و تسخیر قلعه حیدر آباد آمده
فوج ابو الحسن بسرداری شترزه خان و عبد الرزق خان لای و
نمرا برآمده خود را بر فوج تازه رسیده پادشاهی زدند از آنکه آنها
غافل بودند و از طرف پادشاه کرمک فرسید یک دو سردار با میر
هاشم زخمی گشته دستگیر گردیدند و باقی فوج بغارت رفت و شاه
عالم از گذار حیدر آباد بشهرت گرانی غله کوچ نموده بگهیر آمده استقامت
ورزیدند درین اوان قلع خان بهادر عرف عابد خان بموجب حکم

که بعضی مدامات درین ضمن مرکزِ خاطرِ مبارک بود مشهورت
وصول نزد پادشاهش با دوج شایسته نزد شاه زاده رسید و شاه زاده را
بمحضر طایب داشتند چون بسبب امتداد کشیدن محاصره قلعه
بلجاپور بخاطر مبارک حضرت خلدملکن خطور نمود که خود متوجه
نسخیر بلجاپور گردند چهارم ماه شعبان المعظم سال مذکور رایت
ظفر آیت طرف بلجاپور برافراشتند از آنکه دران ایام خبر فساد
حالت نزدیک اکبر آباد مرکز بعرض عایی رسیده بود بعد رسیدن
خان جهان بهادر بحضور میان مردم معظم خان خسر پادشاه زاده
محمد کام بخش و خان جهان بهادر در جاو خانه بر سرپا ای
گذاشتن خانه جنگی و هنگامه و فساد عظام برپا گردید و خان جهان
بهادر را که برای قهرماندن مردم خود بخصمت فرموده بودند و
چندما برای معقول نمودن جهان هر دو طرف تعین فرمودند
خان جهان بهادر بعد بر آمدن از دربار فرمود که بازار معظم خان را
غارت نمایند و این معنی نیز خلاف مرضی حضرت خلدملکن بظهور
آمد و علاوه بیدماغی سابق گردید لهذا خان جهان بهادر را برای
تنبیه و استیصال جنت و مسمار ساختن گدھی سنسی (۱) احداث
کرد آن کانر که به پناه آن گدھی در هر ماه چند بن قافله میزد و
تاراج می نمود و نواح اکبر آباد می تاخت مرخص فرمودند - چون
از فساد و نفاق بلجاپوری یعنی سکندر والی آنجا که وارث ملک
هم نبود معینا باغیم روایت می نمود متوانر بعرض رسید و مرکز

فرمان نصیحت امیر از راه تهدید و وعده و وعید صادر گردید.
فائده نه بخشید پادشاه زاده محمد اعظم شاه را نامرایی رزم دیده
و فوج شایسته برای تسخیر بیجاپور مرخص فرمودند بعد آمدن
پادشاه زاده نزد ملک بیجاپور که همه جا فوج دکن سرداری
عبد البروف و شمره خان طراف موج پادشاهی آوارگی داشتند
و دایم حال از رسیدن آفت درزاعت در همه بلاد گوانی زدند
بود و دکنیان از هر طرف هجوم آورده راه رسد بیجاپور را بند
ساختند بمرتبه گوانی و کبابی غله در لشکر بر دان که نانی بانی
بهم رسیدن مذهب گشت و هر فوجی که برای کبی میرفت عالم
بر میگردید و بمرتبه غلو اطراف پادشاه زاده آورده فرو گرفتند که
عرصه بر محمد اعظم شاه و همراهان لشکر نهایت تنگ گردیدن
بعده که بعرض پادشاه رسید غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ را
باسجاده خان و تبر انداز خان و خانمرخان و دیگر امرای کارزار دیده
برای رساندن رسد غله بشکر پادشاه زاده تعیین فرمودند همدن که
غازي الدین خان بهادر با رسد فزوده بیست هزار کاه نزدیک برگذید
ایندی تا بازده شانزده گروهی بیجاپور رسید سرداران بیجاپور چند
هزار سوار و پیاده برای محاصره فوج محمد اعظم شاه که در اسپان
فوج پادشاهی از ماته راکب و مرکوب پوست و استخوانی بیش
نمانده بود و بقول مشهور کار بجائی رسیده بود که جانی بیگم محل
خاص پادشاه زاده از بالای میل بدست خود تیر میزد و در تسای
و دلداری امرا میکوشیده گذاشته چهل پنجاه هزار سوار و قریب دو
لک پیاده جنگی گردائی مشهور باسقفال غازی الدین خان بهادر

نیزه افند بعد که توجها مقابل هم رسیدند تا نظر کارمیکردن سوای برق
تبر و سنار و هجوم عوار و پیاده که زمین از غلای سپاه دکن نمی
نمود بنظر نمی آمد اگرچه از و نور فوج دکن که دهم حصه
آن فوج پادشاهی نبود بمرتبه ترازل در لشکر افتاد که اکثر همراهان
دان و حومه باحتمل اما آن سپه سالاران تهمتن یعنی غازی الدین
خان بهادر فیروز جنگ و مجاهد خان بهادر هر دو برادر از بسیاری فوج
خصم نیندیشاده خدا را بعظمت یاد نموده فاتحه بقصد نصر من الله
و فتح قریب خوانده اسپان برداشتند و چنان جنگ عظیم جهان
آشوب زد داد که تا چشم نظارگیان زیر فلک نالگون و دیدند چرخ بوقلمون
بر سطح زمین پرتو افکن است در قرنهای گردش لیل و نهار
چنین محاربه جان سنان یاد ندارد و بمرتبه صدای داروگیر جنگ
معلوبه بلند گردید که بهادران مغلیه را از راه غیرت سوای جانفشانی
ندون نجات از آن جنگ صف ربا متعذر بود و از هر دو طرف
چندان سروتن دلاوران بخاک و خون آغشته گردید که از هر طرف
رود خانه خون پیدا گشت

برانیخت رزمی چو بازده میغ • تگرش ز پیکان و باران ز تیغ
آخر از چپه لشهای پیدایی بهادران خصوص ترددی که از مجاهد خان
بهادر برادر فیروز جنگ در آن صف کارزار بظهور آمد خط ابطال برقصه
شهرت رستم داسقان کشید صف مقابل را برداشته رسد را بلا آفت
بلشکر پادشاه زاده محمد اعظم شاه رساندند و محمد اعظم شاه از محاصره
چنان آفت جانی نجات یافته بلا اختیار آفرین کنان غازی الدین
خان بهادر را در بغل گرفته بانواع رعایت و عنایت مفتخر ساخت

و عسرت شام لشکر بصبح عشرت مبدل گشت و حضرت خلد مکار که از دی و قانع و زنایی هر کارها بعرض رسید بعد عطای امانهای نمایان و دیگر عنایات فرمودند که چنانچه حق سبحانه تعالی ز توده فیروز جنگ شرم اولان تیموریه نگاهداشت آنیری اولان او را در قیامت خدانگاه دارد •

القصه از شنیدن اخبار نفاق آمیز لشکر پادشاه زاده محمد معظم قلیچ خان بهادر عرف مابین خان را که از مزاج گرفته کار طلب بود برای بعضی مقدمات امور عمده ملکی که مرکز خطر داشتند بشهرت رسول زر پیدشکش نون ابو الحسن روانه ساختند و بوج سابقه بامیر عبد الدیم قهتهی که مخاطب بامیر خان گردید و از مستعدان روزگار گفته میشد و محمد هاشم که همراه محمد اعظم شاه زاده بودند همراه دادند •

درین ضمن بسبب امتداد کشیدن محاصره قلعه بیجاپوری و بعرض رسیدن نفاق امرای کومکی که همراه پادشاه زاده محمد اعظم شاه زاده بودند بخاطر پادشاه چنان خطور نمود که خود متوجه تسخیر ملک بیجاپور گردان اوائل شعبان المعظم سنه بیست و هشت از شوالپور رایت توجه طرف بیجاپور بر افراشتند و بیست و یکم ماه مذکور نزدیک سواک قلعه سرپور مضرب خیام سپهر احتشام گردید و تزلزل تمام در دل محصوران عقل و هوش باخته راه یافت شاه عالم و روح الله خان بهادر و فیروز جنگ و سید عبد الله خان باره و دیگر امرای کار طلب رزم آزمایان برای محاصره و تسخیر بیجاپور و مدد پادشاه زاده محمد اعظم شاه چدن کلامه

خدمت افزا ایشاد فرموده مریخص فرمودند و هر یکی برای اظهار
فدویت و حسن عقیدت خود که هر همت بقصد تسخیر قلعه بسته
در پیش بردن مورچال و رواندن نقب و بر کردن خندق و یورش می
بلیغ می نمودند و جوهر شجاعت و تهوری بر روی کار می آوردند از آنکه
شاه عام که طرف دست راست مقابل دروازه شاه پور مورچال
داشت میخواست که بسلوک و پیغام ساخت بنام او قلعه مفتوح
گردد برای جذب قلوب امرای بجاپور می کشید و شاه قلی
نام ایرج خانی که از نوکران معتمد شاه عالم و از شجاعت پیشگان
بی باک گفته می شد در زبانها برفتن خفیه نزد سکندر بقلعه
مشهور گردیده بود و از آن طرف نیز گاه گاه سید عالم نام پیام البقام
آیز نزد پادشاه زاده می آورد و شاه قلی غافل ازین که گفته اند •

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها

خصوص که پای مثل محمد اعظم شاه معاند و وارث ملک در میان باشد
نهان ماندن راز خیال محال می خواست که بدین منصوبه کلید تسخیر
قلعه بوساطت او بدست آید شاه قلی نام جوانی بود او دانش
مشرّب که زبان او بلند نبود هرگاه برای تغیر تبدیل مردم مورچال
شاه بهای حصار می آمد محصوران را بتأراز بلند مخاطب ساخته
میگفت که اینها مردم خود شما اند فهمیده این طرف توپ و تفنگ
و سنگ خواهند انداخت و مردم خود را نیز تسلی میداد از طرف
قلعه بشما آمت نخواهد رسید تا آنکه این گفتگو بزبانها جاری گشته
بمحمد اعظم شاه رسید و زبانی واقعه طلبان فتنه جو گوش زد پادشاه
گردید و نیز خبر رساندند که روز هکاهمه یورش شاه قلی اندرون قلعه نزدیک

سازند بود و ظاهر مآختند که سید عالم نام وقت شب از قلعه برآمده
 به پادشاه زاده در خلوت هم کلام می کرد بعد که زبانیه روح الله خان
 کوتوال تحقیق صدق این مقال بعرض عز و جلال رسید بسید الله خان
 صدر و کوتوال حکم شد که خفیه حمی و جاسوسی نموده سید عالم
 را وقت آمدن نزد شاه عالم بدست آرند و برای دستگیر نمودن
 شاه فای نیز حکم نمودند اما تدبیر کوتوال میسر نداد آخر بمنصوب
 آنکه شخصی را نزد قاضی بر شاه قلمی استغاثه نمود اعلام کرده
 دستگیر ساخته نزد پادشاه آوردند انداء بزبان خوش و دلالت از
 استفسار احوال آمد و رفت و سوال و جواب قلعه نمودند او انکار را مع
 نموده او را نشانده جواب داد بعد که حکم بستن و شکنجه نمودن او
 فرمودند و چند چوب زدند بفریاد آمده پرد راز از زوی کار بر داشته
 نام چند نفر دیگر که مومن خان نجم ثانی و سید عبدالله خان
 باره و بذر این دیوان شاه و محمد صادق باشند ظاهر نموده شریک
 بد نامی خود ساخت حضرت غلام مکان شاه عالم را در خلوت
 طلبیده گاه و شکوه این مذکورات بمیان آورده با وجود انکار شاه عالم که
 شاه فلی نوکر من نیست منفعول ساختند و حکم قتل نمودن سید
 عبدالله خان و اخراج دیگران از لشکر فرمودند - چون از سابق مانده
 کم توجهی پادشاه نسبت بشاه عالم در مقدمه حید را بیان بود احوال
 که ظن بی یقین مبدل گردید هر چند در ظاهر مراتب و منصب
 و لوازم ولی عهدی شاه عالم کم نمودند اما بر آثار کم توجهی روز بروز
 می افزود - چون روح الله خان که مکرر شفع جراثیم سید عبدالله
 خان گردید بطریق نظربند بدو حواله نمودند بعد چند روز بشفاعت

روح الله خان حکم خلاصی او فرمودند *

ذکر سوانح سال بیست و نهم رسی ام از جلوس مطابق
سنه هزار و نود و شش و هفت هجری مشتمل بر تسخیر
بلجاپور و حیدرآباد

بعده که از سعی و تردد غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ
و دیگر بهادران با نام و رنگ عرصه بر محصوران و سرداران بلجاپور
تنگ گردید و از نرسیدن غله و کم یابی کاه اسب و آدم بی شمار
دکنیان اذروند قلعه تلغ شدند شرزه خان و دیگر سرداران از زبان
سکندر امان خواسته در آغاز سنه سی جلوس که امر داد اوائل ذی قعدة
سنه هزار و نود و هفت باشد تلغ قلعه بخدمت پادشاه کشورستان
حاضر ساختند و سکندر مقرر گردید و صدای شادبانه بلند آوازه گشت
و تاریخ تسخیر قلعه بلجاپور (سد سکندر گرفت) بعرض رسید گویند شیخ
هدایت کیش واقعه نگار کل برای داخل نمودن واقعه این فتح عرضی
نمود این فقره بدستخط خاص نوشته عنایت فرمودند که بدست یاری
فرزند ارجمند بی ريو و رنگ غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ
مفتوح گردید و همین مضمون در فرمان امیر خان صوبه دار کابل
نیز درج نمودند - بعد فرستادن سکندر بقلعه دولت آباد قلعه دار را برای
نگهداشتن او با عزاز و احتیاطی که باید تاکید نوشتند و فراخور کفایت
او بومیه مقرر نمودند - و بعد عطای اضافهای نمایان به بندهای
حضور و فراغ بند و بست نواح بلجاپور بشهرت زیارت حضرت
بندۀ نواز سید محمد گیسو دراز رحمة الله علیه اواخر محرم
الحرام از بلجاپور ممت گلبرگه کوچ فرمودند و بعام ابوالحسن و

سعادت خان حاجب حیدرآباد فرامین مشتمل بر مضامین بیم و رجایی تسلی آمیز صادر فرموده برای وصول زر پیشکش ذمه آن تحفه بدد دریای حیرت تاکید بلیغ درج نمودند و خفیه حکم بتمام سعادت خان شرف مدور بانست که چون ما بدولت عزم جزم تسخیر حیدرآباد داریم و درین نودی توجه رایت جهان کشا آن طرف خواهد گردید تا مقدور در وصول زر تقید بکار برده معجزایی نلی خود را در تقدیم اسن خدمت شفاصد - و سعادت خان ابوالحسن را امیدوار توجهات و غایات پادشاه ساخته برای وصول زر پیشکش - نزاوی و تقید ریاده بکاربرد ابوالحسن بامید مامون گردیدن باظهار اطاعت آمیز عذر عدم میسر آمدن زر نقد بسعادت خان پیغام داد که چون واصل ساختن زر متعذر است از جمله جواهر و زبور مرصع عورات و مرصع آلات دیگر میفرستم خواجه سری خورد سال خود بفرستید که بحضور او زیور و هرچه جنس مرصع در خانه موجود باشد جدا نهوده حواله او نمایم سعادت خان از فرستادن خواجه سرا ابا نمود و بعد کف دگویی چند روز که خبر رسیدن پادشاه بگلبرگه انتشار یافت و ابوالحسن مابین خوف و رجاء بود کسان حاجب را طلبیده نه عدد خوانچه پر از جواهر و زیور و مرصع آلات دیگر مع افراد تعداد آن بلا تعین قیمت بطریق امانت در پارچه و سرکش پیچیده بران مهر موم زده قرار دادند که خوانچه را سعادت خان در خانه خود برده نگاه دارد و در دوسه روز زر نقد نیز هرچه میسر آید واصل ساخته مقوم جوهر را با سر رشته دار جواهر خانه بخانه حاجب فرستاده بعد تعین قیمت جواهر حواله او

نموده قبض الوصول دیشکمش بمهر سعادت خان مع عرضه داشت
 او متذمّل بر اظهار فرمان برداری و اطاعت ابو الحسن و التماس
 عفو جرائم او روانه حضور سازند - از اتفاقات روز دیگر ابو الحسن چندی
 بهنگامی میوه بوابی پادشاه روانه ساخت همراه آن سعادت خان نیز
 کهاران دالی از طرف خود بحضور ارسال داشت یک دو روز دیگر
 برین نگذشته بود که خبر کوچ پادشاه از گلبرگه جانب کلکند
 بابو الحسن رسید و عزم جزم تسخیر کلکند زبان زد خاص
 و عام گردید - ابو الحسن از شنیدن این خبر موحش هوش ربا
 سعادت خان پیغام نمود که مطلب ما در فرستادن جواهر و زیور
 ناموس خود بامید ترحم پادشاه بحال ما بود الحال که چنان خبر
 یاس رسیده و توجه حضرت عالمگیر بدین طرف بکمال کم توجهی
 برین عاجز نبوت پیوسته و امید خطا پذیرفتن نموده خوانچهای
 امانت ما را واپس فرستند سعادت خان در جواب گفت که چون
 بر من بموجب ابلاغ حکم پادشاه خبر توجه رایت ظفر پیکر بدین
 سمت تحقیق نبود لهذا نظر بر یاس حق نمک و خانه زادی آن درگاه
 خوانچهای جواهر را همچنان سر بمهر میان دالبهای میوه که همراه
 بهنگامی سرکار روانه ساختم گذاشته ارسال حضور نمودیم الحال عوض
 خوانچهای جواهر عروجان من حاضر و فدای نام پادشاه است و بر سر
 مقدمه مذکور گفتگو و شورش فساد انگیز بمیان آمد و ابو الحسن
 فوج برخاند حاجب تعیین نمود و دو روز هنگامه پرخاش در میان
 بود بعد سعادت خان بابو الحسن پیغام نمود درینکه درین ماده
 حق بجانب شماست و من نظر بر مرضی و حکم پادشاه و یاس

حق نمک خلاصی خود در روانه نمودن خوانچهها دانستم هیچ
گفتگو نیست اینک الحال که مرا ناچار کشفه باید گردید و برای
کار وای نعمت جان نثار باید نمود پادشاه را که از مدت به امیدوار
شما دست آوردم می خواست حجت به از کشتن حاجت نخواهد بود
والا تا من زنده ام امید و احتمال غفور جرائم شما باقی است و
بشرط حیات من هم کمر خدمتکاری در رسیدگی شما احد مقبول
خواهم بست - از بکه سعادت خان در بعضی مقدمات خلاف مرضی
پادشاه حق خدمت خود نزد ابو الحسن ثابت کرده بود چنانچه
بگزارش خواهد آمد ابو الحسن را نیز نظر بر عواقب امور این عذر
بگوش بند فیوش مسدود گردید و دست از مزاحمت برداشت
بلکه بتقاضای مصلحت سعادت خان را طلبیده نسبت بسابق اعزاز
زیاده نمود و آفرین گفته خلعت و جمد هر و اله اس دیگر تواضع نمود
در همان ایام روزی در مجلس ابو الحسن فضایی حیدر آمد
عمدا بتقریدی ذکر خوبیهای پادشاه درین پرور بمیان آورده سرافکنده
سخن بابلجا رساندند که با این همه ادعای صلاح و اتقا و دانی
عالم گبر پادشاه که زبان زن خاص و عام گردانده در ایامی که تربیت
خان را بحکایت نزد شاه ایران فرستاده بودند و او از بد سلوکی
خود خفت کشیده مراجعت نمود و از نحوست او میان پادشاه
و شاه ایران مخالفت تمام بهم رساند و از هر دو طرف کار بشکرکشی
کشید درین ضمن اسپان مرستاد شاه عباس بحضور رساندند
بتعصب شاه فرمودند که اسپان را مذبح ساخته بقراسمت
دهایند با این همه تبعیت شرع و ادعای تقوی بچنین اسراف

خائف طریقه شرع اودام نمودن بجز اطاعت نفس سرکش حمل
بر چه تون نمود بایستایی که آن اسپان را بفضلا و صلحا و مستحقان
نعمت می نمودند تا جمع کثیر از آن فیض یاب مگردیدند سعادت
خان نر جواب گفت که اینکه پادشاه دیندار ما بسبب بیدماغی
شاه ایران اسپان را مذبح ساخته بفقیران تقسیم نموده شهرت یافته و
بذیان مردم عام جاری گشته غلط محض امت اصل حقیقت این است
بعد که رسیدن اسپان از نزد شاه ایران بعرض رسید و حکم شد
بوقت معین اسپان را آورده از نظر بگذرانند از اتفاقات و تکیه
آخته بیگي اسپان برای دذر گذرانند آورد پادشاه در تلاوت کلام الله
مشغول بودند بخاطر خطور نمود که چون دیدن همه اسپان فرصت
طلب است باین معنای تلاوت قرآن را موقوف بروز دیگر داشته
متوجه دیدن اسپان باین گوید در آن حالت آینه کریمه که در شان
حضرت سلیمان پیغمبر علیه السلام که در شعل دیدن نهصد اسپ
منجمله هزار امپ پیشکش نماز سنت و بروایتی نماز فرض قضا
گردید حضرت سلیمان در کفاره آن فرمود که اسپانرا مذبح سازند
و این گردیده بود بتلاوت درآمد آب دیده گردیده آن آیت حسب
حال خود دانسته برای تغذیه نفس خویش بهمت حضرت
سلیمان عمل نموده لذت سواری آن اسپان برخود حرام ساخته
بذبح کردن آنها حکم فرمودند مردم عام هر چه خواهند قیاس
نمایند . علمای حیدر آباد بعد شنیدن این جواب گفتند درین صورت
فرستادن اسپان برای ذبح نمودن بدر خانهای امرای ایران چه لازم
بود سعادت خان جواب داد این شهرت نیز غلط بر زبانها جاری

گشته چون دران ایام شاه جهان آباد نازه آباد گشته بود که هر محله
بدان امیری از امرای ایران شهرت داشت و هیچ محله نبود که
یکی از امرای نامی ایران دران محله حوایی نداشتند
در صورتیکه یکجا نفع می نمودند از دحام بسیار می شد و منور
به تصدیع ازان منفع می گویدند بدان حکم فرمودند که در هر
محله یک در اسب مذبح سازند و به ساجقان و ساجقان و ساجقان
که از روی نوشته و نفع دگر این - تول و جواب سعادت خان و فضلاء
حیدر آباد بعرض حضرت خاد مکن رسید به سعادت خان آفرین
فرمودند - بعد از آنکه در سواد حوایی گاه شرف نزول واقع شد و
مکرر بفتح مزار و نض الانوار قدوة الواصلین سید محمد گیسودار
تشریف برده بیست هزار روپیه بخدمت آن درگاه رسانده هفته
در آنجا توقف و زیاده عذاب توجه طرف ظفر آباد معطوف داشتند
بیست روز در آنجا مقور موبک ظفر اثر ساخته حکم روانه شدن
پیش خانه سمت حیدر آباد فرمودند - ابو الحسن را که از رسیدن
اخبار وحشت افزا یقین شد که ایام اقبال او نزول در اوقات
مبدل گردید مصحوب نوکران سخن دان و روضه مشتمل بر التماس
اطاعت و عفو جرائم و باز آمدن از طریقه سابق مع تحف و هدایا
روانه نموده و ندانست که •

• ع •

باران بی محل ندهد نفع گشت را

جواب عریضه او را حواله بزبان شمشیر آبدار مبدان تیغ گذار و
مضمون فرمان سعادت عفوان سعادت خان که برای خاطر نشان
نمودن تقصیرات او صادر فرمودند نمودند - شرح فرمان آنکه اگر چه

افعال قبیلیم آن بد عافیت از احاطه تحریر بیرون است اما از حد
یکی و از بسیار اندکی بشمار می آید اولاً اختیار ملک و سلطنت
بکف اقدار کافر فاجر ظالم دادن و سادات و مشایخ و فضلاء را منکوب
و مغلوب و ساختن و در رواج فسق و فجور بافراط علانیه کوشیدن
و خود از باده پرستی برواست و بددستی دولت در انواع کبائر
شب و روز مستغرق بودن بلکه کفر از اسلام و ظلم از عدل و فسق
از عبادت فرق نمودن و در اعانت کفار حربی اصرار ورزیدن و خود
را در عدم اطاعت اوامر و مذاهبی الهی خصوص در ماده منع
معاذت دار الحربی که نص کلام مجید بتاکید واقع شده نزد
خلق و خالق مطعون ساختن چنانچه مکرر درین باب فرامین
نصیحت آمیز مصحوب مردم آداب دان مزاج گرفته حضور صادر
شد و پنبه غفلت از گوش نکشید بلکه درین تازگی فرستادن
لگهون برای سنبه‌های بدکردار بعرض رسید با این همه غرور و مستی
باده ناکامی نظر بر افعال و زشتی اعمال خود نمودن و آمدن
رمکاری در هر دو جهان داشتن *

زهی تصور باطل زهی خیال محال
بالجمله بعد که ابو الحسن مایوس مطلق گردید بفکر تعیین
عساکر بقصد استقبال انواع ذوی الانبال انداده شینخ منهاج و شره
خان و مصطفی خان لاری و دیگر مرداران مبارز پیشه دکن را
مقرر و مرخص فرموده وقت رخصت ارشاد می نمود که هرگاه
بر پادشاه ظفر بایزد تا مقدور سعی نمایند که زنده دستگیر گردن و باعزاز
بیازند و امرای جهالت نشان معذور العقل او می گفتند که دل

و جگر ما از طرف محمد عالمگیر حکم مجبور بران ابله اخگر بهمه دده
بعد ظفر بانشین حرمت او نگاه داشتن از ما نخواهد آمد - انصه
معدده که در مغزای حیدر آباد مضرت حاتم ظفر انجام حشر
آشوب گردید بعضی مردان دکن با چهل و پنجاه هزار سوار
نمودار گشته دست و پای لاحاصل زده دور او لشکر فاجع اثر دانه
نمودند - غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که بعد تسخیر ایلات
برای محاصره ادواهم گده مامور گردیده بود عود داشت او مع کلبد
طه مشتمل در مردانه مفتوح گردیدن قلعه و روانه شدن خود بطریق
ایلامار رسید - و بیست و چهارم ربیع الاول نزدیک فاعه دکنده
بغاوت گواه رس شرف نزول واقع شد و تزلزل وحشت امزای
حول فیامت دران روز مبن پیچید و حکم قضا توام بتقسیم مویرچال
و فراهم آوردن اسباب قلعه گیری و از با در آوردن آسای حدات
محصوران و برانداختن برج و باره از صاعقه ریزی گوله توب دشمن
کوب و برافراشتن دمه آسمان رفعت شرف صدور بانفت و باهم
اخبار انتشار یافتن فوج ابو الحسن اطراف اشکر ظفر بکمر و شوخی
پیش آمدن معروض می گردید - بعده که امرای رکاب مامور به تندبه
آن جماعه گردیدند مکرر دشت باژی مصافحه و معانقه مقابله و مقاتله
میان هر دو فوج روداد و از بالای قلعه نیز آتش گواه و بان باریدن گرفت
و از ابتدا اگرچه شوخی زیاد از آنها بظهور آمد و خواجه ابو المکارم
با چندی از مغلان و سادات نامی باره منجمه ملازمان شاه عالم
زخمی و جمعی از هر دو طرف کشته گردیدند اما بعده که از
هر طرف جوق جوق بهادران رزم جو و داوران شعله خود داد تهوری

داده، بمغایه آن گروه بود اختفد دکان بر گشته اختفرو بفروار آوردند -
و بعد رسیدن فیروز جنگ اهتمام تعیین مورچال و گرد آوردن مصالح
و بعد از مدتی د کندن دق و تقسیم افواج بحر امواج بنام آن
سپه سالار بافرهنگ مقدر گردید و کار بمحاصره و قتل و جدال هر روز
کشید - در همان ایام آغاز محاصره وقت تردد مورچال گولگ توب
قلعه بدست راست قلایج خان بهادر بدر فیروز جنگ که از امرای
عمده کارزار دیده یون رسای و در دو سه روز مرحله پیمای منزل
دار البقا گردید - چون پادشاه زاده شاه عالم که از سابق پادشاه در
محاصره بیجاپور درباره او بدگمان بودند و در محاصره گلگنده مورچال
طرف راحت تعلق باو داشت و ایام درایت و ثروت او بنکبت و
فحوت چند سال مبدل گشته بود پیغامهای محبت آمیز خفخت انگیز
ابوالحسن مع تحف و هدایا مشتمل بر اظهار رجوع و التماس سعی
در عفو تقصیرات او بخد مت پادشاه بوساطت محرمان و همدان پدیم
بشاه عالم میر سید و اراده شاه عالم نیز آنکه در هر دو صورت صلح و
جنگ باستصواب آن پادشاه زاده روی عهد انفصال یابد و بعد
مقدور ابو الحسن را مروهون احسان خویش سازد و ندانست که
این معنی آخر ماده ربال و نکال درایت و آبروی او خواهد گردید
تا آنکه طشت بدنامی او از نام افتاد و فتنه جوان واقع طاب
برین مقام و پیام اطلاع یافته از راه تمامی بعضی بداندیشان باب
و تاب تمام در خدمت پادشاه ظاهر ساختند و نور النساء بیگم نام دختر
میرزا سنجر که از خاندان نجم ثانی گفته می شد و محل خاص
شاه زاده و چندین حسن صفات آراسته بود و در فن شعر هندی

دست نام داشت و در سخاوت و فیض رسانی شهرت نماییه رسانده روز
 بروز در سلوک و اطاعت و دلبری شوهر کوشیده شاه را به مرتبه
 فریفته و رام خود ساخته بود که زدهای دیگر برو رشک و حدیده
 او را بعدم تقید عصمت و واسطه رحل و مسائل کشتن میان
 ابو الحسن و شاه و دیگر اطوار مذموم متهم ساخته گوش پادشاه را
 پر ساخته بودند و زرقن نور الفضا بیگم بقلعه گلکنده بتغییر وضع برای
 آمد و پیمان آنکه اگر پادشاه القماس صلح را در بارگاه ابو الحسن
 قبول ننمایند شاه زاده رفعت ابو الحسن نماید زبان زد مدعیان
 دولت شاه گردید - درین ضمن بقضای نامواقف ایام داروغه
 پانگی خانه شاه بعرض پادشاه زاده رساند که سواری زنانه از
 دوتخانه دوز واقع شده و مردم قلعه برآمده بر صورت چال گاه بدیده
 می ریزند مبادا چشم زخم بدنامی حاصل گردد شاه فرمود که
 سواری زنانه نزدیک دولت خانه آرند بعضی همدمان احمد
 اعظم شاه خبر پادشاه رساندند که شاه در فکر بدین فتنه است
 آتش غضب پادشاه شعله ور گردید حیانت خان داروغه غسل خانه
 شاه زاده را در خلوت طلبیده از روی نقید استفسار اراده شاه زاده
 نمودند و از خواجه ابو المکارم که او را نیز بارچوک تربیت یافتن در
 خدمت شاه عالم از فدویان راست مقال خود می دانستند باسواع
 تمهید خواستند بر راز شاه اطلاع یابند هر دو بعرض رساندند که
 موای آنکه اراده و مطالب شاه آن است که یا بالقماس او قلم عفو
 بر جریدة اعمال ابو الحسن کشیده گردد یا بسعی و تردد او قلعه
 به تسخیر در آید اصلا اراده ناسد دیگر پادشاه زاده ظاهر گشته

چگونه خفاف عرض نموده زبان بداهتم ساختن مرشد زاده کشائیم
چندانکه حیات خان در جواب مبالغه پادشاه بدلائل موجهه بی
تقصیری پادشاه راده ظاهر ساخت نقش سوء ظن شاه از دل
پادشاه شسته نگردید چون آن روز حکم خفیه بنام بخشیان و مقربان
محرم صادر گشته بود که مردم کار طلب رزم جو مستعد گشته در
چوکی خانه حاضر باشند بعد از می خواستند که فوج همراه حیات
خان داده برای آوردن شاه عالم مقرر نمایند حیات خان عرض
نمود اگر حکم شود چنانکه از حضور رفته پادشاه زاده را که بغیر از
اطاعت امر خیال و اراده دیگر بخاطر او راه نیافته بحضور بیارد -
آخر هیجدهم ربیع الثانی سال بیست و نه جلوس بموجب
التماس حیات خان یکی از چپاها را فرمودند که شاه عالم را مع محمد
عظیم پسر میانی بخدمت پادشاه حاضر سازد و شاه بمجرد ورود
حکم بلا توقف خود را بخدمت پدر بزرگوار رساند بعد از که بخدمت
پادشاه حاضر گشته امجد نشست جمده الملک اسد خان که از حلق
مامور برای منزوی ساختن شاه گشته بود آمده آهسته بگوش
شاه عالم گفت که بموجب حکم بعضی مذکورات در خلوت باید
گفت و شاه را باخود گرفته بمکانی که مقرر نموده بودند برده
تکلیف و نمودن یراق پادشاه و محمد عظیم باظهار آنکه حکم شده چند روز
بلا تشویش کاروبار روزگار بعبادت پروردگار مشغول باشند نمود شاه
بجز اطاعت حکم چاره کار ندید در همان حالت معزالدین و رفیع
القدر مع دیگر برادران برسیدند یراق آنها را نیز گرفته نزد پدر جا
دادند - گویند در آن ابتدای رسیدن خبر تا وقت طابیدن یراق یکی

ار پسران شاه خواست بازاده باطل پیدش آید سه پنجم عمر آید
 برو نگاه کرد باطاعت او اشاره نمود - و حکم فرمودند که کارخانجات
 پادشاه زاده محمد معظم را با پسران در سرکار ضبط نمایند و
 منصب چهل هزاره چهل هزار سوار که هشت هزار - هزار در
 اسب و سه اسبه بودند و ده کور دام انعام بطریق ساخته
 محاللات جاگیر را بار باب طلب ناخواه دهند - روز اول نورالانسا بیگم
 محل شاه را فرمودند بی آنکه اسوال او را بضبط درآیند مقید سازند
 روز سوم چهارم آن یاقوت نام خواجه سرا که آخر خطاب محرم خان
 یافت و در درشت گوئی و بیرزئی مشهور بود مامور گردید که
 نورالانسا بیگم را باورخنی که در بدن دارد بتبدیل مکانی که خیمه
 و فرش قابل زندانیهای مغضوب داشته باشد برده بخفت مقید
 ساخته کارخانجات او را بازبوی که در گوش و گردن و بدن او باشد
 بضبط - مکر درآیند آن خواجه سرا نزد نورالانسا بیگم آمده بسختی
 تمام متکلم گشته در تغذیش و تجسس نقد و مرصع آلات بدرشتی
 و سخنان نامالانم و نامناسب پیش آمده و سختی بجائی رساند که
 نورالانسا بیگم زبان بدشنام کشاده گفت که پادشاه بجای پدر من ست
 عزت و آبرو و زر و دولت که داشتیم عطا کرد او بود حالا که
 می گیرد اختیار دارد عذر ندارم اما ترا نمی رسد که با من چنین
 سلوک و سختی نمائی بعده که شکوه نورالانسا بیگم زبانی خواجه
 یاقوت بعرض رسید زیاده باعث غضب پادشاه گردید همشیره
 بی مادی شاه زبان بشفاعت او کشاد مع هذا فرمودند که از
 طرف غذا و دیگر ما محتاج ضروری بخفت نگاه دارند همچنان در

ماکد شاه روز بروز سختی زیاده بکار میدرفت - گویند بعد از چند روز
 از نوبت بشاه پیدغام نمودند که 'قرار از تقصیر خود نموده استعفار نماید تا از
 هر تقصیرات لاتعداد او گذریم شاه از قبول و اعتراف تقصیر ابا نموده در
 جواب گفت هر چند در باطن بدزگاه آلهی و در خدمت پدر بزرگوار
 مجسم از انواع تقصیرم اما در ظاهر تقصیر بیکه قابل استغفار از
 من سرزده باشد بخود گمان نمیبرم که زبان باستغفار آن آشنا سازم ازین
 جواب آتش غضب حضرت خلد مکان بیشتر از پیشتر شعله ور گردید
 و حکم منع سر تراشی و ناخن گرفتن نموده از غذای خوب و آب
 سرد و رخت مرغوب طبع پوشیدن مانع آمدند و رانی چتمبانی
 و دیگر زوجهای شاه مغضوب که بی تقصیر بودند از امت غضب
 محفوظ ماندند - نوبت خواجه سرای محلی را که محرم از نور النساء
 بیگم گفته می شد فرمودند که مقید ساخته خانه او را ضبط نمایند
 و برای تحقیق اراده فاضلاب شاه و همدستان بودن نور النساء بیگم و
 آمد رخت قلعه حکم شکنجه نمودن و بمیاست استفسار کردن
 نمودند هر چند او را بانواع زجر و توبیخ بند و دیگر عقوبت سیاست کردند
 سوای اظهار عقیدت و تسوخیست شاه و فدویت نور النساء بیگم از
 زبان او ظاهر نشد بعده که کار او نزدیک بهلاک رسید دمت ازو
 برداشتند و میرزا شکر الله عموی نور النساء بیگم که خطاب شاکر
 خان داشت و باظهار بدگویان میانجی رسل و رسائل ابو الحسن و
 شاه شدن او بعرض رسیده بود او را نیز بخت مقید ساختند و دو
 خواجه سرای دیگر شاه را نیز بقید در آورده بعد تحقیقات از
 شکنجه و انواع عذاب خلاص نمودند *

الحال ذکر باقی مکروهات ایام محمودی و خلاصی شاه
بر محل موقوف داشته بآوردن احوال محاصره قلعه گذارنده
می پردازد که هر روز و هر هفته بسمی بهادران رزم جو و قلعه
کشان شمله خو موچال پیش میروفت روزی از آن ها که
غازی الدین خان بهادر فیرز حدک موچال قائم می نمود شمع
نظام و مصطفی خان لاری عرف عبد الوفاق و غبره آمده
مقابل فوج پادشاهی شوخی پیش آمدند و بد و خورد غریب
بمیان آمد و کشور سنگه هاره زخم کاری بوداشته از اسب اوند و
جمعی از راجپوتان بکار آمدند تا او را از دست دکنیان بر آورند
و چند نفر نامی دکنیان نیز کشته و زخمی گردیدند اما آنقدر
دکنیان هجوم و غلبه نمودند که هر چند مردم فوج پادشاهی
جلادت بکار کردند که لاش یکی از آنها بدست آورد و کدر نگذاشتند و
آنها لاشهای خود را با لاش چند نفر پادشاهی برداشته بردند آخر
بسمی بهادران ایران و توران و جلادت سادات باره و افغانان و
راجپوتیه آن گروه رو بغیر آوردند و از آن روز تا کمتر چنان شوخی
بظهور می آمد بلکه شیخ منهاج و شیخ نظام و اکثر از نوکران
ابو الحسن رو بدین درگاه آورده بمناصب عمده و خطاب سرافرازی
می یافتند چنانچه محمد ابراهیم که ابتداء از راه خطا بشاه راه
هدایت رو آورده بود بمنصب هفت هزاری شش هزار سوار سربلندی
یافته مخاطب به مهابت خان گردید و بیش از همه سعی
در تسخیر قلعه می نمود و شاخ نظام را بعد ملازمت شش
هزاری پنجهزار سوار نموده خطاب تقرب خان - طا فرمودند -

از جمله نوینان آمده ابو الحسن کسی که تا روز تسخیر قلعه از
ابو الحسن روایات با که روز مفتوح گشتن قلعه نذر تیردستی که از
اندازه قبول معن بیرون است از ظهور آمد چنانچه بگذارش خواهد
در آمد مصطفی خان لایبی عرف عبدالرزاق بود با جمله مدت
محصره را مدد کشید و از بهداری ذخیره و باروت و اسباب
توینخانه که در قلعه بود شبانه روز لایق قطع از در و دیوار و برج و باره قلعه
گواهی توپ و گلوله تغذی و باران و حقه آشبار در کار باریدن بود
و از بسیاری آتشجازی و برخاستن بود روز از شب برق نمی
گرفت و هیچ روز نبود که از بندهای کار طلب پادشاهی تلف
نشدند و زخمی نگردیدند و بهادران فوج پادشاهی تیر و نمایان بر روی
کار می آوردند خصوص فیروز خان و صفشکن خان پسر قوام الدین
خان و غیرت خان داروغه توپخانه و نهایت خان با چندی از بهادران
قلعه کشا که زیاده از دیگران در طریقه جانفشانی ثبات قدم
ورزیده بودند کاری که در مدت یکسال صورت بستن محال می نمود
در فرصت یک ماه و چند روز مورجال بکنار خندق رساندند و
حکم پر نمودن خندق نمودند و گردیدند اول خود حضرت خلد مکان وضو ساخته
کیسه کرباس برای پر نمودن خاک و انداختن در خندق بدست
مبارک درختند و دمدیهای آسمان رفعت تیار ساخته توپهای
اژدها پیکر کوه را بر بالای آن برآه بمحازی قلعه میجا بستند و از
صدمات اژدر صولتان کشور کشا تزلزل در ارکان آن حصار افتاد
اما گرانی و کمپایی غله و گاه به مرتبه شد که اکثر صاحب ثروتان
حومه باختند و آنچه بر بی بضاعتان سقیم الاحوال گذشت چه سان

بیدار نماید چرا که ابتداء در آن سال در تمام دکن از کوهی باران بموس
برآمدن خوشه جوار و باجرا که عمده جنس خریف و مدار فوت
غریبی آن ملک است از گلهی اطفال دیاتات برنیده شده خشک
گردید دیگر گشت و کار و زراعت شالی که مدار نیست مرده حد
اباد برای است بسبب فساد فوج کشی و کمی بازار بعل
فدامد دوم آنکه دکنیان روج سبب خیزی که مدد حذر
آباد اطراف لشکر را تاخذه مانع رسیدن رسد غله گردیده بودند
و اثر وبا نیز معاون هلاک بندهای خدا گردید از شیوع حیوانات
مذکوره عالمی تلف گشته و بسیاری نان صدمه گرسنگی و بی برکی
نیارده بر خاسته نزد ابو الحسن رواند و بعضی خفیه نفاق ورزیده
و معاونت محصوران پرداختند چون ایام محاصره بانه قد کشید پادشاه
زاده محمد اعظم شاه را که بسبب نفاق شاه عالم برای بند و بست
اطراف اجنبی و اکبر آباد مرخص فرموده بودند و بیدر ایپور رسیده بود
باز طلب حضور نمودند - روح الله خا را که از عدهای کار طلب
و مشیر امور سلطنت بود و برای بند و بست بیجاپور گذاشته
بودند او را نیز بحضور طلبیدند - از آنکه بعد رسیدن محمد اعظم
شاه گرانی غله از حد گذشته بود میرزا یارعلی که در امانت
و سرانجام کارهای مرکب بمرتبگی کوس شهرت او عالمی را پر آوازه
ساخته بود و با وجود کمال توجهات و غذایت بادشاهی خطاب
و اضااء قبول نمی نمود خدمت داروغگی رسد غله از راه فضل
و قلعدانی بار حکم فرمودند میرزا یارعلی نظر برینکه از صدمات
چهار موج حوالت ایام - سرانجام آن قسمی که بر نیکنامی او

اوزاید و از قدر و اعتماد او نگاهد متعذر می نمود سر اطاعت امر از قبول آن بیچید پادشاه زاده محمد اعظم شاه که از بعضی اطوار سختی او در اجرای امور ملکی رخنه جوی آبروی او بود بحضور پادشاه زبان بشکوه او گشوده گفت که با این همه فضل و الطاف حضرت پاجی را چه یارا که از فرموده وای نعمت ابا نماید بر خاطر پادشاه نیز این معنی گرانی نمود فرمودند که گردنی زده از دیوان بر آرند و بتجویز روح الله خان حکم شد که بشریف خان عرف میر عبد الکریم که از سختبهای او نیز در تعلقه جزیه چنانچه بگذارش آمده عالم بفنان آمده بود و دل همه متصدیان حضور چون دانهای انار ازو پر خون بود خلعت سرانجام رسد غله که باعث شنیدن چندین هزار دشنام از زبان خلق گردید عطا فرمودند باجمله تردداتی که از عدهای عقیدت کیش فرج ظفر انتساب بظهور آمد و است بردهای که از محصوران بهمد و موافقت باد و باران و طغیان آب که عاوه صعوبت گرانی و دیگر مدمات گشته بود بوقوع پیوست اگر خواهد بتحریر تفصیل آن پردازد حامی علیحده مطلوب گردد .

اما نعمت خان عرف میرزا محمدکه آخر مخاطب بدانشمند خان گردید و از مستعدان آن عهد گفته می شد و از نظم و نثر و اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام حاصل کرده بود حقیقت ایام محاصره حیدر آباد را از راه شرحی طبع که هیچ کلام او بی آنکه هجو ملیح و بذاه گوئی دران بکار نبرد یافته نمی شود برشته بیان کشیده چند سطر ازان بعبارت کم و زیاد بطریق

انتخاب و تضمین درای شادابی سخن باحاطه تحریر می آرد -
 وسط ماه رجب که قریب سه ماه از محاصره گذشته - به -الار
 با فرهنگ غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ با بهادران جانباز
 پیاپی مورچال حصار خود بعد طلبیدن خبر غفلت محصوران
 و تعیین قابوی یورش امر نمود که ناسه پاس شب پاس این
 معنی که بر حارمان حصار فوج خواب تاخت آرد داشته در عمل
 پاس چهارم بعد رسائی گمند دراز تر از عمر دشمن و فرد بانهای
 رسا تر از طول امل بیلابی حصار خود را رسانده برخهنگان اندرون
 قلعه شبخون آورده علم شهرت تسخیر ملعه باید افراشت تا آنکه
 دوتن روئین تن از دیوران شیر جنگ دمت بردامن جرأت زده
 پا بر نردبان جانبازی گذاشته از راه فلک تازی سراز چاک گردیدان
 کنگره آن حصار آسمان رفعت بر آوردند دلاوران دیگر از عقب آن
 هر دو بهادر پیش آهنگ بدمت یاری نزد بانها که با قلابهای گمند
 تعبیه نموده استوار ساخته بودند بدستور ریحمان بازا شروع بدلا
 بر آمدن نمودند همین که هر دو پیش قدم تهور شعار بر سردیوار
 رسیدند از اتفاقات سگی بر فراز فصیل بانداز انداختن خود بالای
 لاشهای خندق برآمده راه فرود آمدن می جست بآن هر دو بهادر
 شیر پیکار جان سپار دو چار شده بفریاد در آمد از مدای عاف
 عاف او حارسان قلعه خبردار گشته کار بالا رفتگان را باتمام رساندن
 و دید بانان دیگر شرر وار از جا جسته شعله آسا بهر سر دیده
 چراغ و مشعل بر افروخته سر رشته قلعه داری از دست نداده بمردن
 رشتههای گمند قطع رشته هیات جمعی که در نیمه راه بودند نمودند

و چند نفر دیگر را بزدن حقه آتشبار سوختند چون وقت بالا برآمدن
 دلارزان مرغان حاجی محراب که از محرابان درگاه آسمان جاده بود
 بدون تحقیق مثل کار از راه خوشوقتی سراسیمه وار باران آنکه در
 رساندن خبر فتح دیگری بر وسبقت نذاید تند تراز باد نسیم خود
 را وقت طلوع آفتاب صبح که حضرت خلد مکان بر سجاده بخواندن
 اوران مشغول بودند رساند و از دور شروع بتقدیم آداب تهنیت
 و مبارکباد نمود و از زبان فیروز جنگ و دیگر بهادران مورچال زبان
 بعرض مبارکباد کشود پادشاه مشغوف گشته اشاره بلواختن نوبت
 فرمودند و حکم طلب سواری و پوشاک خاص نمودند اکثر بندهای
 حضور بزبان و دست در تقدیم آداب تهنیت کوشیدند و عجب
 نشه سرشار خوشوقتی بر روی هوا خواهان درگاه ظاهر گردید •

• ابیات •

نوید فتح و ظفر چون پادشاه رسید
 نوای عیش و طرب تا به مهر و ماه رسید
 ز صدمه گوش ملائک بر آسمان کر شد
 ز بس که نعره شایش واه واه رسید
 شگفتگی ز تبسم بخنده منجر شد
 سخن گذشت از آن هم بقایا رسید
 بصحبتی شده مشغول هر یک از طرزی
 که کیف شادی شان زود چون بگاه رسید
 یکی بچست که فال من است آمده راست
 تمام شد غم دل حالت رفاه رسید

یکی بشرط که فرداست کوچ تا دهی
 توان بعرض چهل روز یا دو ماه رسید
 یکی دواند بی ساریان خود قاصد
 که خلعتی دهمت گر شتر پگاه زید
 یکی بگفت که پان بدوز ای ظالم
 چپر شکافتم اینست چوب و گاه رسید
 یکی سوار شد و رفت و گفت با وکر
 بیا اجین که خواهی به نیمه راه زید
 ز قلعه گولگ امتداد در همین اتدا
 کشید ناله اجل کشته که آه رسید
 چو غنچه جمع شده زیر لب بهم گفتند
 چه بود این ز کجا از کدام راه رسید
 چو گل بخنده یکی گفت شک فتم است
 چه خوب شد که برین مدعا گواه رسید
 هنوز بر لب او بود این سخن که ز دور
 گلوله دگر آمد ببار گاه رسید
 یکی به پشته برآمد که من به بینم چیست
 بلند شد در سه گامی بقعر چاه رسید
 بخاست دیگری از جا که همچو باد دید
 ازان وقوف گلوله بقال گاه رسید
 مدبری بعقب رفت و دور بین طلبند
 بدید و گفت شکستی بدین - پاه رسید

دربین مکالمه بودند تا خبر آمد

که چشم زخم عظیمی بفوج شاه رسید

روز دیگر از زبانی جاموسان ظاهر گردید که ابو الحسن، قدیم
گردار طوق طلا و قنادی مرصع و جل زربفت بآن سگ العمام نموده
رو بروی خود بستن فرمود بهر حال از سر نو عجب هنگامه و طرنه
آشوبی بر مردم لشکر رو داد و هر یکی بکساله و عسرت احوال
گزشتار گشته ببحر فکر مآل کار فرو رفته ندی دانست چه چاره
سازد مگر اطفال که گرد ملال از چهره حال خود بآستین بی نیازی
پاک نموده دامن خنده و بازی بر زده قطعه نصاب فرا گرفته بخاطر
خرسند و آواز بلند در مکتب بیغمی سر گرم و مشغول
خواندن بودند •

سخن را بود در تقارب قبول • فعولن فعولن فعولن فعل
آله امت الله و رحمن خدای • مگر او کند رحم بر فوج شاه
رحیم ست و غفار آرزو کار • ندانم چه شد حصه این سپاه
شمار فلک چیست هفت آسمان • که از درد باروت گشته سیاه
تکلم سخن گو و قل حرف زن • ولی گاه با اشک و گاهی بآه
امین و متین محکم و استوار • چه دیوار این قلعه بی اشتباه
بود ارض و غبرا زمین آنکه شد • پر از مرده زبر و زبر در سه ماه
فخذ ران عقب پاشد، رجل پای • همه زخم خورده است در جنگ گاه
ربه شش قفا حیره و وجه روی • همه شد ز آسیب گواه تباه
ید و جارحه دست و حلقوم نای • خدا ز افت بان دارد نگاه
بعیر اشتراست و جرس چه درای • غنیمش زد و برد از نیمه راه

رجل مرد و مرآت زن و زوج جفت • جدا گشته از هم دگر سال و ماه
کران • خون و ربط ترنم مرد • شکست این همه سخت سبکی گدا
وای - نمج جنگ است و مزمار نای • که در خواب بماند کسی کا، گاه
کلام و عبارت سخن شعر بدست • چو این قطعه خواندی گوداه واه
چون حکم کنند سه نقب و رساندن بچوب بروج و بای حصار
نموده بودند کار پردازان این کار بعرض رساندند که نقبه بحصار
رسیده و درین زودی کار پیر گردن نارت و آتش دادن خواهد کشید •
سابق اشاره برین زنده بود که خلد مکان از قاضی شیخ الاسلام
در باب جواز مهم بیجاپور و حیدرآباد مسئله استفسار فرموده بودند چون
خلاف مرضی جواب داد قاضی که از مدت شوق زیارت بیت الله
در دل او راه یافته بود و بعد بهین آمدن این مقال استعفا قضا
نموده احرام کعبه و حج بسته مرخص گردید درین اوان که قاضی
عبدالله بدین خدمت مقرر بود روزی بعرض رساند که ابو الحسن
• سامان است و اطاعت حکم قبول می نماید و بسبب محاصره و جنگ
که بمیان آمده هر روز جمعی از مسلمین هر دو طرف کشته میگردند
اگر فلم عفو بر جریده اعمال ابو الحسن کشند بحکم الصالح خیر
قتل و جدال نصلح منجر گردند • مطابق شریعت غرا نسبت بحال
• مسلمانیان ترحم بیجا نخواهد بود در جواب چنان عرض بیجا اعتراض
فرموده حکم نمودند که چند گاه در بانگاه بتذقیق قضایا مشغول
بوده بمجرا نیاید چند بیت از قصیده که نعمت خان مشتمل بر
شادان ایام محاصره حیدر آباد گفته مذهبی بشهر آشوب ساخته
نوشته می شود •

درین ملک خراب امروز کس را دست سامانی
 چو گنج افتاده اند اهل هدر در کفج ویرانی
 ای حدی سیده خلق را افلاس و ناداری
 در سواهی و بندارد این بران حرف سخندان
 سپاهی هم میدان فداست میکند جولان
 ز شمشیر و پیر دارد دمی آب و لب نای
 طبیب از علم طب در یاد میدارد همین معنی
 نباشد خرب تر از شوات دیدار درمانی
 منجم را نشد غیر از فلاکت از فلک حاصل
 ز ضعف جوع بزند فرص مه را کردۀ نانی
 ز بس عطار مشتاق است قوت لایهوتی را
 بچشمش آتش و نان آید چو بنویسد اشنائی
 ز فکر مغلسی رمال از بس ریش خود کفده
 نموده با دودستی لکبه اش را شکل لکبان
 نباشد آن قدر سرمایه هم جراح مسکین را
 که برزخم دل خود سبگون سازد نمکدان
 محاسب سال را بنفش ماه روزه در دفتر
 برمی آنکه معلومش نشد شوال و شعبانی
 ز حیرت گفت قاری من کلا میخوانده ام یارب
 نخواندم هیچ که لا تا کلو در هیچ قرانی
 شده خیاط همچون سوزنی از تنگ چشمها
 همیشه چشم دوزد دامنش بر جیب احسانی

رسیده خان سبازی کار دلموی زنی بزرگی
 برای مورخوئی چون ندارد دروادی
 نور آسا بخاکستر نشسته تا ما زیر نم
 که از افتادن نان در سرش افتاد توانی
 دهن اشکور بمانم با روم دا خویش می سجد
 نموده در دکن بقال را جز سنگ و مدرنی
 نه بید روی زر حجام اگر آید بفرود
 که یک مو را بر بساطش نه ست غیر ارچشم حیدری
 زخامی میبزد خود نمی داند چو باورچی
 برنج و روغن و میرو پیاز و مرغ و حلوانی
 بگذاغذی کو کاغذ رنگین ز پرکاری
 که پندارم کماچ سرخ از خشخاش اوشانی
 زکهربایی یکی پرید از روزه چه ماند آبا
 بگفت احوال اگر این است بهری ماعتی آبی
 صدای مائمی از خانه بر حاست پر مدم
 چه شد گفتند در این خانه وارد گشته مهمانی
 ز جای غایله شادی شدیم گفت همسایه
 که شخصی دید - ب در واقعه پر ارد انبانی
 یکی گفت ای خداوند کریم از حرمت عیسی
 برای ما فرست امروز همچو مائده خوانی
 یکی گفت ای خداوند سبحان نوح پیغمبر
 برای فله گلنده بکن ایجان طوفانی

یحمی می گفت بهر قرض دادن خلق کن یارب

یهودی هندوی نصرانی گبری مسلمانی

بِاهل حرف باید گفت اهل حرفه بسیدارامت

بخاموشی ادا کردم سخن را نیست پادانی

وسط ماه شعبان المعظم در سه روز باران بشدت نازل شد و برای
مردم لشکر وارد رحمت الهی بزرگوار شد و خیمه نمودند
که حداب وار در گرداب چهار موج شناوری نمایند و چادر و سراچه
بنظر نمی آید که از صدمه باد و باران پاره گشته از پا در نیامده
باشد بغير از سایبان ابر و خیمه سحاب که بطغاب باران محکم و
سایه افکن غنی و فقیر بود باقی همه بآب و گل فرو رفتند و
آمت عظیم باران و لشکر پادشاهی رسید و محنت و سعی که
در برافراشتن صدمه آسمان رفعت و پیش بردن کوچه سلامت نموده
بودند همه از سیلاب آب و طغیان دالها که آب از سرمرحله گذشت
و دیوار مرحلهها فرو نشست ضائع و باطل گردید محصوران قلیل
القدر کثیر المقدار ذره وار از روزنهایی حصار برآمده فرصت و
قابوی وقت را غنیمت دانسته مانند موج حواله شمشیرهای آبدار
برق کردار و نیزه و تیر سینه گذار بر سر مردم توپخانه و عمله مورچال
و کار خانجات آلات ناری و خاکی که هر یکی بحال خود در مانده و
بفکر بلاي گرداب آب فرو رفته بود غافل ریختند و نخل حیات بسیداری
را از پا در آوردند سلیم خان حبشی که از تهور پیشگان اخگر نژاد
خود را می گرفت ابتداء شعله وار از جا بسته بقصد مقابله آن
کم فرمان برداخت بعده که دانست که صرغه کار در جان عالم

بدر بدو دست خویش را در مغاک الداخت وصف تنگن خان که
 نسبت بدبکر شجاعان زیاده بدل و جان در تسخیر قلعه می پوشید
 بعده ده عین الرزاق خان لاری بر مورچال او رسید اراکه پندش
 اران بدو زخم تاری رسیده بود خود را میان زخمها بآب و گل
 آغشته انداخته جانبر گردید و چمشید که دائم دم از بهادری میزد
 باز جود دست و پا زدن تاب صدمه دست برد آن بد حریفان
 نیارده خود را کنار کشید بعده که آن سیلاب بلای فاکهان بر عمر غیرت
 خان میر آتش رسید فرار اختیار نموده پناه بکوچه علامت که از
 هم باشیده بصورت دام بلا گردیده بود برد اگرچه آن را کوچه اسم نا
 مسمی پنداشت اما از آنکه آن غار برای آن بدعار حکم گزر آمده بهم
 رسانده بود بمجرد رسیدن او بدانجا آن جماعه بد انجام بر سر او
 رسیدند و او را که بصورت مرده لا و گن آلوده گشته بود نشناختند
 و منجمه مردم عام بدام اسیری در آوردند درین ضمن افغانیکه سابق
 در جرکه نوکران شاه عالم بود الحال منجمه نوکران ابوالحسن است
 برتر آن دل و هوش باخته وارد گردید او را شناخت و شکر صفت
 دانسته بمردم دیگر نشان داد و دست بدست کشان او را ازن غار
 بر آوردند همچنان سربراه خان عرف جلال چیله که ز حمله
 محرمات قدیم خدمت پادشاه بود با دوازه مقصدار دبکر گرفتار
 چنگل آن ناکسان دور از مرحله مروت گردید بعده که خبر طغیان
 آب و شوخی طاعی پیشگان بعرض رسید فرمودند که حیات خان
 داروغه نیل خانه با هفتاد هشتاد نیل کوه بدبکر آهن پوش
 میاه کفن بدوش خود را کنار ناله آب رسانده لشکر را گذرانده بمده

بهادران جان سپار ارماند اما باوجود رسیدن فیضان مغربیت مناظر
بر آب آب از بسیاری آب کابی ساخته نشد تا ثلث شب حیات
خان با اشکریان در گرداب حیرت معطل و هرگردان ماند و نصف
شب گذشته بخیمهای خود مراجعت نمودند - بالجملة جمعی که
بسیری در آمده بودند همه آنها را بقاعه نزد ابو الحسن حاضر
ساختند ازینکه غیرت خان خود را بصورت میت بیجان ساخته
با از کمال وحشت خودش را ساخته بعده که قدالم بقدرق
پیشادش رساندند اثر بقای حیات در یافتند ابو الحسن دو سه
روز آنها را مهمان پذیر گشته تعمیر دل باختههای آن جماعه نموده
غیرت خان را و سروراه خان را اسب و خات داد و دیگرانرا نیز
مخلع نموده باعزاز مرخص ساخت و سروراه خان را بانبار خانه
غله و ذخیره باروت خانه فرستاده گنجهای سربلک کشیده غله
را نمود بعده عرضداشت بخدمت حضرت خدیو زمان نوشته حاصل
مضمون آنرا زبانی نیز خاطر نشان جلال نموده برای رساندن عرضه
مع پیغام در خدمت مقربان درگاه آسمان بارگاه قسم به داه و جلال
رب العباد و سر مبارک پادشاه داده بخدمت حلد مکن روانه
نمود - چون خبر رسیدن آنها بعض مقدس بسید غیرت خان را که
هزاری در صد سوار بود پانصدی با خطاب بحال داشتند و فرمودند
که تعذبات بفکاله نمایند و در باب سروراه خان فرمودند که گریختن
کار غلامان است بعزل خطاب معاتب ساخته گفتند منصب ذات
آن کم ذات که چهار صدی بود بحال دارند - عرضه داشت
ابو الحسن را نزد فیروز جنگ فرستادند که انتخاب آن را که اگر قابل

مرض باشد بعرض رساند - بعده که جلال بوزی پیدم زبانی
 التماس نمود - رموندند که ثلث از شب رفته پس پردگ غلوت
 آمده عرض نداد حاصل مضمون عرضداشت و پیدم که در عرض
 رسد آنگاه من خود را از جمله ملک های من نثار آن درگاه
 میدانم اگر تقصیری درین عاجز باختیار و بلا اختیار بظهور آمده
 استزای خود رسیدم الحال امد فضل و عفو دارم و التماس می
 نمایم در صورتیکه قلعه بنصرف بقدگان آن حصرت در آمد و
 تحریک مراجعت ددار الخلافت نمودند بدگری این ملک
 درهم خورد باایمال گشته را خواهند سپرد امید وارم آن پناه
 من باشم چرا که در امیری که در اینجا مقرر فرمایند زیاده از
 محصول این سرزمین در وجه مناصب خود و همراهان و دیگر
 اخراجات ضروری ز سرکار خواهد گرفت تا از عهده آید بودن
 این ملک که و برانکه شخص گشته برآید و بنظم و نسق اینجا پرد زن -
 بر عالمی ظاهر است که هفت هشت سال باید که این بوم
 که از ورود عساکر مسکن چرخ و بوم گردیده صورت آبادی بهم رسانند
 اندک آنچه بوکلاهی درگاه ملک بارگاه سلاطین سحده گاه میسرانم وصول
 آن منعذر خواهد بود اگر التماس عاجز قبول افتد بعد معارفت
 هر منزلی که در سرحد این الکة محقر مضرب خدمت گردد کرور
 روپیه تسلیم دواندان - سرکار خواهیم نمود و بعد هر یورش که قدم مبارک
 بپای حصار قلعه رسد کرور روپیه طریقه نثار قدم مبارک مانگد رم
 این همه خدمات برای آن بجای آرم که زیاده ازین خوارندی
 مسلمانان نشود و سپاه لشکر ظفر ابدال بیشتر ازین مدت محروم

از سال و عیدال خود نباشند معینا اگر التماس بنده درجه پذیرائی
 زیادت و خواهند مدت دیگر تضحی اوقات بنندگان عالی گردن نظر
 بر رنانه عیاد پانصد شش صد هزار من غله که جلال چیده سرکار در
 ابار ذخیره دیده رفقه بحضور ارسال دارم این مقدمات که از زبانی
 جلال بعرض رسید در جواب کلمات نامواب و لغو فرمودند که اگر
 ابو الحسن از فرقه وده و حکم ما بیرون نیست بعدد که دست بسته
 حاضر شود یا مرو گردن او بسته حاضر آرند آنچه تقاضای مروت
 ما باشد بعمل خواهد آمد و علی الرغم در خواست ابو الحسن
 همان روز فرمودند که احکام مقام متصدیان برار مع گرز برادران صادر
 شود که پنجاه هزار خریطه کرباس بطول دو دره و عرض یک
 دره دوخته با کاورسوت و دیگر مصالح قلعه گیری را روانه حضور
 سازند که از سرنو خندق انباشته شود و سامان یورش سرانجام یابد
 از شنیدن این حکم بعضی هرزه درایان بزبان آوردند که ای وای
 مدت باید که باز سرانجام خریطها و پر کردن خندق بر روی کار آید
 کاشکی التماس ابو الحسن بدمال در باب ارسال غله شرف قبول
 می یافت تا هم رسیده بقای حیات ما می گردید و هم همان
 جواهرهای غله بکار پر نمودن خاک و انباشتن خندق می آمد
 خورد و بزرگ لشکر به بحر فکر فرو رفتند مگر اطفال فارغ از هجوم
 مهال و نکال روزگار بفراغ بال در خواندن نصاب درین بحر اشتغال
 داشتند •

• شعر •

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

باز در بحر وصل شد موج زن آب حیات

خامنه من خضرراه شوق شد در رهبری
 چار موج بحر خوش موج است گر بشمیری
 بسکه برهم خورد دنیا جملگی بر باد رست
 امر کار و قول گفت و فعل فرد و احم راه
 رسم دادن از جهان رفت و گیرمن مانده است
 اجر مزد و عشوۀ ناز و غم تاران دین وام
 بی مر و پا نشست اشکر آنقدر کرد یاد رست
 نوم خواب و سستی رفت، بعد دوری خطره کام
 خان زمان که تا کسی نداد که اینها نیز هست
 جذب پهلوی چار همسایه نگهبان سطح بنام
 زنده مسکه دهن روغن قطن پنبه صوف پشم
 مانده است از خوردن و پوشیدن ما محض نام
 عام و حول و حجه مال و اسبوع هفته شهرماه
 منقضی در قحط و بیماری و محنت شد تمام
 سبت شنبه جمعه آدینه احد یکشنبه است
 ایست از کلفت ندانم این کدام است آن کدام
 نیست غدر از حسرت و اندوه ما را هیچ کار
 غدوه بکوره بادهان و فجر و مغرب صبح و شام
 لون رنگ و ریخ بوی و باد و غین و غیم مدخ
 زرد و مغنن تند و ناخوش کس چه گوید و السلام

نوزدهم شعبان از زبان کار فرمایان زیر حصار بعرض رسید که بعد
 فراغ کار نقابان تیز دست مردم توپخانه باروت را به حفرهای بروج

مؤمنان را که مراد از سه لقب نباشد بر کرده اند برای آتش دادن چشم پیرزاه حکمند فرمودند که او آن جهانگه که در سوچال استقامت دارند شهرت یورش و اظهار تهوری اطراف حصار دعره های و هوئی بهادران بلند سازند تا محصوران دلباخته خبریافته دغار برج و حصار ماندند کنگره کوکباز فراهم آیند بعده در نقبها آتش زنند از نکه عبد الرزاق لاری و دیگر محصوران ازین ماجرا اطلاع یافته در پیدا و تفحص نمودن راه نقب کار دست بسته بکار برده درین فرصت چند روز سعی و تردد بسیار مکان مقابل نقبها را پیدا نموده بدستگیری سنگتشان حمله پیشه ریلمداران چابک دست دست بدست خاک و سنگ مقابل آنها برآورده باروت یک نقب را مع فایده آن دزدیده بر آوردند و از دو نقب دیگر قدری باروت بدست آورده آنقدر آب در هر دو نقب انداخته بودند که خاطر آنها از ضرر پریدن برج و دیوار برای مردم آن طرف حصار پاره جمع گردید و در افکالت صدای دار و گیر مداران قلعه گذر بلند گشت و جمعی بالای حصار برآمدند کاربرد از آن توپخانه که چشم بر راه بالا برآمدن آن جماعه بودند بچشم اشاره آتش زدن یک نقب نمودند بمجرد آتش دادن از نکه بیشتر باروت طرف قلعه دشمنان از آب ضائع گشته بود و پاره دزدیده بودند وقت پریدن برج حدت قوت باروت طرف مردمان پادشاهی زیاده کار خود ساخت و در طرفه العین بیشتر از عمل توپخانه و تفه چکان مرحله و تماشاخانه و سپاهی که مستعد یورش بودند - بوختند و سنگریزهای آدم ربا آمدند و جمعی کثیر که فریب بعدد سال هجرت آن سال تعداد ایشان

مهر سيد هدم خواب عدم گردیدند از الجمله جمعی از مردم فاسی
نگار آمدند و معنودی چند از آن طرف زیر نقد حیات دیدند اگر چه
بهادران مرده برای روشن چشم برزخ پدید آمدن رخه و ره روشن
به خاستن حجاب دیوار بودند اما قضیه در عکس رودان چنان
وارزایی گشته شدن و زخمی گردیدن و دست و پا با خمر مردم کاری
کار طلب بلند گردید و گرد و غبار در باروت و آمدن برج طرف
مردم پادشاهی پایش نظرهای مبارز پادشاهان گونست که مردم فاعه
مهرست و دست را از دست نداده خود را با حبه های خان سمان
چون دای آسمان از بالا رسانده آوت خان باقی ماندگان و جمله و
عالم توپ حانه گردیده مورچاها را متصرف شدند بعد عرض حکم
تذبیه و اخراج آن گروه بد مال نمودند و بعد سعی بسیار نه جمعی
از هر دو طرف کشته و زخمی گشتند مورچاها قائم گردیدند هنوز
جا گرم نغمه بودند و تحقیق تعداد جانبازان در میان بود که
نقب دوم را آتش دادند و چندین هزار سنگ خود و کتان چون
طائران هوا باوج سما بر آمده بدست آورده بشتای بر سر مردم
پادشاهی فرود آمدند فریاد و غوغای گشتگان و زخمی گشتگان بر اوج
سما رسید و مضاعف شمار سابق که تعداد آنها بعد از حروف غوغا
مواضع می نمود ضایع و تلف گشتند از آن جمله بعضی عوض
جان دندان و دست و پا بیدار داده بودند و او را کتان می گشتند
بآزوی سنگهای گران بها پایی حصار حیدر آباد آمده بودند و
دندان طمع بر آله اس و یافتن نامر نمود آرزوهای دیگر بسیار داشتیم
نمی داشتیم که از ضرب سنگ دست و پا و دندان طمع بر آله

خواهیم داد جمعی وادال زار و - و با شکسته میالادند که هر چند
 سر سنگ و سنگ بر سر می زدم ابو الحسن جنگ دل دل از حصار
 گلخانه بر نمی گذد در قدامت دستهای ما و دامن آورد محصوران
 خیره بر بار دیگر بشوخی پدش آمده ماند یا حوج و ماجوج از
 عقب حصار بر آمدند و خواستند که در مرحله ای اطراف حصار
 که از محیی بهادران شیر شکار در انتظار مدت شش ماه نبار گشته
 بود رحل اقامت وزند غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ
 با دلاوران رزم جو و شیر دلاان شعله خور حیدر به تنگ آن جماعه
 پرداخت و پیکار تشبیه از هر دو طرف و کنار بر روی کار آمد و دران
 زد و خورد نیز جمعی کار آمدند و طوره حشرگاه پر وحشت بر پا
 گردید و کشتن مردم پادشاهی آن روز نیز شمار عدد حشرگاه
 موافق آمد با رجوع پدش فیروز جنگ دران جنگ تردد رسته اند
 بظهور آورد علاج شرخی آنها نتوانست نمود بعد عرض رسیدن
 این خبر آتش غضب سلطان شاهی در گردید و حکم طلب - واری
 فرموده با فوج قاهره رکاب با برکات در آوردند و امیران جلالت
 شعار شیر شکار اطراف پادشاه گردون روز جمع آمدند و خسرو رستم
 جنگ چون آفتاب عالم افروز بر تخت خورشید شام - وار گشته
 اصلا اندیشه دارند گونه توپ و تفنگ نه نموده فرمودند - واری خاص
 بمکان گواه رس برده بهادران رزم جو و دلاوران شعله خوبی با کانه قدم
 بمعمر که کارزار گذاشته بدورش پرد زند با رجوع - یدن گوله و پریدن
 دست بگی از خواص نزدیک تخت روان بالکل اندیشه و دمواس
 دمواس بخاندان داده شجاعت و تهوری که دران روز ازان پادشاه

عدو سال . کند را اقبال بظهور آمده اگر افراسیاب در خواب مانند زهر
 اش آب می خوردید و از فردوز چاک و دیگر بهادران مدبر پستان
 تروند رستخانه در رکاب پادشاه کشور سدان بظهور آمد و هیچ نداده
 بود که آب نغم فوج دریا موج از - در حصار قلعه آمدن و گذرا و
 وجود محصوران را آباد نداده و این حالت باد و آواز ای محل
 مغل تردد مبارزان کشور کشا کردند و - مطابق فصل بویگل بقصد
 دوک مله گیان چتر ابراهیم را زنده علم گرد و باد بر او رانده پس
 بعد بلاد آوازه - احاطه بدوستان صاحب آب روان و جدای - ایل
 افزای برق قطره زبان از کرد باد رسیده اطراف فوج پادشاهی را و
 گریست و از هر طرف کوه کوه سیلاب کوه را بجا پیش در آمد . ظم .
 بر آمد یکی صیغ از تیغ کوه . بفرید غمزدن را شکر و
 بجانبش در آمد زمین و زمان . تو گفتمی بخود برون جهان
 چو باران آیدان بیدرد تیر . تو گفتمی شده باره ابو مطهر
 دزان مو بر من اشک تیز چنگ . ز قلعه همه گویا برون و سنگ
 و مقدمه کارزار بجائی رسید که مردم پادشاه عالم سدان بر کردندند
 و آنها خیره تر گشتند و آب از حیفه اسپان گذشت و دابوی ترده
 مانند و از عدت بارش و صدمهای سیلاب پای دمدمه فلک اس
 بگل . و رفت و برده نشیمان چهار نذ حصار فرصت وقت را
 غنیمت دانسته از قلعه بر آمده ببداگانه بر مورچال ریختند و توبهای
 ازدها پیکر که بسعی بسیار و خرچ مبلغهای خطایر بالای دمدسه
 برده بودند باسالی متصرف شدند و هر چه توانستند برداشته بردند
 و آنچه برداشتن آن مذبذر بود میخ زده نابود ساختند و چوبهای

کاف که با چوبدین و مار جوال بر از خاک نخرچ مبله‌های خطیر و
 مشقت بیکران دمه‌ی نای در خندق انداخته شده بود آن دیو
 مصانع دت نژاد چون مال بعمان دست بدست از خندق برآورده
 دست برد نمایان بر روی کار آورده بقلعه برده مصالح مسدود
 ساختن رخه که از پریدن برحها بزم رسیده بود ساختند و زبان
 حلق می‌گفتند • • مصرع •

چه خوش بود که برآید بیک کرشمه دوکار
 اگرچه زلهای عمیق حائل فوج دریا موج گسسته بود اما اکثر
 بهادران همراه برتر جنگ و پای رکاب کمی نیارده در دریای لوگن
 غوطه زنان ثبات قدم دربریده داد تهوری داده حملهای مرد را
 می نمودند لیکن فائده بر روی کار نمی آمد - نیل قیمت چهل
 هزار روپیه از جمله نیلان خاصه که در سواری همراه بود از رسیدن
 گولگ توپ و صدقات باد و باران از پا در آمد عطار فضا کیفدان
 بلا ناگهان بگردش در آورده همگنان را تکلیف نشسته سربازی
 می نمود هر که یک جوز گولگ بندوق خورد فی الحال از خود رشت و
 هر که نخم خشخاش ساچمه تناول کرد هر چند کیفش کم بود اما
 خوب میرمید و از هر برج که صدای قهقهه توپ بلند میگشت
 عالمی را زبر و زبر می ساخت و از آواز زبر و بم تفنگ و رعد
 بر صدای زنبورک و رام چانگی نو آغاز که بجای چنگ ورود بواحقه
 می شد صوبی مشربان بزم رزم را مست بادا بلبلودی ساخته
 برقص بلا می آوردند درین ضمن عجب منازعت میان هم بودند
 یکی گفت که ایا برج افتاده کدام است دیگری در جواب برآشت

که نمی بدای دود باروت پرده حجاب گساید و بجان او تیراندازی
روی او را گرفته و هوای درفش از او جدا کرد آن گشتم برج شکسته
و عالم چگوده برق توان نمود یکی از روی غضب گفت که یاران
از شدت دود و دارال کوه گساید اند و نمی توانان چون او حملانی
حانق را برده بالای هم چیده اند و در راه دور از دود و آتش
ساخته اند آن یکی از روی تعجب دست حداد بر سر سائیده
میگرفت که چگونه درین زودی دیوار افتاد را بدین عظمت
درست نموده اند تا آنکه گفتگو بد نام آن مرد و رسیده اند
خانه حامی کشید و در تیراندازی در میان او از مشاهدات آن
خنده کنان آفرین گفتند و مصالحان از هر گوشه و گذار در آمدند و میانه
دفع فساد تازه گشته در تفحص روز داری افتادند اما چون شام شد
تحقیق آن محمول نزد محمولان نامشخص ماند و درنده نذقم آن
بصبح افتاد و لشکر بجای خود آرام گرفت • • • دست •
دیگر روز چون گنبد الاحمد • برآورد و بممود با قوت زرد
روز دیگر پادشاه کشور ستان غازی را به مدائن سلطنت بقعه دادند و نقب
• • • • •

• • • • •

بتوسن نشسته شاه بر شکوه • چو خورشید رفته شده دایمی کوه
در افتاد در بای لشکر بموج • چو ماهی نره پوش گردان فوج
زمین جمله گردید صرف غبار • ز خون یلان شد حداب آشبار
امیران همه جا بجا در شاه • بنوعی که انجم بود گرد شاه
ز گل در بهاران سپه بود پیش • دای همچو غنچه همه سر به پیش

بسی سرح پوشیده اما ز بیم • رخس زرد و خیره شده با غم
 بی غنچه جان گرز او راخته • رای همچو گل رنگ را باخته
 کینک • کف المپان می نمود • چو ماه نو از آسمان کبود
 بحکم خسرو انجم ماه هر چند خواستند بذهب ساوم آتش زند
 در معرفت درمی تحقیق • بسبب آتش نگرزن آن انداد اما چندانکه
 کم و کار نمودند نده نه بخشید تا آنکه از زبان جاسوس راست گفتار
 بر سر اطلاع یافتند و ظاهر شد که محصوران بباروت آن را پاک رفته
 متولد آن را بریده برده اند لهذا از خیال آن جست و جو باز آمده
 تهنه یورش روز دیگر موقوف داشته بخیمهای خود مراجعت نمودند
 بلکه چون دران تردد بفرروز جنگ دو زخم تیر رسیده بود و جمعی
 دیگر زخمی گشته بودند بجای فیروز جنگ مردانی فوج و
 اختیار ترند تسخیر قلعه پادشاه زاده محمد اعظم شاه را گذاشتند •
 چند روز عدم وجود ابو الحسن رایکسان دانسته ارکان سلطنت
 بعرض رساندند هرگاه شهر و معمور های مشهور نواح حیدر آباد
 بقصر پادشاه کشور تنان در آمده باشد ابو الحسن سوخته اختر
 که ستاره طالع او روز بروز در وبلل احتراق است تا چند روز
 به پناه حصار دست و پای لاهل خواهد زد گوچه چند روز دیگر
 پرده نشین باشد و دیوانیان کفایت شعار و حکام آباد کار و ارباب
 عدالت جا بجا منصوب نموده حکم نمودند که دارالجهان حیدرآباد
 در دفاتر و احکام میفرشته باشند و عبدالرحیم خان بیوتات را برای
 احتیاط و احتساب شهر مقرر نموده فرمودند که بعضی رسم کفار و
 بدعتهای دیگر که ابو الحسن بیدین رواج داده از شهر بر طرف

سازند و بندگان را سوار نموده مسجد بفرستند .

حکایت غریب آنکه معشای خان پسر دولت شاه خان
 باوجود آنکه بدل و خان خلاف دیگر اهل ایران در مسجد قائم
 کدوچند تمام داشت چنانچه روزی یکی از بعلای آن که مردم
 و صاحب او بود گفت که جامع کثیر از مومنان و صالحان
 و عادات صحیح الدین و مخلص درین قلعه محصورند و این همه
 می و تسبیح قلعه و خرابی محصوران و بیاضوی عدل و
 فرزندان آن می نمایند او در جواب گفت ای ایام حشر
 خود درین قلعه است در تسبیح این قلعه حواهم گویند و این
 کلمه خیمه بخیمه از زدن او انتشار یافت معنی بسبب آنمی
 که میان همچه‌شان می باشد و از اثر آن کلمه لغو اتهامت اتفاق
 با محصوران و دیگر بدنامی که شرح تفصیل آن طول کلام دارد
 منضوب گردید و چند روز از نظر اعتماد انداخته بلکه عقیدت یافته
 اموال او را بضبط در آورده باز قام عفو بر جریده اعمال او کشیده
 خدمت میر انشی که بصلابت خان و دیگر دل باختگان
 تجاوز شده بود و از قبول ابامی نمودند و کار توپخانه از نائب
 بی استقلال ابر بود فرمودند - آری گفته اند • • • بیپ •
 کسی در مقام اقبال و ادبار • بغیر از قدرت حق نیست مختار
 یکی را ساخت با توفیق دم ساز • به پیش آرد سرفرازی - برادر از
 یکی را بی سعادت کرد بد نام • که پست روی تو ناکسی - تو نا کام
 - رفته سخن نعمت خان که بتغیر کم و زیاده بعضی فقره
 فاماسب بگذارش آمده از ملاحظه طول کلام بدینجا رسیده منقطع

ساخته بتحریر باقی حوائج نسخبر نلعه پرداخته با تمام میرساند •
چون اکثر نوکران ابو الحسن رجوع بجناب پادشاه عالمیان مأب
آورد بمذاصب مناسب و عطای خطاب عمده و نقاره واسپ وفیل و
جواهر که بتوضیح تفصیل آن نمی پردازد بلند آوازه گشتند و عیض
منهاج را بسبب شهرت آنکه او دوازده رجوع بشکر پادشاهی
دارد ابو الحسن مقید ساخته خانگ او را ضبط نموده بود و از ایمان
سواى عبد الرزاق لاری که مخاطب بمحظفین خان بود و عبد الله
خان پنی افغان با ابو الحسن نمالند لغایت اواخر شوال که مراد
از محاصره قریب هشت ماه باشد بدل و جان از طرف ابو الحسن
می گوشیدند و شرط جانفشانی بتقدیم رساندند آخر کار عبد الله
خان نیز خفیه با ارکان سلطنت حضرت خلد مکن به پیغام و پیام
دمساز و همراز گشته وعده افتتاح دروازه بر روی لشکر پادشاهی
بمیان آورد و مکرر برای عبد الرزاق لاری فرمان و قول شش هزار
شش هزار سوار با عنایات دیگر پادشاهی رفت از قبول ابا نمود بلکه
آن بی ادب و فاکیش ملاحظه آبرو و جان خویش ننموده فرمان
مرسله پادشاه را بر سر برج مورچال خود بمردم لشکر نموده از روی
بی ادبی تمام که بتحریر تفصیل آن قام را رنجه نمی دارد پاره
نموده انداخت و زبانی جا-وس که فرمان پیغام استمالت آورده
بود جواب داد که این جنگ به تشبیه بجنگ کربلا میماند
عبد الرزاق امیدوار است که تا نفس باقی ست در جرگه بیعت و
دو هزار سوار که با امام بیعت نموده آخر تیغ بر روی آن شهید کربلا
کشیدند در نیاید بلکه منجمه هفتاد و در تن سرخروئی دنیا و آخرت

حاصل نماید - اگرچه بعد عرض رسیدن انزوی اعتراف ظاهری در مورد زهی بدبخت لاری بازاری اما در باطن نظر بر پاس حق دمک او آفرین گفتند چنانچه نتیجه از نهایی مراجعات کار ملک حلالی او آنچه مظهر خواهد آمد بزبان قام خواهد داد هرچند با وجود ترددات نمایان بهادران که در پوشش مظهر آفت و مکر ایستادن خادق از چندین هزار خروطهای به از خاک و خس و خاشاک و اداختن هزاران چارهای مرده و آدمها که از لحظ و ربا مرحله پامی سفر آخرت می گردیدند و در یوزش و مرحلهها بکر می آمدند و - کبر بعد سال برآمدن دلاوران جان نثار که کار مفتوح گردیدن قلعه میرسید باز از سبب خبردار گشتن محصوران راه دشوار رفته را باسانی طی نموده جان شیرین را بتلخی ناکامی بباد مبدادند کاری ساخته نشد و قلعه بدست نیامد - اما آخر اقبال عالمگیر پادشاه غازی کار خود ساخت و بعد محاصره هشت ماه و ده روز با تردد تیغ و سنان چنانچه بمعرض بیان می آرد بتصرف - مازان کشور کشا در آمد و ابو الحسن سوخته اختر مقید گردید •

ذکر سوانح حال می و یک جلوس عالمگیر پادشاه

مطابق سنه هزار و نود و هشت هجری

اواخر ماه ذی قعدة شروع سال می و یک از جلوس مطابق سنه هزار و نود و هشت هجری بمعی روح الله خان که بواسطت و نه دست خان افغان پنی برسل و پیغام با عبد الله خان پنی نوکر معتبر ابو الحسن که صاحب اختیار دروازه مشهور بکهرکی بود ساخت بمیان آمدن پاسی از شب مانده روح الله خان و مختار خان

و نخست خان وصف شکن خان و خواجه مگام که بظطاب جان
نثار خان در جلدوی تردد یورش ها مرتعزازی یافته بود بدست یابی
زینهای آسمان رفعت بالای دمدمه و راههایی اطراف که از ضرب
نوبها شکست و ریخت بهم رسانده بود باشاره عبد الله خان پنی
داخل حصار شدند - و پادشاه زاده محمد اعظم شاه با فوج خود
طرف دروازه آمده چشم در راه فتح انبواب گشته بر فیل ایستاده
بود - درحالتی که بهادران قلعه گیر خود را بدروازه رسانده به بند
و بست نشانیدن مردم و کشادن دروازه پرداختند و صدای مفتوح
گشتن قلعه بلند گردید عبد الرزاق لاری اطلاع یافته فرصت بحثن
گم و رین نمودن احسب ذباخته از راه جوهر شجاعت و تهور ذاتی
و حق نمک بیکدمت شمشیر و بدست دیگر سپر گرفته بر پشت
احسب چار جامه سوار گشته خود را با ده دروازه نفر مقابل فوج
پادشاهی که تا بمقابل رسیدن دروازه وا نموده بودند و سیلاب فوج
پادشاه کشور کشا تمام قلعه را مرو گرفته بود رسید باز جود که دران آشوب
رفقای عبد الرزاق نیز متفرق گشتند خود را مانند قطره که بدریا افتد
پا ذره که با خورشید هم صری نماید بر فوج زد و از راه جلالت و تهوری
که بعقل راحت نداید مردانه وار دست و پا زده فریاد میزد که تا
جان دارم نثار راه ابو الحسن خواهم نمود - و هر دم قدم پیش
گذاشته مقابل هزارها که شمشیر برو میزدند با خون خویش دست
بازی می نمود - آنقدر زخم شمشیر و سنان بروی زدند که از کانه
سر گرفته تا ناخن پا زخمهای کاری بیدمار بدو رسید - اما چون
اجل او نرسیده بود تا دروازه قلعه ازک از پا در لیامده جنگ کذل

مهر و مهر دوازده نغم فقط بر چهره او رسید بعده که پوست پیشانی
 هیش چرخها و دینگی او در گرفت بلکه بر چرخ هم یک زخم کشی رسید
 و در تمام بدن زخمهای - ستاره شمار بدید آمد و اسب هم زخمهای
 در شمار برداشته می لرزید عدان اسب را با قدرار اسب گذاشته خود
 را بخود داری تمام بالای اسب نگاهداشت تا آنکه اسب او را بدانی
 که در نواحی ارک موسوم بداع نگذشته بود بپای درخت وارد دل کهن
 - ال رساند و او باتکلی آن درخت خود را از اسب انداخت تا آنکه
 صبح روز دوم جمعی از مردم حسینی بیگ را بآن سمت گذار
 افتاد بفشان اسب و علامات دیگر تشخیص شخصیت او کرده از راه
 صروت آن بیم بعمل در خون غلطیده را با اسب و یراق بر چهار
 پایه برداشته بخانه او رساندند و مردم او خبر یافته باقیام جراحتهایی او
 پرداختند - این شمه از جوهر شجاعت ذاتی او نوشته شد باقی ذکر
 انتهای نملک حلای آن بهادر شرفبرد افشاء الله تعالی بگزارش
 خواهد آورد .

بالجمله بعده که از صدای او و گیر به ابو الحسن برگشته اختار
 خبر رسید و آواز جنز و فرع اندرون و بیرون بلند گردید ابو الحسن
 بتسلی خدمت محل کوغیده از همه بحلی طلبیده وداع خواسته
 با دل باخته خود را جمع ساخته بدیوان مکان خاص خود برآمده برمسند
 تمکین خوبش نشست و چشم بر راه مهمانهای ناخوانده داشت چون
 وقت طعام خوردن او رسیده بود برای طعام کشیدن تاکید فرمود
 بعد از آن که روح الله خان و مختار خان با نام بردهای دیگر رسیدند
 بر سلام علیک زبانی بر همه سبقت نموده وقار سلطنت را از دست

نداده جواب سلام همه را باظهار خود داری و تعظیم داده بهر کدام از راه گرم جوشی و فصاحت کلام مذکرم گردید - آری عقلی تجربه کار گفته اند هرگاه صاحب ثروتان برگشته احترا را باذیل حوادث ایل و نهار سرور کار پیکار رو نماید و مقابل حملہ فلک غدار جفاکار مردم آزار و بکار زار کشد حوصلہ بردباری از دست نداده بجز خفتان رضا و حصار تسلیم چاره کار نجوید • نظم •

با نیرقضا - پیر نجوید • ہشیار • بالجمک بتقدیر چہ محرا چہ حصار
خفتان رضاگزین و حصار از تسلیم • با خیل حوادث چو بیفتند پیکار
تا اثر صبح باہم صحبت بی نفاق داشتند چون بکارل خبر طعام
کشیدن آورد از امر اذن خبز خوردن خواستہ تکلیف ہم ناک شدن
بمیان آورد بعضی بی مردتان صلاح در ماذون ساختن نمی دادند
باز مغلیہ مضائقہ نموده مرخص ساختند - مختارخان بایک دروہس
شریک خبز خوردن گردید - روح اللہ خان در یافتہ از روی تعجب
پرسید کہ ین کدام وقت طعام میل نمودن است - ابو الحسن مطلب
سوال روح اللہ خان در نیافتہ یا عمدہ در جواب گفت وقت خبز
خوردن من همین است - روح اللہ خان گفت میدانم اما در
تعجبم کہ درین حالت تشویش چگونہ رغبت بہ طعام خوردن
می نمایند - ابو الحسن جواب داد کہ مواقع طریقتہ جمہور است
کہ میگویند اما اعتقاد من بخدای کہ مرا و شاہ و گدا را آفریدہ است
و در هیچ وقتی و حالتی نظر لطف از بندہ خود باز نمیدارد و
رزق مقصوم او باو میرساند اگرچہ جد پدری و مادری بزرگنام مدام
برفراہ و آرزو گذرانند اند اما چند گاہ تقاضای مصلحت پروردگار

من درین بود که مدت هانزده شانزده سال من بلباس فقیری گذراندم باز که نظر فضل او بر من عاجز انداخت بی آنکه مرا تصور آن هرگز بخاطر گذشته باشد یا دیگر را شان و گمان آن باشد در صورت ساعت واحد ماند سلطنت برای من آماده ساخت الحمد لله هوس و آرزوی در دام نگذاشت لکنها بخشیدم و کردارها بصرف در آوردم الحال هم که مراد مکافات بعضی اعمال باشد ایستاده از من در ایام سلطنت مرزده نظر لطف از من برداشته از شکر میبخشیم که تمام اختیار مرا که امرد زیست چند سال معدود مانده بدست مثل عالمگیر پادشاه دیندار داد

• نظم •

مر ارادت ما آستان حضرت دروست

که هر چه بر مر ما میروند ارادت ارست

القصة بعده که اسب سواری طلبیده با مالهای مرورید که در گردن داشت باتفاق امرا سوار گردید - چون پادشاه زاده محمد اعظم شاه بر دروازه آمده خیمه مختصر زده فرود آمده انتظار می کشید، نرد او حاضر ساختند - ابو الحسن باظهار بهداشت مال مرورید که در گردن داشت بر آورده نذر گذراند - شاه قبول نموده دست لطف بر پشت او رده بتسلی و دلای آن بر گشته اختر برداشته بمحرمت پادشاه جهان ستان آورد - حضرت خلک مکان نیز باور ملوک که در خور سلاطین خطا بخش جرم پذیر می باشد نموده باعزاز نگاه داشته بعد از چند روز چنانچه بزبان خاصه خواهد داد بدون آنکه تکلیف ملازمت بفرمایند روانه دولت آباد ساخته فراخور احوال ضروری از خوراک و پوشاک و خوشبوئی که بفرای دل

تواند گذراند مقرر فرمودند - بعده که روح الله خان و دیگر مقصديان
 بضبط تفحص اموال ابو الحسن و دیگر نوکران عمده او پرداختند
 و بر حقیقت برآمدن عبد الرزاق مقابل نوح پاشا می و برداشتن
 زخمهای بدشمار اطلاع یافتند او را در حالتی که از خود خبر
 نداشت و رمقی باقی داشت برداشته نزد روح الله خان آوردند -
 همیشه نظر صف شکن خان بر او افتاد بفریاد آمد که این همان
 لاری ناپاک بی ادب است سر او را بریده بر سر دروازه باید آویخت
 روح الله خان گفت - و مروت که اعلا آمدن حیات او نیست بیکم
 بردن از مروت دور است - حقیقت او را عرض نمودند همین که
 حضرت خلد مکن بر مرگدشت جرأت و جلالت و انتهای شرط نمک
 حلای او اطلاع یافتند از راه انصاف و قدر دانی حکم نمودند که
 دو جراح نونگی و هندی از حضور برای علاج او آوردند و حقیقت
 زخمها و امید بقای حیات او روز بروز بعرض رساندند - و روح الله خان
 را بحضور طلبیده فرمودند که اگر ابو الحسن مثل عبد الرزاق
 لاری یک نوکر دیگر ملک حلال میداشت در تسخیر قلعه زیاده ازین
 صرف اوقات بایست نمود - بعده که جراحان تر زخمهای او اطلاع
 یافتند بعرض رساندند که قریب هفتاد زخم او بشمار می آید
 هوای آن زخم بالای زخم بسیار دارد که بشمار نمیتوان آورد - اگرچه
 یک چشم او از زخم محفوظ مانده اما شاید بطور هر دو چشم او آفت
 برسد باز برای علاج و تیمارداری او تاکید فرمودند بعد انقضای سیزده
 روز بعرض رسید که عبد الرزاق چشم او نموده بلکنیت زبان حرف
 میزند و امید رو به بهی دارد - حکم نمودند که از طرف ما بدو پیغام

رسانند که ما تفصیلات ترا بخشیدیم و سرکلان عهد بقائه نام خود را
 باد پسر و سران که قابل ملائمت باشند بفرستاد که بمنصب سرفرازی
 یابند و از طرف پدر نیز تسلیمات عفو تفصیلات و عطای منصب
 و دیگر عنایات بجا آرند و مدد که این پیغام سرایا لطف و فضل پادشاه
 خطا بخش جرم پذیر بآن بهادر نمک حلال بی نظایم رسید بلکه ذلت زبانی
 بعد تقدیم آداب شکر و سرودن جواب دادند هر چند این جان صحت
 تا حال بر نیامده اما بدین حال امید حیات داشتن خیل محال
 میباشد اگر حق سبحانه و تعالی دظهار کمال فضل و قدرت خود مرا
 حیات دوباره بخشد با این دست و پای باخته بتقدیم رسانم مرا
 نوکری متعذر و بعد از بنگه نوکری هم توانم نمود کسی که بنمک
 ابو الحسن گوشت و پوست بدن او برویش رانده باشد نوکری
 عالمگیر پادشاه نمی تواند کرد - بعد عرض رسیدن این مقل در ظاهر
 قدری اثر ملال در چهره پادشاه معلوم گردید اما از راه انصاف
 آفرین گفته فرمودند بعد صحت کامل حقیقت او بعرض
 رسانند - و از جمله اموال او که پیشه بی سعادتی قارچ رفت و
 قدری بقصر متغلبان در آمده بآبی را بدو بخشیدند و ذمه ذکر او
 بر محل بذکر خواهد در آمد .

آنچه از اموال ابو الحسن بعد تفرقه بضبط درآمد شصت
 و هشت لک و پنجاه و یک هزار هون و در کروز و پنجاه و سه
 هزار روپیه که تخمیناً زر شش کروز و هشتاد لک و ده هزار روپیه
 باشد حوای جواهر و مرصع آلات و ظروف طلا و نقره و بعضی رسید -
 و جمع دامی یک ارب و پانزده کروز و سیزده لک و کسری دام در

دفتر ثبت گردید - تاریخ فتح میر عبد الکرم که درین تردد مخاطب به ملتفت خان شد و آخر بخطاب مدرخان سرانرازی یافت و از مستعدان حضور گفته می شد (فتح قلعه گلکنده مبارکباد) گفته گذراند پسند اودان •

و بتحریر حقیقت اصل قلعه گلکنده و توصیف استحکام او ر خوبیهای آن شهر و لطافت آب و هوای آن سرزمین و حسنهای نمکین سبز فام و سیر حاصلی آن سرزبوم اگر بدان از سر رشته سخن باز میمانم مجمل می نگارم که قاعه خام گلکنده بنا کرد جلد و آبایی راجه دیورای است که سلاطین بهمنیه بعد - می بسیار بتصرف اسلام در آوردند بعد برهم خوردن - سلطنت بهمنیه چنانچه در حلد ثالث که بذکر - سلاطین ددین و بیست و یک صوبه هندوستان پرداخته انشاء الله تعالی باتمام رسد مفصل بگزارش خواهد آمد - سلطان محمد قلی نام مخاطب بقطب الملک از امرای سلاطین محمد شاه بهمنیه که حکومت گلکنده داشت بعد ملوک الطوائف گشتن موجب دکن بطریق تسلط فرمانروای انجا گردید - قلعه خام احداث کرد راجه دیورای را که بالای تپه کوه بون پخته ساخت بعده که بچند واسطه نوبت سلطنت بمحمد قطب الملک که همه اولاد او بدین لقب ملقب میشدند رسید و بر تعمیر قاعه گلکنده افزود و با بهاگمتی نام از زنهای خود محبت و تعلق سرشار بهم رسانده بموجب درخواست او بفاصله دو کوهی قلعه شهری باسم او آباد نموده مسمی به بهاگ نگر ساخت بعد از چند کاه که بهاگمتی فوت گردید و بر قبح اسم

بهنگام نگر بی برد اسم مذکور را بحیدر آباد مبدل گردانید اما در الحاق عوام احوال بهنگام نگر شهرت دارد و بسبب آنکه آن زمانه خرابات ها و مسکرات زیاده در آنجا ساخته بود و فرمانداران آنجا مدام عیاش بودند با انواع فسق علاقه تهنش می نمودند و ابو الحسن زیاده بر سلاطین دیگر بعیش و عشرت میل داشت لذا شهر مدنور بزیادتی فاسق و فجور بدنام گردیده بود بعد که تاج محمد حضرت عالمگیر بادشاه درآمد بدار الجهان موسوم ساختند و بدواز که دولت سلطنت شاه عالم رسید چنانچه بگزارش خواهد درآمد باسم درخنده بنیان در دولت ثبت گردید در گرما و سرما عوامی مبدل دارد و مدار کشت و کار و غذای آن ملک بدربج است اگر چهار ماه ایام بارش باران در ملک فروک ندارد زراعت میشود اگر یک دروز باران بشدت بارد و تالها پر می شود همان آب بزراعتها تمام حال وفا می نماید .

القصة چون سابقین بیجاپور و حیدر آباد قلعه سکر که از معموره ای مشهور آن ضلع است واقع شده و حاکم آنجا پریه نایک نام که از قوم بدترین مردار خوار دکن گفته میشد و مردمانی آنجا ارثا بدو تعلق داشت و در ایام محاصره بیجاپور و حیدر آباد با دوازده هزار سوار و پیاده بیست و سه هزار سکنه و ابو الحسن و بسن راه رسد غله رحیده مقابل لشکر پادشاهی شوخی زیاده نموده بود پادشاه اتفاق گیر در ایامی که بمحاصره گانگوده پرداخته بودند خانه زاد خان پسر ارشد روح الله خان که در شجاعت و کار ظلمی کوی سبقت از اکثر بهادرین بزم دیده آن عهد می برد برای تاخت

و تازاج و خرابی ملک پریه نایک و تسخیر قلعه - مارتعین فرمودند -
 بعد رسیدن خانه زان خان و تردد نمایان در تاخت و تازاج
 معمورهای اطراف سکر و عرصه ظهور آردن خبر تسخیر قلعه گلگنده
 انتشار یافت - آن مدنام گدنام سرانجام نیندازی خود را امان
 خواستن و اطاعت در آمدن دانسته بهزبان عجز و دواز ملتجی
 بخانه زان خان گردید - و خانه زان خان او را مامون و امید و ارغزیات
 پادشاهی ساخته بحضور معروض داشت - در ماه صفر همین سال
 پریه از قلعه برآمده مع کلید قلعه با خانه زان خان ملاقات نمود
 و خانه زان خان بانگ صلوة و اذان محمدی دران دیار که مرکز
 بگوش مامعان کافر کیش آن مرز و بوم نرسیده بود بلند آواز ساخت
 و مسجد بر بالای تپه کوه سر فلک کشیده آن قلعه بنا نهاد و
 قلعه داری آنجا را بموجب حکم حضور بدی از بند های پادشاهی
 مقرر کرده پریه را همراه گرفته بحضور آورده ملازمت فرمود - گویند
 پریه چنانچه بدی آفرینش در قوم کفار که از جمله مردار خواران
 بی اعتبار می باشند اشتهار داشت زیاده بران در زشتی صورت
 عجب کرده منظر بدهیذات واقع شده بود بخاری بود از خم نعل
 و دیگ قیر فراهم آمده به نمونه انسان مجسم گردیده اگرچه بعد
 ملازمت بتقاضای مصلحت به منصب پنج هزاره چهار هزار سوار
 سرفرازی بخشیدند اما هرگاه نگاه هریکی از امرای حضور بر می
 افتاد آن صورت مکروه او را می دید و آن مراتب منصب را بتمام آن
 زشت صورت بدنام می شنیده بی اختیار بخنده می آمد و کلمه لاجول
 بهزبان او جاری می گردید تا آنکه در اندک فرصت که بدو سه هفته

نکشد باجل طبعی بمکان اصای خود شتافت - و پسر و همراهان
 او را بمنصب زیاده از حوصله آنها سرفراز ساختند - و برای تسخیر قلعه
 ادونی که در تصرف مسعود حبشی بلیجاپوری بود غازی اندین
 خان بهادر فیروز جنگ را ۵۰۰۰۰ اول بادشاه زاده محمد اعظم شاه نموده
 مرخص نمودند - و بیست و پنج هزار سوار همراه فیروز جنگ مقرر
 فرموده نظر بر عدم پایداری و محصر فیامدن جاگیر اکثر مغلیه همراه
 فیروز جنگ مقرر فرموده تمخواه نقشب حکم نمودند - و از عقب
 فیروز جنگ بادشاه زاده محمد اعظم را با چهل هزار سوار و توپخانه
 دیشمار برای پشت گرمی فیروز جنگ مرخص ساختند و خود
 بدوات بافروشکوه عالمقانی بعد از نند و بست نواح دارالجهاد
 حد در آباد اوائل ربیع الثانی رایت ظفرآیت طرف ظفرآباد
 بر افراشتند - بعد رسیدن بظفرآباد بیدر ابوالحسن را که برای فرستادن
 درایت آباد همراه جاسپار خان مقرر کرده بودند و انایت حال
 بسبب بعضی موانع در رکاب همراه بود بقلعه مذکور روانه ساختند -
 و مکرر برای سرانجام دادن ما بحتاج آنچه مرغوب طبعیت
 ابوالحسن باشد تاکید فرمودند - و اوائل جمادی الاولی در سواد گلبرگه
 شرف نزل فرموده بعد زیارت حضرت محمد محمد گیسو دواز
 قدس سوره هفت مقام نموده متوجه بلیجاپور گردیدند - و آخر ماه
 مذکور حوالی بلیجاپور مضرب خیام ظفر انجام گردید - از آنکه شهر و
 نواح بلیجاپور که بسبب حوادث لیل و نهار چنانچه بتذکر در آمده
 ویرانه و خرابه محض گشته بود حکم چهارنی و تعمیر عمارات و
 دایهای شکسته مکنه آنجا نمودند *

دکتر عواض - آل - بی و دوم خلوص خادمگان مطابق

سنة هزار و نود و نه هجری

بعد از آنکه پادشاه زاده محمد اعظم شاه وقت عبور بقصد تسخیر قلعه
ادهونی نزدیک قلعه ملکانو (۱۰) که از جمله قلعه‌های قلب مشهور
تویع بیجاپور است رسید و شنید که قلعه دار آنجا مرده است و
محصوران آنجا طفل خرد سال او را که از طرف بیجاپوری حارس
بود قلعه دار قرار داده اند حکم محاصره آن نمود - محصوران چند
روز دست و پای لاجمل زده آخر مع کلید قلعه آمده رجوع
آوردند بعد عرض آن قلعه را باعظم نگر موسوم ساختند - و بسبب
رمدن ایام برشکل بموجب حکم پادشاه زاده همانجا چهارونی
فرمود - و خان فیروز جنگ بعد رسیدن بیای قلعه ادهونی اول
بمسعود نا محمود که از حبشیهای کهن سال بیجاپور بود پیغام
اطاعت و عاقبت اندیشی نمود آن پیر نابالغ سر از قبول امر پیچید
بعد که فیروز جنگ بناخت و تاراج آن ولایت پرداخته به پاش
بردن مورچال و دواندن نقب و اسیر نمودن و کشتن جمعی که از قلعه
بشوخی برآمده دستگیر می گردیدند شروع نمود و کوشش و کشتش
بسیار و تیرندهای دمایان و یوزشهای بهادرانه بظهور آمدن مدهوش
بپهرده کوش پنبه غفلت از گوش بر آورده از راه عجز پیش آمده
قلعه را بتصرف بندهای پادشاهی در آورده از جمله حلقه بگوشان
درگاه گردید و فرزندان خود را روانه حضور لامع النور نمود و خود

اتماس معاف فرمودن ملازمت و عدم اختیار نوکری در میان آوردن از راه فضل قبول فرمودند - بعده که خبر صحت کامل عبد الرزاق لای بعرض رسید حکم بتمام صوبه دار صادر شد که عبد الرزاق را مستقال ساخته روانه حضور نماید - عبد الرزاق بعد از عدم قبول اتماس نمود که امید و ارم مرا مع اطفال روانه بیت الله سازند که بعد حصول سعادت طواف حرمین بوطن رفته بدعای ازدیاد عمر پادشاه مشغول باشم بعد عرض فرمودن مقید ساخته روانه حضور نماید و بروز جنگ اطلاع یافته شفیع او گشته نزد خود بدلاسی تمام طایفه چاند گاه با خود نگاهداشته بدلدیری او پرداخت بعد یک مال بقبول منصب چهار هزاره هزار سوار بجزیه بدهای پادشاهی درآمد .

ذکر سوانح سال سی و سه از جلوس خلک مکن طابق

سده هزار و صد هجری

در آغاز سال سی و سه از جلوس فرزندان سیدی مسعود مع کلید طلای مرسوله فیروز جنگ بحضور رسیده ملازمت نمودند و هر یک بمنصب لائق - رفرازی یافته مورد عذایات گرفتار شدند و سیدی مسعود را - الیانه - قمر فرمودند - خان فیروز جنگ را نیز بعد بحضور رسیدن بعلمایات و اضافه هزاره سوار و دیگر رعایت مفتخر ساختند - سعادت خان عرف محمد مراد حاجب حیدر آباد اگرچه از خانه زندان عقیدت نشان و ندویان جان نثار پادشاه بود اما چون در ایام حجابت از راه لیک سرشتی که داشت بامید عفو تقصیرات ابو الحسن ترحم بحال او نموده در بعضی مقدمات

نمیخواه که آتش آبرویی زیاد نسبت بازو مبارک آید در اخلاقی در سه
مقدمه خان مریض حضرت خلد مکن از ظهور آمده بود از آن جمله
فرمان دادن بدیغ خطیر برای منتهای مردود نابکار که از خارج بجمع
مبارک رسید و سعادت خان بحضور معروض گذاشت و بکند و
مقدمه دیگر که بدو رشاد فرموده بودند در تقدیم آن کوشیدن از آئین
مریت دور دانست بظاہر آن بعد فاج گلمکند که بحضور رسیده ملازمت
نمود بهای اعتراض آمد و مدعی (۱۱) سوار از منصب او کم و از خطاب
بر طرف فرموده هشتاد هزار روپیه از جمله مبلغی که در ایام
حجابت یافت بود بعد از ملازمت بعرض رساند باز یانت فرمودند
اما ۱۰ عدد خوانچه جواهر که قریب ده لک روپیه مالیت منجمه
زر بشکش بحسن تدبیر چنانچه بگزارش آمده بلا قید قیمت
بجایبازی تمام سرمهر نزد خود نگاه داشته بود و در ایام کم توجهی
پادشاه هر چند خواست تحویل متصدیان جواهر خانه نماید آنها
در گرفتن خزانها بلا دست آویز سر رشته که لازم ملزوم دفتر دیوانی
می باشد بل حکم و بیعرض عذر می آوردند و محمد مراد از راه
ناموائقت ایام اعتراض بعرض آن جرأت نمی نمود و نهایت
وسواس باز پرس آن داشت و شب و روز از اندیشه مثال کار آن
متزلزل خاطر می بود چنانچه برین مذکور یکسال گذشت آخر متصدیان
جواهر خانه بعرض رساندند که محمد مراد ده عدد خوانچه جواهر که
نقش مهر موم آن پیدا نیست و دستاویز میاده آن بمهر متصدیان

ادو الحسن ندارد بهجواهرخانه می سپارد پادشاه از راه فضل و خانه را به
پروای فرمود که درین ملاه خاطر ما از طرب عدم خیانت محمد مراد
جمع است چون از خانه زادن واقعی ما است و در دوش و گذار ما
نازی شده از آنکه در حجابت خاف بری می ما زو به ظهور آمد چشم
معانی ضرور بود چنانچه همان روز که او را بحال می نمود خواهانند
که بخطاب مرشد قلی خان که پدر او بدان مخاطب بود سرفرای
بخشدا عرض نمود که چون از ما خانه زادن که گذر خط می میزد
و بمنزل خطاب پای اعتراف می آئیم مدت باید ده تا اصل سم در
السنه زبان زد گردد گمنا باشد و خون را قابل خطاب پدر هم می
دانم امید واره از راه فضل بر اسم خانه زان خطاب عطا شود تبسم
نموده قبول فرمودند *

چون مکرر اوراق مدت همراه محمد مراد خان بود و بروع
و اطوار او محرومیت تمام داشت و مطلع بود برینکه هر چند
بعضی همدمان اندرون و بیرون با او گفتند که جواهر و مروج آلات
خوافچها را عدد شمار بحال داشته با جواهر کم قیمت عوض ده این
آن بزرگ مندر نظر بر امانت ولی نعمت راضی نشد و اصلا تصرف
و خیانت درو ننمود - و مکرر از زبان او شنیده که حق سبحانه تعالی
از برکت همان پاس امانت و عدم خیانت در چندان ایام که ملاحظه
کلی آبرو بحال زماندن در میان بود از شر و ضرر چندان بار بر من
محفوظ داشت *

چون ذکر دیانت بمیان آمده کلمه چند از آن بزرگان خانه صدق
بیان میدهد - هر چند بسبب از قصد بیستایی بن زنه و

صاحب غرضان سوخته روزگار که از پیروی نفس شوم حق بجانب
 آنهاست هیچ احدی را متدین نمیدانند و دیانت و امانت داری
 را فعلاً ندو میدانند اما بر عقلایی صلاح شعار عاقبت اندیش
 ظاهر است که زیر آسمان برای انسان هیچ خصلت محمود به از
 امانت و دبانب دیست و برکت و عزت و آبر و ترقی و پایداری
 در است و خاصی بازخواست داری و عاقبت بخیری خود و مرزندان
 در دیانت و کم ازاری خلق الله است • بیت •

آسمان باران نیت توانست کشیدن • قرعه فال بنام من دیوانه زدند
 اما بشرطیکه امانت داری او محض برای رضای خدا و عدم قصد
 ایذا و فرسندن مضرت بخلق الله و نظربرای آباد کاری ملک باشد
 نه آنکه برای خوشنودی مخلوقی خلقی را زیر تیغ کشیدن و از
 باز پرس روز جزا نیندیشیدن • بیت •

امین باید از دور اندیشد • نه از زجر دیوان و رفع هلاک
 و الا نه جعی که برای نفس پروری خود یا برای خوشنودی مدیر
 و وزیر ظلم و تعدی بر رعایا می نمایند حق سبحانه تعالی همان
 مخلوق را بر آنها گمارد که دماغ از دمار آنها برآرد - بدین تقریب جمعی
 که از جمله پیش آوردهای حضرت خلد مکان و امرای عالیشان آن
 عهد که بدین صفت موصوفند هر چند بتعداد همه آنها نمیتوان
 پرداخت اما چندی که مشهورند و مسود سوانح بر احوال آنها
 اطلاع دارد بزبان خامه میدهند •

ابتداء بعد عاقل خان خوانی امانت خان بود که با وجود
 اختیار نمودن کار و بار روزگار فقیر وضع زیست می نمود چنانچه

قلوب سابق بگزارش آمده مدام جذب قلوب زیردستان و رعایت حال مستمندان را بر کفایت و گردآوری مال پادشاه رجحان میداد از جمله نیکنامی احسان او که در باره رعایای مالگذار و زمینداران صوبه خجسته بنیاد و خاندیس و غیره در ایام دیوانی دکن بکار برده معاف نمودن ده دوازده لک روپیه است که بابت باقی سنوات بر ذمه رعایای سقیم حال طلب سرکار بود و هر سال منصبداران و اعدیان منصوب کرده دیوانیان برای وصول آن می رفتند - و دام و درسی وصول ناهوده مبلغی موقوفانه برای خورگرفته طومار ندارد نهشته آورده بدفتر رجوع می نمودند - بهمین دستور مبلغ کلی پیشکش بر ذمه زمینداران نادر بود که بوصول در نمی آمد و بوسیله تعلقه تحصیل آن منصبداران و دیوانیان جز صوچات متمتع میگردیدند یک دلم معاف نمود - روزی بخدمت خاد مکان تقریبا صفت امانت و دیانت بمیان آمد و خلد مکان زبان بوصف امانت خان کشاکش او التماس نمود که مثل من خائن دیگری نخواهد بود که هر سال چندین لک روپیه من ولی نعمت را برعایا و عمال که باقی دار بدزدند مراف می نمایم و امید عفو از پادشاه خطا بخش جرم پوش دارم فرمودند ما معاف نمودیم و میدانیم که شما خزانه دنیا و آخرت ما را معمر میسازید - اما روزی رشید خان دیوان خالصه که با امانت خان پارگ سوی مزاج همچشمی داشت پروالهای معافی جزیه را که امانت خان با دمت آریز های مختلف بهنود نوشته میداد و پادشاه را در اجرای جزیه نهایت تنقید بود از نظر گذرانیده عرض نمود که از نصف هنوز بیشتر را امانت

خان سند عدم مزاحمت جزیه داده خلاف مرفعی بظهور آمد و با امانت خان فرمودند که در مقدمات دیگر مالی و ملکی آنچه سند معافی به مردم میدهند مختارند اما جزیه که بهر دوشواری برگزار جاری ساخته ایم معاف نمودن آن بدعت و باعت برهم خوردن بقدریست جزیه میگردد - ازان روز امانت خان دست از معاف نمودن جزیه باز کشید و تمام عمر سوای رخت غریبانه و پاجامه گذاشت مدفید نمی پوشید و کفیز در خانه نگاه نمیداشت - و دیگر حسن صفات آن سید والا نسب بسیار است و از اثر خوبیهای او بچهار واسطه فرزندان او بقرب و آبرو دیوانی دکن و دیگر خدمات عمده بلا تفرقه حادثه روزگار که کمتر باو در متصدی پیشهای مردم آزار اتفاق افتاده لغایت حال که سنه هزار و صد و سی و پنج باشد سربراه می نمایند *

دیگر حاجی شفیع خان سبزواری از دیانت دارهای واقعی بود اما در سلوکی که با همچشمان پیش منصب و رعایای سخت واقع شده بود لهذا آخر مغضوب و بی منصب گردید *

بعده میرزا یارعی که از پیش آوردهای حضرت خلد مکان بود دیانت او بمرتبه بود که هر چند می خواستند او را بعطای اضافهای پیاپی و خطاب بر دیگر همچشمان امتیاز بخشند از قبول ایا می نمود اگرچه از ابتدا به پیشکاری بخشی گری مامور بود و خدمت ماموره را باستقلال تمام سربراه می نمود مگر بسخت گیری و وقت زبان زد مردم شده بود و بعد کارش تمام کار خلق را جاری می نمود اما آخر کار در همه امور ملکی دخیل

گردید و مدت مدید داروغگی ذاک ضمیمه خدمات دیگر داشت و در داروغگی کچهری تا عین میوزا یارعلی برکل اسناد پادشاهی نمی شد هیچ سند جاری نمی گردید . بچشم پوشی و حسن نیت در اجرای کار خلق می نوشید - و در عرض چنان گستاخ بود که روزی جوان امری را برای منصب اسناده کرد پادشاه فرمودند که خورد سال است در جواب التماس نمود - تا جاگیر یافتن داخل بندهای پادشاهی ریش مفید خواهد گردید - روزی پادشاه اولش میوه برای او فرستادند روز دیگر که بمجرا آمد تسلیم عطای اولش از خاطر او زنت خلد مکان این معنی را دریافته بتقریب استفسار مرز آن بیک او دادند پادین رفته بعد ادای چهار تسلیم مقرری چهار تسلیم دیگر بجا آورده عرض نمود که این تسلیمات سجد سهر است - از چنین مرضیهای مکرر پای اعتراض آمد چنانچه یک روز بتقریب ادای شهادت تورانی در مقدمه شرعی بعرض رساند که این تورانی است شهادت او چه اعتبار دارد خلاف مرضی بظهور آمد و فرمودند که پاس ادب این معنی را منظور نداشت که ما هم تورانی ایم •

دیگر از جمله متدینهای واقعی قاضی القضاات شیخ الاسلام پسر قاضی عبد الوهاب بود برخلاف طریقه پدر و برادران بلکه نسبت با کثرت قضاات این زمان بکمال بی غرضی و دیانت تذقیح قضایا می نمود و نظر بر فساد زمان که بیشتری به بیند دروغ ادای شهادت می نمایند بعد گذشتن شاهدین کمتر حکم اثبات حق می نمود و تا مقدور می گوشید که مدعی و مدعی علیه باهم صلح نمایند •

دیگر از جمله امرای عالی نسب محمد یار خان نبیره
آصف خان است که باین صفت محمود و دیگر حسن صفات
موروث است *

بعد ازان فاضل خان خانسارمان خرامانی که مدتها دیوانی
تن نبذ - بربراه نموده تن باخذ رشوت نداده به نیکنامی خدمات
موجوه را سرانجام داد *

دیگر شجاعت خان صفاهانی که از حسن دیانت و صفات
کم آزاری خلق غائبانه که پادشاه او را ندید و از جمله متعذبهای کم
منصب احمد آبک بود بپایه پنجهزاری پنجهزار سوار و صوبه داری
احمد آبک و اجمیر و جودهپور ضمیمه هم مرافقازی یافت و در
مقدمات جزئی و کلی دست طمع دراز نمود *

بعده اعتماد خان عرف ملا طاهر که از جمله رفقای شجاعت
خان بود او نیز از پایه دیوستانی غائبانه بپایه دوهزاری و متصدی
گری بگذر سورت و دیوانی احمد آبک که مدتها داشت رسیده
علم شهرت بمرتبه برافراخت که نزد پادشاه نهایت آبرو و اعتبار
داشت - و در گرد آوری مال پادشاه باین حد تقید داشت که
بعده آقا محمد زمان نام برادر حقیقی او که تجارت می نمود
از ایران آمده در خانه اعتماد خان فرود آمد و عشر مال تجارت برادر
را که درصد روپیه می شد نمیخواست معاف نماید حساب نموده -
خواست که از طرف خود در سرکار واصل سازد - آقا محمد زمان اطلاع
یافته مانع آمد و عشر مال خود را ادا ساخته آزرده گشته برخاسته
با احمد آبک رفت - تا حالت نزع اعتماد خان روی برادر ندید *

دیگر عنایت الله خان که از نجیبی کشمیر بود و آردی
رفته مردم کشمیر بسبب حسن خدمت و امانت او که در
دیوانی و دیگر خدمات بتقدیم رسانده بحال آمد و از منصب
جزر روز بروز بر آردی او می افزود و پادشاه بمرتبه در پرداخت
و خاطر داری او متوجه بودند که روزی میان مردم جمده الملك
اسد خان و عنایت الله خان بر سر خیمه و جای مثل گفتگو
و برخاش بمیان آمد و مابین هر دو ماده یید مرغی بهم رسید حضرت
خلد مکان جمده الملك را فرودند که بدیدن عنایت الله خان
رفته عذر بخواهد *

و دیگر از جمله خاندان نا نام و نشان اشرف خان و عبدالرحمن
خان و حاجی عبد الرحیم خان پسران اسلام خان که بخدست
بخشی گری و دیگر خدمات سرفرازی داشتند به نیکذامی و دیانت
زیست نمودند *

همچنان مخلص خان یسرفشکن خان نذیر قوام الدین خان
که در استعداد نظم و نثر طبع عالی داشت ببدنامی اخذ کار سازی
تن نداده ازین جهان فانی مرحله پیمای سفر آخرت گردید *

دیگر امیر خان عرف میرو عبد الکرم بهمنی که از مستعدان
روزگار و پیش آوردهای خلد مکان بود *

همچنان حمید الدین خان پسر سربره خان کوتوال ركب
در زمرة دیانت پیشگان محسوب گردیده اند *

و عبد الرحیم خان بیوتات و میر احمد خان که برادر هم
گفته می شدند جامه نیکذامی و دیانت پوشیدند اما در

بعضی مقدمات به سخنی زبان زد گردیدند *

و از مقصدی پیشهای کم منصب عبد الوهاب استرآبادی که دیوان حیدر اباد بموده بودند دیانت دار و قوی بود و سوای نام بردها بسیار از تربیت یاندهای حضرت خلد مکنند که جامه ذیل انجاسی این صفت محمود پوشیدند اگر بتعداد همه آنها پردازد از سر رشته مطلب باز می ماند اما از زبان مردم روزگار هیچ احدی نجات نیافت و فی الحقیقت بی عیب ذات حق است *

درین ایام حادثه خانه برانداز طاعون و وبا که از چند سال در ملک دکن تا بندر سورت و احمد آبد پشچیده بود در بیجاپور و اردی معلی بشدت تمام فراگرفت - و کار بجائی کشیده که چون هر یک از افراد انسان جان خود را در معرض تلف می دید کار ازان گذشته بود که بفکر ماتم خویش و تیمار پردازد و سیه کانسه مهمان کش فلک خواست که یکبار تخم انسان را از مزرعه دنیا بر اندازد و باد صرصر فنا چنان بفکر قطع شجر حیات هر ذی حیات افتاد که می خواست نخل نشو و نمائی همه را از صفحه روزگار بر کند همینکه اثر دانه طاعون برابر عذاب و کنار در بغل و زیر بناگوش و در کش ران ظاهر میگشت یا در حلقه چشم سرخی حرارت تب وبا معلوم میکردید بر وارثان او فکر کفن و دفن واجب می شد - از جمله مردم غیر مشهور و نامرادان بی بضاعت هزارها در محل و بازار جان میدادند و کمتر کسی را کفن و قبر میسر می آمد - از مردم نامی که بوسیله اجل ناگهانی و با رغبت هستی ازین جهان فانی بر بستند پرستار خاص اورنگ آبادی

محل و فاضل خان صدر و محمد راج که بنام پسر جسوفت - سنگه
بیگمان در محل پرورش داده بودند با جمعی دیگر از مردم آمده
بشمار آمدند تاریخ غلبه ابن مرگ ازبوه یافته اند * مصرع *
• قیامت بود یا شور و نا بود •

و ابتدا از سنه بیست و هفت سال جلوس چنانچه گزارش آمده
شروع شد و انتها بهفت و هشت سال کشید بالجمعه بالتاماس بعضی
عمدهای حضور از بیجاپور طرف اکلوج کوچ فرمودند و بهاره
تفاوت در وبا بهمرسید •

ذکر سوانح سال می و چهارم از جلوس خلد مکان

مطابق سنه هزار و صد و یک هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه را با جمعی از مرام نامی و
امرای کارزار دیده برای تنبیه و استیصال که از بد سگال طرف
یهادر گده و گلشن آباد و فیروز جنگ را با فوج شایسته برای تسخیر
قلعجات محمت راجده و غیره روانه فرمودند و مقرب خان عرف
شیخ نظام حیدر آبادی را با برخی از بندهای روشناس برای تنبیه
سایه های بد اساس مرخص ساختند و هر یکی برای ظاهر ساختن
جوهر تردد خود در تقدیم خدمات مامور میشویدند تا آنکه مقرب
خان که در فنون - پناه گری و کار طلبی از مبارز پیشگان مشهور دکن
بود بتسخیر قلعه پرناله نزدیک کولا پور رسیده جاسوسان راست
گفتار برق رفتار اطراف و گفتار آن دیار برای خبر آوارگی کفار
خصوص اطلاع مکان سنبهای بد کردار که در طغیان افعال ناشایسته
و برابر موزنی تراز سیوای جهانی پدر خود بر آمده خود را

بمذیبهای سوانی ملقب ساخته علم شهرت بدنامی زیاده از آبای
ملعون خویش بر افراشته بود تعیین نمود از اتفاقات آن بد اصل
از سل مکان خود که راهدیری باشد پراکنده گشته پناه بقلعه
کهنه برده بعد خاطر جمع از سرانجام ذخائر و دیگر بند و بست
اطراف بر اهنهائی طالع واژگون که از رسیدن افواج پادشاهی
غافل بود باران سیر و غسل آب مان گنگا که نزدیک حد پرکنه
سنگمیر یک منزلی دریای شور واقع است در دره کوههای قلب
دشوار گذار که کبکلس دیوان ناپاک آن سگ نابکار در اینجا عمارت
عالی پر از نقش و نگار و باغ پر از اشجار ثمردار و لاله زار احداث کرده
بود باتفاق کبکلس و عیال و ماهو نام پسر بد سگال و جمعی از
هوا خواهان دیگر و دوسه هزار سوار بی خبر از اندیشه شاهین قضا
و قدر رسیده بعد فراغ غسل نظر برفاب مکان و راههای پرتعب سرا پا
نشیب و فراز و تراکم اشجار خار دار در اینجا توقف ورزیده بود از آنکه
خلاف طریقه پدر جفا کار بخوردن شراب و صحبت مه جبینان لاله
رخسار رغبت تمام داشت بعیش پرداخت هر کارهایی بادبیمای
تیز رفتار مقرب خان رسیده از غفلت او در شغل لهو و لعبه که خانه
ویران کن ظالمان بد عاقبت است آگاه نمودند مقرب خان باران
قلع ریشه آن شقی امین ملاحظه جان خود و مکان قلب ننموده رستماده
کمر همت بسته از کولا پور که بنگاه او بود تا مکان آن کافر بد مآل
جهل و پنبه گروه مسافت داشت با دو هزار سوار یک تاز و هزار
پیداد قدر انداز جان باز انتخابی روان شد - باوجودیکه همراهان مانع
آمده از قلب راه آگاهی داده گفتند که مابین راه چندین کتل

سربلک کشیده مثل انبا کهنه و غیره درهای قلب واقع شده اگر بی
چهل پیاده بی یراق سرور گرفته بانداختن سنگ هرگزند عبور
فوجهای کلان خیال محالی است - آن تهر پیدش جلاوت کیش بقصد
جهاد و آزادی آمده اگر بران کانر غالب آمده کامروا گردیده در جرگه
عازبان عام شهرت خواهم برافراشت و اگر قضیه وارگون گردید از
درجه شهادت بی نصیب نخواهم گشت سوار شده بطریق یندرطی
مسافت دشوار گذار نموده ببعضی مکانهای قلب که میرسید اول خود
پیاده میشد بعده همه همراهان رفاقت می نمودند و مانند برق ازان
تذکفای پر از اشجار میگدشتند تا نزدیک آن اجل رسیدند برگشته
طالع رسیدند - گویند بعده که هرکارهای آن سگ نابکار او را از رسیدن
فوج پادشاهی که باصطلاح مرهتھا فوج و لشکر مغل نامند خبردار
ساختند آن سر مست باد غفلت و ناکامی بگمان آنکه رسیدن
افواج مغل درین مکان توهم محض و تصور باطل است در عالم
غزور و نخوت که نشه سرشار باد خانه بر انداز علاوه آن گردیده بود
حکم قطع زبان هرکارها فرمود و اصلا بفکر تهیه سواربی و مواجیل
بستن پرداخت تا آنکه آن بهادر جلاوت پیدش با پسر و برادرزادها
و ده دوازده نفر از خویشان شجاعت شعار و دو صد سه صد سوار
دیگر برق کردار با شمشیرهای برهنه بر سر آن خون گرفتگان
هوش باخته رسید و آن سر مست نشه بیخودی بعده که کار
از دست رفته بود باتفاق فوجی که همراه او بود و بیشتری روپوش
گردیده بفکر کمر بستن و یراق برداشتن پرداخت و کبکلس و زیر او
که از همدمان و ندیمان شجاعپ نشان فدویت کیش او گفته

می شد او را به پش پست خود داده با جمعی از مرهتهای نامی
 بمقابله پرداخته پیش قدم گردید - و در آغاز دار و گیر تیری بر
 باری او رسید که دست راست او را از ترفه بار داشت از اسب
 افتاده فریاد می زد که من ماندم و سنبها که در فکر فرار بود
 او نیز از اسب چسته گفت پانچی من هم ماندم - و همینکه
 چهار پنج مرهته از پا درآمدند باقی مردم سنبها رو بفرار آوردند و
 کیکلس دسگیر گردید و سنبهای برگشته اختر خود را بپناه
 عمارت بتخانه رسانده پنهان و محصور گردید - بعد جست و جو که سراج
 او را یانند دست و پای حاصل زند گرفت آخر چند کس از نا کسان
 خویش بکشتن داده او نیز مع عیال و پسر خرد سال ساهو نام
 گرفتار در پنجه تقدیر گردید و جمله از مردان و زنان بیست و
 شش نفر مع ساهو نام پسر هفت هشت ساله و دو زن دیگر اقربا
 و همدان صاحب مدار سوای رام راجه نام برادر خرد او که در یکی از
 قلعهها بطریق قید نگاهداشته بود محقید و دسگیر گشتند - و همه را دست
 بسته موکشان تا پای فیل سواری مقرب خان آوردند با وجودی که
 در آن فرصت ریش تراشیده خاکستر بر روی مالیده تغیر لباس داده
 بود بعلامت آنکه مالک مروراید از زیر رخت - او نمودار گردید
 و نشان یاقوت سواری او که خلخال طلا در پای اسب بود
 شناختند او را بر فیل سواری خویش ریخت ساخت بعده بعضی
 را مع طوق و زنجیر مکافات اعمال بر فیل و جمعی را بر اسب سوار
 نموده نظاره فتح نواخته کامیاب گشته اسیران را از انجا بحزم و احتیاط
 سپاهانه بر آورده رویه بنگاه خود آورده حقیقت بحضور معروض داشت -

قبل از آنکه عرضداشت مقرب خان از نظر بگذرد از زبان مذهبیان و
جاسوسان معتبر بعرض رسید و این مژده روح پرور باعث فرحت
و شادی عالمی و خوشوقتی و سرور برزا و پیر خیمه گردید - و
در همان زودی خبر نزدیک رسیدن مقرب خان با امیران معروض
گشت - فرمودند دو گروهی اکلوچ که حضوت خلد مکان تشریف
داشتند توقف ورزیده باتفاق حمید الدین خان نایب کوتوال که
باستقبال فرستاده بودند زباده از شمار لکها مردم که برای
تماشای آن شقیان بدعاقبت برآمده بودند آن مدبران تیره روزگار را
بدستور ایران تخته کلاه نموده و لباس مضحکه پوشانده همه را
باجای عقوبات در شکنجه عذاب سرا پا صواب درآورده بدان خواری
و زاری در چشم نظارگیان و انبوه خلایق شکر سواره جلوه داده دهل
کوبان و نغز زنان شهید کزان بلشکر در آوردند - و غریو کوس
شادیانه که عالمی بر این امید سرا پا گوش بود بنوازش درآمد - و
خریش و خوشوقتی این مژده که غمزای دل چندین لک هندو و
مسلمان که سوخته آتش بیداد آن کافر فاجر باغی طاعی بودند گردید
و اثر فرحت جان فزای روح پرور آن بفلک برین رسید - گویند دران
چهار پنج روز که خبر نزدیک رسیدن مقرب خان رسیده بود از زمان
مستورات گرفته تا مردان دست و پا باخته از خوشوقتی این خبر
خواب ننموده تا دو منزل بتماشا برآمده شکرگویان استقبال نموده
بودند - و در هر قصبه و دیهات سر راه و اطراف هرجا خبر میرحید
دهل شادی نواخته می گردید و هرجا گذر می نمودند دروادم
پر از زن و مرد گشته شادی کنان تماشا می کردند و بقصد سیر و

تفرج شرط استقبال و مشابعت بجای می آوردند و چند روز و شب برای عالمی شبها شب بمرات و روزها روز عید بود - القصه بعده که آن - زوار قتل و زجر را با همراهان بدان فضاحت و رسوائی و عذاب آوردند در وقتی که پادشاه دیوان نموده بودند و از سلاطین و امرا و خلائق خاص و عام جمعی آمدند حکم شد که آن گروه شقاوت پزوه را پایی تخت آورد، حاضر سازند و حضرت خلد مکن از مشاهده آن شر گویان از بالای تخت فرود آمده دو رکعت شکرانه ادا نمودند - گویند در آن حالت کبدلس بد بخت که در شعر گفتن هندی طبع موزون داشت با وجودیکه سرو گردن و همه اعضای او در شکنجه عذاب بود سواي چشم و زبان او قادر بر حرکت نبود از مشاهده آنکه پادشاه عالم ستان از راه عجز و مرادگندگی و نیاز بدرگاه بی نیاز از تخت فرود آمده بدایي دو رکعت شکرانه پرداخت با اشارت چشم و زبان منجربا مخاطب ساخته بدیهه شعر هندی بدین مضمون ادا نمود که ای راجه از دیدن تو بادشاه عالمگیر را با چنان فرو حشمت طاقت تخت نشینمی نماند و بی اختیار گشته از برای تعظیم تو از تخت برخاسته فرود آمد بعد از آنکه بزرگان خانه مکافات فرستادند اگرچه بعضی هواخواهان رکاب مصلحت صواب دران دانسته بودند که آن تیره بختان را بجان امان داده کلیدهای قلعات را از نزد منصوبان او طلبیده جا بجا قلعه داران تعین نموده آنها را در قلعه محبوس ابدی سازند اما چون آن تبه کاران دانستند که آخر کار سر آنها بر دار جزا جلوه گر خواهد گردید و اگر بانواع ذلت و خواری محبوس و مایوس و محروم از لذت زندگانی مانند هر روز برای

آنها مرگ تازه خواهد بود هر دو بد مآل تیره روزگار زبان بواژ خوانی
 حرفهای ناشایسته و کلمات لغو دراز نموده آنچه می خواستند در عالم
 هرزه گوئی نسبت به بند های درگاه عالم پناه و مقربان حضور می
 گفتند و مشیت الهی بران رفته بود که ریشه فساد آن بدنهادان
 از ملک دکن کنده نگردد و پادشاه باقی عمر عزیز دران مهم و نفعه
 گیری صرف نماید غیرت پادشاه تغافل ای آن نمود که فرصت داده بقطع
 شر و حیات آن ملعونان و قلع بیخ فساد آن ناکسان بدین پنداشت
 قلعبات باز دگ توجه بتسخیر خواهد در آمد راضی بدان قول
 امان و طلبیدن کلید قلاع نگردیده حکم فرمودند که ابتداء زبان
 هر دو ملعون را از دهان بر آورده از ناسزا گفتن کوتاه سازند بعد چشمهای
 آن خیره چشمها را از کاسه سر بر آرند بعد ازان با ده یازده نفر
 دیگر یا انواع عقوبت بسزای کردار رسانده پوخت کلهای سنبهای
 جهنمی و کیکلس را پر از گاه نموده در همه بلاد و معمرورهای
 مشهور دکن با ساز نقاره و سرنا و نفیر تشهیر نمایند آری سزای
 مقصد بیشکان مردم آزار جفاکار بد کردار همین است - و ساهو نام پسر
 هفت ساله آن بد فرجام را با چند نفر دیگر از رجال آن طائفه
 بد سگال جان بخشی فرموده حکم نمودند که اندرون احاطه گلال
 بار نگاه دارند برای تربیت او موکلان فهمیده کار تعین نمودند و بمنصب
 هفت هزاری سرافرازی بخشیدند و دیوان و بخشی او بتجویز
 مقربان حضور جدا مقرر کردند که آخر مار کشتن و بچه مار نگاه داشتن
 و آتش فرو نشانیدن و اخگر گذاشتن ثمره اش بعد واقعه خلد مکان
 چنانچه بر محل بگزارش خواهد در آمد بظهور آمد بفرحواي اینکه *

بود مخاطب بخان عالم ساخته هزارى هزار سوار اضافه عطا فرمودند و چهار پنج پسر و برادر زاده ها خان زمان را بخطاب منور خان و اختصاص خان و غیره ديگر عنايات سر بلندي بخشيدند و همه منصبداران متعينه همراه خان زمان خان را موافق مراتب اضافه مرحومت نمودند و سه روز شادبانه فتح نواخته ده هزار رويده براه خدا برآورده براى خادمان حضرت سيد محمد گيسودراز فرستادند و در همين ايام خبر عارضه چشم غازى الدين خان بهادر فيروز جنگ و رفتن نور باصرا او بعرض رسيد و باعث بيدماغى حضرت خلد مكن گرديد و افسوس بسيار نموده كمال تجويز كار براى علاج از حضور روانه ساختند - درين اوان معروض گرديد كه قلعه راجكده كه از قلمهاى حاكم نشين سيوا و سنجها بود و بسعي بسيار بهادران جان باز بتسخير در آمده بود و ابو الخير خان پسر عبد العزيز خان را كه از غلامان و تربيت يافتهاى خاندان بيزم خان خان خانان گفته مى شد و بچهره رشد شجاعت و مدد طالع بپايه سه هزارى رسیده مدتي قلعه دارى قلعه خيبر نموده تردد نمايان بظهور آورده بود نظر بر اينكه پدر او در فن قلعه دارى ممتاز بود بقلعه دارى راجكده مقرر ساخته بودند درينوا قبل از انتشار خبر دستگير شدن سنجها فوج اشقيا اطراف قلعه مذكور رسیده باظهار غلبه و تسلط بابو الخير خان پيغام خالي نمودن قلعه دادند آن بى چهره كم اصل باوجود نزديك بودن لشكر فيروز جنگ دل و استقلال باخته اميد رهاى از جنگ آنها محال دانسته قول امان جان و مال و عيال خواسته وقت شب مع دو سه دولي سوارى زنايه كه باقى همه مستورات

همانکه بودند و چند بقاره و ملدوق و رخت زنانه و زر نقد و زیور
و غیره همراه گرفته از قلعه برآمده . مرهغه که اطراف پراکنده
گشته انتظار بر آمدن او می کشیدند خبر یافته با آنکه دول امان
جان و مال در میان آورده بودند سر راه قلعه دار را گرفته بعد مصرف
شدن جنس و نقد و غیره ابو الخیر خان را با ناموس او کمال
بدحرمتمی گذاشتند و دو پاس شب گذشته در اشکریه فیروز جنگ
رسیده بآه و ناله ندامت دست افشوس برهم می - آید - بعد عرض
فرمودند از منصب و جاگیر برطرف و گرز بردار شدید رفته او را روانه
میت الله نموده به بندر سورت رساند - بعده که والده ابو الخیر خان
سبب نسبت آنکه حضرت خلد مکان را در خدمت حقائق و
معارف آگاه شیخ عبداللطیف ساکن برهانپور ارادت خاص بود و والده
ابو الخیر خان و همه وابستهایی عبد العزیز خان نیز از مریدان و
معتقدان عقیدت کیش آن درویش بودند خود را با نوشته شیخ
عبد اللطیف مشتمل بر استدعای عفو تقصیر - رانده عجز و زاری
بسیار نمود حکم موقوف داشتن و بحال گرداندن منصب و بر
گرداندن ابو الخیر خان حاصل نموده نزد حاکم بندر سورت فرستاد -
اما وقتی که حکم مذکور رسید ابو الخیر خان بر جهاز سوار شده بود
و لنگر جهاز بر داشته بودند - فی الجملة پادشاه از اکلوچ کوچ فرموده
رایت توجه طرف کورگانون (۱۲) و شکارپور توابع سمت پونا برافراشتند
بعده که آن سوار زمین چندگاه مضرب خیام گردید روزی وقت دوان

11. 11. 11

12. 12. 12

13. 13. 13

14.

15. 15.

16.

17.

دورس اهدام که سهراب خان میر تزلک دوم بود برسر یکی از مردم
 آبرو طلب توپخانه چوب دست او رسید چند نفر بیش قرار توپخانه
 که حاضر بودند بحماییت او بشوخی تمام پاش آمده و سوم آورده
 سهراب خان خفت رساندند صلابت خان که میر تزلک اول بود
 خواست که بقادیسب آنها پردازد قضیه برعکس روداد و هنگامی
 فساد عظیم برپا گردید و بمطلب خان که او نیز در جرگه میر
 تزلک شریک اهدام بود خفت رسید و کار بجائی کشید که پادشاه
 از دیوان برخاسته بمخاص خان که از انتقال پدر در همان ایام داروغه
 توپخانه شده بود برای دفع فساد تاکید تهدید آمیز نمودند
 و صلابت خان به پناه حیر و شمشیر همراهان بهر وجه خود را
 بخانه رسانده روز دیگر از ملاحظه باقی ماده فساد خانه نشین
 گردید و صبح آن تمام مردم توپخانه که بسیاری از مغلان بیکار و
 واقعه طلبان بی روزگار و اربابان بازار بآنها رفیق گشته فراهم
 آمدند - روح الله خان بموجب حکم برای فهماندن و تذبیه مردم
 فتنه جو و آوردن صلابت خان از خانه بدر بار سوار شده و تشویش
 تمام صلابت خان را بحضور آورد و بسمی بسیار آتش فساد
 فرو نشست و چند نفر از مردم توپخانه بکسی منصب و منع
 مجرا مغضوب گردیدند *

چون از واقعه صوبه اکبر آباد بعرض رسید که آغر خان از کابل
 بموجب حکم بحضور می آمد نزدیک اکبر آباد مردم جوت
 برسر قافله رنجته از جمله گاو های عقب قافله چلد ارابه تاراج
 نموده و عورت و اسب می بردند آغر خان خبر یافته بتاعقب

آنها تاخته نزدیک گذهی آنها خود را رسانده بعد تردد نمایان
 ناموس مردم را خلاص نموده روانه ساخته از راه غیرت و نهیزی
 بمحاصره و تسخیر گذهی پرداخت - درین ضمن گولۀ بذوق بدر رسید
 مع داماد شهید گردید - و سابق خان جهان بهادر کولکناش که بهم
 تنبیه جات از حضور مامور گشته بعد رسیدن بهمهم مامور باوجودیکه
 ازو تردد نمایان بظهور آمد و در مسمار ساختن گذهی سنسني (13)
 و دیگر مکانهای قالب ساخته آن کانسعی وافر بکار برد بحسب
 مدعا کاری ساخته شد بظاہر آن از آنکه از سابق بحسب بعضی
 اداهای ناخوش او پادشاه برو کم توجه بودند برای استیصال جات
 شاهزاده محمد پیدار بخت را مرخص ساختند و خان جهان بهادر را
 صوبه دار بنگالہ مقرر فرمودند آن جا ناریده معزول نموده صوبه دار
 لاهور فرمودند باز از انجا بصوبه دیگر فرستاده سه چهار سال در سفر
 آمد و رفت صوبتات سرگردان ساختند که هر جامی رسید محصول
 جاگیر بدست او نمی آمد و مبالغ کلی بخرچ می آمد بعده
 طلب حضور فرمودند •

درین ولا حکم شد که هنوز بر پالکی و اسب عربی و عراقی
 بی حکم سوار نشوند - چون نرخیان لغایت سال حال از حضور
 جا بجا در همه بلاد مقرر بودند از آنکه فضلا و علمایی صلاح شعار
 از روی مسئله خاطر نشان نمودند که تعیین نرخ خلاف شرع
 است و فروشندۀ اختیار مال خود دارد بهر نرخ و قیمتی که

خواهد بفرستد حکم عالی شرف نفاذ یافت که نرخ از همه بلاد
برطرف سازند و من بعد خدمت نرخ باحدی نفرمایند - دیگر حکم
فرمودند که یادداشت منصب بندهای پادشاهی که بعد از
مرتب شدن نزد منصبداران می ماند در دفتر بخشیان نگاه دارند
و دفتر مرتبه چهارم که جدا بود بر همان یادداشت می نوشته
باشند - از آنکه سابق بعد رجوع محاسبه جاگیر داری اکثر طلب
سرکار بر ذمه منصبداران برمی آمد بنابران برای رجوع محاسبه سواران
تعیین می نمودند و منصبداران مبلغی خرج نموده از راه رجوع
محاسبه دومیه بکار میبردند - بعده که از قلت پایمانی و بسیاری
منصبداران خصوص مرهته و دکنیهایی بی شمار که بمنصبهایی
عمده - سرفرازی یافتند خانه زادان را اکثر چهار سال و پنج سال جاگیر
میسر نمی آمد - و باوجودیکه بعد مقرر شدن موسوی (۱۴) خان
دیوان تن چنان مقرر شد که از منصبداران نو ملازم مچلکا بگیرند که
بعد تدارک یادداشت تا یافتن جاگیر دعوی طلب ایام مابین نمایند
بعده که جاگیر یافت اگرچه پای تغییری جاگیر بمیان آید لغایتی
که باز جاگیر تنخواه بیاید ایام مابین در محاسبه محسوب گردد و
در عوض این بدنامی که بنام موسوی خان بنای بدعت آن
بر زبانها انتشار یافت چنان مقرر نمود که خلاف دستور سابق
بمجرد حصول تصدیق نو ملازم را تعینات انواع می نمودند بالتماس
موسوی خان مقرر نمودند تا جاگیر تجدید جایی تعینات نمایند

مگر باختیار خود تعینات شود - باوجود مچلکای عدم تقاضای طلب من ابتدای ایام تلخواه نیاتن وقت محاسبه مدافع کلی طلب منصبدار در سرکار پادشاهی برمی آمد لهذا هر چند منصبداران برای محاسبه رجوع می نمودند - مستوفیان دفتر نداشتند؛ انکاشدتن بگرفتن محاسبه منصبدار نمی دادند و در صورتیکه منصبداران بجهت رسمی و بهم رساندن مرئی و وکیل دلسوز قابل بعد دیدن هفت هشت ماه و خروج نمودن زر مبلغ کلی طلب خوا ثابت می نمود چهارم حصه آن بزور و تلاش تمام از سرکار می توانست گرفت آخر رفته رفته همه دستور از میان برخاست و محاسبه در میان نماند *

ذکر سوانح - آل سی و شش از جلوس مطابق هزار

و صد و سه هجری

در اوائل یا اواسط این سال از کورگان و شکار پور کوچ فرموده وایت ظفر آیت طرف بیدر برافراشته چند گاه در آنجا توقف و مقام نموده جانب گلکه که از توابع بلخا پور است و از بلخا پور بکروزه راه مسافت دارد حکم کوچ و چهارونی فرمودند چون ایام حکومت پادشاه زاده محمد معظم مخفضی گردید و زمان رجوع دولت و اقبال نزدیک رسید حضرت خلد مکل بر سر عنایت آمده خواستند که بمرور آثار لطف و توجهات بر پادشاه زاده ظاهر و آشکار ساخته رموزیت و اراده مالی الضمیر او را در یابند روزی قلمدان با ساز ضروری و همراه آن قلمترش بدست یکی از خواجه سرای محرم برای پادشاه زاده فرستاده از آنکه کار و حربه خرد و کلان برای محبوبان صاحب غیرت فرستادن خاف ضابطه امت بخواجه سرا

فرمودند که اگر پادشاه زاده بعد از نمودن قلمدان در نگاه داشتن قلمتراش تامل نماید خواهی گفت که عمدا فرستاده اند و اگر بلا مضایقه نگاه دارد حقیقت دریافته آمده عرض نماید بعده که خواجه سرا مطابق حکم قلمدان رساند پادشاه زاده بعد تقدیم ادب قلمدان را و نموده همینکه قلمتراش بنظر در آمد دست بآن فرستاده پادشاه گفت که شاید به عطی آمده باشد خواجه سرا گفت از راه فضل و لطف عمدا بدست مبارک گذاشته مرا آگاهی بخشیده اند بعده بنجدید تسلیمات بجا آورده نگاه داشت بعد از آنکه خواجه سرا آمده حقیقت را بعرض رساند فرمودند که ما غیرت فرزندان خود را میدانیم باندک کم توجیهی اعلیٰ حضرت که ما خود ترک منصب نموده چند روز مذزوبی گزیدیم غبار مال آن در دل ما بود تا گستاخی در تلافی آن از ما بظهور آمد - باز چند روز دیگر که گذشت روزی حدیث نبوی «تضمن برین معنی که حافظ کلام الله را هر چند سزاوار حبس باشد محبوس ابدی نمیتوان نمود بخط مبارک نوشته نزد پادشاه زاده فرستادند پادشاه زاده را چون عبور بر احادیث بسیار بود و چند هزار حدیث یاد داشت بعد مطالعه و دربانان اراده و لطف پادشاه در جواب مرسوالت پادشاه حدیث دیگر نوشتند که حافظ قرآن را حبس ابدی نیامده مگر پدر که فرزند را باوجود احترام حفظ کلام الله حبس ابدی می تواند نمود ازین جواب زیاده متوجه حال پادشاه زاده گردیدند و در منع سرترشی و دیگر بعضی سختی که لازم قید شدید می باشد تخفیف فرمودند و امید نجات از حبس بهمرسید *

مابق از زمان قدیم اسم بعضی بلاد و معمودیهها و قاعها که بزبان
هندی شهرت دارند و آخر آن در تلفظ حرف هاملد یا ف ظاهر
می شود مثل مالوه و بنگاله و بگلانه و پرناله می نوشتند
میرهادی مخاطب بفضائل خان که بخدمت دار الانشا مامور
بود بعرض رساند که در زبان و رسم خط هندی آخر هیچ کلمه
و اسم صریح حرف ها نیامده اگرچه الف هم اصلا در کلمه هندی
نمی آزدند از جمله می حرف سیزده حرف الف و حا و خا و ثا و
ذال و ز و صاد و غاد و طاظا و عین و غین و قاف باشد در کلمه و کلام
هندی بالکل متروکند و در نوشتن و تلفظ نمی آیند داخل حروف
هندی نمی شمارند مگر آنکه عوض عین و الف و همزه حرفی
دارند که اول کلمه در تحریر و تقریر می آزدند و در وسط
و آخر کلمه اصلا نمی آید اما از آنکه از جمله ده دوازده اعراب که
برای حرف هندی موضوع است و مدار مرکب ساختن حروف
بران است یکی را باسم کانا نامند که از برای آخر کلمه وضع کرده
اند و آن را بصورت الف می نویسند و بخرج الف نیز می
خوانند این همان الف است که منشیان فارسی از ابتدای اسلام
هندوستان - بهوا بها در فارسی مینویسند باید بالف نوشته شود بعد
عوض پسند پادشاه نکته - منج آمد - و درین حال حکم فرمودند
که آینده بجای ها الف می نوشته باشند مثل بنگالا و مالوا و
بگلانا هرکه بخط هندی آشنائی دارد لطفش را خوب غور
میتواند نمود *

مخلص خان را از داروغگی توبخانه تفرید نمود و بعرض

رسد: که رام راجه نام بزرگ سنبهای مقتول جهنمی که فی الحقیقت در قید سانبها می بود بعضی نا-بردان مرده او را بجای پدر و برادر جهنمی او براج بر داشته اشکر زیاده همراه او فراهم آورده باراد باطل از قلعه بر آورده اند و برای قلعه داران و سرداران خود خاعت و کز طلا جا بجا فرستاده و در استعالت عمده فوجها کوشیده بدستور پدر و بوادر جا بجا نوکران نامی را برای تاخت و تاراج ملک و تسخیر قلعات رخصت نموده *

چون سابق در ذکر سلطنت اعلی حضرت صاحبقران ثانی اشاره بر حقیقت- نضارای کنار دریای بنادر هند رفته باز بربان خامه میدهد که منصوبان پادشاه برنگال در اکثر نزدیک بنادر و بلاد کنار دریای شور در پناه جبال و مکانهای قاصد قلعهها ساخته دیهات آباد نموده در اکثر امور در کمال رعیت پروری و عدم تکالیف شاقه با رعایای آباد کرده خود میکوشند و برای مسلمانان پوز علیحد قرار داده مسامانی را میان آنها بجای قاضی سرگروه مقرر کرده تنقیح -علامات جزئی و نکاح با او گذاشته اند اما رواج بانگ و صلوة در اینجا املا نیست و اگر مسافری نامراد در تعلقه آنها وارد شود هر چند ضرر دیگر بدو نمی رسانند اما ادای نماز بلا تشویش نمی تواند نمود و در دریا برخلاف طریقه انگریز برجهازات دست تعدی دراز نمی نمیند مگر جهازی که قول آنها موافق دستور مقرری حاصل نموده باشد یا جهاز عرب و مسقطی که مابین هر دو فرقه عداوت قدیم است و بر قابو بر جهاز همدیگر تاخت می آرند و دیگر در صورتیکه جهاز بندر دور دست معیوب تباہ

گشته بدست آنها افتد شکار خود میدانند - و غلم عمده آنها این است که اگر یکی از رعایای تعلقه آن طایفه بد کیش باجل خویش وفات یابد و ازو فرزند نابالغ ماند و پسر کلان نداشته باشد اطفال او را بیت المال سرکار پادشاه خود دانسته در محبب خانه تلپساکه همه جا ساخته اند میبرند و پادری آنها که متدای آنها باشد او را احکام ملت نصرانی تعلیم می نماید خواه فرزند سدد بمسلمان یا برهمن هنوز باشد بمذهب خود می آرند و بدستور غلامان از خدمت میگیرند - از آنکه در کوکن عادلشاهی متصل دریا قلعه معموره مشهور بگونه حاکم نشین آن گروه واقع شده و کپتان مستقل از طرف پرتگال در آنجا می باشد و دیگر بندان و دیهات سیر حاصل آباد کرده اند همچنان سوای آن از چهارده پانزده گروهی بدر سورت منازل طرف جنوبی تا سرحد قلعه مذهبی تعلقه انگریز و سرحد حبشیه که کوکن نظام شاهي می نامند در پناه کوههای عقب برگنات بکلانا و جوار جبال دشوار گذار گلشن آباد هفت هشت قلعه خرد و کلان احداث نموده از آن جمله دو قلعه باسم دمن و بسی که از سلطان بهادر گجرات بحیل و قول و اذن حاصل کرده در کمال استحکام ساخته اند و دیهات آباد کرده اند اگرچه در طول چهل و پنجاه کروه در تصرف خود دارند اما در عرض زیاده از یک کروه و یک و نیم کروه نیست که پای دامن کوهها را کشتار می کنند و از جنس اعلی مثل نیشکر و انناس و برنج می کارند و اشجار نارجیل و فوفل بیشمار دارند مبلغ کلی محصول از آن بر میدارند و در جمیع دیهات بنام اشرفی وضع کرده آنها که مراد از نفرو

یست نه آنکه باشد و سکه فرنگ است رواج می نمایند و رائج آنجا
 هوای اشرافی سزاور پارچه ریزه صبی است با هم بزرگ نامزد که یک یک
 فلوس را چهار بزرگ آنها خرید و فروخت می شود و حکم پادشاه اصلا
 دران جا جاری نیست و دیهات را وقت که خدا نمودن دختر در
 جهاز میدهند و اختیار کل مهمات اندرون و بیرون خانه بزن و امی
 گذارند و زنهایی آنها تسلط تمام بر شوهر دارند و سوای یک زن
 زن دیگر و عورت در ملت آنها نمی باشد - بعده که حقیقت زشتی
 اعمال آنها بمعرض رسید از آنکه کپتان متصل کوکن نظام شاهي که
 قاج کپتان گوید میباشد نسبت بکپتان گوید کم روز واقع شده ابتدا
 بنام معتبر خان فوجدار گلشن آباد و قوابع آن که از قوم نایبه
 و خوبشان ملا احمد بیجاپوری که در عهد اعلی حضرت ذکر او
 بگزارش آمده بود و در شجاعت و کار طلبی شهرت داشت حکم صادر
 شد که باتفاق فوجداران و کومک حبشیان در استیصال و اخراج
 طائفه جبال آن ضلع کوشد - معتبر خان محتاج بمدد و کومک دیگران
 نگردیده جمعیت زیاده نگاه داشته مصالح قلعه گیری فراهم آورده
 بر دیهات آنها تاخت نموده غافل بر یک دو قلعه خرد که مصالح
 جنگ نداشت تاخت و یورش نمود چون آن جماعه در جنگ
 میدان عاجزند و سوای بدوق و شمشیر که بصورت سیخچه
 دارند یراق دیگر ندارند و اسب نگاه میدارند در حمله اول رو
 بفرار آورده ببشتري خود را به پناه قلعه دمن و بسی رساندند و
 جمعی از فرنگیها با زن و فرزند باسیری در آمدند و دو قلعه را که
 خالی نموده گذاشته رفته بودند بتصرف معتبر خان در آمد و دبدبه

و زلزله عظیم میان آن قوم رو داد و همه دایاخنها در قلعه دسن و
 بحی فراهم آمده به بند و بست برج و باره پرداختند - بعد از که این
 خبر بکهنان گوهر تعلقه کوکن عادلشاهی که خون را بجای
 صوبه دار کل و نائب مستقل پرتکال می گیرند رسید از آنکه آن جماعه
 خود را صاحب اختیار دریا میگیرند و در جنگ جهاز درزی دریا
 ترددی که از آنها می آید از هیچ قوم دیگر نمی آید عیضه داشت
 از کمال تضرع و عجز بخدمت پادشاه و مقربان حضور نوشته دران
 درج نمودند که ما از طرف شما نوکر بیعلوفه برای دفع شر مفسدان
 روی دریا هستیم پارچه زمین ناکاره کنار دریا که حکام و فرمانروایان
 ملغ این مرز و بوم بدزگران ما داده اند آباد کرده خدمت می نمائیم
 در صورتیکه خلاف مرضی مبارک باشد ماها که خانه بدوشیم
 خانه ما و مکان اصلی ما روی دریا است بر جهازات حوار شده
 بموجب حکم پادشاه خود که برای مقابله و پرخاش نمودن با پادشاه
 هندوستان ممنوعیم بمحافظت دریا خواهیم پرداخت - از آنکه مبلغی
 تحف و هدایا برای هوشی و صاحب مداران حضور نیز مرستاده بودند
 مقربان پادشاهی خاطر نشان نمودند که تا از بند و بست خشکی و قلع
 ریشه کفار بد کردار باطل خاطر جمع حاصل نشود زنجور خانه دریا
 را بشویش نمی توان آورد - بنابراین حکم معاف نمودن تقصیر آن
 جماعه و خلاص نمودن اسیران فرنگ بنام معتبر خان صادر فرمودند •
 از نوشته اخبار نویسان صوبه ملتان بعرض رسید که سید شاه
 سلیمان که مدت می سال فرمان روی ایران بود و ودیعت حیات
 نمود و بجای او سلطان حمید جلوس فرموده بدستور پادشاه دین پرور

هنگام آن حکم نمود که خرابیات خانهها و بدعات نا مشروع قمارخانه و غدا و دیگر امور سایه فساد از قلمرو ایران برطرف سازند - شاهزاده معزالدین و شاهزاده محمد عظیم پسران پادشاهزاده شاه عالم را از قید خلاص ساختند فرمودند که مراتب مناصب هر دو بعرض رسانند و خیمه برای آنها در نزد ملک کمال بار زدند فرمودند و بعد از چند روز هر دو برادر را تسلیم بحالی منصب فرموده همراه شاهزاده معزالدین فوج و توپخانه داده برای تذبذب اشقهای طرف کون مرخص فرمودند - و شاهزاده محمد عظیم را در حضور نگاه داشته مامور و مقرر ساختند که از طرف پادشاه دستخط می نموده باشد - چون حقیقت فساد و سرکشی سرزبانان چنچی و چنچاور توابع بیجاپور که از سرکشان مشهور و از خزانه مامور بودند و فی الحقیقت از منصوبان سابقهای مقتول و از بدیم المنجمل ملک رام راجای بیجاپور گفته می شدند و همیشه با فرمان زبانان بیجاپور دم مخالفت می زدند نظر بر استحکام در سه قلعه که پیوسته بهم داشتند شوخی زیاد از آنها بظهور می آمد بعرض رسید - شاهزاده محمد کام بخش را بتالیقی جمده الملک اسد خان و هراوی اعتدال خان که مخاطب بذو الفقار خان نصرت جنگ ساخته بودند مرخص فرمودند و بهره مند خان را نائب جمده الملک مقرر نمودند و عبد الرزاق خان لاری را که فیروز جنگ چند گاه نزد خون نگاه داشته بود مستمال ساخته بعد تسلیم منصب چهار هزار و سی هزار سوار بخدمت و وجداری کوکن عادل شاهی که کنار دریای شور متصل گروه تملق فرنگ رافع است مقرر کرده روانه نموده عبد القادر خان نام پسر ارورا در حضور نگاه داشته

بودند - چون عبد الرزاق خان که در قبول نوکری مجبور بود، و اکثر اراده وطن را در زبان داشت و با اخبار نوزبان بکمال سختی ملوک می نمود از مواعظ تعلقه فوجداری او به مرض رمید که عبد الرزاق خان می خواهد بر سر جهاز سوار شده روانه وطن گردد - بعد عرض فرمودند که عبد القادر پسر او را محبوس سازند و عبد الرزاق خان را تغییر نموده گرز بردار تعین فرمودند که او را بحضور آورد - این خبر که بعد الرزاق خان رسیدن قبل از رسیدن گرز برداران از عدم هرچ و میسر نیامدن بار بردار خیمه و اسباب زیادتی را سوخته چریده گشته بطریق یلغار خود را بحضور رساند - بعد ملازمت مورد عفات ساختن پسر او را حواله او نمودند و عبد الرزاق خان را از اصل و اضافه پنجهازاری پنجهزار سوار نموده بخدمت فوجداری راهبری مامور فرمودند •

از ابتدای تسخیر ملک دکن که بتصرف تیموریه درآمد محصول خربزه گرما دران ولایت در دکن کنار رود خانه مردم عاجز و نامراد می کارند معاف بود دانی و درمی بتصرف عمال پادشاهی و جاگیر داران نمی آمد و در نسخه تذخواه دیوانیان و سرشته زمینداران داخل نبود - دین ایام که محرم خان عرف خوانجه یا قوت را داروغه کل باغات پادشاهی نمودند و او بر حقیقت عدم غبط محصول فالیزهای کنار رود خانها اطلاع یافت از راه شرارت ذاتی بعرض رساند که محصول خربزه صوبجات دکن که مبلغ کلی می شود و بضبط در نمی آید رایگان تلف می گردد و نقصان سرکار می شود - حکم بنام دیوانیان صادر شد که حاصل آن را غبط

نمایند - از بنای این بدعت که هر سال چهاران و نامرادان
بی بضاعت قوت دو سه ماه ازان بهم میرسانیدند بعد اوبن حکم
احدی و منضبطار علیحدہ برای ضبط محصول آن از روی
جریب در همه برگذات تعیین شدند - و دستگاه ظام تازه برای
حکام و عمال بدمال بهم رسید - بدین وسیله مبلغ برای خود و مرکب
می گرفتند بنابراین جمعی که بدین شغل پارچه نان برای اطفال
و عیال پیدا می نمودند دمت از کشتکار و کسب این کار کشیدند -
و دیگر بنای بدعت بد عاقبتی این گذاشت که سابق دروازه‌های
باغهای پادشاهی که محض برای تفرج و فیض خاص و عام
موضوع ست بر روی عالم مفتوح بود محرم خان فرمود که باغات
مطلوبات همیشه مقفل نگاه دارند مردم را از سیرو تماشا محروم
ساخت مگر جمعی که چیزی بنگاهبانهای باغ بدهند و تملق
نمایند در بر روی آنها کشاده گرد

• بیضا •

فیکون رفتند و سلفها بماند • ظالم رفتند و سلفها بماند
باقی سخنهای او که باعث قید و بی آبرو گردیدن پادشاه زاده
محمد کام بخش گردید بر محل بذکر خواهد درآمد •

چهار دختر از ابوالحسن مانده بود که کدخدا نه نموده بود
دختر گل را هر چند خواستند بکسی منسوب سازند قبول نه
نمود، پیغام نمود که اگر پادشاه را در خدمت خویش برای آب
وضو برد - ست رذعتن در حرم محرم شرعی خویش سازد فخر خود
میدانم و الا از باقی اذات دنیای اجتناب دارم لهذا یومیه برای
او مقرر کرده باهنرام تمام نزد پدر او نگاه داشتند - و یک دختر در

عقد کند و بجایهویی درآورده با او در حبس همدم ساختند و دختر دیگر را بعنایت خان پسر امیر خان عقد بستند و یک دختر دیگری از فرزندان حاکم آن نقش بلد منحوس نمودند که خلایق رعایت خاطر ابوالحسن بظهور آمد. روح الله خان میر بخشی ده از امرای مزاج گرفته میزبانی گرفته می شد و بمزاج پادشاه آشنا شده بود و در برآمد کار خلق میگوشت و دیبعت حیات نمود تاریخ وفات او (روح در تن ملک نماند) یافتند. بهره مند خان را که تن بخش بود و نیابت وزارت ضمیمه آن داشت میر بخشی نمودند و منحصص خان را که خدمت عرض مکرر داشت تن بخشی مقرر کردند و شریف خان بخد مت عرض مکرر مامور گردید. در سن سال بسید شهرت خیر خلاصی پادشاه زاده محمد معظم اخبار فساد افزای مختلف از اراده باطل پادشاه زاده محمد اعظم شاه بر زبانها جاری گردیده بود بقضای مصلحت پادشاه زاده را از بنگاپور برای رفتن طرف و اکن گیره که از اودری پادشاهی سروا وایع شده بود مامور نمودند. بعد که محمد اعظم شاه بکمال آراستگی فوج و شان و شوکت تمام نزدیک لشکر رسید از آنکه خیمه بخیمه از زبان هرزه درایان خبر اراده فاسد پادشاه زاده زبان زد گردیده بود و همچنان که از طرف محمد اعظم شاه کلمات وحشت انرا بگوش مقربان پادشاه میر رسید از طرف پادشاه نیز کلمات لغو در لشکر پادشاه زاده انتشار یافت پادشاه زاده عرض داشت نمود که اگر چه آرزوی حصول سعادت قدم بوس زیاده از آن هست که بعرض آن پردازد اما از آنکه موافق حکم زود بر خدمت مامور باید رسید و بواس دارند که در صورت داخل لشکر گردیدن مردم

همراه خانه زن مهرداد جا بجا بخیمهای خویشان و آشفایان رفته
 اندر اقامت اندازند و در برآمدن تکاهل ورزند باز هرچه ارشاد شود
 بدان عمل نمایند - در جواب از راه فرزند نوازی فرمان صادر شد که
 ..اھم خواهش دیدن آن فرزند کامگار بمرتبه اتم داریم اما چون
 داخل شدن آن نور چشم بلشکر مصلحت نیست ماجریده بشکار
 می آیم آن سعادت اطوار نیز با چهار صد پانصد سوار با هر دو
 فرزند کامگار جریده آمده ملازمت نماید هما نوقت رخصت خواهم
 نمود و حکم شد که خیمه مختصر شکار بیرون برده در زمین پست که
 لشکر بنمود نباید نصب نمایند و خیمه به بخشیان و داروغه جلو
 خاص و توپخانه و گرز برادران و مردم خاص چوکی حکم فرمودند
 که مردم بسیار کم انتخابی تهور پیشه مسلح همراه بگیرند و در ظاهر
 تاکید بلیغ نمودند که مردم زیاده ندایند و جمعی از قراران متعین
 توپخانه مامور گردیدند که سر راه لشکر پادشاه زاده و چهار طرف
 دولتخانه چنان بند و بست پردازند که باد را هم مجال بلحکم داخل
 شدن لشکر نباشد و میرتزکان را مامور فرمودند که از دخام عام و تماشائی
 را نگذارند و بعد رسیدن بدولتخانه مجددا حکم بنام پادشاه زاده
 صادر شد که جای دولتخانه بسیار کم وسعت واقع شده زیاده از سه صد
 سوار با خود نیارند همینکه پادشاه زاده موافق حکم با مردم خاص
 قلیل روانه گردید حکم دیگر رسید که با جمعیت در صد سوار خود را
 برساند چند قدم راه که طی نمود یکی از چیلهای روشناس زبان دان
 پیغام رساند که زیاده از صد سوار با خویش نیارد همچنان پیهم
 حکم میرمید تا آنکه نزدیک بارگاه رحید جمال چیل حکم رسانید

که میدی که بر سر تیر آورده اسم رم خواهد خورد و چپقش مردم زیاد و میدان جلو خاله تنگ واقع شده از سه جلودار زیاده باخود نیاورده باقی مردم را رخصت نماید - حاصل سخن تدبیر قضا توام عالمگیر چنان موافق افتاد که بدمه که پادشاه زاده همراهه راجاه و عالی تبار نزدیک رحید و بندوق قذیله روشن بغصه شکار بفرموده آمد در دست پادشاه بود بسبب اهتمام میر تزکان زیاده از جلودار بار نیافتند و برای گرفتن اسب عالی تبار جلودار نبرد - در این حالت که پادشاه زاده رنگ رو باخته خود را در بین تهاکه دام بلا دید مختار خان حکم رساند که هر سه یراق را بدمه بیایند - پادشاه زاده زیاده متوهم گردید مختار خان به تسلی پرداخته باخود برد - بعد ملازمت بتقدیم آداب کوشیده سه بار طواف پادشاه نموده نفر و نثار گذراند - حضرت خلد مکان از روی لطف و شفقت تمام در بغل گرفته تنگ در آغوش کشیده بدمه بدست پادشاه زاده داده حکم تیر بر عید انداختن نموده باز همراه بتسبیح خانه آورده حکم نشستن فرمودند - باظهار گرمی و تپاک تمام استفسار احوال نمودند - از آنکه شهرت یافته بود که پادشاه زاده زیر جامه بره پوشیده ست لهدا پیاله ارگچه طلبیده برای تسکین و دفع حرارت فرمودند که بنگ جامه را نماید و بدست مبارک ارگچه مالیدند بعده شمشیر خاص که پیش تخت می گذاشتند از غلاف برآورده تعریف آن که از عهد فردوس مکانی بما رسیده نموده بدست پادشاه زاده دادند - دست پادشاه زاده لرزیدن گرفت - بعد تقدیم آداب شمشیر را ملاحظه نموده خواست که باز بدست پدر بزرگوار

بگنارند از روی عنایت پادشاه زاده مرحمت فرمودند
و چند کلمه و عظم و نصیحت آمیز مشتمل بر اشاره آنکه شمارا گرفته
خلاص نمودیم و خبر وابستگی شما رسیده باشد و همه در کمال
مایوسی مغموم خواهند بود زود مرخص شوید بر زبان آورده
خامت و جواهر داده اختصاص نمودند - گویند تار رسیدن خبر مرخص
ساختن پادشاه زاده جانی بیگم محل خاص محمد اعظم شاه و دیگر
بیگمان و خدمت محل مایوس مطلق گشته بگریه و زاری پرداخته
بودند - بعد رسیدن خبر نجات ازان بلیده رنگ بر روی همه آمد - نقل
نمایند هرگاه فرمان بدستخط خاص بزام پادشاه زاده صادر می شد
و از نوشته رکیل بر مضمون آن اطلاع نمی یافت وقت سوار شدن
باعتدال فرمان تا بر مضمون اطلاع یابد چنان متعززل خاطر می
گردید که رنگ بر چهره او بحال نمی ماند *

چون بسبب مزید اعتبار و استقلال میرزا یار علی که داروغه
تاک بود و بکمال دیانت و استغذ خدمات * رجوعه را سرانجام بداد
سوانح نگاران بلاد و قصبات بمرتبه استقلال و اعتبار بهم رسانده
بودند که فی الحقیقت شریک غالب صوبه داران و فوجداران گردیدند -
درین ایام حوائج نگار بندر - ورت محمد باقر نام را بعلمت وقوع
تقصیری تغیر نموده بودند - سادات و فضیلت پناه سید سعد الله
که از جمله فضایی متبحر و منزویان و خرقة پوشان مشهور و معتبر
اقلیم گشته بود و نوشته او نزد پادشاه اثر تمام می بخشید و در
جواب او همیشه فرمان بدستخط خاص باعزاز تمام صادر می فرمودند
و سید که در نوشتن سفارش ارباب حاجت جرات زیاد می نمود

در باب بحال گردیدن محمد باقر و یکی از حکیمان دار الشفا که
عزل او نیز بمیان آمده بود بحضور معروض داشت - پس عرض
هرچند که خلاصت هر دو را به موجب نوشته سید بحال نمودند اما
در جواب خلفا هر بار که بدستخط خاص فرمان می رفت حسب
الحکم بدین مضمون صادر شد - اگرچه بموجب نوشته آن سعادت
پناه خدمت هر دو بحال نمودیم اما شما که فاضل و فکورید
باید که در صافه علما و فقرا می نوشته باشید درباره این مردم
که پیشه ظلم اخذیار نموده اند چه نسبت باحوال آن سعادت پناه
دارد هرچند که در کار پادشاهی ساعی و متدین باشند در قبول
خدمت بر نفس خود ظالمند خلاف نص کلام الله که اعانت
غلام نمودن شریک ظلم گردیدن است چرا از شما بظهور آید *

چون بسبب امتداد مهم دکن بیشتر خزانه اقدوخته تیموریه
بصرف درآمده بود و قلت پای پایی و بسیاری از باب طلب از حد
گذشت و در ایامی که روح الله خان مرحوم در گذراندن مثل ذو
الاسمان حرارت زیاده می نمود باوجود ممنوع گردیدن خود داری
نمی نمود - روزی از روی بیادمانی فرموده بودند که ما مکرر گفتیم
فرار در کار نداریم شما هم چرا مردم را جواب نمی دهید - روح الله
خان در جواب التماس نمود که دولت سلطنت خداداد هندوستان
سلجای سلاطین هفت اقلیم است از زبان ما خانه زادن کلامه پاس
در ناز از باب حاجت برآمدن از پاس ادب دور است از ما عرض
نمودن امریست واجب قبول نمودن و جواب آن با اختیار آن ولی نعمت
است - بعده در همان ایام مخلص خان بخشی گردید او می خواست

نصبت بروح الله خان زیاده در فیض برزوی خلق الله گشاده گردن
و در مثل گذراندن جرات زیاد از انداز خود بکار میبرد و دو سه دنعه
بزیان نصیحت آمیز منع فرمودند فائده ده بخشید تا آنکه روزی از روی
بیدماغی و اعتراض تمام هردو بخشی را مخصوص مخلص خان را
مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که چندین بار گفتیم که نوکر
در کار نداریم قباحات نفهمیده حکم آفانمی شنوند آنقدر زجر نمودند
که هردو بخشی آزرده خاطر گشته بخانه آمدند - و به پیشکاران گفتند
که مردم را جواب دهند و مند و امثال نو ملازمان جاری سازند و در
تورن برزوی از باب حاجت بسته گردید و بخشیدان بحضور آمده
بصورت ظلم ایستاده می شدند و جمعی که از سالها می دریدند
مایوس گشته فکر های فاسد بخاطر راه میدادند و خیمه بخیمه
نوحه بودند - چون حاجی محمد انوار که از علم عقای و نقلی بهره
تمام داشت و آثار رشد بر چهره حال او پیدا و هویدا بود بحضور
رسیده سعادت اندوز ملازمت شد - پادشاه پرسیدند که احدی از جد
و آبای توبه بندگی این درگاه سعادت اندوز شده یانه - عرض نمود که
دو سه همتی را این بقده اختیار نمود - خدیو گیهان بر صدق مقال او
خوش شده بمنصب مدامب و خطاب خانگی و بخدمت
پیشکاری مخلص خان بخشی - رافراز فرمودند او از خطاب ابا
نمود و طریقه دیانت و راستی و کار طلبی او اگر مفصل بزیان
خامه ده، باطناب کلام منجر می گردد تا که بود خدمت را به
نیکنامی تمام سرانجام داد آخرش اتعافای خدمت کرده
رخصت بیت الله حامل نمود پادشاه از راه عنایات و قدر دانی

فرمودند که از طرف ماهم چند اک ردیه بخدام ملک معظمه برسانند
چنانچه بعد زیارت هرمین شریعین و رساندن مبالغ مذکور چون
مراجعت نموده بسبب بیماری اجل بلشکر ظفر اثر نموانست رسید
در بلد خجسته بلیان و دیعت حیدات نمود بعد عرض تاسف
بسیار فرمودند *

درین ضمن از زبانی هرکارها بعرض رسید که فوجهای
رام راجا جا بجا برای تاخت ملک و تسخیر قلعت که بتصرف
بند های پادشاهی درآمده متفرق گشته اند چنانچه قلعه پرناله که
از قلمهای فلک ارتفاع نامی مشهور توبع بیجاپور است و بقدر
و معی زیاد قلمه کشیان به تسخیر درآمده بود باندک تر
بتصرف منصوبان رام راجا رفت و قلعه دار پادشاهی وقتی که کار
از دست رفته بود خبر یافته دست و پای حاصل زده زخمی
گشته دستگیر گردید - و نیز معروض گردید که رام راجا قصد دارد
که خود را باءانت مرزبانان چنجی رسانده در گرد آوری فوج خود
بپردازد - از شنیدن این خبر نهایت غبار ملال برخاطر عاظر
پادشاه روی داد پارک بمحرم مراقبه فکر و رو رفته بعد به بهره مندخان
فرمودند که پرناله نفرت بیجاپور رفت الحال زود بفکر تلافی آن باید
پرداخت - و خواستند که بهره مند خان را بانوج شایسته مرخص
سازند چنانچه طومار فوج بندی تیار شد و بتعین سزاولان پیشخان
بهره مند خان برآمد - درین اوان خبر رسید که شاه زاده معزالدین خود
را بدی قلعه پرناله رسانده بمحاصره پرداخت لهذا بذای مصالحت
برای قرار یافت که خود بدوات تابیرم پوری تشریف برده از آنجا

افواج برای تازیده (شقیبا تعین فرمایند و به تسلی بخشیدن پرداخته
برای گذراندن مثل بدستور سابق حکم فرمودند و شب ناکامی ارباب
غریب بصبح امبد مبدل گردید *

در سوانح سال سی و هفت جاوید مطابق مده هزار

و صد و چهار هجری

درین سال رایت ظفر اقبال طرف بیرم پوری برانراشته شد
بعده که ویرانه آن سرزمین از نزول مقدم پادشاه کشور گیر رونق
آبادی پذیرفت حکم جهانوی نمودند و فرمودند که بیرم پوری را
امام پوری می نوشته باشند و امرا بساختن عمارت و غربا بانداختن
چهار شروع نمودند - قاضی شیخ الاسلام چنانچه بگزارش آمده
رخصت کعبه خوا - ده بعد رسیدن بحرمین شریفین و ادای در حج
و رساندن فیض به سادات و دیگر مکنه آنها و ساختن مکانهای
خیر جاری مراجعت نمود - بعده که خبر رسیدن او به بتدرج و درت
بعرض رسبد حکم طلب او بآنرا تمام صادر فرمودند - اگرچه قاضی
شیخ الاسلام اطاعت امربادشاه اسلام نموده طوعا و کرها خود را
بحضور رساند و پادشاه کشور ستان توجه و عنایات و ترحمات را زیاده
نسبت بحال قاضی شیخ الاسلام بعمل آورد مکرر عطر و دیگر
خوشبوها بدست مبارک بجامه شیخ الاسلام مالیده تکلیف باز
قبول نمودن منصب مع اضافه و خدمت سابق و صدارت و هر
خدمتی که خواهد بمیان آوردند و آن پدرو حق از قبول ابا نمود
بعد مکرر فرمودن پادشاه لچار گشته بتقاضای مصلحت دفع الوقت
التماس نمود امیدوارم که الحال رخصت وطن یابم که باحمد آباد

رشته زیارت مزار بزرگان آنجا نموده چندگاه در آنجا نرد عیدال و اطفال
بصر برده رعایت ملکه رحم نسبت ببعضی وابسته‌های بی ضامنت
نجا آرم بعد هرگاه که یان فرمایند خود را برکاب خواهم رساند بدرجه
قبول در آمد و مخاج نموده باعزاز رخصت نمودند - برای دستخبر
قلمه پرناله و راجگده و دیگر قلعهجات جایجا فوج تدبیر می‌بودند
و حکم بغام فدروز جنگ که بموجب فرمود حضور در نهاد گرفته
چهارونی نموده بود مادر گردید که بدگاه در آنجا گذاشته جرد خود
را بتلقیه اشقه‌مار - تده قلعهجات آن ضلع را بتسخیر در آورد - اگر چه بعد
دستگیر و مقتول گردیدن سببهای جهامی بسیاری از سرداران نامی
مرهته از طرف رام راجا برای تاخت و تاراج ملک قدیم و جدید
انتشار یافته اطراف انواع پادشاهی تمام شهرت بر افراشته آغاز شوخی
و دست اندازی از حد گذرانده کارهای دست بسته نمودند که بتفصیل
آن قلم را رنجه داشتن از سر رشته سخن دور افتادن است اما از آن
جمله سفتا کهور پوره و دهنا جادر که از سرداران ناسی صاحب پانزده
بیست هزار سوار جوار جنگی موجودی بودند و مرهته‌های صاحب‌نویز
دیگر وفات و اطاعت آنها می نمودند چشم زخم‌های عظیم از آنها
بسروران فوج پادشاهی می‌رسید خصوصاً سفتای نابکار در تاخت
و تاراج معمورهای مشهور و مقابل نمودن با سرای سر فوج عمده
چنان شهرت گرفت که هرگز با او مابله و مقاتله اتفاق نمی
افتاد سواى آنکه کشته شود یا زخمی گشته اسیر گردد یا هزیمت
یافته فوج و بهر بنارت داده جان بدر بردن حیات درباره داد
چاره کار نمی دانست و هر طرف که آن سگ لعین نابکار به پیکار

کمر می بست هیچیک از امرای ذی وقار پادشاهی در مقابل او
 که رنمی بست و هر ستمی که با فوج جهان آشوب رو می آورد
 در شیر مردان رزم از ما را در تزلزل می انداخت چنانچه اسماعیل
 خان بکهرا که از سرداران تهور پیشه مشهور دکن گفته می شد و بشرح
 و تفصیل جنگ آن نمی پردازد در مقابله و حمله صف ربای اول از
 جا برداشته تمام فوج او را بغارت برده خود او را بعد زخمی گردیدن
 دستگیر ساخته چند ماه با خویش داشته آخر مبلغ کلی گرفته
 خلاص نمود - بدین دستور رستم خان عرف شریزه خان که خود را
 رستم زمان و شیر شریزه میگرفت در ضلع قلعه ستاره بعد مقابله بار
 نمودن بهیر و هرچه با خود داشت بیداد داده بچنگ آن کافر گرفتار
 آمده بعد مدافع کنی دادن نجات یافت - هم چنان علمی مردان
 خان عرب حسینی بیگ حیدرآبادی شش هزاری را که بدان حک
 ناپاک مقابله و کارزار روداد بعد تردد نمایان تمام فوج و بهیر
 بتاراج رفت بعد کشته و زخمی گشتن جمعی از مردم نامی همراه
 فوج و علی مردان خان با چند نفر نامی زخمی و دستگیر گردیدن
 و چند روز نگاه داشته دولک روپیه ازو و مبلغی از همراهان او گرفته
 دست ازو برداشت - این خبرهای ناخوش غبار ملال بر خاطر پادشاه
 عالم سنان می افزود - در ایامی که خان جهان بهادر را از موینجات
 بنگاله و غیره معزول ساخته بی پروبال نموده بحضور طلبیده
 بی جاگیر کرده نگاه داشته بودند و او از بیدماغی بمجرا کمتر می
 آمد شهرت تردد و جان فشایی جان نثار خان و تهور خان پسر
 ملابت خان که تازه بعرض کارزار آمده مصدر ترددات نمایان گردیده

بودند بجای رسیده بود که خالد مکان باظهار حسن تردد آنها مکرر
 خان جهان بهادر را مطعون ساخته از بی فدرائی زبان و توهم
 شجاعت و تهوری مرد و آشدا می ساختند - در همان اوان امر
 رسید که مابین مرشد کربا نک ساقا و ابا جان نثار خان و قور خان
 و غیره که به قندهار اشقیاء مامور بودند سرور کار مخالفه افتاد و بعد
 زور خورده که بمیان آمد جمعی از هردو طرف کشته و زخمی
 گردیدند بمرتبه هزیمت بفوج پادشاهی روی داد که تمام فوج و تربت
 و بهادر بغارت رفت - جان نثار خان زخم برداشته بمسعی فرار از جان
 بدر برد و تهور خان زخمی گشته خود را میان مردها زخمی ها که
 در لو گل آغشته افتاده بودند انداخته عمر دوباره یافتن غنیمت
 دانست - هم چنان باکثر مردم عده روشناس که دران فوج بودند
 چشم زخم بدنامی مآل و آبرو بباد دادن رسید و بسیاری دستگیر
 گشتند و بعضی بحیل جان بدر بردند - بعده که این خبر بعرض پادشاه
 رسید اگرچه نهایت برکدورت خاطر افزود اما در ظاهر بر زبان آوردند که
 اخبر بفرقه نیست همه از جانب الله است - از اتفاقات آن روز
 محمد مراد خان که مدت با خان جهان بهادر رفیق بود از دربار
 برگشته بدیدن خان جهان بهادر رفت از آنکه این خبر ناخوش خیمه
 بخیمه انتشار یافته بود خان جهان بهادر باظهار شماتت از محمد
 مراد خان استفسار نمود که حقیقت شوخی مندا و تردد خانه زان
 کار طلب پادشاهی که بعرض رسید چه فرمودند - محمد مراد خان
 گفت بعد عرض بر زبان مبارک جاری شد که آنها چه تقصیر دارند
 همه از جانب خداست - خان جهان بهادر گفت خیر در عالم بالا

عرصه مکرر نمی باشد که بدینک و باله تانند هر کرا هر چه روز نزل دادند دادند یعنی از سر لشکری و فوج کشته ها بمن هرگز چشم زخم خفت و بی آبرویی نرسید - خیمه پادشاه زاده محمد معظم را از جانی که بد - تور مسخره ساز بود بدرون متصل گلال بار نصب نمودن فرموده برای مسجرا آمدن ماذون ساختند و گاه گاه از الوش خاصه و میوه بد میفرمودند *

ذکر سوانح سان می و هشت جلوس مطابق سنه هزار

و صد و پنجم هجری

بعده که پادشاه زاده محمد کام بخش و جمده الملک اسد خان و نو القمار خان نصرت جنگ نزدیک چنچی رسید به تفاوت گوله رس فرود آمده بفکر تدبیر تسخیر قلعه افتادند - اگرچه نظر بر طول و عرض قلعه چنچی که چند کوه متصل هم واقع شده و هر کدام باسم علیحد بقلعه نامیده می شود از انجمله دو کوه سر بفلک کشیده است که سرانجام توپخانه و همه ذخیره ماکولات و اسباب جنگ آماده داشت تمام اطراف آنرا محاصره نمودن متعذر بود اما بقدر مقدور ترتیب و تقسیم مورچال پرداخته شروع بکندن نقب و بستن دمدمه و پیش بردن مورچال پرداختند و بهادران کار طلب و دلاوران جانباز خواستند که جوهر تران و سعی خود را بهرصه ظهور آرند و کفار قلعه نشین بدستور قلعه داران آزموده کار به بندوبست برج و باره پرداخته باستغذای تمام که پنداری اصلا از آمدن لشکر تزلزل در دل آنها راه نیافته گاه یک دو توپ فر میدادند و زمینداران اطراف دور و نزدیک و فوج مرهه از هر طرف نمودار گشته بر سرکمی

یمین و یسار اشکر ریخته شوخی زیاد، ماموران را مانع رسیدن رسد غله میگردیدند و بعضی اوقات غافل بر سر مورچال ریخته دست برد نمایان بر روی کار می آوردند و تزلزل تمام در افواج انداخته محضت مورچال را ضائع و داخل می ساختند - چون مفضل بذکر سوانحی که در اینجا از ترددات فوج پادشاهی و محصوران بظهور آمده پرداختن خالی از طول کلام نیست و محرر اوراق بسبب بعد مسافت بروایت مختلف اطلاع یافته آنچه ثقه دانسته خلاصه آن را بزبان قلم میدهد - حاصل سخن آنکه بعد از ایام محاصره باستداد کسید و مردم بسیار بدرجه شهادت رسیدند هر چند غلبه فوج کدکمی کفار روز بروز زیاده می گردید ذو الفقار خان بهادر نصرت جنگ و دیگر مبارز پیشگان قلعه کشا چنان دلیرانه میکوشیدند که کار بر محصوران تنگ آوردند - ا از آنکه زمام اختیار فوج و کار فرمائی امور ملکی و مالی و بند و بست آن ضاع بدست جمده الملک و نصرت جنگ بود بر خاطر پادشاه زاده محمد کام بخش گرانی می نمود و از بعضی اطوار و کارهای پادشاه زاده که لازم و ملزوم ایام شباب است جمده الملک و نصرت جنگ کلمات نصیحت آمیز درشت و تلخ نسبت به پادشاه زاده بر زبان می آوردند و این معنی باعث رنجش خاطر محمد کام بخش می گردید - خصوص که پادشاه زاده در سمی آن بود که تسخیر قلعه بنام او بحضور نوشته شود و سرداران صاحب اختیار طرف خود سعی داشتند روز بروز زیاد، ماده فساد و عناد آماده می گردید - خبر که بمحصوران رسید بر حقیقت کار اطلاع یافته به تمهید

مختلف پیغام رسل و رسائل شعلہ امروز پادشاه زاده بمیان آورده
 عالی آشوب و برہم زدن فوج گردیدند - درین ضمن خبر آمد آمد سنائی
 بکار بمرتبه اتم اشتہار یافت و انواع و اقسام اطراف لشکر
 پادشاهی و - در را چنان فرو گرفتند کہ چند روز سیدن احکام و گرز
 برداران و هرکاره و قاصد از حضور متعذر و بگذرید و نہ از بادشاه
 زد و جہدۃ الملک پادشاه خبر میرید و نہ پادشاه زاده را
 در حقیقت و خبر سلامتی حضور اطلاع حاصل می شد - و پیغام های
 توهم افزای جهان آشوب مشتمل بر ترغیب و طالب پادشاه زاده
 از نزد محصوران میرید لہذا وسواس ہراس آمیز بدین مرتبه
 در دل پادشاه زاده زایمانت کذب قول بعضی نظربہر حال جہدۃ الملک و
 بریدن خبر حضور خواست خود را بقاء نزد محصوران رساند - جہدۃ
 الملک و نصرت جنگ اطلاع یافتہ بی خبر خود را رساندہ
 اطراف خدمۃ محمد کام بخش را مرز گرفتند و غافل بر سر پادشاه
 زاده رسیدہ دستگیر ساختند - درین حالت کہ مادہ وساد و آشوب لشکر
 پادشاهی آمادہ گردیدہ بود سلامتی نابکار با بیست و پنج ہزار
 - واریکہ تاز جنگی رسیدہ اطراف راج پادشاهی را چنان فرو گرفت
 کہ تزلزل عظیم در دل روان و پیر لشکر انداخت و عرصۃ کارزار بمرتبه
 بر سرداران تنگ آورد کہ مصلحت کار درین دانستند کہ بہیتر را
 با اکثر کار خانجات سنگین بار بدام تراج متقاعد خود را بہ پناہ
 جای طلب رساند - و بقول مشہور نظم بر تفضای وقت باہم
 ساختہ پیغام مصالحت بدین شرط بمیان آمد کہ سننا بدماقب
 حال لکمر و سرداران کہ ہرآنچہ دران اضطراب باخود توانند

بوداشت نه پرداخته بتاراج باقی بهیروز اشیای که در آن نگاه یابد
اکتفا نماید - و هر دو سردار چناند گروه مصلحت جنگ کفایت خود را
بگذار و پناه گوهی کشیده دفع شرحانی ازان کافر غنیمت دانستند
و بعد دفع سنتا باز بمحاصره پرداخته در فرصت چند روز که کار بر
محصوران تنگ گردید و بر دایمی مبلغی بدانها میدادند قلعها را خالی
نموده راه فرار اختیار نمودند - بعد ازان که خبر د-نگیر ساختن
پادشاه زاده بمحضرت خاند مکان رسید اگرچه بحسب ظاهر نظر بر
دفاعای وقت که متصل آن خبر تسخیر قلعه رسید هرچه ازان
هر دو سردار بظهور آمد مستحسن افتاد اما در خاطر گرانمی تمام
رئه یافت و پادشاه زاده را باهر دو -ردار طالب حضور فرمودند و تا
رسیدن بمحضر پادشاه زاده همچنان در قید بود بعد ملازمت باره
کلمات نصیحت آمیز به جمده الملک گفته اثر کم توجهی بظهور
آورده حکم خلاصی پادشاه زاده نمودند *

سابق حقیقت فساد انگریز بر روی دنیا و مهم نمودن
-یدی یاقوت خان و بعد نزایک رسیدن کار تسخیر قلعه
منذی و بموجب حکم برخاسته آمدن بزبان خاصه داده درین
سال چهار پادشاهی مسمی گنج - وائی که کلان تر از چهار در بندر
حورت نبود و بسفر بیت الله هر سال میدرفت و مبالغ پنججاه
و دولک روپیه نقد زر سرخ و ریال که بعد فروختن جنس هندوستان
در مخه و جده به نادر سورت می آوردند محمد ابراهیم نام
ناخدای چهار نه خود را از جوانان تهور پیشه میگرفت و
چلکهای آهنی ساخته با خود گرفته بود که وقت مقابله با

جهاز غنیم بهمین چاکها جهاز را با غنیم دریا زنده د-تکبیر خواهم نمود و هشتاد توپ و چهار صد بندوق در جهاز سوای آلات دیگر جنگ موجود بود همیذکه هشت نه روزه راه بندر سوزت جهاز رسید جهاز انگریز گفته است بجهاز پادشاهی بسیار خرد بود و سیوم و چهارم حصه گنج سوانی مصالح جنگ نداشت از مقابل پیدا گردید بعده که بتفاوت گواه رس نزدیک هم رسیدند توپ اول دفعه از جهاز پادشاهی آتش دادند از شامت مردم جهاز توپ ترقید و از ف-ب مدینه پارچه های آهن که از جدا شده سه چهار غرضائع و تلف گشتند و همان ائذا گواک جهاز خصم بر چوب میدان جهاز گنج سوانی که باصطلاح دریا نوردان قول جهاز نامند و مدار سلامت روی جهاز بران است رسیده معیوب ساخت و مردم جهاز انگریز نیز اطلاع یافته دایر گشته بطریق یورش جهاز را بجهاز پادشاهی رسانده شروع بجنگ شمشیر نموده خود را اندرون جهاز انداختن نمودند - بارجویکه نصرانی در جنگ شمشیر چندان جرأت ندارند و آن قدر مصالح و آلات کارزار در جهاز پادشاهی بود که اگر ناخدا استقامت می ورزید از عهده دفع شر آنها بر می آمدند اما بمجرد اثر غلبه جهاز انگریز محمد ابراهیم ناخدا که بجای فوجدار جهاز میباشد زیر تخته های خن جهاز گریخت و اول بار کنیز های توکی که در محله خریدده سریت خود نموده بود و درین هنگامه چیره بر-ر آنها بسته شده بر بدست آنها داده ترغیب جنگ می نمود بدست نصرانیدها افتادند و تمام جهاز را متصرف شدند و آنچه زر نقد سرخ و سفید در جهاز بود بر آورده با اسیر بسیار بر جهاز خود

پردند بعده که چهار آنجا - نگینی نمود چهار پادشاهی را نثار خشی
 نزدیک تعلقه خود آورده قریب یک هفت در جست و جوی مال
 و برهنه نمودن مردم چهار وی ناموسی مستورات پیر و جوان
 گویده دست از چهار و مردم چهار بردارند و بعضی رهای باغ بخت
 قابو یافته برای پاس عصمت خود را بآب انداختن و چندی
 بکار و خنجر در هلاک خود کشیدند - بعده که حقیقت از وی
 و تئع بعرض پادشاه رسید و سوانح نگار بقدر سورت ویند - که انگریز
 که در مذبی باسم ناپاک پادشاه خود می زند همراه احوال حوائج
 بحضور ارسال داشت حکم گرفتن کمالشهای انگریز که در بندر
 سورت تجارت می نمایند و مکر تسخیر قاعه مذبی بنام اعتماد
 خان متصدی بقدر سورت و سادی بقوت خان رسید و بقدر
 این فساد بسالها کشید اما از آنکه انگریز بدنامی این جرأت اولا
 برخود نمی گرفت و باقوت خان را بسبب خفت رسیدن سابق
 آزرد خاطر می دانست نسبت سابق زیاده در تعمیر برج و داره
 و مسدود ساختن راههای دشوار گذار کوشیده راه تردد با اکل مسدود
 ساخته بود اعتماد خان متصدی بقدر سورت که نظر بر بندر بست
 استحکام قاعه مذبی میدانست کدعاج پذیر نیست و در صورت کوش و
 شورش با کله پوشان سواهی ماده فساد که مبلغ کلی نقصان محصول بندر
 خواهد شد خود را از کفایت شعاران واقعی پادشاهی می گرفت
 و نمی خواست که یک روپیه از محصول پادشاهی تلف شوند هر چند
 بحسب ظاهر گماشتهای انگریز را مقید ساخته بود اما در باطن
 بتدبیر دفع گفت و گوی بدنامی انگریز می کوشید و انگریز بعد از قید

افغان گماشتهها هرچاکه نام منصب دار بادشاهی بر روی دریاها گذار
دریا می شنیدند دست او میزدند گرفته برده عوض گماشتههای خود
تقدیم می نمودند و مقدمه بطور انجاء میدادند.

دران گرمی هنگامه محرر اوراق را که از طرف عبد الرزاق
خان و مردم احشام مقصدی صاحب اختیار بودند در بندر
سوات با گریز منبئی غریب قسمی اتفاق ملاقات افتاد. چون
در همان ایام بنده قریب درلک رویه نقد و جنس از زر احشام
خریده ذخیره پادشاهی و عبد الرزاق خان لاری فوجدار راهیری
از بندر سوات براه کنار دریا از تعلقه فرنگ و انگریز براهیری
می برد بعد رسیدن نزدیک سرحد منبئی در تعلقه فرنگ که
رسید بموجب نوشته عبد الرزاق خان در انتظار بدرقه رسیدی
یا نوت خان ده دوازده روز توقف نمود از آنکه مدان عبد الرزاق خان
و انگریز رابطه محبت قدیم بابت حیدر آباد بود و عبد الرزاق خان
برای مدد بدرقه با او نیز نوشته بود انگریز برادر دیوان خود را برای
طلب اینجانب باظهار اخلاص فرستاد. هرچند کپتان فرنگ آن
مکان و مردم همراه بنده راضی بزیارت این جانب مع آن مبلغ سال
نشده صلاح نمیدادند. محرر اوراق توکل بخدا نموده نزد انگریز رفت
و از برادر دیوان او پرسید که بعد ملاقات اگر ذکر تقریب استغفار مقدمه
جهاز که در میان آمده بگفت و شنید آید موافق مزاج گوئی جواب
نخواهم داد و برآستی سوال و جواب خواهم نمود وکیل انگریز که در اصلاح
مقدمه و نصیحت آن شقی سامی شقی بود نیز چنان مصلحت داد
که بخاطر جمع از روی نصائح پیش آمده بجز راهی کلمه نگام نه نمایند.

بعده که این عاجز داخل قاعه شد ابتدا از دروازه هرات طرف راست
 بهرهای دروازه و چهارده ساله مقطع بندوقهای مکلف بدوش قطار
 قطار اسفاده کرده بودند چندان قدیمی که پاش رست - برانان خط
 انگار مطبوع بلباس فاحره با بندوقهای پرتکف هر دو طرف بنظر
 در آمدند باز که کسی چند طی نموده ادواتهای دست دراز
 هم عمر بهمان ساز و لباس اسفاده بودند بعد از آن برسد از آن مأمورین
 جوان بکمال زینت لباس آراسته صف رده در نظر جلو دادند
 از آنجا که گذشتم انگریزهای ریش سفید زرغرت پوش بندوق
 بدوش دو بسته بکمال آراستگی بنظر آمدند بعد آن کله بوزان
 سال خورد مقطع که کنار کلاه آنها سرورین گرفته بودند بهمان دستور
 هر دو طرف صف آراسته تا در خانه که نشستن او بود قریب
 هفت هزار برافراز مکلف مقطع بطریق محله اسفاده باوتم بعد
 از آن جایی که خود او بر کرسی نشسته بود رو برو رسیدم بنظر
 خوشوقتی در - لام بدستور خود سبقت نموده برخاسته معانقه
 نموده مقابل خود بر کرسی اشاره به نشستن فرمود و بعد احوال
 پرسوی سوال و جواب راست و درشت و تلخ و شیرین در لباس
 اظهار اخلاص و محبت عبد الرزاق خان بسیدار بمیان آمد از آنجمله
 آنکه ابتدا سبب قید نمودن گماشتهای خود استفسار نمود در
 جواب خدا و رسول خدا را حائز خود دانسته گفتم هر چند این
 فعل شنیع دور از طریقه اهل خرد که از طرف مردم شما سرزده
 شما بر خود نمیگیرید اما این سوال بدان میدانم که باوجودیکه شعاع
 آفتاب عالمی را فرو گرفته باشد یکی از اهل دانش استفسار نداید

که پرتو آفتاب از کجاست در جواب گفت آنها که با ما عهد دارند
 قهمت دیگران بر ما میگذارند بر شما از کجا یقین شده که این کار
 از مردم ما ظهور آمده و آنچه دلیل معقول تحقیق شما گشته گفتم
 از بنده تران چهار جمعی از آشایان مال دار و دوسه نفر فقیر
 فارغ از آرایش مالیت دنیا بودند از زبان آنها شنیدم که در وقت
 تاراج چهار و قید نمودن آنها جمعی که بلباس و صورت انگریز
 بودند و بردست و بدن آنها نشان و زخم و داغ پیدا بود و زبان
 خود میگفتند که این داغی است که در وقت محاصره سیدی یاقوت
 خان بر ما رسیده و امروز داغ این از دل ما بر آمد و شخص دیگر
 رفیق آنها بود در زبان هندی و فارسی میدانست ترجمه آن
 خطر نشان مایان می نمود بعده که این تقریر از زبان بنده شنید
 بقیه بجنده آمده گفت راست است آنها چنان گفته باشند اما
 آنها جمعی از انگریز اند که در ایام محاصره یاقوت خان زخم
 برداشته بقید یاقوت خان در آمدند و بعضی خود از نزد ما جدا
 شده بدان حبشی پیوسته مسلمان شدند و چندگاه نزد یاقوت خان
 مانده باز از نزد او فرار نموده روی آن گذاشتند که نزد ما بیایند
 الحال نزد دینک مار که سکنه نیز گویند و بر روی دریا دست
 اندازی بر جهاز می نمایند رفتن نوکر و مصالح جهاز قطاع الطریق
 آنها شده اند و مردم پادشاه شما از عهده آنها بر نمی آیند و
 قهمت آن بر ما می بندند در جواب آن تبسم کنان گفتم آنچه
 تعریف حاضر جوابی و دانائی شما می شنیدم مشاهده کردم
 آفرین بر طبع شما که چنین مقدمه را بلا فکر بدیهه بدین تمهید

معقول جواب دادید اما بخاطر بیارید که پادشاهان موروثی بلجاپور و حیدرآباد و سنبهای نابکار از دست عالمگیر پادشاه نجات نیافتند پناه جزیره منبئی معلوم و گفتم همدین که سکه بر روپیه زدن شما چگونه اظهار سرکشی است در جواب آن گفت که هر سال مبلغ کلی از منافع مال تجارت ما را بملک خود باید فرستاد و سکه پادشاه هندوستان را بنقصان بر میدارند و دیگر در روپیه سکه هند قاب و غش بسیار بر می آید و درین جزیره وقت بیع و شرای آن منامش به میان می آید بنابراین نشان اسم خود بران زده در تعلقه خود اائج می سازم - دیگر ازین مقوله کلمه و کلام بسدار به میان آمد پاره بر خاطر او گرانی نمود اما نظر بر پاس خاطر عبد الرزاق خان و عهد و قرار امان بر خود هموار نموده وقت بخصت تکلیف تواضع و ضیافتی که میان آنها رسم است به میان آورد چون از ابتدا شرط نموده بودم که در ملاقات حال پای رسمیات به میان نیاید به او روان اکتفا نموده خلاصی خود را ازان بلیه غنیمت دانستم - محصول تمام جزیره منبئی که بیشتر آن فوفل و نارجیل است بدو سه لک روپیه نمی رسد و از بیست و یک لک روپیه مایه تجارت آن بدکیش شهرت زیاد ندارد باقی مدار دولت ناپایدار انگریز از زدن و تاراج نمودن جهاز راه کعبه الله است که یک دو سال در میان دست اندازی می نمایند و وقت رفتن جهازات به بندر محله و جده که پر از جنس مال هندوستان میرود سروکار به جهازات ندارند اما وقت مراجعت که نقد زر سفید و - رخ و ابراهیمی و ریال در جهاز می آرند جاسوسی نموده جهازی که زیاد مالیت دارد بران تاخمت می نمایند اگرچه مرهته

که قلعه کهندهری و قلعه و کسه و کتوره در دریا مقابل قلعه جزیره
تعلقه حدشها نواحیات کرده کشتیهای جنگی اطراف قلعه
فراهم آورده بروی دریا بروفت قابو دست اندازی می نمایند و
هم چنان از نوم سکنه که بواریل نیز زبان زداست و از مفسدان
سورت تعاقب صوبه احد آباد مشهورند بر جهازات خرد که از
بذدر عباسی و مسقط می آید گاه گاه شوخی بظهور می آمد اما
جرات مقابله و دست اندازی جهازات فلان راه بیت الله ندارند
و اگر نیز بدنامی خود بر همان سکنه ثابت می نمایند *

دیگر از سوانح این سال بتاراج رفتن قاسم خان و حانه زاک خان
مخاطب به روح الله خان ثانی و صف شکن خان و دیگر امرای
نامی که بحسب تقدیر دالمگیر - مذامی کهور بره نابکار گردیدند - تفصیل
این احوال بطریق اختصار کلام بزبان خامه می دهد - چون اخبار
تاخت و تاراج - مذامی بهم بعرض میرسد روح الله خان را با صف
شکن خان خوانی و محمد مراد خان بخشی پادشاه زاده محمد کام
بخش مع فوج پادشاه زاده و مبرز حسن عم زاده مختار خان و
دیگر امرای دکن با طومار و ج بیست و پنج هزار سوار که پنج شش
هزار سوار موجودی آن عهد باشد برای تنبیه آن کافر بد نهاد مرخص
نموده فرمودند که باتفاق قاسم خان موجدار ضاع دندیری که سنتا
در همان نواح اراره بود باستیصال آن بد مآل کوشند - بعده که
امری مذکور بقاسم خان که فوج جنگی شایسته و تربیخته آراسته
داشت بدو ستند ستای ملعون از شنیدن این خبر از مسامت
دور باستقبال شتامت - روزی که قاسم خان بقصد مقابله غنیم

باهتمام فوج پرداخته پیش خان را پیشتر روانه ساخته خود بطریق
 هراول سوارگشته بود و روح الله خان با دیگر سرداران بآراستگی تمام
 می آمد هرکارهای قاسم خان خبر آوردند که یک دسته فوج غنیم
 برسر پیش خانه رسیده آنچه که توانستند تاراج نمودند و خیمهای
 سنگین را آتش زده و قریب ده دوازده هزار سوار برسر بهیر فوج
 روح الله خان ناخست آورده عرصه بر فوج پادشاهی تنگ آورده اند و
 هفت هشت هزار سوار مابین قاسم خان و روح الله خان حائل گشته
 شوخی آغاز نموده اند که فوجها بکمک هم نتوانند رسید از شنیدن
 این خبر قاسم خان سراسیمه گشته خواست مسعود را بکمک سرداران
 دیگر رساند از هر طرف صدای تار و گیر بلند گردید و آن روز تا غروب
 آفتاب فوجهای کفر و اسلام باهم می کوشیدند باوجود آنکه دلازان
 تهور پیاده داد جلاوت دادند پیشتر بهیر و کارخانجات افواج پادشاهی
 بتاراج رخت و دران روز از روح الله خان و محمد مراد خان ترددات
 نمایان بظهور آمد با آنکه جنس خوردنی برای آدم و چار پا میسر
 نیامد - مرداران بالای فیل و سپاه تمام شب جاوی اسپان بدست گرفته
 از ملاحظه شب خون و پای دادن اسباب آن شب را بروز رساندند
 همین که حاور فلک تاز - راز دریچه مشرق بر آورد فوجهای مرهته
 از اطراف شوخی آغاز نمودند و محاربه صعب روی داد و دران جنگ
 میرزا حسن با جمعی از مردم بامی و جماعه کثیر از مردم غیر مشهور
 بدرجه شهادت رساندند چنانچه لاشهای میرزا حسن و غیره چند
 نفر عمده را هر چند جستند از غلبه آشوب پیدا نشد و خداداد پسر
 محمد مراد خان زخم برداشته پیاده گشته سه چهار روز مفقود الاثر

گردید همچنان تا سه روز فوج پادشاهی مغلوب و محصور بوده
 باوجود غلبه مرهته بدفع شرکفار می کوشید تا آنکه عرصه بر
 سرداران تنگ گردید و بقصد پناه گذهی دندیری تعلقه فوجداری
 قائم خان جنگ کزان که اطراف مرهته حلقه وار فرو گرفته بودند
 روانه شده آخر روز زیر حصار گذهی مذکور رسیدند - چون درین سه روز
 اصلا بوی خوردنی بمشام لشکر اسلام نرسیده بود مگر آنکه آن روز برای
 مردم خاص از اندرون گذهی کاه و دانه رسید و راه آمد و شد مردم
 لشکر تنگ گردید همچنان سه چهار روز دیگر در پناه دیوار گذهی
 رو برو مورچال بسته در دفع حملهای غنیم لئیم روز باآخر و شب بصبح
 میفرماندند و گاز و شتر و امپ بتاخت مرهته میرفت چون از غلبه
 آشوب هردو لشکر دروازههای گذهی بسته بود بقال و سنگ آن حصار
 غله بقدر مقدور از بالای دیوار فرود آورده ریخته و در روپیه آثار
 بدست هرکه می آمد می فروخت روز چهارم و پنجم در لشکر
 غنیم خبر رسیدن همت خان بهادر پسر خان جهان بهادر که در
 تهوری علم شهرت بر افراخته بود و از حضور بظام او نیز حکم کمک
 و استیصال مقهوران صادر فرموده بودند انتشار یافت سننا از نصف
 فوج خود بیشتر با سرداران رزم آزما مقابل محصوران فوج
 پادشاهی گذاشته خود بقصد مقابله و سد راه همت خان بهادر
 گردیدن شتافت - چون باز هرکارها باو خبر رساندند که بمقابل
 همت خان بهادر فوج دیگر ام راجا پرداخته از بند و بست آنطرف
 خاطر جمع حاصل کرده جاسوسان سریع السیر گذاشته مراجعت
 نمود درین مابین فرصت چون عرصه بر سرداران پادشاهی تنگ

گردید قاسم خان و روح الله خان و صف شکن خان که نزدیک هم
فرود آمده بودند باهم خفیه مصلحت اندرون گذهی در آمدن
نمودند و بی آلله بمحمد مراد خان و دیگر همراهان که مورچال
آنها بفاصله بود خبر نمایند ابتدا شروع بفرستادن کارحاجات که
بعد از تاحات غنیم باخود داشتند بشهرت سبکدار گردیدن بقصد
جنگ نمودن روانه نمود - اول شب قاسم خان به بهانه گشت
درآمد ازآنکه ازراه دروازه بچند جهت داخل شدن مصلحت نبود
و ازدحام عام و غلوی سرداران زیاده بود بمدد ریسمان بدستور
گفتند بالای دیوار برآمده خود ر اندرون --- رسانند بعده روح الله
خان و صف شکن خان براه دروازه بچند جهت تمام مع ازدحام عام
داخل گذهی شدند بعد از آن محمد مراد خان و دیگر همراهان
خبر یافته بانصدیع تمام خود را رساندند - و صف شکن خان رو بمحمد
مراد خان نموده گفت که چگونه مردانه خود را رساندیم سلطان
حسین خواهرزاده محمد مراد خان که در عهد حضرت خلک مکن
خطاب طالع یار خان یامت در عالم واسوختگی بر آشفته گفت
تف برین صفت مردانه آمدن شما که بران فخر می نمایند
و همه همراهان طعن بسیار بر او نمودند - القصه قریب یک ماه
دران چار دیوای محصور بودند و روز بروز عرصه بر محصوران
تنگ می گردید و کار بجائی رسید که چارپای سوارى و باز بردار
بسیار که کار آنها نیز بهلاکت می رسید مذبح نموده می خوردند
از جهله غله که در انبار خانه و چاههای گذهی باهتدام و تجسس
تمام بهم رسانیدند قاسم خان بواى همراهان مردم داسی نه

بغید اسم نوشته در آوردن فی نفر نیم پار آتاز جنس جوار
 و ارزن که با گندم و نشود آغشته جوش داده می خوردند مقرر
 کرد و سواى آن مردم دیگر رو بهلاک آوردند و بسیاری بقصد
 این جان از گرسنگی خود را از بالای دیوار زیر انداخته پناه بلمشگر
 غنیم بردند چون بسیاری از کاسبان و پوچ اشرافی و روپایه بر کمر بسته
 همراه داشتند بدست مردم سفقا که می افتادند کمر آنها وانموده
 زر کشیده می گرفتند و مردم بازار غنیم از جنس میوه و شیرینی
 زیر دیوار گدای آورده بقیمت خاطرخواه می فروختند و مکتوران
 از بالای دیوار زر در پارچه بسته فروز آورده خرید نموده بالا می
 کشیدند و قرب رفق می نمودند آخر ذوق گدای رو باتمام آورد
 و کسافت و عفونت و ذلت آب علاوه کمبایی غله بمرتبه گردید که
 عرصه حیات بر تمام مردم تنگ گشت - و درین حالت ماسم خان
 بروایتی خود را مسموم ساخت یا از نرسیدن معتاد افیون که علاوه
 غم و غصه گشته بود و دیعت حیات نمود - و روح الله خان و دیگر
 سرداران چار ذچار قرار بر رجوع صلح و طلب قول امان جان بقبول
 لکها در وجه جان بها که هر کدام بدهند و سرداران را بایک اسب سواری
 و رخت بدن بگذارند بمیان آوردند - بعده که دیوان روح الله خان و
 دیگر سرداران با یکی از دکانهای عمده متعین فوج نزد سفقا رفته
 ذکر قرار خلاصی سرداران و تعیین مبلغ بمیان آوردند سفقا گفت که - وای
 فیل و اسب و نقد و مالدی که همراه است از یک هون که سه لک
 و پنجاه هزار روپیه میباشد کم نخواهم گرفت - آن دکانی نمک حرام
 آهسته در جواب گفت که این چه حرف است پاره سخت بگیرد

این مبلغ فقط از روح الله خان برای شما مقدر می نمایم فی الجمله
 آخر گفتگوی هفت لک روپیه بتفریق بر همه سرداران مقدر شد و
 چنان قرار کردند که هر کدام موافق حصه رسد خود قبولیت
 باظهار احسان امان جان نوشته داده تا وصول ضربگی از خویشان یا
 نوکر عمده صاحب اختیار بطریق برغمال برد حتما بگذرانند و کسان
 منتای نابکار بر سر دروازه گذهی نشسته سرداران را دایکد اسپ
 سواری و رخت بدن و دیگران را بازختی که قابل مشعل در بر
 داشتند گذاشتند باقی زرقند و جواهر و فیل و اسپ و اسباب دیگر
 همه بضبط در آوردند اگرچه از جمله مبلغ - - - قرار که اکثر برغمال
 وقت یافته گریخته از لشکر آن ملعون برآمدند و خود او نیز چنانچه
 عنقریب بذکر خواهد در آمد بجای کردار خود زود رسید نصف
 زر بوصول نرسید - اما دران حادثه آنچه از جمله زر خزانه پادشاهی
 که همراه فوج داده بودند و زر امیران و جواهر و غیره بتاراج رفت و
 دران محاربه و محاصره بدست آن کافر بد فرحام آمد از پنجاه
 شصت لک روپیه تجاوز کرده بود - بعد عرض هر چند حادثه که بر
 امیران و تمام فوج گذشت از تقدیر الهی باختیار سرداران نبود اما
 بسبب گرد ملال که بر خاطر پادشاه راه یافت چند روز از طلب حضور
 ممنوع نموده هر یکی را بخدمتی از خدمات دور دست مامور و
 مذبذب ساخته یا تعینات صوبجات نموده روانه فرمودند *

بعده که سنا از طرف فوج مغلوب پادشاهی فراغ خاطر حاصل
 نموده خبر نزدیک رسیدن همت خان بهادر که از شنیدن محصور
 گردیدن امرا ایلغار نموده می آمد با و رسیده دو فوج نموده از هر دو طرف

بقید اسم نوشته بر آوردند فی نفر نیم بار آثار جنس جوار
 و ارزن ده تا گندم و نخود آغشته جوش داده می خوردند مقرر
 کرد و سوای آن مردم دیگر را بهلاک آوردند و بسیاری بقصد
 امان جان از گرسنگی خود را از بالای دیوار زیر انداخته پناه بلشکر
 غنیم بردند چون بسیاری از کاسبان و پوچ اشرافی و روپیه بر کمر بسته
 همراه داشتند بدست مردم سفنا که می افتادند کمر آنها وانموده
 زر کشیده می گرفتند و مردم بازار غنیم از جنس میوه و شیرینی
 زیر دیوار گذهی آورده بقیمت خاطر خواه می فروختند و مخصوصان
 از بالای دیوار زر و پارچه بسته فروز آورده خرید نموده بالا می
 کشیدند و قوت رسق می نمودند آخر ذوق گذهی رو با تمام آورد
 و کسافت و عقوبت و ملت آب علاوه کمپایی غله بمرتبه گردید که
 عرصه حیات بر تمام مردم تنگ گشت - و درین حالت داسم خان
 بروایی خود را مسموم ساخت یا از فرسیدن معدن افیون که علاوه
 غم و غصه گشته بود و بدعت حیات نمود - و روح الله خان و دیگر
 سرداران چار ناچار قرار رجوع صلح و طلب قول امان جان بقبول
 لکها در وجه جان بهاکه هر کدام بدهند و سرداران را بایک اسب سواری
 و رخت بدن بگذارند بمیان آوردند - بعده که دیوان روح الله خان و
 دیگر سرداران با یکی از دکاندهای عمده متعینه فوج نزد سفنا رفته
 ذکر قرار خلاصی سرداران و تعیین مبلغ میان آوردند سفنا گفت که - وای
 فیل و اسب و نقد و مالیتی که همراه است از یک هون که سه لک
 و پنجاه هزار روپیه میباشد کم نخواهم گرفت - آن دکانی نمک حرام
 آهسته در جواب گفت که این چه حرف است باز سخت بگیرد

این مبلغ نقط از روح الله خان برای شما مقرر می نمائیم فی الجمله آخر گفتگوی هفت لک روپیه بتفریق بر همه سرداران مقرر شد و چنان قرار کردند که هر کدام موافق حصه رسد خود قبولیت باظهار احسان امان جان نوشته داده تا وصول زریکی از خودشان یا نوکر عمده صاحب اختیار بطریق برعمال نزد ملقا بگذارند و کسان سخفای دایکار بر سر دروازه گذهی نشسته سرداران را با یک اسپ سواری و رخت بدن و دیگران را با رختی که قابل مسعل در بر داشتند گذاشتند باقی زرنقد و جواهر و فیل و اسپ و اسباب دیگر همه بضبط در آوردند اگرچه از جمله مبلغ - - - قرار که اکثر بر غمال وقت یافته گریخته از لشکر آن ملعون برآمدند و خود او نیز چنانچه عنقریب بذکر خواهد در آمد بجزای کردار خود زود رسید نصف زر بوصول نرسید - اما دران حادثه آنچه از جمله زر خزانه پادشاهی که همراه فوج داده بودند و زرامیران و جواهر و غیره بتاراج رفت و دران محاربه و محاصره بدست آن کافر بد فرحام آمد از پنجاه شصت لک روپیه تجاوز کرده بود - بعد عرض هرچند حادثه که بر امیران و تمام فوج گذشت از تقدیر الهی باختیار سرداران نبود اما بحسب گرد ملال که بر خاطر پادشاه راه یافت چند روز از طلب حضور ممنوع نموده هر یکی را بخدمتی از خدمات دور دست مامور و مذهبوب ساخته یا تعینات موجبات نموده روانه نمودند •

بعده که سذا از طرف فوج مغلوب پادشاهی فراغ خاطر حاصل نموده خبر نزدیک رسیدن همت خان بهادر که از شنیدن محصور گردیدن امرا ابلغار نموده می آمد با و رسیده دو فوج نموده از هر دو طرف

مقابل همه خان شقامت بتفاوت شانزده گروه بانوج اول که سنقا دران
فوج بود همت خان را مقابله افتاد و مبارزه عظیم روداد و تردد
دمایان از همت خان دران کارزار بعرضه ظهور آمد و مرهنگه بیسمار
بدارالبار پیوست و بسیاری از همراهان همت خان بدرجه شهادت
رسیدند و فوج سنقا رو بهزیمت گذاشته فوج بادشاهی را طرف فوج
دوریم کشیدند و همت خان شیر نبرد با عانف پرداخت از آنکه سنقا از
برقندازان حکم انداز در جنگلهای دشوار گذار پنهان اشجار جانجا برای
سراة فوج همت خان گذاشته بود بعضی از برقندازان کالیه که درین
من شهرت دارند بالای درختی اندوه پنهان شده نشسته بودند همینکه
سواری همت خان دران ندبه اشجار رسید ناگهان گوله تفنگ اجل بر
پیشانی او خورد و مجال نفس کشیدن نداده شهید ساخت و
تمام پیرو و نیلان و کار جانجات که همراه همت خان بود بی آنکه
تفرقه شود بدست سنقا افتاد *

ذکر سوانح سال سی و نه از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و یک صد و شش هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه که برای بندوبست و تنبیه
غذیم طرف کهریز رفته بود از اختلاف آب و هوا انحراف مزاج
بهم رساند و آخر منجر باستسقا گردید بعد عرض طلب حضور
فرموده اندرون گلال بار فرد آورده و اطبای تجربه کار حضور
برای علاج پادشاه زاده مقرر کردند - چون از پادشاه زاده احتیاطی
که باید در پرهیز بوقوع نمی آمد حکما عکوف این معنی بعرض
رساندند و مرض چنان رو به شدت آورد که اطبا عاجز آمدند لهذا

هنگام پادشاه زاده را نزدیک خوابگاه خاص بحضور طلبیده خود دروا
و غذای پرهیزانه می خوراندند بلکه از راه مهر پداری خود در غذا
رفتاری می نمودند و تقید تمام در علاج بکار می بردند تا حق
سبحانه و تعالی شفای کامل بخشید - خواجه باقوت نام مخاطب
بمحررم خان که در سستی سلوک بدنام و از راه شرم و چشم سرور عد
مرحله دور بود و بخدمت انالیقی پادشاه زاده کام بخش سرارازی
داشت و پادشاه زاده نیز از بد مستی داده ایام جوانی حرف
اورا بسمع رخصا نمی شنید و از بیرونی و بد خوئی محرم خان پادشاه
زاده و همراهان او خصوصاً کوکه و دیگر مقربان هم آزرده خاطر می
بودند و ادا های ناخوش از طرفین دربار همدیگر سر میزد - وسط
ماه جمادی الاولی سال حال وقت مراجعت پادشاه زاده از دربار
که محرم خان از عقب می آمد ناگهان تیری که پیکان او در
زبان داشت از طرفی که معلوم نشد بشکم محرم خان رسید چون
دستش بالای شکم حائل بود اجلش کوتاهی نمود و قدری
دست او را مجروح ساخته بشکم او رسید و پودا اندرون شکم
نزدید و پورده نرسید - محرم خان همچنان با دست خون چکان و
دل و بدن پر خون خود را بخدمت پادشاه رسانده بگمان نزدیک و
بقین شکوه تعدی همراهان پادشاه زاده نموده تیر را بجنس از نظر
گذراند - کوتوال حضور برای تحقیق و پیدا نمودن صاحب تیر مأمور
گردید - بعد تفقیش و تجسس بسیار اسم پنج نفر از همراهان او باقی
وضع پادشاه زاده که چهار جماعه دار و یک هدو نام کوکه پادشاه زاده
باشد بر آنها ظن برده بمعرض رساند حکم شد هر پنج نفر را گرفته

مأمور ساخته تحقیق نمایند - چهار نفر که از جماعه داران و همدم
 محرم پادشاه زاده و بیگناه بودند اطاعت حکم نموده بقید کوتوال
 در آمدند اما همدو کوکه بحکم آنکه الخائن خائف بخیره سری پیش
 آمدند پادشاه زاده نیز شفیع و حامی او باظهار ای تقصیری او
 گردید و بعد عرض حکم شد که خواجه محمد بخشی پادشاه زاده
 او را حضور بیارد والا همانجا باتفاق کوتوال بتحقیق تیر انداز
 خطا کار بد کردار پرتازد و خواجه محمد او را در ابداء بکلمات نصیحت
 آمیز چرب و نرم بی آنکه پای ستیزه و درشتی بهیان آید نهمانده و
 راضی - ساخته تابدر دولتخانه والا آورد از انجا بسبب وسواسی و هراسی
 که در دل او راه یافته بود خواجه محمد را غافل ساخته خود را
 در میان ازدحام مردم که همراه پادشاه زاده می آمدند انداخت و پادشاه
 زاده را حامی خود ساخت - بعده که بعرض رسید باز بنام پادشاه زاده
 محمد کام بخش حکم صادر شد که او را از همراهان خود جدا ساخته
 کسان کوتوال همراه داده از لشکر اخراج نمایند و خانه او را بضبط
 در آرد پادشاه زاده او را بوعدهای لطف آمیز نهانی امیدوار
 ساخته در صد اشرافی و خدمت مختصر و دیگر سرانجام همراه داده
 بیکی از مساوات جائز خوش مرخص نموده وقت رغصت
 اشک ریزان گردیده در بغل گرفت - از زمانی محرم خان این حقیقت
 نیز بعرض رسید باز یگر بهم حکم صادر گردید که بیرون رفتن
 ندهند - پادشاه زاده باخود گرفته همراه بیارند و برای عفو تقصیر او
 التماس نمایند - پادشاه زاده او را برگردانده همراه گرفته بدر دولتخانه
 رسید - بعد عرض فرمودند که او را بیرون نگاه دارند و پادشاه زاده آمده بدستور

هر روز مجرا نماید - محمد کام بخش در اجواب گفت که من او را از خود جدا نمی نمایم و بالا بند کمر خود را را نموده دست خود و او را با هم بسته استکان - چون این ادای قباخوش بعرض رسید حکم نمودند که هر دو را در عدالت برده بکشند و مخلص خان بخشی را فرمودند که بعضی پیغامهای نصیحت آمیز به پادشاه زاده رسانده او را از ان اراده ناصواب باز دارد از ان پیغام خبر فائده نه بخشید بلکه زباده ماده طغیان سودای پادشاه زاده کردند - بعد حمید الدین خان بهادر مامور گشت که رفته همدوی گمراه را از پادشاه زاده جدا سازد و حواله کوتوال نماید همینکه حمید الدین خان رفته خواست که موافق حکم بعمل آرد پادشاه زاده کنار کمر خود کشیده بر حمید الدین خان انداخت حمید الدین خان دست انداخته کنار را گرفت و دست او زخمی گردید و از چهار طرف بر پادشاه زاده هجوم آورده همدو را بضرب چوب و لک و مشتی از پادشاه زاده جدا نموده بزندان فرستادند و حکم فرمودند که پادشاه زاده را نیز مقید ساخته نزدیک جواهر خانه خیمه مختصر استکانه نموده نگاه دارند و بعزل منصب و ضبط جاگیر و کار خانجات مغضوب ساختند - آری همه ثمر اثر صحبت بد است که کار پادشاه زاده نیز بدینجا رساند • بیت •

صحبت سفله چو انگشت نماید نقصان

گرم سوز بدن و حرک کذب جامه میاد

درین ایام که ستاره طالع مسعود و عاقبت محمود پادشاه زاده بهادر شاه عرف شاه عالم که هفت سال سزایی بود از هبوط برآمد حکم خلاصی او فرموده بعنایات پادشاهانه بدستور عابق معزز ساخته

حکم نمودند کہ بادشاہ زادہ متصدیان سرکار خود بتجویز خود جدا نمایند و کارخانجات بادشاہ زادہ آنچه بضبط آمدہ و سوای آن ہرچہ ضروری و لایق باشد عجلت از سرکار جدا نمودہ حوالہ متصدیان شاہ زادہ نمایند و روز بروز بدستوری کہ حکما در ایام نقاہت مریض شفا یافتہ در شکستن پرهیز می افراہند در مہربانی و پرداخت حال بادشاہ زادہ حنیہانہ متوجہ شدہ می افزودند و این مہمی باعث خارخار دل بادشاہ زادہ محمد اعظم شاہ و مقربان او میگردد •

قاضی شیخ الاسلام کہ بعد مراجعت از بیت اللہ از بادشاہ رخصت وطن احمد آباد گرفتہ رفتہ بود و بموجب حکم کہ مکرر برای طلب او فرمان صادر گردید از احمد اہک بر آمدہ در راہ بعد ادای صلوات خدمت از خدا درخواست می نمود کہ باز آوردہ تہ لقمہ خدمات پادشاہی نکردن مابین راہ باجل طبیعی بر وضع جنان شدانت - بعد عرض پادشاہ حق شناس در بارہ او انوسوس زیادہ نمودہ فرمودند خوش! حال او کہ بعد از مراجعت از بیت اللہ پاک از آلہ گوی دنیا بدیک حق را اجابت نمود - فی الواقع در سلطنت تیموریہ مثل او قاضی حق پرمت صالح متدین شنیدہ نشد اول از ترکہ قاضی عبد الوہاب پدر خود کہ لکھا اشونی و روپیہ و جواہر و املاک بسیار ماندہ بود تمامہ بہ بردران و وارثان واگذاشتہ و مبلغی براہ خدا بمستحقان دادہ خود دامی و درمی ازان متصرف و مالک نگردد - بکہ کہ تکلیف منصب قضا باو نمودند بعد ابرام و مضائقہ تمام بشرط چند کہ با پادشاہ دریان آوردہ قبول نمودہ مدام تا دم آخر در فکر استعفا بود - و

حضرت خلد مکان دست از برنمیداشتند تا آنکه مهم نیجاپور و حیدرآباد بمیان آمد - بعده پادشاه از فتوای جواز آن خواست بنابر آن رخصت احرام بیت الله را وسیله نجات خود از آلودگی دنیا و باز پرس آخرت ساخته چنانچه بریان قلم داده خود را بدان مکان متبرک رساند و زر وافر بمسئدگان و شرفا و محتاج آنجا رسانده دوسه بذای خیر جاری گذاشته با آنرا مراجعت نمود - و بنابر حق سبحانه و تعالی اورا توفیق قبول کاروبار تعلقه سلطانی فداک تا بدار البقا شمامت - و در ایامی که قاضی القضاات بود و مرکز بقبول هدیه و تحف آشنائی بیغرض هم راضی نمیکردید تا بر شرت و ظلم و کاری که پدیده و رویه ظالمان جفاکار روزگار است چه رسد - چون میدانست که در رجوع قضایا شاهدان زور بمیاز را وکلای شرعی و مدعیان این الغرض حاضر می سازند و ثبوت طرف حق وابسته بعلم ذات پاک حق است از گذشتن بیخه و شنیدن شهادت کمتر اجرای حکم پرتفویح قضیه می فرمود و تا مقدور سعی میزد و که مدعی و مدعی علیه باهم صلح نمایند و دیگر صفات حمیده بسبب داشت

• بیب •

نیکوان رفتند و سذنها بماند • ظالمان رفتند و اعنتها بماند مصطفی خان کاشی که میان افغانان از جمله مستعدان و صاحب کمال روزگار توان گفت و در همت و سفره و تدبیر و رای صائب که ضمیمه شجاعت ذاتی داشت شهرت تام بر آورده بود و از پیش آورده ها و مقربان و همدمان و شریک راز پادشاه زاده محمد اعظم شاه گفته می شد - سابق در سرکار پادشاه زاده بسبب عدم بذو

بست که همیشه دخل خرج را احاطه نمی نمود - بهاء از طرف طلب هفت هشت ماه نالش داشت مصطفی خان بکمال تدبیر دخیل کار و بار سرکار پادشاه زاده گشته - دستور نگاهداشت - بهاء برین قرار داد که زیاده از شش هزار سوار در سرکار نگاهدارند و زیاده ازین که بسبب شغارش و رجوع مردم آمده و پیش آمدن مهم ضرورت در نگاهداشت آید تا که منجمه شش هزار سوار فوتی و فراری بعمل نیاید تنخواه او جاری نگردد بدین سبب نالش دیر طلبی بهاء و شاگرد پیشه برخاست و هم فوج زیاده از ده دوازده هزار سوار مدام موجود بود چنانچه آخر بمور آبان همین دستور در سرکار همه پادشاه زاده ها سوای سرکار شاه عالم استمرار یافت و نوکری پادشاه زاده ها حکم پایبانی سرکار پادشاهی بهم رساند اقصاء بیداری طالع و حوهر رشادت مصطفی خان آنقدر در دل پادشاه زاده جا گرفت و قرب بهم رساند که تمام اختیار سرکار پادشاه زاده بقضیه امتدار او در آمد و پادشاه زاده هیچ کار بیصلاح و مصالحت او نمی نمود و هر چه از پادشاه زاده خلاف مرضی پادشاه بظهور می آمد از آن افغان پخته کار می دانستند و این معملی بخاطر پادشاه نهایت گرانی می نمود و نظر بر رویه افغان - ملف نخواستند که قوم افغان این همه اختیار و استقلال در خانگ پادشاهان بهم رساند - مکرر بدشاه زاده از روی نصیحت برای منع اختیار او فرمودند فائده نه بخشید - درین ضمن ادای خارج از مصطفی خان بظهور آمد که بر خاطر اشرف زیاده ناگوار گردید و او را مغضوب و بی منصب ساخته گرز زردار شدید بواری حرازل نموده فرمودند که از لشکر پادشاه زاده اخراج کرده تا بنذر صورت رسانند و بنام متصدی

بنادر حکم صادر شد که بر چهار سوار ساخته روانه بیت الله سازند .
 محرز اوراق مکرر در بندر سورت از زبان مصطفی خان معلوم
 نموده که پدرم تاجر کمال پریشانی و عسرت برای تخصیص علم من
 نقد زیاده می نمود روزی که واقعه ناگه بر پدر رو داده من چهارده
 ساله عمر داشتم و در خانه آنقدر میسر نبود که بکفن و دفن و نا
 نماید بعد از فراغ فاتحه روز سیوم بقصد رفاقت قافله و جمعی از بزرگان
 که بدار الخلافت می رفتند کهر بسته بجهت فکر معاش از والد
 خود رخصت خواستم - مادرم گریه کنان دست بدامنم زده سابع آمد
 و گفت که باین عمرو بدین بی سرانجامی انجامیدی و چگونه دست
 از تو بردارم و بجدائی تو راضی شوم من بمادر گفتم ای مادر مهربان
 ذات پاک حق نسبت بمادری که بسیار بسیار فرزند را دوست
 دارد هفتاد برابر آن مادر بر بندگی خود مهربان تر می باشد مرا
 بهمان خدا بسیار و دست از دامنم بردار - مادرم که این جواب
 از زبان من شنید اشک ریزان گفت برو که ترا بهمان خدائی که
 صفت او بیان نمودی سپردم - پھر در هر لحظه چندین شکر بر من
 واجب است که از چنان حالتی موا بدین پایه رساند که پادشاه
 بدان مظلوم هندوستان از من اعتبار برداشته و بعد از آنکه مرا
 مغضوب ساخته حکم اخراج فرموده روانه بیت الله نمودند بعده که
 بکعبه رفتم از زیارت حرمین شریفین فراغ حاصل نموده می خواستم
 که چند روز در آن مکان شریف بسر برد باوجود رعایتی که از رساندن
 هدیه و تحف بشریف مکه آنچه بایست بعمل آمده بود وقت
 مراجعت قافله هندوستان شریف مکه موافق رویه که دارن بعضی

تکالیف شاقه بمیان آورده از مصطفی خان زیاده طلبی می نمود مصطفی خان متحمل نگردیده مستعد روانه شدن گشته با جمعی از همراهان کمر بسته برای رخصت رفته چند کلمه معقول گفته برخاست مردم شریف خواستند که با او کارش نمایند شریف منع نمود بلکه بعد از تواضع پیش آمده مرخص ساخت و بعد رسیدن به بندر سورت با وجودیکه پادشاه دربار او اکثر مفضولان بعد از مراجعت از بیت الله مهربان شده باز متوجه پراخت او می شدند دربار مصطفی خان هرچند پادشاه زاده سعی نمود که شفیع جرائم او گشته با خود بگارد فائده نه بخشید اگرچه بعد رسیدن بندر سورت حکم طالب او صادر فرمودند اما چون ازان بوی عفو تقصیر ظاهر نگردید مصطفی خان که خجسته بنیان رسید نظر بر مرضی پادشاه لباس فقرانه پوشیده روانه حضور گردید و روز ملازمت بهمان خرقه و تبرک بیت الله از نظر گذشته رخصت از او حاصل نموده در خجسته بنیان آمده باقی عمر منزوی بود - چون مصطفی خان رساله تالیف نموده بود که ازان باسانی آیه کلام الله به تعیین سوره و رکوع زود توان بر آورد و آن رساله را پادشاه زاده روزی از نظر پادشاه گذرانیدند عرض نمود که تصنیف مصطفی خان است بعد مطالعه فرمودند که تصنیف گویند تالیف است پادشاه زاده باز عرض نمود که تاحال دیگری باین فکر نیفتاد لهذا تصنیف میتوان گفت بعد پادشاه از روی بیاد ماغی بداروغه کتب خانه فرمودند که رساله درین ماده سابق ازین نوشته اند از کتب خانه آورده بدست پادشاه زاده بدهد باری چون مصطفی خان نیک عاقبت بود از ضرر

زبان ازین که در قرب پادشاهان موافق شامت کردن هر کوی عائد
حال او میگردد محفوظ ماند *

در ایامی که پادشاه زاده شاه عالم را منزوی ساخته بر
مهرزانی پادشاه زاده محمد اعظم شاه افزوده بودند و محمد
اعظم شاه خود را ولعهد مستقل میدانست، درین ایام که پادشاه
زاده مهین را مطلق العنان ساخته زیاده از سابق متوجه
احوال او گردیدند این معنی روز بروز باعث سلال خاطر محمد
اعظم شاه میگردد تا روزی که برای نماز عید انصاری تشریف
می بردند پادشاه زاده کلان را پیشتر اشاره نموده بودند که وقت
نشستن طرف سمت راست بذهیند و بعد رسیدن بر سر سجاده نماز
عید شمشیر کمر را نموده بدست محمد اعظم شاه داده او را بدان
مشغول ساخته دست شاه عالم را گرفته دست راست جا دادند
محمد اعظم شاه چون تسمه شمشیر بر خود پیچیده زمانی عقب
پادشاه استاده ماند بعده دست محمد اعظم شاه را گرفته اشاره
نشستن طرف چپ فرمودند آن روز محمد اعظم شاه پیچ و تاب بسیار
خورد و نزدیک بود که ماده فساد آماده گردد اما از هیبت و تسلط
پادشاه هیچ کدام از پادشاه زاده را زهره و یارای چون و چرا نبود
تا آنکه پادشاه زاده محمد معظم را که مخاطب بشاه عالم بود
مراقب به بهادر شاه ساخته برای بند و بست معتقر اختلافت
اکبر آباد و تلمیه مفسدان آن ضلع باستقلال تمام مرخص ساختند
بعد رسیدن شاه والا قدر باکبر آباد پادشاه زاده معزالهین و محمد عظیم
را نیز نزد پدر مرخص ساختند بعد از آنکه چند گاه شاه در اکبر آباد

به بند و دست پرداخت بسبب اخبار مختلف شورش و فساد
ملتان که فرقه مشهور بلوچی بدای سه نقط هندی که بلوچان
فقیدان طریقه مفسدان اختیار کرده بودند و آشوب بلوچان علاوه آن
در صیغه ملتان گردیده بود پادشاه زاد و لیعهد را مع پسران بدای
بند و دست صوبه کابل مامور نمودند و شاه زاده معزالدین را
بصوبه ملتان مقرر فرمودند *

چون حضرت خلد مکن حوض مربع از مس ساخته موافق
روایت امام محمد رحمت الله علیه که اگر دست و پای
مصلی طاهر باشد هرچند که ظرفیت آب کم باشد یک درکس
بدان وضو میتواند ساخت دران آب وضو مینمودند - روزی
یکی از فضلا که نزد پادشاه قرب داشت درین صده التماس
نمود متوجه جواب او نشدند بعد از چند روز همان فاضل با اشاره
بلکه باتفاق شیخ عبد الرحمن مفتی حضور درین باب بعرض
رساند در جواب آن از روی بی ادبانه فرمودند که اینقدر جاهل مسئله
نیمتم که بنقصان عبادت خود راضی باشم - بعد از همان ایام
شیخ عبد الرحمن مفتی رخصت کعبه خواست بعد طواف
حرمین شریفین که مراجعت نموده وارد بندر سورت گردید - دران ایام
امانت خان خوانی پسر امانت خان مرحوم متصدی بندر سورت
بود حاجی عبد الرحمن را بضمیانت طلبید - مکرر سوانح دران
مجلس نیز حاضر بود امانت خان از حاجی عبد الرحمن درباب
مسئله وضوی پادشاه دران آب حوض سوال نمود حاجی عبد الرحمن
جواب داد که خوب نمی گذارد - و مکرر عرض نمودیم بسمع رضا

نصفیدند چه کنم پادشاه اند - در آن مجمع یکی از شاگردان خاندان
خواجه دیوانه که از اعیان و اکابر زادهای مشهور تورانند و بدر
سه واسطه در بندر سوخت - مکتبی دارند عبارت روایت حوازی و ضر
از آن آب بقول امام محمد رحمت الله علیه از فتاوی معتبر
خواند - حاجی عبد الرحمن در جواب او سر آشفته گفت برین
قول عمل نمودن و فتوحی دامن دو قبادست لازم می آید - اولاً طهارت
ظاهره دست و پای مصای لازم و در مردم عام احتیاط آن
بمعمل آمدن معلوم - دوم آنکه همین که پادشاهان پیران عمل نمایند
برای اهل تشیع دستگاه گفتگو بهم میرسد - اما حضرت خلد مکن
مدت مدیدن در آن حوض و ضر می نمودند *

درین سال از فتوح غیبی که بطالع خلد مکن رو داده استیصال و
بجایم و ابل شدن - فتای بدخصال است - اگر چه در باب گشته شدن
آن سگ نابکار باختلاف روایت مسموع گردید اما آنچه از زبان را
و یا نه که در آن لشکر بودند شنیده شد چند کلمه از تفصیل آن بطریق
اجمالی بزیار خامه میدهد - بعد که آواره تسلط و تاخت و تاراج
سفتای ملعون از حد تجاوز نمود در ایامی که غازی الدین خان
بهادر فیروز جنگ بمساعت چهار پنج منزل بیجا پور برای تنبیه
سفتا و دیگر اشقیا مامور گشته استقامت وزیده بود و در همان
ایام قلیچ خان خلف الصدیق فیروز جنگ برای تعاقب غنیم نواح
لشکر پادشاهی با بیشتر از همراهان و کوسگیان نامی صاحب
فوج بر آمده بسبب غبار خاطری که در آن روزها با پدر بهم رسانده
بود مع فوج بملازمت پادشاه رسیده اراده باز گشت نزد پدر

نداشت و از جمله متعینه موای حامد خان برادر دلیر خان
عرف عبد الرؤف بیجاپوری و لطف الله خان دیگر مردم
زایمی نموده بودند بلکه راکزی آنها نیز همراه قلیچ خان رفته بود
درین ضمن خبر رسید که سنمای کهور برای نابکار با فوج بیست
و پنج هزار سوار بتفارت هشت و نه کرور رسیده آن سپه حلال با فرهنگ
نظر بر شهرت و غلبه سننا که مبارز بدشکان با نام و نشان از شنیدن
نام آن بدنام حوصله بباد میدادند رنگ و رو می باختند فیروز جنگ
نظر بر قوت فوج خود بتقاضای وقت مصلحت دران دانست
که شهرت سوار شدن طرف سننا داده میر منزل را مع دیگر مردم
برای صاف نمودن راه و روانه نمودن پیش خانه تعیین نمود
و خود سوار شده برای کوچه غلطی راه بیجاپور اختیار کرد - بعده
که هشت نه گروهی بیجاپور رسید از زبانی جاسوسان ظاهر
گردید که چون میان سنمای شقی و دهنا جادو که هر دو خود را
سیناپتی میگوشتند یعنی باصطلاح دکن سپه سالار گفته می شد
باوجودیکه دهنا جادو از سرداران عمده قدیم مرهته گفته می
شد و نسبت بدیگران سرداران و سننا با امرای پادشاهی طریقه
سلوک و سلامت روی مرغی میداشت سننا برو تفوق می جست
لهذا میان هر دو غبار خاطر بهم رسیده بود و مدام در استیصال
همدیگر میکوشیدند و سننا نسبت بهمراهان در سیاست شدید
القلاب بود و باندک تقصیر زیر پای نیل می انداخت اکثر
امرای مرهته با او عداوت داشتند و خفیه با دهنا جادو برای
استیصال سننا بنامه و پیغام باهم ساخت نموده بودند - درینو

هنوزم رای و نام که از سرداران نامی گفته می شد بانوار دهن
 جادو که با همراهان عمدی سفالینز ساخته بود باتفاق موج دهنها حاد
 ناخست آورده بهیر اورا تاراج نموده و بسیاری از زانوهای نامی
 لشکر سقا ازو جدا گشته به هنوزم راو پیوستند و جمعی نشده
 و زخمی گشتند و سقا بی پر و بال گشته در بحال و نالای خود
 گذاشت از شنیدن این خبر در فوج فیدور جنگ عجب خوشبختی
 روناق و غازی الدین خان بهادر به تهنه تعاقب با همراهان مصلحت
 بمیان آورد و در همین اوان فرمان دستخط خاص رسیده متضمن براینکه
 از لفاق سردارهای مقهوران ظاهر می شود که درین زردی ستانی
 ملعون بجزای کردار خود خواهد رسید آن سپه سالار با فرهنگ و درنگ
 تعاقب نموده چنان سعی نماید که فتح استیصال آن بدخصال
 بذام آن فرزندان بی ریو و رنگ بر صفحه روزگار ثبت گردد و آن ملعون
 خود را جمع نتواند نمود - بعد رسیدن حکم فیروز جنگ با فوجی
 که داشت بتعاقب سقایی بدعاقت پرداخت از یک طرف فوج
 پادشاهی و از طرف دیگر فوج دهنها جادو پاشنه کوب عقب آن مید
 بدام اجل گرفتار گشته می ناخند تا آنکه فوج سقا بالکل ازو جدا
 و متفرق گردید و درین حالت نا کرنا میان (۱۵) نام که یکی از سرداران
 سرشته گفته می شد و چندگاه در جرگه بندهای پادشاهی در آمده
 باز بفرقه خویش پیوسته بود و دران سرزمین وطن داشت از آنکه
 سقا برادر او را قبل ازین بچند سال زیر پای فیل انداخته بود و

ماده عداوت جانی باهم داشتند برهنه‌ای زن خود باجمعی از مردم
 بقع‌لقب ساقا تاخته مکانی رسید که سقا کوفته و مانده بی پرو
 بال گشته بر حرناله رسیده غسل می‌نمود - غافل بر سر او رسید
 بقتل آورده سر او را بریده در توره انداخته عقب اسب بسته نزد
 زن - چون یا پیش دهذا جادو می برد - این را تو بره از اسب
 جدا شده اتاک - هرگاه و سواران فوج فیروز جنگ که بمقاب
 سقا دران کوه و صحرا افتشار داشتند آن توره مع سر بدست
 هرگاه می که سر را ز می شناختند افتاد - و نزد لطف الله خان
 که هرازل بود آوردند - و لطف الله خان نزد فیروز جنگ آورده زنان
 بمبارکسا بان و فتح نمایان خدا داد کشاک و صدای شاد یانه بلند
 گردید - بعده در لشکر تشبیر داده مصحوب خواجه بابای
 تورانی نزد پادشاه عدو مال روانه نمود - بعد از آنکه سر آن کافر
 مقتول از نظر گذشت حکمر عظیم الهی بجا آورده اشاره بمواختن
 نوبت نموده خواجه بابا را مخاطب به خوش خبر خان ساخته
 حکم فرمودند که سر او را در لشکر و در بعضی بلاد دکن تشبیر دهند -
 و درین ماده روایت دیگر نیز مسموع گردید و الله اعلم •

درینولا خبر و اذمه خان جهان خان بهادر بعرض رسید اگرچه چون
 در آخر عمر پایی اعراض آمده بود بسبب بیچاکری در کمال
 عسرت بهر می برد اما از امرای با وقار فتح نصیب صاحب
 تدبیر بود بیست و دو جند نامه نموده زخمهای کاری برداشت
 به نیکو به پایان رساند •

عبد الرزاق خان لاری که از ابتدای نوکری برای رفتن وطن بهانه

جو بود و باخبار نویسان در کمال سختی ملوک می نمودند و درین وقت بموجب شکوه سوانح نگار از فوجداری راهبری تغیر نموده طالب حضور نمودند - بحضور نرسیده از راه استدعای منصب نوشته رخصت کعبه خواست - اگرچه بعد عرض به حضرت ظاهر مخلص فرمودند اما از آنکه از مشاهد شجاعت و ملک حلائی او در توکری ابو الحسن از راه قدردانی بسیار از راضی بودند و همیشه در استقامت او کوشیده ترنم طالب مردم لاری می نمودند بعد رسیدن حضور عذایات زیاده مبذول حال از فرمودند - خفته مخلص خان بخشی را مامور نمودند که از طرف غنیم در تسلی عبدالرزاق خان پردازد - و او را از اراده مرکز خاطر باز داد - عبدالرزاق خان راضی نگشت و دستک رخصت مع مال و عیال از کمال لطف مرحمت نمودند محمد معصوم و غیره به سر او به همراه پدر رفتن راضی نگشته در حضور ماندند - و هیچ نوکر ابو الحسن در توکری پادشاه چنین خوش عاقبت نگردید که عبدالرزاق خان بسبب پاس حق نمک بآب و مرحله عمر پادشاه رسالت

ذکر سوانح سال چهل از جاوس خلد مکان مطابق سنه هزار و صد و هفت هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای بلد و دست و تنبیه غنیم عاقبت لئیم طرف برگانو [16] رخصت فرمودند - درین اوان بعرض رسید که رام راجا برادر سنبلای جهنمی که از قلعه جات ضلع

راجکده برآمده طرف چنچی و دیگر مکانهای قلب پناه بوده
مغفور الاثر بود باز خود را بعلقه ستاره و غیره رسانده هفت ماه
در قلعه بسر برده از شذیدن کشته شدن سنجها دهنا جادو را برای
مصلحت طایفه باران فاسد و فکر فراهم آوردن اسکر است - درغولا
از نوشته اخبار نویسان صوبه ملتان معروض گردید که پادشاه زاده
محمد اکبر که نزد شاه سلیمان ایران رفته بود بعد واقعه شاه که
سلطان حسین جلوس نمود چون محمد اکبر مکرر درخواست
مدد فوج و دیگر سرانجام بمیان آورد شاه سلطان حسین
بدستور شاه مغفور شاه سلیمان عذر آورد تا که پدر شما تخت آرای
هند است از ما کمک برای رفتن هندوستان توقع داشتن تکلیف
بیجا است - بعده که کار به برادران شما افتد آنچه از ما خدمت
آید خود را معاف نخواهم داشت - بعد از چند روز محمد اکبر
شهرت خبر غیر وقوع بموجب نوشته بعضی تجار هندوستان داده
به شاه ظاهر ساخته ادعای رخصت بمیان آورد شاه در جواب
فرمودند تا که نوشته تجاران ما از هندوستان نرسد بر صدق این
خبر اعتماد نمی توان نمود - بعد از دو سه ماه محمد اکبر از
خجالت اظهار خبر مذکور ادعای آن نموده که آب و هوای اصفهان
بمزاج من نمی سازد اراده دارم که چند گاه بطریق تبدیل مکان
در مرزین گرم سیر بعلقه خراسان خود را رسانده همانجا بسر
برم - لهذا التماس دارم که بغام حکم آنجا احکام مدد قشون بروقت
اگر صادر گردد باعث مزید احسان خواهد بود - شاه بموجب
درخواست محمد اکبر سرانجام روانه نمودن او نموده تنخواه مدد

خرج به حکام آنجا نوشته برای وفات و مدده هزار مزلباش که بروقت کار آیند یومغ صادر نمود. پادشاه زاده بسمت مذکور روانه شد و در ماه محرم این سال از وفور رحمت الهی و طغیان آب دریای بهنره که چاهرفی لشکر پادشاهی کنار آب بود و امرا عمارت بسیار ساخته بودند عجب نهاله بر مردم لشکر گذشت که از دود، شب تاریکی آسوده و بیشتر در خواب بودند آب رو به طغیان آورد و تا صبح شدن نصف بلکه بیشتر لشکر را فرو گرفت از آنکه تابیهی شب و هجوم آب و شدت بارش و بسیاری لا و گل علاوه هم گردیده بود عرصه فرصت جان و مال و عیال ازان قهاله ناگهانی بدر بدن بر مردم تنگ گردید و قریب ده دوازده هزار آدم معه کار خانجات پادشاه و پادشاه زاده و امرا و امپ و گاو و شتر بیشمار و خیمه و اسباب بحساب بآب فرو رفتند و عمارت بسیار خراب گشتند و بعضی عمارتها را چنان آب برده بود که نشان باقی نماند و ساعت بصاعت طغیان آب زیاده می شد و غریب آشوب و تزلزل در لشکر افتاد و تمام مثل پادشاه زاده و امرا بی مثل گشته و برهم خورده و بطرف که راه یافتند رو بفرار آوردند - و هر کدام دست از مالیت برداشته دست فرزند و عیال گرفته خود را به پشتهای مرتفع و بالای درختان بلند رساندند - تا آنکه بار و دیکه دولت خانه پادشاه بالای تپه بسیار مرتفع بود از اطراف دولت خانه آب فرو گرفت و حکم شد که سواری خاصه و همه فیلان برای سواری خدمت محل و خزانه و حواهر خانه و دیگر کار خانجات ضروری آورده حاضر ساختند - و حضرت خاد مکان بدست خود دعاها نوشته می فرمودند که در

آب اندازند تا آب روبه تفرز آورد - و در آن حالت چهره‌ی بروی آب پیدا شد که بالای آر رلی جمیله با زیور و رخت فاخره نشسته فریاد میزد و بدعت اشاره می نمود و عجز میکرد که مرا بر آرد و آنچه دارم بگیرد - بعده که بدلاش تمام بر آوردند معلوم شد زن هندوی صراف پیشه بود که از بهادر گده آب برداشته در پنج شش بهر باسلام پوزی آورده بود - از زبانی راوی ثقه مسموع گردید که کنار دروازه تفاروت مسانت که گمان آب رسیدن نبود بعضی از متوسلان مخلص خان بخشی نبود آمده قریب یک رویه از نق و زیور از ملاحظه دزدی زیر خاک مدفون ساخته بودند بعد ازان که طغیان آب رو داد فرصت بر آوردن مالیت مذکور نیافته بخاطر جمعی تعین نشان و گمان آنکه از زیر زمین محفوظ تر جای دیگر نخواهد بود جان خود و عیال ازان آفت بدر بردن غنیمت دانستند - بعده که آب از بالای آن گل زمین بر طرف شد و باوجودیکه دم بدم خبر گیران بودند و قدم و دست بیگانه آنجا نرسیده بود و بمجرد کم شدن آب چند قنات در آنجا برده انداده کرده هر چند آن زمین را سه چهار جا کند بدند و تلاش بسیار نمودند اثری ازان مال نیافتند * دیگر از سوانح غریب این سال آنکه از وقایع ظفر آباد بعرض رسید که در مسجد قلعه بیدر ساخته خواجه جهان وزیر دکن که از مدت مسجد عالی یادگار گذاشته نماز قراویح می خواندند از افتادن برق همه سوختند مگر سه چهار نفر جان بدر بردند - بروایت ثقه نقل نمایند که امام مسجد که از مدت دران مدرسه مخزونی گردیده خانقاه اختیار نموده بود آن روز بعد غسل و تجدید رخت از همه

وابستگیها رخصت حاصل نموده گفت آثار مرگ مشاهده می نمایم رخت بدن او همه بحال و اثر سوختگی پیدا نبود چنان سخن تمام نمود *

ذکر سوانح سال چهل و یکم از جلوس خاندان مظفر

سنه هزار و صد و هشت هجری

چون سیدی خیریت خان که پند و بصیرت باری و پای قلعه راهبری با او تعلق داشت و در سنه سی و ده جلوس و بیعت حیات نموده بود و بموجب عرضه داشت عبد الرزاق خان که فوجداری آن ضلع داشت اموال خیریت خان را به سیدی یاقوت خان بخشیده ادای طلب سپاه ذمه خیریت خان را بعهده او نموده بودند و سیدی یاقوت خان بدین دست آورده همه متروکه خیریت خان را که از نقد و جنس مبالغ کای می شد بضبط خود در آورده زن و فرزندان خود سال او را در قلعه جزیره تعلقه فرجداری خود برده نگاه داشته بود و یومیه بقدر کفاف ضروری بدستور مأموران می رساند - درین سال از وی واقعه راجپوری تعلقه سیدی یاقوت خان در عرض رسید که شب ماه رمضان المبارک که عورات بسیاری که برای مبارکباد ماه نو اندرون محل یقوت خان میزدند یکی از جوانان امرت نما بموجب اشاره و فرستاده زن خیریت خان بلبافی که زنان هندو و مسلمان کوی می پوشند خود را ملبس ساخته یک چمدن روگزر چونی زیر گهگره و ساری پنهان نموده میان هجوم عورات خود را اندرون رسانده در جای ضروری که مخصوص برای رفتن سیدی یاقوت خان بود رفته پنهان گردید - از آنکه سیدی

یاقوت خان تمام روز تا یکپاس شب مسامح و مستعد بدرون نهشته
 بکارزار ضروری می پرداخت بعد رفتن اندرون نیز تا در پاس شب
 بهمان هیئت کمر بسته می بود در اهل پهر سیوم کمر و نهاده
 بجای ضرور رفته بعد فراخ رضو ساخته خواب می نمود - آن شب
 بدو تور هرسب همیکه نزدیک جای ضرور رسید کنیزی که پیش
 پیش او را چراغ و آفتابه میرفت بعده که قدم اندرون گذاشت و آن
 شخص را بدان صورت دیده بدست دید بی احتیاط فریاد نمود و
 چراغ از دست او افتاد و آن شخص بلا فرصت خود را رسانده ابتدا
 گرز چوبی سنگین بر سر حبشی فرود آورده باز خواست که جمدهر
 بدو اندازد - باوجودیکه در آن حالت یاقوت خان ازار بند و نهاده
 بود فوراً خون از سرش روان شد دست حریف با جمدهر گرفته فرصت
 دست و پا زدن نداده در بغل قائم گرفته بر زمین زده بر سینه او
 نشست اما قادر بر کشیده گرفتن جمدهر از دست های او نگردید تا
 آنکه صدا و ندای این هنگامه در محل بلند گردید و کنیزک های
 حبشی با مشعل و چوب دستی بسیار بمدد رسیده جمدهر ازو جدا
 نمودند و از بیرون در کران نیز رسیدند و او را بسته خواستند که بسیاست
 و تنبیه او پردازند یاقوت خان که او را بصورت و اسم می شناخت
 و خوب می دانست کنیا او عداوت ندارد که باختیار خود سرچنان جرأت
 اقدام نموده باشد اغاب که فرماده دیگری است لهذا به تسلی او
 پرداخته دیگر او را از زجر و زدن او مانع آمده دست و پوی او شسته
 از روی دایری تمام قسمهای مغلظه برای امان جان بزبان آورد و
 بدلاسا اقرار از کشیده بر حقیقت سرکار آگاهی یافت. و نام جمعی

از همراهان معتمد بیاقوت خان که در بین مصلحت بازن خیریت خان هم داستان شده بودند ظاهر ساخت - اگرچه آن گزینان نام بلا را مدت محسوس داشته آخر موافق عهد و قسم ضرر جانی بدو نرساند اما دیگران را که شریک مصلحت گشته بودند بمرور همه را برای ازان باطل آنها رساند و به آن زن نیز اذیت نرساند بلکه بعد چاندگاه در بریه او افزود - یکی از فضلاء معتمدی که مشهور بنامی که در قراءت و خوش آوازی و دیگر کمالات مقتدای وقت بود و مبلغ خطیر مدد خود فرستاده قبل ازیں بدو سال ازان مکان شریف طلبیده و مورد عنایات ساخته بخدمت خطابت و امامت معزز ساخته بودند و روز بروز مترجم حال او می گریختند و در خواص جماعه از محل با زرینه مرصع دو بخشیده بودند درین سال روز عید الضحی وقت خواندن خطبه بعد حمد و نعت که باسم خلفای راشدین رضوان الله رسید از سهو عظیم روی داد و گفتا بذكر در اسم تسوده با تمام خطبه پرداخت - اگرچه بعضی از فضلاء مقرب حضور خواستند که برر هجوم آورده به بیحرمتی پیش آیند بعده که پادشاه سبب آن سهو عظیم ازو استفسار کردند امام جواب داد و اعتذار نمود که وقت خواندن خطبه دلم از محرومی سعادت طواف بیت الله و تفرج آن مکان مندرک بجای خود نبود ندانستم چه خواندم و چه پیش آمد - پادشاه خطا بخش جرم پذیر عذراو پذیرفته از آمنت بیحرمتی بیناه لطف خویش کشیدند لیکن چون ازان روز آبروی سابق او نزد پادشاه و دیگر مقربان بحال نموده بود بعد از چند ماه رخصت وطن خواست - باعزاز روانه فرمودند -

مخلص خان بخشی نپیر قوام الدین خان که بحلیه صلاح و تدبیر و کمالات صوری و معاونی آراسته بود ازین جهان فانی بر روضه جاردانی شتافته بجای او زوج الله خان را بخشی نمودند •

ذکر سوانح سال چهل و دوم از جلوس خلد مکان مطابق

سده هزار و یک صد و نه هجری

از روی سوانح برهانپور بعرض رسید که نیبا سندها و دهنها و دیگر ذرات درازان غنیمت لئیم با فوج عظیم آمده برهانپور را محاصره نموده بودند - نجابت خان صوبه دار با دیگر بندگان پادشاهی برآمده در درج شهر مقهوران کوشیده تا سه شب در روز از بالای قیل فرود نموده تردد نمایان بر روی کار آورد و مفسدان از نواح شهر برخاسته طرف مرکز بیجاگده بقصد عبور از آب گذر اکبر پور برای دست اندازی صوبه دار و آواره گشتند و فیروز جنگ بتعاقب آنها پرداخته بعد مقابلت تنبیه واقعی نموده جمعی کثیر از مقهوران علف تیغ و هدف تیر و سنان بهادران گشتند - فرمان بدستخط خائن متضمن بر آفرین باد صادر فرمودند •

از سوانح بندر سورت بعرض رسید که میر علی نقی از نمایر خلیفه سلطان که با پادشاه ایران نیز رشته قرابت قریبه دارد بامید بزدگی درگاه آسمان جاه از ایران رسیده - حکم شد دوهزار روبیه از خزانه بندر سورت تنخواه نمایند و مهماندار از حضور تعیین فرمودند - سید حسن علی خان ولد سید عبد الله خان ناره که از خدمت فوجداری سلطان پور ندر بار و غمزه تغیر شده فوجدار سیونی هوشنگ آباد یافته آنجا رفته بود بعد انقضای یکسال

ناز بخدمت فوجداری ندر بار و هرگنّه تهالیز سرکار آسیر بدستور سابق
 مامور گردیده بعده که به هرگنّه تهالیز رسید بعد از بند و بصرت
 آنجا خواست بتعلقه ندر بار خود را رحابند - درین ضمن نیبا سندهیا
 و غیره نا سرداران رام راجا با فوج هشت هزار سوار که به هرگنّه
 ندر بار رسید بیشتر دیهات را تاخته و سوخته بودند - از شنیدن
 برآمدن حسین (۱۷) علی خان از تهالیز اطلاع یافته دست از
 تاخت ندر بار برداشته متوجه مقابله حسین علی خان شدند
 حسین علی خان نیز از بسیاری فوج غنیم ناند بشیده با هفت
 صد و هشت صد حواری و قریب دوهزار برافنداز و کماندار
 که نوکر داشت و از زمینداران تعلقه فوجداری خود فراهم
 آورده بود باستقبال غلیم شناخت بغاصله دو گروه از قصه
 تهالیز مقابله افتاد و مادات بارهه مستانه وار پا بمعرکه کارزار
 گذاشته و محاربه صعب رویداداد و حسین علی خان تردد و
 حملههای رستمانه نموده مکرر فوج مرهده را از پیش رو برداشت آخر کار
 نیبا سندهیای ناپاکار بسبب بسیاری فوج اطراف حسین علی خان
 را حلقه وار فرو گرفت و زد و خورد غریب بدیان آمد و قریب
 سه صد سوار و پیاده همراه حسین علی خان بدرجه شهادت
 رسیدند و حسین علی خان که عرصه بر او تنگ گردید باوجودیکه
 در سه زخم کاری برداشته بود با زخمهای خون چکان خود را
 از بالای فیل انداخت - اما چون از رسیدن زخمهای پیاپی

قوت و طاقت تردد نموده بود از چهار طرف برهراو ریخته
 دستگیر ساختند و تمام بهیر و مردم لشکر مع فیلان و
 غبره هرچه داشت بغارت بردند و سواي مالي ده از نقد و
 جنس بقاراج بردند دولت روپيه ديگر مقرر کردند که گرفته خلاص
 نمایند و بعد از سعي بسيار نزديک به یک لک و هشت هزار
 روپيه از زر جاگير و باقي اسباب که در قصبه تهاليز مانده بود و
 مرصع آلات ادا نمود - برای تيمم هرچند بصرافان و تاجر پيشگان
 قصبه ندر بار تکليف نمود که کم و زياد بطريق قرض بدهند مردم
 قصبه قبول نمودند - از آنکه رعايای قصبه ندر بار چوتيم غنيم هرگز
 نداده به پناه موجودار محصور گشته بدفع شر مرهته می پرداختند
 و غنيم از آنها غبار خاطر داشت - حسين علي خان نيز از سختي
 آنها بيد ماغ گرديده ناچار با غنيم اتفاق و مصحلت نموده قرارداد
 که بعد محاصره یک دو روز و بلند شدن صدای دار و گيردروازه شهر
 پناه بر روی غنيم را نمایند بشرطیکه دست بقاراج رعايا نکشایند اما
 مردم عمده مال دار و صرافان و تجار و مقدمان را گرفته بشکنجه و
 عذاب تمام مضاعف بازي وجه قرار بوصول درآورده بآنها رسانده
 در عرض دعوي محسوب نموده خلاص گردید - چنانچه مبلغ یک
 لک و چهل هزار روپيه بدل هشتاد هزار روپيه بمرهته عايد گردید
 و قريب سی هزار روپيه برای حسين علي خان نيز به تحصيل
 درآمد - بعد عرض خلاف مرضي پادشاه بظهور آمده مردم ندکه هرگاه
 طاقت مقابله نداشت چرا جنگ بيمصرفه نمود - و عبد الرزاق خان
 لاري که رخصت کعبه الله گرفته رفته در وطن منزوي بود از راه

فضل و قدر دانی نظر بر انتهای شجاعت و تهوری و پاس حق نمک که از او مشاهده فرموده بودند عبد الکریم نام پسر او را که در میان پسرهای عبد الرزاق خان جوان مسند کار طلب بود برای طلب و آوردن پدر مع فرمان و خلعت و پنجاه هزار روپیه نقد که بر خزانه بلندر سورت تذخواه نموده روانه فرمودند در فرمان درج کردند که هزار نفر لاری انتخابی همراه بیاورد - بعد روانه شدن عبد الکریم بعرض رسید که عبد الرزاق خان لاری بموجب طلب شاه ایران از لار روانه شده بود نزدیک به شیراز رسیده و دیعت حیات نمود - بعد عرض انوسوس نموده حکم مراجعت عبد الکریم صادر فرمودند - از جمله امرای حیدرآباد مثل عبد الرزاق خان لاری دیگری تا بقای عمر بابر و پسر نبود *

ذکر موانع سال چهل و سیوم از جلوس خلد مکن

مطابق سنه هزار و صد و ده هجری

چون حقیقت فساد و شوخی مقهوران در ملک پادشاهی و تسلط آن گروه بدمال پیهم بمرض مقدس میرسید بخاطر مبارک خطوط نمود که کمر همت بقصد جهاد بر تسخیر قلعات که مسکن و مازای آن قوم بد نهاد امت بسته برای استیصال این طایفه ضال فکر بر اصل باید نمود - بعد انقضای چهار سال جهاد در اسلام هوزی که مردم در اینجا عمارات عالی و مکانهای دلنشین ساخته میدانستند که شهر نو آباد شد و از اینجا سفر دور دست اختیار نخواهند نمود حکم کوچ فرموده اول امر نمودند که به اتمام معماران چابک دست احاطه خام گرد آبادی بمکاه تیار نمایند و حصاری

که در مدت شش هفت ماه اتمام آن متعذر می نمود در فرصت
پانزده بیست روز سربراه کاران کار پرداز با تمام رساندند - و نواب قدسیه
زینت النساء بیگم همشیره حقیقی پادشاه زاده محمد اعظم شاه و
والده محمدکام بخش و دیگر بعضی خدمتگاران محل با جمده الملک
اسد خان در اینجا نگهداشته حکم فرمودند که مژدگی نمایند که
همه امرا و منصبداران و خلائق اطفال و عیال خود را مع اسباب
زیادتی و تمام خلائق همراه کار خانجات پادشاهی در آن بنگاه
بگذارند - و تاکید اکید نمودند که هیچ احدی قبیل و عیال
همراه نگیرند - هر چند که درین باب قدغن تمام فرمودند اما
از آنکه در سفر مهم هندوستان این حکم بدون ملاحظه سیامت که
میان پادشاهان عدالت اماس تیموریه از راه ترحمی که بحال خالق
دارند بظهور نمی آید پیش نمی رود بندوبستی که بایست در
همراه گرفتن قبایل بعمل نیامد - و بنجم جمادی الاولی سال مذکور
رایات ظفر آیات سمت قلعه بسنت گده و دیگر قلاع جات آنطرف
برافراشته شد و در کوچ و مقام بیست روز نزدیک مرتضی
آباد تصرف مرج مضرب خیام واقع شد - پادشاه زاده محمد اعظم شاه
که از بیرگانون (۱۸) طلب حضور شده بود درین منزل رسیده
ملازمت نمود *

در همین ایام از زبان مذهبیان بعرض رسید که رام راجا برادر
سنبهای جهنمی مقتول که بعد دستگیر شدن سنبها از مکان قلعههای

تعلقه خود بمحبت تسلط امرای پادشاهی برآمده بطریق فرار آواره
دشت ادبارگردید و باراده باطل هرمه و مال در پناه جبال و مکانهای
دشوارگذار بسر میبرد - درینولا از شنیدن توجه پادشاه بقصد تسخیر
تاج با فوج عظیم رو بصوبه برار آورد و خرابی بسیار بقصد جات و
معمورهای آن طرف رسانده - و نیز معروض گردید که زمیندار
بد کردار دیوگده که بسبب مناقشه وطن و غلبه وژان دیگر رو
بدین درگاه آورده بشرف اسلام درآمده ملقب به بلند بخت گشته
چندگاه در حضور معزز بود آخر کار ازانکه گفته اند • بیت •
عاقبت گرگ زاده گرگ شود • گرچه با آدمی بزرگ شود
از شنیدن خبر فوت مدعی وطن بی آنکه رخصت حاصل نماید
از حضور فرار نموده خود را بدیوگده رسانده در وجه ادای پیشکش
مقبره هر سال با تحصیلاران پیشکش از راه سفیدی پیش
آمده در تاخت و تاراج ملک با رام راجا اتفاق نموده - حکم
فرمودند که او را نگون بخت می نوشته باشند و پادشاه زاده بیدار بخت
را مامور نمودند که با فوج شایسته خود را برای تنبیه رام راجا
و نگون بخت برگشته طالع رساند - و تاکید فرمودند که بنگاه
خود را در مرتضی آباد گذاشته بطریق یلغار طی مسافت نموده
چنان تعاقب نمایند که اخگر افسرده زیر خاکستر را نگذارد که شعله ور
گردد - و روح الله خان بخشی را با حمید الدین خان بهادر مورد
عنایات ساخته برای تاخت و تاراج آبادی اطراف قلعه پرناله و
ستاره مامور و مرخص فرمودند - بعد از کوچ از مرتضی آباد
مسجدی بنظر آمد که از نشان معمورهای آنطرف بسبب

تاخت غنیم سوای آن مسجد نمازده بود - فرمودند که نزدیک مسجد مضرب خدام نمایند - و خود بمسجد تشریف برده بعد ادای نماز حکم تعدیر آن فرموده تعدیر تهنه در آنجا نمودند - ازان مکن که کوچ واقع شد سه گروهی بسنت گذه نزدیک تهنه مسوری نام نزول و مقام فرمودند - تربیت خان را که میر آتش و صاحب اهتمام مورچال مقرر گشته بود برای محاصره و بند و بست مورچال حکم نمودند و قلعه نشینان از فراز کوه بسردادن توپ و دیگر آلات آتشبازی پرداختند - بعد دوسه مقام حکم شد که از کنار آب کشفا که از قلعه یک کوه مساندب داشت باوجود آنکه گوله رس بود مضرب خدام ظفر انجام نمایند - صبح آن فرمان شد که لشکر آماده یورش گردن - موصوران از ملاحظه جرأت و عزم پادشاه قلعه ستان حوصله باخته باظهار عجز و امان جان پیغام سپردن قلعه بمیان آوردند - فرمودند که پراق همرا گرفته مضرت جانی بانها نرسانده بگذارند - وقت شب بی آنکه احدی بر آنها اطلاع یابد دست زن و فرزند خود گرفته چنان از قلعه درآمده فرار نمود؛ مفقود الاثر گردیدند که نام و نشان از آنها معلوم نشد - بعد عرض شاد یانگ ابتدای فتح بنوازش درآمد و امرای عظام دست و زبان بتقدیم آداب مبارکبان شروع تسخیر قلعه کشادند - و مصالح و ذخیره قلعه با قدری غله و اشیای دیگر بتصرف بند های پادشاهی درآمد - و آن قلعه را مسمی بکلید فتح ساختند *

از نوشته اخبار نویسان ملتان بمعرض رسید که شاه زاده معزالدین ناظم بمدد سعی هفیظ الله خان پسر خورده جمده الملک

مزموم ناظم صوبه تده که تسلط کلی دران ضلع داشت به تغذیه بلوچان مفسد پیشه که ده دوازده هزار سوار فراهم آمده بودند و قدم ننی (۱۹) که شوخی و فساد هر دو طائفه بدمال از حد تجاوز نموده بود پرداخت مکرر مقابله و مقاتله عظیم ردیدان و از غلبه مفسدان عرصه بر فوج شاه زاده تگز گردید بعده که توند از شاه زاده بطهور آمده و لطف علی خان و راجه سروج مل و بهار خان (۲۰) با جمعی از بندگان های پادشاهی و نوکران شاه زاده بکزر آمدند - و ازان طرف لئی با هزار سوار و پیاده کشته گردیده فتح نصیب شاه زاده گشت *

فتح قلعه ستاره

بعده متوجه تسخیر قلعه ستاره گردیدند - بر قلعه کشابان عالمگیر ظاهر است که قلعه ستاره اسم با مسمی است زمر چرخ فیلاگون بدان رفعت و شکوه کوه کمتر دیده و شنیده شد چنانچه در تعریف آن شاعر گفته

* بیت *

بالای حرش ز ارجمندی * تابنده ستاره بلندی

آخر جمادی الثانی سنه مذکور مقابله قلعه بغضله یک و نیم کوه خیمه گردون شکوه پادشاهی استاده گردید و جانب دیگر دایره فلک رفعت پادشاه زاده محمد اعظم شاه قرار گرفت و دیگر

(۱۹) ن - لبی - لبشی *

(۲۰) ن - نهان خان

عمدهای نامدار بتجویز تربیت خان جابجا اطراف قلعه مرکزوار
فرود گرفته فرود آمدند و هر کدام بهم چشمی همدیگر به پیش بردن
مورچال و کندن نقب و گرد آوری مصالح قلعه گیری پرداختند -
و باندک نرد و کمتر ایام توپهای ازدها صورت نهنگ صولت که
از صدای آن رعد حوصله باختی و مریخ زهره گداختی پای دامن
کوه و بالای دمدمه های آسمان پایه رساندند و از بالا و پایش
آتشبازیهای کوه را باریدن گرفت و شب و روز بان و گولگ توپ و
تفنگ و حقه شعله نشان و چادر آتش بار از فراز کوه می بارید
و از سنگ متواله که هر دم چندین هزار مستانه وار سر قدم
نشناخته غلطان بر سر و کمر و پای مبارزان و چابا رسیده و
نا رسیده کار او را تمام می ساختند از نرسیدن رسد غله بسبب
بارش و فساد غایم که بر کهی و رمد شوخی می نمودند و نواح
قلعه تا بیست کوه سوخته بودند گرانی و کمیابی غله و کاه بیشتر
بمرتبه رسید که بتحریر تفصیل آن نپرداختن اولی فی الجمله دمدمه
فلک پایه بارتفاع بیست و چهار درج مقابل کوه بر پا گردیده و از
طرف پادشاه زاده نیز مورچال بپای قلعه رسید و یک لک و شش
هزار روپیه در طلب احسام و جماعت ماولیه آن ضلع که در فن قلعه
گیری ید بیضا دارند داده سرگرم تردد ساختند و از زینهای آسمان
پایه و جامهای جرمی هزار ها مهیا گردید و از اشجار ثمر دار
بیرون احاطه شمار برای مصالح قلعه گیری از کجاری و چوب
بندی و غیره بصرف درآمد تا کار بر محصوران تنگ گردید و
قابوی زدن گولگ توپ و گولگ تفنگ نماند مگر آنکه از بالای دیوار

سنگ می انداختند و آدمهای پای کار ضایع می ساختند از
 باریدن سنگ متصل فرصت لمحه نمی دادند درش بهادران صورت
 فمی گرفت فتح الله خان که از کهنه دلداران رزم آزماد و پادشاهان
 کار زار دید که توران بود و در جرأت و جلالت ثانی نداشت مأمور
 گردید که رو بروی دروازه قلعه باتفاق روح الله خان مورچال دیگر
 پیش برد و در فرصت یک ماه دیگر بریونی رسیدند اما کاری
 نکشود و تربیت خان نمی خواست که مقابل توند او دیگری
 نام بر آورد - در کمروءه بتجویزای مایب و مدد سنگتراشان جان باز
 تیز دست دو طاق بقدر طول چهار درعه و عرض ده درعه خالی
 نموده مردم کار زار دید که کوه نبرد در آنجا برای چوکی نشانند که بر
 وقت کار زار از آنها شرط جانفشانی بظهور آید چون منصوبه نه
 مرکوز خاطر او بود پیش نرفت تدبیر تازه بدل راه داده آن هردو
 طاق را که چون طاق ابوی محبوبان جانستان بودند پراز باروت نموده
 بعده که حمن توند او بعرض رسید حکم شد که همه بادهای
 جان نثار بمرکاری مخلص خان بخشی و حمید الدین خان بهادر که
 چند هزار پیاده غزی (۲۱) و کرفانگی ندر رفیق گردیدند در پای
 کوه حاضر گردیده چشم بر راه پریدن کمروءه کوه باشند و بروقت توند
 و جانفشانی که باید بکار برند - و صبح پنجم ذی القعدة که قریب
 چهار ماه از محاصره گذشته بود طاق گلان را آتش دادند - پشت
 بالای آن مع دیوار پریده اندرون قلعه افتاد و جمعی از محصوران

پریدند و سوختند - مردم بادشاہی از مشاہدہ آن جرأت بہمراہندہ
مردانہ قدم پیش نہادند - در همان حالت بارت حفر دریم را
آتش زدند - پارچہ کوب بالای آن کہ گمان افتادن آنطرف قلعہ بود
بر سر بندہای جان نثار اجل رسیدہ بادشاہی چون کوبہ بلا ریخت -
و زلزلہ ہوش ربای غریب دران دامن کوب و دشت پر وحشت
پنچید - و چند ہزار نفر کہ دران مفاکہا و بذاہا چشم بر راہ یورش بودند
در چشم برہمزدن زیر سنگ ہا آمدند و چون گنج شہیدان بی غسل
و کفن و دفن بالای ہم خوابیدند - از مالمصیداران و عملہ توپخانہ
قابل شمار بودند دو ہزار نفر بتعداد درآمدند - و دیگر مردم عملہ
و فعلہ و پیکہای احشام و ماواہ مضاعف آن بودند تہ سنگ و
خاک آمدند - و غریب اتفاق افتاد کہ قریب صد نفر کہ بطریق
ندرت ازان صدمہ جانبر گردیدہ از ملاحظہ جان دادن پائین قلعہ
قابو یافتہ افتاد و خیزان خود را بالا رساندند - بر فراز قلعہ از ذبیحات
نسی را نیافتند - درانجا نیز سوای لاش مردہ زندہ بنظر نہ آمد -
بخوشوقتی تمام فریاد بر آوردند کہ عرعہ تردد خالی است بہادران
جان باز زود خود را رسانند - ازانکہ هیچ احدی در پای قلعہ نماندہ
بود کہ از آسیب زخم سنگ سالم ماندہ باشد یا دل نباختہ باشد و
قبوئی بالا رفتن ہم نبود - و از فریاد بالا رفتگان سوای آنکہ از
صدای آنها محصوران خبر یافتہ بر سر آنها رسیدند و کمک نرسیدہ
ہمہ را زیر تیغ آوردند فائدہ دیگر حاصل نشد - و قلعہ نشیمان چون
حرخان جانباز مقابل را بالای ہم افتادہ دیدند و میدان از تردد
پردان خالی یافتند شرع بہ برداشتن دیوار حایل و زدن گولہ

تغذیه و حقه آتش و جنگهای آدم دبا نمودند - خسرو آماق سنان
 برین اطلاع یافته چون دانستند که مبارزان قلعه گشا حوصله باخته
 اند خود بدولت بر اسب کوه رفقار بنمال وقار مستعد کارزار
 گشته بآزردهی شهادت سوار شده با دیگر بندهای رقاب بر سر کار
 آمده فرمودند که لاش مردها را بالای هم فراهم آورده سینهها را چپر
 تبر بلا ساخته بزینت همت و کمند جرأت مردانه قدم یورش
 پیش گذارند - چون در مردم اثر حرف شنیدن مشاهده نمودند
 خواستند خود بذات شریف به هم قدمی محمد اعظم شاه پیش قدم
 بهادران جان نثار گردند ارکان سلطنت بالکاخ و تضرع اربن جرأت
 مانع آمدند بعده باتمالت و داجری سپاه پرداخته فرمودند که
 بدین مرتبه توهم و هراس چرا در دل راه میدهد و هنوز عظیم
 لیتم بر شما دست بردی نموده جمعی که اجل آنها رسیده بود
 بسعادت شهادت که انتهای درجه آرزوی اهل دین و مرمایه
 استقامتی آخرت است وحیده اند شماها را باید که کمر جهاد قائم بسته تا
 جان در بدن دارید بکوشید - و بصرافراز خان دکنی حکم شد که با همراهان
 هر باز که مصالح قلعه گیری اند و مردم بهره مند خان بخشی
 بهمد تربیت خان شناخته از سرنو به بستن مووچال پردازند - جمعی
 از بی جگران حوصله باخته دمت افسوس برهم سائیده میگفتند
 که هزار افسوس که چنان بهادران کار طلب و مبارز پیشگان کوه نبرد
 مفت رایگان بزیر خاب خفتند و هم آغوش سنگ و کلوخ گشتند
 و چندی لک روپیه با محنت و تردد پنجمه بخاک برابر گردید
 و باز مال کار معلوم نیست و نمی دانستند که

گل را چنه مجال امت که گوید بکلال

کز بهر چه سازی و چرا می شکلی

گاه از سنگ ریزه مذقار ابابیل دمار اصحاب فیل برآرد - و گاه از قتل شهدای احد کفار را خورسند سازد - بهر حال از اصحاب آن غار که جان عزیز بغارت دادند هر کدام از آنها که وارث دلجو داشتند بعد از کج و کار بسیار اگر لش میّت خود را می شناسخت بغسل و کفن و دفن او می پرداخت *

و واقعه غریب دیگر که روداد آنکه چون یکسریه پیاده هندو بمبار کشته گردیده بودند و خویشان ایشان قادر بر جستن و برآوردن لاشهای آنها نبودند و از ضرب صدمات تغیر تمام در صورت همه مادهها هم رسیده بود و تفریق مسلمانان و هندو شداختن خویش و بیگانه میسر نمی آمد و از مبر آتش شعله عداوت در دل همه عملاً توپخانه زبانه می زد و قمت شب بقصد و نیت آکه اثر آتش به جسد ناپاک جان باختهای آنها رسد مرحله که بخروج مبلغهای خطیر و هزاران می و تدبیر در مقابل باریدن آتش بالا ساخته شده بود خفیه آتش دادند - و چنان حصار آتشین شعله ور گردید که تا یک هفته برای مردم لشکر بلکه از برای قلعه نشینان چراغان نشاط امروز بود و جمعی از هندو مسلمان زنده که دران مرحله بودند فرصت برآمدن نیافتند مرده زنده باهم سوختند *

• بیت •

این مرحله گرچه دلخیز است • هشدار که پاداش آتشین است
در همین آوان منهدیان خبر رساندند که رانای مقهور مشهور برا

راجه که طرف برابر آواره دشت ادبار گردیده بود از انجا بقصد
 سمت جبال تعلقه خود آواره گردیده مابین راه باجل طبعی
 بماوای اصلی خویش شتافت - و ازو سه پسر خود سال و دو زن
 ماندند - و دران زودی بعرض رسید که پسر کلان که پنچ سال عمر داشت
 بمرض آبله به پدر جهنمی خود پیوست - و نا مردان همراه او
 تارا بانی نام زن کلان او را که در محفل و مراحت و پرداخت حال
 سپاه و ملک در حیات شوهر شهرت تام دانست و صاحب
 یک فرزندی است قایم مقام او ساختند و رانی مذکور رو بجبال
 دشوار گذار خود گذاشت - پادشاه حق آگاه از شنیدن این خبر حکم
 شادیانه نواختن فرموده شکر دنع شر آن کافر از سر خالق الله بجا
 آوردند - و ازین مزده که در لشکر ظفر اثر انتشار یافت هواخواهان
 عقیدت نشان و اکثر ظاهر بیدان غافل از اراده کارخانه الهی زبان
 بشکر و تهنیت پادشاه دین پرور و مبارک باد همدیگر کشادند -
 چنانچه از دستگیر شدن و بقتل رسیدن سببه که رانا برادر او را موهود
 نمی دانستند و می گفتند دیگر ماده فساد دکن برطرف شد -
 احوال نیز همه متفق اللفظ گشته خوشوقتها نمودند و گفتند که
 قلع و قطع شجر بنیاد مرهته بد کردار گردید - و دو طفل شیر خواره
 که با زن بیدست و پا مانده اند استیصال آنها وابسته بهیچ است
 اما از آنکه گفته اند * مصرع *

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

چنانچه از تارا بانی زوجت رام راجا شروط سرداری و تردد در طغیان
 و زدن بظهور آمد و روز بروز باعث مزید فساد و فساد و بیدست مرهته

گردید سال بهال بر محل مذکور خواهد در آمد *

القصة از خبر فوت رام راجا پرمرام نام که در قلعه پری
بتفاوت مسافت هفت کروزه از قلعه ستاره واقع است بجای دیوان
برای بندرست مالی آن ضلع که از طرف آن ناپکار بد انجام
تیم داشت استقلال باخته بی صلاح قلعه دار بر آمده ملازمه
نمود - درین ضمن قلعه دار پری نیز حوصله بر باد داده پیغام طلب
قول امان جان و مال بمیان آورد - در همین حالت سوبهان نام قلعه دار
ستاره که بسبب بریدن دیوار یک طرف قلعه و سوخته شدن جمع
گذیر که انتشار یافتن خبر رام راجا علاوه آن گردیده با قلعه دار پری
عداوت داشت مرا میم مآل کار گشته باستصواب پادشاه زاده محمد
اعظم شاه رجوع آورده التماس نمود که اگر امان جان و آبرو یابم و
تقصیر قلعه دار پری معاف نشود کلید قلعه حواله می نمایم و تعهد
می دهم که قلعه پری را در فرصت کم بلا قول امان بتصرف بندهای
پادشاهی در آورم - التماس او قبول افتاد *

سیزدهم ذی قعدة سنه مذکور کلید قلعه ستاره تسلیم نمود و
زیاده از سه هزار نفر ذکور و اذات مامون گشته از قلعه برآمدند - و
شاد بانه فتح و تهلیلت تسخیر قلعه باصول گوناگون بنوازش در آمد -
و سوبهان را دمت و گردن بسته بپایه تخت حاضر آوردند
از راه خطا بخشیدن و جرم پذیرفتن حکم دست و انمودن فرموده
منصب پنج هزار سوار مع اسب و فیل و کتار مرصع
و هام و نقاره و بیست هزار روبیه نقد عطا نمودند - چون
بعد تسخیر ستاره متوجه محاصره قلعه پری گردیدند - بعد که برهمنان

قلعه دار پری مایوس از قبول و عهد و امان مراجعت نمودند قلعه دار پری که آن قلعه زیاده از ستاره سرفخر بر چرخ گردون می سائید مستعد جنگ گردیده به نسق برج و باره پرداخت - اگر ستاره برخود می نازید که آرایش فلک از وجود منست - پری می گفت که آوازه عظمت آسمان از همسری منعت اگر ستاره ستایش خود ازین می نمود که برجهای حصار نیکون از من شرف زینت پذیرفته - پری می گفت که برجهای فلک در سایه رفعت من تابنده است *

القصة ترددات و یورشهایی که در مدت ایام محاصره آن قلعه آسمان شکوه از بهادران قلعه کشا خصوص زحر آمد مبارزان فتح الله خان بظهور آمده اگر به تفصیل آن پردازد باطفا بسخن می کشد - خلاصه کلام آنکه دهم ذی الحجه از یورش دلاوران کوه نبرد آدم بسیار بدرجه شهادت رسیدند - اگرچه از تردد و جانفشانی فتح الله خان و معی تربیت خان و دیگر بندها جان نثار در اندک فرصت عرصه بر محصوران تنگ گردیده بود - اما از آنکه از باریدن شب و روز شدت باران آن غلغله که پنج ماه امان یک ساعت نمی دهد و محدود شدن رسد غله و گاه از ناخست مقامی در اطراف لشکر مور و ملخ وار انتشار داشتند و از طغیان آب ناله ها کمی نمی رسید بر فوج بادشاهی نیز بمرتبه اتم عرصه تنگ گشت - و جنس خوردنی و قوت آدم و چارپا بحدی نایاب گردید که هیچ ذی حیات را قوت حرکت نماند و بسبب گرانی و قلت از موای جنم ماکولات اگر آب حیات به پیشیزی می فروختند کسی

محمود نمی خرید - و اگر همه نظرها باران لواوی آبدار میگردید از بی پیشیزی و بی درگی کسی بطرف او نگاه نمی نمود - حاصل سخن رونق بازار قحط روز بروز در افزونی بود - و گوشت بدن هر ذی حیات از دانه در کاهتن از امپ و بار بردار هوای نام نموده - لهذا قلعه نشینان گاه بیگاه غافل از گوه فرود آمده شوخی زیاد می نمودند - تا آنکه از یورش مکرر و تهوری فتح الله خان یکه بهادر محصوران دل پخته بغریب الامان در آمدند - و اوائل محرم الحرام در محاصره یک و نیم ماه قلعه مفتوح گردید و مردم قلعه با عدل و رخت کهنه بدن امان یافته برآمدند - و امرا ادب تهذیب بجا آوردند - چون آن هردو قلعه مسجد های نامی که پادشاهان بیجاپور بنا گذاشته بودند داشت و کفار در خرابی آن کوشیده بودند حکم تعمیر آن فرمودند - و قلعه ستاره را باسم اعظم تارا و قلعه پرای را بنورس تارا موسوم ساختند - و بعد منصوب نمودن قلعه دار و دیگر نسق و بند و بست آن سرزمین آزاد کوچ نمودند اما بار بردار اصلا برای کارخانجات پادشاهی و امرا و غیره موجود نبود و از زیان تی بارش و ناصوابقت آب و هوا که دران سرزمین اصلا بشتر نمی سازد نام نشان شتر نموده بود - و تردد ارباب به سبب درهای قلب دشوار گذار آسمان رفعت دران ضلع متعذر معذرا از گاوهای ارباب بار بردار که از تیر باران ایام بر شکل پنج ماه زنده مانده بودند هوای پوست و استخوان باقی نبود - سخن درین است که بر فیل های گوه شکوه نیز همین حادثه گذشته بود اسباب هر کار پادشاهی و امیران بر همان فیلان ناتوان پوست و استخوان و گاوهای نیم جان و مزدوران و فقیران بلغور خاذه هر چه توانستند برداشتند

داتی پاره اسباب هوا القلمه دار نمودند و پاره سوخته سبک بارگشتند و ناصران بی بضاعت که خانه آنها باز خروس (؟) گشته بود، خاده بدوش گشته روانه شدند - بعد از آن قدر نیل و گاو که جان آنها بر آنها گران باری می نمود میان درها از گرانی باز افتاده جان عزیز را خیر باد گفتند و راهها بند گردید - بصره ویت و کاله تمام تا کنار دریای کشفه که پنج کروزه مسافت داشت در سه منزل که آخر روز بمنزل میرسیدند رسیده برای فکر عبور که سوای هفت کشتی شکسته بسته موحوک نبود حکم مقام نمودند - از شدت طغیان آب کشفه چه شرح دهم که هرگز بر امواج جان ربای آن دریای خونخوار نظر می افتاد نظر بر کثرت لشکر و قلت معبر جان از قالب نهی می نمود

• بیت •

چه دریا سایه قهر الهی • از در رعشه از مه نابماهی

بعده که شروع بعبور نمودند باوجود تعانی شدن گرز بردارها که زیرستان بر زیرستان تعدی نتوانند نمود و مقرر شدن آنکه هر روز یکی از پادشاه زاده و امیر نامی نگذرد آنقدر فساد و شمشیر کشی کنار دروا می شد که هیچ روز نبود که در سه نفر گشته و زخمی و عرق نگردیدند - ترک باز خان و دیگر مغلان توزان دو کشتی بضرر شمشیری حکم بتصرف خود آورده بعد گذشتن خود ها از آب کشفه را کچکول گدائی و کاسه مداخل وجه حلال دانسته مایع گذشتن دیگر ها گشته بجای یک روپیه اشرفی گرفته ستم شریکی ملاحان نموده - بلخ فراهم آوردند و بیچاره های که زور و زور نداشتند کنار دریا مستغرق بحر نگر گردیده در پای درخت چکنم لنگر

اقامت انداخته نمی دانستند چه کنند و مضمون این بیت بگوش

پد زبوش آنها مدرسد • بیت •

گر همه خضر است پی گم کرده کار خود است

گر همه عیسی است در فکر خر و بار خود است

و بسیاری از جان هیر آمده ها که از جان و مال گذشته بامید آنکه شاید بزور دزدی شما یا بمدد دست غیب سلامت از آب بگذرند خود را بآب میزدند از ده یکی بساحل نجات میرید و بسیاری غرق بحر فدا میگرددند و از بی بضاعتان عقب مانده چندین هزار نفر داخل بیابان مرگ گشتند که نام و نشان آنها پیدا نکردید بدین حالت از آب گذشته وسط ماه صفر المظفر سال مسطور بدای قلعه غیر مشهور که قابل چند روز بسر بردن بود رسیده حکم مقام یک ماه نمودند و باران که تا این مکان شرط رفاقت بجا آورده بود الوداع گفت و مردم لشکر دم بآرام زدند - چون از پادشاه زاده محمد اعظم شاه بعضی ادای خلاف مرضی ظاهر میشد و موافق اظهار پادشاه زاده پریشانی حال سپاه بعرض میرسید باوجودیکه برای تسخیر قلعه پرناله و دیگر قلعات آسمان شکوه کمر همت بسته عزم جزم داشتند پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای آرام سپاه بتعلق صوبه داری او چن مرخص فرمودند و همچنان اکثر پادشاهی بی مر و سامان را بجایگزین که ده دوازده روز راه نواح آنجا داشتند و به بیجاپور و دیگر معموره های اطراف رخصت نمودند - و شاه زاده بیدار بخت را که بعد از تعاقب رام راجا طالب حضور شده بود بحضور نور-یده بطریق هر اول بجهت تسخیر قلعه پرناله مامور

ساختمند - از عقب ذوالفقار خان و تربیت خان را نیز با توپخانه روانه فرمودند - چون بسیاری از بند های جان نثار و اسپان بدشمار در پای قلعبجات مفتوحه بکار آمده بودند و تلف میگردیدند حکم جهان مطاع عالم مطیع بتاکید تمام بلام صوبه داران خجسته بنیان و بیجاپور و حیدرآباد و احمدآباد و دیگر صوبجات دور و نزدیک صادر شد که هر کدام هزار سوار خوش اسبه نگاهداشته ششماهه پیشانی از خزانه سرکار داده روانه درگاه معلی سازند و خود بقصد آیام گرفتن لشکر طرفه خواص پوره که فی الواقع مکانی پر از سبزه و گاه و اشجار ثمر دار و آب وافر بود عنان توجه معطوف داشتند - اواخر ربیع الاول بدان مکان رسیده مضرب خیام فرمودند و از آرزائی غله و فراوانی همه ماکولات چند روز رفاه بحال مردم رو داد و هر یکی بزبان حال مکلفیت

باز آمد رنگ ما بر روی ما • باز آمد آب ما در جوی ما
اما از آنکه زمانه غدار رنگ بر روی گل نمی تواند دید حادثه تازه
زاگهانی آسمانی بر مردم لشکر و خود پادشاه عالمگیر گذشت مجمل
از آن سوانح می نگارد که چون لشکر کنار زاله کم آب که اطراف زاله
رنگ بوم خشک داشت فرود آمده بودند و بسبب انقضای ایام
بر شکل گمان آب باران بی هنگام بشدت نبود آخر ماه ربیع الثانی از
بارانی که در جبال و کوهستان و در دشت پرورعت غیر موسم بارید و
پس شب گذشته کوه کوه سیلاب بلا بیکبار رو بلشکر آورد و بلای
مهرم جان مردم گردید جمعی که مد هوش باده عشرت و هم آغوش
خواب غفلت بودند وقتی خبردار گشتند که آب از سر گذشته

بساط خانه را صحرای خیمه و فرش زیر پا در هم پیچیده بود و هر کدام که سرانجام گشته بفکر نجات شروع بدست و پا زدن نمودند هر طرف که در آن شب تار نظر می افکندند جز موج آب بی پایان بنظر نمی آمد و خیمه احباب وار بر روی آب نمودار گشت و عالمی همچو «حشور»ان یوم الفشور سر و پا برهنه استغفار و عجز کنان نفسی نفسی گویان هر طرف بقصد جان سلامت بدر بردن میدویدند و اکثری نقد جان در آن بحر بی پایان بده فدا دادند در حالتی که ابتدای صدای وحشت افزا تزلزل فزای فرو گرفتن سیلاب بهیئیت مجموعی در آن شب تار در لشکر برخاست و غلغلۀ عظیم هوش ربا در آن عرصه پرسعت بلچید پادشاه عالم سنان که در جای ضرور تشریف داشتند بگمان آنکه هنگامه رستخیز از ناگهان رختن غنیم بر آرد و بر پا شده همیشه بر خاستند در عالم اضطراب پای خدیو زمان بلغزید و چنان ضرب صعب بپای مبارک رسید که علاج پذیر نگردید و بگهنگه ای که میراث صاحبقران است منجر گردید و کار بجائی کشید که سیلاب تا دولتخانه پادشاه رسید و سواری خاص و برای خدمت محل طلبداشتند بعده که صبح دمید آب روی می آورد و بسیاری از مردم عمده نامی اسباب و رانجام بیدار داده سر و پا برهنه هر طرف میدویدند - آنچه ضرر مالی و کساله و تصدیع بخلق الله رسید از احاطه بیان بیرون است •

الحال فقره چند از عزم تسخیر قلعه پرناله که علت غائی این سفر مرا با خطر عمده قصد مفتوح ساختن همین قلعه آسمان توأم بود که بعد از در آمدن بتسخیر از سوی پادشاه

در محمد اعظم شاه و مدت در تصرف پادشاهی ماندن در سال سی و پنج جلوس باز غنیم لیثم بر آن قلعه دست یافته بتصرف خود آورده بود وسط ماه رجب المرجب سنه مذکور اردوب گیهان خدیو بآن طرف باهتزاز درآمد اوائل شمعان اعظم نواحی مرتضی آباد رسیده شرف نزول فرمودند - مخلص خان که درین راه بیمار گشته بود بعد رسیدن بمنزل مرتضی آباد ازین تلفات سرای فانی بدار القرار جاویدانی شفاست - درین منزل موج غنیم بانبوهی تمام آمده اطراف فوج شوخی زیاده نمود بعد که بهر مدتی و دیگر امرا بمقابل برآمده به تنبیه مفسدان پرداختند مقرران رو بفرار آوردند - چون از همه سو بجات دور و نزدیک فوج تازه مع مصالح قلعه گبری بمزاولی گوز برداران طلبداشته بودند تا اواخر ماه رمضان المبارک در آن ضلع بعمر شدند بعد عید فطر کوچ فرموده دهم شوال المکرم نزدیک قلعه پون گده که بقلعه یرزانه چسبیده بود گذارند یا رو بروی قلعه شرف نزول فرمودند - دین مدت سفر دکن تا مقدر هر جا که معموره و آبادی که اسم مصر بران اطلاق توان کرد می شدند برای نماز عیدین و جمعه متوجه می شدند بده که مهم تسخیر قلعات بمیان آمد و عارضه صدمه که بپای حضرت خلد مکان رسید علاوه تصدیقات آن سفر گردید بازاده و قصد آنکه هرگاه که از جهاد و مهم دکن فارغ شوند و متوجه دارالخلافه گردند حکم نماز قصر فرموده ادای نماز جمعه و صلوٰه عیدین بفرمودن مکان مقصود موقوف داشتند - خان فیروز جنگ را برای تنبیه و قذیل و اسیر نمودن اشرافی اطراف رخصت فرمودند •

ذکر سوانح سال چهل و چهار از جلوس مطابق

سنه هزار و صد و یازده هجری

شاه زاده بددار بخت و دیگر امرای نامدار برای احاطه نمودن هر دو قاعه که هفت کروه دور آن از روی جریب بعرض رسید مامور گردیدند بعده که حکم نگاه داشتن و روانه نمودن هزار حواری بنام اندر صوبه داران صادر گردید چنانچه بزبان خامه داده بنام شجاعت خان صوبه دار احمد آباد که بی آنکه بملازمت بادشاه رسد غائبانه در همان صوبه مذکور بمناصب جزوی از جمله متعینند احمد آباد بود بوسیله حسن تردد و شجاعت و امانت از جمله کار طالبان و دیانت پیشگان مشهور و ملقب بکار طالب خان گردید و روز بروز نظر بر جوهر رشد بر مراتب او می افزودند تا آنکه در اندک مدت پنجه هزاره بی پنج هزار حواری و صوبه دار احمد آباد و جودپور نموده مخاطب بشجاعت خان گردانده مورد عنایات دیگر ساخته بودند نیز حکم روانه نمودن هزار سوار همراه نظر علی خان که متبنا می او می شد و به پسر مزارع شهرت داشت شرف صدور یافته بود شجاعت خان نظر بر اینکه مردم احمد آباد برفتن مهم دور خدمت تن نمی دادند و غرور قدم خدمت و تردداتی که ازو بظهور آمده بود خلاف صوبه داران دیگر که کم و بیش موافق حکم بعمل آوردند در سرانجام و تقدیم خدمت ماموره نپذیرداخته عرضه داشت متضمن بر عذر آنکه مردم احمد آباد برای مهم و سفر دور معذورند مع دولک روپیه در کفاره این کم خدمتی روانه حضور نمود از اتفاقات همان روز که عرضه داشت شجاعت خان از نظر گذشت عرضه داشت محمد مراد خان که از

خانه زاده آن کم منصب و تربیت یافته های حضور و مزاج دریافته پادشاه بود و بخدمت و وجداری سرکار گودره و غیره تعلقه صوبه احمد آباد سرفرازی داشت و میان شجاعت خان و او صوبی مزاج بمیان آمده بود بدین مضمون رسید که درین ایام پادشاه عدو مال اسلام بقصد جهاد کمر بتسخیر قلعات تعلقه کفار بسته این خانه زان را زیر سایه آرام نشستن و آب سرد خوردن گوار نمودن دشوار گردیده و بی حکم بحضور نمی تواند رسید اگر مأمور گردن یکی از خانه زانان را در تعلقه وجداری نائب گذاشته خود را با جمعی که تواند بحضور رسانده سعادت شرف ملازمت ضمیمه ثواب جهاد حاصل نماید بعده که مضمون هر دو عرضه داشت بعرض رسید آتش غصب سلطانی در حق شجاعت خان شعله ور گردید حکم شد که مراتب پسر خوانده شجاعت خان مع مراتب جمله وجداران صوبه احمد آباد و متعین عمده آن صوبه بعرض رسانند و همه را بکمی منصب مغضوب ساختند و حسب الحکم با اعتراض تمام که خلاصه مضمون آن بکم و زیاد عبارت نوشته می شود بتمام شجاعت خان صادر فرمودند وای صدای بر عقل و دانائی آن پیر عقل و هوش بخنده که در مقابل چنان حق نمک و عنایات بی پایان بی آنکه سعادت ملازمت دریافته باشد از ادلی پایه بمراتب اعلی رسانده باشیم و همیشه در صوبه داری بهرام خاطر سربرده باشد در چندن وقتی که ما بدو است بر جهاد و قلع ریشه کفار بدو جهاد کمر همت بسته باشیم و بر هر مسلمان که بهره از ایمان داشته باشد اعانت پادشاه اسلام خاصه در جهاد واجب و لازم برای طلب هزار سوار بخرچ زر

سرکار حکم صادر فرموده باشیم بعذرهای لایعنی ولایت و لعل
گذرانیدن و در فرستادن پسر مزارعی که متبئای خود نموده اغماص
بکار بران و از غضب سلطانی ملاحظه نمودن موای بی سعادت
چه حمل میتوان نمود - آن فلیلی که برای دفعه عدم اطاعت بطریق
پیشکش فرستاده بود بآن می نماید که ذره را مقابل آفتاب دارند
یا قطره را در دریا اندازند دولت خداداد سلطنت هندوستان
دریایست بی پایان که در هر حال و ماء کرور ها بانعام و دیگر
اخراجات در می آید آنها که تربیت یافته و خانه زاک مزاج دان
این درگاه آسمان جاه اند و جبین عقیدت آئین برین آستان سوده
اند و آرزوی احرام این بارگاه را جزو عبادت خود می دانند خود
التماس رغبت رسیدن حضور لامع النور می نمایند الحال هم
باید که ازین عقیده فاسد باز آمده زود و شتاب متبئای خود را
با فوج شایسته روانه درگاه معلی نماید و فرمودند که گرز بردار شدید
رفته پسر خوانده شجاعت خان را با متعین دیگر احمد آباد بحضور
بیار - و بذا محمد مراد خان علی الرغم صوبه دار فرمان ازوری
کمال عنایات و خانه زاد پروری بدین مضمون مصحوب گرز بردار
صادر شد که مضمون عرضه داشت از متضمن بارگاه احرام حضور
بعرض رسید و مستحسن افتاد باید که هزار سوار خوش اسپهزامیدوار
عطای منصب و تعینات جاگیر در همان صوبه ساخته بقرار شصت روپیه
در ماهه سرواری شش ماهه نقد پیشگی داده همراه بیارند بعد رسیدن
فرمان که محمد مراد خان برخلاف مرضی شجاعت خان شروع
بنگاهداشت سپاه نمود شجاعت خان اطلاع یافته بجماعه دارانی که

رجوع بمحمد مراد خان می آوردند پدنام تهدید آمیز منع
 نوکری اختیار نمودن می نمود تا آنکه محمد مراد خان بسمعی
 بسیار قریب پانصد سوار نوکر نمود ازان جمله هدایت الله نام را
 که سابق بخشی شاگرد پدشاه شجاعت خان بود امید دار ساخت
 که بعد رسیدن حضور او را سر مثل نموده قبل از همه ملازمان دیگر
 ملازمت نماید بعد که محمد مراد خان و نظر علی خان بسر
 خوانده شجاعت خان بسزاولی گرز برداران در ایام شروع محاصره
 پرناله بحضور رسیدند و بعرض رساند که هر دو بر سر چوکی رسیده اند
 محمد مراد خان را از راه فضل و خانه زان پوری بدون آنکه تغیر
 رخت بدن نماید بتاکید طلبیده وقت ملازمت مورو مذاکرات مآخذ
 مع متعینه و برادری اضافه مرحمت فرمودند و گرز برداری که همراه
 محمد مراد خان آمده بود او را نیز بعطای اضافه سرافرازی بخشیدند
 بعد که نظر علی خان ملازمت نمود - دزوغه گرز برداران برای اضافه
 گرز برداری که نظر علی خان را آورده بود عرض نمود فرمودند که
 نظر علی خان را گرز بردار نیآورده همچشمی محمد مراد خان
 آورده - آوردهای محمد مراد خان را حکم نمودند که محمد مراد
 خان مثل آنها از نظر گذرانده بمنصبی که سرافرازی یابند تصدیق
 آن بمهر خود بدهد و از روی همان تصدیق بعوض مکرر رسد و
 بخشیان را دران دخل نباشد چنانچه هدایت الله را که سر مثل
 نموده بود - صدی صد و پنجاه سوار نمودند - درین ضمن بالتماس
 روح الله خان بخشی کمی منصب نظر علی خان و دیگر متعینه
 صوبه احمد آباد که بحضور رسیده بودند بحال فرموده حکم فرمودند

که جاگیر بابت کمی جماعه که بحال شده اند بآوردنهای محمد مراد خان تنخواه داده بانی که بماند بآنها بحال نمایند و الا جایی دیگر عرض خواهند یافت - از شهرت این خبر بعد انقضای چند روز عرضه داشت شجاعت خان بدین مضمون از نظر گذشت که محمد مراد خان جمعی را که بحضور آورده بمناصب سرافرازی یافته اند همه از قوم ارذال و بازاری احمد آباد و نوکران خانها و زادهان موروثی آن درگاهند که بحضور رسیده بمعاذ فرمودن تقصیر و بحال گردیدن بکمی منصب سرافراز گردیده اند از آنکه عدم شد که جاگیر بابت کمی منصب آن جماعه بعد تنخواه آوردنهای محمد مراد خان بآنها بحال گردد و الا جایی دیگر تنخواه یابند این معنی باعث کمال خفت و بی آبرویی بندهای قدیم پادشاهی است و همه وکلای فوجداران و متعینان احمد آباد باشاره شجاعت خان همین مضمون را بطریق استغاثه عرض نمایند و چون همین خدمت محمد مراد خان باعتراض مبدل گردید و چون محمد مراد خان وقت گذراندن مثل که هدایت الله را سر مثل نموده معرفی او باین نموده بود که بخشی شاگرد پیشه شجاعت خان بود بعد گذشتن عریضه شجاعت خان محمد مراد خان را مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که شجاعت خان راست نوشته گواه صدق قول او این است که بوقت گذراندن مثل اول بخشی پاجبان پاجی سارا سر مثل کرده معرفی او نمودی مگر خانه زادهان و امرا و زادهای امید وار بلدگی ما در احمد آباد مطلق بهم نمی رسیدند و از روی بدمانی فرمودند که آوردهای محمد مراد خان را

که از مدعی تا پانصدی هوافرازی یافته بودند همراه به بستی اعتدال نمایند بعد که محمد مراد خان عرض نمود که بسبب اغوای شهابت خان که هیچ جماعه دارین رجوع نمی نمود و عده سوم مثل لغرض هدایت الله را با حقیقت چند نفر از امیرزاده ها که همراه آورده بود بعرض رسانید از پایت عتاب بر آمد و منصب آوردهای او موافق تجویز محمد مراد خان بحال گردید .

الحال بذكر محاصره قلعه پرناله می پردازد بعد که تربیت خان و دیگر بهادران قلعه کشا جابجا خدمهای آهمن شکوه زیستگاه نموده به پیش بردن مورچال و دوا دادن نقب ساعی گردیدند و توبه های صاعقه بار شعله افروز مقابل برج و باره نصب نمودند و بیلا بردن دمدنها محاذی قلعه پرداختن بعد از تردد چند گاه که از مددات گولهای کوه ریا بعضی اطراف قلعه از هم پاشید - اگرچه از اهتمام تربیت خان و دیگر کارپردازان کوه گن و دست یاری سنگ تراشان چابک دست در دوا دادن نقب عجب کارخانه بر روی کار آوردند و چند جریب زمین را بوسعت عرض قسمی خالی نموده مجوف ساختند که سه جوان مسلح پهلوئی هم گپ زنان بفراغ تردد نمایند و مابین هر چند قدم نهیمن مربع وسیع که بیست و سی نفر در آنجا توانند نشست تیار نمودند و همه جا جمعی از بهادران جان نثار نشانند که آسیبی از آتش باریدن بالای کوه بآنها نرسد و آنها بر قابوی وقت از زیر زمین که سوراخها گذاشته بودند تغلک بر محصوران که بر برج و باره نمودار می گشتند میزدند اما بحسب ظاهر دفعی برای تسخیر قلعه و بیدل ساختن محصوران نداد

تا آنکه موسم بهارات رسید و از شدت بارش و طغیان سیلابهای
 کوه زیبای اطراف تخیل تمام در تردد قلعه کشایان افتاد - در همان
 ایام فتح الله خان بهادر که طرف جاگیر مرخص شده رفته بود
 رسیده ترددات نمایان، بر روی مکر آورد و بعد رساندن کوچک سلامت تا
 پایکار باتفاق منعم خان که دوست و بیگانه آفرین گفتند یوشهای
 بهادرانه ازو بظهور آمد اما تربست خان و دیگر هواخواهان او نمی
 خواستند که مقابل تردد مید آتش حین خدمت فتح الله خان بظهور
 آید همچنان از محمد مراد خان غریب سعی و جانبازی بر روی کار
 آمد و از حسد و نفاق امیری مقرب تردد او پایمال گردید -
 خان جهان پسر حاجی محمد انور از وطن بحضور رسیده سعادت
 ملازمت حاصل نمود پادشاه عالم سلطان از راه خانه زاد پروزی
 فرمودند که می خواستیم عذابات نمایان بحال حاجی محمد انور
 مبذول فرمائیم حیاتش وفا نکرد احوال بحال تو بعمل خواهد آمد
 ملقب بخان جهان کرده از راه نوازش و خانه زاد نوازی بمنصب
 مناسب و بخدمت پیشکشی حمید الدین خان بهادر داروغه دیوان
 خاص ضمیمه وقایع نگاری و امینی هفت چوکی فوج پادشاه زاده
 محمد کام بخش سرافراز فرمودند او بموجب حکم برای دریافت
 حقیقت تردد بهادران رزم جو و مبارزان شعله خود در مورچال رفته
 بود چون دران وقت آتشباری غلوه توپ و تفنگ و بان و سنگ
 از بالای قلعه بشدت تمام بود و خانه زانان جانفشان و بهادران
 عقیدت نشان در پیش بردن مورچال سعی و تردد رستمانه بظهور
 می آوردند غریب زد و خورد و عجیب دار و گیر روی داد جماعه

کثیر از آن گروه شقارت بژوه سکه‌نم واصل و زخمی و اسیر گشتند راز
 حجاجان اسلام برخی درجه شهادت باو افتد و چندی گلگون زخم
 مرغوبی حاصل نمودند خان جهان در آن رستمخیز طرفه تود
 رحمانه و سعی بهادرانه نموده اکثر ملاعنه نابکار را بدار کبواز
 رساند بعد عرض مورد تحسین و آفرین گشته به‌غذایات ممتاز شد
 چون خان جهان منظور نظر و مورد مباحث و تربیت کرد آن پادشاه
 قدر افزا و بر چهره او آثار رشد شجاعت و تهویری نمودار بود پادشاه
 روز بروز بیدل غذایات بر دیگر خانه‌زادان او را استعازی می بخشیدند
 انشاءالله تعالی باقی احوال توفیقات او بر محل بزبان قلم ستوده بیان
 خواهد داد *

و مجمل از احوال محمد مراد خان بزبان قلم می دهد چون
 مامدن قلعه پرناله و پون‌گده که پاوخته بهم بودند تیغه رافع شده بود
 و بالای آن آبادی ظاهر می شد اما هر چند می خواستند حقیقت آن
 پارچه کوه واقعی ظاهر نمی گردید و بسبب باریدن گواک تمذگ و
 سنگ متصل از هر دو طرف کوه هر کاره‌ها جرأت بالا رفتن نمی نمودند
 محمد مراد خان و خواجه محمد بخشی پادشاه زاده محمد کام بخش
 را که از شجاعان کار طلب بودند و در همان زودی به بحال گشتن منصب
 و جاگیر سرافرازی یافته بود مامور فرموده بودند که ما بین هر دو قلعه زیر
 همان تیغه کوه همراه آورده‌های خود و فوج پادشاه زاده تهاغه قائم نمایند
 و دکانند که غنیم از بالا فرود آمده شوخی تواند نمود و چند روز
 بران گذشت روزی قبل از طلوع آفتاب جمعی از مردم غنیم غافل
 از بالا فرود آمده یک طرف کدور لشکر رسیده هارگ مولشی که می

چربند پیش انداخته خواستند که بالا براند محمد جواد پسر محمد مراد خان و سلطان حسن و سلطان حسین خواهرزاده‌های او خبر یافتند همچنان که نشسته بودند شمشیر و سپر در دست گرفته پیاده با جمعی از همراه بدعاقب آنها پرداختند اشقیا قاب مقاومت نیارند دست از مواشی برداشته رو بفرار آوردند بهادران همچنان باشند کوب می‌رفتند که محمد مراد خان نیز برین جرأت هم‌روان خود اطلاع یافته خود را بمدد پسر و خواهرزاده‌ها رساند و از بالا تکرک گواک تغنگ و سنگ متصل باریدن گرفت و محمد مراد خان باهم قدمان کوه نبرد دست از تعاقب برنمی داشت و بمحمد مقدم نام خانساران محمد مراد خان با یکی از خواجه سرا و دوسه نفر دیگر زخم گولی تغنگ و سنگ رسید و خواجه سرا با چهار نفر دیگر درجه شهادت یافت باز رحمانه سینه‌ها را سپر هاخته بر فراز کوه درآمدند و نشانها بالای تیغه برده نصب نمودند و خود در پناه جوف کوه بنظر مورچال بستن پرداختند چون دران حال نشانهای محمد مراد خان بنظر مردم لشکر در آمد چنان شور و غوغای آفرین آفرین در لشکر پیچید که مدای آن بگوش حضرت خلد مکن که در تسبیح خانه بودند رسید و استفسار سبب آن نمودند درین ضمن نظر خواجه سربان که در خدمت حاضر بودند بران نشانها افتاد چون اکثر مقریان حضور با تربیت خان که با عمت ترغیب این مهم گشته بود و کاری ازو نمی گهوه عداوت بهم رسانده بودند بی اختیار باظهار هوا خواهی پادشاه زبان بدشنام و

و کلمات لغو نسبت بمیر آتش و توصیف محمد مراد خان گشاده شروع به تالیفات علامت نشان تسخیر قلعه نمودند و حکم فرمودند که قنات از دوبرو برداشتنند و خود حضرت نشانیهای آثار فتح مشاهده نمودند در همان حالت پیغام القماس درخواست داد و طلب مصالح مورچال از طرف محمد مراد خان بعرض رسید و همان لحظه شقه بخط مبارک بزام روح الله خان و حمید الدین خان در باب رسیدن آنها بطریق معاونت و رساندن تخته و دیگر مصالح مورچال بمحمد مراد خان و شقه آفرین بزام محمد مراد خان صادر فرمودند - روح الله خان و حمید الدین خان بیای هماره تیغه کوه آمده پیغام بمحمد مراد خان دادند که شما چنانچه تیز جلاوی بیجا نموده مارا برای اعانت خود طلبیده اید اما از ما استمدادی که توقع دارید بعمل آمدن متعذر اگر شما بذات خود و هم بهان خود مورچال قائم می توانند نمود مبارکست و الا عذر عدم قائم گردیدن مورچال بحضور نوشته فرود آید ازین مقوله پیغام و آمد رفت حوال و جواب تا آخر روز بود و محمد مراد خان تن به تنگ فرود آمدن از بالای نیل مقصود که درین ضمن از بالای قلعه نیز پیغام طلب امان بشرط چند بمحمد مراد خان رسیده بود نمی داد تا آنکه اشاره زود فرود آمدن محمد مراد خان از طرف تربیت خان بروح الله خان پیغم رسید و روح الله خان و حمید الدین خان بمحمد مراد خان مصحوب محرم خاص پیغام دادند که شما راضی اید که ما تعینات شما باشیم و تردد تربیت خان و همه عهدهای رکاب پایمال گردن آخر ناچار قرار برین یافت که روح الله خان بخدومت پادشاه

نوشت که اگرچه محمد مراد خان در عالم رسوخیت و خاله زادی
شرط تهوری و جانفشانی بتقدیم رسانیده اما آن مکل قابل
استقامت ورزیدن و مورچال قائم نمودن نیست و در ماندن شب
ملاحظه چشم زخم بد زامی است و محمد مراد خان بلیکم فرود
آمدن در عزم کار طلبی بر خود هموار نمی تواند نمود بعد عرض
خلد مکل ازوری بیدماغی و اعراض شقه بخط خاص بزام محمد
مراد خان صادر فرمودند که چنین جرأت بیجا که ندامت حاصل
آن باشد چرا باید نمود زود فرود آمد اگرچه دران وقت بعضی
مقربان که اکثر عمده ها بروج الله خان بخشی و میر آتش رجوع
داشتند تردد بیجای محمد مراد خان خاطر نشان نموده مجرای
حسن خدمت او را باعتراض مبدل ساختند چنانچه عمده سبب
امتداد کشدن مهم دکن همین نفاق و عدم اتفاق اسرا بود اما وقت
شب در خلوت از خارج حقیقت واقعی خاطر نشان و دلنشین پادشاه
گردید - و روز دیگر که محمد مراد خان بمجرا آمد بی آنکه بدستور
هر روز مثل آرزوهای خود ایستاده نماید بجای خرد ایستاد پادشاه
ازوری اطف فرمودند که چرا مثل نمی گذرانی در جواب عرض
نمود که مردم بسبب بیدار خوابی و تردد بیجا که واقع شده نیامده
اند از راه قدردانی و خانه زاد نوازی به تسلی او پرداختند و
گفتند که بر ما تحقیق شده که از تو در جانفشانی و تهوری
کوتاهی وافع نشد اما عمده های کار طلب ما نخواهند که تردد تو
بمرصه ظهور آید و همان وقت حمید الدین خان را طاییده در خلوت
فرمودند چنانچه سعی و تردد و کردست بساده که از خان زمان عرف

شبیخ نظام در دستگیر ساختن سنجهای بد فرجام مع فرزندان و عیال
 بظهور پیوست و مقربان مانگناشدند که در مقابل آسودست قدردانی
 و عنایات بظهور آریم اگر ازین مقوله حسن تردد رستمانه بسعی بنی
 ؟ خانه زندان ما رو میدان فرزندان او دودمان قدمویه را مردون
 احسان می نمودند بهمین دستور سعی محمد مراد خان از برای
 خاطر تربیت خان نگذاشتند که بجائی رسد بتو که گمان کمال
 راستی داشتیم تو هم بزاخهش تربیت خان شده و به تربیت خان
 بنام یورش بقاکید تمام پیغام نمودند او در جواب التماس نمود
 که مصالح قلعه گدیری و یورش موجود است و محمد مراد خان
 که از وی معی و تردد بهادرانه بظهور آمده بود حکم شود که باز روز
 یورش رفاقت نماید مطلب تربیت خان آن بود که بر بادشاه
 ظاهر گردد که آن روز تردد اتفاقی از و بظهور آمده بود چون همین
 ذراع هم چشمی و حسد با فتح الله خان که در تهوری اسم بر آورده بود
 امرای دیگر می ورزیدند باز بادشاه در جواب فرمودند که محمد
 مراد خان و فتح الله خان در تردد خودها را معاف نخواهند داشت
 باید که شما بعاز امتداد ایام محاصره راضی نباشید *

ذکر سوانح سال چهل و پنج از جلوس خلد سکن

مطابق مئه هزار و صد و دوازده هجری

بعده که ایام محاصره بدوماء کشید و بهادران بانام و ننگ مکرر
 مدد زینهای آسمان پایه و کمندهای رساتر از طول امل شرط
 جانبازی بجا آوردند و مردم بسیار بمعرض تلف آمده بدرجۀ
 شهادت رسیدند و کاری ساقده نهد و روز بورش داز نشانهای محمد

مران خان بالای همان قینه کوه رسید و از فتح الله خان شبر خبربرد تردن
بهانرازه بنظر او آمد چون در السنه شهرت یافت که محصوران باظهار
طمع در میدان قلعه بمحمد مران خان پیغام درمیان دارند
عمره بر محصوران بسیار تنگ گردیده بود بسعی رسل و رسائل
بهانرازان قلعه دار پرناله بوماطت پادشاه زاد محمد کام بخش
و تربیت خان خفیه مبالغه گرفته قول امان خواسته او اخر فی الحجه
سنه چهل و پنج کلید هر دو قلعه فرستاده قلعه خالی نمودند
و قلعه ای فلک شکوه بتصرف بندهای پادشاهی در آمد و قلعه
پرناله را مسمی به بنی شاه درک نمودند و در فکر کوچ بودند
در همان ایام ابر و آثار باران بی موسم بر روی آسمان ظاهر گردید و تند
بادی که از علامت غضب الهی توان گفت پدید آمد و خیمه های
خود و گلان روی زمین و سایه بانهای سربلک کشیده بصورت کف
بان در روی هوا بهر آواز در آمدند و شاه و گدا آفتاب نشین گردیدند
خیمه نبود که طاب او آن روز از باد تند گسیخته نگشته باشد و چادری
روی بآسمان نیاورد که از حادثه باد باز سالم بر زمین فرو آید
عالمی از بیداد آن باد فریاد امان بدوگاه رب العباد بر آورد و حجاب
سقر پرده نشیذان سراج عفت به پرده دری و بی حجابی نوعی
مبدل گردید که اوباشان پی آرز و حسن پرستان دور از حیا و شرم از
خوشوقتی نظاره مستورهایی بشحجاب در جامه نمی گنجیدند .

القصة اوائل محرم الحرام عنان توجه طرف کهنه که برای
آرام سپاه علف زار بسیار و آنزانی غله زیاده از همه طرف بود و
تسخیر قلعه چندن مژدن نیز در آن نواح منظور نظر داشتند برافروشتند

فتح الله خان را باضافه پانصدی ذات صد سوار و خطاب بهادری سرافرازی بخشیدند و فرمودند که برای تنبیه و قلع ریشه اشقایی اطراف قلعبات آن سمت رفته در استیصال آن حماة بدمال کوشد و آن بهادرکار طلب شیرنبرد خود را بآن طرف رسانده بسیاری از کفار بد کردار را علف تیغ آبدار نمود و بر کمر گاه هر چهار قلعه که در آن ضاع بودند تاخته دست بردهای بهانرازه بروی کار آورد و جمعی کثیر را طعمه تیغ و تیر و منان ساخته و اسیران و مویشی بسیار دست آورده بمرتبه علم شهرت بر افراشت که قهار دهنه مغلوب هراس گشته از آوازه آمد آمد وایت ظفر آیت بی آنکه پای سعاده بمیان آید قلعه پارس گده را خالی نموده راه مرار اختیار نمودند و اواخر محرم دو گروهی پانجه گانوں براده چهارونی مضروب خیم واقع شد قلعه پارس گده را مسمی بصادق گده ساختند - و بهره مند خان را برفاقت فتح الله خان برای تسخیر قلعه چندن مذن معنوج شایسته رخصت فرمودند و بهره مند خان آن طرف شقامده در اندک فرصتی زیاده از فتح الله خان نیز جنگ و تردد رمتماه بظهور آورد و بتفصیل آن نمی پردازد و قلعهها بتصرف اولیای دوات قاهره در آمد تا رمط جمادی الاول از تسخیر هر چهار قلعه فارغ گردیدند *

ذکر سوانح سفر بر تعب تسخیر قلعه کهیلنا

شانزدهم جمادی الاخری سنه چهل و پنج جلوس از پانچه گانوں بقصد تسخیر قلعه کهیلنا را بت ظفر آیت بر افراشتند اگر خواهد تصدیقات و کسالت که در آن سفر سراپا خطر از ابتدا تا آخر بر لشکر

ظفر اثر گذشته خصص از شدائد راه دشوار گذار پر از اشجار زهردار و جنگلهای البوه برخار و بدی هوا آنچه خالق کشیده مفصل بزبان قلم دهد باعث ملال طبع مطالعه کنندگان نازک مزاج خواهد گردید مجمل می نگارند که در روزی راه در درازده روز طی نموده بانبا گهنت که از گنلهای قالب مشهور بود رسیده بلشکر حکم فرمودند که بهروز از گهانت بگذرند - و شاه زاده بیدار بخت که برای تنبیه مفسدان طرف کوراک مرخص شده بود بعد از فراغ تاخت و سوختن مکانهای اشقیای آن ضلع درین منزل آمده ملازم نمود - درین چند روز بسبب بارش بیهنگام چنان لاوکل شد که از خیمه بخیمه دیگر تردد متعذر گردید تا بکوچ چه رسد - فتح الله خان را مامور نمودند که راه قتل را درست نماید وسط ماه رجب در دامن کوه که بلغا که از آنجا قلعه سه و نیم کوه مسافت داشت و مکان مرغوب پر از اشجار و اقسام گل و فوا که آن ولایت بود شرف نزل فرمودند حکم نمودند که تا مکان گوله رس باهتمام فتح الله خان ببادار و سنگ تراشان کوه کن نشیب و فراز و ریختههای غار را از بریدن و انداختن درختهای تنومند هموار نمایند و آن بهادر کار طلب که هم در دفع هجوم اشقیای که از اطراف گوشه و کنار جبال در پناه اشجار غافل می تاختند می کوشید و هم در خدمت مأموره می پرداخت کار یکماه را در یک هفته چنان سرانجام داد که صد سوار برابر هم توانند گذشت - جمده الملک اسد خان را مخاطب بامیر الامرا ساخته چهار هزار اشرافی و خنجر مرصع العمام فرمودند و حمید الدین خان بهادر و منعم خان و فتح الله خان بهادر و راجه

جی - منگه و دیگر بهادران رزم جوی کارزار دیده را مورد عنایات ساخته بعمای پادشاهانه نواخته برای محاصره قلعه مرخص ساختند فتح الله خان و حمید الدین خان بطریق قراولان داخل دره شدند از آنکه مکنی را که فتح الله خان قابل دمدمه بستن و توپها بالا بردن دیده به توده تمام تهازه در آنجا قائم نموده آمده بود کاهران تیره روزگار شورش آورده آن مکان را متصرف شده دیوار در آنجا تشبیه حد مورچال خود قرار دادند - چهار پنج هزار مرهقه با تشبیه لشکر پادشاهی سر راه دره گرفته در پناه اشجار سربلک دشمنه و بارچه سنگهای کوه شعله بزدن گوله بندوق و لغزاندن سنگهای فدل در شروع نمودند فتح الله خان بهادر بادیگر بهادران شعله خوتروند نمایان نموده بدفع اعدا کوشیده میزها سپر ساخته بضرب شمشیر آبدار بسیاری را از پا در آورده بدار الجوار فرستاد و جمعی از مردم پادشاهی بکار آمدند آخر چنان کار در سر آن کفایت کردار تاگ ساختند که راه فرار یافته خود را از بالای کربوها انداخته بجهنم راصل گردیدند و جمعی کثیر را که دستگیر ساختند سنگها در گردن شان بسته در غار های کوه سرنگون نمودند و در آن روز که تمام روز شمشیر بهادران از خون ریختن دمی نیاسود از ذات خود فتح الله خان بهادری نمایان و توده رستمانه بظهور آمد

• بیت •

بروز و غا آن یل زور مند • بچک چاک شمشیر و خم کمند
 دشمن بسی گشت و آورد بند • خدا دادش این دست و نام بلند
 بعد عرض این فتح نمایان فتح الله خان را باضافه دو صد سوار و
 عظمی علم و خنجر مرصع و حمید الدین خان را کنار و منعم خان

راه اسب سواری او بکار آمده بود اسب مع ساز ملا سر بلندی
 بخشیدند و با آن اسب فتح الله خان بهمه منصبا اوان برادری او موافق
 پادشاه مراتب اضافه مرحمت نمودند - در ماه شعبان اطراف قلعه
 جاجا از تردد و جاذبازی بهادران قلعه گشا مورچال قائم گردید
 و بدو نندن کوچه سلامت دران سنگ لاج و بستن دمدمه پرداختند
 آنچه می و تردد از فتح الله خان در گذدن نقب و کانر کشی
 دران محاصره بظهور آمده اگر مفصل بتحریر آید باطناب سخن
 می کشد سبجمل می نگارند که در کوچه سلامت چندان کارنامه بر روی
 کار بزرگ بازو و تدبیر خود و هنر پردازی سنگ تراشان فرهاد
 تیشه ساخت که نشیمنهای دلنشین و درنچههای روشن هوا دار زیر
 زمین نمودار نموده دار بسته بدستور تاک درانجا قرار داد که هرگاه
 بوسه هتاهات اخته سرو دست آنها را بریده می آورد پوست سر آنها را پرازگاه
 نموده بادستهای آرجمعه بجای خوشه انگور می آویخت و چندان
 هیبت اسم آن بهادر دل در دل آن بدسگالان افتاده بود که جرأت تاخت
 بر مورچال او نمی نمودند و فتح الله خان گویان از خواب می
 جستند - پادشاه سوار شده آمده کوچه سلامت و کارنامه ساخته
 فتح الله خان را مشاهده نموده آفرین گفتند و قرار دادند که از جانی
 که تشریف داشتند بتفاوت سه و نیم کرده جریبی دو اتخانه بود
 بفاصله نیم کرده از قلعه مضرب خیم ظفر انجام نمایند لیکن بعد
 کوچ در مسافت آن سه کرده زیاده از هفت خان راه مازندران که
 بر رستم دستان گذشته و در داستان رستم درج است صعوبت و کسالت
 بر خلق گذشت و از غم و رخصان که کوچ نمودند بعد که چندین

هزار چار باها و آدم از بالای کوهها بمنگك افتادند و زیر دست و پای همدیگر پایمال گشتند و دست و پا بیک فلان دادن و بتاراج مرهتبا که ازان طرف ناگهان سر بر آورده سر از تن و براق رزخت از بدن می رفتند رفتند در ده روز بقاوت ندم گروز پای قلعه نبرد یک مبرچال رسیدند و کارخانجات و مردم بسیار که با چندایل مانده بودند بعد چند روز بدشواری و صعوبت تمام با جان و مال نصف بتاراج داده رسیدند و خیمههای کهنه و نوبیشمار و امداد برباک که بمنزل رساندن از عدم بار بردار و دست اندازی غنیم اطراف متعذر گردید آتش زده نیم سوخته میدان غارها انداختند که بکار کفار نباید القصه آنچه نقصان جانی و مالی و بی ابروئی بر خلق گذشت گذشت و آنچه کشیدند کشیدند تا ازان منزلهای پر خطر جان سلامت بر آورده بدام آفت گواهی کوه ربا رتو پهای بالای قلعه رسیدند - شاهزاده بیدار بخت را مامور فرمودند که برگشته خود را نزد يك بنی شاه درک رساند و برای تذبیه اشقیبا سر راه آن طرف که فی الحقیقت برای اعانت قلعه دار تازه منصوب شد بادشاهی بران قلعه پشت گرمی از دست اندازی کفار باشد رخصت نمودند و فرمودند که در اینجا استقامت و زبیده بگذار که ازان طرف کمک - شهوزان برای محصوران قاعه کهیلنا تواند رسید همچنان محمد امین خان را که دران ایام صدر الصدور نموده بودند حکم فرمودند که با فوج مغایه زیرگهات ابتدا که ازان طرف رسد غله برای کفار نرسد و بدرقه بنجاره رسد لشکر پادشاهی تواند گردید خود را رسانده جوهر نرزد خود بر روی کار آورد محمد امین خان درگهات مذکور فرود آمده از

تاخت و تاراج و سوختن معمورهای آن بدسگالان و کشتن و اسیر
 نمودن آن گروه فسال و بدست آوردن مواشیه کوتاهی ندمود و
 دران ضلع اثر از آبادی و نام و نشان موهتگ بد فرجام نگذاشت
 و تربیت خان نوزدین خدمت مامور گردیده باتفاق محمدامین
 خان تردد های نمایان بر روی کار آورده شریک کادر کشی گردید .
 کلمه چند از تردد نتمح الله خان بهادر کوه نبرد بزبان خامه
 میدهد - بعد که کوه سلامت سر بغار های پای آن کوه
 آسمان شکوه که انچه و پایان آن پیدا نبود و پدشش بدن آن خدال
 محال میدمود بر آورد اگرچه ظاهر بینانان ناآزموده کار و همچشمان
 برهم کار خنده بر تردد آن بهادر کوه بیکار می نمودند و از بالای قلعه
 متصل و لایقه طع انعام آتش بلا می باران اما فتمح الله خارچنان سعی
 و تردد در گردآوری مصالح و استدان چاک دست می نمود و زر بجای
 خرمهره می پاشید و شب و روز خود تقویت ورزیده تیشه و کلغذ واره
 بدست خون گرفته شریک هفر مندان آن فن میگردد که اگر فراهم
 کوه کن میدید انصاف میداد و آخرین میگفت تا آنکه نقب
 نزدیک دروازه رساند درین ضمن آن قدر آدم دران تردد بکار آمدند
 که از احاطه شمار بیرون بودند همچنان در بالا بردن دمدمه و کجاوها
 و بدهای بیشمار پر از خاک و خس و خاشاک و کلهای آدم و
 دست و پای چار پا موجود نموده محاذی قلعه کوهی آسمان پایت
 دیگر نمودار ساخته بءث تزلزل دل مصدوران گردید - از زبان را بیان
 نغمه مسدوع گشته روزیکه آن بهادر شیردل همراه مزدوران به بستن و
 بالا بردن کجاوها و دیگر مصالح دمدمه مشغول بود که یکبار پارچه

سنگ فیل روی صد ملی با که یک لخت کوهی از بالا غلطان آمده
بر تخت عریضی که مصالح کجاوله و غیره بران گذاشته بودند خورده
آن تخت را چنان خورد نمود که از هم پاشید و در حالتی که منم الم
خان دست بکجاوله زده شریک تروند مزدوران بود پارچه ازان تخت بر سر
او خورد و از همان ضرب که بساق پایش نیز رسید پایش بد رفت
مع کجاوله غلطان گشته در غازی که پایان آن پیدا نبود پائین افتاد
چنانچه غریب فریاد و هنگام شور دران سرچله و اشکر بلند
گردید و اکثر مایوس از حیات او گشته خبر پادشاه رسانیدند اما چون
حیات چندگاه او باقی بود حکم حافظ حقیقی کجاوله در درخت
سال خوردگان بر از شاخ بند گردید و آن بهادر دلیر دل که دست
از کجاوله برنداشته توی گرفته بود آویزان ماند و مردم بمردن او
رسیده ازان بلیه ناگهانی او را بر آوردند اگرچه بر سر و کمر و همه
اعضای او آنقدر ضرب سنگ و صدمات دیگر رسیده بود که مدت
بیهوش ماند بعد ازان که بحال آمد بعلاج پرداختند مومبائی
خاصه پادشاه عنایت نمودند یک ماه صاحب بستر بود و باعث
شمارت ایرانیان و تورانیان حسد پیشه چشم گردید به
که شفا یافته بمجرا آمد بعنایت سرهای مرصع و تحسین و آفرین
باد او را معطر ساخته فرمودند که باعث آبروی نام توران گردیدی -
گویند بمرتبه در سلوک سخت و بی محابا وقت عرض و کلمه و
کلام با پادشاه و دیگر امرای مقرب واقع شده بود که با آن همه
جلالت و حسن تردد و کار طلبی او و لطف و مهربانی حضرت
خدا مکان که در بار او داشتند از ملاحظه داعیه و تهوری او نظر بر

عاقبت ایمانی بر مراتب و پایه منصب او بسیار بتامیل می
اندرودند - نقل نمایند که روزی برای مقدمه که خلاف مرضی پادشاه
ازو اظهار آمده بود مصحوب یکی از خواججه سربایان حضور پیغام
سرزنش نصیحت آمیز باو فرستادند از آنکه مرحله عمر او از
هفتاد تجاوز کرده بود و با ملک مکن نسبت همسال بودن داشت
در جواب بخواجه سرا گفت عرض نمائید که هر انسان کامل العقل که
سال عمر او بخانه هشتاد و نود رسید در عقل او خلل تمام راه می
یابد و حواس خسته او بحال نمی ماند من خود سپاهی صد
مرحله از عقل دور از روز ازل خلق شده ام بعده که خواججه سرا
و دیگر مردم بر قبح معانی آن جواب نامواب اورا بسرزنش
خبردار ساختند بعد از خواهی معقول پدش آمد شبی جمعی
کثیر از غنیم لایم بر مورچال و مرحله فتح الله خان ریخته
از دو سه طرف هجوم آورده شوخی زیاده نمودند جمعی از
مغلا و عملة کارخانه مرحله کشته و زخمی گردیدند همینکه
فتح الله خان خود را مانند شیر غران بران تیره بخقان رسانده
چندی را بدست خود زیر تیغ آورد اشقیا رو بفرار گذاشتند از آن روز
دوهزار پداده کومکي بابت میدی یا قوت خان که با مصالح نلعه
گیری رسیده بودند تعینات فتح الله خان فرمودند - شاهزاده بیدار
بخت را از ایلی شاه درک طلب حضور نمودند - تردد محمد امین
خان از کافرکشی زیاده نمودن و رساندن رسد بعرض رسید باضافه
درصد سوار و عطای خطاب بهادری و دھوپ و اسب و فیل
و نرمان آمرین معزز ساختند و اکثر همراهان او را نیز موافق

مراتب اضافه مرحمت نموده طلب حضور مع کومکیان فرمودند .

ذکر مواعیت سال چهل و شش از جلوس خاندان مطابق

حده هزار و صد و سی و هجری مشتمل بر تسخیر قلعه کهکذا

و صعوبت راه

اگرچه از فتح الله خان بهادر بهادر بهای رستم در پیش درون نقب
و بر انداختن برج و باره بظهور آمد و دمی از تردد و سعی نمی آید
اما از زیاده مری او مقربان کار طلب دیگر نمی خواستند که فتح بدام
او بظهور آید و ترددات و یورشها که از او بعمل آمد بتفصیل آن نمی
پردازد فائده بفتح اسم او نداد - و اوائل ذی الحجه سنه چهل و شش
راجه جیسنگه که عمر او بعد بلوغ نرسیده بود با اتفاق مردم
پادشاه زاده یورش نموده بحمله پیاپی که از بالا گوله و سنگ و انفاس
آتشباری چون تگرگ بلا بلا فاصله می ریخت و راجپوت بهادر و اکثر
مردم شاه زاده بکار آمدند ریونی قلعه را متصرف شدند و مقربان
حضور تسلیمات مقدمه فتح و متنازل گشتن محصوران بتقدیم
رسانیدند و راجه که هزار و پانصدی هزار سوار بود باضافه پانصدی
پانصد سوار سرافرازی یافت و شاه زاده بمطای سربلج مرصع مرلند
گردید - عبد الرحمن خان پسر اسلام خان که رخصت بیت الله
گرفته رفته بود از سعادت زیارت فارغ شده آمده ملازمت نمود
بخشی سیوم نمودند - اسد الله خان پسر میر سیف الله خان که
او را نیز از روی اعتراض بی منصب ساخته پرمیه مقرر نموده و آن
کعبه متبرکه ساخته بودند درین اوان از بیت الله مراجعت نموده
آمده بمنصب پانصدی سرافرازی یافته بود و از و درآمد و شد پیغام

اندرون قلعه که پسررام قلعه‌دار در سپردن قلعه در خواسته‌های بیجا می نمود حسن خدمت مشاهده نمودند بعطای اضافه و خطاب پدر و خدمت مدو بحری کل آبرو رفتند اورا بحال آوردند -
 بشاه زاده حکم شد که توپ شیر دهان و کزک بجلی و دیگر توپهای خرد و گران هرچه توانند اندرون ریونی برده ترداد بر انداختن دیوار قلعه نمایند و فتح الله خان دست و پا میزد که شهر بر آورده بزور بازو و پرواز خود را اندرون قلعه اندازد و هر کدا ار امرای کار طلب سعی داشتند که کلید فتح قلعه بوسیله سعی آنها بدست آید و هر یک در قبول خرچ زر کلی از طرف خود جرات پدش قدمی نموده رمل و رسائل درمیان می آوردند - باوجود شدن باران شب و روز و عدم مدد طالع فتح الله خان ترداد آن بهادر درخانی نمودن زمین و پیش بردن نقب تا دروازه را بخرچ مبلغهای کلی نموده بود همه باطل و ضائع گردید و بسبب بدست آوردن ریونی پرمهرام قلعه‌دار دست و پا باخته برهنه چرب زبان را بوسیله شاه زاده بیدار بخت برای پیغام عفو تصدی و قبول بعضی التماس درمیان انداخته بود از محال طلب درجه قبول نمی یافت حتی روح الله خان بخشی و فخر خان بدو تات میانجی شده مکرر اندرون قلعه رفتند فائده نداشتند پادشاه زاده تن بقبول زیاده طلبیهاے او نمی داد آخر کار مشهور شاهزاده و امرای صاحب ترداد خفیه مبلغ بقلعه ن نموده قرار برین دادند که قلعه‌دار با جان و عیال و آبرو برآمده ما زمت نماید بعد محاصره شش ماه و چند ر

محرم الحرام نشانهای شاه زاده و روح الله خان را به موجب حکم
و درخواست پسرمام که دیگر از مردم پادشاهی آن روز همراه نشانها
اندرون قلعه نیاورد خود قلعه دار آمده نشان بدست خویش گرفته
با ساز و صدای نقاره بالای قلعه پرده شب امان خواسته از خیانت
باعیال و مالی که توانست در شب تار از قلعه بدر رست با وجود
که جمع کثرت از غنایم لایم در آن قلعه مانده بودند بحکم پادشاه
رحیم کسی مزاحم جان و آبروی آنها نگردید و از قلعه برآمده راه
ویرانههای خود گرفتند و صدای شادمانه فتح بلند آوازه گردید از
جمله تاریخهای صاحب طبعان که بعرض رسید (فتح شد قلعه
کهیلنا) پسند افناد چون وقت تلاوت کلام الله که آیه گردید الحمد لله
الذي سخر لنا بزيان جاري بود خبر نشان بالا بردن قلعه معروض
گردید قلعه را مسمی بسخرنا ساختند اگرچه از قوم خار دار و
افسام اشجار هر از خار و انواع مارهایی زهردار دران دره های دشوار گذار
آنقدر دامگیر خلق گردیده بود که رخت سالم بردن امدی نمانده
اما بقول حافظ شیراز

عیب می جمله بگفتی هنرش نیز بگو
در دامن و اطراف آن کوه و گل زمین چندین قسم سبزه زمردین
نام و اقسام گل خوشبو و رنگین که تا نظر کار میکرد تخته های گل
مهندسی قسم اول هنزه و عباسی الوان در سد چشم جلوه گر بود و
انواع اشجار ثمردار نواکه مخصوص انبه و فونل و نارجیل که از
اندازه شمار و فیکس زیاده توان گفت و الیچی و قهوه و عانقره و
صندل سرخ و سفید و ملاگیر بمرتبه دران جنگل رفور داشت که اگر

بار بردار میسر می آمد مردم آفت رسیدند لشکر فزاینده بر می داشتند - و از ارتفاع و استحکام برج و بارو قلعه آسمان رفعت چه نویسم

• بیت •

حصاری که مثلش ندید است کس

همین حصن مخبر لنا هست و بس

• بیت •

اما قلعه بد اندرون و بد عمارت واقع شده

و بر درون چون گور کافر پر خال • و ز درون قهر خدای عز و جل

شاهزاده بیدار بخت را یک اک رویه انعام نموده برای چهارنی

و آرام لشکر طرف رای باغ رخصت فرمودند و حمید الدین خان را در صد

سوار اضافه مرحمت نمودند و فتح الله خان را که در آن تردد بسیار امید

پیش آمدن و ترقی داشت بعطای جینه مرصع و بر خطاب او

عالمگیری افزوده خورسند ساختند - روح الله خان را بر دو هزار

پانصدی اضافه مرحمت فرمودند و منعم خان را که نه صدی

دو صد سوار بود هزاری سه صد سوار نمودند - چون از لامواقت

طالع فتح الله خان نتیجه تردد جانبداری او بظهور نیامد بموجب

درخواست او تعینات کابل نمودند و منعم خان را دیوان لاهور

فرمودند - از آنکه منعم خان در خدمت شاه عالم عقیدت خاص

داشت شاه اختیارات محالات جاگیر خود که در صوبه پنجاب و

اطراف آن ضاع داشت بدو سپرده منعمی بالامتثال ساخت چنانچه

تردد نیکو خدمتی که از و نسبت بشاه بظهور آمد بر محل بذکر

خواهد در آمد •

بر عقلای تیز هوش ظاهر باد که حلم و برد باری و خبرداری پادشاه

بدین مرتبه بود که چون پادشاه عالم ستان تحقیق میدانست که اکثر قلعات امرای دور دست غائبانه و مقریان صاحب اختیار رکاب ظفر انساب در محاصره چندگاه که تردد نمایان بطور سی آمده و محصوران نیز عاجز می آمدند آخر مبلغ بقلعه دار داده گنبد قلعه بدست می آوردند و هرکارها خبر آن به تعیین مبلغ میرودند کثر چنان می شد که حضرت خلد مکان همان مبلغ را بلام و زبان بصاحب اهتمام آن تسخیر انعام میفرمودند - اگر چه از بسیاری بارش شب و روز و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای نیل ربا مرضی مبارک پادشاه نبود که تا انقضای ایام برشکال ازان سرزمین سراپا آفت کوچ درماین اما بسبب اضطراب و مصالحت بعضی امرای آرام طلب که از گرانی غله و اختلاف هوا و ذالش مردم ناآزموده کار تنگ آمده بودند اواخر محرم الحرام بقصد سمت بیدرگانون کوچ فرمودند - آنچه بر مردم لشکر از شدت بارش لاینقطع که هرکه دران سر زمین رسیده میداند که پنج ماه دمی و سائمی فرصت چشم را نمودن نمیداد و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای سرشار و لاو گل که تا زانو و سینه آدم و اسب فرو میرفت گذشته و در دکن قریه ابر السنه خاص و عام ضرب المثل و از انتهای شدائد سفر زیان زد خواهد بود از بسیاری بکی بقصد تحریر می آورد ازان قیاس باید نمود که هرگاه سه گروه زمین در ایام خشکی در ده روز بدان کسالت و نقصان مالی و جانی قطع شده باشد خصوص وقت داخل شدن دره همه کس از ملاحظه آنف جان قدم کشیده می آمدند و تلاش عقب آمدن داشتند

آنقدر چاقولش نبود. و هنگام برآمدن تمام مردم لشکر می خواستند در پیش قدمی و زود ازان - بر زمین نجات یا تن سبقت و زود اولاً احم بار بردار در میان نبود و خانه اکثر از صغیر و کبیر و غنی و و فقیر از شدائد آن سفر سرا پا خطر که نمونه سقر بلا مبالغه توان گفت بر خروس بار شده بود خانه بدوش گشته افتان و خیزان در تمام روز پار کرده طی کرده وقت شب در پارچه سنگی اگر میسر می آمد والا در میان لاو کل گذرانده باز روز دیگر بهمان کسانه قطع راه پر از آب و گل می نمودند - از منصبدار و مردم آبرو طلب تاجی و کاسبان بازار همین فرق بود که مردم عزیز عصای چوب در دست گرفته اسباب ضروری بر سر دوش مزدور و نفر گذاشته دشنام کفایه آسین از زبان برآورده مرحله پیدما بودند و جمعی که ازان کم ظرف بودند هرزه و فحش و کفر گویان مرفتند تا بر سر ناله رسیدند که از طغیان آب عبور فیل بمصدع میسر می آمد تا بدیگر سواری و بار بردار چه رسد - از آنکه بار بردار برای کارخانجات پادشاهی و امرای ناسی حوای فیلان و نقیران میسر نیامده بود بعد نزدیک رسیدن بدان ناله حکم فرمودند که چند فیل از فیلخانه مرکب و امرای دیگر بر سر ناله مقرر نمایند که مال و عیال مردم لشکر بگذرانند - هر چند عورات و قبائل مردم لشکر نسبت به سفر های دیگر بحسب قدغن و تاکید بعیار کم بودند اما باز چندین هزار برقع پوش قاموس مردم که بر شتر و احمپ و گاو موار بودند از تلف شدن چارپا یا مرد و یا برهنه اکثر با زیورهای گران بها تا زانو آب و گل فروخته تضرع و عجز کفان بغیلبدانان تملق می نمودند و برای گذراندن بجای رویه

اگرایی بلکه زود می‌دانند از بسکه بسیار هجوم می‌آوردند هر که اجل او دامنگیر می‌گردید بالای فیل نارسیده سر بآب فرو برده غرق بحرفنا می‌گشت و بر سر ناله عجب حشر و نشر برپا می‌گردید و نام و نشان خوردنی پیدا نبود و هریک را بجز غم عدم عبور وابستھا اصلا جنس خودنی میسر نمی‌آمد - جمده الملک امیرالامرا با خیمه بسیار مختصر بتصدیع تمام از آب گذشته هرچند خواستند که جای خشک خیمه زن میسر آید بهم نرسید چون ناچار راوی که در لا و کل برپا نموده بودند و میخها خوب قائم نشده بود و باران شب شدت شروع نمود دوبار راوی بالای سر جمده الملک افتاد که آخر تمام شب فراشان طنابهای خیمه را بدست گرفته ایستاده بودند و چیزی بخن و خوردن دست بهم نداد بدین تصدیع شب بروز آوردند - احوال بانمی مردم برین قیاس باید نمود - بسیاری از کارخانجات پادشاهی که چند روز در لا و کل افتاده بود حرکت دادن آن بر فراشان دشوار گردید تا بگذراندن از آب چه رسد حکم شد که حیات خان که قلعه دار سخنرنا مقرر شده رخصت حاصل نموده بود همراه خود ببرد - طوفان آنکه همان ناله آدم خوار فیل ربای مردم آزار که دهان را بغروبون آدم و چارپا کشاده و می‌نمی‌آسود و بهیچ وجه سیر نمی‌توانست در بار عبور نمودن ضرور گردید و جاندار بیشمار غرق بحرفنا گردید و کار بجائی رسید که فیلبانان در طلب حق السعی گذرانیدن از ناله بجز اشرفی نام رده بر زبان آنها جاری نمی‌گردید - هر که بزور بازو و غنای و خرچ نمودن زر مرغ از آب گذشت جان سلامت بدر برده حیات

دوباره یامتن از فضل الهی دانست - و مال و عیال اصحاب الغیل
تمام ازان آب عبور نمود و بسیاری از مردم با نام و نشان گذار ناله
ماندند تا بمردم بی بضاعت و نامراد چه رسد هرچند بینوایان
این زمزمه تهنیتی بگوش صاحب ثروتان می‌رماندند • بیت •
تا چند ز مغلسی خود ناله کفیم

زین ناله توان گذشت اگر پل باشد

خداوندان کرم و نرم گرد و کورگشته بدر بردن جان و مال خود را غنیمت
میدانستند - آری بر عقلای تجربه کار ظاهر است جانی که بجای
قطرات رحمت حق ابرقهر الهی دریا دریا برای زحمت بندهای
عاصی در مکافات اعمال آنها فرو ریزد و باد طوفان غضب پادشاه حقیقی
بمعاونت او پردازد مخلوق را چه یارا که بدفع آن تواند کوشید - و
پیدا است که اگر شامت افعال این طائفه که مدام مست باد
غفلت و خود کامی و غرق دریای معصیتند شاه و گدا را دامن
کشان بدان سرزمین نمی برد و دران مکن هر یکی را بانواع بلا
مبتلا ساخته باز بدین کساله و تعب و رسوائی که جان و مال
و ناموس بسیار از آبرو طلبان از خدا غافل بباد فنا رفت از انجا
بر نمی آورد باعث تنبیه و گوشمال بلخبران از مکافات روزگار
نمی گردد القصه دران چند روز بعد رنای غایه که فی رویه (یک) آثار
بحمی و ابرام تمام برای صاحب ثروتان بهمرسیده چه نویسم که از
صدمه باد زمهریر آسا که از بالا و پایین - وای آب و گل بنظر نمی
آمد چه گذشت باری غنیمت بود که جلهای ا-پان سقط شده و
رخت آدمهای مرده که برای دفع حرما بانواع تدبیر می سوختند

بفریاد جان باقی مردم سخت جان رسید و بکار ناله و هر سر قدم
آنقدر چارپای و مردم آماجیده امتاده بودند که از بوی و تحقیر آن
کارزندها نیز بجان میرسید

• بیت •

بس گرسنه خفت کس ندانست که کیست

بس جان بلب آمد که بر کس نه گریست

القصة پادشاه حم جاه بعد بیست و چهار روز که لشکر و تارخاچات
از آب و گل که حکم دریای خون دریم داشت بکسالت تمام عبور
می نمودند اما از ناله خونخوار گذشته آن پدر جانیانند که زیاده از
یک خیمه که همان برای عدالت و تسبیح خانه بکار آید ایستاده
نمایند - از آنکه نوبت به نیم ماه آفتاب در پردی حجاب ابرو ساهتاب
در نقاب سحاب بوده دیدار عزیز نموده بود و از وفور رحمت الهی که منجر
به رحمت و غضب گشته بود و خلق آرزوی پرتو آفتاب عالمگیر را
خیال محال تصور می نمود بعد امتداد ایام خاور عالمگیر
طایر چارم از زیر گوشه چادر جهان نورد بر حسب خواش
مشقاتان جلوه گر گشت مریان شادی و غلغلۀ خوشوقتی آن چنان
بلند آوازه گردید که حضرت خلد مکان عالمگیر از جا در آمده سبب آن
استفسار فرمودند - و در یک ماه و هفتۀ روز چهارده کروزه راه از بای
قلعه سخرلنا طی نموده دوازدهم ربیع الاول نزدیک قاعۀ بنی
شاه درك رسیده مضرب خیم نمودند - اگرچه روز بروز ردای طیلسان
از رخ خسرو جهان گرد و آفاق گیر بر افراشته میشد اما ابر دریا دل
از قطره پاشی باز نمی آمد باری بازار بیع و شرای حرص و
احتیاج گرمی تازه پذیرفت و سردی مرده دلان بخوشوقتی حیات

درباره مبدل گردید و خلقي عظیم که عقب مانده بودند بسبب آنکه رخت در بدن و گوشت و خون در رگ و پوست آنها پیدا نبود و رنگ لنگان درپوزه گداز می آمدند از ضرر آدم و جانور موفی محفوظ مانده در مقام چهار پنجم روز بلشکر رسیده ملحق گردیدند و به بیرانون رعبده برای آرام لشکر یک ماه و هشت روز مقام فرمودند از آنجا که کوچ واقع شد چون خبر شدت طغیان آب دریای کشا و بسیاری لا وکل کنار دریا که نه کوه مسافت از آنجا داشت بگوش مردم اردویی هاسون نورد دائم سفر رسید همه از سرنو دل باخته مبارکباد مرگ تازه زهره گداز بهم دیگر گفتند و آن نه کوه در شانزده کوچ و مقام این قسم طی گردید که چندین هزار چارپای سواری و باربردار که بهزار سعی و خون حکم اززان و گران بدست آورده بودند چنان در دلدل و کودالها فرو رفتند و افتادند که صاحبان آنها دست امید از آنها برداشتند خصوص یک کوه بدریا مانده حالتی بر خلق گذشت که آدم بی شمار مع سرانجام سفر آخرت در مقابر تیار مغاها فرو رفته تا روز معاد از رنج شدائد راه آسودند قریب سی چهل فیول ناتوان آفت رسیده بآنجا رسیده چون خر بگل فرو رفتند و بر نخاستند - هر که دران روز جان سلامت بمنزل رساند غنیمت دانست - جمعی که دل و حوصله آنها بجا بودند بدین زمزمه تسایی دلباختگان می دادند • • بیت •

گرچه منزل بس خطرناک است و مقصد ناپدید

هیچ راهی نیست گو رانیست پایان غم مخور

بعد رسیدن بر دریا که دریا دریا خون بجای آب در نظر موج میزد

بسبب ناهمواری و نشیب و فراز معبر قلب و قنات ممبر چند کشتی معدود درهم شکسته گشته که از مصالح کشتی طوفان حضرت نوح مانده شده بود بدست آمد چه نویسم که چه هیچ و کساله هر مردم بهیر و خلیق دربار آفت رسیده رسید . و از لجاجت معان و صدمات پواج و تعدی ظالمان بی سروت که در عبور همه می خواستند بر همدیگر حقیقت نمایند و هر کشتی حکم یک تابوت و صد مرده بهم رسانده بود بندهای خدا چه کشیدند از آنکه اکثر از جان سیر آمده را ضرور شده بود که در شب تار از آب عبور نمایند بهم آوازی جوش و خروش دریا باین ترانه گویا بودند .

• بیت •

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هائل

کجا دانند حال ما سبکساران ساحلها

بدین حال سراپا اختلال در هیئته روز عبور واقع شد - آنچه بومیله شناوری و فرو رفتن کشتی و صدمه اصواج و سماجت پواج طعمه آن بحر آدم خوار گشتند کرا دل و دماغ شمار آن جماعه بود بهر حال بهر معیبتی که گذشت ببهادر گذه رسیده یکماه و چند روز برای تخفیف باران و آرام سپاه مقام فرمودند و همه بگرد آوری - رانجام تازه پرداختند - همدیگر نیم جان در تن مردم آمد حکم کوچ بقصد تعخیر قلعه گذاشته فرمودند - اواخر رجب المرجب سنه مذکور از بهادر گذه طرف گذاشته رایست ظفر پیکر برافراشته شد - و از اراده این سفر چه کوه کوه غم و الم در دلهای رنج کشیده دائم سفر سراپا خطر روی داد - میزدند هم شعبان المعظم پایی قلعه

کندانه رسیدند و تربیت خان مع دیگر بهادران کار طلب جفا
کشن در کشمکش پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن
دمدمه آسمان پایه پرداختند و کفار از بالای کوه چون بلای ناگهانی
رسیده دست بردهای نمایان می نمودند و هر روز جمعی کشته و
و شهید می گردیدند و بهادران تردد نمایان بر روی کار می آوردند •
ذکر سوانح سال چهل و هفت از جلوس خلد مکان
مطابق سنه هزار و صد و چهارده هجری مشتمل بر
تسخیر قلعه کندانه

کوتاهی سخن در تردد سه و نیم ماه که مردم بسیار بکار
آمدند و صاحب مداران و کار فرمایان حضور تنگ آمده بمبلغی
قلعه را از قلعه دار خریدند - قلعه به تسخیر در آمد و مصمم
به بخشندگی بخش گردانیدند - بعد این فتح کوچ فرموده یک ماه ایام
برشکال در راه پونا و مقامات حوالی قصبه مذکور که از جمله
مکانهای آباد کرده میوای جهنمی گفته می شد و باسیر الامرا
شایسته خان همانجا حادثه چشم زخم شب خون اندوزن حویلی
چنانچه بگذارش آمده رسیده بود برای آرام لشکر گذراندند - و آن
مکان را بنابر آنکه شاه زاده محمد محی الملک خلف الصدق
پادشاه زاده محمد کام بخش که از بطن رانی منوهر پوری بود و
زیاده برده سال تمتع زندگانی عارض نیافته باجل طبیعی مرحله پیمایی
جنت الماوا گشت و دران مکان متصل مزار فانض الانوار شیخ
صلاح الدین مدفون گشت لهذا بمحی آباد موسوم گردانیدند - دران
سال باوجود وقوع بارش بر وقت و بیوقت بسبب آنکه بخریف

آفت آب زدگی رسید و برزراعت گدوم و دیگر جنس زجاج عذیم
 تیز که بزبان هندی کبرا خوانند و دھوار نیز نامند چنان چند روز
 متصل بارید که زمین و آسمان ناپدید گردید که گندم سرخی زد و در در
 - صوخته دکن بجای ده من یکمن غله بحال نیامد و خرمن بسیار و
 دیگر جنس غله از بسیاری بارش گندیده بهار بوسیده و ضایع گردید
 و سپاه که امید عشرت آرزائی و توقف چندگاه دران سرزمین داشتند
 بعسرت گرانی مبدل گردید - وسط رجب المرجب باران تسخیر
 قلعه راجکده که ابتداء قلعه قلب و سلجا و مکان آن کافر دانی قباد
 آن سرزمین و علت غائی تشریف آوردن بادشاه دران ضلع و سال
 آن سفر پرخطر برای خلق همان پارچه کوه بود و تسخیر دو سه
 قلعه دیگر نواح آن نیز مرکوز خاطر داشتند وایت ظفر آبت بر
 افراشتند چهار کوهی پونا کوهی بود سربلک کشیده که نام و نشان
 جاده دران پیدا نبود سواي مرهته و کوه نوردان آن ضلع که از اسب
 پناده شده بحسب ضرورت انجا عبور می نمودند تردد شتر و گاو مع
 باز متعذر بود تا باران چه رسد و مردم بسیار که مدتی رنج فقر
 کشیده از اطفال و عیال دور و سجو مانده بسبب سقام چند گاه بامید
 آرام چند روزه قبائل خود ها را از دور و نزدیک طلبیده بودند و
 بعضی همانجا تاهل اختیار نموده از مدامه کوچ و عبور کوهها فراخ
 خاطر داشتند بعد که پیاپی آن کوه که پنداری در شان همان پارچه
 کوه گفته

• بیت •

آن نه کوهی بود کورا بر زمین باشد نشان

آسمانی بود گویا بر فراز آسمان

رسیدند باوجودیکه قبل ازان بیک ماه چند هزار سنگ تراش و بیلند
 به سرائی مردم عمده آزموده کار راه درست نمودن تعیین شده بودند
 آن تن کار نساختند که برای گذشتن اربابهای توپخانه و کارخانجات
 دیگر برابر بل صراط راه جاده بهم رسد بعده که لشکر بپای کتل رسید
 بهیر ناچار از هر طرف که توانستند سرداران کوه پر از سنگ و
 اشجار گذاشتند و عورات و مستورات که بر بهل رفته و شتر و گوسوار
 بودند برقع پوشیده و چادر بر سر کشیده پداده گشته و گاو را از رته
 و بهل را اموده ریسمانها بر اربابها بسته بعد بریدن اشجار سراز
 بهزار کساله و خون جگر از صبح تا شام مسافت تبه بان راه طی
 می نمودند و بار از شترها و اربابها فرود آورده بر سر آدم گذاشته
 بالامی بردند بدین تصدیع و کساله که آدم و بار بردار بسیار بغارها
 افتادند و طعمه و حوش و سباع گشتند یلک و نیم کوه مسافت
 راه که بحر یب پیموده شده بود در دو هفته ازان کوه دشوار گذار فرود
 آمدند - و اوائل ماه شعبان المعظم نزدیک قلعه رسیده شرف نزول
 فرمودند چه نویسم از رفعت و شکوه آن قلعه که فلک پر وسعت
 از ملاحظه صدمه تیغه قلعه اش شکم دریده و گوزیر زمین از گرانی
 بار آن بفریاد آمده و از بسیاری مار و انواع سباع مردم آزار که در
 دامن آن کوه و غارهای وحشت افزا بودند عالمی بفریاد آمد -
 اگرچه از وسعت دوره که درازده کوه جریبی به پیمایش آمده
 بود محاصره واقعی متعذر گردید که رسد غله بمحصوران نتواند
 رسید اما تر بیت خان و حمید الدین خان و بخشیان عظام و دیگر
 بهادران قلعه کشته بمحاصره و بستن مورچال و کندن کوچه سلامت

مامور گردیدند و دلاوران تجر به کار بسرانجام قلعه گدیری کمر همت بسته در اندک مدت توپها را بر کمر آن کوه آسمان زینت و مورچاها تا پایی حصار محصوران رساندند - چون در کوه دیگر بقایه راجگد پیوسته بود که سیوای جهنمی بران عمارتهای عالی ساخته مصالح جنگ نیز در آنجا موجود نموده در استحکام برج و بارو آن برای چندی روزها میگویند محصوران هر سه کوه در زدن توپ و تفنگ و انداختن سنگهای سنگین و در کوهین بودن برای بردن غله بالای قلعه کمی نمودند - بتکرر تفصیل تعداد این محاصره قلم را آنچه نداشته باختصار کلام می پردازد که در محاصره دومه و چند روز بسعی بهادران کوه کن و ضرب توپهای قلعه شکن پانزدهم شوال المکرم نشانها بالای اول دروازه قلعه مع پردلان قلعه کها بر آمدند و جمعی از معاهیر وقت فرار گرفتار پیچ اجل گردیده طعم تیغ بهادران گشتند و بسیاری از هر طرف که راه یافتن جان بسلامت بدر بردند اما هاماجی نام که نگاهبان آن قلعه گفته میشد با دو مرمایه فساد دیگر که در هر دو کوه بودند در ازده روز دیگر دست و پایی لاجمل زده آخر بالتماس اسان جان روح الله خان را مدانچی ساخته بدین شرط مامون گردیدند که قلعه دار خود بر دروازه آمده نشانها اندرون قلعه برده روز دیگر آن قلعه را خالی نماید - بعد داخل شدن نهانها که چادر ظلمت شب حائل نظرها گردید در پرده تاری شب آنچه توانستند مال و عیال خود را از قلعه برآورده بدر بردند و سحر که ندر اعظم سر از در پیچ مشرق بر آورد و قرار قلعه دار عرض رسید شاد و له فتح بلند آوازه گردید و بندهای پادشاهی

داخل قلعه شده باقی کفار را بطریق اخراجیان با سروپا برهنه
 برآوردند - و حمید الدین خان را بعطای نقاره که آزر پی دیوینگ او بود
 بلند آواز ساختند و تربیت خان را بانصدی دود سوار اضافه
 مرحمت نمودند از اصل و اضافه سه هزار و پانصدی و هزار و نه
 سوار نمودند و روح الله خان را بعطای سرپیچ مرصع گران بها
 خویش ساختند و قلعه را مسمی به بنی شاه گدّه نمودند - چون
 در لشکر گرانی و کمپانی غله بمرتبه شده بود که گذم و نخود و گاه
 روپیه را در آثار و گاه گران تر ازین بهم می رسید و سیدی یاقوت خان
 فوجدار دندا راجپوری که بند و بست تمام کوکن نظام الملکی بدو
 تعلق داشت از اینجا بفاصله سی و پنج کوه بود بنام او حکم صادر
 شد که بقدر مقدور سرانجام رحله غله نموده مع مصالح قلعه گیری
 خود را بحضور رساند - اگرچه سیدی یاقوت خان که ذکر او مکرر
 بزبان قلم جاری گشته در همه باب سراز اطاعت و حکم پادشاهی
 نمی پلچید و در نسق و تنبیه کفار اطراف قلعه خود و اجرایی راه
 بیست الله در دریا که خرچ سه لک روپیه از ما و فوجداری دریا
 یعنی جهازات و کشتیهایی خرد و کلان نیز تعلق باو داشت
 بمرتبه می کوشید که هرکه دران ضاع و مکان پرفتنه رسیده میداند
 که در فدویت و جانفشانی و مغلوب و مذکوب داشتن غنیم
 مرهنگ خشکی و دریا کاری که ازو بر می آمد کار دیگر بندهایی
 پادشاهی نبود اما از آنکه سیدی خیریت خان رفیق او بود بعد تسخیر
 راهیری علی الرغم مدعی بموجب حکم چنانچه بذکر در آمده
 بلا توقف خود را بحضور لامع الذور برساند و بعد ملاحظه وضع دبدبه

دربار و مشاهده شان و تجمل سلطنت خود را با همت و در خویش
 حوصله بی آبرویی و لغت کشیدن مقابل زیست و قرب امرای
 نامدار حضور نیافت ناچار کار او بتمارض کشید تا آنکه بتدبیر و
 سیدی سید یاقوت خان خود را از اردوی معلی به بناء جبال
 وطن و مسکن خود رساند درین ایام که باز سیدی یاقوت خان را طلب
 حضور فرمودند خود را نابل حصول سعادت شرف ملازمت ندانسته
 از خجالت و انفعال آید بچه روی روی خود بمقرنان حضور
 نماید بعد کار سازی خرج مبلغ خطبر که رکبل او نمود چند
 لک روپیه پیشکش باد و سه هزار پنداده مصالح قلعه گیری
 بحضور ارسال داشت و عرض داشت نمود که در صورت برآمدن
 غلام ازین مکان مرانجام رسد غله و بحال دادن بند و بست این
 ضلع متعذر بود عذر او شرف پذیرائی یافت - و در همان ایام خبر
 فوت او بعرض رسید - گویند چون سیدی یاقوت خان فرزند نداشت
 سیدی عنبر نام را قائم مقام خود ساخته وصیت نموده که تا مقدر
 بهر تدبیری که پیش رود بقبول پیشکش و خرج دربار جان و
 جامه گرو گذاشته دست از وطن بر نداشته نخواهی گذاشت که
 ثلثه این سرزمین بذا دیگری مقرر شود چنانچه بسمی بسیار
 که ابتدا تجویز خدمت آنجا بذا دیگری از بندهای رکاب بهیمان
 آمده بود صاحب مداران حضور بعرض رساندند که سولی حبشیان
 و تربیت یافتهای سیدی یاقوت خان بند و بست آن کوهستان و
 قلعه داری راهبری و اجرای راه کعبه الله در دریا بحال نخواهد ماند
 پادشاه نیز بغور و تقاضای مصلحت را رسیده سیدی عنبر نام را که سابق

به منصب جز - رانوازی داشت بعطای اضافی نمایان و خطاب باقوت
خان مفتخر ساختند - چون شجاعت خان صوبه دار احمد آباد از
ورزی که بهای اعتراض پادشاه آمده بود باز باوجود بحال نمودن کمی
منصب منصوبان او از راه غیرت دائم مریض و ملول خاطر می ماند
درین ايام خبر واقعه ناگزیر او بعرض رسید مع هذا که فرزند صلبی
سوی یک دختر نداشت بسیاری از اموال بورته او بخشیدند باقی
بضبط - راز در آوردند •

اگرچه بعد واصل شدن رام راجا بدار البوار که از دوزن و دو
فرزند خرد حال مانده بودند و مردم را تصور آن بود که الحال
زن بیوه با طفلهای شیر خواره که مانده دست تعدی مرهقه
از ملک دکن کوتاه خواهد شد و استیصال آن مقابل افواج ظفر امواج
عدو مال چندان کار نیست اما از آنکه گفته اند • مصرع •

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

و تا اراده خدا نباشد در مکافات شامت افعال بند های عاصی
قلع ریشه ظلم و فساد بسعی و تدبیر مخلوق مذمذر - تارا بائی نام زن
گلان رام راجا پسر سه ساله بطن خود را قائم مقام پدر قرار داده زمام
اختیار کار و بار و تغیر و تبدیل را سرداران و آبادی معمور های خود
و سعی در خرابی ملک بادشاهی بدست خود گرفت و چنان
بزدلست تعیین افواج برای تاخت و تاراج شش صوبه دکن تا سرحد
سرونج و منک سور و صوبه مالوا و جذب قلوب منصوبان خود پرداخت که
در مقابل آن همه تردد و منصوبه و لشکر کشی و قلعه گیری عالمگیر
پادشاه تا بقای سلطنت مانده سرکشی که از روز بروز زیاد گردید و هر چند

خلک ممکن که بضرب شمشیر و خرج کلي خزانه اندوخته حضرت صاحب قران ثاني و شهيد گشتن و کشته گردیدن چندین هزار تن در ملک منصوبه آنها داخل گردیده قلعه‌های سر بفاک کشده را بتصرف درآورده مرهنة رايي خان و مان ساخت آنها زبانه شوخي نموده با فوجهای سنگين بملک قدیم پادشاهي در آمد. بناخت و تاراج پرداخته هرجا که رسیدند چون پادشاه با تمام فوج و امرای کارطلب که دران کوههای دور دست واقع شده بود منصوبان تارايي بهر مکانیکه میرسدند لنگر افامت اذداخته به بند و بست که ایش دار پرداخته با زن و نوزند و خیمه و ویل بخاطر جمععی سال و ماه بسر میبردند و شوخي زیاد از حد می نمودند و همه برگذات میان هم تقسیم نموده بدستور حکام پادشاهی صوبه دار و کمایش دار و راهدار مقرر میکردند .

مینة صوبه دار آنها آنکه صاحب فوج باشد هرجا قافله سنگين بشنود با مفت هفت هزار سوار خود را رسانده تاخت نماید و همه جا کمایش دار برای وصول چوتبه تعیین نماید و هرجا که کمایش دار از سختي زمیندار و فوجدار زر چوتبه وصول نتواند نمود صوبه دار بمدد او خود را رسانده بمحاصره و خرابي آن معموره پردازد . و راهدار آن بدراهمان پیشه او آنکه بیوفاري متفرقه که خواهد از آفت آنها سالم بگذرد فی ارايه و کار وجه مقرري که چهار برابر راهداري فوجداران ظالم پیشه پادشاهي باشد گرفته شریک غالب جاگیر دار و فوجدار گشته راه جاری نماید - دره صوبه یکدو گذهي ساخته ملجای خون قرار داده از اطراف تاخت می آرند و

مقدمه آن صاحب سر انجام بعضی دهات بصلاح و اتفاق صوبه داران
 کفار گدیهها بنا نهاده بحمايت و اعانت مرهغه با حکام پادشاهی
 در ادای محصول بدار و مدار می ساختند و تا سرحد احمدآباد و
 برگات صوبه مالوا تاخته بخاک برابر می نمودند اگرچه آنچه
 خرابیها که در صوبهجات دکن احمدآباد و اطراف اجین رسانیدند و
 قلمهای کلان تا نزدیک ده دوازده گروهی از دی معلى بلکه تا
 گنج پادشاهی تاخت و تراج نمودند برای ضبط احوال آن مکرهات
 فلم را رنجه داشتن رنج لاحاصل کشیدن است اما بذکر موانع شوخی
 که دران ایام قلعه گیری که آخر هج فائده برای دفع فساد مرهغه
 نداد مابین سرحد بندر سورت و احمدآباد کنار معبر بابا پیاری و آب
 نریبد از ان گذار بر دانه می پرداخت - بعد واقعه شجاعت خان که صوبه
 احمدآباد بنام پادشاه زاده محمد اعظم شاه مقور فرمودند قبل از آنکه
 پادشاه زاده آنجا برسد یا نائب مستقل تعیین نماید سبک نیابت
 بنام خواجه عبد الحمید خان دیوان احمدآباد فرستاده بود درین
 فوج غزیم لیتم قریب پانزده شانزده هزار سوار طرف نواح
 بندر سورت آواره گشته بعد خرابی بسیار که به چند برگنه رساندند
 بقصد عبور از آب نریبد که مابین سرحد احمدآباد و بندر سورت
 واقع شده روانه شدند نائب پادشاه زاده و فوجداران صوبه احمدآباد
 باهم مصلحت و اتفاق نموده با فوج شایسته بسمرداری محمد بیگ
 خان و نظر علی خان پسر خزانده شجاعت خان و التفات خان
 فوجدار تھانیسر و کودره و دیگر فوجداران نامی احمدآباد که
 قریب ده دوازده هزار با سیزده چهارده هزار سوار و هفت هشت

هزار گولی جنگی آن سرزمین فراهم آمده بودند بقصد مقابله و دفع شر آن گروه بدسال از آب نردا عبور نموده نذر آب خیمه زدند . صبح آن فوج مرهه نیز بفاصله هفت هشت کوره رسیده نرد آمد از انجمله دو سه هزار سوار خوش اسب قزاق پدشاه از یک طرف نمودار گشتند فوج احمد آباک خبر یافته بمقابله آنها پرداختند بعد از خوردنی که بمیان آمد کفار فرار اختیار نمودند سرداران فوج پادشاهی دو سه کوره تعاقب نموده حذب مدیان و بهله و چپتری بدست آورده نثار فتح بلند آوازه ساخته درگشته آمدند و سپاه بخوشدای و خاطر جمعی آنگه فوج غنم را هزیمت داده ابر کمرها را نمودند و زمین از پشت اسپان فرود آوردند و بعضی بخواب رفتند و جمعی بشغل پختن و خوردن پرداختند درین حالت هفت هشت هزار سوار جنگی انتحابی کفار که در اطراف آب کنها و مغاک کفار دریا پنهان شده جاموسان برای خبر فرستاده قابو طلب بودند غافل و ناگهان چون سیلاب بلا رسیده بر لشکر پادشاهی ریختند و مردم نا آزموده کار احمد آباک که دست بود دکلیها ندیده بودند عقل رهوش باخته فرصت امیب زمین نمودن و کمر بستن نیافتند چون سردار مستقل میان آنها نبود و دکلیها اطراف را فرو گرفتند تزلزل تمام در لشکر افتاد از آنکه از یک طرف دریا که در اوقات از رسیدن موج دریای شور پایاب نایاب گردید، و از طرف دیگر فوج بلاموج بر سر رسید آدم بسیار کشته و زخمی گردیدند و جمعی کثیر خود را بآب زده غرق بحر نما گشتند و نظر علی خان و خواجه عبد الحمید خان با دو سه سردار دیگر دست

و یابی حاصل زده دستگیر شدند و التفات خان که خود را از بیم بهادران می‌گرفت در اسب چار جامه خود را باب زده خواست جان بدربرد چون بسیار تشنه آب بود و غایم تمام فرج پادشاه بدیان آوردند و هفتاد جادو از ژبانی همه سرداران صاحب اختیار بخای قرار مصالح بران گذاشت که فرمان تسلی همه نوکران عمده رانی مشتمل بر طلب حضور صادر گردد بعده که نزدیک اردوی مملای برآمد راجه را ساهو - در خدمت پادشاه زاده محمد کام بخش داده چهار پنجه کمری لشکر نفرستاد که سرداران مرهته ابتدا با راجه ساهو ملاقات نمایند بعده باستصواب راجه ساهو پادشاه زاده را ملازمت نموده بدستگیری پادشاه زاده بحضور آمده شرف اندوز ملازمت پادشاه گردند چنانچه حکم تیار نمودن قریب هفتاد فرمان بقام نا سرداران صادر شده بود آخر این مصلحت و قرار موافق مرضی حضرت خلد مکان نیفتاده و از راه عاقبت بدینی و روباه بازی آن طائفه بدسکال و سوامی بخاطر رسید که اگر آن طائفه بدعاقبت با چهل و پنج هزار سوار فراهم آمده نزدیک اردو رسیده بدین تزییر راجه ساهو را با پادشاه زاده همراه گرفته و بحال دشوار گذار گذارند چرا عاقل کند کاری که بار آرد پشیمانی

ملطان حسین را طلب حضور نموده وکیل رانی را جواب دادند و سلطان حسین را بعد مراجعت که مرهته بسیار نیلایند همراه گرفته بودند بآنها محاربه عظیم اتفاق افتاد باوجود بسیاری هجوم کفار از اقبال پادشاهی بدفع شر آن گروه پرداخته همه جا جنگ کنان درین ایام که برای محاربه قائم تورنا خبر کوچ در میان بود

بعضی رسید بعد عرض حکم فرمودند که ملازمت نالوده پای
قلعه رفته مورچال خود قائم نماید •

ذکر - وانیع سال چهل و هشت از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و صد و پانزده هجری

بعد تسخیر قلعه بلخی شاه گدّه چند روز برای آرام لشکر ظهور
اعتصام مقام نموده اواخر ماه شوال المکرم بقصد تسخیر قلعه تورنا
که چهار گروهی راجگدّه واقع است رایت ظفر آبت برافراشتند -
در دو کوچ و دو مقام بسبب عدم میسر آمدن بار بردار تمام
لشکر خانه بدوش بودند و اکثر امرا اسباب خود را برف بلان و مزدوران
و فقیران بلغور خانه بمنزل میفرسازیدند - بکوچ یک دوکروه بجای قلعه
تورنا رسیده حکم محاصره و پیش بردن مورچال فرمودند - چون برای
ملازمت سلطان حمین مکرر بعرض رسید از روی اعتراض لطف
آمیز که مخصوص بخانه زادان میباشد باز فرمودند که بی آنکه
ملازمت نماید پای قلعه تورنا رفته مورچال خود قائم کند و بعد ظهور
حصن تردد ملازمت نماید - و تربیت خان و دیگر بهادران کوه
نبرد و دلاوران قلعه گشا سرگرم خدمت مامور گردیدند
خصوص محمد امین خان بهادر و امان الله خان نبیره
اله وردی خان دران محاصره تردد شایسته بعرض ظهور آوردند -
و در محاصره چند روز از زبانی هر کارها بعرض رسید که سلطان
حمین از جانی که مورچال قائم کرده بود باوجود قلت جمعیت
و شب و روز باریدن تگرگ گوله و اقسام آتشبازی رو برو و ضائع
شدن چند نفر بیست درع مورچال پیش برده و هشتاد نفر مع

علمه که بقصد ذخیره بالا بردن طرف مورچال از آواره گشته بودند دستگیر گردانید از راه فضل حکم نمودند که غله را بمردم همراه خود تقسیم نماید و بحضور طالبیده ملازمت و تسلیم اضافه دوصدی بر سه صدی فرمودند - و در ایام کم تردد زیاد که از بهادران کارطلب و مازان قاعه گیر عالمگیر پادشاه کشور ستان در محاصره و تسخیر این قلعه آسمان رفعت بعزم ظهور آمده عنان کمیت خامه نیز رفتار را از تحریر تفصیل بیان آن کوتاه ساخته بطرف اختصار ما حاصل کلام نتج انحام معظوف می هازد - که خلاف قلعهای دیگر بی آنکه بقلعهدار پیغام و پیام رتبه و وعید تهدید انگیز و رسل و رسائل القیام آمیز بمیان آید شب پانزدهم شهر ذی القعدة که غره فروردی و روز نو روز عاتم اندروز تاریخ آغاز جشن و شروع سال هشتاد و نه از عمر شریف خسرو عالم ستان بود امان الله خان که درین محاصره عمده شریک تردد محاصره گفته میشد باتفاق جماعه ماوانه که در فن قلعه گیری شهرت تمام دارند کمر همت بسته بدستیاری زمینهای آسمان پایه و کمندهای دراز تر از طول اصل اول شب که هنوز روشنی راه پرتو افروز نگشته بود و از دود توپ اندازی طرفین و غبار تردد مردم بالا و پائین محصوران اصلا گمان چنین جرأت و جلالت باحاطه حصار خاطر و وهم خوب راه نمیدادند دو بهادر کوه نورد شیر نبرد با هر بهای جان ستان پیشقدم همقدمان گشته از راهی که قابو داشتند بر فراز کوه برآمده باشاره و علامت مقرری که میان هم دارند دیگران را طلبیدند و قریب بدست و پانچ نفر مصالح بچستی و چابکی با یک نفیر نواز خود را پدیم رساندند و از عقب آن جماعه

سر بلال امان الله خان مع عطاء الله خان برادر و چند همدم جانباز دیگر که همقدم هر دو بهادر گشتند بمدد هم دیگر باشند کوب رسیده ابتداء بنواختن نفیر و تاختن ناکاه بر سر محصوران ملعه نشینان را بیدست و پا ساختند و حمله بهادرانه آوردند. درین ضمن حمید الدین خان بهادر که در کمین فرصت بود خود را بمدد زنانه و ریسمان و دستگیری ماولیها رساند و باتفاق هم مقابل محصوران هوش و جان باخته که سر احمیمه گشته دست و پای لاجدلی میدزدند هزارار مردانه نموده اکثری را زیر تیغ در آورند و بسدائی الامان امان گوپان راه فرار اختیار نمودند و جمعی در گوشه و کنار خزیدند و از بالا صدای نفیر اشاره فتح و از پائین بقاره شادبانه بدیازش درآمد. و بعضی که از هر طرف راه یافتند با سرو پای برهنه جان بدر بردند و سوارانی محافظت جان و مال را غنیمت دانسته بعجز درآمدند مامون گردیدند و قلعه بفتح الغیب موصوم گردید. و آنچه بر السنه خاص و عام شهرت دارد و مستعد خان که بتذکار سوانح تسخیر قلعات دکن پرداخته نیز بوزان قلم داده که از جمله قلهای آن ضلع قلعه که بی رسل و رسائل بضرب شمشیر و یورش جانبازی بتسخیر درآمد همین قلعه فتح الغیب است. امان الله خان که هزاری پانصد سوار بود باضافه پانصدی دوصد سوار سرافرازی یافت و عطاء الله خان برادر او و دیگر همراهان فراخور حالت بعطای اضافه و دیگر عذایات سربلندی یافتند و حمید الدین خان بهادر را خلعت درشاه پوشاک خاص مع مریچ و فتح پیچ مرحمت فرمودند. چون ایام بارش

رسید بقصد چهارنی حکم پیشخانه بردن طرف قلعه چنیر که در تصرف مردم بادشاهی و ملک نوآباد نواح گلشن آباد بودند نمودند و آخر ماه ذی القعدة بموضع کهنیر متصل دریای گنگ رسیده شرف نزل نمودند - روح الله خان ثانی بازار سنگ منانه درین ایام ازین تمکنا سرای بی بقا بدارالبقا شتافت *

- سابق بذکر پیم نایک زمیندار کم اصل از قوم پیتدر که در زبان هندی ترجمه معنی بی نورس باشد و اصل آن ذات قهیر که نحس ترین قوم دکنند و از مفسد پیشگان مقرری گفته میشد و در ایام شورش حیدر آباد برای کمک ابو الحسن نوج خود فرستاده بود و پادشاه خانزاده خان پسر روح الله خان را برای تسخیر قلعه سکر و مکانهای قلب و ملجای آن کافر تعین نموده بودند و از مدمات ادواج بحرامواج امان خواسته بحضور آمده در همان نزدیکی بمقر اصلی شتافت - پرداخته - باز در ایامی که روح الله خان گلان در سنه سی و دو بدسخیر رایچور مامور گردید پریا نایک نام برادرزاده پیم نایک را که هنگام نزل رایات ظفر آیات قبل از مهم بیجاپور در احمد نگر باردویی معاین تشراف داشتند پریا بعد رسیدن حضور بتقاضای وقت که دبدبه عالمگیری مشاهده نموده و بمنصب سرانرازی پانت مصالح کار مهم رایچور دانسته همراه خود گرفت بعد رسیدن رایچور آن محیل فاکار شریک تردد گشته حسن خدمت خویش باثبات رسانده بعد قانع رایچور ظاهر ساخت که اگر اجازت یابد واکگیرا که مسکن آبار اجداد آن بد اصل بود رفته عروسامان

درست کرده باز هر جا طلب فرمایند با فوج تـایسته حاضر گردد
و بعد حصول رخصت آن کافر بد نژاد بوانگگیرا که دیهی بود
آباد از توابع مکر بر فراز کوه بـرقنداز بسیار که مراد از کالی
پیداهای حیا رو باشند و در دور اندازی و حکم اندازی شهرت
دارند در آنجا مسکن داشتند و بعد از برآمدن سکر از تصیف بیم
نایک آن مگ نابکار بحیله و ررباه بازی مقر و جای دادن عیال
و فرزندان خود قرار داده بود رفته لنگر انعامت انداخت و با اراده
یاز گشت نمود در استحکام بنای حصار که سوای احاطه سابق
احداث نموده و گرد آوری مصالح جنگ و طغیان ورزیدن پرداخته
بمدد روزگار سفله نواز و زمانه کمینه پرور قریب چهارده پانزده
هزار پیاده آنجا که در قدر اندازی و جلالت شهرت تمام دارند
فراهم آورده آن پشته کوه را طلسم سد سنگدر ساخت و بازنگ
فرست چهار پنج هزار سوار بهمرسانده شروع بتاخت و قاراج
معمورهای مشهور نواح دور و نزدیک و زدن قافلها نمود و هرگاه
فوج بر او تعین می شد بزور جمعیتی که با او فراهم بودند
و استظهار پناه قلب و قوت خرچ زور رشوت که از حقیقت و طریقه
ساخت و ساز دربار واقف و دلیبر شده آمده بود در فرستادن خریدهای
هون و جواهر و اقسام جنس رخنه گفتگورا میدود می ساخت
و در عرضه داشت بعدرهای غدر آمیز خود را در جرگه زمینداران
سال گذار مطیع و محبوب می نمود و هر ماه و سال در افزونی
عمارت و استحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج و توپهای حردوکلان
میکوشید تا آنکه آن مکان بقلمه وانگگیرا مشهور گشت و با غنیم لیمم

معمری دکن همدا-ن-ان گردید و جنگنا (۲۲) پسر پیم نایک که وارث آن ملک بود بحضور رسیده به منصب سرفرازی یافته - سند زمینداری آن ولایت بطریق ارث حاصل کرده با فوج بر سر او رفت داخل نیافت و بعد جنگ هزیمت خورد بعده که پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای تنبیه و گوشمال آن بدسگال تعین فرمودند و فوجهای اطراف تعلقه او را تاخت نمودند قابوی وقت را کار فرمود ملازمت بادشاه زاده نموده باظهار عجز و ندامت و بلطایف الحیل پیش آمده بقبول پیشکش مبلغ هفت لک روپیه بنام پادشاه و دو لک روپیه نقد که بهرکار پادشاه زاده سوای مدارات متصدیان واصل و عائد ساخته از آنت پنجه غضب سلطانی رهائی یافت همینکه محمد اعظم شاه بحضور مراجعت نمود همان طریق مذموم سابق را اختیار کرده زیاده از پیشتر آتش فساد برانروخت بعد ازانکه فیروز جنگ را با اشکر گران برای استیصال آن تبه کار بدکردار نامزد فرمودند وغازی الدین خان بهادر فیروز جنگ بدانجا رسیده عرصه بر او تنگ آورد همان روباه بازی سابق را بیشتر از پیشتر بکار برده بانواع پیغام انسانی و انسون و اظهار اطاعت بقبول نه لک روپیه پیشکش خود را از آنت جان و آبرو محفوظ داشت - و در فرصت ایام نزول آیات بقصد تسخیر قلعات طرب پونا و چهارلپی سمت جائیر که هفت و نیم ماه درانجا توقف واقع شد و درین ضمن دو سه قلعه غیر مشهور دیگر آن ضلع بزور همی بهادران

کوه نبرد بتسخیر درآمد روز بروز خیر تهر و فساد آن بدنهاد بعرض
می رسید لهذا بقصد جهاد و گوشمال آن بد خصال پیشخانه
طرف واکنگیرا بر آوردند *

ذکر سوانح سال چهل و نه از جلوس خلد مکان مطابق

سده هزار و صد و شانزده هجری

در آغاز سده چهل و نه از جلوس رایت ظفر آیت طرف
واکنگیرا برافراشته قلیچ خان خلف ارشد فیروز جنگ را که
مصوبه دای بیجاپور مامور و از مدبران کار طلب بود و برگذات نواح
واکنگیرا تعاقب بجایگز او داشت و دست او بسبب مفسدیی پریا
بدو نمیرمید طالب حضور فرمودند و بخشی الملک ذوالفقار خان
بهادر نصرت جنگ که برای حرمانت خجسته بنیاد مامور بود بقام او
فیز حکم صادر شد که خود را بواکنگیرا رساند بهمین دستور بقام اکثر
فرجداران عمده صاحب فوج احکام مع گرز برداران روانه نمودند
و اواخر شوال حوالی قلعه مذکور شرف نزول واقع شد - در همان
زودی قلیچ خان خود را مطابق حکم رساند و برفاقت تربیت خان
و محمد امین خان و دیگر بهادران رزم آزما و توپخانه جهان آشوب
مامور بمحاصره و مورچال بستن و گرد آوری مصالح قلعه گیری
گشتند و خود عالمگیر غازی بتفاوت یلک کرده مضروب خیام حکم
نموده بهادران کار طلب را سرگرم ترده جانفشانی و کافر کشی ساختند
و آن بدسگال باستحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج متفرقه
خویش پرداخته برای طلب کومک از نزد تارا بائی و دیگر
سرداران مهتده رسل و رسائل بمیان آوردند باستظهار چند هزار

سیار که از همه قوم مخصوص مسلمین حتی جمعی از بد نام کن
سادات فراهم آورده بودند وجوش و خروش پیدا کرد سیاه روی بی‌شمار
و توپخانه آتشبار بشوخی تمام سر آمده بمقابلۀ غازیان ظفر انجام
اندام نمود و همراه گولهای توپ خرد و کلان چلندین هزار بان
شر در شب و روز باریدن گرفت و فرصت آن واحد نمی دادند
محاربات عظیم بمیان می آمد و از هر دو طرف جمع
کنیز کشته و شهید و زخمی میگردیدند تا آنکه روزی وقت
طلوع نیز اعظم محمد امین خان و تربیت خان و چین قلیچ
خان بهادر و عزیز خان روهیله و اخلاص خان میانه که فرصت
قابو جویان بطریق طایفه اطراف میر می نمودند بر پشتۀ که بلال
تیکری شهرت داشت و پاره سر کوب حصار آن معموره بود جلوریز
رعبه جمعی از برقدازان را که نگاهبان آن مکان بودند بضرب
همشیر و تبر بجهنم فرستاده از پیش رو برداشته بقصد مورچال
قائم نمودن تردد رستمانه بظهور آوردند و درین ضمن شوره بخندان تیره
درون از اندرون و بیرون حصار بر آمده از هر طرف چون میل به از
بالا و پائین رسیده هجوم آورده اطراف مردم پادشاهی فرو گرفتند
و از انداختن چلندین هزار سنگ و فلاخن و گولهای توپ و تفنگ
غالب آمده فرصت پا قائم نمودن ندادند و باوجودیکه بعد رسیدن
خبر پادشاه بادشاه زاده محمد کام بخش را مع امیرالامرا اسد خان
و دیگر بندگان و زوجه مامور کمک نمودن فرمودند هر کدام خود را
با فوج کم و زیاد که توانستند عجله رساندند - و چین قلیچ خان بهادر

کار نیامد و از بسکه تگرگ گولگ جانستان پیهم می دارید و مردم پسیار
 بدرجۀ شهادت رسیدند و از ضرب گوله و صدمۀ بان هر دو پایی اسپ
 محمد امین خان و یک دست اسپ چپن قلبیج خان از کار رفت و
 هر دو بهادر پیاده گشته شکر نرسیدن آسیب جان و محفوظ ماندن اعضا
 بزبان آوردند - چون بسبب حشر و نشر و چپقلش غیل و اسپ
 و آدم که بالای هم می افتادند اسپان کوتل هر دو سردار نتوانستند
 رماند چند قدم پیاده تردد نموده خود را از ان صدمات موج بلا
 بقدر مقدور کنار کشیدند - این خبر که بحضرت خسرو آفاق سنان
 رسید دو اسپ کوتل خاصه برای هر دو سردار فوج نامدار فرستادند -
 و چون اثر هول دل قلبیج خان داشت و مقرر امت که در چنین
 اوقات بر مرض مذکور می افزاید شمامۀ عنبر چهل توله وزن همراه
 امیر خان از روی عنایت مرحمت نموده پیغام آفرین و دلنوازی
 دادند و روز دوم و سوم آن حمید الدین خان بهادر مع حمعی
 از دلاوران جانباز بحملۀ بهادرانه بر فراز پشتۀ دیگر که محاذی بازار
 آباد کردۀ آن کافر که بزبان هندی پینته گویند و پورۀ آباد کردۀ جماعه
 دهیزان که اشجع لشکر و هم قوم آن دد اصل بودند خود را رسانده
 بتقدم بهادرانه جمعی را کشته آن مکان را قائم نمود - چون درین حالت
 جمعی از مفسدان که بر پشتۀ لال ٹیکری منتشر بودند برای مقابلۀ
 حمید الدین خان خود را رساندند محمد امین خان که چون باز
 گرسنه جویای قابو بود خود را بران پشتۀ لال ٹیکری رسانده
 استقامت ورزید - در همین حال سلطان حسین عرف میرسلنگ با جمعی
 از فوج محمد کام بخش خود را رسانده رفیق و شریک تودۀ گردیده

- جا قائم نمود همچنان باقرخان پسر روح الله خان خود را بر پهنه
دیگر رسوده جا را نگاهداشت و مقابل همه بهادران علی الاتصال
گواه و اقسام آتشبازی و سنگ دست و فلاخی میبارید و نزدیک
بود که کاری ساخته شود و تردد بهادران جانباز بجائی رسد و آثار
فتح و تسخیر قلعه بزبانها جاری گردیده بود درین ضمن خبر رسیدن
فوج سنگین مرهنگ بدانندیش بکومک آن بد کیش انتشار یافت
- و رز دیگر آن دهنا جادو و هندو را مع دو سه فاعردار نامی
دیگر که قبیله و فرزندان اکثر آنها دران حصار واکتیرا بودند باهشت
نه هزار سوار و پیاده زیاده از شمار از دور نمودار شدند - ازآنکه آمدن
دهنا جادو که از مدت کمتر بتاخت و تاراج ملک و مقابل فوج
پادشاهی می پرداخت درین اوان بقصد آنکه هم قبیله و مال
و عیال خود را ازان حصار که جای مامون تراز قلعههای مفتوح
گشته دیگر دالسته نگاهداشته بودند برآرند و هم منت و احسان
کمک بران کافر بگذارند خود را رساند از یکطرف فوج سنگین آنها
مقابل انواج پادشاهی شوخی زیاده بغلبه تمام نمودند - درین حال
که از بالا و اطراف نیز زیاده از سابق تکرر و ژاله بلا می رسید
سرداران پادشاهی را طرف خود کشیده مشغول زد و خورد ساختند
و از طرف دیگر دو سه هزار سوار یکد تاز رسیده قبائل خود را بر
مادیان باد رفتار سوار نموده تمدد رفاتت پیادههای قلعه که بر آمده
بودند از پناه آن حصار بدر بردند - بعد فاسرداران رانی بآن تیره روزگار
پیغام نصائح آمیز دادند که هر چند ما و تو برفاقت و امانت همدیگر
مقابل انواج بحر امواج پادشاهی دست و پا زینم مجالست که جانب

گردیدیم مصلحت در اطاعت و وزیران و ملک موروثی خود بجز
و فرمان برداری نگاه داشتن است آن مقرر بد اصل و مخمور باد
نخوت گفته آنها را بگوش ندموده مبلغی نقد و مجلس ماکولات و مشروبات
بطریق ضیافت نزد آنها فرستاد و هر روز برای نامردان خرج مقرری
قرار داده تا انقضای ایام محاصره برساند و بسماجت تمام تکلیف
رفاقت و معاونت بمیان آورد تا سرداران سرشته گرفتن زر مفت را
غذیعت دانسته لذکر اقامت انداخته هر روز هر طرفی ده شوخی
آغاز می نمودند جمعی کشته و زخمی میگرددند و روز بروز بر فوج
مرسته می افزود و بسیاری از بدنهای پادشاهی بجز بکار می آمدند
و بدرجه شهادت میرسیدند و تنازل تمام در لشکر افتاد آخر کار
رای آن بدکردار بران قرار یافت که از راه رویه بازی و مکاری تمهید
و مصلوبه تازه بخاطر آورده ابتداء عهد الغنی نام کشمیری که بوسیله
دست فروشی و داد و ستد مایه تجارت بهم رسانده با همه قوم سودا
و معامله نموده طرح اختلاط و گرمی آمد و رفت بهم رسانده و از فوج
پادشاهی اندرون حصار آن تبه کار راه آمد و شد پیدا کرده بود
هندستان شده بدست او پارچه کاغذی مشتمل بر التماس
مصالح باظهار عجز و ندامت فرستاد عهد الغنی آن التماس را
نزد هدایت کیش واقع نگار کل که سر رشته تمام مقدمات ملکی
و مالی قلمرو هندوستان نزد او می باشد آورده حاضر ساخت که
در پای حصار برای تفرج و نماز خواندن رفته بودم محصوران غافل
بر حرم رسیده مرا گرفته بردند و آن بیدار بد گهر بعد استفسار احوال
لشکر ظفر افراین بارچه کاغذ بمن سپرده نزد شما که خیرخواه خلق

و پادشاهید فرستاده هدایت کیش کاغذ مرسوله آن بد کیش و ابخدمت
 پادشاه برده بعرض رساند بعد ذامیل بسیار نظر بر تقاضای وقت
 و غلغلۀ کفار بد کردار حکم فرمودند که مطالب خود را بمقامت
 پادشاه زاده محمد کام بخش و هدایت کیش بعرض رساند خلاصه
 التماس آن مکار بد کردار آنکه حوم سنکر نام برادر آن بد نام از قلعه
 برآمده ملازمست نماید و بعطای خلعت و اسب و جواهر و منصب
 مرافرازی یانته بطریق یرغمال در گلال بار باشد بعده از روی
 درخواست او محتشم خان پسر شیخ میر خوانی را که دران ایام
 بی منصب و منزوی بود و کشمیری مذکور مبلغ ازو که مودای
 نقد و جنس مدام باو می نمود طلب داشته قلعه دار و اکثریرا
 بشروط آنکه تا خالی نمودن قلعه بوعده یک هفته قلعه دار با چند
 نفر معدود بنشان پادشاهی اندرون قلعه رفته به بندوبست پردازد
 نمایند - اختصار کلام آنکه بموجب التماس او حوم سنکر برادر آن
 بداصل از قلعه برآمده مع نذر و نثار ملازمت نمود و بعطای خلعت
 و اسب و جواهر و منصب مرافرازی یانته آداب تسلیمات
 عنایات پادشاهی و عفو تقصیرات برادر بجا آورده بعجز و الحاح
 تمام وعده و مهلت یک هفته نمود که درین مابین محتشم خان اندرون
 حصار در آمد و شب برسمیات ضیافت و آمد و رفت پیغام آئند
 فردا ساعت ملاقات پریا است که بعد ازان بدستگیری قلعه دار
 ملازمت نماید گذرانند چنانچه بعد داخل شدن قلعه دار مدای
 شان یانته بلند آوازه گردید و روز دیگر ارکان دولت آداب تسلیمات
 تهنیت بتقدیم رساندند و هدایت کیش برین حسن کرد خدمت

بعطای خطاب هادی خان سرزازی یافت و بعد از اعنای کشمیری
 در دلائی تقدیم این خدمت منصب سه صدی مرحمت نمودند
 و مردم قلعه برای تسکین قلعه دار برآوردن اسباب ناکاره و عوارض
 و پیرزلهای چند که عدم وجود آنها مساوی بود شریع نمودند
 تا سه پیر خیر حاضر شدن پویا نزد قلعه دار گرم داشتند آخر روز
 بعد از حرارت و عارضه تب شدت دفعه نمودند روز سیوم آن
 پیغام بسرام منجر گردیدن تب و هذیان گفتن او آوردند روز دیگر
 آن شهرت دادند که پویا جنون بهمرسانده آخر شب از قلعه
 بدر رفت و هیچ تحقیق نیست که بقصد هلاک خود را از
 قلعه بزبر انداخت یا از اثر حودا خود را دلشکر مرده
 رساند و مادر آن مکار شیون و گریه وزاری و بدقراری از راه مکر و
 عیاری بلند ساخته پادشاه التماس و پیغام فرستاد که بعد
 خاطر جمعی از مفقود الاثر گردیدن پسر قلعه خالی می نمایم
 امیدوارم که سوم سنکر پسر خود مرا بجای برادر خلعت زمینداری
 مرحمت نموده نزد محترم خان بفرستند که بعضی جا خزانه
 باطلاع او مدنون ست بقلعه دار نشان دهد و با باقی مال و عیال از
 قلعه برائیم پادشاه غافل از مکر و منصوبه آن مکار سوم مذکور را نیز بقلعه
 نزد مادر او مرخص ساختند و بعد رفتن آن سگ نابکار و عیار پرگار
 دهنه ثانی بجیله و دعدا امروز و فردا دهنه الوفت نموده درآمد
 و رفت بروی مردم پادشاهی بسته محترم خان را بدستور
 محبوسان با چند نفر معدود در قلعه نشانک تا آنکه منصوبه و غدر
 و تزویر آن کافر بر پادشاه و خواهران دولت تحقیق گردید اما آن

پادشاه باوردار از راه حوصله و بردباری و تقاضای وقت و مصلحت بزرگویی
بر روی خود نیافرده بدار و مدار موافق را نموده با آنها سلوک
مهربانی داشتند - درین آوان چون خبر نزدیک رسیدن ذوالفقار خان
بهادر نصرت جنگ و داؤد خان و غیره چند سردار صاحب فوج
رسیده بود حکم زود خود را رساندن بنام آنها صادر گردید و باوجود
باز آغاز شوخی نمودن آن طائفه ضال بدستال پای قلعه استقامت
و بزبده انتظار فوج تازه می کشیدند و این معنی نزد مردم
کم حوصله بدنامی تمام منجر گردید و خدمه بخیمه دست انداخته
برهم ساییده همین ذکر شتمات آمدن در میان داشتند که زهی
تقاضای روزگار سفله پرور دین نواز که چنین نجس ترین قوم سردار
خواجه چنان پادشاه مرا پائید و فرهنگ را بدین مرتبه بغربد - و شوخی
مفسدان قلعه و اطراف که پادشاه حکم محصور گردیدن بهم رسانده
بود روز بروز زیاد میگردید تا آنکه خبر رسیدن ذوالفقار خان بهادر
نصرت جنگ و داود خان پنی صاحب مدار تسخیر چنچی و
جمشید خان بلجا پوری و بهادر خان میر شمشیر آن ضلع و یوسف
خان قلعه دار قهر نگر و کامیاب خان قلعه دار گلبرگه و راو دلپوتا
بندوبله و رام هنگه با جمعی دیگر فوجداران که با مصالح قلعه گیری
از عقب می آمدند انتشار یافت و پادشاه بنصرت جنگ علقه بخط
مبارک مختصر بدین مضمون نوشت که - ای یاری ده بی کسان
زود خود را برسان - بعده که بهادر بهادران با جمعی دیگر از پهلوان
رحیمده مر حواری ملازمت نموده بی آنکه آداب و عنایات
طرفین بمیان آید نظر برینکه عرصه بر دیگر داوران تنگ بود و

مفسدان زیاد از حد شوخی می نمودند گرد راه نکان فدا داده از راه
 نادر حیدر ابتداء طرف پشتگه که محمد امین خان و سناظر حسن
 مورچال بسته مرکزوار در محاصره بودند و چند نایقه بر آنها
 گذشته بودند تا سخت آورد و دیگر بردلان کوه نورد شیر نبرد پیهم رسیده از
 هر طرف بران بدسراشتان نگرهیده خصال حمایه آذر گردیدند درین
 ضمن هرکاره از اثر گردی که از عقب نمودار شد ظاهر ساخت که
 فوج مرهته بمدد محصوران رسید - نصرت جنگی مصلحت در طرح
 دادن پرورش مقابله دانسته هر عنان طرف اثر گرفت گردانید باز
 معلوم شد که غبار فوج طلایه پادشاهی است درین فرصت
 کفار زور آوردند و رستمخیز غریب و زک و خور و عجیب بمیان آمد
 و از چهار طرف انواع دریا موج بتلاطم درآمد و از هر یک بندهای
 کار طلب شرط جانفشانی بعرضه ظهور رسید خصوص حمید الدین
 خان و قلیچ خان بهادر و داود خان و جمشید خان و راجپوت های
 جلالت پدیده و دیگر بهادران رزم جو تددات نمایان بر روی کار
 آوردند و چهار پنج روز تمام روز معرکه کارزار گرم بود تا آنکه جمشید
 خان باجمعی از راجپوتان روشناس بهمهراه راداپت و چندی دیگر
 منجمله خاندان عقیدت نشان بکار آمدند - بعده بچین تلپ خان
 و محمد امین خان و بعضی دیگر بردلان حکم شد که بطریق
 طلایه اطراف قلعه برآمده هر جا اثر از کفار که بقصد کمک آن
 قیره بختان آواره باشند نشان یابند به تنبیه رسانند و نگذارند که
 فوج مرهته و غیره بمدد محصوران تواند رسید درین اوان ذوالفقار
 خان چند بارلی و چاه که مدار آب خوردن آدم و چار پای آن قوم

شوم بران بود بتصرف خود آورد و تنگي آب فوج ظفر موج بران شور بختان مبدل گردید و از فراهم آوردن کنگي و چوبهای عمارت و اشجار روز بروز مورچال پیش می آوردند تا بپایه دیوار قلعه رسید و مردان دیگر نیز بضرع شمشیر و زور بازو سعی بهادرانه نموده مورچال خود زیر حصار زمانند - روزي که یورش کوه نبردان قرار یافت خدیو کشورستان خود بدولت سوار شده بقصد جهاد و آزادی شهادت که وقت تردد محاصره همه قلعات این تمنا در دل آن پادشاه غازی مضمکن بود شولک تردد قلعه گشایان گردیده در مکان گوله رس عمدا استقامت ورزیده کار فرما گشتند و از یک طرف ذوالفقار خان بهادر با امیران تازه رسیده و از جانب دیگر تربیت خان و حمید الدین خان و یکم تاز خان و جمعی دیگر از یکم بهادران رزم جو به پشت گرمی همدیگر حملهای صف ربا نمودند کانران بمرتبه از بالا و اطراف هجوم و زور آوردند که اکثری از بهادران جانباز و مبارزان جلالت پیشه سینها سپر ساخته و سپرهای توکل پیش رو گرفته پداده شده مقابل حمله مخالفان شعله وارو آوردند و زد و خورد غریب درمیان آمد و رستخیز عجیب بر پا گردید و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند •

• بیت •

ز بس کشته افتاد در کوه و دشت

جهان گفت بس بس که از حد گذشت

و کفار مغلوب گشتند و در دوسه حمله ابتداء پشتهائی که

بالای آن بازار تپه آباد نموده بودند و نسبت بهمه جا ازان تپه

زیاده ریزش آلات جانمندان بلا افروز بود بدست آمد و آن بدکوشان کوته اندیشی رو بفرار آوردند و کوه نبردان تپه پدشه زیاده از یک گروه پداده تعاقب آن گروه نمودند و بسیاری را بدارالبوار فرستاد و زخمی نموده بر فراز کوه نزدیک دروازه علم نبات و نشان نغم بر افراشتند - و مخدولان دیباخته دو سه هزار بند و قچی را بر سر دروازه و پناه اطراف برای فرست دم راپسین سر راه بهادران قلعه گیر گذاشته مراسیمه وارزن و فرزند و زبوی که همراه توانستند گرفت با خود گرفته معبد خانه و اکثر جاها را بدست خود آتش زده از دروازه دیگر و راههای مختلف که برای گریز چنین روز می گذارند برآمده بدیم خود را بفوج مرهته رساندند و باتفاق آنها راه فرار اختیار نمودند - از بلند شدن شعله آتش اندرون حصار و کم شدن آثار باریدن آلات شرربار بر فرار آن بدکیشان، سوخته اختر مطلع شده اکثر داوران مع داورخان و منصورخان باجمعی که پیش قدم بودند خود را بقلعه رساندند و اثری از آن جماعه نیافتند مگر چندی دمت و پا باخته زخمی که پای گریز نداشتند و محترم خان بیچاره که اگر لمحه مردم پادشاهی بفریاد او نمی رسیدند سوخته آتش بیداد آن گروه می گردید در آنجا یافتند - چهاردهم محرم الحرام قاعه بتصرف پادشاهی درآمد و صدی شادبان نغم بلند گشت - و ذوالفقار خان با دیگر بهادران بخدمت پادشاه رسیده مورد آفرین گردید و بعطای اضافت هزار سوار و شمشیر مرصع و اسب با ساز طلا و نیل با براق نقره مغنجر ساختند همچنان داور خان و بهادر خان و حمید الدین خان و دیگر مقربان

حضور و بندهای اخلاص کیش که دران مهم شرط جانفشانی بتقدیم
 و عاقده بودند هر کدام بعطای اضافی و خاعت و نیل و اسپ و
 جواهر سرآمدی حاصل نمودند - حاجی سیف الله خان میر ترک
 که زخم گولی بدست او رسیده بود صد اشرافی انعام زخم بها باو
 مرحمت نمودند - و بروایتی چنین قلیج خان و محمد امین خان که
 ابتداء مصدر تردد نمایان گشته بودند و روز فتح بسبب تعیین گشتن
 برای تنبیه غنیم اطراف حاضر نبودند و در گشت و طلایه نیز
 ترددات ازانها نظور آمده بود بعد رسیدن بحضور چنین قلیج خان
 را اضافه هزاری بر چهار هزاری مع شمشیر مینا عطا فرمودند و
 اضافه پانصدی مع شمشیر مربع بمحمد امین خان مرحمت کردند
 و قلعه و انگیز را را برحمن بخش موسوم ساخقه بغای مسجد
 درانجا گذاشتند - بعد از فراغ فتح قلعه رحمن بخش و استملات
 زمینداران مالگذار ازان مکان کوچ نموده برای بسر بردن ایام
 بر شکل و آرام سپاه طرف قصبه دیوگانون که کنار کشا بتفاوت
 مسافت سه چهار کوره جریبی واقع است چهارونی مقرر گردید -
 و جا بجا حکام همیده کار برای ضبط و بندوبست مالی و ملکی تعیین
 نمودند - و ذوالفقار خان را برای تنبیه و تادیب بعضی زمینداران
 سرکش مفسد پیشه آن ضلع مقرر فرمودند - و مبلغ کلی از ملک لو
 مفتوح و پیشکش زمینداران بوصول در آمد - دریلوا خبر رسید که
 قلعه بخهنده بخش عرف کدانا از بیخبری قلعه دار و حیلله پردازی
 غلیم بتصرف مرهته رفت همان روز حمید الدین خان بهادر را
 مع تربیت خان برای تسخیر و محاصره آن مریض فرمودند •

درین آوان عارضه بدنی پادشاه رو داد و در تمام اعضا اثر درد مغاصل شدت و وجع عجب به هم رسید و باعث اختلال احوال عالمی گردید هر چند هر روز خود داری نموده در نشستن و دیوان نمودن خود را مشغول داشته باعث تسلی خلق الله میگرددند آخر انحراف مزاج بامتداد کشید و از غش نمودن و بخون گشتن یک دو دفعه خبرهای ناخوش آمیز فساد انگیز زبان زد واقع طلبان گردید و ده دوازده روز غریب هنگامه بر لشکر و سرزمین اردو گذشت اما آخر فضل الهی شد که اثر مزاج بحال آمدن و گاه گاه دیوان نمودن بر عالمی ظاهر گشت و الا دران در الحرب که همه ملک غنیم بود و سوخته بی خان و مان گردیده بودند اگر همانجا واقع ناگزیر رو میداد یک تن واحد ازان کوهستان و سرزمین هر از شور و شر کفار نجات نمی یافت - و بتجویز حکیم صادق خان شروع بچوب چینی خوردن نمودند سه چهار هفته در خوردن هر روز مبلغ تصدق برمی آوردند بعد از فراغ این دوی مبارک و حصول مسحت حکیم را باشرفی وزن نموده بدو انعام فرموده مخاطب بحکیم الملک ساختند و وسط ماه رجب ازان مکان کوچ فرموده متوجه بهادر گده عرف بیرگانون شدند - چین قلیچ خان را بعلقه صوبه داری او مرخص فرمودند و بکوچ و مقام که بتحریر و امعات مابین راه قلم را رنجه نمی دارد به تعب و کسالت تمام اواخر شعبان بهادر گده رسیدند برای آرام سپاه و ایام صیام حکم مقام چهل روز گذراندن فرمودند *

ذکر مواعین حال پنجاه از جلوس والا مطابق هزار

و صد هفده هجری

ماه مبارک رمضان را دران مکان بگرفتند روز و خواندن تراویح و ادای مالوة فرض و سنت بدستور هر حال بآخر رساندند و بعد اتمام ایام میام دو وقت بلا ناغه دیوان نموده متوجه امور ملکی و مالی میگرددند - ذو الفقار خان را برای تسخیر قلعه بخشیده بخش مرخص فرمودند و خود متوجه احمد نگر شدند •

اگرچه ساهو پسر حاجها نپذیرد سیوای جهنمی را از مدت قبل ازین بچند سال بعطای منصب هفت هزارى دو هزار سوار و خطاب راجه و جاگیر غیر حاصل سرافرازی بخشیده دیوان و خانسامان و دیگر متصدیان او علیحده مقرر فرموده بودند اما در احاطه کلال بار در ظل عاطفت خود نگاه داشته متصدیان را فرمودند که متوجه تربیت او گردند و از ابتدای قید لغایت حال از رکاب عالی جدا نلموده بوقت کوچ با خود حکم سواری میفرمودند درینوقت ذو الفقار خان که متوجه پرداخت حال آن مار بچه بود و زمیندانت که بزرگان گفته اند که مار کشتن و بچه او در آستین پرورش دادن نه کار خردمندان است بخدمت بادشاه التماس کرده درین سفر از رکاب جدا نموده باخود برد - وسط ماه شوال در سواد احمد نگر که از همین جا کوچ بقصد تسخیر ملک بیجاپور فرموده بودند بعد انقضای بیست و دو سال بهم غنائی نزدیک رحیدن ایام موعود مضرب خیام نمودند و روز نزول دران مکان بر زبان خلد مکن جاری گردید

که احمد نگر مکان اختتام سفر است - در ماه ذی حجه خبر تسخیر قلعه بخشیده بخش از سعی و تردد ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و دیگر بهادران بعرض رسید و باعث ترح خاطر پادشاه گردید .

سابق پادشاه زاده محمد اعظم شاه که در صوبه احمد آباد بود از شنیدن عارضه جسمانی که بمزاج پدر بزرگوار راه یافت عرضه داشت اراده احرام حضور باظهار اضطراب بمبار بعد از موافقت آب و هوای احمد آباد نمود خلاف مرضی بظهور آمد و فرمان در جواب بدین مضمون صادر شد که ماهم در ایام انحراف مزاج اعلای حضرت عرضه داشت بهمین مضمون بحضور ارمال داشته بودیم در جواب ما فرمان رسید که هوای همه جا با نمان سازگار است مگر هوای نفس اماره بعده که محمد اعظم شاه مکرر معروض داشت صوبه مالوا دار مقرر فرمودند پادشاه زاده باجین نارسیده باز برای رسیدن خود عرضه داشت نمود طوعا و کرها طلب حضور فرمودند و بطریق استعجال طی مسافت راه دوزنموده اواخر ماه مذکور بحضور رسیده شرف اندوز ملازمت گردید -

صوبه احمد آباد از تغیر پادشاه زاده محمد اعظم شاه بمحمد ابراهیم خان که در صوبه بنگال بود مقرر فرمودند و نظر بر بعد مسافت راه بشاه زاده بیدار بخت پسر ارشد پادشاه زاده محمد اعظم شاه که در برهانپور بود حکم صادر شد که تا رسیدن محمد ابراهیم خان با احمد آباد خود را رسانده از بند و بست آنجا خبر دار باشد و فرمان صوبه داری برهانپور به نجات خان ضمیمه قلعه داری و فوجداری قلعه ملهپور و سرکار بگلانا صادر نمودند - و صوبه مالوا بخان عالم پسر خان زمان حیدر آبادی مقرر فرمودند .

درین ایام سوانح غریب از نوشته اخبار نویسان دار الخلافت
 بعرض رسید که همان مضمون را مکرر اوراق بعد مدت از زبانی
 میر عبد الله نام که دران ایام نوکر محمد یار خان قلعه دار
 شاه جهاج آباد بود مفصل مجموع نمود چون خالی از غرائب
 نیست چند طوری از آن می نگارم مگر خان پسر شیخ میرخوانی
 که دران روزها ترک منصب نموده منزوی بود از آنکه بتلاش
 کیمه یا شهرت تمام داشت روزی بخانه او درویشی با عصاره ای
 مشایخانه آمده باظهار کمال استعداد و استغنان شمت و تا متفرق
 شدن مردم زبان به بجه کلمه و کلام نکشود بعده که مجلس خلوت شد
 و صاحب خانه استفسار اسم و احوال بمیان آورد فقیر در جواب
 گفت که می از معتقدان و فدویان جناب حضرت غوث الاعظم
 قدس سره ام و در عالم ربنا بعلوم علم کامیا میسر گشته ام و مامورم
 برین که تا ازان جناب اشارت و اذن حاصل نکم نزد هیچ احدی
 زبان باظهار این راز نکشیم درین روزها ماذون گشته ام که در خدمت
 شما رحیده تعلیم این علم شریف نمایم و بچرب زبانی و سالیسی
 آنقدر افسانه و احسن ترغیب امتحان باظهار بیغرضی و عدم
 احتیاج خود دمید که آتش شوق مکرر خان در آرمودن آن صفت
 بیش از بیش شعله ور گردید و جای خلوت با صفا برای او مقرر
 کرده در همه باب کمر خدمتکاری بهمت و آن فقیر هر تنویر از میل
 نمودن گوشت و روغن و غذای لذیذ اجتناب تمام می نمود تا
 آنکه مکرر محک امتحان بمیان آمد و هر بار چند اهرنی و قدری
 برسید او در جواب گفت که خلل در صنعت این عمل راه یافته

که علاج و اصلاح آن منحصر بر ریختن خون طفل سیاه نام است
مکرم خان از شنیدن این نوای هوش ربا بیدار حیرت فرو رفته
گفت که من چگونه رضا بر ریختن خون طفل معصوم ایدم و
چنین طفل درین حال از کجا بهم رسانم آن مکار عیار گفت
من پسر کافر لواژت در نظر دارم که بمبلغ قابل بدست آرم
و درین باب چندان ابرام و سماعت نمود که صاحبخانه بیژن
طمع راضی گشته چند اشرافی بدست آن شعبده ساز داد و او آن
اشرافی را نگرفته قدری زر مرغ و سفید از جیب خود برآورده نمود
که رفته در فرصت چهار پنج گوی طفل خردسال آورده
بر سر دیگ مذبح ساخت همی که چند قطره خون بران
آتش چکید صدای دیگ فرو داشت و طفل مذبح را عذالت
زیر خس و خاشاک پنهان ساخت و دوسه ساعت که بران
گذشت قریب پهر شب مانده مردم کوتوال با صدای بوق درویشی
مشعل بر سر دروازه آمده هنگامه زد و درو طالب آن فقیر که طفل
بیچاره را دزدیده بدغل آورده مادر و پدر او فاش دارند فقیر را
حواله نمایند بلند گردید مکرم خان از شنیدن آن شور و غوغا
هوش باخته سراسیمه و مضطرب شده شروع بتملق و راضی
ساختن مردم کوتوال بقبول صد دو صد رپیبه از ملاحظه بدنامی
تا هزار و دو هزار رسانده پیغام به میان آورد و فقیر باظهار آنکه مرا حواله
آنها نمایند و یک دام ندهید بتسلیم صاحب خانه می پرداخت
و هر لحظه بر سماعت پواج می افزود تا آنکه آن نیرنگ ساز
شعبده باز از منج مکرم خان باز نیامده بزور و چرب زبانی تمام

خود را بطرون درالداخت و گفت اینک حاضرم کجا میبیرید
 طلای غیر مسکوک را در کوره آتش افداخته از راه تلبیس و جعل
 مضاف در نظر او جاوه داده هر روز بر ترغیب او انصون تازه دمیده
 آتش رغبت، اورا تیز مینمود و کار عیاری بجائی رساند که تحقیق
 صاحب خانه شد که این درویش بدغرض درین فن کمال عیار
 است و درین مابین هر چند بد و تواضع به نص تحف و تکلیف تغیر
 لباس می نمود او بلباس بی طمع الی التماس آورد می نمود - و در
 هر یک دو روز باظهار رشادت و اثبات کمالات خرد صنعت چند که
 عقل درغور آن حیران بود بجلوه ظهور می آورد و بر اعتقاد مکرم خان
 یکی بدیه می افزود و هرگاه برای اصل تعلیم این علم ذکر در میان
 می آمد وعده می نمود که وقت رخصت چند من طلا که هم
 فال و هم تماشا باشد ساخته داده کلید تعلیم آن حواله نموده بقصد
 سیاحی طرف بغداد مرخص خواهم گردید تا آنکه ایام موعود بآخر
 رسید و فرمود که دیگی که ازان کلان تر نباشد حاضر سازند و آنقدر اشرفی
 و طلا طلب نمود که هموزن آن پل سیاه و پارچه مس دران ظرف
 جاشود مع دیگر مصالح که در مصلحت وقت دران دیگ
 گنجد باشاره چشم و زبان آن شعبده باز موجود گردید و موافق رویه
 عیار بدشکان ذوق نفوس بحضور صاحب مال دران ظرف مالمال
 بالای هم چیده سر او را بکل حکمت گرنده کوال کنده زغال بسیار
 مع دیگ در انجا مدفون ساخته نزدیک بوقت مغرب آتش
 برادرخت برده که دانه از اول شب گذشت صدای غریب
 و آواز مهیب ازان دیگ بلند گردید و آن محیل غدار باظهار

سراسیمگی دست احساس برهم مالید مکرم خان مجبب اضطرار
 هر جا که خواهید بود جواب خواهم داد بلکه ضرور گردید که
 دمت آن لعبت باز گرفته حواله مردم کوتوال نمودند و بیادها
 حضور مردم مکرم خان دستانهای فقیر را بسته با خود گرفته
 بردند - مکرم خان نزدیک بصری مردم را برای تحقیق احوال که
 بر هر فقیر چه گذشت فرستاد کسان رفته هر چند پی تحقیق احوال
 فقیر هر تزییر پرداختند اصلا نشان مقوله شب و آمدن مردم
 محس بر در خانه نیافتند تا بیدردن فقیر چه رسد چند آنکه
 جمت و جوی هنگامه در شینه از مردم کوتوال و از خارج نمودند
 بالکل اثر ازان نیامدند و نام و نشان فقیر معلوم نگردید که چه شد
 و کجا رفت حتی از مردم محله خود که بر دروازه و دران کرچه
 بودند استفسار شنیدن آواز بوق و شور و فساد شب نمودند احدی
 زبان بر اطلاع این مقدمه آشنا نداشت و ازان طفل مذبح که زیر
 خاک و خاشاک گذاشته بود خبر گرفتند نشان او نیز نیافتند -
 و هر ساعت بر حیرت افزود تا آنکه آتش اطراف دیگ را
 خاموش نموده در تفحص اصل و سودمایه پرداختند سواى سنگریزه
 و پل سیاه بجای طلا و اشرافی بنظر نیامد و قصه سر بسته با وجود
 احتیاط اخفا بر ما افتاد و خیر بمحمد یار خان رسید و همان مبر
 عیدالله لوکر خود را که نزد مسود لوراق نقل نموده نزد مکرم خان
 برای تحقیق ماجرا و حقیقت کار فرستاد مکرم خان گفت آری
 حیار عیار پدیده آمده صنعت چند نمود و مبلغی که در قسمت
 او بود در وزن و انعام تماشایی که دادم باو بخشیدم برد •

باز بتعزیر - و انج حضور و ذکر - غر آخرت حضرت خلد مکان
می پردازد - بعد رسیدن محمد اعظم شاه بحضور لژانکه از راه
غزور شجاعت و تهوری و گردآوری لشکر و خزانه جزوی که
در احمدآباد فراهم آورده بود و چشم بر خزانة و فوج رکاب داشت
و وجودی بر برادر کان نمی گذاشت بلکه در همه باب خود را
بزرگ می پنداشت و پادشاه زاده محمد کام بخش را از عدم
بعرصه وجود نیامده می انگاشت نظر بر انحراف مزاج پدر
بزرگوار ده اکثر طبع بحال نبود اول بدین فکر افتاد که شاه زاده
محمد عظیم را که در عظام آباد عرف بهار پند مدت صوبه دار
بالا انتقال بوده بفراهم آوردن خزانة بسیار شهرت یافته از انجا
بیجا نموده طالب حضور نماید و از طرف او کلمات وقوعی
و غیر وقوعی خاطر نشان پادشاه کرده بسماجت تمام مصلحت
طالب حضور دان و ندانست که بحکم آیه کریمه وَلَا یَحِیْقُ
الْمُکْرَ السَّیِّءُ الْأَبَیَّاهِ حرکت شاه زاده محمد عظیم بلای عظیم جان
او خواهد گردید و گرز برادر و فرمان طالب پنهم برای شاه زاده
محمد عظم صادر گردید و محمد عظیم بعد ورود حکم احرام و هدیدن
بخدمت جد عالی قدر بعت - و خبر واقعه پادشاه زاده محمد اکبر
در حوالی توابع گرم سیر خراسان که از یک حال شهرت یافته بود
و در عالم احتیاط برای صدق و کذب این خبر نوشنجات بنام حکام
ملتان و اطراف ملک سرحدی نوشته بودند دینولا از زبانی
محمد اعظم شاه بنبوت پیوست •

ذکر مواعین سال پنجاه و یک از جلوس مشتمل بر و ائمه
 ناگزیر خاد مکان طاب لثراه مطابق هذمه هزار و صد و هجده هجری
 محمد اعظم شاه بعد رسیدن حضور از آنکه غرور شجاعت و
 گردآوری لشکر و سپاه کارزار دیده که علاوه آن جمده الملک اسد
 خان را با جمعی دیگر امرای صاحب مدار حضور با خود رام ساخته
 بود برای پرخاش با پادشاه زاده کام بخش بهانه می جست - باز
 مزاج پادشاه باره بحال آمد اگرچه چند روز دیوان و عدالت
 بلاانجام نمودند اما اثر ضعف و علامت فقر آخرت از چهره حال
 پادشاه پیدا و هویدا بود - چون درین مابین از طرف پادشاه زاده
 محمد اعظم شاه نسبت به پادشاه زاده محمد کام بخش که حافظ کلام الله
 و از علم عقلی و نقلی بهره تمام داشت روز بروز اثر بی اعتدالی
 و حرکت های بیجا وقت قابو ظاهر می گردید از آنکه پادشاه را
 رعایت خاطر او بدستوری که پدران را نسبت به نرسد خرد
 صحبت زیاده می باشد منظور نظر و مرکوز خاطر بود - سلطان حسن
 عرف میر ملنگ را که آثار شجاعت و تدبیرت بر چهره حال او
 ظاهر بود مخاطب به حسن خان ساخته بخشی کام بخش
 نموده در خدمت پادشاه زاده سپرده در خبرداری او تاکید فرمودند -
 حسن خان از راه حسن عقیدت و کار طلبی نظر بر تقاضای
 وقت هرگاه پادشاه زاده محمد کام بخش بدربار می آمد
 با جمعی از مردم خاص که سوی نوکران رفیق خود ساخته بود
 مسلح و مکمل رفقت می نمود و چند روز و شب کمر بسته احتیاط
 تمام در نگاه بانی پادشاه زاده می کشید - پادشاه زاده محمد اعظم

شاہ اطلاع یافتہ مکرر شکوہ این معنی بخدمت پادشاہ نمود
 جواب حاصل نہد تا آنکہ رقعہ بخدمت نواب زیب النہا
 بیگم ہمشیرہ اعیانی خود مشتمل برگلہ بی ادبی حسن خان
 کہ پا از دائرہ حد مراتب خود بیرون گذاشتہ نوشت و دران درج
 نمود کہ اگرچہ مقابل شوخی او تادیب آن بی ادب کاری نیست
 اما ادب حضرت مانع است آن رقعہ کہ بحضرت خلک مکن رسید
 بعد مطالعہ برہمان جواب بدستخط خاص نوشتند کہ وجہ
 حسن خان معلوم کہ از طرف او این ہمہ مغلوب وسواس و ہراس
 گردد ما محمد کام بخش را جانی مرخص می نماییم - اگرچہ
 محمد اعظم شاہ از مضمون طعن آمیز جواب برخود پیچید اما
 بجز صبر چارہ کار ندانست و جدا شدن برادر خود را غنیمت
 دانست - از آنکہ پادشاہ عاتقہ بین مزاج خود را خالی از
 مادہ خلل نیافتند و گرمی بازار فساد پادشاہ زادہ را روز بروز
 زیادہ مشاہدہ می نمودند ماندن ہر دو شیر زنجیر گسیختہ بعد
 ارتحال خود در لشکر مادہ خلل و فساد عظیم در بارہ خلق اللہ
 دانستند و رعایت خاطر محمد کام بخش نیز ضرور بود ابتداء
 پادشاہ زادہ کام بخش را با ہمہ اسباب سلطنت و اکرام و
 احترام تمام بصوبہ بلچاپور مرخص فرمودند و حکم نمودند کہ از
 حضور نوبت نواختہ روانہ شود از مشاہدہ آن محمد اعظم شاہ چون
 مار زہردار پیچ و تاب خورد اما طاقت دم زدن نداشت - و در
 همان دوسہ روز محمد اعظم شاہ را نیز بتعلقہ صوبہ مالوا بتعین سزاوار
 شدید رخصت نمودند - بعد روانہ نمودن ہر دو پادشاہ زادہ آزار

پادشاه زیاده روز بشدت گذاشت و تمپ بشدت گرفت و سه چهار روز دیگر باوجود اشتداد مرض از راه کمال تقوی نماز پنج وقت بجماعت نمودند - درین حالت حمیدالدین خان بقجوز منجهان برای برآوردن نیل و یک دانگ الماس بیش قیمت بطریق تصدق عرض نمود برای دستخط نمودند که نیل تصدق برآوردن طریقۀ هئود و اخترپرستان است چهار هزار روپیه نزد قاضی القضاات بفرستند که بمستحقان رسانند و بر همان عرضی دستخط نمودند که این خاکسار را زود بمنزل اول رسانده بخاک سپارند و بزینت تابوت نپردازند - گویند و صیت نامه برای تقسیم ملک بنام فرزندان نوشته حواله حمیدالدین خان نمودند •

روز جمعه که بیست و هشتم ذی القعدة سنه پنجاه و یک جلوس مطابق سنه هزار و صد و هشتصد هجری میزد هم اسفندار ماه الهی بعد ادا نماز صبح هروح بذكر كلمه توحید نموده قریب پامی روز برآمده ازین دار فلما بروفۀ جنان شتافت - نوک سال و چند ماه مرهله عمر بهایان رساند و پنجاه سال و دو نیم ماه علم ملظنت برانراشت •

• بیت •
اگر صد سال مانی در یکی روز • ببايد رفت زين کاخ دل افروز
و ما بدن مزار حضرت شیع برهان الدین و دیگر بزرگان دین و
و شاه زر بخش متصل دولت آباد مدفون ساختند و چند
دیه سیر حاصل از پرگنات نواح خجسته بذباب منجمله سرکار
دولت آباد جدا ساخته به پرگنه خلک آباد موسوم نموده برای
خرچ مزار آن خلک آرامگاه مقرر گردانیدند •

در اول تیمور بلکه در پادشاهان ملغ دهلی بحسب ظاهر
 پنان پادشاه که در عبادت و ریاضت و عدالت گمتری ممتاز باشد
 عد از سکندر پادشاه لودی که از صفات حمیده او در جلد اول
 و محل بگزارش آمده کمتر پادشاه دیگر سریر آرای
 هندوستان گردیده و در شجاعت و بردباری و رای صائب بی نظیر
 بودند اما از آنکه نظر بر پاس رعایت شرع حباست را کار نمی
 رموندند - و بند و بست ملک بی سیاحت صورت نمی گیرد و میان
 مرا بحسب هم چشمی نفاق بهم رسیده بود هر تدبیر و منصوبه که
 کار می بردند کمتر پیش می رفت و هر مهمی که می نمودند بطول
 می کشید و بآخر نمی رسد - باوجود طی نمودن نود سال از مرحله
 عمر در حواس خمسۀ ایشان تفاوت راه نیافته مگر پاره در سامعه که
 نهم بدیگری معلوم نمی شد - و شب اکثر در بیداری و عبادت بسر
 می بردند و از اکثر لذات که لازم ملزوم بشریت است گذشته بودند •
 روزی ضعیفه از تعدی فوجدار ظالمی فریاد بحضور آورد حکم
 ناکید مسترد ساختن زر مفضوبه باو دادند باز برگشته آمد که
 فوجدار آن زر را واپس نداد و زیاده از سابق بر من تعدی نمود
 فرمودند که فوجدار را تغیر نمایند بعد آن ستم رسیده بنزد دیگر همان
 فریاد آورد که فوجدار حال گرفتن آن زر را دستور العمل حاکم سابق
 قرار داده از من از ظلم و تعدی گرفته چنانچه باز مکرر این فریاد
 آورد در جواب فرمودند که دعا کن خدا پادشاه دیگر فرستد اما
 حکم سیاحت یلک دو فوجدار ظالم هرگز فرمودند چنانچه تمام
 ابواب ممنوعه را از عدم ملاحظه سیاحت حکام و فوجداران پرگنات

می گرفتند و گرز برداران رفته برای خود زر و برزی نمود چهلکا گرفته برگشته می آمدند •

اگرچه اکثر اولیا و پیران دین و بزرگان روی زمین که در بیهست و یلک صوبه قلمرو حضرت خلد مکل بودند بر احوال ایشان اطلاع یافتن معلوم که بذکر تعداد آنها پردازد اما بر اسم بعضی بزرگان راه حق که اطلاع دارم مجمعی و از بسیار کمی بزبان قلم میدهد •
حقائق و معارف آگاه شیخ محمد وارث که مجموعه فضل و کمالات صوری و معنوی بوده در عالم انزوا بکسب ریاضت کوشیده منظور دیگر نظر یافته‌ای الهی گردیده بودند چندان خرق عادت ازان پیرو راه دین بظهور می آمد که مردم ایشان را بعلم دعوت زبان زد ساخته بودند و مکرر پادشاه بدیدن ایشان تشریف آوردند و در بر آوردن کار خلق سعی وافر از ایشان بعمل می آمد •

دیگر شیخ بایزید که اصل ایشان قوم افغان بوده در ریاضت و نفس کشی خویش و بارگشی محتاجان دلربیش چنان طبل شهرت آن داصل الحقی گوش عالمی را پر آوازه ساخته بود که اکثری از مسلمین و هند و مسلمانان هر قوم ایشان را مرجع خود ساخته بودند و اکثر اوقات ایشان صرف بر برآوردن کار محتاجان و د مانندگان میگرددند و سر پرهذه بذکر الله هو مشغول بوده دمی بی یاد الهی نمی بودند - بعده که سیدی یحیی کوتوال شاه جهان آباد گردید مردم نوکر می نمود جمعی نزد شیخ آمده التماس سفارش نوکری خود نزد کوتوال نمودند شیخ آنها را همراه گرفته نزد کوتوال برده سفارش نوکری آنها نمود - سیدی یحیی گفت

صاحب مرجع و مرئی عالمی اند و من مع عیب دارم اولاً غلام
 جامع زده و دوم قوم حبشی که درشت روی و درشت گوی بدترین
 انسانند - سوم کوتوال که کسب و کار او به بیرونی است الحال
 که تشریف آورده برای این جماعه می فرمایند بجان منت داشته
 قبول دارم اما بار دیگر که تصدیع کشند قبول نخواهم نمود - شیخ
 گفت اگر باز آمده باعث تصدیع گردم - سر مرا تراشیده برغر - وار
 نموده تشهیر نمایند - میدی یحیی جمعی را که شیخ برده بودند چهره
 فرشته صحیح نمود بعد دو سه روز دیگر باز سه چهار نفر آمده
 بخدمت شیخ از روی - حاجت بجد شدند که ما را هم برده نوکر نمایند
 هر چند شیخ عذر خواستند صاحب غرضان ابرام نمودند - شیخ حجام
 و خری همراه گرفته نزد سیدی رفتی گفت چون شرط کرده بودم
 که اگر باز تصدیع دهم سر مرا تراشیده تشهیر نمایند و این خرو
 حجام همراه آورده ام الحال سزا که بابت داد قبول دارم اما این چند نفر
 را نوکر باید نمود - میدی یحیی شایده تبسم کذا فرموده شیخ را
 قبول نمود - روزی در مسجد جامع حضرت خلد مکان را مخاطب
 ساخته بطریق وعظ گفتند که هرگاه مید کونین رسول الذلیل صلی الله
 علیه و آله وسلم دختر خود را کدخدا نموده باشد تو که پادشاه دیندار
 باشی دختر هارا چرا کدخدا نمی نمائی - دیگر اوصاف حمیده
 ایشان زیاده از آنست که بتعداد آید •

بعده سید حسن رسول نما که مجموعه فضل و کمال و از
 مستعدان روزگار و اصل باله بود خصوص در علم تفسیر و
 حدیث و عبادت و ریاضت فادرة العصر بوده بحسب ظاهر

سنه ۱۱۱۸ (۵۵۳) بمالگیر پادشاه

با اهل دول که در خدمت آن سید از روی ارادت و عقیدت بجموع می آوردند بدستور فقرای ملامتی در کلمه و کلام که از سر مردم نفرت گیرند ملوک می نمود و از ملاقات دنیا پرهیزان خود را می کشید و هر که بخدمت ایشان رفته اظهار ارادت و سرید گردیدن می نمود حرفهای درشت و خلاف رویه روزگار باو می گفتند اما از رویان ثقه مسموم شده که بعضی خادمان صادق العقیدت را و سعادت حاضر نمودن در مجلس حضرت سرور کائنات مقتدر ساخته بودند و اکثر محتاجان از توجه باطنی ایشان بمراد دل می رسیدند و دیگر حضرت شیخ برهان قدس هم از سریدان خاص حضرت شیخ عیسی طاب ثوابه که از مشاهیر برهانپور بودند مدت در خدمت ایشان بازاده تمام بسر برده کلوخ استنجا برای ایشان می آوردند و تا مقدور در مجلس سرور و سماع حاضر می بودند و تغیر تمام در حال ایشان بهم می رسید تا آنکه از مشاهیر بزرگان دین گردیدند - آنچه از حسن صفات آن بزرگوار حق نویسد کم است - با کافه انام خاص و عام چنان ملوک و مشربات را کار می فرمودند که از قوم همه ملل ارادت تمام در خدمت ایشان داشتند - و از خرق عادت ایشان چندان مشاهده نموده بودند که زبان زد خاص و عام گردیده بودند - در ایامی که حضرت خلد مکان بقصد مقابله دارا شکوه می رفتند خواستند که بدین ایشان بروند چون با لاطین ملاقات نمودن خلاف مرضی ایشان می دانستند پادشاه بدون اطلاع شیخ وقت شب میان جمع گذیر مردم دیگر بتغیو وضع رفته نشستند شیخ آدم تازه دیده اسم پرسیدند گفتند اورنگ زایب

دیگر شیخ هیچ نفرمودند و تبرک هم عطا نه نمودند و روز دوم که باز بخدمت شیخ رفتند شیخ برهان فرمودند اگر این مکان ابشان را خوش آمده ما را بفرمایند که برای فقرا تکیه دیگر اختیار نمایم بعده حضرت عالمگیر بمالالو (۲۳) نام که در خدمت شیخ شب و روز برای آب وضو حاضر می بود و خاطر او را بسیار می خواستند رجوع آورده باستصواب شیخ نظام مانون بدین شرط گردیدند که وقت برآمدن برای نماز بدر خانقاه حاضر شوند و چنان استاده فائده رخصت حاصل نمایند - بعده حضرت خلد مکان شیخ نظام و شیخ میر و میر میران را همراه گرفته وقت برآمدن شیخ برای نماز حاضر شدند شیخ همانجا استاده از پادشاه احوال برمی نمودند حضرت خلد مکان شروع بشکوه عدم احتیاط مقدمات شرعی دارا شکوه وارادت خود در ادای احکام دین نبوی و رعیت پروری نموده درخواست فائده امداد و توجه باطنی نمودند - از زبان حق بیان شیخ برآمد که از فائده مانقیران کم اعتبار چه میشود شما که پادشاهید به نیت خیر و عدالت و رعیت پروری فائده بخوانید ماهم دست بفائده بر میداریم شیخ نظام آهسته گفت که پادشاهی مبارک باد - والد محرز اوراق که بتجویز منصب شاه عالم باراده حضور برای رخصت و التماس فائده بخدمت شیخ رفته عرض مطلب و التماس فائده نمود فرمودند در رفتن اختیار دارید اما قبل از رسیدن حضور کامیاب مطلب خواهید گردید و چنان بظهور آمد -

چرا که ابتداء بعد عرض منصب درجه پذیرائی نیافته بود که باعث روانه شدن والد همان بود اما زین العابدین خان بانی خجسته بنیاد ادرنگ آباد که خالوی والد میشد درین ماده مصطفی خان نوشته بود بعده که بدست آویز آن بار دیگر بعرض رسید غائبانه درجه پذیرائی یافته بود - جمعی از مریدان خاص شیخ که شب و روز در خانقاه حاضر می بودند از کمال عقیدت و فغانی الشیخ گشته در عالم بخود می مگر شیخ را بخدا منسوب و مخاطب ساختند شیخ هر چند بنصیحت و توبه نمودن ازین کلمات پرداختن نایده داد آخر شیخ چند نفر را مقید ساخته در خانقاه خود نگاهداشته بمروزی ایام از ان اعتقاد فاسد باز آورده توبه داده بحال آوردند اما جمعی از مریدان که اصلاح پذیر نبودند نزد قاضی فرستاده پیغام نمودند که تا مقدور در بحال آمدن آن جماعه کوشند والا احکام شرع بر آنها جاری سازند چنانچه قاضی چند روز آنها را محبوس ساخته در توبه دادن آنها سعی نمود نایده نه بخشید تا آنکه بر قتل آنها حکم فرمود - دیگر از صفات آن واصل بالله آنچه بزبان قلم دهد تحصیل حاصل است - در سلب بدعت و در جلوس خلعت مکن آن برگزیده حق لبیک حق را اجابت نمودند روزیکه جماعه آن بزرگ را برداشته می بردند محرر اوراق هم از جمله چندین هزار آدم در بای جنازه میرفت هر چند که بدیده تامل نظر می انداخت اصلا مرئی نمی شد که جنازه بر سر انگشتان مردم میروید یا بر هوا میروید •

و دیگر حقائق و معارف آگاه شیخ عبد اللطیف که در محله دولتمندان گذار دریای پتئی دار المروور برهانپور سکونی داشتند

و ہم عصر حضرت شیخ برہان بودند خالد مکان را در خدمت ایشان ارادت و حسن عقیدت تمام بود هیچ ماه و هفته نبود کہ فرمان لطف آمیز بدستخط خاص بنام ایشان صادر نشود و بمرتبتہ در پاس اطاعت شرع محمدی موافق رویہ متکلمین می کوشیدند کہ از شنیدن سماع و صدای انواع ساز نہایت نفرت داشتند و در جوار خانہ ایشان احدی را جرأت نبود کہ آواز سرود بلند نماید بلکہ سواری گنبدائی شاہ و گدا کہ از در خانقاہ ایشان می گذشت بدون آنکہ آواز نقارہ و آرایش نامذروع همراه نباشد نمی توانست گذشت - و احدی را مرید نمی نمودند بلکہ در اوائل حضرت شیخ برہان را بلفظ بدعتی یاد می نمودند اما شیخ برہان دربارہ شیخ عبداللطیف مکرر می فرمودند کہ ما را شکر باید نمود کہ با چنان متشرع حق پرست ہم عصر واقع شدہ ایم - گویند در اواخر عمر حضرت شیخ عبدالمطیف را نیز باشیخ برہان اعتقاد بہم رسیده بود •

دیگر حضرت میر نصیر الدین ہروی طاب مرقده از سادات عالی نسب بحلیہ صلاح و تقوی و ریاضت چنان موصوف بود کہ ہرچہ از وصف آن برگزیدہ زمان بزبان خامہ صدق بیان جاری گردد بجاست - از ہردو پا و دست چپ از ابتدای جوانی معذور بودند از یک دست کتابت کلام اللہ و تفسیر و دیگر کتب سلوک نمودہ وجہ مدّاش خود بہم میرساندند و مائیم الدھر بودہ بعد انظار و ادای نماز عشا دو سہ ساعت نجومی خواب نمودہ باز قبل از از دوپہر بیدار گشتہ بعد ادای نماز تہجد بتلاوت کلام اللہ تا رسیدن

وقت نماز صبح مشغول میبودند و در تلاوت چاندان وقت می نمودند که اکثر جوی آب از چشمه چشم ایشان جاری بود - و از رجه همان کتابت چنان زیست و گذران می نمودند که عقل از مشاهده آن عاجز بود - و اگر کسی بطریق اظهار ارادت نذر و نیاز میبرد قبول نمی نمودند مگر کسی که از راه اخلاص باطنی و صحبت ته دلی سوغات و هدیه می آورد قبول می نمودند اما تا که در چند سه چند آن بهر وجه داو عائد نسازند بار احسان او برخود هموار نمی نمودند - و سوال کمتر کسی را رد می نمودند و نظر بر مداخل و مخارج ایشان اکثر مردم را تحیر روی میداد - و از ملاقات اهل دین و حکام نفرت تمام می داشتند - مگر اتفاق افتاده که ناظم شهر بدیدن ایشان رفته و با او بزبان ناخوشی و قبول نمودن نذر پیش آمده و بنصائح تلخ پرداخته مرخص می فرمودند چنانچه روزی منور خان صوبه داو بخدمت ایشان رفته بود او را مخاطب نموده فرمودند که نمی دانم سواي آنکه فیل سواری شما و لشکر شما راه تردد مردم نا مراد را بسته فقیر را شریک نفرین ظلم خود می نمایند مطلب دیگر از تصدیع کشیدن خود و تصدیع دادن دیگران چیست او در جواب گفت از راه توجه باطنی ما را طرف خود کشند سید در جواب فرمودند که از بس از من عامی عصیان و نافرمانی در درگاه الهی واقع شده که هر دو پای و دست مرا معیوب ساخته شما هم نظر بر افعال و کردار خود که در حکم رانی با خلق الله می نمایند امیدوار مکافات آن باشید - مچمل از اعتغاف و قناعت آن بر گزیده اخلاق می نگارد که چون عنایت الله بخان بآن سبب ارادت

غائبانه بهم رسانده بود بعرض پادشاه رسانده حسب الحکم بقام
خواجه ادهم صدر بهانپور بدین مضمون فرمندان که چون حقیقت
صلاح و تقوی و استحقاق سیادت و فضیلت پناه حقائق و معارف
آگاه سید نصیر الدین بعرض اقدس رسیده حکم والا شرف نفاذ
یافته که آن سیادت پناه بجناب آن سید والا قدر رفته بر حقیقت
گذران و استحقاق او رسیده در ماهه با یومی نقد تجویز کرده
معروض دارد که مطابق آن فرمان و سند دیوانی از حضور عطا شود
بعده که خواجه ادهم آن حسب الحکم را نزد آن سید برده نمود آن
بزرگ والا مقام بمطالعہ در آورده بدست صدر داد صدر گفت
هرچه حضرت فرماید و هر دین که نزدیک شهر خوش نمایند یا
نقد تجویز نموده بحضور معروض دارد سید برحق در جواب صدر
گفت نمیدانم این حکم بمن چرا نمودید و ازین چه استفسار می
نمایید صدر گفت چون بقام شما حکم رسیده بخدمت شما
آوردن و استفسار نمودن ضرور دانست آن واصل بالله گفت باین
غضب و گمان هم ادهم دیگری شاید نزد من آوردید اما درین
حکم چهار صفت نوشته اند از انجمله سیادت را انکار نمی توان نمود
و دعوی هم ندارم اما از صلاح و استحقاق و فضیلت که نوشته اند
تحقیق من است که هیچ کدام در من نیست صدر ازین جواب
بیدماغ شده گفت ظاهراً مایه توکل دارند سید در جواب فرمودند
آری شخصی که تو محتاج اوئی لک و کرور مثل او محتاج آنند
او کلید دار رزق منست - چون محرر اوراق را بخدمت آن سید ارادت
خاص بود چندین خرق عادت ازان بزرگ عالی نسب که در آغاز

عصفوان جوانی از نوکران معذیر خان زمان و روشناس حضرت خلد مکان بود ترک علائق دندوی نموده منزوی گشته بودند مشاهده نموده که اگر بنحیر آن پردازد بطول کلام منجر میگردد - در سالی که خلد منزل بجدگ کام بخش رفته بودند بر شش ماه از ایام وصال خود آگاهی داده بودند •

سید سعد الله نواسه شیخ پیر محمد سلونی که از متوطنان و مدرسان مشهور دیار شرقی بود سی و پنج سال نژاد و مادری خود درس خوانده از جمیع علوم عقایی و نقلی و رباعی و سلوک فارغ التحصیل گشته بود بعد بزیارت بیت الله رفته در آن مکان متبرک دوازده سال بشفل درس و تحصیل علم کتب متداوله گذرانده یازده حج نموده در کسب فقیری و علم سلوک و ریاضت چنان ممتاز گردیده بود که شریف مکه متبرکه باعزاز و اکرام او سلوک می نمود - و بسیار بکار مردم عرب و عجم و هند که از اطراف حج می آمدند میکوشید - و هرگاه از طرف شریف سخنی بمردم میرید سید پیغام می نمود بسیار مؤثر میگردد و بآبروی تمام درانجا بسر میبرد - در یک دو مقدمه که از سید بمیان آمد و شریف گفته او را نشنید آزرده شده از مکه برآمد بعد که در بندر سورت رسید همانجا منزوی گردید - بعد از آنکه از روی نوشته اخبار نویسان و از خارج حقیقت آن میدید بعرض حضرت خلد مکان رسید دو دینه بجمع مبلغ هفت هشت هزار روپیه برای مدد معاش میداد و حویلی از منازل نزول برای بودن متعلقان خانقاه آن ذوالاحترام مقرر فرمودند و باعزاز تمام در بند سورت بسر میبرد

و با قوم همه ملل چنان - لوک و زیست می نمودند که همه پیشوای خود میدانستند حتی که کفار در خدمت او ارادت خاص بهمرسانده بودند . و در برآوردن کار مردم از نزد حکام و نوشتن بخدمت پادشاه تا مقدور سعی می نمود حضرت خلد مکان را بخدمت آن حید اخلاص تمام بهرچیده بود چنانچه اکثر خط اخلاص میداد بخدمت پادشاه میرسید بخط خاص بدستور فرمان جواب صادر می شد و برای هر مطلبی که در حق کانه آنان می نوشت درجه پذیرائی می یافت اما یکبار که برای بحالی سوانح نگار و حکیم دارالاشفا از نوشته سید ماما بعضی رعید اگرچه بحال نمودند اما فرمودند در جواب حسب الحکم بنویسند که شمارا که فقیر و فاضل و پرهیزگار از علائق روزگار باشید بجز سفارش فقرا و علما با سفارش جمعی که ظالم پیشه اند چه نسبت اگر بگویند که در کار ما متدینند اند و خائن نیستند دربنکه در قبول خدمات ما بنفس خویش ظلم می نمایند و باین کسب و کارتی میدهند و از آنها در ماده مردم دیگر ضرر جانی و مالی عائد می گردد هیچ شک نیست و اعانت ظالم اگر چه بتراشیدن قلم باشد مانع فرموده اند از آن روز پادشاه نوشتن جواب مید بخط خاص کم نمودند اما سید نوشتن سفارش را ترک نمود - چون دیگر مکرر بخدمت پادشاه در باب نرض دانستن نسبت ائمه اثنا عشر از روی مبالغه می نوشتند حضرت خلد مکان بفضای حضور رجوع آورده فرمودند که سید مکرر درین ماده می نویسد نمیدانم مطلب او چیست و شما درین باب چه میگویید فضلا گفتند راست مینویسد اما نزدیک اهل سنت و جماعت لفظ امام منحصر بر دوازده امام

نهایمه - ازانکه یکتا دو فاضل بگذر سورت را نظر بر مشربیت و سلوکی که سید با جمیع هند و مسلمین و در بعضی اعتقاد هونیو، سوی مزاج بمیان آمده بود روزی سید در جواب هندوئی که هر رای نام او و پیشکار مستقل و متصدی بگذر سورت بود بخدمت سید عقیدت تمام داشت بجای القاب او نوشتند *

• بیت •

بنام آنکه او زامی ندارد • بهر نامش که خوانی مربر آرد
مضمون آن که بگوش فضا رسید بر سید اعتراض این معنی نمودند
که بجای القاب کافر مضمون این بیت منافی پاس شریعت است
سید در جواب فرمودند که ما بدون ذات پاک واجب الوجود همه
ممکن الوجود را معدوم الوجود میدانیم *

و میر مرتضی واعظ حاکم ملتان که بحلیه کمال صلاح آراسته
بود و موافق عقائد متکلمین بمرتبه پیروی شرع محمدی صلی الله
علیه و آله و سلم می نمود که هر جا مجلس سماع و ساز
بود نمی رفت بلکه در منع آن قاطع و قاطع می گواشید و در محله که
مکفی اختیار می نمود احدی را در جوار آن جرأت نبود که صدای
سرود بلند سازد - و طعام خانه حکام نمی خورد - و جمع کثیر بار
گرویده بودند اما هر که بخدمت او آمده می گفت مرید می
شوم با زجر و ملامت در مانع این کلمه پیش آمده می گفت بگو
آمده ام توبه و استغفار از گناهان گذشته نموده تائب شوم و آینده
توفیق آن یابم که قولا و فعلا مرتکب خلاف شرع نگردم بعد از
می پرسید که اگر حق سبحانه تعالی ترا فرزند عطا فرماید و بن

تو تکلیف رقص و سرود موافق رویه روزگار نماید قبول خواهی کرد
 یانه او در جواب میگفت که هر چه حضرت بفرمایند بعد ازان میگفت
 که فرموده من چه اعتبار دارد بگو هر چه خدا و رسول خدا فرموده
 اطاعت خواهم نمود و باز بار می پر مید که اگر زن تو بتو کادش
 نماید که اگر بشادی فرزند من راضی نیستی در خانه تو نمی مانم
 برضامندی زن خواهی کوشید یا فرموده خدا و رسول خدا بجا
 خواهی آورد بعده که می گفت که حکم خدا را بجا خواهم آورد
 ازین مقوله گفتگوی نموده توبه میداد و تائب می نمود تا آنکه سه چهار
 هزار آدم از شهر ملتان و لاهور گرفته تا دکن باو گرویده بودند
 هر که برای او نذر و نیاز می آورد بعد کمال تحقیق که کسب و
 پیشه او چیست و از وجه حرام بهم نرسانده و از عهده نفقه زن
 و فرزندان بر می آمده باشد میگرفت و از جمله نذری که می آوردند
 پنجم حصه آن بنام خمس بر میداشت و آن را مایه تجارت خود
 ساخته بود - و حکام تا پادشاه که تکلیف صد معاش می نمودند قبول
 نمیکرد - و اکثر صائم و در عبادت حق سبحانه تعالی قائم و شب زنده دار
 و مشغول تلاوت قرآن میبود اما چون در وقت وعظ کلمات درشت
 در مذمت حکام ظاهر و علمای صاحب ریا و جمعی از فقرا که
 مصاحب حکام برای ترقی معاش میکردند و در مزاج گویی
 و جذب قلوب اهل دول می کوشند و حکام را رهنمائی بسوی خلاف
 فرموده خدا و رسول خدا می نمایند و در مجلس آن جماعه سرود
 می شنوند و رقص و سماع بر مقام بزرگان می نمایند میفرمود - و دیگر
 در ذکر جمعی که مرتکب بعضی بدعت های نامشروع خلاف کتاب

که در شب براه و عثوره و عیدین رواج یافته میگردند و در براندختن رواج طعمی که بنام میت بخده حق مستحقین را بخانه یکدیگر می فرستند و طعم و ماکولات که بارواح میت و نذر بزرگان خلاف رویه عربستان و ایران و توران بعد خوراندن مسلمین و مستحقین بر سر سفره فاتحه می خوانند و در هندوستان رواج یافته که بالای آن طعم قبل از صرف آن فاتحه خوانده صرف می نمایند هر چند عمل مشایخ شده اما در کتب متداوله منع آن نوشته اند و در حرام بودن تفباکو بسیار میگویند و کلمات درشت بزیان می آورد لهذا بهر شهری که میرفت و رمظ میگفت حکام و فضلا و مشایخ با او عداوت بهم رسانده در خفت او می کوشیدند چنانچه روز جمعه در مسجد جامع خجسته بنیاد اورنگ آباد قاضی اکرم که آخر قاضی القضاات حضور گردید همه ارباب عدالت را جمع ساخته اعلام طلب میر مرتضی در میان آورد و نزدیک بود که فساد عظیم برپا شود و جمعی که بامیر مرتضی از راه ارادت رفیق بودند خواستند که بهیئت مجموعی بر قاضی هجوم آرند و خفت رسانند میر بزجر و تسلی در منع هجوم آنها کوشیده خود در مجمع مجالس قاضی حاضر گردید قاضی بر سر حرمت تنها که در کدام کتاب و قول کدام میبندد بنظر شما آمده که باین همه مبالغه در حرمت کشیدن آن گفتگو می نمایید سوال کرد میر مرتضی انکار نمود که بدین عبارت من نگفتم و گفتگوی زیاد بمیان آمد و ارباب عدالت طرف قاضی گرفتند بعده قاضی گفت که مسلمان زیاده از شمار الوف با شما جمع شده اند برای مسلمانان دیگر که بنماز می آیند جا تنگی می نماید شما برای

وعظ جایی دیگر اختیار نمایند و کلمه و کلام درشت از طرفین در میان آمد میر در جواب همین گفت که آنچه موافق شرع شریف باشد حضرت خواهند فرمود و من هم تابع شرع - اما بعده در ایامی که حضرت خلد مکان بهم تسخیر قلعات در پونا تشریف داشتند و قاضی اکرم قاضی حضور داده مخاطب باکرم خان گردیده بود میر مرتضی خود را خدمت پادشاه رسانده کتابی که محمدی بحق گو تالیف نموده بود گذراند پادشاه دین پرور دو سه ورق آن مطالعه نموده کتاب را پزانو گذاشته هر دو دست برداشته فرمودند الحمد لله ثم الحمد لله که در عهد ما چنان مردم حق گو هستند - بیادشاه زاده محمد کامبخش فرمودند شما سید را نزد خانۀ خود جا داده آنچه ارشاد نماید بسمع رضا بشنوید و موافق آن عمل نمایید و تکلیف مدد معاش نمودند سید والا قدر از قبول ابا نمود و بعد چند روز دیگر پادشاه فرمودند سید ما می خواهیم که شما خدمت احتساب یکی از شهرها که آب و هوای آنجا بشما موافق باشد بفرماییم سید در جواب عرض نمود که اگر احتساب مردم خاص می فرمایند قبول می نمایم و الا مردم عام اکثر شهرها بمن گرویده اند پادشاه فرمودند معنی خاص و عام نفهمیدیم قاضی اکرم خان که قابوی سخن می جست بعرض رساند که مراد سید از مزار و مقابر بزرگان است که وقت وعظ بالای منبر می فرمایند بر سر قبر هر بزرگی که طنبور و دهل و انواع ساز نواخته می شود و سرود می نمایند استخوان آن بزرگرا برآورده باید سوخت پادشاه فرمودند که ما تا اینجا همراه نیستیم اگرچه سید انکار نمود اما فائده نداد و

آبروئی که مید بخدمت پادشاه بهم رسانده بود بحال نماند میر مرتضی هم ترک رفتن در خدمت پادشاه نمود بدون آنکه رخصت حاصل نماید روانه برهانپور گردید - چون فضلا و حکام و مشایخ همه شهر از راست گوئی مید پمربتبه ناراضی و شاکی بودند که برای خفت او رخنه می جستند و آخر یک روز بر سر منبر که در خدمت خورگن محکرات آید و حدیث می خواند در باب دوستی بنگ حدیث تهدید آمیز خواند یکی از فضلاء کشمیری مدعی شده بخفت تمام پیش آمده گفت که بنگ در وقت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم کجا بود بعد از پانصد سال دیگر بهم رسید توکه حدیث وضعی می خوانی ترا تعزیر باید نمود ازین مقوله مکرر خفت بسید رسید و کار بجای ماندند که از سختی جوانان عشرت دوست و فضلاء دنیاپرست میر مرتضی از مسجد بخانه خود رفته بر نیامد و در همان ایام اجل موعود او رسید و بقبر مشهور خود را مسموم ساخت *

ذکر مکه و خطبه نمودن محمد اعظم شاه و بمراد دل نرسیدن او و کامیاب شدن شاه عالم بادشاه که بواسطه دوازدهم بصاحب قران امیر تیمور گورکان میرسد

محمد اعظم شاه بصوبه داری مالوا از پادشاه رخصت حاصل
نموده بیست گروهی از لشکر رسیده بود وقت شام خبر واقعه خلده مکان
بار رسید همان روز حواری فرموده بهیر و کارخانجات را همانجا گذاشته
با امرای خاص و جمعی که توانستند زفاقت او نمود بطریق ایلفار
خود را بلشکر رسانده داخل کلال بار گردید - همه امرا سواي اسدخان
و حمید الدین خان که بتقریب تعزیت و نگاهبانی اندرون کلال
بار بودند بامتقبال شتافتند و مراسم تعزیت و تهنیت بجا آوردند
بعد از فراغ احوال کفن و دفن پدر بزرگوار بچذب قلوب و تسلی
جمعه الملک اسد خان و دیگر امرای عمده رکاب و خدمه محل
پرداخت - بعده از کمیت خزانه و جواهر خانه و توپخانه و
کارخانجات دیگر خبر گرفته اطلاع یافته آنچه قابل برداشتن
همراه رکاب بود تغریق نموده سزاران شدین برای سرانجام
بازبرداری و دیگر مایحتاج سفر مقرر نمود و بحکم اختر شناسان
هند و فرس برای جلوس دهم ذی الحجه قرار یافت - بشاهزاده
بیدار بخت که در احمد آباد به نیابت خود گذاشته آمده
بود و بعد رسیدن ابراهیم خان صوبه دار در فکر بر آمدن بود حکم

بدین مضمون صادر شد که بسرحد مالوا رسیده منتظر حکم دیگر باشد و تاریخین رایع ظفر پیکر در پیش قدمی جرأت ننماید - دران ایام محرر اوراق در رفاعت محمد مراد خان که واقعه نگاری و سوانح نگاری تمام صوبه احمد آباد و فوجداری سرکار تھانپور و کوندره داشته بود نهم فی الحکجه که محمد مراد خان خلعت رخصت از شاه زاده بیدار بخت پوشیده بخانه آمد درین اثنا چویدار ابراهیم خان ناظم رسید که بتاکید طلبیده اند بعده که محمد مراد خان نزد ابراهیم خان رفت چون بر خلعت رخصت شاه زاده مطاع گشته بود پرسید که نزد شاه زاده خبری از حضور رسیده و شاه زاده را بچه حالت دریاقتند محمد مراد خان گفت اثر هیچ خبر تازه معلوم نگردید و مزاج شاه زاده بدستور هر روز دیده شد بعده ابراهیم خان خط وکیل را که روز دهم از احمد نگر با احمد آباد مشتمل بر خبر واقعه ناگزیر حضرت خلعت مکن رسیده بود بدست محمد مراد خان داده گفت که همین ساعت بخدمت شاه زاده رفته خط را بنمایید و از طرف ما تعزیت و تهنیت سلطنت عرض کنید - بعده که محمد مراد خان بخانه آمده تبدیل رخت خلعتی نموده بخدمت شاه زاده رفت شاهزاده در خواب بود نظر بر تاکید زود رساندن خبر بخواجه سرای صاحب نوبت بتقید گفت که شاه زاده را بهر تدبیری که دانید بیدار نمایند تا آنکه شاه زاده بیدار شد و خواجه را عرض نمود که محمد مراد خان بیار مضطر آمده التماس بیدار نمودن دارد بشاه زاده چون خبر بیماری پادشاه رسیده بود پرسید خلعتی که پوشیده رفته بود در بردارد پناه خواجه سرا عرض نمود که رخت سفید دیگر پوشیده آمده شاه زاده

گریان گشته با چشم اشک آورده برآمده در خلوت خانه محمد
مراد خان را نزد خود طلبید محمد مراد خان خطی که با خود
برده بود بدست شاه زاده داده تسلیماب تعزیت و تهنیت - سلطنت
از طرف ابراهیم خان و خود بجا آورد بعده شاه زاده گفت محمد
مراد خان تحقیق بدانید که کار سلطنت هندوستان ابتر خواهد شد
قدر عالمگیر پادشاه خاق نمیدانستند زاده ازین نیست که چند
روز آسمان بر مراد ما گردد و حق سبحانه و تعالی سلطنت نصیب
پدر ما نماید اما کار بخون ریزی خواهد افتاد - بعد ازان ابراهیم خان
بفکر آن افتاد که خطبه عید الضحی بنام کدام پادشاه زاده خوانده شود
آخر قرار بران یافت که بعد طلوع آفتاب که هنوز شهرت واقعه
عالمگیر پادشاه غازی بر زبانها جاری نگردیده بود بعید گاه رنجه
خطبه بنام نامی اورنگ زیب عالمگیر پادشاه خواندند - و ابراهیم خان
که خود را اعظم شاهی می گرفت چشم بر راه بود و انتظار میکشید
که اگر حکم رفاقت بیدار بخت از طرف محمد اعظم شاه برسد
نگاهداشت سپاه نموده باتفاق محمد بیدار بخت خود را
بطریق ایلغار با کبر آباد رحماند و فی الواقع اگر محمد اعظم شاه
از راه رمواس مانع نگردیده بیدار بخت را ماذون می ساخت
در اکبر آباد که مختار خان خسرو بیدار بخت صوبه دار بود و ده کرور
روپیه حوای اشرافی و روپیه غریب نواز که تا پانصد توله بون می باشد
و طلا و نقره آلات غنیمت موجود بود و باقی خان قلعه دار که
خزانه در تصرف خود داشت انتظار می کشید که از وارثان ملک
هر که پیشتر برسد خزانه و کلید قلعه حواله او می نمایم موافق

مصلحت عقل و رای صائب بود اما آنچه در تقدیر الهی بود
بمعل می آید •

الحال چلد کلامه از احوال محمد کام بخش باحاطه بیان می
آرد که پادشاه زاده محمد کام بخش بعد از رخصت از خدمت
پدر بزرگوار قلعۀ پریزده که چهل پنجاه کروه مسامت داشت
رسیده بود که خبر واقعه ناگزیر پادشاه عالم سنان باو رسید -
محمد امین خان باتفال جمعی بدین اذن و اطلاع محمد کام بخش
کوچ نموده خود را بخدمت اعظم شاه رسانید و ار جد شدن
محمد امین خان تفرقه و فساد زیاد در لشکر کام بخش رو داد
و احسن خان عرف میر سلطان حسن در تسلی و جذب قلوب
دیگر مریدی که همراه مانده بودند کوشیده از آنجا بقصد تصرف
قلعۀ بیجاپور روانه گردید چون نزدیک قلعۀ بیجاپور رسیدند بسید
نیاز خان که قلعۀ دار بیجاپور بود پیغام وعده و وعید لطف آمیز
برای سپردن قلعۀ نمودند سید نیاز خان ابتدا از قبول اطاعت
ابا نموده به بندوبست درج و باره پرداخت و کار بمورچال بستن
مقابل دروازه کشید - چون خبر واقعه عالمگیر تا رسیدن کام بخش
مذبذب بود بعده که بثبوت پیرومت بعد آمد و شد پیغام که از احسن
خان تردد و تدبیرهایی نمایان بظهور آمد مید نیاز خان کلید قلعۀ
را فستاد و خود برآمده ملازمت نمود و بعد انقضای قریب دو ماه
که از بند و بست شهر و اطراف خطر جمعی حاصل نمود احسن
خان را بمنصب پنجهرایی سرانندی داده بخدمت بخش دیگری
مستقل گردانید و حکیم محسن را قلمدان وزارت عطا نموده مخاطب

بنقرب خان ساخت و سید احمد و سیف خان و حکیم محمد مهدی
حیدرآبادی و احمد خان و دیگر همراهان پادشاهی و والا شاهی
را از بخشیدن جواهر و خطاب مبان همچویشان ممتاز گردانیده جوشن
جلوس نموده خود را در خطبه ملقب بدین پناه گردانیده سکه
بدین مضمون جاری ساختن فرمود •

• بیت •

در دکن زد - که برخورشید و ماه • پادشاه کام بخش دین پناه
بعده که هفت هشت هزار سوار فراهم آورده بود متوجه تحسیر
قلعه واکندیرا گردید - و سید نیاز خان یک دو منزل رفاقت نموده
وقت شب خیمه خود را چنان امتاده گذاشته فرار نموده خود را
باعظم شاه رسانید - بعده که کام بخش بگلبرگه رسید قلعه را بتصرف
خود آورد و سید جعفر نام از سادات بارهه را بتجویز احسن خان
قلعه را از نموده پیشتر بقصد واکندیرا که بعد خبر واقعه حضرت خلد مکن
بتصرف هریانا یک هفته بود متوجه گردید بعد از آنکه پناهی قلعه واکندیرا
رسید باهتمام احسن خان شروع بمورچال بستن و تردد قلعه گیری
نمود و پریا محصور گردیده تا پانزده بیست روز شرط قلعه داری
بجا آورده بعده که بوساطت احسن خان تحسیر قلعه نمود قلعه دار
گذاشته متوجه ملک گیری گردید - ازان که میان تقرب خان و
احسن خان در عالم همچشمی سوء مزاج بمیان آمده بود
تقرب خان قلعه داری گلبرگه را از تغیر سید جعفر بلام دیگری
مقرر کرده فرستاد سید جعفر عمل ندان بعد از آنکه محمد کام بخش
خود پناهی قلعه گلبرگه رسید مبارز سید جعفر چند روز در - هردن
قلعه استادگی نمود و بدنامی آن باحسن خان عائد گردید - بعد ازان که

بر سر بازار گنج احسن خان که قول معانی محصول داده در گرد
 آوری رمد میگویند تقرب خان بهرمن محمد کام بخش رساند که آبادی
 بازار گنج احسن خان با عسک شکست شاه گنج پادشاهی می گرد
 و کام بخش مانع آبادی بازار احسن خان گشت این معنی بر طبع
 احسن خان نظر بهرمن عقیدت و جانفشانی که در خدمت کام بخش
 می نمود بهیار ناگوار گردید و جهنم بازار خود را شکسته نزد
 تقرب خان فرستاد بهر حال باز تملی احسن خان نموده برای
 تحسین قلعه کرنول که یوسف خان فوجدار و قلعه دار بود تعین
 نموده پسر خود را بطریق توره همراه اولموند یوسف خان از
 مهرور قلعه مرزاده بعد پیغامی رعد و وعید و دواندن مورچال سلاک
 روپیه برای سرکار داده احسن خان را راضی ساخته برخیزاند - و بعد
 آن طرف ارکات که داود خان افغان بلخی فوجدار آن ضلع بود
 احسن خان برای ملک گیری مامور گردید و تردد های که از
 احسن خان در جانفشانی با وجود کمال عسرت که بر تمام لشکر
 نطقه می گذشت در آن طرف بظهور آمد - اگر بتحریر تفصیل آن
 پردازد باطناب کلام می کشد لهذا باقی ذکر محمد کام بخش بر محمل
 موقوف داشته بتحریر سوانح کوچ اعظم شاه و بهادر شاه می پردازد •
 اعظم شاه دهم ذی الحجه بر تخت جلوس نموده بدین
 سکه دکن را پر آوازه ساخت •

سکه زن در جهان بدولت و جاد • پادشاه ممالک اعظم شاه
 و امرای قدیم پادشاهی و والاهاهی و اکثر امیران رکاب را بعطای
 خلعت و جواهر و امانه و وعده و وعیدهای لطف آمیز نواخته و

امبدوار ساخته و عطا ماه ذی الحجه باتفاق جهده الملك اميرالامرا
اسد خان و ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و ميرزا صدر الدين
محمد خان و صفوي خان که تازه از ايران رسیده بخداست
بخشيگري سرفرازي يافته بود و تربيت خان مير آتش و
چين قلیچ خان بهادر که در همان ايام از صوبه داري بلجا پور رسیده
بود و محمد امين خان و خان عالم و مغور خان پسران خان زمان خان
دکائي که هر دو در شجاعت ضرب المثل بودند و کامياب خان و
سيد مظفر خان اسدخانی و راجه رام سنگه هاره و دلپت راوبنديله و
جمعي ديگر از امراي نامي همواره خون و رکاب حضرت پادشاه
منغور که اگر بتعداد همه پودازد بطول کلام منجر می گردد بقصد
مقابلت شاه عالم روانه گردید - همینکه نزدیک نواح خجسته بنیاد
رسیدند شنیدند که حمید الدین خان بهادر بر سر قبر حضرت عالمگیر
آنکه در جوار درگاه حضرت برهان الدین و زين الدین مدفون گشته
مجاور گردیده بعد که برای فاتحه صرفت حضرت عالمگیر تشریف بردند
دست حمید الدین خان گرفته همراه آوردند - بعد از آنکه داخل
خجسته بنیاد شدند منصور خان روز بهاني را که بحکم عالم گیر
برای جاری نمودن راه پیشتر آمده بود بعد ملازمت بصوبه داري
خجسته بنیاد مامور فرمودند - ميرزا يار علي بخصت کعبه الله
حاصل نمود - بعد که بسواد دار السرور برهانپور رسیدند یک دو مقام
نموده بعد بلد و بخت ضروري کوچ فرمودند - محمد امين خان
بهادر و چين قلیچ خان بهادر که مخاطب بخان دوران گردیده بود از
بعضی وضع و سلوک اعظم شاه انصردی خاطر گشته ترک رفاقت

نموده خود را به اورنگ آباد رساندند و اکثر پرنجیات را قابض و متصرف گشتند •

الحال بذکر بهادر شاه میپردازد - چون پادشاه مغفور معلم خان را که در منصوبه های کاروبار و کار طلبی نادب العصر گفته می شد تعینات کابل نموده بودند و بخداست شاه عالم عبودیت و رسوخیت خاص بهم رسانده بود شاه دیوانی محالات جاگیر خود که در صوبه لاهور داشتند بدو فرموده نجوین دیوانی صوبه لاهور نیز بدام او بحضور معروض داشته بودند و سند دیوانی نیز بنام او رسیده بود بعد رسیدن خبر امتداد آزار عالمگیر پادشاه معلم خان از راه فدویت که در خدمت شاه داشت در فکر سرانجام مهیا ساختن بار بردار و اسباب سفر افتاده قطارهای شتر و گاوهای نوپ کشی و دیگر مایحتاج ضروری جنگ سلطانی که بروقت بکار آید در پرنجیات مابین راه لاهور و پشاور بمنصوبه و تدبیری که شهرت زیاده موجود ساخته گوش برآواز تغیر وضع روزگار بموکلان می بود تا آنکه بیست و هفتم ذی الحجه خبر واقعه پادشاه به پشاور رسید و بهادر شاه همان روز بفرار کوچ افتاد و روز دهم آن که عرصه داشت معلم خان نیز مشتمل بر مبارکیاد سلطنت و التماس زود برآمدن از نظر گذشت حکم پیشخانه برآوردن فرمودند و روز دیگر بلا توقف خود بدولت برآمدند و همه امرای متعینه و کاتب رفاعت نمودند الا فتح الله خان که از شجاعان مشهور گفته میشود و دران نزدیکی تعینات کابل شده بود از رفاعت ابا نمود بعد عرض فرمودند که جان نثار خان که از نهک پوزدهای قدیم ماله

در شجاعت و تردد نانی فتح الله خان است در مرحد اکبرآباد با
 پنج شش هزار سوار خود را بعظیم الشان خواهد رساند - و احکام
 طلب امیران و شاه زاده معزالدين که صیبه دار تهیه بود و
 اعزالدین نه نیابت پدر در ملتان داشت و دیگر جمعی که
 گمان فدویت و هوا خواهی برانها داشتند صادر فرمودند و کوچ
 بکوچ طی منازل می نمودند تا آنکه نزدیک لاهور رسیدند
 و مذم خان که بمجرد رسیدن خبر واقعه پادشاه بفکر نگاهداشت
 سپاه و سرانجام توپخانه و فراهم آوردن خزانة افتاده بود با چهار
 پنج هزار سوار برآمده در منزلی لاهور محله سپاه و توپخانه نموده
 با فرد موجود ساختن چهل لک روپیه ملاصفت نمود و تسلیمات
 سلطنتی بجا آورد شاه عالم فرمودند که بشما هم وزارت مبارک باد -
 حاصل کلام اول آخر محرم الحرام حنفه [۱۱۱۹] مذکور نواح دار الحلیف
 لاهور شرف نزول فرمودند - دران منزل مبارکی که در سلخ محرم
 و غره صفر المظفر از عدم رویت اختلاف بود مقام نموده بزن سکه
 و خواندن خطبه بتمام ناسی خود حکم فرمودند و امیران همراه
 مع نذر و نیاز تسلیمات مبارکباد بجا آوردند و زر سرخ و سفید
 کهنده را سرخ روئی تازه حاصل گردید و طلا و نقره سفید بخت را
 شرف رواج زیاده از اندازه روی داد - اگرچه حکم نمودند که نیم
 ماهه بر وزن روپیه افزوده مسکوک سازند و بدان وزن در حضور لکها
 مسکوک گردید اما چون در تنخواه ارباب طایب و داد و ستد بهمان وزن
 سابق مسکوب می نمودند رائج نگردید - و برای طلب پادشاه زاده
 محمد معزالدين صیبه دار ملتان مع پسر کلان که حکم صادر گردیده بود

دربین مکان نشاط افروز رحیده سعادت قدس ملبوس حاصل کرد و تسلیم منصب بیست و پنج هزارى پانزده هزار سوار از اصل و اضافه فرمودند و محمد اعزالدين پسر محمد معزالدين را منصب هفت هزارى سه هزار سوار عطا نمودند و پادشاه زاده محمد عظيم را غائبانه بعطای منصب هجده هزارى پانزده هزار سوار سرائى بخدمت رسانيدند و فرمان نود رسيد بمرکز خلافت اکبر آباد بقام محمد عظيم صادر فرمودند و پادشاه زاده محمد رفيع القدر را شانزده هزارى پانزده هزار سوار و پادشاه زاده خجسته اختر را چهارده هزارى ده هزار سوار نمودند و شاه زاده محمد کریم خليف پادشاه زاده محمد عظيم را بهفت هزارى دو هزار سوار سرائى بخشيدند و منعم خان را از پایه هزار و پانصدى مراتب چهار هزارى دو هزار سوار بخطاب خان زمان و نقاره و عنايات ديگر مرحمت نموده اميدوار عطای وزارت و مراتب اعلیٰ ماخذند و پسر گل خان زمان را اضافه و خطاب خان زاده خان عطا فرمودند و بهادر علي خان را مخاطب باله وردی خان نمودند و مردان عالی خان را بخطاب هزار خان سرلندي دادند و عنايت خان پسر لطف الله مرحوم نبیره عدالله خان را بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار و علم و نقاره سرفراز ساخته بهراولي فوج پادشاه زاده گل محمد معزالدين ممتاز فرمودند و خواجه شکر الله خان را خطاب سادات خان عطا کردند و محمد رستم خان را مخاطب برستم دل خان ساختند و حسين علی خان پسر عبد الله خان را که هزار و پانصدى بود سه هزارى دو هزار سوار نموده از عطای نقاره بلند آواز گردانيدند - نياز علی خان را خطاب

قلعہ خان عطا نموده و سید تاج را مخاطب بشہامت خان ساخته و محمد سعید را د امانت خان را بخطاب سیف اللہ خان امتیاز بخشیدند و دیدہ مغل خلف آغر خان را بخطاب موروثی او مفتخر ساختند و بخدمت قراوی مامور فرمودند و بہمین دستور بہیاری از خانہ زادان روشناس و ملازمان کار طلب والا شاهی را کہ اگر بتحریر تفصیل ہریک پردار از مورثتہ اختصار باز سی مانند بعطای اضافہ و عذایات دیگر بر ہم دیگر امتیاز بخشیدند و ہمہ را بامید ترقی آیندہ خورشندہ گردانیدند مبلغ چہل لک روپیہ از خزانہ لاہور گرفتہ کوچ فرمودند بعد رسیدن سہرند بیست و ہشت لک روپیہ وزیر خان کہ صاحب مدار سہرند بود از زر پادشاہی پیشکش نمود و اواخر صفر المظفر بحوالی دار الخلافت شاہ جہان آباد مضرب خدام ظفر انجام فرمودند - درین ضمن عرضداشت پاکشاہزادہ محمد عظیم (متضمن ہرنگہ بعد رسیدن نزدیک شہزاد پور برخبر واقعہ ناگزیر جد بزرگوار اطلاع یافتہ شروع بنگاہداشت سپاہ نمودہ بگرد آوری فوج و دلاسی تمن داران عمدہ آن نواح و تسلی و رعایت فوجداران صاحب فوج پرداختہ ربانہ از بیست ہزار سوار فراہم آوردہ بطریق ابلغار قبل از رسیدن محمد بیدار بخت خود را باکبر آباد رساند و مختار خان صوبہ دار را مغلوب ہراس و بد دخل و محصور ساختہ اموال او را بضبط در آوردہ باقیخان قلعہ دار را نیز مستمال نمودہ برای ہیردن مقالید خزائن انتظار مقدم سعادت توأم میکشد - سلطنت سواد اعظم ہند بران زیبندہ تاج و تخت پادشاہ سلیمان پایگاہ سکندر اقبال ہمایون فال بفرخی و فیروزی مبارکباد) رسید - بعد عرض این مرزہ

فرحت اثرشگون مفتاح سلطنت دانستند و بهمین مضمون
خبر تسخیر اکبر آباد و مقید گردیدن مختار خان و اطاعت باقی
خان قلعه دار که برای - پیردن خزانه عذر نزول رایت ظفر آیت
بمیان آورده انتظار مقدم سعادت اثر می گھید از زبان منهدیان و اخبار
نویسان معروض گردید - گویند باقی خان در سپردن کلید قلعه و
خزانه از روی عجز و نیاز بخد مت پادشاه زاده محمد عظیم التماس
نموده که اگرچه قلعه و خزائن تعلق بهر دو وارث تاج و تخت دارد اما
هرکه پیشتر برسد کمر خدمت بسنده مقابلید خزانه مع قلعه خواهم
سپرد و هیچ احدی را گمان نبود که باوجود آن همه بعد مسافت
بهاور نظر بر تودن محمد اعظم شاه شاه عالم قبل از محمد اعظم شاه
خواهد رسید *

القصة بعد شرف نزول دارالخلافه و رسیدن عرضه داشت
پادشاه زاده محمد عظیم حکم شادیانه نواختن فرمودند - و خان زمان
را نزد محمد یار خان نذیر آصف خان که قلعه دار دارالخلافه بود
فرستاده به پیغام عنایت آمیز اتمالت نمودند محمد یار خان به مع
رضا شنیده حسن یار خان پسر خود را مع کلید قلعه و صد اشرفی
و دوهزار روبیه نذر همراه خان زمان فرستاد که از طرف محمد
یار خان آداب مبارکباد سلطنت و قبول اطاعت بجا آورد - و جمعی
از بند های پادشاهی و ارباب عدالت و دیگر اهل خدمات آمده
هرف اندرز ملازمت گشته مورد عنایات گردیدند - و بعد فراغ از
زیارت مقابر بزرگان و رساندن فیض بخدام و مکانهای میملت
نشان و بدست آوردن سی لک روبیه از خزانه دارالخلافه و سرانجام

بعضی مطالب ضروری اوائل ربیع الاول کوس توجه رایت
ظفر آیت طرف مصنف الخانات اکبر آباد بلند آرازه ساختند و وسط
ماه مذکور در مواد باغ دهره نواح اکبر آباد مضرب خدام ظفر انجام
فرمودند - و پادشاه زاده محمد عظیم مع پسر شاه زاده محمد کریم
عرب اندوز ملازمت گردید - باقیخان قلعه دار با مقالید قلعه و خزائن
سعادت آستان بوس دریافت آداب تهنیت جلوس بتقدیم رسانند و مورد
الطاف و عنایات بی پایان گردید مبلغ نه کرور روپیه را اشرافی و
روپیه باختلاف روایت موای طلا آلات و نفقه غیر مسکوک که از جمله
بیست و چهار کرور روپیه فراهم آورد صاحبقران دانی بعد از خرچ
نمودن حضرت خلد ملکان که بیشتر در مهم ملک دکن بصرف درآمده
بود و بروایت دیگر مع اشرافی و روپیه غریب نواز که از صد توله تا
پانصد توله مخصوص انعام مسکوک نموده بودند و اشرافیهای دوازده
ماه و سیزده ماهه محمد اکبر پادشاه سیزده کرور محسوب
می نمودند بعرض رسید حکم شد که عجله چهار کرور روپیه را اشرافی
و روپیه بر آورده از آن جمله صد اک روپیه بهریک از پادشاه زاده رکاب
که نه اک روپیه باشد و صد اک روپیه بخان زمان بهادر مع پسران و
اک روپیه بسادات باره و لک روپیه باغرخان و مغلیه همراه او
بدهند و بهمین دستور بهمه بندگان هابی پادشاهی که در رکاب بودند
و نوکران سابق که هشت ماهه نه ماهه طلب داشتند - و دو ماهه
بنو ملازمان و سه ماهه بمردم توپخانه و عمده تمام کارخانجات و خدمه
محل رسانند و همچنان بارباب طالب و درویشان صاحب ریاضت و
ارباب حاجت خرمن خرمن روپیه و دامن دامن اشرافی بمخشش

در آورند جمله درگور روپیه بتعین سزاولان شدید به قسمت درآمد -
گویند در تقسیم زر بمرتبۀ تقید تاکید آمیز بکار رفت که از چوب
دمت خان زمان که خود از روی تهدید مزاولی می نمود یکی از
نحوه داران کشته گردید - خان زمان را از اصل و اضافۀ پنج هزار
پنج هزار سوار نموده تسلیم وزارت فرموده ملقب به صاحب المیف
و القلم وزیر با فرهنگ جملة الملک بهادر ظفر جنگ ساخته هراول
فوج ظفر موج مقرر نمودند - و بتدریج فوج پدوسی پرداخته امرای
کارزار دیدند و زم آزما را چرنغار و برنغار و یلدهس و قول و چنداول
مقرر ساختند - و آخرخان را بخد مت قراولی مامور فرستادند - و پادشاه
زاده محمد عظیم که قریب هشت نه گور روپیه و بقولی یازده گور از
زر فراهم آوردند صوبۀ بنگاله همراه داشت محکمۀ سی هزار سوار داده
مورد آفرین گردید جمله قریب هشتاد هزار سوار بقیاس شمار درآمد -
اگرچه جان نثار خان که از مدت فوجدار و قلعه دار گوالیار بود و در
خدمت شاه عالم از ابتدای نشو و نما پرورش یافته و جانفشانیها
نموده چشم امید ترقی زیاده از قدیم الخدمتهای دیگر داشت
و هم چنان شاه عالم نیز نظر برحق نمک قدیم و ندویت او چشم
بر راه بود که جان نثار خان با چهار پنج هزار سوار جان نثار آمده
به پادشاه زاده محمد عظیم پیوسته باشد اما از آنکه از غلبۀ تسلط و
اجرای حکم و سکه و خطبۀ محمد اعظم شاه و بعد مسافت شاه
عالم پاس رعایت و اطاعت محمد اعظم شاه بر اکثر محذورات دیگر
اهم می دانست و حق نمک قدیم شاه عالم را نیز می خواست
که رعایت نماید و بدین محمد اعظم شاه از طرف دکن و آمدن

بادشاهزاده محمد عظیم از طرف عظیم آباد انتشار یافت بمصر فکر
 فرو رفته از آنکه خود را در عقل و رای صائب معلم ثالث میگزیند
 در عالم عاقبت اندیشی چنان منصوبه بخاطر او رسید که بخدمت
 محمد اعظم شاه عرضه داشت نمود که اگرچه بحسب ظاهر از
 قدیم بخدمت شاه عالم گفته می شود اما بدل و جان از بندهای
 عقیدت نشان آن جلایب و اراده ملازمت عزم جزم نموده در فکر و انجام
 برآوردن عیال و ناموس لیکن چون باربردار و هواری زنانه میسر نمی
 آید و محمد عظیم که نزدیک رسیده از شنیدن این اراده پیر غلام فوج
 برای گرفتاری و بردن عاجز تعیین نموده امید و ارم که از راه فضل و کرم
 قبل از رسیدن فوج آن بلامی عظیم مدد سواری و باربردار مع نوج شایسته
 هفایت و تعدن فرمایند تا خود را برکاب عالی رسانند و بهمین مضمون
 بخدمت شاهزاده محمد عظیم معروض داشت که غلام قدیم بخدمت
 احرام رکب بقصد جانفشانی بدمه محمد اعظم شاه فوج برای
 بردن عاجز مقرر ساخته اگر از حضور فوج و باربردار برسد خود را
 بوالا خدمت رساند و بخاطر آورد از هر جا که زود فوج برسد همراه آن
 روانه شده برای طرف ثانی عذر بلا اختیار را شفیع جرائم خود
 سازد اما بروقت نوج هیچ طرف نرسید تا آنکه خبر پرتو رایست
 ظفر آیت شاه عالم طرف اکبر آباد بدو رسید و خبر آمد آمد محمد
 اعظم شاه نیز انتشار یافت ناچار بقصد ملازمت شاه عالم عازم گردید
 لیکن از آنکه یاسپاه برای طلبت سابق و شرح حال نزاع بمیان آمد
 و باربردار مبصر نیامد بسیاری از اسباب زیان سوخته بهر وجه که
 دانست جریده خود را با چند سوار معدود که قدری باربردار از طرف

پادشاهانده محمد عظیم نیز در راه رسید خود را بغوج شاه عالم رسانده
 • ملحق گردید - از آنکه شاه عالم نظر بر حقوق نمک قدیم دکن والین سیزد
 چهارده سال برناه حال در تعلقه قلعه داری و فوج داری و جاگیر
 میر حاصل چشم داشت رسیدن جان نثار خان با فوج شایسته داشت
 بعد عرض استفسار فرمودند که چه قدر جمعیت با خود آورده
 بعرض رساندند که با ۵ چهارنیل پانزده بیست سوار رسیده خلاف
 مرضی شاه عالم بظهور آمد و آخر نتیجه آن چنانچه بگزارش خواهد
 در آمد بتوقع پیوست •

• الحال کلمه چند از محمد اعظم شاه بزرگان خامه میدهد بعده
 که محمد اعظم شاه با قوب خانگه رکاب قریب می و پنج هزار
 سوار موجودی که بحساب فوج بندی از هشتاد و نود هزار سوار
 تجاوز کرده بود و امرای کارزار دیده مزاج گرفته حضور متوجه
 بیکار خصم گردید منصور خان را در خجسته بیکار گذاشته و فیروز
 جنگ را که در برابر بود همان جا نگاه داشته بطریق قافله سالاری
 که بهم علانی بیک اجل طی مسافت نماید کوچ بکوچ قطع
 مراحل و طی منازل می نمود - اگرچه از عطای اضافه و ترقی مراتب
 و دیگر عنایات در جذب قلوب امرای کوشید اما در تقسیم دادن
 و طلب سپاه و عطای مساعد و انعام نقد بسبب قلت خزانه
 امصاک را کار می فرمود و اگر درین باب امرای عقیدت کیش
 بعرض می رساندند از راه غرور و تهوری که داشت بعدم احتیاج
 لشکر و جبن در طرف ثانی در جواب کلمات درشت بزرگان می
 آورد و فی الحقیقت خزانه هم آنقدر ندانست که بکشاده پیشانی

صرف نماید سواي آن درشت گونی و کج خلقی گاه گاه موافق رویه او که داشت علاوه خراش خاطر ها و انسر دگی دل های همراهان می گردید - بعده که از دار الحور برهان پور عبور واقع شد چنین قائم خان بهادر که بخطاب خان درانی مخاطب گردیده بود با چندی از مردم مشهور ترک رفاقت نموده بخجسته بنیاد معاودت نمود و محمد امین خان با اکثر مغلیه دست اندازی بر بنجاره لشکر نموده وقت کوچ رجعت کرده راه خجسته بنیاد اختیار کرد بعد عرض شنیده نا شنیده انگاشته متوجه تلافی آن نگردید - بعد از آنکه از آب هاندیا عبور نموده بهرحمد دو راهه رسیدند از آنکه ذو الفقار خان نصرت جنگ با راجه ساهو نیپیرا سیوای غنیم مقرری دکن که حقیقت او بگزارش آمده رابطه خاص داشت و از قدیم متوجه احوال او بود او را با چند نفری که رفیق شفیق او بودند بعرض اعظم شاه رمانده مطلق العنان ساخت و او خود را با پنجاه و شصت نفر که رفاقت او توانستند نمود نزد موهن سنگه زمیندار مفسد پیشه مشهور مابین مرحد جبال دشوار گذار سرکار بیجاگده و هرگنه سلطان پور نذر بار رساند و او پاره سرانجام ضروری راجه ساهو نموده از تعلقه خود و سلطان پور باعزاز گذراند و از آنجا آنبو نام سرهنگه معروف بپاند که از مفسد پيشگان مشهور گفته می شد و گدهی کوکر منده مابین هرگنه سلطان پور در تصرف او بود و از بندر سورت تا برهانپور تاخت و تاراج می نمود جمعیت با او داده بتعلقه وطن و قلمهای سر بفلک کشیده موروثی او که دران ایام اختلاف سلطنت اکثر از قلاع مفتوحه خلک مکل باز

متصرف غنیمت لئیم رفته بود رحاند و بعضی سرداران مرهته که بحسب ضرورت از راه نفاق با رانی تارابائی زن رام راجا زانمت نمودند خود را بر راجه ساهورسانده رفیق گشتند - و راجا ساهو فوج عظیم فراهم آورده ابتدا بنواج احمد نگر آمده بروایدی وقت رانن بوطن برگل زمیننی که واقعه حضرت خلد مکان روداد برد رسیده آن مکان را زیارت نموده نقد و طعام وافر بهقرا داده از اسب با فوج سنگین که قریب بیست هزار سوار مرهته فراهم آمده بود مقصد زیارت قبر خلد مکان که نزدیک دولت آباد مدینوس گشته و درینولا بخلد آباد موسوم ست روانه شد بعده که فوج پیش آهنگ او نزدیک خجسته بنیاد رسید هر چند راجه ساهو و برادران همراه او قصد تاخت و تاراج نداشتند اما تاراجیان چاشنه خود شروع بدست اندازی نواح خجسته بنیاد نمودند و منصور خان و دیگر متعیله خجسته بنیاد برآمده به نقد و بهت برج و باره پرداخته در دفع شر آن جماعه کوشیدند و راجه ساهو بمنع مردم خود پرداخته بعد زیارت مزار بزرگان و قبر حضرت خلد مکان متوجه قلاع خود گردید - الحال ذکر باقی احوال راجه ساهو بر محل موقوف داشته عذان کمیت خامه را بتکریر امل مدعا معطوف می مازد *

بداده که محمد اعظم شاه از آب لربدا عبور نموده بگوالیار رسید و خبر رسیدن شاه عالم و محمد عظیم با لشکر جهان آشوب باکبر آباد انتشار یافت بترتیب فوج پرداخته زیب النساء بیگم را که همشیره اعیانی محمد اعظم شاه بود مع خدمت دیگر زیادتی محل خلد مکان وتوابع خود با امیرالامرا احمد خان و عنایت الله خان و غیره باکار خانچات

غیر ضروری و خزانه و جواهر آلات مع قبیلہ اکثری از امرای همراه در قلعه گوالیار نگاهداشت و چندی از پرندگان محل را با قدری جواهر و اشرفی همراه گرفته باره زر در طلب سپاه داده شاه زاده بیدار بخت را هراول نموده ذو الفقار خان را مع خان عالم و منور خان پسران خان زمان حیدر آبادی و راو دلہت بندیلہ و رام سنگہ ہارہ و جمعی دیگر از بہادران رزم جو و افغانان شعلہ خو ہراول بیدار بخت نموده و خود پادشاہ زادہ والا جاء و جمعی از امرای نامدار مثل میرزا صدر الدین محمد خان و تربیت خان و امان اللہ خان و مطلب خان و ملاہت خان عرف سلطان نذرو عاقل خان عرف شیخ سلطان و صفوی خان بخشی تازہ از ولایت آمدہ و سید شجاعت خان و ابراہیم بیگ تبریزی و عثمان خان و دیگر امرای کارزار دیدہ ابراہ و توران و افغانان و راجپوتان تہذیب جو کہ اگر بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد ہاشنہ کوب ہراول روانہ شدہ بانوج قریب بیست و پنج ہزار سوار جرار مانند سیل تند کوسار بکمال غرور شجاعت و تہوری متوجہ اکبر آباد گردیدند - گویند اگرچہ همراه محمد اعظم شاہ قریب پنجاہ ہزار سوار فراہم آمدہ بود اما بعلبب تنگی خزانہ کہ در رساندن زر بسپاہ امساک می نمود و شہرت زر پاشی و گنج بخشی طرف ثانی انتہار یافت بدشتری از سپاہ و تمن داران بانام و نشان متفرق شدہ برخاستہ طرف شاہ زادہ محمد اعظم و شاہ عالم رفتند - نقل می نمایند کہ خبر رسیدن محمد اعظم شاہ نزدیک گوالیار بشاہ عالم رسید فرمودند کہ نامہ نصیحت آمیز بہ برادر بنویسند مشتمل بر اینکہ بدر بزرگواری بخط مبارک

وصیت نامه مبینی بر تقسیم ملک نوشته از جمله شش صوبه
دکن چهار صوبه مع صوبه احمد آباد بشما آرزائی داشته سواي
آن يك دو صوبه دیگر هم بشما تواضع مي نمايم و نمي خواهيم که
خون ریزی مسلمانان بميدان آيد - نزد اهل اسلام و جمعی که بهر
ار ایمان دارند ظاهر است که مقابل خون یک مسلمانى نه ناحق
ریخته شود بخراج ملکي اگر بکفارت آن دهند تلانی نمي تواند
شد باید که موافق وصیت پدر بزرگوار و عطا کرده دارودادگر
راضی شده در دنع فساد و آشوب بکوشند - و نیز گویند که پیغام
نمودند اگر از زیاده طلبی و بی انصافی دست برداري دارند
و مطابق فرموده پدر بزرگوار که خداوند مجازيست و بموجب حکم
خداوند حقیقی وصیت نموده راضی نمی شوند و باظهار شجاعت
و تهوری خواهند شمشیر خلاف از غلاف بر آرند چه لازم است که
برسر ملک غانی که باهم نزاع داشته باشیم عالمي بشأست ما و شما
زیر تیغ آید بهتر آنست که ما و شما بنفس واحد در میدان معین
بدقائله پردازیم و

• بیت •

به بینیم کز ما بلندی کراحت

و پادشاه حقیقی باعانت که مي پردازد چون شما مقابل شمشیر
خود دیگری را موجود نمیدانید برای شما صرفه درین کار راحت
باز واجب بی مامت گرا یآوری نماید - اگرچه بر ظاهر بدان
خورده گیر نظر بر تهوری و پردای که محمد اعظم شاه فیل پیگار
داشت بر خلاف شاه عالم که تا مقدور در دفعه تال و حلال
می گزید این پیغام بعید می نماید اما از راوی ثقه که بیغرض و

به تعصب طرفداري نقل مي نمود مسموم گردید که شخصی که واسطه پیغام بود وقت رساندن پیغام با او رفیق بودم - و نیز از زبانی جمعی که مدت بر رویه هردو زبده اولاد نیموری محرم و همدم بودند و طریقه انصاف از دعت نداده نقل می نمودند برینکه هر چند مقابل تیز جلوئی محمد اعظم شاه که کوس دلاوری او عالمی را پر آوازه ساخته بود شاه عالم تا مقدور بجنگ اقدام نمی نمود و بخونریزی مسلمانان راضی نمی شد لیکن بعده که کار بکارزار و مقابله با خصم می کشید هرگز در استقامت و حوصله او خلل نمی پذیرفت چنانچه شاهد این مقال است که اگر جبن او بر شجاعت غالب می بود و از خون ناحق ریختن مسلمانان تقرب نمیداشت بعد فتح و جلوس بر تخت و ارثان تاج و ملطنت و مدعیان ملک و دولت را چنانچه بگزارش خواهد آمد برخلاف منت جد و آبا مطلق العنان با خود نگاه نمی داشت - و درین مابین هرگاه مقربان و همدمان شاه عالم باظهار بصیاری لشکر و فراهم آمدن خزانه کلمات غرور و بوزبان می آوردند شاه عالم بسرزنش آنها پرداخته میگفت تکیه بر لشکر و خزانه و شجاعت نمودن خلاف طریقه دیندار است •

• بیعت •

اختیار پادشاه حقیقی امت •

مرورا رسد کبریا و منی • که ملکش قدیم است و ذاتش غمزه آری گاه گاه بوزبان او جاری می گردید که برادر ما بشجاعت پردلی خویش آن قدر غره است که شاید دو حمله اول از راه تپه جلوئی خود را در تهاکه بلا اندازد و اغلب از روی غروری که در آرزوی ملطنت باخو ببرد •

القصه بعده که نامه و پیغام برادر کلان بمحمد اعظم شاه رسید
برآشفته گفت مگر آن عقل و هوش باخته گلستان هم نخوانده
که حضرت شیخ سعدی شیرازی فرموده که در پادشاه در اقلیمی
نگنجند و ده درویش در گلبهی بخشند و آمدین برمالیده این
شعر خوانده •

چو فردا برآید بلند آفتاب • من و گزر رسیدان و افرامیاب
بعده که جاموسان بهادر شاه خبر رسانیدند که هراول فوج محمد
اعظم شاه روانه شده می خواهند که از آب چنبل که هیچگاه
کردهی اکبر آباد امت گذشته آب بتصرف خود آرند حکم فرمودند
که خانه زک خان و صف شمس خان داروغه توپخانه با چندی از
بهادران و آغرخان قراول رفته معبر آب را در تصرف خود آورده
نگذراند که فوج خصم عبور نماید - درینوقت بعضی رسید که محمد
اعظم شاه می خواهد که از گذر طرف سمو گده گذشته اکبر آباد را
جانب پشت گذاشته بمقابله پرداخت فرمودند که پیش خانه برده
نزدیک امرای جاجو استاده نمایند - رستم دل خان را با دوسه
امیرنای صاحب فوج و بیشتری از مردم توپخانه همراه داده
آغرخان را بقراولی مامور ساخته امر نمودند که خبر فوج خصم
پیهم رسانید و خود پعزم شکار سوار شدند - و بشاه زاده محمد عظیم
پیغام صادر شد که با لشکر خود مستعد جنگ گشته گوش برآراز
فوج خصم بوده بمقابله پرداخت و خان زمان را مامور ساختند که
بفوج بلندی پرداخته بروقت کمک محمد عظیم نماید و بهره
شاه زاده نامدار فرمودند که بادیگر امرای کارزار دیده رزم آزما

خصوصاً چفته خان بهادر فتح جنگ و حسن علی خان و حسین
 علی خان مع برادران و دیگر مادات غیر نبرد باره و بهادر های
 خان و اله وردی خان و هزبو خان و تهور خان و رستم دل خان و
 مادات خان و سیف خان و شهابت خان و عنایت خان
 نبیره سعد الله خان و مقصود خان و فتح محمد خان و جان نثار
 خان و آتش خان و راجه جی سنگه نبیره راجه رام سنگه و راجه
 انوپ سنگه و باز خان ادغان با بسیاری از دلاوران ایران و توران
 و افغانان تهور نشان و راجه پوتان جلالت پیشه متعدد و آماده مقابله
 خصم باشند و دیگر بهادران رزم دیده طرف جرنغار و برنغار و فوج
 یلتمش از سرنو مقرر گشتند و هر یکی طرفی متعدد کارزار و چشم
 بر راه فوج خصم گردیدند - و از آن طرف محمد اعظم شاه آرایش فوج
 خود نموده و نظر بر بسیاری فوج برادر نگذاشته بی آنکه بمصلوبه
 و تدبیر جنگ پردازد از راه تهور بی مانند شیر غران که خود را برگله
 گو-غلدان زند متوجه فوج شاه عالم گردید و از یک طرف همراه
 شاهزاده محمد بیدار بخت هراول ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ
 و خان عالم و منور خان که از تهور پیشگان دکن گفته می شدند
 و امان الله خان و خدا بنده خان و راودلیت بندیل و رام سنگه هارو
 ستر سال پسر رتن را تهور و مرشد قلی خان پسر مصطفی قلی بیگ
 رنگه که از بند های قدیم خدمت بود و بخطاب پادشاه قلی خان و
 خدمت دار و غمی تو بخانه مر باندی یافته بود با دیگر نام آوران
 بجنگ جو و تو بخانه آتش باز مقرر نمودند و شاهزاده محمد و اراجاه
 طرف خدمت چپ قرار داده امان الله خان نبیره اله وردی خان

و عبد الله خان عرف امان الله بیگ ترکمان و حسن بیگ
والا شاهی و جمعی از مردم عمده کار طلب همراه شاهزاده هراول
و از طرف دیگر شاه زاده والا تبار با سلیه ان خان پلمی و عمر خان و
علمان خان پسران شمشیر خان قدیمی و عبد الله خان و صلابت
خان و عاتل خان و حمید الدین خان و امیر خان و مطلب خان و
میرزا صدرالدین محمد خان صفوی و صفوی خان که هر دو از خاندان
پادشاه ایران گفته می شدند و جمعی دیگر از جلالت کیشان ایران و
افغانان شمرند و راجپوتان جلالت کیش که ترتیب نوج بندی از نیز
جلوئی بحال نمایند یک تاز ناگهان و غافل بر سر پیش خانه شاه عالم
رسیدند - و ستم علی خان و جمعی دیگر که همراه پیش خانه بودند با
مردم توپ خانه ساعتی بمقابله هراول پرداخته چند نفر بکشتن داده
و بیهوشمت آوردند و تمام بهیر همراه توپخانه و پیش خانه بقاراج
رفت و خیمه را آتش زده سوختند و هر چه توانستند بغارت بردند
و داروغه توپخانه را دستگیر نموده بخدمت محمد اعظم شاه آوردند
گفت کیستی عرض نمود داروغه توپخانه بودم و میدام گفت بگذارند -
شاه زاده محمد عظیم که بشیخرب بطریق طلایه سوار شده بود خبر بانته
با نوج نگین خود بمقابله شتافت و از هر طرف فوجها مانند سیلاب
بلا مقابل نوج هراول اعظم شاه پیهم رسیدند ازین خبر که در نوج شاه عالم
انتشار یافت تزلزل تمام در لشکر روی داد ذوالفقار خان و دیگر
مقربان اعظم شاه عرض نمودند که صلاح دولت درین است که امروز
شاهیانة فتح بموازش درآید و همین جا حکم خیمه زدن فرموده قرار
مقابله بغردا نمایند از دبدبه شهرت فتح امروز و آوازه تحلیف خبر

مقابله بغدادی تزلزل تمام در لشکر خصم رو خواهد داد و بسیاری از
 ذام آوران آن طرف درین فوج آمده ملحق خواهند گردید و جمعی
 دل باخته بلا اختیار رو بفرار خواهند آورد درین صورت اغلب که در
 استقامت شاه عالم نیز خال تمام راه یابد و دل باخته بلا اختیار فرار
 نماید محمد اعظم شاه بر آشفته در جواب گفت این مصلحت
 زنان است زبان بزجر و توبیخ کشاد - القصه با وجودی که پیشتری
 از حیات محمد اعظم شاه مشغول غارت و تاراج گردیده بودند
 سزاولر، شدید با پیغامهای تاکید و تهدید بر هراول و سرداران فوج
 خود تعیین نمود - هجدهم ربيع الاول مطابق بیست و نهم خور داد
 سنه یک هزار و یکصد و نوزده که زمین و آسمان از تابش آفتاب
 کوره حدادی شده بود در میدان جاجو که بفاصله هفت هشت کوره
 اکبر آباد است فوجها را با هم اتفاق مقابله افتاد * بدست *

رقم سنج شهباسم زرنکار * چنین کرد تحریر آن کارزار
 که چون شد مقابل بهم هردو فوج * طپش زد بدنها چو در بحرموج
 ابتدا هراول محمد اعظم شاه را با راجه بهادر خالوی محمد عظیم
 و محمد زریع خراسانی که آخر مخاطب بر سر بلند خان گردید و
 بانها و چندی دیگر از بهادران مبارز پیشه و نهنگان دریای غیرت
 که هراول و پیش قدم فوج محمد عظیم بودند سروکار نبرد رو داد و
 از هردو طرف * دای توپ و غرش بان جانستان بهم آوازی کوس و
 کرنای رزم غیرت افزای دلبران آن دشت پر وحشت گردید و دلبران
 رزم جو و مبارزان شعله خوی هردو سو دلیرانه قدم بمعرکه کارزار
 گذاشتند و نیلان کوه شکوه مست جنگی غرق آهن بازنجیرهای

دو مني و سه مني غريبت صفت هر طرف كه رومي آوردند و منتخبز
عظيم برياي مي گردید •

چو گشت از دو سولشكر آرامته • جهالي پرخاش بر خاسنه
دهاده برآمد زهر پهلوي • چكاچاك برخاست از هر دو
زبس خون كه از كشتگان شد روان • محيط بلا گشت هندوستان
بهي سر كه بي تن شد از تبغ نيز • نه دست نبرد و نه پاي گريز
دريں دار و گيرو باريكن گوله و تير راوداپت بدينيله و راجه رام سنده
هارا كه هر دو از مبارز پيشگان شير نبرد بودند با چندي از سر
گذشتگان پيش قدم هراول محمد اعظم شاه نقد حيات در باختند -
و از طرف فوج شاه عالم باز خان از پادر آمد و هر كسحه آتش پيكار
شعله ور ميگردید تا آنكه خان عالم و منور خان كه از دلاوران
صفشكن دكن گفته مي شدند و در مبارزت بارها علم شهرت
برافروشته بودند نعره زنان فيل جرأت مقابل فيل محمد عظيم پيش
راندند و منور خان بي باكانه بكملة رستمانيه نيزه طرف شاه زاده
انداخت محمد عظيم نيزه او را رد كرد آن نيزه بر جلال خان قرارل
و ديف محمد عظيم رحيد محمد عظيم تير بچله كمان در آورده
چنان بحيفه حريف رساند كه كار او ساخته شد و بروايتي از تير
دست ديگري گشته شد - خان عالم كه از كشته شدن برادر جهان در
چشم او تاريك گشت با ديده پر آب مع نيزه آيد او بر شاه زاده فيل
پيكار حمله آور گردید محمد عظيم نيزه او را نيزه نمود و از گلوله تفنگ
جلال خان خان عالم نيزه از پا در آمد - درين ضمن شاه زاده رفيع القدر و
بياري از بهادران بهد محمد عظيم رسانيدند متصل آن محمد صوالدين

با حسین علی خان باره و عزایت خان نبیره معدالله خان رسیده
 بمک برادر پرداخت و شاهزاده بیدار بخت مستانه وار نیل مقابل
 فوج خصم رانده داد مردانگی داده بحملهای پیاپی عرصه بردلوران
 مقابل تلک ساخت درین حال حسن علی خان و حسین علی
 خان با دیگر برادران باره خود را از نیل انداخته با جمعی از دلوران
 حملهای رستمانه بروی کار آوردند و رستم علی خان و نورالدین خان
 و حفیظ الله خان و غیره پنج نفر که برادر و پسر خاله و خواهرزاده
 هردو برادر می شدند شرط جانفشانی بتقدیم رساندند و درین حالت
 شجاعت خان که از سادات باره نامی بود و مست علی خان
 بخشی خانگی محمد اعظم شاه فرود آمده مقابل سادات باره فوج
 بهادر شاه شرط جانفشانی بتقدیم رساندند و خان زمان مع پسر
 کلان زخمهای کاری گوله و تیر برداشت و از آن طرف شاهزاده
 بیدار بخت بعد تردد نمایان که هاله وار اطراف او فرو گرفته بودند
 و بیماری از همراهان شاهزاده بگر آمدند از زخم گولهای پیاپی
 جان بجهان آفرین سپرد و خبر کشته شدن محمد بیدار بخت
 که بمحمد اعظم شاه رسید آه درد آلود جگر حوز شعله افروز از سینه
 پراخگر برکشید و مانند پیل مستی که خود را بر کوه پراز شعله
 آتش زند نیل مقابل فوج خصم رساند و حملهای رستمانه و نبرد
 بهادرانه می نمود و بهر تیری مقدری را از خانه زین سرنگون
 می ساخت از هر خدنگی حوضه نیل بهادری رنگین می نمود و
 هر اجل رسیده که مقابل او می آمد از تیر شصت عدد دوز او
 بجاک هلاک می افتاد •

زهر تهر گزشت پرواز کرد • تنی را ز پیوند جان باز کرد
 • افکند خود را دران کار زار • چو شیرینی که گور افکند در شکار
 برآمد خروشی ده و دار و گیر • چو بازار ببارید ژوبین و تیر
 گران جنگ رستم دیدی بخواب • شدی از نهی بش دل و زهره آب
 نرد و تهوری که ازان زبندد دودمان تیموری دران معرکه کارزار
 بمرمّه ظهور آمده و کوشش و کشتی که ازان تهمتن والا نسب
 بنوع پیوسته قلم مقطوع اللسان در تحریر تفصیل آن فاضل است
 اگر دامت بی لاف و کزاف آن تهمتن وقت بگوش وستم دامت
 می رسید کوس شهرت تهمتنی آن ملجئ بافسانه و داستان کذب
 آلود میگردد - دران حالت ابراهیم بیگ تبریزی که از مبارزان مشهور
 گفته می شد اسب بمیدان تاخته رو باعظم شاه آورده انتماس نمود
 الحال تردد و جانفشانی شیر خود درین میدان ملاحظه نمایند و از
 اسب فرود آمده شرط پاس حق نمک بجا آورده داد مردانگی داده از پا
 درآمد - بالجمله دران دار و گیر که از چهار رسته خیز و دود باروت هیچ
 احدی بحال دیگری نمی توانست پرداخت گولّه زنبورک بشاه زنده
 والا جاه برادر خرد بیدار بخت که فیلبان نیل او در همان حال از
 زخمهای پیاپی افتاده بود رحید کار او تمام - احوال - و در همان حال
 گولّه اجل اندرون هواری حوضه نیل والا جاه رحید و زوجّه او
 جان بحق تسلیم نمود - و نیل هواری والا جاه که دران آشوب
 قیامت از مدد مات غرش بان و زخم گولهای شرر بار لاش آن نونهای
 سلطنت را برداشته دران لشکر مراسیمه وار می گردید و بروایتی
 از لشکر برآمده راه اکبر آباد پیش گرفته بود و احدی از لشکر طرفین

بحال او نمی برداخت بلکه هر چند محمد اعظم شاه می خواست که از احوال آن شاه زاده جان باخنده اطلاع یابد در آن آشوب اثری پیدا نبود. و از هر طرف مبارزان صف نبرد شاه عالم خصوص خان زمان مع بصران و شیر نبردان بارهه و حامد خان و عنایت خان نبیره سعد الله خان و جان نثار خان و لطف الله خان پانی پتی و قادیچ خان و دیگر بهادران شیر جنگ که در رکاب شاه زاده محمد عظیم و دیگر شاه زاده های نامدار بودند هاله وار اطراف محمد اعظم شاه فرو گرفتند و در چنبرن اختلال احوال و مدای دار و گیر باد تدبیری که یاد از دم صور محشر میداد از طرف قبله و لشکر شاه عالم چنان بر فوج محمد اعظم شاه وزیدن گرفت که هر تیریری که مدد باد جهان آشوب بلشکر محمد اعظم شاه می رسید از زره و بکتر می گذشت و هر سنگ رنزه از طوئان که نمونه مصرعک و نمود نشان می داد بر مبارزان آن شاه شیر نبرد می آمد حکم حاجه تغلک می داشت خلاف بان و تیر و گولاه لشکر محمد اعظم شاه که از مخالفت باد و ناموافقت طالع بفوج خصم مقابل ناریده بر زمین می افتاد - نقل می نمایند که در آن حالت تربیت خان از طرف اعظم شاه آمده در بندوق جانب عظیم الشان خالی نمود هر دو خطا شد در همان حال گولاه بندوق بسینه او خورد و در همین آن تیر هوایی نیز بردهن او رسید و جان در باخت - بهر حال در آن گرد و باد جهان بیش چشم لشکر اعظم شاه سیاه نمود •

• بیت •

نو گردی که بر خاست در زیم گاه • جهان گشت در چشم مردم سیاه

بدان گونه کم شد دران گرد مهر • که می جست با صد چراغش مهر
 درن دار و گیر قیامت آشوب با وجود اثر غلبه موج شاه عالم از
 حملهای رسدمانه محمد اعظم شاه که کازنامه مبارزت بزخمهایی
 کاری در اولاد چفته بسکه و مهر ختم بهادری رساوند نزدیک بود که
 بسیاری از لشکر خصم تاب صدمه و مقابله آن نهنگ دریای
 غیرت نیاورده از پیش آن شیر بیشه جلالت رو بهزیمت آوند -
 حمایت خان پسر لطف الله خان نبیره معد الله خان و سلطان
 خان و تهور خان و چندی از سادات نامی باره جمله چارده
 پانزده مردار نامی اشکر شاه عالم بکار آمدند و بسیاری گنگونه
 سرخود و بی زخم برداشتند - و از لشکر اعظم شاه توپیت خان که از مدتی
 داروغگی توپخانه از عهد خلد مکان بدو تعاقب داشت و درین
 اوان ازو تغیر نموده بودند و صفوی خان بخشی تازه از ایران آمده
 و مرشد قلی خان که در همان روزها داروغه توپ خانه شده بود - و
 کوکلتاش خان عرف میر بدو که ازو تردد نمایان یظهور آمده و حین
 یوسف خان بلوکی که خود را بغیل شاه زاده محمد عظیم رسانده
 زینها خالی نموده قریب بدست زخم برداشته بود افتادند - و
 مسمت هلمی خان و شجاعمت خان و اشرف خان و شریف خان
 و ضیاء الله خان نواسه شیخ ابو المکارم و عثمان خان و دیگر افغانان
 قریب پنجاه و دو نفر نامی فیل سوز شرط جانفشانی تقدیم
 رساندند - و خدا بنده خان که در عهد خلد مکان خاسامان بود و
 عبد المطلب خان که ندابت ذو الفقار خان میر بخشی داشت و
 اسان الله خان زخمهایی کاری برداشته هر چند ازان معرکه جان

بسلامت بدربردند اما بعد ملازمت شاه عالم بهمان زخمها و دیعت
حیات نمودند - و میرزا صدر الدین محمد خان بخشی و عمر خان و
ظفر علی خان با جمعی دیگر از مردم با نام و نشان زخم برداشتند -
درین ضمن بر لب ذوالفقار خان زخم کم نمائی رسید چون دیده که
کار از دست رفت و بسیاری از همراهان مبارز پشه گشته و زخمی
گردیدند و عرصه چنان بر محمد اعظم شاه تنگ گردیده که امید
نجات نموده خود را به محمد اعظم شاه رسانده گفت بر دیگر پادشاهان
و جد و آباي شما نیز ازین قسم ماجرا گذشته که بریده از لشکر برآمده
تقاضای وقت را از دمت ندادند فی الحال مصلحت درین است
که پا از معرکه کارزار کشیده خود را جایی باید رساند تا باز اگر طالع
مدد نماید بتدارک می توان پرداخت محمد اعظم شاه ازین سخن
بر آشفته جواب داد بهادر جی شما جان خود را در عرجا که خواهید
سلامت ببرید حرکت ما ازین گل زمین متعذر است پادشاهان را
تخت است یا تخت - بعد ذوالفقار خان که حمید الدین خان
نیز رفاقت او کرد راه گویار اختیار نمود دران حال آن شاه
کم گشته سپاه که زیاده از دو صد سه صد سوار رفیق روز بیکی
بار نموده بودند خود را میان چندین هزار حوار و تیرو گول
آتش بار گرفتار دید بغریب آمد که شاه عالم بامن جنگ نمی
نماید جدا از من برگشته بخت برگشته است - و شاه زاده عالمی
تبار را که بسبب صغر سن در حوضه با خود نهانده در محافظت
او از مدسه تیرو و گول می کشید آن شاه زاده شیر نبرد بدان
چون میفراسی جوهر شجاعت تیموریه بظهور آورد محمد اعظم

شاه مانع آمده زباده محافظت از می نمود چون در سه فیلبان
 نیل سواری محمد اعظم شاه از زخمهای بارش گوله افتاده بودند
 و بغیل نیز زخمهای بی شمار رسیده بود بیقراری می نمود
 هرچند که محمد اعظم شاه نیز از رسیدن زخمهای جانستنان پایی
 خود در رکاب سفر آخرت می دید از راه غدیرت و شجاعت خودداری
 نموده پای خود از حوضه بر آورده نیل را می خواست
 نگاهداره و پیش راند نمی توانست در بن حال که آفتاب عمر او
 نزدیک بغروب بود تیوری بر پیشانی او رسیده کار او تمام ساخت -
 رستم علی خان که نزدیک فیلبان او رسیده بود اطلاع یافته خود را
 بالای نیل رسانیده سر اعظم شاه را بتیغ بیدریغ بریده در دامن خود
 گرفته نزد شاه عالم روانه گردید و در لشکر شاه عالم صدای شادیانگی
 دفع بلند آوازه گشت - تاریخ واقعه محمد اعظم شاه یافقه اند
 های محمد اعظم

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است
 هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق
 بعده که بامید تمام سگ نامرد عرف رستم علی خان سر
 محمد اعظم شاه را نزد بهادر شاه آورده ابتدا از دامن خود بر آورد
 و خساره خون آلوده محمد اعظم شاه را بدندان نایاک خود از روی
 غضب گزید بعد ازان بر پای نیل شاه عالم انداخته زبان
 به تهلیت و دست بآداب تسلیم کشاد بهادر شاه از مشاهده گزیندن
 آن سگ سیرت نگاه تند طرف او نموده آب در دیده گردانید -
 و هر چهار شاهزاده و خان خانان مع پسران و دیگر امیران از عقب

هم رسیده بدست و زبان آداب تهذیب فتح بجا آوردند - و شاه زاده
 عالی نبار و بیدار دل و سعید بخت را با دیگران حاضر - اخلاص و - و
 جواهر و اشرفی که در حوضه دین محمد اعظم شاه بود بقاراج رفت -
 خیمه و فیلان و توپ خانه و دیگر کار خانجات محمد اعظم شاه بضبط
 در آمد - و شاه عالم خیمه مختصر احداث نموده فرود آمده در رکعت
 نماز شکر ادا نمود باز حکم احضار عالی نبار پسر محمد اعظم شاه
 و بیدار دل و غیره پسران محمد بیدار بخت فرموده همه را باظهار کمال
 لطف در آغوش گرفته پدرانه دست شفقت بر سر آنها گذاشته
 بمؤد امان جان و پرورش دادن بدستور فرزندان و عنایات بی پایان
 دیگر مستمال ساخته همه پردگیان مغموم بدیغام تسلی و پرسه ماتم
 نمودند - و خان خاندان را در آغوش مرحمت گرفته از راه کمال
 قدردانی فرمودند که آنچه یافتیم از سعی و تردد و جانفشانی شما
 بود و حکم کردند که لاش محمد اعظم شاه را بالاش بیدار بخت
 و والا جابه بعد غسل و کفن نزدیک روضه همایون پادشاه برده مدنون
 سازند - روز دیگر بعیادت خان خاندان تشریف برده مر او را بپیر
 برین رسانیده مخاطب بخان خاندان بهادر ظفر جنگ و یار وفادار
 ساخته یک کرور روبیه نقد و جنس انعام که از ابتدای عهد تیموریه
 هیچ پادشاه بهای امیر رعایت و بخشش چنین نکرده بود نمودند و
 تسلیم منصب هفت هزار و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه و
 سه اسبه و دو کرور دام انعام و خدمت وزارت بالامتثال فرمودند -
 و از جمله ده لک روبیه که خان خاندان پیشکش نمود یک لک روبیه
 نقد و جنس قبول افتاد - و نعمت خان پسر کلان خان خاندان را مخاطب

بهار (صاف) بهادر ساخته از اصل و اضافه پنج هزار و پنج هزار سوار
 نموده خلعت بخشی سیوم مرحمت نمودند و پسر خرد این
 مخاطب خانه زاده خان بهادر ساخته سر بلندی بخشیده تسلیم چهار
 هزار و سی هزار سوار از اصل و اضافه فرمودند - و چهار پادشاه
 زاده را منصب سی سی هزار و بیست هزار سوار از اصل و اضافه
 مقرر فرمودند و محمد معز الدین مهین اختر سلطنت را مخاطب
 بجهاندار شاه بهادر و محمد عظیم با ملقب بمظیم الشان بهادر
 و رفیع القدر را مخاطب رفیع الشان بهادر و خجسته اختر را مخاطب
 بجهان شاه بهادر ساخته هر چهار اختر سلطنت را حکم نوشتن نوشت
 بحضور و سوار شدن برنامی که به ورت تخت روان ساخته بودند فرمودند -
 و ارسلان خان کاشغری را که خواهرزاده مهر پرور حرم محترم پادشاه
 بود، مخاطب بچفته خان دنج جنگ ساخته هفت هزار و هفت
 هزار سوار نمودند و دیگر همه خانه زادهان قدیم و امروای رکاب که زانها
 نرد و جانفشانی بظهور آمده بود بعطای اضافت نمایان و فیل و
 جواهر و تبدیل خطاب که اگر بتعداد آنها پردازد باطناب کلام منجر
 می گردد مگر هر جا که ضرور داد بر محل بزبان قام خواهد داد
 برهم دیگر امتیاز بخشیدند - بعد که خبر دنج بهادر شاه و کشته شدن
 محمد اعظم شاه بگوالیار رسید حیمه بخیمه صدای زاری و نوحه آشوب
 قیامت برپا گردید امیر الامرا اسد خان بخدمت زیب الفسای بیگم
 که خواهر اعیانی محمد اعظم شاه می شد رفته شرط تعزیت
 بتقدیم رساند و به تسلی دیگر پرده گویان حرم پرداخته بتفاق
 حمایت الله خان که دیوان خزانه رتن بود مهر بر خزانه و جواهرخانه

و دیگر کارخانجات نموده بذهبیة روانه شدن حضور پرداخت - درین
 ضمن فرمان مغایرت عنوان مشتمل بر اظهار لطف و امان و طلب
 امیر الامرا و ذوالفقار خان نصرت جنگ و حمید الدین خان عم
 خود را بگوالیار رسانیده بودند با خدمه محل و کارخانجات مادر
 گردید و امیر الامرا در رکاب نواب قدسیه زیب النساء بیگم که
 بلباس تعزیت ملبس گردیده بود روانه شده بحضور رسید بعد
 رسیدن حضور اگرچه بسبب ماتم داری که از نواب زیب النساء بیگم
 بظهور آمده آداب مبارکباد بجا نیارد برخاطر پادشاه گرامی نمود
 اما از راه جمع خلق انعام کرده سالیانه بیگم که مقرر بود
 مضاعف فرموده مخاطب پادشاه بیگم ساختند - و بعد تقدیم
 تعزیت و نهذیت که از طرفین بحسب ظاهر ظهور آمده همه
 خدمه محل محمد اعظم شاه را فراخور حال هر یک بعد عطای
 خلعت ماتمی یومیه مقرر نموده حکم نمودند که همراه پادشاه
 بیگم بدار الخلافت روانه شوند - و امیر الامرا اسد خان را مخاطب
 بنظام الملک آصف الدوله فرموده وکیل مطلق که در زمان
 پادشاهان سلف گفته می شد و عزل و نصب وزیر و دیگر
 ارکان مملکت بقبضه اقتدار وکیل می بود نموده بعطای
 چهار قب و پنج اصب با ساز و طلا و یراق نقره و مریدج مرمغ
 صرافرازی بخشیده بنواخن نوبت در حضور مادران ساختند - اگرچه
 بعضی مقربان حسد پیشه در خلوت خاطر نشان نمودند که امیر
 الامرا رفیق رفیق و شریک عمده مصلحت محمد اعظم شاه بود
 اما در جواب فرمودند که اگر دران آشوب دوران ما هم در دکن

مجبورند تقاضای مصلحت آن بود که رفاقت عمومی خود نمایند -
 ذوالفقار خان را از اصل و اضافیه هفت هزار و هفت هزار سوار
 نموده مخاطب بمصمص الدوله امیر الامرا بهادر نصرت جنگ
 ساخته بخدمت میر بخشیدگری بدستور سابق بحال داشتند -
 و میرزا صدرالدین محمد خان صفوی را از اصل و اضافیه پنج
 هزار و پنج هزار سوار نموده مخاطب بمصمص الدوله میرزا شهناز
 خان صفوی مغزز ساخته تسلیم بحالی خدمت تن بخشی
 فرمودند - مختار خان ناظم معزول صوبه دار اکبر آباد را بحال نموده
 مخاطب بخان عالم بهادر شاهی و مفتخر بخدمت خانسامانی
 ساخته فرمودند که در صوبه اکبر آباد نائب مقرر نماید و حکم
 نمودند که آنچه پادشاه زاده عظیم الشان از مال و اموال او بضبط
 سرکار در آورده باشد بعد عطای خلعت و فیل باو مسترد سازد -
 حاصل کلام همه اکبر و اصغر پادشاهی و والاشاهی بانعام لکها
 و اضافیه نمایان سه چند و چهار چند از مراتب و عطای جواهر
 و فیل کامروا گشتند - اگرچه بعد فرمودن وزارت بخان خاتان از راه
 وسعت خلق و خاطر جوئی امیر الامرا آمد خان و ذوالفقار خان
 تقاضای مصلحت دانستند که آمد خان را بخدمت وکالت
 مفتخر ساخته بحسب ظاهر برتبه وزارت امتیاز بخشیدند اما آنچه
 لازمه اختیار وکالت است نسبت بآصف الدوله از طرف خان خاتان
 بظهور نیامد - و باز روزی که آصف الدوله دیوان نمود خان خاتان را لازم
 گردید که بدستور دیگر امرا آمده مجرا نماید و ابعثاده کاغذ
 بدستخط رحانب این معنی نیز بر او ناگوار نمود - و از آنکه آصف الدوله

نیز عیش و آرام طلب بود و از سفر دائمی عهد حضرت عالمگیر لذت زندگانی نمی برد قرار مصلحت بران یافت که در حضور قیامت و کالت پدر را مصمم الدوله مرانجام دهد و آصف الدوله نواب پادشاه بیگم را با خود گرفته بدار الخلافت شاه جهان آباد رفته بلا هرج سفر دائمی بغراغ خاطر ایام پیرانه سالی را بسر برد لیکن سوابی مهر آصف الدوله که در پروانجات و اسناد مالی و مالی بعد مهر وزارت می شد دیگر اصلا داخل او در امور سلطنت نبود - حکم فرمودند که حضرت پادشاه عالمگیر را خلد مکن می نوشته باشند - و خان خاتان خدمت وزارت را بعیار به نیکنمایی و نیک نفسی و بی طمعی و استقلال مرانجام می داد و در اجرای کار خلق بمرتبه کوشید که وقت نشستن دیوان سزاولان تعیین می نمود که کاغذ ارباب حاجت و دستخطی روز دیگر نماند - و از جمله نیکنمایی و ثواب عظیم که حاصل نموده تخفیف کسالت خوراک دراب منصبداران است مجملی ازان می نگارد که در زمان عهد حضرت خلد مکن آخته بگی و دیگر مقصدیان بد فرجام برای خرچ دراب چنان مقرر کرده بودند که منصب داری که برو خوراک دراب لازم می گردید با وجودیکه منصب داران مدتها از قلت پایبانی که پادشاه خود دستخط یک انار و صد بیمار نموده بودند بزان شب محتاج بودند بعد سعی و تردد بسیار از جمله قایلی جاگیر می یافتند هر چند جاگیر ویران باشد و تمام مداخل جاگیر بمصاف و ثلث خرچ دراب و فانه نماید تا بخرچ قوت لاموت اطفال و عیال اوچه رسد و کول او را مقید مآخذه بزجر و خوف تمام از خرچ دراب طلب و

باز خواست می نمودند و هر چند وکلا استغاثه این تعدی بخدشت پادشاه نمودند داروغه فیلیخانه و آخته یکی قسمی خاطر نشان پادشاه می کردند که نواد آن جماعه بجای نمی رسید و عالمی ازین بدعت چنان بجان رسیده بودند که وکلا استغاثی وکالت می نمودند در عهد شاه عالم پادشاه خان خانان چنان قرار داد بعده که بمنصبداران جاگیر تنخواه دهند موافق خرچ دواب داسها از جمله طلب دول او وضع نموده تنمۀ تنخواه نمایند درین صورت کماله خرچ دواب از هر منصبداران و وکلا بالکل مانت گردید بلکه فی الحقیقت حکم معاف شدن خوراک دواب بهم رسانند •

چون در مزاج خان خانان تصوف غالب بود و از علم نیز بهره داشت کتابی مسمی بالهامیه در علم ملوک و تصوف تالیف نمود که باعث متکلمین در بعضی مقدمات و فقرات با از جاده شریع بیرون گذاشته حکم فرمودند که در حاکم رویه و اشرافی نظم نباشد بعبارت نثر اسم شاه عالم بهادر شاه و نامبلده نویسند و در خطبه امر نمودند که نام نامی شاه عالم بلفظ سید مزین باشد - اگرچه از ابتدا از سلسله صاحبقران بلکه از شروع سلطنت غوریان اسم سیادت بذا همیچ یکی از پادشاهان سلف هندوستان از روی تواریخ در خطبه و ذکر حسب و نسب ثابت نموده مگر خضر خان که باوجود از اصل و اسم جد و آبایی او قوم افغان بلفظ ملک ظاهر میگردد بعده که بمسلطنت دهلی کامروا گردید بدلیل روایت ضعیف چنانچه بگزارش آمده مورخان عهد او اسم سیادت بر او اطلاق نمودند اما شاه عالم که بعد ازین

به‌بله منزل و آنچه بزبان قلم جاری خواهد گردید. بذکر خواهد در آمد
به برهان و دلیلی که خود را ملقب بهید ساخته هرچند که در آن نیز
اختلاف قول مسموع گردیده اما مجملی از حاصل کلام بزبان عامه
صدق بیان میدهد گویند سید شاه میر نام از اولاد حضرت خیرالانام
غوث الاعظم سید عبد القادر حیدرانی قدس سره در کوهها و ملک جد
مادری خلعت منزل که از توابع اطراف کشمیر واقع شده آمده منزوی
گردید و راجه آنجا اطلاع یافته بخدمت سید رسیده بهرور ایام
عقیدت اتم بهم رسانده صبیغه خود را بخدمت سید شاه
میزگرداند و آن سید در الاحترام آن دختر را بشرف اسلام و عقد
ازدواج خود در آورده ازو یک دختر و یک پسر تولد شد و راجه در
تربیت و غم خواری آنها می کوشید بعد از آنکه آن سید از آن مکان
بمقصد طواف بیت‌الله حفر اختیار نمود و باز از آن سید اثری ظاهر
نگردید راجه در تربیت اطفال آن سید کوشیده باهل اسلام پیوند
نداده در عالم عاقبت اندیشی باخفای آن کمال احتیاط بکار برده
در همان جبل پرورش میداد تا آنکه فردوس آشیانی صاحبقران
قانی از آن راجه دختر او را با باج و خراج خواست و راجه از اولاد
همان سید دختری که بحسن صورت و حیرت‌و‌ذکا موصوف بود بانحسب
و بیهکش بطریق جهاز روانه ساخت و شاه جهان آنرا بتعیین
معلم و انکه و مغالبه‌های آداب دان بهمه زبان آشنا ساخته در
ساعت معروف بعقد پادشاه زاده محمد اورنگ زیب در آورد که
از بطن او شاه عالم بهادر شاه بعمره وجود در آمد که مراد از نواب
پائی بیگم باشد بانواع صفت و خوبی آراسته بود و سرای فردا پور

وسط سرحد خاندیجی که در پای کتلی واقع است و مدتی در جاگیر
او بود و بانی جی پوره درخچسته بنیاد ساخته و آباد کرده اوست
درین صورت از طرف مادر سیادت شاه عالم ثابت می گردد .

الحال کمیت خامه را بگزارش اصل مطلب معطوف می سازد
بعد فراخ جهرن و زن قهری شروع مال شصت و هفت که
در سالخ ماه رجب سنه احد جلوس مطابق سده هزار و صد و نوزده
هجری در حواله معتقرا لخاله اکبر آباد بکمال زینت و فیض بخشی
انعام یافت بقصد تنبیه و تادیب راجه پرتیگه سمیت اودی پور
وجود پور رایت ظفر آیت برداشتند چنانچه محلی از تفهیل آن
بگزارش می آرد از نوشته اخبارنویسان صوبه اجمیر و برگذات اطراف
جود پور بعرض رسید که راجه اجیت هنگه که پسر مجهول الذمبه
راجه جهمونست گفته می شد در ابتدای نشو و نما باغواهی درگداس
و دیگر گزارید اما پس بحکم الولد سر لایه از آوان عهد حضرت
خلد مکان ماده نساد بوده و اداهای ناخوش از سر میزد درین ایام
بعد از واقعه ناگزیر پادشاه قدسی مرشدت از سر نو طریقه نا فرمانی
و سرکشی در ایذا رساندن مسلمین از منع گاوکشی و بانگ صلوات
و برانداختن بعضی مساجد که بعد شکستن بتخانها در عهد
خلد مکان بنا گذاشته شده بود و تعمیر و احداث معبد خانهای
خود شروع نموده و به هفت گرمی و مدد نوج رانی اردیپور
ورفاقت راجه جیپنگه که باهم نسبت دامادی دارند بمرتبه
سمت ماده ناکامی گردیده بود که قبل از فتح و بعد از جلوس
از معادلات ملازمت محروم و بی نصیب ماند لهذا هفتم

شعبان هفده مذکور منوجه گوشمال آنجماع بد سكال گردیدند
 براه آنبیروطن جیصنکه مرحله پیمای آنطرف گشتند و مابین
 اجمیر و چنور که مضروب خیام گردید و ماه رمضان المبارک رسید
 حکم مقامات فرموده افواج هامون نورد کوه نبرد بسر فوجی
 پادشاه زاده محمد عظیم الشان و هراولی جمدة الملک خان خانان
 بهادر و مصام الدوله و دیگر امرای عقیدت کیش برای تنبیه
 و هایمال و غارت ساختن ملک و بلاد کفرآباد آن گروه بدکیش
 ندین نمودند بعده که از سم - گوران بهادران یکه تاز و کوه نوودی
 دلاوران جانباز خرابی بسیار بملک و مال و جان و عیال
 آنها رسید رزن و فرزند راجپوت و رعایای زیاده از حساب باسیری
 در آمدند و قصبجات و دیهات آباد را سوختند و تاراج و غارت
 نمودند مرداران صاحب فوج راجپوتان احتفال باخته با مال و
 عیال و اطفال رو بجبالهای دشوار گذار پر از اشجار خار دار گذاشتند -
 اجیت سنگه و دیگر راجهای معاون او دانستند که سلامتی جان
 و امان مال و عیال آنها در انقیاد و اطاعت است بخان خانان
 و خلف ارشد او خان زمان رجوع آورده باظهار عجز و امان جبین
 قبول عبودیت بهزاران ندامت و هرافکندگی بر زمین نیاز
 بودند و بتضرع و التماس تمام پیغام دادند که خان زمان و قاضی
 القضاات قاضی خان بچود پور در آمده بتعمیر مساجد و تخریب
 بنخانها و اجرای احکام شرعی از بانگ و صلوة و کشدن گاو
 و منصوب نمودن ارباب عدالت و تعیین نمودن حکام جزیه پردازند
 و قلم عفو بر جریده اعمال ما کشند و التماس آنها در عالم خطا

بخشی بدرجه قبول در آمد و ارباب عدالت از قاضی و مفتی و امام و مؤذن مساجد دز جود پور و دیگر معهودهای اطراف تعیین شدند و اجیت سنگه و چیسنگه باتفاق درگاه داس که سرمایة قصاد اهل نفاق گفته می شد بحضور آمده بامید عفو تقصیرات جدیدین ساگردیدند و هر کدام بعطای خلعت و فیل و شمشیر و بدم و دیگر عنایات معزز و مختصر گشتند •

ذکر جشن سال دوم از جلوس میمنت مانوس

بهادرشاه پادشاه غازی

هیجدهم ماه ذی الحجه که آغاز سال جلوس مقرر نموده بودند بموجب حکم آئین بلندی و آرایش جشن آغاز سال دوم مطابق بیعت و یکم اسفندار ماه الهی بهزاران خرمی و نشاط منعقدگردید آنچه از زر و گوهر خرمین و دامن دامن ببخشش در آمد و از عطای خلعت و جواهر و فیل و اضافهای نمایان عالمی کامیاب و حاجت روا گشتند و چندین هزار کس از صغیر و کبیر هر صنف قوم از خوان کرم و احسان آن پادشاه باذل ذخیره نقد و انواع نعمت فراهم آورده بدین دعا گویان شدند • بیت •

پدر بجای پسر هرگز این کرم نکند

که دست جود تو با خاندان آدم کرد

خدای خواست که بر عالمی ببخشاید

بفضل خویش ترا پادشاه عالم کرد

اگر خواهد که مفصل برنگرد زبان تلم از تحریر تفصیل آن قاصر است - درین اوان فرمودند که نامه محبت افزا و فرمان نصیحت

و نسلی آمیز به محمد کام بخش مشتمل برین مضمون برنگارند
 که پدر بزرگوار حکومت صوبه بیجاپور بآن درة التاج عطا فرموده
 بودند ما حکم رانی هر دو صوبه بیجاپور و حیدر آباد با کل توابع
 و لواحق بآن برادر عالیقدر واگذاشتیم بهر طریقه سک و خطبه بدستور
 فرمانروایان سابق دکن بتمام نامی ما جاری نمایند و پیشکشی که
 از زمان قدیم حکام آن هر دو صوبه واصل و عائد سرکار پادشاهی
 می نمودند بآن نور الابصار ذوالاقتدار معاف فرمودیم باید که شکر این
 رعایت و عنایت بحکم آینه کریمه فان شکر تم لازیدنکم بدل و زبان بجا آورده
 طریقه ملوک و عدالت پروری و داد گستری موافق رویه جدو آبا
 در باره رعایا و برابری و ضعفا و کافه انام میبذول دارند و تنبیه سرکشان
 و اخراج ظالمان و راه زنان آن ضلع پیش نهاد همت خود دانند
 و برای بردن فرمان و حجابت این کار حانظ احمد مفتی را که
 مخاطب بمعتبر خان ساخته بودند مقرر نموده چند کلمه نصیحت
 آمیز که باعث عدم ماده عورش و دفع فتنه و فساد و خونریزی
 مسلمانان باشد باظهار کمال شفقت زبانی نیز ارشاد نموده مع
 خلعت و جواهر و فیلهای گوه شکوه و اسپهای بان رفتار و
 تحف و هدایای دیگر رخصت نموده تاکید فرمودند که بطریق
 استعجال خود را برساند - اواخر ذی الحجه رایت توجّه طرف اجمیر
 برانراشتند بعد ورود موکب ظفر اثر و زیارت حضرت خواجه
 معین الدین قدس سره مبلغ کلی بخدمه درگاه رساندند .

الحال کلمه چند از ملوک محمد کام بخش می نگارد که هر چند
 از طرف محمد کام بخش بگفته مدعیان در حق احسن خان عرف

میرمملوک اثر کم توجهی ظاهر می شد و باعث خفت احسن خان میگردد اما در دل او سواهی طریقه فدویت و خیر خواهی اصلا اراکه دیگر نبود تا آنکه متوجه تسخیر گولکنده و شهر حیدرآباد گردید بعده که سه چهار منزلی حیدرآباد رسیدند احسن خان دنامه و بیغام التیام آمیز رستم دل خان را که از خاندان با نام و نشان پادشاه رس و از عهد خلد مکان مرده دار حیدرآباد بود مستمال ساخته بقلعهدار نیز رسل و رساتن سپردن قلعه گولکنده و عده و وعده بدیمان آورد اگرچه قلعه دار بعد از فرمان بهادر شاه تن بسپردن قلعه نداد اما رستم دل خان فریفته استمالت احسن خان که فرمان بدستخط خاص محمدکام بخش بعهد و پیمان کلام الله نیز باو رسید گردیده با چهار پنج هزار سوار مستعد استقبال نموده ملازمت کرد و باتفاق احسن خان و اظهار خیر خواهی بذای مصلحت برین گذاشت که فی الحال بگرفتن قلعه صرف اوقات نه نموده به بند و بست ملوک و گردآوری محصول اطراف از تعیین حکام و عمال باید پرداخت و راه مداخل جاگیر و رسد غله بر قلعه دار مسدود نباید ساخت - از آنکه تقرب خان عرف حکیم محمد محسن که منصب وزارت باو فرموده بودند رسید احمد نام که از پیش آوردهای احسن خان بود نازبا باتفاق خواجه مرایان موافق تقاضای روزگار با احسن خان سوی مزاج بهم رساندند و از برای برانداختن اعتبار احسن خان که تمام مدار کار و بار سلطنت کام بخش باو تعلق گرفته بود و او از غرور نخوت مدد طالع که نشه جوانی و تردد جانفشانی در کار آقا که اکثر در عالم همچشمی ماده زوال دولت میگردد علاوه آن گردیده بود اصلا با صلاح حسد مدعیان

نمی پرداخت و گاه گاه احسن خان و سیف خان که استادان تیراندازی محمد کام بخش بود و ارشدخان و ناصر خان و احمد خان با رستم دل خان همدستان و همدم گشته برای مشورت کار سرکار خلوت می نمودند و در رعایت رعایات هم دیگر بتواضع تکف میگوشتند تا آنکه تقرب خان و اهددا خان و دیگر مدعیان حسد پیشه اتفاق نموده در خلوت بانواع منصوبه و تدبیر بدی نسبت باحسن خان و همدمان او مدام خاطر نشان محمد کام بخش می نمودند *

چون از ابتدا اثر سودای وافر در مزاج محمد کام بخش راه یافته بود از دمیدن افسونهای بد خواهان باستماع حرفهای موحش فتنه انگیز سودای او بمرتبه زیادہ شد که تیشه ناکامی بروای خود زد و سچمل از تفصیل آن بزبان قلم جاری می گردد - چون میان احسن خان و رستم دل خان برای جذب قلوب همدیگر رابطہ خاص بمیان آمد و همدیگر را بضیافت میطلبیدند و سیف خان و احمد خان نیز بآنها همدم و هم بزم بودند تقرب خان و اهددا خان و میر احمد نام باهم همراز گشته از راه حسد که دیران کن خاندان کهن امت خاطر نشان محمد کام بخش بدینوجه نمودند که رستم دل خان و احسن خان و سیف خان و احمد خان باهم اتفاق نموده اراده دستگیر نمودن پادشاه دین پناه دارند و باهم اتفاق نموده اند که روز جمعه در مسجد جامع بدین جرأت اقدام نمایند اگر بعلاج دنع فغان زرد نپردازند اثر اتفاق لغاق آمیز هر سه چهار بدخواه دولت درین زودی بعرض ظهور خواهد آمد محمد کام بخش از شنیدن این کلمات بی آنکه بنور سخن

صاحب غرض و تحقیقات آن پردازد شب شفق بخط خود برستم
دل خان بدین مضمون نوشت می خواهم بصلح همدیگر جواب
 نامه بهادر شاه نویسم که آفتاب بر نیامده مع قلمدان خود را ببردند
 رستم دل خان که غافل از نیرنگی روزگار بود موافق طالب محمد
 کام بخشی خود را رساند بعد رسیدن او گفت از دحام از خود دور
 نموده در تسبیح خانه رفته با قلمدان خود بنشیند که من حاضری
 خورده می آیم و برای شما آتش الوش میفرستم بعد فراغ چربی خورتن
 باتفاق مسوده جواب بهادر شاه خواهم نمود رستم دل خان موافق
 ضابطه هر روز کمر و اندوده خالی از مواس به تسبیح خانه روست
 همان زمان منصوران محمد کام بخش بر سر او فراهم آمدند مع همسران
 دستگیر نموده مقید ساختند - چون گوش زد محمد کام بخش ساخته
 بودند که میان احسن خان و سیف خان و رستم دل خان آمد و
 رفت رفته و پیام است بعد جست و جوی قلمدان خطی
 از طرف سیف خان بدام رستم دل خان بدین مضمون برآمده آنچه
 از طریق سلوک با همراهان صاحب مدار دین پناه استفسار نموده آمد
 باید که اول در استرعا و ملوک احسن خان که سرفوج و میر بخشی
 و صاحب اختیار حضرت دین پناه است بکشند بعد با احمد خان
 و دیگران روزه سلوک را مرعی دارند از مطالعه آن رفته بدخواهی
 نامبردها بطن غلظند او به ثبوت پیوست سه روز در بند داشته بعد
 فرمود که رستم دل خان را دست و پا بسته بر پای نیل سواری
 همان اجل رسیدند برگشته طالع بستند اما هر چند خواست موافق
 حکم محمد کام بخش مضرت جانی از طرف آن نیل بر رستم دل خان

سرسد غیل اقدام ننمود بعد غیل دیگر آورده زیر پای غیل انداخته
 بدان غنا بگشوده در شهر تشهیر داده زیر درختهای باغ انبلی محل
 که منحل یکی از مکانهای ساخته سلاطین واقع شده مدفون ساختند -
 و برای پی پیش از گرفتن آن مقتول مظلوم برای ضبط خانۀ آن حید
 مرحوم مردم تعیین نموده زن او که از خاندان با نام و نشان مختار
 خان بنی مختار بود به بندوبست اطراف خانه پرداخته مستعد
 بزدن تیر و ننگ گردید و چند نفر کشته و زخمی گردیدند بعد احسن
 خان رفته آن ستم زده مجبور را همانده ازان دست و پا زدن
 لاحاصل باز داشت و آن سیده مغمومۀ مستور را به بیهرمتی تمام
 مقید ساخته با میرحسن نام برادر ستم دل خان و یلک پسر او
 آورده بحضور آنها حکم کشتن رستم دل خان نمود و خانۀ او را بضبط در
 آوردند بعد ازان سیف خان را مقید نموده رقعۀ او را دست آورد
 نمک حرامی و فکر فاسد او ساخته حکم دست پریدن او فرمود و
 سیف خان که استاد تیر اندازی محمد کام بخش بود هر چند
 بعجز و اظهار خیرخواهی خواست خاطر نشان نماید که مضمون
 رقعۀ دلالت بر هواخواهی دین پناه می نماید فائده نداد بعد که
 دست او پریدند شروع بدشنام دادن نموده گفت این نشان کم اصلی
 از جانب مادر است که بهمان دستی که تعلیم تیر اندازی نموده ام
 بی تقصیر پریدن فرمودی و باز فرمود که زبان او نیز قطع نمایند - درین
 حالت مدخولۀ او را کشیده آورده نزدیک عمارت خاص جا داده بودند
 از ملاحظۀ احوال سیف خان زبان خود را بحلق کشیده جان داد و
 احمد خان افغان را مرمود که دست و پا بسته در از بخوابانیدند و اسبهای

دندان گیر بالای او دوانیدند تا مظلومانه جان داد - و سیف خان نیز از این
 هر دو زخم و برآیندی دست دویم او نیز بردند و دیعت حدیث نمود -
 ارشد خان را که دبیر ارشد خان دیوان دکن بود فرمودند که زبان
 او را نیز از بیخ بردند اما از قلع زبان او چندان تفاوت در حرف
 زدن او بهم نرسیده بود - و دیگر مقتولان مظلوم را فرمودند که
 بالای خور بخته تشییع داده بهمان رختهای بدن زیر همان ابله
 محمل همراه رستم دل خان زیر خاک نمایند که باهم مصاحبت
 مفید ساختن من می نموده باشند - و بعضی جماعت داران عمده که
 با احسن خان اخلاص خاص داشتند و همدمان دیگر نزد احسن
 خان آمده ظاهر ساختند که بما خبر رسیده که فکر عقید نمودن
 و کشتن شما نیز دارد عیال و اطفال خود را بر امپان راهوار سوار
 و بار نموده سوار شو ما سه چهار هزار سوار باتو رفیق گشته دو سه
 شب در میان بسرحک بهادر شاه میرسانیم والا جان هم در معرض
 تلف بکمال بی ابروئی خواهد آمد بلکه اگر احسن خان علانیه
 طبل مخالفت نواخته راه فرار اختیار می نمود تمام سپاه جماعت داران
 عمده چنان بار گرویده بودند و احسن عقیدت باو داشتند که رفاهت
 نموده از سرحد محمد کام بخش بیرون می بردند اما احسن خان نظر
 بر احسن عقیدت و فدویت خود از خواب غفلت بپوش نداشت و
 گفته آنها ناشنیده انگاشته گفت حضرت دین پناه در حق من
 بیگناه که از خانه زادان عقیدت کیش مرورئی اویم هرگز چنان گمان
 نخواهند برد و گفته دشمنان در باره من چنین اثر نخواهد بخشید
 تا آنکه احسن خان را بدز بعیله و تدبیر از خانه طاییده فرمودند

که نزد یک تسبیح خانه متعبد دارند نگاه احسن خان بهوشانه از خواب گران چشمه بفکر تدبیر کار از دست رفته افتاد و بخانه پیغام نمود که زریله و نقد آنچه توانند جایی بفرستند چنانچه وابستهایی احسن خان قبل از آنکه بضبط خانه پردازند آنچه زیور و اشرافی و هون توانستند در صندوق انداخته بخانه افغانی که از مدت آشنا و مرهون احسان و دست گرفته احسن خان بود فرستادند بعد بضبط در آزدن خانه که چند روز گذشت و هر روز بر قید و شکنجه آن مجبور بلای قضا می انزود آن صندوق نیز بسبب جست و جوی مدعیان و دل باختن آن افغان بدست آمد و نزد محمد کام بخش آورده و نمودند از مشاهده خویطهایی هون و اشرافی گفت که این خویطها است که برای دستگیر ساختن من رستم دل خان بدو داده بود و آتش غضب او زیاده شعله ور گردید و هر روز بر آزار قهاری و سختی در شکنجه و انواع عذاب می انزود و بار آزار گهچری با نمک زیاد خوراک او مقرر نموده با طوق و زنجیر برهنه زیر باران و آفتاب میداشتند و دوبار مسموم ساختند کار گردید دو سه ماه بدین شکنجه و انواع عذاب گرفتار بود تا جان بجان آفرین سپرد - و دیگر در عالم غلبه سودا و رسواس افعال شفاکی که از محمد کام بخش بدون تحقیق بظهور آمد این بود که بعد رسیدن ایلچی از نزد بهادر شاه بعضی از خواهران بدسرشت هرزه گو خاطر نشان او نمودند که معذیر خان ایلچی جمعی از مرهنگ پدشگان بدیباک را همراه خوا بدین داعیه آورده که قابو یافته بقصد فاسد خود را بدین پناه رساند از شنیدن این کلمات بیهوده بدون آنکه بغور و تحقیق آن پرداز

فرمود که اسم همراهان ایلچی نوشته بیاورند که یومیله نقد و خوراک
 برای هر یک مقرر نمایم از شهرت این خبر بعضی از مردم
 بی بضاعت آن شهر که از شعبده بازی ویز کار خبر نداشتند
 بوسیله حفظ قرآن و طالب علمی و استحقاق نزد ایلچی رابطه
 آمد و رفت بهم رسانده بودند اسم خود هارا داخل همراهان ایلچی
 نویساندند بعد فرمود که همه را موعود خبر خوردن نموده
 یک جا جمع نمایند و وقت شب که قریب هفتاد و پنج نفر
 فراهم آمده بودند فرمودند که همه را دستها بسته ده ده کس را
 با مشعل و تیغهای برهنه در هر محله و بازار برده زیر تیغ
 بیدریغ آرند - ازان جمله در جوان نوکنده بودند که والد آنها آمده
 هر چند واریلا و فریاد نمودند که اینها از رفقای ایلچی نیستند
 بجائی نرسید - و از ملا سعد الدین مفتی حیدر آباد که از فاضلان
 متدین صاحب تقوی بود برای کشتن مقتولان مظلوم که بذکر
 درآمده فتوی خواست آن خدا پرست حق گو بی باکانه و بی محابا
 در جواب گفت که موافق شرع محمد محض از راه سوي ظن
 و گفته مدعیان جرأت و اقدام بر خونریزی مسلمانیان نمودن باعث
 ندامت باز خواست روز جزاست و ازین خونریزی و ظلمی که
 ازان مخمور باد باکامی بظهور می آمد اذکر فضلا و شرعا ترک
 ماندن حیدر آباد نموده با مال و عیال هر طرف که توانستند جان
 بدر بردند تا آنکه از شهرت فرار اختیار نمودن مردم اطراف
 شهر چوکی مقرر نموده ایلچی را بخفت تمام مقید ساخته
 در جواب نامه لطف آمیز بهادر شاه پادشاه کلمات خصومت انگیز

بآیه کرمه کم من فذة قليلة غلبت فذة كثيرا باذن الله نوشت
 بعد رسیدن جواب نامه با اخبار اطوار عداوت انزای دیگر که پیاپی
 بمعرض شاه عالم پادشاه که بعد ازین خلک منزل نیز بزبان خامه جاری
 خواهد میگردد رسید بکوچه‌های طولانی از ملاحظه رسیدن برشکال
 متوجه مهم محمد کام بخش گردیدند - در راجه جیسنگه و دیگر راجپوتیه
 که از عقب خود را با کبر آباد رسانده رمیق رکاب گشته بودند
 بده که متصل حد دار الفتح اوجین رسیده مضرب خدام
 فرمودند نام بردها به بهانه شکار سوار شده آنچه قابل برداشتن بود
 با خود گرفته خیمه‌های کهنه را گذاشته بعضی را آتش داده راه وطن
 اختیار نمودند بعد عرض نظر بر تقاضای وقت ناشنیده انکاشته -
 غازی الدین خان بهادر نیروز خدک که در ایام واقعه ناگزیر خلک
 مکان صوبه داری برار داشت و بعد توجه محمد اعظم شاه طرف
 شمالی به برهانپور آمده استقامت ورزیده بود و اورا صوبه دار احمد
 آباد ساخته بودند و از طرف عدم اطاعت در رفتن بر سر صوبه خود
 و اراده وفات محمد کام بخش بر السلطه واقعه طلبان زبان زد
 گردیده بود از آنکه از جمله سرداران صاحب فوج و صاحب ترده و
 اسرای عمده گفته می شد تزلزل تمام در لشکر شاه عالم افتاده
 بود درینولا بمعرض رسید که بر سر تعلقه صوبه خود از برهانپور روانه
 گردید - محمد مراد خان که حالوی احسن خان عرف میر ملنگ
 میر بخشی محمد کام بخش می شد و در مهم حیدر آباد که خطام
 خانی داشت از طرف خلک مکان مدت بوسیله خدمت بخش دیگر
 و واقع نگاری در خدمت شاه عالم پادشاه حقوق نیکو خدمتی

حسن عقیدت باثبات رسانده بود بوعدهای اطف آمیز امیدوار نتایج
گشته بود و مدت حجابت حیدر آباد نیز داشت چنانچه بزبان
قلم داده درینفلا از جمله منسوبان ملک مکن خدمت واقع نگاری
وسوانح نگاری کل صوبه احمد آباد ضمیمه فوجداری گوزره و فاسره
در سرکار عده صوبه مذکور باو مقرر بود اعتماد خان نام باوجود
داشتن قرابت با محمد مراد خان و مرهون احسان او بون بوسیله
ذو الفقار خان بعرض رسانده بود که محمد مراد خان خالوی احسن
خان که در صوبه احمد آباد واقع نگاری و سوانح نگاری تمام صوبه
احمد آباد ضمیمه فوجداری آن ضلع که ملک سپاه خیز سرحدی
است بار مقرر است با احسن خان همشیره زاده خود که صاحب
اختیار فوج محمد کام بخش است رحل و رسائل دارد امید وارم که
خدمات مذکوره بنام خانه زان مقرر شود بعد عرض چون خطاب
معدت خای که سابق دشت از خاطر پادشاه مکر گشته بود
بی آنکه بغور حرف مدعی و فدویت محمد مراد خان برآورد
خدمت فوجداری از تغیر او با اعتماد خان مقرر رسیده حکم فرمودند که
واقع نگاری و سوانح نگاری دیگر تعیین نمایند و محمد مراد خان را
طالب حضور بتعین گرز بردار نمودند خان خاندان برین ماجرا اطلاع
یافته بموجب التماس رکیل حقیقت فدویت و رسوخیت محمد
مراد خان و خلاف گوئی مدعی بعرض رساند و حکم بحالی
خدمات و سوقوف داشتن طلب حضور حاصل نمود چون تا حاصل
شدن و رسیدن سند بحالی واقع نگار و سوانح نگار منسوب
کردند حضور رسیدن بود محمد مراد خان باوجود رسیدن حکم

بحالی برای اظهار و اثبات حسن عقیدت خود و منکوب ساختن مدعی صلاح کار خود دران داندخت که از تعلقه واقع نگاری و -والص نگاری دست کشیده بمنصوبان حضور را گذاشته بحالی فوجداری که دنام مدعی او مقرر شده بود اکتفا کرده خواجه حمید خان دیوان احمد آباد را نائب گذاشته خود را بحضور رساند و قبل از عبور آب نرندا که هنوز خبر مغضوب و گشته شدن احسن خان نرسیده بود شرف اندوز ملازمت گردید هفتصدی چهار صد سوار منصف داشت بعنايت خلعت و خنجر مربع مختصر ساخته از اصل و اضافه تسایم هزار و پانصدی هزار سوار فرموده در عرض مقرر در هزاری هزار و پانصد سوار نموده خلعت خدمت داغ تصحیح حضور عنایت فرمودند - میر - لطان - حسین برادر کلاں احسن خان که همراه خالوی خود شرف اندوز ملازمت گشته بود از مراتب سه صدی پنجاه - وار بهایه هزاری دو صد سوار رسید و بخطاب طالع یار خان سرافرازی یافت و حکم فرمودند که باحسن خان تسایم نامه لطف آمیز مشتمل بر رجوم آوردن بدین درگاه خط بخش عذر پذیر برنگارند - اگرچه در زبان عوام و اکثر مردم عمدتاً غیر واقف خبر انتشار گزشت که بسبب بدست افتادن نوشتجات محمد مراد خان و طالع یار خان احسن خان را محمد کام بخش مغضوب ساخته بسبب استکشت اما غلط محض بود از یک ماه زیاده قبل از رسیدن خطوط مقدم گشته بود بعده که خطها را هواخواهان او در ایام حبس بتدبیر و احتیاط تمام رساندند در آب باران شسته دور انداخت - اوائل جمادی الاولی در سواد دارالسرور برهانپور مضرب عیام واقع

شد و همان شب باران بشدت تمام بارید و دریای نبتی که زیر قلعه برهانهپور جاریست چنان طغیان نمود که عبور لشکر در آن پانزده بیست روز متعذر می نمود و روپیده را پنج توله گاه فروخت رسید بعد مقام چهار روز طغیان آب بآباد مبدل گردید - باوجود رسیدن موسم بر شکل ایام فرصت را غنیمت دانسته از برهان پور کوچ نموده یک کوچ و یک مقام مقرر کرده از راه مالکپور و ناندپرتی مسامت نمودند تا آنکه اواخر شوال سنه احد جلوس نزدیک دره سفلای حیدرآباد رسیدند - باوجودیکه تمام نوج و لشکر محمد کام بخش از سفاکی و غلبه سودای از متفرق شده بود و ایاده از پانصد شش صد سوار باو نموده بود که آنها نیز از بدملوکی و ملاحظه خونریزی و گرسنگی که یکساله سپاه طلب داشتند همه ناان و رنجیده خاطر بودند و همراه شاه عالم پادشاه قریب هشتاد هزار سوار فراهم آمده بود بمرتبه تزلزال و تروم و سواس شب خون در لشکر راه یافت که تمام لشکر پادشاه طناب در طناب خیمه زده از راهم خوابی نمی نمودند و در همان ایام سیف خان عرف میر اسد الله که از خانقزادان روشناس حضرت خلد مکن بود و نشه جنون بمرتبه داشت پادشاه او را از لشکر اخراج نموده بکعبه الله روانه فرموده بودند بعد از مراجعت از کعبه الله به بحالی منصب سابق مع اضافه مفتخر گشته بخدمت میر بحری کل صوبجات هندوستان مامور گردیده بود درین ایام در شورش نشه جنون با ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و آصف الدوله امیر امرا برهم زده خفت کشیده از لشکر پادشاه فرار نموده خود را نزد راجه جی سنگه و راجه اجیت سنگه و دیگر

راچپوتان باقامونشاه رسانده بوکالت و هجابت محمدکام بخش بآنها دم مرامت زده عهد و قرارى که بایست بمیان آورده قول و عهد وفاقست که در صورت رسیدن محمدکام بخش از راه برار در مرحد تعلقه آنها پنجاه هزار راجپوت تا مراجعت بهادر شاه از دکن در رکاب اومر جود شده بشاه جهان آبد برده بر تخت نشاند و دست آریز بهمر آن جماعه که از بهادر شاه غدار خاطر داشتند حاصل کرده بدل گرمی این منصوبه که فی الواقع ماده فساد عظیم بود بامید اظهار حسن خدمت و قدویت از راه گوندوانه و برار و چانده خود را بحیدر آباد رسانده بمحمدکام بخش بازاده ملازمت پیغام حسن تردد و تدبیر خود و تکلیف بالا بالا بردن محمدکام بخش و رساندن میان راجپوتان و هفده سیجده هزار سوار تا نوبدا باستقبال آمده تا خبر رسیدن به بهادر شاه و بدان فوج سنگین مراجعت نمودن خود را باتفاق راجپوتیه بدارالسلطنت رسانده سکه و خدجه جاری نموده و بمجذب قلوب دیگر امرای غائب و حاضر پرداخته مقابل بهادر شاه برآید نمود کام بخش که مغلوب هراس و سودا و وسوسه آمیز گذشته بود آمدن و اظهار پیغام سیف الله خان را محض تمهید و ساختگی با بهادشاه دانسته اصلا بحرف او گوش نداده متوجه احوال او نشد و بار ملازمت نداده در جواب پیغام گفت در اینجا سوامی زبان بریدن و باقسام سیاست کشتن شجر حسن تردد و عقیدت تو ثمر دیگر بار نمی آرد بعد مضایقه و ابرام تمام که آخر بار ملازمت نیانت یومیه برای قوت لایموت او مقرر نمود - با این همه غلبه سودا و بی بضاعتی که لشکر و خزانه اصلا نزد محمدکام بخش

ممانده بود چون از زبان فقرای صاحب حال و ملجومان بی کمال
گفتار بمقدور مبالغه بمقال آنها فال میگرفت و شهرت فتنه محمد
کام بخش در لشکر پیچیده بود استقامت ورزیدن آن شیر پیشه
تهواری باجمعیت قلیل که بسحر و جادو نیز نسبت میدادند
و از دیگر تمهیدات جرأت دو سه گروهی از حیدر آباد باجمعیت
قلیل که عمده آنها بقرب خان عرف حکیم محمد محسن و عبدالرزاق
خان لاری عرف محمد معصوم و محمد کریم برادر او و دو سه
رفیق تهواری پیشه دیگر که ترک رفاقت ننموده بودند و چند چیله
کوکهای جانباز که جمله فوج او زیاده از سه صد چهار صد سوار
با او نمانده بود انتظار فوج دریا موج بهادر شاه می کشید تا آنکه
دهم فی القعدة سنه احد که بماصله سه گروه مضرب خبام گردیده
بود پادشاه زاده رفیع الشان و جهان شاه را مقرر نمودند که بهراولی
هر دو پادشاه زاده خان خاتون بادیگر امرای صاحب فوج که فریب
ده دوازده هزار - سوار و پانزده شانزده امیر کارزار دیده نایل سوار رزم
آرما که از عمده های سر فوج داود خان و نیما (ن) حینده یا مرهقه
ورستم خان و دیگر امرای کارزار دیده بسردابی پادشاه زاده جهان
شاه سواهی فوج پادشاه زاده رفیع الشان طرف یمن و بهمن - قور
ذوالفقار خان بهادر با چهارده پانزده هزار سوار جانب یسار مقرر
نموده مرخص کرده فرمودند که تا مقدور درجنگ سبق و تیزجلوئی
نموده بطریق قراولی اطراف محمد کام بخش فرو گرفته نگذارند که

گشته شود و خونریزی مسلمانان به میان آید بدهد که پنج شش گهری روز برآمد خان خانان و ذوالفقار خان برنافت پادشاه زاده رفیع الشان سوار شده بتفاوت گواه رس مقابل محمد کام بخش رسیدند چون در رسیدن پادشاه زاده جهان شاه توفیق شد طرف دست راست پادشاه زاده رفیع الشان بفاصله نیم کره از خان خانان و طرف دست چپ ذوالفقار خان بفاصله يك بان برناب استاده انتظار حکم یورش می کشیدند - از آنکه بصیقت جنگ مانور نمودند هر دو سردار و همه فیل حواریان تا قریب دو پیر روز استاده مانده جرأت بر پیش قدمی در جنگ ننموده دمیدم برای خواستن این در خدمت پادشاه پیغام می فرستادند بعد از آنکه پادشاه در خواب معتاد راحتند جواب نمیدرسید یا باوجود بیداری عمداً تساهل می نمودند و جواب حاصل نمی گردید ذوالفقار خان که با محمد کام بخش عناد قدیم داشت هراسمت بخان خانان پیغام مخفی یورش می نمود و محمد کام بخش با فوج قلیل استقلال ورزیده انتظار یورش خصم با دل پر از بیم و رجا می کشید آخر ذوالفقار خان انتظار حکم پادشاه و وفات خان خانان نگشیده طبل جنگ نواخته یورش نمود و خان خانان نیز ناچار گشته از طرف یمین با چهارده پانزده هزار سوار حرکت نمود و هر دو فوج چون بلامی موج بر سر محمد کام بخش تاخت آوردند بعد از آنکه ابتدا ذوالفقار خان و داور خان و نیبا سینه هید که چهار پنجم هزار مرهته با او بودند مقابل آن گرفتار دام اجل رسیدند - چون محمد کام بخش حواری بان بهیار و چهار صد پانصد حواری مصالح جنگ ندانست فرمود که بانهارا آتش

دهند همینکه ذوالفقار خان و خان خانان خود را بر توپخانه آتشبار زده مقابل محمد کام بخش بغاوت پلگ تیر رسیدند و دو سه رفیق جان نثار محمد کام بخش کشته و زخمی گردیدند محمد کام بخش رستمانه پای قائم نموده دست بقبضه کمان آورده با وجود رسیدن سه چهار زخم چنان داد تهوری داده مقابل بیست و سی هزار سوار حمله آور گردیدند تزلزل تمام در فوج بهادر شاه امتداد و نزدیک بود که فوج داور خان و دیگر سرداران عمده رو بهزیمت آرند دو ترکش خالی نموده بسیاری را از پا در آورد و زخمی ساخت تا آنکه از بسیاری زخم و رفتن خون زیاد ضعف برو غالب آمد چهار طرف فیل او درآمده دستگیر ساختند و پسر خرد را که بالای فیل با خود رفیق ساخته بود او نیز بعد برداشتن چهار پنج ضخم کاری همراه پدر اسیر سرینجه بلا گردید - و محی السنه پسر کلان دران معرکه جانستان دست و پای بهادرانه میزد تا آنکه نیلبان او بار دیقی که رفیق او بود از زخمهای پدایی امتدادند و خود شاهزاده ده نیلبانی می نمود بعد رسیدن زخم گولی و تیرهای پدایی بیهوش گشته در حوضه فیل افتاد و فیل هر طرف در فوج می گردید از آنکه همه سرداران متوجه دستگیر ساختن محمد کام بخش بودند هیچ احدی بغیل محی السنه نمی پرداخت و تاراجیان بالای فیل برآمده آنچه یافتند غارت نموده رستمانهای ابریشمی حوضه و سقر لاط هرچه توانستند بریده گرفته فیل را رها کردند و فیل از لشکر برآمده راه صحرا گرفت مردههای لشکر که برای جمع و جوی غارت اطراف لشکر بودند بحکم ذوالفقار خان از عقب تاخته فیل

را گرفته آوردند *

القصه شادمانه فتح بنوازش درآمد و بر سر دستگیر - اخن آن
امیر پنجه قضا میان هر دو امیر کار بگفتگو انجامید - چون پادشاه
زاده ربيع الشان که سر فوج لشکر طرف خان خانان بار تعلق داشت
و سرداران هر دو فوج باهم نزاع کنان فیل محمد کام بخش را نزد
پادشاه زاده آوردند پادشاه زاده نظر بر رفع فساد محمد کام بخش
را حواله ذوالفقار خان نمود و از طرف مردم پادشاهی - حوالی
جلال الدین خان نام از همراهان خان خانان که بار گول زنبورک
رسید بدیگر هیچ یلک از مردم نامی پادشاهی آفت جانی
نرسید - و مصدق اوراق که دران حریکه حاضر بود بعد فراغ جنگ
مقتولان همراه محمد کام بخش را که همه نزدیک فیل آن برگشته
بخت محروم از تخت بکار آمده بودند بشمار درآورد شصت و دو
نفر بقعداد درآمدند - و در همان حالت که تاراجیان دست بغارت
دراز نموده بودند در گنج باروت و بان آتش افتاد قریب بیست
و چهار نفر سوختند - بعد از آنکه محمد کام بخش را با هر دو پسر که همه
را زخمهای کاری رسیده بود نزد خلد منزل آورده نزدیک خیمه محل
فرود آوردند از حضور جراجان فرنگ و یوبانی برای علاج زخمهای
آنها تعیین فرمودند محمد کام بخش بعلاج مانع آمد و شوربای که
برای غذای او فرستادند نخورد و مت شب پادشاه خود بدیدن
و عیادت برادر رفت بعد از آن که نزدیک او رفته نشست
اول ردائی که بر دوش خود داشت بالای آن مغموم مایوس از
تخت و بخت انداخت و باظهار کمال شفقت شروع باحوال

پرمی نموده از روی رقت فرمودند که ما نمی خواستیم که شما را بدین حال به بینیم او در جواب گفت من هم نمی خواستم بشهرت پیجوهری و بیغیرتی ارلان تیمور دستگیر گردد و شاه عالم بسماحت و ابرام تمام در سه چمچ شویبا خورانده با دیده پر نم برخواست بعد انقضای سه چهار پهر محمد کام بخش و یک پسر باسم فیروز ساند و دبعت حیات نموده جان را بخداوند جان آفرین سپردند *

• بیت •

نوعروسی است جهان از ره صورت لیکن

هرکه پیوست بدو جان خودش کاین داد

لش هر دو را بروضه همایون پادشاه روانه شاه جهان آباد نمودند و سه روز مراسم تعزیت بجا آورده نواختن نوبت موقوف فرمودند و بر القاب خان خانان معظم خان افزوده خان زمان پسر کلان خان خانان را مخاطب بمهابت خان بهادر شاهي ساختند و نیکوایند هیا که از جهلک ناسرداران مشهور غنیم و عده مرفوجهای مقهوران لعین دکن گفته می شد و از تاخت و تاراج او خرابی زیاد تا صوبه مالوا رسیده بود درین اوان بدستگیری و تجویز ذو الفقار خان روی انابت باسید بندگی بدرگاه پادشاه خطا بخش عذر پذیر آورده شریک تردد جنگ محمد کام بخش گردیده وسیله شفاعت خود ساخته مع پسران و انوام شرف ملازمت حاصل نمود خود او را تسلیم هفت هزار پنج هزار و عطا می دولک ربیبه نقد و خلعت و فیل و نقاره و دھوپ مرصع و جیغ فرموده پسران و نبیرهای او را بهر کدام منصب پنجهزاری و

چهار هزاری که جمله چهل هزاری بدست و پنجاه هزار سوار بقلم آمد عطا فرمودند و بموجب درخواست او و التماس بخشی المملک قبل از آنکه امتداد منصب تیار شود بلکه پیش از آنکه بعرض مکرر رسد حکم فرمودند که برگزانت جید سیر حاصل سرکار نیر و دیگر محاللات آباد صوبه خجسته بنیان از تغییر قریب هزار منصبدار کم منصب و بیش منصب در جاگیر او تغذوا نمایند - بذازم کارخانه قدرت الهی را که بعد از لایم شدن آن کافر حوی که از تاخت و تاراج ملک باز باعث خلل رزق عالمی از شرفا و سادات و صاحبی هر قوم گردید راست گفته اند پر عقاب را که زیاده از همه طائران تیز چنگل و بال جان طیور میگردد بعد مردن او که پرتاب

می سازد باز باعث هلاک چندین جاندار می شود •

سکه‌های دکن وکیل راجه ساهو بوسیله ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ که بخدست صوبه داری کل دکن همیشه مدیر بخشی گری مفوض گشته بود برای حصول فرمان سردیسهمی جوته شش صوبه بشرط آباد ساختن ملک ویران بام راجه ساهو بعرض رساند - از آنکه جمله المملک معظم خان خانانان صوبه برهانپور و نصف صوبه برار را که به برار پایان گهاٹ در دفاتر و زبانها موسوم است موافق سر رشته قدیم فاروقی و محمد اکبر پادشاه از شش صوبه دکن برآورده داخل صوبهای توابع شاه جهان آباد که اصل هندوستان نریان زد مردم عام است ساخته می خواست که اختیار امور ملکی و مالی و عزل و نصب حکام بنام مهابت خان پسر گلان خود مقرر نماید بر هر ابن میان ذوالفقار خان و معظم خان سوی مزاج بر سر زبانها شهرت بانست

و بخشي الملك نهي خواست که در کل مقدمات ملکی و مالی
 دکن دیگری دخیل و صاحب اقتدار گردد - و تارا باثی زرجه رام راجا
 که زن عمومی راجه ساهو میشد ازو دو پسر خرد سال رام راجا صانده
 بود و در عهد حضرت خلد مکان بعد لشکر کشی و سرکشی که تازه
 سال نمود رجوع آورده التماس صلح بقبول و عطای نه روبیه هر مد
 سردیسمکھی می نمود - چنانچه بر محل بشرح و بسط بگزارش
 آمده که حضرت خلد مکان بسبب بعض شرطها قبول نمودند چون
 دریغوا بواسطت جمله الملك معروض داشت که عطای فرمان
 نه روبیه سردیسمکھی که پای چوتنه در میان نباشد بنام پسر
 خود که دفع مقصدان دیگر بدو بیعت ملک نماید درخواست نمود
 از آنکه مصام الدوله ذوالفقار خان بهادر طرف راجه ساهو داشت
 درین ماده گفت و گوی اختلاف ازاده هردو مربی بمیان آمد
 آخر پادشاه از وسعت خلق که در دل خود مقرر فرموده بودند که
 التماس هیچ احدی را از ادنی و اعلی رد ننمایم چنانچه مدعی
 و مدعی علیه که برضد مدعی همدیگر بعرض انفس میروانند
 بتفاوت میبند و شام التماس هر دو در وجه قبول می افتاد و حکم
 ناطق عطا میفرمودند در مقدمه سردیسمکھی نیز موافق درخواست
 جمله الملك و میربخشی حکم عطای فرمان نمودند که آخر
 بسبب پرخاش همدیگر مقدمه سردیسمکھی بنام هر دو ملتوی ماند
 دیگر از ابتدای عهد تیموریه مقرر بود که یک خطاب بدو کس
 عطا نمی فرمودند البته تفاوت یک در حرف می نمودند درین
 عهد صفدر خان بانی متعینه احمدآباد که از عهد خلد مکان بدین

خطاب موروثی مفتخر بود بدیگری یکی از بندهای قدیم رکاب عطا فرمودند صفدر خان بابی درباب بحالی خطاب و بی تقصیری خود عرض نمود بر عرضی او دستخط نمودند که بحال بحال بحال گو دیگری هم داشته باشد ازان روز قیام آن که یک خطاب بنام دو سه کس باشد از میان برخاست و بهمین دستور اعتبار منصب و نوبت و نظاره و فیل رجیعه و سرپیچ نظر برپایه و مراتب نماید - چون درین ایام اخلاص خان جدید الاسلام که بحلیه فضیلت و دیانت آراسته بود و در متمدن دیگری سختی و دقت حسابی نمودن شهرت تمام داشت بخدمت عرض مکرر معزز گردید و نظر بر همت و عدم غرور پادشاه دریا دل در عطای منصب و اضافه بدین ملاحظه مراتب که چون آب سیل رایگان گشته بود متحمل اجرای عرض مکرر آن نگشته بخدمت جملة الملک اتماس نمود که موافق همت پادشاه اقلیم بخش با دولت سلطنت هفت اقلیم وفا نمودن خیال محال و دور از عقل است و تمام عالم بیش طلب پس درین صورت شجر فیض بخشی پادشاه عالم نواز برای همه منصبداران و خاندانان باقام و نشان نمر بیچاگری بار خواهد آورد و دولت قلمرو هندوستان بعشر عشیر این همت پادشاه وفا نخواهد نمود صلاح دولت و تقاضای مصلحت آنست که درین ماده تدبیر و بندوبستی بکار رود که راه آب سیل و سر بهر شدن مداخل پروژهعت هندوستان برای بخشش پادشاه کم و بیش تواند گردید اگرچه این کلمات بقول جمهور صاحب غرض بحسب ظاهر نزد کافه اذام به بخل و حسد و شرارت اخلاص خان اشتهار یافته بود فی الواقع مایع خیر و بانی خلل رزق خالق الله گردیدن بدترین

صفت مذموم است اما نزد بعضی نکته سنجان ملصف پیشه سخن راسخ تلخی آمیز بود اخلاص خان می خواست که هرگاه بان داشت منصب نزد وزیر برای دستخط عرض مکرر رساندن بیاید بعد تحقیق و غور اهل و عمل و پایه و مراتب صاحب منصب دستخط نمودن خان خاندان بد قاسمی این وقت و بند ساختن اسناد رزق خلق برخود نه پسندید و باخلاص خان تکلیف تحقیقات آن نمود اخلاص خان نیز از ملاحظه ملامت و طعنه زبانها تن بدیدل آن گزشت و گیرنداده خواست احتدغای خدمت نماید آخر کار ترار بران یافت که برین خدمت لواحدان سرا پا ملامت مستعد خان عرف محمد ساقی را که از جمله مستعدان راست و درست و نیک رو گفته می شد و از صورت و سیرت او مانده سرانجام اجرای این کار هویدا بود مقرر ساختند و چنان نسق نمودند که هرگاه یاد داشت منصب از دستخط عرض مکرر رحالیده فارغ شده برای عرض مکرر بیاید و بمستعد خان رجوع نماید او بدین تحقیق پردازد که صاحب منصب نو ملازم قابلیت بندگی پادشاه دارد یا نه و بچه سبب و وسیله منصب و اضافه یافته و زیاده از پایه و مراتب و قبل از ایام میعاد مقرری اضافه نیافته باشد همچنان در تحقیق یومیه وجه معاش کوشد و بعد تجسس و تفحص این امور که بسیار دیر می کشید نشان لفظ محکم مستعد خان بر یاد داشت منصب و اضافه و یومیه وجه معاش میشد. و اکثر بیشتری یاد داشت بتعین سزاوارن شدید مهر پرور و امه الحیب هر دو محل پادشاه و دیگر مقریان حضور بدون کارش تحقیق بدستخط مستعد خان بانجام میرسد

امایار تفاوت تمام در اجرای کار خلاف عابطه میرسید دستخط پادشاه را اعتبار نماند نیز بمتصدیان می فرمودند که ما را بجز قبول اعتبار نماند مطالب خلق چاره نیست و مقلد دستخط باهم بهم رسیده شما در آنچه بهتر میدانید بعمل آرید گویند که اکثر این شعر میرزا صائب ورد زبان داشت *

• بیت •

هر که اینجا دمت زد بر سینه سائل زند

حاجب جنت گذارد چوب پیشش روز بار

هر چند در سخاوت و همت و وسعت خلق و عیب پوشی خلق و خطا بخشی چنین پادشاه در زمان ماضی از روی تواریخ خصوص در تیموریه کمتر بنظر آمده اما از آنکه بی عیب ذات پاک حق واقع شده در کار و بار سلطنت و خبر گرفتن ملک و بندوبست امور لایبی چنان مستغنی و بیخبر واقع شده بود که صاحب طبعان شوخ طبع تاریخ جلوس او را (شه بی خبر) یافته اند - و شبها اکثر بعبیداری بسر برده تا در بهر روز در آرام و خواب میگذرانند باین عیب در سفر روز کوچ تصدیع زیاد بر خلق الله می گذشت و اکثر مردم غربا در شبها تاریک بسبب تفرقه لشکر و نگاه مؤل خیمه های خود نیافته پیش دربار معلی در نقارخانه و کچهرها و بازارها شب بسر می بردند *

و قاضی سرکار ورنکل و دیگر جمعی از اعیان و شرفای سرکار مذکور از ظلم و تعدی پاپرا نام مفسد روزانه مشعلها روشن کرده مستغنی شدند چنانچه ذکر طغیان ورزیدن او مجمعی باحاطه بیان می آرد که در عهد خلد مکن که رحمتعل خان پسر جانسپار خان صوبه دار

حیدر آبک شده بود پاپرای بد اصل که اصل او از قوم سیندهی
 موشان بی اعتبار بود خواهری داشت بیوه صاحب مایه بدیدن او
 رفته چهار پنج روز در خانه او مانده مالیت نقد و جنس او را بنظر
 آورده چند پیاده با خود رفیق ساخته خواهر خود را گرفته بانواع
 سیاست و ظلم تمام اعضای او را سوخته آنچه از نقد و زیور داشت
 متصرف شده پیاده بسیار نگاه داشته بالای پارچه کوهی رفته ملجأ و
 پناه خود ساخته شروع در هزنی و دست اندازی بر مسافران و رعایای
 اطراف نموده تا آنکه سرانجام بنی ورزیدن و جمعیت زباده بهر ساد
 فوجداران و زمینداران نواح اطلاع یافته در فکر دستگیر نمودن او
 افتادند پاپرا خبر یافته از اینجا فرار نموده خود را نزد ونکت راوکه
 زمیندار عمده پرگنه کولاس سرکار ایلاکندل بود رسانده بجماعه داری
 نوکر شده بعد از چند روز باتفاق چاهنونت نام جماعه دار دیگر آن
 زمیندار هم مصلحت گشته با خود رفیق ساخته باز شروع بدست
 اندازی متروکین آن ضلع نمود ونکت راو اطلاع یافته بعد اثبات
 دزدی هر دو را گرفته مقید ساخته بشکنجه سیاست تمام نگاه داشته
 بود بعد یک دو ماه پسر ونکت راو بیماری شدید بهمرسانید زن
 ونکت راو بقصد شفای پسر خود باعث خلاصی همه محبوسان
 گردید پاپرا نیز از قید خلاص گشته در موضع شاه پور عماله پرگنه
 فرکنده سرکار بهونگیر که جای قلب واقع شده آمده با مروا نام
 که او نیز از مفسد پیشگان مشهور تازه بعمره آمده بود رفیق
 و انباز و دمساز گشته جمعیت زیاد فراهم آورده بالای پارچه
 زمینی سنگ لایح بنای احاطه خام بدستور گدھی در شاه پور گذاشته

صلحی خود ساخته علانیه بتاخت و تاراج نمودن اطراف پرداخت و فساد او بجائی رسید که هرجا از زن مقبول و مال هانود و سله بین می شنید بتعدی کشیده آورده متصرف می گردید تا آنکه جمعی از بیوپاریان و شرفای هر قوم بحضور رفته استغاثه نمودند و حکم تنبیه آن یزتم رستم دل خان آوردند و بعد رسیدن حکم رستم دل خان فوجدار برگزگه کلپاک که هفت هشت کرده از شاه پور واقع شده بغام قاسم خان افغان که از شجاعان صاحب تدبیر مشهور بود مقرر کرده جمعیت شایسته با او داده برای دستگیر ساختن پاپرا تاکید نموده بعد از که قاسم خان به کلپاک رسید به بندوبست برگزگه و تنبیه مفسدان نواح پرداخته جمعیت فراهم آورده همیشه در فکر و تدبیب و استیصال پاپرا بود و پاپرا نیز گاه گاه شوخی زدن مقابل او می نمود تا آنکه آن ملعون روزی بر یکی از مواضع برگزگه کلپاک تاخت آورد قاسم خان خبر یافته خود را برای تنبیه او رساند و میان پاپرا و قاسم خان جنگ واقعی رو داد بعده که جمع کثیر از مردم پاپرا کشته گردیدند فرار نموده خود را بر بالای پارچه کوه قلب رسانید قاسم خان تنها دست از تعاقب او بر نداشته قدم بقدم پاپرا از عقب روان گردید درین حالت گویی از دست همراهان پاپرا بر پیشانی او رسید و از درجه شهادت کامیاب گردید و باقی فوج هزیمت یافته دست خوش غارتیان آن کانر مفعد گشت از شنیدن این خبر رستم دل خان باز مکرر فوج بحر اداری یکی از شجاعان کار طلب برای تنبیه او مقرر نمود فائده مترتب نگردید آخر خود بقصد تنبیه آن شقی برآمده بشاه پور

رسیده محاصره نمود و پاپرا و سررا تا دو ماه محصور گردیده جنگ می نمودند آخر راه ترار اختیار نمودند . رستم دل خان گذهی را مسمار نموده مراجعت نمود پاپرا و سررا بعد مراجعت رستم دل خان بار آمده گذهی خام شاه پور را از سنگ و چوذه بخته ساخته توپ و دیگر مصالح جنگ فراهم آورد .

درختی که اکنو گرفته اومت پای • به نیروی مردی برآید ز جایی اگر همچنان روز کاری هلی • بگردنش از بیخ برنگزلی بهمان شیوه که داشتند پرداختند - از آنکه درین سالیان رستم دل خان او را گذهی بخته ساختن داده بود و ندانست در آنده شهرت یافت که رستم دل خان برای گرمی بازار خود نزد پادشاه و گرفتن افساده مهم مفسدان را دمت آویز ساخته برای تبلیغ و اتصال آن کافرتن بواقع می دهد - بهر حال مقدمه فساد او بطول کشید و کار بجائی رسانید که تا پانزده بیست گروه شاه پور هیچ احدی شب خواب بآرام نمی نمود - درین ضمن میان سررا و پردل خان نام جماعه دار او گفتگوی نزاع آمیز بجائی کشید که هر دو میان هم بدعوی فن - پناه گری جنگ یکدیگی که در دکن ضابطه است نمودند و پردل خان بعد رساندن زخم کاری بر پای سررا خود هم کشته گردید و بعد چند روز سررا نیز بهمان زخم بجهنم و اصل گردید - و پاپرا بعد کشته شدن سررا استقلال زیاده بهمرسانده روز بروز بگرد آوری فرج و ذخیره و تسخیر قلعات اطراف می کشید و در فکر فراهم آوردن مصالح قلعه گیری بمرتب افغان که رستم دل خان مکرر بر او سواری نموده دوسه ماه به محاصره شاه پور

پرداخت آخرکاری گذاشته و بدار و مدار بار ساختن مبلای گرفته
مراجعت نمود - بعد ازان آن کافر شدید العداوت بفکر گرفتن قلعه
ورنگل که از شاه پور بدساعت شانزده هفده گروه واقع است و تاخت
آن قصبه مذکور که تجار مایه دار دیار و با اتمش لکوک و قالینهای
بیش بها کارها میجا داشت افتاده شب دهم ماه محرم (۱۱۲۰) که
مسلمین و هندو در اشتغال و سرانجام شهر گشت نابوتها مشغول بودند
با دره هزار پداده و چهارصد پانصد - و از خود را بقلمه و رنگل رسانده
جمعی را بر سر راهها نشاند و چنان بند و بست نمود که اصلا بمردم
قصبه خبر نرسید و آخر شب بر قصبه ریخته از یک طرف پیادهها
بداد کردند و زمینهای رسا بالای قلعه که چندان استحکام برج و باره هم
نداشت برآمدند و باقی مردم بتاراج و غارت قصبه پرداختند
هوای مال و امر که لکها از بدن و جنس بدست آوردند و قالینهای
بیش بهای سنگین را بریده دست بردند ناموس و عیال
بسیار مردم عرفا قریب پانزده هزاره هزار مرد و زن و اطفال بدست
آن کافر مردود افتاد ازان جمله زن قاضی محمد سعید نام را با صبیله
هشت نه ساله گرفته داخل اساری درآورد و دوماه روز بخاطر جمعی
مانده تمام خانهای آن قصبه را چنان افست و رعب نمودند که همه
مردم را خاک نشین ساختند و زن قاضی را علی الرغمی که با
مسلمانان داشت بقصر خود آورده دختر قاضی را داخل
رقاصان برای تعلیم دادن سپرد و قاضی را چند روز نگاهداشته هرچند
قاضی برای خلاصی ناموس خود با حاج و زاری کوشید فائده نداد
قاضی را مرخص ساخت - کار استقلال و سرانجام حواری او بجایی

رمیده بود که هفتصد بندوق خاصه تیار کرده باخود داشت که در هر
بندوق درخزانه تعبیه کرده بودند که بعد از خلاص شدن یک خزانه هرگاه
خواهند خزانة دریم را آتش دهند و همه خاصه برداران را گرد بالای
و اسب مواری خود نگاه می داشت - روزی جمعی از بنجارهای
نامی را قول داده نزد خود در قلعه طلبیده مقید ساخته ده دوازده
هزار گاو غله را با مال و جنسی که داشتند تاراج نموده برای
ذخیره قلعه متصرف گردید و گاوها را برای قلعه زایی جایجا
فرستاد که برای او زراعت و سبزی نمایند - بعد به فکر نسیه برآورد
مهرنگیر که از قلعه های مستحکم مهور و مصافحت شانزده کرده از
از حیدر آباد واقع است و از شاه پور نیز مصافحت شانزده کرده
عرفی دارد شب دوازدهم ربیع الاول که اکثر شرفای مسلمین قبائل
خود را برای فاتحه طعام حضرت رحلت پناه از دور و نزدیک
طلبیده بودند آن بدبخت ملعون صبح نشده خود را بیای قلعه
رسانده کار بجائی رساند که نزدیک بود از گذاشتن زینهای طولانی
و مدد کمندهای رساتر از طول امل داخل قلعه شود درین ضمن
از افتادن سنگی که بران گندم بسته بودند و بالای چاهیر مردم
چوکی قلعه بصدای مهیب افتاد و مردم چوکی را خبردار و
سراسیمه ساخت و دوسه صدای بندوق از طرف آن ملعون نیز
بگوش مردم قصبه رسید و از چهار طرف صدای رسیدن پاپرا بلند
گردید عجب آشوب و شور قیامت برخاست اگرچه قلعه بدست
آن ملعون نیامد اما قصبه و بته را تا یک بهر روز تاراج و رفت
و روپ نمودند و خود آن سنگ در خانه - و انحراف رفته فرسته

کارفرمایی می نمود و مردم او بکندن زمین و حمت و جوی زر نقد
 پرداختند قضا را دو دیگ کلان با چهار پنج طبق و مرپوش دران
 خانه یافتند نزد پاپرا حاضر آوردند آن سگ ملعون نظر تند بران
 ظرفها انداخته گفت شخصی که ظروف خوردن او این باشد
 زرنقد در خانه او مدفون یافتن معلوم بعده که از بالای قلعه سنگ
 و گوله بسیار باریدن گرفت و از اطراف شرفای بسیار جمع شدند
 هرنه در زبده ماندن ندانسته اول فرمود که خرمنهای شالی را
 که همراه او بود آتش دهند تا در پناه دود آن برقندازان و مردم
 بالای قلعه حکم اندازی نتوانند نمود بعده فرار اختیار کرد و دو سه
 هزار زن و مرد از بنه و قصبه باخود گرفته باسیری برد - و از زبان
 راوی نکه عجب نقلی شنیده شد که آن بد بخت شدید العداوت
 با لشکر خود مقرر کرده بود که هرکه زن مسلمان باسیری ببارد
 پنج روپیه بار انعام نماید و هرکه از خاندان مشهور قضات و مشایخ
 زن گرفته ببارد پنج هون انعام دهد آن روز چنان اتفاق افتاد که
 وقت تالاج نمودن قصبه دختر هفت هشت ساله یکی از شرفای
 مشایخ که بخاندان قاضی هم رشته داشت شیخ زین الدین
 نام بدست یکی از برقندازان آن کافر فاجر انتقاد دختر را مثل
 بچه گوسفند بر پشت خود بسته از قصبه برآمد درین ضمن سوار
 مسلمانی که رشته خوبشی دور و نزدیک بسلسله شیخ زین الدین
 داشت و از گردش ایام بدکام نوکر پاپرا گشته بود برسر وقت دختر
 رحیم و گریه کنان و نالان بالای پشت پیاده دریافت فرزند مسلمان
 دانسته بر حال او رحم کرده بدان پداده التجا برای خلاصی آن

دختر نمود پیاده به تنندی و تلخی پیش آمده گفت که اگر نزد یک
 من آمده یا شفیع خلاصی دختر گردیدی ترا به بلدورق خواهم زد
 سوار بملازمت و مدارا پیش آمده الحاح و نرسمی بسیار نموده
 راضی ساخت و ازان دختر احوال پرسید آن طفل امیر گشته احوال
 قبیله و خاندان خود بیان نمود که سوار شناخت که آن معصوم
 صبیغه شیخ زین الدین است و آب در دیده او گردید هرچند
 خواست بدان زر نقد و جنس کم و زیاد آن دختر را از دست او
 خلاص سازد دانست که فائده نمی دهد با دختر کپ زنان
 و ازل پیاده احوال پرسان نزد بکتر رفته یکبار پیاده را غافل ساخته
 چنانچه شمشیر بگردن او رساند که بدختر ضرر نرساند سوار از تن
 جدا گردید دختر را براسپ خود نشانده نزد قبیله و خوبشان
 دختر که قریب دو هزار مرد و زن از شنیدن خبر تباهی افتادان
 دختر فراهم آمده قلعه را ماتم سرا ساخته بودند و همه بر سر و سینه
 درد آورده دست می زدند آورده از دیر مجملی بر حقیقت
 اطلاع داده دختر را همانجا گذاشته از راه اضطراب بصد شتاب باز
 نزد پاپرا خود را رساند - بعده متصل موضع تاریکند که چهار کوه از
 شاه پور واقع شده پارچه کوهی قلب بظراو آمد بالا و پائین آنجا را قابل
 بذای قلعه بنظر آورده آنجا نیز قلعه احداث کرده زیر آن پر کوته قرار داده
 برای پناه گاه و بیگاه خود آن مکان را در تصرف خود داشته ذخیره
 وافر همه ملاحضات دران قلعه موجود ساخت و اکثر محبوسان
 صاحب تقصیر و بی تقصیر را درانجا نگاه می داشت و جمعیت
 زیاد درانجا نیز نگاه داشته بود - چون فساد آن مردود بامتداد کشید

آرام خور و خواب بر ساکنان دور و نزدیک آن ضلع حرام گردید و رسم عروسی و شادی از میان برخاست هر جا که عروسی دختر بالغ و نابالغ بگوش او می رسید از میانه راه یا از خانه او کشیده می طلبید بهر حال فریاد آه و واویله مظلومان بآسمان رسید - بعد از آن شاه عذابت نام پدر زن قاضی مبتلا ببلا که از جمله مشایخ مشهور و گوشه نهیمنان واصل بالله گفته می شد با شرفای دیگر چنانچه مجملی بذکر درآمده بحضور بهادر شاه پادشاه آمده روزانه مشعلها روشن کرده مکرر القماس این معنی بمیان آورد که بر پادشاه واجب است که خود متوجه امتیصال آن کافر بدکردار گردند پادشاه فرمودند ما را ملایم نیست که برای تنبیه - مذهبی فروش خود متوجه شویم یکی از نوکران خود را صوبه دار حیدر آباد مقرر می فرمایم و فوج شایسته همراه او داده فکر تنبیه او می نمایم آن ستم رسیده سماعت زیاد نمود تا آنکه میرتزکان حضور آن مجبور بالای آسمانی را بخفت و بی آبرویی از نزد پادشاه بیرون نمودند او بخانه خود رفته از درد بی ناموسی که بی آبرویی تمام نزد همچه همان خاص و عام علاوه آن گردید چنان مریض غم و غصه گشت که از همه مردم خانه رخصت و بهلی حاصل کرده گنج خانه اختیار نموده دروازه تردد بروی مردم بسته چهل روز از خانه بر نیامد تا همانچ و نات یافت - بعد پادشاه یوسف خان روز بهائی را تسلیم صوبه داری حیدر آباد فرموده بعد از عطای اضافه بار و همراهان او و دیگر عذایات سردیوان در خلوت طلبیده برای تنبیه و استیصال پاپم تاکید تمام بمیان آن تام فرمودند - و یوسف خان بعد رخصت شد

از پادشاه و داخل شدن در حیدر آباد دلاور خان نام را که از
 جماعه داران کار طلب و شجاءان مشهور گفته می شد فوج
 عایینه همراه داده مع هشتاد خان و نیز خان و تاتار خان که
 همه از افغانان تهور پوشه گفته می شدند با دلاور خان برای تاجیه
 آن کافر تعیین نمود - بعد رسیدن دلاور خان از آنجا که آن شقی بدکیش
 قبل از تعیین فوج بقصبه کلپاک که عشت کرده از شاه پور واقع
 شده و باز میگذار آنجا عداوت جانی داشت رسیده اطراف قصبه
 کلپاک را محاصره نموده بود و زمیگذار محصور گردیده جنگ و جدل
 چون مردان مرده دل می نمود و مکرر عرض داشت آن زمیگذار را ب
 طلب فوج و کمک نمودن بیوسف خان می رسید بعد رسیدن فوج
 افغانان آن تبه کار بشروخی زیاده پیش آمده بعد دست و پا زدن
 بسیار که جمعی کثیر از هم را همان او بجهنم واصل گشتند خدمت از
 محاصره برداشته با توپ رام لچه من نام که از شاه پور آورده بود
 خود را بشاه پور رساند و دلاور خان تهاذه دار کلپاک تهاذه فائز کرده
 انتظار وقت و تابو می کشید و مردم آن نا پاک نیز در تاخت
 اطراف کلپاک تصرف نمی نمودند تا آنکه خسرو پور آن مردرد
 با جمعی کثیر از مدتی در قلعه انواع شکنجه عذاب در تید بود
 و هیچ احدی را از مردم بیرون نزد او راه نبود مگر زن او را مافزون
 ساخته بود که برای او چیز می خوردن بعد هشت بهر می آورد او بزن
 خود گفته که برای من سه چهار سوهان بهم رسانده همراه طعام بفرماند
 زن او حسب گفته او چند سوهان تیز دندان پیدا نموده زیر طعام
 گذاشته آورده بشوهر هنر پوشه خود داد و او از آن سوهان شروع به

بریدن زنجیرهای پای خود و چند نفر محبوس دیگر که زنجیر و محرم خود ساخته بود نموده چشم بر راه عطیة الهی داشت تا آنکه روزیکه آن مگ ناپاک برای شکار ماهی در کوره از شاه پور رفته بود و از آهانات دران روز سوای چند نفر نگهبانان محبوسان و مردم دروازه آدم زیاد اندرون قلعه نبود محبوسان کار بریدن زنجیرها با تمام رسانده از حربهای ذخیره چهرهای همانجا برداشته بهیئت مجموعی غافل بر سر نگهبانهای خود و دروازه بانها ریختند و کار آنها در چشم برهم زدن با تمام رسانده دروازه را بدست آوردند و جمعی کثیر مردم دیگر که محبوس و سوخته بیداد او بودند رمیق آنها گشتند و بیش از آنکه آن شقی بشکار رود زبانی زن خود بزمیندار کلپاک اشاره گفته فرستاده بود که چشم بر راه و گوش بر صدای توپ بوده خود را بلا توقف با فوجی که توانند برسانند بعده که خبر فساد قلعه بآن شقی مردود رسید اول خنده کفان زبان شخصی که خبر آورده بود بریدن فرمود بعده که صدق خبر بتواتر کشید مرا حیمه گشته سوار شده وقتی مقابل دروازه شاه پور رسید که صدای زدن توپ بلند گردیده بود و بعد رسیدن صدای توپ به کلپاک که هر کارهای جنگ رو نیز خبر رساندند دلاور خان با فوج گران خود سوار شده همان لحظه روانه گردید و قبل از رسیدن دلاور خان آن کافر شروع دست و پا زدن حاصل نموده فرمود که دروازه را آتش دهند و از آنکه آن مردود وقت بنای قلعه بالای دروازه را برای مزید استحکام از تختهای آهنی و سنگهای عریض چنان تعبیه نموده بود که هرگاه دروازه چوبی سوخته گردد آن پارچه تخته آهن و سنگ از بالا فروز آمده بجای چوب قائم گردد آخر آن تعبیه

و احتیاط بالای جان او گردید بعد آتش دادن دروازه چندان
 کرمبشی را کشته پوست آنها را کشیده خواست که یک پوست
 خون آلوده را بخود پوشیده و چند پوست را بدیگران پوشانیده خود
 را بران آتش زده اندرون قلعه داخل شود اما نتوانست که چندان
 رفته برگشتند بعد - موختن دروازه تختهای آهن و سنگ از بالا درون
 آرمیده سدره فیل و فوج گردید درین حالت فوج کلبه‌ها نیز رسید و با
 مردم پاپرا زد و خورد عجیب واقع شد و مردم پاپرا پناه بجایهای
 قلب و دیوارهای اطراف برده دست و پای لاجمل میزدند
 و مردم داور خان نثاره فتح نواخته داخل قلعه شدند و خمرپور
 پاپرا را مورد آفرین ساختند - و پاپرا نزدیک بشام که تمام فوج او
 متفرق شده بود فرار اختیار نمود خود را بقلعه تارکندار رساند
 مردم قلعه وقت شب در عالم احتیاط او را اندرون قلعه نگرفتند
 بعد روشن شدن صبح به بندوبست برج و باره و خبر گرفتن
 ذخیره پرداخت و تمام فوج متفرق شد او خود را بتارکندار
 رساندند - مردم یوسف خان سه چهار روز در قلعه شاه پور ماندند در
 گرد آوری مال و بندوبست قلعه پرداختند و انتظار حکم یوسف خان
 می کشیدند تا آنکه بعد رسیدن خبر بیوسف خان که لشکر از نمر
 نگهداشتن سپاه و سرانجام مهم آن ملعون غافل نبود میرزا علی را
 که دیوان صاحب مدار بیوسف خان بود و در شجاعت و کارطلبی
 خود را رحمت ثانی می شمرد با پنج شش هزار سوار که موجود
 نموده بود بلا توقف روانه ساخت و میرزا علی شاه پور رسیده
 بعد فراغ از مقدمات مالی با فوجی که فراهم آمده بود قصد

محاصره تاریکند از روانه گردید و سه چهار ماه آنچه شرط سعی و تلاش بود در دوانده مورچال و کندن نقب و یورش تقصیر نه نمود. اما فائده بر روی کار نیامد بعد یوسف خان خود با پنج شش هزار سوار دیگر رسیده بمحاصره قلعه پرداخت با وجود محاصره نمودن ده دوازده هزار سوار و بیست هزار پیاده که قلعه داران و زمینداران نواح فیر رسیده رفیق گشته بودند قلعه داری که از آن کافر جهندی بظهور آمد و از زبان مردم ثقه مسموع گردیده اگر بتحریر تفصیل آن پرداز باطناب کلام ملالت انجام میبخشد - بعد از امتداد محاصره بنه ماه کشید و آدم بهیار هر دو طرف از زدن گواه و جنگ ضائع میگرددین کار بجائی رسید که یوسف خان جهندی قول در لشکر خود استاده نموده خفیه بمردم قلعه پیغام ترک رفاقت آن کافر فاجر رساند و علوفه دوچند از آنچه آن مردود بآنها می رساند نموده در جذب قلوب آنها کوشیده تفرقه در فوج او انداخت و جوق جوق مردم هر دم از قلعه برآمده زیر جهندی قوی رسیده بیوسف خان می پیوستند و مبلغا بآنها میروید - بعد از که ذخیره باروت رو باتمام آورد یوسف خان مکرر یورشهای رستمانه نموده بدو و هر کوته و باره و برج اطراف قلعه بتصرف خود در آورد پاپرا ایام برگشتگی طالع خود را مشاهده نموده بفکر نوار انتاده بدین تدبیر از قلعه برآمد که در آن قلعه زیر زمین جای بود که دروازه و زینها برای پایین رفتن داشت مردم چراغ باخود گرفته زیر زمین میرفتند و آن مقصد عیار گفش فحش حقه تکبیتی خود بر دروازه گذاشته از راه دیگر چنان بتغییر وضع برآمد که تا دو روز هیچ احدی حتی پسران از اطلاع نیامند و از قلعه

هنگامی نمودند - بعده که پاپرا تنها هر از موضع حمی آباد که آباد کرده او بود و از تاریکند محاصرت دو منزل داشت بر آورد تازی نیروشی در آنجا بار در خورد باو گفت تازی خوب برای من بیار هر چند که وضع خود را تغییر داده بود اما تازی نیروشی را ملاحظه صورت او را از اطوار کلام شناخت و او را بازمین آوردن تازی خوب نهانده خود را نزد نائب فوجدار که حکومت آنجا تعلق بهمان عصر بود آن مردود که باعث زوال جان و مال او گردیده بود و همه تشنه خون او بودند رسانده بر سرکار آگاهی داد و همان لحظه در صد سه صد پیاده بقصد گرفتن او خود را رساندند آن دیو سیرت با وجود دمت و پا زدن که درین ضمن گولی بر پایی او رمید بدم رو افتاد - بعده که او را گرفته نزد یوسف خان آوردند آنجا هم سر شیخها نموده از زبان فحش و لایعنی بر می آورد چند روز برای تحقیق خزانه نگاهداشته آخر بند بند او جدا کرده - سر او را بحضور فرستادند و دیگر اعضای او را بدروازه حیدر آباد آویخته بسزای کردار او رساندند • • بیت •

دهقان سال خورده چه خوش گفت با پسر

که ای نور چشم من بجز از کشته ندروسی

از جمله مواضع که در آخر حال جلوس خلد منزل روداده و از

نوشتة اخبار نویسان کابل و ملتان بعرض رسیده مجمعی بگزارش

می آرد که چون در عهد فردوس آشیانی میان شاه ایران و پادشاهان

دهلی بر سر قلعه قندهار نزاع و فوج کشی بود درینوقت گرگین خان

نام از طرف - ملتان به سن شاه ایران قلمدار ضابطه است قلم مذکور

فیدام داشت میراویس افغان که بسبب شهرت شجاعت و تمن داری
 سلسله اورا میر می خوانند از جمله نوکران معتمد صاحب رای
 گرگین خان بود و بند و بست یک دروازه قلعه نیز تعلق باو داشت
 گاه گاه میان قلعه دار و میراویس نا خوشی ملال افزا بمیان می آمد
 و باز بحسب ظاهر رنج کدورت می گردید و ذخیره آن در دل
 افغان ند نهاد جا میگرفت و کثر شورش افغانان و بلوچان و ازبک
 اطراف قلعه انتشار می یافت تا آنکه روزی میراویس گرگین خان
 را بحیله و تدبیر برای بند و بست کمر گاه و پائین قلعه بر آورد و
 بهر مکر و تدبیر که دانست روز بآخر رسانده تکلیف ضیافت نمود
 شب برای مصلحت خلوت کرده مردم معتمد اورا از اطراف دور
 ساخته با همراهان مبارز پیشه خود که بکمین گاه نشانده بود غافل
 بر سر قلعه دار ریخته با ده دوازده نفر هوا خواه او و هرکس که بچنگ
 پیش آمده کشته و چندی را دستگیر ساخته و جمعی را بخوشی
 و نا خوشی منقاد و مطیع خود نموده چنان بند و بست بکار برد
 که اصلاً خبر کشته شدن گرگین خان بقلعه نرسید و همان شب
 مراجعت بقلعه نموده کوس سواری نواخته از راه همان دروازه که پدر
 تعلق داشت داخل گشته باقی همراهان گرگین خان را مقتول و
 مغلول ساخته اموال و خزانه اورا متصرف شده مصلحت خطبه بنام
 قطب الدین بهادر شاه پادشاه برای رنج بدنامی و استحکام بندوبست
 خوانده کلید طلایی تسخیر قلعه مع عرضداشت مشتمل بر استدعای
 منصب پنج هزاره بنام خود و محمود خان نام پسر و برادر و اقوام
 و سند قلعه داری بحضور روانه ساخت خلد مغزل با رجوع اخلاص

ته دای که بهاء ایران داشت و آرزوی دیرینه او این بود که غبار ر
ملای که از عهد خلد مکن بحسب ایلچیان ناهموار به میان آمده
بود ابتدا با ارسال نامه و تحف مصحوب تجار عمده رفت و زوب
داده بعد ازان از فرستادن نامه‌های صحبت افزا و هدایای بیفش بها
همراه مغیر سخنی فهم جهان دیده رشته اخلاص موروثی را از سرنو
استحکام دهد فی الحال تقاضای مصلحت وقت دران داشت که
خلعت و فرمان آفرین باد و هند قلعه داری مع عطای منصب
پنج هزاری برای خود او و همراهان او فراخور پایدار مال داشت و خفیه
نهایی تجار سلطان همین شاه ایران پیغام نمودند که جرأت نمک
حرامی که ازان افغان بظهور آمده باعث ملال خاطر صحبت اتر
ما گردیده و بسیار بد ازو واقع شده بدفع ماده این فساد که استحکام
بنیاد افغان بدنهاد برای ملک و ملت طرفین خلاف رای صائب
است زودتر باید کوشید و از طرف ما در رسیدن کمک بآن افغان خاطر
جمع دارند لیکن از آنکه با قنای عهد دور فاکمی شاه ایران نیز به مرتبه
از بند و بست سلطنت بی خبر و عاری بود که اصلا بغوج کشی
و تعین لشکر و مردم کشی راضی نبود سوای صحبت علما و فضلا و
مستقن و ساختن عمارات باصور ملک و مالی نمی برداخت و خلاف
طریقه جد و آبی خود بقتل هیچ امیری صاحب تقصیر و بی
تقصیر راضی نمی گردید بلکه در سپردن خونی بوارث بعد ثبوت
شرعی و عرفی رضا نداده وجه خون بها از سرکار بوارث مقتول
می رساند این معنی مدانی نسق سلطنت الکه ایران می گردید لهذا
زود بغیر تلای تمخیر قلعه قندهار برداخت بعد مدت در سال

بی آنکه خود برآید فوجها تعیین نمود اما کاری نتوانست ساخت
چنانچه ندامت و خمیازه آن کشید انشاء الله تعالی در ذکر
سلطنت محمد شاه پادشاه بزرگان خامه جاری خواهد گردید
حکم فرمودند که حیدرآباد را که بعد از تسخیر عهد ملک مکن
دارالجهاد می نوشتند فرخنده بنیاد حیدرآباد می نوشته باشند •
ذکر مواعظ سال مدیوم از جاوس خلد منزل مطابق

سنه هزار و بیست هجری

هیجدهم ماه ذی حجه جشن آغاز سال مدیوم از جاوس
مطابق اواخر سنه هزار و صد و بیست هجری موافق سرانجام سفر
زیارت ترتیب یافت اگر بتحریر ابعامات نقد و فیل و جواهر و
اضافهای نمایان پردازد بطول کلام منجر می گردد و شاهزادها را
فرمودند که بر ذالکیها که بصورت تخت روان ترتیب داده بودند
سوار می شده باشند و پسران محمد اعظم شاه و بیدار بخت و
کام بخش را بعطای خلعت و حکم نشستن در حضور و سوار شدن
بر اسب وقت سواری و دیگر عنایات سرافرازی بخشیده مکرر
از طرف امان جان و عطای آبرو تسلی داده مطمئن ساختند -
جملة الملک خان خانان و بخشی الملک ذوالفقار خان بهادر را
مادون فرمودند که نوبت در حضور می نواخته باشند و بر
نالکی سوار شوند ذوالفقار خان بعد تقدیم تسلیمات عنایات
التماس نمود که همه آرزوی ما پروردهای انواع نعمت از راه
فضل و کرم آن خداوند آبرو بخش برآمد و فرقی که میان ما
خانهزادان و پادشاه زادها مانده همین پاس ادب نواختن نقاره در

و کاب ولی نعمتست و از قبول این عذایت ابا نمود - چون میان
 جملة الملک و بخشی ممالک غبار سوری مزاج بهم رسیده بود و
 و خان خاتون آرنوی نواختن نقاره در حضور داشت ابا نمودن
 نو الفقار خان را ازین عنایت پادشاه مردم حمل بر حسد همپشمنی
 او نمودند - و بعد بند و بست فواج و خنده بنیان حیدر آباد یوسف
 خان را در حیدرآباد نگه داشتند برای انحصار پاپرا و دیگر مقصدان
 که در ایام تبدیل سلطنت مریدان برداشته بودند تاکید دایم
 نموده اوائل ربیع الاول (۱۱۲۱) بقصد مراجعت طرب در الخدمت
 کوچ فرمودند - محمد مراد خان را از اصل و افانسه زاری دهبزار
 سوار نموده به طای نقاره و خلعت و مویه داری دار الطغر لاجپور
 بمادام مشروط هزاری هزار و پانصد سوار مفتخر ساختند •

چون دو پسر از قوم دهیران که مردار خوار و بی اعتبار ترین
 قوم صوبجات نگذشتند از شکم مادر توام پهلوی هر دو باهم چسبیده
 برآمده بودند از آنکه که قدرت و حکمت بالغة الهی تقاضای
 آن می نماید که بعضی مرض و علت جسمانی باعث نکال و زوال
 دولت و عیب بی اعتباری و تصدیع بدنی متکبران صاحب جاه
 و جلال می گردد و بسیار عیب و علل لازم ملزوم خلعت انسانی
 است که همان کلید افتتاح رزق و ماده دفع و بال و نکل بی بضاعتان
 محتاج بدان شب می شود •

• بیت •

بما شکست کزو کارها درست شود

کلید رزق گدا پای انگ و دست شل است

صادر و پدر آنها که ابتدا آن خاقت را نشان غضب الهی در حق

خود دانسته بودند آن هر دو برادر را بدوش و کنار خود گرفته سر را
 مندر دین و مسافری می نهشتند هر کرا نظر بران خلقت می افتا
 رحم بر جان آنها نموده رعایت خیرات بحال آنها می نمودند
 مادر و پدر آنها روپیه دو روپیه فراهم آورده هر روز بخانه می بردند بعد
 که لشکر پادشاه عالم نواز وقت توجه حیدر آباد ازان راه عبور نم
 آن هر دو برادر را برای گدائی بلشکر آورده خیمه بخیمه می گردانید
 همین که بعرض شاه عالم بهادر شاه رسید بحضور طلبیده یک
 روپیه نقد و یک اسب برای سواری عطا فرمودند - درینولا
 لشکر مراجعت نمود باز هر دو برادر که بخدمت می رسیده بودند و به
 خود قطع منازل می نمودند بحضور رسیده سعادت اندوز ملازم
 گشتند از راه فیض بخشی و ذره نوازی یک دینه بجمع پانصد
 در وجه مدد معاش : یک فیل برای سواری و دو هزار روپیه
 عطا نموده حکم فرمودند که همراه لشکر در رکاب باشند و خورا
 فیل از سرکار می رسیده باشد رزاق حقیقی همان خلا
 معیوب را چنان کلید افتتاح رزق آنها ساخت که باعث مباحثات
 گردیدند - چون محمد مراد خان که صوبه دار بیجاپور شده بود ا
 سرانجام باوجود آنکه ذو الفقار خان بهادر ده هزار روپیه از
 خود برای خرج مدد نمود طاعت رفتن بر سر تعلقه خود ند
 و مکرر خبر فساد و برهم خوردگی آن صوبه بعرض رسید لهذا
 دار الظفر بیجاپور از تغیر محمد مراد خان بنام حامد خان
 برادر غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ مغرض نمود
 داری خجسته بنیاد بنیابت ذو الفقار خان بهادر بنام محمد

خان فرموده برخیز - بایستد - سیف الله خان که حقیقت رفتن او نزد محمد کام بخش و امیران او کارگر نداده و بزبان قلم داده باوجود ظهور چنان تقصیر و کم توجهی ذو الفقار خان که با امیر الامر احمد خان برهم زده خود را نزد محمد کام بخش رسانده بود چون بهیئت الماک معظم خان خانان رجوع آورد اظهار ندامت بامید شفاعت نمود از سر تقصیر او گذشته در بحال فرمودن منصب عهد خلد مکان و پنج هزار روپیه سالیانه محضار بایستد - سیف الله خان ابتدا بقبول سالیانه راضی شده باز بجاذبه حب ریاست خود را پابند فکری ساخت - و - ط جمادی الاولی (۱۱۲۱) گذار سواد خجسته بنیاد ریخته - صرب خدام و حکم مقام یک و نیم ماه برای تخفیف ایام برشکال فرمودند و بعد بند و بست امور ملکی و رفتن برای زیارت مزار و مقابر بزرگان و فاتحه حضرت خلد مکان و رساندن مبلغ کلی بخدام آنجا و حکم فرمودن برای جدا نمودن چند موضع سیر حاصل از برگذات سرکار دولت آبان بجمع پنجاه هزار روپیه و آن را مسمی به پرگنه خلد آباد ساختن و برای خرچ خدمه و لنگر و عرس حضرت خلد مکان مقرر کرد و منصوب نمودن متولی در آخر جمادی لاحری (۱۱۲۱) از خجسته بنیاد کوچ فرموده متوجه سمت دارالخلافه گشتند - چون ابتدا ذوالفقار خان باظهار مدعی صاحب غرض شکوه محمد مراد خان بعرض رسانده حکم تظیری و طلب حضور حاصل نموده بود بیده که خانان حقیقت بی تقصیری و حسن عینیت و فدویت و حقوق لیکر خدمتی ایام پادشاه زادگی عرض نموده حکم بحکم خدیو خدمت

فزند محمد مراد خان فرستاده بود بعد رحیلدن محمد مراد خان
 بحضور ازانکه حق نیکو خدمتی محمد مراد خان در مقدمه
 خان جهان بهادر چنانچه بگزارش آمده بر ذوالفقار خان داشت
 و از خاطر او معفو شده بود از عرض سابق بدامت کشیده خواست
 تلافی نموده در گرمین اضافها و تجویز خدمت صوبه داری بلجی پرر
 و خجسته بنیاد و رعایت ده هزار روپیه از طرف خود متوجه احوال
 محمد مراد خان گردیده از خجالت برآید برخاطر خان حاذق گرانی
 نمود و حمل بر رجوع محمد مراد خان طرف ذوالفقار خان نموده
 که توجه بحال او گردیده از طرف دادن جاگیر کم حاصل وزود تغیر نمودن
 که علاوه برشاهی سابق محمد مراد خان نمودید و بندوبست صوبه
 داری خجسته بنیاد نیز از صورت بگرمین لهدا نیابت صوبه مذکور
 نیز از تغیر نموده به داور خان بنی مقرر نمودند - و آخر رجب
 در شوال در السره برهانبور ضرب خیام واقع شد اگرچه مشغول استند که
 چندگاه بسیر و شکار رما و باغات و تفرج آبشار کراره که از مکانهای
 فرحت انزلی دایمهای شکارگاه و حیرگاه مشهور است بلا تفرقه
 خاطر بسر برده به بندوبست ملک پردازند اما ازانکه خبر فساد
 راجپوتان بدخصال که وقت توجه مهم محمد کام بخش در نواح
 اجیرپا از حد عبور بدو طاعت بیرون گذاشته هنگامه شورش
 گرم ساخته تهاجمی صوبه اجمیر و فوجداران آن ضلع برداشته
 بودند بعده که حید حصین خان باره صوبه دار اجمیر بقصد
 تادیب آنها پرداخت از اطراف هجوم آورده بمقابله پرداختند
 و - چند سبیل خان مددکار از معصب که راجپوت بسیار بدو انبوار پیوستند

و چند هزار زن و فرزند راجپوت با سیدی در آمدند و بتخت‌های بسیار محصور نمود از چهار طرف راجپوت مانند موز و ملخ فراهم آمده سید حسین را با احمد سعید خان فوجدار میرنده سنگلخانه و غیرت خان فوجدار نازول ک: هر دو برادر حقیقی حسین خان بودند و جمعی دیگر از فرزندان و خودشان و همواریان و بندهای پادشاهی بدرجه شهادت رساندند مگر بعضی رسید - توقف برها پور مصلحت ندانسته میر احمد خان را در برها پور حارس نموده اوائل شعبان المعظم (۱۱۲۱) از دارالسرور کوچ فرموده بعد نزدیک رسیدن بآب نرودایام ماه صدام را نزدیک گذر اکبر پور مقام نموده بعد سید فطر از آب نرودا عبور فرمودند *

چون نزدیک سرحد اجین رسیدند خبر فساد فرقه گرو بضم بر پا کاف فارسی در اطراف نواح دارالخلافه و پنجاب بعضی رسید مجامعی از تفصیل آن بگزارش می آرد که جمعی از کفار بدکردار زنده پوش مسمی به گرو که با هم سکمه بکسر سین و تشدید کاف زبان زدند پیشوای آنها دلباس قدیمی نزدیک لاهور حکومت و مقام مقرری خود اختیار نموده از ایام ندیده همه بلاد و معموهای مشهور معبد خانه ساخته یکی از فقیران از طرف خود نائب درانجا گذاشته مقرر نموده بود که هر که از جمله معتقدان گروی آن طائفه ضال که بیشتر از قوم جت و کتاریهای پنجاب و دیگر اراذل موم کفار بودند قدر و نیاز باسم او دران معبد خانه بدار گرفته جمع ساخته بقدر قوت و خرچ ضروری خود بر داشته بانی به خدایت برای او رسانده - خلد مکان بر من اطلاع یافته حکم اخراج زبان آن گروه

بدمان و خراب ساختن معبد های آن کفار فرموده بودند -
 در ایامی که بهادر شاه پادشاه متوجه حیدرآباد گردیدند گویند نام
 از سرگروهان آن قوم بد نام بحضور رسیده با دوسه سه صد سوار
 نیزه دار و پیاده در رکاب رفاقت نمود بعد دو سه ماه از زخم جمدهر
 ناگهانی نه قاتل او معلوم نگردید بدارالبوار پیوست - بعد از رسیدن
 خبر او به پنجاب که مجمع آن گمراهان شقاوت پزوه بود یکی از
 جمله آن گروه غیر مشهور که در تعیین اسم او اختلاف روایت مسموع
 گردیده بشهرت تفاح خ که نزد آن طائفه بد اعتقاد اوتار خوانند
 خود را عوض گرو گویند مقبول که از سرنو خلعت حیات بتغیر صورت
 ویش در آن واحد پوتیده خود را برای کشیدن انتقام آن مگ
 نابکار اشتها ر داده بادعای خروج بسیاری از ان قوم ضال را فراهم آورده
 علم بغی برافراشته بغن شعبده بازی و دسیدن انسانه و افسون بظفر
 ظاهر بیدان دست اعتقاد خرق عادت چند وانموده خود را بسچا
 پادشاه موصوم ساخته در نواح مرحد پنجاب و سهند شروع بتاخت
 و تاراج نموده در فرصت دوسه ماه چهار پنج هزار بابو سوار و هفت
 هشت هزار پیاده جرار باو گرویده رفیق او گردیدند و روز بروز
 جهنمیت می افزود و مال وافر از غارت بدست آنها می افتاد تا
 هیجده نوزده هزار نفر با اسلحه و یراق کار زار باو جمع گشته علم
 شهرت قزاقی و مردم آزاری بر افراشتند و با دوسه فوجدار که بقصد
 تنبیه آنها کمر بستند بمقابله و مقاتله پیش آمده و غالب گشته
 بقتل رسانده دیهات بسیار را تاخت و تاراج نموده تهاوه دار و
 تحمیلدار مال از طرف خود مقرر ساختند کار بجائی کشید که

می چهل هزار کافر باو رفیق گشته احکام بفام پادشاهی و عمل جاگیر داران عمده برای اطاعت و دست برداشتن از نعلقهایی خود می نوشتند تا آنکه وزیر خان موجودار - رکار سهرند که از مدت حکومت ملکی و مالی آن صلح بدو تعلق داشت و صاحب موج و خزانه گفته می شد و در استقلال و بند و بست آن صلح شهرت نام بهم رسانده بود بعد شنبیدن خبر رساندن بخیرایی و ناخدا برگذرات نعلقه او بفکر گرد آوری - پناه و فراهم آوردن مصالح جنگ افتاده چهار پنج موجودار و زمینداران نامی را ناخود رفق ساخته سرانجام سرب و باروت نموده مع پنج شش هزار سوار و هفت هشت هزار پیاده برآمده و تیر انداز و مصالح توپخانه و نیکان مصمت جنگی بقصد تفتیده آن فرقه ضال خدلان مآل سوار شده بتغارت سه چهار گروه مقابل آن گروه شقاوت پزوه خود را رساند - آن ملعون از خبر حرکت وزیر خان اطلاع یافته بشوخی تمام که همه همراهان او فریاد سپا پادشاه و فتح درس می نمودند با استقبال وزیر خان شقاوت بعده که کار بمقابله و مقاتله کشید از هر دو طرف خصم از آن مدحوران چنان تردد و تهوری نمایند بظهور آمد که شمشیر هارا علم کرده بر نیکان حمله آورده یک دو نیک را از پا در آوردند و جمع کثیر از مسلمانان بدرجۀ شهادت رسیدند و بسیاری از کفار نیز بدار البوار پیوستند و نزدیک بود که از حملهای بیابانی مرجع اسلام در استقامت آن گروه بدنام خلل پذیرد - درین ضمن از رسیدن بندوق ناگهانی وزیر خان بدرجۀ شهادت رسید و بر موج اسلام هریمت افتاد و مال و اسباب و فرم مع نیکان

شاه عالم (۶۵۴) سنه ۱۱۲۵

و احیان چنان دهنخوش کفار بد کردار گردید که احدی از سپاه
اسلام - وای جان و رخت بدن بدر نتوانست برن و حوار و پیداد
بیشمار زیر تیغ بیدریغ کفار درآمد و آن شقی تعاقب گنان خود را
بسپهرند رساند - از آنکه سپهرند شهری بود پراز مال تجار و صرافان مالدار
و گاهیان صاحب مایه و شرفای هر موم خصوص از اعیان صلحا
و فضلا زیاده از شمار دران شهر سکونت داشتند هیچ کدام
فرصت جان و مال و عیال بدر بردن نداشتند و از شنیدن
کشته شدن وزیر خان و بغارت زنی لشکر اسلام حوصله باخته محصور
گردیده یکسو روز دست و پای حاصل زده آخر گرفتار قهر الهی
گشته رضا بقضا دادند - و آن سگ سیرتان بد خصال شروع بغارت
مال و قتل رجال و اذیر نمودن اطفال و عیال و ضعیف و شریف
نموده تا سه چهار روز چنان بیداد و ظلم نمودند که شکم عورات
حامل را پاره ساخته هر طفل که زنده بر می آمد بر زمین میزدند
و عمارات را سوخته فقیر و غنی را بیکسو مورت می ساختند و
هر جا که مسجد و مقبره و مزار بزرگان یافتند شکستن و کندن و
بر آوردن استخوان مرده تصویر نمی نمودند - و بعد فراغ تاراج
سپهرند در همه برگذات برای تحصیل باج و خراج عمال خود تعیین
نمودند - بعده که نورشته آنها بنام علی محمد خان فوجدار سهارنپور
رسید از شنیدن حادثه که بر سر گذشت سپهرند گذشته بود حوصله باخت
هر چند که جمعی از شرفا و امثالان فراهم آمده ترغیب برای
استقامت و نزییدن و استحکام برج و داره پرداختن نمودند فائده
نداد با مال و عیال خود راه شاه جهان آپاد اختیار نمود - مردم

هبه فراهم آمده باهم اتفاق نموده همه اطراف را مورچال بسته
بعد رسیدن آن گروه شقاوت پزوه استقامت ورزیده جنگ بهادرانه
نمودند و در پناه مکانهای قلب داک تهوری داده از زدن قیر و گوله
بسیاری را بجهنم فرستادند و جمعی از شرفا عیال و ناموس خود را
گرفته بعد تردد نمایان خود نیز بدرجه شهادت رسیدند اگرچه
بیشتری مال و عیال مردم قصبه بخاندن تاراج رفت و عورات بسیار
از ملاحظه ناموس بباد فلان رفتن و امیر گردیدن خود را بچاهای
انداختند اما بمضی شرفای جلالت پیشه که عیال و ناموس را
یکجا مایه در دوح کفار کوشیدند چندان مضرت جانی و مالی و
بی ناموسی بآنها نرسید - بعد از آنکه مال وافر از نقد و زیور و اتمش
مهارنهور بدست آن طائفه ضال افتاد به دود و بخت اطراف
پرداخته حکم تهدید آمیز بنام جلال خان فوجدار جلال آباد که آن
قصبه آباد کرده او بود و حصار قائم داشت و افغانان مایه دار
بسیار در آنجا سکونت داشتند نوشته فرستادند جلال خان که در
شجاعت و تهوری و تمن داری دران ضلع علم شهرت برادر داشته
بود بعد رسیدن نوشته آن ملعون فرمود که حاملان خط را تشهیر
داده اخراج نمایند و بند و بست برج و باره و گرد آوری اسباب
جنگ و تهیه مصالح نام و لنگ و بر آوردن فوج باستقبال آن گروه
ضال بد مال پرداخت - درین ضمن خبر رسید که فوج آن مردود سه
چهار گروهی رسیده بر دو موضع توابع جلال آباد که گذهی و آبادی
پراز مال تجار داشتند تاخت آورده محاصره نمودند از شنیدن این
خبر سه صد چهار صد هزار افغان قریب هزار برافراشته انداز و

تیر انداز بمرداری غلام محمد خان نبیرا خود و وزیر خان بنی عم
 بکومتک محصوران و دفع شر کفار روانه ساخت - بعد رسیدن نام بردها
 که محصوران را از رسیدن مدد تقویت تمام حاصل شد چهار صد
 پانصد برفنداز و تیر انداز جلاوت پیشه و بسیاری از رعایا بانقسام
 اسلحه و سنگ فلاخن برآمده بدفع کفار مردانه وار کمره مت بستند
 و صدای دار و گیر از هر دو طرف بلند گردید - اگرچه ازان گروه بد مآل
 نیز تردد و شوخی زیاده بظهور آمد و وزیر خان و جمعی کثیر از
 مسلمانان و رعایا شهید و کشته گردیدند اما آخر از حمله های پیاپی
 افغانان و دیگر مسلمانان دنام و ننگ نکست فاش بر نوج کفار افتاد
 و بعد کشته شدن جمع کثیر رو بگریز آوردند - و باز مکرر محاربات
 میان جلال خان و کفار رو داده بود و آن ملعون دو سه بار هزیمت
 یافته باز بمحاصره جلال آباد می پرداخت تا آنکه هفتاد هشتاد هزار
 پیاده که مثل مور و ملخ از اطراف و جوانب می رسیدند فراهم آمد با
 دویست سه صد مورچال روان که از تخت های چوب ساخته پایها بصورت
 ازابه بران قرار داده بودند رسیده جلال آباد را زگیان وار در میان گرفتند
 اما تردیدی که ازان افغانان جلاوت نشان در مقابل یورش آن مخمدولان
 بد عاقبت بظهور آمده زیاده ازان است که مفصل بزبان قلم توان
 داد لهذا باختصار کلام می پردازد که هرگاه مورچال آن مردودان بد
 مآل بهای دیوار نزدیک دروازه می رسید خود را بدم تیر و گلوله
 بندرق و سنگ باران داده فتح درس گویان با چهار صد پانصد کاغذ
 و اقسام حربیه بفصد کردن پای حصار و گذاشتن زین و سوختن
 دروازه ها شرخی از حد می گذرانند - و افغانان سر از دروازه

را روانموده با تیغهای بوهنه مهرها بریز کشیده برآوده بران
سگان تاخت می آوردند و در هر حمله مرد ربا صد در صد نفر از
کفار بدار البوار می پیوستند و زخمی می شدند و از مسلمانان نیز
بدرجه شهادت می رسیدند - و شبها نیز برآمده غافل برانها تاخت
آورده کافرکشی می نمودند و تابیدست روز و شب خورد و آرام بر
محصوران حرام گشته بود آخر کفار بد کردار چندین هزار کافر
بکشتن داده کاری نساخته برخاسته رفتند و مدوحه تسخیر
سلطان پور و برگذات دوابه جالندهر گردیده بشمس خان فوجدار آن ضلع
خط بدستور پروانه مشتمل بر قبول اطاعت و سرانجام نمودن بعضی
غرمایش و استعقال نمودن باخزانة موجوده نوشته مصحوب دو سکه
سکه سیرت فرستاد - شمس خان بعد مصلحت نمودن با شرفا
و قس داران شجاعت پدشه که همه بقصد قبول رفاقت و نیت
رسیدن بدرجه شهادت فاتحه خواندند و قسم رفاقت و اتفاق بی نفاق
بکلام الهی بمیان آوردند بحضور فرستادهای آن مردود حکم خیمه
بشرون زدن فرمود و جواب تهدید آمیز مشتمل بر تکلیف زود رسیدن
نوشته با قدری حرب و باروت که از جمله نمایش حرب و باروت نیز
طلبیده بودند فرستاده در خط درج نمود که چون حواری و باربرداری
برای رفا و شرفای جانباز مطلوب است سرانجام فرستادن حرب
و باروت زیاده میسر نیامد و الا نزد تجاران بازار و باروت خانه
سوار گنج در گنج موجود است هر قدر بار برادر بفرستند بار
نموده فرستاده آید - بعد شمس خان با تربی چهار پنج هزار سوار و سی
هزار پیاده برقتند و تیرانداز و دیگر اسلحه دار که از سابق داشت

و نو نگاهداشت که بریناقت زمینداران اطراف غوراهم آورده بود و از شرفای
 همه قوم و رعایا و کاسبان که بیشتر از بافندها بآرزوی شهادت کمر
 همت برغبت و خواهش تمام بستند و دست از جان و مال و
 عیال شسته عهد و پیمان رفاقت بکفالت کلام الله بمیان همدیگر
 بسته در خرچ زر نیز شریک گشتند زبانه از لک آدم فراهم آورده
 بدبندیه تمام از سلطان پور برآمد و کفار نابکار از شنیدن جرأت
 شمس خان و برآمدن باچدان فوج و مصالح جنگ مع تمام همراهان
 خود که سخته هفتاد و هشتاد هزار سوار و پیاده گرفتند با توبهائی
 که از سهرورد باخود آورده بودند و مصالح وافر از تختها و جواهرائی
 پر از رنگ برای سوچال بستن و سرب و باروت بار نموده همراه گرفته
 همهجا تاراج کذاں نزدیک تصبه راهون که هفت کروه از سلطان پورست
 رسیده انگر اقامت انداخته در پناه یزاره خشتهها که همه گنج
 خشتهها را بجای گدھي لشکر خود قرار داده بود اطراف خود
 سوچال بسته مسند کارزار گردیدند و فوج طلبه هر طرف روانه
 ساخته احکام اطاعت از روی تهدید بزام چودھریان و قانون گویان
 پرگناب نوشته روانه نمودند و شمس خان که یمین و یسار او چندین
 هزار محلمان جلالت شعار باران غزا و جهاد و آرزوی شهادت
 همدیگر ترغیب نموده می گفتند که در صورت هزیمت یاتن و کشته
 شدن شمس خان جان و مال و عیال همه ماها در مهلکه تلف خواهد
 درآمد بهیئت مجموعی باظهار ذوق و شوق و انتعاش تمام تکبیر
 گویان بر همدیگر حقیقت نموده مردانه رار پیش قدم گشتند همینکه
 بماصله گواه رس کفار رسیدند از پھر روز برآمده صدای زدن

توپ و گوی تغنگ بلند گردید و بکبار گی قریب ده درازده هزار گوله و سنگ فلاخن تکرک وار بر لشکر اسلام بارید اما از فضل الهی آنقدر بر لشکر مسلمین کار گر نیامد که آید نامی کشته گردد و شمس خان که در منع تیز جلوئی و خرج باروت بیصبره تاکید می نمود قدم بقدم پیش میرفت بعد اتمام غلک اول و دوم کفار بد فرجام فوج اسلام فیل جرات بدش رانده بهمقدمی و زفقت چهل و پنجاه هزار مسلمان که از پرگفت اطراف دیگر دوز رحیده رفیق گشته بودند صدای نیکبیر همت افزا بلند زوده بران مدبران هر کین یورش کرده و تاخت آورده بحملهای کافر را بیهیم بسیاری را بقتل رساندند و زخمی ساختند و کفار بعد دست و پا زدن لاحاصل مغلوب هراس گشته پناه بحصار راهون که بتصرف آنها قبل از جنگ درآمده بود برد محصور گردیده شروع بزدن بندوق و انداختن بان نمودند - چون از سابق ذخیره اسباب جنگ و ماکولات که بیشتر مردم راهون گذاشته جان بصلاصت بدر برده بودند فراهم آورده موجود داشتند دران گذهی استقامت در زنده چندان روز محصور گردیده شبها برآمده بهتدیت مجموعی بر اطراف لشکر اسلام می ریختند و اسب و آدم ضائع می ساختند تا آنکه کار بر طرفین مخصوص بر کفار تنگ گردید و شب از گذهی برآمده راه فرار اختیار نمودند و شمس خان چند کرده تعاقب نمود یک توپ و چند شندرو گاو پرا از بار بهیر بدست آورد - در لطان پور مراجعت نمود - اما روز دیگر قریب هزار نفر گز آمده تهانه نه شمس خان در راهون گذاشته

آمده بود برده‌اشته نهاده خود باز درون حصار قائم نمودند - بعد آن کفار
 یک فرجام بقصد تاخت پرمکات حوالی دار السلطنت لاهور خود را
 رسانده غریب وارید و هنگامی تزلزل در لاهور و اطراف آن
 انداخته اند اسلام خان که دیوان پادشاه زاده و نائب صوبه لاهور
 بود باتفاق کاظم خان دیوان پادشاهی و دیگر حکام بعد بزد
 و بخت برج و باره بازدهام عام جمعی از مسلمین و هندو برآمده
 بنفارت سه چهار گروه از شهر خیمه زده در دنع حضرت طلایه کفار
 می‌کوشید - اگرچه مردم لاهور از ضرر جانی و مالی محفوظ ماندند اما
 اطراف تا باغ شالامه که دو گروهی شهر واقع مت خرابی بسیار ماندند
 القصه در مدت هشت و نه ماه تا دوسه منزل دار الخانات شاه
 چهار آبان و سوان حوالی دار السلطنت لاهور همه قصبات و
 محصورهای مشهور از تاخت و تاراج ناپاکان صد مرحله از مروت
 دور پامال و ویران محض گردید و آدم زیاد از احاطه شمار بدرجه
 عبادت درآمدند و عالمی بباد حادثه کفار رفت و مساجد و مقابر
 زیاد را کلدند و شکستند خصوص بعد مراجعت از لاهور بر قصبه
 دیهات سادهوره و کرنال که فوجدار آنجا بعد تردد بقدر حالت خویش
 با بسیاری از معلماتان شربت شهادت چشید خرابی زیاد آوردند
 و مدد دوسه نفر هندو و مسلمین که دستگیر آن مردودان بیدین می
 گردیدند یکجا نشالده بقتل می‌رسانیدند - از آنکه در کفر هم تصرف
 تازه نموده قراغیدن صوبی مر و ریش خلاف آئین خویش قرار داده
 بودند و بسیاری از اراذل بدکیش قوم هندو بآنها گرویده جان خود
 نثار راه قدم آن مردود نمودن متاع بی اعتبار و ادنی مراتب

بعدت و عبودیت خود می دانستند و در ایذا و فتنه دیگر فرقه
 هنوز اصرار می ورزیدند - بعد معروض گردیدن آن همه هنگامه و فساد
 آن طائفه خال بدنهاده اگرچه گرد ملال بر چهره حال پادشاه ظاهر
 گردید اما صلاح و مراب دولت دران دانستند که چون مرد نه بد
 شعله آتش فساد آن گروه جلالت پدیده مقابل ماده شویش و
 و سرکشی راجپوتان عاقبت وخیم - سرراه چندان کار نیست هرگاه
 وایت ظفر آیت رای نعمت - توجه آن سمه - گردد ذمت و ریب
 خس و خاشاک آن فاکمان بدکردار بوجه احسن صورت خواهد
 گرفت تذبذبه و تادیب راجپوتیه مقدم بر دفع دیگر مسان دانسته
 از بلده دار الفتح اجین رایت توجه بمسعت اوطان راجپوتیه
 برافراشتند •

خبر واقعه محمد مراد خان که باجل طبعی در گذشت بمعرض
 رسید - بعد از آنکه در سود دار اخیر اجمیر مصرع خیام گردید
 برای پا مال - اختن ملک و مال و بدست آوردن اطعالت و عیالت
 راجپوتان بدستگاه اطراف سرزمین اودیپور و جردپور تعلقه راجه
 جی سنگه و رانای چندر اواج دره موج : ا سرداران رزم آزمای
 کار طلب تعیین فرمودند •

درین آوان حکم نمودند که در همه بلاد لفظ رمی در مذتقب
 حضرت امیر المومنین علی رضی الله عنه در ذکر خلفای
 راشدین وقت خواندن خطبه داخل نمایند •

بعده که اواج عدومال برای تاخت و خرابی معوره های
 امیر حاصل راجپوتان و پامال ساختن زراعت تعیین گردیدند

آن سرکشان بادیه فلات از خواب غفلت بیهوش آمده
رسولان درمیان انداخته خان خانان معظم خان بهادر و مهابت
خان بهادر را واسطه شفیع نقصیرات خود ساخته بهجز و
انکسار تمام التماس عفو جرائم نمودند - اگرچه در قبول
بعضی احکام موافق مرضی پادشاه عالی جاه بظهور نیامد
اما از آنکه خار خار شورش اطراف لاهور و دار الخلافت در دل
پادشاه می خلید و تنبیه و تادیب آن جماعه بد عاقبت پدش
نهاد خاطر آن پادشاه در ا دل بود بذقاصی وقت و التماس مقربان
بای تخلف چنان قرار ملازمت بمیان آمد که راجه جی سنگه و راجه
اجیت سنگه و وکلی رانا و دیگر راجپوتان سرسواری ملازمت
نموده خلعت ملازمت و رخصت همان روز پوشیده بعد کوچ
پادشاه به سرانجام سفر پرداخته خودهارا برکاب برسانند - التماس
نام بردها بشرف قبول درآمد - و همه راجپوتهای بانام و نشان
جمعیت می چهل هزار حوار بطریق محله نموده دست خود هارا
بررمال بسته سرسواری ملازمت نمودند و از عطای خلعت
و امپ و فیل مفتخر گردیده مرخص گشتند .

دوین منزل فوت شدن میوزا یار علی که از کعبه الله برگشته
آمده ملازمت نموده بود بعرض رسید .

ذکر جشن مال چهارم از جلوس شاه عالم پادشاه مطابق

سنه هزار و صد و بیست و یک هجری

بعد دراع جشن سال چهارم که هیجدهم ذی الحجه موافق
سرانجام سفر منمقد گردید و عالمی بفیض رسید بقصد استیصال

گویی بد مال رأیت ظفر اقبال محبت دار الخلافت و دار السلطنت
 پهناب برافراشتند - چین قلیچ خان بهادر بصوبه داری صوبه اردهه
 مامور گردید - و از سوانح بندر سورت بعرض رسید که میرزا محمد
 هاشم نام که بمس واسطه نواسه شاه عباس ایران و بدو واسطه نعیر
 خلیفه سلطان پادشاه زاده مازندران می شد بعده که سازندران
 بنصرت شاه عباس ثانی درآمد وزارت ایران بخلیفه سلطان سپرد
 هدیه خود را بدو داده بود و محمد صالح نام عموی مومن خان نجم ثانی
 که با پادشاه زاد رفیع الشان قرابت جدی مادی دارد از ایران
 رسیده اند - حکم شد که دو گرز بردار و مهماندار برای آوردن تاج و
 با نفعخواه مبلغ سه هزار روپیه بعام میرزا محمد هاشم و دو هزار
 روپیه بنام محمد صالح نجم ثانی بر خزانه بندر سورت روانه نمایند
 و سواهی آن بنام غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار احمد آباد
 فرمان صادر شد که بعد رسیدن میرزا محمد هاشم با احمد آباد سرانجام
 ما بحتاج او بدستوری که محمد آمین خان صوبه دار احمد آباد
 در عهد خلد ملکن برای قوام الدین خان که بنی عم میرزا محمد هاشم
 می شد و تازه از ولایت ایران رسیده و آن احمد آباد گردیده موافق
 حکم سرانجام نموده روانه حضور ساخته بود نماید - و مهماندار خود
 همراه داده روانه بارگاه سلطین سجدگاه سازند

از سوانح دار السلطنت لاهور بعرض رسید که بعد رسیدن حکم
 داخل نمودن لفظ و می در مناقب حضرت امیر المومنین
 علی کرم الله وجهه در خطبه جان محمد و حاجی یار محمد که
 افضل الفضلی لاهور بودند باتفاق دیگر فضا و علما هجوم

عام نموده بخانه دانسی و صدر آمده برای خواندن خطبه بقید لفظ وصی مانع آمدند و همین دستور فضلا و مشایخ دار الخلافت و مستقر الخلافت باتفاق جمعی از مسلمانان در منع خواندن خطبه بدان دستور که حکم رسیده بود شورش نمودند و همین مضمون از نوشته اخبار نویسین دیگر بلاد بعرض رسید - و در همین آوان از سوانح احمد آباد معروض گردید که خطیب مسجد جامع را بسبب خواندن لفظ وصی گروه اهل سنت و جماعت بقتل رساندند - اگرچه در باب کشتن خطیب روز جمعه و محبوس گردیدن مهر علی خان بخانی و واقعه نگار احمد آباد که بعد کشتن خطیب روز یکشنبه بفرموده امروز جنگ خفت رسانده در چوترا کوتوالی مقید ساختند اگرچه بروایت مختلف در احمد آبك اشتها ریانت اما از آنکه مسود اوراق دران ایام تازه وارد احمد آباد گردیده بود و تا مقایسه بتحقیق آن پرداخت محتملی می نگار بعد العلم عند الله - بعد رسیدن حکم خواندن لفظ وصی صدر احمد آباد برای حاصل نمودن اذن بخدا مت فیروز جنگ صوبه دار عمری نوشت در جواب دستخط نمودند که موافق حکم خلیفه بخواند بعد که روز جمعه در مسجد جامع خطبه بلفظ وصی خواندند چند نفر از مردم پنجاب و حضرات توران بشورش آمده خطیب را مخاطب و معاتب ساخته گفتند که درین جمعه که خواندی ترا معذور داشتیم در جمعه آینده نخواستی خواند او در جواب گفت موقوف حکم بادشاه و ناظم و صدر می خوانم - بعد از آنکه روز جمعه دوم خطیب بر مذهب آمد یکی از مدعا گفت لفظ وصی نخواستی خواند

خطیب اجل رسیده مهذوب نگردیده همینکه وقت خواندن خطبه
لفظ رسمی بر زبان او جاری گردید بنجایی برخاسته نام خطیب
گرفته از بالای منبر کشیده بزجر و تشلیع پیش آمد و سفلی نوافی
ارجا بسته کار از یکی بشکم او رسیده وزیر منبر انداخت
و در مسجد هنگام غلوی عام بر پا گردید و خطیب را ! دیم
جان کشیده بصحن مسجد آورده آنقدر خنجر و پاپوش زدند
که به بحر منی تمام جان داد و وارثان او یک روز و یک شب
جرات برداشتن لاش و کفن و دفن او نتوانستند نه در شهر
والدین مقتول دوه کفن بزدن فیروز جنگ اسفانند و الدماس
برای اذن تجهیز و تدفین او نمودند نگاه فیروز جنگ چند روز
بوارثان از سرکار داده برای کفن و دفن او مرخص ساختند
و روز بیوم آن مهر علی خان بخشی و واقعه نگار را بر سر تقصیری
که در بعضی مقدمات خلاف نویسی او ظاهر گردیده بود از خانه
طلبیده خفت رسانده بحبس خانه فرستاده بعد از سه چهار روز
خلاص نمودند - درین ایام خان دزران خاف الصدف فیروز جنگ
که بصوبه داری او ده گور کپور مامور گشته بود بعد رسیدن بر - و تعلقه
خود با وجود بندوبست واقعی نمودن وزیر بار خرج سه بندی آمدن
بدون اثبات تقصیر معزول گردیده بحضور ریده بود که نظر
بر بشخیر بهایی پادشاه بغور پرداخت خانه زادن کار طلب بدو اختند
گروه استعفا منصب نموده منزوی گردید - میرزا محمد هاشم که از
بندر سورت با احمد آباد رسیده بود بدیدن فیروز جنگ آمد پسر
خود را با استقبال فرستاده بعد نزدیک رسیدن بخانه خود چند قدم پیش

آمده باعزاز در خورده چهار پنجم روز مهمانداری نموده پانزده هزار روبه نقد و یک نیل و چهار اسب تراض نمود و سحر و سوانح را دیوان و مهماندار از طرف خود ملحقه بآبروی تمام روانه نمود *

درین سال خبر محاصره نمودن غنیم دکن برهانپور را و بدرجه شهادت رسیدن میر احمد خان صوبه دار باجمعی بعرض رسید مجملی از تفصیل آن بگزارش می آرد که زنی از قوم زلفای مرهته تلمی بانی نام با پانزده شانزده هزار سوار بقصد گرفتن چوتنه بلده دار السور برهانپور و تاخست نمودن نزدیک تصبه رانوبر که هفت گروهی برهانپور واقع شده رسیده سرای رانوبر را که جمعی کثیر از قافله و مردم دیهات پناه بانجا بوده فراهم آمده بودند محاصره نموده به میر احمد خان صوبه دار پندغام طلب چوتنه یازده اک روبه عوض بلده و مردم سرای که بمحاصره آمده بودند نمود میر احمد خان که قبل از رسیدن خط تلمی بانی و خبر شوخی آن زن جنگی بخاطر آورده بود که مقابل زن کافر عربی مردان را ملاحظه جان نمودن و از درجه شهادت که عین مراد اهل قبله است رو پوشیدن خود را کمتر از زن دانستن است با جمعیت هشتصد نه صد سوار که فوجداران نواح را با فوج خود فراهم آورده و همه متصدیان و منصبداران برهانپور را که با خود گرفته بود نهم ماه محرم الحرام از برهانپور برآمده از جمله فوجداران نواح ظفر خان فوجدار هرگنه جامود که از شجاعان مشهور صاحب فوج و صاحب تدبیر بود او را هراول فوج نموده کوس معرکه شهادت نواخته مقابل اشقیا روانه شد - مخدولان خبر یافته سه چهار هزار سوار در هر پیر خود

گذاشته با چهار پنج هزار سوار جنگ آزما بسنقبال میر احمد خان
 شتافته بمقابلہ پرداختند و باقی نوج هر هفت خونیوار بقوه
 محاصره و تاراج پورهای برهانور تعین نمودند - میر احمد خان که
 در سه روز درین مابین تردد نمایان نموده با نیرهای خود زخمهایی کاری
 برداشته بود از شفیدن محاصره نمودن بهمانطور نزدیک بآخر روز
 بقصد کمک محصوران شهر مراجعت نمود و همه جا عذیم را اطراف
 خود داشته جنگ گدان میرفت درین ضمن ظفر خان بعد توند
 نمایان زخمی گشته نزدیک آخر شب غلبه کفار را زیاده دیده
 تقاضای مصلحت دران دانست که یک پسر میر احمد خان را با
 خود گرفته با جان سلامت خود را بشهر رحماند و میر احمد خان که
 بیشتر مردم فوج با شهادت خان چنداول او بدزد جنگ شهادت
 رحیمه بودند باقی مردم جان سلامت بدر بردن غنیمت دانستند
 و جمعی اسیر کفار گردیدند - میر احمد خان که تنها دران فوج کفار
 تردد می نمود بزخمهای پیاپی از اصپ افتاده خود را با نیم
 جانی که داشت ز بر درخت رسانده کامیاب ثواب درجات شهادت
 گردید - و از جمله منصبداران برهانپور میر علی رضا نام که از سادات
 سبزواری و از شجاعان آبرو طلب گفته می شد و جمعی دیگر از
 متعینه میر احمد خان کامیاب شهادت گشتند و بسیاری دستگیر
 گردیدند از انجمله شرف الدین نام بدو تات شهر که در فن مرور
 خوانی باج بکلانست و قوال نمیداد بعد دستگیر گردیدن تقاضای
 وقت دران دانست که خود را قوال را نموده اشعار رنگین فارسی
 و هندوی زبان مرهته خواندن شروع نمود و رفت کلمه و کلام

با سرداران آن قوم بدنام بدستور ستایش که اهل نغمه با صاحب ثروتان می نمایند حرف میزد بعده که نا سرداران آن نرفته ضال باو گفتند که اگر چه دانستیم که تو از جمله مغنیان و نغمه سنجان مجلس امیران مشهوری اما تحقیق ما گشته که از جمله مردم مایه دار و آبرو طلبی اگر در هزار روپیه میدهی خلاص می نمائیم آخر بعد رد و بدل و منظره بسیار هزار و در صد روپیه برای خلاصی خود قبول نموده از خانه طلبیده رسانیده برات نجات خود نویسانیده هرکاره غنیم همراه گرفته خود را بکنار شهر رمانیده برگشتی سوار شده هرکاره غنیم را صدا نموده گفت که بسردار خود بگوی که من از منصبداران مشهور و بیوآت شهر بودم هزار و در صد روپیه تصدق جان و مال خود داده نجات یافتم - و محمدنقی نام جوان که از ندبرهای امانت خان مرحوم بخشی و واقعه نگار برهانپور بود بعد از انتاب بدست غنیم هرچند مردم بزبان فارسی و اشاره فهمانیدند که خود را منصبدار صاحب اسم و رسم ظاهر نسازد او در جواب گفت من چرا از قومیت و مراتب خود ابا نموده در اخفای حسب و نصب بکوشم و باواز بلند تذلّل صدق مقال نواخته گفت من بخشی شهرم و ندبره امانت خان دیوان دکن می شوم سرداران مرهته شنیده آمدین گفته بعزت و آبروی تمام پیش آمده از ماکولات مرغوب همه جنس حاضر ساختند حاصل سخن آخر بیسی هزار روپیه اختمام کلام برای خلاصی او قرار یافت بعده که مبلغ مذکور را واصل ساخت نجات دادند - چون بادشاه نزدیک دار الخلافت رسیدند چوراسن جائه که بعد از هزینهت خوردن فوج محمد اعظم شاه

جواهر و مال وافر بآقراج برده رو گردان بود بحضور رسیده
- عادت اندوز ملازمت گردید دوازده کوره دار الخلاعت را دست
راست گذاشته متوجه تنبیه و اخراج گروهی بد مال گردیده فوج
سنگین بسرداری محمد امین خان بهادر و رستم دل خان و چوراس
چانه و دیگر عمد های لشکر بطریق هراول برای تانسیب و
امتیصال آن طائفه ضال تعیین فرمودند و حکم اخراج و برداشتن
تبهاتجات آن کافر شدید العداوت و باز قائم نمودن تهنه مردم
پادشاهی و آباد نمودن رعایای متمدن زده شاه آباد و مصطفی آباد
و شادهوره و دیگر محصور های قدیم که بآقراج و تصرف آن ملحق
درآمده بود نمودند - و باوجود پرتو انگن گردیدن ایست ظفر آیت
دران ضلع آن طائفه بد عاقبت که بعد فرار باز بدستور قرائن
که تاز خود را غافل می ماندند دست از شوخی بر
نمی داشتند - دهم شوال سنه مذکور مضرب خیام چهار پنجم گروهی
قصبه شادهوره واقع شد رستم دل خان را مع فیروز خان میواتی
برای دیدن جا که قابل مقامات و فروز آمدن لشکر باشد مرخص
فرمودند مابین راه می چهل هزار حوار و پیاده بیشمار آن گروه
ضال از ده دوازده کوره تاخته فتح درس کوبان چون حیل ناگهان
مقابل فوج پادشاهی رسیدند چه نویسم که از حمل های وحشت انرا
و چپقلش های مرد ریا و آمد آمد تزلزل افزای آنجماعه فقیر لباس
چگونه ترس و هراس در فوج پادشاهی راه یافت و چنان صدای
دار و گیر و مردکشی بلند گردید که عرصه بر فوج بندهای پادشاهی
تنگ گشت و کار بجائی رسید که بعد کشته شدن و زخمی گردیدن

جمعی از مردم خاص و عام فیروز خان میواتی و چندی دیگر از
 سادات باره از میل و اسپ پیاده گشته بمقابل و دفع شر آن
 جماعه پرداخته بحملهای بهادرانه آن گروه کفار بد کردار را هزیمت
 دادند - اما بعد از آنکه در شادهوره بقصد تعیین افراج برای تذبیه
 و اشراج آن کافر بد نهاد نزول رایات ظفر آیات واقع شد اول ایاتل
 دی الحجه که آواخر دی ماه الهی و عین چلغ زمستان می باشد
 چهار پنجم روز باران گنده بهار بلا فاصله بارید و چنان باد زمهریر آما
 بران لشکر آب و گل آغشته وزید که چندین هزار آدم خصوص
 از مردم دکن که تاب سرمای آن اطراف نیاورده بمعرض تلف
 درآمدند و چهارپای بیشمار از اسپ سواری و بار بردار آن قدر
 سقط شدند که از گنده بویی آن زیست بر مردم پادشاهی تنگ
 گردید و مردم عام حمل بر سحر و جادوی آن زمره بد نام کرده
 کلمات ناگفتنی بر زبان می آوردند دویم آنکه خبر انتشار و فساد
 آن اشیای مردم آزار که بر کپی و فوجهای اطراف پادشاهی تاخت
 می آوردند و شوخی زیاده مرتبه می نمودند که یکدو فوجدارنامی
 بعد رسیدن فوج پادشاهی دران حدود بدرجه شهادت رسیدند مقتول
 بعرض میرمید جمله الملک خان خانان را بایک پسر و حمیدالدین
 خان بهادر و رحتم دل خان و راجه چتر سال و فیروز خان میواتی
 و چوڑامن جائه و دیگر بهادران کارزار دیده بعسرداری پادشاه زاده
 رفیع الشان هراول و برنغار و جرنغار و یلتمش قرار داده برای
 استیصال آن جماعه خدلان مآل تعبیر فرمودند و آن مفسد غدار
 بعد مکرر بمیدان آمدن کارزار که بیست و نهمی ازان گروه شقاوت پزوه

عطف تیغ و هدف تیرو سنان شدند و بسیاری از مردم بی نام و نشان پادشاهی بدرجه شهادت رسیدند آن ملعون هزیمت یافته خود را یکی از مکانهای فلان مسمی بلوه گده که میان جبل و نسب مزدبک تعلقه راجه برفی واقع شده و وسعت حصار و استحکام آن قابل محصور گردیدن شصت و هفتاد هزار موار و پیکه دانست و مانده محصور گردیده به بند و بست برج و باره پرداخت و بعد از هزار کار و بنجاره را تاخت نموده آورده دران حصار ذخیره نمودند و بهادران کوه نور و فیل ببرد شیر صوات بمحاصره آن که در مدت بسته شروع به بستن و پیش برکن موارچال نمودند و آن سرگروه بد فرجام بامعتمدان ضلالت پیشه خندان مآل که زرپرستی و حرم ظن بتقیدت بآن گمراه روز ازل علاوه هم گردیده بود بانواع دمیدن افسانه و افهون آنکه هرکه درین جنگ بحسب ظاهره نوبه دادیده عدم و ضلالت می گردد بلا فرصت و فاصله ایام بهمان صورت امر و ریشدار که بجهنم راصل می گردد عین نموده و حیانت ابدی یافته بترقی درجات دینوی میرسد ترغیب و تحریر بحسبک و محاربه می نمود و آن حکان که گفته ببرد پیشوای خود را در تفساخ که مردود اهل کلام همه ملل ذی قبله امت برهان قاطع دانسته بسمع رضا می شنیدند و ازان حصار درآمده باظهار شغب و شوق و رغبت نام صدای فتح درمن سچا پادشاه وقت دار و گدیر بلند ساخته پروانه وار خود را بشعله آتش توپخانه و بدم تیغ و تیرو سنان مستانه و دلیرانه می زدند و حملهای صف ربا بر موارچال پادشاهی می آوردند و هر روز بسیاری بقتل می رسیدند

جمعی از مسلمانان سرخرونی ازلی شهادت حاصل می نمودند -
 اگرچه از قوم اردال هانود، بیستمین منزل مور و ملنج فراهم آمده در
 کشته شدن و عرض او هماندم بعرض کارزار در آمدن حکم خلق
 الساعة بهم رسانده بودند اما از قوم اشراف هانود نیز پیشتری از
 کهنتریان بنجانب که شریک مصلحت و تدبیر آن ملعون بودند و
 چاهای شجاعت پیشه مشهور که همدم و همقدم لشکر آن مردود
 می گردیدند بآنها اذیت نمی رساندند باقی همه هانود را
 با مسلمانان واجب القتل می دانستند - بر مصاف دیدگان رزمجو
 ظاهر است که در اکثر افواج میان دو هزار و سه هزار سوار اگر صد
 دو صد سوار باشند که بچهره شجاعت و ارادت پاس مرعات حق نمک
 در جانفشانی داشته باشند باعث فخر و فتح آن لشکر می گردد
 برخلاف آن گروه شقاوت پزده که باوجود پیاده بودن اکثری کمتر
 کسی دران انبوه از سوار و پیاده بود که خود را بدستور گویمند
 قربانی بدل و جان نثار راه مرشد نمودن کمال مراد و آرزوی دل
 خویش نداند و همین معنی و طمع زر و اقسام اقمشه و زیور که
 بقاراج آنها در می آمد باعث مزید تسلط و غلبه آن گدا صفتان
 هک سیرت بد مآل می گردید و مردم عام مست اعتقاد آنها حمل
 بر محر و جادوی آن قوم می نمودند - القصه بعد امتداد کشیدن
 محاصره که از هردو طرف داد جلالت و تهوری بظهور آمد و ذخیره
 اندرون حصار بآخر رسید بمرتبه عرصه تردد بر محصوران بدعانت تنگ
 گردید که از بالای حصار باشاره دست و چشم با بقالان لشکر ساخته
 بقیمت دو روبه و سه روبه آثار غلداد و همدی نمودند و چادر از بالا

ساختمه دران غله بسته از طغابها اندرون می کشیدند و بدین
 یکمشت و دو مشت میان خودها قسمت می نمودند و تریبسه
 چهار هزار آدم افزوده کردند و چهارپای سواری و بارداری نمایند همه
 را ذبح کرده و ناکرده خوردند بعد عرصه بران نهار تنگ گردید یکی از قوم
 کهتری که گلابونام داشت و تذاکوفروشی کسب او بود بقصد جانفشانی
 در راه پیر و مرشد خود بدستور آن مرگروه رخت فائزه پوشیده در
 مکان مرشد خود آمده نشست و آن ملعون بافوج و لشکر خود یل
 طرف مورچال پادشاهی یورش آورده راه کوهستان راجه برنی پیش
 گرفته بدر رفت. بعد در آمدن فوج پادشاهی دران گشتی که آن
 ملعون را بدان زیست نشسته یافتند گرفته سقید ساخته بهزاران
 خوشوقتی پیش خان خانان آوردند و از چهار طرف صدای
 مبارکباد و آواز شادیانه فصح بلند گردید و مذهبیان خبر بحضور
 پادشاه رسانده بعطای انعام سرفرازی یافتند و خان خانان و
 همراهان او مورد تحسین و آفرین گردیدند بعد از آن گرفتار
 و اسیر سربلج اجل را بحضور خان خانان آورده باستفسار احوال
 او و تحقیقات کار و بار پرداختند و پرده از روی کار برداشته شد
 دانستند که باز پرده و عوض آن یکی از بوم صفتان بی اعتبار آن
 قوم خود را شهباز آن گروه قرار داده از راه جانفشانی خویش را
 عمدا گرفتار دام ساخته ازین معنی خان خانان که برای او
 ماده خجالت روی داد نهایت افسوس خورد - سرداران همراه خود
 را بعد مرزانش بسیار فرمود که همه پیاده گشته در کوه راجه برنی
 درآیند اگر آن ملعون را زنده یابند دستگیر نمایند و الا عوض او راجه

برفی را گرفته بحضور بیاورد چنانچه راجه آن کوه عوض سردار آن گروه دستگیر گردیده بحضور رسید - چون به چرخ خبر دستگیر گردیدن آن ملعون حکم فرموده بودند که آهنگران جلد دست تیز هوش قفس آهنی سبج دار دست بدست تیار نمایند آخر آن قفس نصیب راجه برفی و آن مرید صادق العقیده که خود را تصدق پیر خود دانسته چنان جانفشانی نموده بود گردید و قلعه دارا خلافت فرستادند - چون در میان آن قوم موسی سروریش تراشیدن گناه عظم مبداء شدند و جمعی از معتقدان پنهانی آنها که از قوم کهنتری و جاثقه در اشکر و کالت و در دربار نوکری می نمودند و مصالح دفتر بودند حکم مژدگی ریش تراشی هفود همواره نمودند و جمع کثیر در پاداش آن اعتقاد ناسد که داشتند بعتاب ریش تراشی درآمدند و چند روز دوازده حجامان گرم بود و بعضی ریش داران صاحب اسم و رسم بدین سبب ریش اعتباری که داشتند بجا دادند - چنانچه قایم خان بهادر صوبه دار اوده که از بعضی وضع بهادر شاه پادشاه و خلف عهد و قراری که از ابتدا بمیان آمد و با کراه صوبه اوده را قبول نموده بود و از دیگر سلوک پادشاه ملال خاطر بران والا نسب می افزود درینولا نظر بر سقله نوازی زمانه و ناقدان دانی پادشاه استعفیای منصب و خدمت نموده مزدوی گردید و اکثر از نقد و جنس بفقرا و مساکین تقسیم نمود چنانچه در یک روز پنچ لک روپیه نقد بارباب حاجات رسید - درینولا خللی در مزاج خان خانان که ازان روزی که آن خجالت گریختن گروه برای او داده بود روز بروز از غصه می گاهید هم رسید بسبب عارضه مختلف بدنی

که حکمای یونان و فرنگ از معالجه آن عاجز آمدند. ازین سرای
دینی بروضه جاردانی شتافت *

مردی بود صوفی مزاج فقیر و دودست که در عالم حکومت
او ایدائی بخلق نرسید و بدعتی که اثر ضرر آن به هیچ احدی
از معلمانان در عالم وزارت ارسد بظهور نیامد مگر آنکه همه
کار و بار روزگار که باخیزار انسان مرا با خطا باشد ممکن نیست
که همه راست و درست آید بلکه آنچه در اراده الهی است
همان بظهور می آید بسیار دیده و شنیده شده آدم بعضی
چیزها بقصد ثواب و نیکنامی بامید نجات از عذاب الهی
مبلغها خرج کرده شروع باحداث آن کار که خیرش حازی باشد
می نماید قصد ثواب آن به بدنامی منجر می گردد چنانچه
بعاطر خان خانان رسید که در هر شهری سرائی و مسجدی
و خانقاهای بنام او ساخته شود و جایجا بصوبه داران و دیوانیان
نوشتجات برای خریدن زمین و بنای مرا و مسجد و مدرسه
بمبالغه و تاکید تمام مع هندو بهای مبلغ خطیر فرستاد هر جا که حکم
رسید همه حکام صاحب مداران آنجا نظر بر پایه وزارت او حکم
او را وحی آسمانی دانسته در ذکر احداث همراهی آبدی شهر افتادند
اما بعضی جا زمینی که برضامندی بفروشد و رعیت ساختن
مرا داشته باشد میسر آمد و بعضی جا چنان اتفاق افتاد که هر چند
خواستند که زمین موافق احاطه سرا بخوند و رضامندی مالکان بدست
آید میسر نیامد ناچار نظر بر حکم رانی خود و رضامند داشتن
خانخانانهای بسیار را بدین طریق بدست آوردند که صاحبخانه

را که بزرگان آنها از قرن‌ها ساخته بودند بزور و تعدی از مکان‌های موروثی آنها برآوردند خاک نشین ساختند و جمع کثیر از قوم مسلمین و سادات و هفود آه کشان و نفرین کنان از آنجا برآمدند چنانچه که در شهر برهان پور و باند سوزت رافع شد - همین که شروع بساختن مرا و دکانین برای سکنه مردم بازار نموده مبلغی زر بخرچ درآوردند هنوز عمارت تمام نشده بود که خبر واقع خان خانان انتشار یافت و حکام که برای حصول رضای مخلوقی نظر بر غضب خالق نهاده می خواستند دل خلقی را بیازارند تا دل مخلوقی بدست آرند دل مرد شده دست از اتمام کار آن برداشتند و آن خانه‌ای ندم ساخته که سر راه گذر عیدگاه برهان پور واقع شده بود مثل خانه‌های نیم سوخته مزبله سخته و راه روگردید و قصد ثواب آن بیچاره میت موقوف بر فضل الهی ماند - ازین مقدمه محروم اوراق بسیار از روی غور مشاهده کرده که هیچ کار ظالم بانصرام نرسید و فرزندان و اولاد ظالم روی بهبود ندیده به مراد خود فرسیدند و بانی بدعت‌های مردم آزادی هم درین دنیا انگشت نمایی عالمی گردیده بسزای افعال خود رمیدند و هم کار اولاد خاندان آنها بگدائی و رسوائی چند منجر گردید که زبان قلم را بتجویر آن آشنا ساختن ماتم بر حال خود نمودن امت - باری الحمد الله که معبود اوراق باوجود از ابتدای نشو و نمای عمر خود در کاروبار سرا پا معصیت و خدمات بد عاقبت ضائع ساخته و خود را بدترین مفسوبان درگاه الهی میداند اما هرگز راضی به مردم آزادی که در زبانها بظلم منجر گردد نگردیده خدا را که بدروغ شاهد گرفتن در همه ملل کفر

امت همان خدا را ب عظمت یاد نموده اقرار می نماید که تا سن
می و دوی عالم گیر در تبعیت نفس کافر کیش خود را معاف
نمی داشت و مال حضرت خلد مکان که در صوبجات دکن خوان
بغدا بود بسیار خورده شده اما دران ایام هم احتیاط تمام داشت
که کار بانجا نرسد که در زبانها گفتگویی دظلم منجر گردد بعده
بمسب روی دادن بعضی مقدمات که بتحریر تنصیل آن بر داخلان
پرده روسیاهی خود را از میان برداشتن است اخذای خود
عهد نموده و تا مقدور بدل و جان کوشیده که اول و تصرف
و تلف نمودن مال مسلمانان تبعیت نفس شوم را ببرد
هر چند خواست که از بدنامی ظاهری قبول عمایی که سگیانی و
خوک چرائی بمراتب بهتر از انست نجات یابد و دست و پا بسیار
زد که بدیانت داری کوشیده خود را در زبانها از بدنامی اخذ و
جرع مال بد مآل محفوظ دارد چون این فیض محض بفضل آلهی
وابسته است میسر نیامد *

۱. القصه بعد واقعه خان خاندان بر سر تعیین وزارت و تبدل
خدمات عمده حضور و صوبه داری دکن رایهای مختلف بمیا
آمد و قصد پادشاه زاده عظیم السان که صاحب اختیار سلطنت
بود و سعد الله خان پسر عذایت الله خان که دیوان مسدقل او
و خالصه نموده بودند آنکه وزارت بزام ذوالفقار خان بهادر مق
نمود و خدمت بخشی الملکی و صوبه داری دکن بهر دوپسه
خان خاندان تجویز نمایند - و التماس ذوالفقار خان آنکه بام
وزارت دست از ملک دکن و بخشی الملک بودن بردارد در جواب که

که چون حضرت پادشاه بخان خانان و عده وزارت نموده بودند عنذر
 نتوانستیم نمود و تا بر پدرم بدستور سابق پایه وزارت قائم نباشد من
 در قبول آن فخر نمیتوانم نمود و این گفتگو بامتداد کشید و پادشاه
 زاده عظیم الشان می گفت که در الحاق خان می خواهید که وزارت
 بنام پدر و دیگر خدمات بنام خود نگاهدارد و پادشاه در قبول
 التماس هیچ کدام دست رد نمی توانست زد و بمرتبه مستغرق
 این فکر بود که چون در همان روزها میرزا محمد هاشم نواسه شاه
 ایران که مکرر سوانح را غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ
 از طرف خود مهماندار و دیوان شاه زاده مقرر نموده همراه داده
 بودند و از حضور پادشاه مهماندار دیگر مخاطب بنوکه خان باستقبال
 شاه زاده رسیده بود والده او که اندرون محل بخدمت خوراندن
 طعام نوکرو مقرر بود مسودا و زاق را بسبب تعلق دیوانی باشکر رفتن
 ضرور گردید و باوالده کوکه خان هم کلام گردیدن اتفاق افتاد از زبان
 پادشاه می گفت که مکرر در خلوت فرمودند که من از مذاقشه
 وزارت چنان تنگ آمده ام که می خواهم بنام پادشاه زاده ایران
 وزارت مقرر نموده یکی از دیوانیان تن و خالصه را باستقلال نیابت
 او بفرمایم و از همان نایب کار وزارت بگیرم اما بدنامی چند از طرف
 شاه زاده ایران قبل از ملازمت بگوش پادشاه رساندند و بعد رسیدن
 حضور از طرف شاه زاده بمرتبه تبختر و تغن چنانچه عنقریب
 باحاطه بیان می آرد نصبت بمقرران حضور بظهور آمد که خود او
 و همراهان او کامروا نگردیدند - و برای وزارت چنان مقرر فرمودند
 که تا تعیین وزیر مستقل سعد الله خان پسر عذیمت الله خان که

دیوان تن و خالصه مقرر شده بود به نیابت و اطلاع پادشاه زنده محمد
عظیم کار جاری می ساخته باشد - و در آخر ماه جمادی الاولی در نواح
دار السلطنت لاهور مضرب خیام واقع شد رستم دل خان را که برای
گذراندن بهمن از دریا عقب گذاشته بودند بحضور رسیده ملازمت
نمود - از آنکه بر سر معبر با مردم بهیچ لشکر از سختی و تعدی بسیار
در گرفتن زروبی آبرو ساختن مردم واقع شده بود این معنی
بعرض رسید مخاطب و معاتب از کمی مناصب و از سببها منع
گردید - و میرزا محمد هاشم نواحه شاه ایران که تازه رسیده بود پانزده
اسپ عربی و عراقی و دو تفوز زربفت پیشکش گزیدند در اسپ
قبول نموده باقی بار بخشیدند بعد طای خاغت و شمشیر و
جملهر و سپر میا و مرصع و چینه که مخاج شده باز در بگر برای
تسلیم آمد از شدت گرمای تیر ماه الهی عرق ضعف بر چهره او
ظاهر گردید حکم فرمودند که در خس خانه برده بنفشه آوند و آب یخ
پرورده بخوراند و اینکه نمایند - اگر چه پادشاه در داخل گنج بخش دراب
منصب و عطای خدمت عمده اراده دلجوئی و فیض رسانی
نسبت بار بسیار داشتند اما از آنکه نام برده با همه مقربان حضور
اصلا ملوک ندمود و از همه طمع سبقت تمام داشت و هر که را و
سلام می نمود در جواب دست بر سینه می گذاشت حتی که
در خدمت هیچ یکی از پادشاه زادهها رابطه ارادت بهم نرساد
و بخانه هیچ یک نرفت خصوص میرزا شاه نواز خان بخشی که
بچهار پنج واسطه از نپاثر شاه ایران می شد نظر بر تاخت و راهزد
همچشمی را کار فرموده زهی خواست که عذابات پادشاه نسبت

باز اظهار آید و با اشاره میرزا شاه نواز خان کوکه خان سیهاندار بپشت
 تمهید خفت او گشته از طرف شاهزاده ادران بدادشاه عرضی نویسد
 که اگر پادشاه زاده‌ها در راه در خورند با در حضور چهار چشم گردیدن
 اتفاق افتد چه مان آداب بها آیم و با امری حضور که اتفاق ملاقات
 افتد در محبت و جواب سلام آن چه اسر شود و اگر پیش از برآمدن
 حضرت بدین آمدن من اتفاق افتد تا برآمدن پادشاه هرچاکه حکم
 شود بمشایم پادشاه دستخط می‌رود که اگر پادشاه زاده‌ها در راه در خورند
 از احب پادشاه شده آداب بها آید و اگر در حضور در برو شدن اتفاق
 افتد دستوری که مقررست مجرا نماید و تا سه زانچ که محبت
 سلام نمایند برای آنها دست بسر شود بعد که بسر مذکور نشستن قبل
 از برآمدن پادشاه بدین رسد از طرف میرزا شاه نواز خان متوجه شدند که
 چه دستخط باید کرد میرزا شاه نواز خان عرض نمود که تا برآمدن
 حضرت در پیشخانه‌های خازان بزمند - و روز دیگر که شاهزاده ایران
 قبل از ظهر برآمدن پادشاه روانه شده بود سزاوی از منصوبان
 میرزا صدر الدین خان در راه رسیده موافق حکم سزاوی نموده در
 پیش خانه میرزا شاه نواز خان برده نشاند و از طرف صاحب خانه
 - سواى تعظیم هلیج بسمیات از حاضر ساختن عطریات و پانندان
 ظهور نیامد و این معنی بر پادشاه زاده بسیار گرانی نمود و در
 تمام لشکر خفتی که از روی تدبیر او رساندند نقل مجلسها گردید -
 روز دیگر میرزا شاه نواز خان بدین شاه زاده رفته عذر خواهی و
 اظهار اخلاص و تپاک باطنی نمود حاصل کلام آنکه تسلیم منصب هلیج
 هزارى سه هزار سوار و خطاط خلافت سلطان که شاه زاده خود

درخواست نمود عطا فرمودند و حکم دادند جنگگیر نمودند - در بنوا
خبر و ائمه غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که مرده داری احمد آباد
گجرات بود بعرض رسید و نیز معروض گردید که اصالت خان
متصدی بنادر سورت از شنیدن خبر و ائمه فیروز جنگ که بعد از
ظاهر شدن علامت سفر آخرت حکم نموده بود که طلب میاه و
شاگرد پیشه داده فارغ سازند بلا توقف خود را بطریق یلغار با احمد آباد
و حانده بضبط خزانة و دیگر کار خانجات برداشت *

غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ امیری بود فاضل
صیبت صاحب نسق که بر غنیم همیشه تسلط زیاد داشت چنان
آمر با جاه و جاه صاحب تصرف بدست خوش خلقی و شیرین
کلامی میان مردم توران کمتر بعرض روزگار دیده و شنیده شده -
گرفتند قریب ده لک روپیه متصدیان سرکار از خزانة او بر آورده
عوض روپیهها پل میاد در خریدها هر کرده در خزانة گذاشتند ضم این
تغلب که بفریز جنگ رسید چنان تدبیر و تحمل بکار برد که سی آنکه
پای تحقیقات آن بمیان آید و تغذیش نمایند متغلبان ستم
گردیده از واهمه رفتن آبرو بعضی زرها را در خزانة آورده گذاشتند *

چون مقدمه خطبه بحسب وقت مضای لاهور بر لفظ رسمی
که در خطبه داخل نمودند فرموده بودند معطل مانده بود حکم احضار
مضای لاهور نمودند از انجمن حاجی یار محمد و محمد مراد
با سه چهار فاضل مشهور آمده ملازمت نمودند در تسبیح خانه
طلبیده حکم نشستن فرموده عبد القادر خان را که برادر زاد
فاضلی میر میشد با دو سه فاضل رکاب هم کلام نمودند و خود

دادشاه از روی کتاب معتبر و احادیث موثق قول حضرت امام اعظم
رحمة الله علیه و دیگر امامان دین روایات در باب اثبات لفظه می برادر
خواندند بعد میل و قال بسیار که حاجی یار محمد در رد قول پادشاه
گستاخانه و بی محابا پایش آمده با پادشاه سوال و جواب می نمود
پادشاه بر آشفته فرمودند که از غضب پادشاهان نمی ترسی که چنین
خلاف داب محاسن ملاطین مبادرت بکلمه و کلام می نمائی حاجی
دار محمد در جواب گفت نه من آرزوی عطای چهار چیز از
وهاب بی ظنمت خود داشتم اول تحصیل علم دوم حفظ کلام الله
سوم حج چهارم شهادت الهی که از طرف عطای همه نعمت
الهی کامیاب شده ام آرزوی شهادت بانی مایه امید دارم که از
توجه پادشاه عدالت اساس کامروا کردم و برای تحقیق و تفحص
از گفتگو چند روز کشید و مردم بسیار از عوام شهر به اتفاق جمعی
از اعیانان تمن دار که زبان از لک آدم همراه آمده بودند و حاجی
یار محمد خنده ریخته گشتند و پادشاه زنده عظیم الشان زبر خفیه
طرف این جماعه داشت تا آنکه او آخر سوال صدر برای خواندن
خطبه عرضی نمود بر عرشی دستخط شد که خطبه بدستور عهد
حضرت خلد مکان بخوانند در مذاهب حضرت امیر المومنین علی
رضی الله عنه الفاظ بسیار واقع شده گو لفظ و می نباید اما
چون مردم عام و ادبش بهیچکند بدوام بقیایهای غلط در فکر شوریدند
اهتمام و احتیاط نمایند که از جماعه بی ضرر و پای راقعه طلب
وقت خواندن خطبه داخل مسجد نسوند چون از دستخط پادشاه که
کسی اطلاع داشت حتی که مقرران خاص نیز مطلع گردیده بودند

چندین هزار کس از هر قوم بادعای رای خود بفره های فاند
افزاده اطراف مسجد فرز گرفته گوش بر آواز هنگامه فسان داشتند
آخر که خطبه بدستور قدیم خوانده شد رفع آن گفتگو گردید اما چنان
مسموع گشت که آخر حاجی یار محمد را با دو فاضل دیگر
مغضوب نموده بدکمی از قلعه فرستادند *

ذکر جشن سال پنجم از جلوس شاه عالم بهادر پادشاه غازی

مطابق سنه هزار و صد و نهمست و نور محمدی

جشن شروع حال پنجم از جلوس شاه عالم پادشاه هجدهم
ذی الحجه منعقد گردید و عالمی از صغیره کهنه و امیران با نام و
نشان و علما و ملکا و مستحقان و اهل نشاط و دیگری نصاعتان
کم مایه هر کدام بقدر پاره و انداز کسب و کار خود کامدای عطای
اضافه و خاعت و جواهر و فبل و اسب گردیدند خصوص برای
داؤد خان صوبه دار دکن و امانت خان صوبه دار احمدآباد و دیگر
صوبه داران فرمان عذابت آمیز مشتمل بر عطای خلعت صادر
فرمودند - و اواخر عشر ثانی محرم الحرام [۱۱۲۳] که مبرحانه عمر
پادشاه از هفتاد سال قمری تجاوز نموده بود تبدیل مزاج پادشاه به مودت
و در فرصت هفت هشت بهر آثار مفر آخرت ظاهر گردید
پادشاه زاده عظیم الشان که بعیادت پدر آمده بود از شنیدن خبر
رسیدن هر چه پادشاه زاده که بهیئت مجموعی عتاة رسیدند
چنان حوله باخت که باحوال پدر نپرداخت بلکه فرصت کفش با
پوشیدن نیافته جان بدر بردن غنیمت دانست و شب هشتم
ازین جهان فانی بروضة جاودانی شتافت و بعد از فراغ کفن و تدفین

که نزدیک روضه حضرت قطب الدین چهار پنج گروهی از دارالخلافه مدفون گردید چهار سال و دو ماه پادشاهی نمود - و در اواخر سده چهار زر خزانه سابق که قریب میزده کرور روبیه با اختلاف روایت مانده بود همه بصرف بخشش درآمد - چون مداخل سلطنت عهد او بخرچ و فانی می نمود کار بجای کشیده بود که در همه کارخانجات حضور خصوص در بیوتات کار تنگی خرج بجائی کشید که از خزانه عظیم الشان هر روز مبلغی بطریق دستگردان میرید •

• بیت •

تکوه صد سال میکند بنده

مرگ بر درش میزند خنده

—————

ذکر سلطنت جهاندار شاه بن بهادر شاه پادشاه که بواسطه سیزدهم بامیر نیمور صاحبقران میرسد

بعد وفات شاه عالم پادشاه یلک هفتده میان هر چهار برادر پیغام رسل و رمائل صالح در تقسیم ملک و مال در میان بود ذوالفقار خان بهادر که فی الحقیقت طرف جهاندار شاه داشت از طرف هر چهار برادر در میان هم آمد و رفت می نمود چنانچه بعضی مقریان رهندمان جهان شاه مکرر صلحت دادند که ذوالفقار خان را وقت آمدن و رفتن گرفته مقید سازند تا پربال جهاندار شاه کنده شود اما جهان شاه جرأت نداشت و باروت او توپخانه جهان شاه را قابو یافته آتش دادند که تمام باروت و بازها حوختند و طلایه هر چهار پادشاه زاده میگردید درین مابین دو سه طار شتر پرازان مال و اتمشه که شاید چند خریده اشرفی دبیر دران سال بود از اشکر عظیم الشان وقت تبدیل مکان در طلایه بدست مردم جهان شاه افتاد بر سر حصه آن نیز گفتگو بمیان آمد و قرار یافت که دکن بجهان شاه را گذارند و ملتان و گهنه و کشمیر درمبع الشان دهند و باقی صوبجات هندوستان را عظم الشان و جهاندار شاه هم قسمت نمایند اما آخر بر هر تقسیم ملک و خزانه صالح بنزاع منجر گردید و تقسیم ملک صورت نگرفت - و در همان ایام آشوب میرزا عبدالدین محمد خان مغوی بخشی که از خانه عظم الشان درگشته

بدش فوج جهان شاه می گذشت مردم لشکر جهان شاه بگمان و ظل غلط در سر میرزا صدر الدین محمد خان غافل ریخته آنقدر در پیای پدایی بدر رساندند که قبل از آنکه کار بجنگ افتد فارغ ساختند درین مابین رفیع الشان حکیم الامک پسر حکیم محسن خان را که باهم همدم و هم مصلحت بودند بنقصی مغبوب ساخته و آویخته مجانی از نقد و جواهر بشکفته و ببحرمانی تمام گرفت و عظیم الشان را باره تبدیل مکان نموده متصل موضع بودانه که سه چهار کرده از شهر رافع شده پشت بدریای راوی داده فرود آمده و دو طرف لشکر حکم کنند خندق فرمود و طرف دیگر لشکر عظیم الشان دریا داشت و هر سه برادر برای مقابله عظیم الشان بنهم اتفاق نمودند و چهار پنج روز هر سه برادر حواری شده تفاوت نیم گروه استاده توپ و بان بر لشکر عظیم الشان می انداختند و از توپخانه عظیم الشان نیز گولهای آتش مشان بفوج هر سه برادر مدرسید و اسب و آدم ضائع میکردید تا آنکه اواخر عشر ثانی مفر المظفر طبل مخالفت صریح از چهار طرف نواخته گردید و فوجها از هر طرف نمایان شد و عظیم الشان نیز ترتیب فوج داده معرکه آرا گردید و میان هم جنگ عظیم روی داد و مرهای حیران نامی نخاک و خون آغشته گشت . درین ضمن عظیم الشان که بر فیل سوار بود از نظر مردم مفقود الاثر گردید بقول بعضی از گولاه توپ پرید و بروایتی دیگر چون دید که او با هاله وار در میدان گرفتند و از چهار موجّه افواج جان سرفروست خود را در میان دریا انداخت که باز اثری ازو ظاهر نگردید و آنچه ای اطراف و سپاه

هر چهار پادشاه زاده بر خزانة ریخته کردها مباح خطا که بظلم و
تعدی در موبه بنگاله و اطراف بهمرسانده بود در چشم بزم زن
دست بدست بهاراج بردند و هر سه پادشاه زاده درگاه فتح نواخته
بهمانهایی خود مراجعت نمودند. روز دیگر که میان جهاندار شاه و
جهان شاه مکرر پیغام مصلحت بهمان آمد آخر فائده نبخشیدن و کار
نخونریزی دیگری کشید بده که ما بدن هر دو پادشاه زاده باز
بفوج کشی انجامد و از اول روز تا سه بهر معرکه سرنازی از هر دو
طرف گرم بود و بخنده اختر پسر جهان شاه با چند امیر نامی
کشته گردید و از طرف جهاندار شاه نیز جمع کثیر با چند اسیر
عمده بکار آمدند آخر جهان شاه بدل خرات پیش رانده فوج جهاندار
شاه را از پیش رو برداشت و چنان عرصه به جهاندار شاه تنگ گردید
که از معشوق دارای جانی خود لال کنوز جدا افتاد و از غایبه
فوج خصم پناه بیزارهای خست برد و شادیا که فتح جهان شاه
نواخته شد چنانچه از دودن نوشتجات صرافان راجپوتیه خبر فتح
جهان شاه ناگزیر بلاد رسید و اعضای جا خطبه بزام جهان شاه
خوانده شد اما آخر بعد آثار فتح طرف جهان شاه که شادیا نه
بنواختن درآمده بود و مردم هر دو طوئ در جست و جوی
جهاندار شاه بودند درین حال ناگهان گونه فضا به جهان شاه خورک و فوج
رو بگریز آورد. مردم اسکر ذوالفقراخان خبر یافته بر قبل جهان شاه
تاخته همچنان بالاش او و بخنده اختر نور جهاندار شاه آوردند
و خجسته اختر را که رده مانده بود با برادر خود او دستگیر
ماختند و مدای شان از فتح جهاندار شاه را اندک کردند. عده رفیع

الشان که با او نیز قول و قرار لطف آمیز تفریق ملک دهمیان بود او را غافل ساخته آخر شب بر او سواری نمودند رفیع الشان دامت و پای دهان زده خود را با دو پسر از بالای فیل انداخته ترداد نمایان بر روی کار آورده آخر ناچاندی از همراهان کشته گردید سه پسر ازو زخمی و زده ماندند محمد ابراهیم و رفیع الدوله و رفیع الدجانات - بعده که جهاندار شاه از طرف برداران فراغ حاصل نموده سرپر آرای پر وسعت دلمرو هذوحشان گردید محمد کریم و شاه زاده همانوقت را که از نه ده سال عمر پیش داشت و هر دو پسران جهان شاه را و پسران رفیع الشان را بقلعه دار الخلافت روانه نمود و حکم فرمود که دستم دل خان و الهردی خان را که از تعدی ظاهری و افعال دیگر باطنی او جهانی در فریاد بود با مخلص خان که تقصیر او ظاهر نگردید بانواع سیاست گشته اند بند آنها جد نمایند - و مهابت خان و خان زمان خان و حکیم الملک و هدایت الله خان و ندری خان و عبدالقدیر خان و اطف الله خان پانی پتی و عقیدت خان پسر امیر خان که زخمی بودند و هدایت کیش و محمد علی خان بخشی جهان شاه و دیگر امیران که جمله از دست نفر زیاده می شدند همه را حکم دید و زنجیر نموده بعضی ازینها را شکنجه و انواع سیاست نموده خانه آنها ضبط نمودن فرمود از انجمله مهابت خان را باخان زمان خان و دوسه امیر دیگر طوق و زنجیر نموده بقلعه دار الخلافت روانه ساخت - شاه زاده محمد کریم که بدست مغفود الانرشان عظیم الشان گریخته بخانه یکی از مردم نامراد رفته نهان شده اشدتری خود را از دست برآوردن برای

فروختن فرستاد و بهبب آن انگشتری گرفتار گردید نادر چهارشاه
آوردند اگرچه جهاندار شاه نمی خواست که درش اما دعوای
دوالفقار خان و بقوای برانهمائی شاه قدرت با او نپذیر علیه الممده
کشتند •

و در عهد نا پابدار جهاندار شاه که بنای ظلم و فساد را استحکام
تمام شد چنان بازار درد و سرود قوم فواری و کلاوت و شش زهی
گرم گردید که نزدیک بود که فاسی قراوه کنش و مقتدی با آن دوش
گرد - و همه برادران و خویشان دور و نزدیک اهل کفوز بخدمت چهار
هرابی و پنجه هزاره و عطای و بل و نقاره و جواهر پیش بها
سرفرازی یافته میان هم قوم خود - فررار گردیدند و اعتبار
خانه زادان و دیگر صاحب کمالان و علما از میان برخاست و ظریفان
- و طبع نقل و افسانه ای راست و دیوخ بستند از جمله نقل
نمانند که بنام برادر لعل کفوز خوش حال خان موده داری اکبر پادشاه
بعطای مذهب پنج هزاره سه هزار حواره رحمت فرمودند ذوالفقار
خان بخشی الممالک در تبایبی نرمان و اسناد دیگر چند روز
عمدا تکامل و تغافل و ازین آنگه لعل کفوز شکوه بخشی الممالک
بخدمت پادشاه نمود جهاندار شاه بذوالفقار بنان گفت که سبب
تعویق تیار نمودن نرمان و اسناد برادر لعل کفوز چیست چون
دوالفقار خان که پیش جهاندار شاه در عرض گستاخ بود در جواب
عرض نمود که ما خانه زادان در رشوت گرفتار بدآور و مقرر شده ایم
بدون رشوت کار جاری نمی سازیم جهاندار شاه تنسم کنان گفت
که از لعل کفوز چه رشوت می خواهید عرض نمود که هزار طغوز

کار استاد نقاشی می خواهم گفت هزار طنبوره چه خواهد کرد
گفت چون کسب و کار ما خانه زادن بدین قوم می مرماند
خانه زادن را ضرور شد که کسب و پیشه این طائفه آبرو طلب
بختیار نمایند بعده جهاندار شاه تبسم نموده موقوف نمودند •
نقل دیگر که بصحت پیوسته و شهر بشهر نقل مجلس گردیده
این صحت که چون اکثر وقت شب با معشوقه همدم خود به رتبه سوار
شده با خاوان چند برای سحر و تفریح بازار و خیابان خانها تشریف
می بردند شبی از شهرها که در رتبه هر دو همدم جانی سوار شده
رفته بودند آن قدر شراب هر دو خوردند که وقت مراجعت مست و
لا یعقل گشته بدرونخانه پادشاهی رسیدند و لعل کنور بمرتبه
هوش باخته بود که وقت ورود آمدن املا متوجه پادشاه نگردیده
خود را بدوشانه برخاست خواب رساند و در عالم طغیان نشسته شراب
خوازش ریخت و پادشاه نه نیز بالکل بحال خوبش نمانده بود همچنان
در میان رتبه بهوش افتاده ماند و رتبه بان رتبه را نمکان آن برده
آویخت بعده که خواوان پادشاه جهاندار شاه را نزد لعل کنور
زادگان سراسیمه گشته لعل کنور را ازین معنی خبردار ساخته
استفسار احوال پادشاه نمودند لعل کنور ازان خواب بدیهوشی باره
بحال آمده پادشاه را قرین خون نیامست مضطرب گشته هوشی که
داشت باخته گریه گزان هر طرف مدد دید تا آنکه پادشاه را در رتبه
یافتند و این نقل در شهرها بدین مضمون که برادر لعل کنور در عالم
مستی پادشاه را گشت بگفت و شنود در آمد •

دیگر افغانی چاند که از سلاطین بلکه نسبت بمردم عام بسیار

قبیح است و بتکریر آن قلم را رنجه نمی توان داشت و در حق پادشاهان اوتواری محض باشد دانست زبان زن مردم گردیدن و از طرف داود خان که نائب ذوالفقار خان در صوبه دکن بود ظلم چندان از سر میزد که اگر خواهد بتکریر آن بود از باطن ذلت میگذشت و سبها چند که دیوان و صاحب اختیار ذوالفقار خان گفته می شد فحش و هرزه گوئی آنقدر تکدی کلام او میزد که از بوس گزیده میزد او عالمی در رنج و پانچ و تاب بود و بتقاضای دهر درون پیرست روز شب میروانند *

دوسه * از سلطنت او گذشته بود که اوازگ آریه اسباب جنگ گرفتن فرخ میزد که در پنده استقامت ورزیده بود و پندوستان سادات باره بدو ملند گردیدند بهادر شاه عقل و هوش باخته اوانل ریدع الثانی الالهور متوجه دار الخلافت گردیده وسط جمادی الاوی داخل قلعه شاه جهان آباد شد - چون فایج خان بهادر پسر ارشد و خلف الصدق غازی الدین خان بهادر میروز جنگ که در شجاعت و کارطایی و رای صائب و اکثر کمالات انسانی زادر المصرب بود در عهد بهادر شاه بادشاه بسبب دهن پروری فلک و بتخریب پادشاه در عالم غیرت و عدم قدر دانیه ترک منصب نموده منزوی گردیده بود بتقاضای مصلحت کار فرمایان او را معذال نموده تسلیم منصب پنج هزاری فرموده در جرگه مقرران حضور در آوردند و راجی محمد خان نام را که از پیش آوردهای خان خانان بهادر شاه می گفته می شد از تغیر سید عبدالله خان صوبه دار اله آباد مقرر کرده سید غفار نام را که از شجاعان مشهور گفته می شد برای

نزد و دست صوبه اله آباد به نذیمت راجی محمد خان مرخص
 ساختند بعد عبد الغفار یک در زمیندار صاحب فوج را با خود
 نیتن ساخته شش هفت هزار سوار جرار فراهم آورده روانه اله آباد
 گردید چون نزدیک کوه مانکپور رسید ابو الحسن خان بخشی
 سید عبد الله خان که نامه هزار سوار برای مقابل سید عبد الغفار
 مرخص گردیده بود به کوهی کوه مانکپور مقابل هم رسیدند
 و آخر جمادی الاخری سید عبد الغفار به ترتیب فوج پرداخته
 بهروز سپاه و توپخانه قدم قدم می آمد از اتفاقات همانروز برادران
 سید عبد الله خان با هم سیف الدین علی خان و سراج الدین علی خان
 و نجم الدین علی خان و رتن چند دیوان با سه صد چهارصد سوار بمدن
 فوج خود رسیدند بعد که فوجها بمقابل تیر و بندوق نزدیک هم شدند
 بعد عبد الغفار شلق توپخانه خود فرموده بلا فرست اسبها برداشته
 چندان عرصه تیر و سادات باره تنگ آورد که با آن همه جوهر تیر و پهای
 بهادرازه مردم دایه را تاب مقاومت نماند و بعد مقتول و زخمی
 گردیدان جمع کثیر از لشکر سید عبد الله خان رو بفرار آوردند مگر
 هر سه برادر سید عبد الله خان و ابو الحسن خان و رتن چند با سه
 صد چهار صد سوار جان نثار استقامت ورزیدند که آنها نیز در محاصره
 فوج سید عبد الغفار در آمدند و بیشتری از فوج سید عبد الغفار
 بقتاراج و غارت فوج سید عبد الله خان مشغول گشتند - سید
 عبد الغفار اطراف سادات باره را چنان فرو گرفته بود که عرصه بر فوج
 سادات تنگ گردید و سراج الدین برادر سید عبد الله خان با جمعی
 از پا در آمد درین ضمن چغین گرد و بادند و زیدن گرفت که صورت

دوست و دشمن ظاهر نمی گردید در همین حالت خبر گشته شدن
 سید عبد الغفار در هر دو لشکر شهرت یافت و موج سید عبد الغفار
 مغلوب هر اس گشته راه فرار اختیار نمود هر چند سید عبد الغفار
 دریان زد که من زنده ام کسی نشنید و صدای شان یار و فتح سادات بلند
 گردید - چون این خبر به چهار انداز شاه رسید بقاعه ای - صلحست هواخوانان
 مرمان صوبه داری اله آباد را اضافه هزاری بزم آمد عبد الله خان
 مع خلعت روانه نمود درین ضمن از زبان جنهمان ظاهر گردید که
 هفتاد و پنج لک روپیه از خزانه بنگاه اطراف دست فرخ سدر
 و سید عبد الله خان افتاد و نیز معروض گردید که سر بلند خان
 فوجدار کوه دوازده لک روپیه فراهم آورد و بفرخ میر و سید
 عبد الله خان رجوع زیارده مع خزانه روانه حضور گردید چنانچه
 بعد رسیدن بخدمت جهاندار شاه مورد آمرین گشته بصوبه داری
 احمد آباد ارتقای امتان خان مامور و مرخص گردید و امانت
 خان را صوبه داری مالوا فرمودند چنانچه بعد رسیدن بصوبه
 دارالفتح اچدن که از فساد انقلاب سلطنت ملک تا صرت راحه
 اسلام خان عرف رتن سنگه زنده بود و میان مرئی امانت خان و راحه
 روز بروز فتنه عداوت می انزود نوشته ذو الفقار خان براجه رسیده بود
 که بامالت خان عمل ندهند یا آنکه راجه آن نوشته را جعلی ساخته
 بود یا از راه زیاده سری که راجه پرتیه دارند سر از داخل دادن
 امانت خان را زده بموال و جواب لایعنی برداخت تا آنکه
 گفتگوی مغال و پیغامهایی سخت بفوح کشی منجر گردید و رحیم بیگ
 نام نهاده دار امانت خان که سارنگ روز فرستاده بود دایر خان

نام افغان با راجه مع چهار پلج هزار سوار آمده آن تهانه را برداشت و
 جمعی کثیر در آن تهانه کشته شدند و بعضی امیر گردیدند امدات
 خان بمجید شایان این خبر غیبت افزا شجاعت را کار فرموده بتهدیه
 واری پرداخت باوجودی که مجموع فوج امانت خان به سه
 هزار سوار نمی رسید که از انجمله چهار صد پانصد سوار در آن تهانه
 زده تیغ آمدند و فوج آن جانبی اسلام که باوجود شهوت قبول اسلام
 در طریقه کفر و تعصب روزیدن با مسلمانان در ضرر مالی و جانی
 زیاده از ایام کفر طغیان می ورزید از بیست هزار سوار که میاهی
 سی چهل هزار سوار میزد زیاده داشت و بدشمنی از لشکراو افغانهای
 با نام و نشان مثل دوست محمد رویه که همیشه چهار پنج هزار سوار
 با او بودند و دایر خان صاحب فوج و راجپوتهای جهالت کیش بوده
 بعد رسیدن نزد بلیک نالام مارنگ پور که از دارالفتح اجین چهار پنج
 منزل مسافت دارد ناکهان لشکر اسلام خان که تا نظر کار میکرد
 روی زمین را حواری پیاده گرفته بود نمودار گردید دایر خان با پنج
 شش هزار حواری است چپ امانت خان رحیمه بحملهای صف ربا
 مدای بگیر و وزن معاک درین رساند باوجود آنکه اسلام خان
 ده درازده هزار حواره مراد سردار مقرر کرده بود که چهار طرف امانت
 خان در آمده تا مقدور زنده سنگبر نمایند و عرصه بر لشکر امانت
 خان بمرتبگی تنگ گردید بودند که هیچ احدی از مردم لشکر و بازار
 امید جان سلامت بدر بردن نداشت اما آن بل فیل بیکار شیر افکن اصلا
 اندیشه کمیت جمعیت خود و کثرت فوج خصم ننموده بر فضیلا
 غالب حقیقی تکیه کرده جنگ رسته اند و تردد مردانه که جای

مدن آمروین داشت بذات خون می نمود و کار بر مانی امانت و از
 چهار طرف فوجها هجوم آورده امانت خان را نگین دار در میان گرفتند -
 و با دلاور خان که هم ژلف امانت خان گفته می شد جنگ عظیم
 واقع شد درین حالت خان جهان که ملقب با دلاور خان آخر مشایب
 بانور الدین خان بہادر شده در هنگامی کہ امانت خان خدمت
 متصدی گری بدستور داشت و خدمات چندان در مقام دستور از حضور
 بانور الدین خان بہادر مقرر بود ازین سبب میان ہردو رابطہ اخلاص
 بہم رسیده بود با فوج طرف دست چپ ہزار گدھے ہون - دلاور خان
 نظر بر آنکہ بعد امانت خان سردار عمدہ صاحب فوج و نونہ - وای
 انور الدین خان بہادر نیست با پنج شش ہزار سوار حرار امانت خان
 جہالت نشان و توپ خانہ جهان آشوب مقابل آن بہادر رسیدہ
 حملہ آور گردید انور الدین خان بہادر با جمعی فیل کہ زندق خود
 داشت مردانہ بمقابل آن افغان بدست دای امانت و زندق بد
 و خورد غریب و عجیب نمایان شد و طرفہ رستخیز حسرت و نسر
 از زیر اندازی و برق اندازی دران دشت پر وحشت ہرما کرد تا
 کہ کہوی نافور قتال و جدال از کوتہ یراق اشتعال داشت دران
 وقت امانت خان نتوانست کہ بکہک آن نہذک در بای
 شجاعت خود را بآنجا رساند و دلاور خان بغرور و فوج جمعیت فیل
 سواری خود را محاذی فیل انور الدین خان بہادر رساند آن ہزار
 بیستہ دغا با وجود زخم نیرہ باستقلال کمال علی الاتصال تیر بطخطا
 بر خصم می انداخت آخر بگلوائے زندق حصہ کہ بر فیل
 با خود داشت جامہ حیات آن افغان بد خصال را در قامت

او چاک ساخت و شکست فاش بر فوج خصم افتاد درین حالت برادر انور الدین خان بهادر که از شیخامان کار طلب بود بکار آمد و در واقع جنگی که در میان آمد و با انوار الدین خان بهادر روست داد و ترسد و سعی رستمانه که ازان بهادر شیر لبرد بظهور آمد و مردمی که از طرفین مجروح و مقتول گشتند اگر مفصل بر زبان فلم دهد بطول کلام منجر میگردد مجملی ازان می نگارد که از طرف راجه اسلام خان دلاور خان جماعه دار زخمی شد و چند جماعه دار نامی دیگر کشته گردیدند و از بهار روز برآمده تا سه بهار هر طرف که نظر کار می کرد لیستان تیر بآبیاری جوی خون نمودار بود درین ضمن چندان اتفاق افتاد که از طرفی که راجه با فوج مقرری قول اسپ برداشته بمقابله پرداخت که همراهان راجه که در هرزه گوئی و اکثر اطوار ناپسند او بجان رنجیده در قابوی چندان دمت بودند از وفات پهلوتهی نمودند و راجه با معدودی چند اسپ ناخته بمقابله شدانت تا آنکه گولگ اجل بر راجه رسید و چنان بی خبر کشته گردید که تا یک ساعت نجومی لشکر هر دو طرف مشغول کارزار بود و از زنده و مرده راجه خبر نداشتند اما امانت خان بعد فرار نمودن دلاور خان جماعه دار حکم شاد پانه منج نواختن فرمود و فوج راجه که اطراف امانت خان داشت متفرق گشت و آثار و زیدن نسیم فتح ظاهر گردید درین حالت مر راجه را نیز بریده آوردند و افغانان صاحب تمن خیمهای خود را آتش زده دمت از همه مالیت دیگر برداشته فرار اخقیار نمودند و اسپ و فیل بی شمار و خیمهای با تکلف و زردافر بضبط حرکار امانت خان

درآمد و تمام لشکر از تاخت و تاراج ذخایرها انداختند بعد ازان که
بمعرض جهاندار شاه رسیدن فرمان آفرین با دو خلعت صادر گردید -
بعد ازان امانت خان بقصد پایمال و تاراج نمودن آن پوزه که وطن
اسلام خان بود خواست که روانه شود و ادبها خبر داده مدلیق دق و
دو قبل فرستاده التماس نمودند که راجه ایبک اش کردار خود رسد
بر ما بیوها سواری نمودن خلاف طریقه بزرگان است بعد ازان امانت
خان را صوبه داری احمد آبان بدستور سابق مقرر فرمودند و بعد از
رسیدن احمد آبان زن تغیر نمودند سبب آن معلوم شد و مکرر خبرهایی
مختلف در از عقل شده شد که داند تحریر و تسلط دست و
بعد که متواتر خبر حرکت محمد فرخ میر مافاق امانت
پادشاه جهاندار شاه رسد اعزالدین نام پسر خود را با پنجاه هزار
سوار برای مقابله محمد فرخ سوار مرخص ساخت و خواجه حسن
خان را که نیرنگ کولکش خان می شد و بنام هزاره بود هفت
هزاری و مخاطب بخان دوزان نموده زمام اختیار پادشاه زاده
و تمام فوج و کار خانات باز سپرده با توپخانه سواران روانه کردند -
اگرچه ذوالفقار خان بهادر نظر بر تنگ حوصلگی و عدم تجربه و
سوی مزاجی و افسردگی خاطری پادشاه زاده و حسب و نسب
و مالک و درشت خوئی خواجه حسن خان که از سفله نوازی
زمانه بدین پایه رسیده بود اطلاع داشت رخصت او را همراه
پادشاه زاده و اختیار کن باو دادن خلاف رای ملایم دانسته گوش زد
پادشاه نموده بود لیکن ازاد که میدان کولکش خان و ذوالفقار خان
عداوت همچشمی بجائی رسیده بود که هر حرف و صلاحتی که از

ذوالفقار خان بظهور می آمد خلاف رای یکدیگر می دانستند و پادشاه را خاطرداری کولکناش خان کوکه و لعل کاور از جمله ارکان امان او گردیده بود. ناچار شده اغماص می نمود و چوین قلیچ خان بهادر که برای رسالت پادشاه زاده مامور گردیده از عدم سرانجام سفر همراه پادشاه زاده نتوانست برآمد به موجب حکم از عقب روانه گردید بعد که پادشاه زاده اعزالدین از دریای جمنا عبور کرد اختلال تمام بهسبب عدم اتفاق و نفاق سرداران و بی اختیار بودن پادشاه زاده روی داد بهد از آنکه قلیچ خان بهادر با کبرآباد رسید چون شنید که کار و بار لشکر شاه زاده بسبب ناموافقت سرداران اذیت و صاحب دران دانست که چند روز در اکبر آباد توقف نمود انتظار آن کشد که ملک شعبده باز چه نقش تازه بر روی کار می آید - و ازان طرف محمد فرخ سیر باتفاق سید عبد الله خان و حمیرا علی خان و دیگر بهادران رزم آزما قطع مواحل می نمود - چه بیله رام که فوجدار کوزه و کوزه بود باتفاق علی اصغر خان پسر کار طلب خان بهادر شاهي که فوجداري اثاره داشت با خزانه پرگنات تعلقه خود بخدمت شاه زاده رسیده ملازمت نمودند بعد که بر رویه و سلوک خان دران و بی اختیار بودن شاه زاده و بی نسقی لشکر اطلاع یافتند باز تابو یافته بر آمده خود را با خزانه بخدمت محمد فرخ سیر رساندند - همینکه اعزالدین نزدیک قصبه کهجوه رسید و خبر نزدیک رسیدن محمد فرخ سیر اشتها یافت هنوز که فاصله میزده چهارده کروز مانده بود حوصاله پخته اواخر شوال نزدیک منزل کهجوه دیگر اقامت اذاخته اطراف خیمه خود و لشکر حکم گادن خندقی

و بشتن مورچال فرمود - همچنین جهنمهای اشک قراول محمد
فرخ سیر بفاصله دو کوزه نصب و نمودار گردید قراول تمام
در لشکر اعزالدین افتاد - و سید عبدالله خان هراول محمد فرخ سیر
دیوارهای اطراف دیهات و دیوان مورچال قرار داده شروع بزدن
توپ از سه پهر روز نموده تا سه پهر شب توپ در فوج اعزالدین
میزد شب بیسبب و نیم شهر مذکور پادشاه زاده که از سابق
بسبب سختی سلوک اهل کفور مغضوب پدر و افکار
می بود و بی اختیار دیوان در راه از صاحب مدارک
خان دوران که علاوه بیده باغی سابق گشته بود رفته بود
و دلباخته گردید و با خان دوران که آثار دل داخنی او از چند
و چهار روز ظاهر بود مشورت فرار نمود و هردو بموتی هملوت هراس
گشتند که آنچه جواهر و خزانه و اشرافی توانستند با خود گرفته
بافی از خزانه نقد و خیمه و توشک خانه و کارخانجات برای
تاراجیان گذاشته پاسی از شب مانده هر دو سرداران با وقار مع
همراگان و نادار سوار گشته راه فرار اختیار نمودند و پنهان قراول
و خلل در فوج پادشاه زاده افتاد که از لشکر دل و دست و پا نمانده
اکثر مردم را فرصت زین نمودن و مراجعت ضروری ناخود برداشتن
نماند و در فرار بیکدیگر سبقت می نمودند که جان بسلامت بدر بردند -
هرکارها که خبر هزیمت پادشاه زاده اعزالدین بلشکر محمد
فرخ سیر رساندند مدای مبارکباد خیمه بخیمه با آواز ساز تال و
مردنک بلند گردید و لچهای بازار با سپاه گرسنه تو از باز روز
شکار برای تاراج خود را رسانده از زردنق و قیل و امپ آمد

بدست آنها اذعان نمودند - بعده که شاهزاده خود را با کبرآباد رساند
چندن فلیح خان بهادر مصلحت پدش رفتن نداده همانجا
نگاه داشت - جهاندار شاه که هفدهم شهر جمادی الاولی داخل
دارالخلافه شد چشم بر راه خبر فتح اعزالدین بود بر خبر شکست
از اطلاع یافته عقل و هوشی که از تاراج لشکر عشق مانده بود
یکبارگی در باخت و به تهنیت سفر جنگ پرداخته وسط ذی قعدة
سنه بیست و سه مطابق بیست و پنجم آذر ماه الهی از دارالخلافه
برآمد - فوجی که همراه ذوالفقار خان بهادر بصورت جنگ بشمار آمد
از بدست هزار تجاوز نمود و بیست و پنج هزار سوار کوفتاش خان
بمکه در آمد که مجموع اندازا هفتاد هشتاد هزار سوار و قریب
یک پباده بهررض رسید و کوچ و کوچ متوجه مقابل فرخ سیر گردیده
خود را بمسکوئیه متصل اکبرآباد رساند و از مقابل فرخ سیر که سوم
حصه لشکر جهاندار شاه فوج نداشت و بعسرت تمام طی مسافت
می نمود بعده که نزدیک مستقر الخلفه اکبرآباد رسید اگر چه
بحسب ظاهر نظر بر وفور سپاه ظن غالب مردم طرف فتح جهاندار
شاه بود اما از بسکه از طرف اختیار زن نازاری و هفده پوروی و
پاش آوردن کم اصلا بد نام همه امرای ایران و توران از اطوار
جهاندار شاه راضی نبودند و با زبان پر شکوه کلمات یاس در شکست
جهاندار شاه می گفتند و فتح فرخ سیر آرزوی مردم صغیر و کبیر و مرد
دل لشکر گردیده بود و فلیح خان بهادر و محمد امین خان که
هر دو سرگروه اهل توران بودند محمد فرخ سیر ساخته بدادهی
و تحریک و ترغیب جنگ می کوشیدند و دیگر آید هر چند

ذو الفقار خان و کونازاش خان بهادر خود را از حاکم دزد هرات
 بمقتضای کیش و جان نثار می نمودند اما حسد و عاقبت بدتر
 در دل آنها چنان جا گرفته بود که هر دو مصالحتی نمایی نکردند
 و هر کاریکه می نمودند خلاف رای هم دیگر چون نیکوکاران بخان
 برای بستن سر راه معبر آب به قتل می نمود و هر چه در راه
 میداد و طرف دانی او می گشت و خود را با آب دهنده و به قتل
 باید پرداخت هر کدام موافق رای خود سرای می نمود و روی کار
 محمد فرخ میر از راه دور باخار می نمود و کمال عسرت سپاه آن
 روی آب مقابل اکبر آب رسیده بود بنمای آنکه چندان از آن
 باجمعیست قاتل خود را رسانده بودند بهر سوچ علق مانده بودند
 ملاحظه شیب خون آوردن فوج جهاندار شاه تمام شب بیداری می را
 لجامهای امپان بدست گرفته از سره ایزان و از ناگهان رسیدن
 دشمن هراسان بسخنی تمام سر بودند - حاصل کلام که سران
 هر دو فوج موافق و ابوی خود چونای تری جنگ بود و چنانچه
 در ذکر سلطنت فرخ سیر تاریخ و مصطحاطه بیان خواهد
 آورد - سیزدهم ماه ذی الحجه سنه مذکور موافق نوزدهم ذی ماه ای
 بعد سه بهر موحها را باهم مقابله روی داد و عبد الله خان
 بانوج خود باآراستگی تمام مقابل جهاندار شاه می نمود و درجه
 امرای توران بسبب غبار خاطر که از بعضی اطوار جهاندار شاه
 داشتند چنانچه باید دل بمقابله سید عبد الله خان دادند و سید
 عبد الله خان نیز متوجه پیروز بهادران توران نشده مقابل ذوالفقار
 خان پرداخته تری نمایان بر روی کار آورد و از توب خانه گذشته

خود را نزدیک قول رحماند و از طرف دیگر حسین علی خان و صف شکن خان طرف حسین بیگ و فتح علی خان داروغه توبخانه و میر اشرف و زین الدین خان با بعضی دلاور پیشگان بارهه مقابل ذوالفقار خان رسیدند و از طرف فوج ذوالفقار خان نیز چنان صدای دار و گیر بلند گردید که بر اشهر بارهه از تیر باران نمودن عرصه تنگ گشت و جمعی گذیر از مردم بارهه از پا در آمدند - و از لشکر فرخ سید علی اصغر خان و چهل دیله رام ناگر با چندی از مبارز پیشگان برابر کوهکله اش خان صف آرا گشتند و عجب زد و خوردی بمیان آمد که از چهار طرف سوای فواره خون و آدم مروها باخته بغیر نمی آمد دران حملهای مرد ربا صف شکن خان که در حوضه بدل ردیف حسین علی خان بود و فتح علی خان و زین الدین خان پسر بهادر خان روهیله و میر اشرف برادر میر مشرف که از مبارز پیشگان مشهور بود با جمعی بسیار نقد حیات در باختند و جانی خان جهان شاهی و مختار خان از لشکر جهاندار شاه از پا در آمدند و بر حسین علی خان چنان عرصه کارزار تنگ گردیده که بدستور بهادران تهور پیشه هندوستان خود را از فیمل انداخته با چندی از شجاعت پیشگان بارهه تردد رستمانه نموده بعد برداشتن زخمهایی کاری بی خبر گشته در معرکه افتاد - و بدین عید الله خان که از صدمات فوج جهاندار شاه تفرقه در فوج او افتاده بود که زیاده از حد در مد سوار همراه او نمانده بودند و از رسیدن خبر موحش حسین علی خان عبدالله خان نمی دانست که مآل کار بجای منجر خواهد شد و منی خواست که خود را به بهیدر جهاندار شاه رحماند و

از تفرقه شدن فوج باره کار بدائی رسید که صدای شادی و شوق فتح جهاندار شاه بلند گردید - درین ضمن سید عدنان خان مردم طاع برهشته رسید که مشورت بر موج فوج جهاندار شاه بدوالت قیصر رس بود درین حالت جمعی از مردم باره بنو دوستدار عدنان خان قابور تقویت یافته با مردم کم جرأت زباده نموده شروع زدن تیر و انداختن بان نمود و - ادا با باره بدوالت جمعی بخانهای گمان در آمدند و میان فیلهای سواری زنانه آشوب غریب برپا نمود روی داد جهاندار شاه تا تحقیق خبر پردازا، بل سواری لعل کنور و دیگر نعمه - رایان و خواصه سرایان از صدمه تیر داران نجوش و حروش برقص درآمده هیچان شدت و اکثر همراهار جهاندار شاه نیز مغلوب هراس گشته در فکر فرار بودند درین حال فوج سواری جهاندار شاه نیز چنان به بدوالتی درآمد که اختیار نیلایان نهاد و از غلبه فوج باره خلل تمام در لشکر جهاندار شاه روی داد - درین ضمن خبر گشته شدن گوگلتاش خان و رضا الملیخان داروغه توپخانه رسید و اعظم خان برادر گوگلتاش خان زخم کاری برداشته خود را به جهاندار شاه رساند و جهاندار شاه بمرتبه حوصله باخت که خود را بر نیل سواری لعل کنور رسانده نزدیک بآخر روز راه اکبرآباد بقصد فرار اختیار نمود - ذوالفقار خان که برین ماجرا اطلاع یافت و باوجودیکه عرصه کار زار سو تنگ گشته بود تا یکپاس شب برای تحقیق خبر جهاندار شاه و اعزالدین مقابل فوج محمد مرخ میر استقامت ورزیده و دست و حوی پادشاه زاده اعزالدین بود که اگر او را بجا بود بدارند که به پشت گرسی او خصم را از پیش رو برداریم نشای ازان

بگشته طالع نیافتند و ذوالفقار خان را قدم جرأت پدش گذاشتن
توبیخ نشد و الا باندک تردد محمد فرخ سیر را که با جمعی فایز
روبروی او ایستاد بود میگرفت - بهر حال جهادار شاه بقول مشهور ریش
تراشیده بالفعل کفر در سواری ردیف گشته راه دارالخلافه اخذ فرمود و
ذوالفقار خان نیز سابقین گشته خود را نزد پدر رساند و ذوالفقار
خان و جهادار شاه تفاوت یکپاس شب بدار اختلافت رسیدند و
جهادار شاه یاسر نزد آصف الدوله آمدن و طلب مصلحت
کار و معاونت بهمین آورد و ذوالفقار خان نیز درین ماده خدمت
پدر التماس کرد که جهادار شاه را طرف دین یا کابل برده باز
لشکر فراهم آورده بتلاشی پردازد آصف الدوله دامت که اختیار
کار از دست رفته و جهادار شاه دلیل پادشاهی نموده و خزانه
داری خرج یکماهه میسر آمدن مشکل صلاح کار درین دانست که
جهادار شاه را بقلمه فرستاده بطریق نظر بند نگاه دارد .

۱ آری ثمر شجر - شاه پیروی که ترک او امر الهی و اصرار
در مذهب و وزیدن علاء آن گردد همین می باشد که ایام مدت حکم رانی
جهادار شاه را در راه نکشید که آخر از دست محمد فرخ سیر مذبح
۲ در آری اسان غافل از گردان خویش آنچه در زبان عیش و خوشنوی
می کرد آخر بدامت تمام همان را مبدون و نمی دانند که دنیای
بی انتهای از انی عجب مکانات خانان درگاه الهی است هیات هیات
با این همه شعور و عقل که حق سبحانه و تعالی از راه فضل خود بانداز
گرامت فرموده و جسم و کوش و هوش داده بدین حیات چهار روز
می قای دولت ناپایداری این میانی سرکه فی الحقیقت در آب

است یکی درین جهان که با آن همه قدرت و کامرانی همیشه در غم و غصه ابتدای زمان بسر برده آخر عمری اقبال خود مدور دوم دران جهان پاداش عمل خواهد رسید آن را بی سوانح دهر برست دولت می خوانند و آنقدر مست باد کامرانی می گردون که سواهی آنکه ترک اداسر الهی را جزو اسمان خود دانسته چنان مستغرق دریای غضب آمدیدگار خود می گردون که بدور آنکه بتبعیت نفس کافر کیش عمر می یزایی بدل را صرف مدعی الهی می نماید کار دیگر ندارد. خصوص در امور کامرانی و ریاست پیش چشم آنها را چنان پر از غفلت میگرد که برای حکومت پنج روز و نفع و ضرر سه چهار درم حال و حرام که پدر پدر را و سر پدر را دارا سیاست مذبح ساختن بدی گوشتان قربانی تصور می نمایند و آخر خمیازه خمار آن در هر دو جهان باید کشید •

مهابت خان و خانان خان و میر خان و دیگر محسوسان که از ابتدای جلوس جهاندار شاه در قلعه محبوس بودند مستحکم ایام ساخته بهزاران درد و دهر روز بشب می آوردند از شفیقین مزین فاتح فرخ میر که جهاندار شاه نیز با دیگر محسوسان در همان قلعه گرفتار پنجه اجل گردید در عیش و شادی بر روی خود را نموده با نگهبانان بلطف و مهربانی پیش آمده امروای پادشاه ازاده اکثر مغضوبان جهاندار شاه را بدون آنکه فرخ میر داخل دار الخلافت شود از دید برآورده آزاد ساختند و غم و الم اکثر حتم رسیدهای جفا کشیده بفرحت و شادی مبدل گردید - و از انتشار این خبر خانه خانان اراد طرب مدعی نوحه و زاری ماتم بلند گشت و مندل خوش صدا

از خجالت فریاد می‌شد، شربت افزاکه آخر هر خنده بگریه منجر می‌گردد
 بقصد آبرو روی خود می‌پاشد نموده در اختلاط بر روی شاه و گدا بست
 و دائره که از خوشبختی در پیرامون نمی‌گنجید لباس مادی پوشیده
 در بدر بگدائی کف بکف زدن آغاز نمود و بند بند سرنای خوش
 الحان از هم جدا گردید و بلبان خوش آهنگ که لب از لب همزنانه
 حورلقا جدا نمی‌نمود بکمال حبابی و بی اعتباری برخاک
 مذلت افتاد • •

و حادثات جهانم همین پسند آمد
 که سخت و سست جهان جمله بگذردم

ذکر سلطنت محمد فرخ سیر پادشاه بن عظیم الشان بن بهادر شاه که بواسطه چهاردهم بامیر تیمور میرسد

برطالبان اخبار ایل و بهار روزگار شخصی بماند که در ایامی که عظیم الشان پسر ارشد بهادر شاه پادشاه از صوبه بنگاله بموجب طلب خلد مکن عازم دکن گردید محمد فرخ سیر پسر میانی خود را که بواسطه چهاردهم بامیر تیمور صاحب قرین می رسید در صوبه مذکور نیابت نگاه داشته متوجه منزل مقصود گشت بعد که مابین راه چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکن باحاطه تحریر آمد به واقع جد خود اطلاع یافت و بهادر شاه پادشاه از صوبه کابل با کبر آباد رسیده باتفاق عظیم الشان مقابله و مقاتله با محمد اعظم شاه نموده فتح یافته تخت آرای شد گردیده متوجه مهم کام بخش برادر خرد خود گشت تا مراجعت بهادر شاه پادشاه از دکن دلاهور محمد فرخ سیر در بنگاله نیابت داشته قلال داشت در حقه هزار و صد و بیست و دو مطابق سال پنج از جلوس که خاک منزل بهادر شاه ریخت نزل در دار السلطنت دلاهور انگذده بود صوبه بنگاله را تغیر محمد فرخ سیر نامزد الدواء خان خانان بهادر متبر نموده او را طلب حضور نمودند محمد فرخ سیر از بنگاله روانه شده بعظیم آباد عرف پنده رسید - از آنکه محمد فرخ سیر را نسبت به برادر گلان محمد کرام

رخورد محمد همایون بخت در مراتب صوری و معنوی
 شد و پدر چندان قدر و اعتبار نبود رفتن حضور برود شاق می
 بعد رسیدن پنهان بعد از عدم خرچ و رسیدن ایام بر شکل لنگر
 تا در نواح سواک عظیم آباد عرف پنهان انداخته بحضور عرضه
 تا نمودن در بین ضمن بعضی نزدیکان ریاضی دان با اتفاق
 در رفیع نام حکیم که از علم تکوین نیز بهره وافر داشت محمد
 سیر را از مزد نصیب شدن بخت در همان مرز مین میسر
 شد و سیله پاش آمدن خود ساختاد این معنی زیاده باعث
 شد و مکث او در آن ضلع گردید •

و در همان ایام محمد رضا نام مخاطب در عایت خان از
 فرمان بهادر شاه پادشاه که آواره گم نام از سمت دکن گشته
 را طرف مباحث شرقی رسانده بود، فرمان جمعی قلعه داری
 و هتاس گده که نزدیک سواک بهار از قلعات مشهور آسمان
 واقع شده درست نموده باستقلال تمام آمده داخل قلعه گشت
 و در خاطر جمعی از بند و دست و گرد آوری حصول محال فواج
 متعلقه قلعه و فراهم آوردن ذخیره که متواتر حقیقت غداران
 رض بهادر شاه پادشاه رسید و او نیز معروض داشت که از
 نام بند و دست متصدیان حضور بدین، مقصود قلعه را متصرف
 نموده ام کاست که از تصرف من بر آرد بعد عرض فرمان بهادر
 شاه پادشاه و حکم نظام الشان برای تائید و تألیف آن متغلب
 می ادب و قلعه از تصرف او بر آورده، بنام محمد فرخ سیر رسید
 محمد فرخ سیر از همراهان صاحب رای مشورت سرانجام نکال آن

بد انجام خواست چون محاصره آن قلعه مه‌الح و تردد طلب بود و اقدام بران مهم بی مدد اندیشه صائب متعذر می نمود لاجپن بیگ نام قلماق که از تهور پیشگان کارطاب خود را میگردفت و دران روزها از جمله نوکران مغضوب برطرفی محمد فرخ سیرگشته بود از مر جانباژی بامید رزق رفته باز بآبروی تازه بجنگ آوردن مصحوب یکی از مقربان در خلوت پیغام نمود که اگر شاه زاده محمد فرخ سیر بشته رسیدن فرمان عفو جرائم و آمرین باد بر جرأت و جلالت و رشادت آن بد خصال و بحال داشتن قلعه بآن قلعه دار بد کردار نشان و خلعت همراهِ بنده داده نزد او روانه نمایند اغلب که بمدد طالع پادشاه عدو مال و آن شاه زاده بلذت ابدال وقت سپردن نشان کار آن بد مگال بسازم اگر خود جان به شدم بتیجه آن سرافرازی خواهم یافت و در صورتیکه تصدق سر ولی نعمت گشتم فرزندان من به نتایج آن سربلندی ابدی حاصل خواهند کرد و این مصلحت بدهند همه ارکان دولت آمد و بعد شهرت رسیدن حکم عفو تقصیرات و اهتمام ساختن او و قلعه را بحال داشتن بران اجل رسیده نشان و خلعت حواله لاجپن بیگ نموده مرخص ساختند و آن بهادر دل تپو نشان اجمعی از حالبازان شجاعت پیشه نزدیک قلعه رسید، بعد از آمد و شد پیغام و ابرام تمام باد و نفر ماذون گردید که بر هر دروازه آمده خلعت و نشان بسپارد - همینکه محمد رضا و لاجپن بیگ نزدیک هم رسیدند و قلعه دار خواست که بتقدیم آداب نشان پردازد آن جوان جلالت بپشه دمت از جان شسته بجلدی و چابکی تمام کارن آزمی

۱. تهیگاه او رسانده بیک زخم کار او ساخت اگرچه عمله و نعل
 نعل دشمن قلعه دار گشته واقعه طلب چذین روز بودند اما بعضی
 و او را و امان و خود مقتول چند زخم کاری بلاچین بیک و همراهان او
 رسانده رفقای او را از پا در آوردند اما بخند آنگاه • بیت •
 اگر تیغ عالم بخند ز جایی • بدین رگی تا نخواهد خدای
 چون اجل لاچار دنگ برساند بود با وجود رسیدن زخمهایی کبکی
 جان سلامت برد و مردم احشام و دیگر بندهای پادشاهی غلر
 نموده بودند او کوشیده او را زنده بخانه برده بهلاج زخمها پرداخته
 با سرفاماندار نزد محمد فرخ سیر روانه ساختند و محمد فرخ سیر
 او را مورد آفرین و عذایات ساخته بمنصب پادشاهی و خطاب بهادر
 دل خان سراماری داده بحضور عرض داشت و بعد عرض رسیدن
 چذین مصوبه عافیت بخار نزد جد و پدر محمد فرخ سیر نیز
 مستحسن افتاد و در همان ایام خبر رحلت بهادر شاه بادشاه ازین
 جهان غایی بروضه جاودانی رسید و محمد فرخ سیر بعد استماع این خبر
 بدون تحقیق انفصال مقدمه میان برادران خطبه بنام عظیم الشان خوانده
 سکه باسم پدر زده برای رسیدن خون بمرد عظیم الشان با همراهان
 مصلحت نمود بعضی درویشان دنیا طلب و محمد رنج منجم
 مانع آمده گفتند که حرکت تو ازین مکان میمنت نشان بدین آنگاه
 خود در اینجا صاحب سکه و خطبه شوی صلاح دولت نیست و درین
 آران حسین عالی خان ناره که به نیابت عظیم الشان صوبه داری
 پتله داشت و طرف پرگفت برای تنبیه اشقیای رفته بود از شنیدن
 سکه و خطبه باسم عظیم الشان بدین خبر مغلوب گردیدن

دیگر برادران ملال و سواس اثر از طرف محمد فرخ - سیر در خاطر
 بهر حال و همچنان نظر بر شجاعت ذاتی سادات باره و تسلط
 حسین علی خان دران مویه و موسسه عظیم در دل محمد فرخ - سیر
 نیز راه یافت و بزمه و پیغام مودت التیام او را مستعمل ساخته
 نزد خود طلبید و والد محمد فرخ سیر نیز ملحق به حسین
 علی خان شده از زبانی محمد فرخ سیر قول و عهد ایفای اختیار
 و مدار سلطنت بدان آورده چنان - طاعت ساخت و بواسطه
 طریقین باتحاد اخوت مبدل گردید - و دران زودی خبر گشته شدن
 عظیم الشان مع دیگر برادران و غالب آمدن جهاندار شاه لغایت
 بیستم ماه صفر چنانچه بزبان قلم داده شد رسد - و محمد فرخ سیر
 بعد استماع این خبر اراذل ربیع الاول سنه هزار و صد و بیست و سه
 هجری مطابق عشر ثانی فروردی ماه الهی سکه و خطبه بنام خود
 نمود و روز بروز در عهد و قرار با حسین علی خان و استقلال محمد
 فرخ - سیر می افزود - چون سید عبدالله خان عرف حسین علی خان صوبدار
 محقق اله آباد که درین هنگامه بتبدیل سلطنت خزانه بنگاه
 دست او آمده بود و از شجاعان صاحب رای گفته می شد خار
 خار و سواس و عراس عدم اطاعت او بهوا داری جهاندار شاه در
 دل محمد فرخ - سیر می خلید با فرمان تسلی و قرار می که با برادر او
 نموده شده مع رخصت تصرف خزانه و ترغیب نگاهداشت
 ماده نرسناده مستعمل نمود و حسین علی خان نیز درین ماده آنچه
 دست به سید عبدالله خان نوشته زنگ غبار دوی از آئینه خاطر
 از زدودن بعد آنکه هر دو برادر که از رؤسای سادات شجاعت نشان

بارها بودند بدل و جان پیمان مدد و رفاقت بمیان جان بسته
غائبانه و حاضرانه از سر نو عهد و قرار بمیان آوردند و در تهیه و
سرانجام این مهم عظیم نادل پر امید و بیم کمواتفاق بستند • ع •
آری باتفاق جهان میتوان گرفت

و احمد بیگ که از جوانان و همراهان کار طلب و کوکجهاندار شاه
گفته می شد و خواجه عاصم که از رفقای جان نثار خود را
میگرفت رفیق و محترک بر آمدن محمد فرخ سیر از پنده بصمت
دار الخلافت گشتند - بعده که این اخبار شربار در لشکر
جهاندار شاه انتشار یافت جهاندار شاه که مست و خمار زده
عشق خانه بر انداز بود خبردار گشته اوائل ربیع الثانی از لاهور
متوجه دار الخلافت گردید و از شنیدن عهد و قرار رفاقت هر دو
برادر راجی محمد خان نام را که از پیش آوردن های خان خاتان
بهادر شاهي بود از تغیر مید عبد الله خان صوبه دار آله آباد مقرر
کرده مید عبد الغفار نام را که از شجاعان مشهور و نبیره صدر جهان
گفته می شد نائب باستقلال راجی محمد خان قرار داده مرخص
ساختند مید عبد الغفار با هفت هشت هزار سوار و سه چهار
هزار بر قناد که یکی از زمینداران صاحب موج آن ضلع نیز رفیق
او گشت روانه آله آباد گردید چون نزدیک کتر مانده پور رسید مید
عبد الله خان قریب سه هزار سوار و سه چهار هزار پیاده همراه ابوالحسن
خان بخشی خود که اصل از سادات نجف اشرف و مشهور از
شجاعت پیشگان باتمکن بلجانبور بود برای مقابل مید عبد الغفار
مرخص ساخت بعده که نزدیک مرای عالم چند بتفارت مسافت

در سه گروه هر دو لشکر فرود آمدند و چهار پنجروز در پیغام و پیام
معقول نمودن همدیگر گذشت اواخر جمادی الاولی سید عبدالغفار
بآرامتگی و آهستگی تمام به معنای غرور و غرور سپاه توپخانه را پیش
روی خود گرفته قدم بقدم می آمد و همان روز برادران سید عبدالله
خان با اسم سیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان و سراج
الدین و رتن چند دیوان با قریب سه صد سوار بمدد فوج خود
رسیدند هر چند که از سادات بارهه بعضی نیز جانوشی نموده قدم
جرات پیش میگذاشتند مردم سید عبد الغفار اقدام بر مقابله
نمی نمودند بعد که بفصله تیر و بدایق نزدیک بهم رسیدند
سید عبد الغفار بهیئت مجموعی شلک توپخانه مرموده بلا فرست
اسپها برداشته چنان تاخت بر سر خصم آورد که سادات بارهه
را با آن همه جوهر سر بازي تاب مقاومت نماند و بمجرد مقتول
و زخمی گردیدن چند سوار لشکر سید عبد الله خان رو بفرار آورد
الا ابوالمحسن خان مع برادران سید عبد الله خان و رتن چند
دیوان هر چهار پنج سردار مع دو صد سه صد سوار جان سپار
استقامت ورزیده از مقابله حمله خصم رو نداشتند و بیست
از فوج سید عبد الغفار بتاراج و غارت بهیتر فوج سید عبد الله
خان مشغول گشتند و خود سید عبد الغفار اطراف سادات بارهه
را فرو گرفته چنان عرصه تودن بر فوج مغلوب تنگ نمود کدکاکر بکوته
پراق و امتحان مآل جرات سربازان تهور نشان کشید و دران
دار و گیر سراج الدین علی برادر سید عبد الله خان با جمعی نقد
حیات مستعار در باحست و در همان گرمی غلبه و حمایای مرد

سید عبد الغفار که سرداران پاره شده سپه ساختن بودند و امید
 داشت بقایه السیف نموده بود بمربطه بازار زد و خورد از طرفین
 بم گشت و گرد و باد زن چنان علاوه حجاب چشمها گردید که
 ردار از سپاه و عقبه از سپاه فرق و شناخته نمی شد - درین ضمن
 از کشته شدن سید عبد الغفار بگوش هر دو طرف سپاه رسید و مردم
 بد عبد الغفار دل شکسته گشته تا بتحقیق خبر پردازند سرداران پاره
 شده بنواختن شاد بانه نفع نموده چنان حمله رستمانه بد خصم آوردند
 رگ هاشمی مادت چنان بحرکت آمد که فوج سید عبد الغفار
 قلوب هراس گردیده رو بهزیمت آورد و جمعی که مشغول
 اراج بودند نیز از شهرت کشته شدن سردار و فرار فوج دل و دست
 پاباخته جان بسلامت بدر بردن را غنیمت دانسته دست از
 نیمت برداشته اسب ناخته رو بهزیمت آوردند سید عبد الغفار
 رچند مرد زد که من زنده ام کجا میروید از غلوی ازدهام سپاه
 ال باخته گوش بحرف او نمی نمودند تا آنکه سید عبد الغفار ندز
 بار ناچار فرار اختیار نموده تا شاه زاد پور که مصلک یک منزل
 داشت عیان باز نکشید - بدو که خبر هزیمت سید عبد الغفار
 چناندار شاه رسد صلاح کار بتجویز صاحب مداران سلطنت
 ران دید که سید عبدالله خان را از مرزومستمال ساخته بر مراتب
 چهار هزاره او دو هزاره افزوده آن صوبه را بدو اصاله بحال داشته
 فرمان عذابت آمیز و آفرین باد بظام او صادر فرموده مع خامت
 رانه ساخت .

ذکر توجه نمودن محمد فرخ سیر از پتله بدست دارالخلافه

شاه جهان آباد بقصد مقابله جهاندار شاه

بعد از آنکه محمد فرخ سیر باتفاق هردو سپه سالار با وقار و صف لشکر
خان عرف حسن بیگ که نیابت صوبه داری اودیه داشت
و احمد بیگ و خواجه عاصم و دیگر رفقای حان نثار که مجموع
به بیست و پنج هزار سوار میرسید بکمال عسرت خرج از پتله
برآمده متوجه دارالخلافه گردید - از جمله خزانه‌هایی پادشاهی در
جاگیر عظیم الشان که از صوبه‌های مختلفه در آن سال روانه شده بود قریب
بهست و هشت لک روپیه بدست سید عبد الله خان افتاد و
قریب هفتاد و پنج لک روپیه بتصرف محمد فرخ سیر درآمد و دو
سه لک روپیه را جنس از تجار پتله قرض گرفت - و از جمله خزانه که
که بقابوی سر بلند خان فوجدار کوا افتاده بود چند لک روپیه خود
متصرف شده باقی خزانه را با خود گرفته بعد از بار بردار بیدار و کرایه
بطریق ایلمار قطع منازل نموده خود را بجهاندار شاه رسانده مورد
آفرین گشته بصوبه داری احمد آباد گجرات مرخص گردید . و
جهاندار شاه بعد از شنیدن خبر حرکت محمد فرخ سیر از پتله
اعزاز الدین پسر گلان خود را بانوج قریب پنجاه هزار سوار برای
مقابله محمد فرخ سیر مقرر و مرخص ساخته خواجه احسن خان
را که یزنه کولکناش خان می شد و پنج هزار بود هفت هزار
و مخاطب بخان دوران نموده زمام اختیار شاه زاده و تمام فوج باو سپرده با
توبخانه سنگین روانه ساخت - و قلیچ خان بهادر پسر غازی الدین
خان بهادر فیروز جنگ را که از اموای کار طلب بود و نظر بر انقلاب

روزگار از عهد بهادر شاه استعفاي نوکري نموده مغزوي گردیده بود
 مستمال ساخته بدشاه زاده مقرر فرموده از عقب روانه نمودند
 بعد رحیدن قلیچ خان بهادر بکبر آباد چون شنید که شاه زاده
 قبل از ان از دریای جمعا عبور کرده و اختلال تمام در لشکر بهیب
 اتفاق مرداران و عدم اختیار پادشاه زاده رو داده اند از راه عانیت
 اندیشی و رهنمونی رای مائیب توقف نموده چشم بر راه آن بود
 که فردا فلک شهبده باز چه نقش تازه بروی کار آورد - و از ان طرف
 محمد فرخ سیر که سید عبد الله خان و حسین علي خان و دیگر
 بهادران جان لثار بطریق هر اول طرف دست رامت و چپ
 بشکوه تمام صف آرا بودند قطع مراحل می نمود - و چهبیله رام که
 فوجدار کوا بود و عالی اصغر خان پسر کار طالب خان بهادر شاهي
 که موجداری اجازه داشت در راه آمده مصلحه بشاه زاده اعز الدین
 ملحق شدند و چندروز در رفاهت بودند باز قابو یافته خود را باخزان
 متعلقه فوجداری عالی اصغر خان به محمد فرخ سیر رساندند -
 همینکه اعز الدین نزدیک تصبیه کجوه رسید و آوازه نزدیک رحیدن
 محمد فرخ سیر شنید هنوز فاصله سیزده چهارده کوه مغزل مانده
 بود که هراس شمشیر سادات دودل او راه یافت و اواخر شوال
 نزدیک منزل کجوه لنگر اقامت انداخته گرد خیمه خود و لشکر
 حکم خندق گذدن و مورچال بستن فرموده خصم را برخود دلیر
 نمود بعده که جهنمهای پیش خانه سید عبد الله خان و حسین
 علي خان بتفارت یک دو کوه نصب و نمودار گردیدند بدین آنکه
 فوجها را باهم مقابله افتد سید عبد الله خان دیوارهای اطراف

دیهات را مورچال بسته از سه بهر روز تا سه بهر شب توپ
برفوج اعز الدین می زد شب بیدست و نهم شهر مذکور شاه زاده که
از ابتدا بهبب سختی ملوک پدر که از ناموانقت لعل امور مغضوب
می بود و بی اختیار بودن درین مهم از تسلط خان دوران علاوه آن
گشت زیاده بیدل و دایاخته گردیده با خان دوران که آثار چین و
دل باختن از چین و چهار حال او نیز پیدا بود مشورت فرار بمیان آورد و
بمرتبه مغلوب هراس گشتند که سواى جواهر و خزانه اشرفی که بقدر
مقدور توانستند با خود گرفتند باقی از جمله خزانه و خیمه و توشک خانه
و کاره انجات همانجا گذاشته سه پاس شب گذشته هردو سردار با وفار
مع همدمان وفادار سوار گشته راه فرار پدش گرفتند و چنان تزلزل
در فوج هزیمت خورده افتاد که از لشکر دل و دست و پا باخته
اندر مردم عمده فرصت بار نمودن مایحتاج ضروری و زمین نمودن
اسپان نیامده در فرار بیکدیگر حقیقت می نمودند که افغان و خیزان
جان سلامت بدر برند - هرکارها که خبر هزیمت خصم بلشکر محمد
فرخ سیر رسانند سوار و پیاده بیدست و پیاده باز گرسنه در آرزوی
چنان شکار بودند بقصد تاراج هزیمت خورده ها تاخذند و از فیل و
اسب و خزانه و خیمه و کل کاره انجات آنچه بدست آنها افتاد
تاخذت و تاراج نموده جمع می که قادر بر قوت یکروزه نبودند و شبها
بغافه بصر می بردند ذخیره ها انداختند و شام عسرت لشکر محمد
فرخ سیر بصبح عسرت مبدل گردید - گویند از جهات اموال که بعد
تاراج رفتن بضبط در آمد آن قدر رخت روانه از توشکخانه خان دوران
برآمد که از شمار آن عاجز آمدند تا بقمایش فاخره دیگر چه رسد -

و امیرالدین که بحال تاجه خود را با کبرآباد رساند قلیچ خان بهادر
 مصلحت دران دانست که او را در معتقر الخلافت اکبر آباد تارمیدن
 خدم جهاندار شاه نگاه دارد - جهاندار شاه که هفدهم شهر جمادی الاولی
 داخل دار الخلافت شده چشم بر راه خبر فتح اعزالدین بود چون
 در قضیه جانکاه وحشت افزائی فرار پسر اطلاع یافت عقل و هوش
 نه از بقیة السیف لشکر عشق داشت یکبارگی باخت و بنهید
 برآمدن سفر جنگ پرداخته وسط ذیقعد سال هزار صد و بیست
 و سه مطابق بیست و پنج آذرماه الهی از دار الخلافت برآمده
 بهراری ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و پشت گرمی کولتاش
 خان بهادر و اعظم خان و جانی خان و سپه دار خان و بهادران
 ایران و توران و دیگر امرای رزم دیدار مبارز پیشه و توپخانه جهان
 آشوب که قریب هفتاد هشتاد هزار سوار و پیاده بی شمار فراهم
 آورده بود متوجه مقابله محمد فرخ سیر گردیده خود را بدیده و
 عظمت تمام بسموگده متصل اکبر آباد رساند و از آن طرف محمد
 فرخ سیر بمدد یابری اقبال و پامردی حید عبد الله خان و
 حسن عالی خان و دیگر امیران و مبارزان رزم جو که سیوم
 حصه لشکر جهاندار شاه فوج نداشت و به بی سرانجامی تمام و
 عسرت خرج طی منازل بعیده نموده بود نزدیک مستقر الخلافت
 اکبر آباد رحید - اگرچه نظر بر زیادتى سپاه و افزونی توپخانه و همه
 سرانجام محاربه که جهاندار شاه داشت گمان مغلوب شدن او نزد
 عقلا توهم محض می نمود اما از بعضی اطوار ناهموار جهاندار شاه
 و بیش آوردن مردم کم اصل به نام امرای قدیم و جدید و همه سرداران و

سپاه بمرتبه آزرده خاطر بودند که با زبان پرگله کلمات یاس می گفتند و بعضی نامداران با نام و نشان توران ملال خاطر از طرف جهاندار شاه بدین حد داشتند که بقول مشهور برای استحکام رابطه انیام و تدبیر حق الزامه و پیغام با محمد فرخ سیر عهد و موافقت در میان آورده بودند - هر چند که ذوالفقار خان بهادر و گوگلتاش خان مع برادر خود را از جهالت بند های عهدت نشان جان نثار می نمودند اما بعلمت حسد و نفاق که مردان هم داشتند و تشنه خون همدیگر بودند اکثر کارهای عهد را علی الرغم همدیگر ابر و ضائع می نمودند و در منصوصات اتصال هم میکوشیدند خصوص گوگلتاش خان که از حسد ذاتی همه وقت خلاف رای سلیم از همه بر میزد تا آنکه برای بستن سر راه معبر آب جهنم بر محمد فرخ سیر یکی می گفت تا مقدور نباید گذاشت که لشکر خصم از آب بگذرد و خود از آب گذشته به مقابله باید پرداخت دیگری صلاح میداد که محمد فرخ سیر را این طرف باید کشید چرا که اگر از آب گذشته جدگ اندازیم اغلب که خصم بعد هزیمت یا امن فرار اختیار نموده سر نو ماده فساد ملک گردد و مهم بطول انجامد و از بسیاری آب و عدم پایاب گمان عبور محمد فرخ سیر از آب بدان زودی نداشتند و روزی که محمد فرخ سیر بکمال عسرت خرج و بی سرانجامی خود و سپاه که همه بحال تباه مصافت در روزه را بطریق ابلهانه طی نموده آن روی آب مقابل اکبر آباد رسیده بود و بیشتر از فوج عقب مانده بود و سرداران بجمعیت قلیل خود را رسانده بودند بمرتبه تزلزل فاجه رسیدن

فوج جهاندار شاه و شب خون زدن بر لشکر محمد فرخ سیر داشتند که اکثر سپاه لججهای اسیان بدست گرفته از سرما لرزان و از دشمن هراسان چهار پاس شب بلدای ماه دی را در پاس چشم زهم اشگر و شمردن ستاره بسر بردند و آخر شب یازدهم ذی الحجه مدد عبد الله خان هراول بهد تحقیق معبری که تا سینه آدم آب داشت راه بالای آب اختیار نموده از مقابل لشکر جهاندار شاه گذشته از معبر متصل سرای روز بهانی که مانع طرف شاه جهان آباد چهار گروهی از اکبر آباد واقع مت عبور نموده باز دار الخفافه را طرف پشت داده از عقب فوج خصم نمودار گردید و محمد فرخ سیر نیز با بعضی همدمان خاص و مبارزان جانباز یکه تاز بتفاوت سه چهار پاس از آب گذشت و حسین عینی خان و چهلپایه رام ناگر برای مد راه فوج جهاندار شاه گردیدن بطریق چاندول آبطرف آب مانده بعد خاطر جمعی بتفاوت یک شب و روز از آب عبور نمودند و سپه سالاران جهاندار شاه وقتی خبردار شدند که آشوب رخیدن سیلاب بلای فوج محمد فرخ سیر از عقب نمودار گردید سراسیمه وار که فوج بندی اول بحال نماند متوجه خصم گشته از سرنو بترتیب فوج و اهتمام پیش بردن توپخانه برداختند جانب راست گولقش خان بهادر با برادر خود و اعظم خان و جانی خان و دیگر بعضی از سرداران جانباز جا گرفت و طرف چپ ذو الفقار خان و عبد الصمد خان با جمعی از امرای رزم جوی معرکه آرا گردیدند و جانب یمین گولقش خان اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر و قلیچ خان بهادر و جان

نثار خان و دیگر بهادران توران جامجا جا گرفته آرایش فوج گشتند و راجی محمد خان و اسلام خان و مرتضی خان و حقیظ الله خان و رضاقلی خان داروغه توپخانه با توپ و رهنله و شترنال و هتھمال و زنبورک بی شمار مع دیگر امرای کار طلب رزم جو و جمعی از امغان پلنگ خو که اگر بتعداد اهم هریک پردازد بطول کلام می کشد یمن و یسار و یاقمش فوج مقرر گشتند - روز چهارشنبه سیزدهم ماه ذی الحجه موافق نوزدهم دی ماه الهی سنه هزار و صد و بیست و سه که تاسه پھر روز اثر مقابله فوج پیدا نمود فرس به پھر روز مانده اول سید عبد الله خان هراول با جمعی از بامداران تهور پاشه باره بآرامنگی تمام مقابل فوج جهاندار شاه حمله آور گردید - اگرچه امرای توران بسبب بی دلی که از بعضی اطوار پادشاه داشتند چنانچه باید دل بمقابله خصم ندادند اما بمجرد چند تیری که بر روی سید عبد الله خان انداختند سید عبد الله خان متوجه دیگر بهادران توران نگشته بمقابله دیگر دلاوران فوج جهاندار شاه پرداخت و تردد نمایان بر روی کار آورده از توپخانه گذشته خود را نزدیک فوج رساند و از طرف دیگر حسین علی خان و صف شکن خان عرف حسن بیگ که از ترکان جلالت نشان بود و فتح علی خان داروغه توپخانه محمد فرخ سیر و میر اشرف و زمین الدین خان با بعضی از دلاوران باره مقابل ذو الفقار خان معرکه آرا گشتند و خان زمان عرف علی اصغر و چهلیمه رام ناگر با چندی از مبارز بیشکن برابر گوکلش خان صف بپاراستند غریب دار و گیر و عجیب زد و خورد بمیان آمد تا نظر کار میکرد از برق شمشیر آبدار شعنه بار

دلوران شیر شکار و خون فرق مرابازان جان سپار معرکه کارزار گلزار

ارغوان می نمود • بیت •

بهرای ز شمشیر کین برگرفت • نی نیزه سر سبزی از مر گرفت

چنان آتش تبخ کین شد بلند • که جصتی ز جا جوهرش چون پند

دران حملهای مرد ربا صف شدن خان که ردیف حسین علی خان در

حوضه میل بود و فتح عالی خان داروغه توپخانه محمد فرخ سیر

و زین الدین خان بسر بهادر خان روهیله و میر اشرف برادر میر

اشرف که هر دو از جماعه داران و رفیقان تهر و پیشه محمد حسین

علی خان بودند باحی نقد حدات در باختند - و خان زمان و چهبیله رام

ناگر دران حالت صرغه درین دیدند که خود را کنار کشیده جویای

قابوی وقت باتند - و جانی خان جهان شاهی و ممتاز خان از طرف

جهاندار شاه شرط جان نزاری به تقدیم رسانده از پا در آمدند - و

حسین عالی خان که عرصه کار بار بر فوج خود تنگ دید نظر بر

غایب خصم بدستور آیدن بهادران تهر پیشه هندوستان خود را

از فیل انداخته با جمعی از دلوران بارهه تردد رستمانه نموده

• زخمهای تیر و گولی برداشته از خود بیخبر گشته در معرکه افتاد -

و سید عبد الله خان که از صدمات تیر باران تفرقه تمام بر فوج

او روی داد و فیلهایی نشان او با بیشتر از جماعه داران از جدا

گشتند - گویند باوجود از صد دوسد سوار زیاده با اولمانده بودند دران

حالت سید عبدالغفار و بروی فیل سید عبد الله خان آمده گفت منم

سید عبدالغفار و تیری بچنگ کمان در آورده طرف سید عبد الله خان

انداخت همراهان سید عبد الله خان بر رو تاختند و سید عبد الله خان

نیز تیر او را رد کرده تیرری بر او انداخته زخمی ساخت سید عبدالغفار زخم برداشته جان به سلامت بدر برد - بعده سید عبدالله خان که نمی دانست کجا می رود و مآل کار یکجا منجر خواهد گردید و از حال برادر نیز بواقعی آگاهی نیافته بود درین حالت جمعی از همراهان او بدر پیوستند و یک گونه تقویت بهم رسانده خواست از عقب فوج جهاندار شاه خود را بر بهیر خصم رساند اما از صدمات فوج اطراف بدر معلوم نبود که از کجا سر بدر خواهد آورد و درین ضمن بمدد طالع بر پشته رسید که مشرف بر قتل و قتل سواری جهاندار شاه بدفارت تیررس بود با وجود بلند شدن صدای شادیانه فتح پادشاه برگشته اختر از اثر بد مددی ایام که از رسیدن فوج خصم طرف عقب خبر نداشت سید عبدالله خان قابو یافته با مردم کم شروع بزدن تیر نمود و مادات بارهه بیکبار جلو ریز بخانهای کمان در آمدند و میان فیلهای سواری زنانه آشوب غریب رو داد هنوز جهاندار شاه بقصد دفع خصم نپرداخته بود که فیلان سواری عمل کنور و دیگر نغمه سرایان و خواجه سرایان از صدمه تیر باران بجوش و خروش آمده جا خالی نمودند و اکثر همراهان جهاندار شاه مغلوب هراس گشتند جهاندار شاه که بخبر و غافل از نیرنگی زمانه بود از مشاهده آن هنگامه خواست که متوجه خصم گردن فیل سواری او نیز برواقعت فیلان دیگر شوخی آغاز نمود و اختیار فلییان نماند دران حالت فوج متفرقه مید عبدالله خان که مردم از اطراف رسیده زیاده می شدند و هجوم می آوردند مادات بارهه دایرانه قدم جرات پیش گذاشتند و خلل تمام در لشکر جهاندار شاه

بهمر مید و فوج رو بهزیمت آورد - و گوگلناش خان از مشاهده آن خواست که خود را بمدد جهاندار شاه رماند درین ضمن علی اصغر خان و چهلپیل را که بر قابوی وقت در کمین بودند و بروایتی دیگر قبل ازان بر گوگلناش خان تاختند و همراه او گرفته بزخمهایی پیاپی گزلی و تیر از پا در آوردند و رضا قلی خان داروغه انبختانه نیز بکار آمد و بروایتی زخم برداشته خود را باکبر آباد رساند بعد مسموم گردیده و دیعت حیات نمود - و اعظم خان برادر گوگلناش خان زخم برداشته خود را بجهاندار شاه رساند و کار بمرتبه بر جهاندار شاه تنگ گردید که خود را بر فیل سواری لعل کنور رسانده نزد یک باخر رز راه اکبر آباد پیش گرفت و ذوالفقار خان که ازین ماجرا اطلاع یافت باوجودیکه عرصه کار زار برو تنگگشت نامربوب یکماس شب متبادل قوج محمد فرخ سیر استقامت ورزیده درجست و جوی خبر تحقیق جهاندار شاه و اعز الدین سعی منوره بکار برده مردم را امیدوار رعایت مبلغها نموده باطراف دوازده که اگر پسر جهاندار شاه را بیابند و یارند بتقویت او حریف را از پیس رو بردارد نشان ازان گم شدگان برگشته طالع نیانند و ذوالفقار خان نیز مایوس گشته راه دار الخلافت اختیار نمود - آری ثمر شجر ندامت سقله پروری پادشاهان همین می باشد و حمد و نغان نوکران صاحب مدار آخر کار همین نتیجه می بخشد - بعد که صدای شادیانه فتح و نصرت محمد فرخ میر بلند آوازه گشت مردم سید عبد الله خان برای جست و جوی حسین علی خان میان لاشها آمدند از دست اندازی لچها برهنه و بخود

انقادہ یافتند اما همین که مزد فتنہ محمد فرخ سیر
 یگوش هوش باختند او رسید جان نازہ در قالب ار دمید
 و او را برداشتہ نزد برادر او سید عبد اللہ خان آوردند - و
 جہاندار شاہ شب در اکبر آباد بسر بردہ بقول مشہور رئیس تراشیدہ
 تغیر وضع و ہیئت نمودہ آخر شب باتفاق لعل کنور و چند دفر
 دیگر روانہ شاہ جہان آباد گردید - ذوالفقار خان و جہاندار شاہ
 بطریق ایلغار بتفاوت یکماسب شب ہزار الخلافت رسیدند و جہاندار
 شاہ یکسر نزد آصف الدولہ رفتہ طلب مصلحت کار و معاونت بمیان
 آورده ابرام تمام نمود و ذوالفقار خان نیز درین مہادہ خدمت
 پدر التماس کرد کہ جہاندار شاہ را طرف کابل یا دکن برداشتہ
 بہرہ باز لشکر مہارم آورده در تلافی کوشد آصف الدولہ کہ جہاندیدہ
 آزمودہ کار بود چون دید کہ سر رشتہ کار از دست رفتہ و معز الدین
 قابل فرمانروائی نمائدہ و سواہی شورش ملک و بجز خرابی خلق
 فائدہ دیگر مرتب نخواہد شد و خزانہ نمائدہ کہ ازان کرد آوری سپاہ
 توان نمود صلاح کار درین دانست کہ معز الدین را بقاعدہ فرستادہ
 بطریق نظریہ نگاہ دارد و ذوالفقار خان را ازان ارادہ جان آشوب
 مانع آمدہ گفت ہر کہ از اولاد تیموریہ فرمان فرما گردن مارا اطاعت
 او لازم ازینکہ جہاندار شاہ را برداشتہ بہمت دیگر بریم و باعث
 فتنہ و فساد تازہ گردیم خدا علیمست کہ مآل کار بکجا منجر گردد -
 اگرچہ بر عقلای منصف پیشہ ظاہر است کہ ہر چند باز داشتن
 آصف الدولہ پسر را بانسانہ و انسون نصائح بموقع و بجا بود اما
 نمی دانست کہ بحکم یضحک التقدير علی التدبیر دستگیر بلای

بهمرحمید و فوج رو بهزیمت آورد - و گوگلتاش خان از مشاهده آن خواست که خود را بمدد جهاندار شاه رساند درین ضمن علی اصغر خان و چهبیله رام که بر قابوی وقت در کمین بودند و بروایتی دیگر قبل ازان برگوگلتاش خان تاختند و سر راه او گرفته بزخمهایی بیابای گزایی و تیر از پا در آوردند و رضا قلی خان داروغه انبختانه نیز بکار آمد و بروایتی زخم برداشته خود را باکبر آباد رساند بعد مسموم گردیده ودیعت حیات نمود - و اعظم خان برادر گوگلتاش خان زخم برداشته خود را بجهاندار شاه رساند و کار بمرتبه بر جهاندار شاه تنگ گردید که خود را بر فیل سواری لعل کنور رسانده نزدیک بآخر رز راه اکبر آباد پیش گرفت و ذوالفقار خان که ازین ماجرا اطلاع یافت باوجودیکه عرصه کار زار برو تنگ گشت تا مریب یکماه شب متقابل قوج محمد فرخ سید استقامت ورزیده درجهت وجوی خبر تحقیق جهاندار شاه و اعز الدین سعی موفوره بکار برده مردم را امیدوار رعایت مبلغها نموده باطراف دواند که اگر پسر جهاندار شاه را بیابند و بیازند بتقویت او حریف را از پیس رو بردارد نشان ازان کم شدگان برگشته طالع نیانفتند و ذوالفقار خان نیز مایوس گشته راه دار الخلافت اختیار نمود - آری ثمر شجر ندامت سقله پروری پادشاهان همین می باشد و حسد و نفاق نوکران محاسب مدار آخر کار همین نتیجه می بخشد - بعده که صدای شادیانه فتح و نصرت محمد فرخ سید بلند آوازه گشت مردم سید عبدالله خان برای جست و جوی حسین علی خان مبدان لاشها آمدند از دست اندازی لچها برهنه و بشخود

انقادہ یافتند اما همین که مزید فتح محمد فرخ سیر
 یگوش هوش باختند او رسید جان نازہ در قالب او دمید
 و او را برداشته نزد برادر او سید عبد اللہ خان آوردند - و
 جهاندار شاہ شب در اکبر آباد بسر بردہ بقول مشہور دیش تراشیدہ
 تنبر وضع و ہیئت نمودہ آخر شب باتفاق لعل کنور و چند نفر
 دیگر روانہ شاہ جهان آباد گردید - ذوالفقار خان و جهاندار شاہ
 بطریق ایلغار بتفاوت یکپاس شب بدار الخلافت رسیدند و جهاندار
 شاہ یکسر نزد آصف الدواہ رفتہ طالب مصلحت کار و معاونت بمیان
 آورده ابرام تمام نمود و ذوالفقار خان نیز درین مدہ خدمت
 پدر التماس کرد کہ جهاندار شاہ را طرف کابل یا دکن برداشته
 بیرون بار لشکر فراہم آورده در تلافی کوشش آصف الدولہ کہ جهاندار
 آزمودہ کار بود چون دید کہ سر رشتہ کار از دست رفتہ و معزالدین
 قابل فرمانروائی نماندہ و سواي شورش ملک و بجز خرابی خلق
 فائدہ دیگر مرتب نخواہد شد و خزائنہ نمازدہ کہ ازان کرد آوری سپاہ
 توان نمود صلاح کار درین دانست کہ معزالدین را بقلعہ فرستادہ
 بطریق نظربند نگاہ دارد و ذوالفقار خان را ازان ارادہ جهان آشوب
 مانع آمدہ گفت ہر کہ از اولاد تیموریہ فرمان فرما کردند ما را اطاعت
 او لازم ازینکہ جهاندار شاہ را برداشته بسمت دیگر برویم و باعث
 فتنہ و فساد نازہ گردیم خدا عنیمست کہ مال کار بجای منجر گردد -
 اگرچہ بر عقلی منصف پیشہ ظاہر است کہ ہر چند باز داشتن
 آصف الدواہ پسر را بافسانہ و انسون نصاب بموقع و اجا بود اما
 نمی دانست کہ بحکم یضحک التقدير علی التدبیر دستگیر بلای

نرخ خیر (۷۲۶) سده ۱۲۳؛

تقدیر و هدف تیر سلامت برنا و پیر و مطعون جمع کثیر خواهد گردید و جان شیرین پسر و آبرو و دولت موروثی خود بباد فلأ خواهد داد • بیت •

مباش غره که دارم عصای عقل بدست

که دست منده در است و چوب را در سر است

• نیز گفته اند • • بیت •

بعذر تونه توان رستن از عذاب خدای

و بلك می نتوان از زبان مردم رست

• سلطنت جهاندار شاه ده ماه چند روز بود • • بیت •

زمانه دبر شد کین پیشه دارد • کزین بستاند و آنرا سپارد

بر هوشمندان نکته سنج مخفی نمالد که در ابتدای دیباجه بزبان فلم داده - باید که مورخ امین باشد یعنی بامید نفع و بدم زجر موافق رویه موافقان مجبور عهد طریقه عطفداری و عداوت درزی دوست و بیگانه از میان برداشته بجز راستی زبان خامه را آشنا بدستگیر - و انج نسازد باز بتکریر می آرد که چون در سلطنت محمد فرخ سیر بادشاه که از انقلاب وضع روزگار بوقلمون رنگ تازه ریخته شده و اوقات غریبه و حادثات عجیده ناشدنی از تغیر اوضاع عالم بعرصه ظهور آمده و عزیزان واقعه طلب حیدری و نعمت آلهی گشته جانب داری خصامت طرفین را از حد گذرانده هر طرف که نظر بر نفع و نقصان خود عنان توجه معطوف داشتند همه خوبی طرف دیگر را بعیب منسوب نموده و عیب طرف ثانی را بچشم پوشی مبدل ساخته از جاده اعتدال قدم بیرون گذاشته اند و مکرر

اوراق که بجا بده شوق خویش تضییع اوقات درین تالیف می نماید و جانب خویش و بیگانه بامید فیض و هم روبه سراج گونی میر و وزیر اختیار ننموده آنچه خود مشاهده کرده و از زبان جمع می که مصاحب گاه بیگاه مقربان محمد فرخ سیر و مادات که محرم بزم و شریک رزم بوده اند مسموع نموده بعد تحقیق اختلاف قول آنچه مقرون بصدق دانست بزبان خامه صدق بیان می دهد معمدا چون افراد وقایع و بریداد نزد این عاجز نمی رسد بلکه دران ایام تالیف از پربشانی و بد مددی زمانه کاغذ برای معصومه میسر نمی آمد و روایت مختلف علاوه آن گردیده اگر در بعضی مقدمات از روی تاریخ و رادی دیگر که آن هم شاید که خالی از جانب داری طرفین هم نباشد اختلاف یابند از آنکه در کذب معتبره سیر هم تفاوت روایت می باشد معصوم حکایات را معذور داشته مطعون هدف تیر ملاحت نهانند بلکه فلم عفو بر جریده گفتار او کشند •

ذکر سلطنت محمد فرخ میر بن عظیم الشان بن شاه عالم

بهادر شاه و فتح یابان او و سوانح سال اول از جلوس

بعد از آنکه محمد فرخ سیر پادشاه جهان را بگام خود یامت و شب خطر بصبح ظفر مبدل گردید اول قلیچ خان بهادر و دیگر سرداران توران بر سلطنت سید عبدالله خان آمده آداب تهنیت سلطنت بجا آورده مورد عنایات و آفرین گردیدند و سید عبدالله خان را مع نطف الله خان صادق و دیگر امرا برای بند و بست دار السلطنت مرخص ساخته خود پادشاه بعد هفته متوجه شاه جهان آباد

شده چهاردهم محرم [۱۱۲۴] درباره پله متصل مواد دار الخلافت
 نزول نمودند - سید عبد الله خان را مخاطب بقطب الملك و یار
 وفادار ظفر جنگ باغیادات دیگر نموده منصب هفت هزارى
 هفت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه مرحمت ساخته تسلیم وزارت
 فرمودند و حسین علی خان را خطاب امیر الامرا بهادر فیروز جنگ
 و مراتب هفت هزارى هفت هزار سوار مع دیگر مراعات عطا
 فرموده خدمت میر بخشی مقرر نمودند و محمد امین خان را
 ملقب باعتماد الدوله باضافه هزارى هزار سوار - اخته بخشی دریم
 فرمودند و قاضی خان را که پنج هزارى بود از اصل و اضافه هفت
 هزارى هفت هزار سوار نموده خطاب نظام الملك بهادر فتح جنگ
 عیادت فرموده صوبه دار دکن - ساختند و داد خان را که بنیادیت
 در العقار خان در خجسته بنیاد بود و صوبه دارى برهانپور امالة
 داشت صوبه دار احمد آباد گجرات مقرر فرمودند و محمد عامر
 خطاب مصاصم الدوله خاندوران بهادر و منصب هفت هزارى
 شش هزار سوار سرآمدی یافت و احمد بیگ را که کوکله
 معزالدین بود مخاطب بغازی الدین خان غالب جنگ ساخته
 شش هزارى پنج هزار سوار نموده بخشی مقرر فرمودند و
 قاضی عبد الله تورانی را که قاضی جهانگیر نگر بود و او را قبل از
 توجه ریاست سمت دار الخلافت برای اصلاح بعضی مقدمات
 خفیه روانه شاه جهان آباد نموده بودند ملقب بخان خانان
 میر جملة نموده بمصوب هفت هزارى هفت هزار سوار سوار
 ساختند - اگرچه بحسب ظاهر بخدمت داروغگی دیوان خاص

و داروغگی قاک مفوض گردید اما همد و مسرور راز نموده اختدار
 دستخط خاص باور گذاشتند و محمد جعفر را که منشی گری خدمت
 بعضی خدمات دیگر داشت خطاب تقرب خان و خدمات
 خانسانانی و دارالانشا مفوض گردید و دیگر مدعی الدین علی خان
 و نجم الدین علی خان برادران قطب الملک رحمان جهان و
 جمع گذر که رفیق کارزار بودند و دیگر سادات باره و بعضی
 و الاشاهی کار طلب که بحق خدمات آنها ثابت شده بود که
 که اگر بتعداد اسم آنها پردازد از سر رشته اختصار دیدن میزد
 هر یکی فراخور قسمب و حسن خدمات مدای همچو شما از عطای
 منصب و اضافه و خطاب و خدمات امتیاز یافته *

بعده که قطب الملک سید عبد الله خان بموجب حکم برای
 پذیراست ملکی بشاه جهان آباد رسیده بنسق سلطنت و وزارت
 و مهمات ملکی پرداخت اول علت غائی مایل فزاع که مایل
 میر و وزیر بمیان آمد این بود که بعد از جدا شدن قطب الملک
 از پادشاه محمد فرخ سیر دیوانی تن و خالصه را به چایبده
 رام ناگر مقرر نمودند و افضل خان را که اعتقاد محمد فرخ - بر
 پادشاه بود صدر الصدور فرمودند و قطب الملک که بدار الخلافت
 رسید دیوان خالصه را بنام لطف الله خان صادق و صدارت کل
 باسم سید امجد خان که سابق در عهد بهادر شاه پادشاه نیز
 بدین خدمت منصوب بود مفوض نمود - بعده که محمد فرخ
 میر پادشاه بسوان دار الخلافت رسیده متوجه امور ماطلت
 گردید در تعیین صدارت و دیوانیان میان پادشاه و وزیر مضایقه

میان آمد قطب المالت گفت که در ابتدای استقلال وزارت
که مقرر کرده‌ای من بحال بمافند اعتبار وزارت معلوم مبر جمله
و دیگر بعضی مقرران عهد پیشه نیز درین ماده خاطر نشان
بادشاه نمودند که پادشاهان هر چند نوکران را اختیار دهند باید که
حد خود را داند نوکر را چه بار را که بی حکم پادشاه تعین خدمات
عهد صدارت و نبابت و وزارت نماید - اگرچه محمد فرخ سیر پادشاهی
بود بوسعت خلاق و در دانی موصوف در مقابل خدمت و تندر
هر یک می خواست بقدر امکان بر عایت و عنایت منصب و
خدمات عهد میان هچشمان امتیاز بخشد اما چون اختیار
نداشت و جوانی بود ناآزوده کار از امور سلطنت بشنید و از
برد سالی در صوبه بنائیه دور از جد و بدر نشو و نمایامت و
مسئول بر روی غیر که استقامت مزاج و رای صائب اعلا داشت
و از مدد چوگان طالع گوی مراد دولت خدا داد سلطنت روده
بود و جین ذاتی برخلاف جوهر خاندان تیموریه علاوه آن داشت
و بغور سخن صاحب غرض می رسید از ابتدا خود ماده فساد
سلطنت خویش گردید و کشید آنچه کشید انشاء الله تعالی
بتفصیل بزبان قلم صدق بیان داده خواهد شد - چنانچه در آغاز
جاوس از محمد فرخ سیر غلطی که در اصول بنیادی جهانبنایی
بظهور آمد آن بود که منصب وزارت چنان امریست خطیر که
همیشه پادشاهان ساف بدانشمندان با وقار صاحب حوصله که
بصفت بردباری و تجربه کاری و طبع حلیم و رای سلیم موصوف
باشند بعد امتحان مرور ایام مقرر می نمودند که اگر اول پایه وزارت

که مراک از دیوانی یکی از بلاد و اولاد و احماد سلطان باشند
 فراخور حوصله سادات بارهه می بود حضرت صاحب قران زانی
 در سلطنت می و یک سال و خلد مکان که دستور العمل سلطنت
 بودند در مدت پنجاه سال فرمان دیوانی یکی از صوحنات
 یا مقصدی گری یکی از پادشاهان بزرگسارهه می درموند
 بلکه سادات بارهه که در جوهر شجاعت و بهادری صوب المنزل
 اند از عهد اکبر پادشاه بدایت امارت رسیده بودند و در از حام و
 برد باری که کمتر اثر جوهر غیرت با شجاعت و بهادری مگردند
 مدداشتند پابند چنانچه حب ریاست و این مرتبه نمی گشتند
 که چنان بار سنگین امر خطیر اختیار نموده مدار سلطنت به ده
 خود گرفته آخر کار کار بجائی رسانند که مطعون عالمی گردیدند
 و بد نامی آنها کشی آنها بگوش عالمیان و پادشاهان هفت اقلیم
 رسید و ماده نساك آشوب تمام سواد اعظم هندوستان گردیده آخر کار
 باعث امتیصال و قلع ریشه دولت بارهه گردند چنانچه عنقریب
 باحاطه تحریر خواهد درآمد آری بزرگان گفته اند هر یکی را عقل
 بکمال و فرزندان بجمال نمایند اما نه چنانست - هر یکی را بهر کاری
 آورده اند - القصه اگر چه نزاع صدارت و دیوانی خالصه تر، چندان
 صورت انفصال یافت که صدارت موافق فرموده پادشاه بنام افضل
 خان قرار گرفت و دیوانی خالصه بلطف الله خان صادق مقرر
 نمودند و چه بپایه رام را بصوبه داری اکبر آباد تعین نمودند اما نهم
 عدارت در مزرعه دلهای طرفین بآبیاری شیطان صفتان تمام پاشه
 کاشته گردید - و میر جمله که در مزاج پادشاه جا گرفت اگر چه

نسبت با شمایان و محتاجان در فیضرسانی و اجرای کار خلق الله و دیانت ممتاز بود و عالمی ازو کامیاب می گردید اما چون نمی خواست که زمام مدار فرمان فرمائی همد بدست سادات باره باشد از مشاهده اختیار مطلق که بکف اقتدار هر دو برادر میدید در عالم همچسبی و حسد برو گوارا نمی نمود و بوسیله اظهار خیر خواهی و همدمی مقربان تازه بعرضه آمده و دیگر آتش افروز ماده فساد و عذاب میان پادشاه و سادات باره می گردید و بقول مشهور محرک مصلحت قطع شجر حیث امیران موروثی و بر انداختن خاندان آصف الدوله نیز او گشت و هر دو برادر بسبب ماده نفاق و نزاع که میسر جمله در کار و تعلعه آنها دخل می نمود متحمل گشته روز بروز قدم از جاده طریقه اطاعت بیرون میداشتند هرچند که در بعضی السنه مردم عام شهرت یافت که سادات نیز شریک فانی و محرک امتیصال ذوالفقار خان نصرت جنگ گردیدند اما آنچه بر مسرد اوراق بروایت ثقه ظاهر شده بقید نام می آرد •

بعده که آصف الدوله و ذوالفقار خان با دل پر از وسوس و هراس در باره پله آمده خدمه زده اراده ملازمت پادشاه نمودند چون امیر الامرا حسین علی خان بر مشورت و اراده میسر جمله و پادشاه اطلاع یافته بود باصف الدوله پیغام نمود که اگر بواسطت من ملازمت نمایند یک سرموی شما را احدی کم نمی تواند نمود صاحب مدارای دیگر که برین معنی مطلع گردیدند خلاف صلاح و صواب دید دوات دانسته تقرب خان را که از مردم

ایران بود به نسبت همجنسی نزد ذوالفقار خان فرمانده تسلیی او
 نموده و قسم کلام الله مجید بمیدان آورده خاطر نشان نمودند که
 در صورت ملازمت معرفت امیر الامرا سوائی نداشت و خسارت
 جایی و مانی فائده دیگر نخواهد شد . و اصل آنکه در مقابل
 اعلای که در ایام حکم رانی و سرفوجی بر غربا و ضعیفا سادات
 از اکثر صاحب ثروتان با اختیار و بلا اختیار ظهور می آمد
 چنانچه از داود خان نائب دکن او چه ظلمها که با تفتان
 مرهنة بعمل نیامد و در صاحب اختیار گردیدن بها چند که در
 اخذ رشوت و اهانت سادات و مردم با نام و نشان زیاده از حد
 می کشید منتقم حقیقی می خواست که مکافات کردار او را
 بکفاره او گذارد و او را نیز غیرت رجوع آوردن بسادات باره دامنگیر
 گردید و اجلش گریبان کشان بپای دار مکافات اعمال او رساند
 القصه میر جمله آصف الدوله و ذوالفقار خان را آورده دستهای
 ذوالفقار خان را ببالا بند بسته ملازمت فرمود و آصف الدوله دوسه
 کلمه مشتمل بر عذر تقصیرات و التماس عفو جرائم خود و پسر
 عرض نمود از روی مهربانی ظاهری حکم را نمودن دست و عطا
 خلعت و جواهر نمودند و بآصف الدوله فرمودند که شما بخانه
 روید چون با ذوالفقار خان کار و مصلحت ضروری داریم در خیمه
 بیرون نشیند بعد که آصف الدوله رسیدن اجل موعود پسر از دیدن دل
 مشاهده نمود با دل زار و دیده اشکبار بخیمه خود مراجعت نمود
 و ذوالفقار خان دست از جان شسته و مستعد قتل خود گشته
 در مکان ماموریت و نشست اطراف او را و چیلها فرو گرفتند

• مرخ سیر (۷۳۴) سنه ۱۱۲۴

اول بدغام خشونت آمیز چند از دعوی خون عظیم الشان و محمد
کرام به میان آوردند و ذوالفقار خان بحکم آنکه • • • بیت •
• که دست از جان بشوید • هرچه در دل آید بگوید

جوابی سخت و درشت میداد درین ضمن لاچین بیگ ماقب
دهبندر دل خان و بردباری یکی از چهلها از عقب سر ذوالفقار
خال آمده غافل تسمه او را انداخته کشید و از اطراف چهلها
آمده هجوم آورده شروع بریدن چوب و مشتش و کند و رساندن هر کار و
خاکر نموده فرصت حرکت و پازدن ندادند تا فارغ ساختند - و همان
روز فرمودند که قلعه رفته جهاندار شاه را که در تورپولیه اندرون قلعه
جای تنگ و تاریک بود بشین تسمه روانه شهستان
عدم ساختند - و محمد فرخ سیر که هفدهم محرم الحرام داخل شهر
و قلعه گشت فرمود که چهاردار شاه را در مکافات آنچه از در حق
برادران و امرا گذشته بالای فیل بر سر نیزه نموده لاش او را در حوضه
فیل انداخته و لاش ذوالفقار خان را واروگون بر دم فیل بسته در
نظر خلق جاوه داده عقب سواری بشهر در آورده لاشها را پیش
دروازه قلعه بیدارد • • • بیت •

ای برادر مادر دهر از خورن خونت سرچ

چون ترا خون برادر هچو شیر مادرست

و آصف الدوله را فرمودند که پالکی او را با سواری زنانه همراه آورده
مع رخت و لباس که در بدن او و متعلقان او بود در حبلی
خان جهان بهادر نظربند بطریق محبوسان فرود آرند - و اموال خان بهادر
و پسر را با اموال کوندش خان و راجه سبها چند و چندی از

مغضوبان جهاندار شاهي که فی الحقیقت مغضوب درگاه الهی بودند بقید ضبط در آوردند راجه مبداء چنانکه بمردم زبان درازی می نمود حکم قطع زبان او فرمودند اما سواي آنکه سران اوزار از دشنام کوتاه ساختند در حرف زدن تفاوت ننمود بود ازین سببی قاسم را که مدت ها کوتاهی به نسق و بندوبست نموده بود و سبب مغضوب نمودن او بدیوت نه بدیوت و همپنان شدایدت گذشت خان را که تربیت نموده خلد مکان و رانعه نگار کل بود و سعید الله خان عرف هدایت الله خان بسر عقابیت الله خان را که مدتی دیوانی تن و خالصه با نبابت وزارت با استقلال داشت فرمودند که سیاست تسمه کشی لاجین بیگ مرحله پیدایی سفر آخرت گردیدند و خطاب بهادر دلی لاجین بیگ به تسمه کش بر زبانها مبدل گشت - و چون بدون وقوع و ثبوت تفصیر گذشته و حال مردمزا بدین سیاست مبتلا می ساختند بمرتبه تزلزل و واهمه تسمه در دل امرای خاند مکانی و خلد منزلی راه یافت که وقت برآمدن از خانه بقصد مجرای پادشاه از فرزندان و عیال رخصت و بهلی حاصل نموده می رفتند و کار بجائی کشید که مقلدان و معرکه آرایان بازار تغلید بدعت تازه سیاست تسمه کشی را به میلۀ رزق خود ساخته بودند - و تفصیری که بر هدایت کیش خان بستند این بود که هادی فیل محمد کریم برادر محمد فرخ میرنزد جهاندار شاه گردیده بود و مدب کشان هدایت الله خان هیچ ظاهر نشد مگر آنکه گویند از طرف پادشاه بیگم رقعه جعلی مشتمل بر اشاره استیصال هدای - الله خان که خانسانانی بیگم نیز داشت بذا محمد فرخ میر رسیده بود اما بعد

ملانات محمد فرخ سار با بیگم که پادشاه بیگم تشناب کشتن بجای هدایت الله خان نمود و پادشاه ذکر رقعہ بمیان آورد بعدہ کہ دمگ انکار کون محمد فرخ میر افسوس خورده اظهار پشیمانی نمود - و غریب تر آنکہ شاه قدرت الله نام درویش کہ از تعلّم ماصب و خدمت فارغ بود ب شهرت محض آنکہ اورا نظم انشان گاه گاه شریک مصلحت بعضی امور سلطنت می نمود و حکم سلیم کہ از نوکران مقرب عظیم الشان گفته می شد براهه مائی او مقبول گردیده بود مبر جمله اورا بطریق مهمان بخانه طلبیده شب باعزاز او گوشیده صبح ناشده چوبدار بدر خانہ او نصب نموده اورا بحلق کشید و در زبانها بدنامی کشتن اکثر اجل رسیدگان نسبت بمیر جمله بدشتر انتشار یافت •

میر مرتضی خفای ایلچی شاه حسین کہ بعد انقضای مدت پنجاه سال کہ از ابتدای سلطنت عالمگیر پادشاه بسبب بد سلوکی و اطوار مذموم تربیت خان ایلچی چنانچه در ذکر سلطنت خلک مکان بزبان خامه جاری گشته راه آمد و رفت ایلچی مسدود گردیده بود با نامه تهنیت جلوس خلک منزل بهادر شاه و تعزیت واقع خلک مکان مع سه صد اسب انتخابی عربی و عراقی نژاد و زین و مازهای مرصع مرورید و یاقوت و فیروزه و عقدہای مرورید بیش بها و زر بفتہای مقدمه و فالیدہای خوش باف و دیگر تحفہای بلاد فرنگ و روم و خطا اگر بشرح و تفصیل آن پردازد باغراق منجر می گردد روانه شده بود بسبب تباهی افتادن جهاز و دیگر حادثات کہ اسبان بسیار از آفت جهاز و نا موافقت آب و هوا سقط شدند

سنه ۱۱۲۴ (۷۳۷) فرخ سیر

و در سه سال طرف بغداد بنگاله سرگردان بود بحضور پدیده ملازمت نمود - از زبان مردم ثقه مسموع گردیده که آنقدر تحف بیش بها با خود داشت که هیچ یک از بادشاهان سائب ایران عشر آن نفرستاده بود و دوازده میزده امپ با دیگر جنس که قریب پانصد تومان که دوازده هزار روپیه باشد ارزش داشت از طرف ایلچی از نظر گذشت لك روپیه ۱۰ یک شرفی بوزن دودم تونه و دو روپیه بوزن چهارصد توله و خلعت مع جلیعه و سرپیچ مرصع و خنجر و شمشیر با ساز مرصع و دو اسب مع ساز طلا و مدنا مرحمت نمودند - و دیگر فرمودند که ایام سلطنت جهان دار شاه را عهد مخالف نوشته ابتدای حال جلوس محمد فرخ سیر از عرق ربیع الاول مطابق سنه هزار و صد و بیست و سه نویسند - بعده که نظام الملک بهادر فتح جنگ بدکن رسید از صدقه شمشیر موروثی و رای صائب او بی آنکه پای قتال و جدال با غنیم لیثم مرهنگه دکن بمیان آمد نسبت بایام سابق تخفیف تمام در تاخت و تاراج ملک وقافله بهم رسید اما بدستور عمل نصرت جنگ و داود خان هر جا که دست آنها میرسد دار و مدار نموده چو ته می گرفتند و باقی ذکر ایام صوم داری فتح جنگ بگزارش خواهد در آمد *

ذکر سوانح سال دوم از جلوس محمد فرخ سیر -
الحال چند کلمه از مهم راجه اجیت سنگه می نگارن راجه
اجیت سنگه که بعد رحلت خلد مکان از کردار فاهموارش مثال تعمیر
بتخانه و تخریب مساجد در جوده پور وطن از او بظهور آمده

بود و بهادر شاه بعد از فراغ فتح از محاربه محمد اعظم شاه باوجود متوجه شدن بقصد تادیب او و پامال ساختن ملک دیگر راجپوتان بدکیش فرصت وقت نیافته عدان توجه طرف دکن برای مهم سمه کام بخش برادر خرد معطوف داشت و در عهد بهادر شاه پادشاه نیز از اجیت سنگه و بعضی راجپوتان بدکردار اداهای ناشایسته چه آنچه بزبان قلم داده بوقوع آمد لهذا بعد مراجعت از دکن بار دیگر بهادر شاه پادشاه برای گوشمال آن طائفه ضال چنان فوج کشی نموده بار بسبب هذگم آشوب و طمان گروی خسروان مثل آن مهم را بتعویق انداخت و رایت توجه برای تذبذبه آرشی بر افراشت و بعد جلوس محمد فرخ سیر نیز از خدمت پناذیده بظهور نیامد لذا برین امیر الامرا حسین علی خان را با شایسته خان خالوی خود و همی از امرا و فوج شایسته برای تذبذبه او مقرر کرده رخصت فرمودند و اجیت سنگه بعد شنیدن این خبر از عدم فوج پادشاه و تسلط سادات مغلوب هراس گشته مال و عیال خود را بکوهستان و مکانهای قلب روانه ساخته ملک خود را خالی نموده و کلاهی معتبر مع هدایا نزد امیر الامرا فرستاد، التماس امان و عفو جرائم بمیدان آورد - درین ضمن نوشتجات سید عبد الله خان مستمل بر ماده فساد و عذاب برهم کاران حضور که مفصل برمان خامه خواهد داد و اشاره طلب امیر الامرا پندهم رسید لهذا امیر الامرا با اجیت سنگه بشرط قبول پیشکش مع صبیغه خود برای محمد فرخ سیر و فرزندان بسر برای ملازمت امیر الامرا صاحب نموده شایسته خان خالوی پادشاه را برای آوردن صبیغه

راجه مقرر ساخته خود را بحضور رساند - چون سيد عبدالله خان
 و امير الامرا می خواستند که هيچ کار و منصب و اضافۀ و خدمت
 بدون تعویز و صلاح هر دو برادر صورت نگیرد و مبر جمله را پادشاه
 از طرف خود برای دستخط نمودن ماذون ساخته مکرر فرموده
 بودند که زبان مير جمله و دستخط مير جمله بجای زبان و دستخط
 ساحت و قطب الملک رتن چند نام بقال دیوان خود را بخطاب
 راجه و منصب دو هراری مقرر ساخته در تمام امور سلطنت و
 وزارت اختیار داده بود و او بدون کارسازی عمده که برای سيد
 عبدالله خان و خود مقرر نمایند متوجه کار احمدی نمی گردید
 و بمبر جمله هر صاحب مطلبی که رجوع می آورد از عطای
 منصب و اضافۀ و نفویض خدمت بفرمانده به نیابت پادشاه دستخط
 نموده کامیاب می ساخت ازینکه این معنی خلاف دستور وزارت
 و باعث بی استقلالیت بود موجب رنجش خاطر هر دو برادر
 می گردید و مبر جمله نیز بعضی اوقات گله و شکوه سادات باره
 را درمیانۀ اظهار خیر خواهی نموده بانواع دلائل خاطر نشان
 پادشاه می نمود که چنانچه خدمات عمده و اختیار ملکی زیاده از
 حوصلۀ سادات باره است و از اطوار ناهموار آنها آثار نه کسرامی
 ظاهر می گردد و چندان کلمات فساد آمیز گاه بیکاه در خلوت
 دانشین پادشاه می نمود که بواسطۀ تمام در دل محمد فرخ سیر
 پادشاه از طرف هر دو برادر بهم میرمید و مکرر تدبیر و مصلحت
 دستگیر ساختن امیر الامرا و سيد عبدالله خان بمیان آورده
 بقصد شکار و مير باغ محسن خان برآمده هر چند به تمهیدات

مختلف اراده مرکوز خاطر را پیش نهاد همت می ساخت
ببشر نیت نمی گردید بلکه بقول مشهور والد پادشاه نظر بر قول
و عهدی که با هر دو برادر نموده بود میداد الله خان را اشاره
نموده برین راز اطلاع داد - و حیدر قلی خان عظیم الشانی را که از
پیش آوردهای میر جمعه ، در جوهر رشادت و کار دانی و کار
طلبی خود را نادر العصر می گوشت بخدمت دیوانی کل دکن
که دیدارهای جز و موجبات بعضی بنادر و سرکارهای عمده قریب
چهارده پانزده دیوانی دیگر و تعلقات کن امانت محال خالصه
و داروغگیهای سائر و کالهای الماس که هوای صوبه داری و اخبار
نویسی و خدمات ارباب عدالت هیچ تعلقه مالی نماند که نار مغرر
نه نمودند مامور نموده باستقلال تمام روانه ساختند - دیگر از جمله
راه نمایی که در العتقه خاص و عام بهر جمله زبان زد و منسوب
می گردید و اغلب سادات باره دران مصلحت شریک نبودند
مکحول ساختن شاه زادههاست یعنی اعرالدین پسر جهاندار شاه
که بعد فرار پدر از معرکه جنگ گریخته پنهان در اکبر آباد شده بود
و گرفته آورده بودند و محمد هادیون بخت برادر خرد محمد فرخ حیر
که هنوز زیاده از ده یازده سال از مرحله عمر او طی نشده بود و اقتدار
پسر محمد اعظم شاه را میل در چشم کشیده جهان روشن را در نظر
آنها مباد و تیره گون ساختند و در مکافات آن بحر دو ساله محمد
فرخ سیر در همان زودی و دیعت حیات نمود - و درین ضمن امیرالامرا
درخواست صوبه داری دکن بهمین آررد بدین اراده که دارد خان
را بدستور نیابت ذوالفقار خان بعد تعیین مبالغ کلی که هر سال از

محصل دکن رساند نائب مقرر نموده خود از حضور جدا بشود
و مصلحت پادشاه و میر جملة آنکه امیر الامرا خود روانه دکن شود
و بر سر قبول و ابای این شرطها که امیر الامرا نظر بر طریق سلوک
پادشاه و میر جملة از تنها گذاشتن قطب الملک برفتن دکن
راضی نمی شد گفتگوی خشونت آمیز بمیان آمد و کار بجای کشید
که هر دو برادر از رفتن حضور و محارای پادشاه با کشیدند و بفکر
کرد آوری سپاه و بستن مورچل اطراف خانه خود افتادند و
پادشاه نیز امرای خیر اندیش خود را که عده شریک این
مصلحت میر جملة و خان دوزان و محمد امین خان بودند در خلوت
طلبیده هر روز منصوبه تازه بکر می برد و ازین شهرت خلل گرانی
غله و دیگر ماده فساد در شهرهای دور و نزدیک کردید و بعد
آمد و زوت رسل و پیام که والده پادشاه خود بخانه قطب الملک
رفته مطمئن خاطر ساخته قرار برین یافت که در قلعه بند و بهمت
سادات شود عده هر دو برادر برای مجرا بدرار بیایند چنانچه بعد
بند و بهمت که حاجا مردم مید عبد الله خان و امیر الامیرا نشستند
قطب الملک و امیر الامرا بمحضمت پادشاه رفته عذر تخصیرات
خود خواستند و شکوه سوی ظن پادشاه بمیان آورده شد شبر کمر برآورده
پیش پادشاه گذاشته گفتند که اگر در خاطر مبارک از طرف ما بگفته
نمازان و حواس راه یافته هم اینجا بقومایند که ما را بقتل رسانند یا
بی منصب ساخته روانه کعبه سازند اما بر حرف نمازان و گفته درهم
اندازان صاحب غرض باعث خفت و ضرر جانی و مالی بندهای
جانغشان خود گردیدن از طریق پادشاهان حق شناس بعد

ت آخر برای دفع فتنه بغای صلح بر رخصت میرجمله طرف
 دولت عظیم آباد عرف پتبه قبل از روانه شدن امیرالامرا بدکن قرار
 فتن چنانچه در همان نزدی میرجمه را خلعت صوبه داری
 ده داده مرخص ساختند - و نیز امیرالامرا التماس نمود که اگر
 رغبت من باز مدر حمله را نزد خود طلبیدند یا با برادر
 طاب الملک قسم دیگر ساوک مرعی داشتند مرا در فرصت
 است روز از دکن رسیده دانند - و دیگر شرط نمود که اختیار عزل
 نصب جایگزین - سات، حر و کل و تبدیل تابعان را با اختیار من
 اند پادشاه بغای تقاضای امت و مصلحت قبول نمود بلکه بقول
 مشهور مهر خاص مایه را طوعا و کرها بدمت خود بامیرالامرا
 پرد که برای فرامین خلع داران محتاج فرمان حضور نگردد و درین
 مذاکراتی نهاد آمد بعد رخصت امیرالامرا چهار پنج ماه
 ر شهره باره بلبه توقف واقع شد •

الحال فقره چند از بند و بست صوبه داری نظام الملک
 در فتح جنگ که در دکن بعمل آمده گزارش می آرد
 ده که آن بهادر والا نژاد صوبه دار دکن شده بخجسته بنیاد
 سید چنانچه بزران خاصه داده بی آنکه با فوجهای راجه ساهو
 تارا بائی رانی قذال و جدال بمیان آید از شهرت شمشیر
 رئی آن سردار نامدار انواع مرهقه نابکار دمت از شوخی تاخت
 و تاراج ملک و قافله که هر سال می نمودند کشیدند اما چون هرجا
 است آنها میرمید و گماشتهای آنها که جایجا از سابق برای
 وصل چوتنه یعنی چهارم حصه جمع مال هر محال مقرر بوده

بدستور هر سال بدار و مدار وجه چوتبه از برگذات می گرفتند و نظام الملک بهادر در عالم غیرت برخود هموار نهاده حواسست که دست تصرف آنها از گرفتن چوتبه مخصوص از نواحی خجسته بنیاد کوتاه نماید بفوجداران و ضاع داران تا کبد نوشته کایش داران راجه ساهو را از اکثر جاه و محال خجسته بنیاد بیدخل - احذند و خود بعد عبد فطرسه دو جلوس یا پنچ شش هزار سوار و توپخانه سنگین برای بقدر بیست برگذات و دوع مضرت فوج غلام لایم برآمد و محمد غیاث خان را که از تهور پیشگان کار طالب بود و کهدیم کین دیوان خود را با دیگر سرداران جلالت نشان برای تسبی برگذات و تنبیه مفسدان اطراف تعیین نمود چون هیچ یکی از ساروان سرهنگه را سوائی فرار نمودن جرأت مقابله نمود بدان بعد از خاطر جمعی از بقدر بیست و گوسال بعضی سرگشان حوالی آل - سمت مراجعت نموده اوائل ذی الحجه داخل خجسته بنیاد گردید و بعد معادلت آن - پهدار باوقار گاه گاه فوج سرهنگه تبه کار اطراف دور دست شوخی و دست اندازی بر قافله نمودن آغاز کردند چنانچه قافله از بددر سورت و احمد آباد باورنگ آباد می آمد محمد ابراهیم تمریزی بخشی و واقعه نگار بکلان دران قافله با جمعی دیگر بدرجه شهادت رسید و در ماه رجب [۱۱۲۵] سده سه از جلوس بیست و سه گروهی خجسته بنیاد کفار به پناه گدشی که در آنجا بدستور همه سوپجات برای ملجای فرار خود ساخته بودند جمع شدند چون میان هم گفتگوی خشونت آمیز داشتند انبوجی نام دیسمه برگنه شیز که یکی از برگذات نواحی گاشن آباد است از مهربانها

سپاهی کار طلب بود و گاه باغدیم آمیزش دوستی داشت و گاه برای
دفع شر آن گروه شقاوت پزوه با بغدهای پادشاهی رفاقت می نمود.
و در آن مجمع بطریق مصلحتان رفیق گردیده بود درین ضمن انور خان
نام ضاع دار نوکر نظام الملک بهادر که در قصبه پهلومری هشت
گروهی از رنگ آباد اشتغال داشت بقصد خبر گرفتن برگشته تعلقه
خود برآمد و یکی از کمایش داران مرهته که حابق و مول چوتیه
آن ضلع بمعهده آن بود بعد دست کشیدن از اخذ چوتیه بامید
ملازمت و درآمدن در سلسله ملازمان نظام الملک خدمت انور
خان می نمود بقصد تنبیه جمعی از آن مخسدان و اعانت یکی از
جمله سرگروهان آن گروه که بابور خان سلوک تبعیت و اطاعت
مرعی میداشت برهنمونی و رفاقت آن کمایش دار روانه گردید مابین
راه خبر ناظم ساختن و مصالحه نمودن ناسرداران مرهته شنیده درخود
طاقت آن دیانت که از عهده تنبیه همه سرداران تواند برآمد
لذا راهزمانی بعضی همراهان بخاطر آورد که کمایش داری که
بنفاق و عیال رفاقت می نماید او را غافل گرفته دستگیر باید
ساخت و مردم خود اشاره نمود که ناگاهان بر سر او رنجه یراق او گرفته
بقید در آورند این خبر که در آن مجمع مفسدان رحید نظر برینکه
این معنی را آخر کار ماده و نال و نکل جان خود دانستند همان لحظه
باخود اتفاق نموده قدم از جاده اطاعت بیرون گذاشته جمع کثیر
از آن جماعه بد انجام بر هیئت مجعوعی بر سر انور خان تاخذه
فرصت تردد نداده دستگیر ساخته کمایش دار خود را خلاص نموده
همراه انور خان بردند و در آن مکان مجمع خود هنگامه فساد

تازه برپا نمودند بعده که خبر چندین فتنه و جرات و شوخی آن گروه به نظام الملک بهادر فتح جنگ رسید ابراهیم خان پنی برادر دلد خان را با فوج همراه خود و جمعی از نوکران پادشاهی برای تنبیه و گوشمال آن جماعت بد سگال تعیین نمود بعد از آنکه ابراهیم خان مقابل آن بد سگال رسید ازانکه با ابراهیم خان نسبت بفوج عظیم لیثم جمعیت بسیار کم بود و از نیت بزاران شب و روز تیر و کمان و بندوق مردم پادشاهی از کار استعمال افتاده بود فوج مرهته که پانزده شانزده هزار سوار جنگی فراهم آمده بودند بهیض جموعی برابر ابراهیم خان آمده آغاز شوخی نموده اطراف او را مرو گرفتند و عرصه کارزار بر اعدایان با نام و ننگ تگ ساختند ابراهیم خان استقامت و زبده برای کومک به فتح جنگ نوشت نظام الملک بهادر بر غلبه آن گروه اطلاع یافته باقی تمام فوج خود را مع مدمینه خجسته بنیان سرداری محمد غازی الدین خان خاف الصدق خود که هشت سال از مرحله عمر او طی شده بود باتالیقی و هراولی محمد غیاث خان دیوان و میرزا خان بخشی مرخص نمود بعده ازانکه فوج فتح جنگ نزدیک البوه آن گروه شقاوت پزوه رسید باوجود فراهم آمدن ده یازده ناسردار و مرهته بدشمار که از شهرت آن هنگامه هر روز چون مور و ماخ جمع می آمدند و از وفور رحمت الهی و بسیاری لاوکل اسلحه و توپخانه مردم پادشاهی از کار تردد رفته بود و اسبان را طامت حرکت نبود بمرتبه هیبت و دبدبه لشکر اسلام و تسلط نام فاتح جنگ بران طائفه بد نام غالب آمد که در مقابله فوج فاتح جنگ

درباب استقامت توانستند ورزید و آندو جی که یکی از سرداران
آن گروه بد انجام بود و در اطاعت مردم پادشاهی و وفات و
معاونت آن قوم شوم چنانچه بگزارش آمده حکم حذنی داشت
و مدتی کار آزموده خود را میگزیند صلاح مقابل شدن ندانسته مرهته
را مصلحت قرار داد و چند هزار سوار کارزار دیده انتخابی با مرداران
دینی مقابل هراول فوج نظام الملک بهادر داده شروع بجنگ
گرفتار نموده ره دود هزیمت گشتند و بهادران فوج فتح جنگ بعد
مسمار ساختن گدازهی آن بدخصالان با آن همه صعوبت بر شکل
و طغیانی ناپا دست از تعاقب برنداشته همه جا پاشنه کوب
می رفتند و فوج بیش آهنگ فتح جنگ را با چنداول آنها زد و
خورد و اندر آنه بمیان می آمد و هر منزل کافر کشی و غارت
کشی زیاده بر میداد و اسب و مادیان و چهتری و نشان آن طائفه
خال بدست غازیان اعلام می آمدند بدین طریق جنگ کزان طی
منازل که در فرنگین خالی از تعب نبود می نمودند درین مابین
بعضی گدازه که مابین راه ملجای مقرری آن مفسدان بود و لشکر
پادشاهی را فرصت محاصره آن نبود و مقدمان نامی اکثر دیهات
که در هر یک در برگذ بحسب ظاهر برای دفع مضرت غنیمت
بکمال استحکام کشیده و در بطن بجهت دفع ضرر مال و عیال خود
با مرهته رابطه اندک گرم نموده در چندین اوقات زن و فرزند آنها را
دران حصار جا میدهند و از گزند فوج پادشاهی محفوظ میدارند هرگاه
آنجا که میرسدند فبائل خود را با اسباب زیاده در آنجا فرستاده برای
فرار سبکبار می شدند بدین دستور قریب هفتاد هشتاد گروه تعاقب

نمودند بعده که آنها تنگ آمدند در فیل که سرمایه اعتدال و افتخار آنها بود گذاشتند و اکثر مردم بهیر را بدم شمشیر و تاراج مردم پادشاهی داده خود در کوههای قلب و غارهای دشوار گذار متفرق و ناپدید گشتند و فوج ظفر موج با هر دو فیل و مادیان و چپتری بهیار مراجعت نمود - چون در همان ایام فتح جنگ از بیمار می صعب صحت یافته بود و بر چذبن فکری که بعد مدت چنان صدمه شدید بمرگته رسید کسریاب گردید جشن عالی نموده تا نه روز خلعت و اضاء بعمدهای پادشاهی که شریک تردد گشته بودند و مردم خود داده فیلان را مع عرضه داشت فتح صاحب مدرزا بیگ خان روانه حضور ساخت *

چون ذکر نظام الملک بهادر فتح جنگ بمیان آمد کلمه چند از درع و تقوی و خدا ترسی و نیک نفسی و رعیت پروری و سلامت روی و دیگر صفات حمیده آن بزرگ مرشت که دران ربا و مزاج گوئی را دخل نباشد بزبان خامه صدق بیان مبدهد اولاً آن والا نژاد از اولاد حضرت شیخ الشیوخ شیخ شهاب الدین سهروردی و نیازر شیخ عالم قدس - موه است که بر احوال ایشان از بعضی تذکره اولاد اطلاع واقعی میتوان یافت و دیگر از علوم عقلی و نقای که سرمایه حاصل زندگانی و کاید فتح ابواب ترقی دلیوی و نجات اخروی است بهره حاصل نموده و در ربط کلام نظم و نثر دست زدم دارد و شاکر تخاص می نماید چنانچه در سه بیت از زاده طبع آن بزرگ نژاد نگاشته می آید

• بیت •

چون گل بلبوی وصل گریبان دریدنی است

آهی ز حور سینه بریان کشیدنی امت
 زهار دل بنفش و نگار جهان مبد
 رنگی که دیده ز رخ گل پریدنی است
 شاکر بزرگ برق درین عرصه خیال
 دامن زخوبش برزده بکوه دیدنی است

از آنکه حق سبحانه و تعالی ذات شریف او را از جمله معادات
 کیشان مخمر ساخته در تبعیت او امر و نواهی الهی تقید تمام می و زد و
 چون در خدمت خاد مکان تربیت پذیرفته در عقل معاش و معاد و
 تدبیر امور ملکی و دیگر حسن - میرت اکثر اخلاق و صفات آن پادشاه
 مغفور اختیار نموده عمده آنکه هوای زر جاگیر از زر رشوت و جریبه
 ناروان و پیشکش غدر کفار حربی برمی و متغیر می باشد و به مرتبه
 از آنودگی آن اجتناب می نماید که اگر مفصل بزبان خامه ده
 محمول بطریقه مترسمان روزگار میگردد - در ایامی که این عاجز را
 بکمال نادانی از راه لطف و قدرتانی دیوانی سرکار خود در صوم داری
 دکن مقرر نموده بود قریب هشت لک روپیه بابت ضلع داری که
 داود خان صوم دار بنامی بدعت اخذ آن از زمینداران و رعایای
 برگزات صوم خاندیس و بالا گهاک و غیره گذاشته باعانت و اتفاق
 فوج غنیم که باهم چون شیر و شکر آمیخته بودند برای خوبش گرفته
 بود بعد که متصدیان فتح جنگ ظاهر نموده برای وصول آن خواستند
 امتزاج حاصل نمایند برابر بشیخی اعتماد نموده معاف فرمود
 بلکه مدام بدیوانیا تاکید می نمود که در برگزات و محلات جاگیر
 و اعمال بر نگارند که از ابواب فوجداری و راه داری و دیگر انواع ابواب

ممنوعه درگاه والا که اکثر حکام و عمال بد مآل از شایر ماکر حلال تر دانسته بظلم و تعدی می گیرند معاف شناخته اند و در می نگیرند هر چند که عمال دست ازین ابواب بر نمی دارند اما خود آن بزرگ با اختیار خود راضی بوده ترحم بحال کامل اتمام بدین مرتبه می نمود که هرگز حکم قطع بدو قابل دزد هم ننمود تا بدیگر کربهایی بدعافیت چه رسد و در ایامی که ترک منصب نموده منزوی گردیده بود جواهر و مریح آفت عبدغ خطار که داشت متغلبان بد عقبست دزدیده بجای آن همه الوان جواهرنهمال رنگ و چهره از رنگ بلور و پدگون و غبیه درست کرده عوض جواهر نصب نموده هنگامی گران بها را از میان ربوده بودند بعد که در ایام اختیار نمودن منصب ظاهرند هر چند متصدیان خواندند که از مشرف و بعضی عماله حواهر خانه که دران دست حاضر بودند بچشم نمائی تحقیق نمایند آن حق پرست بدون اثبات تقصیر راضی نشد که باعث خفت و بی آبروئی ر آنها گردد - و دیگر از صفات محموده آن نیک نژاد آنکه مدام با صالحا و علما و فقرا محبت و مجالست نمودن و بدیدن آنها رفتن و همت باعادت و رعایت بحال آنها مصروف داشتن شود و شعار خود ساخته و سواى روز دیوان جشن پادشاهی نه تنزین لباس و زیلت اساس دوات و انداختن مساک نمی پوشید چون خود از شعر و سخن فهمی بهره تمام دارد گاه گاه بصاحب طبعان سخن منج می جوشد اما اگر شاعری در مدح او قضیده و شعری گفته بپارد خلاف مرضی اوست - اوقات مخصوصه را بدین طریق

مقرر ساخته که بعد ادای نماز صبح و تراغ اوراد تا دوپهر بکار و بار ضروری پادشاهی و سرکار خود که در امور جزوی و کلی بقدر مقدور خود متوجه می شود می پردازد بعد سه پهر اکثر برای ادای نماز ظهر و عصر و اندیشه و تلاوت دلام الله مجید و درس حدیث و صحبت اهل کمال و فقر و صرف می نماید و نسبت باهل بیوت حضرت خاتم النبیین و ائمه طاهریین اعتقاد خاص دارد و در شجاعت و بردباری و حوصله آنچه از و بظهور آمده در ذکر سلطنت خاد مکان شمه بنگارش آمده باقی انشاء الله تعالی بر محل بگزارش خواهد در آمد .

فی الجمله در همین ایام خبر مقور شدن صوبه داری دکن بنام امیرالامرا حسین علی خان و روانه شدن سند نیابت با امور ملکی پنجاب خان صوبه دار برهانپور و تعلقه مالی بنام حیدر قلی خان دیوان دکن از طرف حسین علی خان رسید و نظام الملک بهادر فتح جنگ اوائل ماه صفر المظفر بقصد حضور از خجسته بنیاده برآمد و به برهانپور که رسید چون دو سه تا سردار غنیم با فوج عظیم اطراف برهانپور شوخی می نمودند نظام الملک بقصد گوشمال و تنبیه آنها حوار شده بمقابله آنها پرداخت نعد که کار بمقابله رسید اگرچه جنگل بسیار دشوار گذار بسبب استقامت ورزیدن مرهده و آتش دادن جنگل هیچ نمائده نزدیک بود که باروت و شترهای بار را احیم آتش رسد اما حق سبحانه و تعالی اراد آفت نگاه داشت و پای استقامت مرهده لغزید و تا چهل کروه تنبیه گران رفته بعد زدن بسرحد برگشته نهانیر مراجعت نموده روانه حضور گردید چون اواخر جمادی الاولی هسن علی خان از داره پله دار الخلافه کوچ

خان

نموده بود مابین راه بقعوت يك دو گروه بهم دیگر زدند باز چون آنکه
خواهش حسین علی خان برای ملاقات فتح جنگ بود نظر بر ناس
خاطر پادشاه اغماض نموده گذشت - امیر الامرا بعد رسیدن امیر
گذر اکبر پور آب نریدند مسموم نمود که داود خان پدی که صوبه دار
احمد آباد بود بموجب حکم صوبه دار خاندیس گشته خود را
بدار السور برهاندپور رسانده و نیز از زبانی عوام شهرت یافت که
رخفیه بنام او احکام رسیده که - رباطاعت و ملاقات حسین علی خان
فرون نیارده تا مغدور در دوح و استیصال او کوشیده امین وار صوبه
داری کل دکن باشد لهذا داود خان هم از صوبه داری باستقلال میزد
و از ملاقات ندارد امیر الامرا بعد اطلاع برین ساجرا بداد خان
پیغام فرستاده که چون کل صوبه داری دکن بما تعلق گرفته باید که قدم
از جاده اطاعت بیرون نگذاشته باستقبال ما شتاب و الا خود را نزد
پادشاه رسانده - باد دمساک و خونریزی مسلمة ازان گردد دارمخار از قبول
هر دو تکلیف ابا نموده اگر چه بسماجت تمام بر آمده بیرون شهر دائره
نمود اما از اطاعت امیر الامرا سروراده ازانکه با سرداران مرهغه
رابطه و اتحاد زیاد داشت و زیبا سینه ها که از جمله نوکران عمده
پادشاه گفته می شد و بشهرت اسبقبال حسین علی خان و اعیان
دارد خان که بر و دست کار رعایت طرف غالب اختیار نماید مع
چند ناسردار مرهغه دیگر آمده اطراف برهاندپور فرو آمده بود و روز بروز
گفتگو میان امیر الامرا و داود خان بطول می کشید تا آنکه اوائل
ماه رمضان المبارک سنه چهار جلوس کار بجنگ صف کشید و
امیر الامرا با لشکر خود که فریب بانزده هزار سوار موجود داشت سوار

شد و از آن طرف داون خان که از سه چهار هزار سوار افغان زیاده
 با او در آن روز موجود نبود و هیرامن بک سریده را که همیشه میر شمشیر
 او بود هراول نموده بمعرکه در آمد مابین میدان لعل باغ برهانپور
 داهم متبلله کارزار اتفاق افتاد و از طرف امیر الامرا سیف الدین
 امی خان بهادر و عالم امی خان که برادر و برادر زاده امیر الامرا
 می شدند و خان زمان پسر خان خانان و احد امی خان و علی
 مردن خان و رستم بیگ و اتفاقات خان و فیروز امی خان و بسالت
 خان اعظم شاهي طرف سلطان نظر که بخشی و واقعه نگار فوج
 یون و محمد یوسف خان داروغه توپخانه و ذوالفقار بیگ بخشی
 و راجه محکم سنگه دوار، امیر الامرا و میر مشرف که سابق از نوکران
 عمده و شجاعان مشهور گفته می شد و دیگر امیری پادشاهی
 و نوکران نامی و متمبذه برهانپور و خجسته بنیانده هراول فوج دست
 راست و دست چپ مقرر شده بودند . معرکه آرا گشتند و جنگ
 عظیم در یومت و عجیب دار و گیر و غریب زد و خورد به میان آمد
 از هر دو طرف که عمده می آوردند چشمه های دلارزان رزم جواز
 نظاره جواله شمشیر برق کردار مبارزان خیره می گردید و سرهای
 بردلان چون گوی غلطان زیر چوکان - م - پان می غلطید چه
 سرهای سوان که از تن جدا نشدند و چه تنهای تندران که از
 خازنه زمین بزمین نرسیدند داون خان که بقصد پیکار و مقابله
 حسین امی خان بکه تازه خود را بمعرکه کارزار رسانیده بغیابان
 خود تاکید بلیغ نموده بود که فیل او را بفیل سوزی امیر الامرا
 برساند باوجود در اول حمله هیرامن هراول که تیرزنی ترکش

اشکر داود خان گفته می شد با بسیاری از همراهان خود را
 بتوپخانه امیر الامرا زده آشوب غریب انداخته زرتیغ سادات
 آمده بود و جمع کثیر از افغانان نامی اطراف فین او کشته و
 زخمی گردیدند - داود خان با آنکه مردم کم با او مانده بودند
 علی خان گویان هله رستمانه می نمود با دو صد سه صد سوار
 افغانان جان نثار که با خود دشت تیر میزد و بقصد آنکه خود را
 مقابل امیر الامرا رساند دیل میراند تا آنکه توپل تمام و رسد
 عظیم در لشکر امیر الامرا افتاد و رستم رنگ و محمد يوسف دایو
 توپخانه و بسالت خان و جمع کثیر دیگر از پا در آمدند و خان زمان
 خان و عالم علی خان با بعضی مردم هله دیگر زخمی گردیدند -
 درین دار و گیر میر مشرف که از بهادران نامدار و جوانان قوی
 غرق سلاح آهن چون کوه البرز بالای حوضه فیل جلوه گر بود
 مقابل سواران داود خان تیر بخلقه که ان در آورد چون داود خان خود در
 وقت مصاف زره و بکتر نمی پوشید بر میر مشرف بانگ زد که
 روی خود مثل زلفان چه پوشیده جهام بردار تا صورت ترا بدینم و
 تیری بر روی زد که نزدیک گلاوی او زخم کاری رسید و میر مشرف
 تیر را بتصدیع تمام کشده بالای حوضه بدم را اندک و بر او است
 بعضی فیلبان داود خان بسبب پیوستن فیلبا به دیگر دو سه
 ضرب پشت کچک فیل بر پشت و پهلوی میر مشرف رساند درین
 ضمن فیلبان میر مشرف فیل خود را از دیل داود خان جدا
 ساخت و از مشاهد صدمه نه بمیر مشرف رسید مردم فوج
 امیر الامرا را گمان آن شد که میر مشرف از ان زخم فارغ گردید هیبت

و هراس تمام در دل سپاه حصین علمی خان راه یافت و نزدیک بود که تفرقه تمام در لشکر افتد بلکه اکثر خود را از معرکه بگوشه و کنار کشیدند بغیر از سرداران جان نثار که بجای خود قائم بودند پای استقامت جمع کثیر لغزیده بود دران آشوب گولگ بندرق جان ستان بداد خان رمید کار او ساخته شد فیلبان و همراهان بقیه السیف بر کشته شدن او اطلاع یافته فیل را از معرکه گردانیدند - امیر الامرا که بران واقع مبشر گردید حکم نواختن شادیانه فرمود و فیل جسد داور خان را بر گردانیده آورده لاش او را بردم فیل بسته در شهر گردانید - و نبداده میزدند و دیگر نارداران غنیمت مرهغه که رفیق امیر الامرا گشته از دور تماشا می دیدند و چشم بر راه غارت طرف مغلوب داشتند و در غلبه زد و خورد پای استقامت آنها از معرکه لغزیده بود و رو بفرار آورده بودند خود را به بارک باد امیر الامرا رساندند و سپاه آنها بتاراج بهیرو مال داور خان پرداختند - خزانه و فیال و امپان و کارخانجات بضط امیر الامرا درآمد که از آنجمله بعد در سال چند فیل بحضور ارمال داشت *

گویند اگر چه داور خان بعدم رجولیت شهرت داشت اما نقل می نمایند که در ایام صوبه داری احمد آباد دختر یکی از زمینداران آن حدود که موافق روبره آن سرزمین بحکم پیشکش می نمایند مسلمان نموده بعقد خود در آورده بود ازو حمل هفت ماهه داشت و وقت حوال شدن بقصد جنگ آن زن با غیبت جمدهر کمر او را گرفته بطریق اذن و اطلاع نگاه داشته بود بعد شنیدن کشته شدن داور خان شکم خود را پاره ساخته

طفل زنده بر آورده رفیق مفر آخرت شوهر گردید لیکن این قول بنیوت نه پیوسته - بعده که خبر جنگ و کشفه گردیدن داود خان بعرض محمد فرخ سیر پادشاه رسید اثر ملال بر چهره حال او ظاهر گردید و بقطب الملک فرمودند که چنان سردار نامی با وقار را بیجا کشتن سید عبد الله خان در جواب التماس نمود که اگر برادرم از دست آن افغان کشته می شد باعث خشنودی مرفعی مبارک و بجا بود •

ذکر سوانح سال سیوم از جلوس محمد سیر شهید

الحال عفان کدیت خامه را بذکر سوانح که در مئه سه جلوس محمد فرخ سیر در احمد آباد بر داد و شعله فساد و عذاب میدان فرقه هندو و مسلمین افروخته گردید و انتهای آن در دار الخلافت منجر بمنازعت مابین خواجه محمد جعفر درویش و شیخ عبد الله واعظ گشت معطوف داشته مجمل بزبان قلم میدهد که در سده احد جلوس که داود خان بنی صوبه دار احمد آبک گجرات گردید سال دریم آن شبی که هولی هندو سوخته می شود یکی از هندو که ۳۱ مقابل خانه او جمعی از مسلمانان می ماندند و مابین هر دو خانه صحن کوچکی مشترک رافع شده بود خواست که پیش خانه خود هوایی بسوزد و مسلمانان مانع آمدند هندو به پشت گرمی طرفداری داود خان که اکثر در اعانت کفار می کوشید بحجت آنکه اختیار در خانه خود دارم پیش آمد بعد گفتگو و ابرام تمام اقدام بر سوختن هوایی نمود روز دیگر مسلمانی که رو بروی خانه او می ماند طامافات حضرت سرور کائنات خلاصه موجودات خواست بپزد عالمی از غم هند و باطهار آنکه این جایی در خانه من است کار آورده ذبح

نمود هژود تمام محله فراهم آمده بر سر مسلمانان هجوم عام آورد
 مسلمانین طاقت مقاومت نیارنده در خانهای خود پنهان شدند و
 جرأت شوخی بمرتبه رساندند که بمهر چهارده پانزده ساله کار قصه
 را و بقول یکی از آن بهر ها را که بدست آنها افتاد کشیده گر
 مذبح ساختند از شهرت و مشاهدات این تعدی کفار از هر طرف
 مسلمانان جمع شده ندای بلوای عام نموده مستعد جنگ با هژود
 بهیأت مجموعی که چند هزار نفر افغان از نوکران داود خان بغیر
 حمیت اسلام بی استاضای آقا و افغانان پورجات احمد آبا
 بهر های شهر احماع و غلوی عام نموده باتفاق بدر خانه فاه
 آمدند قاضی نظر بر فساد و ازدحام و جاذب داری موده و
 در خانه خود بر روی اهل نزاع بست و بقول مشهور باشا
 قاضی بسبب رعایت و طرف داری داود خان که در
 هژود داشت مسلمانان دروازه خانه قاضی را آتش زده و
 بسوختن دکانهای رسته چوک و دیگر خانهای هژود نمودند و
 هنگامه دکان بسیار از بزازان و دیگر تجار پیدگان بغارت رفت
 بقصد سوختن خانه کپور چند نام بدنام جوهری که مادی فساد و مصالح
 داود خان و کافر شدید العدوات بود روانه شدند کپور چند خبر
 شده با جمعی از بر قندازان دروازه محله خود را قائم نه
 بجنگ پیش آمد و جمعی از مسلمانان و هژود کشته شده
 بمرتبه بازار فساد در احمد آباد گرم گردید که سه چهار روز کار و
 بازار و اهل حرنه بند و معطل بود - بعده که جمع کثیر فریقین بقا
 استغاثه احرام حضور رسانند و داود خان کپور چند محضر بمهر

وقاضی و دیگر حکام مشتمل بر تعدادی مسلمانان نموده داده روانه دارالخلافه شاه جهان آباد ساخت و از طرف مسلمانان شیخ عبدالعزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علی واعظ که بحلیه مضبوط و لایح آراسته بودند با جمعی از بزرگواران و فرفه دیگر مسلمانان بحضور رسیدند چون راجه رتن چند دیوان قطب الملک را جانب داری هم‌مقدم ضرور بود بدست آویز محضری که هنوز در دست داشتند عبد العزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علی واعظ را با دیگر مسلمانان گرفته سفید ساخت - خواجه محمد جعفر نام برادر خان دوران بخشی که از درویشان و منزویان با نام و نشان بود بر حقیقت مذکوره و سفید گردید مسلمانان اطلاع یافته بواسطه خان دوران در استخلاص آن جماعه کوشید لهذا شیخ محمد علی واعظ را رابط اتحاد و الفت خاص با خواجه محمد جعفر به‌مرید - از آنکه در خانه و مجلس خواجه محمد جعفر مقرر بود که قوالان اکثر اشعار متضمن بر نعت حضرت خاتم النبیین و منقبت ائمه طاهرین می خواندند و خواجه رغبت تمام بشنیدن مناقب ائمه داشت و شیخ محمد علی نیز در وقت وعظ حمد الهی و نعت حضرت رسالت پداهی چند فقره در منقبت ائمه اثنا عشر بر زبان فصاحت بیان خود جاری می نمود درین اوان شایخ عبد الله نام که از ملتان رسیده در مسجد جامع وعظ میگفت برای دیدن خواجه محمد جعفر رفت چون در مجلس خواجه مشاهده نمود که بعضی مریدان و معتقدان بجای سلام اقدام بر آداب زمیر، بوس می نمایند و قوالان بیشتر بخواندن منقبت ائمه اثنا عشر اشتغال دارند شایخ عبد الله باظهار

نصائح پرداخته گفت که سجده بجز معبود برحق را نرسد و باوجود
 غنیدن مردم که خلاف طریقه شریعت است فقط باجماع حمد و
 منقبت اهل بیت که ذکر و اسم اصحاب کبار رضوان الله علیهم بمیان
 نیاید پرداختن از طریقه و آئین اسلام دور است خواه در جواب
 گفت که ما فقرا بجز ذات پاک حق دیگری را موجود نمی دانیم
 چگونه رضا بسجده غیر حق خواهیم داد اما اینها که از شرط اخلاص
 جدا معبود خود را حاضر دانسته بتقدیم زمین بوس پردازند
 و ممنوع نمیکردند ما را چه تقصیر • • بیت •

آنها که بگویند حقیقت راه است • از موجود ازلی آگاه است
 میداند اگر ذره بود یا خورشید • در دیده عاشقان جمال الله است
 دیگر قوال آنچه از استاد خود یاد گرفته اند بخواندن آن اشتغال
 دارند منع آن لازم نمیدانیم اگر اشعار مشتمل بر مذاتب اصحاب
 کرام یاد دارید تلقین نمائید آنها را بخواندن آن مأمور نمائیم
 شیخ عبد الله از شنیدن آن جواب میل خواجه بمذهب تشیع
 گمان برده آزاده گشته برخاست و در مسجد جامع روز جمعه که وعظ
 میگفت علی الرغم خواجه بعضی قول و اعتقاد متاخرین متعصب
 مثل آنکه حضرت امیرالمومنین مرتضی علی داخل آل عباس است
 و علوی را سید نمیتوان گفت و پنج تن پاک که میگویند خلاف عقیده
 اهل حق است آن پنج تن را که پاک می خوانند مگر دیگر اصحاب
 کبار کرام پاک نبودند و کلمات دیگر در مذمت مذهب امامیه بر زبان
 آورد خواجه محمد جعفر برین مذکورات اطلاع یافته بشیخ عبد الله
 پیغام داد که چنین ذکر در وقت وعظ بگفتگو آوردن خارج از

طریقه دین متدین اهل سنت و جماعت است بلکه یاد از رود
خارجیان میدهد اگر بفقیر خانه تشریف آرند یا جائی مقرر کنند
و با دیگر فضایی بلاغت نشان در اثبات اقوالی که میگویند بدلائل
عقلی و نقلی مباحثه نموده از روی کذب معذره خاطر نشان نمایند
تصدیع بیجا نخواهد بود شیخ عبد الله در جواب پیغام کلمات
درشت گفته فرستاد - از انتقادات در همان زودی روز جمعه وقت
و نظ چندی از مغل زادهای اوباش وضع به تسبیحهای کرده در
گردن و بازو بهیئت مجوسه در مجلس وعظ آمده نگاههای
نزد بشیخ عبد الله نمودند از آن طرف دوسه هزار کس که سامع
وعظ بودند بگمان وطن آنکه این جماعه فرستاده خواجه اند که
برای قتل شیخ آمده اند کلمات تشنیع درافض بر زبان راندند
مغل زاده را طاقت شنیدن آن نماند بیچذاب خورده از مسجد
برآمدند از عقب آن جماعه هندوی اجل رسید بهای رنح که
بهوس شنیدن وعظ مسلمانان آمده بود روا شدیکی از خدمتگاه مسجد
با جمعی دیگر بگمان آنکه آن هندو نیز از جمله آن جماعت است
که باراد کشتن شیخ آمده بودند بقصد گرفتن و کشتن او دوید آن
هندو نیز برگشته جمعه کشته بر موفتن انداخته شهید ساخت
و آن هندو را نیز کشتند و تا دوسه روز برای تحقیق که آن هندو
فرستاده کیست نگذاشتند که لاش او را بردارند و چندی از فضلا
و هواخواهان شیخ عبد الله بوسیله مقربان نرد محمد فرخ سیر
پادشاه استغاثه نمودند که خواجه محمد جعفر می خواهد که
خلل در دین اهل سنت اندازد و هر چه خدا منزل نرایی

لفظ درمی آن هنگامه شد و پیش نرفت الحال زیاده ازان ماده
 مصاد آمده خواهد گردید و الا خواجه محمد جعفر را از شهر
 بیرون باید نمود و در هر ممرکه و بازار شاه جهان آباد که سابق
 مدح حضرات اید و طاهرین علیهم السلام بذکر در می آمد
 بعد رودان هنگامه مسجد جامع مضمون ورق را برگردانده بدون ذم
 روافض مذکور دیگر بزبان نمی آوردند اما محمد ورخ میور که بشریعت
 خان ناضی حضور ازین مذکورات بهیان آورد استفسار نمود قاضی گفت
 که بداعتی خواجه محمد جعفر شرعا ثابت نمی شود و آنچه شیخ
 عبد الله میگوید مطابق کتاب معتبر عقائد اهل سنت نیست اما اگر برای
 رفع گفتگو خواجه محمد جعفر تبدیل مکان نماید بهتر است و خان دوران
 خبر دین داد. بخواجه آنچه می بایست گفته مقول نموده فرار دادن
 که چند روز در درگاه حضرت خواجه نظام الدین رفته دعای شر نماید
 و شیخ عبد الله را خان دوران طلبیده گفت که بچه مطلب مدعا
 درین شهر آمده اید و مطالب او را موافق اظهار او در سه روز
 روز سرانجام داده روانه ملتان ساخت شیخ عبد الله که بملتان
 رفت بعد از چند گاه باز دران شهر با عقیدت خان ناظم آنجا بر سر
 چنان روایات گفتگو نموده کار بجای رساند که عقیدت خان حاضر
 نموده بحضور فرستاده گرز بردار طلبیده عقیدت ساخته روانه حضور
 نمود و جمعی از معتقدان و بیروان شیخ عبد الله بقصد خلاصی شیخ
 تعاسب نموده بر سر گرز برداران ریختند و چند نفر از هر دو طرف
 زخمی شدند و آخر فادر بر خلاص او نگشتند و بحضور رحیده تا عهد
 هانات نظر بدن بود .

ذکر مواعید سال چهارم از جلوس محمد نرخ سیر شهید

مشتمل بر استیصال گروهی جهنمی نابکار

دیگر از فتوحات عهد محمد نرخ سیر که در حمله هزار و صد و بیست و هشت (شش) مطابق سال چهار جلوس که در نیروی اقبال پادشاه عد و مال و تردد بازاری عبد الصمد خان دایر جنگ و دیگر امرای اسلام روداده دستگیر شدن و به قتل رسیدن گروهی شقی است که شمه از خروج و سرکشی و تاخت و تاز او به وجود منوجه شدن خان منزل و تعیین خان خانان با بی هزار سوار و مأموره نمودن در او گداز و بدر رفتن آن مردود و باز مقرر نمودن محمد امین خان بهادر و آغر خان و رستم دل خان و اتمام خان و دیگر امرا و مدت محاصره بطول کشیدن و کار نساختن و آنچه ایذای او از خرابی برگذات و قتل نفس چهلین هزار زن و مرد هندو و مسلمان و شکستن و مسمار نمودن مساجد و مقابر بزرگان که اکثر محلات و قصبجات موبه شاه جهان آباد و پنجاب خراب شده اوست و خود را بسپا پادشاه ملقب ساخته قریب بی چهل هزار سوار و پندار جنگی که همه شجاع دل و جان مرید و مطیع آن مردود بودند و ندا نمودن جان و مال سرمایه سعادت خود میدانستند و طغیان او از حد گذشته بود و هر ضرر و ایی ادبی که بر مسلمانان و مقابر و مساجد میرساندند از عبادات و حسنات اعمال خود می شمردند در ذکر سلطنت خالد منزل مفصل گزارش یافته درین آوان احاطه حصاری در موبه پنجاب که مسافت ده دوازده روزه راه از دارالخلافه شاه جهان آباد بگرداس پور مشهور بنا کرده و موبد گروهی سابق بود

آنرا بطریق قلعه بروج و برده ها و افاضه او افزوده چنانچه پنجاه شصت هزار سوار و پیاده را جا شود مسکن و مایای خود ساخته بنوعه یرو (تقویم برج و باره آن پرداخت و برگزانت سیر حاصل نواح را بقصر خود آورده تا لاهور و مهرند عرف مرهند ساخت و تاراج می نمودند عبد الصمد خان دایر جنگ را که بصوبه داری دار السلطنت لاهور مرخص ساخته بودند مع ذکریا خان پسر او بهم استیصال آن بد سگال مامور ساختند و قمر الدین خان پسر احمدان الداء و محمد امین خان بهادر و آغر خان و جمعی از نوج مغلیه و الاشاهی و اهدیان با مصالح توپخانه بمدد و کمک او تعیین فرمودند - بعد رحیدن عبد الصمد خان دایر جنگ که از خاندان با نام و نشان توران و شجاع کار طلب بود نزدیک گذهی آن مردود قوچ گرو که از مور و ملخ زیاده بودند برآمده بمقابله برداختند و چنان آشوب در لشکر پادشاهی انداختند نزدیک بود که چشم زخم عظیم بفوج اسلام رسد و مکرر چندین جرأتها ازان طائفه ضال بد سگال بظهور آمد و جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید می گردیدند باز مغلیه بران جماعت غالب آمده هزیمت داده افاضه آنها میرماندند چون چندین کورت ازان گروه بد نهاد شوخی و تردد بی باکانه بوقوع آمد و شب خون می آوردند دایر جمع چار ناچار بمقابل قلعه آن بد کیشان افاضه برای لشکر خود نشیده گرد آن خندق کنده بعبه من و پوشش برتن مورچال پرداخت و مدت محاصره بطول انجامید و درین مابین جرأت و تردید که ازان مفسدان بداعتدیت بظهور می آمد و گاه بیکاه از گذهی برآمده دست برد بر

مورچال لشکر اسلام می نمودند و مردم پادشاهی را بدرجه شهادت می رسانیدند و عبد الصمد خان با همراهان آنچه شرط معی و تردد نمایان بود بجا آورده اگر بتحریر تفصیل آن پردازد منافی اختصار کلام است - القصه فوج پادشاهی در فرصت ایام راه رسد غله و گاه بدان فرقه بد انجام محدود ساخت و هرچه ذخیره دران قلعه فرام آورده بودند باتمام رحید و روز بروز ابواب تیرد آمد و شد بر روی آن تبه کاران بسته میگردید و کار بجای کشید که با انواع حیل و ساخت که با مردم لشکر اسلام می نمودند هر آزار غله بدو روپیه و سه روپیه گاه بدست آورده نا مرداران آنها برای قوت لایموت برابر کف دعت بدستبرداری مریض زهر مار می نمودند - چون در کفر هم ملت نا مشخص غیر مقرر داشتند و عرصه زندگانی برانها تنگ گردیده بود کار و بعضی چهارپایان را گشته از میسر نیامدن هبمه گوشت خام می خوردند و از خون شکم و گرسنگی هر روز جمعی بجهنم راصل می شدند مع هذا بعضی اوقات روز و شب از قلعه برآمده خود را بر مورچال زده بسیار را میزد و زخمی ساخته با ندم جایی که داشتند جان سلامت بدر می بردند و بهادران اسلام در هر هفته و ماه مورچال بهار معی و اشکال پیش برده کاربران جماعت بدسکال تنگ می ساختند تا آنکه کار بخوردن آرد استخوان چهارپایان و پوست درختان کشید و قریب هفت هشت هزار کس ازان نا کسان مردار خوار از فاقه بدار البوار پیوستند و بسیاری وقت فرار زیر تیغ مغان آمده بجهنم راصل گشتند مع هذا لشکر پادشاهی

از تهور و جان فشایی که ازان قوم بد عاقبت مشاهده می نمودند .
 ملاحظه کلی داشتند که مبادا بهیأت مجموعی برآمده سینهها را
 سپر ساخته آن سگ سردار نابکار را بدر برند - و چون بسحر و جادو
 که بدورت سگ و گریه شده بدر می رود میان مردم سحت
 اعتقاد شهرت داشت هرگاه گریه و سگ از طرف فلعه
 بنظر مردم مورچال می آمد بذر و سنگ هدف تیر
 بلا می ساختند بعد که مدتی بدان سخت جانی بر محصوران
 گذشت بر بقیة السیف آن مردودان عرصه زندگانی تنگ گردید
 و از حیات مایوس شده پیغام جان بخشی بامید نجات ازان
 احاطه ممات به میان آوردند دلیر جنگ ابتدا راضی بقول امان
 جان بخشی ندی شد آخر کار مصاحبه امیدوار التماس عفو جرائم و
 تقصیرات در خدمت پادشاه نمود چار ناچار سرگروه آن مدبران
 با پسر هفت هشت ساله و دیوان خود و سه چهار هزار نفر نیم بسمل
 برآمده دستگیر بلامی مکانات خانه تقدیر گردیدند و عبد الصمدخان
 فرمود دو سه هزار کس را زیر تاغ بیدریغ آورده آن دشت پر
 و صفت را طشت پر از خون ساختند •

• بیت •

دران سرزمین دشت و خاکی که بود

گلی ارمی شد ز خون یهود

و پوست سر آنها را پرازگاه نموده بر نیزهها بستند و بقیة السیف را
 برای زنده بودن نزد پادشاه طوق و زنجیر نمودند و جمعی از
 مقتولان که بامیدنجات و حیات و حرص زیاد که انعام را بمال دنیا
 میباشند اشرقیها را اندوخته زر و مال را بشکم فرو برده بودند و آخر بدم

شمشیر جزای اعمال و افعال خود در آمدند و بشهرت فرو بردن
 اشرافها تماشاگران شکم آنها چاک نمودند مبلغهای خطیر بدست
 لچهای بازار و مغلان تیغ گذار افتاد - بعد عرض تردد عبدالصمد خان
 نزد پادشاه مستحسن افتاد و حکم طلب آن شقی با سر مقتولان و
 اسیران صادر شد عبدالصمد خان قریب دو هزار سرپر از کاه و هراز
 نفر مسلسل از بند آهنگی همراه پسر خود نکریا خان و فخر الدین
 خان روانه حضور ساخت و وسط ماه محرم الحرام آن سال که امیران
 و سرهای آن گروه بدنام بد انجام نزدیک بدار الخلائف رسیدند،
 اعتماد الدوله محمد امین خان انجمنی را فرمودند که برون شهر رفته آن
 مشهور بد باقبت را با دیگر همراهان تخته کلاه و رو سیاه نموده خود
 او را بر فیل و دیگران را بر شتران سوار کرده و سرها را بر نیزه نموده
 بشهر در آورند تا بااست قدرت نظارگیان مردم ازار گردن - بعده که
 داخل شهر شد و از نظر پادشاه گذشت حکم حبس سرگردان آن
 مفسدان با پسر و دوسه نفر معتبر همراه او در قلعه نمودند و
 دیگران را فرمودند که هر روز دوسه سعه نفر آن گروه شقاوت پژوه را
 پیش چوبتره کوتوالی و رستهای بازار بقتل رسانند - از جمله قوم
 کهنریان که خفیه خود را از زمره معتقدان و مریدان آن مردود می
 شمردند بمحمد امین خان و دیگر مندولان اسیران بقبول مبلغهای
 خطیر برای جان بخشی آن نابکار رجوع آوردند بدین روش دگر دید
 و بعد فراغ قتل همه هموهای فرمودند که اول مرزند او را بحدود او
 بلکه از دست خود او موافق بی رحمی که ازان ملعون در کشتن
 فرزندان دیگران بوقوع می آمد، بقتل آورده بعده بقتل او را

جدا سازند و این مزا موافق جزای کردار آن بد کردار برفقای او نیز
 رسالند آری که کرد که نیافت که گشت که ندوید • • • بیست •
 از مکانات عمل غافل مشو • گندم از گندم بروید جوزجو
 از اعتقاد آن گروه شقاوت پرزه که بآن سگ بد عاقبت داغند
 نقل چند می نمایند که عقل در قبول آن تردد دارد اما آنچه
 محرر ادراک بچشم خود مشاهده نموده بزبان قلم می دهد که در
 ایام کشتن آن جماعه مادر یکی از آنها که جوان نوحیز تازه بعرضه
 ظهور آمده بود رسیده و مربی بهم رسانیده نزد پادشاه و سید عبدالله
 خان استغاثه نموده بعجز و الحاح تمام التماس نمود که پسر من از
 جمله منم رسیدگان و محبوسان آن ضال بود که بعد تاراج نمودن
 مال دستگیر نموده بودند و بی تقصیر داخل آن گروه باسیری
 در آمده و بیگناه در زمره کشتنیها گردیده محمد فرخ سیر را برحال
 و مقال آن زن مکاره رحم آمد و برای خلاصی پسر او مزاو از
 حضور تعین نمود و آن زن محیل با حکم خلاصی پسر وقتی رسید
 که جلا برسر آن شقی با تیغ آخته خون چکان استاده بود پروانگی
 استحلاص او رساند پسر او بفریاد آمد که مادرم دروغ می گوید
 من بدل و جان از معتقدان و قدویان جان نثار مرشد خودم مرا
 زود برفیقان من رسانید - گویند اعتماد الدوله محمد امین خان وقت
 ملاقات ازان مقتول مردود یعنی - مر گروه آن پرسید که آثار عقل و
 رغادت از چهره حال تو پیدا است تو چه برین داعمت که از
 مکامات اعمال نیندیشیدی ؟ برای چهار روزه زندگانی بد عاقبت
 • ترکیب چنین ظلم و انعال شلیع بر قوم هنود و مسلمان گشتی

در جواب گفت در همه مذهب و سلسله هرگاه نافرمانی و معصیت از انسان مجسم از عصیان زیاده ارحم بظهور می آید مذقم حقیقی در مکافات سیکات او مثل من ظالم را مدگرد که باعث جزای کردار آن جماعه می گردد. • • •

چو خواهد که ویران کند عالمی • نهی • ملک در پنجگه ظالمی
بعد برای تلافی اعمال او • نل، شما صاحب ثروت را برو تسلط
می بخشد که او را نیز بجز او سزای اعمال او در این جهان رساند
چنانچه ما و شما مشاهده می نمایم •

ذکر سوانح سال پنجم از جلوس محمد فرخ سید شید

در شروع این سال استیصال عیسی خان مهمند زمیندار
عمده صوبه پنجاب رو داد مجمل ازان زبان می دهد عیسی خان
که اصل او از راجپوتان زمیندار پیشه بود اگرچه در جرگه
مفصلداران پادشاهی در همچشمان سرفرازی داشت اما بسبب
تقاضای ابام و انقلاب ماطنت سر از آمدن اطاعت بر آورده طبقه
سرکشی از روی بدفهادی اختیار نموده محصول محال جاگیرداران
دور دست را بقعدی متصرف می شد و گاه گاه بر قافله ای راه
کابل و کشمیر ناخته قطاع الطریقی می نمود و مر از اطاعت
صوبه داران و حکام می پنجید و مکرر فوج صوبه داران و فوجداران
مقابل او رفته هزیمت یافته بودند درین ابام که بوسیله رسل
و ارمال تحف و هدایا باخان دوزان رابطه آمد و شد عرائض
بهم رسانده بود زیاده در تمرک می کوشید عبدالصمد خاں بهادر که بعد
از فراغ مهم گرو متوجه تاجنده او گشته در قابوی رفت بود با نازب

خان مذکور اتفاق مقابله او افتاد و از بسیاری افواج خود بی باکانه
با بمبارک کارزار نهاد از آنکه مآل کار باغی پیشگاه خسروان مآل
بجزای اعمال خود رسیدن است بعده که جنگ عظیم در پیوست
بعد زد و خورد بسیار که جمع کثیر از هر دو طرف بکار آمدند گرفتار
تیغ اجل گردید و سواران پرید و پسر خرد حال و دیوان او را مقید ساخته
بمختصر روانه ساختند .

دیگر از مزده فتح غیب آن سال گشته شدن دهیر مفسد
پیشه است مجملی از تفصیل آن به تحریر می آرد که دهیر از
جمله زمینداران سرکش مفسد پیشه مقرری مشهور صوبه عظیم آباد
بود که مکرر با فوج پادشاه زاده‌ها و صوبه داران آن ضلع مقابله نموده
طریقه طغیان و سرکشی از حد گذرانیده بود فوجها و قافلها بغارت
میدبرد بعده که میر جمله بصوبه داری آنجا مقرر گشته خود را برساند
از نعمت برد دهیر که محال جاگیر میر حاصل آن صوبه در
تصرف او بود و عمل و دخل نمیداد با وجود نگاه داشتن سپاه زیاد
از ضابطه و بباد دادن خزانه مبلغ کلی از - رکار پادشاهی و خود بر
تسلط نیافت و بر رعایا و سکنه پهنه از مغلیه ظلم و تعدی بحیار
✓ رسید میر جمله تنگ آمده بآرزوی تقرب و اختیار حضور خود را
چنانچه بمقرریب بذکر خواهد در آمد نزد پادشاه رساند و صوبه
عظیم آباد بسربلند خان مقرر گردید و سربلند خان به نسق ملک
و تادیب سرکشان پرداخت و دهیر مفسد که تمام رعایا و
جاگیرداران از تاخت و تاراج او بجان آمده بودند مکرر برآمده
در نواح پهنه شوخی می نمود سربلند خان جمعیت زیاد

نگاه داشته برای تاجیه او برآمد و با آن شقی مقابله نموده بعد ترددات نمایان که از هر دو طرف بمیان آمد و جمعی کذب گشته و شهید شدند و غیر در بفرار گذاشت و بعد آوارگی در جنگلهای دشوار گذار بمول شهر از زخم غیب که از دست همراهان او بدو رسید و بروایت دیگر از دست تیغ جان ستمانی بی از یک تازان موج سربلند خان بهر وجه از تیر آه درد آورد جگر سوختگان که نگاه داران گریز او رسیدند ابدار بدوست *

چون محمد فرخ سیر پادشاه پنجروز لطف الله خان صادق حکم فرموده بودند که از دو بیست و نه صدی تا نه صدی از پادشاهی و هفت هشت هزار سوار والا شاهی تا بیست و نه صدی دو ماهه پنجاه روپیه بعد از پادشاهی بداد رساندن از خزانه می یافته باشند از آنجمله میرزا والا شاهی که حق رفعت و جان بازی ثابت نموده بودند ده دوازده ماهه طلب در سرکار داشتند و جمعی بامداد جاگیر خدمت می نمودند و بیشتر از والا شاهی مغلبه بودند احکام برطرفی آنها بک قلم صادر فرمودند و بخشیدان بآن جماعه جواب دادند و در همان ایام که شورش برطرفی آنها در میان بود میرزا جمل که از زیادتیی طلب میانه باوجود صرف نمودن مبلغ کلی از خزانه پادشاهی و تعدی مغلان بر رعایا که فغان ظلم آنها از حد گذشته بود در آنجا بآبرو انتقامت نمی توانست ورزید و جاذبه قریب پادشاه علاوه آن گردید لهذا از عظیم آبان جریده سوار شده بطریق ایلغار که مسافت بعید یک و نیم ماهه راه در چهارده پانزده روز ردهوش از سپاه که بعضی از نوکران او نیز خبر نداشتند گذار

راه جمنا اختیار نمود بعد رسیدن دوسه منزلی اکبر آباد برگشتی
 سوار شده بغلّه رفت شب خود را بدر قلعه دار الخلافه رساند -
 از آنکه در آن روزها در هر هفته و ماه اخبار مختلفه و منصوبهائی تازه
 از قند پادشاه در حق قطب الملک در آنسنه و زبان و افعه طلبان
 و خبر طالبیدن مهر جمله نیز زبان زن خاص و عام گردیده بود
 و این معنی نزد هنگامه جوان باعت مزید سادّه بدنامی تدبیر
 دستگیر نمودن قطب الملک در زبانها میگشت هر چند که پادشاه میو
 جمله را وقت ملازمت رو نداده تسذیع زیاده از خرابی رعایای
 بقمه و بیحکم آمدن حضور نمود و مهر جمله نیز منفعل گردیده نزد
 قطب الملک آمده باظهار عجز و انکسار و اطاعت خواست که القماس
 حقو جرائم خود نزد پادشاه و قطب الملک نماید اما اهل تدبیر همه
 حیل و تزویر برای مقصد ساختن وزیر میدانستند و در همان ایام
 پادشاه با اتفاقا هفت هشت هزار موار منصبدار برطرفی فراهم آمده
 بخانه محمد امین خان بخشی و خان دوران نائب امیر الامرا و میر
 جمله رفته دالاش تقاضای طلب خود نمودند و گفتگوی این
 فساد و هجوم مغایه بازره و بکنر و فرد گرفتن حویلی نام بردها بطول
 انجامید و نیز شهرت یافت که مغایه پادشاه بخشیان قمه جو که
 بر وقت قابو خود نیز رفیق گردند سی خواهند بهیأت مجموعی
 برخانه قطب الملک بدمت آویز طلب خود بورش و عورش
 نمایند و قطب الملک در فکر فراهم آوردن فوج متفرقه و نگهداشت
 جمعیت تازه گردید - و غیرت خان خویش سید عبد الله که در آن
 روزها بفوحداری نارتول مقرر گشته برآمده بود با مردم دیگر

تازه از باره رسیده خود را رساند و هر روز تا چهار پنج روز فوج مغلیه حواری شده در رستهای بازار مستعد کارزار نهاد بودند و از طرف دیگر مرداران قطب الملک نیز با جمعیت شایسته کمر بسته تا شام بر نیلان و اسپان هنگامه آرا می گشتند - میر جمله مراحمه گشته سر رشته کار و تدبیر از دست داده بختی محمد امین خان آمده پناه گرفته از هر طرف نشانه تیر ملامت گردیده نمی دانست چه کار سازد و آخر چاره کار داین دانستند که پادشاه نظر رنج فساد و تسلی قطب الملک میر چمنه را مغضوب و کم منصب و از صوبه عظیم آباد تغییر ساخته تعینات صوبه پنجاب نمودند و سر بلند خان را صوبه داری عظیم آباد فرمودند و نظام الملک بهادر فتح جنگ را خدمت فوجداری مراد آباد که بقضای وقت برای دفع ایام فساد قبول نمود مقرر نمودند و مدت مدید در السند فتنه جوین هنگامه طلب شهرت داشت که میر جمله را پادشاه مصلحه بسرهند و صوبه پنجاب فرستاده باز در تدبیر و فکر طلبیدن اوست - و هرگاه پادشاه برای شکار اطراف شهر برآمده سه ماه و چهار ماه بیرونها میگذراند خانه بخانه و خیمه بخیمه همین ذکر بود که برآمدن پادشاه بازاده منصوبه دستگیر ساختن سید عبد الله خان اتمت و مدام قطب الملک متوهم بوده نگاهداشت سپاه می نمود و سواهی سادات و متوطنان باره دیگران را کمتر نگاه میداشت •

و درین سال مطابق هزار و صد و بیست و نه اسد خان قره مالو که نود و چهار سال از مرحله عمر طی نمود خدمت

وزارت و دیگر خدمات عمده صاحب قران ثانی و خلد مکان و خلد منزل، تقدیم رسانده بود و ذو الفقار خان و دیگر بزرگان جد و آباء اجداد خان از امرای ذو اقتدار ایران بودند ازین دلفت سرای ثانی بروضة جاردانی شصامت و در امرای متاخرین بنسب خوبی امیری مزاج گرفته دیده و شنیده نشده و از ابتدای نشورنما در عیش و کمرانی و لذت دولت بسر برده و بعد جعفر خان مغفور چنانکه او بنده کین و نشاط دائم و نیک سرشتی و کم آزاری که هرگز او بدی در حق غیر بعمل نیامده صرف اوقات نموده با زیردستان برفقه و مدارا و زبان شیرین و بهمچشمان تاره بعرصه آمده باشان و تمکین سلوک می نمود از جمله امرای قریب العهد دیگری نبود . گویند در ایامی که بیماری مرض منقر آخرت او بطول کشید روزی محمد فرخ سیر پادشاه مصحوب یکی از محرمان خاص که برای عیادت فرستاده بود خفته پیغام نمود که مافدر شما ندانستیم و آنچه نسبت بخاندان آن دستور العدل سلطنت نبایست بعمل آمد و ندامت آن بود نمیدهد الحال از شما مصلحت سلوک باسادات می خواهم در جواب گفت این غلطی که از شما خلاف رویه جد و آبا بظهور آمده بجز حکم خدا نبوده و میدانم چنانکه وزارت از خاندان ما رفت در سلطنت درد مان تیموریه هم خلل تمام خواهد پذیرفت اما الحال که تمام اختیار ملک و خود بدست سادات باره داده اند صلاح درین است که تا مقدر بر آنها ملوک ده ایند و کار بآنجا نرسانند که روز بروز زیاده ماده نساد و عذاب

آماده گردن و مرشقه اختیار از دست بود * بیت *

چو در طاس ریخته افتاد مور • رها نده را چاره باید نه زور

ذکر مواعین سال ششم از جلوس محمد فرخ میر پادشاه شهید
بسبب رسیدن خبرهای دکن که بفرستادهای حضور امیرالامرا
دخل نمی داد قلعه داریهای عمده که همیشه از نزد پادشاه مقرر
می گردید او بهسراشان خود می فرمود و بحضور راجه رتن چند
دیوان سید عبد الله خان در تعلقه همه منصفیان دخل نموده
احدی را اصلا اعتبار و استقلال نمی داد خصوصا در مقدمات مالی
که دیوان رتن و خالصه معطل محض بودند و برگذات خالصه
بطریق اجاره در معرض بیع و شرا لکها می آمد روز بروز بر
کدورت خاطر پادشاه می افزود و اعتصام خان نام را که بتجویز
خان دوران دیوان خالصه و رای رایان جهان شاهی را دیوان رتن
کرده بودند و آنها ناچار بودند که هم رضا جوئی پادشاه و هم مرضی
قطب الملک از دست ندهند و اعتصام خان را طرف پادشاه
و رای رایان را خاطر داری سید عبد الله خان زیاده مطلوب بود
بنابران هر دو از هر طرف در پایت اعتراض می کردند لهذا امتعفا
نمودن دیوانی برهر دو واجب گردید - و عنایت الله خان که در سده
احد جلوس بعد کشته شدن هدایت الله خان پسر او از پادشاه
رخصت کعبه الله گرفته به بیت الله رفته بود درن سال مراجعت
نموده خود را بحضور رساند - از آنکه محمد فرخ سیر پادشاه بسبب

بهم خوردن نسق سلطنت از برانداختن امرای خلد مکن
ندامت داشت و عنایت الله خان که تربیت کرده خلد مکن و
متصدی مزاج گرفته کفایت اندیش گفته میشد بعد از رسیدن
بجور بمصلحت و عوایب دید بعضی همدمان خیر اندیش پیش
آمد کار و صلاح دولت دران دیدند که عنایت الله خان را از عطای
اضافه منصب و مقرر فرماندهان یکی از خدمات حضور مستمال
ساخته سرگرم کار سازند درین ضمن اعتصام خان دیوان خالصه که
از بی اختیاری و خفای که از مردم احشام و دیگر از باب طلب
می کشید نیز امتنعای خدمت نمود و تجویز دیوانی خالصه و
تن با موافقه داری کشمیر بنام عنایت الله خان بمیان آمد هر چند که
خان مذکور نظر بر استقلال قطب الملک در قبول خدمت دیوانی
تن نمی داد و سدد عبد الله خان نیز از سختی سلوک او که در
مهد خلد مکن با جمده الملک اسد خان نموده بود راضی بدیوانی
او نمی گشت اما اخلاص خان بهادر شاهي که در استعداد و
و کمالات در جرگه جدید الاسلام خون را معلم ثابت می دانست و
بوجود کمال اخلاص با سادات نظر بر نصاف ایام تارک خدمت
گشته بنوشتن تاریخ عهد محمد فرخ میر مامور گردیده مصاحب گاه
و بیگاه قطب الملک بود بمیان آمده باصلاح طرفین کوشیده
عنایت الله خان را معقول ساخت که در هیچ مقدمه دیوانی
بدون اطلاع و صلاح حید عبد الله خان بعرض پادشاه نرساند و تجویز
خدمات ننماید و نیز بخدمت قطب الملک التماس نمود که راجه
رتن چند در محال خالصه پادشاهی دخل نکند - و چون سید

عبدالله خان مسبب بیدمانی پادشاه که عیاشی و خلوت نشینی
علاوه آن گردیده بود چهار ماه پنجم ماه نوای اجرای کار وزارت
و دستخط در کچهری نمی نشست و کار خلق الله دند بود
عزایت الله خان درین ماده نیز ملتمس گردید که در هفته
یک دو بار در قلمه آمده کچهری نمایند اگرچه چند روز بدار
و مدار دهم ساختند اما آخر کار چنانچه احاطه تحریر خواهد
در آمد پیش رفت کار نگردید - درین سال مطابق سنه هزار
و صد و سی و یک بموجب عرض عزایت الله خان حکم اخذ
جزیه از هفود که مرضی رتن چاک نبود نمود و نیز چون هفود
و خواجه سوادان و مردم گشود بساخت و تعلب و زبردستی منصبها
بدش گرفته جاگیرهای میر حاصل در تصرف خون آورده بودند
و عرصه جاگیر بر مردم دیگر تنگ گردیده بود عزایت الله خان
بعرض رسانده خواست که از روی اوارجه و توجیه منصب
هفود و مردم دیگر متغلب را کم و ضبط نماید و این معنی بر
رتن چند و همه صاحب مداران دادر شاق نمود بقطب الاماک
رجوع آورده راضی باجرائی آن حکم نگردیدند بلکه تمام هفود بعلمت
باز جاری نمودن جزیه و تجاوز کمی منصب دمر عداوت بعزایت
الله خان بستند و از کارهای حسابی و بیحسابی طرفین قرار
که میان دیوان کل و جز مقرر گردیده بود بحال نماند و مکرر پای
رنجش در میان آمد اما ناچار بکجدار و مریز باهم می ساختند -
درین ضمن یکی از عمال محال خالصه که دست گرفته و فرستاده
رتن چاک بوده پای حساب دیوانی آمده بود و مبلغ کالی بر ذمه او

برآمد عنایت الله خان برای وصول زرادر را مقید ساخت و مکرر رتن چند وسیله خلاصی او گردید مانند ندادن روزی عامل مذکور قابو باندازه گریخته پناه برتن چند برد و رتن چند حامی او گردید عذابت الله خان : عرض پادشاه رسانید و چیلها برای گرفته آوردن عامل از خانه رتن چند تعیین شدند و کار بگفتگوی فساد انگیز منجر گردید و پادشاه از روی اعتراض بقطب الملک درباب برطرف نمودن رتن چند فرمودند فائده مترتب نشد و دیگر سبب فساد زیاد که میان محمد فرخ سیر و سادات باره آمد و سرشته اختیار از دست رفت این گردید که چورامن نام جاظه که از مفسد پیدشاهی مشهور بود و پدر و جد و برادر او از عهد خاندان اکبر آباد و فتح پور را تاخت و راه زنی می نمودند و مکرر افواج پادشاهی بسر فوجی شاه زاده محمد بیدار بخت و خان جهان بهادر و دیگر امرا برای تنبیه و تادیب آن جماعه و تسخیر قلعه سنسلی که بنا کرده آنها بود تعیین شده بودند و در ایام مقابلت اعظم شاه و بهادر شاه و رحیمین محمد درج سیر پادشاه نزدیک اکبر آباد شوخی و بی ادبی زیاده از دست اندازی و تاراج کارخانجات پادشاهی و تصرف نمودن خزانه و جواهر ازو بعمل آمده بود برای تنبیه او چنانچه بزبان قلمداد راجه دهیراج جیسنگه را مرخص و تعیین فرموده روانه نمودند و سید خان جهان بهادر خالوی قطب الملک را از عقب جیسنگه بطریق - ر فوج علحده کوسکی باسنتقال رخصت کرده بودند اگرچه سید خان جهان بهاسب بعضی موانع و عدم سرانجام مطالب بعد رخصت چنده ماه گذار شهر معطل ماند اما راجه جیسنگه

بر مهم ساموره خود را رسانده به بند و بست مورچال و محاصره گدھی چورامن برداشته زیاده از یک مال نمودن نمایان نمود و مکرر بورش و جنگهای عظیم بمیان آمد و مردم بعید از هر دو طرف کشته شدند و بعد رسیدن سید خان جهان نیز مصدر ترددات گشت و مورچال نزدیک بقلعچه رسید و کار بر چورامن تنگ گردید آخر کار وکدا، چورامن ملعون به قطب الملک رجوع آورده قرار صلح بقبول پیشکش و بودن خود چورامن در حضور بشرط عفو جرائم و سرافرازی منصب بی آنکه جی سنگه اطلاع یابد و پای او در میان باشد نمود پادشاه طوعا و کرها التماس سید عبد الله خان را قبول فرمود اما چون این مصاحبه خلاف مرضی پادشاه در کمال ناخوشنودی جی سنگه بدین آمد جی سنگه دل شکسته گشته خون را بملازمت پادشاه رساند و چورامن را بعد رسیدن حضور نزدیک محله خود سید عبد الله خان مرد آورد اگرچه یکبار بخوشی و ناخوشی ملازمت چورامن میسر آمد اما باز بسبب ملال خاطری که محمد فرخ سیر پادشاه ازین صلح داشت راضی بمجربانی ثانی او نگردید - درین ضمن خبرهای مختلف خلاف مرضی پادشاه که عنقریب باحاطه تحریر می آید از دکن رسیدن و باعث مزید فتنه و فساد جهان آشوب گردید *

ذکر موانع سال هفتم از جلوس محمد فرخ سیر شهید بعده که امیرالامرا بر داود خان فتح یافته خود را بخشیده بلیان رسانده به بند و بست ملک پرداخت و اطلاع یافت که کهنه

په‌آزیه (ن) نام که سده سالار آمده راجه ساهو گفته می‌شد و از آنکه در هردو صوبه دکن یکی از سربداران مرهتیه بدستور صوبه داران پادشاهی صوبه دار که وجه چوتیه مرهتیه بوصول آورد مقرر بود صوبه خاندهیس در تصرف خود داشت و مابین راه بندر سورت قلمچهای گلی ساخته تمانها قائم نموده هر قافله که از آن راه میگذشت اگر چوتیه یعنی چهارم حصه مالیت آنچه در قافله از تجار و غیر تجار داشته باشند قبول می نمودند سالم میگذشتند و الا بقاراج درآورده آدمهارا امیر نموده باز مبلغی سرنفر می گرفتند انگاه سر میدادند امیر الامرا ذوالفقار بیگ نام بخشی خود را با سه چهار هزار سوار و پنج شش هزار پیاده بند و فچی برای تنبیه او رخصت نمود - بعده که ذوالفقار بیگ از کوتل مابین خجسته بنیاد و خاندیس گذشت و خبر کهندو په‌آزیه که در سب هشت نه هزار سوار جنگی همراه او بود نزدیک سرحد بکلانه و کالنه که بقاوت هفتاد کروه عری از خجسته بنیاد مسافت دارد شنیده مستعد جنگ گشته خواست که برو تاخت آورد کهندو بطریق نزار ناهموار لشکر ذوالفقار بیگ را بطرف جنگلهایی خار دار دشوار گذار کشید هر چند که هر کارها ظاهر ساختند که قابوی مقابله با غنیم نیست ذوالفقار بیگ از غرور شجاعت و راهزنائی دیگر جهال نارفته سخن هر کارها نشنید و یکم تاز خود را بکهندو رساند در اول مقابله که جمعی از کفار بدار البوار پیوستند کهندو موافق داب دکهنیان رد بفرار آورده فوج امیر الامرا را بدمود چهار صد پانصد

سوار خوش اسب اطراف خود کشیده لشکر باره را پراکنده ساخته باز یکبارگی بهیئت مجموعی بر ذوالفقار بیگ هجوم آورده راه کومک سواران متفرقه بسته چنان عرصه تردد و کارزار بر لشکراسلام تنگ آورد که ذوالفقار بیگ با جمعی از همراهان جانباز بدرجه شهادت رسید و باقی فوج هرکه بزنهار آمده از اسب غرور پیاده شده سپر انداخت زنده متعین گردید و دیگران با جان و مال بعرصه تلف آمده علف تیغ بیدریغ گشتند و آنچه بزیانها مشهور است کار و شتر و اسب احدی از سوار و پیاده آن فوج ازان بلیه محفوظ نماند - بعد رسیدن خبر بامیر الامرا راجه محکم سنگه دیوان مستقل خود را با فوج شایسته برای تنبیه او رخصت نمود و حیف الدین علی خان صوبه دار برهانپور را که برادر حسین علی خان می شد برای نسق از برهانپور طرف سلطان پور و نذر بار برآمده بود بجهت تادیب کهندو باتفاق محکم سنگه امر فرمود و هر دو سردار نامدار چند آنکه بقصد گوشمال آن کفار تبه کار تعاقب نمودند و خواستند که تلاقی بظهور آید یا تهاذهای او را بردارند که باز اذیت او بدرگذاشت و رعایای صوبه خاندیش نرسد فائده نداد اگرچه کهندو دنع الوقت نموده خود را نزد راجه ساهو که در قلعه و مکانهای قلب می بود رساند اما تهاذهای او جابجا که بودند قائم ماندند هرگاه فوج تعین کرد امیر الامرا میرفت فرار نموده همین که فوج رو میکرد مردم کهندو آمده قائم می شدند! هر چند که با فوجهای دیگر مرهغه که اطراف احمد نگر بتاخت و تاراج آمده بودند محکم سنگه را مقابله و مقاتله اتفاق افتاد و غنیم

را هزیمت داده تا پای قلعه ستاره رساند اما تلافی کشته شدن
ذو الفقار بیگ و تاراج رفتن فوج او با کهند و دیواریه بعمل نیامد - و
بسبب انتشار خبرنا صوابقت پادشاه با سادات که بقول «شهرور ورامین
و احکام خفیه بنام راجه ساهو و دیوانیان و زمینداران عمده طرف
کرناتک در باب عدم رجوع و استیصال امیر الامرا رفته بود و
آنها سرتابی می نمودند بندوبست واقعی در صوبه بیجا پور و
حیدر آباد نشد اگرچه مبارز خان صوبه دار حیدر باد که از مبارز
پیشگان باشان و وقار گفته می شد بخجسته بنیاد آمده بامیر الامرا
ملاقات نموده باز بتعاقب خود مرخص گردید اما صوبه دار و حکام
و زمینداران بیجا پور و کرناتک هر در صوبه چنانچه بایست رجوع
نیارودند - و صوبه دار و دیوانیان و دیگر اهل خدمات که از حضور
مامور شده میرسیدند اثر دخل نمی یافتند - و قلعه منهیر مرکز
بکلان که از قلعه های سرحد با نام و نشان صوبه خالدیس است و مدت
سی و چهار سال قلعه داری آن قلعه بسه واسطه بخاندان نجابت
خان که از سلسله میرزا شاهرخ بنی اعمام تیموریه گفته می شد
ارثی مقرر بود از تغدر فتح باب خان پسر نجابت خان بآمد علی
خان عالی مردان حانی مقرر نمودند و فتح باب خان - د علی
خان را دخل نداد و گفتگو بطول انجامید و از آنکه نجابت خان
که در ایام روانه شدن امیر الامرا از حضور صوبه داری برهانپور
داشت سند نیابت صوبه داری خجسته بنیاد نیز بنام او بمهر
امیر الامرا رسیده بود و بعد رسیدن امیر الامرا نجابت خان را بپای
حساب آورده مبلغی بر ذمه او بر آورده نظر بند داشتند بکمان

آنکه فتح یاب خان با اشاره پدر دخل نمیدهد نجات بخان را زیاده از اول پای اعتراض آورده معاتب ساخت و این معنای که به مرض محمد فیرخ پادشاه رسید علاوه کدورتها مزید غم خاطر گوید و مکرر از حضور قلعه داری ملهیر بنام دیگری مقرر نموده خاست رخصت عذانت نمودند و قلعه دار از شنیدن اخبار دخل ندان امیر الامرا و نزاع میدان نجات خان و منصوب کردن صاحب اختیار دکن جرأت روانه شدن برخدست مامور و نه سوخت و بعد قتل و قات بسیار و کالت خان نام را قلعه داری قلعه مذکور از روی سبب امیر الامرا مقرر شد و فتح یاب خان ناگزیر قلعه را باز سپرده از قلعه برآمد.

ذکر سوانح سال هشتم از جلوس محمد فیرخ پیر شهید

دیگر از سوانح قابل تحریر که قرنهای پیر منتهی ایل و زهار یادگار خواهد ماند مقدمه صلح غنیم دکن است که در صوبه داری امیر الامرا مقرر گشته فقره چند ازان به عرض بیان می آرد در ایامی که خلد مکان برای تسخیر قلعهجات مشهوران دکن کمر عزیمت بسته مدتها صرف اوقات و خزانها نموده قلعه ستاره و پرناله و راج گنده و غیره قریب سی و چهل قلعه با نام و نشان را بتصرف در آورده مرهته راجی خان و مان ساخت سرداران آن گروه شقاوت پزیر ملک قدیم پادشاهی را خالی و پادشاه را دور دانسته عذمت بسالهای دیگر زیاده شوخی نموده با فوجهای مدکین اطراف مویشات دکن و احمد آباد و مالوا بقصد تحصیل نمودن چوتپه تاخت و تاراج پراکنده شده هرجا که میر رسیدند اگر شهر یا قصبه کلان می بود هر کاره و خط نزد حاکم و زمیندار آنجا فرستاده پیغام طلب چوتپه می نمودند یا

خود مقدم و زمیندار دیهات و قصبات باستقبال فوج مرهه شتافته باظهار قبول چوتنه قول امان خواسته هرکاره و سوار برای محافظت دبه و زراعت گرفته بجای جمع هزار دو هزار چهار صد پانصد ظاهر ساخته هرچه پیش میرفت چهارم حصه آن مقرر نموده و بعد وصول بگذاشتن بر غمال که بزبان هند ایل می نامند به بیان آورده دنع نرغ تاخت و تاراج آنها می نمودند - و در صورت آنکه فوجداران و زمینداران آنجا اطاعت ادای چوتنه نمی نمودند یا رجوع نمی آوردند چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکن و خلد منزل باحاطه تحریر در آمده در صورت غالب آمدن آن محال را تاخته خراب مطلق می ساختند و الا بعد محاصره چند روز مایوس شده آواره دشت ادبار می گشتند چنانچه قصبه نذر بار و سلطان پور و جامود و قصبات مشهور بسیار صوبه برهانپور و برار و دیگر صوبجات دکن را بیست و هشت هزار سوار دو هفته سه هفته محاصره می نمودند و تا کام بر می خواستند و با قافلها نیز همان سلوک بعمل می آمد و بیشتر قافلها بتاخت و تاراج میرفت اما سردار ها تا مقدور در تشخیص چوتنه کوشیده بتاحت و تاراج راضی نمی شدند برخلاف لشکر آن مردودان تا می توانستند در برهم زدن چوتنه و تاراج نمودن می کوشیدند چراکه در صورت رجوع و عدم تاراج چوتنه وجه مقرری بسرداران عائد میگرددند و لشکر مذمتع نمی گردیدند و در تاخت هرچه بدست هرکه می افتاد مال او بود بسردار فوج چندان نفع نبود و در اواخر عهد خلد مکن هر چند وکلای تارابائی را نی که زن رام راجه باشد

و بعد فوت شوهر تازه دوازده سال دم مخالفت ناپادشاه میزد
 التماس مصالحه بشرط عطا نمودن سردیسمگهی شش صوبه دکن
 بدستور سرحد فخریه رجوع آورده بود پادشاه مغفور از غیبت اسلام
 و بهمان آوردن بعضی سبب که در ذکر سلطنت خلد مکن بزبان
 قلم داده قبول نمود و در عهد خلد منزل اشرافه وکلای راجه ساهو
 و رانی رجوع آورده فرمان سردیسمگهی بسطو چند که در ذکر فرمان
 روانی خلد منزل بزبان قلم داده حاصل نمودند اما بسبب نزاع
 مابین رانی و راجه ساهو بند و بستی که مرکوز خاطر بهادر شاه بود
 بعمل نیامد و دستور سردیسمگی نیز جاری نگردید و در صوبه داری
 داود خان که نیابت ذوالفقارخان داشت و میان او و غنیم عهد و
 قرار اخوت و موافقت بود بشرط آنکه در جاگیر پادشاه زاده‌ها و داود
 خان مزاحمت نرسانند از باقی محاللات امرای عظیم الشان
 هیرامن نام نائب داود خان ناستصواب خود چوتهم مبدع‌هایند و
 به افلاها آزار نرسانند باهم چون شیر و شکر جوشیده بکچدار و
 سریز بعمل می آمد و در صوبه داری نظام الملک بهادر چنانچه
 بگزارش آمده در ابتدا بصلح و در آخر بغوج کشی که همه یکسان
 و پنج ماه نکشید بدار و مدار گذشت و آخر بغنیم تنبیه واقعی
 رسید بعده که دو سه سال از صوبه داری امیر الامرا در فساد و عذاب
 با پادشاه گذشت با وجود نگاه داشتن فوج زیاده ترددی که بایست
 بعمل آوردن بند و بست واقعی که مرکوز خاطر امیر الامرا و موافق
 رحم سادات باره بود صورت نگرفت لهذا نظر بر قابوی وقت
 و رفع فساد در سنه هزار صد و سی هجری بصلاح انور خان که از

شیخ زادهای متوطن برهانپور و پایش آورد، های سادات بون و دیگر امرای ۵۰۰ راز با اتفاق مانکرا جی نام برهمن که سابق متوسل و از نوکران عمده سیوا و سنبها بود و از زمان تسخیر قلعه چنچی در جرگه نوکران پادشاهی درآمد و کالت خیرخواهی سرداران مطیع و غیر مطیع مرسته می نمود و خالی از جرهر رشادت که مدن طالع ضمیمه آن گشته بود نبود و وساطت بالاجی بشوناته و جهناجی که از برهمنان و سرفوجان عمده فهمیده کار راجه ساهو بودند قرار صاحب داین شرط بمیان آوردند که از جمله محصول مال و سائر محال خالصه پادشاهی و جاگیر داران هرچه امبزان و کروریان و شققداران بوصول در آردن چهارم حصه آن بمنصودان راجه واصل سازند و نیز مقرر شد که سوای چهارم حصه که شریک محصول جاگیر داران نمودند فی صد ده یوبده دستور سردیسمکھی از نزد رعایا بگیرند که فی صدی و پنج بر تحصیل وصول کل ابواب فوجداری و شققداری و ضیافت و اخراجات دیگر از روی کاغذ خام وصول نمایند بدین حساب قریب بنصف جمعبندی از روی طومار در باری میکشد مقرر گردید و شریک غالب عمال راجه ساهو شدند و اینکه از روی سر رشته وصول کل حبوبات بگیرند بر رعایا و حکام پادشاهی و جاگیر داران نهایت سخت و دشوار گردید و در هر محال در تحصیل دار که یکی خود را کمایش دار و دویم گماشته سردیسمکھی میگویند و بر طومار واصلات اول دستخط سر رشته دار سردیسمکھی شود و لوازم رسمیات آن جدا بگیرد و بال جان عمال پادشاهی و جاگیر داران گشتند و

سواى آن هر دو شریک راهدار علیحده در هر محال که از سابق
 بسبب سستی فوجداران و غلبه غنیمت جا بجا نشسته سر کار و ارايه
 نیم رویده و یک رویده از بیویاریان و هر چه خواهند از مردم دیگر
 دو چند و سه چند از فوجداران ظالم پیشه میگرفتند الحال نیز بدستور
 قبل از ایام صلح آن تعدی علاوه دیگر شرکت سازد درینصورت در
 هر برگنه سه عامل مستقل راجه ساهو یا جمعیت سوار و پیاده در
 کچهری و چپوتره مال و سائر و سر راهها بدست فوجدانات قرار یافت
 و سواى آن هر جا که دیهات ویران را مرهنة قول داده آزاد نموده بود
 مثل دیهات برگنه ندر بار و غیره صوبه خاندیس و دیگر برگذات صوبه برار
 و غیره که از اصل خراب و ویران کرده مرهنة بود قرار داد امیر الامرا
 منظور نداشته قول سوم حصه بتائی که بجایگیم دار سازد گردد داده
 مقرر کردند منجمه سه حصه یک حصه بجایگیر دار و یک حصه سائیم
 مرهنة متصرف شود و یک حصه بر عایا و گذارند و در مقدمات ملکی
 و مالی حکم و عمل غنیمت زیاده بر اختیار فوجدار و جاگیرداران جاری
 گردید - هر چند امیر الامرا وقت مصالحه مقرر نموده بود و تاکید
 می نمود که راهداری که بظلم فی ارايه و گاو سه برابر و چهار برابر
 نسبت بفوجداران و حکام ظالم چنانچه بگزارش آمده از بیویاریان
 و مسافران در ایام قبل از قرار صلح می گرفتند نگیرند اما پیش
 نرفت آری در اکثر برگذات تاخت و تاراج دیهات و فائده
 از میان برخاست و نسبت بایام سابق مسافری و متروکین
 بعد ادای راهداری بآرام تردد می نمودند و بعضی دیهات که از
 تاخت مقهوران و تعدی حکام بد انجام ویران مطابق شده بودند

رو دآبادی گذاشت - بعده که امیر الامرا سند قرار مامع بشرطهای
 مذکور بمهر خود بوکالی راجه ساهو نوشته داده برای طالب فرمان
 پادشاه مطابق سند خود موقوف نداشته جایجا گماشتهای مستقل
 راجه ساهو را دخیل ساخته مقرر نمود که بالاجی بشوناته و
 جمناجی دو نوکر داده راجه ساهو با جمعیت شایسته بطریق
 نیابت و کالت راجه ساهو در خجسته بنیاد باشان و کارهای
 ملکی و مالی بوساطت آنها صورت گیرد بعده که مرضه داشت
 حسن علی خان مشتمل بر حقیقت مصالحه با مرهته و طلب
 فرمان بعضی پادشاه رسید چون بعضی خواهران دولت
 خاطر نشان نمودند که در محصل و حکم رایی غنیمت لایم را بهیم و
 شریک غالب نمودن مصلحت نبود لهذا خلاف مرضی محمد
 فرخ سیر بظهور آمد و در همان ایام جان نثار جان که از امرای
 مزاج گرفته قدیم و تربیت کرده خلک مکن و قدیم الخدمت خلک
 منزل و جهان دیده پخته کار با عبد الله خان مرحوم برادر خوانده
 بود و هر دو برادر صاحب مدار در بغل و کنار او کلا شده بودند
 پادشاه بامبد آکه امیر الامرا با او سلوک نکار خواهد نمود و جان نثار
 خان هرچه باو از راه خیرخواهی طرفین بفهماند و معقول نماید
 بسمع رضا خواهد شنید نیابت صوبه داری برهاتپور از طرف
 امیر الامرا بنام او مقرر کرده در باب پند و نصائح بحسین علی
 خان در خلوت ارشاد نموده بعطای خلعت و دو فیل نر و ماده
 و سرپایه مرصع مفتخر ساخته موصف نمود - و در همان آران که ماه
 ذی قعدة سده شش جلوس مطابق سال هزار و صد و سی هجری

باشد اعتماد الدوله را برای بندوبست صوبه مالوا مرخص فرمودند و مقرر شد که بعد رسیدن سرحد مالوا فرمان صوبه داری از تغییر راجه جیسنگه سوانی نیز عطا خواهد شد و بقول مشهور همان روز خفیه فرمان صوبه داری نیز با عذایات دیگر مرحمت نمودند بعد ازان که جان نثار خان نزادیلک آب نربدا رسید باوجودی که از راه بخته کاری خود را معلم ثالث روزگار میگرفت و عسرت و پریشانی حال عاتق آن داشت و از طرف داخل یافتن در تعلقه منموړه خود نیز مذبذب خاطر بود اصلا جمعیت سوار و پداده نگاه نداشته طی مسافت می نمود چون خبر رسیدن محمد امین خان بسرونیج تعلقه مالوا و رسیدن جان نثار خان نزدیک گذر اکبر پور معا در خجسته بنیاد انتشار یافت بر زبان هرزه گویند هکامه طلب خدر رسیدن اعتماد الدوله با شصت هزار سوار مع امرای کارزار دیده بسرونیج بقصد پیکار امیر الاسرا و مقرر شدن جان نثار خان هراول باهفت هشت هزار سوار شهرت بمرتبه گرفت که حسن های خان نیز متروک خاطر گردید مع هذا نوشتجات جان نثار خان متضمن بر اظهار پریشانی و عسرت حال خود و اصلا همراه نداختن جمعیت و طلبیدن فوج بطریق بدرقه بسبب انتشار سلطانام غلام که غیر از منصوبان راجه ساهو طرف هافدیه علم سرکشی و فساد عظیم برداشته سر راه جان نثار خان گرفته بود پیهم بحسین علی خان رسید بر نوشتجات او اعتماد نمود و هر کارهایی معتمد برای تحقیق جمعیت اعتماد الدوله و وضع آمدن جان نثار خان تعیین نمود بعد رسیدن خبر که با مضمون نوشتجات خان مذکور موافق آمد جمعیت

برای آوردن جان نثار خان روانه ساخت بعده که جان نثار خان
 ببرهان پور رسید شنید که امیرالامرا باسد الله خان مشهور بنواب
 اولیا که پسر عمه هردو برادر می شد و نیابت صوبه داری برهانپور
 داشت باوجودیکه مردم برهانپور از ظام او بجان رسیده بخجسته
 بنیاد باستغاثه رفته بودند نوشته که از آمدن جان نثار خان
 وسواس بخاطر راه نداده در تعلقه خود مستقل باشد و جان نثار
 خان را نزد خود طایب نمود خان مذکور مجبور گردیده خود را
 نزد امیرالامرا رساند و بعد رسیدن او بخجسته بنیاد حسین
 علی خان در احترام و تعظیم و فرستادن طعام هر روز و مدارات
 دیگر می گوشتد و مخاطب بعمو صاحب می نمود اما از آنکه
 برهانپور صوبه سرحدی بود و با فرستادن های حضور در دخیل
 ساختن بخدمات ماموره قصور واقع می شد و جان نثار خان
 را از جمله مصنونه بازار روزگار و شجاعان آزموده کار می دانست
 تا سه ماه که وصل خریف و ربیع بالتمام معزول برداشت
 خان مذکور را بحرف و سوت نگاه داشته بدار و مدار و مهربانیهای
 زبانی و فرستادن طعام هر روز و دیگر توجهات دفع الوقت نموده
 گاه تکلیف فرستادن نادیر و صوبه بیدر بمیان می آورد و گاه
 در قبول صوبه حیدر آباد و بلجپور که دران هردو صوبه دخل
 یافتن او متعذر بود مختار می ساخت و گاه می گفت که چون
 بر عقل و دانائی و تجربه کاری و دوستی شما اعتماد کلی دارم
 می خواهم که برای مشورت امور ملکی از خود جدا نهموده پرداخت
 حال عمو صاحب نمایم - هم درین اوان بر امین خان برادر خان عالم

که نیابت صوبه محمدآباد عرف بیدرو نادبر داشت حادثه غریب
 رو داد مجمل از تفصیل آن می نگارد که چون از بعضی تصبیحات
 و دیهات صوبجات دکن که مقدمان و زمینداران فوج و گزهی قائم
 داشتند مخدوم درین مدت باوجود محاصره بدست روز و یک ماه
 ازان محال چوتنه بوصول نرسانده بود و وقت قرار صلح با وکلای
 راجه ساهو چنان مقرر شد که در محال که از سرکشی و زور طایبی
 زمینداران و مقدسان و حکام گماشتهای راجه ساهو چوتنه بوصول
 نتوانند رساند امیر الامرا معاونت نموده بوصول رساند و در صوبه
 تعلقه امین خان از بعضی محال نرمل و غیره درین مدت یکدام
 چوتنه نداده بودند فتح - آنکه پسر خوانده راجه ساهو که ضلعدار و
 تحصیل دار چوتنه آن ضلع بود شکوه سرکشی زمینداران آن بواح
 بامداد امین خان بامیر الامرا نوشت حسین علی خان درین ماده
 بامین خان نوشتجات فرستاد امین خان باظهار آنکه هرگاه درین
 مدت چوتنه ازین دیهات نگرفته باشند من چگونه زن باین ننگ و
 عار ادای چوتنه دهم التماس استعفا درمیدان آورد میرزا علی نام
 که از شجاعان مشهور آن ضلع گفته می شد بدان خدمت مامور گردید -
 و از شهرت این خبر که در استقلال امین خان خلل راه یافته روزی در همان
 اختلال ایام امین خان با جمعیت معبود که بیشتر از همراهان معتمد او
 در سرانجام شادی کدخدائی دختر او در خانه مانده بودند بشکار
 دور دست دربالگنده صوبه نادیر رفته بود و فوج نزد او جمع نبود فتح سنگه
 پسر خوانده راجه ساهو خبر یافته بانفاق زمیندارانی که با امین خان
 عداوت داشت باسزده چهارده هزار سوار بمحیت جگبنت راد

زمینداران را مل که او هم سه چهار هزار - هزار برقنداز حکم اذن داشت
 شده اند ناگهان خود را رساند و امین خان که خاندان آنها در شجاعت
 و تهوری از مشهوران دکن گفته می شد از بسیاری کفار نیندیشیده
 بقصد مقابله با خصم پرداخته داد دلوری و مردمی داده زخمهای
 نمایان برداشته بخود گشته انداده دستگیر گردید و از سرداران و رفقا
 در - نفر نامی با جمعی دیگر بدرجه شهادت رسیدند و بجان و امپان
 و آنچه همراه داشت بتاراج و غارت بردند - بعد که حقیقت دخیل
 نساختن جان نثار خان در صوبه داری برهانپور و حادثه امین خان
 بمعرض پادشاه رسید باعث مزید ماده مال خاطر گردید و آخر سال
 که فصل ربیع باختر رسید جان نثار خان را بدین شرط بخدمت
 صوبه برهانپور مامور نمود که داراب خان نام پسر دلال خود را
 بطریق ذیبات برهانپور بفرستد و خود در خجسته بنیاد نزد
 امیر الامرا باشد *

و در همین آوان ضیاء الدین خان نام را که دیوان دکن از تغییر
 دیانت خان نبردگ امانت خان مقرر نموده بودند با جلال الدین
 خان که بدیوانی برهانپور مامور گردیده بود و فضل الله خان را که
 بمعلقه بخش دگری دکن منصوب ساخته بودند بخجسته بنیاد رساندند
 ضیاء الدین خان را بسبب - فارش که قطب الملک مکرر ببرادر خود
 نوشته بود دخیل کار و بار دیوانی ساخت اما حوای آنکه بر اسناد
 و پروانجات تنخواه مهر او شود اصلا در مقدمات دیوانی استعجال
 و اختیار نداشت و فضل الله خان بحشی جواب صاف یافته بار - لام
 هم ذیبات و جلال الدین خان را عوض دیوانی برهانپور دیوانی

برابر فرمود این همه اخبار باعث مزید حال خاطر پادشاه میگردید -
و در همان ایام بد ورجام محمد سید نام کشمیری اصل بدنام که
در هرزه گوئی و مفات مذمومه دیگر زبان زد خاص و عام بود و
در عهد خلعت منزل چون جهان دار شاه متوجه حال او گردید
بمنصب هزاری و خطاب وکالت خان سرفرازی یافته میان همقومان
امدنیاز بهم رسانده سرمایه افتخار خود میدانست درین آوان
بوسبیل هموطنی با احبب نسوان واندک پادشاه قرب هملاسی در
خلوت پادشاه مرحوم محمد فرخ سدر بهمرازی قانوی وقت یافته
بنیرنگی انسانی و افسون آنکه در اندک فرصت تدبیر و اندیشه
صائب بی آنکه کار بمصائب با اهل خلاف افتد و شمشیر از غلاف
برآید قلع ریشه خود و بزرگ باره می توانم نمود چندان باغ
سدر در نظر پادشاه جلوه داد که در فرصت کم چنان در دل و رگ
و ریشه شاه شهید مرحوم جاگرفت که در کمتر ایام از عطای او انهای
نمایان و خطاب رکن الدوله اعتقاد خان فرخ شاهی از پایتخت هزاری
بمراتب هفت هزاری ده هزار سوار برآوردی رسید و در خلاصه ملا
همدم و دمساز و محرم همراز گشته شریک مصلحت بر انداختن
دوات باره گردید و هیچ روزی نبود که از جواهر گران بها و مرصع
آلات و پوشاک خاص بار انعام نفرمایند و بمعنایات دیگر زیاده از
حوصله او کمیداد نسازند و قرار بران یافت که سر بلند خان را از پخته
و نظام الملک بهادر فتح جنگ را که در مراد آباد بندوبست واقعی
نموده در تنبیه و گوشمال مفسدان و سرکشان کوشیده باعث آبادی
و امان آن ضلع گردیده بود از مراد آباد و راجه اجیت - که را از

احمد آباد طلبیده هر یکی را امیدوار خدمات عمده حضور و عنايات ديگر نموده شريك سعي بر انداختن دولت بارهه نمايند و غرائب درين بود كه بعد رسيدن نظام الملك بحضور بخدمت ديگر مامور نفرموده فوجداري سرکار مراد آباد و محال جاگير كه دران سرکار داشت ازو تغير نموده مراد آباد را محمی برکن آباد ساخته صوبه علحده قرار داده در صوبه داري و جاگير رکن الدوله اعتقاد خاں بطريق آل تمغا عنایت نمودند - و بعد فراهم آمدن امرا راجه اجیت سنگه كه بخطاب مهاراجه و عنايات ديگر سرمرازی یافت ! سيد عبد الله خان ممد و همداستان گرديد و نظام الملك بهاد فتح جنگ و سر بلند خان كه هريکی را در ابتدا اميدوار وزارت و ميربخشی ساخته بودند تکليف قلع ريشه نساك ميد عبد الله خاں با هريك بميان می آوردند آنها التماس می نمودند كه قلمدار وزارت بهريکی از بند ها كه قابل اين کار دانند مرحمت فرمايد بعده كه در استقلال سيد عبد الله خان خلل پذيرفت اگر ادعای زافرماني نمايد بسزا خواهد رسيد در جواب ميفرمودند كه براي وزارت بهتر از اعتقاد خاں ديگری را نمی دانم و از هريك از اميران عمده ايران و توران كه مشورت برای چنان امر خطير وزارت بفا چندن هرزه گوئی کم اصل بدنام باظهار رغبت تمام بميان آورد استمزاج حاصل می نمودند دل شکسته گشته تن برضای مطيع و منقاد گشتن اعتقاد خاں نمیدادند درين گرمي هنگام عيد نظم اتفاق افتاد و قريب هفتاد هزار سوار و پیاده روز حواري تشریف بردن عيدگاه در رکاب حاضر بودند و تزلزل تمام در مردم خاص و عا

از طرف دستگیر ساختن - بد عبد الله خان رو داد معینا که آنروز
زیاده از چهار پنج هزار سوار همراه سید عبد الله خان نبود از هیچ
طرف مدائی بلند نگردید و شهرت بدنامی لاحاصل زبان زد خلافت
گردید - و از انتشار این خبر سید عبد الله خان شروع نگاهداشت
- بیا نمود چون سابق سوای مردم باره که بر شجاع و تهوری
و جانفشانی آنها اعتماد کلی بود قوم دیگر را کم نگویم می نمود
درین گرمی هنگامه فرمود تا بیست هزار سوار از همه قوم
نگاهداشت نمایند . بعد رسیدن اخبار سرور در حضور بدکن امیرالامرا
متوهم گشته اراده حضور را پیش نهاد هت نمود و قتل ازان
تمهید منصوبه تازه نموده معین الدین نام مجهول النسب کم نام را
که نزد راجه - ماهو دستگیر بود پسر اکبر شهرت داده جمعیت
فرستاده بشان و بدبند تمام که بهیچکس صورت او را نمی نمود نزد
خود طلبیده بحضور نوشته جواب طلب نموده بود درین ضمن خبر
رسید که میان پادشاه و سید عبد الله خان صلح بمیان آمد و راجه
اجیت سنگه که بموجب طلب بحضور رسیده بخطاب موروثی
مها راجه و دیگر عنایات پادشاهی بامداد و اعانت سید عبد الله
خان مرغرازی یافته بود باوجود منسوب بودن صبیغه او پادشاه
بسید عبد الله خان همدم محرم و همراه گشته قرار و نای عهد
رفاقت تا دم واپسین بمیان آورده واسطه صلح گشته *

اواخر ماه شوال این سال - را با نکال محمد فرخ سید پادشاه
باتفاق اعتقاد خاں و خان دوران و بعضی دیگر امرای خیر اندیش
بخانه قطب المملک تشریف آورده باهم عهد موافقت با قسم عدم

مخالفت بسته از طرفین عذر ملوک و فکریهای فاسد ایام گذشته خواسته بدولت خانۀ قلعه مراجعت نمودند و اخلاص خان را که از قدیم منجمله اخلاص کیشان هر دو برادر گفته می شد برای مطمئن خاطر ساختن امیر الامرا و باز آوردن از فکر و اردۀ فاسد حرکت از دکن بتاکید اکید زود رسیدن مرخص و روانه ساختند - بعد رسیدن خبر صالح حضور بدکن حسین عالی خان تا رسیدن خبر تحقیق ثانی تهیه روزه شدن حضور چند روز بتعمیق انداخت درین ضمن بلا فاصله از رسیدن خبر صالح باز اخبار بحال نمادن آشنای مدان میر و وزیر انتشار یافت و نوشته قطب الملک مشتمل بر اشاره طلب برادر بتاکید رسید و شهرت تنگ گردیدن عرصه برید عبد الله خان نقل و نقل هر خانه و بنم صغیر و کبیر خجسته بیداد با اخبار موحشه دیگر گردید *

ذکر - وانیح - حال نهم از جلوس محمد فرخ سیر شهید چون هنگامه فساد و عناد پادشاه محمد فرخ سیر و قطب الملک چنانچه باحاطۀ بیان در آمده بامتداد کشید و هر تدبیر و مصلحت که می اندیشید بحکم بضحک التقدیر علی التدبیر بجائی نمی رسید و از آنکه عزم و رای پادشاه بر یک حال قرار نمی گرفت گاه بصلح و مدارات پیش می آمد و گاه بقصد قلع ریشه بداندیشان دولت کمر می بست و از مصلحت بعضی امرای مذاق که باحید عبد الله خان همداستان بودند مقدمه یکسو نمیکردید و اگر چه می از مقرران خیر اندیش مثل نظام الملک بهادر فتح جنک و راجه دهیراج جیهنگه سوانی بتقاضای وقت

مشورت برداشتند، برده نفاق از میان و یکسو نمودن گفتگو با صلح
 صلاح کل نظر برداریافت استمزاج بمیان می آوردند از راه
 بعضی وسوس که بتوضیح آن نپرداختن اوای شذیده ناشدیده
 می انگاشتند - اگرچه نفع جنگ و حملدن خان و دیگر نوکران عمده
 وفاکیش بودند که مهم دفع این فساد بعهده خود بگیرند اما ازآنکه
 مامور بفره مزین آشکارا نمیدانیدند و از بسکه در اکثر امور بحسب
 تقدیر و سر نوشت روز ازل که بایست آن پادشاه شهید گشته و ناکام
 از جهان رود خلاف تقاضای وقت و رای صائب نظهور می آمد
 خصوص از تجویر وزارت و دیگر رعایت و عنایات بجای چنانچه بگزارش
 درآمده در داره رکن الدوله اعتقاد خان مبدول میگردد - از آنکه در
 حصب و نصیب و استعداد ظاهری و باطنی امیران ایران و توران
 عار تبعیت او بر خود هموار نمیتوانستند نمود و فوج والا شاهي و
 مردم توپخانه که هشت نه ماهه نقدی طلب داشتند از اغماض سید
 عبد الله خان دامی و درمی نمی یافتند و سردار کار فرمانمیداشتند
 و نگاهداشت مید عبد الله خان فریب به بیست هزار سوار رسیده
 بود روز بروز ماده مزید فتنه و باعث خلل نسق پادشاه میگردد -
 درین ضمن در یکی از فرامین در جواب عرض داشت نفاق آمیز
 امیر الامرا که مشتمل بر ارادت قدمبوس معروض داشته بود و از
 تا موافقت آب و هوای دکن نیز شکوه درج نموده بود حکم
 فرمودند که اگر خواهد باحمد آباد رفته تا بحال آمدن مزاج
 بگذراند والا ما را هم مشتاق دانسته خود را بحضور برساند و دریاب
 معین الدین پسر جمعی اکبر چنانچه بذکر درآمده نیز معروض داشته

بود که میخواست خلل در ملک اندازد نوکران راجه ساهو اوزا
 مقید ساخته بموجب نوشته این جانب بخجسته بنیاد فرستاده
 اند حکم برای طلب او نیز صادر گردید - و نوشتجات برادر نیز
 مشتمل بر زود رسیدن خود حسین علیخان میرمید کهذا پانزدهم
 ماه شوال سنه هفت جلوس سیف الدین علیخان برادر خرد
 خود را با چهار پنجهزار سوار بطریق هراول و فراهم آوردن سرانجام
 توپخانه مرخص ساخته روانه برهانپور نمود - چون برای بندوبست
 صوبه خاندیس از طرف جان نثار خان خاطر جمعی حاصل
 نبود و رعایای برهانپور از تعدی دایر خان پسر و نائب
 جان نثار خان نزد حسین عای خان باستغاثه آمده بودند بدین
 بهانه هم صوبه داری خاندیس از تغیر جان نثار خان بنام سیف
 الدین علیخان مقرر کرده انتظارخبر نانی میکشید - بعد رسیدن
 نوشتجات متواتر سید عبد الله خان اواخر ذی الحجه سنه مذکور
 از خجسته بنیاد بر آمده یک هفته توقف برای امر ضروری نموده
 اوائل محرم الحرام سنه هزار و صد و سی و یک مطابق اوائل آذرماه
 الهی موافق سال هفت جلوس بنهید و سرانجام توپخانه و دیگر
 ما محتاج سفر و جذب قلوب امرا و مرهقه پرداخته باتفاق احد الله
 خان عرف نواب اولبا مع پسران جان نثار خان و عوض خان نائب
 صوبه بوار و احد علی خان عای مردان خانی و دایر خان برادر
 لطف الله خان صادق و اختصاص خان ندیره خان زمان و حاجی
 سیف الله خان و ضابط الدین خان دیوان دکن و فیروز علی خان
 بخشی که از سادات نامی باره می شد و دیانت خان ندیره

امانت خان خوانی و راجه حبیب‌نگه بندگان و راجه محکم حنگه که نوکر عمده امیر الامرا بود و غیره بیست و دو نفر نوکر پادشاهی که اکثر در رفاقت مجبور و بی اختیار بودند و قریب هشت نفر از حواری خانگی و یازده دوازده هزار سوار مرده و دیگر اهل خدمات و متعین خجسته بنیان و برهانپور و برار که هرگز عبور از آبار آب نریندا همراه هیچ امیر و شاه زاده نداشتند بودند و تمام عمله و قلعه کچهری دیوانی و بیوتات و بخشی که جمله قریب بیست و پنج هزار سوار فراهم آورده بود و توپخانه و ده یازده هزار پیکان برقنداز روانه دارالخلافه شاه جهان آباد گردید و مملکت خان را که از هر دو چشم معذور و از امرای قدیم با نام و نشان بوده قلعه دار احمد نگر ساخته هزارهای احشام از قدیمان خود همراه داده روانه ساخت و قلعه ملهیر که از مدت چهل سال در تصرف خاندان نجابت خان بود برای تصرف آوردن آن چنانچه بذکر در آمده سعی تمام می نمود و کالت خان نام را قلعه دار نموده بران قلعه فرستاده بتصرف خود در آورده بود و همچنان قلعه ملهیر و دو سه قلعه دیگر به همراهان خود مقور نمود و برای فرستادن بعضی از وابستهها و اشیای کار آمدنی بقلعه دولت آباد و قلعه دار پیغام نمود چون از قبول انکار جاگدر او خبر نموده بکمی منصب نیز منصوب ساخت همچنان قلعه دار آسیر نزدیک برهانپور نیز پای اعتراض آمد و جمعی از اهل خدمت پادشاهی و منصوبان حضور که سابق برتعلتهای مأمور آنها مرخص ساخته بود و بعضی از آنها زیر بار خرچ سه بندی آمده هنوز حاضر نشده

بودند هر يكی را باظهار مدعایان صاحب غرض متهم ساخته معزول
نموده دیگران را بدان خدمات منصوب ساخت و معزولان را مغضوب
نموده محتاج زمان شب گردانده با خود گرفت - از انجمله مکرر
سوانح که بعد کسالت و تصدیع سه سال که از دکن بحضور رفته در
کتاب بوده بخدشت اسانت و نوجداری محال مصطفی آباد نه
بخالصه پادشاهی تعلق داشت مامور گردیده بخدشت آن صاحب مدار
دکن رسیده سند مطابق با هزاران مذمت احسان حاصل کرده بر سر
تعاقب خود کمال و توان و خراب کرده بر سر عمل میفراموشیده دار
نروان پور بود رفته مدافع خطیر بخروج سه بندی و غنچه آمده
همانکه مساعی جمیله در آبادی برگشته و گردآوری رعایا نموده مشغول
کشت و کار ساخت هنوز فصل درو خریدف نریده بود که تنخواه
یستم هزار روییه برای سر انجام توپخانه بقصد محاربه پادشاه
شاه محمد فرخ شیر مذکور نموده از آنکه از فرستادن فصل در
سر انجام زر تاخیر شد مبلغ از دیگری گرفته معزول نمود بعد عزل
آنچه از تقاضای سوار و پیاده و دعوی حساب و بلک حساب مرهده
که شریک غالب همه حکام و عیال گردیده بودند خرابی و کسالت که
کشیده باحاطه تحریر نمی آرد - و قریب سیزده هزار سوار مرهده
سوارایی کهندو دهبازده که از سر نوجان مشهور و صوبه دار
خالدیه از طرف راجه ساهو گفته می شد و سننا و چندی
دیگر از سرداران گم نام همکاب خود ساخت و هر کدام از سرداران
نامی و حمایه داران عمده را برعایت اسپ و نیل و خلعت
و مبلغ مدد خرج مرهون احسان نموده برای آینده امیدوارها داد

و برای سپاه مرهته ایم روپیّه سراسری سر نفر خرج از سرکار مقوم کرده و جمعی از زمینداران را با خویش رام ساخته همراه گرفتند. القصه بعد رسیدن برهانهپور که برای امور ضروری به چهارمقام واقع شد و نمیانفال کر نام مرهته که نوکر پادشاهی گفتمی شد و منجمانه کوچ کوهکی نزد امیرالامرا رسید بهیچ و سنکراجی ماهار و دشوناته صاحب مداران راجه ساهو با او عداوت داشتند و مکرر از رخصت کشیده از مدت در فکر تلفی بودند او را حسین علی خان بموجب اشاره مدعیان او در خلوت به بهانه مصالحت طلبیده غافل گرفته دقیق و زنجیر در آورده اشهر و بهیر مغلوب سراسر گشته او را تاج نمود و عمده و فاعله متصدیان کپهری دیوانیان و بخشیان و اخبارنویسان را که بوعده رخصت از پای کتل فردا روز همراه آورده باز امیدوار مرخص ساختن از برهانپور نموده بود از آنجا نیز رخصت نداد و همه حکام و عمال معزول را در کمال بی سرانجامی همراه گرفته بیست و دویم محرم از برهانپور کوچ نموده کوچ کوچ از تب نوبدا گذر اکبر پور عبور نمودن درین ضمن اخلاص خان که برای تسامی و برگرداندن امیرالامرا بعد قرار صلح اواخر شهر شوال از حضور روانه شده بود اوائل ماه صفر نزد بلیک قاعه ماند و رسید و باهم ملاقات نموده در خلوت از کلمات صلح بی ثبات و هنگامه آشوب فراهم آمدن امرا در دارالخلافه و خاطر داری اعتقاد خان نسبت بهمه خانه زادان و آورده و بیدل ساختن دیگر امرا تذکر در آورده آن همه سالار بهانه طلب را زیاده از سابق سرگرم زود رسیدن حضور ساخت - چون در زمانها شهرت داشت که اتمانالدوله محمد امین خان چنین بهادر صوفه دار

بمشخص ماوا که نزد یک اجین امتقامت داشت بگرن آوری فوج و
 بمنداران بد اختیاران بمقابل با امیرالامرا دارن حسین علی خان یکی از
 امرا همان چرف زان نصیرالدین خان نامی ایرانی را که داروغه اصطبل
 بود نزد او برای دریافت تحقیق و قصد او فرستاده پیدیا مهایی
 بده و بعد آمیز داده بود یکبارگی خبر برخاسته رفتن اعظام الدوله
 ی حکم بادشاه در السنه عوام انتشار گریست - و بعد رسیدن مقابل
 برابری فلعه ماند و مرحمت خان پسر امیر خان که در نسق
 امه داری و تدبیر و تادیب مفسدان کوه نشین و بدو بست آن
 بر زمین واهی که شبده بود بعد از تمارض و دیگر موانع بامیر الامرا
 ملاقات نمود و این معنی داد بدماغی و نزاع حسین علی
 خان گردید - چهاردهم صفر ده گذار دار الفتح اجین نزول واقع شد از
 وشنجات در قنداز خان فوجدار گوالیار و وکیل حضور بظهور بیومست
 بادشاه بعد انتشار خبر کوچ و حرکت امیر الامرا از
 خجسته بنیاد خود بدوالت بیست و پنجم محرم الحرام بخانه سید
 بدالله خان تشرف آورده باتفاق بعضی اسرای موافق و منافق بنای
 ازار صالح و عدم مخالفت و ترک مذازعت بکفالت کلام الهی که
 ز طرفین بمیان آمد مستحکم ساختند و دستار حر مبارک
 برداشته بر سر عبدالله خان گذاشتند و روز دوم در قلمه و دولتخانه
 سید عبد الله خان را با مهاراجه اجنت سده طلبیده بتجدید
 هک ویدمان اخوت و موافقت و اتفاق مبرا از نفاق در میان آوردند
 درین ماده باعتقاد خان و دیگر امرای برهم کار درهم انداز
 مبالغه فرمودند که من بعد در همه باب باصلاح و رفع مانع نزاع

کوشدن امیر الامرا بعد مطالعه و اطلاع بر مضامین نوشتجات مذکوره در مجمع دیوان بزرگان آورد که اگر واقعی پادشاه را با ما نزاع و عداوت نمانده و بلا نفاق با ما ساوک خواهند نمود ما را هم جز اطاعت و نوکری مطالب و اراده دیگر منظور نیست بعد ملازمت و خاطر جمعی از بعضی مطالب زود بدکن مراجعت خواهم نمود از شهرت این خبر فرحت اثر در همه مثل و خیمه بخیمه ترانگه شادی و مصالحه و امید زود مراجعت نمودن بدکن بر زبانها جاری گشت اما روز دوم و سیم آن از زبان رازی ثقه و محترم راز حسین علی خان مسموع گردید که در خلوت بر زبان آورد که این همه دام افسانه و افسون ابله فریب که پادشاه می یابد عبث است نمیداند که گفته اند • مصرع •

نهان کی ماند آن رازی کز و سازند محفلها

تقاضای مال اندیشی نزد عقال این است که اگر ما بقابوی پادشاه در آئیم رهائی و امان از جان نیابیم و اگر ما برو دست یابیم او را نجات متعذر گردد •

و نیز از نوشتجات حضور ظاهر گردید که سر بلند خان بسبب تغیر نمودن جاگیر که در چنان حالت بعضی محال میسر حاصل او را به میرجمه دادند و عسرت خرج و هجوم سپاه و طلب و تقاضای دیگر ارباب طلب ترک نوکری و استعفای منصب نمودند و امان و اثاث البدیت بجماعه داران و قرض خواهان داده میخواهت خرقة پوش کردن حید عبدالله خان اطلاع یافته نزد او رفاه بتسلیم او کوشیده رعایت نقد و ذیل و اسب از طرف خود نموده صوبه داری

کابل بنام او مقصور کرده مروه و احسان خویش ساخت. و نظام الملک بهادر نیز از فاهمواری اطوار روزگار سفله نواز و تغیری بیوقت از مراد آباد که او را امیدوار وزارت و دیگر عزاینت مآخته بحضور طایفه بودند خدمت و جاگیر سائق را با اعتماد خان دادند بیدماغ و سوخته را قدر دانیها گشته بود قطب الملک بتسلی او نیز پرداخته امیدوار صوبه داری مالوا نمود. و اعتماد الدوله که بی رخصت و بی حکم پادشاه از مالوا آمده منصوب و بی منصب گردیده بود سید عبد الله خان او را نیز مطمئن خاطر گردانید و همه مدعیان دولت خویش را بانواع مدد و تفقد احوال سمون مآخته امیدوار پرداخت حال نمود. و خان دوران را که از ابتدا با اتفاق مبر جمله از جمله هواخواهان پادشاه گفته می شد نیز رفیق و همدم و محرم خود مآخت. و نیز بظهور پیوست که روزی برای شکار موار شده قرار داده بودند. که بعد مراجعت از شکار بدیدن قطب الملک تشریف آرند و چون خانگه مهاراجه اجیت سنگه که با وجود نسبت دامادی پادشاه با سید عبد الله خان همدم و همراز گشته بود و انتظار قابو میکشید سر راه واقع شده بود چنان تمهید مرکوز خاطر نموده بودند که وقت رسیدن سوار بی نزدیک خانگه مهاراجه که او البته مع نذر بوابی مجرا خواهد آمد در اهتمام کوشیده او را دستگیر نمایند یا بی آنکه این معنی بر خاطر پادشاه خطور نموده باشد بگمان و ظن که الخائن خائف واقع شده راجه از حواس هراس آمیز قبل از مراجعت پادشاه بخانگه سید عبد الله خان رفته پناه برد. بعده که پادشاه

وقت مراجعت برگشتی حواری شده می خواستند موقوف قرار بخانه
 سید عبدالله خان تشریف برنزد درین ضمن بر پناه برمن راجه بخانه
 سید عبد الله خان مطلع شده بیدماف گشته بعد رسیدن کشتی
 برابر خانه سید عبد الله خان قسح اراده نموده ملاحان را فرمودند
 که نواره را تذ و چک روانه نمایند و باجودیکه کارخانجات پادشاهی
 بخانه سید عبد الله خان آمده بود و قطب الملک بقصد استقبال
 برآمده تا کنار دریا رسید متوجه او نشده داخل دولتخانه قلعه
 شدند - حاصل کلام بعد از کوچ حسین عنی خان از اجین جمعی
 که از متصدیان بامید وعدی رخصت امروز و فردا تا اجین
 رحیده بودند و شهرت تمام داشت که از اجین مرخص خواهند
 نمود بظهور نیامد بکمال بی سرانجامی که هریک بامید خلاصی
 از فردا پور و برهانپور زاده از دومه جوره رخت بر نداشته
 بود مایوس گشته تن برفاقت دادند و از جمله منصبداران
 و اهل خدمت جمعی که رفاقت نتوانستند نمود بعزل جایگز
 منصوب گردیدند - بعده که بسرحد رانا رسیدند قبل از ملازمت
 وکیل رانا بعضی دیهات و نیشکر زار بسیار بتاراج سپاه رفت
 همینکه زنار دار فرستاد رانا آمده هدیه و نذر نقد و جنس
 گذرانده ملازمت نمود و تاکید اهتمام و قدغن عدم تاراج و پامال
 نمودند زراعتها پارک محفوظ ماند اما بعد از داخل شدن بسرحد
 تعلقه راجه دهیراج جی منگه موائی باوجود رسیدن یکی از نوکران
 عمده پیشکش او قبول نیفتاد و دبه بیشتر و زراعت و مواشی
 بسیار دست خوش تاراجیان گردید حتی زن و اطفال رعایا مع

آنچه دیگر بدست سپاه اقتدار غنیمت حلال دانستند بعده که سه چهار منزلی دار الخلافت رسیدند ظفر خان و راجه رتن چند و دیگر امرای رکاب و متصدیان حضور جوق جوق باستقبال شتافتند ظفر خان چون در نزدیک سواری بعد ملازمت خود نمائی بکار برده بود در اهتمام خفت باور رساندند - و هرزه درایان واقعه طلب و فتنه پردازان هنگامه جو در خلوت قابوی سررشته سخن یافته بذكر در آوردند که پادشاه بعد قرار صلح مرة اخری خفیه و آشکارا در تسلی و عطای اضااف و عنایات دیگر بمعدیان هر دو برادر کوشیده پوشیده اشاره و پیدام اراده بدانجام بهیش آوردنهای بدنام می نمایند و باغواهی بر همکاران بد اندیش تیشه بر پای خود میزنند خصوص سر حلقه بد خواهان سلطنت راجه رتن چند شکوه بیش از بیش نموده راهنامهائی و مصالحتی که طریقه نمک بحرامان و بدخواهان دولت سی باشد خاطر نشان و گوش زد حسین علی خان که آخر مدد و مال جان خود او و پامال گشتن تمام دولت باره کرده نمود و امیر الامرا زباده از سابق کفیده خاطر گشت تا آنکه اواخر ماه ربیع الاول و اوائل سنه هشت جلوس بکنار سواد دار الخلافت طرف لائمه فیروز شاه دائره واقع شد وقتی که در سه گروهی شهر رسید باظهار بزمی نمودن حکم طبل مخالفت صریح نواختن فرمود که خلاف داب پای تخت ملاطین صدای کوس شادبانه بلند آوازه سازند و بشکوه پادشاهانه آمده داخل خیمه نزدیک سرای موضع باولی گردند و مکرر بر سرزدان می آورد که الحال من خود را در زمره نوکران پادشاه نمی دانم که باس رعایت ادب آقا بجا آورم و از

عزل منصب و عتاب سلطانی اندیشه نه ایم - و غریب تر آنکه پادشاه ساده لوح با وجود شنیدن صدای کوس و کرنای مخالفت که بدان جرأت چنان دباکانه و علانیه آواز شادمانه بلند ساخته گوش زد عالمی نمود و از اشارت دهل عدم اطاعت در هر کوچه و بازار ظنبور صفت گوش موافق و مخالف را مالید پادشاه باز بهوش نیامده طریقه حزم و رای صائب از دست داده گاه مایند سرنا مرآتین غضب مالیده شروع بنغمه تپید؛ باظهار زجر و بیم نسبت بهود و برادر می نمود و گاه به مقام آشتی در آمده در پرده نفاق در اختلاط بر روی مخالف می کشود - راجه دهبراج که برای یکرد نمودن و بقصد گوشمال سرکشان کمر بستن مصلحت داد فائده نداد و بعضی از امرای عقیدت کیش عرب و عجم که بدون توره در خویش طانت صریح طبل مقاله و مقاله نواختن نمیدیدند خصوص مغلیه که برین راز سرمنته اطلاع یافته بودند و هچکس را یارای آن نبود که زبان بدان سرمکفون آشنا حازد از مشاهده نیرنگی روزگار و تسلط سرکشی هر دو صاحب مدار و سستی عزم و اغماض پادشاه خون جگر می خوردند بلکه باشاره و اذن محمد فرخ سیر اکثر بدیدن حسین علی خان میرفتند و از دربانست وضع مدعیان دولت با دل پر خون و زبان پر گله مراجعت می نمودند - بعده که چهار پنجروز بر آمدن امیر الامرا گذشت قطب الملک از زبان برادر تکلیف بمیان آورد که اگر راجه جی سناه برهم کار را مرخص بوطن نمایند و خدمات توپخانه و داروغگی دیوان خاص و خواصان بمتموسلان ما بقمرمایند و در قلعه بندوبست مانشود بلا و سواس آسود

ملازمت نموده آینه بخاطر جمعی ماهر دو برادر آمد و رفت توانیم نمود خسرو مست عقل غافل از دغلبازی روزگار شعبده باز ادعای هر دو برادر را قبول نموده در باب خدمات چنان مقرر نمود که فی الحال اصالة بذام میداد الله خان و دیگر سادات بارهه و همراهان هر دو صاحب مدارسی فرمائیم و نیایه اعتقاد خان و دیگر معتمدان حضور را انجام دهد بعد چند روز که جشن نور روز قریب رسیده حجاب نیابت نیز از میان برداشته خواهد شد. و سیم ماه رابع الاخر راجه دهیراج؛ و وجب حکم که فرصت توقف يك روز ندادند از شاه جهان آباد برآمده روانه انبیر وطن خود گردید و همان روز سیان راجه بهیم و راجه بد سنگه که بنی عم هم بودند و برسر وطن بوندی باهم دیگر پرخاش و عداوت ارثی داشتند مابین راه جنگ واقع شد و از هر دو طرف چند راجپوت با دیوان بدسنگه کشته گردیدند و آذر کار مردم راجه بهیم غالب آمدند و بدسنگه مغلوب هراس گشته با چند عوار معدود فرار نموده خود را بر راجه دهیراج که حامی او بود رساند - و پنجم ماه مذکور قطب الملک و مها راجه اجیت سنگه با مردم معتمد خود بقلعۀ ارک درآمده مردم پادشاهی را از سر دیوارها بر خیزاندند و جا بجا بند بست خود نموده مردم خود را نشانند و از مردم عمده پادشاهی بغیر از اعتقاد خان و امتیاز خان مشرف دیوان خاص که عدم وجود آنها متساوی بود و ظفر خان که در سلوک و زمانه سازی نخود همه آتش گرفته می شد و چند خواص و خواجه سرای ناکره دیگری بر در قلعه و گرد پادشاه نمازد و امیر الامرا با شان و شکوه ملوکانه و آراستگی

لشکر سوار گشته بتجمل تمام که اطراف قلعه لشکر او و سرهنگه
 فرو گرفته بود سه بهری داخل قلعه گردید و بعد ملازمت چند کلمه
 ملالت افزا باظهار کلمه نصیحت آسیر گرفته و شنیده از خلعت و اسب
 و فیل و جواهر بعضی عنایات را باکراه خاطر گرفته باقی را منذر
 خوانده در تقدیم آداب نیز چندان نپذیرداخته بخانه خود مراجعت
 نمود مع هذا پادشاه چون کوه تحمل از جا در نیامده بفکر اصل نپذیرداخت -
 باز دفعه ثانی بتاریخ هشتم روز سه شنبه که سادات به بند بوسه
 قلعه قرار واقعی پرداخته بودند قطب الملک و سه راجه با معتمدان خود
 و فوج انتخابی داخل قلعه شده بدو روز بعد پادشاهی را از آن
 احاطه برآورده دروازه با مردم گازی معتبر و معتمد سپرده کلد
 دروازه های دیوان خاص و خوابگاه و عدالت نزد خود طلبیده بعد تراخ
 خاطر جمعی پیغام که حسین علی خان نمک بحرام رسید با تمام شان
 و دبدبه سلاطین که افواج او از اول روز شروع بآمدن و فرو گرفتن
 اطراف قلعه نموده بودند سوار گشته معین الدین گمغام را که بنام
 پسر اکبر همراه آورده بود شهرت سپردن بر فیل سوار ساخته با خود
 گرفته در خانه خود نزدیک بقلمه ارک که بداره درمی شایسته خان
 مشهور بود فرود آمد - و سید عبد الله خان نزد محمد نرغ میر پادشاه
 هوش باخته رفته باتفاق اجیت سنگه بذکر نکالیف شاقه و عدم قبول
 نجات خدمات مذکوره باظهار عالم عالم شکوه از زبان برادر
 مشتمل بر نیکه چون در مقابل و عوض نردن و جانفشانی و حسن
 خدمتی که در خدمت جد شما و در رکاب آنحضرت از ما بدل و جان
 بظهور آمده و در جان نذاری نمودن خود را بهیچ وجه معاف نداشتیم

ازان پادشاه حق نشناس - نوای سوء ظن و گمان بد و فکر ناسد و اراده باطل که در حق ندویان بخاطر راه میدهند مشاهده نموده ایم چنانچه شاهد مقال ما فرامین است که متضمن بر اشارات عدم دخل و قتل بغداد بی تفصیر بنام دارک خان افغان بیدین و دیگر سرکشان آن سه زمان و صاحب مداران دکن صادر شده در دست داریم و نظر بر خلاف عهد و پیمان که از دودمان صاحب فران در مارا احدی دیده و شنیده نشده درین عهد انتهای بد عهدی ظاهر گشته و سواش همایس آمیز ما وقتی بر طرف شود که اختیار خدمات حضور بلاقبذنیابت بماتعلق گیرد و ذکر شروط دیگر بمیان آورد پادشاه معذور از عقل بعد از دفعه و عده جشن پیدش آورد و از طریقین گفتگو بطول کلام ملالت انجام و کلمات درشت بيمزه بدنرجام منجر گردید و پادشاه بر آشفته تاب حوصله نیاورده اول اعتقاد خان را که في الواقع ماده آخر رساله او بود بعد از قطب الملک را مخاطب ساخته دوسه کلمه عنایت آمیز بر زبان آورد اعتقاد خان دران حال خواست بکلمات ابله فریب در اصلاح کوشد چون سر رشته اختیار هر دو طرف از دست رفته بود سید عبد الله خان نیز او را مخاطب بدشنام ساخته باز آن برگشته سخت بدنام را فرصت حرف زدن نداده فرمود از قلعه بر آرند و اعتقاد خان عقل و هوش و آبر باخته جان بدر بردن غنیمت دانسته پالکی سواری خویش خود و نقوانست رساند و بر پالکی امتدایز خان سوار شده راه خانه اخذ نمود و از هر گوشه و گذار آن حصار آثار فتنه و مدای آشوب بلذ گردید و پادشاه از مشاهده بر گشتگی ایام خود را سجل رسان

درین قیل و قال پراختلال سرا پا وحشت چادر ظلمت شب از شش جهت گبند نیلگون فرو هشتند و تخت آبزومی سیاه فام شام بر پشت فیل قیرگون واژگون بختند و ابواب تردد بر روی مردم بیرون و اندرون قلعه بسته گردید آن شب تمام شهر پر از رسواس و فتور بود و فوج هر دو برادر جایجا در کوچه و بازار مستعد و مهیا برامپان ایستاده بود و کس ندهیدانست که در قلعه چه گذشته و چه می گذرد و سید عبد الله خان و راجه اوجیت سنگه با اعیان خویش در مشورت و اندیشه آنکه شب حامله تا فردا چه زاید جایجا باحتیاطی که بایست بسو بپردازند و سرداران مهره مژل کهند و دیواره و بالاجی بشو ناته و سنتا و غیره با ده نازده هزار سوار چهار پاس شب در پاس کوباس آهمی اساس مستغرق هراس و اندیشه آنکه همیشه مهره های آبنوس شب از بساط زمین چیده شود و هنگامه دار و کبر بلند گردد و تبوی وقت از دست نداده دست تطاول بناراج مال و عیال مردم دازار دراز نموده ذخیره ها اندوزند ستاره می شمردند بعد که آفتاب جهان آشوب سراز در بچکه مشرق بر آورد و خبرهای مختلف راحت و دروغ از کشفه شدن سید عبد الله خان و دیگر هنگامه وحشت افزا بر الحنه صوام جاری گشت و اعتقاد خان و بعضی امرای بلخبر از مال کار طرف بازار سعد الله خان بقصد مقابله امیر الامرا خواستند سوار شوند شهرت سواری آنها و رسیدن و پیدا شدن نشانهای اعتماد الدواه محمد امین خان و چین قلیچ حان بهادر که از راه زمانه مازی و بخته کاری بقصد رفاهت حسین علی خان از خانه

بر آمده بودند بدون آنکه با مرهقه مقابله و مقاتله رود و دو کار بکارزار
آمد بمجرد آنکه چهارده پانزده سوار از نوکران خان دوران مشهور
بکمل پوش چند تیر طرف آنها انداختند آن گروه بی شکوه مغلوب
هراس گردیده همه مرداران فیل سوار و اسب و پالکی سوار مع
ده یازده هزار سوار یکبار بقصد فرار دل و دست و پا باخته اسب تاخته
رو بهر سمت آوردند - لجهای بازار و تماشاخانه بیکار و مغال بی روزگار
خبردار گشته تیغها آخته از هر طرف دست و بارو بکشتن و تاراج
نمودن آنجماعه بد نرجام گشادند و دستار از سر و سر از بدن و
نیزه از دست و شمشیر از کمر می ربودند و چون گله دم خورده
گوسفندان از گرگ پیش انداخته خانههای زین خالی و رنگین از خون
آن اجل رسیدگان می نمودند و اسب و اسلحه متصرف می شدند
حتی فصابان و کاذران و خاک روبان و دیگر کامبان بازار بضرب
شمشیر و چوب و دشنه زبان و نگاه زهر چشم هرچه میتوانستند
ازان دل باختگان تبه کار مردم آزار کشیده می گرفتند بلکه در اول
فرار آن قدر بهانه و آفتاب گیر که سرمایه اعتبار آن جماعه داران
بیمار می باشد بلا گردان جان نموده انداختند که برای بعضی
بی مروتان مصالح و سرمایه چههر آمده گردید و بسیاری ازان
مدبران بیمار مرابا برهنه و عریان گشته مشیت مشیت خس و
خاشاک بازار و کاه نجاست آلود خانه خاک روبان در دهان
گرفته باظهار عجز و آمان جان موافق روبه دکنیان در فرار
بر یکدیگر سبقت می نمودند و جمعی که زخم برداشته طاقیت
گریختن نداشتند در دست و پای اراذل بارباران می افتادند و

بعضی سیاه جوده قوم دیگر نیز بگمان و مشابهت سیاه روئی آنها کشته و زخمی گردیدند و از هر رسته چو لک سعد الله خان که نزدیک دروازه قلعه ارک واقع شده تا بنگاه آن گروه که از سه چهار گروه زیاده مسافت داشت همه جا ازان قوم ضال کشته و زخمی گشته نظار فطار در رسته بازار انداده بودند - مسود اوراق از شروع گرمی هنگامه فرار آن جماعت بد کردار ایستاده بغظر غور ملاحظ می نمود از جمله چهار صد پانصد آفتاب گیر که میان هر پانزده بهست سوار آن گروه یک آفتاب گیر نگاه میدارند و سرمایه فخر میداند دشان یکی از آنها بدست حاملان آن مقتولان بنظر نیامد و چه اچان و مردان مقتولان که میان خوگیر اکثری زر و زیور اندوخته تاراج نگاه میدارند و چه همیانیهای زر سرخ و سفید که از دیهات مالدین راه تعلقه راجه دهبواج و دیگر مسافران بدست آورده بودند از کمر و خوگیر آن مردودان که بدست مغلان بی روزگار و لچهای بازار نیفتاد شاید که کمتر در معرکه فرار آن شقیان مردم آزار بدین شمار بدار البوار پیوسته باشند - قریب هزار و پانصد سوار بیداد با مقتا نام سردار فیل سوار مع دوسه سرگروه گمنام دیگر زیر تیغ آبدار آمدند و بهیاری زخمی گردیدند این معنی محض از فضل و کرم الهی رو داد والا فرزندان آن مدبران قرنهای بشمار سرمایه لاف و کذاب می نمودند که بیای تخت دهلی رفتیم و بمدد و یازوی مرهه پادشاه هند مقید گشت و دیگری را مریر آزای دهلی گردانیدیم *

الحاصل چون درین هنگامه جهان آشوب که خبر فرار دکنیان

انتشار یافت و خبرهایی فساد افزای اندرون قلعه خصوص از کشته شدن عبد الله خان در هر کوچه و محله زبان زد مردم خاص و عام گردید غازی الدین خان غالب جنگ و سادات خان خسر پادشاه مع پسر از خانه خود سوار شدند و اعتقاد خان بانفاق سبد صلابت خان داروغه معزول توپخانه و میر مشرف که سابق از نوکران عمده حسین علی خان بود و درینولا بمنصب پادشاهی - رانازی داشت و منوهر هزاری پادشاهی با دوسه هزار مردم احشام طرف بازار سعدالله خان معرکه آرا گشتند و ازین فوج کشیها و انتشار اخبار قلعه دار استقلال اکثر جمعه داران عمده سادات خلل پذیرفت - و چهار پنج هزار سوار که طرف باره دری در فکر فرار بودند از رعیدن اعتماد الدوله و پیوستن بحسین علی خان استقامت ورزیدند و نظام الملک فتح جنگ بهادر چون دید که کار از دست رفته بمدد عقل دورین فائده در حرکت ندانسته ناچار خانه نشین گردید و خان دوران نیز از خانه بر نیامد امیرالامرا نظرب هرنگامه و نهاد بیرون بسید عبد الله خان تاکید انقراغ معاهده گفته و رستاد و نوجها برای مقابله و دفع فساد نام برد ها تعیین نمود و از خبر حیات و غلبه قطب الملک اندرون قلعه انواع دابختنه برهم خوردند بیرون باز فراهم آمده مقابل غازی الدین خان و سادات خان مع پسر که تا چاندنی چوک جلو ریز رسیده بودند جلوه گر گشتند و شروع بزدن بان و بندوق نموده صدای دار و گیر بلند ساختند در اول حمله رخ فیل غالب جنگ از صدمه بان برگشت و از اسب تازی دوج سادات باره بساط فراهم آمده سوار و پیداد

غالب جنگ مغلوب هراس گشته روز بفرار آوردند و پسر سادات خان زخم برداشته در بند فرزین افتاد و خود سادات خان نیز زخم کاری برداشت که بهمان زخم شه مات اجل گردید و درین ضمن آنر خان که از شجاعان مشهور و صاحب برادری بود با جمعی از مغلان سوار شده از روبروی دروازه لاهوری نمودار گردید مردم حصین علی خان اطلاع یافته دروازه را سر روی انور خان بسفند ناچار معاودت نمود و اعتقاد خان با همراهان طرف چوک سعد الله خان نزدیک خانه خود حمله نموده مورچال بسته دست و پای بیجا زده آخر دلداخته بپای خود آمده دستگیر گردید و از شامت او بازدهام عام چند دوکان رسته بازار سعد الله خان بتاراج رفت *

هنوز بازار دار و گیر گرم بود که شادیانم جلوس شمس الدین ابوالبرکات رفیع الدرجات چنانچه مفصل بتحریر آن می پردازد بلند آوازه کشت و مژدگی الامان بگوش هوش باختگان آن هنگامه رسید - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاه مظلوم خود را بمحل رساند سید عبد الله خان و راجه اجیت سنگه مذکور با جمعی از انانده و دیگر معتمدان در انتظار آنکه چون بود ظلمت شب برداشته شود و عام جهان افروز صبح افراشته گردد نراد فلک دغلباز چه نقش تازه بر روی کار آرد شب با احتیاطی که بایست ما بدن بیم و رجا بپایان رساندند همینکه آفتاب رفیع الدرجات جهانتاب با تیغ دودمه سر از چهاروکه مشرق بر آورد و بیرون قلعه هنگامه شهر آشوب شب چنانچه بکزارش آمده زبان زد خاص و عام گردید هر چند خواستند که پادشاه را بافسانه و افسون پیام از

محل برآیند فائده نه بخشید و گدیزان حبشی و ترکی مستعد جنگ شدند آخر کار افغانان و چیلها به پشت گومی نجم الدین علی خان برادر خرد قطب الملک و پسر ملا بیگ خان (رویهله و بعضی نمک بحرامان دیگر بمحل در آمدند و محمد فرخ سیر را بعد جست و جوی بسیار که در گوشه و کنار بام محل پنهان شده بود و چند زن محل را خفت رسانده نشان یافتند به بیحرمتی تمام کشیده بر آوردند و والد و زوجه و صبیحه و بیگمان دیگر که اطراف آن شاه مغموم مظلوم را هاله وار فرد گرفته بودند در پای افغانان و چیلها می افتادند منت و الحاح می نمودند - آنچه درین هنگامه رستخیز قیامت آشوب گردید که از هر طرف و گوشه محل فریاد برخاسته بود و آنچه از تاراج و بیدار رفتن زیور و آبرو گذشت زبان قلم در تحریر تفصیل آن قاصر است بهر حال آنچه بر نروع دردمان خاندان ماصبقران گذشته در هیچ زمانی از افسانه بر هیچ پادشاهی از سلاطین هلف که جان و آبرو و ناموس بردگیان بمعرض تلف درآید رو نداده *

الفصله محمد فرخ سیر را از میان انبوه زنان به بیحرمتی تمام کشان آورده محکول ساخته در حبس خانه که بالای تربولیه اندرون قلعه بصورت قبر پوشیده چون گور مظلم جای تنگ و تاریک برای محبوسانی که خواهند بانواع شکنجه عذاب نگاه دارند ساخته بودند زنده بگور در آوردند و دران کنج غم و الم که سوای یک طشت و آفتابه برای قضای حاجت و مراحى آب دیگر رفیق و همدم نبود محبوس ساختند

هیچ دیدی که درین نرم دمی خوش به نشست

که نه در آخر صحبت بندامت برخواست

سلطنت پرفساد محمد فروخ شیر شهید مرحوم ملوای بازده ماه
سلطنت جهاندار شاه که در ایام سلطنت خود در دفاتر نبوت نهمه
بود شش سال و چهار ماه و کسری محسوب گردید تاریخ این حادثه
عزل و نصب که بحکم پادشاه لم یزل یکی از تخت بتخته و شکنجه
اجل منجر گشتن گرفتار گردید و دیگری بعد از هفت سال از
حبس خانه برآمده بر تخت جلوس نهمه (ماعتبروایا اولی الابصار)
یافته اند (+) فی الواقع هرکه از دل و گوش پند نبوش و دیده بصدرت
غور نماید باید که از گودش زمانه ناهنجار روزگار ناپایدار اعتبار تمام
بردارد و دل بدین عجزه شوهرکش نه بگذرد • • بیت •

ز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ

ازین فسانه و افسون هزار دارد یاد

(+) همچنین در نسخ همت لیکن عدد آن بحساب جمل

موافق هذه واقعه برابر نمی آید •

ذکر سلطنت بی اعتبار چند روزۀ ابو البركات رفیع الدرجات که بواسطۀ چهاردهم بامبر تیمور میروید

بعد خاطر جمعی از طرف پادشاه مظلوم مغموم در همان
گرمی دار و گیر که از هنگامه فساد اندرون و بیرون قلعه و شهر پر
آشوب بود نهم ربیع الآخر مطابق دهم اسفندار ماه الهی یکپاس
و چهار گهری از روز چهار شبه گذشته سنه هزار و صد و سی
و یک هجری شمس الدین ابو البركات رفیع الدرجات بعد
خروج رفیع الشان نبیر خلد منزل بهادر شاه نواده محمد اکبر خلف
خلد مکان که بیست سال از مرحله عمر او طی شده بود و (وارث تاج)
تاریخ ولادت او یافته بودند و مدقوق بود از حبس برآورده بحسب
شورش عام و غلبۀ ازدهام فرصت فرستادن حمام و تبدیل رخت
و آرایش و زینت تخت نیافته با همان لباسی که در بدن داشت
سالمه سرورید بگردن او انداخته بر تخت نشاندند و صدای
شادیانه برای رفع فساد و آشوب شهر بلند ساختند ندای الامان الامان
در دادند - و قطب الملک بعد تقدیم آداب مبارک باد با همدمان
خاص و نوکران معتمد اندرون قلعه ماندن قرار داده بر سر
دروازه ها و اطراف دیوان عام و خاص همه حا مردم خاص معتبر
خود منصوب نموده از خواجه سرایان و خواصان و دیگر عمله

و فعله کار خانجات منجمه نوکران اعظمادی خویش مقرر ساخت -
 در دیوان از اول روز بحسب آرزوی راجه اجیت مذکوره نام
 کش و راجه رتن چند شدید العداوت حکم معافی جزیه نمودند و
 احکام امن و امان سلطنت باطراف روانه ساختند و امتیاز خان را
 بخفت و خواری تمام مفید ساخته جاگیر و خانه او را که
 باوجود تفرقه نمودن نقد و جواهر از زر سرخ و مفید و طلا و سرخ
 آلات و ظروف دقها مالا مال بود بضبط در آورده باز برای تحقیق و
 باز یافت جواهر و مرورید عطا کرده پادشاه خفت میسراندند
 همچنان جاگیر پسران سادات خان و شایسته خان که خسریوره و
 خالوی پادشاه مظلوم می شدند رسید و عایت خان داروغه توپخانه
 و افضل خان صدر و همدان و هواخواهان دیگر بضبط در آوردند
 الامراتب و جاگیر مبیعه راجه اجیت سنگه زوده فروخ سیر برای
 خاطر داشت راجه بحال داشتند - و منصبداران و الاشاهی نه بسیاری
 بقرار پنجاه روپیه در ماه و بعضی زیاده تا مقرر شدن جاگیر نقد
 می یافتند و جمعی جاگیر داشتند و اکثری باسید یافتن نقد جاگیر
 خود را در جرگه منصبداران محسوب می نمودند آنها را فرمودند
 که هرکه اراده نوکری دارد در سرکار حسین علی خاں اسب بداغ
 رسیده موافق شرح دیگران پنجاه روپیه سراسری میگردفته باشد -
 و بخشگیری دوم را باسم اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر بحال
 داشتند و بخشی بیوم بنام ظفر خان از تغیر حیف الله خان
 مقرر فرمودند و دفتر بخشی چهارم از میان برداشتند و صوبه
 مالوا را عوض صوبه داری پنده که سابق قرار داشت نموده بودند

بناظر الملك بهادر فاتح جنگ که نظر بر نیرنگی وضع روزگار قبول نمی نمود بقرار عهد و پیمان عدم عزل آرزائی داشتند - و مریدند خان مبارز الملك را که قبل از تبدیل سلطنت بکابل مرخص شده ده پانزده کردهی رفته فرود آمده انتظار انجام وضع سلطنت میکشید باز نزد خود طلبیده از مرید خلعت انتقال بحال داشتن خدمت موافق تجویز هابقی داده بدیاری او پرداخته نظر بر دفع فتنه مرخص فرمودند - و فوجداری مراد آباد نام سیف الدین علی خان برادر خود مقرر ساختند - و محمد رضا نام راقاضی القضاة حضور و مدیر خان خلد مکانی را که صوبه دار اکبر آباد بود صدر الصدور نمودند - و بدیانت خان خوانی نبدیر امانت خان دیوانی خالصه و بنام راجه بختمل دیوانی تن قوار یافت اما همه متصدیان ملکی و مالی حتمی ارباب عدالت فی الحقیقت نائب بی اعتبار راجه رتن چند بودند - و همت خان را که از کرمین همراه سید عبد الله خان گفته سی شد مشرفی دیوان خاص و عام و معلمی و اتالیقی پادشاه ضمیمه خدمات دیگر مترور فرمودند - و در خدمات دیگر صوابجات دور دست برای برهم نچوردن نسق آنقدر تغیر و تبدیل راه ندادند مگر قلعه داری مانند را از مرحمت خان بهرامبر خان که از خاندان با نام و نشان بود و در تنبیه و تادیب مفسدان کوه نشین و قطاع الطريق آن سرزمین و نسق حوالی قلعه تا تعلقه فوجداري خود بواقعی کوشیده سرانجام می داد وقت آمدن حسین علی خان از دکن چنانچه بگزارش آمده در ملاقات نمودن و دیگر تقدیم خدمتگاری

از کوتاهی نظر بر پاس آداب حضور و سوء مزاجی پادشاه
 بظهور آمده بود تغییر نموده به خواجم قلی خان تورانی مقرر ساختند -
 و راجه اجیت هنگه که صوبه داری احمد آباد بدر بدستور سابق
 بحال داشته بودند می خواست رخصت احمد آباد حاصل
 نماید و از طعن زبان مردم که مفصل بتحریر آن خواهد پرداخت
 نجات یابد میسر نیامد - درین ضمن که دو ماه از حبس پادشاه
 مرحوم مظلوم گذشته بود از آنکه دران مکان بانواع شکنجه عذاب و
 سبزه با قسام بلا بصر می برد و بر روایت مشهور باوجود مکحول
 ساختن نور باصره او بالکل زایل نشده بود از راه داده لوحی و حب
 ریاست که دران کن و دشمن همان و ایمان چندین هزار خانه
 آگاهان ست گاه بمردعیان سلطنت پیغام عذر ایام گذشته داده تکالیف
 باز بر تخت نشاندن و خود هر دو برادر باصور سلطنت پرداختن
 بمیان می آورد و گاه بعید الله خان افغان که بنگاهبانی آن
 پادشاه زنده بگور مقرر نموده بودند بتملق پیش آمده امیدوار منصب
 هفت هزاری ساخته مشورت بر آوردن خود و رساندن نزد راجه دهیراج
 جی سنگه موافقی که وسیله نجات خود میدانست می نمود و آنها
 بر ازاده مافی الضمیر او اطلاع یافته بصاحبمداران سلطنت خبر می
 دادند تا آنکه برهنمایی دیگر همدان صاحب مدار بفکر قطع
 شجر ریات آن محبوس داده لوح افتادند و دربار مسموم ساختند
 کار گر نیامد دمه ثانی یا ثالث که اثر بخشید چون جان بسختی
 زود بر نمی آمد نظر بر انتهای سختی هر دو برادر که باوجود
 کفالت قسم کلام الهی که در حق او نموده بودند خلاف آن بظهور

آمد تاب حوصله و صبر نیاورد از زبان کلمات لغو و درشت نسبت
 بهر دو صاحب اختیار و کلام الله که چرا هزای حرام خواران تا حال
 نداده برمی آورد و حرفهای ناگفتنی می گفت هر دو مدعی
 دولت خبر یافته فرمودند تسمه کشیده زرد فارغ سازند وقت تسمه
 کشیدن بهر دو دست تسمه را گرفته دست و پای حاصل زدن گرفت
 محصلان جلال پدشه بضرب زدن چوب دستهای او را از کار انداختند

• بیت •

برخوان دهر دست ارادت مکن دراز

کالوده کرده اند بزهر این نواله را

اگرچه در السنه شهرت تمام دارد که دران حالت اضطرار کار و خنجر
 بر بدن او نیز رساندند اما آنچه محرر موانع مسموع نمود کار بزدن
 سر خنجر و کار نکشید بهر حال بعد دوازده بهر بگفن و دفن پرداخته
 تابوت برای بردن بمقبره همایون بر آوردند و هوسه هزار مرد وزن
 خصوص لچهای شهر و فقرا که ازو فیض یافته بودند پیش پیش تابوت
 گریه و نفرین کنان و دشنام دهان با گریه بانهای چاک خاک بر سرانشان
 میزدند و دلار علی خان بخشی حمین علی خان و سید علی
 خان برادر بخشی سید عبد الله خان که مامور بهمرافقه رفتن تابوت
 گردیده بودند آنها نیز با جمعی از اعیان شهر رقت کلان مجبور
 در رفقت بودند و مردم سنگ بر پالکی و امپ حواری آنجماعه
 می انداختند و نان و پول سیاه که خیرات بقرا میدادند نمیگرفتند
 و روز سه جمعی از لچهای گدا پدشه بر سر چیوترا که پادشاه
 مرحوم را غسل داده بودند فراهم آمده طعام وافر پخته بقرا

خورانده مجلس مولود نموده تا صبح احبای شب بجا آوردند *

عجب مکافات و کارخانه درگاه الهی امت که هرگاه آن هر دو برادر
از ملاحظه جان خویش بقوه هم افتاده بدین مرتبه سنگدلی را کار
فرموده از بدنامی آقا کشی و بر انداختن دولت باره بقدیشیدن
و بایستنی که در همان روز اول بعد دستگیر نمودن بی آنکه بچندن
عذاب شدید مبتلا سازند آن گرفتار دام بلا را ازین تنگدستی فانی
فارغ می ساختند اما نزد عقلا ظاهر و مبهرهن است که در عالم
مکانات و عدالت منظم حقیقی آنچه از ان پادشاه براهنمائی
بدعائبتان دیگر بر دیگران از بدعت نسبه کشیدن چندین نفر
مظلوم و محکول ساختن برادران معصوم و حبس و قتل بیگناهان
منموم گذشته میبایست تلخی الم هر یک برو نیز بگذرد تا بحکم
فاعتبروا یا اولی الابصار نظران از نظاره آن اعتبار بردارند و بدیده
تامل غور کنند که بعد این حادثه که بران پادشاه شهید مرحوم گذشت
در اندک ایام بران مدعیان دودمان صاحبقران بلا مهلت فاصله
چه گذشت و از آنچه کشتند چه محصول برداشتند *

۱ | القصه بعد ازین واقعه بقول عوام آنچه از خزانه و جواهر و مرصعات
و فیضان و امپان پادشاهی بود بتصرف و اختیار خود در آورده هر چه
خواستند انتخاب نموده داخل کارخانهجات خود حصه رسد هر دو برادر
نمودند و از آنکه سید عبدالله خان بمحبت زنان و عشرت نسا نهایت
۱ | رغبت داشت بر روایت مشهور دو ماه زن حور لقا از جمله محرمان حرم
پادشاهی پسند نموده بتصرف خود در آورد هر چند که از زودادتی
حرم و خواهش شهوت رانی قریب هفتاد هشتاد زن خوش ادای

حورمثال فراهم آورده با آنها نرد عشرت میپاخت اما اینکه بعد
 این سوانح روزی یا شبی بدرون تهلکه و وسواس آفت جان و
 آبرو هر دو برادر بمراد دل کامرانی نموده لذت زندگانی دریافته
 باشند بمهر نیامد اولاً میان هر دو صاحبمدار محبت اخوت بکدورت
 باطنی و وسواس غلبه تسلط هر یکی بر دیگری مبدل گردید
 و زمام اختیار امور ملکی به نصبت وزارت هر چند بحسب ظاهر
 بدست برادر کلان بود اما امیرالامرا حسین علی خان که در شجاعت
 و تهوری و کردانی و فیض رسانی و معامله فهمی غرور بمرتبه
 داشت که هیچ احدی را موجود نمیدانست و وجود برادر کلان
 نمیکداشت و پیشتری از امرای جلالت پیشه کار طلب را برعایت
 و امانت با خود رام و رفیق ساخته اختیار بندوبست ملک را
 طرف خود میکشید بدین حسب در السنه و افواه عوام اقسام
 گفتگوی نا موانعت برادران زبان زد میگردد و باوجود غبار خاطر
 بمیان آمدن بحسب ظاهر از ملاحظه نهاد و عنان معاندان دیگر
 بمرتبه سر رشته اخلاص و اتحاد اخوت را از دست نمیدادند که
 دست و زبان رخنه جوان واقعه طلب دراز تواند گردید - و هوای
 آنکه بضبط اموال امرای مغضوب و منکوب پردازند و بگردآوری
 خزانه و جواهر دور و نزدیک صرف اوقات نمایند و برای تلبیه و
 تادیب سرکشان اطراف که از شنیدن گردش سلطنت سر باطاعت
 فرود نیارورند و آوردن خزانه دور دست افواج تعیین فرمایند
 فرصت آن نداشتند که بگرد دیگر ارباب حاجت پردازند - و راجه
 اجبت سنگه که در همان ایام مبالغه کلی از نقد و جواهر گرفته

رخصت احمد آباد گرفته بود از هر دو طرف رسنه بازار که عبور
 مي نمود کلمات لا يعني و دشنام عربي از زبان اوباشان و لچه‌های
 بازار بگوش او ميرسيد و ميگفتند خون بهاي دامان گرفته ميخنوهد
 با روسياهی ازین شهر بر آید از شنیدن این کلمات تذک آمده
 يك دو نفر را حکم کشتن سر-واري نمود - روزي چند نفر
 کشمیری را بدین تہ صير گرفته بفرموده عادات برخیز سوار نموده
 تشهير دادند در اثنای ندای دهل زن و غلوی آواز طغیان کشمیرها
 نیز بغریب این نغمه با دیگران همزیان میگشتند که مزای حرام
 خوران بد اندیش همین است - هنوز از خون ناحق پادشاه شهید
 ده پانزده روز نگذشته بود که خبرهایی مختلف فساد انگیز قلعه
 اکبر آباد که بتفصیل آن خواهد پرداخت زبان زد مردم عام گردید
 و روانه شدن راجه اجیت سنگه موقوف شد - و در همین آزان رسیدن
 حیدر قلی خان که متصدی گری بندر سورت اصالة و صوبه داری
 احمد آباد از طرف مصمام الدوله نیابة داشت اتفاق افتاد هرچند
 که بسبب گرد آوری اضاة نمایان محصول بندر و محال خالصه که
 بءانت خان دوران بعهده خود گرفته بود خود را نزد پادشاه ذیل نام
 ساخت اما از بعضي سختي اطوار و ظلم او که هر بهیچ امیر حضور
 فرده نمی آورد و در ایام دیوانی دکن نیز بحمايت خان خانان
 میر جمله که دران ایام مرئي او بود هیچ عبد الله خان را از خود
 راضي نداشت و در بندر سورت و احمد آباد دیگر متصدیان پادشاهی
 و جاگیر داران ازو ناراض بودند و شکوة کشتن بلهداس پیشکار
 بندر سورت بسیامت تمام بعلت باز یافت زر حسابی و غیر

حسابی سرکار و سیاست نمودن جمعی بوحیلۀ منع مسکرات و دیگر
نسقی ملکی متواتر بحضور رسیده بود و هرگاه ذکر او نزد سید
عبد الله خان بمیان می آمد حواشی محاسن زبان بشکوه او
آشنا می ساختند روز بروز بر مزید ملال قطب الملک می افزود
لهذا سید عبد الله خان او را معزول ساخته انتظار می کشید و قرار
داده بود که هرگاه برسد زیاده از اعتقاد خان بدو خفت رحماند
اما از آنکه سناری طالع او در آن روزها در اوج بود و از آوازه رشادت
و جرهر تردد و کار طلبی و کاردانی او که بظلم منحصر گردیده بود
بمدن موافقت ایام خصوص از جنگی که مابین راه احمد آباد
با صفدر خان بابی نموده با وجود فراهم آمدن چهار پنجم هزار
سوار افغان و چهار پنجم هزار کولی جنگی با او که بیوم حصۀ آن
جمعیست با حیدر قلی خان نبود برر غالب آمد گوش امیر الامرا
پرگشته بود بعد رسیدن اکبر آباد با غیرت خان همشیره زاده
هر دو برادر که صوبه دار اکبر آباد نموده بودند سلوک نموده
بوساطت او راجه زن چند و دیگر همدمان هر دو صاحب مدار
را با خود رام ساخت و درین ضمن ماده شورش اکبر آباد بمیان
آمد لهذا امیر الامرا شفیع جرائم حیدر قلی خان نزد برادر کلان
گردید و حیدر قلی خان در اطاعت امر و سلوک که بایست چنان
با حسین علی خان موافق تقاضای وقت جوشیده خود را
باطاعت از هوا خواهان بی ریب و رنگ و نموده که نقش
خبر خواهی و کار طلبی او در خاطر امیر الامرا دلنشین گردید
و عداوت بمحبیت مبدل گشت و او را همشیره و همراز خود ساختند *

و در همین آواں یعلی غره رجب سده هزار و صد و سی و یک
از حوائج اکبر آباد بظهور پیوست که هزارهائی قلعه اکبر آباد
بیست و نهم جمادی الاخری نیکو میر نام پسر محمد اکبر ندیره
خلد مکان را که در قلعه محبوس بود بسلطنت برداشتند و غیرت
خان را که صوبه دار اکبر آباد بود بضرب توپ از عمارت دارالامرات
بر آوردند و زر و سیم را بدین سکه مسکوک ساختند • نیت •
بزرگ سکه صاحب قرانی • شه نیکو سیر تدمور تانی

تفصیل این اجمال آنکه در حده هزار و عشق و نه که محمد
اکبر پسر خلد مکان بغی ورزیده بود خلد مکان نیکو میر نام پسر
شیر خوارگ اورا با دو دختر مقید ساخته بقلعه اکبر آباد فرستاده
بودند و هر دو دختر یکی بشاهزاده رفیع انسان و یکی بشاه زاده
جهان شاه یسران بهادر شاه منسوب گشتند و نیکو سیر در قلعه مذکور
چهل سال بناگاسی بسربرد و مترسین نام زدار دار ناگور که از
متوسلان نیکو سیر گفته می شد و با هزار یهای قلعه رابطه داد و
ستد داشت و از معالجه بعضی مریض و زخمها و قوف حاصل
کرده بود در ایامی که امیر الامرا از دکن عازم دار الخلافت گردیده
بود آن سرمایه نساد آمده بوسیله بعضی مصاحبان حسین علی
خان و همقومان خود بخدمت امیر الامرا راه آمد و رفت و
روشناسی بهم رساند چون حسین علی خان بسبب عود زخمها
گاه گاه محتاج دوائی معالجه می شد بخدمت آویز و قوف طبابت
در خلوت راه حرف زدن بهم رساند و با بعضی همدمان محرم خود
را همراز دمساز و نمودار براراد امیر الامرا اطلاع یافته از راه

کم ظرفی جرات نموده بمقامت هزار بهای حسین علی خان که
 در هزار بهای قلعه اکبر آباد رابطه خویشی و رسل و رسائل داشتند
 بفکر و خیال خام کاری افتاده بی آنکه با استحکام بنای پیشرفت
 کار پردازند و نظر بر مآل سرانجام کار نمایند یا در حد امیر فامی
 را با خود رفیق و همراز مازند چنان کار عمده را بازی طفلان دانسته
 بوکالت نیکو سیر که آن محبوس مایوس از هوا و هوس روزگار
 ندر اصل ازین مقدمه خبر نداشت پیغام بمیان آورد که اگر
 نیکو سیر را بسلطنت بردارند از جاده اطاعت قدم بیرون نخواهد
 گذاشت چون این معنی از ملاحظه انشای راز خلاف رای و مرضی
 امیر الامرا حسین علی خان ظاهر گردید او را مغضوب ساخته از
 صجرا ممنوع نموده در فکر عقید ساختن او افتاد مترجمین که از کهنه
 زندان فتنه انگیز بود همینکه بر قصد امیر الامرا مطلع گشت فرار
 نمود و در مابین فرصتی که بر پادشاه شهید آن هنگام گذشت
 و شورش سلطنت در میان آمد خود را نزد راجه دهیراج جی سنگه
 سوانی رسانده بقول عام بعد استحکام عهد و پیمان مدد در باب
 برداشتن نیکو سیر بسلطنت خط راجه دهیراج و نوشته خود
 برای راجه چهید را بمی بهادر ناگر صوبه دار اله آباد که از متولیان
 فرخ حیر بود برای معاونت فرستاده جواب قبول رفاقت طلب
 نمود و بروایت مشهور نزد نظام الملک بهادر فتح جنگ که
 در همان ایام با کدر آباد رسیده بمعلقه صوبه داری خود میرفت
 فیز رجوع آورده درخواست استعفاء و امانت در میان آورد و
 بر اسلحه مردم شهرت تمام یافت که فتح جنگ نیز رفیق این

مصلحت گشته اما قول امح این بود که نظام الملک بهادر تا مقدر در دفع قتل و سلامت روی می کوشید و تن بقبول معارفت این کار نداد بهر حال بوی سر این مقال بمشام سادات رسید و سمندر خان نام را خفیه قلعه دار ساخته بشهرت خدمات دیگر اکر آباد باتفاق داور داد خان که میر ترک قطب الملک بود و برای آوردن خزانه اکبر آباد مامور نموده بودند و میان عوام برای مکتول ساختن نیکو سیر زبان زد گردید روانه ساختند تا رسیدن نام بردها باکبر آباد مقررین بامید امداد و رفعت راجه دهیراج و راجه چهچیل رام و دیگر راجپوتیه و زمینداران و اغزان که برای آنها نامه و پیغام طلب اعانت رفته بود با هزاربهای قاعه همدان شده صفی خان قلعه دار را که از خاندان با دام و نشان اسلام خان بود طوعا و کرها با خود رفیق ساخته بیست و بهم جمادی الاخرای آن سال اندرون قلعه که مجموع از هزار نفر زیاده شریک و رفیق این مصلحت بودند نیکو نمیر را بسلطنت برداشتند - اگرچه تقاضای رای سائب آن بود که چون در آن روز زیاده از هفتاد هشتاد سوار همراه غیرت خان صوبه دار حاضر نبودند باقی جمعیت در اطراف برای بندوبست امور ملکی فرستاده بود باریستی که مردم احشام با دوسه مقصدی پادشاهی که با آنها همراه گشته بودند غافل بر مرغیرت خان تاخته مقید ساخته بهر وجه که اتفاق می افتاد خاطر ازو جمع می نمودند و نیکو میر را بر آورده تا رسیدن خبر بهر دو برادر نزد راجه دهیراج بانبیر که از آنجا هفت هشت منزل پیش نبود می رساندند احتمال از فوهم آمدن فوج

و دیگر زمینداران و افغانان تومن دار بود اما چون در تقدیر چندی
 رفته بود بدین تدبیر افتادند که بعد نهندن او بر تخت بزدن
 گواهی توپ از بالای قلعه بردار امارت غیرت خان را خبردار
 ساختند و غیرت خان ازین آشوب خبردار گشته از شهر برآمده
 بیرون خیمه زده هر دو برادر را نوشتجات مصحوب قامدان یاد پیمای
 فرستاده بر حقیقت اطلاع داده خود بگرد آوری لشکر متفرقه
 و نگاهداشت سپاه پرداخت و بعد رسیدن خبر بدار الخانات
 رسوا س هراس آمیز در دل صاحب مداران سلطنت راه یافت
 و همان روز راجه بهیم و چوژامن جات را با جمعی از فوج
 همراه داده بمدد غیرت خان روانه نموده اسلام خان برادر صفی خان
 را با پسران صفی خان که در جهان آباد بودند طلبیده مقید
 ساختند و جاگیر تغیر نمودند - و هفتم ماه رجب امیرالامرا خود
 با فوج شایسته برآمده در ناره پله متصل شهر دایره نمود و غیرت
 خان را از پیوستن چهار پنجهزار سوار فرستاده هر دو برادر و فراهم
 آوردن دیگر جمعیت تقویت تمام بهمرسد - و راجه دهیراج در تهیه
 برآمدن نپرداخته انتظار خبر حرکت و رفاقت چهبیده رام از اله آباد
 و نظام الملک از مالوا و دیگر زمینداران اطراف میکشید - و چهبیلارام
 را دران ایام با یکی از زمینداران عمده مقصد پیشه تعلقه سرحد
 صوبه داری خود نزاع بمیان آمد و کار بغوج کشی کشید و سادات
 از شنیدن این خبر بدان زمیندار پیهم اشاره زیاده پر خاش نمودن
 با چهبیلارام بهادر بوعدهای لطف آمیز می نوشتند - و از هر طرف
 مردم واقعه طلب بیکار که دل آنها از اطوار ناهموار روزگار و تسلط وضع

آناکشی سادات مانند دانهای اندر خون بسته بود هرچه می خواستند از شهرت اتفاق نظام الملک بهادر فتح جنگ و راجه دهیراج و چهبیلا رام و فراهم آمدن جمعیت زمینداران عمده دیگر بمیان نیکو سیر شهرت تمام میدادند و پادشاه رفیع الدرجات که به مرض دق مبتلا بود اگرچه حکما بفرموده سادات در علاج او میکوشیدند اما چون برای مدقوق هیچ معالجه بهتر از تغریح طبع و شنیدن نغمات راحت افزا و حکایات فرحت رسا و مشغلی که بمال دل و مکروهات روحانی منجر نگردد نمی باشد و آن پادشاه مجبور در امور فرمان روائی اصلا اختیار نداشت بلکه حکم تصویری داشت که بر تخت بدستور طلسم تعبیه نموده باشند و اطراف دور او را چنانچه بشکر درآمده منصوبان قطب الملک داشتند و ازین غم و الم روز بروز بر مرض او می افزود و دوا مود نمی بخشید و شدت مرض روحانی علاوه آلام جسمانی میگردد تا آنکه کار بتغیر حال و اختیار نمودن سفر آخرت بی آلودگی مآل لازم ملزوم ریاست کشید و خبرهای غم افزای اکبر آباد مزید الم و کدورت خاطر گردید و بمرتبگی مرض رو بشدت آورد که هر دو برادر بفکر تجویز سلطنت بنام دیگری از پادشاهزادهای مجبوس افتادند و خواستند که از روی قرعه اجل رسیده دیگر را بعد از انتقال و ارتحال او بر تخت نشانند رفیع الدرجات گفت که اگر برادر کلان اعیانی مرا که مراد از رفیع الدوله باشد بسلطنت بر دارند و در حیات من مکه و خطبه بنام او نمایند باعث کمال خشنودی و قبول احسان بر من خواهد بود سادات قبول نمودند و بعد سه روز از جلوس رفیع الدوله

ابوالبرکت (۸۳۰) سنه ۱۱۳۱

رفیع الدرجات پاک سرشت ذیک عاقبت ازین سرمای فانی در
کمال نشو و نمای جوانی بروقت جاودانی شتافت مه ماه و ده روز
نام سلطنت برود • • بیت •

الامان زین - پهر تشنه بخون • واه ازین روزگار بوقلمون
یک نم آب امید چشم مدار • زین خم خالی و سبوی نگون

ذکر سلطنت رفیع الدوله ملقب بشاه جهان نانی که بواسطه چهاردهم و سلطنت هفدهم با میر تیمور میرسد

روز شنبه بیستم ماه رجب المرجب هزار و صد و سی و یک هجری مطابق هفدهم خرداد ماه الهی رفیع الدوله را که یک و نهم سال از برادر مغفور مرحوم کلان بود ملقب بشاه جهان نانی ساخته بر تخت نشاندند. مسود اوراق تاریخ سال جلوس او (شنبه بیستم ماه رجب بود) یافته و بهمان دستور سابق سوای آنکه سکه و خطبه بنام از جاری ساختند املا در امور ملکی اختیار نداشت و اطراف او را ملصوبان قطب الماک داشتند و در بر آمدن بیرون و ماندن در محل و دیوان نمودن و خوراک و لباس اختیار همت خان بود و برای نماز جمعه و شکار و کلام و کلام نمودن با امرا بی حضور سادات و اتالیق ماذون نبود. در ابتدای سلطنت او شایسته خان خانوی محمد فرخ میر شهید مرحوم که بوهنمونئی عقل تباه در گرد آوری سپاه و نگاهداشت خفیه بقصد برآمدن و خود را رساندن نزد راجه دھیراج و پیوستن به نیکو سیر پرداخته زبان زد خلق گردیده بود باوجود خبر یافتن سادات و پامی زحر و منع بمیان آوردن ممنوع نمیکردید و کلمات لاف و گدازف زباده از حوصله خود بر زبان می آورد معذرا که قبل از انتشار اراده خاطر او عرصه فرصت خالی

بود خود را جائی نتوانست رساند تا آنکه کار از طرفین بفساد و
فوج کشی ملجور گشت بی آنکه از نردن بی بظهور آید بی آبرو
گشته دستگیر گردید و خانه او را بضبط در آوردند و امیرالامرا
بمد خاطر جمعی از کار نا شایسته شایسته خان اول برای مدد
غیرت خان و محاصره قلعه اکبر آباد حیدر قلی خان را ملقب
به بهادر ساخته بطریق هر اول روانه نمود و از تعجب آن هفتم شعبان
المعظم سنه مذکور خود باتفاق اعتماد الدوله و مصمم الدوله و
ظفر خان و دیگر امرای با قام و نشان که مجموع قریب بیست و
پنج هزار سوار داشت روانه اکبر آباد گردید - درین مابین اخبار
مخالف از بر آمدن جی سنگه بقصد پیوستن به نیکو حیر و ملحق
شدن روح الله خان پسر روح الله خان ثانی که بخدست فوجداری
احمد آباد منصوب گشته روانه شده بود و در راه بر اجه جی سنگه
ملحق و رفیق گردید و تهور خان تورانی از شاه جهان آباد بلا شهرت
بر آمده بطریق ایلغار خود را بر اجه رساند انتشار یافت و خبر
حرکت راجه جهیل رام نیز زبان زد عام گردید اما اصل نداشت
و او از مهم زمیندار تعلقه خود فرصت اراده مدد نیکو سیر نیامست
و نظام الملک بهادر نیز درین ماده خود را آشنا نداشت - و اکثر
مردم واقعه طالب و جمعی که خراب شده و سوخته نا موافقت
روزگار بودند و بسیاری از حجب آنکه دل آنها از آتش بیداد تملط
هر دو برادر و اختیار راجه رتن چند بدکردار شعله ور بودند
بدست آویز زالی فقرای مجذوب و سالکان صاحب کرامات و گوشه
نشینان راصل بالله و فیل کلام الله و تفویل خواجه حافظ و خوابهایی

صلحا و احكام زمان و منجمان كذاب نقش سلطنت نيكو سير را در دل و زبان سكه زد نموده در مجالس و محافل خبر هاي مختلف بي اصل از بر آمدن نيكو سير بصورت فقير و رسيدن نرد راجه دهيراج و حركت راجها و زمينداران و چهيده رام يا سي هزار سوار روانه شدن نظام الملوك بآب و تاب ورن زبان داشتند و از جمله اخبار مذكوره حركت راجه دهيراج جی سكه سوزني با نه ده هزار سوار مع مردم ديگر كه با او فراهم آمده بودند تا يك منزل از آنبير برآمده انتظار خبر از آمدن راجه چهيده رام مي كشيده مقرر بصديق بود - از بسياري شهرت اخبار مذكوره قطب الملوك پادشاه را با خود گرفته باتفاق مهاراجه اجيت سكه و ديگر امرا كه حمله فوج از سي هزار سوار زياده مي شد اواخر شعبان المعظم از دار الخلافت برآمده متوجه اكبر آباد و مقابله جی سكه گرديد - و در همان ابام مهاراجه اجيت سكه مهارانی صبيحه خود را كه در عقد محمد فرخ سير بود نزد خود با جواهر و اقرو خزانه و طلا آلات كه داشت و مجموع بگور رويده ميرسيد طلبیده بقول مشهور تغير لباس و رخت مسلمانني داده ناظر و ديگر متصديان پادشاهی را مرخص ساخته روانه وطن نمود و اين معني نزد ارباب شريعت و قاعده منجان با حديت و آداب آنان با غررت خلاف آداب ناسوس سلطنت و طريق مستقيم اسلام بظهور آمد و در زمان سلاطين سلف چنانچه تسلط راجها در توارين بنظر نيامده كه دختر خود را بعد در آمدن بشرف اسلام و در آوردن بعقد از دواج پادشاهان برده باشند - القصه بعد رسيدن حيدر قلی خان بهادر باكبر ابان باتفاق غيرت خان كه چون

شیر و شکر با هم آمیخته رفیق گشتند بمحاصره قلعه و پیش برون
 مورچال و بستن دمدمه برداختند و متصل آن بعد رسیدن حسین علی
 خان ترواتی که از هر دو طرف بظهور آمده مفصل بتحریر
 آن نمی پردازد حاصل کلام از ضرب و مدمات گولهای توپ فاده
 و مورچال طرفین خانه بسیار اندرون و بیرون قلعه خراب گردید و
 شکست و ریخت زیاد و بمساجد و شهر رسید و امتداد ایام محاصره
 به ماه کشید - و دران محاصره روزی سه نفر افغان را که از لشکر
 غیرت خان بقلعه میرفتند گرفته آوردند غیرت خان فرمود که هر سه
 را دستها عقب بسته هر دو سر ریسمان را دو کس گرفته بدم توپ
 داده بپرانند بدین هیئت دوزخرا را نور بادی عدم ساختند سومین
 را همینکه آورده ایستاده نمودند وقت آتش دادن توپ گول توپ
 بالای قلعه بدان توپ رسید که از مدغم آن هر توپ قدری بلند
 گردید و در همان آن بحکم حافظ حقیقی آن شخص از اضطراب
 جان چنان سر را پائین نمود که دستهای عقب پشت بسته اواز
 محاذی سر او بلند گشت و در همان فرصت گول توپ برگرد
 بهنگم ریسمان مابین هر دو دست او رسیده ریسمان اجل متعلق
 او را برید اگرچه قدری آحیص بدست او رسید اما دران گرمی
 هنگام فرو گرفتن دود که بر همه ناظران پریدن و روتن او یقین
 بود فرصت وقت غلیمت دانست چون تیراز گمان جسته بچستی
 و چلاکی تمام بدر رفته خود را از ان انبوه که همه برای او حکم
 ملک الموت داشتند بهوراج بدرو آب ریز حصار قلعه رساند تا خبردار
 شدن محصلان از واهمه جان چون موی باز یک شده جان به سلامت

بدر بدن آری اگر بجای باران تیر و سخنان بارد و برگ اشجار خزان
دم شمشیر آبدار گردد ببحکم خدا رگی از بدن احدی نتوانند برید •

• بیت •

شب تار است و منگستان و من مست

قدح از دمت من افتاد و نشکست

نگهدارنده اش نیکو نگهداشت

و گرنه صد قدح افتاد و بشکست

القصه قطب الملک بانواج پادشاهی بهیب ایام برشکال
توقف کنان بقصد مقابله و مقاتله جی سنگه که او نیز از وطن
برآمده از ملاحظه صولات انواج طرفین و اندیشه مآل کار و انتظار خبر
تحقیق جهیده رام و دیگر کومکدان اطراف چهل گروهی اکبر آباد
رهیده مقام نموده بود نزدیک متهرا بغلامه تغاروت ده کرده از
جیسنگه رسید - راجه جیسنگه چون از هیچ طرف اثر رسیدن نوج
بمدن نیکو میرندید وکیل برای عفو تقصیر باظهار ندامت فرستاد -
درین ضمن از اکبر آباد خبر رسید که نتهمل نام پسر بهوکندل
اسد خالی که منشی نیکو سیر شده بود بموجب اشاره و طلب
هزاریهای محیل بیرون که یکی از معتقدان و معتمدان قلعه آمده
دست ما گرفته ببرد وقت شب برای برون بعضی هزاریهایی
مورچال نزد نیکو سیر ار قلعه برآمد و همان هزاریهها او را مقید
ساخته نزد امیرالامرا آوردند و از قلمدان نتهمل نوشتجات اکثر
امرای همراه حسین علی خان بنام نیکو سیر برآمد اگر چه امیرالامرا
نظر بر تقاضای وقت مصلحت ندانست که با همه رفقا یک روز و ده

برده خجالت از میان بردارد در احضای آن کوشید اما خطی
 بهر اسد علی خان علی مردان خانی که همدم و محرم و همراز
 حسین علی خان بود بلا افتاد درین باب نیز روایات مختلف
 مسموع گردید بهر حال او را مغضوب و مکتوب ساخته جایگزین او را
 بضبط در آوردند - و غریب تر آنکه در جود ظاهر شدن حیلۀ دنع
 اول که هزاربها بانتهمل نمودند بعد از دوسه روز دیگر محمد عسکری
 نام برادر زاده نیکو سیر باز فریفته فول و پیغام چوژامن جات که
 مورچال طرف دریا داشت گشته برای رساندن نزد چهیلۀ رام با
 چهار پنج نفر که مبلغ نقد گزنت باقی بروعدۀ بعد رسیدن بآله آباد
 قرار بمیان آورده از قلعه برآمد و چوژامن محمد عسکری را مع
 رفقا و مبلغی که باشا را امیر الامرا گرفته بود باظهار حسن تردد
 بحسین علی خان رجوع نمود - بعد دستگیر شدن محمد عسکری
 و شنیدن التماس کردن وکیل راجه دهیراج جی سنگه بقطب الملک و
 امتداد کشیدن ایام محاصره و تمام شدن اذوقه قلعه هزاربها مایوس
 گشته دل و حوصله باخته و معرفت چوژامن نام هزاری امیر الامرا
 پیغام و پیام صلح بمیان آورده عهد و پیمان امان جان و آبرو گرفته
 کلید قلعه را سپردند و بیست و هفتم رمضان المبارک سنه مذکور
 قلعه مفتوح و نیکو سیر با دیگر متوصلان مقید گردید و بتسلیم
 امان جان همه را دستگیر نموده نزد حسین علی خان آوردند - و
 متوسلین که تمام هنگامه برپا کرده او بود چون میدانست که
 بهایج وجه جان بخشی از نخواهد شد و بخفت تمام کشته باید
 گردید خود را بچند هزار جان ستان هلاک ساخت و سر او را بریده

در لشکر گردانیده روانه دار الخلافت شاه جهان آباد ساخته و
در آنجا نیز تشهیر نمایند و در لشکر هر دو برادر و شاه جهان آباد
سه روز شادمانه فتح نواختند •

• بدست

کسی را بخت چون بر دارد از خالت • ره سیلاب را بزمین ز خاشاک
دومی کادبار دامن گیر گردد • دم عیسی دم شمشیر گردد
بعد فراغ از نیکو میر امیر الامرا بضبط خزانه و حواهر و اجناس
سه صد چهارصد ساله که از وقت سکندر لودی و نابرابر پادشاه که در کوته
بود خصوص از اموال نور جهان بیگم و مهتاب مستحل که بعضی
کارخانجات سربسته و ظروف طلا و نقره بسیار با چند هزار خشت
مس برآمد پرداخته برای گردآوری نقد و جنس که تا دوسه کروز
روپیه همه جهت باختلاف قول زبان زد خاص و عام گردید پانزده
شانزده مقام نمود - گویند از جمله اجناسی که پیش قیمت
توان گفت یکی چادر مروارید بود که برای پوشش قبر ممتاز محل
صاحب قران ثانی ساخته بودند و روز عرس و شب جمعه بر اند
آن مغفوره می انداختند و جورق چاق اختراع نور جهان برآمد
و تیکه آن از طلا و مروارید های بیش قیمت بافته حاشیه و جدار
از یاقوت و زمرد قیمتی طیار کرده بودند العبدۃ علی ارادی -
بهر حال ازان اموال ببرادر کلان سید عبدالله خان حصه و نصیبی
نرسید مگر بعد چهار ماه به بیمرگی تمام چنانچه بگزارش خواهد
درآمد بیست و یک اک روپیه عائد خزانه قطب الملک گردید و
وسط ماه شوال از اکبر آباد کوچ نموده با فوج پادشاهی و سید
عبد الله خان که چهار پنج روز پیش از حسین علی خان نزدیک

فتح پور رحیده بودند ملحق گشتند و راجه دهیراج که ازان حرکت لغو پدشمان گشته و کلا را میانجی صلح ساخته برای عفو جرائم باظهار ندامت پدیش آمده بود بچند شرط که از طرفین بمیان آمد و قریب یک ماه از هر دو طرف مضایقه می نمودند از انجمله شرط ممدده این بود که پرگنائی که راجه اجیت سنگه بابت محال پادشاهی بسبب قرب وطن بدعوی طالع جاگیر در تصرف داشت دست ازان بر دارد و جی سنگه در خواست نمود که جمعی که مؤن روح الله خان و تهور خان که بجی سنگه پیوسته رفاقت نموده بودند تقصیر آنها معاف شود و جاگیر یافته همراه راجه باشند و راجه اجیت سنگه نیز باعث رفع گفتگو گشته بود مقرر نمودند که توجرداری سرکار سورتیه صوبه احمد آباد بر راجه دهیراج مقبوض باشد و صوبه داری احمد آباد و اجمیر همیشه چون پور بر راجه اجیت سنگه بحال ماند (درینصوت از سی کره هی دار الخلافت که وطن راجه جی سنگه است تا کفار دریای شور که مراد از سورتیه باشد تعلق بهر دو راجه قرار گرفت) - و از انکه در تقدیر الهی رفته بود که هر دو پادشاه یعنی هر دو برادر بهره از سلطنت بر نداشته ناکام بنهان خانگه جاودانی شتابند شاه جهان ثانی بازار ا-هال و مرض روحانی مبتلا گردیده چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد بروضه جاودانی شقاوت و ... ماه و چند روز نام سلطنت برو گذاشته شد *

• بیعت *

جهانرا ندانند بی کد خدای * یکی گر رود دیگر آید بجای

ذکر سلطنت محمد شاه بادشاه صرف روشن اختر که بچهارده واسطه و سلطنت شانزده بامیر تیمور می‌رسد

همینکه از جلوس شاه جهان ثانی عرف ^{۱۰}ع الذراء قریب
یکماه و بیست روز گذشت بآزار امهال که روز بروز شدت
مرض او می افزود مبتلا گردید چندی آنکه حکما در علاج کوشیدند
فائده نه بخشید اگرچه سید عبد الله خان در تدای و غمخواری
آنچه شرط احتیاط بود بکار میبرد اما چون قندی سلوک که از
هر دو برادر در مادر پادشاه مرحوم محمد فرخ میر شهین بظهر
پیوسته بود و از طرف عدم اختیار در سلطنت و تقدیری که سادات
بکار میبردند مرض جسمانی و روحانی علاوه هم گردید و مواضع
مشیت الهی میبایست که هر دو پادشاه جوان که چون دو نهال
سرروان که در گلشن جهانجانی بصد امید نشو و نما پذیرفته
بودند بری و پاک از آرایش روزگار بموهم هموم ناکامی پرموده
گشته بروضة جاودانی انتقال نمایند و بدنامی آن ^{۱۱}عراسته نسبت
بسادات بارهه بگفت و شنود عالم در آید هنوز سه ماه و ده روز
موانق صیعاد برادر مغفور او نگذشته بود که اثر نزدیک رسیدن
ایام موعود او ظاهر گردید سید عبد الله خان مایوس گشته
ادخر ماه شوال غلام علی خان پسر سید خان جهان خالوزاده خود

را از فتح پور برای آوردن اختر برج جهانبنامی گوهر درج
 صاحب‌رانی محمد روشن اختر خلف جنت آرامگاه جهان شاه
 نبیره خلد منزل که هیجده سال از نهال عمر شریف او در چمن
 آمدن سلطنت نشو و نما یافته بود و بچهارده واسطه بامیر تیمور
 صاحب قران میر سید و از عهد جهاندار شاه با والده ماجده در
 قلعه دار الخلافت بسر میبرد و جوانی بود زیبا و لوحط بانواع
 خوبی وجودت طبع و ذکا و جوهر جلالت و رشادت و فهم و فراغت
 آراسته فرمودند قبل از شنیدن خبر طلوع اختر روشن اختر از افق
 مشرق برج قلعه شاه جهان آباد آفتاب حیات رزيع الدوله بمغرب
 ممات درو شد و بعد افسوس رخت هستی ازین جهان فانی
 بر بست *

بشادی گذار این جهان خراب * که نی جم شهادت نه افرایاب
 و تا رسیدن پادشاه جوان بخت رحلت شاه جهان ثانی را قریب
 هفته مخفی داشته بعده بگفن و دن برداختند یازدهم ذی قعدة
 یفرخی و فیروزی پرتو شرف نزول محمد روشن اختر بر ماحات
 سواد فتح پور انگذده گردید و پانزدهم شهر مذکور روز شنبه مطابق
 هشتم مهر ماه الهی سنه هزار و صد و سی و یک بعد انقضای
 یازده گهزی روز در ماعت محمود و طالع مسعود قوس که مشتری
 صاحب طالع بقوت نظر معد نیرین در خانه دهم ریاست جلوه گر
 بود و بحکم اختر شناسان هندو قوس دلالت تام بر قوام سلطنت
 می نمود و زحل در خانه دوازدهم که بیت الفرج اوست و برای
 مذکور و مغلوب ساختن خصم بودن زحل درین خانه از برای

سلطین اثر تمام دارد قیام داشت و نیز اعظم در خانه پانزدهم که
 بیت الرجا و ظهور جوهر فدویت هواخواهان ست پرتو افکن بود
 سرور آرای هند گردید و زر سرخ و سفید از نام مبارک ابوالمظفر
 ناصرالدین محمد شاه پادشاه غازی دام سلطنته سرخ زرئی تازه
 بهم رساند و بر مقابل بلند پایه مساجد خطبه با هم آن وارث سواد
 اعظم هندوستان خوانده شد و از یمن جلوس میمدت مانوس
 نرخ غله که از مدت چند سال اثر گرانی خلق الله را مبتلا ببلای
 تشویش داشت در یارزانی آورد. و صاحب زمانه سلطه دوران نواب
 قدسیه والده مکرمه آن مهر سپهر سلطنت که در غور امور ملکی
 و فرامت و سلوک سر آمد روزگار بود - سرور شگفت تقاضای وقت با
 از دمت نمیداد روزی که آن زنده دودمان صاحب قران بعث
 و فیروزی متوجه فتح پور می شدند فرستادهای سید عبد الله
 خان و ملازمان رکاب و همه عهده داران دور و نزدیک را بعطای
 خلعت فاخره معزز ساخته بود بعده که خلاف مرضی هر دو برادران
 دانست باقی امیدواران را موقوف برومت داشت و بعد یک ماه
 که از شاه جهان آباد تشریف آورده دیده را از دیدار فرزند کامکار
 روشن ساخت نظر بر یاس خاطر سادات فرمود که مردم قدیم
 جهان شاهی استقبال و ملازمت نمایند و بهمین دستور درهمه امور
 رعایت خاطر هر دو برادر را بغایت مرعی میداشت - و مقرر شد که
 ابتدای جلوس از تاریخ قلع سلطنت پادشاه مرحوم محمد فرخ میر
 در دفتر اعتبار نمایند - و پانزده هزار روپیه در ماهه برای خرج
 نواب قدسیه و خدمت محل مقرر گردید و در هندوستان اطراف

کمال بار و تعیین ناظر و عهده داران بدستور هر دو برادر مغفور کوشیده
 و خواجه سرایان و خواص و فیلباقان و مردم خاص جلوی روز سواربی
 و بادبچی و رکاب دار و فرش و غیره همه عمله و عمله عهده داران از
 نوکران حید عبد الله خان جانجا منصوب گردیدند - و همت خان را
 که بسبیل چهار پنج خدمت عمده حضور و معلمی آن اختر برج
 سلطنت صاحب اختیار دیوان خاص و عام نموده بودند حضرت
 ظل الله از راه کمال فطرت و دانائی بار برفق و مدارا سلوک نموده
 در هیچ کاری بی استرضای او اقدام نمیفرمودند و برای مواری نه از
 جمعه و شکار مختار نبودند و روز سواربی کوچ اطراف آن مهر سپهر
 اقتدار را هاله وار معتمدان مادات داشتند و گاه در دو سه ماه
 بنام شکار و میر سبزه و باغ یکدو گروه برده باز بدولتخانه می آوردند -
 القصة چون از طرف اطاعت چهبیلا رام ناگزیر صوبه دار اله آباد
 خاطر جمع نبود و بسبب بعضی اطوار فاهموار اوکه نسبت بهر دو
 برادر صاحبمدار بظهور می آمد حسین علی خان بقصد تنبیه او
 پیش خانه طرف اله آباد بر آوردن فرمود در همان آوان خبر فوت
 چهبیلا رام بغتة رسید و حسین علی خان در باطن اگرچه رسیدن
 خبر او از مدتی طالع خود دانست اما بحسب ظاهر بر زبان آورد که
 افسوس مر بریده او را بر مغان مر رسته شهر بشهر ندیدند - و در همان
 زودی خبر رسید که گردهر پسر دیا بهادر برادر زاده چهبیلا رام
 که میر شمشیر او همان گفته می شد بعد فوت عموی خود در تهیه
 فوادم آوردن سپاه و استحکام برج و باره قلعه اله آباد پرداخته از
 شنیدن این خبر اواخر ذی القعدة آن گوهر درج صاحب قران را

از فتح پور بخواج سواد مستقر الخلافت اکبر آباد آوردند و بشهرت مهم
تسخیر قلعه اله آباد حکم بستن پل بر آب جمنا و تعیین فوج بطریق
هراول نمودند و پیشخانه آن طرف آب فرستادند - درین ایام خدمت
مدارت کل بنام میر جمله مقرر ساختند اما رتن چند در همه
امور ملکی و مالی و شرعی حتی در تعیین قضات بلاد و دیگر
ارباب عدالت بمرتبه استقلال داشت که همه متصدیان جز و گل
پادشاهی معطل بودند و بدور آنکه سند بمهر آنها نمی رسید در هیچ
مقدمه دخل نمی یافتند - نقل می نماید که روزی رتن چند
شخصی را نزد عبد الله خان آورده تسلیم خدمت قضای بلاد
از بلاد فرمود سید عبد الله خان رو بربی از حضار و مصاحبان
گستاخ آورده تبسم کذا گفت که رتن چند ما قاضی نجویز و
مقرر می نماید او در جواب التماس نمود که راجه جیو از نظم و
نسق امور ملکی و دنیوی فراغ خاطر حاصل نموده الحال بانتظام
کار و بار دینی پرداخته اند - حاصل کلام بعد از انتشار اخبار مرکشی
گردهر و تعیین افواج و کید او باظهار التماس عفو تقصیر و قبول اطاعت
بشرط چند که گاه برای بحال داشتتن صوبه اله آباد و گاه منبر
نمودن صوبه اوده بنام گردهر درخواست می نمود رجوع آورد آخر
برای خالی نمودن قلعه بعد فراغ لازمه فوت چه میلا رام مهلت
خواست و نومان صوبه داری آورده با دیگر عنایات و خطاب
بهداری بنام گردهر صادر گردید - درین ضمن چون بر سر وطن
بوندی از مدت راجه بهیم و راجه بد - نگه هاره میدان هم پرخاش
داشتند چنانچه در ذکر سلطنت محمد فرخ - میر شهید بزبان خامه

داده مید دلار عالی خان را که از شجاعان رزم جو و بخشی
 حسین علی خان بود برای رفاقت و اعانت راجه بهیم مقرر
 و مرخص فرمودند و قریب شش هزار سوار که بیشتری از مردم
 باره و حمایه داران عمده بودند همراه داده در خلوت اشاره نمودند
 که بعد فراغ نذیه بد مذکبه باتفاق راجه جی سذگه در سرحد صوبه
 مالوار رفته استقامت ورزیده چشم پراور سبدن حکم باشد چنانچه آخر کار
 شجرائین نخل خیال فاسد آنچه ثمر ندامت بار آورد بذکر خواهد
 در آمد - و از آنکه از طرف قرار و بنای صالح گرد هر بهادر خاطر جمعی
 حاصل نمود حیدر قلی خان بهادر را با جمعی دیگر و فوج شایسته
 برای تنبیه گرد هر مرخص ساختند و شاه علی خان و محمد خان
 بدگش و شیر افکن خان فوجدار کره نیز با جمعی دیگر و فوج
 شادسته بدان مهم مامور گردیدند اگر چه از حیدر قلی خان بهادر
 بعد رسیدن اله آباد آنچه شرط سرداری و تردد نمایان بود که اگر
 بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد بظهور آمد و اگر
 اختیار انفصال مصالحه و جنگ بشخص واحد می بود نزد
 حیدر قلی خان بهادر مرانجام آن مهم چندان کار نبود و مقدمه
 بطول منجر نمی گردید اما از آنکه دیگر همراهان و سرداران باره
 قائم بر رای خود بودند و بدون صلاح رتن چنگ هیچ احدی را
 اختیار نبود - گرد هر بر قول و عهد سادات اعتماد نمی نمود و در هر
 هفته و ماه خبر خالی نمودن قلعه بوعده صبح و شام انتشار می
 یافت و باز منجر بجنگ و محاصره میگردد مقدمه بطول انجامید
 تا آنکه همین علی خان از آب جمعا کنار اکبر آباد عبور نمود

اما نظر برینکه سه طرف قلعه اله آباد آب گنجا و جمنا داشت و گردهر در استحکام برج و باره قلعه و گرد آوردی ذخیره و مصالح جنگ نهایت میکوشید و از شهرت مرکشی او در همه ممالک خالصه و جاگیرداران عمده خلل تمام پذیرفته بود ملاحظه آن داشتند که اگر محاصره قلعه بامتداد کشد نجات کلی در ملک و تحصیل مال و حال رعایای همه موانجات در خواهد داد و خدیر خالی نمودن قلعه بوعده امروز و فردا بمرتبه بتواتر رسیده بود که پیشخانه ظل سبحانی و حیدر عبد الله خان عربی ربیع الآخر سنة احد طرف دار الخلافت برآمد و بعد پانزده رز که فیهله اکثر امرا حتی محراران دفتر روانه شاه جهان آباد گردیدند از خبر خلف و عده گردهر پیشخانه که خلاف داب عزم سلاطین است برگشته آمد و درین مابین میان هر دو برادر بر امر اموال نادر و جنس اکبر آباد که بعد تسخیر نیکو سیر موافق قول مشهور گردیده بتصرف برادر خرد درآمده بود و آخر بعد سعادت بسیار بیست و یکب لک روپیه برادر گلان عائد گردید مکرر کلمات و پیغام رنجش آمیز که در اغغابی آن بمرتبه اتم می کوشیدند بگفت و شنید آمد و رتن چند نگذاشت که صدا بلند گردد و در دفع نفقه هر طرف که ماده فساد از اثر شامت او بود می پرداخت - چون متواتر نوشته گردهر رسیده بود که اگر رتن چند آمده قول و عهد و پیمان بحال داشتن آبرو و جان بمیان آرد مطمئن خاطر گشته قلعه خالی می نمایم لهذا هر دو برادر صلاح کار دران دانستند که رتن چند روزه استمالت نماید و رتن چند اواخر ربیع الآخر سنة دو باثواج

شایدسته روانه اله آباد گردید و بعد رسیدن آنجا هر دو باهم ملاقات نموده عهد ایفای قول بکفالت آب گنگ که قسم مغلف هندو است بمیان آوردند و حمای صوره داری اوده و فوجداری مقرری که همیشه ضمیمه صوبه مذکور می شد در سه فوجداری عمده دیگر بحسب خواهش و درخواست گرد هر بهادر باصوبه داری اوده ضمیمه ساخت و اوایل ماه جمادی الاخری سنه دوقلعه را خالی نموده روانه صوبه اوده گشت بعد رسیدن خیر فرحت اثر مذکور سه روز صدای شادبازده بلند آوازه گشت و کیسهای زر بدر انعام پر و خالی گردید - از آنکه گفته اند آخر هر خنده بگریه و انتهای هر شادی بماتم مبدل می گردد هنوز مردم واقعه طلب در تحقیق صدق و کذب تسخیر قلعه اله آباد گفت و شنید داشتند که فلک کینه پرداز و زمانه نیرنگ باز طرح بازمی تازه بر بساط هر وسعت زمین چید و نراد مکافات روز کار نقش دیگر بر تخت عرصه بونلمون باخت شرح این قصه غریب و تفصیل این داستان عجیب بزبان خامه صدق بدان می دهد *

ذکر توجه خلاصه دودمان سیادت و نجات نظام الملک

بهادر فتح جنگ بصوب دکن

از اعظام سوانح این سال ظفر اشتهال استیصال مهارارو بهیم منگه هاره و راجه کوته و گچ - منگه کچهواوه راجه نرور و سید داور خان و سید عالم علی خان است که باعتبار کثرت فوج و سامان و انتظار و افتخار ملک بی اعتبار سرمایه عجب و پندار حمین علی خان بودند و بجزرات و جسارت نظام الملک بهادر فتح جنگ رهگرمی

بادیه عدم گشتند تفصیل این احوال بر سبیل اجمال اینکه چون عبد الله خان مداعبه فاسد که در مخیله خود داشت بودن این امیر کبیر که جمیع امرای مغلیه بمنزله مرشد و پیر خود میدانند و تبعیت او را ذریعه معموری دین و دنیای خود تصور می نمایند مغایب نمی دید درین تدبیر افتاد که بجائی زور طلب که قلمت مداخل و کثرت مخارج علت پریشانی و بی مامانی گردد تعیین نماید لهذا بمحمد فرخ سار که پیش از نام سلطنت نمانده بود گفته صوبه داری عظیم آباد پند که بذایر تعدی زمینداران شوربشت صاحب استعداد سرمایه فتنه فساد و نهایت زور طلب است مامور گردانند و نظام الملک بذایر باجاری و تبعیت رضای حضرت باری تسلیم نموده در تدبیر عزیمت آن طرف شد چون کارکنان قضا و قدر استیصال آن جماعه حرام نمک پزور تدبیر و ضرب شمشیر آن صوبه بتأییدات حضرت قدس از روز ازل مقدر نموده بودند قصه پادشاه شهید بتفصیلی که ترقیم یافته بمیان آمد و آن عزیمت درپرده توقف افتاد حسین علی خان که در گریز و ملامت خود را زیاده بربرادر میدانست غافل از مضمون یضحک التقدیر علی التدبیر گشته صلاح دران دید که چون درحضر خود و برادر کار فرماهند و در دکن عالم علی خان متبذای خان مذکور با جمعیت موزور است نظام الملک را بصوبه داری مالوا که وسعت دهلی و دکن بمنزله میداد چون این نمک حرامان سراپا تزویر و فن بود بعهده و پیمان موکد بقسم رضای ساخته مامور نمودند و آن امیر صاحب

عزم ظهور این معنی از لطائف غیبی و تاییدات لاریبی تصور
 نموده روز سیوم از جلوس رزاع الدرجات خلعت نظامت و رخصت
 پوشید و عیال و اطفال خود و رفقا زیاده بر یک هزار نفر
 منصبداران نقدی و جاگیرداران که از بی توجهی نمک حرامان
 و دیرطلبی بریشان و محتاج بقوت بودند قاطبة برداشته عازم
 آنصوب گردید و در اجتماع سپاه و توپخانه که لازمه نظم و نسق
 / ملک و اسباب امور دنیوی بود پرداخت و محمد غیاث خان
 قریب پانصد اسپ بمنلیه برادری که پیاده بودند و براق
 و - لاج از خانه خود داده حور کرد و مبالغ خطیر بشیخ
 محمد شاه و ابوالخیر خان و اسمعیل خان و قزلباش خان و غیره
 بعنوان قرض و رعایت برسانیده و یکی را مذنون احسان خود
 ساخت چون فضا در افزایش اسباب خود جلوه گری نمود مقدمات
 چند در چند که مبنی بر نقض عهد حسین علی خان و باعث
 جسارت نظام الملک شود بظهور آمد - از انجمله در هنگامی که
 حسین علی خان بازاده فاند خلع محمد فرخ میر از دکن
 عازم حضور شده از دریای نریدا گذشت مرحمت خان پسر
 امیر خان که بقلمه داری شادی آباد ماند و مضافه صوبه
 مالوا واقع کناره دریای نریدا مقرر بود احتیاط داعیه ناسد
 در حق پادشاه و بی توجهی بحال خود نموده و پاس حق نمک
 پادشاهی منظور داشته بیماری را بهانه ساخته برای ملاقات نیامد
 حسین علی خان که خار ابن ادا در دل می کشت بعد برداشتن
 پادشاه و کامیابی خون خواجه قلی خان تورانی را که با او

بفہایت ساخته بود بدغدغہ اینکہ وقتی از اوفات روکش از نظام الملک
خواہد شد بجای مرحمت خان مقرر نموده بماند و برستاند
مرحمت خان بذابر حفظ آبرو در مقام خود داری شد و حسین
علی خان بموجب نوشته خواجم قلی خان وکیل مرحمت خان
را چشم نمائی کرد و بنظام الملک تاکید نوشت کہ معزول را
از قلعه برآرند و منصوب را دخیل سازند مرحمت خان را چون
روی رفتن حضور نمانده بود و نظام الملک رفیق ساختن مردم
با غیرت مصلحت وقت میدالمت بصواب دید غیاث خان
مرحمت خان را بندبیرات مستمال ساخته نزد خود طلبید و خان
مذکور چہ بامید اینکہ بدستگیری این عمدہ امکان شفاعت خواہد
بود و چہ ازین رہگذرکہ اکتساب رفاقت این بزرگ موجب سعادت
امت از قلعه آمدہ رفیق شد و خواجم قلی خان در قلعه آمدہ
بعد چند روز جگروپ سگہ زمیندار برگزیدہ اسجدہ سرکار ماند و را کہ
از مدتیہای دراز زمینداری این محال با علاقہ منصب و تعیناتی
قلعہ مذکور برگزیدہ مزبور در جاگیر جمعیت و سامان شایستہ
با خود داشت و در آن ضلع بنوعی زندگانی میکرد کہ از ہراس
او مرہتہ ازان راہ عبور نمیتوانست کرد بعد و پیمان نزد خود
طلبیدہ بر طبق اظہار جگروپ سگہ برادرش کہ بذابر دعوی
زمینداری از قدیم حسد و عداوت داشت بطمع مال بدغا گرفتہ
فی الغوز کشت و مال و اسباب او متصرف شد لعل سگہ پسر
خرد سال او از بیم جان گریختہ بامید عدالت نزد نظام الملک
آمد و نظام الملک فوجی برہم قزائی ہمراہ محمد غیاث خان

درای تادیب جگروپ سنگه فرستاده خود نیز مانند شاهین تیز
 پرواز رحید و جگروپ سنگه فرصت فرار نیافته بحکم تقدیر اسیر
 آمده در زندان مکافات مقید گردید - درین ضمن جان چند یسرچتر سال
 بدیله قلعه رانگده مضاف مالوا را که نزدیک سرونج و بهیلسا
 است متصرف شد حسین علی خان فرمان انتزاع قلعه از دست
 آن جهالت سرشت با احکام موکده بمهر حید عبد الله خان و خود
 بنظام الملک فرستاد نظام الملک محض بهاس نمک و نیمت ثواب
 و تقریب استشفاع مرحمت خان را با نوجوی از سرکار خود برای
 این کار تعیین نمود و خان مذکور در ضلع سرونج و بهیلسا رسیده فوج
 شایسته از الاغذیه و روپیه و غیره فراهم آورده بمهر و قهر قلعه را
 مفتوح و محضر ساخت چون عرضداشت نظام الملک متضمن انصرام
 این کار بحضار والا و خطوط بآن هر دو برادر رسید دون حیرت از نهاد
 اینها برآمد و بخارشقاوت در دماغ متصاعد شد و تحسین و آفرین
 اصلا بعمل نیاورد و تقدیم این خدمت موجب شفاعت مرحمت
 خان هم نشد - بعد از گذشتن رفیع الدرجات و رفیع الدوله که زمانه
 بمیمنت عهد مقدس حضرت ابو المظفر ناصر الدین محمد شاه
 پادشاه غازی آرایش یافت مکرر شقایب دستخط خاص حضرت
 ظل سبحانی و احکام بمهر و دستخط حضرت مریم مکانی والدۀ آن
 پادشاه جم جاه معرفت اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر
 بنظام الملک رسید که از تسلط این نمک حرامان هوای نماز
 جمعه مقدوری نمانده و اجرای احکام دیگر متعذر گشته و
 خدای باطل اینها چندان است که بعد انجام کار نیمه و سبر و گردن بهادر

اول آن زندۀ فدویان یکرنگ را از میان بردارند و پس از آن بکام خود
فائز شوند، و ما را اعتماد کنی بران فدوی کار طلب است نظر بر حقوق
تربیت آبا و اجداد از احتیاط خود و تدبیر استقلال ما بدو نت
غافل نباشد - درین ضمن مکرر خبر رسید که نیکو سیر دستگیر آمد
و مقدمۀ گرد هر بهادر بصلح فیصل شد حسین علی خان در
تحریرک اسباب شورش در آمده با مها راو بهیم سنگه عهد و پیمان
در میان آورد که بعد تنبیه سالم سنگه زمیندار بوندی و انصرام
کار نظام الملک برتبه والی مها راجگی برسد و بعد مراتبۀ
مهاراجه اجیت سنگه مرتبۀ او بر همه راجها فائق باشد منصب
هفت هزاری هفت هزار سوار و ماهی مراتب داده اورا و راجه
گچ سنگه نوروی و داور علی خان و غیره را با فوج پانزده هزار سوار
جرار تعیین کرد که تنبیه و اخراج سالم سنگه را دست آویز ساخته
از احوال نظام الملک خبر گیران باشند و بمجرد اشاره و مول احکام
فرست نداده بانصرام کار پردازند چنانچه نام برد ها بوندی را
بدمت آورده بحسین علی خان نوشتند و خان مذکور پرده از روی
کار برداشته بنظام الملک نوشت که جا دادن مرحمت خان
نزد خود و تغیر کردن زمیندار پرگنۀ نظام خوب نهد و همچنین
اکثر مقدمات را که بحسب اقتضای قضیۀ زمین بر سر زمین
تمهیت یافته بود باسلوب مواخذۀ در معرض تحریر آورد و بوکیل
هم علانیه حرانهای پست و بلند گفت و هر چند نظام الملک از راه
راستی جواب هر مقدمه به بیان واقع و بآئین موجه نوشت در ضمیر
شعادت تخمیر او منقش و مرتسم نگردیده بی محابا بزبان قلم

آورد که می خواهم بجهت بندوبست دکن در صوبه مالوا استقامت
 نمایم و بنام آن عمده فوئیدان از صوبه اکبر آباد و اله آباد و ملتان و
 برهانپور هر صوبه که قبول نمایند بفرستم نظام الملک که در فرصت
 هشت نه ماه با اجتماع هفت هشت هزار سوار و دیگر حامیان
 پرداخته بجای خود هشدار و خبر دار می بود و در تغییر عزیمت
 دکن و استخلاص آن ملک که معدن خزائن و سپاه است شد درین
 ضمن نوشتجات وکیل و غیره رسید که آنها بمقتضای شرارت ذبی
 و خیانت باطنی گرز داران برای طام آن عمده الامرا بحضور
 زمین گزاه اند و قبل از رسیدن اینها شقهایی پادشاهی با خطوط
 خیر خواهان دیگر بخصیص دیانت خان رسید که فرصت وقت
 نماید و چه توانند زود بعمل آرند نظام الملک چون دید که اراده
 فاسد اینها غیر از استیصال این خاندان و برداشتن خلیفه زمان امری
 دیگر نیست و بهیچ وجه رهائی بنظر نمی آید ناچار بمصدق
 من یتوکل علی الله فهو حسبه باتفاق رفقا با همه احوال و انتقال
 از بلاد اوجین سه منزل بسمت اکبر آباد کوچ کرده بجانب دکن
 متوجه شد و غره رجب از دریای نوبدا عبور نمود و رستم بیگ خان
 فوجدار سرکار بیجاگده عرف کهرگان که از رفقای حسین علی خان
 بود و بمشاهد نمک حرامنی خار خار در دل داشت و بنابر نام
 و الاشاهی خود را از فدویان می گرفت با جمعیت شایسته آمده
 رفیق نظام الملک شد و نظام الملک فوجداری پر خان مذکور بحال
 داشته بانواع رهابت و توفیات پرداخته همراه خود گرفت
 چون اقبال ابدی اتصال کلید قفلهایی مشکل گشای می باشد

همان روز که از دریای نرېدا عبور نمود معتمدی از عثمان خان قادری هزاری احشام قلعه آسیر بوماطت خسرو چيله که از مابق مربی عثمان خان و دامطه سوال و جواب بود آمده از حرام نمکی نمک حرامان و پربشانی احوال خود و احشام استندعی قلعه داری از جانب آن عمدة الامرا نمود و محمد غیاث خان اورا نزد نظام الملک برده بشارت فتح قلعه رسانید و نظام الملک همان وقت او را انعام لائق داده طلب احشام از خزانه خود داد و میرحفیظ الله خان بخشی و غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ پسر خود را همراه او تعیین نمود و خان مذکور سیزدهم رجب آن قاعه آسمان ارتفاع را که حضرت عرش آشدانی در مدت یک سال از فاروقیان انتزاع نموده بودند بتصرف در آورده ابو طالب قلعه دار را بدست آورد و نظام الملک خود بالای قلعه رفته آن کوه فلک شکوه را بهنگاه احتیاط ملاحظه نموده محمد غیاث خان را بجهت اقتراح بلده دار السرور برهانپور تعیین نمود - سید عالم علی خان بعد استماع خبر عبور نظام الملک از دریای نرېدا مضطرب شده بصواب دید مشیرین و رفیقان خود محمد انور خان را که حراست آن صوبه بقام او بود باتفاق او بذالکر مرهته بحفاظت و حراست برهانپور فرستاد و ناسپردها در طی طریق از باد صرصر وام گرفته خود را بعادل آباد که از برهانپور دوازده کروزه است رسانیده می خواستند که شبگیر کرده بدرهان پور برآمد و باتفاق محمد نور الله خان دیوان صوبه مذکور که برادر محمد انور خان می شد دروازه های شهر بر روی خود بسته شهر پناه را بمردم شهر استحکام داده بود

محافظت نمایند و محمد غیاث خان که خود در لعل باغ فرود آمده
 مورچال بر مردم تقدیم نموده سعی در تسخیر آن داشت باستماع
 آمد آمد محمد انور خان و راه بذالکر فوجی از دریای پکنی گذرانید اما
 نامبردها در ظلمت شب آمده داخل شهر شدند و پالکی و غیره
 اسباب آنها دست خوش ارباب تلاش گردید چون سکنه شهر از
 شجاعت و بردای محمد انور خان واقف بودند هجوم کرده
 گفتند که محمد غیاث خان زینها ساخته امروز شهر می گیرد و
 جان و مال و عرض و ناموس شرفا و عموم رعایا بعرصه تلف می آید
 و این گناه کبیره هم ضمیمه دیگر مآثم و معاصی در نامه اعمال
 شما ثبت خواهد شد بهتر این است که از شهر برآمده بچنگ پردازید
 و الا عذوق و بلوای عام می شود و شهر از تصرف شما بدر
 محمد انور خان که از شجاعت نصیبی نداشت حواس باخته شانزدهم
 الغیاث گویان محمد غیاث خان را دید و خان مذکور اندرون شهر
 آمده با احتیاط برج و باره و استمالات عموم سکنه پرداخته فدای امن
 در داد و هفدهم نظام الملک بفتح و نصرت بلعل باغ رسیده خیمه
 اقبال برافراخت و محمد انور خان و نور الله خان و غیره اهل
 خدمات و شرفا و نجبابی شهر خیل خیل بوساطت آن خان فتح
 نصیب ظفر نشان نظام الملک را دیدند و از بیم جان و مال برآمده
 در مهد استراحت نمودند - اعلی حضرت در زمان شهزادگی از
 طرف بنگاله شکست یافته باتفاق عبد الله خان بهمین برهان پور
 رسیده با آنکه شهر پناه نداشت و فقط قلعه ارک نشیمن گاه
 فاروقیان بود هر چند سعی نمودند و جمعی از مردم مشهور کشته

و زخمی شدند بدست نیامده بود محض اقبال پادشاه غازی
بامداد طالع فتح جنگ بی آنکه کار بجدال و قتل رسد و شمشیر
از غلاف و خون از بیلای اهل خلاف برآید بنصرف درآمد و برای
حسن سرانجام امور پیش نهاد خاطر تسخیر قلعه و شهر شگون فتح
و ظفر شد *

اگرچه محاسن اخلاق نظام الملک که بزرگ کرده
حضرت رب العزت است زبانه ازان است که بتجربہ درآمد اما
امریکه از غرائب روز کار توان گفت درین صفحه ثبت میگردد
دو سه روز قبل از فتح برهانپور فرزندان و متعلقان - یف الدین علی
خان برادر حسین علی خان باراده دار الخانات وارد برهان پور
شده بودند از رسیدن نظام الملک و گرفتن برهانپور حیران کار
خود شدند هرچند مردم کوتاه اندیش بنظام الملک گفتند که
گرفتن مال و اموال مخالف زادهای و محمد انور خان برای
اخراجات سپاه و لشکر نصرت اثر مقتضای مصلحت است
نظام الملک بصواب دید محمد غیاث خان جواب داد که
ما باوجود عسرت و تهیدستی محض بتوکل افضل الهی و
بتوکل اقبال پادشاهی کمر باین عزیمت بسته ایم اگر کامیاب
می شویم ملک و مال همه از ماست و اگر خدا نخواسته بالعکس
شد و بال آخرت چرا برگردن باشد گرفتن مال و اموال این عجائز
و اطفال و محمدانور خان و غیره درجذب همت ما قدری ندارند و چون
غیر از استقلال پادشاه امری دیگر منظور نیست انشا الله تعالی
بمیان این صدق لیت خزانهای بیشه را در تصرف خواهد درآمد

بعد ازین چندین حرفهای رکیک مذکور مجلس نمایندگان - اهل کار
 حنیف الدین علی خان را طلبیده خلعت داد و مردم معتمد
 و فهمیده نزد والده خان مذکور فرستاده دلاسا داد که اینها بمنزله
 فرزندان ما هستند اگر درینجا باشند مواد جمعیت و معاش
 مهیا خواهد بود و اگر بالجزم آماده رفتن اند جمعیت تا دریای
 فریدا خواهد رسانید چون آنها را مقصود از رفتن بود فرزندان را
 بخدمت نظام الملک فرستاده استدعای همین معنی نمودند
 نظام الملک باطفال و عورات مداراتیکه در خور همت ارباب کرم
 باشد بعمل آورده و بدرقه شایسته داده از دریای فریدا گذرانید -
 در همین مقامات اهل باغ عوض خان بهادر ناظم صوبه برار که عم
 نظام الملک میشد و دیگر مردم جوق جوق رسیده ضمیمه فوج
 فیروزی اثر شدند و نظام الملک بمقتضای مصلحت در اهل باغ
 توقف نموده بتباری توخانه دشمن روز مشغول گردید *

آمدن بر احوال حضور که چون خبر توجه نظام الملک بجانب
 دکن اواخر ماه رجب بعبد الله خان و حسین علی خان رسید
 و در تمام لشکر ابوالمظفر اشقهار یامت پادشاه را امید استقلال
 و خانه زادن را توقع قدر دانی شد اگرچه نمک حرامها در چاره
 کار خود شدند و نظر بر قلمت جمعیت نظام الملک حسابی برنگرفته
 از جلوس نصرت و تایید الهی و آیه کریمه کم من نعمة قليلة غلبت فئة
 كثيرة بان الله غافل گشتند و ندانستند که هرگاه در صحرای الهی بوزیدن
 در آید جبال متعالیه از بیخ و بن بر باد رود و جانی که سحاب
 غضب موج طوفان زند خس و خاشاک سد راه نگردد و بسید

دور علی خان و بهارار بهیم جنگه نوشتند که خود را بر جناح
 اجتماع رسانیده اگر قاپو بیابند بانجام کار پردازند و الا از راه دیگر
 شتافته بهید عالم علی خان ملحق شده بالاتفاق اطفاي این نائره
 نماد نمایند - و در همین اوان خبر فتح عبدالصمد خان بهادر دایر
 جنگ و کشته شدن حسین خان خویشگی باجمعی کثیر از
 نوشته اخبار نویسان لاهور رسیده غلبه اهل توران سامع کوب مخالفان
 و زهره گداز نمک حرامان گردید بعده که تمام ایام کامرانی پادشاه
 مرحوم محمد فرخ سیر از سعی هر دو برادر بقلع سلطنت
 و زوال دولت مبدل گردید مادات با نظام الملک بهادر فتح جنگ
 که ارسامت روی و نیک مرشقی و رعیت پروری او در ذکر
 سلطنت خلد منزل و پادشاه مرحوم مظلوم بزبان قلم داده عهد
 و پیمان بحال داشتن بصوبه مالوا بکفالت قسم بمیان آورده بصوبه
 مذکور روانه ساختند بعده که نظام الملک بهادر بر خدمت مامور
 خود رفته سپاه زیاده نگاهداشته ببندوبست واقعی پرداخته در
 تلبیه و تادیب مفسدان و زمینداران سرکش و پرداخت زیرستان
 سعی موفوره بعمل آورد هنوز هفت هشت ماه دران صوبه جا
 گرم ننموده بود که رای حسین علی خان برین قرار یافت که بعد فراغ
 مقدمه گردد هر خود بصوبه مالوا استقامت ورزیده ببندوبست
 شش صوبه دکن و چهار صوبه احمد آباد و اکبر آباد و اجمیر و مالوا
 پردازد و برای معزول نمودن آن شیر بیشه حمیت که از عدم
 اطاعت او بیز وسواس داشت بهانه طلب بود و در ایامی که
 حسین علی خان بقصد تحذیر محمد فرخ سیر مرحوم از خجسته

بنیاد عازم حضور گردیده بعد که از آب نربدا عبور نموده نزدیک قلعه ماند و سوبه مالوا که مرحمت خان پسر امیر خان بخدست قلعه داری و نوجواری آن ضلع مقرر بود و از بند و بست و نسق و هیبت شمشیر او مفسدان کوه نشین و شیران پیشه آن سرزمین ترک مسکن خود نموده بودند رسید و مرحمت خان بحسب انحراف مزاج و موایع دیگر خود را نزد همین علی خان نقوانست رساند چون بغض آن در دل امیرالامرا جا گرفته بود همیشه فلک بکام هر دو برادر گردید خواجم قلی خان تورانی را بقلمه داری ماند و مامور ساخته جاگیر مرحمت خان را تغییر نمود خواجم قلی خان که نزدیک قلعه رسید مرحمت خان بعد از انقلاب و گردش سلطنت در سپهرن قلعه تعلل ورزید بعد که شکوه مرحمت خان از نرسیدن خواجم قلی خان بصادات رسید وکیل مرحمت خان را چشم نمائی نموده در باب عمل دهانیدن خواجم قلی خان بفتح جنگ نوشتند نظام الملک بهادر مرحمت خان را معقول ساخته خواجم قلی خان را عمل دهاند و چون آن ناظم ملک و ملت با مرحمت خان که از خاندان با نام و نشان بود رابطه خاص موروثی داشت و مرحمت خان را روی رستن حضور نمانده بود نزد خود طلبیده با عزاز و اکرام تمام نگاهداشت - از آنکه قلعه را ناگفته تعلق سوبه مالوا را جان چند پسر چتر سال زمیندار مغمذ پیشه آن ضلع بتصرف خود آورده بود و در همان ایام برای برآوردن آن قلعه از تصرف او حکم نظام فتح جنگ وارد گردید فتح جنگ مرحمت خان را با نوچ شایسته بدان خدمت روانه ساخت و مرحمت خان رفته بعد تردد نمایان بزور

خود آن قلعه را بتسخیر در آورد این حسن خدمت نیز شایسته
 جوایز او نگردید و فتح جنگ در باره او مراعات بزرگانه بکار
 برده اختیار بعضی بند و بست صوبه داری مالوا بار گذاشت و
 مرحمت خان در نفس صوبه داری و تبلیه مفسدان و گوشمال
 سرکشان قرار داده گوشیده چند موضع پرگنه چلدیری که مکان
 مقرری مفسد پیشگان بود بتاخت آورد - بعده که حقیقت فراهم
 آوردن جمعیت زیاد و تاخیر بعضی دیهات از نوشته فتنه
 پڑوان صاحب غرض رسید عبد الله خان رسید و بقبول بعضی
 در همان ایام نوشته حسین علی خان بنام فتح جنگ مشتمل برین
 رسیده بود که ما می خواهیم بجهت بند و بست صوبجات دکن
 و اطراف آن مکان برای ماندن خود صوبه مالوا مقرر نماییم از
 چهار صوبه اکبر آباد و اله آباد و برهانپور و ملتان هر جا خواهد
 بنام آن امارت مرتبت مقرر سازیم از آنکه نظام الملک بهادر زبیر
 خرج سپاه آمده بود و فصل ربیع که مدار محصل آن ملک
 برانصت از دست میروست و از رسیدن دلاور علی خان که بعد
 تسخیر بوندی بموجب اشاره حسین علی خان چنانچه بدکردار آمده
 با فوج خود و رفاقت راجه بهیم و راجه گجسنگه بصومین صوبه
 مالوا لشکر کشیده باعث خرابی ملک و ضرر مالی و جانی میگردد
 آنجا گردید ازین اطوار زاهموار که آثار خلاف عهد هر دو برادر ظاهر
 گشت فتح جنگ نهایت افسرده خاطر گردیده در جواب آن تکالیف
 بیجا چند کلمه راست و درست نوشت سید عبد الله خان همه
 دمت اویز اثبات تقصیر نسبت بآن و الانه ب نموده وکیل معتبر

ار را در خلوت طلبیده از کلمات نامناسب تند و تلخ و بی مزه که
بتفصیل آن نپرداختن اوای در ماده آن بزرگ والا نژاد بر زبان آورد
بعد رسیدن خبر آن کلمات نساک انگیز یا قبل ازان چون بران عالی
نسب تحقیق گردید که هر دو برادر بر خرابی و بی آبرویی همه
خاندان ایران و توران کمر بسته اند و در ترک منصب و اختیار نمودن
انزوا نیز رستگاری نیست و دل همه خاندان موروثی و نوکران
جان نثار دور و نزدیک از بی اختیار بودن وارث تاج و تخت که
قادر بر نماز جمعه و اجرای احکام شرع نیست بمرثیه اتم افسرده
بود و از نزدیک دار الخلافت تا کنار دریای شور کفار در تعمیر
بتختها و منع کار کشی می کوشیدند نظام الملک بهادر که صفائی
نیت و حسن طبیعت و طریقه کم آزاری او بر عالمی هویدا و
ظاهر بود بصلاح همدمان با غیرت و شجاعان با جمعیت چار ناچار
چاره کار دران دانست که بحکم و من بتوکل علی الله فهو حجه
توکل ذات پاك حق را حرمایه همت خود ساخته و بقول مشهور
بهمن مضمون دو کلمه بسید عبد الله خان نوشته برنات
عبد الرحیم خان و مرحمت خان و رعایت خان و قادر داد خان
روحانی و محمد متوصل خان نبیره معد الله خان و محمد عنایت
خان و دیگر جمعی از هواخواهان و ندریان عقیدت نشان قدیم و
جدید و جمعیت پنج شش هزار سوار وسط ماه جمادی الاخری
مده یک هزار و صد و سی و دو مطابق حال دو از جلوس مبارک از
نواح هندسور که برای بذور همت و نسق آن ضلع پیشخان کوچه برآمده
بود باز مراجعت فرموده با رجین آمده احوال و اقبال برداشته

بشهرت کوچ هرنج در سه منزل رفته بموضع کایته نزل نموده از آنجا کوچ بکوچ متوجه الگه وسیع دکن گردید و اواخر ماه مذکور این خبر در لشکر ظفر اثر ابو المظفر نصرت انجام محمد شاه شهرت تمام یافت و هر دو برادر برین خبر اطلاع یافته با وجود حوصله باختن مهل انگاری نموده بسید دلاور علی خان برای تعاقب نمودن برنات هر دو راجه و دوست محمد افغان صاحب تومن آن خلع و دیگر نو نگاهداشت تاکید تمام نوشتند *

و در همین اوان خبر جنگ عبد الصمد خان دلیر جنگ با حسین خان افغان و کشته شدن حسین خان با جمعی کذیر از روی نوشته اخبار نویسان لاهور بوضوح انجامید تفصیل این اجمال آنکه گویند حسین خان خوشگی که از افغانان صاحب تومن مغرور و مشهور توابع سرکار تصور بود از مدت چند سال طریقه سرکشی و مفسدنی اختیار نموده برگزات میر حاصل نواح تصور و لاهور را بتصرف خود آورده علم مخالفت بر امراشته چندین کت فوج صوبه داران را بلکه امواج شاه زاده را شکست داده بود و از ابتدای صوبه داری عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ قدم از جاده اطاعت بیرون گذاشته عمال منصوب کرده جایگزین دار و صوبه دار دیگر نوکران عمده پادشاهی را بدخل بلکه اخراج از محال ساخته بشوخی تمام پیش آمده بود - و از راوی نکه مسموع گردید که نوشته صاحب مداران ملک بر اشاره ترغیب کوتاه نمودن دست تصرف صوبه دار و امیدوار ساختن صوبه داری دار السلطنت لاهور در مقابل آن حسن خدمت بنام

آ. بدخصال نگهیده افعالی رسیده بود لهذا زیاده از سابق بشوخی
پیش آمده با قطب الدین نام عامل صوبه دار که صاحب فوج بود
برقائله نموده گشته فوج و خزانة او را بغارت آورده مغهشت نه هزار
سوار بقصد تاخت و تاراج برگزانت بر آمد و عبد الصمد خان بهادر
دایر جنگ نیز شروع بملکها داشت سپاه نموده باهفت هشت هزار سوار
و همراهان شجاعت عمار متوجه دفع خصم بد کردار گردید نزدیک
بموضع جهولنی که از لاهور فاصله سی گروهي دارد هر دو فوج بتفاوت
سه گروهي نزدیک بهم رسیدند عبد الصمد خان بهادر بترقیب فوج
پرواخته کریم قلی خان را که بخشی فوج دایر جنگ و از مبارزان
با نام و ندگ بود هراول نمود و طرف یمین جانی خان و خواجه
رحمت الله خویشان نبرد از مای خود را مع حفیظ الله خان و هزار
سوار قوم روهیله که با حسین خان عدارت همچشمی داشتند مقرر
نمود و طرف یسار آغر خان را که شمه از حسب و نسب و شجاعت
موروثی او در ذکر ماطفت حضرت خلد مکان و محمد فرخ میر
بزیان خامه جاری گشته برفاقت عارف خان قرار داده برای
طرح فوج تعیین نموده ششم ماه جمادی الاخری معرکه آرا گردید و
حسین خان نیز بهر اولی مصطفی خان برادر زاده خود و رحمت
خان و بهلول خان و سعید خان و دیگر افغانان صاحب تومن که همه
نیل سوار و سردار رزم آزما بودند مقابل فوج دایر جنگ صف جنگ
بیاراحت همینکه صدای آمد و رفت گولگانستان و غرق بان
آتش نشان شعله افروز رزم گردید فوج حسین خان چنان مستانه
خود را بر توپخانه زد که از توپخانه شرر بار گذشته کار بر هراول

تنگ آمدند و کریم قلی خان بعد تردد نمایان از پا درآمد و فوج همراه او را بهزیمت آورد و حسین خان با دوسه هزار افغان یک تار بمقابله آغرخان پرداخت و عجب رد و خورد بمیان آمد اگرچه جماعه داران نم نگاهداشت همراه آغرخان نیز تاب حمله خصم نیارده رو بفرار آوردند اما پنججاه شصت سوار مغلیه و منل زادهای تیرانداز از حکم اندازی که تاز که در قدر اندازی و شجاعت گوی سبقت از یکدیگر می ربودند و آغرخان بیای چنین روزها از مدت چند سال در همه حال غمخواری احوال آنها برخود واجب لازم میدانست و از خود جدا نمی نمود مع برادران و پسر آغرخان مقابل حریف اسپان بجوان در آوردند و رستمانه بخانهای کمان در آمده شروع بزدن تیر دشمن دوز نمودند هر تیری که از شصت دلاوران بدرواز می آمد در سیف پرنیزه افغانان زره پوش نا پدید میگشت و هر خدنگی که از خانه کمان بهادران میجست از مهره پشت مخالفان میگذشت و آغرخان بر فیلمان بانگ مهیب زده فیل بر سر دشمن رانده دست بقبضه کمان برده بهر تیر عدو دوز یکی را از مخالفان بد روز بر خاک هلاک می انگند و جوانان قدر انداز از هر طرف اسپ خواری بر آنها تاخته بهاط فراهم آمده سوار و پیاده آنها را شه مات اجل میماختند تا آنکه مصطفی خان هراول و چند افغان نامی کشته و زخمی گردیدند و حسین خان از مقابل آن شیر یدشه شجاعت جان بهلاست بدر برون غنیمت دانست و دودسته فوج گشته رو بدلیز جنگ و بهادران دست راست آوردند و دلاوران طرف راست قوم

او هیله‌ای رزم جو بیا مردی مغلان پلنگ خو حملهای صف ربا
و چپقلش‌هایی سرد آزما نموده گرد ادبار روی مخالف را بسیلاب
خوشه شست و شو میدادند و حسین خان با جمعی از افغانان
تهو پدشه مقابل حمله بهادران توران چنان استقامت ورزیده
نورش نمود که اکثر از بوسه‌لازمان و همراهان دایر جنگ تاب
مقاومت نیاروده هزیمت اختیار نمودند و بعضی از مبارزان
و دلاوران و فاکیش توران از تیر سد راه بازگشت خصم گردیدند
و جانی خان و خواجه رحمت الله و حفیظ الله خان تودد نمایان
بر روی کار آوردند درین حالت آغرخان چون شیر غران خود را
رمانده بر کمره مخالفان زد و صدای داردگیر بچرخ برین رسید
و در همان حال فیلبان حسین خان کشته گردید و نغمه‌ی شاه
بهیک نام که پدر و مرشد حسین خان گفته می شد و حسین خان
جان او را از جان خود عزیز تر میدانست و در حوضه فیل با خود
و دنف ساخته بود از زخم تیر دلاوران توران پیش قدم مرید پاک
اعتقاد کشته‌گشته جهان را در چشم حسین خان در نفس واپسین تیره
و سیاه ساخت اگرچه در همین ضمن بحسین خان نیز زخم کاری
رسیده بود اما چون فیل مواری او فیلبان نداشت و هر سو میدوید
مبارزان از هر طرف نشانه تیر و گلوله بندوق ساخته بودند
و در همان حال شعله آتش در حوضه مواری او زبانه کشید که سبب
او تحقیق نشد شاید دران حالت از رسیدن گلوله تغلنگ بمدد
بان آه متم رسیدگان آتش در گرفته باشد بهر حال بدان حال بدم
تیغ بهادران با جمع کثیر از افغانان بنام و نشان کشته گردید و بعد

چنان فتح نمایان از طرف دلیر جنگ فراخور حالت هر يك رعایت خلعت و اسب و اضافه مجذول گردید و بآنمور خان تواضع فیل و شمشیر مع تجویز اضافه پانصدی دود - وار نمود - بعد از آنکه خبر رسید عبدالله خان رسد هر چند در باطن خلاف مرغی بظهور آمد اما بحسب ظاهر برای رفع بدنامی مورد آفرین ساختن ملقب بسبب اندونه عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ ساخت - برادر باب منصف پیشه مخفی نماید که بعد تسلط هر دو برادر بر پادشاه شهید و معلوم ساختن مغل اول کسی که غائبانه باسقطار عزیمت نامدار و بعد برش تیغ آبدار صاحب السیف والقلم نظام الملک بهادر فتح جنگ جوهر تیغ مغل بر روی کار آورد و باعث ملال خاطر صاحب مداران ملک گردید دلیر جنگ بود - القصه هنوز خبر عبور فتح جنگ از آب نریدا بر زبانها بسبب اختلاف قول مقرون بصدق نگردیده بود که از نوشتجات برهانپور بظهور پیوست که بعد از گذشتن نظام الملک بهادر از آب نریدا بگذر اکبر پور هزاریهایی قلعه اسیر که خسرو نام چیله فرمندان فتح جنگ خود را رسانده واسطه پیغام و پیام تسخیر قلعه گردیده بود بهمدسی اقبال بامقدمات شفاخته بخوشی و ناخوشی قلعه را طالب خان نام را که در همان ایام سادات قلعه دار ساخته بودند و در کمال عسرت بصر میبرد مطیع خود ساخته و مبلغی منجمد طلب در ساله باخشام رساندند و مرحمت خان نیز خود را با جمعی بیشتر بتدبیر شایسته رسانده قلعه را بتصرف فرستادهای نفع جنگ در آورد - و قلعه ارک دار السور برهانپور نیز بی آنکه شمشیر از غلاف و خون از بینی اهل خلاف در آید بتسخیر نظام الملک در آمد - بنام

قدرت حضرت الهی را که چون ایام انقلاب وضع روزگار و استیصال
دولت باره رسید قلعه آ-یر که از قلعهای مشهور آسمان رفعت
سرجدیمت و عرش آشیانی اکبرپادشاه بعد محاصره سالها بران
قلعه دمت یافته از تصرف ناروتیان برآورده بود و قلعه ارک
برهان بر که پای تخت پادشاهان سلف بوده باوجود که در عهد
جغت مکانی شهر پناه نداشت در ابامیکه حضرت اعلی در زمان
شاه زادگی از نکاله شکست یافته باتفاق عبد الله خان خود را
به برهانپور رسانده هر چند سعی نمود و جمعی از مردم مشهور
کشته و زخمی گردیدند بر قلعه ارک برهانپور دمت نداشت درین
ایام خجسته فرجام که بمدد روح پر فتوح صاحب قرانی اقبال طالع
فتح جنگ امتدبال نمود و بی آنکه قتال و جدال بمیان آید و کار
بمصاف سیف و عنان کشد هر دو قلعه منصوب بدارالسورر بنصرف
آن بهادر فتح جنگ در آمد و برای آینده شگون ظفر انجام بر
زبانها جاری گردید - و نیز خبر رسید که عوض خان صوبه دار برار
که با نظام الملک بهادر قرابت قریبه دارد و در شمشیر و رای
صائب از مشهوران روزگار است با فوج شایسته بمدد فتح جنگ
رسید - و دیگر بوضوح انجامیده انورخان صوبه دار برهانپور و زبیا بلالکر
که از مرتهبای نامی بود و جمعیت هر دو بزبان خامه خواهد
داد بنظام الملک بهادر پیوستند و همه متصدیان برهانپور و
بعضی زمینداران اطراف بدو رجوع آورده اطاعت اختیار نموده
بعد رسیدن اخبار ملال افزای مذکور سادات سراسیمه کار و بار
گردیده بدلاور علی خان و مهرا راو بهم سنگه پیهم تاکید برای زود

رسیدن بمقابل نظام الملک بهادر می نوشتمد و حسین علی خان برای رفتن دکن هر روز و هر هفته مصلحت تازه بهمیان می آورد و انتظار خیر داور علی خان می کشید و زن چند نظر بر مآل کار در دفع فتنه که بصلح منجر شود و مصلحت دکن بفتح جنگ بهادر وا گذارند می کشید و می دانست که آخرین فساد ماده و بال جان اوست و حسینی علی خان راضی بآن صلح که از طرف قبول نظام الملک خاطر جمع نبود نمی شد *

✓ درین آوان از سوانح کشمیر بظهور پیرومت که محبوب خان عرف عبدالذبی کشمیری که از مدت با هندو کاوش داشت نظری بر انقلاب وضع روزگار جمعی از مسلمانان هنگامه طلب را با خود رفیق ساخته نزد میر احمد خان نائب صوبه و قاضی رفته بوسیله بعضی روایت شرعی تکلیف نمود که هندو را از حوار شدن اسب و پوشیدن جامه و بستن چپوه و یراق و رفتن بسیر سبزه و باغ و غسل ایام مخصوص مانع آیند و درین باب مماجت بسیار بکار برد آنها در جواب گفتند که آنچه پادشاه وقت و ارباب شرع حضور در ماده ذمیان همه بلاد مقرر نمایند ما هم حکم بر هندو اینجا می توایم نمود محبوب خان بیدماغ و آزرده خاطر گشته باعانت جمعی از مسلمانان هر جا هندو میدید بانواع زجر و خفت پیش می آمد و از هیچ بازار و کوچه هندو نمیگذشت که او را تصدیع نورمانند روزی مجلس رای نام از هندو معتبر کشمیر باجمعی بسیر سبزه و باغ رفته طعام بیدرهمنان می خوراند محبوب خان که ده دوازده هزار مسلمانان با خود فراهم آورده بود غافل بر آنها رسیده شروع

بزدن و بستن و کشتن نمود و مجلس رای با چند نفر گریخته خود را بمیر احمد خان رساند محبوب خان با همان جماعه بر سر خاله مجلس رای و محله هنوز آمده بتاراج نمودن و آتش دادن خانهها پرداخت و جمعی از هنود و معلمان هر که بر ممانعت می آمد کشته و زخمی میگرددند چنان بر سر خانه میر احمد خان آمده اطراف خانه دور گرفتند و آغاز بزدن و انداختن سنگ و خشت و تیرو تفنگ نمودند و هر کرا یافتند گرفته انواع بجز مینی رساندند و بعضی را کشتند و جمعی را زخمی و تاراج ساختند میر احمد خان آن روز و شب قادر بر بر آمدن از خانه و دفع شر آنها نگشته بصد حيله از دست آن جماعه نجات یافت - روز دیگر جمعیت فراهم آورده باتفاق میر شاهور خان بخشی و دیگر متصدیان سوار شده بر محبوب خان رفت آنجماعه نیز بدستور روز گذشته فراهم آمده بمقابل احمد خان خود را رساندند و جمعی از عقب خان مذکور آمده پلی که میر احمد خان ازان گذشته بود سوختند و هر دو طرف رفته بازار که میر احمد خان آنجا رسیده بود آتش داده ازمقابل و از بالای بام و دیوار خانهها بزدن تیر و بندوق و خشت و سنگ پرداختند و زنان و اطفال از اطراف نجات و گلوخ هر چه می یافتند می انداختند و جنگ عظیم در پیوست و دران هنگامه سید ولی خواهرزاده میر احمد خان و ذوالفقار بیگ نائب چبوتره کوتوالی با جمعی دیگر کشته و زخمی گردیدند و کار بمیر احمد خان که راه بازگشتن و روی پیش رفتن نداشت تنگ ساختند که بعجز آمده با هزار خفت

و خواری ازان تهلکه نجات یافت محبوب خان بر سر محله هندو
رفته آنچه خانه بانې مانده بود سوخته و غارت نموده بار دیگر
بر سرخانه میر احمد خان آمده مجلس رای را با جمعی که
پناه آنجا برده بودند بحضرت تمام کشیده گرفته گوش و بینی
آنها بریده و ختنه کرده بلکه قطع آلت تناسل بعضی نموده متعین
ساختند و روز دیگر با همان هنگامه در مسجد جامع فراهم آمده
میر احمد خان را از نیابت صوبه داری معزول ساخته بانې فتنه
و فساد را مخاطب بدین دار خان نموده حاکم مسلمانان قرار داده
مقرر نمودند که تا رسیدن نائب صوبه دار دیگر از حضور اجرای
احکام شرعی و تقدیم قضایا مینماید باشد و پنج ماه میر احمد
خان بیدخل و سنزوی و دیندار خان حاکم مستقل بود در مسجد
نشسته در اجرای امور ملکی و معاملات می کوشید - بعد از رسیدن
خبر بحضور مومن خان نجم ثانی را از طرف عذایت الله خان
نائب صوبه مقرر نموده روانه ساختند و کاظم خان پسر امانت
خان خوانی را که دیوان کشمیر بود بسبب هدین هنگامه تغیر
فرمودند و اکثر متصدیان عمده کشمیر معاتب شدند - اواخر شوال
مومن خان که بسه گروهی کشمیر رسیده فرود آمد محبوب خان
که شرمندۀ افعال و کردار نامحسوس خود بود نظر بر اخلاص که با
خواجه عبد الله نام از متدینان و مشاهیر کشمیر داشت نزد او رفته
تکلیف نمود که وفاتت خواجه مذکور جمعی از فضلا و اعیان
مشهور بامتدعال نائب صوبه رفته باعزاز بشهر در آزند از آنکه خدیو
سرشت مردم آن سرزمین از شرارت امت و بحکم متقدم حقیقی

از مکانات اعمال او آنچه بر دیگر طائفه مسلمانین و هندو گذشته
برو نیز گذاشتنی بود خواجه عبد الله از راه اتحاد رهنمونی نمود
که همارا نزد میر شاهور خان بخشی رفتن و عذرگذاشته خواستن لازم
و سرور است بعده همه بر نفاقت برای آوردن مومن خان خواهیم رفت
محبوب خان در تکلیف خواجه عبد الله بخانه میر شاهور خان رفت
بعد مکالمه چند کلمه صاحب خانه ببهانه شغل ضروری برخاست
و جمعی از مردم محله چریلی و کهکرن که بخشی آنها را طلبیده
در گوشه و کنار خانه بمصلحت خواجه مذکور پنهان ساخته چشم
براه محبوب خان بود از گوشه و کنار بر آمده غافل بر سر محبوب
خان ریخته اول هر دو پسر خرد هال را که همیشه همراه او بودند
غرانده پدرش پدش میفرستاد بحضور او شکم پاره نموده او را بعد از
و عقوبت کشند • بیت •

هر کسی آنچه میکند یابد • بدو نیکی که میکند یابد
روز دیگر جماعه مسلمانان بدعوی خون مقتدای خود فراهم آمده
بر سر محله چریلیها که بمذهب تشیع شهرت داشتند و حسن آباد
رفته شروع بزدن و بستن و کشتن و سوختن خانها نمودند و
در روز جنگ در میان بود آخر غالب آمده قریب دوهزار کس
که در آن محله جمع کثیر از مغلیه مسافر نیز فرون آمده بودند
مع عورت و اطفال بسیار زیر تیغ آوردند و لکها مال بغارت
بردند و تا در سه روز نائره مساحه شعله ور بود و آنچه بران جماعه
از خون ریزی و سر مالی و ناموس آوردند و از راویان ثقه
شلیده شده باحاطه تحریر نیاوردن اولی بعد فواف بر سر خانه

پی و بخشی آمدند میرشاهور خان دست و پای لا حاصل
در مکانی که پی نتوانستند بروی پوش گردید و قاضی
بر لباس بدر رفت و بذای خانۀ او را از پا در آورده، خشت
ست خویلی را دست بدست بردند - و مومن خان بعد داخل
شهر میر احمد خان را سرانجام و بدرقه همراه داده بقصبۀ
آباد که پسر او در آنجا مدفون بود روانه نمود و با مردم کشمیر
و کرها بدار و مدار ساخت *

القصة آواخر شعبان بهر دو برادر خبر رسید که وسط ماه
روز بعد رسیدن دلاور علی خان هفده هجده گروهی
انپور فتح جنگ خود را مع عوض خان و سرداران و جماعه
ن شجاعت نشان و توپخانۀ جهان آشوب مقابل دلاور علی
ن رساند و جنگ عظیم در پیوست و دلاور علی خان تردد
ان نموده با همه سرداران و همراهان نامی کشته گردید و
میل این اجمال آنکه بعد که عالم علی خان در خجسته بنیاد
بنور نظام الملک بهادر از آب نر بدا خبر یافت شروع بنگاهداشت
ن نموده انور خان را که یکی از پیش آورد های سید عبد الله
ن بود و حسین علی خان بدکن برده خدمات عمده فرمود
ن صوبه دار برهانپور ساخته بود و درینوقت از برهانپور نزد عالم
پ خان آمده مشیر و صاحب اختیار عالم علی خان کشته بود
راه رنیا بذاکر که از مرهت های نامی بود و وقت رسیدن حسین
ن خان به برهانپور بقصد حضور باشا و صاحب مداران راجه ساهو
انچه بگزارش آمده مقید ساخته بدارالخلافت همراه برد و از خود

را از اینجا بالتماس انور خان خلاص نموده بود برای بگذریست
 برهانیپور و سد راه فامورز جنگ گردیدن مریخص ساخت و ندانست
 که خمار و خس سد راه دیاب فتواند گردید و در مقابل دهانه نیلان
 شیر نبود شغال و روباه را چه یارا که هم نمرد توانند شد همینکه
 انور خان نزدیک دو منزل برهانیپور رسید از دبدبه فوج ظفر اقبال
 فتح جنگ هوش باخته شاه راه را گذاشته بصد هراس خود را
 آخر شب بطریق ابلغار در پناه حصار برهانیپور رساند و باتفاق انورالله
 خان که دیوان برهانیپور و برادر انور خان بود خواست به بگذریست
 برج و باره شهر پناه پرداخته تا رسیدن کومک محصور گردیده
 بمحافظت شهر پناه کوشد درین ضمن خبر رسید که همینکه مضرب
 پیام فتح جنگ نصرت انجام نزدیک قلعه آمیر رسید هزاریهایی
 قلعه که بدل از عبور دریا پدما و پیغام سپردن قلعه بمیان آورده بودند
 رجوع آوردند طالب خان قلعه دار که در کمال عسرت بصر می برد
 ناچار اطاعت نمود و قلعه بی تردد تیغ و حمان چنانچه بزبان
 خامه داده اوائل رجب المرجب بتصرف فتح جنگ درآمد و
 محمد غیاث خان بطریق هراول با فوج شایسته در سواد لعل باغ
 نزدیک شهر برهانیپور دائره نمود و رنبدیها بذالگر که رفیق و میرشمشیر
 انور خان بود بواسطت محمد غیاث خان بخدمت آن سپه سالار
 فتح نصیب پیوست - درین حالت صرافان و تجار و دیگر اعیان شهر
 فراهم آمده بانور خان گفتند که در صورت محصور گردیدن اگر فوج
 فتح جنگ غالب آید شهر بحدانته تاراج خواهد رفت صلاح کار
 درین مدت که بصلح پیش آیند والا از شهر برآمده جنگ صف نمایند

انورخان که دل و هوش باخته بود ابتدا باظهار تهوری زبانی و قصد
هلاک خویش پیش آمد آخر برهنمونی عاقبت اندیشی و
مصلحت عبد الرشید و ظفر مند خان مدعیته برهانپور و شیخ
محمد صادق و شاه مکه که از مشایخ مشهور شهر بودند و بمیان
آمده باعث امان جان و آبرو و مال صوبه دار و برادر او گشتند از
شهر برآمده با دل پر امید و بیم باستصواب محمد غیاث خان
ملازمت فتح جنگ نموده از آفت بی آبرونی و تلف شدن جان
و مال محفوظ گردید و بطریق نظربند برای مجرا نمودن و در دیوان
نشستن ماذون گردید - و فتح جنگ بدلاسا و تسلی وضع و شریعت
پرداخته موافق رویه ذاتی که در کم آزاری و رعیت پروری
داشت بمصوبان خود قدغن تمام نمود که بر احدی از رعایا وضعفا
و مکنت آنجا تعدی و حیف و میل نرود اکثر بزبان می آورد که
قصد من و منظور نظر من سوای خلاصی و استقلال پذیرفتن
پادشاه اسلام که قادر بر نماز جمعه و اجرای احکام شرع نماده
نیست و همه مسلمانان را ترغیب اعانت می نمود *

و در همان ایام والده سیف الدین علی خان که از خجسته بنیان
بقصد رسیدن نزد پسر برادر آباد وارد برهانپور گردیده بود و اطفال
خرید مال سیف الدین علی خان همراه داشت هرچند همراه آن
ضعیفه بمریه دلباخته و مغلوب هراس گشته مایوس از بحال ماندن
آبرو گردید که راضی بفرمودن نقد و جنس که از جواهر و غیره
داشت گردیده بحال ماندن ناموس غنیمت میدانست اما
فتح جنگ حمیت را کار فرموده باوجود عدم خزانه و پیش داغتن

چندان مهم عظیم اصلا طمع بدصرف مال او ننموده و متعرض حال او نگشته بلکه محمد علی نام که از نزد آن ضعیفه پیغام برای آن نیکنام والا مقام آورده بود تفقد الحال او از عطای خلعت نموده میوه از برای اطفال او فرستاده و دوصد سوار بدرقه همراه او داده تا آب نریندا رسد - درینولا خبر بمور دلار علی خان بخشی حمید علی خان که از سابق رخصت او با شش هزار سوار و مهم برآجه بوندی نمودن باحاطه تحریر درآمده دوازده - یزده هزار سوار جرار فراهم آورده بود و خبرهای مختلف از انتشار سی بافت از آب گذر هاندیا رسید و نظام الملک بهادر فتح جنگ بتهدیه مقابله خصم پرداخت اگرچه عالم علی خان درین تدبیر بود که تاخیر نزدیک رسیدن دلار علی خان بگرد آردی فوج مرهته و فونگهداشت و فراهم آوردن فوجداران عمده نواح پرداخته از خجسته بنیان خود را با فوج - ملگین رساند و از آن طرف دلار علی خان رسیده فوج فتح جنگ را در میان بگیرند و همه جماعه داران را منصوب سه هزار و چهار هزار و پنجاهزاری و توغ و علم و نودت و نعل تحویل و عطا نمود و بجذب قلوب و ضعیف و شریف لشکر و رعایت الحال هریک می پرداخت اما بحکم بضحک القدر علی التدبیر تدبیر با تدبیر موافقت نمود - خط بمضمونی که عالم علی خان بموی خود نوشته بود و کسر سوانح نقل آن بمطالعه درآورده بتحریر می آرد که قریب هفت هزار سوار قدیمی و ۵۰۰ هزار سوار از فوجداران و کومکیان نواح و متدینه خجسته بنیان باندازه قلم آمده و زیاده از شش هزار - وار جماعه داران عمده فونگهداشت نموده و می نمایند

و فوج کومکي سرداران راجه ساهو و سرهنگهای يکه ناز جالباز که خود را بجان و مال فدوی آن جناب میدانند کمتر از پانزده شانزده هزار سوار نخواهد بود که مجموع از سی هزار سوار زیاده باشد با خود گرفته تا اوائل شعبان از خجسته بنیان برمی آیم و اظهار تهوری و جانبازی بسیار دران درج نموده به تسلی حسین علی خان پرداخته بود - و امین خان صوبه دار معزول نادر که از حسین علی خان بمرتبه اتم آورده بود و اطاعت و وفات قبول نمیداد او را بر عایت لک روپیه نقد و دو نیل و اسبان و جواهر چندان مستمال ساخت که بحسب ظاهر در جرگه مبارزان نامی خود در آورد - القصه بعد رسیدن خبر خیمه بیرون زدن عالم علی خان فلیح جنگ که بقصد مقابله عالم علی خان از طرف لعل باغ سمت غربی نزهانپور کوچ نموده از آب تپتی گذشته طرف شرقی دایره نموده بود از شنیدن اخبار دلور علی خان اول دفع شرنوج دلور علی خان را اهم دانسته متعلقان را روانه قلعه آسیر ساخته باهتام پیش فرستادن توپخانه همراه محمد غیاث خان و شیخ محمد شاه فاروقی و دیگر مبارزان رزم آزما پرداخته خود نیز با لشکر آراسته بهممنانی فتح و نصرت و بهمرکابتی بخت و دوات متوجه خصم گردید بعد که بمفاصله دوسه کروزه از زتن پور تعلقه راجه مکرانی که از برهانپور شانزده هفتده کروزه هدایت دادند رسیدند بمقارن در کروزه از لشکر دلور علی خان مضرب خیمه گویید - اول برای تمام نمودن حجت که آن سیه سالار تا قدر راضی بر بخشن خون مسلمانان نبود بیغامهای ملائم نصیحت آمیز مشتمل

بر مفتح و دنخ قتال و جدال بمیان آورد غانده مترتب نگردید و میزدیم ماه شعبان المعظم سنه هزار و صد و سی و دو هجری مطابق اواخر خورداد ماه آلهی صفوف طرفین مستعد کارزار گردید و محمد غیات خان را که از بهادر پیشگان عقیدت کیش فتح جنگ بود با شیخ محمد شاه و شیخ نور الله فاروقی که داروغه توپخانه و هر دو برادر از جمله جماعه داران عمده پیش قرار و مبارزان نامی گفته می شدند با چند هزار پیاده توپخانه جهان آقوب و دیگر جمعی از بهادران کارزار دیده هر اول مقرر نمود و محمد عوض خان بهادر با مید جمال الله خان خالف نامدار و انوار خان و حکیم محمد مرتضی و چندی از دلاوران رزم جو طرف بمین زینت افزای فوج گشتند و مرحمت خان بهادر فیل جنگ با جمعی از مبارزان پیشگان شیر نبرد جانب یسار صف آرا گردید و عبد الرحیم خان عمومی فتح جنگ یاتمهش مقرر گردید و قادر داد خان روشانی طرح دست چپ و عزیز بیگ خان حارسی طرح دست راست و محمد متوسل خان نبدیه محمد الله خان و اسماعیل خان خویشگی و رستم بیگ و کامیاب خان و داراب خان بصران جان نثار خان و سعد الدین خان و میر احسن خان بخشی در قول جا گرفتند و رعایت خان بحراست بلده برهان پور مقرر گردید و رستم بیگ خان بچنداولی مامور گشت و فتح الله خان خومتی و راو رنبا بنالکر با جمعیت پانصد سوار تولقمه قرار یافت و داور علی خان که مدام مست باد و نخوت و مغرور و مخمور بزم عشرت و سرور می بود خصوص امروز که مجلس سرور و نشای سرخوشی داشت از غنیمت

ظاهر شدن علامت فوج فتح جنگ ظفر آیت کلمات لا یعنی و
 غمخور بزبان آورده سوار شده بترتیب فوج پرداخت اگرچه در تعداد
 فوج دلاور علی خان اقوال مختلف مسموع گردیده اما آنچه بر
 محرر اوراق ظاهر گشته وقت مرخص شدن از نزد حسین علی خان
 چون بخشی فوج بود و از احوال سرانجام و شجاعت تمام
 جماعه داران تهور پیشه کما هر اطلاع دعوت از جمله هفده هیجده
 هزار سوار سائر شش هزار سوار انتخابی کار آزموده شجاعت پیشه
 خوش اسب و خوش یراق که بیشتر از جنگ جوانان سادات باره
 و هندوستانی زبان جلالت پیشه و افغانان تهور نشان بودند و
 هر یکی از آن سواران خود را کم از ده سوار و بیست سوار نمی
 دانست برفاقت مید شمشیر خان بنی عم هر دو برادر صاحبمدار
 و بابر خان شیر پیکار با خود گرفته بود بعد نزدیک رسیدن بوندی
 که کار بمقابله بد سنگه هاره افتاد بعضی زمینداران و جماعه داران
 شجاعت نشان مشهور نو نگاهداشت نموده با راجه بهیم که مدعی
 وطن بد سنگه و همه لشکرکشی برای مدد و رفاقت او بود و راجه
 گج سنگه نیروی که از دو سه هزار سوار زیاده با خود داشتند با فوج
 باره متفق گشته در استیصال بد سنگه و تاخت و تاراج بوندی
 کوشیدند بعده که متوجه مقابله فتح جنگ بهمعنائی اجل گردیدند
 هر دو راجه نامدار با فوج خود که همه راجپوتان مبارز پیشه کارزار
 دیدند بکتر پوش تمام یراق بودند رفیق و جان نثار دلاور علی خان گشتند
 و شوالی آن در مالوا دوست محمد روئیل را که از افغانان جلالت پیشه
 و توسن داران با نام و نشان گفته می شد و قریب سه هزار و پانصد

سوار نبرد جو و توپخانه با خود داشت نوکر نمود که جمله از میزده و چهارده هزار سوار کم نبود و تا هفده هجده هزار سوار نیز احتمال داشت اما چون همه فوج از مردان تهور پیشه رزم آزما و دلوران انتخابی شیر نمرود بودند اگر خلاف افواج دیگر که خوب و بد میدان هم می باشد مقابل و برابر می هزار سوار حساب نمایند بی لاف و گداز افراق بچاست معینا پشتی بدست آورده بودند ده مشرف بر فوج فتح جنگ بود دلاور علی خان بهادر خود را زیر آن پشته گذاشته سید شیرخان را و بابرخان را با دو سه هزار سوار جرار و هفت هشت هزار پیاده ارق الداز هراول ساخته قدم بمعمرکه کارزار گذاشت و به پشت گرمی توپخانه و شیروان پیشه بارهه و راجپوتان جادات بدشه و افغانان جهالت کیش که طرف راست و چپ و چندان ترتیب داده بود جوشان و خروشان لاف زنان با همه مردان فیل سوار با بمعمرکه کارزار گذاشت و از آن طرف پیاده دار ظفر اقبال فتح جنگ به هزاران محرز و نیاز بدرگاه قادر بی نیاز چون کوه و قار بر فیل گردون شکوه سوار گشته از سرنو با اهتمام و ترتیب فوج جرنغار و برنغار و یلتمش و تواقمه و طرح پرداخته فاتحه استعداد دست بزرگان دین خوانده بمقابلت خصم صف کارزار آراست ابتدا پیغام گولت توپ دشمن سوز و غرش بان شعله افروز بهدم می کوس و کرنای جرمی گوش مبارزان با نام و ننگ بمعمرکه جنگ را گرم دار و گیر ساخت از یک طرف عوض خان بهادر با دیگر دلاوران رو بمصاف آورد و از طرف دیگر محمد غیاث خان و جمعی دیگر از بهادران رزم جو قدم بمعمرکه کارزار نهادند از آنکه مکان قلب حائل

هر ده موج گردید در حمله اول مقابل عوض خان بهادر بمرتبه
 دلاوران باره بمدد راجپوتان و انغانان تیز جالونی و تهوری را کار
 فرمودند که قدم استقامت اکثر دلباختگان از جا رفت و از مددسات
 گواهای فیل ریا و بانهای آتش فشان دهلی و هوئی جوانان خود نما رخ
 فیل عوض خان بهادر برگشت و بدشتی رو بفرار آوردند و عوض خان
 بهادر که برگشتن فیل با اختیار نبود بهادرانه در دفع اعدا دست و بازو
 کشاده با وجود فرار فیل و بیشتر از همراهان رستمه می کوشید و در آن
 حالت سر رشته سرداری و تدبیر از دست نداده قابوی وقت
 چنان دانست که با آنکه زخم بر داشته بود دو دفعه تیر بازگشت
 زبان خصم را بمبدان رزمگاه کشیده مید را بر روی تیر آورده باز
 بتلافی می پرداخت و مردان بهاره خصوص سید شیر خان و
 بابر خان بگمان و خوشوفتی آنکه فوج متح جنگ رو بهزیمت آورده
 نازان و شادان عمان بعنان جلو ریز تعاقب فوج ظفر موج نمودند
 درین حالت قادر داد خان روشانی که مردم همراه او از مدد فوج
 اعدا رو بفرار آورده بودند باوجود زخم برداشتن استقامت و زبده
 هاد تهوری مبداد عزیز بیگ خان با برادر زخم سوخ زدنی
 بر داشت و عظمت خان جماعه دار عمده عوض خان بهاده شده شرط
 جان فشانی بتقدیم دهاند تیر و گوله چون تگرگ بلا می ریخت و
 محمد متوکل خان بهادر نیز خود را بمدد دلاوران رسانده تردد بهادرانه
 بظهور آورد درین ضمن دیگر شهبان معرکه جلالت بانفاق عوض
 خان بهادر شیر لبرد مقابل آن برگشته بختان اجل رسیده رستمه
 قدم پیش نهاده بخانهای گمان در آمدند و تحملهای مردانه و

چهلشاهی بهادرانه سد راه سیلاب بلا گردیده صدای دار و گیر

بچرخ نوبن رساندند • بیت •

ز برج کمان طائران خدنگ • پریدند بر روی مردان جنگ

نهان گشت از زیر فرق بدو • بدان سان که در زیر برگش کدو

بعد زد و خورد بسیار و کوشش بی شمار که مکرر فوجها غالب و

مغلوب گردیدند آخر کار از یورش و برش تیغ بهادران بر صفا و دلوران

معرکه هیجا شیرخان و بابرخان که از پیش قدمان فوج هراول خصم

بودند از پا درآمدند و در همان گرمی دار و گیر دلاور علی خان که

دلاورانه قبل سواره مقابل فوج قول جمعیت کم مشاهده نموده بکمال

جرات رسیده بود گولگ ندق بدر رسید و کار او ساخته شد و فوج باره

و دوست محمد افغان زمیندار و هیله رو بهزیمت گذاشتند راجه بهیم

و راجه گجسنگه عار نوار بر خود هموار نموده بدستور تهور پیشگان

جان سهار هند و ستان با راجپوتان جان نثار از فیل و اسبان فرود

آمدند و شمشیر و سپر در دست گرفته حمله آور گردیده کار بر هراول

و دیگر فوج تنگ آورده دان دلاوری میدادند مرحمت خان بهادر

صف نورد از جانب چپ بهادرانه بر آنها تاخت آورده چنان شرط

تهوری بکار برد که هر دو راجپوت نامی بعد نورد نمایان که جای

مد آفرین داشت با قریب چهار صد راجپوت دیگر و بعضی

جماعه داران باره مجموع چهار و پنج هزار سوار و پیاده علف تیغ

و طعمه تیر و همان مغان شیر نبرد گردیدند و صدای شادیانه و

نغیر نغم و نصرت از فوج نظام الملک بهادر فتح جنگ بلند گردید

و از لشکر ظفر نصیب سوای بدخشی خان که با چند نفر بی نا

و نشان و دلیر خان همراه عوض خان بهادر عرف عبد الله بیگ
 بکار آمدند و دیگری از مردم نامی را اسیب جانی فرسید و عوض
 خان بهادر و محمد غیاث خان با چندی از دلوران زخم سرخزنی
 برداشتند و بمرهم لطف و احسان عطای اضافه و فیل و اسب
 زخمهای همه زود التیام پذیرفت . و غنیمت بسیار بدست تاراجیان
 افتاد سوای توپخانه و فیلان که در سرکار ضبط نموده به بهادران
 همکاب تقسیم نمود بانی هرچه بدست هرکه افتاد باو معاف
 فرمودند بعده که خاور طارم چهارم بهیاء چاه مغرب درآمد و جانبها
 لشکر آرام گرفت نزدیک پاس اول شب غلغلۀ عظیم و شورش در
 آشوب از یک سمت لشکر برخاست و حقوق جوق مردم رو بگیریز
 آوردند ساعتی بمبب آن معلوم نبود آخر ظاهر گشت که فیل مست
 زنجیر گسیخته بی صاحب از جمله فیلان فوج تاراج شده رو بلشکر
 آورده و از صدمه او این آشوب برپا گردیده درین ضمن رو بروی خیمه
 محمد متوسل خان آن فیل خرابی گنان نمودار شد محمد متوسل خان
 با تیر و کمان از خیمه برآمده مقابل آن بلای سیاه ایستاده تیر
 بقبضۀ کمان دو آورده گوشه کمان تا گوش کشیده چنان به پیشانی
 آن دیو نژاد کوه تمثال زد که تا پرسوزنا ناپدید گردید و ازان صدمه آن
 فیل کوه شکوه برگشت درین ضمن نبلدانان سرکار فتح جنگ
 رسیده بدام و کمان درگرفتند - فردای آن روز خبر رسید که عالم علی
 خان بر تلاب هراتاء هفده گروهی برهان پوز رسید فتح جنگ از
 استماع این خبر محمد متوسل خان را با جمعیت سه هزار سوار
 جهت کومک رعایا و محافظت بلده که اکثر قبائل مردم لشکر

درانجا بودند بطریق بلغار مرخص ساخت خان مذکور مسافت چهل
 کرده در یکروز طی نمودند جریده خود را رسانیده به بند و بستی
 شهر و اطراف پورجات پرداخته خلایق را مطمئن ساخت و
 عالم علی خان از اتمام رسیدن فوج باین جلدی که املا منصور
 نبود متحیر گشته همانجا متوقف گشت - بعده که خیر مالال اثرگشته
 شدن دلاور علی خان مساعدات رسید هر دو برادر نهایت مضطر و
 سرایمه گشته برای رفتن دکن هر روز فکر تازه بخاطر راه می دادند
 گاه اراده می نمودند که هر دو برادر باعث هرج و تصدیع حضرت
 خادان گریده همراه بدکن بفرستگاه بنای صاحت برین قرار میگرفت
 که حسین علی خان از رکاب خدو زمان روانه دکن گردد و پسند
 عبد الله خان متوجه شاه جهان آباد شود باز مشورت می نمودند
 که مطب الملک در خدمت آن سپهر جاه و جلال روانه
 شاه جهان آباد شود - حسین علی خان باسرای رزم آزما طرف دکن
 کوچ نماید گاه می خواستند که با فتح جنگ بانسون نامه و پیام
 التیام آمیزه و پیه داری دکن بار واگذارند و پای صلح بمیان آورده
 بعد طابیدن قبائل بتلافی آن پردازند و بهیچ تدبیر استقامت رای
 قرار نمی گرفت و در هر هفته و ماه بیسختی پادشاه و هر دو برادر بسمت
 مختلف بر می آمد و باز دوران عزم خلل می پذیرفت - و در همراه
 بردن و نگاهداشتن اعتماد الدواء نظر بر شجاعت و رای صائب او
 مقابل فساد وقت و سواس هراس آمیز در دل داشتند و در
 تدبیر کار منبذب خاطر بودند بلکه گاه گاه شهرت نزاع هر دو
 صاحب مدار با محمد امیر، خان چین بهادر زبان زد خاص و

عام می گردید باز برفق و مدارا منجر می گشت .

و در همین ایام یعنی بیست و دوم ماه مبارک رمضان سنه هزار و صد و سی و دو روز جمعه بعد زوال که در اکثر مساجد دارالخلافه خطبه می خواندند و در نماز قیام داشته اند زلزله وحشت انزا که از صدای زلزله زمین و بحرکت آمدن در و دیوار و آواز سقف خانها عالمی متوهم گردید رو داد آن روز و شب تا اثر صبح نه ده دفعه عمارت و زمین بجنبش در آمد اگرچه شهرت افتادن اطراف حصار و عمارت بسیار ضائع شدن آدم بی شمار در شاه جهان آباد و دهلی کهنه زبان زد گردید اما آنچه که مسود اوراق سوار شده باظر غور و تحقیق را رسیده و از کابلی دروازه شمالی تا لعل دروازه جنوبی رفته بازارها گردید چند جا شکست و ریخت عمارت و از هم پاشیدن فویل حصار و نقصان پذیرفتن در دروازه شهر پناه و افتادن سه کنگره مسجد فتح پوری و کشته شدن ده دوازده نفر و مجروح گردیدن چند کس معدود معاینه نمود و غمراست این داشت که تا یک ماه و ده روز در هر شبانه روز چهار پنج نوبت زمین و عمارت بصددا و جنبش می آمد و در دهلی بعضی مردم وحشت بمرتبه راه یافت که خوابیدن زیر سقف ترک نمودند بعده اگرچه در زلزله تخفیف یافت اما چهار ماه پنج ماه که گاه گاه زمین و عمارت بلرزه می آمد اثر زلزله باقی بود تا از یمن قدم مبارک خسرو زمین و زمان که بفتح و نصرت داخل دار الخلافه گردیدند اثر زلزله تخفیف یافت انشاء الله تعالی مفصل بزبان خامه صدق بیان خواهد داد و دفع راهمه همگی بلیات ارضی و سماوی گردید .

از اتفاقات - و انج غریب آنکه در همان روز جمعه که در دار الخلافت آیت عذاب زلزله شروع گردید در مستقر الخلافت اکبر آباد زن هندوی بطوع و رغبت خود بسبب راه نمائی و الفت مسلمانی بشرف اسلام درآمده بود زن چند بموجب اظهار استغاثه اقربای او مقدمه را بسید عبدالله خان بلباس مذموم ظاهر کرده باذن او یا بی اطلاع - سید عبدالله خان بکوتوال فرمود که آن نومسمله را باذواج زجر و خفت کشیده آورده در شهر تشهیر نمایند از مسلمانی را که او را می خواست که بعقد در آورد بی آبرو ساخته از شهر و لشکر اخراج نمودند و قذبحه آن تازه باحلام آمده را از نزدیک مسجدی که مسلمانان نماز جمعه می خواندند تشهیر گنان می بردند مسلمانان می خواستند هجوم آورده آن مجبوره را از دست متدیبان خلاص نمایند باز از انقلاب وضع روزگار و غلبه هجوم کفار جرأت نمودند این مقدمه شبیه است بهوانچی که در اواخر عهد خلد مغزل در برهانپور که داود خان از طرف ذوالفقار خان نائب صوبه بود روی داد داود خان شیخ درگاهی نام را که از اعیان برهانپور گفته می شد و زن هندوی را که بحسب خواهش او بشرف اسلام آورده می خواست بعقد در آورد یا در آورده بود و اقربای او نزد داود خان استغاثه نمودند آن افغان جهالت نشان که در طرفدار کفار همیشه می کوشید بلکه یکی از پنهانی کفار را می پرستید شیخ درگاهی را همراه آن زن سر دیوان حاضر ساخته هر دو را عربان مادر زاد نموده بر عورتین هر دو پاک زده سر تراشیده بخفت و خواری که ازان بد تر نباشد در شهر تشهیر داده زن را حواله

واقیان او نبود اگرچه باوجود فریاد زدن او بحضور چون ذر الفقار
خان حامی داؤد خان بود امتحان او بجائی نرسید اما متعجب
حقیقی بداد او رسید که بفاصله سهیل ایام لاش داؤد خان را در
همان محله و بازار تشهیر دادند *

القصد غریب ذی قعده تراز یافتند بود که پیشخان پادشاه
عالم بداد رسید عبد الله خان طرف شاه جهان آباد بر آورد و
حسن علی خان با جمعی از امرای رزم آزما روانه دکن گردد
دران ضمن با اعتماد الدوله شورش برپا آمد و چند روز
این گفتگوی فساد انگیز که بواسطه اسامی آمیز طرفین انجامید
بمرتبه زبان زد خاص و عام گردید که محمد امین خان چنان بهادر
با بهادران توران شب و روز کمر بستہ مستعد کارزار بود - از آنکه تهوری
و بهادری آن صفدر فیل امکن را که سابق باوجود زبر هر دو دندان
قبل مست سواری خود آمدن و پیش قبضه خنجر بر خرطوم و
دهان آن بلای سیاه زدن و سلامت از زیر دندان او برآمدن و دیگر
تولدات نمایان او که همراه خلک مکان بظهور آمده و در ذکر سلطنت
خلک مکان و خلک منزل مفصل بر زبان قلم داده مشاهده نموده بودند
جرات بیک سو نمودن باو نه نموده دار و مدار نموده عهد و قرار
روایت بی نفاق بمیان آوردند درین اوان که اوا خرمه شوال باشد
از نرشنجات خجسته بلید خبر گشته شدن عالم علی خان باجمعی
از سرداران انتشار یافت بر تفصیل این اجمال اگرچه مکرر سوانح
اطلاع واقعی نیافته اما آنچه از زبان مردم ثقه باختلاف قول
مسموع گردیده کلمه چند از آن می نگارند گویند بعد از کشته شدن

دلور علی خان در سه هزار سوار غارت زده بارهه که از مقابل شمشیر مغان فوج فتح جنگ جان سلامت بدر بردن غنیمت دانسته بودند از انجمله جمعی خود را نزد عالم علی خان وقتی رساندند که از شهرت رسیدن سید دلور علی خان با سی هزار سوار از خجسته بلیان برآمده از کوتل کوه فردا پور که در نصف راه برهانپور واقع شده رسیده در اهتمام فرود آوردن توپخانه و هراول می‌کشید و فوج مرهته با متهورخان هراول و قدری توپخانه از کوتل فرود آمده بود بعد تحقیق خبر ملال اثر مذکور نهایت غم و الم بخاطر عالم علی خان روداد و اکثر مرداران مرهته و دیگر همدمان مصلحت دادند که باز بخجسته بنیاد یا باحمد نگر رفته تا رسیدن حسین علی خان و فراهم آوردن افواج اطراف استقامت ورزیده محصور گردیده جنگ با تدبیر باید نمود و فوج مرهته را برای تاخت و تاراج اطراف فوج فتح جنگ بدستور قزاقان که درین فن دگذیان کامل عیارند تعین باید فرمود عالم علی خان در عالم غیرت تن بمصلحت مراجعت نداده با تمام فوج فرود آمد و نظام الملک بهادر فتح جنگ که بعد فراغ فتح دلور علی خان ببرهانپور رسیده دائره نموده بود از شنیدن خبر عالم علی خان تابوت دلور علی خان و سید شیر خان را با عزاز نزد عالم علی خان روانه ساخت و در سه کلمه نصیحت آمیز بزرگانه مشتمل بر مافزون ساختن رتبن مع قبائل نزد هر دو عمومی خود و کار بخون ریزی دیگر مسلمانان نرساندن نوشت موثر نیفتاد و فتح جنگ بعد اثبات حجت از وادکنار برهانپور کوچ نموده نزدیک دریای پورنا

که مسافت شانزده هفده کیلومتری غربی از برهانپور واقع شده رسیده
 نزول نمود ازان طرف عالم علی خان نردیلک تالاب هراتانه که از
 پورنا مسافت قریب داشت رسیده فروغ آمد بسبب بارش شب
 و روز و شدت لاریل و طغیان آب و عدم کشتی که عبور لشکر طرفین
 متعذر بود چند مقام نمودن ضرور گردید بعده فتح جنگ برای
 تبدیل مکمل و تضعیف لاریل و تحقیق پایاب یک دو گروه طرف
 برار کنار دریا کوچ و مقام می نمود تا آنکه براهبری زمینداران و
 تردد عوض خان بهادر چهارده پانزده گروه مائل سخت بالا پور تعلقه
 صوبه برار خیر پایاب شنیده و محط ماد مبارک رمضان باتمام فوج
 از آب عبور نمود چون در چنین ایام راه دادن آب بمقد فضل الهی
 که شگون علامت فتح گفته اند باعث اندیسات لشکر گردید عالم علی
 خان خبر یافته سراسیمه وار با فوج خود کوچ نموده متوجه
 مقابله فتح جنگ گشت و نظام المملک بهادر یک روز برای رسیدن
 باقی مردم بهیر که بعضی جا تا سینه و بعضی جا تا کمر آب
 بود و همه لشکر بلا آفت مال و جان عبور نمودند مقام نموده روز
 دیگر برای تعیین مکان مصاف کوچ نموده نزدیک سیوگانو که تعلقه
 بصوبه مذکور دارد مضرب خیم ظفر اعتصام فرمود درانجا از شدت
 ناراض شب و روز و بسیاری گل سیاه و هرج و مرج چاه چند مقام بتصدیمه
 تمام لازم گردید - چه نویسم که دران چند روز چه کماله و تصدیع برلشکر
 فتح جنگ گذشت اول آنکه از طرف خاندیس و برار بسبب
 طغیان آب نانها و بارش متصل شب و روز و حائل بودن دریا رسد
 بالکل نمی رسید و دویم آنکه مرهتهای فاپکار از رد برد و اطراف

تاخت و تاج راج نموده نمی گذاشتند که اصلاً شتر و گاو بکفی تواند رفت تا بریدن رسد چه رسد و شوخی زیاده از حد نموده دست بردهای عظیم بطریق قزاقان می نمودند از ابتدا به مرتبه گرانی و کمیابی غله و گاه در لشکر برداد که سبزه چهارده روز سواپی برگ درختان که مع شاخهای فرم زیر سنگ کوبیده پیش چهار پایان میان لارگل می انداختند بوی گاه و دانه بمشام اسپان و دواب نمی رسید و جانور بسیار که تا کمردر گل فرو رفته بود چون سواپی باران چیرزی دیگر ممبر نمی شد تلف می شدند و آرد برای مردم خاص و زر دار رویده را یک دو آثار میسر می آمد و مردم بسیار کم حوصله برخاسته راه خانهای خود اختیار نمودند - صدای طفیلان آب نالها و فریاد کسانک سوار و پیاده ها و نالش پواج و افتادن خیمه و تاختن مرهنگ اطراف لشکر که تا کدار بازار گنج دست اندازی و قزاقی می نمودند همه آلام علاوه هم دیگر گردیده بود تا آنکه عرصه بر سپاه تنگ گشت و اکثر جماعه داران عاجز آمده نالش نمودند درین ضمن پاره باران فرصت داد از اینجا کوچ کرده سه گروهی بالا و پور نزدیک دیهی و یران فرود آمدند چون مرهنگ بد کردار شوخی زیاده می نمود عوض خان بهادر و محمد غیاث خان و رنجها بذالکر از لشکر برآمده بمقابله و تادیب آنها برداختند و جنگ در گرفت بعد زد و خوردی که بمیان آمد مرهنگ نابکار را بهزیمت آوردند و غنیمت بسیار از مادیان و بهاله و چهری بدست غازیان فوج اسلام افتاد و سه چهار گروه تعاقب تیره بختان نموده مراجعت نمودند و عید الفطر همانجا نداده و دانه دران منزل بقدر ضرور میسر آمد و

وقت کوچ ازان مگن چند توپ کلان که بسبب بسیاری لا وکل و
 لاغری گران توپ کشی همراه بردن متعذر بود دران سرزمین مدفون
 ساختند و از انجا کوچ نمودند و نزدیک باله‌ور نزول واقع شده در انجا کاه
 و دانه وافر میسر آمد و سه مقام برای آرام لشکر نموده بنجم شوال
 بهیر متصل قصبه بالا پور گذاشته بتغارت مسامت دوه کرده مکان
 مصاف مقرر کرده بترتیب فوج بخدی پرخاخذند محمد غیاث خان
 و محمد شاه داروغه توپخانه مع شیخ نور الله برادر او و یلدرز خان
 آغری و انور خان با بعضی دلوران نبرد جو هزارل مقرر گشتند و
 عوض خان بهادر مع جمال الله خان و چندی از دلوران جانب
 یمنی که غایب سرداران مرسته با شانزده هفده هزار سوار دران طرف
 بودند معرکه آرا گردیدند و مرحمت خان و عبد الرحیم خان و
 محمد متوسل خان و قادر داد خان و داراب خان و کامیاب خان پسران
 جان نثار خان و دلیر خان و اختصاص خان نبیره خان عالم که در
 همان نزدیکی از خجسته بنیاد خود را رسانیده رفیق گشته بود
 و تهور خان و جمعی دیگر از بهادران نامور نبرد آزمای ایران و
 توران و افغانان جلالت نشان و راجپوتان تهور پیشه همراه قول و فوج
 یلتمش قرار گرفتند و چندی از بهادران رزم آزما و رنپها بفالکر
 و البوجی دیهمکه پرگله منیصر که رفیق آنها بودند چنداول و
 بومی نگاهبانی بنگاه مقرر گردیدند و خود نظام المملک بهادر فتح جنگ
 که دیده جنگ دیده فلک دوار و چشم کهنه سوار روزگار در کمتر معرکه
 کار زار چنان به سالار و سردار با وقار دیده بود بهمقدمی توکل
 و فضل غالب کل مغلوب در حوضه فیل گردون شکوه زینت افزای

قول گردید و ازان طرف عالم علی خان باستظهار می و پنج هزار
سوار مرهته و غیره و بعضی همدمان مبارز پیشه و جماعه داران
آمده که خود را رستم زمان میگزفتند مثل جنوهر خان و محمدی
بیگ که مدت بنیابت فوجداری کلشن آباد در جنگ مرهتها علم
شهرت قزاقی و مردم آزادی و ناخست و تاراج پرگذاشت جاگیر داران
و محال خالصه شریفه افراشته و بهمین سبب مکرر بقید صوبه دار
حصوص در ایام صوبه داری فتح جنگ مقید و مسلسل بود
و بعد نیک چند ماه قلم عفو بر جریده کردار او کشیده بعلمونه
سه صد روپیه در جرگه جماعه داران سرکار خود در آورده بودند
درینوقت عالم علی خان او را بخطاب زیاده از ذهن او و مراتب پنج
هزاری و نوبت خوشوقت و امیدوار ساخته بود و بهمین دستور
متی خان نام مع برادر و لطیف خان بنوار مع برادر زاده و سید
دلی محمد و محمد اشرف نذر باری که جماعه داران قصباتی
پشاهی پیشه بودند هریکی را پنج هزاری نموده در اتمالت و
جذب قلوب آن جماعه کوشیده و از نقد و قیل و اسب و اسباب
بخشیده با خود گرفته بود همراه تهور خان افغان که از تهور پشگان
رزم آزما گفته می شد و هراول مقرر گشته بود پیش آهنگ فوج
ناخست و غالب خان بهر رستم خان را که از دکنیهای شجاعت
پیشه با نام و نشان سرورثی بود مع آبا پندت دیوان او که او را نیز
از نبرد دید های بهادر دل می گرفت و میرزا علی که کار های
فمایان ازو در اکثر محاربات بظهور آمده بود و سید عالم باره که
بارها ازو نشه بهادری مشاهده نموده بودند و اسین خان برادر خان

عالم که هر چند در شمشیر و بهادری خاندان آنها ضرب المثل بود اما از آنکه در ایام نیابت صوبه داری محمد آباد بیدر آنچه خفت و ضرر جانی از ناگاه تاختن پسر خوانده راجه ساهو باشا، حسین علی خان باو رسیده بود و در ذکر - ملطنت پادشاه شهید مرحوم بگزارش آمده با کمال فاخوشی مبلغ نقد و دوحه دیل بموجب اظهار سید عبد الله خان که مکرر مردیوان گله این معنی نمود که باوجود چنین مدد و اعانت آخر کار رفاقت نه نموده گرفته طوعاً و کرها رفیق بنفاق گشته بود همچنان عمر خان برادر زاده داود خان که خون عمومی او دائم در دل او جوش میزد و ترک تاز خان که در باطن از حلقه بگوشان فتح جنگ خود را می گرفت و فدائی خان دیوان که غائبانه از فدویان فتح جنگ بود و محمد اشرف خان بخشی دکن و زناهیست طلب خان و خواجه رحمت الله خان مخاطب بشجاعت خان داروغه توبخانه عالم علی خان و شمشیر خان و غیاث الدین خان مخاطب بشجاعت خان فوجدار گلشن آباد و دیگر سرداران مرهه مثل سنجابی - ندیه و کهندوجی ده پاریه سیناپت و سکرچی ملهار و کانوجی و غیره مرهتهای نامی که از طرف راجه ساهو قریب هفده هیجده هزار سوار که همه خود را فدوی جان نثار حسین علی خان می گرفتند و جمعی دیگر سرداران بارهه و بهادران دکن که بر اسم آنها اطلاع نیافته جا بجا طرف دست راحت و چپ و فوج کومکی چنداول مقرر نموده و خود در قول جا گرفته غیاث الدین خان را در حوضه دیل با خود ردیف ساخته با توبخانه جهان آشوب که چهارده پانزده

هزارهوار برق انداز قدر انداز کرناکمی عقب توپخانه عقب آرا بودند
ترتیب نوحه انتظام داده ششم ماه شوال مئه هزار و صد و سی
و دو مطابق سال در از جالوس موافق هفدهم شهر پور ماه الهی
از هر دو طرف لشکرها حرکت آمدند - و بقرل مشهور قبل از آنکه
عالم علی خان از جای خود حرکت نماید فتح جنگ با لشکر
نصرت قرین سوار شده مقابل فوج خصم خود را رساند بهر حال همینکه
دو جها بتفاوت گوله رس مقابل هم شدند صدای هیبت افزا
ولوله غیرت فزای کوس و کرنا می زوم گوش مبارزان هر دو طرف
را گرم دار و گیر ساخت و ناله توپ دشمن مرز و غرش بار
شعله افروز تقویت بخش دل بهادران بانام و ننگ معرکه جنگ
گردید اندک در سه گوله فوج عالم علی خان بلشکر فتح جنگ رسید
بی آنکه با حسی مضرت رساند خاک نشین گشت در جواب آ
گوله اول بار که از توپخانه عدو سوز نصرت قرین فتح جنگ بفوج آ
طرف رسید کنار حوضه نیل سواری لطیف خان پنوار را چنان برداش
که حوضه را ناکه سر نگون و حوضه نشین را پیاده ساخت و تزلزل
تمام در لشکر باره و دکنیان انداخت بعد تهور خان هراول با تهور پیش
رزم جوی دیگر که هغه هیجده نیل حوار جانباز و چهارده پانزده
حوار با او بودند قبل از آنکه حجاب غبار دود توپخانه شرر بار
میان برخیزد بر فوج هراول فتح جنگ یورش نموده چنان محض
حمله آور گردیدند که پای استقامت اکثر مردم بی حوصله شد
مغان لغزید بعد از آنکه عرصه کارزار بر محمد شاه داروغه توپخانه نهاد
گردید موافق مابطه نهر پیدکان هندوستان مع نور الله خان برد

نمایند. از تهور پهلوان شعله خور و دلاوران رزم جو پیاده شده مقابل
فوج خصم استقامت ورزیده تردد نمایان پروردی کار آوردند درین
جال خلل تمام در انتظام فوج هراول نصرت انجام متع جنگ راه
باتمت بعده که شیخ نور الله برادر محمد شاه بکار آمد و محمد شاه
لیزر احم کاری برداشته از کار تردد ماند و محمد غیاث خان هراول
که یک چشم او از سابق معیوب بود به چشم دویم سالم او نیز چشم
زخم رمید و جهان در چشم او تاریک گشت و مبارز خان آغزیده و
جمع دیگر از دلاوران نیز نبرد زخمی گردیدند و باقی فوج رو
بهزیمت گذاشت دران حالت که دیگر شبر نبردان بیشه شجاعت
و نهنگان دریای غیرت فوج فتح جنگ از یمین و یسار بحرکت
آمده مقابل فوج خصم آتش افروز قتال و جدال گردیده بخانهایی
کمان در آمده صدای دار و گیسو بچرخ برین رساندند و زد و خورد
غریب بمیان آمد

• بیت •

ز هر دو طرف یکه تازان مرد • کشادند برهم کمان نبرد

با فرو ریخت پهلوان زهر آبدار • چو باران قوس قزح در بهار

عالم علی خان همراه فوج قول و مرداران که با او بودند تهوری را
کار فرموده چنان جلوریز خود را رساندند که بعضی همراهان
رفاقت او نتوانستند نمود و بپسودانه و معتانه بر لشکر ظفر
نصیب فتح جنگ تاخته حمله رستمانه و کار زار مردانه بر روی کار
آورد و بهادران ایران و توران خصوص عوض خان بهادر و مرحمت
خان و قادر داد خان در مقابل آنها مرکم نیاورده هر طرف که
می تاختند آواز احسنت احسنت بر می خواست و آنچه نهایت

مرتبه شجاعت و کوشش بود از هر در جانب بظهور می آمد

• بیت •

چنان گرم گردید کار نبرد • که شمشیر شد آب در دمت برد
چنین شد بلند آتش کارزار • که دودش فلک بود و اختر شرار
دران گرمی دار و گیر که عالم علی خان با وجود رسیدن زخمهای نمایان
چون شیر غران حمله می نمود و داد تهوری میداد و محمد متوسل
خان که با فتح جنگ قرابت قریبه داشت و با عالم علی خان
همسال و جوان باکمال جمال و آراستگی بود و در شجاعت گوی
سبقت از بهادران همسال و اقران انداز می رهود مانند شیر عرصه
کارزار فیل خود پیش رانده و بجوهرخان و دیگر نهاده مبارز پیشگان
فیل سوار فامور که اطراف محمد متوکل خان را فرو گرفته بودند
رساند و دران حالت باوجودیکه زخم گوی و تیر برداشته بود خود را
ببر فیل سواران نامدار عالم علی خان رسانده هم نبرد گردیده داد
مردی و دلاوری در مقابل حمله خصم باوجود برداشتن زخم
داده محضرکار نامه مبارزت و رزم آزمائی را بهشادت سرخ روشی
از زخمهای کاری رساند و از قادر داد خان که بمدد متوسل خان
خود را رسانده بود نیز سعی بهادرانه بظهور آمد • بیت •

فتد کار بر سر چو روز نبرد • کند کار صد شیر یک شیر مرد

چون خسر پور تهور خان که نیلجانی عالم علی خان می نمود
او نیز از ضرب گوی بهادران افتاد و اکثر از همراهان آن بهادر غیر
نبرد خصوص غیاث الدین خان داروغه توپخانه دکن که در حوضه
فیل سواران عالم علی خان همدم سفر آخرت بود و غالب خان

و اپاجی دیوان او و همشیر خان و سید ولی و سید عالم بارهه و غنوه
هشت نه نفر بعد تردد نمایان از تیر و گولگ بردن شیر پیکار
ببادیه عدم شتافتند. درین دار و گبر سرهنگه نابکار خود را به بهیر
زده دست اندازی نموده قدری خزانگ اشرفی فتح جنگ بغارت
برد و نیل سواری عالم علی خان تاب صدمه تیر باران و تیغ و
سازان بهادران نیاروده برگشت و عالم علی خان با زخمهای خون چکان
رو طرف فوج فتح جنگ گردانده در باد می کرد که زخ فیل برگشته من
برنگشته ام نقل می نمایند چون تیر ترکشهای آن شیر بیشه
بارهه تمام شده بود تیرهای که از دست دلاوران مقابل بر رخساره
و بدن و حوضه او میرسید همان تیرها را از روی جلالت بجلدی
تمام از بدن خود بر آورده بچله کمان پیوسته بر موج فتح جنگ
می انداخت و بدان حالت داد تهوری و دلوری میدان تا آنکه
از رسیدن زخمهای بیابایی نقد بی بهای جان را در راه هر در عمو
نثار نمود و چنان تردد دران کار زار ازو بظهور آمد که ختم دلوری
و بهادری بارهه برو گردید زیاده بر بیست و دو سال از سرخه عمر
طی نموده بود - مجموع هفده هیجده فیل سوار نامی باجمع کثیر
دران معرکه کارزار رفیق سفر آخرت او گشتند و بسیاری زخمی
گردیدند. و امین خان و عمر خان و ترکناز خان و فدائی خان دیوان
دکن و چند نفر دیگر از مردم نامی بعد از اتمام جنگ خود را بفوج
فتح جنگ رساندند و شادیانه فتح و نصرت نظام الملک بهادر
فتح جنگ بلند آوازه گردید و سنکراجی صاحب مدار راجه ساهو
زخمی گشته دستگیر گشت و فیلان مع تو بخانه بنصرف فتح جنگ

درآمد باقي کل کارخانجات بتاراج و غارت رفت - و درین جنگ
 نیز از نوچ ظفر سوج - سوامی آنکه بمید سلیمان که بنیر حضرت
 غوث الاعظم رضی الله عنه مشهور بود و شمیم نورالله بادوسه نفر دیگر غیر
 مشهور آفت جانی رسد دیگری کشته نگردید و محمد متوسل خان
 و محمد غیاث خان و محمد شاه و کامیاب خان و غیره چند نفر از
 مردم نامی نوچ فتح جنگ زخم سرخروئی برداشتند و بمهرهان
 نامی دیگر آفت جانی و مالی نرسید - چون این خبر بخجسته
 بنیاد رسید قبایل حسین علی خان و وابستههای عالم علی خان
 مضطرب و مایوس گشته برای رفتن بقلعه دولت آباد بقلعه دار
 آنجا رجوع آوردند باوجودیکه از تغیر نمودن و کمی منصب و خسارت
 زیاده از طرف حسین علی خان بقلعه دار که از عهد اعی
 حضرت شاه جهان قلعہ داری آنجا بخاندان مرتضی خان و سید
 مبارک نام که از سادات سید جلال بخاریند تعلق داشت رسیده
 بود قبیلۀ آنها را مع نقد و جنس اموال اندرون قلعہ گرفت -
 بعد رمیدن خدر از خجسته بنیاد بهر دو برادر تحقیق آنکه در
 هر دو جنگ همه مرداران باره بخاک هلاک افتادند و نیز بهمراهان
 نامی نظام الملک بهادر سوامی دو سه نفر بهیچ یک آسیب
 نرسیده دمت تاسف بهم ساییده گفتند که مگر همراهان نظام الملک
 آب حیات خورده اند یا روئین تغذ که از آمدت تیغ و سدان
 سالم می مانند و آنچه از غم و الم این حادثه بر هر دو برادر
 گذشت باحاطه بیان چه مان توان آورد خصوص حسین علی خان
 که هر روز جوی خون از چشمه چشم او جاری بود و آه هر حسرت

از بل پرورد او برمی آید و نمی دانست که مآل حال خود درین
 زودی بکجا منجر خواهد شد - بعد فتح تفاوت یک هفته مکرر شد
 شی که قبائل حسین علی خان را با مال و اموالی که داشتند قلعه دار
 دولت آباد قبل از رسیدن فوج فتح جنگ اندرون قلعه گروست از
 شلیدن این خبر که قبائل از طرف کساله تخفیف یافته از ضبط
 مال محفوظ ماندند باره تسلی دل نم دیدند حسین علی خان گردید -
 و در همان زودی بوضوح پیوست که مبارز خان صولت در حیدر آباد
 و دلار خان که هم زلف همدیگر می بودند با شش هفت هزار
 سوار از حیدر آباد برآمدند بشارت کومک مادات و ه طرف که اتفاق
 افتد شمرده قدم رحیده با فتح جنگ پیوسته عهد وفات بستند -
 حاصل کلام مادات بعد کنکایش بسیار قرار برین دادند که سعد
 عبد الله خان بدار الخلافت رفته امة امت ووزد و حسین علی خان
 در خدمت خسرو عدو مال با امرای نامدار صاحب مدار فوج متوجه
 دکن گشته کمر انتقام کشیدن از فتح جنگ بمیان جان قائم بزد
 و در فکر گرد آوردن سپاه که تالک سوار فراهم آرند آمدند و
 مصحوب مید محمد خان پسر احمد الله خان و دیگران زر و پروانه و قول
 برای طلب جماعه داران عمدت باره و افغانان صاحب تومن روانه
 ساختند اما چون هنگام نوکوبی در سرکار هر دو برادر گرم گردیده
 بود و با امرای همراه حکم رساله نگاهداشتن فرموده بودند جوان و
 اسپ خوب کمیداد بود و جماعه داران دور و نزدیک نظر بر انقلاب
 ظالع هر دو صاحب مدار پرفتق دکن راضی نمی شدند فوج خاطر
 خواست میسر نیامد مع هذا قریب پنجاه هزار سوار قدیم و

نو نگه داشت و مردم پادشاهی که باز امید رمیدن و فراهم آمدن
 مردم ناروه و جمعیت راجها و زمینداران اطراف بود فوج بندی نموده
 همراه خود گروهی با توپخانه جهان آشوب و امرای کار طلب نورم
 از ما اواخر ماه شوال پیشخانه طرف دکن بر آورد و خود امیر الامرا
 ندز دو گروهی اکبر آباد کوچ نموده اوایل ماه ذی قعدة خدمت
 میر آتشی از انتقال حید خان جهان بنام حیدر قلی خان بهادر
 که از ضبط و نسق امور ملکی و کار طلبی و کار فرمانی و اوضاع
 مختلف دیگر او در دکن سلطنت پادشاه شهید مرحوم شمه باعاطه
 تحریر آمده مقرر گردانید و نهم ماه مذکور سنه دو مطابق سنه یک
 هزار و سی و دو هجری پادشاه جوان بخت بهمه غنائی فتح و
 نصرت از سواد مستقر خلافت اکبر آباد کوچ فرموده سه گروهی از
 شهر شرف نزول فرمودند و سید عبد الله خان مشایعت نموده تا
 حصول رخصت وفاق نمود . اما از آنکه برادر خرد بسبب همت
 و سلوکی که با همراهان و عده های دوامت بکار می برد چندان
 تسلط بر عظام الملک بهم رسانده بود که در اکثر امور برادر کلان
 مجبور گردیده اطاعت می نمود چنانچه وقت تفریق دفتری برای
 همراه بردن ادعای آن نموده که تمام سر رشته دیوانی و بخشیدگری
 و صدارت بیست و دو صوبه مفصل مع هر دو دیوان تن و خالصه
 با خود بگیرد و سر رشته یک حرنی نزد سید عبد الله خان بگذارد
 که وجود معطل در شاه جهان آباد باشد بعد مضایقه و ابرام تمام که
 گفتگو مردم عام منجر نگردد مقرر شد که دفتر چهار صوبه اکبر آباد
 و اجمیر و احمد آباد و مالوا با شش صوبه دکن مفصل و از باقی

موجباًت یک حزبی همراه پادشاه نهادند - و چون پانزدهم ذی قعدة روز جلوس و جشن خدیو زمان بود سید عبدالله خان می خواست که جشن حضرت ظل سبحانی بحضور خود نموده بعد فراع جشن رخصت حاصل نماید حسین علی خان راضی نشده از چهار گروهی معتقد اختلافت برادر نلان را مرخص ساخته چهاردهم ماه مذکور پادشاه را سوار نموده نزدیک فتح پور برده سه چهار روز بام جشن که ازان بوی ماتم بمشام تمام لشکر بارهه و همدمان با وفای او میرسیدند و برای هوا خواهان پادشاه دم بدم نسیم عیش و فتح و نصرت می وزید دران مکان میمنت نشان (که فردوس مکانی بابر پادشاه باده دوازده هزار سوار معلیه جلالت پیشته بمقابل دولت سوار و پیداد بیستمار و دو هزار فیل کوه پیکر و بیست و پنج راجه نامدار و سرگروهان خاندان لودی که بدعوی ارث سلطنت با رانا مانگا همدم و همقدم رفیق گشته حسن خان میدواتی را با چهار راجه عمده و پانزده هزار سوار هراول نموده بودند چنانچه بذکر درآمده بمقابله پرداخته هزیمت داده بمربغه کافر کشی نموده بودند که رانا ازان روز برای اولاد خود قسم یادگار گذاشته که دیگر بمقابل خاندان صاحب فران شمشیر از ندام کین بر نیارند / بسر برده از آنجا کوچ بکوچ سمت جنوبی مرحله پیدما گردید و از جمله امرای قدیم حامد خان بهادر عموی نظام الملک بهادر و دیگر حمیدالدین خان و غازی الدین غالب جنگ و بیرم خان و نعمت الله خان و میر خان امیر خانی و صلابت خان با چند امرای بی پروبال دیگر همراه سید عبد الله خان ماندند و سید عبد الله خان نوزدهم

فِي قَعْدَةِ سَمَتِ شاه جهان آباد کوچ نموده چهار پنج کوهي
اکبر آباد نمود آمد - و محمد خان بنگش که مدت مرهون احسان و
از پیش آردهای سادات بود دران منزل بحسب ظاهر آمده
بسید عبد الله خان ملاقات نمود سواي مبلغ خطیر که سابق برای
رفتن همراه حسین علی خان بار داده بودند پنجاه هزار روپیه دیگر
باظهار عسرت گرفته بشهرت آنکه خود را بشکر پادشاهی میرسانم
که در نفس الامر کلمه راست بود مرخص گشت اما در مقابل شهرت
روپیه هر دو برادر و تقاضای قومیت خود بمرتبه نفرت ازان تکلیف
داشت که آخر کار آنچه مرکوز خاطر او بود از پرده غیب بعرصه
ظهور آمد بزبان خاصه تمیز رفتار خواهد داد - و سخن درین است
جمعی که نوکر و رفیق دیرینه و متصدی قدیم هر دو برادر
خصوصاً سید عبد الله خان بودند و عزت و آبرو و مداخل کلی
از دولت آنها داشتند از شامت خور ناحق پادشاه شهید مجبور
و مشاهده سختی سلوک که بازیده دودمان تیمور می نمودند
و اختصار ملطفت بدست بقال بدسکال داده بودند مقابل القلوب
بمرتبه دل آنها را گردانده بود که اکثر بر زبان آنها جاری میگرددین
که اگر چه میدانیم در زوال دولت باره ما نیز پامال انواع
حادثه خواهیم گردید معیناً آرزو داریم که بکوری چشم بدخواهان
دولت صاحب قران ملطفت دودمان تیموریه ز سر نو رونق پذیرد
باینکه بعضی از اقربا و متصدیان هر دو برادر صاحبمدار این تمنا
از درگاه الهی می نمودند و میگفتند که بقای زندگانی هر دو
برادر که فرزندانند معلوم اما دای بر حال همه سادات باره

و نمیدانیم که از شامت اینها مال کار اولاد ما بکجا خواهد رسید .

گفته شدن امیر الامرا حسین علی خان بهادر سپه سالار

بارها از تیغ مکافات روزگار

چون بر عقابی عالم ظاهر است که هر که در مقابل پاس
نمک کفران نعمت ورزیده بر روی آقا تیغ کشید و در زوال دولت
و بیناموسه و بی آبرویی دای نعمت کوشید مال کار بجای
اعمال خویش رسید بلکه از روی تواریح عهد پادشاهان سلف بظهور
پدوسته که هر چند تعدی از طرف آقا مظهر آمده و حق بجانب
فوکر بوده و فوکر پاس نعمت و حق نمک را منظور نداشته در
بیحرمتی و بی ستمی و تلف نمودن جان و مال دای نعمت
کمر بسته منتقم حقیقی او را آخر کار بنوع خواری پادشاه اعمال
او رسانده تا اهل بصیرت بحکم نامعتبروا یا دای الا بصار اعتبار ازو
بردارند خصوص جمعی که مقابل حق عالم احسان و نمک خواری
موروثی که تنها از خوان دولت دای نعمت پرورش یافته بدولت
بی انتها رسیده باشند و از جزای اعمال ناپندیشیده خلاف
طریقه نمک حلال را شعار و سرمایه مزید اعتبار خون ساخته
باقسام بیبائی برای استیصال دولت خدا دان چنان خاندان که
ملجای فیض عالم و عالمیان باشد کمر بستند چه گونه کمر خواهند
بست و یقین که هر چه خواهند کشت همان خواهند دروید - حاصل
کلام آنکه بعده که سید عبد الله خان هفتم ذی حجه بمazel چهل
کرومی شاه جهان آباد رسید پای از شب گذشته شتر - وار فرستاده
غیرت خان با شقه خط رتن چاند که در حال اضطراب نوشته رسیده

برگشته شدن حسین علی خان و عزت خان و نورالله خان اطلاع داد شرح این واقعه غریب و تبیین این قصه عجیب آنکه چون انتظام ساطلت خاندان تیموریه از میدان برخاسته بود کبیر و صغیر هر قوم بسبب تسلط هر دو برادر و اختیار رتن چند در کل امور ملکی و مالی که سواي مردم باره و قوم بقال را نوازش نمی نمودند متغیر بودند و شرفای هر دیار بخواری و بی اعتباری زیست مینمودند و اعتماد الدوله محمد امین خان چمن بهادر میدانست که با وجود عهد و پیمان هرگاه حسین علی خان نابو یابد بدستوری که با پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سیرایقای وعده بجا آورند کار خود را خواهد ساخت همیشه در فکر و تدبیر زوال دولت باره بود و بی مدد رفیق شفیق در چنان امر خطیر اقدام نمودن صلاح کار امیدانست و سعادت خان عرب مدیر محمد امین که از سادت ذوالاحترام نیشاپور توابع خراسان بود ابتدا منصب هزاري والا شاهی پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سرداغت بعد مقرر شدن بخدومت فوجداری هندون بیانه که از محال عمده صوبه اکبر آباد است مهله زیاده نگاهداشته از سید عبد الله خان فوج بمدد طامیده بجوهر تدبیر و شجاعت ذاتی در نظم و نسق فوجداری و تذبیه و تادیب مفسدان و سرکشان و اعانت زیردستان واقعی کوشیده اضافه پانصدی گرفته در کار طلبی از مشاهیر و نزد هر دو صاحبمدار معزز گشته بود و بغض خون پادشاه شهید مظلوم مدام در دل او جوش میزد و در ایام کوچ پادشاه فیروز بخت برای سر انجام بعضی مطالب خود بشکر ظفر اثر آمده رفاقت نموده

بود با اعتماد الدوله همدم و همراز محرم و رزاق جانباز گشته سیر
حیدر خان کاشغری را که از ترکان صاحب آتش قوم چغته گفته
می شد و چون اقب میر شمشیر ارثی داشت ازان میرش بخوانند
و میر حیدر جد کلان او چند گاه فرمانروائی کشمیر کرده و تاریخ
رشدی مشتمل بر ذکر احوال تیموریه ذلیف نموده برای فلع ریشه
حیات حسین علی خان راضی ساخته اقدام بر چغان اراکه که در هم
و تصور احدی راه نمی یافت مصلحت نموده هر سه باهم محرم
جانباز این راز گشته عهد و پیمان ابغا و اخفای آن بمیان آوردند و
بمرتبه در اخفای این راز کوشیدند که پادشاه و قمر الدین خان
بسر اعتماد الدوله نیز برین راز اطلاع نیافتند و سوای والد پادشاه
و صدرا انسا که دست گرفته سید عبدالله خان بود دیگری را شریک
مصلحت نمودند ششم ذی حجه سنه هزار و صد و سی و در هجری
مطابق سنه دو از جلوس میمنت مانوس موافق شانزدهم مهرماه
الهی که لشکر عدو مال ظفر اثر فتح نصیب ابو المظفر ناصر الدین
محمد شاه پادشاه غازی بمأزل توره که از فتح پور مسافت سی
و پنج کوه عرفی دارد رسید اعتماد الدوله بعد رحانیدن پادشاه
نزدیک دولتخانه باظهار برهم خوردن طبع و پدید آمدن تهوع
خود را به پیشخانه حیدر قلی خان بهادر رحانید حسین علی خان
بعد داخل شدن حضرت ظل سبحانی در حرم سرا بهمقدمی
مرگشتگی ایام از خدمت پادشاه جدا گشته همینکه نزدیک دروازه
گلال بار رسید میر حیدر خان که نزد حسین علی خان روشناسی
و راه چرف زدن داشت دست از جان شسته خود را نزدیک پالکی

رسانده التماسی که نوشته با خود داشت بدست حسین علی خان
 داده او را مشغول خواندن ساخته زبانی شروع بعرض حال خود
 و شکوه اعتدال الدواء نموده غافل بچسبندی و چابکی خنجر آبدار
 بهلوی او رساند اگرچه بقول مشهور مغلی دیگر را که رفیق خود
 نموده بود او نیز سر شمشیر بشکم او زد ظاهرا اصل ندارند و بهمان زخم
 جان ستان اول کار حسین علی خان مأخته شد و در همان زودی
 نورالله خان پسر اسد الله خان که غم زاده مقتول می شد و پداده همراه
 پانجمی میرفت بضرب شمشیر میر حیدر خان را از پا در آورد و
 بروایت ضعیف دیگر میر مشرف نیز خود را رسانده حربه پرو انداخته
 کار او را باتمام رسانده مغل دیگر را هم کشته خود نیز زخم برداشته
 جان بسلامت بدر برد و مغلها از هر طرف هجوم آورده نور الله خان را
 کشته مر حسین علی خان بدریده بطریق ارمغان نزد خدیو زمان بردند و
 خواجه مقبول خان ناظر مصادات دمت و پا زده دوده زخم کاری برداشت
 که بعد سه چهار روز از همان زخمها در گذشت و یک سقا و خاکروب
 حسین علی خان آنچه شرط دوست و تهوری بود بجا آورده گروه کلدان
 با شمشیر و سنان خود را بران انجوه زده صف هجوم از هم دریوده تا نزدیک
 تسبیح خانه رسیده از ضرب پدایی گوله و تیر مغلان از پا در آمدند
 و مطفی خان بخشی محکم سنگه با جمعی دیگر از همراهان
 محکم سنگه که همراه او بودند از غنیدر خبر خانه جنگی و شورش
 با حسین علی خان بدون تحقیق مقدمه بی اطلاع محکم سنگه
 خود را بدروازه گلال بار رسانده از قدرت ازدحام راه نیافته از طرف
 دیگر - راجه دیوان خاص را شکافته با شمشیرهای برهنه هرزه گویان

درون درآمدند و مقابل تبر و گولی مغلان باوجود تودن نمایان
استقامت نوززیده دوسه نفر زخم کاری برداشته جان به سلامت
بدر بردند و بعضی مردم توبخانه حسین علی خان از اطراف
گل لال بار بزدن گلوله تفنگ و راسپنگی پرداختند و مورت خان همشیره
زاده حسین علی خان که بخانه آمده کمر را نموده در فکر خمر خوردن
بود از شنیدن این خبر چانگداز جهان در چشم او تیره نمود بی
آنکه بگرد آوری - پاه متفرقه پردازد همان لحظه تهوری را کار
فرموده باجمعیست قریب چهار صد پانصد سوار بر فیل حوار گشته
متوجه دولخانه گردید - حیدر علی خان بهر اگرچه از ابتدا خلاف
آنچه خبر بسید عبدالله خان رسیده بود شریک و همراز مصلحت
کشیدن انتقام از این سیه سالار نبود اما چون پادشاه عالم پناه را در
امور سلطنت بی اختیار و مدار کار در قصبه اقتدار رتن چند و
دیگر کفار بدکردار میدید و مشاهده می نمود که هر دو صاحبمدار
که خود را صاحب السیف و القام هندوستان دانسته مقابل رای
خود و شمشیر پاره وجود مغل ایرانی و تورانی را معدوم الرجوع
می دانند و نمی دانند که جمعی که از مسامت بمیده هزار در هزار
کرره اوطان آمده بمدد جوهر ذاتی و شمشیر و رای صائب
مملکت وسیع هند را که با چندین پادشاهان ذوالاقتدار و راجهای
نامدار در رکاب فردوس مکانی بابر پادشاه مقابله و مقاتله افتاده
بتسخیر و تصرف خود در آورده زیاده از دو صد سال پرورد نمک
هاندان صاحب قران باشند چگونه ولی نعمت خود را بی اختیار
دیده قبض این عار بر خود هموار خواهند نمود لهذا از راه جوهر

و شجاعت و غیرت خار خار تدارک و انتقام در دل عقیدت منزل
آن شیر بیشه حیدری می خلید و تا رسیدن وقت دار و مدار می
ساخت همیشه فضل حق و اراده مذقم حقیقی یاور طالع
پادشاه جوان بخت وارث انسر و تخت گردید قدم جرأت مردانه وار
پیش گذاشته کمر همت بسته آنچه شرط فدویت و تهوری و
جانبازی بود چنانچه بزبان خامه مدق بیان مفصل عنقریب جاری
می گردد در هر دو مصاف ازان زنده خاندان همت و نهمت
مردانه بعموم کارزار بظهور آمد القاص بعد که مدای دار و گیر
از هر گوشه و کنار بلند گردید سعادت خان برهمدلی حیدر قالی
خان بهادر و فرمود اعتماد الدوله و مدد جوهر ذاتی خود بیباکانه
و گستاخانه از راه فدویت و عقیدت نزدیک مراجه محل که
پادشاه همایون بخت بدولت و اقبال اندرون تشریف داشتند وقتی
رسید که بروایت مشهور منصوبان و هوا خواهان هر دو برادر از
شعین خبر شورش اراده ناسد در حق پادشاه برحق داشتند و
نواب قدسیه از راه مهر مادری مانع برآمدن آن مهر سپهر وقار بود
آن بهادر سعادت کیش نیک اندیش قدم پیش گذاشته بعد
خاطر جمعی از شر مخالفان شال پیش روی خود انداخته
گستاخانه محل در آمده باظهار فدویت و رسوخیت بابرام و الحاج
تمام دست خدیو زمان را گرفته از محل برآورد و اعتماد الدوله بر
فیل خود سوار نموده خود بجای خواص نشست - چون بعد از تشریف
آوردن ظل سبحانی به بیت الشرف در آنخانه فوج و جمعی
جاوی خاص و امرای موافق و منافع بد-نور هر روز بخیمهای خود

شناخته بودند و از گرم شدن صدای دار و گیر بیشتر مردم هوا خواهان و بدخواهان دل باخته بنات الفعش وار متفرق گشتند و فیلان و اسپان بهادشاهی و اسرا را جا بجا بمکان خود برده بودند و سوای محمد امین خان چنین بهادر و قمرالدین خان بهادر مع چهل یلچاه منزل جاتباز و جمعی از مردم توپخانه که مجموع هصد و دو صد سوار نمی رسیدند در رکاب ظفر انجام حاضر نبودند حیدرقلی خان بهادر بتاکید طلب فیلان و اسپان سواری و گرد آوری مردم توپخانه پرداخته باهمان جمعیت معدود جان نثار که در رکاب ظفر انتساب موجود بود باتفاق بی نفاق قمرالدین خان بهادر و سعادت خان سعادت نشان مقابل حمله آن هزار بر بیشه بارهه یعنی عزت خان که چون شیر تیر خورده غریو کزان و هرزه گویان بر فیل استقامت ورزیده داد تهوری و شجاعت می داد پیش قدم گشتند و صدای دار و گیر از هر دو طرف بلند گردید دلاران بارهه بهادرانه پا بمعرکه کارزار گذاشته و مغلان شجاع نشان توران و ایران از هر طرف رسیده بخانهایی کمان در آمده چو قلشهای رحمانه نمودند و بهادران جان نثار بر یکدیگر در پیش قدمی سبقت ورزیده ترددات نمایان بکار بردند و فوج بارهه هر ساعت می اموزد و بعضی خانه زادان جان نثار دیگر نیز رسیده در رکاب ظفر اثر پیوستند و از هر دو طرف به ناصله تکرک و ژاله گونه تغنگ اجل و تیر جان ستان می بارید قمرالدین خان بهادر و حیدرقلی خان بهادر فیل جرأت پیش رانده دست یغبطه کمان برده برواقت برق اندازان حکم انداز حبش و روم و تیر اندازان قدر انداز هر مرز و بوم که برای چنین

روزها از خود جدا نمی نمود چنان هنگامی رزم را گرم ساختند که از شش جهت آواز احسانت احسانت برخاست و تیر شست عزت خان چنان به پشت کدان حیدر قلی خان رسیده بود که بعد فراغ جنگ بدشواری بر آمد و فخر الدین خان بهادر و سعادت خان بهادر و دیگر بهادران عقیدت کیش قدم پیش گذاشته شرط تهوری و جان نثاری بتقدیم رسانده بهادرانه میگرشیدند و خسرو عدو مالی خود نیز تیر بر اعدای می انداختند . در حالیکه تاراجیان دست بغارت بازار و کارخانجات بدخواهان دولت کشادند و خیمه های حسین علی خان را آتش دادند و نسیم فتح و فیروزی بربرجم پادشاه ذو الاقبال وزیدن گرفت و مصمص الدوله خان دوران بهادر منصور جنگ با فوج خود رسیده شریک تردد جان نثاران گردید و ظفر خان طره باز از صدمه هر دو فوج دران موج بحر خون خوار خود را نتوانست رساند در همین آوان گولگ بندوق بعزت خان که در زخم تبر نیز برداشته بود رسید و کار او ساخته شد و فوج باره رو بهزیمت آورد و از هر طرف پادشاه سکندر طالع جم شد ابوالمظفر محمد شاه پادشاه صدای شادمانه فتح و نصرت بلند آوازه گشت . و در همان هنگامه رسته های بازار و صراف خانه و اکثر کارخانجات حسین علی خان مع اراپهای خزانه که بمنزل رسیده بود و مجموع بهمه جهت از کور رویده زیاد حساب می نمودند بقاراج رفت و جواهر خانه و خزانه که عقب مانده بود از آفت تاراج محفوظ مانده بضبط پادشاهی در آمد . و از هجوم هواج و موبی سردپا که بنص هر دو برادر در دل اینها بود بکمرمندی که برآش

حسین علی خان آمد مفصل بتحریر آن نبرد اخذن اونی • بیت •

از دور نیفتد قدح تلخ مکانات

زهري که چشیدن نتوانی نچشانی

بعد مراجعت پادشاه ظفر نصیب حیدر قلی خان بهادر محکم
سنگه پیغام امان جان و آبرو و عنایت ظل سبحانی نموده نزد خود
طلبیده تسلیم عفو جرائم و عطای مذهب شش هزاره از اصل
و اضافه که آخر هفت هزاره شده قدر آن دولت ندانست فرمود
و برتن چند که از طرف اعتماد الدوله پیغام اعتماد مکرر رسید
بخیل محال بحال ماندن آبرو و جان از قیل غرور مستی فرو
آمده بر بالکی مایومی سوار شده سمت دولتخانه روانه گردید
جمعی از مغان و لجهای بازار و تماشاگران بیکار که دل از همه
اطوار نا هموار آن بد کردار چون دانهای انار بر خون بود بر سر او
ریخته از بالکی برآورده چوب و مشمت و لگد بسیار بران تبه کار زده
رخت بدن او بخفت تمام کشیده گرفتند و عربان ساختند بعده
که بدین زجر و خواری نزد اعتماد الدوله آوردند گریه و عجز گزان
التماس امان جان نمود محمد امین خان چین بهادر یکدمه
رخت پوشیدن داده فرمود که بطوق و زنجیر در آزند • ع •

آنرا که چنان کند چنین آید پیش

رای سرومن داس نام قوم کایت که از نوکران قدیم و وکیل سید
عبد الله خان بود نظر بر قابوی وقت دران شورش ریش و بروت
تراشیده قشقه خاکستر بر پیشانی کشیده خود را بصورت فقیر
ساخته پاره اسباب خانه را بتاراج داده قدری نقد و جنس

کار آمدنی را با خود برداشته چند روز در خیمه آشنایان بسر برده قابو یافته خود را نزد حداد عبد الله خان رساند - و میر علی خان خدمتگار مقرب حسین علی خان که صاحب فیل و ماضیت شده داروغه دافع تصحیح فیل خانه گردیده بود باوجودی که روز جنگ وفات عزت خان نموده زخم برداشته بود دوسه روز از آفت تاراج و بی آبرویی محفوظ مانده آخر حال و آبرو بباد داده ده پانزده روز مقید گردید و میر مشرف که بدو پیغام استعفاء و عطای اضافه و نقد نمودند ابتدا رعایت پاس نمک خواری حسین علی خان را منظور داشته از قبول عذایات ابا نموده چند روز بدار و مدار ساخت اما آخر در ظل عطوفت ظل سبحانی در آمد - اگرچه صدوق ثابت حسین علی خان و عزت خان و نور الله خان را در زیر بفت گرفته نماز جنازه خوانده طرف اجمیر رواله ساختند که نزدیک قبر عبد الله خان مرحوم برده بخاک بپارند اما زبانی به عبد الله خان که مکرر سر دیوان بر زبان می آورد چنان معلوم شد که وقت کوچ که از آن میسر نیامدند و غلافهای تابوت بتاراج بردند و صدوقها افتاده ماندند و دفن میسر نیامد باز از خارج محمود گردید که آخر باجمیر برده مدنون ساختند - و اسد الله خان که اسباب تجمل او بحداد تاراج رفته بود مدت نظر بند و بی اعتبار مانده آخر رخصت زیارت بیت الله گرفته روانه دکن گردید - و غلام علی خان که نظر برحق خدمت او وقت تشریف آوردن از دار الخلافت بغنم پور در ظل عاطفت ظل سبحانی در آمده بود از آفت بی آبرویی محفوظ مانده وقت یافته خود را به عبد الله خان

رسالت - ونصرت یار خان که از مادات نامی باره گفته می شد و از طرف سید عبداللہ خان غبار خاطر داشت بموجب طلب حسین علی خان ورشتہ اتحاد کہ با مصمص الدولہ احتکام یافته بود همانروز کہ هنگام برافزادن دولت بارہ روداد سه کرویہی لشکر رسیده بواسطت خاندوران بہادر شرف اندوز ملازمت گردیدہ تسلیم اضافہ دو ہزاری بر پنجہزاری و عنایات دیگر نمودند . و اعتمان الدولہ را از اصل و اضافہ ہشت ہزاری ہشت ہزار سوار دو اسبہ و یک کرور و پنجاہ لک دام اذعام نمودہ تسلیم وزارت فرمودہ ملقب بوزیر الممالک ظفر جنگ ساختہ بر القاب دیگر افزودند - و خدمت میر بخشی بمصمص الدولہ مقرر کردہ تسلیم اضافہ ہزاری بر ہفت ہزاری و خطاب امیر الامرا فرمودند - و قمر الدین خان بہادر را بخشی دریم و داروغہ غسل خانہ و دیگر خدمات نمودہ از عطای اضافہ ہزاری ہزار سوار مفتخر ساختند و حیدر قلی خان بہادر را از اصل و اضافہ شش ہزاری شش ہزار سوار دو اسبہ و یک اسبہ فرمودہ ملقب بذاصر جنگ گردانندند . و سعادت خان را از اصل و اضافہ پنجہزاری پنجہزار سوار ساختہ مخاطبت بسعادت خان بہادر نمودہ از عطای نقارہ بلند آوازہ ساختند - همچنان ظفر خان بہادر و ہریک از خانہ زادان قدیم و نوکران حدید و الاشاهی موافق حسن تردد و جانفشانی کہ از انها بظہر آمدہ مورد عنایات بیہایان گردانیدند .

سید عبد اللہ خان کہ بعد از شنیدن این خبر جائگاہ جہان در چشم او تاریک گردید و بجز صبر چارہ کار ندید با ہزاران

غم و الم و دیدن پدرم صرفه در توقف نداشتند مگر شاه جهان آباد گشت اگرچه بعد رسیدن خبر وحشت افزای مذکور بعضی همدمان مصلحت دادند که قبل از آنکه فوج اطراف بهادشاه نه بدوستانه و لشکر حسین علی خان بآنها بگرویده گرم و زود خود را باید رسانند اما سید عبد الله خان صواب دید مصلحت دران دانست که چون بادشاه مستقل گشته است و فوج ما دل شکسته گردیده بدون توره مقابل رفتن خلاف مصلحت است و بعد رسیدن شاه جهان آباد بگرد آوری شاه و بجذب قلوب بعضی امرا پرداختن ضرور بذابراں کوچ بکوچ طرف دار الخلافت مرحله پیدما گردید از انتشار این خبر میواتیان و زمینداران مفسد پدشه از هر طرف پدید آمده فراهم آمده عقب بهبر و پیشخانه سید عبد الله خان می تاخند و هرچه بدست می آمد بغارت می بردند و هرچند فوج دلباخته را تعیین می نمودند فائده نمی بخشید و جمعی از مردم همراه پیشخانه با یک جماعه دار گشته گردیدند و قافله که از طرف شاه جهان آباد همراه بعضی کارخانجات حسین علی خان که سرای جهانیه بفاصله دوسه کروزه از لشکر سید عبد الله خان فرود آمده بود از دمت برد مفسدان تمام مردم قافله مع کارخانجات و مال و ناموس مردم همه بتاراج رفت و در محال جاگیر سید عبد الله خان و همه سادات و متصدیان و متوسلان هر روز برادر هر جا که خبر رسید رعایای مالگذار و زمینداران مفسد پیشه اطراف اتفاق نموده عمال جاگیر را بیدخل و اهراج مآخذند و تا انتظام سلطنت محصول خریف بدشتر رعایای

پرگفتار متصرف شدند و سید عبد الله خان برای برآوردن یکی از پادشاه زادها شجاعت الله خان را با مرتضی خان روانه دار الخلافت نمود و درین ماده بنجم الدین علی خان صوبه دار شاه جهان آباد خطی نوشته در باب نگاهداشت سپاه نیز اشاره نمود .

آخر روز بتاریخ هشتم ذی حجه که خبر بنجم الدین علی خان رسید جامعه صبر بر قامت بیطاقتی دروید و قتل ازانکه نرزیالها این خبر انتشار یابد ابتدا بشهرت خلاف آنچه خبر رسیده جمعی از سوار و پیاده همراه کوتوال داده بر خانه اعتماد الدوله تعیین نمود تا یک و نیم پاس شب هنگامه محاصره اطراف حویلی محمد امین خان در میان بود و مردم اعتماد الدوله که از اصل مقدسه خبر یافته بودند جا بجا در حویلی خود مورچال بسته با مصالح جنگ باظهار خوشوقتی و سرود خالی قائم بودند آخر بافشاری راز زبان کشوده در دفع مضرت آنها کوشیدند و در هر کویچه و محله خبر مذکور زبان زد خاص و عام گردید درین ضمن نوشته سید عبد الله خان متضمن بر منع پر خاش یا قبیلہ و ناموس اعتماد الدوله رحید و یا خود ازان خیال باطل باز آمده مردم خود را طلبید - از اتفاقات همین شب که خبر رسید کیسورای نام یزئه رتن چند پیشکار مستقل صوبه دار که صاحبمدار ملکی و مالی دار الخلافت گفته می شد و از چند روز بمرض مرگ گرفتار بود از شنیدن این خبر قالب از جان تهی نموده بدارالبوار پیوست و شهرت یافت که خود را مصوم ساخت - و نجم الدین علی خان روز عبدقربان با دل زار و چشم اشکبار بنماز عید رفته بعد مراجعت فرستادهای

سید عبد الله خان را برای تکلیف سلطنت بدرخانه پسران جهاندار شاه فرستاد پسران جهاندار شاه درخانه برروی مرتضی خان و شجاعت الله خان بسته بعد ابرام و سماجت تمام اندرون طاییده سبب آمدن پرسیده بر اراده آنها مطلع شده جواب درشت متضمن بر عدم قبول دادند و بروایت بعضی بعد که از آنجا مایوس گشته مراجعت نمودند نزد نیکو میر نیز رفته همان جواب شنیدند بعد ازان نزد سلطان ابراهیم خلف رفیع الشان آمده بمعرض غرض خود پرداختند و گفتند در قبول این التماس جان بخشی جمعی از سادات می شود و بعد گفت و شنود بعضی کلمات سلطان محمد ابراهیم قبول نمود .

برداشتن سلطان محمد ابراهیم را بسلطنت بطریق عاریت

یازدهم ذی حجه سنه هزار و صد و سی و در مطابق بیستم مهر ماه الهی سلطان محمد ابراهیم را بر تخت نشانده ملقب بابوالفتح ظهیر الدین محمد ابراهیم ساختند و سید عبد الله خان تفاوت دو روز داخل شاه جهان آباد شده ملازمت محمد ابراهیم نمود و غازی الدین غالب حذگ را تسلیم هشت هزار و خطاب امیر الامرا و خدمت میر بخشی فرمود و نجم الدین علمی خان را بخشی دزیم و سید صلابت خان را بخشی سوم و بدرم خان را بخشی چهارم مقرر نموده بر مراتب بی حاصل هر یک امزوده در امتیالت امرا کوشید و جمعی که از عهد رنج درجات بی منصب و محبوس و مایوس از ترقی بودند هر کدام را طلبیده تمام مبالغه و عطای مدد خراج فرموده پیشروی را مامور برای

نگاهداشت رساله بقرار هشتاد روپيه سرسوار در ماهه بامداد مبلغ
 سي هزار چهل هزار روپيه نمود و بنسلي حامد خان بهادر عموی
 متع جنگ از بحال نمودن جاگير که بعد از خبر جنگ نظام الملك
 بهادر تغير نموده بودند و مبلغی نقد رساندن پرداخت و اعتقاد
 خان مغضوب و شایسته خان و سيف الله خان مغضوب فرابتنی
 پادشاه شهید مرحوم و اسلام خان و صفی خان را که يوميه مقرر کرده
 بودند همه را بانواع دلبری امید وار بها داده تکليف رفاقت نمود
 اسلام خان و صفی خان نظر بر ملاحظه انجام کار بعذر عدم سرانجام
 و انحراف مزاج قبول نه نمودند و محمد یار خان را که پيغام مدد
 رفاقت کردند او نیز انا نمود حيف الله خان و اعتقاد خان تسليم
 منصب نموده مبلغ برای مدد خرج و نگاهداشت رساله گرفتند
 اما اعتقاد خان چنانچه می خواست نقش سراد او در روی
 کار نیامد و زیاده از یک دو منزل رفاقت نمود و همین دستور
 احوال پردازی اکثر بندگان قدیم پادشاهی و والا شاهي نمودند و
 بمنصب داران کم منصب همراه خود و جلوی خاص تا هفتصدی
 و هزارى قدیم و جدید بدستور مختلف بطریق انعام و مساعدت
 مراعات بعمل آوردند و نوکران قدیم سيد عبدالله خان که مراسري
 در ماهه پنجاه روپيه داشتند هشتاد روپيه مقرر نمودند بارجو
 اضافه معقول از عدم استیاز موافق حال و احوال هریک اضافه
 مذکور نرسید باء کمال ملال خاطر حياه گردید چراکه در صورت
 بلائید هشتاد روپيه مردم بی سرو پا و پوچ بارگير جماعه داران که
 چهل پنجاه روپيه می یافتند می و چهل روپيه بآنها اضافه نمائند

گردید و جمعی که از خاندان با نام و نشان و جوانان کار آمدنی خوش اسبه و خوش براق بودند و بعد تک و دو بصیار هفتاد هشتاد روپیه می یافتند و بحسب ضرورت بدان ساخته بودند از آن اضافه محروم ماندند - و بخشی فوج سید عبد الله خان بحسب افراط محبت که در خدمت پادشاه شهید مظلوم محمد فرخ - میر داشت و تسلط رتن چند علاوه آن گردیده بود و از مدت در کمال بیدلی بسر می برد در نگاهداشت رساله بقرار هشتاد روپیه بی آنکه امتیاز جوانان و اسپ خوب و بد بمیان آید نتوانست پرداخت و بی نسقی تمام بکار رفت چرا که اسپ خوب و جوان قابل نوکری کم یاب بود و جمعی که اسپ در حد حد صد روپیه بقرض سودی خریده می آوردند زیاده از هشتاد روپیه دستخط نمی نمودند و هر که یابوی ناکاره پانزده روپیه یا بیست روپیه خریده می آورد همان هشتاد روپیه دستخط می شد خصوص که در سرکار نجم الدین علی خان و دیگر صاحب رحالها ندای عام نمودند که هر که یابوی خرد و اسپ کهنه لنگ بیارند صحیح نمایند - هر جا که شاگرد طباخ و ندان و قصاب بود یابوی ده پانزده روپیه که اصل بچهار پنج روپیه نمی ارزند خریده آورده بداغ می رساند یک ماهه زر گرفته باز روی نمی نمودند و جمعی که اسپ خوب داشتند نیز بتبعیت یابو سواران از عدم امتیاز اسپ بداغ رساده زر گرفته راه خانه اختیار می نمودند در تمام رحالها قریب چهل پنجاه لک روپیه که مجموع از کرور روپیه سوای در ماهه نوکران قدیم تجاوز نمود منجمه زر اندوخته و زر و مال راجه

رتن چند رایگان بخرچ در آمد بهر حال بمدد طائع پادشاه
ذوالاقبال ماده بیدمانی نوکران قدیم و جدید مید عبدالله خان گردید -
و هفدهم ماهی حجه همراه سلطان ابراهیم از دار الخلافت برآمده
طرف عیدگاه فرود آمدند - درینوقت غلام علی خان از لشکر ظفر اتر
و تهور علی خان از اکبر آباد خود را رساندند غلام علی خان را با
نجابت علی خان که برادرزاده و متبذلی سید عبد الله خان
می شد و در من چهارده ساله بود برای بندوبست شهر و قلعه
شاه جهان آباد با جمعیت معدود گذاشتند چون - آنگدا خبر رسیده
بود که پادشاه جم جاه بعد فراغ خاطر از طرف حسین علی خان
به بندوبست افواج پراخته بلا توقف کوچ نموده از راه راجپوتیه
متوجه دار الخلافت سید عبد الله خان کوچ دویم و سوم طرف
درگاه حضرت شاه قطب الدین قدس سره نمود بعد از آنکه خبر توجه
حضرت خاقانی از راه اکبر آباد انتشار یافت آن هر گشته وادی
حیرت نیز راه فرید آباد اختیار نموده در انتظار سیف الدین علی
خان و شهابت خان و سید محمد خان و ذوالفقار علی خان و دیگر
فوج باره توقف کنان طی مراحل و منازل می نمود - غرائب آن
داشت که با وجود این همه زر بصرف آوردن و دستهای خاص و
پیشکاران و ناظران و محرران و دیگر تعلقه داران که همراه مواری محل
سلطان ابراهیم مقرر بودند بر اسپان بی زمین سوار می شدند - و در
هر منزل جوق جوق از فوج باره و افغانان تومن دار و زمینداران
فیل سوار آمده باشکر سلطان محمد ابراهیم ملحق می شدند همچنان
از لوکران حسین علی خان که در رساله پادشاهی نوکر شده یک ماهه

زر گرفته قابو یافته برخاسته می آمدند هر روز سه صد چهار صد
 سوار خود را بفوج سید عبد الله خان میفرستادند و بمرتبه هنگامه
 نوکری حاکم و رساله گزم بود که یک بابو دو جا سه جا داع میشد بعده
 که سلطان محمد ابراهیم بوابر منزل نیول که از شاه جهان آباد می ر
 پنج گروه است رحید سیف الدین علی خان برادر سید عبد الله
 خان و شهابت خان مع پسران و برادران سید محمد خان پسر ارشد
 اسد الله خان مشهور باولیا که از طرف حسین علی خان برای
 گرد آوری سپاه باره رفته بود و ذوالفقار علی خان که او را
 نیز برای فراهم آوردن دیگر جمعی از بهادران اطراف باره مامور
 نموده بودند و مجموع فوج قریب ده دوازده هزار سوار با خود
 داشتند رسیدند و زیاده از صد پنجاه ارابه پر از مادات باره که
 هر یک خود را برابر بیست سوار یک تان می گرفت و همه خود را
 بامید امرا و صاحب نیل و فوج شدن و دم نقد خرج یک ماهه و
 اسب و خلعت بدست آوردن رسانده بودند شهابت خان با خود
 آورد و می گفتند که روز مقابله پیش از آنکه کار بسوداران برسد
 بیک حمله برق وار با شمشیرهای برهنه از توپخانه شرر بار گذشته
 بفوج قول خواهیم رسید و با کثر اسب و خلعت و خرج یک ماهه
 دادند و بسیاری از کم طالعی برامید وعده بعد فتح فقط مدد خرج
 یافته پیاده همراه نیل واری مقرر شدند القصه لغایت دهم
 محرم الحرام (۱۱۳۳) آنچه مسمون اوراق از روی دفتر بخشی تحقیق
 و از زبان سید عبد الله خان مسموع نموده زیاده از نود هزار سوار
 بقلم آمده بود که از آن جمله شاید چهارده پانزده هزار بابو سوار

جدید و جمعی از سائر و رساله قدیم اطراف متفرقه شده باشند باقی
 موجود بودند - و بعد آن نیز همراهان چوڑامن نمک حرام و محکم
 - سکه و جمعی دیگر از جماعت حسین علی خان و زمینداران اطراف
 رسیده مزید بران گردیدند چنانچه بقول مشهور از لک - وارتجاذز نموده
 بود وقت سواری تا نظر کار میکرد زمین زیر سواران ناپدید بود
 و همان روز چوڑامن جانت با برادر خود و سه فیل و چند قطار شتر
 که از لشکر پادشاهی قزاقی نموده پیش انداخته آورده بود بطریق
 ره آورد بسید عبد الله خان آورده بدو پیوست سید عبد الله خان
 قیلان و شتران بهمان ذابکار تمه کار بخشید - و دیگر سبب بیدایی
 نوکران قدیم سید عبد الله خان بمدد طالع پادشاه ذوالاقبال آن
 گردید که باوجود این همه زر پاشی که هر از اربابها خانه بخانه
 فراخوار قسمت از نر انداخته و زر و مال رشوت و تعدی اجاره که
 رتن چند بر رعایای بیچاره نموده برای چنان روز که بذاکامی بصرف
 درآید جمع نموده بود بخیر چ در آمد مردم سائر و رساله قدیم که دو
 ماه پیشگی می خواستند تا از طلب مرافان فارغ گشته سرانجام
 پوشش سرما و یراق و سازاسپ نمایند و بر وعده یک ماهه خوش می
 می دادند آخر ده روزه منجمه طلب ماه محرم جمعی که
 وعده داشتند رسد دانی ازان محروم ماندند - در خلاف فوج
 زبده دودمان صاحب قران که حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ
 در جذب قلوب مردم توپخانه از واصل ساختن طلب سابق بقدر
 مقدور می کوتید چنانچه بروقت کار کاری که از عمل توپخانه
 بزیان خوش و ریزش انعام گرفت عتق ریب دربان خامه

خوش خرام خواهد داد حاصل کلام نهم دهم محرم الحرام که از موضع شاهپور گذشته مضرب خیم لشکر ظفر انجام بادشاه والا مقام گردید امرای عظام و میرانش باهتمام توتیب فوج ظفر موج و پیش بودن توپخانه جهان آشوب پرداختند با آنکه فوج بادشاهی از نصف لشکر خصم کم بود و انتظار رسیدن سیف الدوله عیدالاصمد خان بهادر دایر جنگ و راجه دهیراج جی ملکه داشتند باوجود رسیدن خبر برآمدن آنها بسبب بعد مسافت و بعضی موانع دیگر بر وقت کار نرسیدند و سواي محمد خان بنکش که با دو سه هزار سوار بحضور رسید معادت ملازمت حاصل کرده بود و عزیز خان روحیله و ثابت خان و بایزید خان میواتی با جمعی از همراهان جان نثار در رکاب ظفر انتساب حاضر آمده علم فدویت بر افراشتند و توتیب سه چهار هزار سوار از نزد راجه دهیراج رسیدند و بعضی از زمینداران معدود پیوستند سردار فوجی که طرف جرنغار و برنغار ازو خاطر جمعی حاصل توان نمود نرسید و در سه سردار صاحب فوج که مصلحه در رکاب حاضر بودند مثل محکم سنگه و دیگر دست گرفتهایی هر دو برادر که نوشتجات آنها بهید عبداللہ خان میرسید که بر وقت کار مارا رسیده دانند خصوص چوڑاسن جات نابکار که از قدیم منجمله نملک بحرامان مولوئی مشهور است و ازو بعد جنگ اعظم شاه مکرر آثار بدسرشتی بظهور آمده بود و هواخواهان پادشاهی نظر بر تقاضای وقت باو دار و مدار می نمودند - و بسبب شهرت بلند و است و اهتمام توپخانه بسعی میرانش نوشتجات و پیغام سید عبد اللہ خان بدان مفید تبعه کار

می رسید منضم برینکه مجرای کلی او درانست که تا مقدور
بازرت خانه را آتش دهد یا گارهای توپ کشی را فزائی نموده
بفوج ما رساند و آن مردود در تلاش تقدیم این خدمت نهایت
جهد بکار می برد اما ناصر جنگ چنان در خبر داری میگویند
که آن ناپاک کاری نتوانست ساخت *

جنگ نمودن محمد شاه پادشاه با سید محمد الله

خان و فتح بافتن

القصة حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ را که در اهتمام و
ترتیب کوچه خانه بد بیضا می نمود هر اول مقرر فرمودند و
سماعت خان بهادر و محمد خان بگوش را طرف یمین و
مصمام الدوله و نصرت یار خان و ثابت، خان را مع دیگر
جمعی از بهادران ثابت قدم جانب یسار قرار دادند و اعظم
خان را با چندی از مردم کار زار دیده طرح فوج مقرر ساختند
و قمرالدین خان بهادر و عظیم الله خان و طالع یار خان با جمعی
از فوج یلتمش قرار یافتند و اعتماد الدوله و وزیر المملک و شیرانگن
خان و هادی خان و تربیت خان با بعضی از فدویان جانباز در قول
و رکاب مبارک جاگزین شدند و میر جمله و میر عنایت الله خان و ظفر
خان و اخلاص خان و راجه گوپال سنگه بهدریه و راجه بهادر یاد دیگر
بلندهای رزم جو برای محافظت بهدر منصوب گردیدند همچنان
اسد علی خان و سیف الله خان و محمد خان و امین الدین خان
و جمعی دیگر از دلوران ایران و توران و افغانان شجاعت نشان و
فوج راجه دهیراج جا بجا بداد چرنغار و برنغار و همراه مراری

خدمت محل زینت افزای فوج گشتند و فیلان کوه پیکر گورگون
 شکوه با اسلحه و یراق جنگ و هتھنلهای عدوموز و شتر نالهای
 شعله افروز و راسچنگلهای آتش نروز با جوانان یکد تاز زرم آزمای
 جانی آرایش داده عقب توپخانه جهان آشوب ترتیب دادند و
 جمله لشکر سید عبد الله خان که از چند روز هراس شبخون زدن
 از طرف لشکر ظفر اثر در دل او جا گرفته بود بعد ترتیب
 فوج بندی نجم الدین علی خان و غازی الدین خان با جمعی از
 شجاعت پیشگان باره و انعامان تهور پیشه که هراول مقرر گشته
 بودند از چند شب بالایی فیل شب بهایان میرسالندند دوازدهم محرم
 الحرام در منزل حسین پور که از لشکر ظفر پیگر سه کبره فاصله
 مازده بود مقام نموده بفوج بندی که از چند روز هر روز مقرر میشد
 و بنز برهم میخورد پرداختند آخر از پیرهای سرداران که هیچکدام
 برفاقت دیگری راضی نمی شد چنانچه بانست ترتیب فوج
 دست راست و چپ انتظام نگرفت و هرکه هر جا خواست علم
 سر فوجی برافراشت و بمقامت دیگری سر فرود نمی آورد
 و سیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان برادران سید
 عبد الله خان و غالب جنگ و سید محمد خان و شهابت خان
 مع برادران و پسر و تهور علی خان و شجاعت الله خان و قوالفقار
 علی خان و عبد النبي خان و مظفر خان و دیگر دلاوران باره که
 همه خود را کم از رستم و تهمتن نمی دانستند همراة هراول جا بجا
 جا گرفتند و حامد خان بهادر و سیف الله خان و بیوم خان و
 نعمت الله خان و امیرخان و سید صلابت خان و عبد الغنی خان

و احلاس خان افغان و عمر خان روهيله و ديفندار خان و عبد القدیر
 خان و صبغة الله خان و غلام محي الدين خان و ذابیر خان و شجاع
 خان پلواي و عبدالله خان تيرين و افغانان توسن دار و زمينداران
 فيل سوار و ديگر دلوران بزم آزما که اگر بتعداد اسم همه مبارزان
 آن معرکه يزدان با طذاب کلام می کشد زباده از هفتاد فيل سوار
 دران صف کارزار بمين و بساز سلطان محمد ابراهيم و سيد عبدالله
 خان معرکه آرا گرديدند و ابو الحسن خان اخشي سائر و
 سيد علي خان اخشي رساله و هدرامن بخشی مرده باره با دست
 و پنج هزار سوار موجودی خانگی قدیم و جديد همراک آن
 سده دار گشتند و جمعی از شجاعان باره که پاداه بودند و
 بمراثت بر تهری و پايداری آنها اتمام بود که هریک ازان
 پياده رخ از فيل مست نخواهد تافت و اسب از سواران بکه تاز
 خواهد ستاند و ناگوله و تیر قضا شده مات اجل بسازن قدم
 از بساط فراهم آمده همچشمان بمرور نخواهد گذاشت همراه سواري
 فيل خود مقرر نمود و شب سیزدهم قرار داد که بیشتر از دلوران
 جالباز از ملاحظه شب خون بر پشت فيلان شب باختر رسانند - همان
 شب یک و نیم پاس شب گذشته محکم سانکه مرغ خداداد خان و
 خان مرزا و هفتصد هشتصد سوار از فوج پادشاه مریح صوات خورشید
 منزلت برآمد زحل صفت رجعت از بیت الشرف نموده روحخانه هبوط
 خود آورده بسید عبد الله خان پدومنه باعث و بال و نگل خویش
 گردیدند - بعده که تیغ دودمان آفتاب جهانتاب سر از غلاف افق
 مشرق بر آورد و صدای اذان محمدی گوش خفتگان بادیه غفلت

را مالید پادشاه بلند اقبال جوان بخت صاحب افسر و تخت
 بهمسانی فتح و نصرت و همراهی بخت و دولت با هزاران
 نایب‌دات یزدانی و اقبال صاحب قرانی چون مهر سپهر جاه و
 جلال در برج حوضه فیل آسمان شکوه ظفر پیکر جا گرفته شرف
 افزای قول گشتند - و وقت سواری فرمودند که سرناپاک رتن‌چند را
 که بیشتر حبیب بدنامی سادات همان گشته بود از تن پلید او
 جدا ساخته جهان را از لوث وجود او پاک نموده دل عالمی را شاد
 سازند مطابق حکم سر او بریده بطریق شگون پیش پای فیل
 سواری مبارک انداختند - افواج ظفر امواج به پیش آهنگی مورچال
 توپخانه جهان سوز بحرکت آمدند و از صدای کوس و کرنای لازم
 بهمدی زیر و بم وادله امزای - طح زمین گشتند و غرش توپهای
 هوش ربای خرد و کلان زمین و آسمان را بجنبش درآوردند قریب
 دو پهر روز که فوج دریا موج ظرفین بهسانت گوله رس مقابل
 بهم رسیدند پیغام و پیام گولهای جانمندان و بانهای آتش فشان
 سامعه افروز مبارزان با نام و ننگ گردید اگرچه دمبدم از نالیدن
 توپ دشمن کوب برای دلداران فوج نصرت نشان نشسته دو بالا افزود
 اما در دل و جان دل‌باختگان فوج مقابل که دران سوز و بوم از سوز
 و سلاخ زیاده جمع آمده بودند از ابتدای شروع جنگ که ژاله گوله
 اجل باریدن گرفت، بهرتبه تزلزل راه یافت که بعضی از نوملازمان
 یابو سوار و جمعی از قدیم الخدمتان کم قرار از هر گوشه و کنار که
 از بسیاری موج و عدم نهق کسی بحال کسی نمی پرداخت
 عار پاش قدیمی فراز بر خود هموار نمودند و هر دم و هر قدم بازار

برق توپ شعله افروز و رعد تفنگ دشمن روز بمرتبگی رونق افزا بود که هر ساعت چندین هزار مهره آهن و سرب سوزان از مهره هشت و اطراف مرو بالری و پهلوئی حربازان هر دو طرف گذشته خبر اجل ناگهان بگوش هوش باخنگان آن هر دو صف کار راز میسرساند و دلاوران باره بارها مردانه قدم پیش گذاشته حمله را سپر بلا ساخته حمله رستمده می آوردند نزدیک با آخر روز از بوی سادات جنگ جو خصوصا نجم الدین علی خان بهادرکه مورچال به پناه درختان بلایی تباه کنار دیهه پیش آورده با چهارده پانزده هزار سوار رزم آزمایه مقابل توپخانه آتشبار و بهادران نامدار فوج ظفر انصام دلیرانه مهرکه آرا گردیده عرصه تردد بر فوج پادشاهی تفنگ ساختند و در ثبات قدم بعضی دلباختگان خلیل تمام پندرت منصور جنگ و ناصر جنگ چون فیل مست صف ربا مقابل شیر مردان باره خود را رسانده تریه بر روی کار آورده سد را سیلاب فوج بلا موج گردیدند و نصرت یار خان و ثابت خان و دیگر بهادران ثابت قدم تردد نمایان بر روی کار آوردند و از مدتی مبارزان صف ربا چند ضرب رهکله از مورچال خصم هزیمت مآل بدست دلاوران شجاعان فوج نصرت اشغال افتاد و پناه مورچال درختان در تصرف فوج باره نمایند - و نزدیک بغروب آفتاب سید عبد الله خان برگشته بخت گفت که خیمه مختصر برای بسر بردن شب استاده نمایند باز دانستند که در نصب نمودن خیمه و تعیین مکان نشان حکم اندازان بیخطای خطا و روم و فرنگ و توپخانه گشتن است بفرمود که خیمه نصب نمود را برداشتنند - و همین که فرش ماهتابی

شب چهارده بر بساط پر وسعت زمین گسترده گردید و چادر نیکون
 شب از دریاچه‌های شش جهت پیش روی مبارزان فرو رفته شد
 فاصه جنگ در اتمام پیش بردن توپها که گاه‌گاهی توپ کشی را
 برخلاف دستور و از کون طرف هر توپ بسته توپخانه را مورچال روان
 ساخته بود پرداخته سعی بالغ می نمود چه نویسم از مصدات
 گولهای صاعقه شکن فیل انکس توپهای نامی که از دستیاری
 تردد میر آتش چه آتش تگرگ و ژاله بلا و گلوله اجل بر موج باره
 می بارید هر گوله که از دهان آتش فشان شیر دهان بغرش در
 می آمد چندین فیل و فیل سوار را بوجد و رقص بلا می آورد و
 هر مدای زهره شکاف که دران شب مصاف از قلعه گشا بر
 می برخاست زلزله آشوب قیامت دران دشت پر دهشت
 می انداخت و هر ناله رعد صدا که از لیلی سوخته آتش دوری در
 آرزوی وصال میزدون صفدان بزم رزم بلند میگردید رنگ از چهره
 عاشق پیشگان بانام و رنگ معرکه جنگ می پرید و هر گوله فیل
 را که از غازی خان صف شکن در رزمگاه سر فوجان باره می رسید
 صفهای بهادران مقابل را از هم میدید و هر آواز و هشت افزای
 شعله آروز که از شاه پسند بر می خاست زمین و آسمان
 بر وسعت آن آشوب گاه را سیلاب وار بقرار می ساخت و حیدرقلی
 خان بهادر مشقت مشقت ز سرخ و سفید برای رو سفیدی خود
 نزد وای نعمت در دست و دامن کار کزان توپخانه می پاشید و
 هر دم و هر قدم از وعده زبانش انعام و پندام وعده و وعید تهدید انعام
 مصحوب سزاولان نیز گام جذب قلوب عمله توپخانه می نهود و

آن واحد فرصت نمی داد و از توبه‌های گلان که در هیچ معرکه کارزار زیاده از یک در صد بگوش نبرد از مایان کهن سال نرسیده از هر توپ واحد چندان آواز زلزله افزا بگوش هوش باختگان می‌رسید که محاسدان تیز رقم از نگاه داشتن - در رشته آن عاجز می‌آمدند - بر مصلف پیشگان رزم آزما مخفی نماند که در انتخاب ذکر فرمان روایان دکن از روی تاریخ محمد قاسم فرشته که بنظر مسعود اوراق در آمده از ابتدای رواج توپخانه که در سده هفتم و هشتاد هجری عهد محمد شاه بهمنی بسرگاری محمد خان رومی در ایام مهم راجه بیجا نگر شعله افروز گردید تا زمان حال ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه در صفوف قتال و جدال پادشاهان - سلف سواد اعظم هند از هیچ کار فرمانی توبخانه چندان تردید بظهور نیامده - حاصل کلام ظفر انجام اگرچه از ابتدای تزلزل شاک آتش بار مردم بی نام و گمنام بسیار چنانچه گزارش یافته از هر گوشه و کنار فوج سید عبد الله خان راه فرار اختیار نموده بودند اما بعد انقضای چهار پنج گه‌ری شب از باریدن گولهای بیابانی بموتبه عرصه بر فوج بارهه تنگ گردید که بیشتر جماعه داران صاحب نبل و نشان و تومن داران با نام و نشان که از صدسات گولهای جان ستان پناه بهمیر برده تسبیح الحفیظ الحفیظ ورد زبان ساخته بودند با فیل و علم و پر تل از بهیر برآمده دشت پیمایی - سمت شهر و قصبات گشتند و بدشتی از آنها در راه بتاراج زمینداران و میواتیان رفتند و بسیاری طعمه تیغ قطاع الطریقان و سباع اطراف دیهات گردیدند و تا آخر شب که بران جماعه اجل

رسیده متصل آتش به و تکرک اجل می بارید از جمله لك سوار
 زیاد از هفده هیجده هزار سوار نمائده بود که ناچار از راه پاس عار
 همراهان حقه دار و غازی الدیر، خان غالب جنگ و حامد خان
 بهادر و سیف خان و سید صلابت خان و روح الله خان بهادر و
 بعضی ترمن داران و چند جماعه دار قدیم الخدمت بارهه
 استقامت ورزیده تمام شب مقابل چنان ترخانۀ شرور بار بر پشت
 فیلان و اسبان دست از جان شصت هشت مهر گرسنه و تشنه
 که گذار آب بقصر حائیه بود آشنا و بدگانه دست خوش غارت
 میگردند و سوار و پیاده هر دو طرف خود را بآب زهی توانست
 رساند سوای ماشه تفنگ خواب بچشم احدی آشنا نگردید و
 همه مردان بامید صبح نجات ستاره می شمردند و بسربردند و
 نزدیک باخر شب گولۀ فیل را بر هرضۀ فیل سوار می محکم
 سنگ رمید و محکم سنگ خود را بر پشت اسب رسانده چنان
 برق کردار ازان معرکه کارزار جسته جان بدر برد که مدتی
 از نشان زنده و مرده پیدا نبود - بعده که خسرو زرین کلاه
 انجم و اورنگ آرای چرخ چهارم ترکش شمشه لمعان بر کمر
 بسته سر از در بچۀ مشرق بر آورد و علم زر نشان نور محمدی
 پرتو افکن آفاق گردید آیه فرازنده سریر فلک نظیر بآئین
 دود مان صاحب قران و تاییدات آسمانی که برای گرمی هنگامه
 بزم رزم بمدد بخش بددار و دل هوشیار بر فیل گردون شکوه پادشا
 پهنه دام بنمکین و وقار متمکن گشته تا هشت ده پاس شب و رو
 که با سعادت کیشانش رزم جوی رکاب زینت افزای بودند حکم یورش

ببهادران فوج ظفر موج فرمودند - و نجم الدین علی خان با دیگر
مرداران باره قدم جرأت بیباکانه پیش گذاشت و دلاوران عقیدت
آئین فوج نصرت قرین مقابل مبارزان باره حمله آور گردیدند
و زد و خورد عجیب و رستخیز غریب بمیان آمد و از هر دو طرف
فغان درباری غیرت و شیران بیشه شجاعت گرم نثار و گیر گشتند

• بدت •

چنان گرم شد آتش کار زار • که از دغل نهان برآمد شرار
غبار زمین بر هوا راه بست • عمان سلامت بروین شد ز دست
خصوص بهادر معرکه رزم مصاص الدوله بهادر منصور جنگ داد
تهوری داده چهلشاهی مرد ربا بر روی کار آورد و درویش علی
خان داروغه توخانه آن بهادر بعد تردد نمایان نقد جان را در
باخت و دوست علی خان با جمعی زخم سرخروئی برداشت
و نصرت یار خان که حملهای صف ربا نموده مقابل همچشمان
باره سینه چور ساخته بود دو زخم تیر بدو رسید و سعادت خان
سعادت آئین چون قبل دوان خود را بمدد رسانده هر طرف که
می تاخت صدای آفرین بر میخواست و شیر ادب خان شیر
صوت که از رکاب مامور بکومک بهادران گشته بود چون شیر غران
خود را رسانده بر صف بازه زده بصیاری را طعمه تیغ و سنان
صاغت - درین یورش از صدمات گولهای جان سنان توخانه که
تمام شب آتشبار بود شهامت خان که عهده با نام و نشان لشکر
سید عبد الله خان گفته می شد مع فتح یار خان برادر و یک
پسر و تهور علی خان که از تهور پیشگان مشهور باره خود را

میگرفت و عبد القدیر خان برادر زاده قاضی میر بهادر شاهى
و عبد الغنى خان پسر عبد الرحيم خان خلك مكاني و
غلام محي الدين خان و صبعة الله خان كه از جماعه داران پيش
قوار طرب بارهه بود و پسر شجاع خان هلاوي با جمع كذاير ديگر
كه هر طرف قطار قطار افتاده بودند بباد غيا هجوم زدند - و از لشكر
پادشاهى - وامي داروغه توپخانه - مصاص الدواء و عبد النبي خان
داروغه توپخانه ناصر جنگ و ميدان رام منشي او و محمد جعفر
نبيير حسين خان با چند نفر بيضا و نشان ديگر كه بكار آمدند
بهيج بندهاى نامى آفت جاني نرسيد - و نجم الدين علي
خان كه گرمي بازار معركه فوج بارهه از او بود - چهار زخم كاري
برداشت و از رسيدن تيرهاى جگودوز فزيك سچمهاى آن
بهادر برگشته روز جهان در چشم او تاريك گرديد و دست او از
تريد کوتاه گشت و - يد عبد الله خان كه عرصه بر برادر تنگديد
با جمعى از دلاوران بارهه كه با او مانده بودند فدل بمدد نجم الدين
علي خان پيش راند - درين حالت كه خبر دار و گير مبارزان معركه
رزم حضرت خديو جهان مبريد از اثر جوهر غيرت ذاتي و
شجاعت ارثي خوا - تند خود متوجه تفيدبه خصم گرديد هواخواهان
دوات متاع آمدند - و چو زامن جاتيه نابكار مكرر بر سر بهير تاخت آورده
چند كس را شهيد ساخته قريب هزار كار و شتر پرتان كه بر پشتك
ويك كذار آب جملا از بيدوقني هواج جمع شده بودند مع چند شقرار
لنگر خانه و دفتري صدارت تاراج نموده بوش دران حالت فرصت
وقت را غنيمت دانسته بعهده مدد - يد عبد الله خان غافل مقابل

بندهای رکاب نمایان گشته شوخی زیاده بکمر برد حضرت ظل سبحانی بدست مبارک خود بقصد ثواب چهار تیر طرف آن کافر بد نهاد انداختند اعتماد الدوله و هادی خان داروغه بندو قهای خاص بدفع آن ملعون پرداختند - چون از پشت گرمی سید عبدالله خان که با همراهان رزم آزمای خود متوجه فوج ظفر موج بود بقیة السیف مردم باره را تقویت تازه بهم رسید با وجود استقامت مصمم الدوله و دیگر بهادران اثر ترنزل در دل بعضی دایا خنگان راه یادت دران حالت حیدر قلی خان بهادر و سعادت خان بهادر و مسجد خان بدگش از مشاهده آن نقد جان را برای نثار راه وای نعمت برف اخلاص گذاشته مسداده وار متوجه خصم گشته خواستند که بر کمرگاه فوج سید عبدالله خان زدن سید عبدالله خان برگشته اختر اطلاع یافتند فیل مقابل حیدر قلی خان راند و بهادران همراه ناصر جنگ بجایهای کمان درآمدند و صدای برق اندازی بلند گردید - دران گرمی هار و گیر سید علی خان برادر ابو الحسن خان بخشی رساله زخمی گشته دستگیر شد و طالع یار بخان با همراهان بر سر شینخ هفیه داروغه توپخانه سید عبدالله خان که سرگرم اهتمام توپخانه بود رسیده بزخمهای پیاپی ازها در آورد جماعه داران را چپو تپه که آنها نیز خود را رسانده شریک تروند گشته بودند لاش او را کشیده بفوج ظفر انجام بردند حیدر قلی خان ناصر جنگ و دیگر پر دلان جانشینان تیز نبرد بهادرانه بر سر سید عبدالله خان حمله آور گردیده فرصت دمت و پا زدن ندادند - باوجودی که آن صده سالار باره که بارها بعد عرصه تنگ شدن بدمنور

و آئینمی که مبارزان تهور پیشه هندوستان میخواستند خود را از ذیل
 انداخته تردد رستمخانه بکار برده بود و عالمی شرط انتهایی تهوری و
 پردلی او مشاهده و معاینه نموده بودند دران روز آنان برگشته
 بخت مقابل درخشنده اختر طالع عدو مال و اقبال بی زوال
 آن فرزند لوی تیموری و فروزنده چراغ دولت صاحب قرانی
 چنان عذاب اختیار از دست او رفت که بی آنکه از ترددی ظاهر
 گردن سراسیمه وار بامید آنکه شاید جمعی از همراهان و بهادران
 باره شرط رفاقت آن روز بد بجا آورده از امپان فرود آمده طریقه
 جان بازی بتقدیم رسانند از ذیل فرود آمد و فرود آمدن
 سید عبد الله خان باوجود دو سه هزار حوار با بخشی فوج و بعضی
 جماعه داران عمده که دور و نزدیک اومانده بودند بمجرد مشاهده آن
 حال باقی فوج مع حیف الدین علی خان و شجاعت الله خان و
 ذوالفقار علی خان و عبد الله خان ترین با چند ذیل حوار دیگر
 و جمعی از تهور پیشگان باره و افغانان شجاعت نشان مع بخشی
 فوج سید عبد الله خان را گذاشته راه شاه جهان آباد اختیار نمودند
 و گویند که سیف الدین علی خان قبل از فرود آمدن سید عبد الله
 خان عاز فرار اختیار نموده پا از میدان کارزار کشیده برادران را
 دران دشت پر بلا که نمونه کربلا گردیده بود گذاشته هفت هشت ذیل
 از جمله پانزده ذیل که با خود داشت از دست تاراجیان محفوظ همراه
 بدر برد - و دران حال که سید عبد الله خان زخم شمشیر بر دست
 و تیر پوست مال بر پشانی او رسیده بود حیدر قلی خان با
 جمعی از همراهان شمشیر برهنه در دست بر سر او رسید سید

عبدالله خان باظهار امان جان که میدم بدو مخاطب گردید و بسبب
ترحمی که حیدر قلی خان در باره او نمود زنده بدمت آمد و بعد
مقیم شدن سید عبد الله خان غازی الدین خان قریب دو گهزی
استقامت ورزیده پاره بهمر که از تاراج جات و مغال مانده بود
پیش روی خود گرفته روانه شد و صدای شاه یانته فتح و نصرت
ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه بلند آوازه گردید و سید
عبد الله خان را حیدر قلی خان بر فیمل انداخته رو بروی پادشاه
آورد از نظر شفقت که خاصه خاندان نیمچریه است و ازان روی
امان جان بمشام هوش باخته او رسید حواله حیدر قلی خان
سمودند و نجم الدین علی خان که از زخمهای کاری امید حیات
نداشت و سید علی خان بخشی رحاله نیز با جمعی دیگر از
همراهان دستگیر شدند و حامد خان و عبد الغنی خان و دیگر
جمعی از نامداران بقصد امان بفوج ظفر موج خود را رساندند و
تمام فیمل و خزانه و کار خانجات آنچه بعد تاراج رفتن مانده بود
بضبط و گرد آوری آن پرداختند

از فروغ صبح دولت ای جوان غافل مباش
خنده شبر است لطف آسمان غافل مباش
سلطان محمد ابراهیم بی نقصیر را که پناه بختگل برده بود نیز دستگیر
نموده نزد پادشاه آوردند از آنکه حرکت او در آمدن و رفتن نمودن باختیار
اونبود بنظر توجه و جان بخشی متوجه حال او شدند - آخر روز جمعه
چهاردهم محر الحرام که خبر زوال دولت باره و مقید شدن سید
عبد الله خان بدارالخلافت رسید مستورات و عورات سید عبدالله خان

۱۵
که زیاده از شمار فراهم آورده بود همه هوش باختند بیشتر فرصت وقت را غنیمت دانسته تا رسیدن چوکی پادشاهی هرچه توانستند با خود گرفته بوقع و چادر کهنه پوشیده بدر رفتند مگر چندی که سید نجیبه بودند چادر عصمت بر سر کشیده بجای خود ماندند - و عبد الله خان کاشی را که نجم الدین علی خان محل اعتماد دانسته برای محافظت چنان روز بر محل نگاه داشته بود آن بد اختر نمک حرام دست خیانت و تصرف بدستور حرام خواران دراز نموده آنچه توانست تقصیر نه نمود و همه عورات سیده و دیگر خدمت محل نجم الدین علی خان چادر ناموس بر سر کشیده از ملاحظه بیناموسی و رسیدن متصدیان پادشاهی هر طرف که دانستند رو بفرار آوردند ازان جمله صبیحه ده ساله نجم الدین علی خان را بخانه یکی از مغنیهای میراثی سادات برده پنهان نمودند که آخر دستگیر مردم پادشاهی گردید.

• بیت •

بکار آنچه داری چه گندم چه جو • که امروز کشت است فردا درو
آری که کرد که نیافت و که کشت که نه دروید - علایت الله خان
را با بیوقوفات برای ضبط خانه سید عبد الله خان و دیگر تبعه و
لحقه او بطریق ایلمار مرخص و روانه فرمودند - و محمد شاه پادشاه
بی آنکه بعطای اضافه منصب و ترقی مراتب امرا پردازند
شانزدهم محرم ازان مکان حربگاه کوچ فرموده متوجه دار الخلافت
شدند غلام علی خان که در دار الخلافت برفاقت نجابت علی خان
بنیابت سید عبد الله خان قیام داشت هرچه توانستند از اشرفی

و جواهر با خود گرفته بتغیر وضع از قلعه ارک و شهر بفاه برآمد
 غلام علی خان دران آشوب که هنوز کسی بحال کسی نپوردا
 بجان و مال بسلامت بدر برد و نجابت علی خان که جوان مید
 چهارده ساله پسر خوانده و برادر زاده مید عبد الله خان و برا
 غلام علی خان بود بدست مردم پادشاهی گرفتار گردید و گم
 بحضور آوردند بعد عرض فرمودند که همراه مید عبد الله خان
 نگاه دارند - پادشاه گردون وقار ستاره هشم شانزدهم محرم از م
 فتح پور کوچ فرموده بدون آنکه مابین راه توقف بمیان
 بکوچه‌های طولانی نوزدهم شهر مذکور نزدیک بسواد دار الخلاف
 رسیده برای بعضی سرانجام امور سلطنت حکم دو مقام فرمو
 و چنان هر دواری بدرگاه حضرت خواجه قطب الدین قدس
 تشریف برده بعد زیارت و رساندن مبلغ بخدام آن مکان میمذ
 نشان مراجعت نموده بخشیان عظام را مامور بعرض رسان
 مراتب امرا و خانه زادن رکاب ظفر پیکر که مصدر ت
 و جان فشانمی گردیده بودند فرمودند و هر یکی را فراخور ح
 تردد بعنایت افزوده و خلعت و عطای قیل و جواهر که اگر بام
 تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز میدماند مفتخر ساخ
 و هیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ را باضافه هزاری برشا
 هزاری و خطاب معز الدوله سر بلندی بخشیدند - بیست و د
 شهر مزبور شهر را آئینه بندی نموده بدبدیغ فرستادری شوا
 نزول در قلعه دارالخلافه فرمودند - و اواخر ماه مذکور - یف اند
 عبد الصمد خان بهادر دایر جنگ و آغر خان که از لاهور ا

آن قبله عالمیان بسته بودند بحضور وحیده شرف اندوز ملازمت گردیده بعطای خلعت و سرپیچ مرصع معطر گردیدند - اوائل شهر صفرالظفر راجه جی سنگه دهیراج از وطن و راجه گردهر بهادر از سوبه اوده آمده سعادت ملازمت حاصل کرده بانواع عنایات پادشاهانه سربلندی یافتند - صبیحه نجم الدین علی خان را که در محل نزد نواب قدسیه آورده بودند و صاحب زمان اراده داشتند که در ملک ازدواج پادشاه در آرند چون این معنی بر رسید عبد الله خان ناگوار نمود بحیدر قلی خان بهادر درین باب باظهار عجز و رقت که بر سعادت باره چنین ماحرا نگذشته رجوع آورد حیدر قلی خان بخدومت صاحب زمان رفته درین ماده ملتزم گردیده سعی تمام از محل بر آورده بخانه نجم الدین علی خان فرستاد - از زبان منشیان دکن بعرض رسید که نظام الملک بهادر فاتح جنگ باراده حضور از خجسته بنیاد برآمده باز بسبب رسیدن خبر های مختلف افغانان طرف پنجابور بقضای مصلحت مراجعت نموده برای بندوبست آن ضلع روانه گردید - و حکم اخذ جزیره ازمیان که نموده بودند باز از التماس راجه جی سنگه و گردهر بهادر نظر بر هر جی که از افراط تردد افواج بحر امواج و گرانی غله بر سنگه اکثر پرگنات و بعضی بلاد نواح گذشته تا بحال آمدن حال رعایا و بندوبست ملک معاف فرمودند - چون راجه اجیت سنگه سوبه دار احمد آباد و احمدیر پا از جاده اطاعت بیرزن گذاشته گاوکشی از شهر و پرگنات تعلقه خود منع نموده بود سعادت خان بهادر سوبه دار اکبر آباد را طلبداشته برای تنبیه او مامور نمودند

سنه ۱۱۳۳ (۹۳۷) محمد شاه پادشاه

او بعد قبول بعذر زیاده طلبی ابا نمود بعد مصمم الدوله و
قمرالدین خان بهادر و حیدر قلی خان بهادر برای تنبیه او مامور
گردیدند و هر کدام مهم اولا به عهد خود گرفته بعد قبول بلکه
پیشخانه بیرون زدن فرموده دفعیه نموده مصلحت در بر آمدن
بدانستند خصوص مصمم الدوله از ملاحظه آنکه سدادا مهم بر طول
انجامد و خزانه پادشاهی وفا ننماید و برای دیگر مقصدان زیاده
ماده آشوب و فساد گردن راضی بیدر آمدن هیچ امید نکرید -
درین ضمن بعد آمد آمد نظام الملک بهادر فتح جنگ راجه
اجیت سنه ۱۱۳۳ و از خوب غفلت بیدار ساخت لهذا پیغام
اطاعت و خدمت برداشتن از صوبه احمد آباد و القاس بحال
داشتن صوبه احمدیریان آورد .

چون بعد از فراغ رزم بآرایش بزم پرداختن آئین سلاطین
نامدار است و جشن و طوی پادشاه فرودون شکوه با صیقه پادشاه
شهید مرحوم مغفور محمد فرخ سیر نیز ضمیمه آن گشته بود
حکم عالی شرف نفاذ یافت که مقصدیان سرکار در آمدن انواب
عیش عالم امروز و عشرت بر روی هواخواهان دولت و سلطنت
مفتوح سازند و اقسام اسباب طرب و سرور آماده و مهیا گردانند
و در عشر دانی ربیع الاول سال مسمود سنه ۱۱۳۳ از جلوس شروع
بسر انجام جشن نمودند و در دیوار و ستون و سقف دیوان خاص
و عام از انواع قماش طلا باف و گلبدون درز و زر بفتهای
بوم طلائی کار ولایت و کمخاب بیش بهای احمد آباد و مشجر
فرنگ و مخمل کار کاشان و مسلهای سراید آرامتگی پذیرفت

و آرایش حجوعای اطراف دولخانه بدستور مقرری که بعد از امرای
 سعادات فرجام تقسیم می یابد بسمی کار پردازان جلد دست
 چنان زینت اتمام گرفت که نمونه تهر روضه رضوان گردید و آنقدر
 انواع اقمشه و الوان جنس بیدش بهای هند و روم و خطا و
 هفت اطمینان بصرف درآمد که تجار ربع مسکون از منافع آن ذخیره
 کفاف سالها ادوختند و از هر طرف رامشگران لاله رخسار
 سحر پرداز و مغلیان گلزار خوش آواز بهمدی چنگ و مردنک
 و نی و چغازه و هم آوازی بویط و نال و موسیقار گوش زهره چنگی
 را چون تار طنبور گوشمال دادند • بیت •

دهان شدشه می باو کردند • بقلقل عیش را آواز کردند
 طرب می خورد و رود کوچه ها کرد • زبد مستی در هر خانه را کرد
 خرمن خرمن زر در انعام از باب طرب درآمد و دامن دامن زر و
 گوهر در دامن مرد صفا و فضا و شعرا ریخته گردید - مصاصم الدوله
 و قمر الدین خان بهادر و عبد الصمد خان دلیر جنگ و حیدرقلی
 بهادر و خان خانان مبر جملہ و ظفر خان بهادر و راجه جدهنگه و
 گردهر بهادر و دیگر امرای مقرب هر کدام لک روپیه نذر
 گذراندند و بهر یک خلعت و جواهر و اضافه مرحمت فرمودند و
 عقیدت خان پسر امیر خان صوبه دار معزول تبه را بصوبه داری
 عظیم آباد بقبول پدشکش پنج لک روپیه مقرر فرمودند و معز الدوله
 حیدرقلی خان بهادر را صوبه احمد آباد از تغیر اجیت سنده
 و متصدی بندر صورت از تغیر قمر الدین خان بهادر صوبه میر
 آتشی عطا فرموده نیابت صوبه احمد آباد بنام شجاعت خان

عرف محمد معصوم شجاعت خانیه مادر نمودند و قمرالدین خان را
فوجداری سرکار مراد آباد از تغیر حیدر قلی خان بهادر ضمیمه
خدمات حضور فرمودند و فوجداری سرکار سگندره بغام عبدالرحیم خان
مقرر گردید - مرحمت خان از نزد نظام الملک بهادر رسیده معاد
ملازمت حاصل نمود - و در عشر ثانی ربیع الآخر محمد امین
خان چین بهادر بازار جهمانی که از چهار پنج روز زیاده نکشید
ازین جهان فانی بداد القرار انتقال نمود و نیابت وزارت
بعثت الله خان مقرر نمودند - چون مکرر فرمان عنایت عفو
مشمول بر طالب نظام الملک بهادر فتح جنگ صادر گردیده بود
و اکثر امور ملکی و کار وزارت بر رسیدن آن امیر با تدبیر صاحب
انسیف و القلم موقوف داشته بودند نظام الملک بهادر که از
فقد بخت افاضان سست بیجاپور فراغ حاصل نموده بخجسته بزداد
مراجعت نموده بود اواخر ذی الحجه الحرام احرام حضور بسته
کوچ بکوچ متوجه دارالخلافه گردید و عشر ثانی ربیع الآخر نزدیک
شاه جهان آباد رسید باوجود آنکه منافقان بر همکار کلمات دور از
وهم و خیال نظام الملک بسمع پادشاه رسانده بودند اما پادشاه
ناشنیده انگاشته بخشی الممالک مصاص الدوله بهادر مفسور جنگ
را مامور باستقبال نمودند بدست و دریم ربیع الآخر فتح جنگ
داخل روان حویلی دارالخلافه گشته شرف اندوز ملازمت گردید
و بسبب حاضریان درهم انداز که شرح آن خالی از اطلباب
کلام نیست چند روز در کنکاش گذشت آخر کار پنجم شهر
جمادی الاولی مطابق دوم فروردی ماه الهی سنه چهار جلوس موافق

سال یک هزار و یک صد و سی و چهار هجری خلعت وزارت مع
خنجرو قلمدان مرصع و انگشتری الماس بیدش بها عطا فرمودند
اما هرچند نظام الملک بهادر نفع جنگ می خواست که در
بندوبست وزارت و در آنچه نیک نامی پادشاه و گرد آوری خزانه
بدون آنکه ماده بد نامی ظل الله گردد کوشد بحسب مصلحت
پرهیزکاران که کلمات تمهید آمیز متضمن بر افترای چند بعرض
می رساندند و دخیل وزارت می گردیدند میسر نمی آمد
خصوص کوکی پادشاه که زن سحر آفرین پرفتن صاحب جوهر بود
و با خواجه ختمنگار خان که مقرب پادشاه گفته می شد همراز و
همدم گشته باظهار کفایت و فراهم آوردن خزانه مبلغهای خطیر از
مردم بنام پدشکش برای پادشاه و خود می گرفت خلل تمام در
بندوبست وزارت انداخت و دیگر بعضی مقربان همچشم نیز حرفهای
دور از خیال و توهم نظام الملک خاطر نشان پادشاه داده لوح می نمود
چنانچه معزالدوله حیدر قلی خان که در خدمت پیر آتشی استقلال
زیاده بهمرسانده بود از راه چرب زبانی در مقدمات مالی و ملکی
دخیل میگردد بعده که نظام الملک دین ماده اشاره بخدست پادشاه
نمود و خدیو زمان از راه نصیحت و ملامت معزالدوله را مانع
آمدند حیدر قلی خان متحمل نگشته التماس رخصت بر مررتعلقه
صوبه داری خود بمیان آورد و مرخص گردیده نائب در حضور
گذاشته وسط ماه جمادی الاخری روانه احمد آباد گردید و
بعد رسیدن احمد آباد جاگیر اکثر بندهای پادشاهی و مقربان
حضور را بضبط خون در آورد بعده که فریاد این معنی مکرر

بعرض رسید فرمان نصیحت آمیز مشتمل بر منع ضبط جاگیر مردم
بنام او صادر گردید فائده نه بخشید تا آنکه جاگیرهای سیدر قلی
خان که در اطراف شاه جهان آباد بود عوض جائیزهای احمدآباد
بضبط در آوردند - سید عبد الله خان سلمه ذی الحجّه ازین جهان
فانی بروحه جاودانی شتافت گویند مسموم ساختند اما غرائب
دورین است که باوجود آنکه از زبان مردم نقله نقله شده که خدیو
زمان وقت سواری در مقابل سلطان محمد ابراهیم و سید عبد الله خان
با خنک عهد نموده بودند که در صورت فتنه و انقلاب یا فتن سلطنت
هرچند از سید تقصیر عظیم واقع شود بقتل و احتضار او نکوشد
و نظام المملکت بهادر فتح جاگ نیز در رعایت سید عبد الله خان
میگوشید و هرگاه در خلا و ملا مذکور هر دو برادر بمدان می آمد
سید عبد الله خان را بحسن صفت و بی تقصیری در ماده فرخ
سیر یاد می نمود و مقابل مدعیان دیگر در اصلاح میگویند چنانچه
هر دو برادر را که نمک بحرام و حرام نمک می نوشند منع نموده بود
حاشا که او هم صلاح بمسموم ساختن داده باشد باز العلم عند الله •

چون در ذکر بعضی مقدمات مادات قلم بشکوه هر دو برادر شهید
بلا اختیار جاری گشته و با صلاح آن نتوانست پرداخت در کفاره
آن دو سه کلمه از خوبی و حسن اخلاق و عدالت پروری و
فیض رسانی آن هر دو سه ساله باره بر زبان قلم صدق بیان میدهد
اگرچه آنچه از هر دو برادر خصوص از سید عبد الله خان در باب
فرخ سیر شهید و اخذ رشوت و سختی احاره و دیگر سلوکی که
باعث شکایت خلق گشته بود همه از هامت رتن چند دیوان که

استقلال زیاده از حوصالت خود یافته در ایذای خلق میکوشید و از زیاده طلبی اهل غرض و ارباب حاجت که همه را کامیاب مطلب نمیتوان نمود بود و حسین علی خان قبل از آنکه بمعلقه دکن مامور گردد در اخذ زر کارسازی نهایت لغوت داشت بعد مقرر شد در دکن محکم جنگ و دیگر پشکاران در انحراف مزاج او کوشیدند - اما هر دو برادر در رعیت پروری و کم آزاری در حق کانت آنان درین زمانه ممتاز بودند تمام سکنه بلاد که خالی از ماده عذاک و غرض بودند از عمل هلاکات شاکی نبودند - و در فیض رحانی و رعایت بمردم صاحب کمال و ارباب حاجت و تبار داری مستحقان خصوص حسین علی خان زیاده از برادر گان میکوشید و موافق زمانه حاتم وقت بود و از مطبخ احسان او در افراط طعام و رسانیدن غله خام عالمی بقبض میرمید - در پام گرانی خجسته بنیاد مبلغ خطیر از نقد و غله مقرر کرده بود که هر روز بقفرا و بیوه زنان میروساندند - و حوض آب در خجسته بنیاد بنا گذاشته اوست اگرچه اعز الدوله عوض خان بهادر در وسعت و ارتفاع عمارت مسجد افزوده اما اصل بانی بنای خام جاری آن حوض دربار موج که در ایام تابستان از قلت آب سکنه خجسته بنیاد در عذاب بودند حسین علی خان گردیده و در وطن باره نیز بنای سرا و پل و دیگر بناهای عاقبت بخیر گذاشته - و سید عبد الله خان نیز در تحمل و بردباری و وسعت خلق شهرت تام داشت بعد از وفات ملا عبد الغفور بهوره که ملک التجار بندر سورت گفته می شد مبلغ یک کرور و چند لک روپیه نقد و حنجر ازو مالداده بود و

گفتگو بمیان آورده جواب آن بردیوان را در دیگر موقوف داشت
و وقت شب شخصی را از روشمامان خود که بر صدق مقال او
اعتماد کلی داشت بدان مکن فرستاد که در آنجا رفته بی فرمانده
بنحقیق ماجرا بردازد آخر معلوم شد که نالش فیلبان خالی
از غرض نفسانی و شرارت ذاتی او نبود فیلبان را منضوب ساخته
به تذبیه نمودن او فرمود - و در احتیاط اوامر و نواهی نیز تقید
می نمود - قاضی شهاب الدین دولت آبادی قدس الله سره
مؤلف تفسیر بحر مواج که از افضل الفضلای وقت خود و
صاحب کشف و حال بود در تالیف خود نوشته که - ید محیم
النسب باید که از نشان خلق محمدی و سخاوت هاشمی و شجاعت
حیدری بهره تام داشته باشد - و دیگر نشان عاقبت بخیری سید
عالی نسب آنست که اگر تبعیت نفس اماره از عصیان
و آنچه نباید آلودگی بهم رساند باشد باید که وقت رحلت او
ازین جهان فانی و هیچ هراسی بی اعتبار سببی روی دهد که
ماده آموزش و باعث نجات آخرت او گردد چنانچه در هر دو برادر
هر سه نشان - یادت و عاقبت بخیری بسبب شهادت و بسبب شقاوت
در صورت مسموم ساختن سید عبد الله خان مشاهده نموده شد -
طائفه از قوم جائه مشهور به پسران چوژامن که در همان
ایام بجهلم و اصل گشته بود نواح اکبران گدیهای مستحکم
بر لز مصالح جنگ داشتند و ذکر محمدی و تمر و قطاع الطریق
آن گره بدسگال در ذکر سلطنت حضرت ملک مکن و فرخ میر شهید
مجموع بر زبان قلم داده درین ایام سعادت خان صوبه دار اکبر آباد

که در تهوری و کار طلبی از مبارز پیشگان با نام و نشان گفته میشد
هر چند در تنبیه و تادیب آن جماعه کوشید و ترددات نمایان از و
بظهور آمد بحسب پناه تراکم اشجار دشوار گذار و مکانهای قلب
در احتیصال واقعی آنها نتوانست پرداخت لهذا راجه جی ملکه
دهیراج را با چندی از امرای کار طلب مبارز پیشه مغلیه ایران
و توران و افغانان جلالت نهان که زیاده از چهارده پانزده هزار سوار
موجودی فراهم آمدند و توپخانه جهان آشوب و دیگر مصالح
قلعه گیری و عطای دولت روپیه مع خلعت و فیل برای مهم آن
بندسگال تعین فرمودند راجه چند ساعه شروع بجنگل بری نموده تردد
نه ایان بر روی کار آورده صور حال پیش برده کار بران تبه کاران
تنگ ساخت و سرداران توران و دیگر خانه زادان کار طلب نیز آنچه
شرط تردد و جانفشانی بود بظهور آوردند باوجود آنکه کفار از گداهها
برآمده در پناه اشجار گاه بیگاه شبخون بر افواج قاهره می زدند
و جمعی کثیر از هر دو طرف کشته و شهید می گردیدند در
فرصت یک و نیم ماه که کار بر محصوران یک دو گداه تنگ گردید
و بمدد اقبال پادشاه عدومال یکی از بنی اعمام آن بد انجام که باهم
نزاع وطن داشتند از آنها جدا شده بر راجه پیوسته و همدانی احتیصال
آنها نمود و بعد تسخیر دو گداه از تسلط افواج پادشاهی آن گداه
بدنرجام مقام و مرادای اصل خود را گذاشته در پهر شب خانها را
آتش داده باروت خانه را سوخته آنچه از نقد و جنس قابل
برداشتن بود و توانستند همراه گرفته نزار اختیار نمودند و توپ
غله بسیار گذاشته جان سلامت بدر بردند و گدایها بدصرف بندهای

پادشاهی در آمد . و از طرف جزانه که شهرت تام داشت هر چند
تجسس نموده بعضی مکانها را کلیدند هیچ اثری ظاهر نگردید . سپس
خبر ضبط جاگیر حیدرقلی خان اطراف دارالخلافه که بحیدرقلی خان
رسید بحضور بعضی امرای مقرب معروض داشت که هرگاه جاگیر
مراضبط نمودند از مرین نوکری و اطاعت چشم ندانسته باشند . چنانچه
سابق بزرگان قلم داده باز مکرر اعتراض این معنی برای حیدرقلی
خان نوشته رفت اثر نه بخشید بعده که نالاش جاگیر داران و
فانرمانی حیدرقلی خان از حد تجاوز نمود صوبه داری
احمد آباد از تغیر حیدرقلی خان بدام غازی الدین خان بهاد
خاف الصدق نظام الملک بهادر فتح جنگ ضمیمه صوبه داری
دکن مقرر فرمودند و بعضای جواهر و فیل معزز ساختند . بعد فرسخ
مهم حاکم نظام الملک را دردم ماه صفر المظفر سنه پنجم خلوص
برای بندوبست احمد آباد و تأدیب حیدرقلی خان در صورت
عدم اطاعت رخصت نمودند و اوایل صفر نظام الملک منوجه
احمد آباد گردید بعده که با کبر آباد رسید خطوط حیدرقلی خان
که از راه سالومی و چابلوسی معذرت آمیز نوشته بود رسید
همینکه فتح جنگ بکوچه‌های پی در پی بسرحد مالوا رسید از
خطهای اعیان احمد آباد ظاهر شد که حیدرقلی خان را بشدت
عارضه جسمانی رو داده و کار باثر جنون کشیده و بروایت دیگر از شدت
خبر توجه نظام الملک بهادر طرف احمد آباد و ملحق شدن
بهادر با افواج دکن و باجی راو و غیره مرهمهای راجه
نمودن و مرهمان احمد آباد برای مقابله آن سپه سالار حاکم

انداخته و کار بجهنم کشیدن شهرت داده و پسر خود را مع
عرضه داشت مشتمل بر معشور داشتن و بمن احرام بقصد حضور
بخدمت پادشاه روانه ساخته متعاقب آن خود نیز از راه اخیر
روانه دار الخلافت گردید - بعد تحقیق این خبر نظام الملک که
نزد ملک بآب نریدا هفت هشت منزلی احمد آباد رسیده بود
حامد خان بهادر عم خود را بنیابت سوبه داری احمد آباد مقرر
ساخته خود اوائل جمادی الاخری بمناطق وسط افغانستان راهی
بقصد حضور طرف دار الخلافت مراجعت نمود - بعد رسیدن حضور
هر چند خواست که از راه ندویست و اظهار کفایت چنانچه طریقه
وزاری خبر اندیش است در خدمت پادشاه بمن و بهت
امور ملکی و گرد آوری خزانه و دفع نفاق اطراف کوشد از عناد و
حمه بر همکاران حضور مخصوص کوکی پادشاه که در وزارت دخل
می نمود و از اخذ رشوت و پدشکشیهای بیجا پادشاه را بد نام
می ساخت و از مع نظام الملک باز نمی آمد و پادشاه نیز بدفع
بدنامی خود بمنع او نمی پرداخت چنانچه دایست در امور ملکی
و اجرای کار و بار وزارت نمی توانست کوشد »

ذکر توجه سپه سالار با فرهنگ نظام الملک بهادر

فتح جنگ دفعه ثانی طرف دکن

اگرچه حسب توجه نظام الملک بهادر فتح جنگ دفعه ثانی

طرف دکن با اختلاف روایت مسموع گردید اما روایتی که از زبان
راوی ثقه مسموع گشته بزبان قلم میدهد گویند در همان ایام خبر
فساد ایران و غلبه آمدن محمود خان افغان بر سلطان حسین شاه

فرمان روای ایران و رفتن اصفهان تا سرحد شیراز در تصرف محمود خان و خرابی زیاد بر میگذاشت اصفهان آمدن و مقید گردیدن سلطان حسن و بدر زنتن شاهزاده طهماسب مع برادر و پسران سلطان حسین از قلعه اصفهان بقصد فراهم آوردن لشکر بیهم بعرض محمد شاه بادشاه مبرین روزی نظام الملک بهادر باظهار خیرخواهی بعرض رساند که اولاً نام اجاره محال خالصه که باعث خرابی و ویرانی ملک گردیده برطرف باید نمود - دوم رشوت که بنام پیشکش جاری گشته از طریقه و داب بادشاهان بعید و خلاف رای سلیم است - سوم جزیه برگزار بدستور عهد خلد مکان جاری باید نمود - چهارم آنکه چون در ایام فتور همابون بادشاه که ملک هندوستان بتصرف شیر شاه افغان رفته بود از شاه ایران کومک و خدمتکاری و مهمان پرستی واقعی بعد توجه همابون بادشاه طرف ایران بظهور آمده اگر درین وقت برای دفع اذیت افغانان کومک فرمان روای ایران نمایند در تواریح باعث نیکنامی خاندان تیموریه ثبت خواهد گردید بادشاه فرمودند که کرا داریم که بچنین مهم مامور ماژوم فتح جنگ بعرض رساند هر یکی از بندگان های کار طلب حضور که بدین خدمت مامور گردن اطاعت حکم بجا خواهد آورد والا اگر خاله زاد را بدین مهم ماذون نرمایند بدل و جان خواهم کوشید ازین مقوله چند کلمه از راه خبراندیشی و خیرخواهی در خدمت بادشاهی عرض نمود بعده که بادشاه برای این مصلحت کنکایش با دیگر امرای حضور بمیان آورد قسمی از طرف نظام الملک بهادر خاطر نشان بادشاه نمودند که حسن ظن نظام الملک را بسوی

ظن مبطل ماحقه در حق چنان وزیر بی نظیر سرایا تدبیر بد مظنه ساختند - و از آنکه آداب تسلیمات عذایات و آداب اطاعت پادشاه موافق رویه سلطنت بالکل نمانده بود نظام الملک بهادر می خواست که در نسق آداب پادشاهی اجرایی حکم از - بر نو گوشه و ابر - معنی باعث خار خار دل مقربان حضور می گردید لهذا روز بروز از طرف فتح جنگ آنچه مرکوز خاطر او اصلا نبود خاطر نشان پادشاه نموده حقوق جان فشانی او بکلمات غرض امیدوار حسد انگیز مبطل نموده بد مظنه می ساختند و پادشاه نا تجربه کار را بمرتبه در حق نظام الملک بهادر بفکرهای ناسد انداختند که نظام الملک نظر بر عاقبت اندیشی و پاس آبروی خود صلاح و سصاحت نیک دران دانست که در اواخر ماه ربیع الاول سنه شش جلوس بنام شکار رخصت چند روزه خواسته از دار الخلافت بر آمده بعذر تبدیل آب و هوا تاسی چهل کرده ای دار الخلافت بر لب آب دریای گنگ رسیده شکار گمان و صید افکنان تفرج می نمود درین ضمن اخبار شرر بار انتشار مرهنگ بد کردار و دیگر مفسدان تبه کار در ضلع صوبه احمد آباد و مالوا که صوبه اول بنام آن سیه حالار و ثانیه بغازی اندین خان بهادر فبروز جنگ سیه خلعش تعلق داشت زبان زد خاص و عام گردید بغابرین بحضور پادشاه عرضه داشت نموده فرمان متضمن بر حصول رخصت رفتن برای بندوبست هر دو صوبه تعلقه خود حاصل کرده از منزل سورون نام مکالی که کنار دریای گنگ از جملة شکار گاههای مقرر است بعزم تنبیه و تادیب مفسدان که دران ضلع اداره بودند روانه گردید هنوز بدار الغنم اجین نرسیده

بود که سرهنگه با اجتماع خبر آمد آمد مبرت پذیر شده از دریای
 فریدا به سمت دکن گذشت و مقصدان دیگر هم دست قطار کوتاه
 کردند - و نظام الملک تا نزدیکی دله اوجین تعاقب نموده بعد
 استماع عبور این جماعه از دریای فریدا معاودت نموده بدرگاه
 سهرور مضارب صوبه مالوا که دله سرونج قریب است رسیده می
 خواست که بعد انتظام صوبه مالوا عازم حضور پرنور گردن درین
 ضمن از جانب دکن خبر رسید که مبارز خان باطم صوبه حیدر آباد
 که پیش ازین بدر سال بعد از فراغ جنگ عالم علی خان
 خود را پیش فتح جنگ رسانیده باظهار اخلاص و عقیدت نام
 خویش را و نموده بود فتح جنگ برای او اضافه دو هزار
 بر چهار هزار با خطاب عماد الملک مبارز خان بهادر
هزیر جنگ تجویز نموده بحضور نوشت و پذیرائی طلبید و ماهی
 و مراتب و پالکی چهاردار از خود تواضع نمود و برای پسران
 رفقاییش نیز اضافهای نمایان و خطاب تجویز کرده از خود رعایتها
 نموده بر جاگد و خدمات سابق افزود و عماد الملک مبارز خان در
 خدمت فتح جنگ عهد و قرار نموده بود تا که میان شما و پادشاه
 عهد ابقای قدر دانی است من هم توکرم و الا مرا از جمله رفیقان
 مطیع خود دانند درینولا باظهار آنکه صوبه داری کل دکن بتمام او
 مقرر شده از صوبه حیدر آباد برآمده بعزم خجسته بذاک روان
 گردیده و عبد الذبی خان و دابر خان و بهادر خان افغانان اینجا به
 صاحب فوج و دیگر فوجداران عمده نواح را بکومک خود طلبید
 عازم خجسته بذاک گشته و بعضد الدوله عوض خان بهادر قسور جنگ

که عمه فتح جنگ باو منصوب و نیابت صوبه دکن از طرف فتح جنگ باو مقرر بود از قصد رسیدن خود و خالی بودن دیوار الامارت نوشته و بهمین مضمون درگرمه نصیبداران خجسته انیاد نوشتجات استمالت آمیز رسیده (درهمین ضمن از نوشتجات حضور نیز ظاهر شد که با وصف اینکه غازی الدین خان بهادر و پدر جنگ خاف آن همه سالار با فرهنگ بطریق ذیبت در امور وزارت می پرداخت تغییر نموده وزارت را بنام اعدحان الدواہ قمرالدین خان بهادر مقرر کرده و بر استقلال کوکی مرتضی افزوده اند بنابرین و بچندان وحده دیگر که قابل تحریر نیست از ماوا بعست دکن که فی الحقیقت ملک مقتوحه آن همه سالار با وفار بود و اول از چک امجدو والد ماجد فتح جنگ دران صوبه خصوص در تسخیر بیجا پور و اکثر قلاع نامی و بلاد مشهور سمی و تکرد های نمایان و جان نشانیها در عهد خلعت مکان بظهور آمده و فائدا مره اخیری در هنگامی که سادات باره بر تمام سلطنت هندوستان و عده های ابران و توران تسلط تمام بهمرسانده بودند خصوص حسدن علی خان که دکن را بمنزله آلمغای خود تصور نموده بر هیچ موجودی وجود نمی گذاشت و کرامت مجال بود که مقابل شمشیر و دغورست او در امور سلطنت و نسوق دکن مرهیز شوند گردید و اختیار سلطنت چنانچه بگزارش آمده بجائی رسیده بود که پادشاه را بزمان جمعه و سیر و شکار بر آمدن متعذر بود و دمی که ازو بظهور آمده و باعث اختیار سلطنت رفتن دوستان تیموریه گردیده مکرر بزبان قلم داده متوجه شده از دریای نرندا عبور نموده خود را

اواخر ماه رمضان المبارک به خجسته بنیاد رسانید و مکرر خطوط
 نصائح آمیز بعماد الملک نوشت و جواب آن متضمن بر عدم
 نسخ اراده خود و اظهار نخوت و غرور رسید و فتح جنگ با وصف
 آنکه سرایا حاکم و تمکین بود مکرر نوشتجات نصیحت آمیز و یاد
 دادن حقوق و مواعین سابق فرستاد و تا دو ماه در خجسته بنیاد
 بدفع الوقت گذرانید آخر چون اجل مبارز خان دمن کشان بطرف
 خجسته بنیاد می آورد و از فراهم آوردن جمعیت که بهادر خان
 برادر دارد خان بنی و عبد الفتاح پسر عماد الدینی خان و غالب
 خان مشهور از طرف سعادت الله خان متصدی کرناٹک و
 فوجداران عمده دیگر با جمعیت شایسته بدر پیوسته بودند و
 پیاده‌های بلخا زیاده از شمار فراهم آورده بود روز بروز جمعیت او
 می افزود و این معنی باعث خلل ملوک و ماد ازبانی فساد مرهه
 میگردد لهذا اواخر ذی قعدة نظام الملک بهادر از خجسته بنیاد
 بهمراکبی ظفر و نصرت کوچ نموده بر لب تالاب جسونت که نزدیک
 بلده است ضرب خیم نمود و از آنجا نبر تا روزی که جنگ واقع شود
 باز متواتر نامه‌های نصیحت آمیز بمقتضای آنکه الصلح خیر واقع شده و
 خونریزی مسلمانان بمیان نیاید برای دفع شرکه تمسک اتمام حجت
 باشد بمومی الیه می نوشت اما از جانب هوای ریاست موبه‌داری
 دکن مفید نبفتاد و گاه اراده می نمود که خون را بایلغار شبگیر
 مقابل فوج ظفر موج رساند و گاه بهمراهان مشیر مصلحت می نمود
 که لشکر فتح جنگ را دست راست و چپ داده از راه دیگر طی
 مسافت بطریق ایلغار نموده خود را بشهر خجسته بنیاد رسانیده

بتصخیر و تصرف خود در آورد چنانچه بدین قصد از مقابل فوج
فتح جنگ منحرف شده از دریای پورنا گذشت و جمعی از سوار
و پیاده به سرداری یکی از میر شمشیرهای خود برای مد راه لشکر
ظفر موج بر کنار ناله قلب گذاشت و بر سر همان ناله میان تعیین
کردنهای فریقین جنگ روی داد و بیشتری از فوج مبارز خان با
سرداران گروه قتل و اسیر گردیدند و مردم فتح جنگ با فتح و نصرت
مراجعت نمودند - القصه نظام الملک بهادر فتح جنگ نیز بقصد
مد راه گردیدن از آب پورنا گذشت و بیست و هیوم محرم الحرام
اواخر شهریور ماه الهی نزدیک قصبه شکر کهره مضاف صوبه
برار که از خجسته بنیان چهل گروه واقع شده اتفاق مقابله افتاد -
فوج بدی نظام الملک بهادر بدین دماور قرار یافت که سرکردگی
فوج هراول بقادر داد خان پسر قادر داد خان عالمگیری که از
طرف جد مادری با سپه سالار رشتنه قرابت داشت و از جمله بهادران
و شجاعان کار طلب گفته میشد مقرر نمود - و طالب محیی الدین خان
نبیره سعد الله خان مرحوم که او نیز پسر عمه و خالوی سپه سالار
می شد طرف یمین و اسمعیل خان و مظفر خان خوبشگی جانب بعار
زیمنه افزای فوج گشتند - و گذر چند بهادر پسر ستر سال بدین
که از حالها وظیفه خوار آن سپه سالار بود با جوتی از بندیلهای
جنگ جوی ملازم مرکب همراه بر قنداز خان میر آتش و عطایار خان
داروغه احشام و توپخانه جنسی با توپهای آتش بار در پیش فوج
ظفر موج بهراولی آن - مقدمة الحشیش مامور نمودند و عضد الدوله عوض
خان بهادر قسور جنگ را با سید جمال خان بهر خان معونی الهی

اواخر ماه رمضان المبارک به خجسته بنیاد رسانید و مکرر خطوط
 نصائح آمیز بعماد الملک نوشت و جواب آن متضمن بر عدم
 فسخ ابراهیم خود و اظهار نخوت و غرور رسید و فتح جنگ با وصف
 آنکه سرایا حالم و تمکین بود مکرر لوشتهجات نصیحت آمیز و یاد
 دادن حقوق و مواثیق سابق فرستاد و تا دو ماه در خجسته بنیاد
 بدفع الوقت گذرانید آخر چون اجل مبارز خان دامن کشان بطرف
 خجسته بنیاد می آورد و از فراهم آوردن جمعیت که بهادر خان
 برادر دارد خان پندی و عبد الفتاح پسر عدد الدبی خان و غالب
 خان مشهور از طرف سعادت الله خان متصدی کرفاتک و
 فوجداران عمده دیگر با جمعیت شایسته بدو پیوسته بودند و
 پیدایهای بخطا زاده از شمار فراهم آورده بود روز بروز جمعیت او
 می افزود و این معنی باعث خلیل ملک و ماده زیادتی نساد مرهغه
 میگردید لهذا اواخر ذی قعدة نظام الملک بهادر از خجسته بنیاد
 بهمراکب ظفر و نصرت کوچ نموده براب تالاب جسونت که نزدیک
 بلده است مضروب خدام نمود و از آنجا نیز تا روزی که جنگ واقع شود
 باز متواتر نامه های نصیحت آمیز بمقتضای آنکه الصالح خیر واقع شده و
 خونریزی مسلمانان بمیان نیاید برای دفع شرک تمسک اتمام حجت
 باشد بمومی الیه می نوشت اما از جاذبه هوای ریاست موهبه داری
 دکن مفید نبفتاد و گاه اراده می نمود که خود را بایلغار شبگیر
 مقابل فوج ظفر موج رساند و گاه بهمراهمان مشیر مصلحت می نمود
 که لشکر فتح جنگ را دست راست و چپ داده از راه دیگر طی
 مسافت بطریق ابلاغ نموده خود را بشهر خجسته بنیاد رسانیده

بتمخیر و تصرف خود در آورد چنانچه بدین قصد از مقابل نوج
فتح جنگ منحرف شده از دریای پورنا گذشت و جمعی از سوار
و پیاده یسرداری یکی از میر شمشیرهای خود برای سد راه لشکر
ظفر موج بر کنار ناله قلب گذاشت و بر ر همان ناله میان تعین
کرده های فریقین جنگ روی داد و بیشتری از نوج مبارز خان با
سرداران گروه قتل و اسیر گردیدند و سردم فتح جنگ با فتح و نصرت
مراجعت نمودند - القصه نظام الملک بهادر فتح جنگ نیز بقصد
سد راه گردیدن از آب پورنا گذشت و بدست و میوم محرم الحرام
اواخر شهر بوز ماه الهی نزدیک قصه شکر کهنه مضاف صوبه
برار که از خجسته بیداد چهل گروه رافع شده اتفاق مقابله افتاد -
فوج بندی نظام الملک بهادر بدین دستور قرار یافت که سرکردگی
فوج هراول بقادر داد خان پسر قادر داد خان عالمگیری که از
طرف جد مادری با سپه سالار رشتن قراعت داشت و از جمله بهادران
و شجاعان کار طلب گفته میشد مقرر نمود - و طالب محی الدین خان
نخیر سعد الله خان مرحوم که او نیز بسروعه و خالوی سپه سالار
می شد طرف یمین و اسمعیل خان و مظفر خان خوبشگی جانب یسار
زینت افزای فوج گشتند - و کنور چند بهادر پسر ستر سال بندیله
که از حالها وظیفه خوار آن سپه سالار بود با جوتی از بندیلهای
جنگ جوی ملازم مبارک همراه برتنداز خان میر آتش و عطایار خان
داروغه احشام و توپخانه جنسی با توپهای آتش بار در پیش فوج
ظفر موج بهراولی آن - قدمه الجیش مامور نمودند و عضدالدوله عوض
خان بهادر قسور جنگ را با سید جمال خان پسر خان معوی الیه

که نیر تیرکش فتح آن فوج ظفر قرین بودند و مقرب خان
و خان عالم دکنی و مهروز خان خورشکی و عزیز بیگ خان هارسی
با توپخانه شعله انروز دشمن روز که از ابتدای نیابت صوبه داری دکن
همراه ایشان بود در جریحه رنق آرای فوج نمودند . و ظهیر الدین
رعایت خان برادر اعظم الدین محمد امین خان مغفور و محمد
عدالت خان بهادر مایان فوج فول و جرنگار زینت ادوای فوج
ظفر صوچ گذاشتند . و نصیر الدین مشهور سعد الرحیم خان که
عموی قاضی خانک میخدا جانب در فار مقرر گردید . و سید غضنفر
خان بخشی غازی الدین خان بهادر فیروز خانک خلف مهین خود
را با جماعت رسالت او قریب سه صد نفر متعینند نرهاان روز و
اورنگ آباد که از مدت یومده دار و دیره خوار مطمح احسان فتح حدک
مودند . سرداری و غمخواری آنها بعهده سید غضنفر خان نرهاان روزی
دعا مدت سه و طغی فمده بخشیمری روز جنگ مقرر نموده بودند
با رهاهایی شمر بار جالوریز و حرایل دور انداز همراه ایشان تعدد
نمودند . و حذر الله خان بدیرا سعد الله خان مرحوم را با جمعیت
شایسته از ملازمان سرکار مشهور ناصر فوجی میان فول بشار فرمودند و
بهادر دل خان مشهور ملاچین اک قلعاق که از جمله شجاعان جاباباز
یکه تاز و پاهای صف در انداز بود ضمیمه این فوج - باختند . و
حفظ الدین خان بهادر و محمد سعید خان بهادر بدیرا سعد الله
خان مرحوم که دو سه قرابت در ربه با سپه حلاز داشتند و اعتماد
کلی بر جان فشانی و کار طلبی هر دو جوان بود بغافل دو جریب
نزدیک فول دادند . و در یلتمش هوشدار خان را که بخاطرات

ازنی ارادت خان مخاطب گشته بود مقرر ساختند - و محتشم خان
 نبیره شهبان میرخوانی را که از جدوآبای او در هردو جنگ سلطانی
 دارا شکوه تردد و جان فغانی زمان بظهور آمده بود بر صحنه
 روزگار یادگار مانده با جمعی سردار فوج طرح دست راست و
 چپ مقرر فرمودند - و خواجهمقلی خان نورانی که از شجاعان مشهور
 کربطاب گفته میشد بر فاف گوییل - نگه کور و سلیم خان
 افغان که از جماعه داران عمده بدش قرار و خدمت زیادت
 قبول دیگری مامور بودند با جماعه نوادری فراوان و عمده سحر و
 رسول خان افغان که هر یک آنها بر فدل سوار بودند در بدش
 فوج فولی بلمش قرار دادند و همه اینها از راه حسن عقیدت و
 حال فشانی کمر بستاد و خود انفس نفیس توکل ذات پاک
 حق نموده چون کوه تمکین زینت انزای فول گشته با جمعی از
 عمدهای اخلاص نشان عقیدت کیش مذل خواجهمید اله خان
 و اهدا خان دیوان و رستم بدگ خان و نذک نظر خان بخشی سرکار
 نامر جنگ و همت یار خان خالوی حالف کامگار آن سپه سالار و جوی
 از گروه اهل خدمات مذل عبد الرحمن خان داروغه چوکی خاص
 و دیگر مردم روشناس بایکه بهادران عقیدت اساس دیگر بهمرکابی
 فتح و ظفر معرکه آرا گردیدند - و ترک تاز خان را که همیشه بسر داری
 و کار فرمانی فوج مرهته می برداخت با جمعی از ملازمان
 سرکار خود بسر داری فوج مرهته که باجی را و غیره هفتاد و هشت
 هزار سوار در رکاب آن سپه سالار بودند مقرر فرمودند - و از آن طرف
 عمده الملک مبارز خان نیز بفوج دلاوی پرداخته غالب خان

نامی را که از طرف سعادت الله خان مذهبى گرناتک حیدرآباد
 باجمعیت شایسته رسید خوں را از جمله عقیدت کیشان مبارز
 پیشه میگرفت با حسین مذکور خان پسر خان زمان معروف بشیخ
 نظام دکنی شجاعت مشهور هر اول فرار داده در عقب از محمد بیگ خان
 خالوی خود را که سپاهی کهنه تحریر کار بود بجای یلتمش مقرر
 کرده ابراهیم خان پانی مخاطب به بهادر خان برادر داود خان مشهور
 طرف دست راست خود مقرر نمود - و عبد القذاح خان پسر
 عبد المنی خان میانه که از سالها در گردانک بیجاپور شجاعت
 مشهور بود با انگادان تومن دار عمد جنگ داده با دو هزار سوار
 امان ریتق مبارز خان گشته بود و همپنین پسران دلیر خان میانه که
 از بنکاپور باتفاق علی خان نامی که مدد المہام و متبای دلیر خان
 گفته می شد و اختیار سر فوجی پسران دلیر خان نیز او داشت
 با جمعیت زیاد از سوار و پداف کارزار دیده بطریق کمبای رسید
 بودند با خوجه محمود خان و خواجه احمد خان و خواجه
 محمود خان و حامد خان پسران خود که هر یکی در شجاعت
 و تهوری خود را رستم وقت می گرفتند و بقی ساخته نزدیک قول
 جا داده بود و خود با خان زمان پسر خان خانان بهادر شاهی
 و مذکور خان و قزلباش خان و فائق خان دیوان مرکار خود و
 عرب بیگ خان تورانی که از شجاعان کار طلب رزم دیده بود و
 میر یوسف خان و جمعی دیگر در قول جا گرفته با بمرکز کارزار
 گذاشت - حاصل کلام هر دو فوج دریا موج مقابل هم رسیدند
 نظام الملک بهادر فتح جنگ در سبقت نیز جلونی را کار نفرموده

نخواست که در خونریزی محصلان پیش قدمی از بظهور آید
تا آنکه مبارز خان بهادر که بتفاوت در سه گروه بدگاه او بود سوار شده
باوجود حائل بودن ناله بهیار قلاب خود را مقابل لشکر فتح
نصیب نظام الملک بهادر فتح جنگ رسان و قبل از دو بهر
معرکه جنال و قتال گرم گردید و از هر دو طرف بهانراں شعله خو
و سوارز پیشگان بزم جو قدم بعمره بزم گاه گذاشتند و از صدای
توبه‌ای زهره گداز که دران دشت پرو حشر بلچید زمین و آسمان
برخود لرزید چه نویسم از زد و خوردی که میان کارزار بظهور آمد و
آنچه از کهنه مبارزان دیر گهر میداد و دیده شده در کمتر مصاف و
جنگ سلطانی که چنان سواران نامی - شهور که قدیس - بی چهل
فیل - سواره ف تدمر و تنگ گردیدند - حال اعمال آوردن - پوده - باشند
مشاهده نشده اگر خواهیم بتفصیل واقعی این جنگ نام را بفتح داریم
بافراق منجر می گردند - اگرچه از همه سرداران موح نظام الملک
دران صف کارزار تردد رستمانه بظهور آمد خصوص از عضد الدوله
عوض خان بهادر و رعایت خان و محمد غیاث خان و قباقر خاندن
سعد الله خان که سران از حقیق الدین خان و حرز الممکن - محمد
معید خان و طالب محبی الدین خان باشند و بعد از صفای خان نودمی
که بظهور آمد جای مدآمرین دارند - و مقرب خان بهر امین خان که از
نعمان خاندان مقرب خان عرف خان زمان نامی بودند و همان پدر
و پسر یعنی امین خان و مقرب خان که پسر امین خان باشد عدالت
و دین بود چند روز قبل از مقابله هر دو لشکر امین خان از توج
فتح جنگ روگردان شده خود را با جمعی دیگر از منافقان

بره امپوزی نزد مبارز خان رسانده بدو ات سه چهار روز رسیده بود
روز جنگ پدر و پسر تشنه خون همدیگر بودند و در آرزوی مقابل
هم شدن شمشیر میزدند تردیدی که از مقرب خان بظهور آمد از احتاط
بدل بیرون است و محمد امین خان که خود را بطرف خصم رسانده
بود اگرچه از دست دیگری از مبارز پیشگان لشکر فتح جنگ کشته
گردد اما در عوام چنان شهرت یافت که مقابل شمشیر پسر از
پا در آمد و از حمله های فوج دکنیان بای استقامت بعضی
دلباختگان از جا افتاد و از خدمات پدایی فوج خصم قریب سیزده
چهارده فیل باکهر و نشان و غیره از میان فوج فتح جنگ برگشته
حتی پسر که دار کرده عقب فوج افتاده بود نزدیک بآن شد که
از مشاهده درگشتن فیلان خال در استقامت آنها راه باید درین
ضمن دبانست خان دیوان دکن که در آن روز ها مغضوب فتح جنگ
گشته پای اعتراض آمده و مبعلا معارضه بیماری گردیده بجای
فوج چنداول با پنجاه شصت سوار برادری و همراهان دیگر عقب
بپیوسته بودند از مشاهده بی استقلال مردم بهتر مانع و سد راه آنها
گردید - درین حال مبارز خان بعدگشته شدن دو پسر باسم احمد خان
و مسعود خان که بایشتری از فیل سواران با نام و نشان از پا
در آمده ره نورد سفر آخرت گردیدند و دو پسر باسم محمود خان و
حاجدالله خان باجمعی زخمی گشته دستگیر گردیده بودند و فیلان
سواری مبارزخان نیز از رسیدن زخمی پدایی از بالای فیل افتاده بود
و مبارزخان که گرفته پر خون خود بصورت کفن پوشیده خون فیلانی
می نمود از رسیدن زخمی های کاری کار او نیز حاشته شد و صدای شانیده

فتح از فوج نظام الملک بهادر فتح جنگ بلند کردند - روز دیگر که باختلاف رایات بنمیدان و شمار مقتولان مبارز خان پرداختند از سه هزار نفر زیاده بنخمین در آمد - صاحب آن قدر از مدد گواها بلای هم انداخته بودند که در دو سه جنگ - لطیف دیده نشده - و از فوج فتح جنگ - هوای رعایت خان که عمده فتح جنگ در خانه او بود زخم تیر بحلق او رسیده بود و فوراً سفر آخرت گردید و - ایمان خان خوشکمی نگار آمد و - بد غضنفر خان از رسیدن زخمهای کاری بدو سه روز در گذشت و چند نفر غیر مشهور نیز نگار آمدند و مردم نامی دیگر آیدنی رسید - نظام الملک بهادر فتح جنگ برای تکفین و تدفین مقتولان و تدبیر علاج زخمهای که باسیری در آمده بودند خصوص هر دو پسر مبارز خان که احوال آنها بزرگان مگم داده و دلار خان همزبان مبارز خان و محمد بیگ خان که خالوی مبارز خان می شد هر دو زخمها بر داشته اسیر گردیده بودند - و محمد بیگ خان که زخمهای کاری رسیده بود بعد در سه روز ودیعت حیات نمود و دوباره خان نیز که از اعیان لشکر و مرهون احسان نظام الملک از - باقی بود بعد در مدتی برگردیدن روز دوم در گذشت و دیگر از عمده های سرداران افغانان و غیره که اکثر از حکام و کار فرماندان و صاحب تومنهای مشهور بودند مثل غالب خان و حسین خان و کمال خان و دینی و بهادر خان و ابراهیم خان یغی و عبد الفتاح خان پسر ارشد عبد النبی خان که فی الحقیقت تمام صوبه بلخاپور از مدت مدید در تصرف آنهاست از جمله فیل حواریان نامی مقتول زیاده -

ده دوازده نفر در شمار آمده بودند. حوای آن جمع کثیر مثل خان زمان پسر خان خانان و احمد خان پسر علی مردان خان و میر یوسف خان پسر میر امام که از مردم مسهور تونان گفته می شد و فائق خان و میر مختار الله و غیره بیل بوزان که بتکریر تفصیل آن نمی پردازد - و جمعی دیگر که حوای تلف شدن سال زده ظاهری بآنها فرمیده بود و پیردخت حال آنها ضرور گردیده هال حکیم عزت طلب خان و تربیش خان و میر ابو الفضل خان و رضا محمد خان دیوان مورنگر و آقا ابوالحسن سوانح نگار چچهای بندر و غیره اگرچه برای پیشگیری از مردم اعدان غذا و در او همه لازمه غمخواری از سرکار متاع جنگ میرسد اما جمعی کثیر را اهدا خان که دیوان و خانسایمان نظام الامالت بپار مرد مخدوم و بعضی رسان بود بدار داری و تدایمی می نمود - حوای آن دیانت خان دیوان دکن جمعی از مردم تاراج گشته را داد، نقد و غذا نموده - و مبلغ کلی از جنس جواهر و اقمشه بابت پسران مبارز خان و دلاور خان و کاظم علمی خان پسر حاجی منصور و غنچه مردم که بضبط در آمده بود برای مسترد ساختن آنها نظام الملک بهادر حکم فرمودند - بعد فراغ از جنگ سه چهار مقام نموده متوجه خجسته بغداد بهمروکابی فتح و نصرت شدند - درین ضمن از نوشته سوانح نگار احمد رباب که بی دربی رسید ظاهر گردید که قلعه محمد نگر که متصل حیدرآباد واقع شده و دران قدمه بطریق ذابیت پسر مبارز خان مندل خان نام خواجه مرا قلعه دار می می نمود خواجه احمد خان پسر مبارز خان که ذیابیت پدر در حد در آباد داشب قلعه را بساخت هزارها متصرف شده مال و متاع

خود را داخل قلعه نموده به بندوبست قلعه پرداخت رسیدن
 خجسته بنیان و خاطر جمع نمودن از بندوبست شهر و اطراف متوجه
 بلده نرخته بنیان حیدرآباد گردیده مال و متاع خود را داخل
 قلعه نموده آواخر (بیع الثانی) بفرخی و دیرزی در حوالی
 حیدرآباد رسیده در باغ گوشه محل مضروب خدام نموده بدین
 عمال و بندوبست آن ضایع پرداخت پسر مبارز خان باهم خواجه
 احمد خن از دوحاس و توهم بیجا از طرف قاضی جنگ نسبت بخود
 و همه وابسته های مبارز خان داشت به پشت گرمی قلعه و
 موجود داشتن خزانه و شهرت رسیدن فرمان صوبه داری و قلمداری
 بنام خودها از حضور که در تمام صوبه صادره فساد و شورش گراییده
 تا مدت یک سال برای دخل ندادن عمال و دلمداران و زمینداران
 اطراف نوشته فرستاد جا بجا فوج ها برای مدد دلمداران و
 زمینداران تعیین نموده و بعضی مفسدان که از مدتها مبارز خان
 بعضی تمام دستگیر ساخته در قلعه مقید و محبوس داشته بود
 آنها را برای انگیزختن مزید ماده فساد از قلعه برآورده مرخص
 ساخت و آنها به محاللات خود رفته در تمام صوبه بمرزیه شورش
 برپا کردند که عمل عمالان یکقلم برخاست و تحصیل بند شد و
 مسافری و متردین از آمد و شد باز ماندند و در بعضی محاللات
 مفسدان بر عمالان ریخته هنگامها گردن چنانچه درین فساد
 کاظم علی خان ولد حاجی منصور که جوان رشید و سپاه کار طلب
 بود و فوجداری نواح بهونگیر داشت با جمعی کشته گردان
 اما آخر نظام الملک بهادر انواع مهربانی و اطف و احسان از عطا

نمودن اضافه های نهایی و خطابه های موروثی که خواجه احمد خان را مخاطب بشهامت خان و خواجه محمود خان را بمبارز خان نموده جاگیرهای حیرحاصل داده و همه وابسته های مبارز خان را بقواع دستگیری نواخت بظهور آمد کلید قلعه حواله نمودند نظام الملک در قلعه رفته قلعدار با احشام از جانب خود گذاشته به تنبیه مقصدان بواقعی پرداخت در همین ایام که نظام الملک به بندوبست صوبه حیدرآباد اشتغال داشت انور الدین خان بهادر از دار الخلافه آمده ملازمت نمود نظام الملک بهادر فتح جنگ رسیدن همچو بهادر کار طلب را فوز عظیم دانسته صهربانیهای بسیار فرموده خدمت صوبه داری حیدرآباد مقرر کرد و تنبیه و تادیب اشیای نواح حیدرآباد و مقصدان مقرری فتح میکاکی و غیره حرکات بوجه احسن قرار واقعی نوعی نمود که از انتظام ملک و امنیت کمال دران مکان پرخار بظهور آمد و مبالغه کلی که گاهی از ابتدای تسخیر ملک در عهد حضرت خلد مکان و خلد منزل داخل خزانه نگاشته بود بوصول درآورد اگر تردیدان مالی و ملکی آن رستم زمان و تهمتن وقت مفصل برنگارد از مرزخانه اختصار دور می افتد -- چون نظام الملک بهادر فتح جنگ همیشه مصروف تدبیر بود و غیر از صلاح وقت حرکتی ننمود از بظهور نیامده درین ضمن از نزد محمد شاه بادشاه به تقاضای مصلحت وقت که فی الحقیقت از فتح جنگ نیز موافق آنکه سلطنت رفته خاندان تیموری را از مرز تازه ساخت مرز زافرمانی بظهور نیامده بود فیل و جواهر و خطاب آصف خان

رحمید و به بندوبست ملک و تنبیه مفسدان و تادیب سرکشان و غمخواری حال زیردستان پرداخت و فسادیکه در عمل سابق از طرف مرهته و غنیم دیگر بود تخفیف یافت اگرچه بحسب ظاهر مبارزخان چوتهم موافق قرار داد سادات نمیداد و در تنبیه و تادیب مرهته تردد نمایان نموده بود اما هرگاه و هرجا منصوبان غنیم قابو میدافتند زیاده از چوتهم و هرچه میتوانستند میگرفتند و اکثر راه ها مخوف بود *

احمال بذکر احمدآباد می پردازد -- اگرچه از سوانحیکه دران صوبه بعد از وادعه حضرت خلد مکن رو داده محرر اوراق را اطلاع واقعی حاصل نشد اما آنچه بروایت مختلف و امتناع تواتر مطلع گردید مجملی ازان می نگارد که در هرزمبذیکه از افعال و کردار بنده های عامی عشق و فحش از حد میگذرد و ازآنکه دنیا یکی از کارخانجات مکانات خانه آمیزش اوست مقابل هزاران معصیت اثر غضب از نزول بلامی قحط و وبا و فرمادان حاکم جابر و تسلط کفار فاجر و رو دادن جنگ و جدال و آمت حن و مال و ناموس بر ساکنان آنجا رو میدهد چنانچه صوبه احمدآباد که از جمله بیعت و یک صوبه هندوستان طرف غربی مدعوره بود بکمال آبادی و زرخیزی که لکها قماش آنجا باطربت عالم خصوص مکه متبرکه و ایران و توران میرفت از بحر حاصلی تا عهد حضرت خلد مکن چه نویسم کمتر جاگیرد از بی نصیب بود که کم از ده دوازده ماه حاصل جاگیرد او باشد و الا نه بیعت ماه و بیعت و پنج ماه برای اکثر مردم واجب الرعایت بهم میرسد و گوشه بود

که موقوفان آنجا از اکثر آفات حدادی مأمون و از دفرور ارزانی
 عله و فواکه محفوظ زندگانی می نمودند بعد از عهد شاه عالم هر سال
 اثر گرانی و دورانی آن صوبه و تمام پانزده غنیم و رود دادن
 ظلمه های عظیم می افزود و باز یاست نمودن تخفیف دمی که
 فربس می چهل لک روپیه از عهد محمد اکبر پادشاه بعد تصرف
 ملک در اکثر برگزات آن صوبه داده بودند و خانخانان در وزارت خود
 با وجود روبه کم آزاری که داشت دمیهای تخفیف را باز یاست
 و ضبط نموده مبلغ دیگر نیز بر محصول لعل برگزات آن صوبه
 افزود و آنت گرانی و ظلم حکام علاوه آن گردید و کار حاصل آن
 صوبه بجائی رسید که درین ایام آنت کمی محصول هیچ صوبه
 بآن نمی رسد - و از دورانی و گرانی و فقر غنیم که در آن خاج
 روز افزون است چه نویسد در ایامیکه داؤد خان را ذوالفقار خان
 صوبه دار احمد آباد نموده بود بر سر موخن هوای برد خاله و
 کوچه مشترک که میان هندو و مسلمین واقع شده بود و موانع
 آمدن مسلمانان و ممانوع نکردیدن هندو در تلافی آنکه مسلمانان
 برای طعام حضرت مزور کائنات کار آورده ذبح نمودند و بر سر
 مسلمانان هجوم آورده نصاب را آن قدر زدند که کشتند و بقوای ذبح
 نمودند و نهاد فریقین چنان شعله آتش بر امر و خست که بمسبب
 رعایت داؤد خان که همیشه در طرمداری کفره میکوشید چندین
 محله و رسته بازار و مال وافر سوخته گردید بلکه کار بموخن در
 قاصی کشید و تا در سه روز چندین لکه روپیه را اقمشه و کذاب خانه
 معادن بذراج رفت و چند نفر گروه هر دو طرف برای استغاثه

روایت حضور شدند و رتبه چند دیوان قطب الدلگ بدست آورد
محضرى که داود خان بر تعدی مسلمانان نموده داده بود
جمعی از مسلمانان را که بعیان و فضائی شهر رفته بودند
مقتول ساخت چنانچه بر محل مفصل بگذاشت آمده بود که
حیدر فلی خان در آواخر عهد محمد فرخ سربزه نبیست بوده داری
احمدآباد منصوب گردید آنچه از ظلم و تعدی او در ضبط کردن
جاگیر منصوبداران و جنگ و ستادی که با حیدر علی خان بانی
نموده و جمعی از مردم مشهور مسلمین و هندو را سیاحت ناحق
برآوردن و کشتن نمود در ذکر فساد و آشوب که بعد عزل سلطنت
محمد فرخ سرب شهید روداده بر زمین فلم جاوی گشته . بعد از آن
که صوبه داری احمد آباد به نظام الحک فاتیح جنگ مستقر گشت
و حیدر فلی خان روانه حضور گردید شجاعت خان و ابراهیم
فلی خان که از پدش آوردنهای حیدر فلی خان بودند در احمدآباد
و رستم علی خان برادر دوم شجاعت علی خان را در اندر صورت
به نیابت گذاشته روانه حضور گردید و حقیقت هر سه برادر این
صورت دارد که محمد کاکم نام مراد بخشی که از حمایداران آمده
کار طالب و شجاعت پیشگاه صاحب نسق شجاعت خان صوبه دار
احمدآباد بود و احوال او در ذکر سلطنت حضرت خان مکن مفصل
گذاشت آمده شش پسر داشت که هر کدام در شجاعت و تهوری
خود را کم از رستم داشتند و هر دوشت هر سه برادر
بجزر تیغ آمدن از روز ازل آنها شده بود از ادب یک پسر در صوبه
داری ابراهیم خان در جنگ گویای های محمد شریعت شهادت

چهلید و یک برادر در صوبه داری حیدر قلیخان بعد تردد نمایان
در جنگ مقصد آن نواح جهونیر بکار آمد و یک برادر در نوجدارجی
سورت در جنگ کفار آن ضلع بدرجه شهادت رسید و سه برادر دیگر
که مانده بودند حیدر قلیخان پرداخت حال آنها در تجویز اضافه‌های
نمایان معزز نموده یکی را مخاطب بشجاعت خان و دومی
را بخطاب رحیم علیخان و دومی را موسوم بابراهم علی خان
ساخته بنیامت صوبه داری احمد آباد و بندر سورت گذاشته روانه
حضور گردید بعد رسیدن حامد خان بهادر عمومی نظام الملک
بهادر فتح جنگ به نیابت صوبه داری احمد آباد شجاع علی
خان که ابراهیم قلی خان برادر را در شهر گذاشته خود برای
بندوبست برگزات برآمده بود از شنیدن خبر حامدخان خواست
که خود را بشهر رسانده در مصانعت بر روی حامد خان بسته
دخل ندهد یا بعد گرفتن قول امان که روایت مختلف درین باب
مجموع گردید باطاعت پیش آید ازان که مین نمایندگان غنیم و
هر سه برادر همیشه نوح کشی و جنگ و فساد در میان بود و
عمال چونه نمیدادند و صفدر خان بانی سوخته سختی حیدر قلی
خان بود بهفت هشت هزار سوار با غنیم با استقبال حامد خان
شنانته از سرکشی و مذهب داعیه بودن بهران محمد کلظم خاطر
نشان کرده در فکر امتیصال آنها گردیده بود و وقت رسیدن
شجاعت خان که داخل شدن حامد خان بهادر نیز معا اتفاق
افتاد و شجاعت خان خود را بیکه تاز برابر فیل حامد خان بهادر
رماند و پای قتل و جدال از هر دو طرف بمیان آمد و شجاعت خان

گشته گردیده بعد از ابراهیم قلیخان در خانه رفته منزوی گردید
مقدرخان بانی که نراع ده دلی بسبب حبس قلیخان باین خاندان
داشت بحسب ظاهر میانجی شده طرفین را نهانده دهری
گشته که دران موبه شخصی در چندین مقدمات و معاملات مالی
بمیان آمده صاحب مطلب منفه وب را نزد حاکم برده ملازمت
فرموده خود کفیل شد و او را میگردانند اینرا با ده دهری مینامند
بمنی بازوی او گرفته برای ملازمت می آرند و ابراهیم قلیخان
بر باله دهری اعتماد نموده یکی از جماعتان معتبر دیگر را که
از حاکمان احمد آباد نوکر حامد خان بهادر شده بود در میان آورده
به باله دهری او رفته ملاقات نمود و حامد خان او را خلعت
و چینه داده مهربانی نموده در تسلی او کوشیده مرخص ساخت
بعد تفاوت یک هفته بانوای مقدرخان و رهنمایی دیگر برهم کاران
حامد خان ازان قول برگردیده فرار برین مصلحت گرفت که
ابراهیم علی خان را طلبیده مقید باید ساخت بلکه در نطع شجر
حیات او باید کوشید اما از آنکه گفته اند

نهان کی مالک آن رازی کزو سازند محفلها

بهر کوشی هرگوش بگوش خبر این مصاحبت بجماعتان ده میانجی
شده ابراهیم قلی خان را نزد حامد خان برده بود رسید او غود را
بعد دوهر شب نزد ابراهیم قلیخان رسانده بر حقیقت اطلاع
داده گفت که اگر میتوانی برآ من هم رفیق توام و ترا جایی
محفوظ میتوانم رساند ابراهیم قلیخان عازر را بر خود هموار
فتوانست نمود و پا بندگی ناموس نیز مانع برآمدن از شهر گردید

رضا بقضا داده مستعد مفر آخرت گشته انتظار اجل موعود می‌کشید تا آنکه هزاران و محصلان حامد خان بهادر بیهم برای طلب او رسیدند روایتی با سی تن و بقوای نه چهل تن که رفیق شفیق روز بیکمهی او گردیدند و آن جماعدار نیز با همت هشت نفر وفات او اختیار نمود و او بعد از فراغ نسل و دفاع اخیری از همه مردم خانه آسنا و بیگانه حامل کرده رزاده شد بعده که بدرخانه دار الامارت رسید خواست بی باطنه و بی مهابه اندرون درآید چو بداران و جمعی دیگر که در دربار بودند مانع آمده گفتند یراق و اُموده با دو نفر برو ابراهیم ملی خا بهر آشفته دست بر یراق نموده چند نفر را همجا گشته و زخمی ساخته مستانه وار قدم و گذاشت حامد خان از ملاحظه جلالت و جاهالت او خود را از دیوانخانه بکنار کشید و ابراهیم ملی خان باجمعی که همراه بودند چون دیوانگان جانباز شمشیر میزد و زرقای او گشته و زخمی گردیدند تا آنکه جمعی کذب را گشته و زخمی ساخته خود را اندرون محل رسانده در جست و جوی حامد خان پرداخت آخر از صدقات گوی و سنگ و کلوخ اطراف که داور رسید گشته گردید و حر او را بریده برلاش او جدا جدا بر سر دروازه‌ها آویختند و آنچه بر سر فرزندان او از شامت افعال او گذشت بصبب اخلاف قول بتحریر آن نمی برد از د بعده که خبر گشته شدن هر دو برادر بر حتم ملی خان قائب بنادر سورت رسید خون برادرانش در دل درگ و ریشت او جوش زدن گرفت و در تهیه انتقام خون هر دو برادر و برآمدن از بند سورت بجایگاه رسیدن ایام موعود افتاد و از آنکه

در میان پهلوجی نا مردار عزیز که داده یازده هزار سوار برای
تقاضای چوتنه نواح مذکور از مدت یکسال همدگره سال و تاخت
و تاراج اطراف داشت و با رستم علی خان مکرر مقابله و مقاتله
بهین آمده بود و دخل واهی نمی داشت در بحال بقاضای دست
رستم علی خان با پهلوجی و غیره وعده مهربانی امیز نموده بعد از
صلح او را با خود رزق ساخت و پهلوجی نیز قابوی وقت را
از دست نداده امید آنکه مرهذه ها نقش طرف مغلوب را بطالع
خود میدادند و در هر صورت برای او نقش و نقش بود با فوج
خون رنانت نمود و حامد خان بهادر از شدن حرکت لغو رستم
علی خان بترتیب فوج پوداخته با تربخته آورده و موج نا
سرداران مرهغه کهنه (†) و غیره با درازده هزار سوار با حامد خان
پیوسته بودند برآمد بعد رسیدن فوج های هر دو طرف نزدیک
دریای مهبی مقابله و مقاتله عظیم زدند و جمعی کثیر اشکر طردین
کشته و زخمی گردیدند و آن روز شکست عظیم بر موج حامد خان
افتاد چنانچه اکثر کارخانجات و خیمه و خرگاه بتاراج رست حامد
خان قابوی وقت را از دست نداده خود را از فوج بکنار کشید و
رستم علی خان سادانته فتح نواخته به تفاوت یک دو گروه از دریای
خیمه زدن فرمود روز دیگر حامد خان بهادر با موج خود نه بقول
مشهور پهلوجی را که نذیر غبار حرکت رستم علی خان در دل او
بود طرف خود به پدماهای لطف آمیز مائل ساخت و طفل

جنگ از مرزو نواخته با بمعرکه قتال گناشت و ازین طرف رحتم
 علی خان که بیشتر از مردم هزار دیده قدیم خدمت او کشته و
 زخمی گردیده بودند بمقابلہ پرداخت و دران حالت فوج پیلوچی
 بر مرزو رحتم علی خان تاخت آورد و بعد زن و خورده که از
 هر دو طرف بدیای آمد شکست فاحش بر فوج رحتم علی خان
 افتاد و رحتم علی خان کشته گردید درین مابین فساد چند روز
 مرهته فوج هر دو طرف دست بغارت زدند بازار احمد آباد و کاکین
 دراز کرده آنچه توانستند بقاراج بردند و آنچه از تاخت و تاراج غنیمت
 و اشکری طرین بر برگشت خصوص برگشته بودند با اطراف آن
 و نواح دریای مہی چه نویسد که خون از چشم خانه خونبار جاری
 میگردد و بعد از آنکه این خبر بعرض محمد شاه پادشاه رسید مرند
 خان بصوبہ داری احمد آباد مامور گردید حامد خان بهادر را
 آصفجاء نزد خود طلبیداشته و بعد رحیدن مریند خان که بصوبہ داری
 احمد آباد مامور گردید با آنکه فوج هفت هشت هزار سوار که
 اکثر مردم بیش رزم دیده بودند و توپخانه عظیم همراه داشت
 بشعب انتشار انواع مقادیر در برگشت سرکار مرند مذکور به
 بلندیست ملک و تذبذبه غنیمت نتوانست پرداخت و روز بروز تساط
 کفار زیادہ میگردد و نرخ غله رو بگرازی گذاشت و مریند خان
 در شهر بطریق محصوران اشسته بدون آنکه در برداشتن تعدی
 مقهوران چشم پوشی و اغماض بکار برد به پیکار و تذبذبه آن زیاد
 نزدیک بهی هزار سوار جمع شده بودند نمی توانست پرداخت
 و تا دروازه شهر اکثر برگشت بتاخت و تاراج مرهته در آمد

دست خوش تاراجیان میگرفتند و بیواری از بیوپاردان و اهل
حرزه و کامبان موالدین سه گانه جلای وطن گردیده رو ران
نداشتند و بمرتبه ظلم و تعدی برساکنان و بیوپاریان و صرافان نامی
گذشت چون مبلغ کثیری طلب سپاه که زیاده از ضروری و غیر
ضروری نگاهداده بود بسبب تاراج رفتن ملک که فاسد گردید
انها نبوده شده بود و جماعتداران برای تقاضای طلب خود هجوم
آوردند بر سر پرخاش و شوحی پیش آمدند آخر بذای تسلی و نهم
فساد سپاه برین مقرر شده بود که جماعتداران برات وجه طلب خود
بر اسم هر صراف و بیواری میخواهند نوشته میدادند و آنها رفته
بیوپاری و تجار را گرفته مقید ساخته بانواع شکنجه و عذاب زر خود
تحصیل می نمودند و برگشت ببرنگر که نصیبه معموره پراز تجار و
قوم ناگران مشهور که لکها داد و ستد می نمودند در اینجا آبان بودند
و ان قطعه زمین از معموره های هندوستان پراز اقسام مال و زر نقد
و کان موالدین سه گانه بود از تاراج غنیمت که صوبه داران بفراوان ساکنان
انجا نتوانستند رسید خرابه محض گردید بعده که بعرض محمدشاه
بادشاه رسید از تغیر هر بلند خان صوبه داری به دوتنر سنگه
راجه مقرر گردید بعد از رسیدن راجه که سر بلند خان دخل نداده
میخواست بجنگ و پرخاش پیش آید آخر نتوانست لهذا چنان فرار
نمود که چند روز اثری ازو ظاهر نگردیده بحضور نارسیده مغضوب
بادشاه گردید و تاصدقی حکم ملازمت نبود القصه که چنان صوبه
در قلمرو هندوستان بهشت نشان هیچ صوبه بدان خوبی از طوفان میر
حاصلی و وفور فواکه و ارزانی اکثر حبوبات و بقولات و اقامه شده

بیش بها که برای تجار ربع مسکون و فرستادن تحفه و هدایا برای
سلطین هفت اقلیم آورد بخش هندیان بود بمرتبه ویران گشته که
تجار و بیشتر از اهل حرفه جلا وطن گردیده و ترک خانمان موروثی
نموده با طراب رفته برانگازده شدند مگر دوازده فصل الهی بفریدن مظالم
برسد و مایه توحه نظام المملکت بهادر فتح جنگ آصفجه بران ماک
امکنده شود و حسب بحال آمدن و آبادی آن صوبه گردند .

باز بذکر بندوبست آصفجه که در صوبه

فرخنده بزیاد حیات آباد نمود می پردازد

هرجا که مفسدان دارالحرب بود مثل زمیندار بد اصل
واکنگیزا که برای تسخیر قلعه و محکم و مایه تصدیع و هرجی
بر اشکر حضرت خلد مسکن در ایام محاصره گذشته بر محل باحاطه
بیان در آمده و دیگر مفسدان نواح و جز و برگذات کوال و
سرکار ایلکنتل و غیره که در اکثر برگذات از سرکشی زمینداران
و متمردی کوه نشینان عمل واقعی نبود در اندک مدت بد تسخیر
و تصرف بهادران اسلام در آمد و خس و خاشاک کفر و ظلم اکثر حاکمان
ز دوده گردید و برخلاف عهد صوبه داران سابق که مدام در راه ها از
قتور و فساد رهنان و تاخیر و تاراج مرهقه و زمینداران مفسد
ترک مسافری و متردین متعذر بود راه ها بامن و آمان جاری
گردید و بدعت چوتنه غنیم که از جاگیر داران بانواع ظلم میگرفت
و سوای آن فی حد ده روپیه بنام سردیس همگی از زمینداران در راه
بد تحصیل می آوردند و بدین وسیله کمایش داران بد عاقبت
هر هفته و ماه تغیر و تبدیل میدادند فرمایشهای زیاده از حومه

رعایا می نمودند تصدیق و خفت بر حال عمل جاگیرداران خبر
میگذاشت آصفجه چنان نمود که عوغی از چوته و سونه حیدرآباد
لقد از خزانه خود دست برآشاه بدهد و ده بوبه سر صد بابت
سردیسکه‌هایی که از رعایا میگرفتند معاف نموده باقی در دستار
چوته و گماشته‌های سردیسکه‌های و اعداری که از آنها در ادرت تمام
بر مسافرمین و مترددین و بیوپاریان مدرود یک از میان برداشته شد *

ذکر شمه از سوانح حضور نجات سنده ۱۴

از جلوس محمد شاه پادشاه

احال بذکر شمه از سوانح حضور می پردازد - خلعت و
قامدان وزارت از تغیر آصفجه به قمرالدین خان بهادر عطا فرمودند
و فرمان عنایت آمیز مشتمل بر مقرر نمودن وکالت سعه خلعت و
فیل و جواهر برای آصفجه روانه فرمودند و بعد بواسطه فرزند که
از مشکوی محل خاص مهم رحیده زود و بیعت حیات نمودند حق
سبحانه و تعالی شانه فرزندی از بطن سید محمد قریح - به درامد
نمود آنرا مسمی باحمدشاه ساخته جشن عالی نمودند حیدرآباد
میر آتش که در خمس خانه با زوجة خود خوابیده بود از اثر شعله
دل سوختگان جباری او در عالم حکومت رانی در طبع از بظلم راعی
بود وقت شب در خسخانه آتش در گرفت زوجة او نام سوخته خان
بدر برد و چون اکثر اعضای حیدرآبادی خان تا برآمدن از میان
شعله آتش سوخته گردید هر چند در معالجه کوشیدند فائده
نه بخشید تا جهان را بدرود نمود *

از واقعه مرده احمد میر و بعضی رحید که ترفکر مانگه پسر راجه
 اجیت مانگه فابو یانند خود را بخوابگاه پدر رسانده بچند هرجان سنان
 پدر را بنار ایوار فرستاد و راجه جی مانگه نیز مدام از پسر خود
 بارجون صغری و خواهر زاده پسر دهده مانگه و طندار بوندی که او نیز
 از هشت سال زیاده نداشت و سوانس هر اس آمیز از هر دو داشت
 بکشان هر دو امر نمود جمعه خان عرف محمد هادی که چندگاه
 خطاب مرشد قلی خان نیز داشت از پندار نشو و نما از دمنگرونی های
 امالت خان خونگی گفته میشد بصفت امامت و تدبیر که از بهترین
 صفات انسانی و کل سرسبد سرخرونی و نجات دهنده ای است
 بانواع خوبی دیگر موعوف بود موافق مقامی ذیبت و حسن عقیدت
 در کار آما که نشان عاقبت بخیری از باب طاعت حق سبحانه و
 تعالی او را بدوات عظیم رسانده بود و در مورد داری ملک پرورست
 زرخیز بنگاه نزدیک قرن بعزت و آبرو پسر برده به نیکدامی
 زندگانی نموده ردیمت حیات سپرد - بعده که بعرض محمد شاه
 بادشاه رسید بر واقعه او افسوس نموده شجاع الدین خان خوش
 او را بعد عطای اضافه و خلعت ماتمی و عنایات لازمه صوبه داری
 بنگاه مرحمت فرمودند - و صوبه داری ماهوه به تغیر دیا بهادر
 به محمد خان بنگاش بعنابت اضافه و اسب و فیل مقرر فرمودند -
 حقیقت رفتن اصفهان از تصرف شاه ایران و فوت سلطان حسین
 در محاصره اصفهان که چندین لک آدم در ایام محصور گردید
 بسبب غلبه اعدایان و گرانگی غله که بمال قحط و وبا منجر گردید
 از شامت افعال خود به نورد بادیه عدم شدند سابق مجمل بزبان

قام داده باز بگذارش آن می بردازد - شاهزاده طهماسب پسر سلطان
 حسین که در ایام محاصره از زیر زندان قلعه با چند نفر معدود قلاب
 یافته بامند آوردن کمک خود را بگریختن که وطن حد مانزی
 او بود رسانده هر چند بگریز آویخت لشکر که در مقابل خدمه بیکی که
 از سلطان حسین در ایام مهم نریگ بظهور آمده بود استدعای مدد
 کمک نموده موج طلوع آنرا چه بعد رسیدن آنجا روز و برخاست
 جنگ و جدل به میان آمدن با افغانان هر چه از بلاد شیر خاکی و
 بنادر مفتوحه افغانان توانستند بر آورند اما خود متصرف شده
 زیاده از افغانان مدعی ملک منصوبه ایران گردیدند چون از حمله
 موجات ایران بر سه چهارم صوبه ارغند و روسی دست نیافته بودند
 و حمله در شهر حاکم نشان علاقه خراسان که هرات و مشهد مقدس
 باشد هر چند اصل مانده نساک افغانان از یابی تخت هرات برخاسته
 بود حاکم مشهد مقدس که اسم او باختلاف روایت شاه قلی خان
 محمود گردیده در این مدت ایام نساک افغانان که مکرر فوج محمود
 خان بقصد تسخیر مشهد آمده و از تردد شاه قلی خان حاکم آنجا
 دست نیامت بعده به محمود خان وفات یافت اشراف نام که
 باختلاف قول خواهر زاده او میشد بجای محمود خان در معلمان
 جلوس نمود او نیز مکرر بر سر مشهد موج نشی در بود و اندک صاف
 نگردید تا آنکه اشراف خود با دست و بآچار بار بار در و دراز
 هزار شتر ذخیره که بر هر کدام یک برهه انداز و یک تیر انداز
 بودند خود را بمشهد مقدس رسانده بمحاربه پرداخت در آن من
 شاهزاده طهماسب بعد سو گردانی هفت هشت سال و رسیدن

چندین مدامات لیل و نهار روزگار و بقول مشهور تا نهنه صوبه
هندوستان نیز رسیده مهربانیکه از محمد شاه پادشاه بدیده مراجعت
نمود - درین آدان خبر وفات محمود خان انتشار یافت بسیاری از
قومان داران گرجستان و جمعی از فوج قزلباش و صحرا نشینان
مبارز پیشه اطراف از شنیدن دولت محمود خان و قائم بودن حاکم
مشهد خود را نزد شاهزاده طهماسب رسانده بودند قریب ده دوازده
هزار سوار که بیشتر از آنها پناه کارزار دیده و مبارز پیشه گرجستان
بودند فراهم آمدند چون در خزانه مزار حضرت امام علی رضا
علیه السلام که از هشت صد و نه صد سال از اطراف هفت اقلیم
از نقد و طلا و نقره آلات دران درگاه فیض آثار رسیده جمع میشد
سواهی آن از محصول پرگذات اطراف مشهد که فرمان فرمایان ایران
نذر آن مرقد منور نموده اند سال بسال مبلغ کلی فراهم می آمد
و سواهی خرج اشک و روشنائی مصرف دیگر ندارد - آنچه از زبان
وادیان ثقه ایران و خادمان و جاروب کشان آن درگاه فیض آثار
بتواتر مسموع گردیده مبلغی کلی بیرون از احاطه حساب جمع شده
بود و تا خروج امام مهدی علیه السلام جمع خواهد گردید موافق
عقیده اهل ایران و حکم و بشارت امام علی رضا علیه السلام
صرف آن خزانه امام مهدی آخر الزمان خواهند نمود سواهی از
فلوس سیاه و قماش پوشیدنی که حق خادمان و جاروب کشان
درگاه امت باقی آنچه از طلا و نقره مسکوک و غیر مسکوک و جواهر
لکوک در هر حال و ماه جمع میشود امانت حضرت امام مهدی
دانسته دست تصرف بدان نهیرمانند پادشاه سابق ایران خود را

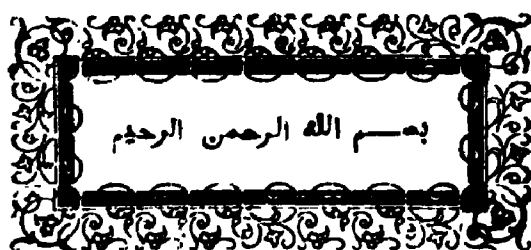
متولای آن درگاه فیض آثار میکرد، در ایام مهر فتنه ارزوریکه سلطان
 میشد موافق حسرت عقیدت خود بمدد حصول اذن که بر التماس
 ادعای قرض دستخط حضرت امام ملی شد، بر می آمد متصرف
 شده باز واصل خزانه میساختن دیگر جرأت نداشت که دام و درمی
 بردارد چنانچه در ایام ابتدای خروج افغانان که از امرای قزلباش
 بدو معاش بهم افغانان مامور گردیده به مشهد رسید بدون اذن امام و
 منع خدام آن درگاه هفت هشت هزار تومان از خزانه خاص امام گرفته
 بتصرف خود درآورده بود آخر بناراج انعام درآمد و خود هم
 کشته گردید - درینوا که ایام فکال خاندان مغوی بر رجوع دولت
 مبدل گشت شاه قلیخان هادم مشهد از رسیدن خبر نزدیک
 رسیدن شاهزاده به نیابت شاه طهران از روی عقیدت خاص
 التماس درخواست مدد از خزانه امام با قبضه کمان زمردین قام
 و زره مبارک که ملجای برآمد مرادات مستمندان و حصول
 شفای کوران و دیگر دردمندان محتاج درواخانه آن زند خاندان
 مصطفوی است بصدق نیت زره طی گرفته سه شب و روز
 باحاح و زاری دران مکان متبرکه بسر برده بعد که کمان سبز
 التماس بدستخط مبارک رسید سی و چهل هزار تومان ازان
 خزانه فیض رحمان متبرکه برآورده موافق قول مشهور جمهور شروع
 به نگاهداشت میا نمود و خود را بشاهزاده رسانده باتفاق دما بله
 اشرف افغان پرداخت بعد از زد و خوردی که بمیان آمد در
 حمله اول چهار پنج هزار افغان طعمه شمشیر قزلباش و مرداران
 گرجستان که از چند سال تشنه خون افغان بودند گردیدند اشرف

که خود از قول برآمده بر فوج شاه طهماسب زده بود کشته گردید و
لاش او را بعد جفت و جوی بسیار از زیر لشکری چند هزار افغان
بر آوردند و شاهزاده بعد طواف آن مزار متبرکه و رماندن مبلغی
بخدمت آنجا و بندوبست اطراف مشهد و تحلیف تجار و رعایای
مالگذار که مبلغی تجار مشهد نیز بطریق قرض و نیاز خدمت
بجا آوردند روانه اصفهان گردید - نائب اشرف تاب مقاومت
نیاروده رو بفرار گذاشت - بعد افغان کشتی زیاده فوجها جابجا
برای اخراج افغان و فوج روم تعیین نموده بعد مدت هشت و نه سال
در برآزایی ملک موروثی گردید •

لغایت شروع حمله چهارده به تحریر مجملی از حوائج عهد
محمد شاه پادشاه پرداخته - انشاء الله تعالی بعد ازین بشرط
بقای حیات و وفا نمودن نرسد آنچه اتفاق افتد به تخطیر
تغییر و تبدیل وضع روزگار قلم رفیع خواهد داشت •

تمام شد

فهرست مردمان و مواضع و قلعه‌جات و آب‌هاییکه در اولین حصه
منتخب اللباب تصنیف خانی خان (خوافی خان) واقع شده‌اند
بترتیب حروف هجاء - اما نام‌هاییکه در یک صفحه مکرر آمده‌است
و در آن صفحه مکرر نذوخته شد بلکه بر یکبار اکتفا کرده آمد
بهره‌گیران این کتاب را باید که آن صفحه را کامل ملاحظه فرمایند تا
بر همگی حالات مرقومه آن صفحه آگاهی یابند - و نیز چونکه قلعه‌جات
بلفظ قلعه و آبها بلفظ آب یا دریا ممیز می‌شوند اسما، قلع و بحار
را جداگانه نذوشتیم بلکه در دو عنوان مرتب ساختیم یکی برای مردمان
و دیگری برای مواضع و غیره •

• والله المستعان فی الابتداء و الاستنباب - و الیه المرجع و الاماب •

خان بود ۱۷۲۰ - ۲۰۳ - ۲۲۰

۲۵۸ - ۲۵۷ - ۲۴۹

۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۱ - ۲۸۹

۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۲۶ - ۳۲۷

۳۳۲ + ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵

• حرف الف - مردمان •

آرام دل لویی - ۱۲۹ - ۱۳۰

آصف خان یمن الدوله مصر

اعتماد الدوله پیشتر اعتماد

خواجه ابوالمکارم - ۳۳	۳۳۷ - ۳۴۲ - ۳۵۹ - ۳۶۰
سلطان ابراهیم لودی فیماں روای	۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۴ - ۳۶۷
هندوستان - ۴۵ - ۴۷ - ۴۸	۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱
۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳	۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۸۱ - ۳۸۲
۵۵ - ۸۹ - ۹۳	۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱
میر ابو البقا ۶۶	۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸
ابوالقاسم قلعه دار - ۹۹ - ۱۲۲	۳۹۹ - ۴۰۷ - ۴۱۳ - ۴۳۰
ابراہیم خان سور شوہو خواہر	۴۴۹ - ۴۵۳ - ۴۶۲ - ۴۶۳
ددنی - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲	۴۶۴ - ۴۶۶ - ۴۶۷
۱۱۳	۴۶۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۰۴
ابو المعالی - ید - ۱۲۴ - ۱۲۹	۵۰۷ - ۵۳۱ - ۵۷۰ - ۷۸۰
۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۷	۵۸۴ - ۵۸۸ - ۷۰۱
ابراہیم خان اوزبک - ۱۶۶	آ - اہیر ہائی تلنگ آہیر - ۲۱۵
ابراہیم حسین میرزا - ۱۷۷ - ۱۷۸	آصف خان عبد المجید - ۲۳۸
۲۳۷	آنش خان نظام الملکی - ۳۱۸
حکیم ابوالفتح - ۱۹۱ - ۱۹۳ - ۲۵۸	۳۲۱
شیخ ابوالفضل پسر شیخ مبارک	ابو سعید میرزا پسر سلطان محمد
۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۱۲	۹ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۲
۲۲۰ - ۲۲۳ - ۲۳۸ - ۲۴۱	ابوالقدا - ۱۰۰ - ۱۱ - ۱۳
۲۵۴ - ۵۰۹	میرزا ابا بکر پسر میرزا میران
میر ابوالقاسم تمکین - ۲۵۲	شاہ - ۱۷
خواجه ابوالحسن - ۲۵۷ - ۲۶۴	ابراہیم بیگ - ۲۵ - ۸۲

ابراهيم بيگ ملازم - محبان دني	۲۷۹ - ۳۱۴ - ۳۱۹ - ۳۱۷
۷۰۴	۳۱۸ - ۳۲۱ - ۳۲۵ - ۳۳۵
ميرزا ابراهيم انهم خواهرزاده	۳۵۴ - ۳۹۱ - ۳۹۸ - ۳۹۹
تقرب خان - ۷۱۵	۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۶ - ۳۸۲
مير ابوالفضل معصومي - ۷۴۷	۳۹۰ - ۴۰۱ - ۴۱۴ - ۴۱۸
آپ روپ (دام نيل) - ۲۳۰	۴۲۴ - ۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۰
سلطان احمد ميرزا - ۱۹ - ۲۲	۴۵۲ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۵۸۷
۲۳-۲۴-۲۴	۶۷۹
احمد آذيل ۲۵-۲۷-۲۸-۲۹	ابراهيم خان مولد از - ۳۴۵-۳۴۵
۳۲	ابو طالب پسر آصف خان
احمد سلطان معوي ۴۲	(شايد مخان) ۳۷۰ ۲۷۲
احمد شاه ۹۳	۳۸۱ ۳۸۹ - (شعب شين)
ميرزا احمد ترکمان - ۹۴	خواجه ابوالحسن مشهدي اشكر
احمد خان سوز حاکم پنجاب	خان - ۴۰۲ - (شف لام)
سکندر شاه شوهر خواهر عدي	ابدال کافر - ۴۵۴
شاه - ۱۱۱ (شعب - دين)	ابوالفتح نورستاده نفع خان - ۴۶۷
احمد جام قدس سره - ۱۱۵-۱۲۷	مير ابو الحسن - ۵۲۲ - ۵۲۷
مرد سلطان شاه - ۱۱۷	۵۳۱ - ۶۵۰ - ۶۸۹
احمد خان پيشاپوري داماد شاه	قاضي ابومعید - ۵۲۲ - ۵۲۷
اتکه - ۱۳۵ - ۱۴۳	ابوالقاسم پسر سيف خان - ۵۷۸
مير احمد خان پاره - ۱۷۶ - ۱۷۸	ابراهيم يگار آدم نذر محمد خان
۹۳۲	۹۳۵

۹۰۲ - ارجن وادراجه بیتهلداس	۳۳۵ - احمد بیگ برادرزاده براهیم
۹۰۳	احسن الله غضنفر خان پسر
۹۰۴ - نوم ازبک - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳	خواجه ابو الحسن - ۳۵۴
۴۴ - ۱۱۶ - ۱۸۹ - ۲۲۷	احمد بیگ پسر حداد - ۳۵۸
۲۶۱ - ۴۰۲ - ۴۱۰ - ۴۷۲	احمد خان نیازی - ۵۲۱
۶۰۸ - ۹۱۲ - ۹۱۴ - ۹۱۵	احمد بیگ ملازم عالی مردان - ۵۵۶
۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۲۳ - ۶۲۴	حیدر احمد سعید - ۶۰۷ - ۶۸۰
۶۲۹ - ۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۵	۷۰۸
۶۳۶ - ۶۳۸ - ۶۴۰ - ۶۴۲	میر احمد خان ولد حیدر خان -
۶۴۳ - ۶۴۷ - ۶۵۱ - ۶۵۳	۷۱۷ - ۷۴۱
۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۷ - ۶۵۸	میرزا احمد داماد قطب شاه -
۶۵۹ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳	۷۴۶ - ۷۴۷
۶۶۴ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸	اختیار خان قلعدار - ۷۷ - ۷۸
۶۶۹ - ۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱	اختیار الملک گجراتی - ۱۷۸
۶۷۳ - ۶۷۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷	۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳
۷۱۲ - ۷۱۷ - ۷۱۸	احمد خان - ۱۳۵ - ۱۳۳ - ۱۵۲
شاه اسمعیل صفوی شاه ایران	۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۶۱ - ۱۶۲
۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳	آدی رام - ۳۴۴
۴۴ - ۴۴ - ۴۴ - ۴۴	ارادت خان وزیر - ۳۶۸ - ۳۷۱
۴۵ - ۴۵ - ۴۵ - ۴۵	۳۸۸ - ۳۹۹ - ۴۱۰ - ۴۲۴
۴۶ - ۴۶ - ۴۶ - ۴۶	ارسلان آقا فرستاده شاه روم - ۵۷۴
۴۷ - ۴۷ - ۴۷ - ۴۷	۵۷۵ - ۵۸۱ - ۶۴۲ - ۶۴۵
۴۸ - ۴۸ - ۴۸ - ۴۸	
۴۹ - ۴۹ - ۴۹ - ۴۹	
۵۰ - ۵۰ - ۵۰ - ۵۰	
۵۱ - ۵۱ - ۵۱ - ۵۱	
۵۲ - ۵۲ - ۵۲ - ۵۲	
۵۳ - ۵۳ - ۵۳ - ۵۳	
۵۴ - ۵۴ - ۵۴ - ۵۴	
۵۵ - ۵۵ - ۵۵ - ۵۵	
۵۶ - ۵۶ - ۵۶ - ۵۶	
۵۷ - ۵۷ - ۵۷ - ۵۷	
۵۸ - ۵۸ - ۵۸ - ۵۸	
۵۹ - ۵۹ - ۵۹ - ۵۹	
۶۰ - ۶۰ - ۶۰ - ۶۰	
۶۱ - ۶۱ - ۶۱ - ۶۱	
۶۲ - ۶۲ - ۶۲ - ۶۲	
۶۳ - ۶۳ - ۶۳ - ۶۳	
۶۴ - ۶۴ - ۶۴ - ۶۴	
۶۵ - ۶۵ - ۶۵ - ۶۵	
۶۶ - ۶۶ - ۶۶ - ۶۶	
۶۷ - ۶۷ - ۶۷ - ۶۷	
۶۸ - ۶۸ - ۶۸ - ۶۸	
۶۹ - ۶۹ - ۶۹ - ۶۹	
۷۰ - ۷۰ - ۷۰ - ۷۰	
۷۱ - ۷۱ - ۷۱ - ۷۱	
۷۲ - ۷۲ - ۷۲ - ۷۲	
۷۳ - ۷۳ - ۷۳ - ۷۳	
۷۴ - ۷۴ - ۷۴ - ۷۴	
۷۵ - ۷۵ - ۷۵ - ۷۵	
۷۶ - ۷۶ - ۷۶ - ۷۶	
۷۷ - ۷۷ - ۷۷ - ۷۷	
۷۸ - ۷۸ - ۷۸ - ۷۸	
۷۹ - ۷۹ - ۷۹ - ۷۹	
۸۰ - ۸۰ - ۸۰ - ۸۰	
۸۱ - ۸۱ - ۸۱ - ۸۱	
۸۲ - ۸۲ - ۸۲ - ۸۲	
۸۳ - ۸۳ - ۸۳ - ۸۳	
۸۴ - ۸۴ - ۸۴ - ۸۴	
۸۵ - ۸۵ - ۸۵ - ۸۵	
۸۶ - ۸۶ - ۸۶ - ۸۶	
۸۷ - ۸۷ - ۸۷ - ۸۷	
۸۸ - ۸۸ - ۸۸ - ۸۸	
۸۹ - ۸۹ - ۸۹ - ۸۹	
۹۰ - ۹۰ - ۹۰ - ۹۰	
۹۱ - ۹۱ - ۹۱ - ۹۱	
۹۲ - ۹۲ - ۹۲ - ۹۲	
۹۳ - ۹۳ - ۹۳ - ۹۳	
۹۴ - ۹۴ - ۹۴ - ۹۴	
۹۵ - ۹۵ - ۹۵ - ۹۵	
۹۶ - ۹۶ - ۹۶ - ۹۶	
۹۷ - ۹۷ - ۹۷ - ۹۷	
۹۸ - ۹۸ - ۹۸ - ۹۸	
۹۹ - ۹۹ - ۹۹ - ۹۹	
۱۰۰ - ۱۰۰ - ۱۰۰ - ۱۰۰	

۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲

۱۸۳ - ۱۸۸ - ۱۹۵ - ۱۹۷

۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۳۳

۲۳۴ - ۲۵۹ - ۲۶۲ - ۲۷۷

۲۶۹ - ۲۹۹ - ۳۳۷ - ۳۵۴

۳۸۰ - ۴۰۴ - ۴۲۶ - ۴۲۸

۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۳ - ۴۳۴

۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۴۰

۴۴۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۶

۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۰ - ۴۶۳

۴۷۱ - ۴۹۵ - ۵۶۸ - ۵۸۲

۵۹۲ - ۶۲۱ - ۶۴۵ - ۶۸۵

۷۵۹ - (شف غین)

اعتماد الدوله غیاث بیگ طهرانی

۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۰ - ۲۸۱

۳۲۵ - ۳۳۰

اعتماد الدوله غیاث بیگ طهرانی

۲۴۸ - ۲۵۰ - (شف غین)

اعتبارخان (هندوی صاحب مدار)

۲۵۸ - ۳۳۳ - ۳۳۷

اعتماد خان پسر اعتماد الدوله -

۲۷۶ - ۲۷۷

۵۶۸ - ۵۷۰ - ۶۱۰ - ۶۶۰

۶۷۴ - ۷۰۵ - ۷۱۳ - ۷۵۹

احمد خان محمد معصوم - ۴۲۴

۷۵۲ - (شف میم)

احمد بیگ - ۵۱۶ - ۶۱۶

۶۲۸ - ۶۲۹

اسمعیل نبیرا عادل خان - ۵۴۱

اسمعیل امام اسمعیلیه - ۵۹۳

اسد الله برادر دیندار خان - ۶۱۷

میر احمد پسر اعظم خان - ۶۸۵

میر اسد الله خان بخاری عرف

میر میران - ۷۴۷ - (شف میم)

اصالت خان - ۵۵۲ - ۵۸۳ - ۵۸۵

۶۰۸ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴

۶۲۴ - ۶۲۷ - ۶۲۹ - ۶۳۱

۶۳۴ - ۶۳۸ - ۶۵۹

اعظم همایون - ۱۰۵ - ۱۱۰

خان اعظم شمس الدین - ۱۵۵

۱۶۲

اعتماد خان وزیر سلطان مظفر - ۱۷۵

خان اعظم اتعه کولتاش خان

اصل نامش میرزا عزیز - ۱۷۸

النفوا مادر بوز در خان - - - ۸	۱۶۷ - ۱۶۵ - ۱۶۴ - ۱۶۳
۱۳	۱۷۴ - ۱۷۰ - ۱۶۹ - ۱۶۸
میرزا الخ بیگ پسر میرزا شاه رخ	۱۷۸ - ۱۷۷ - ۱۷۶ - ۱۷۵
۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۲ - ۳۵ - ۳۸	۱۸۳ - ۱۸۲ - ۱۸۱ - ۱۷۹
۱۶۹ - ۱۷۰ - ۲۰۷	۱۸۵ - ۱۸۹ - ۱۹۱ - ۱۹۲
آله ورتبی خان ترکمان - ۳۱۸	۱۹۸ - ۱۹۷ - ۱۹۶ - ۱۹۴
۵۰۷ - ۵۲۱ - ۵۲۳ - ۵۵۱ - ۵۸۵	۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۱۳
۵۸۹ - ۵۹۴ - ۶۰۱ - ۶۶۲ - ۶۹۱	۲۱۳ - ۲۱۶ - ۲۱۸ - ۲۱۹
۶۱۴ - ۷۱۴	۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴
آله یار خان - ۵۵۹	۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۱
النفات خان وند میرزا رستم مقوی -	۲۳۲ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۷
۵۹۶	۲۳۹ - ۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۶
النفات خان پسر اعظم خان - ۶۲۱	۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۵
المانیان - ۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۷	۲۵۴ - ۲۵۷ - ۲۵۹ - ۲۶۲
۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۸ - ۶۶۲ - ۶۶۹	۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶
۶۷۰ - ۶۷۱	۲۸۸ - ۲۹۳ - ۲۹۶ - ۳۰۳
میرزا امینا مورخ نامش میر محمد	۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۸۴ - ۴۱۰
امین - ۱۹۵ - ۲۴۸ - ۳۴۹	۴۲۱ - ۵۰۹ - ۵۵۱ - ۵۵۲
امین خان کوا - ۲۳۷	۵۸۲ - ۶۰۵ - ۷۱۴ - ۷۳۲
امام قلی خان فرمان مومنی توران	۷۳۸ - ۷۵۷
بران نذر محمد خان - ۲۶۰	اکبر شاه (دیگر) از ابدان شاه جهان
۲۶۱ - ۳۸۷ - ۴۰۰ - ۴۰۱	۵۹۲

۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶

۵۵۹ - ۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳

۵۶۹ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۸۹

۵۹۲ - ۵۹۴ - ۵۹۷ - ۶۰۰

۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۱۱ - ۶۱۶

۶۳۹ - ۶۴۶ - ۶۵۷ - ۶۵۸

۶۵۹ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳

۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷

۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۸ - ۶۷۱

۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۸۰ - ۶۸۴

۶۸۵ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۲

۶۹۵ - ۶۹۷ - ۶۹۹ - ۷۰۰

۷۰۳ - ۷۰۵ - ۷۰۹ - ۷۱۰

۷۱۱ - ۷۱۳ - ۷۲۰ - ۷۲۶

۷۲۸ - ۷۳۱ - ۷۳۴ - ۷۳۵

۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹

۷۵۸ - ۷۶۰ - ۷۵۰ - ۷۵۵

۷۵۵-۷۵۶

اوژن خان - ۱۰

اوژن حسن ترکمان - ۱۸-۲۵-۲۷

۲۸

اردیسنکهه پسر راجه مالدیو -

۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۳۳

امان الله - ۳۹۱

امام قلی خان پسر جان حیدر خان -

۴۲۶

امرسنگهه زمیبدار - ۴۴۰ - ۴۰۱

۴۰۲-۴۰۳

امام دلی بیگ پسر جمشید بیگ -

۴۲۱

راجه امر سنگهه - ۴۸۵

امام قلی یوز باشی ملازم شاه

ایران - ۷۱۰

امیر خان - ۷۵۳

انچه خان ثانی - ۳

انی رای - ۴۳۱

انوپ سنگهه - ۴۳۳

اورنگ زیب عالمگیر خلد مکانی

خلد آرامگاه - ۲۷۳-۲۵۵-۶

۲۸۷ - ۲۹۶ - ۳۷۷ - ۳۸۱

۳۹۶ - ۳۹۸ - ۴۳۵ - ۴۷۳

۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۸۸ - ۴۹۱

۵۰۲ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۳

۵۱۶ - ۵۳۸ - ۵۴۱ - ۵۴۲

قلعه اژک - ۱۸۹ - ۱۹۳ - ۳۷۱

اژک - ۳۷۱

اژاره - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲

صوبه اجمیر - ۱۰۰ - ۱۵۹ - ۱۷۳

۱۷۴ - ۱۷۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۴۵

۲۷۷ - ۳۳۹ - ۳۷۷ - ۳۸۱

۳۸۳ - ۳۹۴ - ۵۳۹ - ۵۹۷ - ۶۷۲

اجین - ۵۳۹ - ۷۲۹

بلده آچہ - ۵۴۸

احمدنگر - ۶۴ - ۷۹ - ۱۹۶ - ۲۰۴

۲۰۵ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۳ - ۲۶۲

۲۸۸ - ۳۲۰ - ۳۴۸ - ۳۸۴

۴۲۹ - ۴۹۵ - ۵۲۱ - ۵۲۹

صوبه احمد آباد - ۹۷ - ۷۳ - ۷۴

۷۵ - ۷۶ - ۷۹ - ۸۰ - ۹۵ - ۱۵۱

۱۴۵ - ۱۷۰ - ۱۷۳ - ۱۷۵ - ۱۷۶

۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۳

۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۵

۱۹۶ - ۲۰۱ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۸

۲۳۳ - ۲۳۶ - ۲۴۰ - ۲۷۱ - ۲۷۵

۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۸۶ - ۲۹۴ - ۲۹۵

۲۹۶ - ۳۰۵ - ۳۰۹ - ۳۳۷

۲۴۵ - ۲۴۹

اودبھنگه پھر راناسانگا - ۲۷۸

اوگر میں کچھوواھ نہاندار - ۶۴۹

اھتمام خان داروغہ - ۴۳۱

ایرج پھر فریدون - ۷

ایلامر - ۱۳

ایجل - ۱۳

میر ایوب - ۴۴

ایرج خان - ۷۲۵

• مواضع وغیرہ •

آذر بانلیجان - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۲۶۲

قلعه آخیر برهان پور - ۷۹ - ۲۰۳

۲۱۳ - ۲۱۵ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۷۷ - ۳۸۱

آخیر - ۲۰۴ - ۳۷۱

بلدر آچہی - ۴۱۰

آصف آباد - ۷۰۷

ملک آشام - ۵۴۹ - ۵۵۹

دریای اژک - ۴۹ - ۶۴۶ - ۶۷۴

۹۸۰

قاعۃ انوار - ۴۳	۳۹۱ - ۳۸۳ - ۳۵۷ - ۳۳۸
دار الخلافت اکبر آباد (آگرہ)	۴۲۶ - ۴۰۴ - ۳۹۳ - ۳۹۲
۵۲ - ۵۳ - ۵۵ - ۶۳ - ۶۴ - ۶۶	۵۴۷ - ۵۰۳ - ۵۰۲ - ۴۴۵
۶۷ - ۷۲ - ۷۳ - ۸۰ - ۸۲ - ۸۳	۵۹۳ - ۵۸۲ - ۵۶۷ - ۵۴۸
۸۴ - ۸۵ - ۹۵ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰	۶۴۶ - ۶۴۱ - ۶۲۰ - ۶۰۷
۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷	۷۱۳ - ۶۹۳ - ۶۸۰ - ۶۷۲
۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰	۷۵۳ - ۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۲۹
۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۳ - ۱۴۵ - ۱۴۷ - ۱۵۱	قاعۃ احمد نگر - ۲۰۸ - ۲۰۵ - ۲۰۰
۱۵۴ - ۱۶۵ - ۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۳	۲۱۵ - ۲۹۱ - ۳۰۵ - ۳۲۰ - ۳۹۵
۱۷۸ - ۱۸۳ - ۱۹۷ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۷	قاعۃ احمد آباد - ۳۲۲
۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۲۰ - ۲۲۴ - ۲۲۸	اختری - ۲۸ - ۲۹
۲۳۴ - ۲۳۶ - ۲۵۲ - ۲۵۸ - ۲۵۹	آندیدور - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۲۷۸ - ۲۷۹
۲۶۴ - ۲۸۶ - ۲۹۶ - ۲۹۷	تعلفۃ اداس - ۴۳۷
درین صفحہ ذکر مختار از ندبہ دار	ازدبیل - ۱۸ - ۶۹۷
احمد - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۳۳	ازغون - ۳۶
۳۳۴ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۵۸	احلام آباد نزدیک آباد - ۴۵۴
۳۹۱ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۴۰۴	اسلام آباد - ۵۹۸
۴۰۶ - ۴۱۲ - ۴۱۴ - ۴۱۵	احتر آباد - ۶۵۵
۴۴۲ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۷۳	امتنبول - ۷۳۰
۵۰۳ - ۵۳۹ - ۵۴۱ - ۵۶۶	اصفہان (صفہان) - ۳۰۰ - ۵۵۴
۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۴۶	۵۵۵ - ۵۵۹ - ۵۶۹ - ۵۷۵ - ۶۲۱
۶۷۲ - ۶۷۴ - ۶۷۸ - ۶۷۹	۶۴۰ - ۶۴۵ - ۶۸۴ - ۷۲۳

قلمه انگي ... ۵۳۰	۷۰۱ - ۷۰۰ - ۷۸۵ - ۷۸۰
اندراب - ۷۱۵	۷۲۸ - ۷۱۴ - ۷۰۹ - ۷۰۷
اند چو - ۷۳۸ - ۷۳۶	۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۳۴ - ۷۲۹
اورچان - ۱۰	قلمه اکبر آباد (آگره) ۱۰۴ - ۵۳
اور کفت - ۲۹ - ۷۳۳	۲۴۸ - ۲۳۶ - ۲۱۸ - ۱۹۵
اورچان - ۲۱۲ - ۲۱۱ - ۵۸۳	۵۱۶ - ۳۳۷ - ۳۳۴ - ۲۵۰
۵۸۸ - ۵۹۱ - ۷۷۲	۲۸۷ - ۵۴۰
صوبه - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۷۷۲	اکبر پور - ۳۳۹ - ۱۴۱ - ۳۷۷ - ۵۳۸
قلمه اردو گدر - ۴۹۳ - ۵۲۱	الور - ۸۴
۵۳۶ - ۵۳۸ - ۵۲۷ - ۵۲۴	صوبه آله آباد - ۲۱۸ - ۲۲۲ - ۲۲۶
۷۵۰ - ۵۴۱ - ۵۴۰	۲۲۸ - ۲۸۸ - ۲۹۸ - ۲۹۹
قلمه اوانچ - ۵۰۶	۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۹۸ - ۴۵۴
قلمه اوسه - ۵۲۱ - ۵۲۴ - ۵۲۷	۷۷۲ - ۷۱۰
۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰	قلمه آله آباد - ۲۳۶
ایران - ۳ - ۴ - ۷ - ۵۰ - ۴۰ - ۴۵	آله باس - ۳۴۷
۵۸ - ۹۰ - ۷۱ - ۷۰ - ۷۳ - ۱۰۴	حصار امرکوت - ۱۲۷
۱۱۲ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸	بلده انزار - ۱۵
۱۱۹ - ۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۳۳ - ۱۳۴	ولایت اندجان - ۱۹ - ۲۲ - ۲۴
۱۳۸ - ۱۴۳ - ۱۴۱ - ۱۷۲ - ۱۸۰	۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۶
۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۴ - ۲۳۷ - ۲۳۶	۷۷۰
۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۵۴ - ۲۶۰ - ۲۶۲	قلمه اندجان - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸
۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۹۹ - ۳۰۰	پرگنه انگواه - ۵۲۴

مکاني - ۲-۱۶-۲۰-۲۱-۲۲	۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۲۳ - ۳۲۵
۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۸	۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۸۱ - ۳۸۳
۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳	۳۵۴ - ۳۱۳ - ۳۱۰ - ۳۵۳
۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۴۱	۴۷۱ - ۴۷۳ - ۵۱۶ - ۵۱۹
۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۴۸	۵۴۳ - ۴۴۳ - ۱۴۹ - ۵۵۵
۴۶ - ۵۵ - ۵۴ - ۵۱ - ۵۰ - ۴۶	۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲
۵۸ - ۵۹ - ۶۱ - ۶۲ - ۶۴ - ۶۵	۵۹۹ - ۵۹۸ - ۵۹۷ - ۵۹۶ - ۵۹۵
۶۷ - ۶۸ - ۶۹ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳	۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۵۹۸
۷۴ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۷۹	۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵
۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶	۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰
۸۷ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲	۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵
۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸	۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰
۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴	۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵
۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰	۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰
۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶	۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵
۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲	۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۰
۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸	۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵
۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴	۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰
۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰	۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۵
۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶	۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰
۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲	۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵
۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷ - ۱۵۸	۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰
۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۴	۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۵
۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰	۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰
۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶	۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۵
۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲	۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰
۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸	۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵
۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴	۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۰۰
۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۰	۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵
۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶	۷۰۶ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۰
۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲	۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵
۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸	۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰
۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴	۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵
۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰	۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۲۹ - ۷۳۰
۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۶	۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵
۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲	۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰
۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸	۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵
۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۴	۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰
۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۶۰	۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۵۵
۲۶۱ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶	۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۰
۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲	۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴ - ۷۶۵
۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۷۸	۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰
۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۴	۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵
۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰	۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰
۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶	۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۵
۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲	۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۰
۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸	۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۵
۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴	۷۹۶ - ۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰
۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰	۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵
۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶	۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰
۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲	۸۱۱ - ۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵
۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۸	۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۱۸ - ۸۱۹ - ۸۲۰
۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴	۸۲۱ - ۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۴ - ۸۲۵
۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰	۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۰
۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶	۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۵
۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲	۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰
۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶ - ۳۶۷ - ۳۶۸	۸۴۱ - ۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵
۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴	۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۰
۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰	۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵
۳۸۱ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶	۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰
۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۲	۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵
۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۳۹۸	۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰
۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴	۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵
۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹ - ۴۱۰	۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰
۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶	۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۴ - ۸۸۵
۴۱۷ - ۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲	۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰
۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۲۸	۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵
۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴	۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰
۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹ - ۴۴۰	۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵
۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶	۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۰
۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲	۹۱۱ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵
۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸	۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۲۰
۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴	۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۲۵
۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰	۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۳۰
۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶	۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵
۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲	۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰
۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸	۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۴۵
۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴	۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰
۴۹۵ - ۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰	۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵
۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶	۹۵۶ - ۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰
۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۲	۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴ - ۹۶۵
۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۱۸	۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰
۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴	۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵
۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۰	۹۷۶ - ۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰
۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶	۹۸۱ - ۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴ - ۹۸۵
۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲	۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۰
۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸	۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵
۵۴۹ - ۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴	۹۹۶ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰
۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰	
۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۶	
۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲	
۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸	
۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴	
۵۸۵ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰	
۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۶	
۵۹۷ - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۲	
۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸	
۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴	
۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰	
۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶	
۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲	
۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۸	
۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴	
۶۴۵ - ۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰	
۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶	
۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۶۲	
۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸	
۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴	
۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰	
۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۸۶	
۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲	
۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸	
۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴	
۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۰	
۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵ - ۷۱۶	
۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲	
۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸	
۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۴	
۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰	
۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶	
۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲	
۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۵۸	
۷۵۹ - ۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴	
۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰	
۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶	
۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۸۲	
۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸	
۷۸۹ - ۷۹۰ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۴	
۷۹۵ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰	
۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۶	
۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۲	
۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۱۸	
۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۴	
۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۰	
۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۵ - ۸۳۶	
۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۴۲	
۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸	
۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴	
۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰	
۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۶۶	
۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲	
۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸	
۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۴	
۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰	
۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۶	
۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲	
۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸	
۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴	
۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۲۰	

میرزا بزرگورد دار [خان عالم] خلف	بامرکشمیری - ۴۰۸
میرزا عبد السلام - ۲۹۰ - ۲۹۲	باقیخان - ۵۹۸ - ۵۷۸ - ۵۹۷ - ۶۸۰
خواجہ بزرگورد رزق پندی امامان	میدن باقر ملازم ۵۸۰ شکر - ۷۰۵
میرزا بست خان - ۳۹۰	بدین افغان - ۶۳
میرزا بزرگ میرزا ترک - ۴۱۹ - ۴۲۲	نجلی [نام توپ] - ۴۵۷
شیخ برهان الدین قطب عالم	بحری بیگ الملقی ایران - ۴۱۰
میرزا سخندوم جهانیاں - ۵۴۸	۴۱۹ - ۴۲۲
راجہ بزرگ احیت راجہ گوالیار	بخت الملوک بزرگ عالم الکبیر شاه
۵۲ - ۵۳ - ۲۹۰ - ۲۹۲ - ۲۹۷	(محمد سلیم) - ۲۲۹
۳۰۹ - ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸	بدای خان فاجار - ۱۱۹
۳۲۱ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷	مداغ بیگ ترکمان - ۲۵۸
۲۳۶	میرزا مدیح البرهان بزرگ - ۲۵۸
دادا بکر راجہ بزرگ عالم چنور بزرگ	۲۲۹ - ۲۳۶
راجہ بزرگ عالم - ۱۳ - ۱۴	مدیح البرهان بزرگ عالم - ۲۲۹
راجہ بزرگ عالم - ۱۳ - ۱۴	ابو الحسن - ۳۷۹
۳۳۶ - ۵۰۴ - ۵۰۷ - ۵۰۸	راجہ بزرگ عالم - ۶۸۰
۵۰۹ - ۵۲۲ - ۵۲۳	برکل - ۱۳
۵۷۵ - ۵۷۷	شیخ برهان الدین - ۲۴ - ۲۱۴
۵۷۷ - ۵۷۹	خواجہ برفس - ۷۹
بلوچان - ۶۴ - ۱۷۸	برهان نظام شاه احمد نگر - ۷۹
دلند خان خواص - ۳۸۰	مدیح عالمی نوکر خانزمان - ۱۳۹
میدنی بلال شمشیر خان - ۴۶۲	برهان الملک - ۱۸۸

۲۰۸	بشارعی نائب افضل خان - ۲۶۱
بهادر دل و صحراراجی عالی (-سلطان	۳۸۹-۲۹۱
بهادر (- ۲۱۴-۲۱۵	بندیله - ۳۳۸ - ۵۵۴
بهادر شاه خلد منزل - ۲۵۵-۵۹۴	بوزجرخان از اجداد چنگیزخان
بهرجی زمیندار بکلانه - ۲۹۳	بن النقا - ۷-۸-۱۳
۵۴۶-۵۶۳-۵۶۱-۵۶۴	بوقا خان بن بوزجرخان - ۸-۱۳
راجا بهیم - ۳۱۷-۳۴۵-۳۴۶-۳۵۲	بهارخان - ۳۷-۱۱۰۰
بهار بانو بیگم مبدیجها نگیرشاه -	سلطان بهلول لودی - ۶۴-۸۷
۳۵۸	۱۱۳
بهارت سنگهه بندیله - ۳۰۷	-سلطان بهادر گجراتی - ۷۴-۷۳-۷۴
بهادر خان روهله - ۳۰۷ - ۳۰۹	۷۵-۷۶-۷۷-۷۹ ۸۰-۸۲
۶۹۵	شیخ بهلول - ۸۲
بهادر خان - ۴۵۸-۴۶۵-۵۱۴	بهادر خان اوهمانی مخاطب به
۵۲۰-۵۲۱-۵۲۹-۵۷۸-۵۸۵	-سلطان محمد - ۸۹
۵۸۷-۵۸۹-۶۰۹-۶۱۳-۶۲۳	بهرام میرزا برادرشاه طهماسب -
۶۳۱-۶۳۳-۶۳۸-۶۴۹-۶۵۶	۱۱۸
۶۶۱-۶۶۲-۶۷۵-۶۷۶-۶۷۷	بهادر خان برادر خانن زمان - ۱۵۴
۶۷۸-۶۸۲-۶۸۳-۶۸۶-۷۵۵	۱۶۵-۱۷۰
۷۵۹	راجا بهاری مل - ۱۵۹-۲۳۸
بهار سنگهه بندیله - ۳۰۹ - ۳۳۳	راجا بهگوان داس - ۱۷۷-۱۸۶
۵۹۱-۶۰۶	۱۸۹-۲۳۸-۲۴۵
بهاول - ۳۱۲ - ۳۱۹	بهادر خان بدیرا برهان نظام شاه -

۱۳۵ - ۱۳۴ - ۱۳۳ - ۱۳۲	بهروز خان نظام الملکی - ۴۲۵
۱۳۹ - ۱۳۸ - ۱۳۷ - ۱۳۶	بهادر خان بهر دریا خان - ۴۳۱
۱۴۴ - ۱۴۳ - ۱۴۲ - ۱۴۱	۴۳۲ - ۴۳۳
۱۴۸ - ۱۴۷ - ۱۴۶ - ۱۴۵	بهلول خان - ۴۵۲ - ۴۵۵ - ۴۷۹
۱۵۲ - ۱۵۱ - ۱۵۰ - ۱۴۹	۴۸۰
۱۶۲ - ۱۶۱ - ۱۶۰ - ۱۵۹	راجه بیانی - ۴۹۰
۲۳۷ - ۲۳۶ - ۲۳۵ - ۲۳۴	بهیم نرائین زمیندار - ۵۰۷ - ۵۹۰
۲۳۸ - ۲۳۷ - ۲۳۶ - ۲۳۵	بهادر بیگ - ۵۱۵
بی بی بانو زن حلیم شاه - ۱۰۷	بهادر افغان - ۵۲۲ - ۵۲۳
راجہ بیڑل (بیڑل) - ۱۹۱ - ۱۹۲	بهلول بیجاپوری - ۵۲۲ - ۵۲۵
۱۶۳ - ۱۶۲ - ۱۶۱ - ۱۶۰	بهوجراج حارس ارحه - ۵۳۹
بیگم سلطان دختر ابراهیم عادل	بیاتل - ۵۴۳ - ۵۴۵
۷۱۵ - ۷۱۴	به ارحنگه پسر راجہ گت منگه -
بد سنگه راو - ۳۱۸	۶۱۵ - ۶۱۲ - ۶۹۳
بیرم بیگ بخشی - ۳۳۹ - ۳۴۱	بهرام خان پسر نذر محمد خان -
۳۴۷ - ۳۴۶	۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۲ - ۶۴۱
راجہ بیتهلداس - ۴۱۹ - ۴۱۷	۶۳۵ - ۷۵۹
۴۹۱ - ۴۹۰ - ۴۹۲ - ۴۸۲	مولانا بیگانی (فدا بی شاعر) - ۴۴۴
۷۵۹ - ۷۵۸	بیرم خان خاندان خان بیانا -
بیرم زمیندار (دراتمند خان)	۷۸ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۲۰
پسر بهرجی - ۵۴۴	۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵
بیگ ارغلی خان سردار نامی	۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۳۰ - ۱۳۱
توران - ۹۶۱ - ۹۶۵ - ۹۷۰	

• مواضع و غیره •

دایافته ۴۸

بارقه - ۲۳۹ - ۳۳۵ - ۳۹۰

۶۸۴ - ۶۱۹

بالا پور - ۲۸۲ - ۳۰۵

رلاکوات - ۲۹۲ - ۳۱۱ - ۳۴۹

۳۵۲ - ۳۵۳ - ۳۶۰ - ۳۹۲

۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۲۰ - ۷۳۱

دان کذا - ۳۲۰

دامه بامیان - ۳۱۰

هرگانه باهل - ۳۴۹

باغ حسن اندال - ۵۶۹

باغ آهو خاند کابل - ۵۶۹

باغ گنجعلي - ۶۹۲

آب بچاره - ۱۲۳

بخارا - ۲ - ۱۸ - ۳۰ - ۴۳ - ۴۵

۵۴۷ - ۵۹۰ - ۶۳۳ - ۶۳۶

۶۴۵ - ۶۷۰

بدخشان - ۱۸ - ۲۲ - ۳۴ - ۳۹

۴ - ۴۹ - ۶۴ - ۱۲۱ - ۱۳۱

۱۶۴ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۸۹

۴۰۳ - ۵۴۹ - ۶۰۸ - ۶۰۹

۶۱۱ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۹

۶۲۰ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۸

۶۳۲ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۴۰

۶۴۲ - ۶۴۴ - ۶۴۹ - ۶۵۰

۶۷۳ - ۶۷۵

موتی پیران پور - ۶۷ - ۷۵ - ۷۹

۱۶۰ - ۱۶۴ - ۱۸۴ - ۱۸۸

۱۹۶ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۱۳

۲۱۴ - ۲۲۰ - ۲۵۶ - ۲۶۲

۲۷۴ - ۲۷۶ - ۲۸۷ - ۲۹۲

۳۰۵ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷

۳۱۸ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹

۳۴۰ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴

۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۵۰ - ۳۵۴

۳۵۶ - ۳۷۲ - ۳۸۳ - ۳۹۱

۳۹۲ - ۳۹۸ - ۴۰۴ - ۴۱۲

۴۲۴ - ۴۲۳ - ۴۴۸ - ۴۶۷

۴۸۳ - ۴۹۰ - ۴۹۵ - ۵۰۰

۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۲۰ - ۵۰۸

۵۶۲ - ۶۷۳ - ۷۰۳ - ۷۲۹

٩١١ - ٩٠٨ - ٥٩٠ - ٤١٠	صوبه برار - ١٩٥ - ١٨٨ - ١٦٠
٩٢٨ - ٩٢٢ - ٩٢٠ - ٩١٩	١٩٩ - ٢٠٨ - ٢٠٤ - ٢٧٩
٩٣٤ - ٩٣٢ - ٩٣١ - ٩٢٩	٢٨٢ - ٢٩٣ - ٢٩٢ - ٢٩٨
٩٣٤ - ٩٣٢ - ٩٣٨ - ٩٣٧	٣٢١ - ٣٢٢ - ٣٥٩ - ٣٨٣
٩٤٩ - ٩٤٧ - ٩٤٦ - ٩٤٥	٣٩٢ - ٣٨٣ - ٣١٨ - ٣١٢
٩٩٠ - ٩٥٧ - ٩٥٦ - ٩٥٠	٥٠٧ - ٩٧٢ - ٧٠٩ - ٥٠٢
٩٧٠ - ٩٩٩ - ٩٩٦ - ٩٩١	٧٣٥ - ٧٤٩
٩٨٢ - ٩٧٤ - ٩٧٣ - ٩٧١	١٨٧ - ٣٣٨
٧٥٧ - ٧٠٤ - ٧٠٣	قائمہ دست ٤٤٨ - ٥٥٦ - ٩٨٩
بلغار - ١٢	٧١٠ - ٧١٣ - ٧١٨ - ٧١٩
نامہ بلخ ٩٣٠ - ٩٣٢ - ٩٩١	٧٢٧
صوبہ ہنگالہ ٩٨ - ٧١ - ٨١	دولت بھارل ٥٩٤
٩٣ - ٩٢ - ٨٣ - ٨٢	دھڑام تماقتہ عراق ٩٤٢ - ٩٥٥
١١٠ - ١٠٢ - ٩٩ - ٩٥	دھڑام ٥٢٧
١٨٥ - ١٨٣ - ١٤٥ - ١٣٥	دھڑام - ٥٧٣ - ٥٧٥ - ٥٧٩
٢١٧ - ١٣٩ - ١٣٩ - ١٨٩	قائمہ ہندوان ٥٧٩
٢٥٩ - ٢٤٨ - ٢٣٤ - ٢٢٢	حصار بھارل ٤٢
٢٩٨ - ٢٩٦ - ٢٩٠ - ٢٥٧	ولایت بھارل ١٧٨ - ٢٧٩ - ٢٩٣
٢٤٢ - ٢٣٧ - ٢١٢ - ٢٧٣	٢٢٤ - ٢٩٠ - ٥٢٦
٢٥١ - ٢٥٠ - ٢٤٩ - ٢٢٢	٢٩١ - ٢٩٢ - ٥٢٤ - ٩٠١
٢٥٨ - ٢٥٩ - ٢٥٢ - ٢٤٢	٩٧٣ - ٩٨٣
٢٩٨ - ٢٨٨ - ٢٨٧ - ٢٨٢	بلخ - ٩ - ١٣ - ١٢٢ - ٢٠٣

۹۸۸ - ۹۸۷	۵۵۹ - ۵۰۸ - ۴۷۰ - ۴۹۸
بہاندون - ۴۴۰	۵۷۲ - ۵۷۰ - ۵۶۸ - ۵۹۷
قلعہ بہالکی - ۴۶۳	۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۲۰ - ۵۸۸
آب بہنورا - ۵۲۴ - ۵۲۳ - ۵۳۰	۷۱۳ - ۷۱۰ - ۶۸۰ - ۶۷۲
بہالکی - ۵۲۵	۷۱۶۱ - ۷۳۰
بیانہ - ۵۷ - ۸۰ - ۱۰۴ - ۱۱۰	بفدیل کھنڈ - ۴۱۸
۱۱۲	بنارس - ۵۹۷ - ۶۸۳
قلعہ بیانہ - ۷۳ - ۷۴ - ۱۴۲	بفکش رو - ۶۸۷
بیشہ - ۹۵	بہرام (صہرام) - ۱۹
مرکار بیجا گڈہ - ۱۵۳ - ۱۹۰	صوبہ بہار - ۶۴ - ۷۱ - ۷۲ - ۸۶
" " - ۱۶۱ - ۱۳۷	۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۱۶۶
دیکانیر - ۱۷۵	۱۶۸ - ۲۱۹ - ۲۲۱ - ۲۴۸
بیدر - ۱۹۶ - ۴۵۸ - ۵۲۵ - ۷۳۶	۲۵۲ - ۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۹۸
صوبہ بیجا پور - ۲۰۴ - ۲۰۵	۴۶۸ - ۴۷۲ - ۵۴۵ - ۵۸۳
۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۵ - ۲۸۷	۶۶۱ - ۶۷۲
۲۹۲ - ۲۹۳ - ۲۹۶ - ۳۴۴	مرکار بہرزیج - ۷۹ - ۸۰ - ۱۷۶
۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۸۵	۱۷۷ - ۱۸۷
۴۰۴ - ۴۳۵ - ۴۵۸ - ۴۵۹	بہکر - ۱۲۱ - ۱۷۸ - ۱۸۶ - ۱۹۶
۴۶۲ - ۴۹۳ - ۴۶۴ - ۴۶۶	قلعہ بہکر - ۱۸۴
۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹	بہنیر - ۳۵۶ - ۳۸۹ - ۳۹۱
۴۸۰ - ۴۸۳ - ۴۸۹ - ۴۹۵	۵۰۱ - ۵۸۰
۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲	آب بہت - ۲۶۱ - ۵۶۹

۳۵۸ - ۳۵۷ - ۳۵۴ - ۳۵۳

۳۷۱ - ۳۸۳ - ۳۸۲ - ۳۷۶

قوم بونکال - ۳۰۹

راجہ ہر تھی راج رائہور - ۴۱۶

۴۱۷ - ۴۱۹ - ۴۰۱

پرورش خان دارہہ - ۴۶۱

ہر تھی راج ازاول ججہار - ۵۴۴

۵۷۸ - ۵۶۸

پر تات مذکبہ - ۵۴۴ - ۵۴۵

ہر تھی راج زمیقندار - ۵۸۷

پورنمل راجپوت - ۹۹ - ۱۰۱

پیر محمد خان (ملا پیر محمد

شروانی فاضل دکنی) - ۱۳۷

۱۳۹ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۶

۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۴ - ۱۶۰

۱۶۱ - ۱۷۶ - ۲۳۸

● مواضع وغیرہ ●

ہانی پت - ۵۰ - ۱۳۳ - ۱۳۴

۱۸۵

پایان گھاٹ - ۴۵۱ - ۵۰۲

۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۴ - ۵۲۶

۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۰

۵۳۷ - ۵۵۵ - ۷۵۶

پرگنہ ببر - ۴۳۰ - ۴۶۶ - ۵۰۰

۵۲۹

قلعہ بچاپور - ۴۱۴ - ۷۵۷

دیشاپور - ۴۸۷

پرگنہ بادل - ۵۶۴

● حرف پے - مردمان ●

رائی پاریبی زن ججہار - ۵۱۴

۵۱۹

خواجہ ہارما - ۶۶۱

پنگ راوندکھنی - ۳۱۹ - ۴۲۸

سلطان ہریز پسر ج. انگار - ۲۴۶

۲۴۶ - ۲۵۳ - ۲۶۰ - ۲۷۶

۲۸۸ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۲۳

۳۲۴ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۵

۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۶

۳۴۷ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲

هرگزنگ پونار - ۵۶۴	قصه پتن - ۷۹ - ۸۰ - ۱۷۶ - ۱۷۸
قصه بهول مری - ۴۷۶	پنده - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۲۹۱ - ۲۷۸
پیشاور - ۷۱ - ۱۹۰ - ۴۲۸ - ۵۶۹	۳۴۷ - ۵۶۸
۶۲۱ - ۶۴۶ - ۶۵۸	قلعه پنهان - ۲۱۲
۷۳۶	قصه پرند - ۴۵۲ - ۴۹۵
بدر پندو - ۴۱۰	قلعه پرند - ۴۹۵ - ۴۹۶
بدر پندال - ۴۹۳ - ۶۱۷	۵۳۷ - ۵۳۸
<hr/>	
* حرف ناه - مردمان *	
ناثار بحر انچه خان - ۳	پنجاب - ۴۹ - ۴۹ - ۵۸ - ۵۸
ناثار خان قلعه دار - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷	۹۷ - ۷۱ - ۸۲ - ۹۸ - ۱۰۵
۷۴ - ۱۱۱ - ۱۱۴ - ۱۲۳	۱۱۱ - ۱۱۳ - ۱۱۵ - ۱۲۲
تاج خان - ۹۳ - ۹۴	۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۲۹
تاج خان حاکم منبهل - ۱۰۶	۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۴۱
تاج خان کرانی - ۱۱۰	۱۴۷ - ۱۶۸ - ۱۶۷ - ۱۶۸
تاجیکان - ۶۸۶	۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۸ - ۱۸۵
ترک بن یافت بن حضرت نوح	۱۹۰ - ۱۹۶ - ۲۱۳ - ۲۵۰
علیه السلام - ۳	۲۸۶ - ۲۹۷ - ۳۰۶ - ۳۲۸
تراغی - ۱۳	۳۳۰ - ۳۵۶ - ۳۶۷ - ۳۷۱
ترک بن بیگ قلعه دار جندپور	۳۹۸ - ۵۰۱ - ۵۰۵ - ۵۵۷
قوم ترکمان - ۹۳	۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۷۳
	پنج شیر - ۴۱۳ - ۴۱۴
	آب پورنا - ۳۱۴ - ۳۱۸
	پونه - ۴۳۵

۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۲۱

۲۳ - ۳۲ - ۴۱ - ۴۳ - ۴۶

۵۴ - ۷۰ - ۹۷ - ۱۱۴ - ۱۱۸

۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۵۰ - ۱۵۱

۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۱ - ۲۴۴

۲۹۳ - ۳۷۴ - ۳۹۵ - ۴۰۶

۵۴۶ - ۵۵۲ - ۵۷۷ - ۶۹۵

۶۶۹

تیمور تاش از اجداد امیر تیمور

صاحب نزاران - ۷

تیمور سلطان (دیگر) - ۴۳

تیرانداز خان ۵۸۹

قاضی تیمور رئیس غور - ۶۵۱

تیمور بیگ - ۷۲۶

* مواضع و قبور *

تاجیک - ۴ - ۲۳۶

تاشکان - ۱۹ - ۳۳ - ۳۴ - ۶۳۳

قلعه تارا گنده - ۵۸۳ - ۵۸۷

تبریز - ۱۷ - ۱۱۹

دریای تبتی - ۲۱۴ - ۳۱۷

تریدی بیگ خان - ۱۲۴ - ۱۳۰

۱۳۱ - ۱۳۲

تربیت خان - ۴۷۲ - ۵۹۷ - ۵۸۲

۵۸۷

ترکان - ۶۸۶

تقرب خان دکنی - ۴۵۷ - ۴۶۰

۴۶۳ - ۶۴۹

ملاتی قی حیدر آبادی - ۵۲۲

حکیم داوزد تقرب خان - ۶۷۹

۷۱۵ (شف دال)

تور پسر فریدون - ۷

تومند خان پسر بایسنقر خان

۸ - ۱۳

تولی خان پسر چنگیز خان - ۱۱

تونون (التون) خواجه - ۲۵

تواجه تودرمل پیشکار - ۱۵۵

۱۵۶ - ۱۵۸ - ۱۹۴ - ۱۹۵

۷۱۴ - ۷۳۲ - ۷۳۸

رای تودرمل افضل خانی - ۵۸۰

۵۹۶ - ۶۱۷ - ۶۷۱

امیر تیمور صاحب قران - ۲ - ۴

۶ - ۷ - ۸ - ۱۰ - ۱۲ - ۱۳

تہار - ۳۷

قصیدۂ تیوہ - ۵۴۸

تیمور آباد - ۶۹۱

* حرفی تے - موضع *

مردہ تہاہ - ۱۱۲ - ۱۲۷ - ۲۷۶

۳۷۷ - ۳۸۱ - ۳۸۳ - ۳۹۳

۵۷۵ - ۶۷۳ - ۷۰۰

* حرف ثاء - مردمان *

ثریا بانو بیگم - ۳۹۶

* حرف جیم - مردمان *

جان علی بیگ - ۲۵

جانان بیگم دختر عبد الرحیم

خانخازان - ۲۱۳

جانبدار خان - ۱۹۲ - ۳۲۶ - ۵۵۲

راجہ جام - ۲۹۵

جادو رار - ۳۱۸ - ۳۲۵ - ۳۴۳

۴۲۷ - ۴۴۵

جان نثار خان - ۳۹۱ - ۳۹۲

۵۰۲ - ۴۴۳

ولایت تبت - ۵۴۶

ترکستان (منواعتان) (مغاضتان)

۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۱۰

۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۳۶

(شف میم)

تورمذ - ۱۲۹

تورمک - ۲۷۱ - ۳۲۲ - ۴۲۶

۴۸۶

قلعہ تورمک - ۵۴۴

صوگہ تلنگانہ - ۳۴۳ - ۳۲۵

۴۲۹ - ۴۸۹ - ۶۷۲

قلعہ تدیکی - ۵۳۰

توران - ۳ - ۴ - ۷ - ۱۲ - ۳۰

۴۴ - ۵۸ - ۶۵ - ۶۱ - ۷۹

۱۳۳ - ۱۳۸ - ۱۶۶ - ۱۸۰

۱۸۹ - ۱۹۰ - ۲۳۹ - ۲۶۰

۲۶۴ - ۳۲۸ - ۴۹۵ - ۳۷۴

۳۸۷ - ۴۰۰ - ۴۰۳ - ۴۰۵

۵۳۱ - ۵۴۹ - ۵۹۰ - ۶۲۲

۶۳۳ - ۶۶۱ - ۶۷۱ - ۶۸۱ - ۷۵۷

توندابور - ۵۳۸

میرجعفر احمدآبادی - ۷۴۰	۴۱۲ - ۴۲۹ - ۶۲۰ - ۶۴۰
راجه جگت سنگهه پسر راجه	۶۷۸ - ۶۴۱
مزنه سنگهه - ۲۱۷ - ۲۵۹ - ۳۲۴	جانبهان پسر جنبهان - ۴۴۲
۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۸۳	جانی خان قورچی باشی ایران -
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۹	۶۴۵
۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷	جبار بیگ امانی - ۷۴۱ - ۷۴۵
۶۱۸ - ۷۲۸ - ۷۵۹	جبهه ار سنگهه بندیل - ۴۰۶
هکد یو برادرگر جای زن جادورانی	۴۰۸ - ۴۰۹ - ۴۱۲ - ۴۳۸
۴۲۷ - ۴۲۸	۵۰۶ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۲
جگنانهه رانهور - ۴۷۹	۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶
هکراج - ۴۹۹	۵۱۹ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۳۷
جلال خان سلیم شاه پهر شیر خان	۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۶۸
۸۱ - ۹۰ - ۹۲ - ۹۳ - (شفس)	راجه جهونت سنگهه - ۱۵۹
جلال خان جلوانی - ۱۰۱	۵۶۱ - ۶۰۱ - ۷۵۹
سید جلال - ۲۵۱	جهونت رای - ۵۸۸ - ۵۸۹
جلال برادر بهادر خان - ۴۴۳	جعفر کذاب - ۱۹۶
سید جلال مخدوم جهانیدان خلف	سید جعفر - ۳۴۳
سید محمد رضوی - ۵۴۷	سید جعفر بخشی - ۳۵۷
۵۴۸ - ۵۹۲	جعفر خان سید بخشی پسر
سید جلال بخاری مدر الصدر	صادق خان - ۴۹۱ - ۵۶۸ - ۵۸۲
خلف شاه عالم - ۵۹۵ - ۵۹۹	۶۲۱ - ۶۷۸ - ۶۸۸ - ۶۹۳
۶۶۰	۷۰۰ - ۷۵۴ - ۷۵۹

جمال خان امير - ۸۷ - ۸۸	دوجک بيگ اوزبک - ۹۲۹
جمال الدين حسين - ۲۱۵	ميرزا جهانگير پسر امير تيمور
دهشيد خان حبشي - ۳۸۴ - ۳۱۹	۱۴ - ۱۶
جمال محمد خواص - ۳۷۶	ميرزا جهانگير پسر عمر شيخ ميرزا
جده بيگ - ۹۲۱	دادار فرانسيس مکاني
مير محمد عرف مير محمد امين	بابا شاه - ۲۵ - ۲۴ - ۲۷
۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۸۲ - ۴۱۰ - ۵۴۶	۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۶
مير جملہ معظم خان وزير - ۷۵۰	ابو المظفر نور الدين محمد
۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴	جهانگير پادشاه جنت مکاني
۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۸ - ۷۴۹	اصل نامش محمد سليم - ۶۸
۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳	۱۷۴ - ۱۸۹ - ۱۹۷ - ۲۰۲
۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶	۲۱۳ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸
سلطان چند برلاس - ۷۲ - ۸۰	۲۱۹ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴
۹۱ - ۹۲	۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰
جوينه دلت بندرز خان - ۷	۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴
جوجي خان پسر چنگيز خان	۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۴
۱۱ - ۱۲	۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹
جوحى ارزبک - ۳۰	۲۵۱ - ۲۵۴ - ۲۵۸ - ۲۶۲
جوهر حبشي داماد عنبر حبشي	۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸
۳۲۰	۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳
جواهر خان ناظر - ۳۶۲ - ۳۶۴	۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۸ - ۲۹۰
۳۶۹	۲۹۱ - ۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶

۵۹۸ - ۵۹۱ - ۵۰۸ - ۴۹۰	۳۰۳ - ۳۰۲ - ۳۰۱ - ۲۹۷
۶۰۵ - ۶۰۱ - ۶۰۰ - ۵۹۹	۳۱۲ - ۳۰۹ - ۳۰۸ - ۳۰۷
۶۰۹ - ۶۰۸ - ۶۰۷ - ۶۰۶	۳۲۳ - ۳۲۲ - ۳۱۵ - ۳۱۴
۷۰۶ - ۷۰۵ - ۶۸۱ - ۶۴۱	۳۲۹ - ۳۲۶ - ۳۲۵ - ۳۲۴
۷۵۲ - ۷۵۱ - ۷۳۰	۳۳۳ - ۳۳۲ - ۳۲۱ - ۳۳۰
جیدال برادر رازا - انکا - ۱۷۱	۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۵
راجه جید سنگهه - ۱۸۳ - ۱۸۴	۳۴۱ - ۳۴۰ - ۳۵۹ - ۳۵۳
۴۹۱ - ۴۷۵ - ۴۴۳ - ۴۳۱	۳۶۶ - ۳۶۵ - ۳۶۳ - ۳۶۲
۵۸۵ - ۵۲۵ - ۴۹۹ - ۴۹۵	۳۷۳ - ۳۷۲ - ۳۷۰ - ۳۶۷
۶۹۰ - ۶۰۴ - ۵۸۹ - ۵۸۷	۳۷۹ - ۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۷۴
۷۵۹ - ۷۰۱	۳۸۸ - ۳۸۴ - ۳۸۱ - ۳۸۰
شیخ جیون قطب الدین خان کورک	۳۹۵ - ۳۹۶ - ۳۹۹ - ۳۹۵
جهانگیر شاه - ۲۱۹ (شفق)	۴۰۹ - ۴۱۱ - ۴۲۰ - ۴۲۱
ملا جیون مسجد امامیه - ۵۹۳	۴۲۲ - ۴۷۲ - ۵۰۹ - ۵۴۶
	۵۵۴ - ۵۵۳ - ۵۵۲ - ۵۴۷
	۶۲۷ - ۶۲۶ - ۶۱۸ - ۵۹۷
	۷۵۷
فصله جاندور - ۱۲۷ - ۳۰۸	۸۳ - ۸۲ - ۸۱ - جهانگیر
(ازین کلمه شروع چند اعجاز)	۳۹۱ - ۲۴۷ - جهانگیر ملی خان
است (جام - ۱۸۷ - ۵۸۲	۴۶۲
جالد - ۴۳۰	جهان آرا بیگم بیگم صاحب صبیح
پرگده جدرار - ۵۵۲	شاه جهان - ۲۷۸ - ۳۹۶ - ۴۰۰

۲۰۸ - ۲۰۷ - ۲۰۶ - ۲۰۵	جلال آباد - ۶۹۴ - ۶۹۹
۲۱۵ - ۲۱۴	آب جمنا - ۱۴۲
خانداں چٹوڑیہ - ۶۲	جانیئر - ۳۸۳
چغتیا خان - م - ۶ - ۱۱ - ۱۲	قلعہ جانیئر - ۵۲۱ - ۵۳۹
۱۹ - ۱۳	مرکار چوئیپور - ۷۲ - ۸۷ - ۹۰
قوم چٹوڑیہ اولاد چغتیا خان - ۲۱	م - ۹۷ - ۱۹۷ - ۲۱۹ - ۵۸۸
۵۴ - ۵۵ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۴	۶۴۲ - ۶۸۵
۷۸ - ۷۵ - ۷۴ - ۷۳ - ۷۲	جودھ پور - ۲۳۶
۹۶ - ۹۴ - ۹۱ - ۸۵ - ۸۳	قلعہ جودھ پور - ۱۵۹
۱۲۳ - ۱۱۹ - ۱۱۴ - ۹۸	چونہ گڈھ - ۱۸۷ - ۱۹۵ - ۶۳
۱۲۲ - ۱۲۹ - ۱۲۶ - ۱۲۴	قلعہ جورا گڈھ - ۵۱۲
۱۳۷ - ۱۳۵ - ۱۳۴ - ۱۳۳	باب جہان آرا - ۲۵۷
۲۵۰ - ۲۱۵ - ۱۷۱ - ۱۶۰	جہانگیر آباد - ۳۰۶ - ۶۲۱
۷۳۲ - ۶۳۷ - ۲۸۰	قلعہ جہانگیر - ۵۲۳
قوم چکن - ۳۰۲ - ۳۰۱	دریای جہلم - ۹۸
چانگیر خان - م - ۶ - ۷ - ۸	بدر جیو - ۵۱۷ - ۵۳۷
۱۱ - ۱۰ - ۹	آب جلیکون (آمون) - ۶۳۳
چندر سین - ۷۵	۶۳۹ - م - ۶۴۸ - ۶۶۱
چنگیز ولد عزیز منصور خان - ۳۱۰	۶۷۱
راجہ چندراوت - ۸۸۵	
چنپت - ۵۶۸ - ۵۷۸ - ۵۹۱	• حرف چہ - مردمان •
چندر بھان رای - ۷۴۰	چاند بی بی دختر نظام الملک

دلعه چوئي - ۶۱۵ - ۶۱۷ - ۶۱۹

پرگنه چوئي - ۵۱۶

* حرف حاء - مردمان *

حاجي خان - ۹۹

حافظ کشميري عابد - ۲۸۱

حافظ شيرازي - ۵۳۴

حداد - ۲۶۲ - ۳۵۸

مولانا حسامي وراکوي - ۲۲

حسن خان ميروتي - ۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۲

حسن قندهار خان بهادر - ۱۲

سلطان حسين ميرزا - ۷۲ - ۷۳

حسن پدير شير شاه فريد - ۸۶

۸۸ - ۸۹

حسين خان جلواني - ۱۱۰

شاه حسين - ۱۲۱

حسن قلبي بيگ نوکري مير خان -

۱۵۶

حسن بدي - ۱۹۳

سلطان حسين قروي - ۲۰۴

خواجه حسن قروي - ۲۴۲

خواجه حسن واد زرين خان - ۲۴۶

چواين بهادر پسر ولدوز خان - ۷

* مواضع و غيره *

چانپانير - ۷۶ - ۷۷ - ۸۰

قلعه چانپانير - ۷۹

پرگنه چاندور - ۲۸۸ - ۵۲۳

چانده - ۲۹۳ - ۵۱۳ - ۵۱۵

۵۱۶ - ۵۲۲ - ۵۴۰ - ۷۴۶

قلعه چانده - ۵۲۳

چانده - ۳۳۵ - ۵۳۲ - ۵۳۷

قلعه چنور - ۷۳ - ۱۰۱ - ۱۷۳ - ۲۷۹

چنور - ۷۴ - ۱۷۰ - ۲۱۲ - ۲۱۶

۲۳۶

بلاک چوکس - ۱۲

چمار کونده - ۳۶۶ - ۵۲۱

چنديري - ۶۳ - ۱۵۰ - ۳۱۸

دلعه چنديري - ۶۳

قلعه چنار - ۷۲ - ۸۱ - ۹۴ - ۹۵

چنار - ۹۳ - ۱۱۰ - ۱۱۱

آب چناب - ۲۵۲ - ۳۸۷

آب چنبل - ۳۱۵ - ۳۱۸

چوئي - ۳۳۷

میرزا حسن پسر میرزا شاد رخ -	حمید الله خان - ۲۱۶
۲۵۰	میرزا حیدر چغتائی کاشغری
حسن بیگ بدخشی - ۲۵۰	مؤلف تاریخ رشیدی - ۲۲
۲۵۳ - ۲۵۲	۳۰۳ - ۳۰۵
حسن خان شام او حاکم هرات -	حیدر خان امیر الامراء فصل - ۷۵
۲۵۶ - ۲۵۵	میر حیدر مومانی - ۲۴۴
حسن بیگ (دیگر) - ۲۵۶	
حسام الدین خان - ۳۰۶	
حسن محمد ۴۰۸ - (تاریخ صفویه)	
(مجموعه است)	
حسین خان پسر خانچه بان - ۴۱۷	حاجی پور - ۱۸۳
حسن خان پسر خانچه بان - ۴۴۰	حجاز - ۴۵۴
حسینی - ۵۴۳	حسن اندال - ۴۲۸ - ۴۱۹
میرزا حسن صفوی - ۶۴۲	۶۲۱ - ۶۵۳
حسن بیگ خویش علی مردان -	طالب حسین ساگر - ۷۴۳
۶۸۰	حصار - ۳۴۵ - ۶۲۶
حسن بیگ نورجی باشی شاه	حیدر آباد - ۲۹۳ - ۳۱۲ - ۳۴۳
ایران - ۶۸۷	۴۸۹ - ۵۱۶ - ۵۲۳
حقایق خان - ۴۴۹	۷۴۲
حمیده بانو بیگم مریم مکانی	
مادر اکبر پادشاه - ۱۲۷	
(شف میم)	
	• حرف خاه - مردمان •
	خان خان نظام الملکی محمدا
	هاشم هاشم علی خان مؤلف

۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۵ - ۱۱۷	کتاب منتخب اللباب - ۱
۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۴ - ۱۲۵	۲۸۷ - ۳۰۸ - ۳۴۷ - ۳۶۹
۱۲۸ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲	۵۶۲ - ۵۹۳ - ۷۳۷ - ۷۳۹
۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷	خانه زاد بیکم همشیره فردوس
۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱	مکانی - ۳۳ - ۴۱
۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۹ - ۱۵۳	خان میرزا بنی عم فردوس
۱۶۸ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵	مکانی - ۳۱ - ۳۲
۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱	خان جهان بندیده - ۵۵
۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵	خان زمان امیر الامرا حاکم
۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹	میرنده - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۳
۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳	۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱
۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷	۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵
۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱	۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹
۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵	۱۵۰ - ۱۶۹
۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹	خان جهان حاکم بنی الامرا - ۲۳۷
۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳	شاهزاده خانم دختر عرش
۲۱۴ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷	آشیدانی - ۱۸۴
۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۲۱	خان جهان لودی امیر الامرا
۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵	۲۶۳ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳
۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹	۳۰۷ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۵۷
۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳	۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۶ - ۳۹۱
۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۷	۳۹۸ - ۴۰۱ - ۴۰۷ - ۴۰۹
۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱	
۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۵	
۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹	
۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۳	
۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷	
۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱	
۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵	
۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹	
۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳	
۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۷	
۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۱	
۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۴ - ۲۸۵	
۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹	
۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳	
۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷	
۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱	
۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵	
۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹	
۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳	
۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷	
۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱	
۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵	
۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹	
۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳	
۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷	
۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱	
۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۵	
۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹	
۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۳	
۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶ - ۳۵۷	
۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱	
۳۶۲ - ۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵	
۳۶۶ - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹	
۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳	
۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۷	
۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱	
۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵	
۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹	
۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۲ - ۳۹۳	
۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶ - ۳۹۷	
۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱	
۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۰۵	
۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹	
۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳	
۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶ - ۴۱۷	
۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱	
۴۲۲ - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵	
۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹	
۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳	
۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷	
۴۳۸ - ۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱	
۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵	
۴۴۶ - ۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹	
۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳	
۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷	
۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۱	
۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۵	
۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۹	
۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳	
۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶ - ۴۷۷	
۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱	
۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵	
۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹	
۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳	
۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶ - ۴۹۷	
۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱	
۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵	
۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹	
۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳	
۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۷	
۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۱	
۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵	
۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹	
۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳	
۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷	
۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱	
۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵	
۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹	
۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳	
۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷	
۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱	
۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵	
۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹	
۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳	
۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷	
۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱	
۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵	
۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹	
۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳	
۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷	
۵۹۸ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱	
۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵	
۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۰۹	
۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳	
۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷	
۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱	
۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵	
۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹	
۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۳	
۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۳۷	
۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱	
۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵	
۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹	
۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳	
۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷	
۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰ - ۶۶۱	
۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵	
۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹	
۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳	
۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷	
۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱	
۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۵	
۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹	
۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳	
۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۷	
۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۱	
۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵	
۷۰۶ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹	
۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳	
۷۱۴ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷	
۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱	
۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵	
۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۲۹	
۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳	
۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷	
۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱	
۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵	
۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹	
۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳	
۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۷	
۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۰ - ۷۶۱	
۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴ - ۷۶۵	
۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹	
۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳	
۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ - ۷۷۷	
۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۱	
۷۸۲ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۵	
۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹	
۷۹۰ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳	
۷۹۴ - ۷۹۵ - ۷۹۶ - ۷۹۷	
۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۱	
۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵	
۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹	
۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۲ - ۸۱۳	
۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۱۷	
۸۱۸ - ۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱	
۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۴ - ۸۲۵	
۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹	
۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳	
۸۳۴ - ۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷	
۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰ - ۸۴۱	
۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵	
۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۴۹	
۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳	
۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۵۷	
۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۸۶۱	
۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵	
۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹	
۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳	
۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۷۷	
۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۱	
۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۴ - ۸۸۵	
۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹	
۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳	
۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷	
۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱	
۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵	
۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۰۹	
۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲ - ۹۱۳	
۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۱۷	
۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱	
۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۲۵	
۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹	
۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳	
۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷	
۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰ - ۹۴۱	
۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۴۵	
۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹	
۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳	
۹۵۴ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۵۷	
۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱	
۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴ - ۹۶۵	
۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸ - ۹۶۹	
۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳	
۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶ - ۹۷۷	
۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰ - ۹۸۱	
۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴ - ۹۸۵	
۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹	
۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۳	
۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۷	
۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۱	

خسرو پسر جهانگیر پادشاه - ۲۲۷	خانزمان پسر مهتاب خان - ۳۰۱
۲۲۱ - ۲۲۳ - ۲۳۳ - ۲۴۵	۳۱۸ - ۳۶۸ - ۳۷۱ - ۳۷۶
۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲	۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۸۰ - ۳۸۳
۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۸	۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۹۵
۲۷۸ - ۲۹۹ - ۳۰۷ - ۳۲۵	۳۹۶ - ۳۹۷ - ۵۰۱ - ۵۰۲
۳۳۷ - ۳۵۸ - ۳۸۸ - ۳۸۹	۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۲۰ - ۵۲۱
خسرو بیگ احمد، داریمین الدواعی -	۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۹ - ۵۳۰
۵۸۸	۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۲ - ۵۴۳
خسرو خان پسر نذر محمد خان	خان عالم لودی - ۱۷۴
۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۳۲	سید خان جهان بهادر مظفر - ۱۹۱
۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۵۱ - ۴۵۵	۵۰۷ - ۵۱۲ - ۵۱۶ - ۵۲۲
۴۹۵ - ۷۰۷ - ۷۱۶ - ۷۵۹	۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹
خضر خان - ۹۸ - ۹۹ -	۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۷
خضر خواجه - ۱۳۲ - ۱۳۵ -	۵۸۸ - ۵۸۹ - ۶۰۳ - ۶۱۷
خضر خان بن ملک داود	۶۱۸ - ۶۴۶ - ۶۴۸ -
۵۹۲ - ۵۹۴	خانه زاد خان پسر سعید خان
میرزا خلیل پسر میرزا میران - ۱۷	۵۵۸ - ۶۶۳ - ۶۶۴
ملطان خلیل میرزا - ۱۹	خدمت پرست خان عرف رضا
شیخ خلیل درویش - ۸۳	بهادر - ۳۹۲ - ۳۹۵ - ۳۹۳
خلیفه سلطان شاهزاده ابدا	۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶
۱۷۲ - ۵۷۵ - ۵۷۶	خسروشاه - ۳۴ - ۳۵ - ۳۸ - ۳۹
خلیل بیگ - ۳۳۳ - ۳۱۱	خسرو گوگلتاش خان - ۳۸

خواص خان حبشی وزیر نظام	۶۱۳ - ۶۲۶ - ۶۵۸ - ۶۹۰
الماک - ۴۵۷ - ۴۶۱	خلیل اللہ خان پسر میر میوان
حکیم خوتن حال - ۴۶۶	۳۷۲ - ۳۷۶ - ۴۰۲ - ۴۰۳
خواجہ خواند محمود - ۵۴۹	۶۲۰ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۹
خواجہ جان ایلچی - ۶۸۷	۶۳۷ - ۶۴۱ - ۶۶۰ - ۷۰۰
خواجہ خان - ۶۹۸ - ۷۱۸	۷۵۴ - ۷۵۹
۷۲۶ - ۷۳۱	مید خلیفہ - ۶۱۲
قاضی خوشحال قاضی القضاۃ	میر خلیل اللہ یزدی - ۶۲۷
۷۰۲	خلیفہ سلطان شہزادہ مازندران
خیرست خان لیچاپوری - ۴۷۷	وزیر و داماد شاہ عباس -
۴۸۳ - ۵۲۵	۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴

* مواضع و غیرہ *

صوبہ خاندیس - ۷۶ - ۱۶۰	۳۸۸ - ۳۸۹ - ۴۵۰
۱۷۰ - ۱۷۴ - ۲۱۲ - ۲۶۸	خواجہ گلان بیگ - ۴۵ - ۴۹ -
۳۲۱ - ۳۸۳ - ۴۲۴ - ۴۴۹	۸۵ - ۱۴۱
۴۷۰ - ۵۰۲ - ۵۴۰ - ۵۹۳	سید خواجہ - ۵۹ - ۲۱۳
۶۷۲ - ۷۰۶ - ۷۱۷ - ۷۳۵	خواند میر مورخ حبیب السیر -
خانپور - ۴۹۳	۶۴
ملک خٹا - ۱۱ - ۱۵ - ۶۸	خواص خان - ۶۸ - ۱۰۴ - ۱۰۵
خچند - ۲۶	۱۰۶ - ۱۱۵ - ۱۴۱ - ۱۴۹
آب خچند ۲۶	۱۴۳۱ - ۱۴۳۲ - ۱۴۵۲ - ۱۴۹۶ - ۱۸۴

خجسته بندگان (اورنگ آباد) شاهزاده محمد داراشکوه پسر

شاهچان - ۲۸۱ - ۳۷۷ - ۳۸۱

(کهرکي) - ۲۵۵ - ۲۸۷

۳۹۴ - ۳۹۸ - ۴۷۱ - ۴۹۱

۵۴۵ - ۷۴۹ - ۷۵۰

۵۰۳ - ۵۴۵ - ۵۵۰ - ۵۹۱

۷۵۵ - ۷۵۷ - (شغ ک)

۵۴۹ - ۵۷۹ - ۵۸۲ - ۵۸۴

۴ - ۱۲ - ۱۵ - ۳۳

۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۴ - ۶۰۰

۳۶ - ۴۰ - ۱۱۷

۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۲۱ - ۶۵۱

۱۱۹ - ۱۳۸ - ۲۶۳ - ۳۲۷

۶۴۸ - ۶۷۴ - ۶۸۱ - ۶۸۵

۴۰۵ - ۵۵۵ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۵ - ۷۰۷

۵۶۱ - ۶۴۰ - ۶۸۹

۷۱۳ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸

خوانزم - ۱۵

۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲

خوزمندان - ۱۵

۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۰

خواص پور - ۸۸

۷۲۷ - ۷۲۹ - ۷۳۸ - ۷۴۰

برگنده خوش آب - ۲۹۸

۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۸

خوست - ۶۱۰

دانش خان - ۲۸۳

خیرابانک - ۶۳

داراب خان برادر شه نوارخان

۲۹۸ - ۳۰۵ - ۳۱۵ - ۳۱۶

* حرف دال - مردمان *

۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۳۵ - ۳۴۱

شاهزاده دانیال فرزند عرش

۳۴۴ - ۳۵۴

آشیانی - ۱۷۶ - ۲۰۴ - ۲۱۳

داربخش پسر خستن

۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۹ - ۲۳۲

۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰

۲۵۴ - ۳۵۰ - ۳۵۸ - ۳۸۱

دارا - ۵۴۲

۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۳

۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲	حکیم دارون تقرب خان - ۵۹۹
۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰	۶۰۶ - ۶۰۹ (شف ثا)
۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱	دانشمند خان خوشی - ۷۵۲
۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷	شیخ دبیر دبیر عادل شاه - ۴۹۳
۴۹۴ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱	درویش محمد اوزبک - ۱۴۸ - ۱۴۹
۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲	دريا افغان - ۱۲۲۹ - ۱۲۳۷
۷۴۳ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۸	دريا خان وهيله - ۳۹۱
ميرزا دكهنی شاه نواز خان پور	دريا خان لودي - ۴۰۱ - ۴۳۰
۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱	۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۳ - ۴۲۴
(شف ثا)	۴۷۳ - ۴۷۴
دکتر خان پسر دلتخان نونجي -	درويش محمد - ۴۳۳
۴۷ - ۴۸	درگا داس راجپوت - ۲۲۷
دلورخان افغان و دودمان دارور -	۴۳۸ - ۴۳۹
۲۵۱ - ۲۵۲	درگا اسلام قلبي پسر چهار - ۵۱۹
دلورخان بکتر - ۲۷۹	درجن سال ناي قلبي ذبیح - ۵۱۹
دلورخان نظام النکي - ۲۸۳	چهار - ۵۱۹
۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴	دکنيان - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹
سيد دودرخان پادشاه - ۳۹۳	۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳
۴۵۲ - ۴۵۳	۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸
دلير محمد - ۴۷۴ - ۴۷۵	۲۸۳ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶
دودختر داتو بيگم دختر شاه	۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷
شجاع - ۴۹۵	۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲

* مواضع و غیره *

آب دریا - ۷۰۷

دشت قبیچاق - ۱۲ - ۱۵

دکن - ۵۳ - ۶۷ - ۷۹ - ۱۲۶

۱۷۸ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۵

۱۹۴ - ۲۰۴ - ۲۰۹ - ۲۱۳

۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۲۰

۲۲۳ - ۲۲۷ - ۲۳۲ - ۲۳۶

۲۳۷ - ۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۹

۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۲ - ۲۶۶

۲۷۳ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۲

۲۸۳ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۹۰

۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۴ - ۲۹۷

۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۷

۳۱۷ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۶

۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶

۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲

۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷

۳۴۷ - ۳۵۳

۳۷۶ - ۳۸۲ - ۳۸۳

دل موها (نام غریب) - ۵۳۷

مدید دلاور خان فوجدار - ۵۸۰

دلیل خان پسر بهادر خان - ۶۹۵

دوانخان اودمی (بے دولت) - ۴۵

۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۸۹

دودو بی بی مادر جلال خان - ۹۲

دوات خان اوهازی - ۱۱۰

دولت بیگ - ۱۴۹

دولت بیگ تهاذه دار

پنجشیر - ۶۱۳

دولت خان - ۷۲۶

راجه دھدر - ۱۹۳

دیپال برادر رانامانکا - ۱۷۱

دیانت خان - ۲۸۶ - ۴۲۹

دیانت راو (دیگر) - ۴۴۲

راجہ دیپدی سنگھ - ۵۰۹ - ۵۱۰

دیانت راوی پیشکار راویان -

۵۶۸ - (شف راہ)

راجہ دیوی سنگھ - ۵۹۸

دیندار خان قلعه دار - ۶۱۷

۲۷۶ - ۲۷۵ - ۲۰۵ - دولتآباد	۳۹۹ - ۳۹۲ - ۳۸۷ - ۳۸۶
۴۳۶ - ۴۲۴ - ۲۸۵ - ۲۸۳	۴۱۰ - ۴۰۳ - ۴۰۱ - ۴۰۰
۴۹۰ - ۴۸۸ - ۴۷۷ - ۴۷۶	۴۲۴ - ۴۱۹ - ۴۱۲ - ۴۱۱
۵۳۸ - ۵۳۰ - ۵۲۰ - ۵۱۹	۴۴۴ - ۴۴۳ - ۴۳۵ - ۴۳۰
۷۴۰ - ۷۳۴ - ۷۲۲ - ۷۰۱ - ۵۴۶	۴۴۵ درون صفحه ذکر خط
۲۰۸ - ۲۰۵ - ۲۰۵ دولتآباد	سال امت تاریخش سال غم
۴۲۷ - ۴۲۹ - ۴۲۷ - ۴۲۰	۴۵۷ - ۴۵۲ - ۴۴۹ - ۴۴۶
۴۸۸ - ۴۷۸ - ۴۷۶ - ۴۳۶	۴۶۱ - ۴۶۱ - ۴۶۰ - ۴۵۹
۵۸۹ - ۵۲۱ - ۵۲۳	۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۱ - ۴۷۳
۱۵ - ۱۴ - م - ۱۴ - ۱۵	۴۷۷ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵
۵ - ۲۱ - ۴۶ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰	۴۸۶ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۱
۷۴ - ۷۳ - ۷۱ - ۶۸ - ۵۲	۵۰۷ - ۵۰۶ - ۵۰۲ - ۴۹۷
۱۰۶ - ۱۰۵ - ۹۸ - ۹۵ - ۸۲	۵۱۷ - ۵۱۶ - ۵۰۹ - ۵۰۸
۱۱۳ - ۱۱۲ - ۱۱۰ - ۱۰۸	۵۲۶ - ۵۲۳ - ۵۲۶ - ۵۲۵
۱۲۵ - ۱۲۴ - ۱۲۲ - ۱۱۴	۵۳۳ - ۵۳۲ - ۵۳۱ - ۵۳۰
۱۳۱ - ۱۳۰ - ۱۲۹ - ۱۲۸	۵۵۳ - ۵۵۳ - ۵۵۶ - ۵۵۵
۱۳۷ - ۱۳۴ - ۱۳۳ - ۱۳۲	۵۷۳ - ۵۷۲ - ۵۶۲ - ۵۶۱
۱۵۹ - ۱۴۵ - ۱۴۲ - ۱۴۱	۶۰۴ - ۶۰۱ - ۵۸۹ - ۵۸۲
۲۸۶ - ۲۸۰ - ۲۷۲ - ۲۷۰	۶۱۰ - ۶۱۰ - ۶۰۹ - ۶۰۸
۳۷۱ - ۳۶۲ - ۳۴۶ - ۳۳۵	۶۰۱ - ۶۸۳ - ۶۸۰ - ۶۷۴
۴۷۰ - ۴۶۸ - ۴۱۰ - ۳۸۲	۷۳۲ - ۷۳۱ - ۷۱۴ - ۷۱۳
۵۰۳ - ۵۰۲ - ۴۹۲ - ۴۸۸	۷۵۸ - ۷۴۰ - ۷۳۵ - ۷۳۴

۵۴۰ - ۵۱۳	۵۸۲ - ۵۶۹ - ۵۵۱ - ۵۲۳
نصبہ دیوکانو - ۵۲۸	۶۷۲ - ۶۲۱ - ۶۰۷ - ۵۹۲
	۷۳۴ - ۶۷۸
* حرف ق - مواضع وغیرہ *	۱۳۰ - دہلی
قالب قیل - ۳۰۲ - ۳۵۵ - ۵۷۷	۲۹۶ - اود
۵۷۸ - ۵۸۰ - ۶۰۹ - ۷۰۶	۴۱۹ - ۳۲۸ - دھول پور
	۴۱۵ - دھول پور
* حرف ذال - مردمان *	۴۳۷ - ہریکانو
ذوالقدر خان - ۳۳۳ - ۵۵۳	۴۵۱ - ۴۶۹ - لعل دھارور
۶۶۰ - ۶۱۹	۵۲۹ - ۴۵۳ - دھارور
ذوالفقار خان - ۵۴۹ - ۵۷۳	۴۸۸ - لعل دھاراگیر
۶۷۸ - ۶۷۷ - ۶۶۶	۵۱۰ - دہلی دھامونی
ذوالفقار آقا - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱	۵۱۳ - ۵۱۰ - دھامونی
	۵۲۴ - قلعہ دھرب
* حرف راء - مردمان *	۵۲۸ - دھاراسیون
قوم راجپوت - ۵۲ - ۵۵ - ۶۰	۱۲۳ - ۴۸ - ۴۷ - دیدال پور
۱۰۰ - ۹۷ - ۹۷ - ۹۳ - ۹۲	۷۷ - قلعہ دیوٹسن
۱۷۶ - ۱۷۱ - ۱۳۳ - ۱۰۱	دبوندسن (جزیرہ دیو) (کوکن
۲۸۲ - ۲۷۹ - ۲۵۵ - ۱۷۷	۸۰ - ۷۷ - نظام شاہی)
۳۰۵ - ۳۵۲ - ۳۵۷ - ۳۴۹	(شف ک)
۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۶۸	۷۷ - دیپ
	۵۱۲ - ۴۸۸ - قلعہ دیوگیر

۲۰۹ - ۱۷۵	۳۷۳ - ۳۷۲ - ۳۷۰ - ۳۶۹
راجہ رام سنگھ - ۱۸۳	۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۷۵ - ۳۷۴
راجہ علی خان پیران پوری	۳۸۰ - ۳۷۹ - ۳۷۷ - ۳۷۵
۲۰۹ - ۲۰۸ - ۲۰۴ - ۱۸۸	۳۲۶ - ۳۲۵ - ۳۲۳ - ۳۲۲
۲۵۹ - ۲۱۳	۴۳۸ - ۴۳۷ - ۴۳۵ - ۴۳۴
راجہ رام داس کپرواہہ - ۲۷۱	۵۸۱ - ۵۸۰ - ۵۷۸ - ۵۷۷
۴۰۷ - ۲۷۳	۵۳۰ - ۵۲۹ - ۵۲۷ - ۵۲۶
رامی راو - ۴۱۸	۶۱۷ - ۶۱۶ - ۶۱۴ - ۶۱۳
راجہ چاند - ۵۱۳ - ۵۱۵ - ۵۱۹	۶۳۵ - ۶۳۴ - ۶۳۲ - ۶۳۱
۷۴۹ - ۵۲۲	۶۹۵ - ۶۹۴ - ۶۹۲ - ۶۹۱
راجہ رام سنگھ - ۵۶۹ - ۶۰۹	۷۸۷ - ۷۸۶ - ۷۸۴ - ۷۸۳
۶۴۶	۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۲۰ - ۷۱۹
رامی رایان دیانت رامی - ۵۹۷	۹۱ - ۹۰ - ۸۸ - ۸۷
۶۸۳ - (شف دال)	۹۲ - ۹۱ - ۸۹ - ۸۸
راجہ راجوہ - ۶۵۰ - ۷۱۱ - ۷۲۰	۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۶۹ - ۱۶۸
راجہ رام سنگھ - ۶۶۱ - ۷۵۹	۲۱۴ - ۲۱۳ - ۲۱۱ - ۲۱۰
راجہ سنگھ - ۷۵۹	۲۲۶ - ۲۲۵ - ۲۲۳ - ۲۲۲
رادرتن - ۶۶۱ - ۶۲۵	۲۴۰ - ۲۳۹ - ۲۳۷ - ۲۳۶
رحمن خان - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷	۲۷۹ - ۲۷۸ - ۲۷۶ - ۲۷۵
رحیم خان دادا عاثر	۳۱۵ - ۳۱۴ - ۳۱۲ - ۳۱۱
حبشی - ۴۲۵	۴۳۰ - ۴۲۹ - ۴۲۷ - ۴۲۶
رزاق اللہ یکی از رؤسای عادل	۴۳۸ - ۴۳۷ - ۴۳۵ - ۴۳۴

۱۴۷ - ۱۴۶ - امام رضا	شاه - ۴۹۳
آغا رضوان قلعه دار - ۴۹۵	میرزا رستم بن سلطان حسین نبیرگ
قاضي ركاب - ۳۷۲	شاه اسماعیل صفوي - ۲۰۴
رگه‌ناتمه داس پيشكار رای رایان -	میرزا رستم قندهاري صفوي -
۷۰۱ - ۷۰۰ - ۷۵۲ - ۷۷۳	۲۳۷ - ۲۷۳ - ۲۷۶ - ۳۳۰
۷۵۴	۳۵۸ - ۳۹۸ - ۴۷۲ - ۴۹۵
رن تهمن (نام فیل) - ۲۳۰ - ۲۳۱	۵۶۸ - ۵۹۱ - ۵۹۶ - ۷۱۵
رفندوانه خان پسر فرهاد خان -	رسول خان نوكر پيرم خان - ۲۳۸
۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۵	رستم خان بهادر خانچهان - ۳۳۹
۴۵۴ - ۴۵۸ - ۴۸۹ - ۴۶۶	۵۰۸ - ۵۲۲ - ۵۸۵ - ۵۸۹
۵۲۲ - ۵۲۸	۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۸ - ۶۶۵
قوم روس - ۱۰	۶۹۷ - ۶۹۸ - ۷۰۰ - ۷۰۷
رومي خان مير آتش - ۷۴ - ۷۵	۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲
روپ متي (طبيعت پدماني	۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰
داشت) ۱۵۲ - ۱۵۳	۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۵۵
روشن آرا بيگم - ۳۹۶	۷۵۹
رومما ابن عم بهرجي -	رستم خان گرجي آدم شاه ايران
راجه روپ پسر راجه -	۵۸۹ - ۵۹۰
۵۸۳ - ۶۱۹	رستم خان ولد خسرو نبیرگ نذر
روشن ضمير واقع -	محمد خان - ۶۳۲ - ۶۴۱
روح الله خان -	رشيد خان عرف محمد بدیع -
ربحان شولا پور -	۴۵۴ - ۴۵۸ - ۶۰۳ - ۷۲۲

قلعه رودخانه - ۵۲۳

روضة ممتاز محل - ۵۹۶

رهتاس - ۸۱ - ۸۳ - ۸۸ - ۳۸۷

۳۷۱ - ۳۵۴

قلعه رهتاس - ۹۵ - ۹۶

قلعه رهتاس (دبیر) - ۹۸ - ۱۱۴

۱۲۳ - ۱۹۶ - ۲۵۲ - ۳۳۶

۳۵۳ - ۳۷۷ - ۳۸۱

آب رهتاس - ۳۸۰

رهیله - ۵۱۰

نصبه ریواری - ۱۰۸

ریگ بوم - ۶۲۸

* حرف زاء - مردمان *

قاضی زاهد - ۴۰۲

زبدیر منعمی حلاطت - ۳۹

زبردست خان - ۳۴۶

زبدیل خان ابلجی ایران - ۳۰۶

۳۰۷ - ۳۲۷ - ۵۰۲ - ۵۵۳

شیخ زین الدین - ۵۲ - ۵۸

زمین خان کوکه - ۱۹۰ - ۱۹۱

۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵

* مواضع و غیره *

رایسین - ۹۳

قلعه رایسین - ۹۹

رند - ۳۸۸

رند و بی - ۴۳۰ - ۵۳۷

راوند باغ موسوم به مرتضی آباد

۴۶۶ - ۵۳۰

زانج محل بنگاله - ۴۶۸

قلعه زانج - ۵۲۱

قلعه زاجدهیر - ۵۲۴

پرکنده زانویر - ۵۶۴

آب زوی - ۵۷۱

مرکار رامگیر - ۷۴۹

رسول آباد - ۵۶۴

رندجهور - ۹۳ - ۹۹

قلعه رندجهور - ۱۰۳ - ۱۷۳ - ۲۷۱

مذک روم - ۱۵ - ۱۸۹ - ۳۲۳

۳۲۸ - ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶

۵۷۸ - ۵۷۹ - ۶۶۹ - ۶۶۶

۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۲۹ - ۷۳۱

رو - ۸۷

۹۷۸ - ۹۷۴

میرزا قلی خان (قلیچ خان پسر

نذر محمد خان) - ۹۱۱ - ۹۲۹

۹۳۱ - ۹۳۹ - ۹۴۵ - ۹۹۹

۹۶۹ - ۹۹۴ - ۷۰۳ - ۷۰۴

سید داریا خان - ۴۳۱ - ۴۳۲

۴۵۴ - ۵۲۲

سید شکره پسر داریا شوی -

۵۹۱ - ۶۰۴

راجا هندرسال - ۴۲۹ - ۶۶۲

سرپرست خان سرنی - ۱۰۹

مروپاک (نام فیل) ۲۹۴

راجا هندو بندرانی صوبه دار برهان

پور - ۳۵۹ - ۳۵۴ - ۳۵۶

۳۵۷ - ۳۸۳

مردارخان - ۴۰۷ - ۴۳۱ - ۴۵۲

مروارزخان - ۴۳۷ - ۴۵۵ - ۷۲۹

میدنی سرور - ۴۵۵

مرمست خان نبیره مبارز خان

۹۱۲

مید خان - ۱۰۵

میدخان گهر - ۱۹۱ - ۲۳۷ - ۳۵۰

زین العابدین - ۳۲۷ - ۴۸۸

میر زین العابدین برادر احلام

خان - ۵۵۹

زین العابدین پسر محمد شجاع

۵۷۰ - ۶۱۸

• مواضع و غیره •

زمین داور - ۳۷۰ - ۵۵۸ - ۷۱۰

نعلی زمین داور - ۶۸۹ - ۷۱۳

زیراند - ۱۱

• حرف سین - مردمان •

سید جی - سید امام جادواری

۲۱۸ - ۳۳۵ - ۴۷۱ - ۴۷۶

۴۷۷ - ۴۸۷ - ۴۹۵ - ۴۹۶

۵۰۲ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۴

۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۲ - ۵۳۴

۵۳۹

مادات خان - ۴۲۹ - ۴۶۲

مادات باره - ۴۳۹ - ۴۴۲ - ۷۲۶

ماروخان - ۶۵۵

مادات خان برادر احلام خان

۸۷ - ۹۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶	شیخ معدی رح - ۵۴۷
سکندر خان بن شاه محمد	سعید خان بهادر ظفر جنگ
فرمائی - ۱۰۹ - ۱۱۰	۵۵۴ - ۵۵۷ - ۵۵۹ - ۵۵۸
سکندر شاه مور (احمد خان)	۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳
۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۲۱	۵۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۶ - ۶۴۹
۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۹ - ۱۳۰	۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴
۱۳۵ (شف الخب)	۷۵۹
سکندر خان اوزبک حاکم آگره	علامہ محمد ایلہ خان وزیر اعظم
۱۲۴ - ۱۲۹ - ۲۳۸	صاحب السیف والذام - ۵۸۱
سکندر خان ارخانہ - ۳۹۲ - ۳۱۹	۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۱۰ - ۶۱۸
سکندر ذوالقرنین ۵۴۱ ۵۴۲	۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۳۴
میرزا سلطان محمد پسر میرزا	۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۴۰ - ۶۴۲
میران - ۱۷ - ۴۲ - ۵۱ - ۷۳	۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰
سلطان علی - ۳۰	۶۸۶ - ۶۹۱ - ۶۹۰ - ۶۹۲
سلیمان پسر حسن برادر غیرشاه	۶۹۳ - ۶۹۵ - ۷۰۰ - ۷۰۱
۸۸ - ۸۹ - ۹۰	۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹
سالم شاه جلال خان پسر شیر	۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۴
شاه (احلام شاه) - ۱۰۳ - ۱۰۴	۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۶ - ۷۳۷
۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۲۲	۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۵۴
۱۳۵ (شف ج)	۷۵۹
سلطان بیگم خواہر شاہ طہماس	سعادت خان - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹
۱۱۸	سلطان سکندر لودی - ۸۵ - ۸۶

۲۷۹ - ۳۰۹	میرزا سلیمان بنی عم عرش
مهیل خان حبشی نایب عادل	آشیدانی - ۱۳۱ - ۱۶۴ - ۱۹۷
۲۰۹ - ۲۰۸ - ۲۰۷ - ۲۰۶	۱۶۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰
۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲	سلیمه سلطان بیگم خواهرزاده
سیف خان - ۲۶۰ - ۲۹۲	جنت آشیانی - ۱۲۷ - ۱۵۱
۳۹۳ - ۵۲۹ - ۵۷۸	۲۲۳ - ۲۴۴ - ۲۷۹
دوم هیوره ۲۹۴	میرزا سلطان - ۱۹۷ - ۱۹۸
سیوا پسر ماعونواسه جادو رای -	حضرت شیخ سلیم بکری قدس
۴۳۵ - ۴۷۱ - ۵۲۴	حیره - ۲۳۹ - ۲۴۴ - ۲۵۰
سیاروش امیر شاه صفی - ۵۵۵	۲۶۷ - ۳۲۴
۵۵۴ - ۴۴۷ - ۵۵۸	سلطان بیگم صبا جهانگیر
سیادت خان برادر اسلام خان -	۲۴۵ - ۳۱۵
۶۱۰ - ۷۱۷	سلطین غزنوی - ۴۰۲
سیف الله عرب - ۷۱۷	سلیمان شکوه پسر دارا شکوه -
	۵۰۳ - ۷۱۳ - ۷۲۲ - ۷۳۰
* مواضع و غیره *	سلطان محمد تغلق - ۶۳۳
سارنگ پور - ۶۳	سمندر خان - ۴۵۵
سالنگانیر - ۱۳۹	سندرکب رای - ۵۰۷ - ۵۰۸
قلعه سامان - ۱۵۹	سوغور چین - ۹ - ۱۳
دریای ساپرمئی - ۲۹۷	راجه مورجن حاکم زنده پور - ۱۷۳
سرکار سانوا - ۵۰۸	راجه مورج سنگه - ۲۸۱ - ۲۸۲
قلعه مالیر - ۵۴۱ - ۵۴۳	راجه مورجمل پسر راجه مالیر -

دریای سند - ۱۴ - ۵۵	قلعه ستونده - ۴۵۴
فصبه سندیل - ۴۴ - ۶۵ - ۷۱	حردرون تبریز - ۱۶
۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۲۴	حرکار حرهک (حرورن) - ۴۶
سندک - ۹۸ - ۱۱۵ - ۱۲۵	۴۸ - ۵۰ - ۵۱ - ۷۱ - ۱۱۴
۱۱۶ - ۱۱۶	۱۲۳ - ۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۲۸
سندک - ۱۰۲	۱۴۹ - ۱۸۵ - ۱۸۵ - ۵۸۰
پرگندک - ۳۲۰ - ۳۲۴ - ۵۲۴	۵۹۶ - ۶۵۷ - ۶۱۷ - ۹۷۴
سندور - ۳۶۲	۵۱۷ - ۵۱۶ - ۴۳۷ - ۵۱۷
سندکپور - ۴۲۸	سرمی نگر - ۵۰۵
سندرهه - ۴۳۹	قلعه سرائهون - ۵۲۷
تالاب سندرهه - ۴۴۱	سراب - ۹۱۵
بندر سورت - ۱۱ - ۱۷۷ - ۲۴۷	سکندر (سکندر آباد) - ۱۴۳
۲۸۷ - ۵۰۸ - ۵۴۹ - ۹۰۹	فصبه سلطان پور - ۴۸ - ۱۸۸
۷۲۹ - ۷۱۳ - ۷۰۳ - ۹۷۸	۳۳۸ - ۳۷۷ - ۴۳۷ - ۴۴۹
۷۳۱ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۳	۵۴۳ - ۵۴۴ - ۷۲۹
سوالک - ۱۲۴ - ۱۴۹	سمرقند - ۲ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷
قلعه بندر سورت - ۱۷۷ - ۱۷۸	۱۹ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵
پرگندک - ۹۸ - ۹۸ - ۹۸	۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۱ - ۴۳
سیدالکوت - ۴۹ - ۴۸	۴۵ - ۴۳۳ - ۹۴۵
سیدستان - ۱۱۷ - ۱۲۲	قلعه سمرقند - ۲۵ - ۳۰ - ۳۱
سیدوفا - ۴۳۲	۳۲ - ۷۸
سیدوان - ۵۴۸	سمو گنده - ۵۹۸

۳۵۳ -- ۳۵۱ - ۳۵۰ - ۳۴۹

۳۵۸ - ۳۵۷ - ۳۵۶ - ۳۵۴

۳۷۶ - ۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۵۶

۳۸۳ - ۳۸۲ - ۳۸۱ - ۳۷۷

۳۸۷ - ۳۸۶ - ۳۸۵ - ۳۸۳

۳۹۴ - ۳۹۸ - ۳۹۵ - ۳۹۴

۴۰۲ - ۴۰۱ - ۴۰۰ - ۴۰۳

۴۱۳ - ۴۱۲ - ۴۱۱ - ۴۱۳

۴۲۳ - ۴۲۲ - ۴۲۱ - ۴۲۳

۴۳۵ - ۴۳۴ - ۴۳۳ - ۴۳۵

۴۴۸ - ۴۴۷ - ۴۴۶ - ۴۴۸

۴۵۹ - ۴۵۸ - ۴۵۷ - ۴۵۹

۴۶۹ - ۴۶۸ - ۴۶۷ - ۴۶۹

۴۷۹ - ۴۷۸ - ۴۷۷ - ۴۷۹

۴۸۹ - ۴۸۸ - ۴۸۷ - ۴۸۹

۴۹۹ - ۴۹۸ - ۴۹۷ - ۴۹۹

۵۰۹ - ۵۰۸ - ۵۰۷ - ۵۰۹

۵۱۹ - ۵۱۸ - ۵۱۷ - ۵۱۹

۵۲۹ - ۵۲۸ - ۵۲۷ - ۵۲۹

۵۳۹ - ۵۳۸ - ۵۳۷ - ۵۳۹

۵۴۹ - ۵۴۸ - ۵۴۷ - ۵۴۹

۵۵۹ - ۵۵۸ - ۵۵۷ - ۵۵۹

*** حرف شین - مردمان ***

ابوالمظفر شهاب الدین صاحب

قران ژاوی شاهجهان بادشاہ

فریدوس آشیانی اصل نامش

محمد خرم - ۹ - ۱۵۶ - ۱۶۰

۱۶۵ - ۲۲۷ - ۲۲۶ - ۲۳۱

۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵

۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹

۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۶۰

۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴

۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۱ - ۲۸۲

۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰ - ۲۹۱

۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶

۲۹۷ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲

۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶

۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴

۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹

۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳

۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷

۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱

۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۵

۳۳۹ - ۲۵۸	۶۶۰ - ۶۶۹ - ۶۶۰ - ۶۶۲
شاه قلی خان - ۲۱۹ - ۳۵۹ - ۵۸۲	۶۸۲ - ۶۸۰ - ۶۷۹ - ۶۷۸
شاه دناغ خان - ۲۳۸	۶۸۹ - ۶۸۸ - ۶۸۷ - ۶۸۵
شاه بیگ خان قلعه ناز خاندوران	۷۰۰ - ۶۹۹ - ۶۹۵ - ۶۹۳
۳۵۶ - ۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۵۵	۷۰۶ - ۷۰۵ - ۷۰۴ - ۷۰۱
۷۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۱ - ۶۳۰	۷۱۷ - ۷۱۵ - ۷۱۳ - ۷۱۳
شاهستانه خان ابوطالب خانچه چان	۷۳۰ - ۷۲۷ - ۷۲۰ - ۷۱۹
شاهستانه خان ابوطالب خانچه چان	۷۳۲ - ۷۳۰ - ۷۳۸ - ۷۳۱
۵۲۰ - ۵۰۸ - ۴۲۱ - ۴۲۱	۷۵۴ - ۷۵۲ - ۷۵۱ - ۷۵۴
۵۴۴ - ۵۲۴ - ۵۲۲ - ۵۲۱	۷۶۰ - ۷۵۸ - ۷۵۷ - ۷۵۵
۶۰۱ - ۶۰۰ - ۵۸۴ - ۵۰۸	میرزا شاه رخ پسر تیمور - ۱۹
۶۴۲ - ۶۴۱ - ۶۱۸ - ۶۱۰	۱۸ - ۱۷
۷۴۱ - ۷۱۳ - ۶۹۳ - ۶۸۳	سلطان شاه رخ میرزا پسر میرزا
۷۴۶ - ۷۴۸ - ۷۴۷ - ۷۴۶	ابوسعید - ۱۹
۷۵۶ - ۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۰	شاه بیگ - ۳۶ - ۳۷
(شف - الف)	شاه رخ خان افشار - ۳۲
شاه عالم خلد منزل - ۴۰۴	شاه بیگ (جوان خوب) - ۱۳۸
(شف عین)	۱۴۱ - ۱۴۰ - ۱۳۹
شاه قلی گرز بردار قاتل خانچه چان -	شاه میرزا - ۱۶۹
۴۴۲	میرزا شاه رخ نبیره میرزا سادیمان
شاه عالم بخاری - ۵۴۷ - ۵۹۵	بنی عم عرش آشیانی - ۱۸۸
امام شاه مردان - ۶۲۹	۲۵۰ - ۲۳۷ - ۲۰۳ - ۱۹۰

شادمان بیگ قلمعدار - ۶۵۶ - ۶۶۸	شرف الدین اقبالیه - ۱۱۷
شاه قلی آدم شاه ایران - ۶۸۴	میرزا شرف الدین حسین -
۶۸۵ - ۶۹۳ - ۶۹۴	۱۵۶ - ۱۶۰ - ۱۶۳ - ۱۶۴
شادی بیگ اربک - ۶۸۸	شریف الماک - ۳۲۹ - ۳۸۳
شاه وردی بیگ بیلچی شاه	شرزه خان - ۴۲۹
عباس - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۹	شرف محمد معظمه - ۵۹۶ - ۶۰۷
ملا شاه بدخشی - ۵۴۹ - ۷۰۶	۶۸۵ - ۷۰۲ - ۷۰۸ - ۷۳۱
شاعر هندی - ۷۰۶	شرزه خان - لازم قطب الملک -
شجاع خان امیر شیر شاه (رحتم	۷۴۵
خان شد - ۹۹ - ۱۰۵ - ۲۳۸	ملا شفیدای یزدی - ۷۰۳
۲۷۳ - ۳۶۲ - ۳۶۶	شکراالسا بیگم عمه شاه جهان -
محمد شجاع پسر شاهجهان	۷۴۶
پادشاه - ۲۸۶ - ۳۰۴ - ۳۹۶	ملا شمس الدین معماثی - ۹۴
۳۹۸ - ۴۹۳ - ۴۷۲ - ۴۷۵	شمس الدین نوکر میرزا کامران
۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ - ۴۹۵	(خان اعظم) - ۸۷ - ۱۳۷
۴۹۶ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰	۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۶۱
۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۴۵ - ۵۵۷	شمس نوشکچ (خوشنوبر خان)
۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰	۲۵۲
۵۷۲ - ۵۸۸ - ۶۱۸ - ۶۴۱	شمسیر خان - ۴۰۱ - ۴۶۱ - ۴۷۵
۶۴۶ - ۶۶۰ - ۶۸۰ - ۷۱۳	شمس خان داماد خانجهان - ۴۱۷
۷۴۱ - ۷۵۸	شمس الدین بنی مختار - ۶۰۹
مید شجاعت خان - ۴۲۶ - ۵۲۱	۶۳۱ - ۶۳۴

شیدائی خان ازبک - ۳۰ - ۳۱	میر شمس الدین - ۷۴۸
۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۶ - ۳۷	شهباز خان - ۱۰۵
۳۱ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳	شهاب الدین خان - ۱۳۵ - ۱۴۴
۱۲۸ - ۱۶۶	۱۹۵ - ۲۳۸
شیخ الاسلام - ۴۱	شهباز خان کنبد - ۲۰۳ - ۲۰۸ - ۲۰۸
شیر خان افغان (شیر شاه)	شهریار پسر جهانگیر شاه - ۲۷۱
دامشیر - ۷۰ - ۷۱	۳۰۷ - ۳۲۶ - ۳۳۰ - ۳۳۲
۷۱ - ۷۲ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲	۳۳۵ - ۳۴۹ - ۳۷۸
۸۳ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸	۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱
۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳	۳۹۲ - ۳۹۳
۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸	شہ نواز خان پسر خانخانان -
۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۳	۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۵ - ۲۸۶
۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۳	۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۸ - ۳۲۴ - ۵۰۶
۱۱۵ - ۱۲۶ - ۱۷۵ - ۲۳۶	شهباز خان لودی - ۲۹۷ - ۴۵۵
شیر محمد خواجہ - ۱۴۶ - ۱۴۸	۴۵۸
۳۷۰ - ۳۷۱	شہ نواز خان صفوی میرزا دکنی
شیر خان پسر عدلی شاه - ۱۵۴	۵۲۸ - ۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴
ملا شیریں مشہور - ۱۹۳	۵۸۸ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۶۴۱
شیر امین خان (علی قلی ترک)	۶۴۲ - ۶۷۴ - ۶۸۳ - ۷۵۳
ہندجلو (۲۵۷ - ۲۶۵ - ۲۶۶)	۷۵۴ - ۷۵۹ - (شف دال)
۲۶۷ - ۲۷۱ - ۳۰۷	شہاب الدین حام عرف معز الدین
شیر بہادر - ۳۱۸	غوری - ۵۹۲

۱۷۰ - ۱۸۳ - ۱۸۵ - ۱۸۵

۱۸۶ - ۱۸۹ - ۱۹۱ - ۱۹۲

۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۶ - ۳۴۷

شیراز - ۲۶۲

دریای شربی - ۳۱۳

برگه ۵۹۵ - ۵۹۵

بلد شمالي - ۲۲۶ - ۱۴۵

دریای شور - ۱۹۵ - ۱۶۱

دامه شور پور - ۳۵۰ - ۴۵۱

۴۶۲ - ۵۱۷ - ۵۳۲

شور پور - ۵۶۷ - ۵۲۷ - ۵۳۷

شهر حیدر - ۱۳

شیراز - ۲۰۰

* حرف صان - مردمان *

ماتق محمد خان ازالیق - ۲۰۳

۲۱۲

ماتق بابو بیگ بلت قام خان

عرب (پادشاه محل) - ۲۵۹

ماتق خان میر بخش - ۳۶۲

۳۶۷ - ۳۹۰ - ۳۹۹ - ۳۹۱

شاه صفوی - ۱۱۹

شیرخان - ۳۵۲ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۲۱

شیرازداز خان - ۳۵۶

شیرزاد حیدر خان - ۴۴۰

شیرزاد میرزاخان راجه پندهاداس -

۷۰۸

* مواضع و غیره *

ملک شام - ۱۵ - ۱۲۲ - ۶۶۶

شاه رخید - ۱۹

حصار شاه - ۴۳ - ۴۴

۶۲۰ - ۶۱۱

قلم شاهجهان آباد - ۱۶۵

مصطفی شاه پور - ۲۰۸ - ۵۱۲

۵۱۵ - ۵۲۷

شاهجهان آباد - ۲۴۰ - ۲۶۴

۶۲۱ - ۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲

۷۳۵ - ۷۵۷

شاه آباد - ۳۸۲

قلم شاه پور - ۵۱۲

شاه مار - ۵۹۵

ولایت شربی - ۸۳ - ۱۰۲

۱۵۴ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۶۹

*** حرف طاء - مردمان ***

طالباى کلبم - ۴۰۴

۴۱۱ ۴۴۴

طاهر خان - ۷۳

طبرای مسیدی - ۳۵۵ - ۳۵۶

۴۹۴ ۵۷۸ - ۴۰۸ - ۴۰۹

شاه طبرای صفوی شاه ایران -

۷۰ - ۱۱۵ - ۱۱۷ - ۱۹۱

۲۹۳ - ۲۹۵ - ۴۷۱

طهماسب پسر شاهزاده دانیال -

۳۵۸

*** واژه و ذیح ***

طابق بستان ۵۷۵

*** حرف ثا - مردمان ***

ثانی خان ۵۷۳ ۵۷۵

ظفر خان گجراتی - ۱۸۶ - ۱۸۷

۱۸۸

ظفر خان عرب ابوالحسن - ۴۰۱

۲۴۷ - ۵۵۴

شاه صفوی ایران - ۲۳۷ (غالباً)

شاه عباس باشد (شف عین)

سین صفی باره - ۲۹۷

صفی خان دیوان (سبک خان)

۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹

شاه صفی صفوی قائم مقام شاه

باس - ۴۱۹ - ۴۰۴ - ۴۷۳

۵۵۷ - ۵۵۱ - ۵۵۲

۵۵۸ ۵۶۰ ۵۶۶ ۵۶۷

۵۶۹ - ۵۷۵ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۶۲۰

صفدر خان - ۳۸۲ - ۴۷۳

۶۰۸ - ۶۶۶

صفی خان - ۵۱۸

سین ملکیت خان باره - ۲۱۱

۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳

صوفی عالی - ۴۲۰

*** مواضع و غیره ***

مقا بور - ۴۰۹

*** حرف ضاد - مردمان ***

ضیاد الدین خان - ۷۲۶

۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۲	ظفر نشان (نام فیل) - ۵۳۸
۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۰	ظفر خان ولد خواجه ابوالحسن
۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۷	۵۸۷ - ۵۹۵ - ۶۰۸
۵۳۹ - ۵۴۱ - ۷۰۵ - ۷۳۱	
۷۴۳ - ۷۵۴ - ۷۵۷	* مواضع و غیره *
میرزا عابد درویش - ۲۴۷	ظفر نگر - ۴۸۹
مید عالم بارهه - ۴۹۱	
عارف غلام جهان آرا بیگم - ۶۰۰	* حرف سین - مردمان *
۶۰۶ - ۶۰۷	شاه عالم بهادر شاه خالد منزل -
عاشور قلپی - ۶۵۱	۷۷ - (شف شین)
خواجه عابد ملازم نذر محمد	عادل خان پسر دژان شیر شاه
خان - ۶۵۷	۱۰۳ - ۱۰۴
عادل خان خوانی - ۶۷۸	عادل شاه بلجیاپوری - ۲۰۴
قاضی عارف - ۷۴۸	۲۰۷ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۰
قاضی میر عادل - ۷۴۹	۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳
عبد الرزاق بن الخ بیگ - ۳۸ - ۳۹	۲۹۴ - ۲۹۶ - ۳۲۲ - ۳۴۳
عبد الله صف شکن - ۳۸ - ۳۹	۳۴۴ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹
میر عبد العزیز - ۴۸	۳۵۰ - ۳۸۶ - ۳۸۵
عبد العزیز قراول - ۵۷	۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۸ - ۴۶۲
عبد القادر بداونی مورخ - ۱۲۸	۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۶ - ۴۷۲
۱۹۷ - ۱۹۸	۴۷۴ - ۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۳
عبد الرحمن پسر سکندر شاه - ۱۳۵	۴۸۴ - ۴۸۶ - ۴۹۵ - ۴۹۶

۲۷۳ - ۲۷۱ - ۲۶۰ - ۲۴۷	عبد الرحمن (صاحب حکومت)
۲۷۸ - ۲۶۹ - ۲۷۵ - ۲۷۱	۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱
۲۶۹ - ۲۸۸ - ۲۸۶ - ۲۶۹	میر عبد الطیف قزوینی (مذک)
۳۳۵ - ۳۲۱ - ۳۲۰ - ۳۱۷	عمرش آشتیانی - ۱۴۵
۳۳۹ - ۳۳۸ - ۳۳۷ - ۳۳۶	میرزا عبد الرحیم (مذم خان)
۳۵۴ - ۳۵۳ - ۳۴۷ - ۳۴۵	دیوان (میرزا خان) (خان)
۳۰۷ - ۳۰۰ - ۳۶۲ - ۳۵۷	خانان (وزیر الملک پسر پسر)
۳۳۷ - ۳۳۰ - ۳۲۰ - ۳۰۹	خان - ۱۸۸ - ۱۸۷ - ۱۹۸ - ۱۵۱
۵۰۹ - ۵۰۷ - ۴۵۳ - ۴۴۲	۱۹۷ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶
۵۱۹ - ۵۱۵ - ۵۱۳ - ۵۱۲	۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱
۵۷۱ - ۵۶۸ - ۵۴۵ - ۵۲۰	۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۱۶
۵۹۸ - ۵۹۶ - ۵۹۱ - ۵۷۸	۲۲۰ - ۲۴۵ - ۲۴۸ - ۲۵۹
۴۱۹	۲۷۶ - ۲۹۵ - ۲۹۲ - ۲۹۰
شوخ عبدالحق دهاوی - ۲۳۹	۲۸۲ - ۲۹۲ - ۲۹۷ - ۳۱۵
۵۵۱	۳۱۶ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲
مراد عبد الله سلطان بوری مخدوم	۳۴۴ - ۳۵۰ - ۳۸۲ - ۳۸۱ - ۳۰۹
الملک - ۲۴۰	عبد الله خان ازبک - ۱۶۱ - ۱۶۵
عبد الرحیم دیوان الهوز - ۲۵۱	۱۸۹ - ۲۳۸
۲۵۳ - ۲۵۲	خواجہ عبد الصمد شیرین فلم
شاه عباس صفوی والی ایران -	۲۱۶ - ۲۵۳
۲۹۶ - ۲۹۰ - ۲۵۶ - ۲۵۵	خواجہ عبد الله مشاط بعبد الله
۳۰۵ - ۳۲۸ - ۳۲۷ - ۳۲۳	خان فیروز جنگ - ۲۲۰ - ۲۲۷

۵۳۸ - ۵۳۶ - ۵۲۵ - ۵۲۳	۵۵۳ - ۵۵۲ - ۵۷۲ - ۵۱۹
۷۴۸ - ۷۴۵ - ۷۳۳ - ۵۴۰	۵۵۴ - ۵۵۶ - ۶۲۷ - ۶۹۹
سید عبدالوہاب خاندیسی - ۵۲۱	(شفص)
۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵	سید عبد اللہ خان بارہہ سیف
۶۰۱	خان - ۲۹۱
ملا عبد السلام لاہوری - ۵۵۱	عبد العزیز خان قلعة دار فندھار
عبد الوہاب خان - ۵۵۹	۳۰۷ - ۵۵۳
عبد الرحیم بیگ اوزبک - ۵۷۱	فاضل عبد الہودز - ۳۳۴ - ۳۳۵
سید عبد القادر جیلانی ر	۳۳۶ - ۳۴۳
۷۰۳ - ۷۷۷	عبد الخالق خوافی - ۳۷۲
شاہ عباس ثانی بعد شاہ غنی	خواجہ عبد الصمد فاضل - ۳۷۲
۵۹۰ - ۵۹۹ - ۶۲۰ - ۶۴۰	خواجہ عبد الرحیم ایلچی - ۳۸۷
۶۴۲ - ۶۵۲ - ۶۶۲ - ۶۶۴	۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۵ - ۴۰۶
۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷	عبد اکھید لاہوری سولف پادشاہ
۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۳	نامہ - ۴۰۳ - ۴۰۷ - ۴۰۸
۶۹۴ - ۶۹۹ - ۷۲۳ - ۷۰۱	عبد اللہ خان دیگر - ۴۶۱
عبد الصمد عمودی سمنر	شیخ عبد الرحیم ملازم بہین الدولہ
۵۹۶ - ۵۹۷	۴۶۵
سید عبد الرحیم ر	عبد الرسول پسر فتح خان - ۴۶۷
میر عبد اللہ زرین	۴۸۷ - ۴۷۵
۶۰۵	عبد اللہ خان ولد خانجہان - ۴۶۸
عبد العزیز خان	میر عبد الطیف - ۵۱۷ - ۵۱۹

خواجه عرب بندهش فوج - ۱۹۳	نذر محمد خان - ۶۰۸ - ۶۱۱
ملا عرفی بندرانی - ۶۰۰ - ۶۴۱	۶۴۷ - ۶۵۸ - ۶۵۷ - ۶۶۰
۴۹۴	۶۶۱ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۹
ملا عراقی منتهی - ۶۶۲	۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳
عرب دست غیب - ۶۵۹ - ۶۶۲	۶۹۴
میرزا عزیز کور خان عظم - ۶۵۶	عبدالذبی پسر خاندوران - ۶۱۰
۶۵۷ - (شف الف)	عبد الرحمن پسر نذر محمد خان
عزیز خان دسر : انچهان - ۶۴۱	۶۳۰ - ۶۳۲ - ۶۴۱ - ۶۷۴
میرزا بنیر - ۶۴۰ - ۶۴۱	۶۹۶ - ۶۹۷ - ۷۰۳ - ۷۰۴
عزیز بیگ بدخشی - ۷۳۵	۷۰۷ - ۷۱۰
۷۳۶ - ۷۴۱	عبدالله خان والی توران - ۶۷۱
عسکری میرزا - ۶۴ - ۷۱ - ۷۹	عبد الغنی نائب کشمیر - ۷۰۰
۸۰ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۲۰	عبد الله بیگ - ۷۲۵
۱۲۱ - ۱۲۲	عبد الصمد خان - ۷۳۱
عطاءالله داماد اندائی خان - ۳۷۱	عبد الذبی نوکر سعد الله - ۷۳۶
عظمت خان پسر خاندانچهان - ۴۰۰	عثمان - ۱۰۵
علی دوست طغائی قلعه دار	عثمان باغی - ۲۷۳
اند جان - ۴۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۹	عادل بادشاه مبارز خان عرف
علی بیگ شب کور - ۳۸	عدایی شاه برادر زاده شیر شاه -
علی خان احتجلو - ۴۲	۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰
سلطان علاء الدین برادر سلطان	۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴
ابراهیم - ۴۸ - ۴۹ - ۵۳ - ۶۶	۱۲۳ - ۱۲۹

۹۱۹ - ۹۱۷ - ۹۱۶ - ۹۱۴	۷۳ - ۷۳
۹۲۵ - ۹۲۳ - ۹۲۱ - ۹۲۰	امام علي موسى رضا راج - ۱۱۹
۹۳۵ - ۹۲۹ - ۹۲۸ - ۹۲۷	۵۹۴
۹۳۹ - ۹۳۸ - ۹۳۶ - ۹۳۵	علي قلي - ۱۲۴
۹۴۲ - ۹۴۱ - ۹۵۹ - ۹۵۸	علي شير تركمان - ۱۵۱
۹۶۷ - ۹۶۶ - ۹۶۵ - ۹۶۴	سيد علي - ۱۷۳
۹۸۵ - ۹۸۲ - ۹۸۱ - ۹۸۰	شيخ علاء الدين زبدة شيخ سليم
۷۰۹ - ۷۰۳ - ۷۰۰ - ۶۹۴	گوده گودکشتاش خان - ۲۵۰
۷۵۹ - ۷۱۷ - ۷۱۶	ميرزا علي اکبر شاهي - ۲۵۶
علي بيگ مردم علي مردان خان	علي مردان - ۲۷۵
۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۱۵	سيد علي بارهه - ۳۱۸ - ۳۱۹
۶۳۴ - ۶۳۳ - ۶۳۲ - ۶۳۱	علي شير آدم ملک عنبر - ۴۴۳
۶۹۷	سلطان علاء الدين بهمني - ۴۸۸
علي قلي خان حاکم مود - ۶۵۵	علي اصغر ولد محمد جعفر - ۵۱۱
۶۹۷	خواجه علاء الدين عطار - ۵۴۹
علي اکبر اصفهاني حاکم مورت	علي مردان خان پهر گنجعلي
۶۷۸	خان (امير الامرا) - ۵۵۲ - ۵۵۴
عمر شيخ ميرزا پهر تيمور - ۱۶	۵۵۹ - ۵۵۸ - ۵۵۷ - ۵۵۵
عمر شيخ ميرزا پهر ميرزا ابو سعید	۵۷۰ - ۵۶۹ - ۵۶۷ - ۵۶۵
۲۲ - ۲۱ - ۱۹ - ۱۸	۵۸۲ - ۵۷۸ - ۵۷۲ - ۵۷۱
عماد شاه برار - ۷۹	۶۰۸ - ۵۹۶ - ۵۹۵ - ۵۹۰
ملک عنبر حبشي نظام المني	۶۱۳ - ۶۱۲ - ۶۱۱ - ۶۰۹

عرابین - ۱۵	۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵
عرب - ۴۰ - ۴۱ - ۲۳۹ - ۵۷۴	۲۷۶ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۵
۷۲۶	۲۹۰ - ۲۹۱ - ۳۰۴ - ۳۱۷
علی مسجد - ۵۹۹	۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱
عذیر کوت - ۴۸۱	۳۲۲ - ۳۴۴ - ۳۴۷ - ۳۴۸
	۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۴ - ۳۵۶
* حرف غین - مردمان *	۳۷۶ - ۳۸۲ - ۳۸۵ - ۴۰۰
غازی خان پسر دوات خان - ۴۷	۴۱۰ - ۴۲۵ - ۴۵۷ - ۴۶۰
۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۸۱	۴۶۱ - ۴۷۵ - ۴۸۱ - ۴۹۵
غازی آدم جلال خان - ۱۰۴	۵۳۲
میر غازی - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۶	عذیر قلعه دار - ۵۲۷
۲۷۶	غیاث الله پسر سعد الله خان -
غریب داس برادر رازا جگت	۷۰۸
سنگه - ۷۲۸	عوض خان قاتشال - ۵۵۶
هید غلام محمد - ۶۰۳	عیسی خان نیاززی - ۱۰۳ - ۱۰۴
غلام رضا آدم ایران - ۷۱۳ - ۷۱۴	۱۰۵ - ۱۱۰ - ۳۹۳
شاه غوث - ۱۴۳	
غیاث الدین علی بخشی - ۱۷۳	* مواضع و قیرا *
غیاث بیگ دیوان - ۲۶۱	نجم - ۲۱ - ۴۶ - ۶۰ - ۶۵
غیاث بیگ واد خواجه محمد	۱۳۲ - ۲۳۶ - ۷۲۶
طهرانی (اعتماد الدوله) -	عراق - ۷ - ۱۸ - ۱۲۰ - ۱۳۸
۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶	۲۹۵ - ۴۰۳ - ۶۴۰ - ۶۵۲

شاه فتح الله شیرازی مخدایاب

بعض الدوله - ۱۸۸

فتح لشکر (نام ذیل) - ۲۲۴

میر فتح الله شیرازی - ۲۴۲

فتح خان پسر عبیدر (حیدرآباد)

نظام الملک (- ۳۸۳ - ۳۵۷

۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۶۷

۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۵ - ۴۷۶

۴۷۷ - ۴۸۰ - ۴۸۲ - ۴۸۶

۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۹۰ - ۴۹۱

میر فتاح آدم شاه صفی - ۵۰۵

فخرالدین کوتوال - ۸۲

فخرالدین مشهدی داماد میرزا

کامران - ۱۲۲

فدائی خان میر ترک - ۱۳۳

فدائی خان - ۵۰

۳۶۰ - ۳۶۸ - ۳۶۹

۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹

فریدون - ۷

فردوسی مولف - ۱۵

فرنگیان - ۱۱

۳۰۹ - ۳۶۸ - ۳۰۹

(شف الف)

غیاث الدین - ۲۸۸

غزیری کائن (نام توپ) - ۳۵۷

غزیری خرد (نام توپ) - ۳۵۷

غیرت خان عرف کامکار - ۶۷۸

۶۸۱ - ۷۲۷ - (شف کاتب)

* مواضع و غیره *

غار عاشقان - ۳۰

غزنلین - ۱۸ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷

۴۵ - ۴۹ - ۱۲۰ - ۵۵۶

۵۶۹ - ۵۹۰ - ۵۹۴ - ۵۸۸

۶۹۱ - ۶۹۲ - ۷۰۰ - ۷۱۳

۷۲۷

غوربند - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۴۵

۴۷۵ - ۷۰۳

حصن غوربند - ۶۲۰

غور - ۶۴۱ - ۶۵۱

* حرف فاء - مردمان *

فاروقیان - ۲۱۵

فاضل خان - ۷۱۴

فولاد غلام میرزا شرف الدین	۵۷۳ - ۵۹۰ م
حدیدین - ۱۹۴	فریدون خان کابلی خالوی میرزا
فولاد خان - ۲۴۹	محمد حکیم - ۱۴۸ - ۱۸۵
میدی فولاد نظام‌آلہ لکھی - ۴۹۰	فرخ میر بادشاہ - ۱۸۰
میران فرید غلام خان خانان عبدالرحیم	شیم فرید بخاری میر بخشی
۲۵۰	مرتضی خان - ۱۹۹ - ۲۴۸ -
فرید خان پسر سام شاه - ۱۰۷	۲۴۰ - ۲۵۴ م (شف میم)
شیم فیضی پسر شیم مبارک	فرید خان - ۲۹۲
۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۹	فرنگی حکیم - ۳۱۱ - ۳۱۲
۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۳۸	فرهاد خان پدر زندولہ - ۵۵۰
۲۴۱ - ۲۵۴	۵۸۹
فیروز شاه - ۳۰۶	میدی فرجام - ۵۹۵ - ۵۹۶ م
فیروز خان حدشی - ۳۱۹	شیم فرید ولد قطب الدین خان
	بخشی - ۵۵۲ - ۶۱۹ - ۶۸۳
	فرهاد غلام علی مردان - ۶۱۱
	۶۱۲
	فرادون غلام علی مردان - ۶۱۶
	۶۱۷
	وامت خان ناظر - ۷۰۲
	فضیح خان - ۳۹۲
	مصبیح - ۷۴۴ - ۷۴۹
	فیضیت (فضیحت) - ۹۸
* مواضع وغیرہ *	
فارس - ۱۵ - ۳۹۱	
فتح پور (حیکری) - ۱۷۴ - ۱۷۵	
۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۴	
۱۸۶ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۳۶	
۲۳۹ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۷۱	
۲۹۷ - ۴۰۷ - ۵۹۸	
فتح آباد - ۵۷۱	

دارالملک فرغاله - ۲ - ۱۹ - ۲۲	قاسم حمین - ۸۵
۲۴ - ۲۸ - ۳۳	قاسمی جهان - ۱۱۸
فریدآباد - ۲۵۴	حاجان محمد قاسم فرشته - ۱۹۷
ولایت ترک - ۲۷۳ - ۳۰۹ - ۶۰۷	(شف - یم)
فردا بزر - ۳۳۰ - ۳۳۷ - ۵۶۵	قاسم کاسی - ۲۴۲
فادگ و رنگ - ۴۷۱	قاسم خان عرب - ۲۵۹
باغ فرح بخش - ۵۹۵ - ۶۹۳	قاسم بیگ فرستاده دارای ایران
فرات - ۶۴۰	۳۲۳
فرد - ۶۹۰	قاسم خان برادر خواجه ابوالحسن
حصار فردوز - ۸۷	۳۷۴ - ۳۹۸ - ۴۷۰ - ۴۷۱
باغ فیض بخش - ۶۰۸ - ۷۰۳	۵۴۷
۷۱۵	میر قاسم - ۴۷۱
<hr/>	
* حرف قاف - مردمان *	قاسم پسر خسرو نبیرگ نذر محمد
قاجوای بهادر پسر تومنه خان	خان - ۴۵۱ - ۴۵۵ - ۶۷۴
۸ - ۱۳	قاسم خان - ۴۹۵
قایدو خان بن دوناخان - ۸ - ۱۳	قایم بیگ سفیر - ۷۳۰ - ۷۳۱
مولانا قاضی اندجانی - ۲۴ - ۲۵	قبل خان پسر تومنه خان - ۸
۲۶ - ۲۸	قباد قلعه دار حصار - ۶۲۶
قاسم خان قوچین - ۲۸	قتلق محمد پسر نذر محمد خان -
قاصد ترخان - ۳۱	۴۳۱ - ۴۴۵ - ۴۵۱ - ۴۵۵
قاسم بیگ ذایب بهرونج - ۷۹ - ۸۰	۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۱
	۴۶۲ - ۴۶۶

۵۵۲ - ۵۸۹ - ۶۱۹ - ۶۸۳	قرا خان پسر مغلخان - م
(شف جدم)	قراچار نویدان از اجداد امیر
قطب فقیر مشهور به (خسرو	نیمور - ۱۰ - ۱۲
جعلی) ۲۶۱	قرا یوسف ترکمان - ۱۷
قطب الدلک - ۲۹۲ - ۲۹۳	قرا بهادر - ۱۶۵
۲۹۵ - ۳۴۳ - ۳۶۷ - ۴۵۴	قوم قزلباش - ۴۰ - ۴۱ - ۴۳
۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۱	مم - ۴۵ - ۱۱۳ - ۱۱۶
۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۳	۱۱۹ - ۱۲۰ - ۲۶۱ - ۳۲۶
۵۳۵ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰	۵۴۸ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷
۵۴۱ - ۵۴۶ - ۶۷۹ - ۷۳۱	۵۸۹ - ۵۹۰ - ۶۰۹ - ۶۴۲
۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳	۶۷۱ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۸
۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷	۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲
۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۵	۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹
قلیچ خان اندجانی - ۱۷۳	۷۰۰ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۸
قلیچ خان حاکم قلعه آگری -	۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۷
۲۱۸ - ۲۶۲ - ۴۵۴	قطب خان پسر شیر خان - ۷۲
قلیچ خان حاکم ملتان - ۵۵۶	۸۵ - ۹۵ - ۱۰۳
۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۸۵	قطب الدین خان حاکم برود - ۱۸۷
۵۸۹ - ۶۰۹ - ۶۲۰ - ۶۲۶	حضرت خواجه قطب الدین - ۲۴۰
۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۸ - ۶۵۰	قطب الدین خان اتکه کولتاش
۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۷۰۰	خان (شیخ جیون) - ۲۴۵
۷۵۹	۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۶۶ - ۲۶۷

۷۰۸ - ۷۰۷ - ۶۹۹ - ۶۹۵

۷۱۶ - ۷۱۴ - ۷۱۰ - ۷۰۹

۷۲۲ - ۷۲۰ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۵۷ - ۷۴۱ - ۶۲۹

قلعه قندهار - ۳۶ - ۳۷ - ۱۱۶

۴۵۱ - ۳۵۵ - ۳۲۶ - ۱۲۵

۵۸۹ - ۵۵۳ - ۵۵۳ - ۵۵۲

۷۱۷ - ۶۹۹ - ۶۹۲ - ۶۸۶

۷۵۰ - ۷۲۷ - ۷۲۳

قلعه قندهارک - ۵۵۰

فوج - ۶۳ - ۷۳ - ۱۰۹

* حرف کاف - مردمان *

میرزا کامران برادر همایون - ۵۰

۸۶ - ۸۵ - ۸۴ - ۸۲ - ۷۱

۱۱۶ - ۱۱۵ - ۱۰۵ - ۸۷

۱۲۲ - ۱۲۱ - ۱۲۰ - ۱۱۹

۷۱۸ - ۲۵۳ - ۱۷۷ - ۱۲۶

کامگار بیدگ غیرت خان مواف

جهانگیر نامه - ۲۰۳ - ۲۱۶

۲۰۷ - ۳۲۵ - ۳۲۲ - ۳۳۳

(شف غین)

قادر علی - ۲۹

میرزا قندهاری - ۲۷۸

* مواضع و غیره *

حوض قتلو - ۴۲۰

قعدوان - ۴۴

حصار قندز - ۲۲ - ۲۳ - ۴۲ - ۶۴۴

قندز - ۲۳ - ۶۲۰ - ۶۲۳ - ۶۲۶

۶۵۰ - ۶۳۹ - ۶۳۸

قندهار - ۳۶ - ۷۱ - ۱۱۵

۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۳۳

۱۳۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۶۱

۲۰۴ - ۲۲۷ - ۲۵۵ - ۲۵۶

۲۵۸ - ۲۶۳ - ۲۷۶ - ۳۰۷

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸

۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۴۷ - ۴۰۲

۴۵۵ - ۵۲۱ - ۵۲۳ - ۵۵۳

۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸

۵۶۹ - ۵۷۳ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۷۳ - ۶۸۴

۶۸۵ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹

۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳

کونوال خان - ۳۷۶	کاکاپنڈت نوکر خاندان - ۴۹۹
کوچ بهار زمیندار - ۵۹۰	کاما نام سرزین گدھی (کاما
قوم کهکران - ۴۶ - ۴۷ - ۱۰۵	سلہور - ۵۶۶ - ۵۶۵
۹۱۹	کاگر خان سرکار - ۶۸۵ - ۶۸۹
کهنوداس - ۳۳۷ - ۳۳۸	کارطلب خان - ۷۴۴
کهیلوجی دکنی - ۵۷۹	رانا کرن بهررازی چتور - ۲۸۰
کپورمرا (رادش اعلان) - ۳	۲۸۱ - ۳۹۴
(شغ بنا)	کرن برادرزادہ کشن سنگھ - ۲۸۲
کیسری سنگھ واد راجہ جیسنگھ	قوم کراس - ۲۹۷
۷۰۱ - ۷۰۲	کریمہ سلطان صبیحہ سلطان
کوسر سنگھ - ۴۴۴	پرریز - ۴۷۱
دارالملك کابل - ۲ - ۱۲ - ۱۸	راجہ کشن سنگھ خالوی شاه
۱۹ - ۲۲ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۶	خرم شاه جهان - ۲۸۱ - ۲۸۲
۳۷ - ۳۸ - ۴۳ - ۴۵ - ۴۶	۵۹۷
۴۸ - ۴۹ - ۵۳ - ۵۵ - ۵۸	راجہ کشتوار - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۳۰
۶۳ - ۶۴ - ۶۷ - ۷۱ - ۹۱	۵۹۴
۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۲۰	کفاف - ۳۸۵
۱۲۲ - ۱۲۵ - ۱۳۱ - ۱۳۳	کفش قلبی خان تعیین کردہ
۱۴۹ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۷	نذر محمد خان - ۶۱۶ - ۶۵۵
۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۸۳ - ۱۸۵	راجہ کایدامل حاکم بیکنیر - ۱۷۵
۱۸۶ - ۱۹۰ - ۱۹۵ - ۲۵۰	خواجہ گلان رئیس غور - ۶۵۱
۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۷ - ۲۵۸	کولیان - ۲۹۷

قلعہ کالجہر - ۷۲ - ۱۰۱ - ۱۷۵	۲۶۲ - ۲۹۴ - ۳۰۳ - ۳۲۶
کالجہر - ۷۲ - ۹۴ - ۴۴۰	۳۲۷ - ۳۳۳ - ۳۵۵ - ۳۵۵
کاشغر - ۱۳۲	۳۵۸ - ۳۷۵ - ۳۷۷ - ۳۹۸
مرکار کلپی - ۱۵۰ - ۱۵۵ - ۲۱۹	۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۵
۴۰۷	۴۱۰ - ۴۲۲ - ۴۲۶ - ۴۲۸
قلعہ کارون - ۱۵۴	۴۷۰ - ۴۷۲ - ۵۰۹ - ۵۵۵
قلعہ گاریل - ۲۱۲	۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸
قلعہ فنگزہ - ۲۹۷ - ۳۰۶ - ۳۲۵	۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۳ - ۵۸۰
کانگزہ - ۵۸۳	۵۸۲ - ۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۴
قلعہ کاندہ - ۴۷۰ - ۴۷۱	۵۹۶ - ۶۰۸ - ۶۱۱ - ۶۱۷
کاندہ - ۴۷۱	۶۱۹ - ۶۲۱ - ۶۲۳ - ۶۲۷
کالاکوت - ۴۸۳	۶۲۸ - ۶۳۸ - ۶۴۱ - ۶۴۲
نصبہ کانٹی - ۵۲۷	۶۴۳ - ۶۴۵ - ۶۴۸ - ۶۵۸
قلعہ کانٹی - ۵۲۷	۶۶۰ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۶
کالی پھیتہ - ۵۴۰	۶۷۸ - ۶۸۱ - ۶۸۳ - ۶۸۵
کاشان - ۶۵۲	۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۹۱ - ۶۹۳
کامن پھاری - ۷۰۱	۶۹۴ - ۷۰۰ - ۷۰۹ - ۷۱۰
کڈل افتور - ۴۳۷	۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۶ - ۷۱۷
کڈل طول - ۶۲۳ - ۶۴۳	۷۵۵
کرمان - ۱۵	قلعہ کاشان ۲۹
کربلائی معلی - ۵۳ - ۱۴۷ - ۲۶۶	قلعہ کابل - ۳۵ - ۱۱۶ - ۱۲۱
کرارہ - ۵۲۰ - ۵۳۸	۱۳۱

قلعہ کلیالی - ۷۵۶	قصبہ کرنال - ۹۷۸
گمبل میڈر - ۱۹۱	کرنالک - ۷۴۵
گملاپور - ۵۲۷	صوبہ کشمیر - ۲۳ - ۱۰۵ - ۲۲
ضلع کوکن (نام نہاد شہر دہلی میں) -	۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۴ - ۱۹۵
۷۷ - ۲۷۳ - ۴۵۰ - ۴۷۱	۱۹۹ - ۲۳۶ - ۲۵۶ - ۲۸۱
۵۱۷ - ۵۲۱ - ۵۲۳ - ۵۳۲	۲۹۹ - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳
۵۲۷ (شف خاں)	۳۰۴ - ۳۲۰ - ۳۲۳ - ۳۲۴
قصبہ کوکن - ۴۳۱	۳۲۷ - ۳۳۰ - ۳۴۲ - ۳۵۰
قصبہ کولاپور - ۵۲۵ - ۵۳۰	۳۵۵ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۹۸
دریائے کوکن - ۵۳۷	۳۹۹ - ۴۰۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳
کولاب - ۴۳۹	۴۹۴ - ۵۰۱ - ۵۴۶ - ۵۴۷
شہر کھنڈیاپت - ۷۷ - ۱۵۱ - ۱۷۷	۵۴۹ - ۵۶۱ - ۵۶۷ - ۵۶۹
۲۰۲ - ۲۹۴ - ۶۷۸	۵۷۰ - ۵۷۳ - ۵۷۷ - ۵۷۹
قلعہ کھیرلہ - ۲۱۲	۵۸۰ - ۵۸۲ - ۵۸۷ - ۵۸۸
کھرکی موہوم دہ خجسده بنیاد	۵۹۵ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۱۰
(اورنگ آباد) ۲۸۵ - ۳۰۶	۶۱۷ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۴۵
۳۲۰ - ۳۴۷ - ۳۷۷ - ۴۸۸	۶۷۳ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۷۰۰
(شف خاں)	۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶
قلعہ کھنڈر - ۵۲۴	۷۰۷
قلعہ کھنڈر - ۶۱۱ - ۶۱۲	کشن گنگا - ۳۰۰ - ۵۳۰
۶۲۶ - ۶۴۴	قصبہ کلانور - ۱۲۷
کھنڈر - ۶۱۱ - ۶۵۸	قصبہ کلیانی - ۵۲۴ - ۵۲۵

* مواضع و غیره *

گجرات - ۶۸ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۹

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۸۱

۲۵۲ - ۲۹۹ - ۵۴۸ - ۵۴۷

۵۵۰ - ۶۴۱

گده - ۵۰۷

گده‌ی کاما - ۵۶۵ - ۵۶۶

۵۸۷ - ۵۸۸

آب گذر اکبر پور - ۳۴۱

گذر بابا پیاری - ۳۹۲

قلعه گرشک - ۶۵۸ - ۷۱۹

گکهر - ۱۱۵ - ۱۹۱

پرگنه گلشن آباد - ۲۷۴ - ۲۷۵

گلکند - ۲۹۵ - ۳۴۲ - ۳۴۳

۳۴۷ - ۵۱۴ - ۵۲۱

۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۷

۷۴۸

قلعه گلبرگه - ۲۶۱

گلبرگه (احسن آباد) - ۲۶۱

۵۲۶ - ۵۲۸

گل بهار - ۶۱۴

* حرف گاف - مردمان *

گجراتیان - ۷۴ - ۱۸۳ - ۱۸۷

راجا گجمنگه - ۳۹۲ - ۴۲۴

۵۶۱ - ۷۳۰

گچیت (نام فیل سفید) - ۴۱۱

گچمونی (نام فیل) - ۵۴۰

گوانبار (نام فیل) - ۲۳۰

راجا گردهر داس - ۴۲۶

گر جای زن جادو رای - ۴۲۷

گلرخ بیگم دختر میرزا کامران -

۱۷۷ - ۱۸۴

گنگا رام شامل - ۴۴۹

گنجه‌لی خان دارس قلعه قندهار

از جانب شاه عباس - ۵۵۴

گویند امیر راجا مالدیو - ۱۰۰

گویند داس وکیل راجا سورج

سنگه - ۲۸۱ - ۲۸۲

گوپال داس برادر زاده راجا

سورج سنگه - ۲۸۱

راجا گوپال سنگه - ۴۴۰

گوچر سردار - ۵۰۶

آب گنگ - ۶۴ - ۸۴ - ۸۵	لطف اللہ خان پسر سعید خان - ۶۶۳
۷۵۵ - ۲۰۹ - ۸۶	
گوالیار - ۵۳ - ۵۵ - ۵۶ - ۶۴	لطف الہ پسر سعد اللہ - ۷۰۸
۹۹ - ۱۰۵ - ۲۲۳ - ۴۰۷	۷۳۶
۴۰۹ - ۴۱۸ - ۵۲۰	لعل بیگ (لالہ بیگ) - ۲۱۹
طاعہ گوالیار - ۵۵ - ۱۰۹ - ۱۴۲	لعل بیگ (نیگر) - ۷۲۶
۱۷۸ - ۲۸۰ - ۴۰۸ - ۴۹۱	خاندان لودی - ۷۲
۵۷۸	نوحادیان - ۹۳
ولایت گورکھپور - ۸۱	لہو احسیہ برادر خاندیمان پسر
بندر گوہہ - ۲۹۲	مہابت خان - ۴۷۶ - ۴۷۷
گونڈرانہ - ۲۹۳ - ۳۱۸ - ۵۱۲	۴۹۶ - ۷۰۸ - ۷۹۹ - ۷۲۲
۵۱۳ - ۵۳۷	۷۵۴ - ۷۵۵

گونڈھا - ۵۱۴ - ۵۱۵

گہات رونکھرہ - ۳۰۵

گہات دیو - ۳۱۸

* مواضع وغیرہ *

دارالسلطنہ لاہور - ۴۶ - ۴۷

۴۸ - ۴۹ - ۸۵ - ۹۸ - ۱۰۵

۱۱۱ - ۱۱۵ - ۱۲۳ - ۱۲۷

۱۳۵ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۶۸

۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۹۶ - ۲۴۶

۲۴۸ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲

۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۵ - ۳۰۶

۳۲۰ - ۳۵۰ - ۳۵۶ - ۳۸۱

* حرف لام - مردمان *

لاڈ ملک زن تاج خان - ۹۳ - ۹۴

لشکر خان (خواجہ ابوالحسن) -

۳۸۳ - ۳۹۸ - ۴۰۰

۴۲۲ - ۴۷۰ - (غف الف)

اشکری پسر مخلص خان - ۴۱۲

اشکر خان بخشی - ۷۲۵ - ۷۳۰

۱۷۵ - ۱۶۵ - ۱۵۹ - ۱۰۰	۳۹۰ - ۳۸۹ - ۳۸۱ - ۳۸۲
۲۳۵	۳۹۸ - ۳۹۷ - ۳۹۳ - ۳۹۴
ماهنامه آتنا (اتکه) - ۱۳۲ - ۱۳۵	۴۹۲ - ۴۹۲ - ۴۰۳ - ۴۰۲
۱۶۲ - ۱۴۳ - ۱۴۳ - ۱۳۶	۵۳۷ - ۵۰۲ - ۵۰۱ - ۴۹۳
کفور مانسنگهه دان راجه بهکوان	۵۶۶ - ۵۶۲ - ۵۵۹ - ۵۵۸
داس خمر پورج جهانگیر شاه	۵۸۰ - ۵۷۱ - ۵۷۰ - ۵۶۷
۲۱۶ - ۱۹۷ - ۱۹۱ - ۱۸۹	۵۹۶ - ۵۸۳ - ۵۸۸ - ۵۸۷
۲۳۳ - ۲۲۷ - ۲۱۸ - ۲۱۷	۶۱۷ - ۶۰۹ - ۶۰۸ - ۶۰۷
۲۵۹ - ۲۴۸ - ۲۳۸ - ۲۳۳	۶۴۳ - ۶۴۲ - ۶۲۱ - ۶۱۸
۷۲۶ - ۴۲۶ - ۴۴۷ - ۲۷۳	۶۶۰ - ۶۵۹ - ۶۴۸ - ۶۴۵
مادههوسنگهه - ۴۳۷ - ۴۴۱ - ۴۶۱	۶۸۶ - ۶۸۵ - ۶۷۳ - ۶۷۲
ماناجي سردار بیجاپور - ۴۸۹	۷۰۳ - ۷۰۰ - ۶۹۳ - ۶۸۷
مانوجي دکنی - ۵۶۲ - ۷۴۵	۷۱۶ - ۷۱۵ - ۷۰۷ - ۷۰۴
۷۵۹ - ۷۴۸	۷۵۶ - ۷۲۸
مبارک خان لودی - ۴۷	۵۶۶ - ۳۹۰ - ۲۵۳ - ۲۵۲
مبارک خان افغان - ۱۵۱	آب لاور - ۳۹۰
شیخ مبارک ناگوری پدر شینم	اکهتو - ۶۳ - ۹۴
ابوالفضل - ۱۹۸ - ۱۹۹	کمی جنگل - ۱۱۴ - ۱۴۹
۲۴۱ - ۲۰۰	امغان - ۷۱
مید مبارک قلعه دار رهناس -	
۳۳۶	• حرف میم - مردمان •
مبارزخان روهله - ۶۰۴ - ۶۱۲	راجه مالدیو (راجه مازار)

سلطان محمد - برادر زاده قطب الملك - ۲۹۹	شیخ محمد - لایم چشتی - ۱۷۳
محمد قلی انشار داروغه پادشاهان کشیدر ۳۰۳	سلطان محمد مراد فرزند عرش آذربای - ۱۷۵ - ۱۸۵ - ۲۰۳
میرسید محمد - آقا مولف - ۳۰۸	۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۹
محمد شریف وکیل - ۳۳۳	۲۱۲ - ۲۰۹
مکرم خواجہ سرا - ۳۳۴	محمد قاسم خان کابل - ۱۹۳
محمد صالح - ۳۳۸ - ۳۴۵	۱۹۵
محمد جعفر پسر افضل خان ۳۴۳ - ۵۱۱	محمد شریف امیر الامرا پسر خواجہ عبد الصمد شیرین قلم ۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۵۳
ملا محمد لاری - ۳۴۴ - ۳۴۷	محمد مراد خان ۲۳۸
۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۴۴	مید محمد خان ۲۳۹
ملا محمد فاضل - ۳۷۲ - ۳۷۳	مید محمد جامه بانف - ۲۴۲
حکیم محمد حاذق - ۴۰۵	میرزا محمد اوزبک - ۲۵۸
خواجہ محمد صادق پسر خواجہ عبد الرحیم - ۴۰۶	محمد صادق تدریسی نوکر شجاع مواف مذهب الصادقین - ۲۶۳
مید محمد نبیرہ مید مظفر خان ۴۱۶	خواجہ محمد طهرانی - ۲۶۳
محمد خان نبیرہ خان عالم لودی ۴۱۷	محمد تقی بخشی (شاه قلی خان) - ۲۷۸ - ۲۷۹ - ۳۲۱
محمد خان نبیرہ خان عالم لودی - ۴۱۷	۳۷۲
	مکمل دار خان - ۲۸۳ - ۴۳۰
	۴۸۷ - ۴۹۲ - ۴۸۶

خان - ۵۵۵ - ۶۲۰ - ۶۲۷	محمودخان پسر خاندان جهان - ۴۴۰
مکرب خان قلعه دار شاه ایران -	محمد علي بيگ رسول ايران
۵۵۹ - ۶۸۹ - ۶۹۲	۴۵۳ - ۴۷۲ - ۶۵۲
۶۹۵ - ۶۹۶ - ۷۲۷	محمد رضا فرزند مصطفی خان
محمد طاهر وزیر خان - ۵۶۲ - ۵۶۴	۴۶۴
محمد سلطان پسر اوزنگ زيب -	محمود خان حارس قلعه کاند
۵۷۲ - ۶۷۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲	۴۷۱
۷۴۳ - ۶۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶	حاجي محمد جان فدسي
۷۴۷ - ۷۴۹	ملک الشعرا - ۴۷۱ - ۴۸۹
محمد پاشا وزیر اعظم قیصر روم -	۴۹۳ - ۵۰۳
۵۷۶	محمد معصوم کابلي (احمد خان)
محمد شافي پسر سبغ خان -	۴۷۲ - (شف الف)
۵۷۸	سلطان محمد تغلق - ۴۸۸
محمد یحیی پسر سبغ خان -	ميان محمد ميرزاهد - ۴۹۳
۵۷۸	۵۰۲ - ۵۴۸ - ۵۴۹
محمد زمان طهراني - ۵۸۸	محمود بيگ خوافي - ۵۱۴
مير محمد صالح مشکين فلم داد	محمد حسين - ۵۳۱
مير عبد الله زرین رقم - ۶۰۵	محمد یار بيگ - ۵۴۴
محمد علي فوجدار - ۶۰۷	سيد محمد رضوي - ۵۴۷ - ۵۴۸
سيد محمد پسر خاندوران - ۶۱۰	سيد محمد شاه عالم - ۵۴۸
سيد محمد پسر خاندوران - ۶۱۰	فاضي محمد اسلام - ۵۵۰
ميرزا محمد مشهدی - ۶۲۳ - ۶۴۷	محمد علي پسر علي مردان

محمد بیگ توپچی باشی شاه	محمد مدیق نوکر خسرو خان -
ایران - ۷۱۲	۹۲۴
محمد علی خان (دیگر) - ۷۱۳	محمد بدیع پسر خسرو خان -
محمد ابراهیم پسر علی مردان	۹۲۵ - ۹۲۵
خان (ابراهیم خان) - ۷۱۷	محمد امین کتابدار آدم نذر
محمد جعفر میر آتش (برق	محمد خان - ۹۳۵
انداز خان) - ۷۱۸ - ۷۲۰	محمد محمد حسن کرمائی - ۹۴۵
۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴	محمد زمان مشرف - ۹۵۰
۷۲۵ - ۷۲۹	محمد سراد ناروغه - ۹۵۰
میر محمد برکی - ۷۱۹	محمد بیگ قاضی - ۹۵۸
محمد شریف عرب - ۷۲۹	محمد طاهر خراسانی (صفشان
محمد حسین پسر میر یوسف -	خان) - ۹۶۸
۷۲۶	محمد اشرف پسران نام خان - ۹۷۴
محمد سعید کاشغری - ۷۲۶	محمد غیاث - ۹۷۴
محمد صالح پسر خاتم شاه	محمد سعید پسر حادان خان -
عباس - ۷۲۸	۹۹۸
محمد ابراهیم آخته بیگی (احد	محمد حامد قاضی القضاة - ۷۰۲
خان) - ۷۲۸ - ۷۲۹	میر محمد الدین فقیر روم
محمد امین پسر میر جمال -	نبدیر حضرت سید عبد القادر
۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳	جیلانی - ۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۰۸
۷۵۲ - ۷۵۴ - ۷۵۵	محمد صفی پسر اسلام خان -
محمد ناصر ملازم قطب شاه - ۷۴۲	۷۰۵ - ۷۰۹ - ۷۱۴ - ۷۴۰

۷۴۳	۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۴
محمد بیگ ملازم محمد سلطان	۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹
۷۴۵ - ۷۴۳	۴۴۱ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۶
محمد امین متصدی بنسرورت	۴۴۰ - ۴۷۱ - ۴۷۳ - ۴۸۰
۷۵۱ - ۷۵۰	۴۸۳ - ۷۰۱ - ۷۰۷ - ۷۲۹
محمد رضای خراسانی - ۷۵۷	۷۵۳ - ۷۵۸
مخلص خان - ۳۷۰ - ۳۴۶	مرحمت خان بخشی - ۳۱۶
۳۹۰ - ۴۱۲	۳۱ - ۴۳۲ - ۴۲۵
سلطان مراد میرزا - ۱۹	مراری بدت وزیر عادل خان - ۴۸۴
مرید مگانی حمیده بانو - ۱۴۴	۴۸۶ - ۴۸۹ - ۴۹۶ - ۵۰۰
۲۱۸ - ۲۲۴ - ۲۲۹ (شف حاکم)	مرشد تلی خان فوجدار ستهرا - ۵۵۲
مرتضی خان بخاری بخشی شدخ	مرشد تلی خان - ۷۱۴ - ۷۳۱
فرید - ۲۳۴ - ۲۵۱ - ۲۵۲	۷۳۲ - ۷۳۴
۴۸۹ - ۴۹۰ - (شف ناد)	سلطان محمد مراد بیصروم -
قوم مرهقه - ۲۵۵	۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷
محمد مراد بخش پسر شاهجهان	۵۷۹ - ۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۰۸
۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸	۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱
۵۸۳ - ۵۸۲ - ۵۷۳ - ۵۶۸	مرتضی تلی خان ناظم مشهد -
۵۸۵ - ۵۸۹ - ۵۸۹ - ۵۹۰	۹۵۲
۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۴ - ۶۰۰	محمد مراد ایچی - ۹۹۵
۶۰۱ - ۶۰۹ - ۶۱۹ - ۶۲۱	مرتضی تلی خان فوجی باشی
۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۸	شاه ایران - ۶۹۶ - ۶۹۷

خواجه معین الدین چشتی رح	محمود میرزا - ۱۷۸ - ۱۹۹
۱۷۴ - ۲۴۵ - ۳۹۴ - ۵۳۹ - ۵۹۷	ملک مسعود قافله باشی - ۲۹۳
معتمد خان مولف اقبال نامه	حکیم مسیح انان عرف حکیم
۲۱۶ - ۲۴۷ - ۲۸۷ - ۲۹۳	مظفر - ۵۰۸
۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۷۱ - ۴۱۸ - ۵۹۷	مصداق بیگ خان ولد خواجه
معتمد خان - ۳۳۳	کلان - ۱۴۱ - ۱۴۴
معتمد خان صوبه دار آدیسه -	مصطفی خان ولد ملا محمد
۵۸۳ - ۶۸۵	لاری - ۴۳۴
محمد معظم پسر اورنگ زیب	مسعود طغی پاشا وزیر قیصر اردم - ۵۷۶
۵۹۷ - ۷۲۸ - ۷۴۹	شاه مطهر دکنی - ۱۳۷
معزالملک دیوان مالوا - ۹۷۸	سلطان مظفر گجر اتی مظفر خان -
منقول پسر انچه خان (منقول	۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۹۶
خان) (منقل خان) - ۳ - ۳	مظفر میرزا والای برهانپور - ۱۸۴
۴ - ۶	مظفر خان - ۲۳۸ - ۳۹۸
قوم مغلان - ۱۰ - ۳۸ - ۴۴	میرزا مظفر حسین صفوی - ۲۶۵
۴۹ - ۵۴ - ۵۵ - ۸۳ - ۹۱	۵۵۲
۹۶ - ۱۱۴ - ۱۲۵ - ۱۳۳	سید مظفر بارهه (سید خانجهان)
۱۳۳ - ۱۷۱ - ۲۰۷ - ۲۰۹	۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۷۱ - ۴۰۷
۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۶۹	۴۱۴ - ۴۱۷ - ۴۱۹
۲۸۴ - ۲۸۵ - ۴۱۷ - ۴۳۱	۴۳۰ - ۴۳۷ - ۴۳۹ - ۴۴۱
۴۸۱ - ۴۹۷ - ۷۲۶ - ۷۳۲	۴۴۲ - ۴۵۳
حیدری مفتاح نظام الملکی د: ش	حیدر مظفر ملازم قطب الملک - ۷۳۵

۴۹۲ - ۵۱۹	خان - ۴۹۰ - ۵۳۹ - ۵۴۱
ممتاز محل (مرید عایا)	مقرب خان - ۲۵۶ - ۳۹۲ - ۳۹۵
(ارجمند بانو) ۳۹۲ - ۳۹۳	۳۹۷
۳۹۶ - ۴۰۰ - ۴۰۶ - ۴۰۹	مقرب خان دکنی - ۴۳۰
۳۹۸ - ۴۷۲ - ۵۹۶ - ۷۲۸	۴۳۱ - ۴۵۲
ملوچهره روان ایریج - ۷	مکندرایی - ۳۴۴ - ۵۸۸ - ۵۹۵
ملوچهره میزرا بصره میزرا سلطان	مدرم خان حاکم بنگاله - ۳۸۷
مکده ۱۷۰	مکرمات خان - ۵۱۷ - ۵۱۹
مفکوتا خان بسورچنگیز خان - ۱۱	۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۳۱ - ۵۳۴
راجہ منکمت رایی ۵۵	۵۳۷ - ۵۷۳ - ۵۹۶ - ۶۲۱
مقامه شان خانخاوار - ۱۲۲ - ۱۳۱	۴۷۸ - ۴۸۱ - ۷۰۰ - ۷۵۹
۱۴۹	ملوخان حاکم مالوہ - ۹۹
شاه منصور حاکم سرهند - ۱۸۵	منگفت خان پسر اعظم خان -
میان منجو (میر نظام الملک	۴۵۰ - ۴۱۹ - ۶۸۵ - ۷۰۶
۲۰۵ - ۲۰۸	ملک ضبط (نام توپ) - ۳۵۷
منصور حبشی - ۳۰۵ - ۴۳۶	ملک میدان (نام توپ) - ۴۹۵
میر منصور بدخشی - ۳۶۲	۵۱۷
۳۶۳ - ۳۶۷	ملک بانو همشیرگ ممتاز محل
مید منصور زبیرگ حید خانجهان	اهلیہ حیف خان - ۵۷۸
۶۱۸ - ۶۴۶ - ۶۴۸	ملک دازد - ۵۹۲
حاجی منصور بقیه - ۶۲۷	ملوک چند مشرف - ۶۰۲
۶۳۴ - ۶۳۸	ملک حسن زمیندار قندهار -

۳۵۲ - ۳۵۱ - ۳۵۰ - ۳۴۸	موبد بیگ - ۱۴۱
۳۵۹ - ۳۵۸ - ۳۵۴ - ۳۵۳	قوم مواص - ۲۹۷
۳۶۳ - ۳۶۲ - ۳۶۱ - ۳۶۰	موسوی خان - ۲۲۳ - ۲۲۴
۳۶۸ - ۳۶۷ - ۳۶۵ - ۳۶۴	۵۸۱ - ۵۹۶ - ۵۹۹
۳۷۲ - ۳۷۱ - ۳۷۰ - ۳۶۹	راجه موهن داس - ۴۹۷
۳۷۶ - ۳۷۵ - ۳۷۴ - ۳۷۳	موندوجی سردار ددهئی - ۴۹۹
۳۸۱ - ۳۸۰ - ۳۷۹ - ۳۷۸	امام موسی کاظم امام دوازدهم - ۵۹۳
۳۸۹ - ۳۸۷ - ۳۸۳ - ۳۸۲	حکیم مومنا - ۵۹۸ - ۶۰۶
۳۹۱ - ۳۹۰ - ۳۸۹ - ۳۸۸	حافظ مومن - ۷۰۱
۴۰۱ - ۴۰۰ - ۳۹۹ - ۳۹۸	موسوی محمدار قطب شاه - ۷۴۲
۴۱۲ - ۴۱۱ - ۴۱۰ - ۴۰۹	۷۴۳ - ۷۴۴
۴۲۷ - ۴۲۶ - ۴۲۵ - ۴۲۴	مهرنگار خانم (قتلک نگار) مریم
۴۳۱ - ۴۳۰ - ۴۲۹ - ۴۲۸	مکئی والد ماجد فردوس
۴۴۹ - ۴۴۸ - ۴۴۷ - ۴۴۶	مکئی - ۲۱ - ۳۵
۴۵۹ - ۴۵۸ - ۴۵۷ - ۴۵۶	مهدی سلطان بنی عم بابوشاه - ۴۲
۴۶۹ - ۴۶۸ - ۴۶۷ - ۴۶۶	مهدی قاسم خان - ۲۳۸
۴۷۹ - ۴۷۸ - ۴۷۷ - ۴۷۶	مهابت خان خانخازان سپهسالار
۴۸۹ - ۴۸۸ - ۴۸۷ - ۴۸۶	۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۰
۴۹۹ - ۴۹۸ - ۴۹۷ - ۴۹۶	۲۸۰ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳
۵۰۹ - ۵۰۸ - ۵۰۷ - ۵۰۶	۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵
۵۱۹ - ۵۱۸ - ۵۱۷ - ۵۱۶	۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹
۵۲۹ - ۵۲۸ - ۵۲۷ - ۵۲۶	۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴
۵۳۹ - ۵۳۸ - ۵۳۷ - ۵۳۶	
۵۴۹ - ۵۴۸ - ۵۴۷ - ۵۴۶	
۵۵۹ - ۵۵۸ - ۵۵۷ - ۵۵۶	
۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۷ - ۵۶۶	
۵۷۹ - ۵۷۸ - ۵۷۷ - ۵۷۶	
۵۸۹ - ۵۸۸ - ۵۸۷ - ۵۸۶	
۵۹۹ - ۵۹۸ - ۵۹۷ - ۵۹۶	
۶۰۹ - ۶۰۸ - ۶۰۷ - ۶۰۶	
۶۱۹ - ۶۱۸ - ۶۱۷ - ۶۱۶	
۶۲۹ - ۶۲۸ - ۶۲۷ - ۶۲۶	
۶۳۹ - ۶۳۸ - ۶۳۷ - ۶۳۶	
۶۴۹ - ۶۴۸ - ۶۴۷ - ۶۴۶	
۶۵۹ - ۶۵۸ - ۶۵۷ - ۶۵۶	
۶۶۹ - ۶۶۸ - ۶۶۷ - ۶۶۶	
۶۷۹ - ۶۷۸ - ۶۷۷ - ۶۷۶	
۶۸۹ - ۶۸۸ - ۶۸۷ - ۶۸۶	
۶۹۹ - ۶۹۸ - ۶۹۷ - ۶۹۶	
۷۰۹ - ۷۰۸ - ۷۰۷ - ۷۰۶	
۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۱۶	
۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۲۷ - ۷۲۶	
۷۳۹ - ۷۳۸ - ۷۳۷ - ۷۳۶	
۷۴۹ - ۷۴۸ - ۷۴۷ - ۷۴۶	
۷۵۹ - ۷۵۸ - ۷۵۷ - ۷۵۶	
۷۶۹ - ۷۶۸ - ۷۶۷ - ۷۶۶	
۷۷۹ - ۷۷۸ - ۷۷۷ - ۷۷۶	
۷۸۹ - ۷۸۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶	
۷۹۹ - ۷۹۸ - ۷۹۷ - ۷۹۶	
۸۰۹ - ۸۰۸ - ۸۰۷ - ۸۰۶	
۸۱۹ - ۸۱۸ - ۸۱۷ - ۸۱۶	
۸۲۹ - ۸۲۸ - ۸۲۷ - ۸۲۶	
۸۳۹ - ۸۳۸ - ۸۳۷ - ۸۳۶	
۸۴۹ - ۸۴۸ - ۸۴۷ - ۸۴۶	
۸۵۹ - ۸۵۸ - ۸۵۷ - ۸۵۶	
۸۶۹ - ۸۶۸ - ۸۶۷ - ۸۶۶	
۸۷۹ - ۸۷۸ - ۸۷۷ - ۸۷۶	
۸۸۹ - ۸۸۸ - ۸۸۷ - ۸۸۶	
۸۹۹ - ۸۹۸ - ۸۹۷ - ۸۹۶	
۹۰۹ - ۹۰۸ - ۹۰۷ - ۹۰۶	
۹۱۹ - ۹۱۸ - ۹۱۷ - ۹۱۶	
۹۲۹ - ۹۲۸ - ۹۲۷ - ۹۲۶	
۹۳۹ - ۹۳۸ - ۹۳۷ - ۹۳۶	
۹۴۹ - ۹۴۸ - ۹۴۷ - ۹۴۶	
۹۵۹ - ۹۵۸ - ۹۵۷ - ۹۵۶	
۹۶۹ - ۹۶۸ - ۹۶۷ - ۹۶۶	
۹۷۹ - ۹۷۸ - ۹۷۷ - ۹۷۶	
۹۸۹ - ۹۸۸ - ۹۸۷ - ۹۸۶	
۹۹۹ - ۹۹۸ - ۹۹۷ - ۹۹۶	
۱۰۰۹ - ۱۰۰۸ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۶	
۱۰۱۹ - ۱۰۱۸ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۶	
۱۰۲۹ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۶	
۱۰۳۹ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۶	
۱۰۴۹ - ۱۰۴۸ - ۱۰۴۷ - ۱۰۴۶	
۱۰۵۹ - ۱۰۵۸ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۶	
۱۰۶۹ - ۱۰۶۸ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۶	
۱۰۷۹ - ۱۰۷۸ - ۱۰۷۷ - ۱۰۷۶	
۱۰۸۹ - ۱۰۸۸ - ۱۰۸۷ - ۱۰۸۶	
۱۰۹۹ - ۱۰۹۸ - ۱۰۹۷ - ۱۰۹۶	
۱۱۰۹ - ۱۱۰۸ - ۱۱۰۷ - ۱۱۰۶	
۱۱۱۹ - ۱۱۱۸ - ۱۱۱۷ - ۱۱۱۶	
۱۱۲۹ - ۱۱۲۸ - ۱۱۲۷ - ۱۱۲۶	
۱۱۳۹ - ۱۱۳۸ - ۱۱۳۷ - ۱۱۳۶	
۱۱۴۹ - ۱۱۴۸ - ۱۱۴۷ - ۱۱۴۶	
۱۱۵۹ - ۱۱۵۸ - ۱۱۵۷ - ۱۱۵۶	
۱۱۶۹ - ۱۱۶۸ - ۱۱۶۷ - ۱۱۶۶	
۱۱۷۹ - ۱۱۷۸ - ۱۱۷۷ - ۱۱۷۶	
۱۱۸۹ - ۱۱۸۸ - ۱۱۸۷ - ۱۱۸۶	
۱۱۹۹ - ۱۱۹۸ - ۱۱۹۷ - ۱۱۹۶	
۱۲۰۹ - ۱۲۰۸ - ۱۲۰۷ - ۱۲۰۶	
۱۲۱۹ - ۱۲۱۸ - ۱۲۱۷ - ۱۲۱۶	
۱۲۲۹ - ۱۲۲۸ - ۱۲۲۷ - ۱۲۲۶	
۱۲۳۹ - ۱۲۳۸ - ۱۲۳۷ - ۱۲۳۶	
۱۲۴۹ - ۱۲۴۸ - ۱۲۴۷ - ۱۲۴۶	
۱۲۵۹ - ۱۲۵۸ - ۱۲۵۷ - ۱۲۵۶	
۱۲۶۹ - ۱۲۶۸ - ۱۲۶۷ - ۱۲۶۶	
۱۲۷۹ - ۱۲۷۸ - ۱۲۷۷ - ۱۲۷۶	
۱۲۸۹ - ۱۲۸۸ - ۱۲۸۷ - ۱۲۸۶	
۱۲۹۹ - ۱۲۹۸ - ۱۲۹۷ - ۱۲۹۶	
۱۳۰۹ - ۱۳۰۸ - ۱۳۰۷ - ۱۳۰۶	
۱۳۱۹ - ۱۳۱۸ - ۱۳۱۷ - ۱۳۱۶	
۱۳۲۹ - ۱۳۲۸ - ۱۳۲۷ - ۱۳۲۶	
۱۳۳۹ - ۱۳۳۸ - ۱۳۳۷ - ۱۳۳۶	
۱۳۴۹ - ۱۳۴۸ - ۱۳۴۷ - ۱۳۴۶	
۱۳۵۹ - ۱۳۵۸ - ۱۳۵۷ - ۱۳۵۶	
۱۳۶۹ - ۱۳۶۸ - ۱۳۶۷ - ۱۳۶۶	
۱۳۷۹ - ۱۳۷۸ - ۱۳۷۷ - ۱۳۷۶	
۱۳۸۹ - ۱۳۸۸ - ۱۳۸۷ - ۱۳۸۶	
۱۳۹۹ - ۱۳۹۸ - ۱۳۹۷ - ۱۳۹۶	
۱۴۰۹ - ۱۴۰۸ - ۱۴۰۷ - ۱۴۰۶	
۱۴۱۹ - ۱۴۱۸ - ۱۴۱۷ - ۱۴۱۶	
۱۴۲۹ - ۱۴۲۸ - ۱۴۲۷ - ۱۴۲۶	
۱۴۳۹ - ۱۴۳۸ - ۱۴۳۷ - ۱۴۳۶	
۱۴۴۹ - ۱۴۴۸ - ۱۴۴۷ - ۱۴۴۶	
۱۴۵۹ - ۱۴۵۸ - ۱۴۵۷ - ۱۴۵۶	
۱۴۶۹ - ۱۴۶۸ - ۱۴۶۷ - ۱۴۶۶	
۱۴۷۹ - ۱۴۷۸ - ۱۴۷۷ - ۱۴۷۶	
۱۴۸۹ - ۱۴۸۸ - ۱۴۸۷ - ۱۴۸۶	
۱۴۹۹ - ۱۴۹۸ - ۱۴۹۷ - ۱۴۹۶	
۱۵۰۹ - ۱۵۰۸ - ۱۵۰۷ - ۱۵۰۶	
۱۵۱۹ - ۱۵۱۸ - ۱۵۱۷ - ۱۵۱۶	
۱۵۲۹ - ۱۵۲۸ - ۱۵۲۷ - ۱۵۲۶	
۱۵۳۹ - ۱۵۳۸ - ۱۵۳۷ - ۱۵۳۶	
۱۵۴۹ - ۱۵۴۸ - ۱۵۴۷ - ۱۵۴۶	
۱۵۵۹ - ۱۵۵۸ - ۱۵۵۷ - ۱۵۵۶	
۱۵۶۹ - ۱۵۶۸ - ۱۵۶۷ - ۱۵۶۶	
۱۵۷۹ - ۱۵۷۸ - ۱۵۷۷ - ۱۵۷۶	
۱۵۸۹ - ۱۵۸۸ - ۱۵۸۷ - ۱۵۸۶	
۱۵۹۹ - ۱۵۹۸ - ۱۵۹۷ - ۱۵۹۶	
۱۶۰۹ - ۱۶۰۸ - ۱۶۰۷ - ۱۶۰۶	
۱۶۱۹ - ۱۶۱۸ - ۱۶۱۷ - ۱۶۱۶	
۱۶۲۹ - ۱۶۲۸ - ۱۶۲۷ - ۱۶۲۶	
۱۶۳۹ - ۱۶۳۸ - ۱۶۳۷ - ۱۶۳۶	
۱۶۴۹ - ۱۶۴۸ - ۱۶۴۷ - ۱۶۴۶	
۱۶۵۹ - ۱۶۵۸ - ۱۶۵۷ - ۱۶۵۶	
۱۶۶۹ - ۱۶۶۸ - ۱۶۶۷ - ۱۶۶۶	
۱۶۷۹ - ۱۶۷۸ - ۱۶۷۷ - ۱۶۷۶	
۱۶۸۹ - ۱۶۸۸ - ۱۶۸۷ - ۱۶۸۶	
۱۶۹۹ - ۱۶۹۸ - ۱۶۹۷ - ۱۶۹۶	
۱۷۰۹ - ۱۷۰۸ - ۱۷۰۷ - ۱۷۰۶	
۱۷۱۹ - ۱۷۱۸ - ۱۷۱۷ - ۱۷۱۶	
۱۷۲۹ - ۱۷۲۸ - ۱۷۲۷ - ۱۷۲۶	
۱۷۳۹ - ۱۷۳۸ - ۱۷۳۷ - ۱۷۳۶	
۱۷۴۹ - ۱۷۴۸ - ۱۷۴۷ - ۱۷۴۶	
۱۷۵۹ - ۱۷۵۸ - ۱۷۵۷ - ۱۷۵۶	
۱۷۶۹ - ۱۷۶۸ - ۱۷۶۷ - ۱۷۶۶	
۱۷۷۹ - ۱۷۷۸ - ۱۷۷۷ - ۱۷۷۶	
۱۷۸۹ - ۱۷۸۸ - ۱۷۸۷ - ۱۷۸۶	
۱۷۹۹ - ۱۷۹۸ - ۱۷۹۷ - ۱۷۹۶	
۱۸۰۹ - ۱۸۰۸ - ۱۸۰۷ - ۱۸۰۶	
۱۸۱۹ - ۱۸۱۸ - ۱۸۱۷ - ۱۸۱۶	
۱۸۲۹ - ۱۸۲۸ - ۱۸۲۷ - ۱۸۲۶	
۱۸۳۹ - ۱۸۳۸ - ۱۸۳۷ - ۱۸۳۶	
۱۸۴۹ - ۱۸۴۸ - ۱۸۴۷ - ۱۸۴۶	
۱۸۵۹ - ۱۸۵۸ - ۱۸۵۷ - ۱۸۵۶	
۱۸۶۹ - ۱۸۶۸ - ۱۸۶۷ - ۱۸۶۶	
۱۸۷۹ - ۱۸۷۸ - ۱۸۷۷ - ۱۸۷۶	
۱۸۸۹ - ۱۸۸۸ - ۱۸۸۷ - ۱۸۸۶	
۱۸۹۹ - ۱۸۹۸ - ۱۸۹۷ - ۱۸۹۶	
۱۹۰۹ - ۱۹۰۸ - ۱۹۰۷ - ۱۹۰۶	
۱۹۱۹ - ۱۹۱۸ - ۱۹۱۷ - ۱۹۱۶	
۱۹۲۹ - ۱۹۲۸ - ۱۹۲۷ - ۱۹۲۶	
۱۹۳۹ - ۱۹۳۸ - ۱۹۳۷ - ۱۹۳۶	
۱۹۴۹ - ۱۹۴۸ - ۱۹۴۷ - ۱۹۴۶	
۱۹۵۹ - ۱۹۵۸ - ۱۹۵۷ - ۱۹۵۶	
۱۹۶۹ - ۱۹۶۸ - ۱۹۶۷ - ۱۹۶۶	
۱۹۷۹ - ۱۹۷۸ - ۱۹۷۷ - ۱۹۷۶	
۱۹۸۹ - ۱۹۸۸ - ۱۹۸۷ - ۱۹۸۶	
۱۹۹۹ - ۱۹۹۸ - ۱۹۹۷ - ۱۹۹۶	
۲۰۰۹ - ۲۰۰۸ - ۲۰۰۷ - ۲۰۰۶	
۲۰۱۹ - ۲۰۱۸ - ۲۰۱۷ - ۲۰۱۶	
۲۰۲۹ - ۲۰۲۸ - ۲۰۲۷ - ۲۰۲۶	
۲۰۳۹ - ۲۰۳۸ - ۲۰۳۷ - ۲۰۳۶	
۲۰۴۹ - ۲۰۴۸ - ۲۰۴۷ - ۲۰۴۶	
۲۰۵۹ - ۲۰۵۸ - ۲۰۵۷ - ۲۰۵۶	
۲۰۶۹ - ۲۰۶۸ - ۲۰۶۷ - ۲۰۶۶	
۲۰۷۹ - ۲۰۷۸ - ۲۰۷۷ - ۲۰۷۶	
۲۰۸۹ - ۲۰۸۸ - ۲۰۸۷ - ۲۰۸۶	
۲۰۹۹ - ۲۰۹۸ - ۲۰۹۷ - ۲۰۹۶	
۲۱۰۹ - ۲۱۰۸ - ۲۱۰۷ - ۲۱۰۶	
۲۱۱۹ - ۲۱۱۸ - ۲۱۱۷ - ۲۱۱۶	
۲۱۲۹ - ۲۱۲۸ - ۲۱۲۷ - ۲۱۲۶	
۲۱۳۹ - ۲۱۳۸ - ۲۱۳۷ - ۲۱۳۶	
۲۱۴۹ - ۲۱۴۸ - ۲۱۴۷ - ۲۱۴۶	
۲۱۵۹ - ۲۱۵۸ - ۲۱۵۷ - ۲۱۵۶	
۲۱۶۹ - ۲۱۶۸ - ۲۱۶۷ - ۲۱۶۶	
۲۱۷۹ - ۲۱۷۸ - ۲۱۷۷ - ۲۱۷۶	
۲۱۸۹ - ۲۱۸۸ - ۲۱۸۷ - ۲۱۸۶	
۲۱۹۹ - ۲۱۹۸ - ۲۱۹۷ - ۲۱۹۶	
۲۲۰۹ - ۲۲۰۸ - ۲۲۰۷ - ۲۲۰۶	
۲۲۱۹ - ۲۲۱۸ - ۲۲۱۷ - ۲۲۱۶	
۲۲۲۹ - ۲۲۲۸ - ۲۲۲۷ - ۲۲۲۶	
۲۲۳۹ - ۲۲۳۸ - ۲۲۳۷ - ۲۲۳۶	
۲۲۴۹ - ۲۲۴۸ - ۲۲۴۷ - ۲۲۴۶	
۲۲۵۹ - ۲۲۵۸ - ۲۲۵۷ - ۲۲۵۶	
۲۲۶۹ - ۲۲۶۸ - ۲۲۶۷ - ۲۲۶۶	
۲۲۷۹ - ۲۲۷۸ - ۲۲۷۷ - ۲۲۷۶	
۲۲۸۹ - ۲۲۸۸ - ۲۲۸۷ - ۲۲۸۶	
۲۲۹۹ - ۲۲۹۸ - ۲۲۹۷ - ۲۲۹۶	
۲۳۰۹ - ۲۳۰۸ - ۲۳۰۷ - ۲۳۰۶	
۲۳۱۹ - ۲۳۱۸ - ۲۳۱۷ - ۲۳۱۶	
۲۳۲۹ - ۲۳۲۸ - ۲۳۲۷ - ۲۳۲۶	
۲۳۳۹ - ۲۳۳۸ - ۲۳۳۷ - ۲۳۳۶	
۲۳۴۹ - ۲۳۴۸ - ۲۳۴۷ - ۲۳۴۶	
۲۳۵۹ - ۲۳۵۸ - ۲۳۵۷ - ۲۳۵۶	
۲۳۶۹ - ۲۳۶۸ - ۲۳۶۷ - ۲۳۶۶	
۲۳۷۹ - ۲۳۷۸ - ۲۳۷۷ - ۲۳۷۶	
۲۳۸۹ - ۲۳۸۸ - ۲۳۸۷ - ۲۳۸۶	
۲۳۹۹ - ۲۳۹۸ - ۲۳۹۷ - ۲۳۹۶	
۲۴۰۹ - ۲۴۰۸ - ۲۴۰۷ - ۲۴۰۶	
۲۴۱۹ - ۲۴۱۸ - ۲۴۱۷ - ۲۴۱۶	
۲۴۲۹ - ۲۴۲۸ - ۲۴۲۷ - ۲۴۲۶	
۲۴۳۹ - ۲۴۳۸ - ۲۴۳۷ - ۲۴۳۶	
۲۴۴۹ - ۲۴۴۸ - ۲۴۴۷ - ۲۴۴۶	
۲۴۵۹ - ۲۴۵۸ - ۲۴۵۷ - ۲۴۵۶	
۲۴۶۹ - ۲۴۶۸ - ۲۴۶۷ - ۲۴۶۶	
۲۴۷۹ - ۲۴۷۸ - ۲۴۷۷ - ۲۴۷۶	
۲۴۸۹ - ۲۴۸۸ - ۲۴۸۷ - ۲۴۸۶	
۲۴۹۹ - ۲۴۹۸ - ۲۴۹۷ - ۲۴۹۶	
۲۵۰۹ - ۲۵۰۸ - ۲۵۰۷ - ۲۵۰۶	
۲۵۱۹ - ۲۵۱۸ - ۲۵۱۷ - ۲۵۱۶	
۲۵۲۹ - ۲۵۲۸ - ۲۵۲۷ - ۲۵۲۶	
۲۵۳۹ - ۲۵۳۸ - ۲۵۳۷ - ۲۵۳۶	
۲۵۴۹ - ۲۵۴۸ - ۲۵۴۷ - ۲۵۴۶	
۲۵۵۹ - ۲۵۵۸ - ۲۵۵۷ - ۲۵۵۶	
۲۵۶۹ - ۲۵۶۸ - ۲۵۶۷ - ۲۵۶۶	
۲۵۷۹ - ۲۵۷۸ - ۲۵۷۷ - ۲۵۷۶	
۲۵۸۹ - ۲۵۸۸ - ۲۵۸۷ - ۲۵۸۶	
۲۵۹۹ - ۲۵۹۸ - ۲۵۹۷ - ۲۵۹۶	
۲۶۰۹ - ۲۶۰۸ - ۲۶۰۷ - ۲۶۰۶	
۲۶۱۹ - ۲۶۱۸ - ۲۶۱۷ - ۲۶۱۶	
۲۶۲۹ - ۲۶۲۸ - ۲۶۲۷ - ۲۶۲۶	
۲۶۳۹ - ۲۶۳۸ - ۲۶۳۷ - ۲۶۳۶	
۲۶۴۹ - ۲۶۴۸ - ۲۶۴۷ - ۲۶۴۶	
۲۶۵۹ - ۲۶۵۸ - ۲۶	

۴۳۳ - ۳۹	۷۰۱ - ۱۴۳ - ۱۳۵ - ۹۲
۴۵۵ - ۴۵۲ - ۱۵ - ۱۰	راجہ میدنی راجی زمیندار
۸۰ - ۷۵ - ۶۸ - ۶۷ - ۶۶ - ۶۵	چندیبری - ۶۳
۱۵۳ - ۱۵۲ - ۱۴۵ - ۱۰۵ - ۹۹	ملا میر محمد ملای خارجی - ۱۴۸
۱۶۵ - ۱۶۰ - ۱۶۵ - ۱۶۰	میران مبارک شاہ - ۱۶۴
۱۸۹ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۰	میرزایان باغی - ۱۷۳ - ۱۷۰
۲۰۸ - ۲۰۳ - ۱۹۹ - ۱۹۵	۱۷۴ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۲۳۵
۲۸۸ - ۲۷۷ - ۲۵۸ - ۲۳۶	مولانا میرکلان ہراتی - ۲۳۵
۳۰۵ - ۲۹۸ - ۲۹۶ - ۲۹۵	بابا مبارک - ۳۵۷
۳۹۲ - ۳۳۵ - ۳۲۸ - ۳۱۴	میر میران (ابدالہ) - ۳۷۲
۳۹۸ - ۳۰۷ - ۳۰۱ - ۳۰۰	۴۲۷ - (شف الف)
۴۹۲ - ۴۶۸ - ۴۶۵ - ۴۶۰	میرزاخان بن شاہ نواز خاں - ۵۰۶
۵۴۶ - ۵۰۷ - ۵۰۲ - ۵۰۰	۶۰۹ - ۶۱۹ - ۷۴۴ - ۷۱۴۵
۶۴۲ - ۶۱۰ - ۵۹۰ - ۵۷۵	میرک حسین خوانی - ۵۰۸
۶۸۳ - ۶۷۸ - ۶۷۴ - ۶۷۲	ملا میر ہروی خراسانی - ۵۵۱
۷۴۱ - ۷۲۹ - ۷۰۵ - ۷۰۳	میرخان میرزک - ۵۶۱ - ۷۰۲
۱۰۲ - ۷۵ - ۷۰ - ۶۵	۶۰۳
۲۹۳ - ۲۰۳ - ۱۶۱ - ۱۰۵	شیخ میر - ۷۴۵
۳۷۷ - ۳۳۹ - ۳۳۳ - ۳۲۸	
۷۰۳ - ۳۱۲ - ۳۹۲	
۱۶۱ - ۷۶ - ۷۵ - ۷۰	
۵۳۸ - ۳۱۵	

* مواضع وغیرہ *

ولایت مارواڑ انڈیا - ۱۲ - ۷ - ۲ - ۱۲
۳۲ - ۲۲ - ۱۸ - ۱۵ - ۱۴

۴۸۳ - ۶۵۵ - ۶۵۲ - ۶۵۱	ماژوار ۱۰۱ - ۱۰۰
مصر - ۱۵	قلعه مالکوت - ۱۳۵
مصطفی آباد (چوبره) - ۷۱۷	قصبه ماجن بجواره - ۱۴۹
مغلستان (ترکمان) - ۴ - ۳	متهرا - ۲۹۹ - ۵۵۲ - ۵۷۲
۱۹ - ۲۱ - ۳۳ - ۳۴ (شف نادر)	۶۵۷
مکه متبرکه - ۵۳ - ۲۳۹ - ۲۶۹	مسجد علی بندر حیدرآباد - ۳۱۲
۵۵۱ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۶	حصار محمود آباد - ۷۶
۶۰۷ - ۶۸۰ - ۷۳۱	محمود آباد - ۷۶ - ۳۹۳
صومعه ملتان - ۱۴ - ۴۶ - ۶۴	محمود آباد - ۵۲۵
۱۲۳ - ۲۰۴ - ۲۶۵ - ۳۰۷	میدینه منوره - ۵۳ - ۱۲۲ - ۲۳۹
۳۹۸ - ۵۴۸ - ۵۵۳ - ۵۵۶	۲۴۰ - ۵۵۱ - ۶۰۴ - ۶۰۶
۵۵۷ - ۵۷۵ - ۵۹۳ - ۶۰۰	۶۸۰ - ۷۳۱
۶۰۴ - ۶۷۲ - ۶۸۰ - ۶۸۳	قلعه مرغاب - ۲۶ - ۲۷
۶۸۷ - ۶۹۰ - ۷۰۰ - ۷۰۳	مرج - ۵۲۰
۷۰۹ - ۷۱۳ - ۷۱۷ - ۸۲۷	باغ مراد - ۶۳۰ - ۶۳۱
۷۳۱	مرور - ۶۵۱ - ۶۵۵
قلعه ماروت - ۵۰	مسجد عالی فتحپور - ۲۲۶
منکبور - ۳۱۸ - ۳۵۰ - ۴۹۵	مسجد مغنین احمدیر - ۳۹۴
قلعه ملایر - ۵۴۶ - ۵۹۱ - ۵۹۲	مسجد قلعه اکبرآباد - ۷۲۸
۵۶۴	مسجد عالی دارالخلافه - ۷۵۳
مرکار مندر - ۷۴ - ۶۷۸	مشهد مقدس - ۱۴۶ - ۱۴۷
قلعه منصور گنده - ۴۳۶	۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۶۴ - ۵۹۰

نجم ثانی امضا فی - ۴۳ - ۴۴	مولگی بدن - ۳۲۰
۱۱۶	مومل - ۵۷۴ - ۵۷۶
نجات خان - ۵۰۵ - ۵۰۶	دریای مہی - ۲۹۷
۹۰۹ - ۹۱۴ - ۹۱۹ - ۹۳۸	مہاکوٹ - ۴۸۱ - ۴۸۳ - ۴۸۶
۷۷۴ - ۷۰۹ - ۷۱۹ - ۷۵۳	میمنہ - ۳۸
۷۵۹	میوات - ۷۲ - ۷۱ - ۷۰۲
نذر محمد خان - ۳۷۴ - ۴۰۱	میرتھہ - ۱۲۴ - ۱۳۰
۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۷۲ - ۵۰۹	قلعہ میرتھہ - ۱۵۹
۵۴۱ - ۴۰۸ - ۴۰۴ - ۴۱۱	قلعہ مہینہ - ۶۵۶ - ۶۷۴
۴۱۳ - ۴۱۶ - ۴۱۸ - ۴۲۳	
۴۲۰ - ۴۲۹ - ۴۲۸	* حرف نون - مردمان *
۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴	
۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۴۰ - ۴۴۱	ناصر بیگ قلعہ دار - ۲۷
۴۴۲ - ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۷	سلطان ناصر میرزا برادر جہانگیر
۴۴۸ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۴۳	میرزا - ۳۶ - ۳۷ - ۴۳ - ۴۵
۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷	ناہر خان میواتی پسر حسن
۴۶۱ - ۴۶۷ - ۴۶۹ - ۴۷۳	خان - ۶۲
۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۸۲ - ۴۸۳	ناہر خان - ۳۳۸ - ۳۳۹
۴۸۷ - ۴۹۰ - ۴۹۵ - ۷۰۳	ناصر میرزا (یانکار) - ۷۹
۷۰۴ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۱۰	۸۰ - ۸۵
۷۱۶ - ۷۴۹	نارجی مرکار - ۴۲۹
راجہ نرنگھہ رار - ۲۲۳	شیخ ناصر (ناصر محمد) - ۵۵۰

۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰	واجه نرسنگهدیو بندیلہ پندر چہار
۴۳۱ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۹	حکیمہ - ۴۰۶ - ۵۰۹ - ۵۱۵
۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۵	نرسنگہ داس چہالہ - ۴۳۱ - ۴۳۲
۴۵۷ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲	نرسنگہ دیو پسر بکرماجیت -
۴۷۶ - ۴۷۸ - ۴۸۷ - ۴۹۰	۵۲۲ - ۵۲۳
۴۹۱ - ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰	نصرت شاہ - ۶۴
۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۳۲ - ۵۳۳	نصیر الدین پسر غیاث الدین -
۵۳۴ - ۵۳۶ - ۵۳۷	۲۸۸
نظام الدین بخشہ ہروی مورخ -	نصیر خان (خاندوران) - ۴۱۴
۲۳۷	۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۶۱
نظر بہادر - ۳۰۷ - ۵۱۰	۴۶۸ - ۴۸۹ - ۴۹۶ - ۷۴۸
نوجاہ نظام تاجر - ۴۱۰	نظر بہادر اوزبک - ۳۸
نظام الملکیان - ۴۱۱	نظر میرزا - ۴۴
نظام الملک لہاسی (دیگر) -	نظام الدین بحری والی احمد نگر -
۵۳۹ - ۵۴۲	۶۴
نظریک رئیس المان - ۶۰۰	نظام برادر فرید شیر شاہ پسر
نظر علی خان حاکم اردویل ملزم	حسن - ۸۸
شاہ عباس - ۶۹۷	نظام الملک - ۱۸۸ - ۲۰۴ - ۲۰۵
حکیم نظام الدین ملازم عدد	۲۰۸ - ۲۱۲ - ۲۲۰ - ۳۱۸
شاہ - ۷۴۳	۳۲۰ - ۳۲۷ - ۳۴۷ - ۳۷۶
شیخ نظام - ۷۴۹	۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶
نکیرہ خاتون بیگم -	۳۹۱ - ۴۱۸ - ۴۲۴ - ۴۲۵

نواز خان بر سر معبد خان - ۳۳۵	تیمور - ۱۴
نو شاد - ۵۴۲	نوشیروان عادل - ۶۲ - ۱۵۲
نور علی خان - ۵۹۱	حکیم نورالدین - ۱۱۸
نور احمد بن بخشی احمد خان	میرزا نورالدین - ۱۳۷
۶۷۶ - ۶۸۵	شیخ نورالحق خاں شیخ عبدالحق
نواز خان - ۱۰۵	دهلوی - ۱۹۷ - ۵۵۱
نورک نام خان - ۶۸۹	نور جهان بیگم (نور محمد)

* مواضع و غیره *

نارنگ - ۸۷	۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۷ - ۲۹۸
ناگور - ۱۵۹	۲۷۰ - ۲۷۲ - ۲۸۹ - ۲۹۰
نازیر - ۲۰۹ - ۲۵۱ - ۵۲۱ - ۵۲۴	۲۹۳ - ۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۰۷
ناسک - ۲۷۱ - ۲۷۳ - ۲۷۴	۳۲۳ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۹
۳۲۰ - ۳۲۲ - ۳۸۳ - ۴۲۴	۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳
طالع ناسک - ۵۲۱	۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷
نجف اشرف - ۱۴۷ - ۲۶۶	۳۴۱ - ۳۴۴ - ۳۵۹ - ۳۶۰
نوربانو - ۳۷۷ - ۵۰۲ - ۷۲۹	۳۶۲ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶
آب سرد - ۱۴۰ - ۱۶۱ - ۲۹۰	۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰
۳۰۵ - ۳۱۴ - ۳۱۶ - ۳۹۲	۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵
۴۲۴ - ۴۳۷ - ۵۰۲ - ۵۳۸ - ۵۴۰	۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹
قهیله نرین - ۵۲۵	۳۸۰ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰
	۳۹۲ - ۵۵۳ - ۶۱۸
	نورالدین محمد - ۲۵۸

* حرف هاء - مردمان *

... : داره - ۲۳۶
 هاشم خان واک قاسم خان - ۵۳۷
 میر هاشم حنفانی - ۵۵۹
 هاشمون فقیر - ۶۰۷
 راجه هرکشن قلعه دار - ۹۴ - ۹۷
 قوم هزاره - ۳۷۵ - ۵۶۹ - ۵۷۰
 ۶۷۷ - ۶۷۸

هشترخان (شیرخان) - ۶۳۶

هلاکو - ۸ - ۱۶

هلال خان (خواجه سرا) - ۲۵۲

همایون بادشاه جنت آشیانی -

۳۷ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲

۵۳ - ۵۹ - ۶۲ - ۶۴ - ۶۵

۶۶ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳

۷۴ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۸ - ۸۰

۸۱ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۷

۹۸ - ۹۵ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۱

۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۱۳

۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷

۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱

نصیر آباد - ۷۱۷

قلعه نظام الماک - ۳۹۱

نظام پور - ۴۷۷ - ۴۹۰

نگرکوش - ۱۰۰

قلعه نلارک - ۵۲۲

پرگنه نندکانو - ۳۴۶

زیلاب - ۱۶۸ - ۱۸۶ - ۵۶۹

۶۲۱ - ۶۴۵

* حرف واو - مردمان *

واداد جنت مکانی - ۳۳۷

وزیر بیگ - ۱۷۱

وزیر خان - ۴۲۵ - ۴۴۳ - ۴۶۷

۵۵۷ - ۵۷۳

خان وفا میرزا - ۳۱

وفادار (خواجه سرا) - ۳۳۷ - ۳۳۸

وقاص حاجی - ۴۷۲ - ۵۳۱ - ۶۲۷

سید وای - ۱۷۳

ولی محمد خان والی توران -

۲۶۰ - ۲۶۱

میرزا ولی - ۳۹۳

هرات - م - ۴۱ - ۴۴ - ۱۱۷	۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵
۴۸۴ - ۶۵۵ - ۵۹۰ - ۲۵۵	۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۲۷ - ۱۲۹
۴۹۹ - ۴۹۰	۱۳۷ - ۱۳۵ - ۱۳۴ - ۱۳۳
هندوستان - ۲ - ۱۲ - ۱۵	۱۴۹ - ۱۴۳ - ۱۵۰ - ۱۳۸
۱۸ - ۲۱ - ۲۳ - ۳۳ - ۴۵	۳۲۵ - ۳۲۹ - ۵۰۳
۴۶ - ۴۷ - ۴۹ - ۵۴ - ۹۱	میرزا همدال فرزند فردوس
۹۲ - ۹۵ - ۹۷ - ۹۸ - ۷۰	مکانی - ۷۴ - ۷۱ - ۷۳ - ۷۲
۷۹ - ۸۷ - ۸۹ - ۹۱ - ۱۰۱	۸۲ ۸۳ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۹۵
۱۰۲ - ۱۰۸ - ۱۱۱ - ۱۱۷	میرزا خندی بیگ - ۹۵
۱۱۸ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۲۵	هوشنگ پسر دایب - ۳۵۸
۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۳۲	هوشمند بانو صبیح خورو - ۲۵۸
۱۳۴ - ۱۵۵ - ۱۵۸ - ۱۵۹	هیبت خان نیازی - ۹۸ - ۱۱۱
۱۴۳ - ۱۷۳ - ۱۸۹ - ۱۸۹	۱۱۴ - ۱۲۳
۱۹۰ - ۱۹۵ - ۱۹۹ - ۲۰۹	هیمور، بقال شجعه وزیر مدایی
۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۴۱ - ۲۵۵	شاه - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰
۲۴۹ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۹	۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۲۳
۲۴۳ - ۲۴۶ - ۲۴۹ - ۲۶۹	۱۲۴ - ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱
۲۶۹ - ۲۷۱ - ۲۷۳ - ۲۸۹	۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۵۱
۲۹۴ - ۲۹۹ - ۳۰۳ - ۳۰۹	
۳۱۲ - ۳۲۳ - ۳۲۶ - ۳۳۲	
۳۷۳ - ۳۷۷ - ۳۸۱ - ۳۹۱	
۳۹۵ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۱۰	

• مواضع و غیره •

سرکار هاندیه - ۵۰۲

هنگه میر - ۷۴۵

یادگار میرزا - ۴۴	۴۱۱ - ۴۱۶ - ۴۲۱ - ۴۷۲
میرزا یادگار - ۱۹۵ - ۱۹۶	۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۱ - ۵۵۲
یادگار علی (ایلیچی ایران) - ۲۶۲	۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۵۸
۵۶۰ - ۵۶۷	۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۷ - ۵۷۴
یاقوت خان حبشی - ۲۸۲ - ۲۸۳	۵۸۱ - ۵۹۲ - ۵۹۴ - ۶۰۷
۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸	۶۱۱ - ۶۱۳ - ۶۳۳ - ۶۳۵
۳۱۹ - ۳۵۶ - ۳۸۲ - ۴۰۰	۶۵۲ - ۶۵۴ - ۶۶۶ - ۶۶۹
۴۵۰ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۱	۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۸۱ - ۶۸۲
۴۸۵ - ۵۲۵	۶۸۴ - ۶۸۸ - ۶۹۵ - ۶۹۶
یادگار علی آدم نذر محمد خان -	۶۹۷ - ۶۹۸ - ۷۱۱ - ۷۱۳
۶۵۱	۷۱۵ - ۷۲۱ - ۷۲۶ - ۷۳۲
یادگار بیگ میر ترک نذر محمد	۷۳۶ - ۷۴۸ - ۷۵۴ - ۷۵۷
خان - ۶۶۷	دلمه هنوزت ۵۲۴
یادگار امیر دایم - ۷۰۳ - ۷۰۴	۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۸۳ - ۶۸۵
دار محمد مشیر زاده - ۷۲۶	بنادر هوگای - ۴۶۸ - ۴۷۳
بنیم بهادر (تم بهادر) - ۲۱۹	نصبه هیرابور - ۵۲۶
بردمچی - ۱۳	
یعقوب بیگ شیرجنگ - ۳۸	۵ حرف یاه - مردمان
یعقوب خان - ۴۰۱	یامش انلان (کیومرث) بن
یکه ناز خان - ۴۲۷ - ۴۴۳ - ۵۸۹	حضرت روح علیه السلام - ۳
یلدیز خان - ۷	(شف کاب)

۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۲	يلكندی پھر الذقوا - ۸
يوسف خان - ۳۵۸ - ۳۶۵ - ۶۷۸	يلكندی پھر الذقوا - ۸
مير يوسف - ۷۲۹	يلكندوش - ۶۷۰
-----	يونس خان - ۶ - ۱۹ - ۲۱
* مواضع و غیرہ *	يوسف زئي - ۳۵
يوزان - ۳۲۳ - ۶۰۷	هيد يوسف خان مشہدي - ۱۲۲

بانتام رسید

نہرمت مردمان و مواضع و قلعات و آبپائیکہ در دہمبدن
حصہ منتخب الباب تصانیف خانی خان نظام الملکی واقع شدہ ہند
بترتیب حروف ہجاء •

(شف دال)

آنام بان - ۱۳۹ - ۱۴۲ - ۱۴۵
۱۴۶ - ۱۴۸ - ۱۵۰ - ۱۵۱
۱۵۴ - ۱۵۷ - ۱۶۰ - ۱۶۱
۱۶۳ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۹
قوم آغریہ - ۱۶۵
آتش خان - ۲۰۵ - ۲۹۱ - ۵۸۸
آکناکمر برادر مادنا - ۲۹۲ - ۲۹۳
۲۹۶ - ۳۰۸ - ۳۱۱ - ۳۱۲
آصف خان - ۳۸۰ - ۵۷۷
آنبو مرہتہ (معروف بیان) ۵۸۲
آپ جی پدت - ۸۹۰ - ۸۹۵
ابراہیم خان ولد عالی مردان خان
۳۹ - ۴۱
میر ابوالعالی - ۴۷ - ۴۹
سید ابراہیم - ۷۳ - ۴۷

• حرف الف - مردمان •

آغر خان - ۹۲ - ۹۴ - ۹۵
۹۶ - ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰
۱۴۲ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۵۷
۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۲۳۰
۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۷
۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱
۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۵ - ۲۴۶
۳۹۴ - ۵۷۶
آغر خان ثانی (دیدہ منزل)
خلف الصدق آغر خان -
۲۳۲ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۷
۷۶۱ - ۷۶۲ - ۸۱۳ - ۸۶۲
۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۹۳۵

قاضي ابوالفتح ٢٢٣	ابراهيم ايلچى سبغانقلي خان -
محمد ابراهيم مستوفي الملك	١٢٣
ايران - ٢٨٧	ابدال بيگ - ١٢٣
محمد ابراهيم مهاجرت خان حسين	ابوالفتح خان - ١٧٢ - ١٧٤
بيگ خلدل الله سبيدالار -	ابوالنجم خان - ١٩١ - ١٩٤
٣٠١ - ٣٠٢ - ٣٠٥ - ٣٠٧	١٩٧
٣٣٥ - ٣٣٧ - ٣٤٣ - (شف خان)	ابوالعلاء - ١٩٤
خواجہ ابوالکلام جان نثار خان -	ابوالحسن (قطب الدك) حاتم
٢٩٨ - ٢٩٣ - ٢٩١	حيدر اداك - ٢٢١ - ٣٠٠
٣٠٢ - ٣٠٣ - ٣٠٩ - ٣١١	٣٠١ - ٣٠٢ - ٣٠٣ - ٣٠٥
٣٦٢ - (شف جيم)	٣٠٧ - ٣٠٨ - ٣١٠ - ٣١١
ابوالخير خان - ٢٩٢ - ٢٩٣ - ٨٣٨	٣١٢ - ٣١٣ - ٣١٥
محمد ابراهيم اخدا - ٣٢١ - ٣٢٢	٣١٦ - ٣٢٢ - ٣٢٣ - ٣٢٤
محمد ابراهيم خان - ٥٣١	٣٢٥ - ٣٢٧ - ٣٢٨ - ٣٢٩
٥٤٦ - ٥٤٧ - ٥٤٨ - ٩٦٥	٣٣٠ - ٣٣١ - ٣٣٣ - ٣٣٥
ابراهيم بيگ تبريزي - ٥٨٣ - ٥٩٣	٣٣٦ - ٣٣٧ - ٣٤٢ - ٣٤٣
شيخ ابوالکلام - ٥٩٥	٣٤٧ - ٣٤٨ - ٣٥٠ - ٣٥٣
محمد ابراهيم بادشاه ابوالفتح	٣٥٨ - ٣٦٠ - ٣٦١ - ٣٦٢
ظهير الدين پسر رفيع الشان -	٣٦٣ - ٣٦٥ - ٣٦٧ - ٣٦٩
٩٨٨ - ٩٨٩ - ٩٩٠ - ٩٩١	٣٦٧ - ٣٦٩ - ٣٧١ - ٣٧٣
٩٢٢ - ٩٣٣ - ٩٤١	٣٧٥ - ٣٧٦ - ٣٧٧ - ٣٧٩
ابو الحسن خان بخشى ميد	٥٢٣ - (شف قاف)

۸۲۲ - ۸۱۹ - ۸۱۷ - ۸۱۳	عبدالله خان - ۶۹۲ - ۷۱۲
۸۵۱ - ۸۳۸ - ۸۳۳ - ۸۲۳	۹۳۱ - ۹۲۳ - ۷۱۳
۹۷۴ - ۹۳۸ - ۹۳۷ - ۹۳۶	محمد ابراهيم تبریزی بخشي
احتشام خان - ۴۸ - ۱۳۴ - ۱۷۸	(دیگر) - ۷۴۳
احدبان - ۴۸	ابراهيم خان پاي - ۷۴۵ - ۹۵۹
محمد احدل بخاري - ۸۱	۹۵۹
۱۱۳ - ۱۱۲ - ۱۱۱ - ۱۱۰	ابو البركات رفيع الدرجات
۱۸۴ - ۱۸۳ - ۱۷۷ - ۱۱۴	شمس الدين پادشاه پسر خرد
۱۸۶ - ۱۸۹ - ۳۰۲	رفيع الشان نبير خلد - ۵۴۱
مير احمد عرب - ۳۰۹ - ۳۱۰	بهادر شاه - ۸۱۳ - ۸۱۶ - ۸۱۸
۳۱۲ - ۳۱۱	۸۲۶ - ۸۳۰ (شف زاء)
مير احمد خان - ۳۸۱ - ۴۵۱	ابوطالب - ۸۵۳
۸۶۸ - ۸۶۷ - ۶۶۷ - ۶۶۶	مير ابوالفضل خان - ۹۶۰
۸۷۱ - ۸۶۹	آقا ابوالحسن - ۹۶۰
احمد خان مير ملنگ عرف	ابراهيم قلي خان - ۹۶۵ - ۹۶۶
مير سلطان حسن - ۵۶۹ - ۵۷۰	۹۶۸ - ۹۶۷
۵۷۱ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱	راجہ اجیت سنگھ پسر مير محمد
۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵	راجہ جسونت - ۲۵۹ - ۲۶۰
۶۱۷ - ۶۱۸ (شف حاء)	۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۱۹
احمد خان افغان - ۵۷۰ - ۶۱۰	۶۶۲ - ۶۳۷ - ۷۳۸ - ۷۹۱
۶۱۲ - ۶۱۱	۷۹۲ - ۷۹۳ - ۸۰۰ - ۸۰۲
۶۱۰ - ۶۰۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱	۸۰۳ - ۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۹

اختصاص خان نبدیر خان عالم	حافظ احمد معتمد خان -- ۶۰۸
۸۸۹	۶۱۴ - ۶۱۵
اخلاص خان افغان (دنگر) - ۹۲۳	احمد معید خان - ۶۵۱
خواجہ انعام صبر برهان پور - ۵۵۸	احمد بیگ غازی الدین خان
ارجن کور - ۱۵ - ۱۷	غالب جنگ کوکچہ اند ارشاد
ارالت خان -- ۳۸ - ۱۰۵ - ۱۰۱	۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۲۸ (شف غلبی)
ارملان خان کاشغری چغند خان	میر احمد خان - ۸۷۶
منج جنگ ۵۹۹ - (شف چے)	احمد خان بحر عالمی مردان خان
ارشد خان نبدیر ارشد خان - ۶۱۰	۹۶۰
۹۱۳	خواجہ احمد خان (شہادت خان)
ارشد خان دیون - ۶۱۳	یمر مبارز خان - ۹۶۰ - ۹۶۱
ازدک خان - ۱۲۲	۹۶۲
ازنگن - ۹۴۴	احمد شاہ پسر محمد شاہ بابر شاہ
۱- لام خان صوبہ دار ۲۳ - ۲۵	۹۷۳
۳۳ - ۳۸ - ۵۴ - ۵۷ - ۶۰	اخلاص خان (خان عالم) پسر
۶۲ - ۹۳ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۷۶	مقرب خان - ۳۸ - ۲۹۱
۲۰۹ - ۳۸۱ - ۳۹۹ - ۸۲۷	۳۵۱
احمد خان وزیر جملہ الماک	اختصاص خان - ۳۹۲ - ۷۶۶
امیر الامرا نظام الماک آصف	اخلاص خان میانه - ۵۲۸
الدولہ - ۳۲ - ۶۹ - ۷۳	اخلاص خان جدید الامام - ۶۲۸
۱۲۶ - ۱۷۲ - ۲۱۰ - ۲۳۵	۶۲۹ - ۷۷۳ - ۷۹۴ - ۷۹۹
۲۵۵ - ۲۶۶ - ۲۸۵ - ۲۸۹	۹۲۱

احلم خان - ۹۹۰	۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۲۲ - ۳۸۱
راجہ احلم خان عرف رتن سنگھ -	۴۰۷ - ۴۱۸ - ۴۱۹
۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۶ - ۹۹۷	۴۲۰ - ۴۹۰ - ۵۰۵ - ۵۰۵
(شف راء)	۵۲۸ - ۵۴۷ - ۵۶۶ - ۵۷۲
احلم خان - ۷۲۱ - ۸۲۸ - ۹۱۵	۵۸۳ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱
احمد علی خان - ۷۵۲ - ۷۸۰	۶۰۲ - ۶۱۹ - ۶۳۹ - ۷۰۴
۷۹۶ - ۸۳۶ - ۹۲۱	۷۲۵ - ۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۴
احمد اللہ خان (نواب اولیا) -	۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳
۷۸۸ - ۷۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۴	۸۴۹ - ۹۳۰ - ۹۳۰
۹۱۰ - ۹۱۸	۹۳۰ - ۹۳۰ - ۹۳۰
احمد عیل خان خوشگئی - ۸۷۶	۱۳۲
۹۵۳	۱۳۲ - ۱۳۷
خواجہ احمد خان پسر مبارز خان -	۱۳۷ - ۱۴۲
۹۵۶ - ۹۵۸	۱۴۲ - ۱۴۷
اشرف خان - ۳۸۱ - ۵۹۵	۱۸۹ - ۱۸۶ - ۱۸۹
میر اشرف - ۷۰۲ - ۷۲۱ - ۷۲۲	۲۰۹ - ۲۰۹
محمد اشرف ندراری - ۸۹۰	۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۴
محمد اشرف خان بخشی - ۸۹۱	۲۳۴ - ۲۳۴ - ۲۳۴
اشرف خان اننان - ۹۷۵ - ۹۷۷	۲۳۷ (شف حاد)
۹۷۸	۸۴۸ - ۸۴۸ - ۸۴۸
اصالت خان - ۵۷۶	۸۴۸ - ۸۴۸ - ۸۴۸
شاهزادہ محمد اعظم پسر -	۸۴۸ - ۸۴۸ - ۸۴۸

۷۷۶ - ۹۲۰	اورنگ زیب (اعظم شاه) - ۱۴
اعظم خان - ۲۳ - ۳۰	۲۳ - ۳۰ - ۳۴ - ۴۰ - ۴۸
اعتماد خان (عرف عبدالقوی) -	۴۹ - ۹۵ - ۷۷ - ۲۰۹ - ۲۵۷
۳۵ - ۹۸ - ۲۰۳ - ۲۰۴	۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۸۰ - ۲۸۱
اعتماد خان (ذوالفقار خان	۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰
نصرت، جنگ) - ۲۸۵ - ۲۹۳	۳۲۱ - ۳۲۷ - ۳۳۸ - ۳۵۸
۳۰۳ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵	۳۴۲ - ۳۴۵ - ۳۷۱ - ۳۷۲
محمود (خلف ذوال)	۳۸۳ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۱۰
۱۰۱ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۱۲	۴۳۵ - ۴۳۸ - ۴۳۹
۳۸۰ - ۴۲۳	۴۴۰ - ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۹
امیران بن شاهزاده و سر معزالدين	۴۶۰ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۷
جهاندار شاه - ۵۷۴ - ۵۷۵	۴۷۰ - ۴۷۷ - ۵۱۸
۶۰۰ - ۶۹۹ - ۶۹۸ - ۶۹۷	۵۲۲ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸
۷۰۳ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷	۵۴۹ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰
۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۴۰	۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۷
اعتماد خان (دیگر) - ۶۱۷	۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲
امام اعظم رح - ۶۸۲	۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶
اعظم خان برادر کوکلتاش خان - ۷۰۳	۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰
۷۱۸ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۹۲۱	۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴
راغزالدوای خانخانان بهادر - ۷۰۷	۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸
راعتصام خان - ۷۷۳ - ۷۷۴	۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۱۶ - ۶۴۹
اعتماد خان رکن الدوام کشمیری	۶۴۸ - ۷۰۷ - ۷۳۸ - ۷۴۰

۹۳۲ - ۹۳۹ - ۹۴۰	محمد مراد - ۷۹۹ - ۸۰۰
۹۴۸ - ۹۵۴ - ۹۵۹ - ۹۶۴	۸۰۲ - ۸۰۴ - ۸۰۸ - ۸۰۹
۹۵۵ - ۹۵۷ - ۹۵۸	۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۷ - ۸۲۴
افضل خان - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸	۹۱۵ - (شف راد و ميم)
افراسياب - ۱۳۰ - ۱۳۸ - ۳۵۵	انغان - ۴۸ - ۶۵ - ۶۹ - ۸۶
۵۸۷	۹۳ - ۹۶ - ۱۳۵ - ۱۴۷ - ۱۷۹
انندي فاضل - ۳۵۵	۱۷۳ - ۱۸۴ - ۱۹۳ - ۱۹۷
افضل خان صدر الصدور - ۱۵۴	۲۰۸ - ۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۶
محمد درخ سیر باد شاه - ۷۲۹	۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰
۷۳۱ - ۸۱۷	۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۴
شاهزاده محمد اکبر پسر اورنگ	۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۴۸ - ۲۴۵
زیب - ۱۰ - ۲۱ - ۶۳ - ۷۸	۲۴۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۵۱
۲۰۹ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۵	۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۵
۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹	۶۰۳ - ۶۳۹ - ۶۴۴ - ۶۴۵
۲۷۰ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۷	۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۸۲
۲۷۸ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶	۶۹۳ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۷۲۱
۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰	۷۴۵ - ۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۶
۲۹۹ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۶۶	۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۲۷
۸۱۶ - ۸۲۵	۸۲۸ - ۸۳۴ - ۸۵۰ - ۸۶۱
اکرام خان - ۵۷	۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۷۷
جلال الدین محمد اکبر بادشاه	۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۹ - ۸۹۷
عرش آشیانی - ۷۹ - ۵۷۸	۹۱۷ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳

۹۰۳ - ۹۰۲ - ۸۸۵ - ۸۸۲	۹۴۴ - ۸۶۴ - ۸۵۳ - ۷۳۱ - ۶۲۶
۹۰۹ - ۹۰۷ - ۹۰۶ - ۹۰۴	قاضي اکرم ماضي القضاة (اکرم)
۹۳۱ - ۹۲۱ - ۹۱۳ - ۹۱۱	خان (- ۵۶۳ - ۵۶۴)
۹۳۹ - ۹۳۴ - ۹۵۴ (شف کاف)	آله وردی خان - ۳۳ - ۴۹ - ۵۸
اميرالامراء ايضاً خان خانان - ۹۵	۸۵ - ۵۲۱ - ۵۸۸ - ۶۸۸
۴۱ - ۴۲ - ۴۱ - ۴۰	آلديار خان - ۱۰۰ - ۱۲۳ - ۱۷۷
۶۸ - ۶۹ - ۷۸ - ۷۷	آلغات خان - ۵۱۸ - ۵۲۰ - ۷۵۶
۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۹	محمد اسمين خان اقامت اندوانه وزير
۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴	الملك طغرچنگ گونالاش
۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹	خان - ۱۰ - ۲۱ - ۳۱ - ۳۳
(شف خاء و شين)	۸ - ۶۱ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۸
امير خان - ۴۲ - ۴۵ - ۷۵	۱۵۴ - ۱۵۹ - ۱۷۲ - ۲۰۸
۱۱۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۹	۲۱۰ - ۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۳
۱۳۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۶	۲۶۴ - ۲۷۸ - ۳۱۱ - ۳۹۵
۳۲۲ - ۵۲۹ - ۵۸۹ - ۶۸۸	۴۹۶ - ۵۲۱ - ۵۲۷ - ۵۹۶
۸۰۵ - ۸۱۸ - ۸۳۸ - ۸۵۸	۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۵ - ۵۳۸
۹۲۲ - ۹۳۸	۵۶۹ - ۵۷۲ - ۵۸۲ - ۶۶۳
امير ناي - ۹۱	۶۶۹ - ۷۰۰ - ۷۴۰ - ۷۲۸
ملا (سيدی شاعر - ۹۷	۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۵
راجه امر حنگهه - ۱۵۳	۷۶۶ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۸۷
ميرزا امينا مورخ - ۲۱۰	۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۲ - ۸۰۹
امانت خان خوافي - ۲۶۱ - ۳۷۶	۸۱۲ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۸۵۰

انجوي مرشد ديهمكهه - ۷۴۳	۳۷۷ - ۳۷۸ - ۴۴۴ - ۶۸۱
۸۸۹ - ۶۴۶	۶۸۳ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵
انور خان - ۷۴۴	۶۹۶ - ۶۹۷ - ۷۹۵ - ۷۹۷
انعام خان - ۷۶۱	۸۱۸ - ۸۶۹ - ۹۷۴
محمد انور خان - ۷۸۳ - ۸۵۳	۲۸۹ - ۲۸۵ - ۲۸۶
۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۶۶ - ۸۷۱	۶۶۸ - ۳۴۴ - ۳۴۵
۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۶ - ۸۸۹	۵۲۲ - ۵۲۱ - ۵۲۱
انور المظفر محي الدين محمد	۵۲۳ - ۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۵
ازدگ زيب بهادر عالمگير	امه الحبيب محل شاه عالم - ۶۲۹
خلد مكن - ۱ - ۲ - ۳ - ۵	سید امجد خان صدر الصدور - ۷۲۹
۶ - ۹ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴	امین خان - ۷۸۸ - ۷۸۹
۱۴ - ۱۸ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳	۵۹۵ - ۸۷۵ - ۸۹۵
۲۴ - ۲۵ - ۲۷ - ۲۹ - ۳۰	۹۵۷ - ۹۵۸
۳۱ - ۳۳ - ۳۴ - ۴۰ - ۴۱	امتیاز خان - ۸۰۶ - ۸۰۸
۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۵۰	امین الدین خان - ۹۲۱
۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۵ - ۵۶	میر امام - ۹۹۰
۵۷ - ۵۹ - ۶۱ - ۶۳ - ۶۶	راجه اندر مین بدیده - ۹۲
۶۷ - ۶۸ - ۷۰ - ۷۲ - ۷۴	راجه انوب سنگهه - ۱۲۲ - ۵۸۸
۷۵ - ۷۷ - ۷۸ - ۸۰ - ۸۱	انور بیگ - ۱۶۰
۸۸ - ۸۹ - ۹۸ - ۱۰۱ - ۱۰۲	حاجي محمد انور - ۴۱۲ - ۴۸۴
۱۰۴ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۱۰	انور الدین خان بهادر (انور خان
۱۱۵ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۷	خانجهان) - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۹۶۲

۲۴۷ - ۲۴۲ - ۲۴۱ - ۲۴۰	۱۵۵ - ۱۵۴ - ۱۴۲ - ۱۴۱
۲۵۷ - ۲۵۵ - ۲۵۴ - ۲۵۸	۱۷۱ - ۱۷۰ - ۱۷۰ - ۱۵۸
۲۶۲ - ۲۶۱ - ۲۶۰ - ۲۵۸	۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۷۹ - ۱۷۵
۲۶۹ - ۲۶۷ - ۲۶۶ - ۲۶۵	۲۰۱ - ۱۹۰ - ۱۸۹ - ۱۸۸
۲۷۵ - ۲۷۴ - ۲۷۳ - ۲۷۲	۲۰۷ - ۲۰۶ - ۲۰۳ - ۲۰۲
۲۷۹ - ۲۷۸ - ۲۷۷ - ۲۷۶	۲۱۳ - ۲۱۲ - ۲۱۱ - ۲۱۰
۲۸۷ - ۲۸۴ - ۲۸۳ - ۲۸۱	۲۲۹ - ۲۲۵ - ۲۲۲ - ۲۲۱
۲۹۲ - ۲۹۱ - ۲۸۹ - ۲۸۸	۲۳۱ - ۲۳۷ - ۲۳۶ - ۲۳۳
۲۹۷ - ۲۹۵ - ۲۹۴ - ۲۹۳	۲۵۰ - ۲۴۸ - ۲۴۷ - ۲۴۶
۳۰۶ - ۳۰۳ - ۳۰۲ - ۲۹۹	۲۵۶ - ۲۵۵ - ۲۵۲ - ۲۵۱
۳۱۳ - ۳۱۲ - ۳۰۰ - ۳۰۷	۲۶۶ - ۲۶۵ - ۲۶۱ - ۲۶۰
۳۲۰ - ۳۱۷ - ۳۱۶ - ۳۱۴	۲۷۰ - ۲۶۹ - ۲۶۸ - ۲۶۷
۳۲۷ - ۳۲۶ - ۳۲۳ - ۳۲۱	۲۷۹ - ۲۷۸ - ۲۷۵ - ۲۷۲
۳۳۵ - ۳۳۴ - ۳۳۳ - ۳۳۱	۲۸۵ - ۲۸۲ - ۲۸۱ - ۲۸۰
۳۴۲ - ۳۴۰ - ۳۳۹ - ۳۳۸	۲۹۳ - ۲۹۰ - ۲۸۹ - ۲۸۶
۳۴۸ - ۳۴۵ - ۳۴۴ - ۳۴۳	۲۹۷ - ۲۹۵ - ۲۹۴ - ۲۹۳
۳۵۵ - ۳۵۳ - ۳۵۱ - ۳۴۹	۳۱۳ - ۳۰۱ - ۳۰۰ - ۲۹۹
۳۶۱ - ۳۵۹ - ۳۵۸ - ۳۵۶	۳۱۹ - ۳۱۷ - ۳۱۶ - ۳۱۴
۳۷۵ - ۳۶۹ - ۳۶۷ - ۳۶۲	۳۲۴ - ۳۲۲ - ۳۲۱ - ۳۲۰
۳۷۹ - ۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۷۶	۳۲۸ - ۳۲۷ - ۳۲۶ - ۳۲۵
۳۸۸ - ۳۸۶ - ۳۸۵ - ۳۸۴	۳۳۲ - ۳۳۱ - ۳۳۰ - ۳۲۹
۳۹۹ - ۳۹۸ - ۳۹۷ - ۳۸۹	۳۳۸ - ۳۳۶ - ۳۳۵ - ۳۳۴

میر اویس افغان - ۹۴۴	۵۰۷ - ۵۰۳ - ۵۰۲ - ۵۰۱
اهتمام خان عرف محمد قاسم - ۷۹	۵۱۶ - ۵۱۵ - ۵۱۱ - ۵۱۰
ایتدا خان - ۹۱۰ - ۹۵۵ - ۹۹۰	۵۲۲ - ۵۲۱ - ۵۲۰ - ۵۱۷
ایرج خان صوبه دار - ۲۰۵	۵۳۲ - ۵۲۸ - ۵۲۷ - ۵۲۴
ایمل خان افغان (ایمل شاه)	۵۳۹ - ۵۳۶ - ۵۳۴ - ۵۳۳
۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۴۳ - ۲۴۵	۵۴۸ - ۵۴۷ - ۵۴۶ - ۵۴۵
	۵۵۳ - ۵۵۲ - ۵۵۱ - ۵۴۹
	۵۵۹ - ۵۵۶ - ۵۵۵ - ۵۵۴
	۵۶۶ - ۵۶۵ - ۵۶۴ - ۵۶۳
	۵۷۰ - ۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۷
آببیر - ۶۵ - ۶۰۶ - ۶۰۶	۵۷۸ - ۵۷۴ - ۵۷۳ - ۵۷۲
۸۲۷ - ۸۳۳	۶۰۲ - ۵۹۵ - ۵۸۳ - ۵۸۲
تالاب آنا جاگر - ۷۴ - ۲۴۳	۶۱۶ - ۶۰۹ - ۶۰۵ - ۶۰۴
آشام - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۸ - ۱۴۰	۶۳۰ - ۶۲۷ - ۶۱۹ - ۶۱۷
۱۴۵ - ۱۴۹ - ۱۵۴ - ۱۶۰ - ۱۶۱	۶۵۱ - ۶۴۹ - ۶۴۶ - ۶۴۵
آغمر آباد - ۲۳۳ - ۲۳۲	۶۰۷ - ۶۸۲ - ۶۷۷ - ۶۶۳
قلعه آغمر آباد - ۲۴۷	۷۳۷ - ۷۳۶ - ۷۳۵ - ۷۳۱
آسیر - ۵۵۷	۷۷۴ - ۷۷۲ - ۷۵۰ - ۷۴۸
قلعه آسیر - ۷۵۷	۷۸۶ - ۷۸۳ - ۷۸۱ - ۷۷۹
۸۶۶ - ۸۶۶	۸۸۵ - ۸۶۲ - ۸۲۵ - ۸۱۶
ابراہیم گڈه	۹۶۲ - ۹۵۱ - ۹۳۸ - ۹۳۳
۹۶۷	۹۶۲ - ۹۶۵ - ۹۶۳

٢٤٩ - ٢٤٢ - ٢٠٨ - ٢٤٩	٢٥٩ - ٢٤٢ - ٢٠٨ - ٢٤٩
٢٥٨ - ٢٥٥ - ٢٢٨ - ٢٢٨	اجين (نارالفخ) - ١٢ - ١٣
٢٨٢ - ٢٨١ - ٢٨٥ - ٢٥٩	٢٤٢ - ١٧٨ - ٢٥ - ١٩
٥٢١ - ٥١٩ - ٥١٨ - ٥١٤	٢٧٤ - ٢٣١ - ٢٣٧ - ٢٤٣
٥٢٣ - ٥٤٧ - ٥٤٤ - ٥٢٤	٦٥١ - ٦١٤ - ٥٢١ - ٥١٨
٦١٨ - ٦١٧ - ٦١٤ - ٥٨٥	٨٠٥ - ٦٩٤ - ٦٩٣ - ٦٦١
٦٤٥ - ٦٤٤ - ٦٩٣ - ٦٢٧	٩٢٩ - ٨٤٥ - ٨٥٢ - ٨٥٢
٦٩٦ - ٦٩٣ - ٦٨٣ - ٦٨١	٩٥٠
٧٥١ - ٧٣٣ - ٧٢٨ - ٧١٥	اجيدر (نارالفخ) - ٣٣ - ٦٤
٧٨١ - ٧٥٤ - ٧٥٥ - ٧٥٢	٨٣ - ٨٥ - ٧٥ - ٦٧ - ٦٦
٨٢٣ - ٨١٩ - ٧٩٥ - ٧٩٢	٢٤٢ - ٢٤١ - ٢٥٥ - ٢٥٢
٨٥٧ - ٨٣٨ - ٨٣٢ - ٨٢٤	٣٣١ - ٣٨٥ - ٢٧٦ - ٢٤٣
٩٣٨ - ٩٣٧ - ٩٣٤ - ٨٩٨	٦٥٥ - ٦٥٨ - ٦٠٩ - ٦٠٥
٩٤٧ - ٩٣٤ - ٩٣١ - ٩٢٥	٨٩٨ - ٨٥٧ - ٨٣٨ - ٦٦١
٩٦٥ - ٩٤٣ - ٩٤٣ - ٩٤٩	٩٤٧ - ٩٣٧ - ٩٣٦ - ٩١٥
٩٦٥ - ٩٤٧ - ٩٤٧ - ٩٤٤ (شف)	٩٧٣
(ظا)	احمد اباد (ظفر اباد - محمد اباد)
٢١٤ - ٢١٢ - ٢٠٣ - ٢٠٣	١٢ - ٥ - ٦ - ٥ - ٣ - ٣
٤٢٤ - ٢٩٢ - ٢٩٥ - ٢٩٢	٦٢ - ٦٥ - ٣٥ - ٢١ - ١٣
٧٧٩ - ٥٦٧ - ٥٢١ - ٥٢٥	٨٥ - ٧٤ - ٧٥ - ٧٣ - ٦٣
٨٨٦ - ٧٩٧	١٧٤ - ١٢٩ - ٨٢ - ٨١
٣٧٢ - ٣٧١ - ٣٧١ - ٣٧٢	٢٥٠ - ٢٢٢ - ٢١٤ - ٢٠١

۵۸۷ - ۵۸۴ - ۵۸۳ - ۵۸۰	آق بسمه - ۷۱۵
۵۹۰ - ۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۵	قلعه ارک برهان پور - ۱۲ - ۴۵
۶۱۶ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱	۲۷۸ - ۲۷۹ - ۸۶۵ - ۸۶۶
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۳ - ۷۰۷	قلعه ارک دارالخلافه - ۸۶ - ۸۰۹
۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۴	۸۱۱ - ۹۳۵
۷۲۵ - ۷۳۱ - ۷۴۰ - ۷۷۰	قلعه ارک چاکه - ۱۲۱ - ۱۲۲
۷۷۶ - ۸۱۸ - ۸۲۴ - ۸۲۵	ارکات - ۵۷۱
۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۹ - ۸۳۲	اسلام پوری (بدرم پوری) - ۴۵۲
۸۳۳ - ۸۳۵ - ۸۳۷ - ۸۴۳	۴۵۹ - (شف بام)
۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۵۲ - ۸۵۷	اصفهان (صفاهان) - ۲۸۶
۸۵۹ - ۸۸۴ - ۸۹۸ - ۸۹۹	۲۸۷ - ۴۵۰ - ۹۳۸ - ۹۷۴
۹۰۰ - ۹۰۲ - ۹۱۷ - ۹۳۶	۹۷۵ - ۹۷۸
۹۴۶ - ۹۴۷	قلعه اصفهان - ۹۳۸
۹۴۷ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	اکبرابان (مستقر الخلافه) - ۵
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۶ - ۲۰ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۳۳ - ۳۴ - ۳۸ - ۴۲ - ۴۶
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۵۳ - ۶۱ - ۶۲ - ۷۶ - ۱۲۹
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۱۷۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۱۹۹ - ۲۰۱ - ۲۱۳ - ۲۱۶
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۲۵۴ - ۲۵۵ - ۳۱۶ - ۳۳۷
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۳۹۴ - ۴۴۳ - ۵۶۱ - ۵۷۴
۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹ - ۹۴۹	۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸

۶۷۸ - ۶۶۳ - ۶۵۵ - ۶۴۳	آباد - ۴۱ - ۴۴ - ۴۲ - ۴۱
۷۱۸ - ۷۰۰ - ۶۸۰ - ۶۷۹	۷۹ - ۲۱۷ - ۲۰۱ - ۱۰۵
۷۹۲ - ۷۷۲ - ۷۳۷ - ۷۳۳	۲۱۸ - ۲۲۹ - ۲۷۱ - ۲۹۱
۸۹۳ - ۸۸۹ - ۸۶۰ - ۷۹۵	۶۹۳ - ۷۱۱ - ۷۱۲
۹۴۷ - ۹۴۵ - ۹۲۱ - ۹۰۷	۸۲۶ - ۸۲۸ - ۸۳۶ - ۸۳۲
۹۷۴ - ۹۶۳ - ۹۵۱ - ۹۴۸	۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۶ - ۸۵۲ - ۸۵۹
۹۷۶ ۹۷۵	پرگند مسجد - ۸۴۹
پرگند ایذه - ۳۱۷	انداگاهات - ۳۸۵ - ۳۹۲ - ۳۹۵
ایلهکذل - ۹۷۲ - ۹۳۱	اودیور - ۲۶۳ - ۶۰۵ - ۹۹۱
ایمن آباد - ۸۷۱	اوریک آباد (خجسته بلیاد)
	۵۷۳ - ۷۴۴ - ۹۵۴ (شف خاد)
	ارده - ۶۱۳ - ۶۶۵ - ۹۷۴
	۸۴۳ - ۸۴۶ - ۹۳۶
• حرف باء - مردمان •	ایران - ۶۵ - ۷۹ - ۸۳ - ۸۴
بادشاه بدکم صبیح "امیر بادشاه"	۱۲۴ - ۱۲۷ - ۱۷۷ - ۱۸۷
۳۰ - ۷۷ - ۱۱۰	۱۹۴ - ۲۰۳ - ۲۱۰ - ۲۵۶
بانی بیک (بنو رخان) - ۱۴	۲۷۱ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۹
بافر خان - ۸۴	۲۸۷ - ۲۸۸ - ۳۲۵ - ۳۲۶
بانها زارهار - ۲۱۹	۳۲۷ - ۳۳۵ - ۳۵۹ - ۳۸۰
محمد بافر - ۳۱۰ - ۳۱۱	۳۸۷ - ۴۰۳ - ۴۴۴ - ۴۵۰
بابر شاه فردوس مکانی - ۴۰۹	۴۵۶ - ۴۵۹ - ۵۶۳ - ۵۷۲
۸۳۷ - ۸۹۹ - ۹۰۵	۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۵

۸۷۷ - ۹۷۳	باقرخان (دیگر) ۵۳۰
بدغشی خان - ۸۸۰	شوخ بابزید و بی - ۵۵۱ - ۵۵۲
برهمذان - ۳ - ۱۸۱ - ۱۹۹	باسی خان - ۵۶۸ - ۵۷۶ - ۵۷۷
۲۱۹ - ۵۰۰ - ۸۶۷	۵۷۸
شیخ بهمان الدین قطب زمان	باز خان افغان - ۵۸۸ - ۵۹۰ - ۵۹۱
فداس - ۱۱ - ۵۴۹ - ۵۵۳	بالاجی بشواته دره من - ۷۸۴
۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۷۲	۷۸۶ - ۷۹۹ - ۸۰۹
برسوحی - ۱۷	دربار خان شیخ و دیگر - ۸۷۷
برقنداز خان - ۱۷۸ - ۲۰۵	۸۷۹ - ۸۸۰
۸۰۰ - ۹۵۳	دبازید خان میدواتی - ۹۲۰
بری خان (هات بهت) - ۲۹۷	داده پند (نام نیا) - ۹۲۸
راجه برنی - ۹۷۱ - ۹۷۳ - ۹۷۴	داجی زار مرهده - ۹۴۶ - ۹۵۵
بزرگ امید خان - ۱۸۸	میر بحر - ۲۷۶
بهالت خان اعظم شاه - ۷۵۲	بختیار بیگ - ۵۷
۷۵۳	راجه بختیار - ۸۱۸
بشن نواین پور بهیم نواین - ۱۳۶	حیدر بدیع الدین عارف
راجه بشن سنگه - ۲۵۳	شاهمدار - ۳۸
بنگداختر پور محمد شجاع - ۴۹	درا النساء بیگم - ۷۷
۵۴ - ۵۷ - ۵۸ - ۹۱ - ۹۴	دقاق بیگ ایلیچی ایران - ۱۲۴
۹۷ - ۱۰۹	۱۲۶ - ۱۲۷
بلوچان - ۴۴۴ - ۴۶۳ - ۴۴۴	ر راجه بدن سنگه - ۸۰۶
بلان تخت زمید - ۸۴۳ - ۸۴۴	راجه بدن سنگه هارا - ۸۴۳ - ۸۴۴

۴۹۱ - ۴۷۷ - ۴۶۷ - ۴۱۳

بهادرشاه شاه عالم خلد منزل

(سلطان محمد معظم) ۲۸۰

۵۷۲ - ۵۷۱ - ۵۶۶ - ۵۵۹

۵۷۷ - ۵۷۶ - ۵۷۴ - ۵۷۳

۵۸۳ - ۵۸۱ - ۵۸۰ - ۵۷۹

۵۸۷ - ۵۸۶ - ۵۸۵ - ۵۸۴

۵۹۲ - ۵۹۱ - ۵۹۰ - ۵۸۹

۶۰۷ - ۶۰۶ - ۶۰۵ - ۶۰۴

۶۲۹ - ۶۱۹ - ۶۱۰ - ۶۰۸

۶۶۱ - ۶۵۹ - ۶۴۸ - ۶۳۶

۷۸۳ - ۷۸۲ - ۷۷۶ - ۷۷۲

۸۲۵ - ۸۱۶ - ۷۹۱ - ۷۸۶

۸۸۵ - ۸۸۴ - ۸۵۷ - ۸۵۰

۹۶۲ ۹۶۴ (شف شین و صدم)

ملطین بهمنه - ۳۶۸

بهگمفی زن قطب الملک - ۳۶۸

ملطان بهادر گجراتی - ۴۰۱

بهادرخان میرشمشیر - ۵۳۳

۴۳۷ - ۴۵۰ - ۴۵۲ - ۴۵۹

بهادرعلی خان (آملوئی خان) -

۵۷۵ - ۵۸۸

(نگون بخت) - ۴۶۱

بلهداس - ۸۲۴

. بهادرین داس بهادر شاهي

مورخ - ۲۱۱ - ۳۰۴ - ۳۲۱

وار. نالکر مرهده - ۸۵۴ - ۸۵۳

بذدیله - ۹۵۳

حید بهادر - ۲۳

بهادرخان کوک - ۲۵ - ۲۴ - ۳۵

۳۹ - ۴۱ - ۴۹ - ۵۵ - ۶۴

۷۴ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷

بهیم بهرید بهلداس کور - ۲۸

رار بهادر حنگه - ۲۰۵ ۱۲۲

بهیم نراین راجه کوچ بهار - ۱۳۲

۱۳۷ - ۱۳۶ - ۱۳۵ - ۱۳۴

۱۶۲ - ۱۷۱

بهولناته وزیر راجه بهیم نراین -

۱۳۷

بهوکن وزیر - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹

بهاول خان بلجایی - ۱۹۱

۱۹۶ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۹۱

۸۶۲

بهرامند خان - ۲۶۶ - ۳۰۴ - ۳۰۷

بیدرم خان - ۸۹۹ - ۹۱۴ - ۹۲۲

* مواضع و فیروز *

باده - ۲۳ - ۳۰ - ۱۱۰ - ۳۲۹

۳۳۵ - ۳۵۷ - ۵۹۲ - ۵۹۴

۶۹۲ - ۷۰۴ - ۷۰۴ - ۷۱۴

۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۷۱ - ۷۷۸

۷۷۹ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳

۸۰۴ - ۸۲۱ - ۸۴۴ - ۸۶۶

۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰

۸۸۶ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۵

۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹

۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۵

۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۱۷

۹۱۸ - ۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۵

۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹

۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳

۹۴۱ - ۹۴۲

باغ آغزآیان (باغ شالامار) - ۳۹

(شغ شین)

باده - ۸۵

راجه بیدار - ۵۹۰ - ۹۲۱

بیدار خان روهله - ۷۰۲ - ۷۲۲

راجه بوییم سنگهه - ۸۰۶ - ۸۲۸

۸۴۴ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۵۱

۸۵۷ - ۸۵۹ - ۸۶۶ - ۸۷۷

۸۸۰

بهو کمال احمد خانی - ۸۳۵

شاه بویگ فقیر - ۸۶۴

بیدار دل خان مشهور به لاجین

بویگ قلماق - ۹۵۴ (شغ لام)

بیتولداس کور - ۲۸

بیرسنگهه رانهور - ۴۸ - ۱۴۵

بیدرم خان خاچانان - ۳۹۲

شاهزاده محمد بیدار تخت پسر

اعظم شاه - ۳۹۵ - ۴۶۱ - ۴۷۴

۴۷۸ - ۴۹۲ - ۴۹۵ - ۴۹۸

۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۴

۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹

۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۳

۵۹۸ - ۶۴۶ - ۷۷۶

شاهزاده بیدار دل پسر

بیدار تخت - ۵۹۸

۲۵۹-۲۵۹-۲۰۳-۱۷۸-۴۵۰

۲۷۲-۲۷۰-۲۴۸-۲۱۳

۲۷۹-۲۷۸-۲۷۵-۲۷۴

۴۵۹-۳۹۳-۳۳۷-۲۸۶

۵۵۸-۵۵۵-۵۵۳-۵۴۱

۶۱۶-۵۸۲-۵۷۲-۵۶۵

۶۵۰-۶۲۶-۶۱۹-۶۱۸

۶۶۸-۶۶۵-۶۶۶-۶۵۱

۷۵۱-۷۵۰-۷۶۸-۷۷۶

۷۸۲-۷۸۰-۷۷۹-۷۵۲

۷۹۰-۷۸۸-۷۸۶-۷۸۴

۷۹۹-۷۹۸-۷۹۷-۷۹۶

۸۵۴-۸۵۳-۸۵۲-۸۰۳

۸۶۶-۸۶۵-۸۵۹-۸۵۵

۸۷۵-۸۷۴-۸۷۲-۸۷۱

۸۸۶-۸۸۴-۸۸۱-۸۷۶

۹۵۴-۸۸۷

۳۵۰-۳۷۲-۲۰۵-۲۰۱ برار

۶۱۶-۵۸۱-۵۶۹-۴۶۱

۷۸۵-۷۸۲-۶۲۶-۶۲۰

۸۵۹-۷۹۷-۷۹۶-۷۹۱

۹۵۳-۸۸۷-۸۶۶

بندر بابل - ۱۱۳ - ۱۷۷

بازگشت - ۲۰۷ - ۲۷۱ - ۷۴۸

بازارک - ۲۴۰

بازارک - ۲۵۹ - ۷۲۸ - ۷۳۲

۷۴۲ - ۷۵۰ - ۸۲۸

باری - ۴۵۳

باغ دهره - ۵۷۸

بانی جی پور (در خجسته

بنیاد) ۶۰۵

باغ محسن خان - ۷۳۹

بالهنگه - ۷۸۹

باره دری شایسته خان - ۸۰۷

۸۱۲

بازار سعدالله خان - ۸۰۹ - ۸۱۱

۸۱۲ - ۸۱۳

بالاپور - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹

باغ گوشه محل - ۹۶۱

بخارا - ۷۹

قلعه بخشنده بخش (کندانه) ۵۳۸

۵۴۰ - ۵۴۱ - (شف کاف)

بدخشان - ۲

برهان پور دارالمرور - ۱۱ - ۱۲

قلعہ بڑی شاہ درگ (قلعہ پرنالہ)۔	قلعہ برہان پور - ۶۱۹ - ۸۷۲
۴۹۵ - ۴۹۸ - ۵۰۷ (شف پے)	درگندہ بردہ - ۹۷۰
بڈوار - ۸۹۰ - ۸۹۲	قلعہ ہسی - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳
بودانہ - ۹۸۹	بصفت گذہ - ۴۶۰ - ۴۶۲
بونڈی - ۸۴۳ - ۸۵۱ - ۸۵۹	بصرہ - ۱۲۴
۸۷۴ - ۸۷۷ - ۹۷۴	بعدن - ۵۴۴
صونڈ بہار - ۵ - ۳۳ - ۹۲ - ۱۲۹	بکلازہ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۷ - ۲۷۷
۲۲۰ - ۷۰۸	۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۹۹ - ۴۰۱
بہکر - ۴۵ - ۹۰ - ۸۲ - ۸۴	۵۴۱ - ۵۴۳ - ۷۷۸ - ۷۸۰
قلعہ بہکر - ۹۰	بلخ - ۲ - ۷۹
بہرونچ - ۶۳ - ۸۲	ولایت بلالین - ۱۲۹
قلعہ بہیم گذہ - ۱۴۴	بڈکالہ - ۴ - ۵ - ۶ - ۴۵ - ۱۰۰
آب بہمبرہ - ۲۳۶	۱۰۸ - ۱۱۰ - ۱۳۰ - ۱۳۲
بہمبرہ - ۴۵۱	۱۳۶ - ۱۵۱ - ۱۷۰ - ۱۷۵
بہادر پور - ۲۷۲ - ۲۷۳	۱۷۷ - ۱۸۸ - ۲۶۲ - ۳۴۸
بہونگیر - ۶۳۱ - ۹۹۱	۳۹۵ - ۳۹۹ - ۴۱۲ - ۵۴۱
قلعہ بہونگیر - ۶۳۵	۵۷۹ - ۶۸۷ - ۶۹۳ - ۷۰۷
بہیلسا - ۸۵۰	۷۱۱ - ۷۱۵ - ۷۳۰ - ۷۳۷
بڈجا پور (دارالظفر) - ۳ - ۵ - ۱۸	۸۵۴ - ۸۶۶ - ۹۷۴
۶۳ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵	بنارس - ۶ - ۴۶ - ۴۷ - ۲۰۰
۱۱۶ - ۱۱۸ - ۱۸۳ - ۱۸۴	۲۰۱ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰
۱۸۶ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱	بنکاپور - ۴۵۷ - ۹۵۶

۸۹۱ - (شف میم)	۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵
بیجانگر - ۴۰۴ - ۹۲۷	۱۹۶ - ۱۹۷ - ۲۰۰ - ۲۰۷
بیرم پوری (اسلام پوری) - ۳۱۳	۲۲۳ - ۲۲۹ - ۲۷۸ - ۲۹۶
۴۱۴ - (شف الف)	۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۰
بیجا گڑھ (کھرگانوں) - ۴۵۶	۳۲۲ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۷
۵۸۲ - ۸۵۲ - (شف کاف)	۳۴۳ - ۳۶۱ - ۳۶۲
پرگٹھ بیڈنگر - ۹۷۱	۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۹۷ - ۴۰۴
	۴۱۳ - ۴۲۷ - ۴۲۹ - ۴۴۵
• حرف بے - مردمان •	۴۴۶ - ۴۷۲ - ۴۷۴ - ۴۷۵
پاپرا مفہد - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲	۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۴۰ - ۵۴۸
۴۳۳ - ۴۳۶ - ۴۳۵ - ۴۳۷	۵۷۲ - ۶۰۸ - ۶۴۷ - ۶۴۸
۶۳۸ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۷	۶۵۰ - ۷۱۲ - ۷۸۰ - ۷۸۸
بدم - نگہد پسرکرن - ۱۲۲	۹۳۶ - ۹۳۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱
پردل خان - ۶۸ - ۱۹۱	۹۵۶ - ۹۵۹
حطان ہر دیر - ۸۳	قلعہ بیجا پور - ۴ - ۱۸۴ - ۱۹۸
پرتھی - نگہد زمیندار - ۱۲۳	۲۰۵ - ۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۱
پریا نایک - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۵۲۴	۳۲۲ - ۵۶۹
۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۷۰	بیرگانو (بہادر گڑھ) - ۳۸۳
قوم پرتکل - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۳	۴۱۵ - ۴۴۹ - ۴۵۲ - ۴۶۰
پرمرام - ۴۷۰ - ۵۰۰ - ۵۰۱	۵۰۳ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۳۹
پردل خان (دیگر) - ۴۳۳	قلعہ بیدر - ۳ - ۵۵۲
بیجلی خطب کش - ۶۶۵	بیدر (محمد آباد) - ۳۹۷ - ۷۸۸

۳۷۴ - ۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۸۱	پورنمل زمیندار جام - ۱۵۷ - ۱۵۹
۳۸۳ - ۳۸۵ - ۳۹۰ - ۳۹۱	پورنمل (دیگر) - ۱۶۹ - ۱۷۸
(شف بار)	پهاتر خان - ۴۶۳
قلعه پریلده - ۱۲۲ - ۵۶۹	پیرحی تاجر - ۷ - ۲۴۹ - ۲۵۰
قلعه پریلی (نورس تارا) - ۳۷۰	۲۵۱
۳۷۱ - ۳۷۲	پدران و دسه وزیر افرامیاب - ۱۳۰
پهادر - ۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۷	پدم دایک زمیندار - ۵۲۳
۲۳۸ - ۲۴۰ - ۲۴۲ - ۵۷۲ - ۵۷۷	۵۲۶ - ۵۲۵
پنجاب - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۶۳	شیخ پیر محمد ساونی - ۵۵۹
۱۲۷ - ۵۰۲ - ۴۵۱ - ۴۵۲	پیلوجی سرهته - ۹۶۹ - ۹۷۰
۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۷۲ - ۷۶۱	
۷۶۷ - ۷۷۱	• مواضع و قبور •
آب پنجاب - ۳۹	پانی پت - ۱۷۷
هرگنه پونه - ۱۱۳ - ۱۱۹ - ۱۲۰	قلعه پارس گنده (صادق گنده) -
۱۷۲ - ۱۷۸ - ۲۳۲ - ۳۹۳	۴۹۱
۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۲۹ - ۵۶۴	پانچه کانو - ۴۹۱
قلعه پوندهر - ۱۷۸	پنده (عظیم آباد) - ۵ - ۲۲۰
قلعه پون گنده - ۳۷۷ - ۳۸۵	۲۷۰ - ۴۹۱ - ۷۱۰ - ۷۱۲
دریای پورنا - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۴۴	۷۱۵ - ۷۹۱ - ۸۱۷ (شف عین)
قلعه پهل پنده - ۲۳۱	قلعه پرناله (بنی شاه درک)
قصبه پهلومری - ۷۴۴	۱۱۸ - ۱۹۵ - ۲۲۱ - ۳۸۳
پدرینجار - ۱۷۶	۳۹۹ - ۴۱۳ - ۴۱۵ - ۴۹۱

تربیت خان (دیگر) - ۹۲۱
 نسلی بانئی (زنی مرهقه) - ۹۹۹
 تقرب خان - ۳۴
 محمد تقی خان نخشی - ۲۰۹
 تقرب خان (حکیم محمد محمدن) -
 ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۶۰۹ - ۶۱۰
 ۹۲۱ - (شف مہم)
 تنگري وردی خان برادر آخر
 خان - ۲۳۲ - ۲۳۹
 راحه نورمل دانی - ۳۹
 تہور خان پسر ملہت خان - ۳۱۴
 ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۵۸۸ - ۵۹۵
 تہور خان تورانی - ۸۳۲ - ۸۳۸
 ۸۸۹ - ۸۹۴
 تہور خان افغان (دیگر) - ۸۹۰ - ۸۹۲
 تہور علی خان - ۹۱۷ - ۹۲۲ - ۹۲۰
 امیر تیمور صاحب قران - ۱
 ۲ - ۳ - ۴ - ۷۹ - ۷۹ - ۳۷۹
 ۵۵۰ - ۵۹۹ - ۶۰۳ - ۶۲۵
 ۶۸۵ - ۷۰۷ - ۸۰۸ - ۸۱۴
 ۸۱۶ - ۸۲۱ - ۸۳۱ - ۸۳۹
 ۸۴۰ - ۸۶۱ - ۸۹۹ - ۹۰۰

• حرف تاء - مردمان •

تارا بانئی زن رام راجا - ۴۹۹
 ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۷
 ۵۳۰ - ۵۸۳ - ۶۲۷ - ۷۳۲
 ۷۸۳ - ۷۸۴
 حیدتاج خان (شہامت خان) - ۵۷۶
 قاتار خان - ۶۳۹
 تربیت خان - ۳۳ - ۶۴ - ۷۵
 ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۶۹
 ۲۰۱ - ۲۰۲ - ۳۲۵ - ۷۳۹
 ترکان - ۱۸۷ - ۹۰۳
 تربیت خان میر آتش - ۴۶۲
 ۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۷۷ - ۴۷۱
 ۴۷۵ - ۴۸۳ - ۴۸۶
 ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰
 ۵۱۴ - ۵۱۶ - ۵۱۰ - ۵۹۹
 ۵۲۱ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۳۹
 ۵۳۸ - ۵۷۲ - ۵۸۴ - ۵۹۲
 ۵۹۵
 ترک تاز خان - ۵۷۳ - ۸۹۱
 ۸۹۵ - ۹۵۵

قلعہ تورنا (نفوح الغیب) -

۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۳

تورہ - ۹۰۳

تہالیز - ۲۷۶ - ۲۹۹ - ۴۵۷ - ۴۵۸

تہانیدسر - ۵۱۸ - ۵۶۷ - ۷۵۰

• حرف تے - مواضع وغیرہ •

صوبہ تہتہ - ص - ۲۴۷

۲۸۹ - ۴۶۳ - ۵۶۴ - ۶۸۵

۹۳۸ - ۹۷۶

دریای تہتہ - ۶۰

• حرف نا - مردمان •

ثابت خان - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۵

• حرف جیم - مردمان •

جان بیگ - ۵۷ - ۹۱

جاندروای دکنی - ۱۱۹ - ۱۳

مید جان محمد وای

جان نثار خان (واجہ)

۲۸۰ - ۱۶ - ۲

۵۷۹ - ۸۱ - ۸

۹۰۵ - ۹۲۸

قافیہ تیمور دیوان - ۱۳۸

تبرانداز خان - ۱۶۳ - ۳۱۷

• مواضع وغیرہ •

ناندہ - ۹۸ - ۹۹

تاریکندہ - ۶۳۷ - ۶۴۳

قلعہ تاریکندہ - ۶۴۱ - ۶۴۲

تالاب جھونف - ۹۵۲

ولایت تبت - ۱۸۵ - ۱۸۶ - ۲۰۹

دریای تجتی (زیر قلعہ برہان پور)

۵۵۵ - ۶۱۹ - ۸۵۴ - ۸۷۵

تلنگانہ - ۲۹۳ - ۲۹۴

توران - ۶۵ - ۷۹ - ۸۰ - ۱۲۴

۱۸۷ - ۳۳۵ - ۴۴۵ - ۴۶۵

۴۷۳ - ۴۹۷ - ۵۶۳ - ۵۸۴

۵۸۸ - ۶۶۴ - ۶۸۱ - ۷۰۰

۷۰۱ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۱

۷۲۷ - ۷۶۲ - ۷۹۲ - ۷۹۵

۸۵۷ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۸۵

۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۰۷ - ۹۲۱

۹۴۵ - ۹۵۱ - ۹۶۰ - ۹۶۳

۲۵۹ - ۲۴۹ - ۲۴۱ - ۲۰۲

۲۹۳ - ۲۹۲ - ۲۹۱ - ۲۹۰

۳۸۳ - ۱۰۵

جعفر خان وند آتوردی خان --

۳۳ - ۴۱ - ۱۲۲ - ۱۷۹

۱۷۷ - ۲۱۰ - ۲۱۶ - ۲۱۷

۲۳۴ - ۲۳۵ - ۷۷۲

مید جعفر سید بارهه - ۵۷۰

محمد جعفر تقرب خان - ۷۲۹

۷۳۲

خواجه محمد جعفر درویش ۷۵۵

۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۹۰

محمد جعفر - رنبدیر حمید

خان - ۹۳۰

جعفر خان عرف محمد هادی

(مرشد قلی خان صوفی)

بنگاهه - ۹۷۴

جگذا پسر پیم نایک - ۵۲۹

جگپت رار - ۷۸۹

جگروپ سنگهه - ۱۶۹ - ۸۵۰

جلال خان قرارل - ۵۹ - ۵۹۱

جلال الدین خان - ۹۲۴

۷۸۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶ - ۷۲۰

۸۸۹ - ۸۷۹ - ۷۹۹ - ۷۹۰

(شف الف)

جانی صاحبه - ۳۰۸

موم جات - ۳۱۶ - ۳۹۴ - ۳۹۵

۹۲۸ - ۹۷۴ - ۹۷۲ - ۹۵۱

۹۳۳ - ۹۴۴ - ۹۴۹

جانی بیگم محل خاص شاهزاده

محمد اعظم - ۳۱۷ - ۴۱۰

جان سپار خان - ۳۷۱ - ۹۳۰

جان محمد فاضل - ۹۶۳

جانی خان - ۷۰۲ - ۷۱۸

۷۲۲ - ۷۲۰

جانی خان (دیگر) - ۸۴۲ - ۸۶۴

جان چند پسر چترسال بنده یله -

۸۵۸ - ۸۵۰

جمونت سنگهه مهاراجه - ۹ - ۷

۱۰ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۷

۱۸ - ۲۰ - ۲۱ - ۳۱ - ۴۳

۴۴ - ۴۸ - ۵۱ - ۹۱ - ۹۲

۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۵

۹۸ - ۱۲۹ - ۱۷۵ - ۱۷۷

بادشاه بیگم - ۳۱ - ۳۲ - ۱۸۷

۱۸۸ - ۱۸۹

جهانگیر شاه جنت مکانی - ۳۶

۲۷۹ - ۸۹۹

جهان شاه (خجسته اختر) -

۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۸۵ - ۴۸۶

۴۸۷ - ۴۸۸ - ۸۲۵ - ۸۴۵

(شف خا)

جهاندار شاه (معزالدين) بن

بهادر شاه پادشاه - ۶۸۵

۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰

۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴

۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳

۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۰۷

۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱

۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵

۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲

۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷

۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳

۷۹۱ - ۸۱۵ - ۹۱۴ -

(شف میم)

راجہ جی سنگھ - ۵ - ۶ - ۷

۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳

جلال خان نوجدار - ۴۵۵ - ۴۵۶

جلال الدین خان - ۷۹۰

سید جلال بخاری - ۸۹۶

میر جملة معظم خان - ۹ - ۱۰

۲۱ - ۴۳ - ۴۸ (شف میم)

جمشید - ۳۰۸ - ۳۴۷

جمشید خان بیجا پوری -

۵۳۳ - ۵۴۵

میر جملة خانخانان (قاضي

عبد الله تورانی) - ۷۳۳

۷۳۶ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱

۷۴۲ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۷۰

۷۷۱ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۲۳

۸۳۳ - ۹۲۱ - ۹۳۸ - (شف

عین)

جمشید بیگم - ۷۸۴ - ۷۸۹

سید جمال الدین خان - ۸۷۶ - ۹۵۳

جمال الله خان - ۸۸۹

محمد جواد پسر محمد مراد

خان - ۴۸۹

جوهر خان - ۸۹۰ - ۸۹۴

جهان آرا بیگم بیگم صاحب

	۱۷۸ - ۱۲۳ - ۸۴ - ۷۵
● مواضع و غمره ●	۱۸۲ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۱۷۹
ولایت جالویان - ۸۲	۱۹۰ - ۱۸۹ - ۱۸۴ - ۱۸۳
جام - ۱۵۶	۱۹۵ - ۱۹۳ - ۱۹۲ - ۱۹۱
پرگنه جالنه - ۲۷۱	۲۰۰ - ۱۹۸ - ۱۹۷ - ۱۹۶
جاجور - ۵۹۰	۲۲۱ - ۲۰۸ - ۲۰۷ - ۲۰۵
جالندهر - ۹۵۷	ملک جیون زمیندار (بختیار خاں)
پرگنه جامون ۹۶۶ - ۷۸۲	۸۶ - ۸۵ - ۸۴ - ۸۳
بندر جدہ - ۴۲۱ - ۴۲۷	راہہ جیسنکھ سوانی دھیراج
قلعہ جزیرہ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶	(دیگر) ۵۸۸ - ۴۹۹ - ۴۹۳
۴۵۳ - ۴۲۸	۶۱۶ - ۶۰۷ - ۶۰۶ - ۶۰۵
جال آباد - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۵۵	۷۷۶ - ۷۶۲ - ۷۶۱ - ۷۱۹
۶۵۶	۸۰۳ - ۷۹۴ - ۷۸۷ - ۷۷۷
جمون - ۹۸ - ۹۶۶	۸۱۹ - ۸۱۱ - ۸۰۹ - ۸۰۵
جمنا دریا - ۲۰۰ - ۲۱۳ - ۲۹۸	۸۲۹ - ۸۲۸ - ۸۲۷ - ۸۲۶
۷۷۵ - ۷۱۹ - ۷۱۶ - ۷۰۱	۸۳۵ - ۸۳۳ - ۸۳۲ - ۸۳۱
۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۹۳۰	۹۲۰ - ۸۴۴ - ۸۳۸ - ۸۳۶
جنیر - ۵۲۶	۹۴۵ - ۹۳۸ - ۹۳۶ - ۹۴۱
جونپور - ۴۷	۹۰۳
جونپور - ۹۲ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۹	اچہ جیسنکھہ بندیہ - ۷۹۷
۲۶۱ - ۲۹۲ - ۳۸۵ - ۳۷۸	بی لپ منکھہ زمیندار - ۸۴۹
۴۶۱ - ۴۰۷ - ۴۰۶ - ۴۰۵	

چھبیلہ رام ناگر - ۶۹۸ - ۷۰۲ - ۷۱۶

۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳

۷۲۹ - ۷۳۱ - ۸۲۶ - ۸۲۷

۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۲ - ۸۳۳

۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۹ - ۸۴۳

* مواضع وغیرہ *

چاکنہ (اسلام آباد) - ۱۱۳

۱۱۹ - ۱۲۲

قلعہ چاکنہ - ۱۱۵ - ۱۲۰

چانگام (اسلام آباد) - ۱۱۸

چانڈہ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷

۲۰۹ - ۲۲۰ - ۲۲۰

چلک - ۲۴۰ - ۲۴۱

آب چنبل - ۲۰ - ۲

قلعہ چنار - ۷۶

قلعہ چندن مندن -

۴۹۱

چنچی - ۴۰۴

۴۵۰ - ۵۳۴

قلعہ چنچی - ۸

۷۳۷ - ۸۲۸

جونا گڑھ - ۱۲۹

جہانگیرنگر - ۴۳ - ۷۵ - ۹۰

۱۳۲ - ۱۳۵ - ۱۳۷ - ۱۶۲ - ۷۲۸

جہان آباد - ۸۲۸

جھونپي - ۸۶۲

بندر جیول - ۱۱۳ - ۱۷۷

* حرف چے - مردمان *

راجہ چترسال - ۴۳ - ۶۷۰

۸۵۰ - ۸۵۸

✓ رانی چتریائی زوجہ شاہ عالم

۳۳۴

قوم چریلی - ۸۷۰

چغتہ خان بہادر فتح جنگ (ارمغان

خان) - ۵۸۸ (شف الف)

قوم چغتہ - ۵۹۵ - ۹۰۳

چلیپت بندیلہ - ۶۴ - ۱۲۷

چناہلونت - ۶۳۱

چورامن جات - ۶۶۸ - ۶۶۹

۶۷۰ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۸۲۸

۸۳۶ - ۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۳۰ - ۹۴۰

حامد آله خان پهر مبارز خان	چنگاور - ۴۴۴
۹۵۸ - ۹۵۶	تلمه چلبور - ۵۲۴
حبیبیان - ۹۴ - ۲۲۵ - ۲۲۸	پرگنده چلبیری - ۸۵۹
۲۲۹ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۲۸	پرگنده چوپره (مصطفی آباد)
حبیبیچ بلی امید - ۱۱۳	۱۷۱ (شف میم)
هرزالله خان نبیر محمدالله خان	چیتاپور - ۴۶
مرحوم - ۹۴۴ - ۹۵۷	پایتور - ۹۰۶
دیک حسین - ۲۵۰ - ۳۹	
حسن بیگ - ۳۲ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۸۹	* حرف صاد - مردمان *
حسین قلی خان - ۵۵ - ۹۵	حاجی خان باوچ - ۴۵
حسین پاشا حاکم نصره (اسلام خان)	حافظ شیراز - ۱۳۹ - ۲۸۷
۱۱۴ (شف الف)	۵۰۱ - ۸۳۲
شاه حسین شاه ایران بعد شاه	حامد خان پهر مرتضی خان - ۲۵۴
سلیمان - ۲۸۹ - ۳۰۳ - ۳۵۰	د. مدحان (عبد الرؤف)
۹۴۳ - ۹۴۵ - ۷۳۶ - ۹۴۷	بیجاپوری (برادر دلیر خان)
۹۴۸ - ۹۷۴ - ۹۷۵	۳۴۶ (شف عین)
شیرزا حسن - ۳۲۸ - ۴۲۹	حامد خان بهادر برادر غازی الدین
سلطان حسین خواهرزاده محمد	خان بهادر - ۵۹۴ - ۹۴۸
مراد خان (طالع یار خان)	۸۹۹ - ۹۱۵ - ۹۲۲ - ۹۲۸
۴۳۱ - ۴۸۶ - ۵۲۰ - ۵۲۱	۹۴۷ - ۹۶۶ - ۹۶۸
سلطان حسن خواهرزاده محمد	۹۶۹ - ۹۷۰
مراد خان - ۴۸۶	حامد خان - (دیگر) ۹۳۳

۷۸۵ - ۷۸۳ - ۷۸۱ - ۷۸۰	سلطان حسن (احسن خان)
۷۸۹ - ۷۸۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶	(میر ملنگ) ۵۳۵ - ۵۲۹
۷۹۵ - ۷۹۴ - ۷۹۳ - ۷۹۰	۵۴۷ - ۵۴۸ - (شف الف)
۷۹۹ - ۷۹۸ - ۷۹۷ - ۷۹۶	مید حسن دای رحول نما - ۵۵۲
۷۰۳ - ۸۰۳ - ۸۰۱ - ۸۰۰	حسن یار خان یحیی محمد یار
۸۰۹ - ۸۰۷ - ۸۰۶ - ۸۰۵	خان ۵۷۷
۸۱۸ - ۸۱۷ - ۸۱۳ - ۸۱۲	حسن علی خان (مید عبد الله)
۸۲۵ - ۸۲۴ - ۸۲۲ - ۸۲۰	قطب الملک - ۵۸۸ - ۵۹۲
۸۳۴ - ۸۳۲ - ۸۲۸ - ۸۲۶	(شف عین)
۸۴۲ - ۸۳۷ - ۸۳۶ - ۸۳۵	مید حسین خان باهه صوره دار
۸۴۸ - ۸۴۷ - ۸۴۶ - ۸۴۴	۶۵۱ - ۶۵۰
۸۵۲ - ۸۵۱ - ۸۵۰ - ۸۴۹	مید حسین علی خان بهادر
۸۵۸ - ۸۵۷ - ۸۵۶ - ۸۵۵	فیروز جنگ میر بخش بی
۸۷۳ - ۸۷۱ - ۸۶۷ - ۸۵۹	امیر الامرا ۴۵۶ - ۴۵۷
۸۸۵ - ۸۸۲ - ۸۷۷ - ۸۷۵	۵۵۸ - ۵۷۵ - ۵۸۸ - ۵۹۲
۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۹۱ - ۸۸۶	۶۹۸ - ۷۰۲ - ۷۱۰ - ۷۱۱
۹۰۱ - ۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۸	۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۲۰ - ۷۲۱
۹۰۵ - ۹۰۴ - ۹۰۳ - ۹۰۲	۷۲۲ - ۷۲۴ - ۷۲۸ - ۷۳۲
۹۰۱ - ۹۱۰ - ۹۰۹ - ۹۰۸	۷۳۳ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰
۹۱۱ - ۹۱۵ - ۹۱۷ - ۹۱۲	۷۴۱ - ۷۵۰ - ۷۴۲ - ۷۵۱
۹۰۱ - ۹۴۳ - ۹۴۲	۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۷۰
میر حسن برادر رستم دل سان ۱۲	۷۷۳ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹

۸۹۶-۴۷۵-۴۷۵-۵۹۶-۵۸۹

خواجہ حمید خان - ۴۱۸

حیات خان - ۳۳۱-۳۳۲-۳۴۷

۳۴۸-۴۵۵

حیدرقلی خان بہادر نامہ رنگ

ممدوالدولہ - ۷۴۵-۷۵۵-۸۲۳

۸۲۴-۸۳۴-۸۳۳-۸۴۴

۸۹۸-۹۰۳-۹۰۵-۹۰۶

۹۰۷-۹۰۸-۹۰۹-۹۱۱

۹۱۹-۹۲۱-۹۲۶-۹۳۱

۹۳۲-۹۳۳-۹۳۵-۹۳۶

۹۳۷-۹۳۸-۹۳۹-۹۴۰

۹۴۱-۹۴۳-۹۴۶-۹۴۵

۹۶۶-۹۶۷-۹۶۳-(شف نون)

میر حیدر خان کاشغری -

۹۰۳-۹۰۴

میر حیدر جہ میر حیدر کاشغری

۹۰۳

• مواضع وغیرہ •

حبش - ۹۰۷

حسن ابدال - ۲۳۷ - ۲۴۱

ر خواجہ حسن خان (خاندوران)

لبیر کولکناش خان - ۶۹۷

۶۹۸-۶۹۹-۷۱۵-۷۱۷

(شف خاد)

حمین خان خوشگئی افغان -

۸۵۷-۸۶۱-۸۶۲-۸۶۳-۸۶۴

حسن خان میواتی - ۸۹۹

حمین خان - ۹۳۰

حمین منور خان (معروف)

بہ عین نظام دکنی) - ۹۵۶

۹۵۹- (شف نون)

حفیظ اللہ خان - ۲۵۷-۲۵۸

۵۶۲-۵۹۲-۷۲۱-۸۵۳

۸۶۲-۸۶۴-۹۵۴-۹۵۷

حکیم الملک پسر حکیم حسن

خان - ۶۸۸-۶۸۶

حمید الدین خان - ۳۸۱-۳۸۷

۳۳۷-۳۶۱-۴۵۵-۴۸۴

۳۸۷-۳۸۸-۳۹۲-۳۹۳

۵۰۲-۵۱۲-۵۱۴-۵۲۳

۵۲۹-۵۳۵-۵۳۶-۵۳۷

۵۳۸-۵۴۹-۵۶۶-۵۷۲

تلمه حیدرآباد - ۳۱۵ - ۳۵۳

۲۴۷ - ۲۵۲ - ۲۹۵

• حرف خاء - موردمان •

حسن پور - ۲۷۳ - ۹۴۲

حسن آباد - ۶۴۳ - ۸۷۰

خانی خان نظام الملکی راقم

حیدرآباد (دارالاجہاد - فرخندہ

بنیاد - اصل نامش بہاگ نگر)

کتاب - ۳ - ۱۹ - ۱۳۱ - ۱۵۵

۳ - ۱۸ - ۹۳ - ۱۹۴ - ۲۲۰

۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۱۹

۲۲۱ - ۲۹۰ - ۲۹۲ - ۲۹۳

۲۲۷ - ۲۳۵ - ۲۶۸ - ۲۷۱

۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۰۱ - ۳۰۵

۲۸۲ - ۲۸۶ - ۲۹۰ - ۲۹۵

۳۰۶ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰

۳۷۶ - ۳۹۰ - ۴۱۹ - ۴۳۴

۳۱۱ - ۳۱۵ - ۳۲۱ - ۳۲۳

۴۴۱ - ۴۴۴ - ۴۴۶ - ۴۵۵

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۹

۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۸ - ۵۹۷

۳۲۷ - ۳۳۸ - ۳۴۳ - ۳۵۸

۶۲۴ - ۶۴۴ - ۶۶۶ - ۶۷۶

۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۳

۶۷۸ - ۶۸۶ - ۷۲۷ - ۷۳۲

۳۸۲ - ۴۲۴ - ۴۲۷ - ۴۳۹

۷۴۸ - ۷۶۶ - ۷۹۸ - ۸۱۱

۴۵۹ - ۴۷۵ - ۵۲۴ - ۶۰۸

۸۲۵ - ۸۳۱ - ۸۷۴ - ۸۷۷

۶۰۹ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷

۸۸۳ - ۹۱۸ - ۹۲۷ - ۹۶۳

۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۳۱

خان زمان خان - ۲۳ - ۳۳

۶۳۵ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۳

۲۷۰ - ۲۷۲ - ۵۵۹

۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۵۲

خانجہان بہادر (امیرالامرا)

۷۸۰ - ۷۸۸ - ۸۹۷ - ۹۵۰

شایستہ خان پسر آصف خان

۹۵۶ - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲

۳۱ - ۳۲ - ۲۲۲ - ۲۲۴

۹۷۲ - ۹۷۳

۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۱

خان عالم حیدر آبادی پھر	۲۳۴ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۶۲
خان زمان - ۵۴۱ - ۵۷۲	۲۶۴ - ۲۷۰ - ۲۷۳ - ۲۷۵
۷۸۸ - ۵۹۱ - ۵۸۸ - ۵۸۴	۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۲ - ۲۸۳
۸۸۹ - ۸۹۰ - ۹۵۴	۲۸۴ - ۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶
خان زمان حیدر آبادی - ۵۴۱	۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰
۵۸۴ - ۵۷۲	۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۱۳
رخانہ زاد خان (نعیم خان) پھر	۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۹۵
منعم خان - ۵۷۵ - ۵۸۷	۳۱۶ - ۳۳۰ - ۳۳۸
۷۰۵ - ۶۸۸ - ۹۰۶ - ۵۹۹	۹۵۰ - ۷۳۴ - ۷۷۶ (شف)
۹۵۲ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۹۶	(الف و شین)
۹۶۰ (شف نون)	۴۸ - ۳۵ - ۴۶ - ۴۸
خان زمان عرف علی اعمر -	۶۱ - ۷۶
۷۲۲ - ۷۲۱	خانجہان لودی - ۱۸۴
سید خانجہان خالوی تطیب الملک	خان عالم ایلمچی (جان عالم)
۷۷۶ - ۷۲۹ - ۷۲۶	۲۰۲
۷۷۷ - ۸۳۹ - ۸۹۸	خانہ زاد خان روح اللہ پھر
خان دوران (خواجہ حسن خان)	روح اللہ خان - ۳۶۹ - ۳۷۰
۷۶۷ - ۷۶۰ - ۷۵۷ - ۷۴۱	۵۲۴ - (شف واد)
۷۷۰ - ۷۷۳ - ۷۹۳ - ۸۰۲	خانجہان پھر حاجی محمد انور
۸۱۰ - ۸۱۲ - ۸۲۳ (شف حذر)	۴۸۴ - ۴۸۵
خان خالان بہادر شاہی منعم خان	خان زمان (مقرب خان) عرف
۹۶۰ - (شف میم)	شیخ نظام - ۴۸۸ (شف میم)

خواجہ گلان خوافی (کفایت خان	خان میرزا - ۹۲۳
خالوی مولف) - ۱۹ - ۲۰	خجسته اختر (شاهزادہ جهان شاہ)
خواجہ خان - ۴۰	پسر بہادر شاہ - ۵۷۵ - ۵۹۹
خواص خان - ۴۸	(شف جیم)
خواجہ مرای چٹپی نویسن	خجستہ اختر پسر جهان شاہ - ۶۸۷
۱۰۱ - ۱۰۲	خداداد پسر محمد مراد - ۳۲۹ - ۳۲۳
خوشحال خان گلانوت - ۱۰۷	خدا بندہ خان - ۵۸۸ - ۵۹۵
خواجہ دیوانہ - ۳۴۵	خواجہ خدمتگار خان - ۹۴۰
خواجہ بابائی تورانی (خوش خبر	خرامانیان - ۳۵ - ۳۶
خان) - ۴۴۸	خسر آدام محمد شجاع - ۴۷
خواجہ جهان وزیر - ۴۵۲	امیر خسرو شاعر - ۵۰
خوشحال خان برادر لعل کنور - ۹۸۹	خسر و چندنہ - ۸۵۳ - ۸۶۵
خواجہ نلی خان تورانی - ۸۱۹	خضر خان - ۶۰۳
۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۸ - ۹۵۵	خلیل اللہ خان - ۲۲ - ۲۶ - ۲۹
میدی خیریت خان - ۲۲۴	۴۰ - ۴۴ - ۴۵ - ۱۲۴ - ۱۲۶
۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸	۱۳۰ - ۲۴۱
۴۵۳ - ۴۵۵ - ۵۱۴	خلیفہ سلطان شاہزادہ مازندران
	۲۵۶ - ۳۱۱ - ۴۵۶ - ۶۶۳
• مواضع و خبر •	خلیل اللہ خان (حمینی بیگ
صوبہ خاندیس - ۱۹۷ - ۲۴۸	ابراہیم خان) ۲۹۵ - ۲۹۶
۲۷۰ - ۳۷۷ - ۴۰۵ - ۷۴۸	۲۹۸ - (شف الف)
۷۵۱ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰	خنجرخان - ۳۱۷

خراسان - ۷۲ - ۱۷۵ - ۲۰۲	۷۸۵ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۸۷
۲۸۹ - ۲۹۰ - ۳۵۰ - ۵۴۹	ختا - ۵۵ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۷۳۹
۹۷۵ - ۹۰۲	۹۳۸ - ۹۲۵
خرم پور - ۲۷۳	خجسته بندياد (اورنگ آباد) -
خضر آباد - ۸۶	۵ - ۱۰ - ۱۱۳ - ۱۱۹
خضر پور - ۱۷۱	۱۷۸ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷
خلد آباد (خرچ عرس خلد مکل	۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۲۷۲
عالمگیر - ۵۴۹ - ۵۸۳ - ۶۴۹	۲۷۴ - ۲۷۹ - ۲۸۵ - ۳۱۵
خواف - ۷۲	۳۷۷ - ۳۱۳ - ۳۴۲ - ۴۷۵
خواص پور - ۳۷۵	۵۲۷ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۵۶۳
خیبر - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۵	۵۷۲ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳
قلعه خیبر - ۲۹۲	۶۰۵ - ۶۲۹ - ۶۴۸ - ۶۴۹
	۶۵۰ - ۷۲۸ - ۷۴۲ - ۷۴۳
	۷۴۵ - ۷۵۰ - ۷۵۲ - ۷۷۷
	۷۷۸ - ۷۸۰ - ۷۸۹ - ۷۸۷
	۷۸۸ - ۷۹۰ - ۷۹۴ - ۷۹۹
	۷۹۷ - ۸۰۰ - ۸۵۷ - ۸۷۱
	۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۸۵
	۸۸۹ - ۸۸۹ - ۸۹۹ - ۹۳۹
	۹۳۹ - ۹۴۲ - ۹۵۰ - ۹۵۱
	۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۹۰ - ۹۹۱
	(غف الف)
* حرف دال - مردمان *	
محمد دارالشکوہ پسر شاهجهان -	
۴ - ۵ - ۹ - ۷ - ۸ - ۱۲	
۱۳ - ۱۴ - ۱۸ - ۲۰ - ۲۱	
۲۲ - ۲۴ - ۲۶ - ۲۸ - ۲۹	
۳۰ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵	
۳۶ - ۳۷ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱	
۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶	
۴۷ - ۴۰ - ۴۲ - ۴۳ - ۴۴	

۷۹۰ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۹	۷۰ - ۷۸ - ۷۷ - ۷۹ - ۷۵
دلاور خان - ۸۶۷	۷۶ - ۷۵ - ۷۴ - ۷۳ - ۷۲
درگا داس - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۹	۸۴ - ۸۳ - ۸۱ - ۸۰ - ۷۸
۹۰۵ - ۹۰۷	۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۱۰۲ - ۱۰۴
شیخ درگاهي - ۸۸۴	۱۰۶ - ۱۱۱ - ۱۲۷ - ۱۲۸
درويش علي خان - ۹۴۹	۵۵۳ - ۹۵۵
دکلیان - ۱۲۰ - ۱۶۶ - ۱۹۳	دلاور خان - ۳۹ - ۴۴ - ۴۷
۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷	۴۹ - ۵۰ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴
۱۹۸ - ۲۰۵ - ۲۳۹ - ۲۳۷	۱۲۹ - ۱۷۸ - ۱۸۵ - ۵۳۳
۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۱۷	۵۳۷ - ۵۴۵
۳۲۲ - ۳۲۵ - ۳۳۵ - ۳۴۷	دارا - ۸۷
۳۹۶ - ۴۴۲ - ۵۱۹ - ۷۷۸	دارا غفور جعلي مجهول الذهب -
۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۸۶ - ۸۹۰	۱۷۶
۸۹۲ - ۹۵۸	دلاور خان افغان پني - ۵۷۱
سيد دلاور خان عبد الرحمن	۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۹۵۰
خاندانمسي - ۲۳ - ۲۵	۶۸۳ - ۶۹۱ - ۷۲۸ - ۷۳۳
(شف عین)	۷۳۷ - ۷۴۵ - ۷۴۸
دلاور خان افغان - ۲۵	۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴
دلیر خان افغان - ۲۸ - ۲۵	۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۷۷ - ۷۸۳
۳۸ - ۴۵ - ۹۸ - ۶۹ - ۷۰	۸۰۸ - ۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۹۱
۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶	۹۵۲ - ۹۵۶ - ۹۶۴ - ۹۶۵
۹۷ - ۹۸ - ۱۳۸ - ۱۴۲	دارا خان پسر جان نثار خان -

۸۸۶-۸۸۶-۸۸۰-۸۷۸-۸۷۷	۱۴۷-۱۴۶-۱۴۵-۱۴۴
دلیر جنگ (عبدالصمد خان)	۱۴۸-۱۴۱-۱۴۹-۱۷۰
۸۶۳-۸۶۳- (شف عین)	۱۷۸-۱۷۹-۱۸۲-۱۸۴
دلیر خان عرف عبداله بیگ	۱۹۱-۱۹۲-۱۹۳-۱۹۵
بهادر - ۸۸۱-۸۸۹-۹۲۳	۱۹۶-۱۹۷-۱۹۸-۲۰۵
۹۵۹-۹۵۰	۲۰۶-۲۰۷-۲۲۱-۲۲۲
دلیر خان (دیگر) ۸۹۷-۹۵۹	۲۳۱-۲۳۲-۲۳۳-۲۳۶
۹۶۰	۲۳۷-۲۳۸-۲۴۷-۲۴۹
دوست محمد افغان - ۹۹۴	۲۷۹-۲۸۰-۲۸۶-۲۹۳
۸۸۰-۸۷۷-۸۶۱	۲۹۴-۲۹۵
دوست علی خان - ۹۲۹	دکلمن و سرجهونت مهاراجه -
دعنا جادو - دیو سالار رام راجا -	۲۵۹
۴۱۵-۴۴۶-۴۴۷-۴۴۸	دلپت رار بڈیلا - ۵۳۵-۵۳۵
۴۵۰-۴۵۶-۵۲۰-۴۳۰	۵۷۲-۵۸۴-۵۸۸-۵۹۱
۵۵۰-۵۶۸-۵۶۹	دلورخان - ۶۲۹-۶۳۰-۶۴۱
دیپال سنگهه جاتا - ۱۵-۱۷	۶۹۵-۶۹۶
دیپال سنگهه - ۱۷-۱۲۸-۲۷۷	دلیرخان برادر لطف الله خان -
دی چنڈ آدم دارا شکوہ - ۶۶	۷۶۶
راجہ دیو راجی - ۳۶۸	مید دلور علی خان - ۸۲۰
دیوہ مغل (آغرخان) خلف	۸۴۴-۸۴۶-۸۵۱-۸۵۷
آغرخان - ۵۷۶ (شف الف)	۸۵۹-۸۶۱-۸۶۶-۸۶۷
دوست خان نذیر (امانت خان) -	۸۷۱-۸۷۴-۸۷۵-۸۷۶

۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲
 ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸
 ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱
 ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲
 ۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶
 ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴
 ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵
 ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶
 ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۶
 ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳
 ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵
 ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳
 ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸
 ۶۴۷ - (درین صفحه)
 ۶۶۶ (است) - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹
 ۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۰۷
 ۷۲۸ - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱
 ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳
 ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳
 ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۱
 ۷۸۹ - ۷۹۰ - ۷۹۱ - ۷۹۲

۷۹۰ - ۷۹۱ - ۸۱۸ - ۸۵۲

۹۴۳ - ۹۵۸ - ۹۶۰

✓ دنیا بهادر - ۸۴۲ - ۹۷۴

دیندار خان - ۹۲۳

• مواضع و غیره •

دکن - ۲ - ۳ - ۴ - ۵

۱۱ - ۲۱ - ۴۸ - ۶۳ - ۶۴

۷۸ - ۸۵ - ۹۰ - ۹۸ - ۱۱۱

۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵

۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۹ - ۱۲۳

۱۲۷ - ۱۲۹ - ۱۵۱ - ۱۷۲

۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸

۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۹۵ - ۱۹۷

۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۷

۲۰۹ - ۲۱۱ - ۲۱۵ - ۲۱۶

۲۱۴ - ۲۱۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰

۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۷ - ۲۴۷

۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۶۱

۲۶۲ - ۲۶۴ - ۲۷۰ - ۲۷۱

۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۱

۲۹۱ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸

دوآبہ جالندھر - ۷۵۷	۷۹۵ - ۷۹۶ - ۷۹۸ - ۸۰۱
دھوک - ۳	۸۰۸ - ۸۱۸ - ۸۲۳ - ۸۲۵
دھار - ۱۲ - ۲۲۳	۸۳۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۵۲
دھول پور - ۲۲	۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۹ - ۸۶۱
دھندلر - ۸۳	۸۶۷ - ۸۷۱ - ۸۸۲ - ۸۸۵
دھلی - ۸۶ - ۱۰۱ - ۳۴۱	۸۹۱ - ۸۹۳ - ۸۹۵ - ۸۹۷
۵۵۰ - ۶۰۳ - ۶۴۳ - ۸۱۱	۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۱۰ - ۹۲۷
۸۴۷ - ۸۸۳	۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۴۲ - ۹۴۶
فصلہ دھارور - ۱۹۷	۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳
فصلہ دھرنکانو - ۲۷۰ - ۲۷۵	۹۵۸ - ۹۶۰
دیپال پور - ۱۲	قلعہ دمن - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴
دیوگڈساہ - ۲۰۷ - ۳۶۱	دندا راجپوری - ۱۱۳ - ۲۲۴
دیوکانو - ۳۳۸	۳۵۳ - ۵۱۳
<hr/>	
* حرف 3 - مردمان ۵	۲۲۴ - ۲۲۵
راہہ ڈرنکر منگھہ - ۹۷۱	دندیری - ۳۲۸
ڈرنکر منگھہ پسر راجہ احدث	قلعہ دولتآباد - ۹ - ۱۰ - ۲۲۲
منگھہ - ۹۷۳	۳۹۰ - ۷۹۷ - ۸۹۶
قوم دھیمو (پندر) - ۲۲۳ - ۳۲۳	دولتآباد - ۲۱ - ۳۳ - ۶۳
۵۲۶ - ۵۳۷	۳۶۵ - ۳۷۱ - ۵۳۹ - ۵۸۳
ڈینگ مار (- ۵۱۰) (وارول)	۶۳۹ - ۸۹۷
۳۲۶ - ۳۲۸	دوراهہ - ۵۸۲

۷۰۱ - ۷۰۰ - ۶۹۸ - ۶۹۷

۷۱۸ - ۷۰۴ - ۷۰۳ - ۷۰۲

۷۲۳ - ۷۲۱ - ۷۲۰ - ۷۱۹

۷۳۳ - ۷۳۲ - ۷۲۸ - ۷۲۵

۷۷۲ - ۷۴۰ - ۷۳۷ - ۸۳۴

۹۶۴ - ۸۸۵ - ۸۸۴ - ۷۸۳

(شف الف)

ذوالفقار بیگ - ۷۷۸ - ۷۵۲

۸۶۸ - ۷۸۶ - ۷۷۹

ذوالفقار عینی خان - ۹۱۷ - ۹۱۸

۹۲۲ - ۹۲۲

* حرف راء - مردمان *

راجپوتان - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷

۲۶ - ۲۷ - ۴۳ - ۵۱ - ۵۲

۴۵ - ۴۶ - ۴۹ - ۵۱ - ۵۲

۱۴۵ - ۱۶۶ - ۱۶۹ - ۱۷۰

۲۲۹ - ۲۴۰ - ۲۴۲ - ۲۴۳

۲۵۵ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱

۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵

۲۶۷ - ۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱

۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۷۸ - ۲۷۹

* مواضع و غیره *

ذاتب قبل - ۱۷۵

* حرف ذال - مردمان *

ذکریا خان - ۷۶۲ - ۷۶۵

ذوالفقار خان عرف محمد بیگ -

۱۴ - ۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۳

۳۶ - ۴۷ - ۴۸ - ۶۰ - ۹۲

ذوالفقار رحمان بهادر نصرت جنگ

مصام الدواع - (انتقاد خان)

۸۱۸ - ۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۷۵

۵۲۷ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶

۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱

۵۷۲ - ۵۸۲ - ۵۸۴ - ۵۸۸

۵۸۹ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۶۰۰

۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۴ - ۶۱۷

۶۱۹ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳

۶۲۴ - ۶۲۶ - ۶۲۵ - ۶۲۷

۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹

۶۵۰ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۸۵

۶۸۷ - ۶۸۹ - ۶۹۱ - ۶۹۳

۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶	۵۸۹ - ۵۸۸ - ۵۸۷ - ۵۸۶
۸۰۳ - ۹۹۲	۹۲۰ - ۹۱۹ - ۹۰۹ - ۹۰۵
رای سنگه برادر پورنمل - ۱۵۷	۹۹۲ - ۹۹۱ - ۹۵۱ - ۹۵۰
راجہ ایسنگھہ سوہیہ - ۱۷۸ - ۱۸۰	۹۸۸ - ۹۹۳ - ۹۹۳ - ۹۸۷
راؤنان - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۲۳۱	۸۷۷ - ۸۲۷ - ۸۰۹ - ۷۹۷
۲۹۸ - ۲۹۷	۸۸۹ - ۸۸۰ - ۸۷۹ - ۸۷۸
رائہوان - ۲۹۳	۹۳۱
راجہ راجا پتر - ۲۷۱ - ۳۸۶	راجہ رام سنگھہ پتر پتھلداس
۳۰۰ - ۳۱۳ - ۳۱۵ - ۳۳۰	۲۲ - ۲۹ - ۲۸ - ۲۱
۳۴۹ - ۳۶۷ - ۳۵۷ - ۳۴۹	راجہ راج پتر پتر پتر پتر پتر
۳۷۴ - ۳۷۰ - ۳۶۹ - ۳۷۴	۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۸۵
۷۸۲ - ۹۲۷ - ۵۸۳ - ۵۱۹	راجہ رام سنگھہ دار پتر پتر
رام راجا (دیگر) - ۴۰۳	کندر رام سنگھہ پتر راجہ پتر پتر
۳۱۰ - راجہ	۱۸۹ - ۱۸۴ - ۱۲۳ - ۱۴۹
۳۸۳ - راجہ	۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۸ - ۲۰۰
رام سنگھہ پتر - ۵۸۸ - ۵۸۷ - ۵۹۱	۲۹۳ - ۲۹۷ - ۲۹۳ - ۲۹۲
رام پتر (پتر) - ۱۳۹	۵۸۸ - ۵۷۲ - ۵۳۴
راجہ پتر پتر خان - ۶۹۱ - ۶۹۲	۴۹ - راجہ
۷۲۱ - ۷۱۲	کندر راجہ پتر - ۶۰
رتن سنگھہ رائہوان - ۱۵ - ۱۷ - ۵۸۸	راجہ راجہ پتر رائہوان - ۹۱
راجہ رتن چند دیوان سید عبداللہ	راؤنی چیتور - ۱۱۱ - ۱۱۲
خان - ۶۹۲ - ۷۱۳ - ۷۳۹	۲۵۷ - ۲۹۱ - ۲۹۰ - ۲۹۲

۶۱۰ - ۶۰۹ - ۵۸۸ - ۵۸۷	۷۷۵ - ۷۷۴ - ۷۷۳ - ۷۵۷
۶۱۳ - ۶۱۲ - ۶۱۱	۸۱۸ - ۸۱۷ - ۸۰۴ - ۷۷۶
رستم علی خان - ۵۸۹ - ۵۹۲	۸۴۴ - ۸۴۳ - ۸۳۲ - ۸۲۴
۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۶۵ - ۵۹۷	۹۰۰ - ۸۸۴ - ۸۶۷ - ۸۴۵
۹۷۵ - ۹۶۹	۹۰۹ - ۹۰۵ - ۹۰۲ - ۹۰۱
رستم دل خان پسر جان چپار خان -	۹۱۹ - ۹۱۷ - ۹۱۶ - ۹۱۳
۶۶۹ - ۶۳۳ - ۶۳۲ - ۶۳۰	۹۶۵ - ۹۴۳ - ۹۴۱ - ۹۲۴
۷۶۱ - ۶۸۸ - ۶۷۹ - ۶۷۰	رحمت خان دیوان - ۹۳
رستم بیگ - ۷۵۳ - ۷۵۲	رحیم بیگ - ۶۹۳
رستم بیگ خان - ۵۸۲ - ۵۷۶ - ۵۵۵	خواجہ رحمت اللہ شجاعت خان -
رستم بیگ (دیگر) - ۸۷۶	۸۹۱ - ۸۶۴ - ۸۶۲
رحول خان امنان - ۹۵۵	رحمت خان - ۸۶۲
رشید خان - ۷۱ - ۳۷۷	رستم خان بهادر دکنی فیروز جنگ
محمد رضا رعایت خان - ۴۴۲	۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۸ - ۱۲۶
۷۰۸ - ۷۰۹ - (شف واد باء)	۲۱۰
رضا فلی خان - ۷۰۳ - ۷۲۱ - ۷۲۴	رستم خان سپہ سالار عادل خان
محمد رضا قاضی القضاة - ۸۱۸	۱۱۸
رضا محمد خان - ۹۶۰	رستم دستان - ۱۴۸ - ۱۴۴ - ۱۴۳
رمد انداز خان - ۴۶	رستم رار زنار دار - ۲۹۸ - ۲۹۶ - ۲۹۸
رعایت خان (محمد رضا) - ۱۰۰۰	۳۰۲ - ۳۰۴ - ۳۰۸ - ۳۱۲
۸۷۶ - ۹۵۴ - ۹۵۷ - ۹۵۵	رستم خان - ۸۹۰ - ۶۲۱ - ۴۱۶
(شف واد با ضاد)	رستم دل خان (محمد رستم) - ۵۷۵

محمد رفیع (سر بلند خان)	۳۹۲ - ۳۹۱ - ۳۹۲
برادرزادان وزیر خان - ۲۳۶ - ۵۹۰	۸۶۶ - ۷۹۹ - ۸۶۶
رفیع القدر (رفیع الشان) - لطان	۸۸۸ - ۸۷۹ - ۸۷۲ - ۸۷۱
پسر شاه عالم - ۳۳۲ - ۵۷۵	۸۸۹ - (شف باد)
۵۹۱ - ۵۹۹ - ۹۲۱ - ۹۲۲	راجہ ابوب زلفور - ۲۷ - ۱۲۸
۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۷۵ - ۹۸۵	روشن فرید - ۵۵
۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۱۹	روشن آرا بیگم - ۱۱۵
۸۲۵ - ۹۱۳	روح الله خان بہادر - ۱۳۵
رفیع الدرگہ بادشاہ (شاہد خان)	۳۱۹ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۳۷
ثانی (پسر رفیع الشان) - ۶۸۸	۳۳۸ - ۳۶۱ - ۳۹۳ - ۳۹۴
۸۲۹ - ۸۳۱ - ۸۳۸ - ۸۳۹	۳۶۶ - ۳۶۹ - ۳۹۴ - ۴۰۷
۸۴۵ - ۸۵۰	۴۱۱ - ۴۱۲ - ۵۲۴
رفیع الدرجات ابوالبرکات بادشاہ	روح الله خان ثانی (خاندان)
پسر رفیع الشان - ۶۸۸ - ۸۴۸	خان - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۱
۸۵۰ - ۹۱۳ - (شف الف)	۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۵۶ - ۴۶۱
محمد رفیع حکیم منجم - ۷۰۸ - ۷۱۰	۴۶۵ - ۴۸۶ - ۴۸۸
رفاعیت خان - ۸۹۱	۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۱۳
رکن الدواۃ اعتقاد خان فرخ شاہی	۵۱۴ - ۵۲۴ - ۵۴۵ - ۸۳۲
(محمد سراد - وکالت خان)	(شف خذ)
۷۹۵ - (شف الف و سیم)	روح الله خان پسر روح الله خان
رگھناتھہ رای رایان - ۷۸ - ۱۷۵	ثانی - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۹۲۸
زندوۃ خان - ۴۰۵ - ۴۰۵	زندوۃ (قوم) - ۸۵۰ - ۸۶۲ - ۸۶۳

تصبه رانوبر - ۶۶۶
رام پورہ وطن راجہ اسلام خان -

۶۹۷

قلعہ رانا گڑھ - ۸۵۰ - ۸۵۸

رتن پور - ۸۷۵

رحنگ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۳۲ - ۱۸۸

رس - ۶۰۹

روز - ۵۵ - ۷۲۶ - ۹۰۷ - ۹۲۵

۹۳۸ - ۹۷۵ - ۹۷۸

قلعہ روڈیال - ۱۷۸

قلعہ رھڑاس گڑھ - ۷۰۸

راواری - ۶۷

● حرف زاء - مردمان ●

حاجی محمد زہد - ۷ - ۲۴۹

۲۵۰ - ۲۵۱

زبدۃ النساء بیگم - ۷۷

زاد دست خان - ۱۷۸ - ۲۰۵

شاہ زری زر بخش - ۵۴۹

زمرہ غلام - ۳۰۲

زن حاجیا - ۲۲۹

زین المابدین پسر محمد شجاع

● مواضع وغیرہ ●

آب رادی - ۳۵ - ۶۸۶

قلعہ راجگڑھ - ۱۱۵ - ۱۷۷

۱۸۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

۲۹۲ - ۵۱۱ - ۵۱۳ - ۵۱۴

۵۲۱ - ۷۸۱

راجگڑھ - ۳۸۳ - ۴۱۵ - ۴۵۰

۵۲۱

راہیری - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۴۳

۲۷۷ - ۲۸۳ - ۳۸۳ - ۴۰۵

۴۲۴ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۶۱۵

قلعہ راہیری - ۲۲۳ - ۲۲۶

۲۲۸ - ۲۷۷ - ۲۸۵ - ۳۹۰

۴۵۳

رام درہ - ۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱

قلعہ رام جیج - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳

رام گیر - ۲۹۳ - ۲۹۶

راہی باغ - ۵۰۲

راہپور - ۵۲۴

تصبہ راہون - ۹۵۸ - ۹۵۹

قلعہ راہون - ۹۵۹

۷۷۲ - ۷۷۱ - ۷۷۰ - ۷۵۳

۷۸۳ - ۷۸۰ - ۷۷۹ - ۷۷۴

۸۰۷ - ۸۰۶ - ۷۹۹ - ۷۸۴

۸۲۸ - ۸۲۷ - ۸۲۳ - ۸۱۲

۸۴۱ - ۸۳۹ - ۸۳۴ - ۸۲۹

۸۵۸ - ۸۵۷ - ۸۴۴ - ۸۴۲

۸۸۲ - ۸۸۷ - ۸۹۹ - ۸۹۵

۹۱۱ - ۹۰۸ - ۹۰۰ - ۸۹۷

۹۲۳ - ۹۱۸ - ۹۱۴ - ۹۱۲

۹۳۱ - ۹۳۹ - ۹۳۳ - ۹۲۵

۹۶۳ - ۹۵۱ - ۹۴۲

ماهور بهمه (گهوسله) ۱۱۳-۱۱۲

راجاه ماهر (کلیگر) بحر سنجها

بحر سنجها بحر ماهر بهمه -

۵۲۰ - ۴۸۹ - ۴۸۶ - ۴۸۴

۹۲۹ - ۵۸۳ - ۵۸۲ - ۵۴۰

۷۷۸ - ۷۴۳ - ۷۴۲ - ۶۲۷

۷۸۴ - ۷۸۳ - ۷۸۰ - ۷۷۹

۷۸۹ - ۷۸۷ - ۷۸۹ - ۷۸۵

۷۹۹ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۷۹۳

۸۹۵ - ۸۹۱ - ۸۷۵ - ۸۷۱

۹۴۹

۵۴ - ۴۹

زینب الغضاد بادشاه بیگم - ۷۷

۶۰۰ - ۵۹۹ - ۵۸۳ - ۵۴۸

۷۳۹ - ۷۳۵ - ۶۰۲

زینب الغضاد بیگم - ۷۷ - ۷۹۰

زین العین - ۱۴۹ - ۱۵۰

زین العابدین خان - ۲۰۹

۵۵۵ - ۲۰۹

حضرت زین الدین قدس

۵۷۲

شیخ زین الدین - ۴۳۶ - ۴۳۷

زین الدین خان - ۷۰۲ - ۷۲۱

۷۲۲

● حرف صین - مردمان ●

مادرات - ۳۰ - ۵۹ - ۵۲۸

۵۹۵ - ۵۹۲ - ۵۸۸ - ۵۷۸

۹۹۲ - ۹۹۱ - ۹۷۰ - ۹۶۷

۷۱۱ - ۷۰۳ - ۹۹۷ - ۹۹۳

۷۲۷ - ۷۲۳ - ۷۱۹ - ۷۱۳

۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۳۱ - ۷۲۹

۷۴۱ - ۷۴۰ - ۷۳۹ - ۷۳۸

راجہ سجان سنگھ - ۱۶۳ - ۱۶۵	ملکات خان - ۵۸۸ - ۵۹۷ - ۸۱۲
۱۷۸ - ۲۰۵	۸۱۳ - ۸۱۷
سرمہن بائی محبوبہ محمد	مالم سنگھ زمیندار بوندی - ۸۵۱
مراد بخش - ۱۵۵ - ۱۵۶	وانا سالک - ۸۹۹
حروما - ۳۰۸ - ۳۱۰	راجہ مہیا سنگھ - ۴۹
مردارہ خان عرف جلال چیلہ	مہکرن بندیلہ - ۶۳ - ۱۲۸
۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰	سبحان نلی خان - ۱۲۳
۳۸۱ - ۴۰۸	راجہ مہیا چند - ۶۹۱ - ۷۳۳
مرافراز خان دکنی - ۱۹۴ - ۳۶۷	۷۳۴ - ۷۳۵
سرمہن محمد - ۶۳۱ - ۶۳۳	مہر شکوہ پسر دارا شکوہ - ۲۴
سراج الدین ولی خان برادر سید	۲۵ - ۲۶ - ۲۹ - ۳۰ - ۶۳
عبداللہ خان - ۶۹۲ - ۷۱۳	۶۶ - ۶۷ - ۷۲ - ۸۰ - ۸۲
مریاد خان (مبارزالملک) -	۸۴ - ۸۵ - ۸۷
۶۹۳ - ۷۹۸ - ۷۱۵	سہدار خان - ۷۱۸
۷۷۱ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۵	راجہ حنیس - ۲۸
۸۰۱ - ۸۱۸ - ۹۷۰ - ۹۷۱	سفرسال پسر پورنمل زمیندار
رای حرومن کاپٹ - ۹۰۹	جام - ۱۵۷
محمد اللہ خان - ۷۸ - ۸۶	سفرسال پسر رتن رائہور - ۵۸۸
۵۷۵ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۳	سفرسال بندیلہ - ۹۵۳
۵۹۵ - ۸۰۹ - ۸۱۱ - ۸۱۲	مٹنامی (منڈیہ) (گررہ فقیران) -
۸۱۳ - ۸۶۶ - ۸۶۷ - ۹۵۳	۲۵۲ - ۲۵۳
۹۵۴ - ۹۵۵	سجان سنگھ موہیہ - ۱۷

۹۲۹ - ۹۳۱ - ۹۳۴ - ۹۳۳	معدات خان عرف محمد مراد
سمات الله خان - ۹۵۲ - ۹۵۹	(خاندان خان) - ۲۹۱
محمد سعيد خان بهادر نديرو	۲۹۹ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۲۲
سعد الله خان - ۹۵۴ - ۹۵۷	۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷
مکندر ذوالقرنین - ۸۷	۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵
مکندر عادل شاه والی بلجاپور -	سید سعد الله خرقه پوش - ۴۱۰
۳۱۶ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲	۵۵۹
۳۶۹ - ۴۰۷ (شف عین)	محمد سعید (حیف الله خان)
مکندر شاه - ۵۵۰ - ۸۳۷	ولد امالت خان - ۵۷۶
ایمان شکوه پسر دانا شکوه - ۶	شیخ سعید شیرازی - ۵۸۷
۲۲ - ۲۳ - ۳۵ - ۴۱ - ۴۲	شاهزاده سعید تخت پسر بهادر
۸۵ - ۱۲۳	تخت - ۵۹۸
شاهزاده محمد سلطان - ۱۱ - ۱۲	ملا سعد الله مفتی حیدرآباد - ۶۱۵
۱۴ - ۱۶ - ۱۹ - ۲۳ - ۲۴	قاضي محمد سعید - ۶۳۴
۳۲ - ۳۴ - ۴۲ - ۴۶ - ۴۷	سعد الله خان (هدایت الله خان)
۴۸ - ۵۲ - ۵۹ - ۶۱ - ۷۵	پسر عزایت الله - ۶۷۷
۷۸ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۳ - ۹۴	۶۷۸ - ۷۳۵ - ۷۳۶ (شف شاه)
۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۲۳	سعید خان - ۸۶۲
۲۳۶ - ۲۴۶ - ۲۴۷	سعد الله بن - ۸۷۶
شاه سلیمان شاه ایران - ۲۸۶	معدات خان بهادر عرف میر
۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۴۰۳	محمد امین - ۹۰۲ - ۹۰۶
۴۵۰	۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۲۱

۳۷۴ - ۳۳۷ - ۳۲۸ - ۳۱۴	میدسلطان - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱
۳۸۸ - ۳۸۶ - ۳۸۴ - ۳۸۳	سلیم خان حبشی - ۳۴۶
۴۰۰ - ۳۹۲ - ۳۹۰ - ۳۸۹	ایمان خان پندی - ۵۸۹
۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۱۵ - ۴۲۷	سلطان خان - ۵۹۵
۴۸۹ - ۴۶۹ - ۴۶۰ - ۴۵۰	میرزا سلطان حسین (طالع یار
۷۸۴ - ۵۴۰	خان) برادر احمد خان -
میدی حبل - ۲۲۴ - ۲۲۵	۶۱۸
حنقا کهور پوره آدم رام راجا	حکیم سلیم - ۷۳۶
۴۱۵ - ۴۱۷ - ۴۲۰ - ۴۲۱	مید - ملیدان نوبرا غوث الاعظم -
۴۲۸ - ۴۲۰ - ۴۲۲ - ۴۲۳	۸۹۶
۴۲۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷	سلیم خان امدان - ۹۵۵
۴۴۸	سلیمان خان خورشیدی - ۹۵۹
مفکراجی برهمن - ۷۸۴ - ۷۹۹	سمندر بیگ - ۳۰۲
۸۹۱ - ۸۹۵	سمندر خان - ۸۲۷
حنقا (دیگر) - ۷۸۷ - ۷۹۸	مفکر بیگ وادآلورودی خان - ۵۸
۸۰۹ - ۸۱۱	میرزا مفکر نجم لانی خراحدی -
مفناجی حده دیا - ۸۹۱	۹۸ - ۳۴۰
راجہ مورج مل - ۴۶۴	حنبها (سوانی) پسر - ۵۱۰
وہان قلعه دار حقارہ - ۴۷۵	بہرسلہ - ۱۸۳ - ۱۹۰ - ۲۰۱
موم منکر برادر پریا دایک -	۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۹
۵۳۲ - ۵۳۳	۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۴ - ۲۷۷
مہتاب خان میرو نرک - ۳۹۴	۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۹۰ - ۲۹۳

۵۱۳ - ۵۴۰ - ۵۸۲ - ۷۸۳

مید قلی - ۱۱۰

میر حبیب الله پدر - حیف الله

خان - ۳۹۹

حاجی - حیف الله خان میر تنک

۵۳۸ - ۵۸۸ - ۶۴۹ - ۷۹۶

۸۱۷ - ۹۱۵ - ۹۲۱

حیف خان عرف میر احمد الله

۶۱۹ - ۶۲۰ - ۹۲۸

حیف الدین علی خان برادر

سید عبد الله خان - ۹۹۲

۷۱۳ - ۷۲۹ - ۷۵۲ - ۷۷۹

۷۹۶ - ۸۱۸ - ۸۵۵ - ۸۵۶

۸۷۳ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۲۲

۹۳۲

مید علی خان - ۸۲۰ - ۹۲۳

(حنف عین)

حیف الله خان (دیگر) - ۹۲۲

مید میر برادر شیخ مهر -

۲۳ - ۲۳۰

حیف خان صوبه دار کشمیر -

۲۵ - ۵۷ - ۱۲۶ - ۱۸۵

۵۷۰ - ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲

۹۱۳

حیات خان پسر شهنواز خان -

۷۴ - ۳۲۱

سیوا بهرحله پسر ماهو - ۱۱۱

۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۵ - ۱۱۶

۱۱۷ - ۱۱۹ - ۱۲۲ - ۱۲۹

۱۷۲ - ۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۰

۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴

۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲

۱۹۳ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۸

۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۵ - ۲۰۷

۲۰۹ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸

۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲

۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶

۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰

۲۳۲ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲

۳۸۳ - ۳۹۰ - ۳۹۲ - ۵۱۰

• مواضع و غیره •

قلعه - البیر - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۹۳

۲۷۰ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۰

مکندر - ۹۳۹	۷۹۷ - ۲۸۱۰
سلیم پور - ۳۵	سانپ گانو - ۲۹۱
حلیم گندهه - ۳۸ - ۹۲ - ۱۰۱	مارنگپور - ۶۹۳ - ۶۹۴
۱۲۳	ماہن رود - ۱۶۷
سلطان پور - ۲۹۹ - ۳۵۹ - ۵۸۲	مجززار - ۶۶۷
۱۵۷ - ۴۵۸ - ۶۵۹ - ۷۷۹	آب - تلچ - ۳۳
۷۸۲	قلعہ حنارہ (اعظم تارا) - ۲۲۱
سدوگندہ - ۲۲ - ۳۱ - ۵۸۷	۳۱۶ - ۳۵۰ - ۳۶۱ - ۳۶۳
۷۱۸ - ۷۰۰	۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۷۸۰
سند - ۸۲	۷۸۱
نکرام نگر (عالمگیر نگر) - ۱۸۸	حری نگر - ۳۱ - ۳۲ - ۸۵
(شف عین)	۱۲۳
ہرگنڈ - ٹکینیر - ۳۸۳	ہرای خربوزہ - ۲۳۷
قلعہ منھی - ۷۷۹	ہرولچ - ۵۱۶ - ۷۸۷ - ۸۵۰
ہرگنڈ - اندیسر - ۸۸۹	۸۶۱ - ۹۵۰
قلعہ ہندو سورت - ۷ - ۲۵۰	ہرای جاجو - ۵۸۷
ہندو سورت - ۷ - ۶۳ - ۷۹ - ۸۲	ہرای عالم چند - ۷۱۲
۱۳۱ - ۱۶۷ - ۱۷۷ - ۱۸۷	ہرای روز بھائی - ۷۲۰
۲۰۳ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۹	ہرای موضع باولی - ۸۰۳
۲۲۰ - ۲۲۲ - ۲۲۵ - ۲۲۶	ہرای جہانہ - ۹۱۲
۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۳ - ۲۳۸	قلعہ سکر - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۵۲۳
۲۴۹ - ۲۵۱ - ۲۵۰ - ۲۵۹	سکر - ۵۲۵

ہرگنڈ سیرم - ۲۹۶	۲۸۵ - ۲۹۲ - ۲۸۶ - ۲۸۵
قلعہ سیرم - ۳۰۲	۳۸۲ - ۳۹۳ - ۳۰۱ - ۳۱۰
میونہ (ہوشنگ آباد) ۳۵۶	۳۲۳ - ۳۲۲ - ۳۲۱ - ۳۱۴
فلح سیکاکل - ۹۶۲	۳۴۲ - ۳۴۱ - ۳۴۰ - ۳۴۳
	۳۴۴ - ۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۵۹
● حرف شین مردمان ●	۵۸۲ - ۵۹۱ - ۵۵۹ - ۵۱۸
شاہجہاں بادشاہ اعلیٰ حضرت	۶۶۳ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۸۱
فردوس آشیانی - ۲ - ۳	۶۹۵ - ۷۴۳ - ۷۷۸ - ۸۲۳
۴ - ۵ - ۹ - ۱۰ - ۱۲ - ۱۳	۸۳۸ - ۹۳۸ - ۹۳۲ - ۹۴۳
۲۰ - ۲۱ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲	۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۸ - ۹۶۹
۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۹	جنگل والک - ۳۹
۵۹ - ۶۲ - ۸۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲	صوستان - ۶۰
۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷	ہرگنڈ مرید - ۱۱۳ - ۱۱۹
۱۱۱ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵	ہورن - ۹۴۹
۱۲۷ - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۶	بہرند (ہرگنڈ) - ۳۳ - ۳۹
۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۲۱۴	۵۷۶ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴
۲۲۳ - ۲۵۰ - ۲۸۱ - ۲۸۲	۶۵۸ - ۷۶۲ - ۷۷۱
۲۹۵ - ۳۹۸ - ۴۰۰ - ۴۰۲	۲۴۰ - چولہ
۵۱۷ - ۵۷۸ - ۵۸۱ - ۶۰۴	سہارنپور - ۶۵۴ - ۶۵۵
۶۴۳ - ۷۳۱ - ۷۷۲ - ۸۳۷	ہرگنڈ مہر - ۹۵۰
۸۵۴ - ۸۶۶ - ۸۹۶	میوگانو - ۱۱۹ - ۸۸۷
شاہ نواز خان مغوی (۸۶۴)	میرا پور - ۱۲۰ - ۱۸۰

۷۲۷ - - (شف بلد و میم)	اورنگ زیب و مراد بخش -
شاه قلی خان (تهور خان) - ۲۶۲	۱۲ - ۳۵ - ۶۳ - ۹۷ - ۷۰
۲۶۳ - ۲۶۶ - ۲۶۸ - ۲۶۹	۷۲ - ۷۳ - ۷۵
شاه قلی ایرج خانی - ۳۲۰	شاهزده خان خانجهان امیرالامرا
۳۲۱ -	۲۱ - ۵۱۰ - (شف الف و حامد)
میرزا شاه نواز خان صفوی	۷۸ - شاه
(صدرالدین محمد) - ۶۷۹	شاه میر پیردارا شکوه - ۸۴
۶۸۰ - (شف صاد)	حیدر شاه میر ازاولان غوث الاعظم
شاهزده خان خالویی فرخ میر	حیدر عبدالقادر جیلانی رح -
۷۳۸ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۳۲	۹۰۴
۹۱۵	شاه عالم بهادر شاه خلد منزل (محمد)
شاه عالم قدس مره ولی - ۷۳۷	معظم - ۲۱۲ - ۵۵۴ - ۵۸۸
میرزا شاه رخ - ۷۸۰	۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸
شاه علی خان - ۸۴۴	۵۹۹ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵
میرشاه وورخان - ۸۶۸ - ۸۷۰ - ۸۷۱	۶۰۷ - ۶۰۹ - ۶۱۱ - ۶۱۳
شاه قلی خان حاکم مشهد -	۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۹
۹۷۵ - ۹۷۷ -	۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳
محمد شجاع صوبه دار بنگاله -	۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۸ - ۶۲۹
۵ - ۹ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵	۶۳۰ - ۶۳۸ - ۶۴۳ - ۶۴۴
۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۹ - ۴۰	۶۴۶ - ۶۴۸ - ۶۵۲ - ۶۶۱
۵۱ - ۵۳ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۸	۶۶۲ - ۶۶۴ - ۶۶۸ - ۶۷۳
۵۹ - ۶۱ - ۶۵ - ۶۶ - ۷۸	۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲ - ۶۸۳

۳۲۸ - ۳۲۲ - ۳۱۷	۷۹ - ۸۵ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲
۵۹۵ - ۴۰۷ - شریف خان	۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹
۹۹۷ - شرف الدین بیوتات	۱۰۰ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۵
۷۶۰ - شریعت خان فاضل	۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۲۸ - ۱۳۰
۳۷۸ - ۱۷۸ - حاجی شفیع خان	۱۳۲
۱۸۶ - ۱۸۵ - محمد شلیع	شجاعت خان (کازابل خان)
۳۳۳ - میرزا شکرالله (شاکرخان)	۲۳ - ۳۸۰ - ۴۷۸ - ۴۷۹
خواجه شکرالله خان (حادات	۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳
خان) - ۵۷۵	۵۱۸ - ۵۱۶
۵۸۴ - بدر شمس الدین بی بی مختار	حیدر شجاعت خان
(مختار خان) - ۱۲ (شف مدم)	۵۹۴ - ۵۹۵
۲۰۸ - شمشیر خان	شجاعت الله خان - ۹۱۳ - ۹۱۴
۴۵۹ - ۴۵۸ - شمس خان	۹۲۲ - ۹۳۲
۸۹۵ - ۸۹۱ - ۸۷۷ - مبدد شیرخان	شجاع خان بلوچی - ۹۲۳ - ۹۳۰
۳۸۷ - خواجه شهباز خواجه مرا - ۲۵۰	شجاعت خان عرف محمد
شهاب الدین پسر قلیچ خان بهادر	معصوم - ۹۳۸
۲۸۲ - ۲۹۷	شجاعت علی خان - ۹۴۵ - ۹۴۶
شلیخ شهاب الدین سهروردی	شجاع الدین خان - ۹۷۴
۷۴۷ - شریخ الشیوخ	شرزه خان - ۲۳
۴۶۷ - ۵۸۸ - شهابت خان	محمد شریف قلیچ خان - ۷۴
۹۱۷ - (دیگر) - شهابت خان	شرزه خان سهروردی - ۱۹۲
	۱۹۳ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۳۱۵

شاهجهان آباد (دارالخلافت) - ۵

۱۲ - ۲۰ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۵

۳۹ - ۴۳ - ۴۵ - ۴۹ - ۴۷

۶۲ - ۷۵ - ۸۲ - ۸۹ - ۱۲۳

۱۲۵ - ۱۲۷ - ۱۳۳ - ۱۵۵

۱۷۷ - ۱۸۸ - ۲۰۱ - ۲۰۳

۲۱۰ - ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۳۱ - ۲۴۹

۲۵۱ - ۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۹

۲۶۰ - ۲۶۲ - ۲۶۹ - ۲۷۹

۳۲۷ - ۳۳۹ - ۳۷۷ - ۳۸۲

۵۵۱ - ۵۷۴ - ۵۷۷ - ۱۰۰

۶۰۲ - ۶۴۰ - ۶۴۵ - ۶۶۲

۶۶۷ - ۶۸۹ - ۶۹۱ - ۹۵۱

۶۹۰ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۹۴

۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۴ - ۸۳

۹۹۱ - ۷۰۰ - ۷۰۴ - ۰۵

۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۸ - ۲۰

۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۲۷ - ۲۸

۷۲۹ - ۷۵۰ - ۷۵۵ - ۰۰

۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۵ - ۷

۷۹۹ - ۸۰۴ - ۸۰۹ - ۱۵

۸۲۸ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۷

۹۱۸ - ۹۲۲ - ۹۲۹

قاسمی عہد اب الدین فاضل

درائت آبادی قدس اللہ مراد

مولف تفسیر بحر مواج - ۹۴۴

شیخ میر خوانی - ۱۲ - ۱۶

۲۳ - ۲۵ - ۲۷ - ۳۸ - ۴۱

۴۵ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۹۵

۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲

۷۴ - ۷۵ - ۵۳۲ - ۵۴۲

۵۵۴ - ۹۵۵

راجہ شیورام کور - ۱۳ - ۲۸

سید شیر خان بارہہ - ۳۲

علیخ الاسلام قاضی القضاۃ پھر

قاضی عبد الوہاب - ۲۴۷ - ۲۵۸

۳۳۳ - ۳۷۹ - ۴۱۴ - ۴۳۸

شیردھان (نام توپ) - ۵۰۰

غیر اذکن خان - ۸۴۴ - ۹۲۱ - ۹۲۹

سید غیر خان (دیگر) - ۸۷۸

۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۶

غیر شاہ انغان - ۹۴۸

• مواضع وغیرہ •

شاهزاد پور - ۷۱۴	۸۳۸ - ۸۴۱ - ۸۴۵ - ۸۵۵
بلان شرقی - ۷۹ - ۴۵ - ۴۷ - ۷۹	۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳
۱۷۷ - ۱۴۴ - ۹۸ - ۸۷ - ۸۵	(درین صفحه ذکر زلزله است)
۷۰۸ - ۵۵۹ - ۲۵۶	۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۹۷ - ۸۹۸
شکار پور - ۳۹۷ - ۳۹۳	۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۱۰ - ۹۱۲
نصبه شکر کپوره - ۹۵۳	۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۱۸
بلان شمالی - ۸۷	۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵
دریای شور - ۲۸۱ - ۲۹۱ - ۲۸۳	۹۳۹ - ۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۷
۴۰۰ - ۴۰۴ - ۸۳۸ - ۸۹۰	۹۴۹ - ۹۵۰
شور پور - ۳۱۹	قلعه شاهان آباد - ۳۹ - ۲۹ - ۳۹
شاهزاد پور - ۵۷۶	۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱
شیراز - ۴۵۹ - ۴۵۸	۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴
پرگنده شینز - ۷۴۳	شاه گلج - ۲۷۳ - ۵۷۱
	شاه جهان پور - ۲۷۳
● حروف صان - مردمان ●	شاه پور - ۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲
محمد صادق - ۲۵۰ - ۲۶۰ - ۳۲۱ - ۳۲۱	۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۷
محمد صالح - ۱۶۲	۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۰
حکیم صادق خان حکیم الملک - ۵۳۹	قلعه شاه پور - ۴۴۱
میرزا صائب شاعر - ۴۳۰	باغ شالامار (باغ آغرا آباد) - ۴۴۰
محمد صالح نجم نانی - ۴۶۳	(شف الغب)
شیخ محمد صادق - ۸۷۳	شاه آباد - ۴۴۹
مبغه الله خان - ۹۲۳ - ۹۳۰	شاه پور - ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۰

شیخ صلاح الدین رومی - ۵۱۰	میرزا صدر الدین محمد خان
مید صلابت خان - ۸۱۲ - ۸۱۷	(حمام الدوله میرزا شهنواز
۸۹۹ - ۹۱۴ - ۹۲۲ - ۹۲۸	خان صفوی) - ۵۷۲ - ۵۸۳
ملکت خان زوهاره - ۸۱۳	۵۸۹ - ۵۹۶ - ۶۰۱ - ۶۸۰
مصصام الدوله خاندوزان بولور	۶۸۵ - ۶۸۶ - (شف شین)
منصور جنگ - ۸۲۳ - ۸۳۲	صدر جهان - ۷۱۲
۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۲۸	صدر الدعا - ۹۰۳
۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۷ - ۹۳۸	شف شین خان - ۱۶ - ۲۰
۹۳۹ (شف میم)	۲۳ - ۴۵ - ۶۱ - ۶۵ - ۶۷
مذلل خان خواجه سرا - ۹۶۰	۵۳ - ۲۳۶ - ۳۳۷ - ۳۵۹
	۳۶۲ - ۳۶۶ - ۳۸۱ - ۳۲۸
* حرف ضاد - مردمان *	۴۳۱ - ۵۸۷ - ۷۰۲ - ۷۱۵
میرضیاء الدین شجاعی - ۲۷۵ - ۲۸۵	۷۲۱ - ۷۲۲
ضیاء الدین خان نواز شیخ	صفی خان پسر اسلام خان - ۱۷۶
ابوالمکارم - ۵۹۵ - ۷۹۰ - ۷۹۶	۸۲۷ - ۸۲۸ - ۹۱۵
	مقدرخان - ۲۹۳ - ۳۰۲ - ۴۲۷
* حرف طاء - مردمان *	۶۲۸ - ۸۲۳
محمد طاهر مشهدی رزاق خان - ۱۱	صفوی خان بخشی - ۵۷۲ - ۵۸۳
طاهر خان - ۴۵ - ۴۴	۵۸۹ - ۵۹۵
طالب خان - ۸۶۵ - ۸۷۲	مقدور علی خان - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷
طالع یار خان - ۹۲۱ - ۹۳۱	صلابت خان - ۳۱۳ - ۳۵۹ - ۳۹۴
طالب محی الدین خان نذیر	۵۸۹ - ۵۸۳ - ۵۸۶

۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۸ - ۱۷۷

۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۹۱ - ۱۹۳

۱۹۵ - ۱۹۸ - ۲۲۳ - ۲۲۴

۲۳۴ - (شف سین)

راجہ عالم سنگھ - ۲۰

غلام گیر (نام عم شیر) - ۳۱ - ۳۲

عادل خان خوافی مواف واقعات

عالمگیری - ۳۲ - ۱۲۷

۱۷۷ - ۳۷۶ - ۵۸۳ - ۵۸۹

سید عالم بارہہ - ۳۹ - ۵۵

۱۱۰ - ۸۹۰ - ۸۹۵

سید عالم آدم سکندر شاہ

۳۲۰ - ۳۲۱

مالی تبار پیر اعظم شاہ - ۵۰۹

۵۹۶ - ۵۹۹

خواجہ عاصم - ۷۱۲ - ۷۱۵

محمد عاصم خان (مصاص الدولہ)

خاندوران بہادر - ۷۲۸

سید عالم علمی خان بہادر -

۷۵۲ - ۷۵۳ - ۸۵۶ - ۸۵۷

۸۵۳ - ۸۵۷ - ۸۷۱ - ۸۷۴

۸۷۵ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۵

سعد اللہ خان - ۹۵۳ - ۹۵۷

شاہ طہماس پیر سلطان حمین

شاہ ایران - ۹۴۸ - ۹۷۵ - ۹۷۶

۹۷۷ - ۹۷۸

• حرف ظاء - مردمان •

شیخ ظریف - ۵۷ - ۵۹

سید ظفر خان بارہہ - ۲۳ - ۳۲

ظفر علی خان - ۵۹۶

ظفر خان - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۸۰۳

۸۰۶ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۹۰۸

۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۳۸

ظفر مند خان - ۸۷۳

• مواضع وغیرہ •

ظفر آباد (احمد آباد) - ۳۳

۳۲۷ - ۳۷۱ - ۵۵۲ (شف الف)

مدوۃ ظفرنگر - ۲۹۳

• حرف سین - مردمان •

عادل شاہ - اندل خان (سکندر) -

۳ - ۵ - ۷۶ - ۱۱۳ - ۳۱۱

قاضي القضاة - ٢١٩ - ٢٢٧

٣٧٩ - ٣٣٨

مير عبد الكريم (ملنگت خان -

ميرخان) اسدالزاد عالمگیر

١٥ - ٢٧٩ - ٢٧٨ - ٣١٥

٣١٩ - ٣٣٨ - ٣٦٨ - ٣٨١

عبد الكريم زميندار - ٢٨٣

عبد عبدالله خان بارهه - ٢٩٣

٢٩٩ - ٣٠١ - ٣٠٢ - ٣٠٣

٣٠٤ - ٣٠٥ - ٣١٩ - ٣٢١

٣٥٦ - ٥٥٥ - ٧٨٩ - ٨٥٣

٨٦٦ - ٩١٠

عبدالله شاه قطب الملک - ٣٠٨

٣٠٩ - ٣١٠ - ٣١١

عبد الرزاق خان قري (مصطفى)

خان (آدم ابوالحسن - ٣١٥

٣٢٨ - ٣٣٥ - ٣٣٦ - ٣٣٧

٣٥٢ - ٣٦٠ - ٣٦٢ - ٣٦٦

٣٧٣ - ٣٩٠ - ٤٠٣ - ٤٠٥

٤٢٤ - ٤٢٥ - ٤٢٧ - ٤٣٨

٤٥٩ - ٤٥٨ - ٤٥٣ - ٤٥٩

٩٢١ (شف ميم)

٨٨٦ - ٨٨٧ - ٨٩٠ - ٨٩١

٨٩٢ - ٨٩٣ - ٨٩٤ - ٨٩٥

٨٩٦ - ٩٥٠

عارف خان - ٨٩٢

سيد عبد الرحمن دلار خان ولد

سيد عبد الوهاب خاندن بي -

١٢ - (شف دال)

سيد عبد الوهاب خاندن بي - ١٢

عبد انبي خان - ٣٢

عبدالله بيگ ولد علي مردان خان ٣٥

سيد عبد الجليل بارهه - ٣٦

عبد الرحمن خان بن نذر محمد

خان - ٣٩ - ٥٨ - ٦٥

حبيب عبد الرزاق نو، درار اشکوه - ٦٥

عبد الجليل - ٦١

عبد الله خان - ٦١

شاه عباس ايران - ١٢٣ - ١٢٧

١٧٧ - ١٩٣ - ٢٠١ - ٢٠٢

٢٥٥ - ٢٥٦ - ٣٢٥ - ٦٦٣

عبد الله خان والي کاشغر

٢٠٩ - ٢١٠

قاضي عبد الوهاب احمد ابادي

خواجه عبدالحمید خان - ۵۱۸-۵۱۹	عبد الرؤف (حامد خان) - مردار
عبد الغنی خان کشمیری (هادی	بیجاپور - ۳۱۷ - (شف حاتم)
خان) - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳	قاضي عبدالله (بعد شیخ الاسلام)
۹۲۲ - (شف هاد)	۳۴۳
میر عبداللہ نوکر - ۵۴۵ - ۵۴۶	عبد الرحیم خان بدونتات - ۳۵۸
عبد اللہ خان عرف امان اللہ	۳۸۱ - ۹۳۰
بیگ تزمان - ۵۸۹	عبد اللہ خان پنی افغان - ۳۹۰
عبد المطلب خان - ۵۹۵	۳۹۱ - ۳۹۲ - ۵۸۹ - ۸۱۹
شیخ عبدالقادر جیلانی غوث الاعظم	عبد القادر پسر عبدالرزاق لاری
(رح ۶۰۴ - شف غین)	۳۹۷ - ۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۸۱
عبدالرزاق خان لاری (دیگر)	عبد الرحمن خان پسر اسلام خان
(محمد معصوم) - ۶۲۱	۳۸۱ - ۴۹۹
عبد القادر خان - ۶۸۸ - ۹۲۳ - ۹۳۶	حاجی عبد الرحیم خان پسر
مید عبداللہ خان بارہہ (دیگر)	اسلام خان - ۳۸۱
عرف حسن علی خان درار	عبد الوهاب - تورا بادی - ۳۸۲
حمید علی خان (قطب الملک	عبد العزیز خان - ۳۹۲ - ۳۹۳
یار وادار ظہر جاگ)	شیخ عبد الطیف برهان پوری
۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۸	قدس سرہ - ۳۹۳ - ۵۵۵
۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	شیخ عبد الرحمن حاجی مفتی
۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴	۴۴۴ - ۴۴۵
۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۲۰	عبد الکریم پسر عبد الرزاق
	لاری - ۴۵۹

۹۱۸ - ۹۱۷ - ۹۱۶	۷۲۴ - ۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۲۱
۹۲۲ - ۹۲۱ - ۹۲۰ - ۹۱۹	۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۲۷ - ۷۲۵
۹۲۹ - ۹۲۷ - ۹۲۵ - ۹۲۳	۷۳۰ - ۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۳۰
۹۳۳ - ۹۳۲ - ۹۳۱ - ۹۳۰	۷۵۷ - ۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۱
۹۴۱ - ۹۳۹ - ۹۳۵ - ۹۳۴	۷۷۲ - ۷۷۱ - ۷۷۰ - ۷۶۶
۹۴۲ - ۹۴۱ - ۹۴۰ (شف حاء)	۷۷۷ - ۷۷۶ - ۷۷۵ - ۷۷۴
۹۹۲ - ۹۹۱ - ۹۹۰ عبد الغفار	۷۹۵ - ۷۹۴ - ۷۹۳ - ۷۹۰
۷۱۴ - ۷۱۳ - ۷۱۲ - ۷۱۳	۸۰۱ - ۸۰۰ - ۷۹۹ - ۷۹۵
۷۲۲ - ۷۲۲	۸۰۶ - ۸۰۵ - ۸۰۴ - ۸۰۲
عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ	۸۱۲ - ۸۰۹ - ۸۰۸ - ۸۰۷
حیف الدوله - ۷۲۰ - ۷۲۱	۸۱۸ - ۸۱۶ - ۸۱۴ - ۸۱۳
۷۶۵ - ۷۶۴ - ۷۶۳ - ۷۶۲	۸۲۴ - ۸۲۳ - ۸۲۱ - ۸۲۰
۸۶۱ - ۸۵۷ - ۷۶۸ - ۷۶۷	۸۲۳ - ۸۲۱ - ۸۲۹ - ۸۲۷
۹۳۵ - ۹۲۰ - ۸۶۵ - ۸۶۲	۸۳۷ - ۸۳۶ - ۸۳۵
۹۳۸ (شف دال)	۸۴۲ - ۸۴۱ - ۸۳۹
قاضي عبدالله توراني خانخاين	۸۵۰ - ۸۴۷ - ۸۴۵ - ۸۴۳
میر جملة قاضي جهانگیر نگر -	۸۶۵ - ۸۶۰ - ۸۵۹ - ۸۵۶
۷۲۲ - ۷۲۱ - ۷۲۰ - ۷۲۸	۸۸۵ - ۸۸۴ - ۸۸۲ - ۸۷۱
(شف جیم)	۸۹۹ - ۸۹۸ - ۸۹۷ - ۸۹۱
شیخ عبدالله واعظ - ۷۵۵	۹۰۳ - ۹۰۲ - ۹۰۱ - ۹۰۰
۷۶۰ - ۷۵۹ - ۷۵۸ - ۷۵۷	۹۱۱ - ۹۱۰ - ۹۰۹ - ۹۰۵
شیخ عبد العزیز فاضل واعظ - ۷۵۵	۹۱۵ - ۹۱۴ - ۹۱۳ - ۹۱۲

عبد الذی خان میانه - ۹۵۲	شیخ عبد الواحد نازل واعظ
۹۵۹ - ۹۵۶	۷۵۷
عبدان خان - ۵۸۴ - ۵۸۹ - ۵۹۵	عبد الرحیم خان (نصیر الدراء)
عثمان خان تادری - ۸۵۳	عموی نظام الملک - ۸۶۰
عرب بیگ - ۲۵ - ۲۶ - ۹۵۶ - ۹۵۹	۸۷۶ - ۸۸۹ - ۹۳۹
عزیز خان رود - ۵۲۸ - ۵۲۰	(شف نون)
عزیز بیگ خان هارمی - ۸۷۶	خواجہ عبد اللہ خان - ۸۶۹ - ۸۷۰
۸۷۹ - ۹۵۴	عبد الرشید - ۸۷۳
عزت خان همایون زاد حسین علی	عبد الذی خان - ۹۲۲
خان - ۹۰۲ - ۹۰۵ - ۹۰۷	عبد الغنی خان پسر عبد الرحیم
۹۰۸ - ۹۱۰	خان - ۹۳۰
حکیم عزت طلب خان - ۹۶۰	عبد اللہ خان نین - ۹۲۳ - ۹۳۲
مسکر خان - ۷۳ - ۷۴ - ۱۷۱	عبد الذی خان (دیگر) - ۹۲۲
محمد مسکری - ۸۳۶	۹۳۳ - ۹۵۰
عطاء اللہ - ۱۴۲ - ۵۲۳	عبد الذی خان داروغہ - ۹۳۰
عطا یار خان - ۹۵۳	عبد اللہ خان کاشی - ۹۳۴
شاهزاد محمد عظیم (عظیم الشان)	ملا عبد الغفور بہرہ - ۹۴۲ - ۹۴۳
پسر شاه عالم - ۲۶۶ - ۳۳۲	عبد الحی پسر ملا عبد الغفور - ۹۴۳
۳۰۴ - ۳۴۴ - ۵۴۶ - ۵۷۴	عبد الفتاح خان پسر عبد الذی خان
۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸	۹۵۲ - ۹۵۶ - ۹۵۹
۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۳	خواجہ عبید اللہ خان - ۹۵۵
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۹ - ۵۹۰	عبد الرحمن خان داروغہ - ۹۵۵

۵۹۱ - ۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۹	علي محمد خان - ۶۵۴
۶۰۱ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸	حضرت امير المومنين علي
۶۰۹ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴	کرم الله وجهه - ۹۶۱ - ۹۶۳
۶۸۶ - ۶۸۸ - ۷۰۷	۶۸۲ - ۷۵۸
۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۵	مير علي رضا - ۹۹۷
۷۲۷ - ۷۳۳ - ۷۳۶	علي اصغر خان بهادر شاهي -
۷۵۹	۶۹۸ - ۷۰۲ - ۷۱۶ - ۷۲۴
عظيم الدين خان - ۹۲۱	ميد علي خان برادر ابوالحسن
عقيدت خان پسر امير خان	خان - ۹۳۱ - ۹۳۳ (شف-مين)
۶۸۸ - ۷۶۰ - ۹۳۸	علي خان - ۹۵۶
علي نقی - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۵۶	امام علي رضا - ۹۷۶ - ۹۷۷
علي مردان خان - ۳۵ - ۳۹	امر خان - ۵۸۹ - ۵۹۶ - ۸۹۱ - ۸۹۵
۳۱ - ۹۶۰	امر خان زوجه - ۹۲۳
علي تلي خان نوکر محمد مراد	عنايت خان - ۲۰۹ - ۲۶۹
بخش - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۳۹	۳۰۷ - ۵۹۹
ميرزا اول ديوان محمد شجاع - ۴۹	عنايت الله خان پسر لطف الله
قاضي علي اکبر پوري - ۲۵۶	خان نبيروز سعد الله خان -
۲۵۷ - ۲۵۸	۳۸۱ - ۵۵۷ - ۵۷۵ - ۵۸۳
علي مردان خان عرف حبيبي	۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۵
بيگم ديوانه ربابدي - ۴۱۶ - ۷۵۲	۹۷۷ - ۹۷۸ - ۷۳۵ - ۷۷۳
مير علي نقی نبيروز خليفه سلطان	۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ - ۸۹۹
شاهزاده ماژندران - ۳۵۹	۹۳۴ - ۹۳۹

عرب - ۹۰ - ۱۱۲ - ۱۸۳

۲۳۱ - ۲۰۹ - ۳۰۰ - ۵۵۹

۵۶۳ - ۸۰۵

ہراق - ۲۰۲ - ۲۳۳ - ۲۸۹

عظیم آباد (عرف پٹنہ) - ۵۴۶

۵۸۰ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۳۲

۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱

۸۳۷ = (شف پے)

بحر عمان - ۱۳۶

عیدل آباد - ۲۷۵

* حرف فین - مردمان *

غازی الدین خان بہادر

فیروز جنگ - ۳۱۷ - ۳۱۸

۳۱۹ - ۳۲۲ - ۳۲۹ - ۳۳۰

۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۸ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶

۳۵۸ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳

۳۸۳ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۰۴

۴۱۵ - ۴۲۵ - ۴۳۶ - ۴۴۷

۴۴۸ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۵۲۶

۵۲۷ - ۵۸۱ - ۶۱۶ - ۶۳۸

غلام غزایت زاهد - ۶۳۸

محمد غزایت خان - ۸۶۰

میر غزایت اللہ خان - ۹۲۱

میر غزایت خان قایم مقام

- میدی یافت - ۵۱۵

ملا عوض وجید ناضل - ۸۰

مروض خان بہادر عضد الدار

قصور جنگ - ۷۹۶ - ۸۵۶

۸۶۶ - ۸۷۱ - ۸۷۶ - ۸۷۸

۸۷۹ - ۸۸۱ - ۸۸۷ - ۸۸۸

۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۴۲ - ۹۴۶

۹۵۰ - ۹۵۳ - ۹۵۷

عوسی بیگ - ۷ - ۱۲

شیخ عیسی قدس سرہ - ۵۵۳

عیسی خان مہمند - ۷۶۷

* مواضع و قبور *

عالمگیر نگر - (منگرام نگر) - ۱۳۷

(شف مین)

عادل آباد - ۸۵۳

بندر عباہی - ۳۲۸

۷۹ - ۹۰ - ۵۵۹ - ۸۰۵

غوث الاعظم عبدالقادر جیلانی رح

۵۴۲ - ۸۹۶ (شف عین)

غوریان - ۹۵۳

غیرت خان - ۳۵ - ۳۰۴ - ۳۳۶

۳۴۷ - ۳۴۸ - ۶۵۱

غیاث الدین خان (شجاعت

خان) پھر احلام خان - ۲۰۹

۲۴۹ - ۲۵۱ - ۸۹۱ - ۸۹۳

محمد غیاث خان - ۷۴۳ - ۷۴۵

۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۳ - ۸۵۴

۸۵۵ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۵

۸۷۶ - ۸۷۸ - ۸۸۱ - ۸۸۸

۸۸۹ - ۸۹۳ - ۸۹۶ - ۹۵۴ - ۹۵۷

غیرت خان (دیگر) - ۷۷۰

۸۲۳ - ۸۲۵ - ۸۲۷ - ۸۲۸

۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۹۰۱

• مواضع و غیرہ •

منزل غریب خادہ - ۲۳۲

قلعہ (غیر مشہور) - ۴۷۴

• حرف فاء - مردمان •

۹۶۳ - ۹۶۴ - ۹۶۵ - ۹۷۸

۹۸۱ - ۹۹۱ - ۷۱۵

نازی الدین خان فیروز جنگ

خلف قلیج خان فتح جنگ

نذیر الدین فیروز جنگ

۷۴۵ - ۸۵۳ - ۹۴۶ - ۹۴۹

۹۵۱ - ۹۵۴

نازی الدین خان غالب جنگ

(احمد بیگ) - ۸۱۲ - ۸۱۳

۸۹۹ - ۹۱۴ - ۹۲۲ - ۹۲۸

۹۳۳ (شف الف)

الب خان پھر رستم خان

۸۹۰ - ۸۹۴

الب خان (دیگر) - ۹۵۲

۹۵۵ - ۹۵۹

ازی خان صف شکن - ۹۲۶

یدغضنفر خان - ۹۵۴ - ۹۵۷ - ۹۵۹

ام محمد خان نذیر جلال

خان - ۶۵۶

ام علی خان - ۸۳۹ - ۹۱۰

۹۱۷ - ۹۳۴ - ۹۳۵

ام محمد الدین خان - ۹۲۳ - ۹۳۰

۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۷۶ - ۲۳۳	فاضل خان خانجامه - ۳۱ - ۳۴
۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱	۶۲ - ۷۸ - ۱۲۹ - ۱۷۵ - ۲۸۰
فدائي خان ديوان - ۸۹۱ - ۸۹۵	حاجي فاضل - ۲۸۶
فدوي خان - ۶۸۸	فاضل خان صدر - ۳۸۳
فرخ حيدر بادشاه شهيد پسر عظيم	فايق خان - ۹۵۶ - ۹۹۰
الشان - ۴۰ - ۹۰ - ۴۹۱	فتح جنگ خان - ۹۳ - ۱۹۳
۶۹۳ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹	فتح خان افغان آدم عادل شاه
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	۲۲۳ - ۲۲۴
۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۰۸	فتح الله خان بهادر (عالمگيري)
۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲	۴۶۵ - ۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۸۳
۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸	۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ -
۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲	۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴
۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷	۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹
۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۲ - ۷۳۴	۵۰۰ - ۵۰۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴
۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸	فتح الله خان خوشي - ۸۷۶
۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۵۱	فتح محمد خان - ۵۸۸
۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۶۰ - ۷۶۱	فتح علي خان - ۷۰۲ - ۷۲۱ - ۷۲۲
۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷	فتح ياب خان - ۷۸۰ - ۷۸۱
۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱	فتح سنگهه - ۷۸۹
۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵	فتح يار خان - ۹۲۹
۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۰ - ۷۸۱	مير فخر الله - ۹۶۰
۷۸۳ - ۷۸۶ - ۷۹۱ - ۷۹۳	فدائي خان کوکده - ۴۰ - ۹۲ - ۴۱

مید فیروز خان بارهه - ۳۹	۷۹۴ - ۷۹۵ - ۷۹۸ - ۸۰۰
فیروز خان میواتی - ۳۵ - ۴۷	۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۵
۷۰ - ۷۲ - ۸۲ - ۹۹۹ - ۹۷۰	۸۰۹ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۱۲
فیروز صفدر پسر محمد کام بخش ۶۲۵	۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶
فیروز قلی خان - ۷۵۲ - ۷۹۹	۸۱۷ - ۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱
<hr/>	
* مواضع و غیره *	
فتح پور (دارالمرور) - ۱۱ - ۷۵	۸۲۳ - ۸۲۴ - ۸۲۶ - ۸۳۱
۸۳۱ - ۸۳۰ - ۸۳۸ - ۷۷۶	۸۳۶ - ۸۳۳ - ۸۳۱ - ۸۳۹
۹۳۵ - ۹۱۰ - ۹۰۳ - ۸۹۹ - ۸۴۳	۸۴۸ - ۸۵۷ - ۸۶۲ - ۸۶۵
فرنگ - ۷۹ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴	۸۹۱ - ۸۹۸ - ۹۰۰ - ۹۰۲
۹۲۷ - ۹۲۵ - ۷۳۴ - ۶۵۵	۹۱۵ - ۹۱۴ - ۹۳۷ - ۹۴۱
فردا پور - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۰۴	۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۶۵ - ۹۷۳
۸۸۹ - ۸۰۳ - ۷۹۹	فرهاد بیک - ۱۳۷ - ۱۶۱
فرس - ۵۶۶	۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵
فرید آباد - ۹۱۷	فرنگیان - ۲۷۷ - ۳۹۱ - ۴۰۰
باغ فیض بخش - ۴۶	۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۲۱ - ۴۲۲
<hr/>	
* حرفی قاف - مرممان *	
قاسم خان - ۷ - ۱۲ - ۱۳	۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶
۴۲۸ - ۳۲ - ۱۸ - ۱۴	۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۷۵
۴۳۲ - ۴۳۱ - ۴۳۰ - ۴۲۹	فرخنده اختر پسر محمد اکبر -

۲۸۸

فرخنده اختر پسر جهان شاه - ۴۸۷
فضائل خان بیوتات - ۵۰۰
فضل الله خان - ۷۹۰

۹۵۹ - ۹۶۰	حیدر قاسم خان بارہہ - ۳۵
قطب الدین خان - ۱۲۹	۴۹ - ۶۱
۱۵۷ - ۲۵۷	سید قاسم شجاعی (شہامت خان)
قطب الملک عبد اللہ شاہ - ۱۹۵	۶۴ (شف شین)
۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۳۵ - ۲۹۵	قاسم علی میر نزلک - ۹۱
قطب الملک ابوالحسن داماد	قاسم آقا فرہادہ حسین پاشا
قطب الملک - ۲۳۵ - ۲۹۲	حاکم بصرہ - ۱۲۴
۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۹	قادر داد خان - ۲۰۵ - ۲۰۷ - ۲۵۳
۲۹۸ - (شف الف)	قاسم خان نرمانی - ۲۸۴
حضرت خواجہ قطب الدین ولی	قاسم خان قاضی القضاۃ - ۶۰۶
قدس سرہ - ۶۸۴ - ۹۱۷ - ۹۳۵	قاسم خان افغان - ۶۳۲
قطب الدین عامل - ۸۶۲	سیدی قاسم کوتوال - ۷۳۵
قلیچ خان بہادر (عابد خان) پدر	قادر داد خان (دیگر) - ۸۶۵
غازی الدین خان - ۲۶۷ - ۳۱۵	۸۷۶ - ۸۷۹ - ۸۸۹ - ۸۹۳
۳۱۹ - ۳۳۰	۸۹۴ - ۹۵۳
قلیچ خان نظام الملک (چین	محمد قاسم فرشتہ مورخ - ۹۲۷
بہادر خان دوران) خلف	قباد خان - ۲۲
غازی الدین خان - ۴۴۵	شاہ قدرت اللہ فقیر - ۶۸۹ - ۷۳۶
۴۴۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹	قراول خان - ۱۴۷ - ۱۶۳ - ۱۶۵
۵۳۵ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۷۲	قزلباش خان - ۴۸
۵۸۲ - ۵۹۴ - ۶۶۳ - ۶۶۵	قزلباش (قوم) - ۳۵۱ - ۹۷۶ - ۹۷۷
۶۷۴ - ۶۹۱ - ۶۹۸ - ۷۰۰	قزلباش خان (دیگر) - ۸۴۸

کامل خان - ۲۰۸	۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۲۰
محمد کاظم ملشی - ۱۰	۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۳۷ - ۷۴۲
۹۶۵ - ۹۶۶	۷۴۳ .. ۷۴۴ - (شف فون)
کارطلب خان - ۲۵۲	قمرالدین خان پسر اعتماد الدوله
لاکر خان افغان - ۲۷۳	محمد امین خان - ۷۶۲
شاهزاده محمد کام بخش پسر	۷۶۵ - ۹۰۳ - ۹۰۷ - ۹۰۸
عالمگیر - ۳۱۶ - ۳۰۴ - ۳۰۶	۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۳۷ - ۹۳۸
۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱	۹۳۹ - ۹۵۱ - ۹۷۳
۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷	میرزا قوام الدین خان برادر
۳۶۰ - ۳۸۳ - ۳۸۵ - ۳۹۰	خلیفه سلطان - ۲۵۶ - ۲۵۷
۵۲۰ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۲	۲۵۸ - ۲۵۹ - ۳۳۶ - ۳۵۹
۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۵۹	۳۸۱ - ۴۵۶ - ۴۶۳
۵۶۱ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱	
۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱	
۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۶	
۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱	
۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵	
۶۴۶ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۷۰۷ - ۷۳۸	
کامیاب خان - ۵۳۳ - ۵۷۲	
۸۷۶ - ۸۸۹ - ۸۹۶	
کاظم خان دیوان - ۹۶۰ - ۹۶۹	
کارطلب خان بهادر شاهي	

• مواضع و غیره •

سرکار قصور - ۸۶۱
قلعه تلایه - ۲۲۵ - ۳۲۸
قمرنگر - ۵۳۴ - ۹۶۰
قلعه هار - ۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۲۰۵
۲۴۲ - ۹۷۷
قلعه تلدهار - ۶۴۳ - ۹۴۵

• حرف کاف - مردمان •

کفته (مرهقه) ۹۴۹	۷۱۹ - ۷۹۸
کوکلتاش خان عرف میز بدو - ۵۹۵	کانوجی - ۸۹۱
کوکله خان مهماندار - ۹۷۸ - ۹۸۰	کاکظم علي خان - ۹۹۰ - ۹۹۱
کوکلتاش خان بهادر - ۹۹۷ - ۹۹۸	کب (برهمن شاعر هندی) - ۱۳
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	کبکلس برهمن پلذت دیوان
کوکلتاش خان محمد امین بهادر	کخیها - ۲۰۱ - ۲۱۸ - ۲۱۹
۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰	۲۲۹ - ۲۷۱ - ۳۸۵ - ۳۸۶
۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ (شف الغ)	۳۸۸ - ۳۸۹
کهنریان - ۹۵۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳	کهور چند جوهری - ۷۵۹
۹۷۴ - ۹۷۵	کراجہ کرن (راد کرن) - ۱۱۰
کھیم کرن - ۷۴۳	۱۱۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳
کهندو بهاریه سید سالار - ۷۷۷	کراتکی (قوم) - ۱۹۲
۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۹۸	شاهزاده محمد کریم خلف شاهزاده
۸۰۹ - ۸۹۱	محمد عظیم - ۵۷۵ - ۵۷۸
کهنران (قوم) - ۸۷۰	۷۸۸ - ۷۰۷ - ۷۳۳ - ۷۳۵
کیهر سنگه پسر راجه کریں - ۱۱۱	محمد کریم - ۹۲۱
کیهر سنگه پسر جی سنگه - ۱۷۹	کریم قلی خان - ۸۶۲ - ۸۶۳
کیهورای - ۹۱۳	کزک بچلی (نام توپ) - ۵۰۰
	کشور سنگه هارا - ۳۳۵
	کغایت خان - ۱۷۹ - ۲۳۹ - ۲۴۷
	کمال خان دکنی - ۹۵۹
	کنور چند بهادر - ۹۵۳

• مواضع و غیره •

موبه کابل - ۳۵ - ۳۶ - ۱۲۹
 ۱۴۰ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۳۰

کواره - ۴۵۰	۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۳۶ - ۲۴۰
کرامانگیر - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۸	۲۴۱ - ۲۴۶ - ۲۵۹ - ۳۲۲
۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۸۳۳	۳۹۳ - ۴۴۴ - ۵۰۲ - ۵۷۳
کشمیر - ۷۸ - ۱۵۳ - ۱۵۵	۶۴۳ - ۷۰۴ - ۷۰۷ - ۷۲۵
۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۸۵ - ۲۱۰	۷۶۷ - ۸۰۲ - ۸۱۸
۲۱۴ - ۲۲۲ - ۲۵۶ - ۳۸۱	کاجی کولی - ۸۲
۴۰۴ - ۴۸۵ - ۵۶۷ - ۷۷۳	ملک کامروپ - ۱۳۲
۷۷۵ - ۸۶۷ - ۸۶۹ - ۸۷۱ - ۹۰۳	کاشغر - ۲۰۹
آب کشا - ۴۶۲ - ۴۷۳	قلعه کاسه - ۳۲۸
۵۰۸ - ۵۳۸	کالیه - ۴۳۴
قلعه کلیانی - ۳	کالیه - ۷۷۸
هرگنه کلچاک - ۶۳۲ - ۶۳۹	کایته - ۸۶۱
۶۴۰ - ۶۴۱	کاشان - ۹۳۷
بندر کعبایت - ۶۳	قلعه کتوره - ۳۲۸
قلعه کزدانه (بخشیده بخش)	ولایت کچه - ۶۲ - ۶۳ - ۸۲
۱۸۰ - ۵۰۹ - ۵۱۰ (شف باد)	کچهپور - ۱۶۱
کلواری گده - ۱۸۰	کرفال - ۴۱ - ۶۹۰
ولایت کوکن - ۱۱۳ - ۱۱۴	کرمان - ۷۹
۱۸۲ - ۲۲۳ - ۲۲۹ - ۲۳۳	هرگنه کری - ۸۲
۲۸۱ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳	کریه - ۳۶۰ - ۷۵۹
۴۰۴ - ۴۵۳ - ۵۱۴	کوناک - ۱۷ - ۷۸۰ - ۹۵۲ - ۹۵۹
ولایت کوچ بهار - ۱۲۲ - ۱۳۳	قلعه کرلرل - ۵۷۱

کهنیر - ۵۲۳

۱۷۱ - ۱۶۲

● حرف گاف - مردمان ●

قلعه کورتهی - ۱۳۲

راجہ گجمنگہ کچھواہہ - ۸۳۹

قصبہ کوهیر - ۳۱۳ - ۳۱۵

۸۵۱ - ۸۵۹ - ۸۷۷ - ۸۸۵

کولپور - ۳۸۳ - ۳۸۴

گوندھر راتھور - ۹۳

کورگانو - ۳۹۳ - ۳۹۷

گرگین خان آدم شاہ ایران فلامه دار

کوکاک - ۴۹۲

قندھار - ۶۳۳ - ۶۴۴

پرگنہ کولس - ۹۳۱

نرقہ گرو (کھان) - ۶۵۱

کوزہ - ۶۶۸

کوال - ۶۷۲

گرو گویند (مرگرو سکھان)

کھچوہ - ۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۴ - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۷۹ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶ - ۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶ - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵ - ۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۰ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۵ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۱۸ - ۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۴ - ۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴ - ۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶ - ۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰ - ۹۸۱ - ۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰

گردهر بهادر پسر دیا بهادر

کهرگانوں (بیجا گڈ) - ۱۵۳ - ۱۵۴

۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵

۱۶۱ - ۱۶۳ (شف باد)

۸۴۶ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۷

قلعہ کهرگانوں - ۱۵۱

۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷

قلعہ کھیلدا (سحرلدا) - ۱۹۵ - ۳۸۴

گردهر بهادر پسر دیا بهادر

۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۰۷

۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵

کھیلدا - ۴۹۲

۸۴۶ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۷

مسکله کهرکي پورہ - ۲۱۳ - ۲۱۴

۹۳۴ - ۹۳۸

پرگنہ کھیر - ۳۰۸ - ۳۱۵

گھانڈیان - ۴

قلعہ کھندیری - ۳۲۸

گل محمد نوکر داراشکوه - ۸۲ - ۸۴

کهریہ - ۴۳۴

کھارن - ۹۰

گلداس پور - ۷۹۱	گلابو کهنري - ۹۷۳
گرچھناں - ۹۷۶ - ۹۷۷	گنجعلي خان - ۹۵
گکھو - ۲۴۰ - ۲۴۲	گنچ سوانی (نام جہاز)
گل بار - ۲۹۸ - ۳۸۹ - ۴۰۴	۴۲۱-۴۲۲
۴۱۸ - ۴۳۴ - ۵۳۲ - ۵۴۰	گوردھن رائوور - ۱۵۷
۵۶۶ - ۸۴۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵	راجہ گوبال سنگھ بہدوریہ - ۹۲۱
گلھن آباد - ۲۸۱ - ۳۸۳	گوبال سنگھ کور - ۹۵۵
۴۰۱ - ۴۰۲ - ۵۲۴ - ۷۴۳	
۸۹۰ - ۸۹۱	• مواضع و غیرہ •
گلبرگہ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴	گجرات - ۸۲ - ۴۰۱ - ۶۸۱ - ۷۵۵
۳۲۷ - ۳۷۱ - ۵۳۳ - ۵۷۰	گڈھی دیرم - ۲۹۸ - ۳۰۱ - ۳۰۸
قلعہ گلبرگہ - ۵۷۰	گڈھی گیر - ۳۰۱
گلکڈہ - ۲۹۳ - ۳۰۶ - ۳۲۴	گڈھی ماضي - ۳۱۶ - ۳۹۵
۳۶۸ - ۳۷۴ - ۴۰۹	گڈھی دندیری - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲
قلعہ گلکڈہ - ۳۲۹ - ۳۳۰	گڈھی کوکرمڈہ - ۵۸۲
۳۳۱ - ۳۳۵ - ۳۴۵ - ۳۴۷	گذر اکبر پور - ۱۳ - ۲۷۶ - ۶۵۱
۳۴۹ - ۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵	۷۵۱ - ۷۸۷ - ۷۹۹ - ۸۶۵
۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۲ - ۳۶۶	گذر بہدوریہ - ۲۰
۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۴۰۹	گذر آب تلون (معبر قلب) - ۳۹
گلڈہ - ۳۹۷	آب گذر اکبر پور - ۴۵۶
آب گنگ - ۴۱ - ۶۰ - ۹۱	گذر بابا پیاری - ۵۱۸
۹۴ - ۹۸ - ۱۷۲ - ۲۱۹	آب گذر هاندیا - ۸۷۴

لطف الله خان پسر سردارانه خان

۲۵۷-۳۶-۳۸-۴۵-۵۹۵

لطیف شاه دکنی (مروارز خان)

۲۹۱ (شف سین)

لطف علی خان - ۶۳

لطف الله خان پانی پنی

۵۹۳-۶۸۸

لطف الله خان صادق - ۷۲۷

۷۲۹-۷۳۱-۷۴۹-۷۹۶

لطیف خان پنوار - ۸۹۰-۸۹۲

رای لعل چند - ۲۰۹

لعل نذیر محبوب جهاندار شاه

۴۸۷-۴۸۹-۶۹۰-۶۹۸

۶۹۹-۷۰۳-۷۰۴-۷۱۷

۷۲۳-۷۲۵

لعل سنگهه - ۸۶۹

لودی خان - ۳۱

خاندان لودی - ۸۹۹

* مواضع و غیره *

دارالسلطنت لاهور - ۳۱ - ۳۳

۳۵-۳۶-۳۹-۴۱-۴۲

۵۲۳-۵۴۵-۸۴۶-۹۴۹

قلعه گندیبری - ۲۲۵

گندمک - ۲۴۰

گوالیار - ۲۰-۱۲۳-۵۷۹

۵۸۳-۵۸۴-۵۹۹-۵۹۹

۹۰۰-۸۰۰

قلعه گوالیار - ۴۲-۸۷-۵۸۳

قلعه گوده - ۴۰۱

گوده - ۴۰۲-۴۰۳-۴۰۴

سرکار گودره (گودره) - ۴۷۹

۵۱۸-۵۶۷-۶۱۷

گوندوانه - ۶۲۰

گورگور - ۶۶۵

گهوا گهات - ۱۲۲

* حرف لام - مردمان *

لچین بیگ قلماق (تسمه کش)

۷۰۹ (بهادر دل خان)

۷۱۰-۷۳۳-۷۳۵ (شف بام)

نوم لپی (لپی) - ۴۴۴-۴۶۳

سلطان لشکری - ۲۴۰

محمد لطیف دیوان - ۲۰۶

۳۰ - راجه ماتسنگه - هارا - ۳۰	۸۵ - ۸۴ - ۸۳ - ۸۲ - ۸۱
۲۹۹ - ۳۰۲	۱۲۳ - ۱۲۶ - ۱۵۵ - ۱۷۱
مادناکادر پندت وزیر قطب الملک	۲۱۰ - ۲۰۸ - ۲۰۲ - ۱۷۶
۲۹۸ - ۲۹۶ - ۲۹۳ - ۲۹۲	۲۵۶ - ۲۵۱ - ۲۴۶ - ۲۴۲
۳۰۵ - ۳۰۸ - ۳۱۱ - ۳۱۲	۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۶۱ - ۲۶۶
قوم مارلیک - ۴۴۴ - ۴۴۳	۵۷۳ - ۵۶۲ - ۵۰۲ - ۳۹۵
۵۲۲ - ۵۲۳	۵۷۴ - ۵۷۶ - ۶۵۱ - ۶۶۰
مالالو خادم شیخ برهان - ۵۵۴	۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۷۹ - ۶۸۱
مید - ارژر خان صوبه دار	۶۹۱ - ۷۰۷ - ۷۱۲ - ۷۶۲
(عماد الدوله وزیر خان)	۸۵۷ - ۸۶۱ - ۸۶۲ - ۹۳۵
۷۸۰ - ۸۹۷ - ۹۵۰ - ۹۵۲	قلعه لاهور - ۴۶ - ۱۵۵
۹۵۳ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۵۷	لار - ۵۵۹
۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱	لال تیکری - ۵۲۸ - ۵۲۹
۹۶۲ - ۹۶۳	لاهور فیروز شاه - ۸۰۴
میدارز خان آخریه - ۸۹۳	لعل بانگ - ۷۵۲ - ۸۵۴ - ۸۵۶
مید مبارک از اولاد حیدر جلال - ۸۹۶	۸۷۲ - ۸۷۵
میر سین زنار دار ناگر - ۸۲۵	لهمان - ۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۵
۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۳۶	دریای لهمان - ۲۴۵
محمد متوصل خان نبید - ۸۲۸	لوه گنده - ۶۷۱ - ۶۷۱
محمد الله خان - ۸۶۰ - ۸۶۶	
۸۷۹ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۹	
۸۹۴ - ۸۹۵	

• حرف میم - مردمان •

مالوجی - ۱۷

هاجي محراب - ۲۴۰	منهور خان - ۸۸۹ - ۹۵۴
سلطان محمد قلي قطب الملک	مئي خان - ۸۹۰
۳۹۸	مجاهد خان - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸
محمد شاه بهمنيه - ۲۹۸ - ۹۲۷	۳۱۷ - ۳۱۸
محمد قطب الملک - ۳۹۸	مجلس راي - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹
محمد يار خان - ۳۸۰ - ۵۴۲	ميرزا محمد - ۵ مشهدي
۵۴۵ - ۵۷۷ - ۹۱۵	(اصاله خان) - ۱۲
آقا محمد زمان - ۳۸۰	محمد شاه کوه - ۴۲ - ۱۲۳
خواجه محمد بخش محمد	محمد قلي اوزبک - ۴۹
کام بخش - ۴۴۶ - ۴۸۵	محمد پسر قطب الدين - ۱۵۷
امام محمد رح - ۴۴۴ - ۴۴۵	محمد بيگ خان - ۱۴۳ - ۵۱۸
شاهزاده محبي الملک خاں	۹۵۹ - ۹۵۹
شاهزاده محمد کام بخش - ۵۱۰	محمد محمد پسر حاجي زاهد
محدث اسم خان پسر شيخ مير	ملک التجار بندر مورت
خواني - ۵۳۲ - ۴۳۳ - ۵۳۷	۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱
حکيم محمد وزير محمد کام بخش	محمد علي خان خانسلمان
(توفيق خان) - ۵۴۹ - ۶۸۶	۲۵۰ - ۲۵۱
(شف تاد)	ميرزا محمد مشرف غسلسخاذه
محيي السنه پسر محمد کام بخش	۲۹۴ - ۲۹۵
۶۲۳	حضرت بنده نواز سيد محمد
محمد خان افغان پسر ميرابيس	گيسو دراز - ۳۲۲ - ۳۲۷
افغان - ۶۴۴ - ۹۴۷ - ۹۴۸	۳۷۱ - ۳۹۲

۹۲۰ - ۹۲۳ - ۹۲۸ - ۹۳۲

شیخ محمد علی نازل و اعظم - ۷۵۷

محمد خان بدگلش - ۸۳۴ - ۹۰۰

۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۳۱ - ۹۷۳

شیخ محمد شاه قاروقی - ۸۳۸

۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۸۹ - ۸۹۲

۸۹۳ - ۸۹۶

محبوب خان (دیندار خان) -

عرف عبدالذبی کشمیری

۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰

(شف دال و هین)

محمد علی پینامبر - ۸۷۴

محمدی بیگ - ۸۹۰

مید محمد خان پسر اسدالله

خان - ۸۹۷ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۲۲

محمد خان - ۹۲۱

محمد خان لومی - ۹۲۷

مخدش محمد خان نبیرگ شبخ مدیر -

خوانی - ۹۵۵

خواجہ محمود خان (مبارز خان)

پسر مبارز خان - ۹۵۶

۹۵۸ - ۹۶۲

۹۷۵ - ۹۷۶

ابوال مظفر ناصرالدین محمد شاه

پادشاه - اصل نامش

(روشن اختر) خاف جهان شاه

نبیرگ بهادر شاه - ۶۴۶ - ۸۳۹

۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۴۲ - ۸۴۵

۸۵۰ - ۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۶۱

۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۵ - ۸۹۷

۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۲ - ۹۰۳

۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۸

۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۲ - ۹۱۷

۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۳

۹۲۴ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۳۰

۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴

۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۹

۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۵ - ۹۴۷

۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۶۲

۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۳ - ۹۷۴

۹۷۶ - ۹۷۸

محمد علی خان (دیگر) - ۶۸۸

راجه محکم سنگه - ۷۵۲ - ۷۷۹

۷۹۷ - ۹۰۴ - ۹۰۹ - ۹۱۹

قوم مرهتک - ۹۵ - ۱۱۱ - ۱۱۲	مختار خان (خان عالم بهادر)
۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴	شاهي (۲۳ - ۳۹۱ - ۳۹۳)
۲۲۲ - ۲۲۱ - ۲۲۹ - ۲۲۵	۵۹۸ - ۴۲۸ - ۴۰۹ - ۳۹۴
۳۵۲ - ۲۸۲ - ۲۷۹ - ۲۴۸	۵۷۹ - ۵۷۷ - ۹۰۱ - ۷۰۲
۳۹۹ - ۳۹۳ - ۳۸۹ - ۳۸۵	مخلص خان پسر مفتکون خان
۴۲۷ - ۴۱۸ - ۴۱۵ - ۴۰۰	۱۳۴ - ۱۸۹ - ۳۸۱ - ۳۹۴
۴۴۹ - ۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۲۹	۳۹۹ - ۴۰۷ - ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۳۷
۴۶۷ - ۴۵۸ - ۴۵۷ - ۴۶۹	۴۴۹ - ۴۵۲ - ۴۵۶ - ۴۷۷
۴۹۹ - ۴۹۵ - ۴۹۴ - ۴۹۳	مختار خان بلخي مختار (شمس)
۵۱۷ - ۵۱۶ - ۵۱۴ - ۵۱۱	الدين (۹۱۲ - شفاين)
۵۲۷ - ۵۲۰ - ۵۱۹ - ۵۱۸	مخلص خان (ديگر) - ۹۸۸
۵۳۵ - ۵۳۳ - ۵۳۱ - ۵۳۰	محمد مراد بخش - ۵ - ۶ - ۷
۹۲۲ - ۵۸۳ - ۵۳۸ - ۵۳۷	۸ - ۹ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۹
۹۹۸ - ۹۹۷ - ۹۹۹ - ۹۲۳	۱۷ - ۱۹ - ۲۳ - ۲۹ - ۲۷
۷۳۳ - ۷۴۲ - ۷۳۷ - ۷۳۳	۲۹ - ۳۰ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۷
۷۴۷ - ۷۴۹ - ۷۴۵ - ۷۴۴	۳۸ - ۳۹ - ۴۲ - ۴۳ - ۵۴
۷۷۸ - ۷۵۴ - ۷۵۱ - ۷۵۰	۱۵۵ - ۱۵۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱
۷۸۴ - ۷۸۲ - ۷۸۱ - ۷۷۹	مرشد قلبي خان - ۱۱ - ۱۳
۷۹۷ - ۷۹۹ - ۷۸۹ - ۷۸۵	۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۷۰
۸۰۹ - ۸۰۷ - ۷۹۹ - ۷۹۸	مرتضی خان - ۱۴ - ۲۵۴
۸۹۹ - ۸۴۹ - ۸۱۱ - ۸۱۰	مراد خان - ۴۸
۸۸۹ - ۸۷۵ - ۸۷۴ - ۸۷۱	مرتضی قلبي خان - ۵۵

محمد مراد فاضل - ۶۸۱	۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰
مرتضی خان (دیگر) - ۷۲۱	۸۹۱ - ۸۹۵ - ۹۰۹ - ۹۵۰
۸۹۶ - ۹۱۳ - ۹۱۴	۹۵۲ - ۹۵۵ - ۹۶۳ - ۹۶۹
میر مرتضی خفای ایلچی	۹۷۰ - ۹۷۲
شاه ایران - ۷۳۶	میر مرتضی - ۱۳۸ - ۱۳۹
محمد مراد کشمیری رکن	۱۴۸ - ۱۵۳ - ۱۶۱
الدوله (اعتقاد خان فرخ	سلطان مراد قلی - ۲۴۰
شاهی) (وکالت خان)	محمد مراد خالہ زاد - ۲۶۷ - ۲۷۰
۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳	محمد مراد خان برادر بی خوانی
(شف الف و راہ)	خان - ۲۹۰ - ۲۹۵ - ۳۱۷
مرحمت خان بہادر نیل جنگ	۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۱ - ۳۷۸
۸۰۰ - ۸۱۸ - ۸۴۸ - ۸۴۹	۳۸۰ - ۳۸۱ - ۳۸۲ - ۳۸۳
۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۸ - ۸۵۹	۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷
۸۶۰ - ۸۶۵ - ۸۷۶ - ۸۸۰	۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۵۶۷
۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۳۹	۵۶۸ - ۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸
مریم مکانی والدہ محمد شاہ	۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۶۱
بادشاہ - ۸۵۰ - (شف واو)	میر مرتضی واغظ - ۵۶۱ - ۵۶۳
حکیم محمد مرتضی - ۸۷۶	۵۶۴ - ۵۶۵
مستند خان - ۲۱۱ - ۵۲۳ - ۶۲۹	مہردان علی خان (ہزیر خان) - ۵۷۵
مسقطیان - ۲۸۵	مروشد قلی خان پسر مصطفی
مسعود حبشی بیجا پوری - ۱۷۱	قلی بیگ (بادشاہ قلی خان)
۳۷۲ - ۳۷۳	۵۸۸ - ۵۹۵

معظم شاه (بهادر شاه) (شاه عالم)	مست علی خان - ۵۹۲ - ۵۹۵
۱۰ - ۴۳ - ۷۸ - ۸۵ - ۹۸	خواجہ مسعود خان پھر مبارز خان
۹۹ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۷۲	۹۵۸ - ۹۵۹
۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۹	میرزا مشکي - ۸۳
۱۸۹ - ۲۰۲ - ۲۰۷ - ۲۲۸	میر مشرف - ۷۰۲ - ۷۲۲
۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۹ - ۲۹۲	۷۵۲ - ۷۵۳ - ۸۱۲
۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۹۶	۹۰۴ - ۹۱۰
۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۷۰ - ۲۷۹	مصطفی خان عرف سید ابراهیم
۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲	۶۷ - (شف الف)
۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۸	مصطفی خان کاشي - ۳۳۹
۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲	۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۴۲ - ۵۵۵
۳۰۳ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۷	مصطفی قلی بیگ - ۵۸۸
۳۰۸ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵	مصطفی خان برادرزادہ حسین
۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱	خان - ۸۶۲ - ۸۶۳
۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲	مصطفی خان (دیگر) - ۹۰۴
۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۷	مطلب خان - ۵۸۹ - ۵۸۹ - ۳۹۴
۳۴۷ - ۳۴۹ - ۳۹۷ - ۳۹۸	سید مظفر خان بارہہ - ۴۸
۴۰۴ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۳۷	۲۹۳ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳
۴۳۸ - ۴۴۰ - ۴۴۳ - ۴۴۴	۳۱۵
۵۰۲ (شف باد و شین)	سید مظفر خان اسدخانی - ۵۷۲
معمور خان - ۳۷ - ۱۱۱	مظفر خان (دیگر) - ۹۲۲
معظم خان خانان (میر جملہ)	مظفر خان خوشگي - ۹۵۳

۲۶۶ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۳۰۳

۳۲۲ - ۳۰۳ - ۳۱۲ - ۳۴۳

۳۴۳ - ۳۶۲ - ۳۶۳ - ۵۷۴

۵۷۵ - ۵۹۱ - ۵۹۹

(شف جیم)

مستبرخان فوجدار - ۳۰۳ - ۳۰۲

محمد معصوم پسر عبدالرزاق

قربی - ۴۴۹

معین الدین محمد اول، اللہ

پسر محمد اکبر نبیرہ عالمگیر

۷۹۳ - ۷۹۵ - ۸۰۷

مغلان - ۳۷ - ۳۸ - ۹۹ - ۱۴۰

۱۴۲ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷

۱۵۸ - ۱۵۹ - ۲۳۱ - ۲۳۷

۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱

۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۵ - ۲۴۶

۳۱۸ - ۳۲۹ - ۳۶۴ - ۳۷۱

۳۸۵ - ۳۹۴ - ۴۷۳ - ۴۹۵

۴۹۸ - ۵۷۸ - ۵۸۲ - ۶۶۴

۷۵۹ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۵

۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۵ - ۷۷۱

۸۰۵ - ۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۳

صوبہ دار بلکالہ - ۵۰ - ۵۴

۵۹ - ۹۰ - ۷۵ - ۹۱

۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۷ - ۹۸

۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۸ - ۱۱۰

۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۳

۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷

۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۲ - ۱۴۳

۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۸ - ۱۴۹

۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳

۱۵۴ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹

۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳

۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹

(شف جیم) ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۲۳۰

معظم خان خسر بادشاہ زادہ

محمد کام بخش - ۳۱۶

حضرت خواجہ معین الدین

چشتی قدس سرہ - ۷۴

۷۵ - ۲۵۵ - ۲۶۲ - ۶۰۸

خواجہ معقول - ۸۴

معتمد خان خواجہ مرا - ۱۲۳

معز الدین (جہاندار شاہ) پسر

معظم شاہ - ۱۲۵ - ۱۲۷

۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵

شاه مکهون - ۸۷۳

راجہ مکرانی - ۸۷۵

ملذقت خان دیوان (عظم خان)

۱۹ - ۱۲۶ - ۲۹۳ - ۳۰۲

ملہای دیوان چاند - ۲۰۶

ممبرز خان - ۲۵

ممتاز خان - ۱۱۹ - ۷۲۲

ممتاز محل - ۸۳۷

خواجہ منظور - ۱۰

شیخ منہاج - ۲۹۶ - ۳۰۲ - ۳۰۳

۳۰۴ - ۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۶۵

منور خان - ۳۹۲ - ۵۵۷ - ۵۷۲

۵۸۵ - ۵۸۸ - ۵۹۱

منعم خان خانخازان (خان زمان)

(معظ - م خان) - ۴۸۴

۵۷۳ - ۵۰۲ - ۵۹۳ - ۵۹۲

۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۷ - ۵۷۸

۵۷۹ - ۵۸۷ - ۵۹۲ - ۵۹۴

۵۹۸ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳

۶۰۴ - ۶۱۷ - ۶۲۱ - ۶۲۲

۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶

۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۶۳ - ۸۶۵

۸۶۵ - ۸۷۰ - ۸۸۰ - ۸۸۶

۸۹۲ - ۸۹۹ - ۹۰۴ - ۹۰۵

۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۳۳ - ۹۴۵

مغلی خطیب کش - ۶۶۵

مقرب خان - ۳۴

محمد مقیم - ۱۱۰ - ۱۳۴

مقرب خان عرف شیخ نظام

حیدر ابادی (خان زمان

منج جنگ) - ۳۸۳ - ۳۸۴

۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۹۱ - ۳۹۲

۹۵۷ - (شف خاد)

محمد مقیم خانسامان محمد

مراد خان - ۴۸۶

مقصود خان - ۵۸۸

خواجہ مقبول خان ناظر - ۹۰۴

مقرب خان (دیگر) - ۹۵۴

۹۵۷ - ۹۵۸

مکند سنگھ ہارا - ۱۵ - ۱۷

مکرم خان حارس جونیپور - ۴۷

۴۹ - ۵۸

مکرم خان پسر شیخ میر خوافی -

خان - ۳۴	۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۴۶ - ۹۴۷
مہیس داس - ۵۱	۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۶۲ - ۹۷۰
حکیم محمد مہدی حیدرآبادی -	۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶
۵۷۰	۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۹۱ - ۷۱۲
مہابت خان بہادر شاہی پھر	۷۵۲ - ۷۶۱ - ۹۵۶ (شف خار)
مذہم خان - ۹۲۵ - ۹۲۶	رانی منوہر پوری زوجہ محمد
۹۶۲ - ۹۸۸ - ۷۰۵	کام بخش - ۵۱۰
مہر پرور محل شاہ عالم - ۹۲۹	منصور خان - ۵۳۷ - ۵۷۲
مہر علی خان - ۹۶۴ - ۹۶۵	۵۸۱ - ۵۸۳
مہارانی مہدیہ اجیت سنگھ	منوہر ہزاری - ۸۱۲
زوجہ فرخ میر بادشاہ - ۸۳۳	منصور جنگ - ۹۲۵
امام مہدی آذرالزمان - ۹۷۶	حاجی منصور - ۹۶۰ - ۹۶۱
میدنی سنگھ پھر پرنہی	موہن سنگھ ہارا - ۱۷ - ۲۷۶
سنگھ - ۱۲۳	محمد مومن - ۱۵۰ - ۱۶۴
میر خان صوبہ دار کابل - ۲۰۸	موسی خان - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۳۱۱
۷۰۵ - ۸۱۸ - ۸۹۹	مومن خان نجم زانی - ۳۲۱
میر میران - ۲۷۶ - ۲۹۹ - ۵۵۴	۹۶۳ - ۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱
میرزا علی - ۹۴۱ - ۷۸۹ - ۸۹۰	موسوی خان دیوان - ۳۹۶
فاضل میر - ۶۸۱ - ۹۳۰	موہن سنگھ زمیلدار (دیگر) - ۵۸۲
میرزا خان - ۷۴۵	مہابت خان - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷
میرزا بیگ خان آدم قلیچ خان - ۷۴۷	۱۲۹ - ۱۷۶ - ۲۱۶ - ۲۳۰
میر علی خان - ۹۱۰	مہابت خان سابق پدر مہابت

میراثیان - ۹۱۲

میان رام مذہبی - ۹۳۰

۲۱۷ - ۸۳۵

مچھلی بندر - ۹۶۰

مچھی آباد - ۵۱۰

محمد آباد (بندر) - ۷۸۹ - ۸۹۱

(شف بار)

قائم محمد نگر - ۹۶۰

بندرمحہ - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۷

مرتضی آباد (مرج) - ۲۷۱ - ۴۶۰

۴۷۷ - ۴۹۱

مران آباد (رکن آباد) - ۷۷۱

۷۹۱ - ۷۹۲ - ۸۰۲ - ۸۱۸

۸۷۳ - ۹۳۹

بندرمسقط - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۲۸

تھانہ مسوری - ۴۹۲

ولایت مشکیان - ۸۳

مشہد مقدس - ۹۷۵ - ۹۷۶

۹۷۷ - ۹۷۸

مصطفی آباد (چوہدر) - ۲۷۴

۲۷۵ - ۴۶۹ - ۷۹۸ (شف چ)

مکہ معظمہ - ۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۵۵

۵۵۹ - ۹۶۳

ملتان - ۴ - ۴۵ - ۱۲۴ - ۱۲۶

* مواضع وغیرہ *

صوبہ مالوا - ۳ - ۷ - ۴۱ - ۱۲۲

۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۷۶ - ۲۳۴

۳۹۹ - ۴۵۶ - ۵۱۶ - ۵۱۸

۵۴۱ - ۵۴۸ - ۵۶۶ - ۵۶۷

۶۲۵ - ۶۹۳ - ۷۸۱ - ۷۸۷

۸۰۰ - ۸۰۲ - ۸۱۷ - ۸۲۸

۸۴۴ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۵۰

۸۵۲ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹

۸۷۷ - ۸۹۸ - ۹۴۹ - ۹۴۹

۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۷۴

ماندر شادی آباد - ۱۳

۸۴۸ - ۸۴۹

قائم ماندو - ۷۹۹ - ۸۰۰

۸۱۸ - ۸۵۸

مازندران - ۲۵۶ - ۳۱۱

۴۶۳ - ۴۹۴

آب مانگا - ۳۸۴

منہرا - ۳۸ - ۱۵۴ - ۱۶۰ - ۱۹۹

• پیرتیه سنگلپانده - ۶۵۱

• حرف نون - مردمان •

سید. ناهر خان - ۲۸

نامدار خان - ۱۸۶-۳۲

نادره بیگم زوجة داراشکوه - ۴۳

ناکومرهته - ۲۹۱ - ۴۴۷

ناصر خان - ۶۱۰

ناصرجنگ (حیدرقلی خان)

۹۵۵-۹۳۱-۹۳۰-۹۲۶-۹۲۵

(شف حاد)

قوم ناگران - ۹۷۱

ننهوجی (محمد قلی خان)

خودش دیوا بهوسله - ۹۵

۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵

۲۰۰ - ۲۰۵ - ۲۰۷

نقهل پسر بهو کاهل - ۳۵-۳۴

نچابت خان خااجا

۱۴ - ۱۶ - ۱۹ - ۲۰

۴۶ - ۵۷ - ۱۱۱ - ۱۶

سید نچابت خان یازده

نچابت خان (دیگر)

۲۰۵ - ۲۷۶ - ۴۰۳ - ۴۴۴

۴۵۰ - ۴۶۲ - ۵۴۶ - ۵۶۱

۵۶۲ - ۶۷۴ - ۶۴۳ - ۶۸۵

۷۵۷ - ۷۶۰ - ۸۵۲ - ۸۵۹

قصده ملکپیر - ۲۳۶

قلعه ماهپیر - ۲۴۷ - ۲۸۵

۲۸۱ - ۲۸۴ - ۵۴۱ - ۷۸۰

۷۸۱ - ۷۹۷

ملکپیر - ۲۷۷

قلعه ملکانو - ۳۷۲

ملکانو (اعظم دگر) - ۳۷۲

ملکاپور - ۶۱۹

مذگل پیره - ۱۹۲ - ۱۹۳

مذزل علی مسجد - ۲۳۸

قلعه مغبی - ۴۰۱ - ۴۲۱ - ۴۲۳

مذبی - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۷

مذدور - ۵۱۶ - ۸۶۰

قلعه مونگیر - ۷۵

مونگیر - ۱۰۰

دریای موی - ۹۶۹ - ۹۷۰

میدوات - ۳۳ - ۲۵۲

میدمن - ۲۳۷

۷۵۷ - ۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۹۷	شیخ نظام میانجی - ۱۱
فہم الدین علی خان برادر	شیخ نظام (دیگر) (تقریباً)
حیدر علی خان - ۹۹۲ - ۷۱۳	۳۳۵ - ۵۵۴
۷۲۹ - ۸۱۳ - ۹۱۳ - ۹۱۴	نظام الملک - ۱۱۳ - ۱۷۹
۹۱۶ - ۹۲۲ - ۹۲۵ - ۹۲۹	نظام الدین کوتوال (میرزا بیگ)
۹۳۰ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۹	۲۵۷
نجابت علی خان برادر زادہ	نور علی خان - ۳۷۸ - ۵۷۹
عبداللہ خان - ۹۱۷ - ۹۳۴ - ۹۳۵	۳۸۰ - ۴۸۱ - ۵۱۸ - ۵۱۹
نذیر محمد خان - ۴۹ - ۵۸ - ۶۵	نظام الملک بہادر آصف خان
نرائین گل (نامست) - ۱۳۶	نتیج جنگ (قلیچ خان)
نصرت خان (خاندوران) ولد	متخلص بہ شاکر - ۷۴۵
خاندوران - ۲۰	۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۵۰
سید نصیر الدین دکنی - ۶۸	۷۵۱ - ۷۷۱ - ۷۸۳ - ۷۹۱
نصرت خان ہسر خانجہاں - ۳۱۳	۷۹۲ - ۷۹۴ - ۷۹۵ - ۸۰۲
حضرت شہر نصیر الدین ہرنی	۸۰۹ - ۸۱۲ - ۸۱۸ - ۸۲۹
طاب مرقدہ - ۵۵۴ - ۵۵۸	۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۲
نصیر الدین خان ایرانی - ۸۰۰	۸۳۳ - ۸۴۹ - ۸۴۷ - ۸۵۸
نصرت یار خان - ۹۱۱ - ۹۲۱	۸۵۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲
۹۲۵ - ۹۲۹	۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶
نصیر الدولہ عبدالرحیم خان	۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰
مدوی نتیج جنگ - ۹۵۴	۸۶۰ - ۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳
(شفہ میں)	۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵

نورس بیگم - ۷۵	۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹
نور الحسن - ۹۳	۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸
نورنہا خانم محل خاص شاہ عالم	۸۸۷ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱
مبیلہ مرزا منجر خراسانی	۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵
نجم ثانی - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱	۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹
۳۳۳ - ۳۳۴	۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۳
قوم نوآئیدہ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵	۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷
سید نور عای - ۲۳۷	۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱
نواب بائی والدہ محمد معظم	۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵
۲۶۴ - ۲۶۵	۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹
میر نور اللہ پسر میر میران -	۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳
۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸	۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۷
نور الدین خان - ۵۹۲	۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۳۰ - ۹۳۱
نور جهان بیگم - ۸۳۵	۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵
محمد نور اللہ خان دیوان برادر	۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹
محمد انور خان - ۸۵۳	۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۳
۸۵۴ - ۸۵۵	۹۴۴ - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷
شیخ نور اللہ فاروقی برادر شیخ	۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱
محمد شاہ داروغہ - ۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸	۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵
۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴	۹۵۶ - ۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹
نور اللہ خان پسر احمد اللہ خان -	۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳
۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴	۹۶۴ - ۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷

قصه ندر بار (ندر بار) - ۴۵۶	نیک نام خان خواجه - ۱۹۴
۷۸۵ - ۷۸۲ - ۷۷۹ - ۴۵۷	نیکو - بر پسر محمد اکبر - ۲۷۶
آب نرید - ۱۰ - ۱۲ - ۲۵۵	۸۲۹ - ۸۲۷ - ۸۲۶ - ۸۲۵
۶۱۸ - ۵۸۳ - ۵۱۹	۸۳۵ - ۸۳۳ - ۸۳۲ - ۸۳۱
۷۸۷ - ۷۵۱ - ۶۵۱ - ۶۲۰	۸۵۰ - ۸۴۵ - ۸۳۷ - ۸۳۶
۸۵۲ - ۸۴۸ - ۷۹۹ - ۷۹۷	۸۵۱ - ۹۱۴
۸۵۸ - ۸۵۶ - ۸۵۳	نیک نام خان (دیگر) - ۲۸۱ - ۲۸۳
۹۴۷ - ۸۷۴ - ۸۷۱ - ۸۶۵	نیکو سنده یا مرهه - ۴۵۶
۹۵۰ - ۹۵۱	۴۲۵ - ۴۲۲ - ۴۲۱ - ۴۵۷
پرگنده برگنده - ۶۳۱	۷۴۴ - ۷۵۱
فره - ۷۸۹ - ۷۹۰	سید نداد خان - ۵۷۰ - ۵۶۹
فرور - ۸۴۶	نیکو علی خان (قلیج خان) - ۵۷۶
باغ نگینه - ۳۶۳	نیکو خان افغان - ۶۳۹
پرگنده نلام - ۸۵۱	نیکو نظر خان - ۹۵۵
باغ نور - ۶۲	
نواب پوزه - ۲۷۳	
لوح - ۹۷۲	
نهاره - ۶۱۷	
نیک بهار - ۲۴۰ - ۲۴۲	
نیر - ۶۲۶	
نیشاپور - ۹۰۲	
مغزل نیل - ۹۱۸	
	• مواضع و غیره •
	قلعه زاجیه - ۲۴۸
	پرگنده نازن - ۲۴۲ - ۲۵۳
	۷۷۰ - ۶۵۱
	فاندیر - ۷۸۹ - ۷۸۸ - ۶۱۹ - ۸۷۵
	ناله دلب - ۹۵۳
	نصف اشرف - ۷۱۲

• مواضع و فیرا •

والذكيرة - ٢٥٧ - ٥٢٢ - ٥٢٥

952-027

قلعة والكثيرا (رحمة بخش) - ۵۲۵

040-05A-051-050

روزگل - ۶۴۰

قلم و رفل - ۶۳۴

* حرف داء .. مردمان *

۲۵- هادی داد خان

حیدر ہاشم قزوین شیعہ مار - ۷۱

۴۱۹-۲۸۶-نمبروزی

میدرہاشم وزیر - ۲۹۳-۳۱۳-۲۱۵

میر ہادی فضائل خان - ۳۹۹

(شف فاء)

ہاماجی - ۵۱۳

میرزا محمد هاشم خاوند - طاب

فوا۔ ۱۔ شاہ عباس ابراہیم۔ ۶۶۳

4A - 469 - 46A - 440

دادی خان - ۹۲۱ - ۹۳۱

خبر هندیہ داروغہ - ۹۳۱

• حرف واو - مردمان •

والد مولف - ۲۷ - ۱۵۵ - ۱۷۲

000-000

والاجاء پسر اعظم شاه - ۴۰۹

09A - 09F - 0AA - 0AF

ملیئم مسجد و ارث ولی - ۵۵۱

شاہزادہ والاچار ہے۔۔۔ مراظمہ عا

470 - 049

والدہ فرخ میر بادشاہ - ۷۹۱

والدہ محمد شاہ بادشاہ

(مردم کاغذی) ۸۴۱ - ۹۰۶

۹۳۴ (شعبہ معین)

وزیر خان - ۲۸ - ۹۸ - ۱۷۸

901 - 902 - 077 - 224

وکالت خانہ - ۷۸۱ - ۷۹۷

شماره ملی فرم ملی - ۳۹-۵۷-۵۸

۸۶۸ - پید و لی -

جید رائی - ۸۹۰

• ہندوؤں (دیگر) - ۸۹۵

ونکت رار زميندار - ۶۳۱

هیدک هدایت الله - ۳۱
 شیخ هدایت کیش رانده نگار
 ۲۲۲ - ۳۱ - ۳۲
 ۶۳۵ - ۶۸۸
 ۴۳۷ - ۴۳۰ - ۴۳۵
 هدایت الله گرت پشته شیشه
 خان - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳
 هدایت الله خان - ۵۵۱ - ۵۵۲
 ۶۸۸ - ۷۷۳ (شعبه - ۵)
 هر رای - ۵۹
 خان - ۵۸۸ - ۵۹۱
 همدار خان - ۶۲۹
 همدان خان - ۶۲۹
 ۵۹۸ - ۶۲۵ - ۸۲۰ - ۹۳۸
 همت خان بهادر - ۲۹۳ - ۲۹۶
 ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۲
 ۳۰۳ - ۳۳۰ - ۳۳۳ - ۳۳۴
 شاهزاده همدان - ۶۸۸
 ۷۴۰ - ۷۵۸
 همت خان - ۸۱۸
 ۸۳۱ - ۸۳۲
 همت یار خان - ۹۵۵

۴۴۱ - ۴۵۰ - ۴۶۰ - ۴۸۰ حاجي يار محمد نازل - ۶۶۳

۵۳۱ - ۵۵۰ - ۵۵۹ - ۵۶۳ ۶۸۳ - ۶۸۲ - ۶۸۱

۵۶۱ - ۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۶ ۷۹۱ - ۷۹۰ - ۷۹۱

۶۶۳ - ۶۶۹ - ۶۶۹ - ۶۶۸ ۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۲۹

۶۸۵ - ۶۸۸ - ۶۸۲ - ۶۸۷ ۷۵۷ - ۷۵۲ - ۷۵۲

۷۲۲ - ۷۳۱ - ۸۱۱ - ۸۵۱ ۸۵۱ - ۸۱۱ - ۷۳۱

۸۸۰ - ۸۹۲ - ۹۰۵ - ۹۲۷ ۹۲۷ - ۹۰۵ - ۸۹۲

۹۳۲ - ۹۳۸ - ۹۳۸ - ۹۵۱ ۹۵۱ - ۹۳۸ - ۹۳۸

۹۶۳ - ۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۶ ۹۷۶ - ۹۷۲ - ۹۷۱

هندون پيدانه - ۹۰۲

افغان - ۲۸

يوسف خان (ديگر) - ۵۳۳

يوسف خان پادويي - ۵۶۵

يوسف خان روز بهاني - ۶۳۸

۶۳۹ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۷

محمد يوسف خان داروغه

۷۵۲ - ۷۵۲

مير يوسف خان - ۹۵۶ - ۹۶۰

• مواضع و فيره •

يونان - ۶۷۵

داتام رحيمد

• حرف ياء - مردمان •

ياتوت حبشي - ۱۹۳

ميردي ياتوت خان - ۲۲۳

۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸

۲۸۵ - ۲۸۱ - ۲۲۳ - ۲۲۳

۳۲۹ - ۳۵۳ - ۳۵۳ - ۳۵۵

۳۹۸ - ۵۱۴ - ۵۱۵

ياتوت خواجهر (مخبرم خان)

۳۳۳ - ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۳۵ - ۴۳۶

ميرزا يارعلي - ۲۲۷ - ۲۷۸

۲۷۹ - ۴۱۰ - ۵۷۲ - ۶۶۲

۷۵۱ - ۷۵۱ - ۷۵۱

۱۲۹۵ - ۱۲۹۵

